

цями в Румунах. На тій ставовищі при-
дбав собі похвалу правительства за енергичну
управу, ватомість Нїмцї безперестанно парф-
кали на Банфіо, а навіть ще недавно посоль-
семігородській д-р Бусбах остро осудив по-
ведєнє Банфіо в окремій брошурі. Руму-
новъ менше собі зрадивъ, але мабуть лиш
за-дла того, що в тїм часі не була мїж
Румунами розбуджена в такій великій степе-
ні національна самосвідомість.

В житє політичне вступив бар. Банфі
аж в 1892 р. за стараньєм тогдашнього пре-
зидента міністрів гр. Юл. Сапаріо. Вправдї
вперед тїм кандидатував два рази на по-
сла, але обарами перепав. Вибраний посломъ,
став президентомъ союму, бо гр. Сапарій ви-
дїв в нїм чловека енергичного, котрий
пограбить вкоротити будничість опозиції.

Вибачи годять ся дотати, що бар. Банфі
єсть калївнимъ, а коли звачить ся, що сира
ва церковно-політичнихъ реформъ подї те-
першаву пору подїляла суспільність на два во-
рожі табори, то та обставина може дуже
звачно утруднити ситуацію правительства.
Рівнож в спомині на урядованє Банфіо
в комітатї велить приуважити, що квестія
національна буде пераць виступати на першій
планї. А квестія національна стає подї те-
першаву пору „камєнемъ преткновенія“ каждо-
часного угорського правительства.

Складъ нового кабінету ще не звѣтний.
Бар. Банфі пробувавъ найперше мїж членами
уступившого кабінету, в зї них бар. Ферварі
та гр. Андоръ Фестетичъ заявили, що поли-
шатъ ся на своїхъ посадахъ в подї бар. Бан-
фімъ. Натомість бар. Бетвешъ не хотїв за-
держати дальше ресортъ міністерства просвѣ-
ты в вїрощовданї, а Геронімі, не згодивъ
ся остати в дальше міністромъ справъ внут-
рїшнихъ. Міністромъ скарбу, по Векерлімъ,
стане имовірно Вол. Люкачъ, дотепершій
секретарь в тїм міністерстві. Портфель су-
довництва обійме секретарь того ресорту Але-
ксандеръ Ерделій. Крім того буде обсаджена
нова особна тека міністра королївского двору,
а припаде она або бар. Сам. Поміцї або гр. Людв.
Батіаніуму. Оporожненє мїсце президента сою-
му припаде бумажному міністрови судовництва
Сіладіуму, за заслуги положений при церковно-
політичній реформі.

Подї вглядомъ політичнимъ нове міні-
стерство задержитъ ліберальний напрямъ усту-
пившого кабінету на всьмїхъ полях, а заравомъ
зазначити, що крїпко придержуєть угоди зї
1867 р. В квестіяхъ церковно-політичнихъ
уважавъ ся найважнїшою задачею кабінету,
безусловно ввести в житє три вже санкціо-
нованї закони, а остачїй закони чимъ
скорше переперти в палатї магнатовъ. Закони о
свободїмъ виконуваню релігїї в о реценції
жидовъ мусять ути ухваленї в палатї ма-
гнатовъ безъ вїякої принципїальної змїни,
хочъ вже заздалегідь заповѣдають ліберальнї
газети, що пропущенє за закона уступу о
бєзвѣроисповѣднихъ не буде уважатися ся прин-
ципїальною змїною. Окрїмъ того вижидає ка-
бінетъ справы реформы адміністрації. Але чи
тї обї справы: остачїй два закони церковно-
політичнї в реформа адміністрації, буде суди-
тись перевести кабінетови Банфіо, сего не
може нїхто передвидѣти, бо може бути, що

все скінчить ся на програмі, котру годї буде
в дїястности перевести.

Дописи „Дѣла“

Зъ Станиславова.

[Обезпеченє и підвищенє дотаций для дяківъ.]

Якъ нинї станы, такъ и дяки почали
вдѣть кїлькохъ лїтъ громадянськи и спільними
змиганнями справы свого стану рухливїше
підпирати, заваяючи єпархїальнї товариства
взаимной помочи, высїлаючи петиції до тїхъ
законодавчихъ и правительственныхъ властей
та депутатів до Преосв. архієреївъ. [Органїсти
вдїли недавно вї депутатів до міністра вїро-
исповѣданъ до Вїднїа.] Нєдавно принесли ча-
совисї вѣсти, що и видѣль краєвий вѣдѣль
ся до Ординаріатівъ рускихъ перемыського и
станиславського о добромївнѣ в справѣ по-
дїшпеня вглядно обезпеченя быту дяківъ в
дорозѣ законодавства краєвого зї причини вве-
сєновъ дяками петиції до союму. Позаякъ союмъ
теперъ отворений, порадио бы було, щобъ по-
слы, сприяючи справѣ греко-католицької цер-
кви, по мысли рускихъ Ординаріатівъ справу
дотаций дяківъ в законодавчій дорозѣ тамъ
порухали и перевели, або бодай сего року під-
готовили. Радою державною ухвалєна новєля
конкурєнціина дозволяє союмоу на починєнє
змїны §§-овъ закона конкурєнціиногъ зї року
1866 що-до конкурєнції філіалїстівъ, — добре
бы було при одній заходѣ ухвалити и до-
татичнїй параграфъ що-до дотаций дяківъ. Вїд-
дома рѣчь, що и сама комісія петиційна сою-
мова зї року 1889 признає, що часть дотаций
вѣдъ вїрощовѣднихъ громадъ на вїрощов-
вѣдїй цѣли, т. є. на утриманє дяка призна-
ченон, перейшла зї уповаженя краю на цѣли
школы. В тїмъ вглядѣ потрібно було бы
точнє зобранє дотатичныхъ датъ в вѣсхъ трєхъ
єпархїяхъ. На-разѣ подаю даї зї станисла-
вськовимъ єпархїи, о кїлькы они дали ся до те-
перъ зобрати.

И такъ перейшли на рѣчь мїсцевыхъ фон-
довъ шкільныхъ в 48 мїсцевостяхъ дяківъ
[мешкань], в 51 огородець або поле, в 15
збїжє, в 37 дотаций в грошахъ а в 6 мї-
сцевостяхъ всьа дотация дяка. Вѣсхъ громадъ
єсть 97, в котрыхъ часть дотаций дяківськовимъ
перейшла на мїсцеву школу.

Такожъ що-до позбѣстанъ дотаций дяківъ
треба бы призбирати точнїйшї даты статистич-
нїй. Давнїйшїй станиславськїй Шематизмъ
кїляра мавъ такї даты, а перемыскїй теперъ
ще подає.

Станиславська єпархїя числїть: а) в
Галичинѣ: 417 дяківъ при 416 парохїяхъ, 19
дяківъ при 19 експонованыхъ сотрудинцяхъ,
121 дяківъ при 275 дочернихъ церквахъ, раз-
зомъ 557 дяківъ; б) на Буковинѣ: 16 дяківъ
при 16 парохїяхъ в 2 дяки при 2 експонитур-
рахъ, разомъ 18. Отже вѣсхъ дяківъ в стани-
славськїй єпархїи [безъ поддѣчїхъ] єсть 575.

Дяки тї мають: мешканє in natura, [в
Галичинѣ такъ звану дяківку] ино на 162 по-
садахъ, а вынаймє ся зї скарбови, вѣдъ гро-
мады або комїтету парохїального на 39 поса-
дахъ. Самї дяки вынаймають собі власнымъ

коштомъ на 36 посадахъ, а в 320 посадахъ
мешкають они у власнїхъ [переважно] хатъ, або
в хатъ свого вѣдѣль вглядно тєстя [яко ха-
лупники або дробнїй господарѣ]. Огородець об-
єму кїлькохъ грядъ до чверти морга мають
дяки при 114 посадахъ, а в 443 нема вїя-
кого єгородця. Подї єсть в 7 посадахъ.

Дотация, пѣсля безперерывного звичаю
такъ ж на подѣставѣ инвентаря парохїального
в 67 посадахъ, зї давнїхъ в збїжю в 50
мїсцевихъ, в збїжю в в грошахъ в 138, в са-
мыхъ грошахъ в 331 посадахъ. Давнїхъ бу-
вають рѣзї: вѣдъ нумера дому по 4—20 кр.
або 1 чи 2 гарцы збїжя вѣдъ кождої родины;
при 35 посадахъ зовсїмъ затратила ся дотация
в престаций в тамъ дяки обмежавъ лиш
на доходы зї функцій. — Дяки нашї на Бу-
ковинѣ, де истаютъ тїлькы такъ званї парох-
їи релігїиногъ фонда [Religionsfondparthen], до-
стачають при парохїяхъ зї релігїиногъ фонду
рѣвно по 52 ар. 50 кр., котрї правительство
краєвє асигнує разомъ зї платою для парох-
їи на руки тїхъ парохівъ. Платня та до-
повняє ся зї касы церковной в Черновцахъ
до 120 зр. а в Боявахъ громада доплачує
до повнєшонъ квоты зї 50 зр. При одній екс-
позитурѣ мавъ дякъ 36 зр. а при другій лиш
20 зр. зї релігїиногъ фонда, але то признає
правительство буковинське лиш на кїлька
лїтъ. Такожъ в катєдрѣ станиславськїй по-
бирає дякъ першїй 300 а другїй 216 зр. зї
цївильно вызначєного зї релігїиногъ фонда для
Капітулы єпископской на удержанє богослу-
женя катєдрального.

Потребу управлїення и обезпечєня дота-
ций дяківськовимъ вѣдучають не тїлькы самї в-
терєсованї дяки, але и духовєство, бо зї
вѣсхъ сторбъ доходятъ вѣсти, що престаций
звчачєв зї рѣзнихъ причинъ вайбїльшє за-
дѣл роздроблєня ґрунтівъ, за-дѣл збѣдїлосты
и обдвоженя селянства та зї причини лїца-
таций in пїлус самими дяками при заходахъ
о посаду, але такожъ и в наслѣдкѣ агїтаций
радикаловъ противъ всьакихъ давнїхъ, на котрї
нема ексекуцій адміністративныхъ, устануть и
загрожуєть в мнєсхъ мїсцевостяхъ бытє
стану дяківськовъ а тїмъ самымъ належнїй
вїшнїй культъ нашонъ церкви. Що є справа
не маловажна, и що гроза того лихого по-
ложєня вповнѣ не вывляє ся, сєдѣсь тому, що
дяками в переважнїй части є господарѣ мїс-
цевїхъ або халупники та що дяківство єсть
тїлькы побывнїмъ занятємъ нхъ. Ся обсава
веде зновъ до того, що дяківє не будучи
ся, нинї упадають, бо дяки мешкають у влас-
ныхъ хатахъ. Такожъ дуже рѣдко дяківє на
церковѣ занятубудованї, а переважно на гро-
маду, и переходять зї зарадженя громады не-
разъ на вїшнї цѣли; впрочомъ в зї того и вї-
шнї вєдѣдїлосты.

В браку належнѣ дотаций не можна
выбрати д. брого и умѣлого дяка, треба вдово-
ляти ся тїмъ, якї єсть в селѣ. Безъ упра-
влїення дотаций на мало що придасть ся и
Бурса дяківська, котру тутешня Капітула на-
мѣравъ завєсти и на котру складає тає пнїя-
во плынуть [в сѣмъ роцѣ, якъ выказує Вѣст-
никъ станисл. єпархїи, вплынуло лїше 16 зр.
10 кр.] бо такї вєспытованї дякъ зї дотаций
не выжє, а громада борше дасть посаду гро-
мадиньковн, хочъ не буде вєспытованї. Испы-
тованыхъ дяківъ выказує Шематизмъ 54.

Товариство взаимной помочи дяківъ в
Станиславоѣ узбрало до теперъ по-надъ
1.900 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

Про бажаня Словѣнцївъ в Сті-
ріи що-до заступства в союмѣ пнїе
Südsteirische Post: Словѣнскїй меншѣсть на-
шого союму терроризують и гноблять безоглад-
но навѣть в справахъ, що дотыкають най-
жизнєннїшихъ справъ народу. Супротивъ того
мы дїястєво двуємо ся, що словѣнськимъ
посламъ стає ще терпєливосты и що они вжє
давно не плїнули на цѣлу сю стїрїйську союмову
палату та не постановили собі доси не пере-
ступити єи порога доки в рядахъ лібераль-
нонъ бїльшости не выробить ся почутє спра-
ведливосты для меншости. Сє-жъ було бы ли-
шє актомъ справедливосты, щобъ словѣнськїй
делегатїи союмовѣй забезпечєно закономъ хочъ
одао мїсцє в краєвомъ вѣдѣлѣ. В вѣдѣно-
шєно до числа населєня, якє они заступають,
належалось бы имъ навѣть два мїсця. Однакъ,
якъ звѣстєно, переголосувала ліберальна бїль-
шѣсть дотычє вєсєнє д-ра Радеа, поставлє-
нє словѣнськими послами, такъ що Словѣн-
цямъ не хочуть Нїмцѣ уступити нї одного
мїсця зї шїстєохъ мїсць в краєвомъ вѣдѣ-
лѣ! Сє такъ выгладє немовъ бы они не ба-
жали собі мати словѣнськѣго посла в тїй
корпораций зї страху передъ контролею. —
И ся обставина, що до комїсії, зложєныхъ зї
12 членівъ выбирає ся лїше по одїмъ сло-
вѣнськѣмъ членѣ не вѣдповѣдає прїципови
справедливосты; тїмъ хотять Нїмцѣ перепнїти
Словѣнцївъ, щобъ не аголошували во-
тумъ меншости.

Петербургскїй корреспондентъ Polit. Cor-
resp. завѣрює, що революційнїй харак-
теръ в брменьскѣй агїтаций, котрой
остаточнѣю мєтою єсть сотворєнє независимо-
го вѣрменьскѣго королївства, дуже не подобає
ся рїшачнїмъ петербургскимъ кругамъ, вжє
хочьбы дїятого, що може вплынути на прилу-
чену до Россїи часть Арменїи. — Дїятого му-
снѣть Россїя постулати разомъ зї Туреччанѣю,
котра такожъ перєсвѣдчила ся, що Россїя не
носить ся зї вїякими амбітнїми планами що-
до Малої Азїи. — Зї Петербурга доносять,
що міністромъ комуникацій именованїй звѣду-
ючи доси канцелярією комїтету міністрівъ,
секретарь Куломзєвъ.

Дебата вїадъ проєктомъ закона
противъ стороннїцтвъ перевороту
в нѣмєцкѣмъ парламентѣ вєдє ся до-
сї слабо головнѣю зї тѣхъ причинъ, що за пра-
вительствомъ не виступивъ нї одїнь вызнач-
нїйшїй бєсѣдникъ и цѣльнї способъ вєдєня
борбы зї стѣроны правительства якїсь незвы-
чайно млавнї. Помимо того выказує ся дебата
дєякї дуже втерєснї моменты, бо кядє аркє
свѣтло на вєдѣдовлєнє загалу зї тепершнѣго
„нового курсу“. Особливо промовы двохъ пос-
ловъ баварськихъ Кребера и Зїгльа дуже замѣт-
нїй. Креберъ заявивъ мїжъ вышми, що 95%
баварьскѣго населєня, стѣить вї опозицій до вн-
шнѣшнѣго правительства. Коли хотѣвъ критику-
вати звѣстнїй высказъ цѣсаря Вїльгельма
Suprema lex regis voluntas перебивъ єму пре-
зидентъ замѣткою, що особу цѣсаря не годить
ся втягати до дебаты. Креберъ закнїчивъ свою
промову заявлєнємъ, що загалнїй настрої
в полуднєвѣй Нїмеччинѣ не дасть ся змѣнїти
дурнїями, навѣть и такою комєдією якъ актъ
отворєня парламенту. Коли при тїмъ торжєст-
вѣ закрїчала правительствєнна прєса немѣ-
вѣрихоньскїй трубѣ, то єму здавало ся, що нѣ-
мєцкѣй свободѣ снївають похоронну пїсню. —
Зїгльа виступивъ ще прїстрастнїйшє противъ
предложєня. Сєй законъ — говоривъ — сє
стрижокъ, котрымъ хотять адавнїти прєсу и о-
позицію. Прєпоганї вѣдноснїи нѣмєцкїй дѣй-
шли до того, що дєякї людє, котрымъ и не вѣ
головѣ соціалїзмъ стають соціалїстами вжє за-
дѣл сѣмѣ опозицій. Хочъ бы міністеръ вїднї
и не знати якъ побрызкувавъ шаблю, то сє
вїсѣго не поможе, бо вїдєи не дадутъ ся при-
давити куламя и вязницєю. Народъ проклинає
нєхай Прусакъ, єсли хотять, ухвалюють собі всьа-
кї вынѣмкѣй закѣны, Баварцѣ нхъ не потре-
бують. Нїмєцкїй народъ лагіднїй и спокѣйнїй,
вѣнъ не вѣдїнає головѣ королївъ, але доля
Карола Стѣарта и єго міністра Стаффорда по-
винна бути перєсторѣгою для дєякахъ людєй.

Про вѣдноснїи мїжъ италїйскимъ прави-
тельствомъ а Ватиканѣмъ доносять Pol.
Corr. такъ: „Скѣлько разѣвъ вї Италїи набли-
жають ся загалнїй новї выборы політичнїй, вы-
ринає в публїчнѣй дєскуїи квестїя, чи Ва-
тиканъ не уважавъ бы вѣдповѣднїмъ, вѣдѣсту-
пити вѣдъ засады, що прїхильнїиє церкви не

— Змучивъ ся!
Такъ скарактеризувавши свой станъ лягъ
подї дуба, дико застогнавши.

Зловѣщамъ вѣдѣгомѣномъ перекликанулись
заспанї дубы. Соохлє листя зновъ заворуши-
лось, немѣвъ пытаючись: хто сє? хто сє?

Паны зї фїльварку, повечєравши у євѣ-
щенїка, вертались домѣвъ. Жєваво бїгли поро-
днїстї конѣ, форкаючи нзъ-за студєни, лєгєнькѣ
неслись санки верхомъ по замерзлѣмъ снїгу
лѣсовѣй дорѣжки. Паны, закутанї у здоровї
кожухи, дрѣмали пѣсля пропѣтку.

Наразѣ сєредѣ лѣса конѣ зї-нєчєвѣя кн-
нулись у бѣкъ. Паны трѣхи не выцали зї са-
нокъ; на-силу придержалїсь поручѣ. У стар-
шого пана вжє було на устахъ почєстнє слово
для вѣзника, що тїмчасѣмъ задержавъ силою
конѣ, клєнуци нмъ по звчачю — але-жъ якъ
око єго, гладяючи за прѣчєною припадку, по-
бачило щось темного подї дубомъ, лѣйка за-
вєрєла на устахъ. Здивованїй и стрѣвожєный
скрикнувъ:

— А сє що? Ахъ Боже! — докннувъ,
запрїмѣтивши чловека.

Не наближаючи ся до лєжачѣго, стали
паны радити.

— Що сє могло статись? — каже заду-
мавшись старшїй.

— Якоє оно мєнѣ выдѣає ся не просто
зї моста — замѣтивъ молодшїй, вѣдкїдуючи
тяжкїй кожухъ. — Хто-жъ бы нинї лѣсомъ
мандрувавъ? Сє може... Богъ свѣтлїй зї нами..

— Кажєшь, якє убїєство? — докннувъ
старшїй панъ.

— И шапка вѣ него нема и чѣбѣтъ, —
оббѣзавъ ся вѣзникъ, приглядяючись близше

— Га, вжє нєхай буде якъ хоче, а мы
єго такъ лишити не можємо, — сказавъ стар-
шїй панъ. — Вєзѣмъ єго чимъ скорше до дво-
ра, може щє и не застїгъ зовсїмъ... Ану Ива-
нє! — гукнувъ вѣнъ на вѣзника.

Всѣ три кнїзулись переносити замерзлого
на санки. Вѣзникъ ухвативъ єго за плєчѣ, але
лєднїа зрѣбавъ крокъ напередъ, яєнє свѣтло
мїсєця упало на мєрцѣ лацє, що досє лєжало
вѣ тѣни дуба

— Богъ свѣтлїй зї нами! — скрикнувъ
Иванъ трѣхи не дєствнїши тягару зї рукъ, —
такъ сє Мацько!

— Якїй Мацько?

— Адже марковецкїй, дурнїй Мацько! —
вѣдповѣвъ Иванъ.

Паны щось уже чули про дурного Мацька.

— Ну, нєсѣ хутшє!

Вклады Мацька на санки, паны прїмѣ
стїлись коло него, Иванъ зѣнявъ конѣ и поѣ-
хали чваломъ.

Будѣ сє зї полудня одѣного прекрасного
днѣ вѣ червнї. У двѣохъ зї учитєлємъ марко-
вєцкѣмъ шлїи мы купатись до рѣчкы. За-дѣл
скорочєня дорѣги пустїлись мы сєлянськимъ
обїѣзѣмъ. Наразѣ учитєль перєставъ бала-
кати и зупинивъ ся бїля малєнькѣй стаєнцї.

— Ось тутъ Мацьковѣ резїдєнція, —
кажє.

— Такъ вѣнъ живїй щє? — пытаєсь, —
аджє-жъ я чувъ, що замерзъ.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крімъ неділей і руськихъ свѣтъ) о 5-й година по полудні. Літературний додатокъ „Вибіорка найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить по второкъ і в п'ятницю на першому рахунокъ въ Дѣло.

Передплату і писематі приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ у.л. Баторія 24, Центральне бюро оглошенихъ у.л. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ у.л. Кароля Змаришча 9, у Відні: М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wolzelle 19. В Франкфуртѣ і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, A. L. Daube & Comp. В Пешті: E. Misrahy V. Bez. Akadem schegasse 6.

Передплати на „ДѢЛО“ і наменитість на писематі платять у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додаткомъ

въ Австріі:	на гражданскі:
на цілий рікъ . . . 18 зр.	на цілий рікъ . . . 24 зр.
на шість рокъ . . . 9 зр.	на шість рокъ . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рікъ . . . 18 зр.	на шість рокъ . . . 24 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 у.л. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатаній відіймъ відъ морті.

Неодержане число коштує 6 кр. в. в.

Оголошенія приймають ся по ціні 6 кр. въ одинъ стрічокъ писематомъ а въ рубриці „Надбелана“ по 20 кр. в. в. Надбелана чистить ся по 10 кр. въ одинъ стрічокъ.

Просимо нашихъ Впов. Читателівъ, щобъ скоро виробляли всѣ заглавості [котрі, якъ ми вже писали, вносять ся въ видъ, аби видавництво могло заспокоити своїхъ друкарни і фабрики паперу; по друге — щобъ передплату брали въ правдивомъ значінні того слова, а не въ значінні „послѣдствія“, якимъ въ цілому свѣті не знають видавництва часописей, навіть такі, що мають публичні чи приватні субвенції, якихъ наше видавництво, на всѣ боки вповні незалежне зовсімъ не має, по третє — щобъ ширили нашу часопись, приєднуючи їй якъ найбільше передплатників. Все те лежить не лише въ інтересі самихъ Читателівъ, але і въ інтересі справи руської, отже можемо сміло відкликатись навіть до патріотизму і жертволюбності загалу руського!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Въ соймѣ чеськомъ не перестають молоді-Чехи займатися опозиційного становиска. Минувшою суботу відбуло ся засідання комісії для справъ повѣстовихъ і громадськихъ, на котрімъ мали вибрати референта проекту правительственного о влученю повѣсти векедсдорфского до округа виборчого Брумовъ-Поліца. Молодо-чеські члени комісії, Пацакъ і Дворжакъ, поставили внесеннє перейти до порядку денного надъ проектомъ, заявляючи, що векедсдорфскій повѣсть судовий бувъ утворений въ способѣ противоконституційний. Презесъ комісії кн. Кароль Шварценбергъ однакъ заявивъ, що після регуляміну обов'язаний визначити референта і поручити справозданнє по слову г. Куртова Зедвицови. Въ кругахъ молоді-чеськихъ заповѣдають, що скоро справа прийде підъ наради повной палати, то настануть бурливі сцени.

Въ соймѣ істрійскімъ не можна було вести спокійної роботи за-для напастливого поведєня італійськихъ послівъ. На першомъ засіданні, якъ звѣстено, італійскі послы вийшли демонстраційно зъ салъ підчасъ промови заступника правительства. Вечеромъ устроило італійське населєнє голосні маніфестації въ честь послівъ, влючивши доми і устроюючи походи по улицахъ. Супротивъ того уважали славянскі послы відповѣднимъ не влятись въ соймѣ, щобъ зъ одной стороны не вставлятись на посміхъ-виско галерію, а зъ другой стороны щобъ полішити свободу Італійцямъ. На засіданні поведѣлкомъ прийнявъ соймѣ одностайно внесеннє Венієра що-до написань въ двохъ языкахъ въ Пірано, поміжъ енергічного протесту зъ стороны заступника правительства. Промовы за внесеннємъ були одобрєні відъ галерій оплесками, натомѣсть мова заступника правительства виклакала на галерію острійскі протести. На засіданні слѣдуючого дня італійскі послы поїшли ще далше, бо ухвалили, що при розп'явахъ соймовихъ не можна уживати славянського языка. Така ухвала вже перейшла мѣру терпеливості і заступникъ правительства оповѣстивъ, що соймѣ закрыває ся. Вечеромъ на улицахъ відбули ся маніфестації въ честь італійськихъ послівъ, але спокій не бувъ нигде нарушений.

Заповѣдженє именованнє новихъ членівъ до палати панівъ вже довершено. Розпорядженнємъ цѣсарскимъ зъ 12 с. м. покликані отей 24 члени палати панівъ: шамбелянъ г. Кар. Айхельбургъ, професоръ д-ръ Едв. Альбертъ, міністеръ Бакегеми шамбелянъ г. Клямъ-Галасъ, посолъ соймовий Вол. Чайковскій, професоръ вѣдєньского університету д-ръ Кар. Цикларжъ, посолъ соймовий бар. Ів. Доберженьскі, президентъ высшего суду въ Берні Іванъ Едельманъ, маршалокъ Каринтія д-ръ Іос. Ервайтъ, бар. Ферд. де Фентъ, бувшій міністеръ бар. Іавчъ, президентъ высшего суду въ Градці г. Ілій синахъ, членъ трибуналу державного Гальсвантеръ, пос. соймовий г. Войт. Котуліоскі, другій президентъ трибуналу адміністраційного г. Кар. Лемайръ, директоръ банку кредитового у Львові Здиславъ Мархвицкій, адвокатъ д-ръ Алоїсій Міланчикъ, презесъ товариства робльничого въ Кракові г. Фр. Мацель-

скій, посолъ до рады державной бар. Люд. Опенгаймеръ, совѣтникъ трибуналу бар. Альфредъ Гілебрандъ-Прандавъ, совѣтникъ австро-угорського банку Фил. Шелеръ, посолъ г. Ів. Стадницькій, проф. д-ръ Герм. Відергоферъ і амбасадоръ г. Волькенштайнъ-Тростбургъ.

Вчера предложивъ цѣсарєви бар. Банфі отсю листу членівъ кабінету: Банф президія, Десидерій Перчель справы внутрѣшні. Вол. Люкачъ фінансы, Ал. Ерделій судовицтво, г. Сандоръ Фестетичъ робльництво, Юл. Власичъ просвіта і вѣроисповѣданнє, Ери Давієль торговля, Феєрварій оборона краєва і тимчасово годибсть міністра а Іагєтє, Йосиповичъ міністеръ для Хорватіи.

Відзначєня, удѣлені царемъ Николаємъ II. при нагодѣ Нового року, доторкнули найвищихъ достоїнствъ. І такъ міністеръ війни Ванновскій одержавъ ордеръ св. Андрея, а за разомъ і такє писематі: „Відъ початку правління мого вѣтця були ви зверхъ тринадцять лѣтъ вѣрнимъ співробітникомъ і ревнимъ ексекторомъ его вказанъ для розвитку і усовершення арміи. Та преданна, мужна армія, побільшена числомъ, усовершена въ організацію і готовості, поступаючи напередъ въ вихованню і образованню, вивѣнювана найновішими матеріальними і технічними удѣльщеннями, єсть найліпшою запорукою і сильною підпорою удержаня мира, котрого дорогоцінна благодать була завсѣгда предметомъ невтомного печальности мого вѣтця, найбільшого хоронителя мира, що не менше лежить і въ моїмъ серці. Знаю, зъ якъ великимъ довірємъ відносивъ ся до васъ мой отецъ і якъ дуже цѣнивъ вашу повну славу службу для престола і вѣтчини, ваші знамениті здѣбности, вашу енергію і невтому працю та вашу крѣпкій, постійний характеръ. І я рівножъ особисто не перестававъ слѣдити за розвиткомъ і усовершеннємъ всѣхъ напрямівъ порученого вамъ просторого ресорту та тїшатися ся досягнутими успіхами, котрі по справедливості приписую вашій свѣтлості і перданій патриотичній діяльності.“ Презесъ комітету міністрівъ Бунге одержавъ ордеръ Володимир першого класу, а въ рескрипті высказано єму признаннє. — Вед. кн. Михайло Николаевичъ лишає ся на давній становищі презеса сойма державного.

Дописи „ДѢла“

Зъ Кутєкнхъ горъ.

[Въ справѣ виплачуваня контруги священникомъ за мѣсяць грудень і давнійшій часъ 1894-ого року, порушений въ 287 ч. „ДѢла“ въ „Новинкахъ“ дописувателемъ о. И. А. зъ горъ.]

Справа тая, якъ она представлена Вєч. дописувателемъ, здає ся бути дуже цѣкавою, а до того дуже неясною, тому прошу въ інтересі нашого священства і добра публичного, зволить Свѣтла Редакція прийняти і помѣстити і мой слѣдуючій уваги:

1) Шкода, що Вєч. дописуватель той устави зъ 29 мая с. р., на котру вінъ покликъує ся, ближе не означивъ і не подавъ коротко єи змісту, тенденції, числа вѣстника законівъ чи державнихъ чи краєвихъ, въ котрімъ она оголошена, і взагалѣ мѣсяця, де бы єи можна набути. Въ нашихъ сторонахъ о той уставѣ священство нічого не знає, ані такого розпорядженя у насъ не було, — оно давнє, бо-жъ і мы стоимъ підъ тими самими властями в установахъ.

2) Якъ справа въ згаданій дописѣ представлена [т. в. безъ ніякихъ близькихъ обставинъ], здає ся сна стояти въ суперечности зъ елементарними засадами лѣтики і тому дуже неясною, бо-жъ єсли я щось заробивъ чи заслуживъ, то якая устава въ свѣті не може побрѣти того зарбѣку чи тої заслуженности робити залежнимъ відъ якоєс одного дня. Для уурядкованя касового лѣководства выдає то давнє, передъ кількадесять роками, розпорядженнє, по силѣ котрого урядникъ касовий не має права безъ поновно асигнаты виплачувати такі поборы, котрі хтось бѣлше

лѣтѣрѣ не побиравъ. Бѣла може Вєч. дописуватель не побиравъ цѣлий рікъ своєї контруги, і зъ сєя причини єму не виплачено по дни 31 грудня, або єсли въ тихъ околицяхъ єсть бѣлше такихъ священниківъ, а власть фінансова пригадала їмъ обѣжникомъ вышє згаданє розпорядженнє, то ще не є оно таке великє нещастє, разъ тому, бо контруга не ропадає а лише треба просити о поновнє выасигнованнє єи, а по друге тому, що въ даній случаю не пропала бы контруга за цѣлий рікъ, ані за грудень, лише за першій мѣсяць року 1894, сѣчень, і за давнійшій мѣсяць ще зъ року 1893. Розпорядженнє сє обов'язує і урядниківъ державнихъ, не лише священниківъ, а єсли оно і може часомъ зробити комусь яку неприємність, тожъ такий мусєть єи принєсати собі самому, бо-жъ вінъ мѣгъ легко єи оминути.

3) Бути може, що въ тихъ околицяхъ, де Вєч. дописуватель [о. И. А. зъ горъ] мешкає, залагають многі священники зъ податкомъ відъ ґрунтівъ ерекціональнихъ, котрий має право урядъ податковий відтягати відъ контруги і котрий повиненъ платити єи квартальнє напередъ. Може бути, що деякі або і многі священники цѣлыми кварталами або може і роками контруги не побірають і черезъ сє остає в податокъ ґрунтовий неплачений. Може бути, що власть фінансова, котра має старатись о єредєтєвѣ потребѣхъ на заспокоєннє тихъ цѣлей, на які призначений податокъ ґрунтовий, розтягнула розпорядженнє тутъ підъ 2) згаданє такожъ на такий случає непобіраня контруги, для якихъ не мавъує ще цѣлий рікъ, єсли таке непобіраннє єи влучєнє зъ неплаченнємъ податку ґрунтового. Бѣла такъ єсть дійєсно, то въ такий поступокъ не можна видѣти щось нєлєгального, разъ тому, бо до такої інтерпретації розпорядженя могла дати причину яка неясність того-жъ, а по друге тому, що таке поступованнє єи єи не рѣзняє ся відъ самовладної грабѣжи [антвонаня, eigenmächtige Pfändung], а така грабѣжъ не єсть противозаконна. Для дѣткєннхъ тымъ поступованнємъ, не може бути єи такожъ ніякимъ нещастємъ, бо даєть ся напередъ оминути черезъ посылку готівки на оплаченнє або квіту на сквитованнє податку, а і контруга застановлена такимъ способомъ певно не застановляє ся на завсѣгда, лише або до уурядкованя етату податкового, або до поновного выасигнованя. Тажъ коли-бъ священникъ і умеръ, то ще єго контруга не повинна пропасти, але признати єи і виплатити єго єи спадкоємцямъ.

4) Що давнє є при при сѣй пригодѣ, то єе, що урядника касовий виплачуєть контругу 31 грудня, т. в. остатного дня въ мѣсяці. Наші, кутєкскі, не хотять того дня виплачувати кажучи, що доперва „на першого“ [т. в. першого дня слѣдуючого мѣсяця] належить єи виплата. Въ касовімъ лѣководствѣ єстєнує засада, що всѣмъ, котрымъ виплачує ся удержаннє зъ долинъ, вже остатного дня того мѣсяця, за котрий платня належить, повинна виплатити ся. Сє євно і зъ того факту, котрий Вєч. о. И. А. зъ горъ описавъ, а прѣцъ-жъ наші урядники касові сєго знати не хотять. Менѣ відомий фактъ, що одинъ священникъ въ такий случаю удававъ ся ажъ до намієстництва о помѣчъ, але не доставъ ніякого відповѣдї. Якъ же погодити оба сї факты зъ собою? У насъ дуже розповсюдженій звичай, не лише у властей духовнихъ, але і у властей свѣтскихъ, що на внесеній прошеня нічого не відповѣдає ся. Бѣгъ то звичай дуже вигідний для властей, бо покритий не маючи ніякого рѣшеня въ рукахъ, не може удати єи о помѣчъ до высшего вєтанціи.

5) Бѣла єсть яка неясність въ непобіраню контруги, то єменно тая, що она побірає ся зъ долинъ, за часъ минувшій, коли тимчасомъ всѣ урядники і слуги державні, навіть пенсіонерові, побірають свою платню зъ горъ, на передъ. Бѣла священника яко метрикарѣ є державними урядниками або бодай слугами [а о сѣй категоріи треба агадати хочъ-бы уже длатого, що рѣчна платня священника 500 зр. нѣмає не лицює до назвы: „урядникъ державный“, котрий побірає найменше 700 зр. рѣчно], тожъ повинні такъ якъ і тої урядники або слуги державні побірати свою платню зъ горъ, на передъ. Такомъ нормѣ вылагає і с-

ма лѣтика, бо-жъ кождий урядникъ і слуга державний і священникъ служать за удержаннє, отже повиненъ мати сє удержаннє забезпечєнє за кождий часъ, котрий має служити [обов'язки свого аваня выповнити]. Бѣла-жъ священникъ зачинає свою службу, то повиненъ уже побірати платню заразъ на початку того часу службового, бо инакше не має забезпечєного удержаня. Прѣцъ-жъ не можна жадаєти, аби священникъ першій мѣсяць своєї служби бравъ на боргъ всѣ артикаулы потребні до житя, а не можна вымагати того вже зъ тої простон причини, бо крамарѣ і купцѣ ніякою уставою не обов'язують ся въ такий случаю удѣляти кредиту священникамъ, ба навіть є уставы, котрі удѣлюваннє кредиту священникамъ выразно заказують, єменно ті уставы, котрі выймають зъ-підъ судової ексекції платню священника, єсли она рѣчно суми 800 зр. не перевышєлає. Коли зважити єи, що урядникъ або слуга державний або священникъ уважає ся, що служать лише за платню і своєю майна не мають, далше коли зважити єи, що священникъ на підставѣ своєю убожєства удержує ся чотирі роки въ духовній семанаріи на коштъ фонду релігійного, то євно єта не нєлѣгальность такої поступованя, єсли священникъ першій мѣсяць своєї служби не має забезпечєного удержаня. Аби погодити таке поступованнє зъ правилами лѣтики, на то бы бувъ хибѣ одинъ способъ: выдати розпорядженнє або уставу, що священники мають першій мѣсяць служити безплатно.

6) До кінєвого уступу Вєч. дописуватель о. И. А. зъ горъ, починаючи єи словами: „Такъ, такъ, священнику бѣдало!“ — дали бы ся написати дуже многі уваги, але що такий уваги не можуть бути тенденцією сєго писематі, то подаю на всѣ ті слова лише одну коротєчку увагу і раду: Плачєть найменше збудємо въ кождомъ взгляді!

Священникъ зъ Кутєкнхъ горъ.

СОЙМЪ КРАЄВЫЙ.

[6 те засіданнє VI-тої сєсії VI. періоду]

въ второкъ дня 15 н. ст. сѣчня.

По відчитанню пєтицій забравъ голосъ комісаръ правительственный г. Лосєвъ, щобъ відповісти на ватєриєляцію пос. Крамарчика въ справѣ дешєвой соли для худобы. У відповѣдї відкликавъ ся комісаръ на розпорядженнє міністра єкарбу зъ 22 грудня 1894 і поєснєвъ, якъ въ практицѣ побіраннє соли будє відбѣдувати єи.

Справозданя видѣлу краєвого відослано до комісії.

Наступили перші читаня внесенє. До мотивованя внесенєя пос. Романчука удѣлявъ маршалокъ голосу д-рови Савчанкови, бо вєнесо-даєць недужий а д-ръ Савчакъ єсть однимъ зъ послівъ, підписаныхъ на внесенє.

Д-ръ Савчакъ заявлявъ, що не будє мотивувати внесенє, бо оно вже кілька разівъ було въ соймѣ мотивованє, а лише підъ виглядомъ формальнымъ проситъ відослати внесеннє Романчука до комісії правничої.

Палата мала приступити до голосованя, коли наразъ забравъ голосъ пос. Пілятъ і поставивъ внесеннє, щобъ відослати до комісії адміністраційної. — Сєму єпротивавъ ся пос. Антоновичъ, мотивуючи, що комісія адміністраційна вже торѣкъ мала у себе єе внесеннє і нічого не зробала. — По репліцѣ п. Піляты, що лише бракъ часу не дозволивъ комісії предложити справозданя — забравъ голосъ пос. Крамарчикъ і вивѣзъ, щобъ для таь важкої справы вибрати окрему комісію зъ 12 членівъ. — При голосованню перемає внесеннє Крамарчика і д-ра Савчанка і внесеннє о зміні реформы виборчої відослано до комісії адміністраційної.

Внесеннє пос. Мєдєньского, щобъ видѣлу краєвий предложивъ чамъ скорше єе тої сєсії справозданнє о регуляції рѣки Кисєлины, відослано до видѣлу краєвого.

Пос. Рутоскій мотивуєвъ своє внесеннє о полішєнню платні учителівъ і о зменшенню лѣтъ служби. Внесеннє зъ проектомъ дотычного закона відослано до комісії шкѣльної.

Пос. Фрухтманъ мотивував внесення на зміну закону шкільного з 24 червня 1894 р. в тій напрям, щоби обов'язок мѣсть и мѣстонок, маючих власний маєток закладови до повношення вишколу на удержання учителів шкільних народних, був самими законами точно означений и щоби жителі тих мѣсть и мѣстонок що до обов'язку повношення шкільних тагаровъ були зв'язані з вищими громадами краю. — Внесення віддано до комісії шкільної.

Пос. Ник. Кожиниць мотивував своє внесення на доповнення закону з 7 червня 1883 р. о комасіації пѣсля ухвали союму з 1869 и 1887 р. — Внесення віддано до комісії культури краю.

Справозданье комісії господарства краю з внесення, щоби видѣлять крайній старавъ ся у правительствѣ о підвищенні доцѣнъ за скрѣбу державно на удержання крайнього курсу практичного дозорства меліораційнихъ — прийнято безъ дискусіи.

Справозданье комісії правничої з проекту закона, змѣняючого постанову закона з 26 червня 1871 о викупѣ и регуляції тагаровъ ґрунтовихъ в тій напрям, щоби спори сервітутові були на будуче поладжувані в судахъ колебѣльнихъ, а не в ц. к. крайньої комісії для тихъ справъ (зъ виняткомъ справъ и спорівъ, оголошенихъ до комісії до дня оголошення того закона) — прийнято безъ дискусіи.

Відчитано три інтерпелляції до комісара правительственого: пос. Жардецького з справъ за високою вимѣру належностей скрѣбовихъ водъ субвенцій крайнихъ на школи и вартатъ взорцеві; — пос. Потоцького з справъ не відписуваня податку водъ немешканцѣхъ домогъ; — пос. Антоновича з справъ непошанованя ц. к. властями рускихъ святей.

Інтерпелляція пос. Антоновича звучить такъ:

„Не підпадає найменшому сумнівови, що моральність и тѣсно з нею сполучена релігійність суть найголовнішія підстави рідності, а тѣмъ самимъ підставами краю и держави. Для того повинна кожда упорядкована держава и єи органи законами и розпорядженнями плекати и скрѣпляти згадані честноти а именно в часахъ, коли тайно и явно настають вського рода протиправности на тій головній звязи рідничого и соціального порядку.

Мы слава Богу живемо в державѣ, котра безусловно держала и держить ся повисшихъ засадъ и єрвико надѣємо ся, що и єи правительствениі органи відповѣдно тому будуть поступати. Бо вже в часахъ передконституційнихъ строго було зборонено взымати сторони в дѣя торжественнихъ святъ на термѣхъ передъ публичній уряди. Але що давнѣше свѣта обряду руского не засвѣды були уважені и для того Русины на се часто нарікали, признало ц. к. правительствомъ декретомъ ц. к. міністерства справъ внутрѣшнихъ з 20 сѣчня 1849 р. грецькому обряду підъ тѣмъ взглядомъ повну рівноправність. Заборона взымати исповѣдниківъ руского обряду в ихъ торжественній свѣта передъ суди наступила декретомъ ц. к. міністерства судовничства з 25 сѣчня 1849, а заборона взымати ихъ в торжественній свѣта передъ уряди, підпадаючій ц. к. міністерству фінансовъ, декретомъ того-жъ міністерства з 1 лютого 1849 р.

Нинѣ однакъ, хоч в тій справѣ и в выс. крайньому соймѣ інтерпелляції и зажалованно вношено, и хоч навѣть рускій ординаріатъ представляла и прошена до ц. к. правительствѣ, котре постійно прирѣкло ухилати зло, мимо того дуже а дуже часто жалують ся Русины, а именно селяне, що тѣ ихъ права нѣкимъ не уважені. Селяне рускі безъ основъ нарікають, що они, яко христіане в христіанській державѣ стоять нѣше жидовъ, котрихъ — не говоривъ вже о більшъ свѣтахъ — навѣть в суботѣ ц. к. уряди не взымають. Тожъ наріканя нашихъ селянъ не безъ основъ, що права ихъ тільки на паперѣ, а не в дѣйствѣ вступаютъ, єсли они часто суть приволодені, а то ц. к. властями, опускаючи богослуження, що безперечно не підносять релігійности и моральности! Рускій періодичній газетѣ, а то „Дѣло“ и „Галичанецъ“, дуже часто наводять факти, котрі дразнять чувство національне, а явно обиджають чувство релігійне нашого релігійного народу.

Не припускаючи, що того рода поведѣнє ц. к. урядовъ єсть нарочно обчислене на пониженє нашого народности и церкви, а вѣрнѣ, що се дѣє ся лиш з непростого незнання або не уваги, підписані осмѣлюють ся заінтерпелювати Вп. ц. к. комісара правительственого:

1. Чи случаѣ подобного рода, помѣщені дуже часто в рускихъ а часомъ и в польскихъ газетахъ, доходить до вѣдомости ц. к. правительствѣ?

2. Чи ц. к. правительствѣ памѣрене вже разъ предприняти відповѣдні и успѣшні мѣри, щоби такого рода — законамъ и розпорядженнямъ ц. к. властей противній дѣла не повторяла ся?

Відчитано внесення: пос. Михальського о ввѣненіи языка польского у внутрѣшній урядованю селѣницъ и жандармеріи; — пос. Дѣдушицького о прѣмусовѣмъ нащеніи мышей.

Слѣдуюче засѣданье в суботу.

НОВИНКИ.

— В львівському ремісничому товаристві „Зоря“ відбуде ся два гарні торжества; одно в напередвѣ Нового року, друге на Новий рѣкъ. В напередвѣ Нового року Зоряне устроїли середню маніфестацію своему любимому и много заслуженому голові — п. Василеву Нагорному, подъ котрого проводомъ товариство уже десять лѣтъ такъ красиво розвиває ся. Члени „Зорѣ“, приготувавши несподѣвано в честь свого голови пиръ вечѣрній вь комнати товариства, вислали до него до дому депутацию зъ запрошеніємъ, щоби зъ женою загостивъ мѣжъ товариствъ-Зорянъ. Коли пп. Нагорній прибули, повитано ихъ зъ одушевленіємъ. Першою несподѣванкою для голови товариства бувъ — гарний портретъ п. Нагорного намальований на полотні спосібномъ нашимъ артистомъ п. Томасевичемъ. Портретъ бувъ завішаний надъ столомъ на покѣтѣ убраній вь красній рум'янцѣ. Дальшою милою несподѣванкою була промова заступника голови п. Дмитра Ковальського, котрий при найщирѣйшихъ благословеніяхъ п. Нагорному застрѣненого дня именнавъ вь имени всѣхъ Зорянъ вручавъ „дорогому керівництву на знакъ великого пошесті дарувочокъ“ — золотий перетекъ а потѣмъ висказавъ тѣ слова: „Довголітня Ваша дѣяльність и дорожнична Ваша порада вь кождій справѣ зъ користію для нашого товариства выдали вже обильні плоды. Не буду вычисляти всѣхъ Вашихъ дѣлъ и змаганъ для добра нашого товариства, а згадаю лиш о одній, найважнѣйшій справѣ т. є. о справѣ будови власного дому Зорѣ. Нею занались Вы тѣломъ и душею и присвятали багато труда, щоби довершити почате дѣло. Нехай же Богъ дозволить Вамъ прожити много и много лѣтъ! Чого мы вѣс тутъ зобрали водѣ сердца Вамъ желаемъ.“ Не треба и казати, якъ глубоко тронула несподѣвана ся овація достойного голову товариства „Зорѣ“, якъ щиро вѣдъ за нею дякувавъ всѣмъ Зорянамъ и якъ горячо пожелавъ товариству найкрасшого дальшого розвитку. За вечерю, вь котрій взяли участь такожъ деякі запрошеніи почетні члени „Зорѣ“, відбули тоасти, декламації и спѣви пізно вь нѣчь. Таки сердечній, любий торжества, якъ то, бувають рѣдко. — На Новий рѣкъ о 1-ій годѣ вѣ полудня, відѣятувалася вь комнати „Зорѣ“ професора. Комната заповнилася сѣ Зорянами, явилася такожъ вѣлькихъ почетныхъ членѣвъ и делегати двохъ ремісничихъ товариствъ польскихъ „Гізіада“ и „Скалы“ (водѣ „Скалы“ явивъ ся вѣлькими членъ рады міста г. Гіриць). Зборилихъ повитавъ и при благожеланійхъ одѣляли ся зъ всѣми професору п. Нагорному. За столами пошшли водѣткъ тоасти и спѣви. Настрѣя панувала щарий а поважний — якъ засвѣды вь нашій дорогій рускому сердцю „Зорѣ“.

— Засѣданье выдѣлу товариства „Львівскій Бонъ“ відбуде ся вь комнатахъ „Просвѣты“ вь середѣ, 16 н. ст. с. м. о годѣ вѣ 7-ій вечерѣ. На порядку деннійхъ справы аблігоекъ, выдавничства, касовій, поладженє конкурсу и прѣнятє членѣвъ. Прошу всѣхъ Вп. выдѣловихъ зобратисъ точно. В. Шухевичъ.

— Селяне нарікають на полицію вь Тернополі. Не впадає ся чимъ-небудь селянній панами кунцямъ можеслового вуглаца, то зъ всѣхъ сторѣвъ обштуркують его. Поліцаѣ видѣть се, але утѣкають, бо що-жъ поліцаѣ, служба — прѣтивъ obyvatelъ можеслового вуглаца вь Тернополі! Та покорибѣт и трусливѣсть полиціи тернопольской давъ ся відчувати селянамъ дуже болючо. Дня 8 с. м. вавали ватабууды вѣдучого сподѣва господаря-селянина и такъ его збили, що унавъ безъ памѣти на землю. Коли подивѣсь єи, вьрвавъ ватабууду одному жовнѣрови, своему товаришеви, батѣвѣт и рубувѣть нимъ кѣлькѣ разѣвъ селянина по голови. Поліціяты видѣли се, але поутѣкали. Селянинъ лежить вь мукахъ вь шпиталѣ. Головного виновника знавали другій селянин и віддали до магістрату.

— Бѣда мене селянъ до Бразиліи. Зъ Кулякова доносѣть: Вѣдъ якогось часу проявивъ ся тутъ досыть сильній еміграційній рухъ. Два роки нещорожо и нужда, яка зъ того вьродила ся, вьгнала до Бразиліи вже 30 селянъ, а теперъ зновъ выбѣрає тѣ туды близько 100 особъ зъ Жовтанецъ. Еміграцію мають утѣшувати жидѣвскі агенти, що осѣли у Львовѣ. Оба львівскі Консесторы вѣзвали вже священство, щоби оно зъ проповіданіємъ старало ся відводити людей водѣ погубнои для краю еміграції...

— Видѣль товариства „Руской Бесѣды“ вь Тернополі устроєно сѣхъ мясницѣ два вечерки зъ танцями, зъ котрихъ першій відбуде ся дня 24 н. ст. сѣчня а другій 14 н. ст. лютого с. р. вь комнатахъ того-жъ товариства. Стрѣй

для панѣ вѣнтовой а для мужчинъ галевый. Вступѣть водѣ особы 1 зр. а водѣ рѣднѣ 2 зр. Початокъ точно о годѣ вѣ 8 вечеромъ. Запрошеня высылася окремо, а хто бы зъ Вп. земляковъ не одержавъ запрошеня а хотѣвъ бы взяти участь, звѣдѣть згодошитисъ до выдѣлу товариства „Рѣскоу Бесѣды“ вь Тернополі [улица св. Іоана]. — *Вѣдъ Видѣль.*

— Вь напередвѣ Рождества Хр. якъ и на саме Рождество Хр. лютила ся велика занеуха вь охрестности Терн. поля. На другій день свѣтъ вайдено коло села Высоповчѣ одного, а коло села Ігровицѣ другого замерлого чоловіка.

— Зъ Тернополя пишуть намъ: Стала ся тутъ така пригода: Директоръ тутѣшної полиціи п. М. пѣйшовъ до голарѣй обголити ся, а голарѣй черѣвъ неосторожнѣсть закалѣчивъ его. Братѣвѣ була мабутъ не чиста, бо зъ наслѣдокъ того лице и цѣла голова сильно була спухла и якъ-бы не скоро помѣжъ лікарѣвѣ, могло сумно скѣнчитисъ єи. Добре було бы, щоби лікарѣ мѣжѣй нагладали такожъ голарѣвѣ. О скѣлькѣ знаємо, вѣлькѣ уже давнѣше выдѣвъ бувъ відповѣдне розпорядженье.

— Президентъ апелляційного суду у Львовѣ Ян. Симоновичъ, перейшовъ на пенсію на власне жаданье по 42-лѣтній службѣ. Вѣдъ походить зъ Буковини, де уродивъ ся вь Чернівцѣхъ 28 грудня 1827 р. Тамъ скѣнчивъ гімназію а вь Львовѣ права. Судову практику розпочавъ 1851 року вь крайньому карѣмѣ судѣ у Львовѣ. Вѣдъ 1 сѣчня 1851 до кѣнця сѣчня 1852 р. бувъ при львівскомъ магістратѣ, 1852 р. именовано его авскултантомъ на Буковинѣ, а 1855 р. адьюнктомъ вь Сѣрѣтѣ. 1858 р. бувъ именованій секретарѣмъ а водѣткъ заступникѣмъ прокуратора вь Чернівцѣхъ. Незвычайне юридичне знанье и вѣстрый умъ придала єму поважанье вь правничихъ кругахъ, а честній характеръ и водѣвѣга вь высказуваніи своихъ пересвѣдченъ причинили ся до того, що 1863 р. вьбрано его послѣдомъ до буковинского сойму а водѣткъ до рады державнои. Вьбраній членѣмъ буковинского крайнього выдѣлу, належавъ до найвысшачѣйшихъ редакторѣвъ проєктѣвъ до крайнихъ законѣвъ, а вь радѣ державнои у Відни належавъ до послѣдовъ, що безъвзглядно высказували свои погляды. Вь маю 1867 р. именовано его радникомъ крайнього суду вь Чернівцѣхъ, а вь маю 1873 р. радникомъ высшего суду у Львовѣ. Вже кѣлькѣ мясницѣвъ пѣвѣвши бо вь груднѣ 1873 р. покликанѣ его до Відни на посаду генерального адвоката для Галичини вь Буковинѣ при касациѣмъ трибуналѣ. Его дѣяльність на тѣмъ становищи выначувала ся глѣбокимъ знаніємъ права и бѣзсторонною справедливостію. Вь роцѣ 1883 одержавъ Симоновичъ кавалерскій крестъ Леопольда, а вь сѣчнѣ 1887 р. ставъ президентѣмъ львівской апелляції. Вь 1888 роцѣ відзначено его достоинствомъ тайного радѣнѣа, а вь 1891 р. командорскимъ крестомъ Францъ Іосифа зъ звѣздою. При переходѣ на пенсію одержавъ, якъ мы вже доносили, ордеръ Францъ Іосифа. — Уступачючого президента працюючи судовій уряднички зъ жалемъ, бо своєю добротою и вырозумѣлостію прибрѣвъ собѣ у нихъ вѣдѣчѣсть и загальне признанье.

— Вь львівскомъ судѣ карѣмѣ вѣла ся послѣдніми днями розправа прѣтивъ урядника львівского магістрату п. Л. Камѣньского, котрий, надзираючи доставу камѣня и шутру, позвалявъ собѣ брати водѣ доставѣвъ хабарѣ. Обжалованого боронивъ д-ръ Черевинскій. Вчера вечеромъ по двохъ годинахъ варады трибуналъ оголосивъ засудѣ, котрымъ п. Людвѣв Камѣньский узанѣо виннимъ „прѣнимаючи подарункѣвъ при рѣшаніи публичныхъ справъ“ и засудѣно на 6 недѣль звичайнои вѣзничѣ, заєсторонѣно разъ на два тыжднѣ вѣзничѣ, а рівночасно на заплаченє прѣнятихъ грошей вь сумѣ 649 зр. 50 кр. на фондъ убогыхъ и на зворѣтъ коштівъ поєудуваня карного.

— Злодѣй зъ гол. ду. На зазывъ перекупки Рожѣ Гимилевѣ арештувавъ полиціяты Андрѣя Тявдала за крадѣжъ двокрейдѣного обарѣвка. Гимилѣва майже крѣзь плачь жалувала ся, называючи обжалованого „такимъ непоправнимъ злодѣемъ“, що вѣдъ, уже вь рукахъ полиціянта, такъ сквѣпно зѣдѣвъ єи обарѣвѣкъ,

що она нѣ кусника не встѣгла єму відобрати. Тявдала признавъ ся, що не маючи водѣ шѣстьохъ недѣль зарѣбокъ, укравъ обарѣвѣкъ зъ голоду... Караний вѣдъ досе не бувъ.

— Загѣдний випадки смерти. Вь Розборѣ коло Порохника зарѣжено вь послѣднихъ трѣхъ мясницѣхъ вже другій лікарѣкѣ оглядѣны особѣ, помершихъ середѣ підозрѣвшихъ обставинъ. Насампередъ відкопано лѣло 18-лѣтній дѣвчини Нікѣльсонѣ, що була вь службѣ вь Порохнику и вернула до родитѣвъ пернатомна и за кѣлькѣ дѣвъ померла. Дня 5 н. ст. сѣчня добуто зновъ зъ землѣ мощѣ 18-лѣтній Бѣльковѣвѣ, котру такожъ привезено зъ службѣ вь Порохнику до дому неприємну и котра скончала не прийшовши до себе. По мѣстоцѣкѣ ходять про се рѣзній вѣсти а судѣ зарѣдѣвъ слѣдство. Порохникъ славній зъ надто вѣлькихъ обѣдѣвъ.

— Для експлоатації нафты, земнѣго вѣсну и камѣнного вугля має оснѣвувати ся вь сѣхъ дняхъ товариство вь Бирчѣ, добромѣльского повѣта. Кождій членъ товариства має зложити удѣлъ вь высотѣ 500 зр. Статутъ товариства, котрий уложила комісія зъ шести особъ, буде предложений загальнымъ абарѣмъ, назначенимъ на 5 лютого 1895 р. вь Перемышлѣ.

— Зъ нинѣшнімъ числомъ розсылаємо на ознакъ „Зорю“.

Телеграмы „Дѣла“

Вѣдѣнь 15 сѣчня. Вь станѣ здоровля арх. Альбрехта, котре послѣдніми днями погорѣшило ся, настало полѣшенье.

Будапештѣ 15 сѣчня. Новый кабинетъ предложивъ свою програму вь клубѣ либеральномъ вь пятницѣ вечеромъ, а вь суботу представитъ ся обѣмъ палатамъ.

Берлинь 15 сѣчня. Гостина канцлера кп. Гогенлоє у кн. Бисмарка мала цѣль запросити Бисмарка вь имени цѣсаря, щоби прибувъ до Берлина на цѣсарскій уродини, та заповѣсти, що цѣсарь відѣдѣвъ Бисмарка вь день 80-тихъ роковинъ уродження 1 сѣвѣтня.

Парижѣ 15 сѣчня. Кабинетъ Діні упавъ. Внесенє правительствѣ, що палата приходить до порядку дневного надъ внесеніємъ о роздѣлѣ власти судовои водѣ адміністраційнои перепало 268 голосами прѣтивъ 250. Діні вручить дімісію кабинету президенту рѣпублики.

Переписка Редакції и Адміністрації.

— Вп. А. Лу. вь Быч. Одержали. — Вп. С. Пи. вь Дѣб. До кѣнця III кв. 1894, отже ще 4-50 зр. за 1894 роцѣ. — Вп. К. Со. вь Га. Вписано лиш до лютого. — Вп. А. Лу. вь Мел. До кѣнця 1894 ще 8 зр. — Вп. І. Ве. вь Хи. Одержали и до кѣнця 1894 прийдѣ намъ ще 11 зр. — Вп. Г. Но. вь То. Прийдѣ намъ лиш 4 зр. до кѣнця 1894 р.

Надѣслане.

Д-ръ Василь Дѣдошакъ

краевый адвокатъ,

переселившѣ ся зъ Бучача до Калуша, веде водѣ дѣя 1 н. ст. сѣчня свою канцелярію вь Калушѣ при ул. Запѣвѣй. 11 3-10

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

опѣть и механѣкъ „подѣ Коперникомъ“, Львовѣ, площа св. Духѣ (ул. Тѣмрѣльна ч. 6 прѣтивъ головному одѣву) поручѣе у великойъ вѣборѣ и по найдѣшевѣ.

шихъ пѣнахъ: окуляры, пѣвѣры, ѣлорѣтѣ, бѣноклѣ, дѣкогладѣ, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсѣйкѣ, лѣнты мѣрѣльнѣ, цѣномѣ, сѣбѣвъ, манометры и т. п. Устроєны вѣбѣноклѣ електричнѣхъ. Всѣхъ напѣравъ и готовѣностей ся найскѣрѣше и найдѣшевѣше. — Замоваєны вь провинціи выготѣвляють точно 4156

СКЛАДЪ КАВЫ И ЧАЮ
АРТУРА КОСЦЯЦКОГО
подъ знаменѣмъ

„СИРІОСТЬ“

у львовѣ

ул. Оссолинскихъ ч. 11

Філія улица 3 мая число 2

поручѣе:

КАВА найлѣпшѣа подѣшевѣла

о 10 кр. повѣ кѣл. 95 кр.

НАЙЛѢПШІЙ ЧАѢ російскій

хинскій и славній Лігѣона англійскій повѣ кѣл. водѣ 90 кр.

до 3 зр. 227 40-?

Ковѣкъ чистый, кураційный,

фляшка водѣ 1-80 зр. до 5 зр.

ВИНА лѣвичній, Малаѣа, Мадѣра,

Шеррі и Лікѣрма Хрісті фляшка водѣ 1-80 до 2-50 зр.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшѣхъ фабрикъ заграничнѣхъ и
краевыхъ водѣ 25 до 65 зр.
поручѣе 4798 147-?

ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНСКІЙ

Львовѣ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданѣ дарѣмъ и франко.

За 2 зр.

переробленѣ старѣй матеріацы

цѣлѣкомъ якъ новѣй. Дрѣлѣхъ до

покрываня матеріацѣвъ

16 поручѣе найдѣшевѣше 2-30 364

Іосифъ Шустеръ

Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.

Старѣй коладры прѣймає ся до покрѣтѣ.

Словарѣ нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

прѣдѣе товариство „Прѣсвѣта“ по

1 зр. замѣтъ 3 зр.

Спеціалістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

мѣшкає теперъ 34-39

при улицѣ Сикѣтѣвѣй, ч. 21.

Зелѣній складаній лѣжка по 6

зр. зъ бѣлками по 14, 16, 18 зр.

и выше. — Дрѣтѣній матеріацы по

12-50 зр.

4595 поручѣе

ПЕТРО ХИОНОВСКОІЙ

торговля золѣтѣнѣ у Львовѣ площа

Капітульнѣа ч. 1 (напрѣтивъ катедрѣ).

Цѣнники илюстрованій рѣзничѣхъ

прѣдѣметѣвъ до розпорѣдѣности

При закупѣвъ товарѣвъ просимо покликѣуватисъ на нашу часѣписъ.

ДВЛО

Виходить у Львові щодня (крім святих і урочистих днів) о 5-й годині по полудні. Літературна, наукова, громадська та інша інформація. Виходить у Львові, в 2-й сторінці, в п'ятницю на першій сторінці.

Передплата у інсертати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, в Бюро газети у. Кароля Зюльмана 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 4; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasensteine & Vogler, 4. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „ДВЛО“ в календарності за інсертати приймають у Львові.

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком в Австрії: за границею: на цілий рік . . . 18 шр. на цілий рік . . . 34 шр. на півріччя . . . 9 шр. на півріччя . . . 19 шр. на чотирьох роках . . . 6 шр. на чотирьох роках . . . 6 шр. на місяць . . . 1 шр. 40 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 шр. на півріччя . . . 8 шр. на чотирьох роках . . . 4 шр. на чотирьох роках . . . 1 шр. 35 кр. Редакція, Адміністрація та Експедиція під № 24 у. Баторія. — Рукописи надсилаються на поштові відправлення. — Редакція неоплачує відповідей на листи. — Неодержані листи повертаються 8 шр. в. в. — Оголошення приймаються за ціною 6 шр. за одну строку вперше, а за наступні по 20 шр. в. в. — Надіслані листи не повертаються.

Просимо наших Вноів. Читателів, щоб скорі виробляли всі загалості [котрі, як ми вже писали, вносять тисячі], аби видавництво могло заспокоїти свої довги друкарні та фабрик паперу; по друге — щоб передплату брали в правдивому значінні того слова, а не в значінні „послїплати“, якої в цілому світі не знають видавництва часописів, навіть такі, що мають публичні чи приватні субвенції, яких наше видавництво, на всі боки вповні незалежне зовсім не має, по третє — щоб ширили нашу часопись, приєднуючи їй як найбільше передплатників. Все те лежить не лише в інтересі самих Читателів, але і в інтересі справи рускої, отже можемо сміло відкликатися навіть до патріотизму та жертволюбності загалу руского!

Справи соймові.

На вчорашньому засіданні соймові відбуло ся перше читання внесення пос. Романчука о зміні соймової ординації виборчої. Пос. Романчук поставив своє внесення на другім засіданні соймові, а коли відтак недуга не дозволяла пос. Романчука брати участі в засіданнях соймових, перше читання того внесення сходило вже тричі з порядку денного засідання. В кругах соймових розійшла ся поголовка, що перше читання того внесення не буде вже взагалі ставлене на порядку денному, — тож щоб оминути подібну есентауальність, зголосив ся д-р Савчак до президіи соймової, що готовий заступити пос. Романчука як один з тих, котрі підписали внесення д-р Савчак не запускати ся в мотивування внесення, бо мотиви на потребу зміни ординації виборчої були вже кілька разів проголошені в соймі з боку руских послів, а мотиви спеціально що-до згаданого внесення підніс в ординації сесії сам пос. Романчук — лиш вінсь під виглядом формальних відослати внесення до комісії правничої. Маршалок хотів піддати се формальне внесення під голосовань, коли нараз несподівано вчинив ся в палаті заколот. Намістник гр. Бадені метнувшись до послів, стоячих біля него і вказав їм небезпечність, яка грозить, если бы внесення було відослане до комісії правничої. [Комісія правничої, як звідомо, складає ся з частин з послів львівських, а яка ухвала запала бы в ній що-до внесення на зміну ординації виборчої, сего годі предви-

двти.] Сейчас забрав слово пос. Пілять і вінсь відослати внесення до комісії адміністраційної, котрої рішення не може бути ніякою несподіванкою. Комісія адміністраційна мала горіть в нараді ту справу і вважала ся вповні відозволяючи, бо раз виготовила справоздань негативне, а відтак те справоздань не прийшло на порядок денний і тим способом оминено неприємної дискусії. Не помогла промова пос. Антоневича з докором, що комісія правничої до тей справи відповідала, бо комісія адміністраційна, маючи горіть більше часу, нічого не зробила, — не помогло внесення пос. Крамарчика, щоб для так важної справи, як реформа виборча, вибрати окрему комісію зложену з 12 членів, — бо більшість соймова, складаюча ся з сьм разом з правців і центра, переголосувала послів руских, селян-Мазурів і послів львівських (з деякими винятками) і внесення пішло до комісії адміністраційної, де йому вже тепер можна заспівати „вечную память“, лиш не знати чи грабарь того внесення схотів справити йому голосний похорон з дискусією в повній палаті, чи погребуть его тихо так як торбів.

О дотепершній діяльності соймової пише Dziennik Polski: Нині можемо знов висказати жаль, що за-для недостатку всякого матеріалу слїдуюче засідання сойму назначене аж на суботу. Дев'ятнадцять днів минуло від скликання сойму, а доен комісії не виготовили майже ніякого матеріалу! Якась дивна апатія огортає всіх, — чи ж бы наближаючи ся нові вибори настроювали так послів до дармована? Жалуємо ся на короткість сесії соймових, а коли соймі вже скликають, марнує ся стільки часу. Наслїдком же такого поводіння се, що послівними днями за-для нагромадження більшої кількості матеріалу, много важливіших справ переходять мовчезно через пиль, без дискусії, без точної навіть свідомості того, що ухвалює ся, а много справ сходять звичайно з порядку денного.

До тих заміток можемо додати хіба се, що того рода діяльність тепершньої сесії соймової можна було з горі передвидіти, и ми се передсказали при нагоді отворення сойму. Факти дотепершній вповні потверджують наші здогади, а за три тиждів, по закриттю сесії, мабуть будемо могли се констатувати pro aeternam rei memoriam.

В п'ятницю о год. 5-й по полудні скликано засідання соймового кола польського, а на порядку денному нараді поміщений вибор

центрального комітету передвыборчого. Певно на той нараді крім самої формальної справи вибору комітету буде обговорений також плян цілої кампанії, щоби і дійствіть показала, що „тепершній репрезентація“ — як сказав намістник — вповні відповідає відносинам краю, отже загарантувати мандати посольскі дотепершнім послідателям, виселіти з-поміж свого збору елементи warchol-скі, а ввести натомість особи bene merentes справі ojezyst-сій.

Коли вибори соймові відбудуть ся, не знати, бо се буде зависіти також від деяких обставин тактичних. N. fr. Presse одержала з Львова вїст, що нові вибори до сойму відбудуть ся аж в осени, бо рада державна буде радити через цілу весну и значну част льта.

В кругах руских послів соймових якое нічого не чути про справу будучих виборів соймових. А варто бы, щоби рускі послы бодай порозумілись, яка ситуація в їх округах виборчих, взагалю у всьодній Галичині, та щоби вже тепер могли поставити собі гороскоп будучих виборів.

В справозданю, яке предложив видіти краєвий соймі о діяльності банку краєвого, стрїчаємо також уступ дотично руского товариства асекураційного „Дністер“.

В справозданю сказано: „Виконуючи управлення, признане видіти краєвому, що тойже означає заведення асекураційне, в котрому мають бути обезпечені будинки, що служать за гіпотечку позичок банку краєвого, змінив видіти краєвий свою давнїшу ухвалу в той спосіб, що та будинки мають бути отаго обезпечені в однім з краєвих товариств асекураційних, именно в тов. кр. ковськом, або в товаристві „Дністер“ у Львові, а що до тей другої інституції на основі умов, котрих уложеньм мали заняті ся дирекція банку з дирекцією „Дністра“. Рада надзираюча банку поставила отой внесення:

1) що право вибору між товариством „Дністер“ а товариством краківським має бути признане лиш будучим довжникам банку, а цілком не може обнимати дотепершніх довжників гіпотечних, котрі вже зобовязали ся скриптами довжними обезпечити будинки до гіпотек належачи виключно в товаристві краківськом;

2) що товариство асекураційне „Дністер“ перейме на себе супротив банку всі зобовязання и признаєт банкни всякі користи, які

тепер сьуть признані від товариства краківського банкни краєвому.

Заразом повідомля дирекція банку видіти краєвий, що банк буде приймати на будуче поліс асекураційні товариства „Дністер“ під підвищеним застереженням, если се товариство схоче пристати на умови під 2). До пори, коли се справоздань виготовлено, не повідомлено видіти краєвий, яке становиско заняло тов. „Дністер“ супротив тих умов.

З послїдньої замїтки виходило бы, що ціла справа єсть що ино в стадії трактування, бо товариство „Дністер“ ще не заявилося, чи пристає на умови банку. Тимчасом в діяльності справи наикше представляє ся. Уже від жовтня минушого року справа ціла покінчена, значить, товариство „Дністер“ прийняло умови банку краєвого и від того часу вже стоить в зносінах з банком краєвим. Тож вина за ту невпевність, висказану в справозданю видіти краєвого, паде на банк краєвий, котрий занедбав повідомити видіти краєвий о довершено цілої справи.

Внесення пос. Рутівського о подїшпення плати учителів шкіль народних було в вчорашньому засіданю мотивоване. Мотивов на потребу акції в тїм напрямі достатньо пос. Рутівському аж надто много невблагдань ставіть намого шкільництва народного: з року на рік збільшає ся недостача кваліфікованих учителів, бо молодіж каде ся до інших занять, — многі школи народні, вже зорганізовані, не можуть бути отвергі, бо нема учителів (в р. 1893/4 було замкнених 412 шкіль), — в шкільництві функціонує тепер 914 учителів некваліфікованих. У внесеню предкладає ся передо всьм зміну арт. 11. закона о учителях:

Арт. 11. А.) Річний плати дійствних учителів публичних народних шкіль діяль ся на такі класи:

а) В школах звичайних: I. клас у Львові и в Кракові в половині посади 900 зр., в другій половині 800 зр. II. клас в Вальді, Дрогобичі, Ярославі, Коломи, Новій Санчі, Перемишлі, Рашеві, Самборі, Станіславові, Тернополі, Тарнові 700 зр. III. клас в Бохні, Бродях, Бережанах, Бучачі, Горлицях, Городку, Яслі, Яворові, Коросні, Подтуржу, Сяноці, Снятині, Совалях, Стрию, Теревовлі, Вадовицях, Величці, Золочеві, Жовкві 600 зр. IV. клас в прочих мїстах и мїстечках в половині посади кожного повїта 550 зр., в другій половині 500 зр. V. клас в громадах сїльських для 10% по-

Соняшний промїнь.

Довгий, тяжкий вбз трамваевий водїть ся з трудом по рельсах переповнених болотом. Чим раз густьїша мрак спадає в заслонювала все, що діяло ся на улиці, а втискаючись крїз несприятелів дверей трамваю пройшла вохнїм холодом пасажирів.

Кондуктор позасїчував червої лїхтарї. Справдї була то ще вчасна година, але при кінці падолиста, в такий хмарний день було вже цілком темно.

Трамвай сунув ся в сторону банку и тому то заповняли его передові люди, що займають ся грошовими інтересами. — В передї, лїзше коней, засїло радом троїх панків. Всі три були бородачі и в довгих капотах. При вході кивнув один другому головою, — вони часто о тїй самій порї їхали в одну и ту саму сторону, отже знали ся з видження. Так звичайно скоро наважують з собою бесїду. — То розказують собі про сподївані ліцації, то радять ся, що де купити варто, — предмету до горячих розмов все в них доволі. Днес видко, холод и снота наводила на них якусь дрімоту, бо лиш від часу до часу чути було голосніший гамір швартованих.

На противній лавці сїла груба, червона перекупка з кошмем. Коло неї худощавий чоловічок в янцєвїм витертїм пальті, — певно якийсь канцеляр, обдарований дов-

гим рядом годин праці и численно сїмєю. Бїдака глядїть безмысливо в хитаючі ся дверцята скринок, де прикрїплена лямпочка; часом лиш огляне ся неспїло на право и на лїво, як бы хотїв пересвідчити ся, чи не є вонь кому на завадї.

В першїм передї в найдалше віддаленїм від входових дверей кутку розсїв ся вигідно, сивий, поважний чоловік, в багатїм кожусі, з гарним бобровим ковчиром. — Костисті руки, наче в молитві зложив на величаве черево, очі заплющив, хто-б сказав — спить. — Глянувши однак бачиїше на его заедно рухом уста, легко було відгадати, що вонь щось числить. — По хвилі устам помагють костисті пальці, дальше и довгий, скривлений нїс рухаєт, нїби потакує рахубі, лиш очі не розплющують ся зовсім. Правда картина замкненого в собі чоловіка.

Поруч него сидить его брат, чи свояк, бо черги вказують, що вонь своему сусїдові не чужий. — Той брат, чи свояк, читає при скупих світлїх лямпк трамваевон вечїрню часопись, а влїстиво ве-їрїй курс.

А в кожного пасажира, на кого нї гляне, таке невеселе, втомлене лице, неначе кожний гадає: який сей світ поганий, нудний; який хмарний, мрачний, чорний, без сонця!

Мрак проникає кождо до дунї и ширить всюди сум и нуду.

Гамір швартову в другім передї притих цілком, перекупка поставила кїш на землю и спустила втомлені руки. Канце-

лість зїтхав тяжко, поправляє ся на твердїх лавц и знов глядїть на лямпу.

Чоловік в кожусі, та дійсна машина до числення, почислив на нїй вже все, и розплющеними через половину очі силув ся побачити де що крїз заплаканий вікна.

— Будинок бірж, — поясняє ему сусїд, котрий прочитавши, вже може по разї ситний, курси, зложив часопись и також не знає, що зробити з рештою часу.

При самих дверях привїстїла ся пара молодих людей. Мабуть чоловік и жїнка. Вона вбрана чорно. Лице має худощаве, блїде, а очі помучені. Може не спала сен ночи, а може плакала недавно. Дивить ся перед себе, як коли-б в тїй сивїй мраці бачила якийсь образ, від котрого годї їй відорвати очі, та — видко їй вонь десь дуже, дуже сумний, бо очі молодон жїнки мають вираз безмірної туги и болю. Вона неспїлком присунула ся ближше до сидячого мовчки чоловіка, наче-б хотїла собі пригадати, що є ще хтось на світї, про кого вона повинна думати кому вона може потрібна и хто подасть їй помічну руку. — Вонь споглядає на неї по хвилі, и крїм сильного привязання свїтити ся в его поглядї турбота и шира любов.

Мрак чим раз густьїша. Нараз трамвай стає, двері відчиняють ся з лоскотом, и мов двїнок давнїх сїрїбний дитячий смїх.

Через широко відчинені двері видає одно по другім.

Скільки-ж вас там? Трос? — Нї,

четверо, два хлопці и двї дївчинки, за ними слуга.

— Але-ж тут є лиш два мїсця, каже кондуктор.

— Уже ми тут помістимо ся, — відповідає резолютно старшій хлопчині — Марусі поїде наперед... така непогода.

Наймолодшій мальчик сам зазначає двері и тїшить ся, що вонь такий сильний, — о аж шви трясуєт ся! И позасїдали вони на незанятых мїсцях, пара супротив пари, а слуга в другім передї.

Не знати, справдї, котре з них наймїльшє, найгарнїше.

Чи найстарша, певно вже дванадцїлїтна дївчинка, з коротким носком, осміхненими устами и личком, як агїда?

Чи сидячий перед нею мало-що молодшій русавчик, з тою зуховатою, а так сильно порываючою мїною? Чи та малесїнька з личком херувима и великими темними очима? Чи може наймолодше, таке цїкаве дитятко?

Нї хвилиночки не посидять спокійно. Цїле товариство зовсім їх не обходить. Имї нікого не треба. А що в них секретів! Безмірно цїкаві и веселі мають бути ті історії, бо що хвилі чути голосний вибух смїху. — Певно вертають з підземки у бабуні або який доброн тїкві и тїшать ся задалегідь вже, як то вони впадут до хати, почнуть стискати матусю в одні наперед другого почне розповідати: „як то все було“ И той смїх, ті аграшки, ті веселі, почай

садъ кожного повѣта 450 зр., для 20% посадъ кожного повѣта 400 зр., для 20% посадъ 350 зр., для 50% посадъ 300 зр.

б) Въ выдѣловыхъ школахъ особнякъ и въ классахъ школъ выдѣловыхъ, полученныхъ въ аймайныхъ: I. класса въ мѣстахъ наведенныхъ подѣ а) I. 900 зр. II. класса въ мѣстахъ наведенныхъ подѣ а) II. 800 зр. III. класса въ мѣстахъ наведенныхъ подѣ а) III. 700 зр. IV. класса въ всѣхъ нашихъ школахъ выдѣловыхъ 600 зр.

б) Платня дѣйствительного молодого учителя въ первыхъ трехъ классахъ платя аймайныхъ школъ, а также у всѣхъ классахъ платя выдѣловыхъ школъ выносятся 60% платня старшего учителя школы, при которой молодой учитель робитъ службу. Платня молодого учителя въ двохъ слѣдующихъ классахъ платя аймайныхъ школъ выносятся 300 зр. рѣчно.

Кромѣ того предлагають зниженне лѣтъ службы на 35, пенсіонованне окладныхъ въ службѣ (навѣть передъ 10-тими рокомъ службы) въ пенсію 10%, вдовамъ и сиротамъ вѣд-праву, если мужъ не выслуживъ 10 лѣтъ, а постоѣнну пенсію въ высотѣ 2/5 платня мужа, если вѣдъ служивъ болѣе якъ 10 лѣтъ, также додатки на выхование дѣтей.

Дешевая соль для худобы.

На вчерашній засѣданію соймавѣтъ комисаръ правительственный, вѣдповѣдаючи на интерпеляцію пос. Крамарчука и товарищѣвъ въ справѣ дешевой соли для худобы, давъ та-кий поясненіе:

Въ интерпеляціи, поставленій для 29 грудня 1894 р. послами Крамарчукомъ и тов., пытають ш. интерпелянты: Чи и о скѣлько выжиданія населенія рѣльничого, а взглядо годѣвничковъ худобы що-до заосмотренія ихъ въ дешеву соль для худобы можуть мати надѣю, що будуть якъ найскорше сповнені подѣ до-годными условіями?

Маю честь вѣдповѣсти на ту интерпеля-цію, що якъ разъ въ розобранѣмъ сими днями Вѣстнику законѣвъ державныхъ ч. 244 оголо-шене новое розпорядженіе ц. к. министерства скарбу въ дня 28 грудня 1894 дотычно побору соли для худобы по зниженыхъ цѣнахъ, котре мѣстятъ вѣстникъ полекшѣ.

Перша глава згаданого розпорядженія го-ворить о складахъ солѣныхъ, институ-ціи вповнѣ новѣй. Пѣсля того можуть кор-порация автономичній и рѣльничій отвирати подѣ условіями, въ томъ розпорядженіи блище озна-ченными, у всѣхъ частяхъ краю за дозволомъ ц. к. министерства скарбу концессіонованій скла-ды соли для худобы и подѣ власною одѣ-чальностью поручати веденіе тыхъ складѣвъ особамъ приватнымъ, именно торговельникамъ. Въ наслѣдокъ заснованія такихъ складѣвъ за-знають громады и общары двѣрскіхъ немалон полекшѣ въ поборѣ соли для худобы. Во най-перше соль для худобы, справажуванна до тыхъ складѣвъ цѣлыми вагонами або пѣвъ-ва-гонами при значимѣ обяженіи зельзничон та-рифы для перевозу, буде дешевша, аныжъ если бы громады або общары двѣрскіхъ справажу-вали окремо для себе соль для худобы зб-

щирон радости личка, вырадно кличуть до зну-дженыхъ людей: гей, вы старѣ! не хмуртеся такъ, давѣтъся на насъ — тажъ мы — надѣя и краса и уемѣхъ сего житія. — Мы — весна-веселье и сонашный промѣнь!

И ваче ясный промѣнь сонця заблытъ въ понурѣй мрацѣ по-надъ головами сидячихъ. Промѣнь закрывъся ажъ въ глубинѣ трам-ваю. — Груба перекупка забувае на кошѣ, вы-тирае шибу, присувае до нея червоне лице, вѣбнѣи водхляе трохи дѣверѣ, щобъ лѣпше при-давити ся той пустѣй дѣтворѣ и въ гордостію та проясненымъ лицемъ ворочае зъ тиха, але такъ, щобъ мѣгъ въ поучти близкій сусѣдъ, що и въ немъ в дома такий розкошный гуртокъ.

Промѣнь загравъ и на устахъ канделиста, котрый не дивитъ ся вже безъ мысли въ блы-маючу лампочку, але осмѣхае ся до тыхъ ве-селыхъ дѣтвѣковъ. Навѣтъ биржевики зъ оче-видною радостію приглядають ся сими гар-нымъ дѣточкамъ, першій разъ певно гадають не про грошѣ. Заспаный чоловікъ въ кожусѣ розплющивъ очи, сонашный промѣнь дѣйтовѣ и до того кутка, и подѣ его впливомъ раху-нова машина ставъ ся подобна до чоловіка.

Сумна женщина не водрывае очей вѣдъ веселон громадки, але въ уста не аложилъ ся до смѣху, лишь болемъ стягли ся. — Вона побѣдѣла, что болѣе и блище праснула ся до рѣвно-сумного мужичка. — Въ той ясный сонашный промѣнь не огрѣвъ, не звеселивъ для нея небоги вѣтъ бувъ за яркій и — очи въ заблыщали слезами.

За Зофію Зайцлеръ переклавъ А. Т.

складѣвъ правительственныхъ. Вѣдтакъ грома-ды и общары двѣрскіхъ, котры не мають можно-сти закупити наразъ припадаючон цѣлорѣчною скѣлькости соли, будуть могли поборати въ тыхъ складахъ соль для худобы партіями ча-стинными и въ порѣ для нихъ найдобѣдѣйшѣй. Тожъ вѣдъ корпораций автономичныхъ и аген-но рѣльничихъ, буде зависѣти заняты ся горя-чо тою справою: засновувати цѣлу сѣтъ та-кихъ складѣвъ, а отворивши бодай одинъ складъ въ мѣсцѣ осѣдка кожного ц. к. суду повѣтового причинити ся, достаточныи рѣльни-камъ дешеву соль для худобы, до поднесенія годѣвнѣй худобы въ краю, до чого имъ власти скарбовѣй зъ своєї стороны подадутъ явъ най-болѣеую подѣмогу.

Громадамъ и общарамъ двѣрскимъ, для котрыхъ не будуть устроены склады соли для худобы и котры будуть обяваніи придержу-вати ся при поборѣ соли для худобы зб скла-дѣвъ правительственныхъ дотечерѣшныхъ по-становѣ розпорядженія ц. к. министерства скар-бу въ 20 грудня 1893 (В. з. д. 176) мѣстятъ друга глава згаданого розпорядженія значай полекшѣ. Бо якъ вѣстѣно, вызначеній бувъ передъ тымъ для кождон громады и общару двѣрского одинъ зъ 8 мѣсѣцѣвъ, вѣдъ того до вересня кождого року, для побору соли для худобы. Тожъ нове розпорядженіе министерске усунуло повѣстку постанову и теперь громады та общары двѣрскіхъ можуть купувати соль для худобы въ ц. к. складахъ, до котрого були при-дѣленѣ, въ часѣ довлѣвѣмъ мѣжъ 1 сѣчня а 15 грудня кождого року. Рѣвножъ жалувано ся на се, що начальникъ громады, взглядо наставникъ общару двѣрского, не мають права зняти урядову пльомбу зъ мѣшкѣвъ, наповне-ныхъ солю для худобы, лишь мусѣвъ выжи-дати, коли прабуде ц. к. сторожа скарбова, щобъ выконати ту чинность. Пѣсля нової по-становы, начальникъ громады, взглядо на-ставникъ общарѣвъ двѣрскихъ, мають право зняти урядову пльомбу зъ мѣшкѣвъ наповне-ныхъ солю для худобы, если ц. к. сторожа скарбова, котру повѣдомлено вѣдповѣдно о на-сѣвѣшій соли для худобы, не прабуде до двохъ дѣвѣ вѣдъ часу того повѣдомленія.

Вѣбнѣи спеціально що-до Галичины, то ц. к. министерство скарбу признало окремимъ рескриптомъ громадамъ и общарамъ двѣрскимъ ще дальшій полекшѣ въ поборѣ соли для худобы, именно вызначивши болѣе число ц. к. складѣвъ до выдаванія соли для худобы. Дѣся були, якъ вѣстѣно, всѣ громады и обща-ры двѣрскіхъ придѣленѣ зъ поборомъ соли для худобы лише до двохъ салынъ, с. в. до Величкы и Бохнѣ. Теперь утворено для громадъ и об-шарѣвъ двѣрскихъ положенныхъ въ серединѣ краю, третій складъ соли для худобы при са-лынѣ въ Ляцку, котрый выныкомъ въ 1895 р. зачне свою чинность що-нино въ мартѣ. Грома-ды або общары двѣрскіхъ, що придѣленѣ теперь до салынъ въ Ляцку, а хотѣтъ поборати соль для худобы передъ мартомъ сего року, мусѣтъ свои замовленія внести до ц. к. уряду продажи соли въ Бохнѣ. Для громадъ, взглядо обща-рѣвъ двѣрскихъ, положенныхъ болѣе у вѣхѣд-ной части Галичины блище Буковины, отворе-но вѣбнѣи четвертый ц. к. складъ соли для худобы при салынѣ въ Качѣвѣ (въ Буковинѣ).

Про повѣстѣй полекшѣ, взглядо про часъ, въ котрымъ и зъ котрой салынъ соль для худобы може бути закуплена, будуть поодиножъ громады и общары двѣрскіхъ сими днями повѣ-домленѣ посредствомъ ц. к. надзорѣвъ сторожи скарбова.

Вѣсти зъ Украины.

Подѣ заголовкомъ „Преступный украин-фильскій кружокъ и украинска література въ Россіи“ знаходимо въ „Народѣ“ ось такий вѣ-бодрадий вѣсти зъ Украины и про Украину:

Вже звѣсно стало, якъ покаравъ тѣ, що въ Харьковѣ позаторѣвъ одѣбрали книжки зъ Галичины, не переславши ихъ до перегляду до російской цензуры. Высочайшимъ повѣлѣніемъ зъ 16 го ноября 1894 дѣло про „преступный украинфильскій кружокъ“ въ Харьковѣ [якъ воно теперь прозвано] заключено тымъ, що зведено уважати у тюрьму: Семена Левандов-ского на 6 мѣсѣцѣвъ, Софію Русову на 3 мѣ-сѣцѣ, Якова Трутовского и Ивана Липу на 2 мѣсѣцѣ; кромѣ того першымъ двоимъ не можна буде жити у городахъ университетскихъ — Ру-совѣй 5 лѣтъ а Левандовскому 2 роки, а бу-дутъ вони проживати у меншихъ городахъ подѣ доглядомъ полиціи; Трутовскому дозволено жи-ти въ Харьковѣ, де вѣтъ бувъ асистентомъ пси-хіатричон больницы д-ра Ковалевского, а у-се-жъ таки и вѣтъ буде подѣ доглядомъ поли-ціи 2 роки. Другимъ зъ тыхъ, що были ареш-тованѣ въ маю 1893 р., зведено наиболѣе — выѣхати зъ Харькова у мѣста, де вони родили ся, и лишати ихъ подѣ доглядомъ полиціи то-бѣ-то безъ права чинѣ-небудь заняты сл. Кажуть, що де-хто зъ покаранныхъ у тюрьму

просили министра внутреннихъ дѣлъ вѣдѣсти ихъ подѣ манифестъ царскій зъ 14 ноября, де сказано, що малость и льготы однаковы якъ для уголовныхъ, такъ и за-для государствен-ныхъ преступниковъ, але одѣбрали вѣдъ него одѣвѣдѣ: „дѣйствіе Всемилоостѣйшаго мани-феста на васъ не распространяется“. Зъ сего видно, якъ тяжко карають въ Россіи тыхъ, що одѣбрають зъ Галичины книжки або газеты, якихъ не передѣвляла и не дозволила цен-зура.

А якъ мало дозволяе теперь російская цензура украинской мовы, можна бачити зъ такихъ фактѣвъ: Недавно „Головне управленіе по дѣламъ печати“ заборонило зовѣрѣмъ пѣчата-ти „Байнкъ“ Глѣбова у повному выданіи, а драму Кропивницкого „Глятай“ заборонено и пѣчатати и грати у театрахъ. Не скоро въ Россіи дѣждутъ ся полекостей и писателѣ у-краинскій и читателѣ того, що друкуеть ся у Галичинѣ!

Колѣ вже говорить ся про долю укра-инской литературы въ Россіи, то додамо тутъ ще ось про яку цѣкаву пригиду. Дѣя 17 дека-бря с. р. були въ Полтавѣ губернской земскій зборы. Комісія и управа земска представили зборамъ справозданіе про розвитокъ народнон просвѣты въ Полтавинѣ. Управа проектувала ходатайствовати про змѣну правилъ именования учительѣвъ на посады въ томъ, чтобы що року бувъ представлюваный списъ учительѣвъ для потвержденія и затымъ, чтобы въ мѣру опо-рожненія посадъ управа по своѣй думцѣ обса-джувала вѣольній посадки учителями потвержде-ными пѣсля того списе. Кромѣ того комисіи предѣладала ходатайствовати про допустъ у народній школы украин-скихъ книжокъ.

Про се читаемо въ „Полтавскихъ Вѣдо-мостяхъ“ [н-рѣ 102] ось що:

„Вопросъ о введеніи въ школьныя библіо-теки книгъ на малорусскомъ языкѣ вызвалъ слѣдующія замѣчанія:

Гласный Е. М. Шейдеманъ: Мы живемъ въ Малороссіи, а противъ малорусскаго языка составилось какое то предубѣженіе. Мы ка-жемся, что не слѣдуетъ выносить въ такое се-рьезное дѣло столь маловажный вопросъ, что-бы не повредить всему дѣлу.

Гласный П. М. Бровка: Потому, что мы живемъ въ Малороссіи, необходимо ходатай-ствовать о допущеніи книгъ на малорусскомъ языкѣ. Дѣтя гораздо быстрее выучиваются чи-тать на своемъ родномъ языкѣ, чѣмъ на об-щемъ литературномъ, и легче усваиваетъ про-читанное; а когда достигнетъ извѣстнаго раз-вѣтѣ, то можно ему дать и книги, написанныя на литературномъ языкѣ. Я убѣдился, что многія русскія слова въ книгахъ совершенно для дѣтей непонятны. На чтеніе малорусскихъ книгъ я смотрю какъ на способъ облегченія распространенія знаний и не придаю этому никакой другой окраски.

Собраніе постановило заключеніе комис-сіи о народномъ образованіи утвердить от-клонивъ послѣдній пунктъ о мало-русскихъ книгахъ.“

Quod erat demonstrandum — сказали бы мы, какъ бы не те, что все-жъ таки воно над-то горѣ вѣдъ людей, що живуть середѣ укра-инского народа и его коштомъ, а до того лю-дей, котры повинни бути болѣе независимѣ вѣдъ правительственникѣвъ, та ще те перъ, коли загалъ громада повинна показувати зъ себе не такий примѣръ... Жаль, что знаемо бодай, ко-бѣ-то найшло ся смѣлѣвѣхъ. На зборахъ — на ко-бѣ-то можемо судити по голосованію, — было 42 гласныхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Послѣдній два дѣи принесли у Франціи цѣлый рядъ несподѣванокъ, котры закінчались тымъ, що въ той хвилѣ Франція не має правительства, бо не лишь кабинетъ Ді-піого подавъ ся до димісіи, але и президентъ республіки Казиміръ-Періе те саме зробавъ (гл. телеграммы). Справа представляе ся такъ: Въ понедѣлокъ подавъ ся до димісіи министръ пу-бличныхъ робѣтъ Барту зъ причинъ вырокъ въ процесѣ, якій запавъ въ трибуналѣ держав-номъ въ спорѣ зельзничѣ: полудневои и орла-нѣвского съ правительствомъ. Початокъ того спору сягае что часѣвъ президентуры Фрейсі-нета, котрый выготавивъ плявъ будовы друго-го шляху зельзничного о довготѣ кобѣ-то ты-сячъ кілометровъ. До сѣя будовы не мало правительство грошей и дѣлятого рѣшило ся за-ключити договоръ зъ дирекціями зельзничѣ. Зельзничѣ переняли на себе будову другого шляху, але за се треба було имъ заворучити поборанне процентѣвъ. Законъ зъ 1859 упова-жывъ правительство, заворучити зельзничимъ поборанне процентѣвъ вѣдъ вложеныхъ капі-талѣвъ на 50 лѣтъ, почавши вѣдъ 1865 р., от-же до 1914 р. За переведеніе плянѣвъ Фрей-сінета дозволено продовжати згадану заворуку

двоимъ зельзничимъ: вѣхѣднѣй и Парижъ-Лионъ. Море середземне, на двацѣти лѣтъ, отже до 1934 р. Тымчасомъ зъ невыясненыхъ причинъ въ умовѣ зъ двома зельзничимъ: орланъского и полудневои, зъ котрыхъ перша мала выбу-дувати 2350 кілометровъ за 350 миліонѣвъ франкѣвъ, а друга 1700 км., не сказано вы-разно, доки держава приймѣвъ на себе обя-зѣкъ що-до заворука процентѣвъ, а лишь у-жѣто загального слова, котре можна собѣ вѣ-ляко толкувати. Умовы тѣ были робленѣ въ 1883 р. коли министромъ публичныхъ робѣтъ бувъ посолъ Рейналь. За-для неясности въ стилізації тыхъ договорѣвъ, зельзничѣ полуд-нева и орланъска на своихъ облигаціяхъ вы-печатали, що державна гваранція ихъ высѣвъ признана ажъ до хвилѣ выгасненія ихъ концес-сій, отже до 1956 р. Правительство, а взгля-до теперьшній министръ публичныхъ робѣтъ Барту бувъ того погляду, що гваранція гасне зъ 1934 р. и вѣлѣвъ обомъ зельзничимъ змѣ-няти въ томъ змыслѣ тексты облигацій. Зель-зничѣ не услухали и справа оперла ся о три-буналъ державный. Трибуналъ державный (conseil d'état) розсудивъ собѣ въ хосенѣ зельзничѣ и дѣлятого министръ Барту подавъ ся до димісіи. Въ своѣмъ писемѣ о димісіи сказавъ Барту, що не въ силѣ выконати того ореченія трибуналу противъ своего пересѣвѣдѣнія. Въ наслѣдокъ того рѣшенія трибуналу держава мусѣтъ потерѣти шкоду на 1/2 миліона фран-кѣвъ.

Думано, що справа полагодитъ ся приня-тьемъ димісіи министра Барту. Тымчасомъ со-ціалісты використали ту нагоду, чтобы пова-лити цѣлый кабинетъ Діпіого. Проводиръ со-ціалістѣвъ Мілеро на засѣданіи во второкъ заинтерпелювавъ правительство въ справѣ и поставивъ внесеніе, vybrати анкету, котра бы розслѣдила, чи не поставити подѣ обжалованіе тогѣдшного зъ 1883 р. министра Райналя за за-ключеніе татонъ неясной умовы. Президентъ Діпіи згодивъ ся на то внесеніе и ухвалено вы-брати анкету. Вѣдтакъ приступлено до голосо-ванія надѣ поодинокими шапками внесенія, поставленными подѣчасъ дискусіи. И такъ Бо-серенъ поставивъ внесеніе зъ зазывомъ, чтобы правительство шавувало законы державный; се внесеніе перепадае 266 голосами противъ 264. Тогѣ Діпіи заявивъ, что годитъ ся на внесеніе Трелянга: парламентъ придержуе ся засады рождѣлу власти законодатон вѣдъ екекутив-нон. Се внесеніе перепало 261 голосами про-тивъ 241, а президентъ министрѣвъ заявивъ, що цѣлый кабинетъ подае ся до димісіи. По по-лудни Казиміръ-Періе принявъ димісію каби-нету.

НОВИНКИ.

— Въ здоровію посла Романчука зайшла вчера змѣна на лучше, именно горячка значаю зменшила ся. Недуга нашего посла засмутила всѣхъ щирыхъ Русиянѣвъ, тымъ болѣе, що припала явъ-разъ на часѣ послѣднѣон сесіи соймавѣтъ. Львѣвскій дописуватель до Сзас-у п. К., авторъ статей „Z obczu ruskiego“, пише у вчерашномъ своѣмъ листѣ: „W obozie ruskim — cisza. „Pryncypialna polityka“ usnęła, bo przegrobia chorą, a ztąd w sejmie spokój i gówna praca — bez borby i frazewów“. Ще не-щастѣе для Сзас-у, що пос. Романчукъ вѣспѣвъ передъ недугою своюю поставити внесеніе о ре-формѣ выборовъ...

— Звычайный загальный зборы „Руского това-риства педагогичного“ вѣбдудутъ ся въ пятни-цю дѣя 1 н. ст. лютого збъ звычайнымъ днев-нымъ порядкомъ.

— Нова читальня „Рускои Бесѣды“ на Буко-винѣ заснувала ся заходомъ самыхъ селянъ въ Рогѣвѣ коло Садагуры. Першій загальный зборы сѣя читальни вѣбдудули ся въ недѣлю на Новый рѣкъ о 2-ой годѣвъ зъ полудня при у-частіи делегатѣвъ „Рускои Бесѣды“ въ Чер-новцяхъ.

— Зъ Бурштина пишутъ намъ: Зъ днемъ 15 грудня 1894 р. отворено въ нашомъ мѣ-стечку урядъ податковый. Гости приняты ра-до, а зверхность громадека дала на прѣвѣтъ его красной обѣдъ и вечерю. Однажѣ тои собѣ въ рускомъ мѣстечку, на руской земли починае показуватися якось дуже давно. Дѣя 1 н. ст. сѣчня с. р. явило ся въ урядѣ подат-ковомъ кобѣ-то учительѣвъ поборати свою плат-ню, а декотрѣ малы кѣиты написавъ въ языцѣ рускомъ. П. контролѣръ Бодзанскій, люстру-ючи рускѣ кѣиты, сказавъ просто зъ моста, что то для него chińskie... Quousque tandem. ?!

— Вчерашний публичный вѣдѣтъ проф. М. Грушевского въ сѣли рускон гимназіи мѣзъ за тематъ: розширеніе християнства на Руси, боротьбу зъ ордами степовыми зъ часѣвъ Во-лодиміра и політичне значѣніе сѣихъ фактѣвъ для державы рускон. Дальшій вѣдѣбуде ся въ второкъ дѣя 22 н. ст. сѣчня о 6-ой годѣвъ вечеромъ.

— У д-ра Даміана Савчука, бывшого черезъ пять лѣтъ головы товариства „Руска Бесѣда“, явилъ ся вчера два водпорушники нового вы-дѣлу Бесѣды и вручили ему ось-таке писемо вѣдъ выдѣлу: „Високоповажанный Пана Свѣтѣ-нику Дѣбродію! Видѣл „Руской Бесѣды“ у Льво-ві рѣшив одностороно на своѣмъ першомъ засѣда-ніи зъ дня 3 сѣчня 1895 Вам, Високоповажанный Дѣбродію, яко доволѣтному Голові „Руской Бесѣды“ у Львовѣ, за Ваше пожертвованіе, за

Ваші щирі та світлі ради, взагалі за незвичайно своєчасні і успішні ведення діл Товариства, виразити в імені Товариства сердечну подяку. Львів дня 3 січня 1895. Від Виділу „Рускої Бесіди“ у Львові.“ — Подякує се писемно виділу, уважаючи на потрібне (з огляду на видумки „Галичанна“) ще сконстатувати, що д-ра Савчака уволює послідній загальний збір Бесіди в день нового вибору до заряду і проводу товариства, єдино на його прилюдну усьмішку просьбу, мотивовану перетягненням іншими працями.

— **Зь Коломиї:** На загальне жадання буде в п'ятницю дня 6 (18) представлена в Колумії в сали каси ошадности другий і послідній раз „Нічъ Веелесмисла“ роздана медіограма в 5 актах. Початок о родні 7 вечеромъ. — *М. Бьлюс*

— **На Буковині** — якъ довідуюсь „Буковина“ — мають в день сего року виходити ще дві нові часописи руські, а то „Селянинъ“, котрий беруться видавати два селяне, а „Буковинський Відомості“ яко органъ товариства „Народний Радъ“. Також чинимъ на Буковині було би сего року аж шість часописів а міжъ тими аж чотири політичні — більше ніжъ має кожний інший народъ на Буковині. Розуміється не всі ті часописи думуть народноруськимъ духомъ. „Буковина“ вь остаткахъ своїхъ чиселъ зь 1894-ого року пише, що она підъ новий рікъ „дуже глибоко заступається надъ важною справою, щобъ могла виходити частіше“, до чого — якъ каже — заохочують єи прихильники не лише зь Буковини але й зь Галичини.

— **Водъ Вл. о. Іоакима Шуховського зь Стрийщини** одержуємо отсе пасмо: Язъ поступаю зь ц. к. урядники на початку — розуміє ся зь Русинами — най послужити отсе: 1) Я подавъ переказомъ почтовимъ до редакції „Діла“ 10 зр. а пая урядникъ касовий видає на то рецезію [в рь 499 зь 5/6 1894 р.] польськими буквами, а до того замѣсть 10 зр., якъ стояло на переказі, вписавъ 5 зр. — 2) Я подавъ переказомъ почтовимъ д. 29 грудня 1894 року 55 зр. 60 кр. на адресу „Каса пожичкова іменина вь Николаевъ“ а подає-ємъ то черезъ громадского послаца, не могоу самъ їхати до Стрия — а що-жъ одержавъ я водъ посланця? Неймовірно але правдиве: „Kaszowski Mikołajów 29/12 1894“ [в рь рецезію 1643]. А треба знати, що адреса на переказі була якъ на выразнійшій! Се подаю до відомости Свѣтлон Дирекція почт, а заразомъ в нашихъ коаліційнихъ посланцяхъ. — *Іоакимъ Шуховскій* парохъ зь Братковецъ підъ Стриемъ.

— **Въ Карліві** коло Снятина водбув ся заходомъ Веч. о Курняка вь тамошній читальні вечерокъ вокально-декламаторскій вь честь Маркіана Шашкевича зь такимъ порядкомъ: 1) На початку самъ о. Курнякъ выголосивъ вступне слово о добрыхъ і злыхъ разрывкахъ та о читаню квяжохъ; 2) хоръ селянскій водъ управомъ о. Курняка водспівавъ „Де єсть руска вѣчна“; 3) водіють про Маркіана Шашкевича; 4) хоръ „Гуляли“; 5) легіонъ Василь Волохушъ воддекламувавъ дуже удачно „Думу“ Устияновича; 6) хоръ „Мѣжъ нѣчъ мя покрыва“; 7) читано декіль творівъ Маркіана Шашкевича; 8) хоръ „Ренука“; 9) водічано про перенесення мощей Маркіана Шашкевича до Львова; 10) хоръ „По мирно“ водспівано на жадане публіки два рази. Публіка складала ся зь выимкомъ трохи интелігенція зь самихъ селянъ, котрыхъ було около 200. Вь часъ вечера збраво кльканцятъ штокот на театр. Звѣстно, що вь Карліві заходами о. Курняка вже неоднѣй вечерокъ водбув ся вь честь славныхъ руськихъ мужівъ.

— **Найвысша санітарна рада** у Відня орєла, що бѣдѣ бляшанъ пушка на консерви зь ярины і мяса шкідливий для здоровья; замѣсть нихъ будуть уживанъ пушка зь скла і порцеляни.

— **Заупокійне богослуження** за душу головы „Провсвѣтъ“ пок. Омелана Огомозского водбуло ся дня 31 ст. ст. грудня м. р. заходомъ мѣщевон читальнѣ „Провсвѣтъ“ вь Будзавовѣ, теревовельского повіта. Якъ намъ зь-водтамъ пишуть, збравли ся вь церквѣ братства церковній, ремѣсничій цехи і члены читальнѣ „Провсвѣтъ“ вь поважнійшій числѣ і зь свѣчками вь рукахъ окружала гарно пристроєний тетраподъ. По парастасѣ промовивъ до збранихъ мѣщевон парохъ о. Ап. Чернявскій, загрѣваючи до спѣльно патріотичноу працѣ на поля народноу просвѣты.

— **Баль товариства гімнастичного „Сондѣль“** водбуде ся вь недѣлю дня 3 н. ст. лютого вь великій сали „Народного Дому“.

— **Про здоровля архієпископа** Альбрехта на-сѣбля зь Арко вь Таролі, де архієпископъ теперь перебуває такій вѣста: Якъ звѣстно нестерпую зь архієпископа дня 31 н. ст. грудня при-похоронъ короля Неаполя Франца і водъ того дня мусѣвъ лежати вь ложку. Вь п'ятницю дня 11 н. ст. свѣтла здоровля его о стѣлько по-правило ся, що мѣжъ вѣста зь цюветли, про-ходжувавъ ся вь зѣвѣ обѣдъ при столѣ. Од-нако вь суботу наступило пагѣ погѣршеня, а то, якъ лікарѣ кажутъ, вь насѣдѣтокъ каш-кового нежитю. Вь недѣлю ставъ здоровля такъ погѣршивъ ся, що окруженя архієпископа свѣльно занепокоило ся. Архієпископъ мѣжъ лише малю жети і перѣвѣзъ безсонну нічъ. Супро-тивъ сего нового погѣршеня, що зь огляду на-вѣтъ архієпископа було досить небезпечна, воз-вѣтъ вь недѣлю телеграфічно проф. Нотчалла вь Відергофера зь Відня до Арко. Однако вь в Відергофера вь Відня до Арко. Однако вь в Арко донесла, що архієпископъ значно полѣп-шило ся і що всяка небезпечность минала.

— **На посаду архієпископа** а свѣтально соборного кралошанина при греко-кат. митро-

поліцій капітулѣ у Львові розписавъ митро-поліцій ординаріатъ конкурсъ зь речяцємъ до дня 20 н. ст. лютого 1895 р. Кандидаты о-ти посады мають свои подана, заосмотрѣй вѣсми потрібными свѣдоцтвами, предложити о-собисто митрополітскому ординаріату вь озна-ченѣмъ речяцѣ.

— **Вь сѣрѣвъ вечерка „Ватры“**. Передъ кѣль-канцятъ лѣтами головно за починомъ акаде-миковъ почали вилити жертвы на фондъ стипендіійный „Імени Тараса Шевченка“. Грімъ завѣдує товариство „Провсвѣтъ“, а фондъ выносивъ до теперь 2508/91 зр. Сума ще надго-мала, щобъ утворити стипендію, котра би була призначена для убогихъ ученицъ на вѣдѣвъ за границю для дальшого образованя. Но чи скорѣе чи повѣдѣше мусимо би вѣсести вь життѣ, бо лише народъ, що має людей о-сновно образованыхъ вь всѣхъ галузяхъ знаня, може звати ся народомъ і може бути певнымъ, що они не поведуть его блудною дорогою. Щобъ-жъ мати такихъ людей, мусимо самі о-нихъ постративъ. Запомогати ихъ, бо ихъто за насъ старатись не буде. Фондъ выравдъ до-теперъ малый, но не зражуймо ся тымъ, бо-сли можемо думати о театрѣ, то тымъ больше повинні мы подбати про стипендію. Тому то-рѣшило академичне товариство „Ватра“ устро-ити на дохідъ фонду тѣхъ стипендіій вечерокъ зь танцями для 12 н. ст. лютого с. р. вь великій сали „Народного Дому“. Комитетъ до-кладає всякихъ старанъ, щобъ вѣтъ выпавъ якъ найкраще. Музика войскова. Вступъ на-сали 150 зр., білетъ фамиліійный для 3 осібъ 3 зр., вступъ на галерію 50 кр. Стрѣй для-пань вечерковий, для панѣвъ балевый. — За-прошеня вже розсылають ся; хто би не одержавъ, зволить згоденатись до комитету. Такожъ всякій добровѣльній датки на фондъ стипенді-ій просимо слати на адресу товариства: ул. Вороньска ч. 2. — У Львові дня 12 н. ст. свѣтла 1895. *Водъ комитету.*

— **Вь справѣ „Клюбоу атеистовъ“** мѣжъ шкѣльноу „Рускою і Жидѣською“ молодією зь Бродяхъ, котрий то клюбоу — якъ мы не-давно доносили — водкрывъ корреспондентъ Газет-ы Narodow-on, прислала дирекція брѣд-ской пѣмнѣи такѣ пасмо до редакції Газет-ы Narodow-on: Вь числѣ зь дня 28 грудня по-мѣщено вь Газет-ы Narodow-on дописъ зь Брѣд-скихъ водъ заголовокъ „Клюбоу атеистовъ“. Ся-вѣсть, представляюча тутешню молодѣжь вь некористномъ свѣтлѣ зь огляду на религію, не-має выконъ реальноу основу, бо точне свѣд-ство переведене дирекцією не выказало, щобъ-мѣжъ тутешню молодією вѣстувалъ який-не-будь кружокъ антирелигіійный або політичний, отже и о тавныхъ сходинахъ вь якѣмъ-небудь панку не може бути бѣсѣды. — Мы заразъ-то повѣтъ тѣхъ дописъ вь Газ. Narodow-on вы-сказали згода, що се водкрывъ вь Газет-ы Narodow-on буде лише простоу подією ин-тригоу...

— **Зь Тарноза пишуть намъ:** На Новый рікъ т. в. вѣдѣлю дня 13 н. ст. свѣтла зрѣ-бавъ тарновскій руській колоніонъ Впр. крало-шанинъ і парохъ зь Кракова о. Борукъ милу вѣспѣвѣванку, препоручаюча своему сотрудни-кови о. Козловскому водпрати вь сей день богослуження зь Тарноза. Богослуження вод-було ся вь лат. катедрѣ при великомъ здивѣ-вѣрнихъ обохъ обрядѣвъ і при гарномъ свѣтлѣ-хору св. Войтыха водъ управомъ Впр. кс. Фр. Валчынського, кралошанина і панского шам-беляна. Хоръ водспѣвавъ зь правдивоу преци-зією головнійшій уступъ руськой службы Бо-жюи і выкликавъ велике вражѣние на збранихъ вѣрнихъ. Тожъ велике признание і по-дѣка належить ся нашимъ Веч. отцямъ, а ще-больше хорова і особливо кс. шамбеляновъ Валчынському за ласкаву участь вь нашомъ богослуженю. Зь признаемъьмъ подієюмъ та-кожъ поступокъ кс. каноника Лесняка, що зво-лилъ водступити для нашихъ службъ Божюи великій престолъ вь катедрѣ та разомъ зь-нашими кралошанинами бувъ присутній на бо-гослуженю. Дай Боже такихъ хорѣвахъ при-мѣровъ якъ найбільше. — *Втриний*

— **Немила похибка** лувала ся уря.овѣй Wiener Zig. Оногда оголошуючи имена но-вонименованыхъ членѣвъ палаты панѣвъ, донесла, що мѣжъ нашими именованыхъ такожъ Во-лодиславъ Чайковский, посолъ на сеймъ краєвий. Тимчасомъ ся вѣсть була неправдива і вчера помѣстила Wien. Zig. спростованье, що не Во-лодиславъ а Іванъ Чайковский, презесь львѣв-ской палаты адвокатѣвъ, именованый членомъ палаты панѣвъ.

— **Зь Тернополя пишуть намъ:** Здавало ся, що коли вь Тернополі настане нова рада і новий бурмістръ, то і новий порядокъ буде; тымчасомъ оно все по старому. На старомъ ринку новоу будокъ, шафокъ, столѣвѣвъ, паєвъ, що тодѣ не то переѣхати, але і переѣти тамъ тудя. А на тѣмъ: мука, вапно, крохмалъ, хлѣбъ, булки, крупи, медовники, макаїни, цу-корки, овочѣ, а всего вкупѣ. Коли погода, все водкрывъ, а курява зь дороги, порохъ зь вапна осѣдають на аргінулахъ поживы. Коли жъ дощъ або свѣтъ, все те накрывають старыми мѣшками, веретами і нашими лахами. Звѣстно Тернополѣцямъ і се, що тѣ перекупѣвъ-жиды меткають по набрудившихъ заукахъ, де-тѣвъ і инші хорѣби мають все і ненастанно своій пробукотъ. На що-жъ здали ся вѣс сані-тарній зараженя?

— **Практикамъ карієра** вѣсѣхає ся... Сеймъ і другій мѣрѣдѣйный кругъ вже водъ кѣлькихъ лѣтъ роблять заходы вь цѣли помноженя силъ вь нашихъ судахъ і подѣшеня быту судѣ-выхъ урядникѣвъ. Заходы не були безуспѣшны. Вь послѣднихъ часахъ отворило ся кѣлькан-цѣвъ новыхъ посады, а вь минаючѣмъ мѣсяцѣ наступило обсаженя 8 позосистемизованыхъ посады адѣюваныхъ аскудлантѣвъ. Теперь знову оголошений конкурсъ на 10 новоосно-ваныхъ посады судовыхъ адѣювантѣвъ. Акція на тѣмъ не скѣнчила ся і заходы вь цѣли дальшого помноженя судового персоналу ве-дуть ся дальше. Обсаженъ правниці повинні-бъ бачити на тѣмъ вѣсѣмъ лише захохоту для себе,

щобъ добивати ся карієры вь судовѣй службѣ, тымъ больше, що заповѣджене введеня новон-цивильной процедуры попереджує організація судового устрою, котра значно причинитъ ся до подѣшеня матеріяльного стану судѣвѣвъ, ихъ екоршого авансу і скрѣпить значеня та повагу судѣвѣвъ. Правда, що теперѣшній полі-тичній обстановъ водгратуєть неодолю прав-ника водъ глѣтѣния карієры на тѣмъ полѣ, та-оми-жъ не вѣчній, не вѣчна і зависимѣсть судѣ-выхъ урядникѣвъ водъ політичныхъ напѣр-мѣвъ. А чамало доброго і користного можна-бъ зрѣбати для нашего народу, передѣвѣмъ для селянъ на становиску судѣвъ.

— **Огнѣ.** Вь Областницѣ, жидѣвского пові-та, погорѣла загорода жада Прица. Шкода выносѣтъ 500 зр.

— **Вовки.** Зь Тернополѣцями доносиць, що тамъ появили ся вовки і кидають ся не лише на домашній звѣрѣта, але нападають і на лю-дей. Вь суботу дня 5 н. ст. свѣтла кинули ся вовки на двоухъ селянъ, що шли зь Козьбики до Баворова і водъ самымъ Баворовомъ коло-кладовища роздерли ихъ вь страшный способъ. На другій день найдено лише обрѣзанный ко-ста. Такожъ і коло Дякова водъ Тернопо-лемъ роздерли вовки одного селянина.

— **Лихварство.** Зь Порохника доносиць, що мѣжъ тамошними лихварями повставъ ве-лакий перенолохъ. Одного зь пайславнійшихъ зажажѣвъ сего ремѣсла жидѣ Герца, що зай-мавъ ся збожжевою лихвою мѣжъ селянствомъ, засудувъ перемыскій судъ на 8 мѣсяцѣвъ вѣз-ницѣвъ, 500 зр. кары і на зворотъ коштовъ по-ступованя карного. Лихваря выстѣвѣвъ коман-дѣвъ порохничковъ стаціи жандармеріи.

— **Выдѣлъ жовѣвскій** рады повѣстоуи у-хвалѣвъ симъ дѣлами на вѣснене д-ра Силь-вестра Дрямалки 30 зр. на будову руського театру.

— **Системизованя** посады директора крає-вого зѣльничого бюро. Выдѣлъ краєвий пред-ложивъ соймови внесеня вь справѣ системі-зованя посады директора краєвого бюро зѣ-льничого. Се має бути початокъ будучоу ор-ганізаціи сего бюро, котре буде подѣвѣше значно розширене. Выдѣлъ краєвий просить о установленя етагоуи посады директора і именованя директоромъ дотеперѣшного управ-ителя Казимъ Залеского зь платнѣю 2500 зр., зь активальнымъ додаткомъ 480 зр. і лич-нымъ 600 зр. та зь причисленемъ ему до емеритурѣ 7 лѣтъ службы. Такожъ предлага-є краєвий выдѣлъ змѣну організаціонного статута краєвой рады зѣльничой вь тѣмъ на-прамѣ, що директоръ має брати участь вь на-радахъ рады.

— **Шеста галицко-угорскѣ зѣльничѣ.** Угор-скій часописъ доносиць, що Галичину має по-лучити зь Угорщины ю шеста карпатскѣ зѣль-ничѣ. Новый зѣльничій шляхъ поїде зь мѣ-сцевѣста Шепель-Вѣля на обѣзѣвъ черезъ Го-фалю, Ратію і Ганушѣвъ; коло Ганушѣвъ пе-ретне хребетъ карпатскихъ гѣръ і зблизѣтъ ся до галицкоу границѣ водъ Старымъ Селомъ (Altendorf), переступѣтъ Дунаецъ вь Пенѣахъ і зверне ся на захѣдъ до Нового Торгу. Тутъ получатъ ся новый зѣльничій шляхъ зь про-ектованюу линією Хабѣвка-Закопане. Ся зѣль-ничѣ буде важна не лише зь огляду на стра-тегічній цѣли, але і на економічній, бо она значно улепшить і скоротить комуникацію мѣжъ Угорщиною, Галичиною і вѣсѣдною Нѣ-меччиною.

— **Подвысѣшеня цѣны білетѣвъ** вѣзды на державныхъ зѣльничихъ має наступити най-пѣзнійше 1 лѣтня с. р. Міністеръ фінансовъ д-ръ Плиеръ подчасъ нарадѣ надъ урегулю-ванемъ платѣвъ урядникѣвъ заявивъ, що до-рожной додатки будуть правниці урядникѣвъ назившихъ раиѣ, а выплата наступитъ коли не вь цѣвѣтъ, то не пѣзнійше якъ 1 лѣтня. Даль-ше заявивъ міністеръ, що вь цѣли покритя тѣхъ выдатѣвъ будуть подвысѣшенъ цѣны бі-летѣвъ вѣзды на державныхъ зѣльничихъ. И справдѣ правительство має на оцѣ рѣчницѣ 1 лѣтня для заведеня новыхъ тарифѣвъ. Щѣсь близ-шого про ту тарифѣвъ ще не постановлено. Ми-ністерство торговлѣ поручило генеральній ди-рекціи державныхъ зѣльничѣвъ елярѣвать вь сѣй справѣ, т. в. якимъ способомъ можна би при помочи подвысѣшеня цѣны білетѣвъ вѣзды дѣстати надвышку бодай 2 1/2 міліона зр. Гене-ральна дирекція державныхъ зѣльничѣвъ зарѣ-дила водіовѣдній студіи, котрыхъ результатомъ бувъ цѣлый рядъ внесенъ. Рѣшеня тѣхъ вно-сенъ і причѣте найводіовѣднійшого зь нихъ ще не наступило, бо показала ся потреба но-выхъ дослѣдѣвъ на тѣмъ полѣ. Заяваня се о-стѣлько труднійше, що ходѣтъ тутъ о такую ре-форму, котра-бъ не варушила основныхъ за-садѣвъ стрѣфовоу тарифѣвъ, про котрой користи не можна сумнѣвати ся. Важне є такожъ захва-чанье рѣзанцѣ мѣжъ рухомъ вь короткихъ і довгихъ водѣленяхъ. Досѣ лише се певне, що урядъ гадає завести нову тарифѣвъ водѣ 1 лѣ-тня с. р.

— **Ревізія трасы.** Симъ дѣлами скѣнчила ко-місія ревізію трасы зѣльничой линіи зь Остро-ва до Теревѣль. Завдяки заходамъ бурмістра Теревѣль послѣ д-ра Ольшынського, мають та-мошній мешканцѣ надѣю одержати стацію. Ко-ррѣсти зь сего були би дуже значны, бо не ли-ше, що комуникація, вѣвѣ дуже утруднена і часто навѣтъ неможлива до транспорту, була-бы для доохрестного населеня улепшена, але-такожъ саме мѣстечко Теревѣль мало би ве-лику користь за-для консолидаціи руху рѣль-ногоу господарства, торговлѣ і промыслу. Теревѣль богата, якъ звѣстно, вь великій покладахъ плитового тесаного камня і т. н. Мимо тяж-кой возовоу комуникація а вь насѣдѣтокъ того і високой цѣны, попятъ зь Львова і зь Рос-сіи за теревѣльскимъ камнемъ дуже вели-кій. Супротивъ того мѣсто Теревѣль заявило готовѣсть заплатити зѣльничому підприємству 50,000 зр. а выдѣлъ повѣтовий 25,000 зр. на будову зѣльничѣвъ і треба прпускати, що до-тѣчній планы будуть приняты.

— **Самобойствоу война.** Іванъ Гашукъ, ря-довѣй 58 полку пѣхоты позбавивъ ся життя

выстрѣломъ зь карабіна вь нѣчъ зь пѣтницѣ на суботу на подѣвѣру судовыхъ арѣштѣвъ у Львові, де стоявъ на вартѣ. Причиною само-убійства мавъ бути страхъ передъ карою, на яку его засуджено за продовженя собѣ вод-пустки на Рѣздвяній свѣта.

— **Граничну сторожу** зь подѣвъ зорганізова-но вь Росіи. Широко розвинене пѣчарство на трѣхъ границяхъ росіейскихъ була приви-ною, що правительство завело єю новѣсть. Вы-учено умисно до сѣй службы велике число пѣвѣвъ і роздѣлено ихъ по мѣжъ граничній ста-ціи. Вь день тѣ пѣсѣ спѣять а емеркомъ иду-ть на становища. Кожного чужого чоловіка за-вѣвають вже зь далѣка і брехотомъ дають о-сѣвъ знати стражникамъ. Вѣдѣтакъ вь коман-ду кидають ся вь погоню за небезпечными пѣчар-ими і задержують ихъ. Першій пробы зь тими пѣсами були такій удачній, що росіейске праві-тельство, хочѣ ужити якъ найбільше пѣвѣвъ до граничноу службы.

— **Якъ рѣзніи народы сплять?** Европѣецъ і Америкѣецъ сплять найважѣднійше, вь ложку на мягкихъ подушкахъ водъ головою. Ианѣецъ кладе ся на плѣтѣвѣвъ на земли, а водъ голову кладе твердый гранчатый пѣнѣоу, безъ ко-трого не засне. Хинчикъ дуже дѣває о своѣмъ ложку; оно буває деревляное, дуже низеньке і часто артистично рѣзблене; зашѣвъ матеріа-ловъ уживає плѣтѣноу. Житѣль пѣвѣноу не-можеть спати, коли не мають мѣсяца, щобъ вытягнути ноги; противно люде водъ рѣвни-комъ кулять ся, якъ малы. Англичанѣвъ за-вѣває ся вь бѣлькѣ колѣдрѣ і неразъ вь вѣвѣхъ сплять при водѣвѣвѣмъ вѣвѣвъ; за те Москва тиє ся до печи. Япончикъ влѣзѣтъ зь голо-вою вь мѣшокъ зь шѣвѣвъ і сплять собѣ, якъ за пазухоу. Такъ само і житѣль вѣсѣдноу Индіи уживають до сну мѣшка, але той мѣ-шокъ не є такій теплий; вѣвѣвъ є для нихъ лише захистомъ передъ москитами. Англича-нинъ не має подушкѣвъ зь шѣвѣвъ; вѣвѣвъ любить сѣнѣники і матеріацы зь воловѣвъ. Нѣмѣцъ і Чехи люблять выгрѣвѣти ся водъ перинѣю. А нашій люде, тѣ сплять, якъ кому вѣдѣсть ся — селянинъ і вь хатѣ на голѣй лавѣ і вь сто-дѣлѣ на соломѣ, навѣтъ зимоу.

— **Вѣсѣмъ П. Т. передплатникамъ** дѣла Де-сятъ 3 повѣдей Божихъ, поясненыхъ вь XIX про-овѣдѣвъъ выслать я его за рецѣпсією. Но-лучило ся, що де-хто передавъ передплату лю-дѣ черезъ „оказію“, будъ черезъ когѣсь на-почту, не жадѣючи доводу дорученя, і я не одержавъ єи, отже і книжки не выслать. Мо-же бути, що і ще кому такъ стало ся, тожъ уклѣбно прошу о тѣмъ мене повѣдомити, щобъ-рѣвъ провѣрити. Тѣхъ П. Т. передплатникѣвъ, котрѣ лишь замовляя а отримали книжку, про-шу о ласкаве вѣрѣванье рахунку. Заразомъ заявляю, що повысѣе назване дѣла можна до-стати у мене по цѣнѣ 1 зр. 30 кр. вразѣ зь посылкою почтовою. Квѣгарска цѣна 1 зр. 50 кр. — *Петро Ульинскій* парохъ вь Должанцѣ, почта Тернопѣль.

— **Дубній вѣсти.** Дня 22 н. ст. свѣтла вод-буде ся вѣчнане п. Богдана Домбѣвского о-конченѣго богослова зь панією Лукішевѣвѣ-ною вь Скомирухахъ коло Бучача. — Вь до-мѣвъ розпустѣ вь Тернополі забивъ выстрѣломъ зь револьвера нижшерскій служачій жидѣ; убиійника зловля въ Золочевѣ і привезла до-вѣзницѣ суду тернопѣльского; вѣвѣвъ толкує ся, що не хотѣвъ забити жидѣ а свою любовницю за невѣрность. — У Львові створено вчера крѣйцѣмарѣу чинноу для убогихъ при улицѣ Горѣдѣцѣй водъ ч. 40. — На латинскій Новый рікъ водбула ся вь галицкій касѣ ошадности у Львові роздача нагородѣвъ зь фундаціи галицкоу касѣ ошадности водъ им. Фел. Ласковского для заслуженыхъ домаш-ныхъ слугѣ меншанцѣвъ Львова. Призвано на-городѣ 37 слугѣвъ вь вѣвѣтъ 775 зр. — Вь Дубнѣ на Волинѣ померла кн. Любомирѣка, вла-стителька величезного земского маєтку, котрий имѣновіи будѣ проданый, бо однокѣи єи снѣвъ спадкоуменъ мешкає вь Парижі і приймѣвъ французске горѣжованье. — Гр. Левъ Пѣвѣн-скій, профессоръ университетѣвъ і посолъ до-рады державноу, признавѣвъ 1000 зр. на субвен-цію для молодого правника, що по заложеню докторату, хотѣвъ би рѣбитувати ся на львѣв-скомъ университетѣ вь тѣй цѣли водбути ще дальшій студіи за границею.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 16 свѣтла. Говорять, що зачнутъ ся переговоры о водіовѣшеня тридержавного союзу, котрый кѣнчить ся зь 1896 р. При-томъ жадає Італія дѣякои польщѣ що-до ти-гарѣвъ мѣлітарныхъ.

Берлинъ 16 свѣтла. При отворѣно сой-му прусского воззавъ цѣсаръ Вильгельмъ, що-бы умѣркованій элементѣвъ получили ся до-борѣвъ противъ сторонникѣвъ перевороту.

Парижъ 16 свѣтла. Президентъ репу-блики Казіміръ-Періє подавъ ся до димі-сіи. Ще вь полудне водбулась у президента парада надъ утворѣнемъ нового кабинетѣ, а-вечеромъ розѣшлась поголѣска о димісіи. Показує ся, що вь 1883 р., коли то Рай-наль заключивъ ту неясну умову зь зѣльни-цами Періє бувъ вь тогдѣшнімъ кабинетѣ подсекретарѣмъ державнымъ, отже заклады і докоры, подіомѣній теперь, посередію дѣтѣ-кають Перієра.

Переписка Редакціи и Администратіи.

— Вл. М. Лотъ вь Як. Вѣрѣванѣ. — Вл. И. Ганъ вь Уо. еп. Мимо найшѣрѣйшоу водѣвъ не можемо, бо друкарскѣу цѣну значно намъ подѣвѣсено. — Вл. Ю. Кош. вь Ра. Зроблено побѣда бажаня і рахунки го-дати ся.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додаткомъ
в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 18 кр. на півріччя . . . 10 кр.
на чверть року . . . 9 кр. на місяць . . . 1 кр.
на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 5 кр.
на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 кр. на півріччя . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.
Реклація, Адміністрація та Експедиція поштом ч. 34
ул. Ваторія. — Рукописи приймаються за умови попереднього
застереження. — Реклація неоплачена відлягає від часу
надання. — Коштовне число 8 кр. в. в.
Оголювання приймаються за поштом 6 кр. від одного
сторінки писемною в рубриці „Надбавки“ по 20 кр. в. в.
Модель чисел: за по 10 кр. від одного.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських
свят) по 5-й годині по полудні. Літературний додаток
„Вісник“ виходить по неділях, а в інші дні по п'ятницю на перекину
радіо „Діло“.

Передплату і писемні приймають: у Львові: Ад-
міністрація „ДѢЛА“ ул. Ваторія 24. Центральне бюро оголо-
шень ул. Боперника ч. 11, в Бюро газети ул. Кароли Ам-
аль 9. у Відні: М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf
Moser; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I.
Wolfele 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I.
Wolfele 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein
& Vogler, G. L. Daube & Comp. В Пешті: E. Mistrachy
V. Hec. Akademie schegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ в наслідок зміни в писемні платити
у Львові.

Просимо наших Впов. Читателів,
якщо скоро вийшли всі заголов-
ки [котрі, як ми вже писали, вносять ти-
сячі], аби видавництво могло заспокоїти свої
довгі друкарні і фабричні паперу; по друге
— щоб передплату брали в прав-
дивому значінні того слова, а не в
значінні „послѣдній“, який в цілому світі
не знають видавництва часописів, навіть такі,
що мають публичний чи приватний субвенції,
яких наше видавництво, на всі боки вповів
независиме зовсім не має, по третє — що-
би ширіли нашу часопис, приєднуючи
й як найбільше передплатників. Все те
лежить не лише в інтересі самих Читате-
лів, але і в інтересі справи руської, отже
можемо сміло відкинутися навіть до патрі-
отизму і жертволюбності загалу руського!

Огляд за рік 1894-ий.

II.

Хід політики руської в минулому ро-
ці не міг тішити і вдовольняти загалу Рус-
ьків. Як в союзах, так уже і в радѣ дер-
жавній заступники народу руського були подѣ-
лені, не було єдності і солідарності, не було
і такої роботи, як би годилося.

В торбній сесії соймової діяльність
руських послів була досить мала, на всякій
справу мало проявилось в ній енергії і и-
ніціативи з боку руської. Не дасться за-
перечити, що причина того лежала в подѣ-
лі в брані солідарності послів. Щоб лиху за-
гадати, почато знову думати о консолідації
соймових послів, за котрою могла би піти
і консолідація свѣт руських в краю. Як в
домі — консолідація послів не удала ся.
Тоді сторонники консолідації з обох клю-
бів — послы Романчук, Телешевський, Оку-
невський і Рожанковський постановили ріш-
че вивести внаслідок і скликали ввідний мартовий
з'їзд мужів довіря вівх сторонництв
руських, щоб їм — так сказати би про-
вінція — віддати полагожене тою справою.
Однак же діло і тут не удало ся з вини
сторонництва т. зв. „старих“, котрі вник
не хотѣли узнати засади самостійності русь-
кого народу, що мала стати за спільну основу
діяння сконсолідованих Руськів. Вибір
комісії для „статизована самостійності“ був
частю проміною і можна було наперед у-
гадати, що з того нічого не вийде, — що
проба консолідації погребана вже на са-
мому зборі мужів довіря. Річ се ле-

на, що коли-б гадка консолідації Рус-
ьків на національній основі була осуши-
ла ся, було б се незвичайно вага і
впливу на дальшій хід і розвій справи русь-
кої в краю. Нині — в передодні вибо-
рів до союму — віддаються ся на ново на
адресу народівців голоси о потребі консо-
лідації — віддаються ся з тої сторони, ко-
тра на мартовому зборі до консолідації не
допустила! Тільки-ж оно знов виглядає на
проміну... і сумніваємо ся, чи скоро знайде ся
хто-небудь, що зваяжить ся на друге видан-
ня мартових проб... Хто провинив в том ді-
лі, мусить і взяти на себе одвічальність за
всі наслідки — мимоходом сказавши от-
хоч-би і за той сумний прояв, що ось на
тепершній сесії соймової, коли занедавав
посла Романчука по поставленню свого вно-
сення о реформі виборчої, не було між русь-
кими послами нікого, хто би був умотиву-
вав того переважно в нинішній хвили вно-
сення, а мусить аж член видлу красового
передавати его до комісії без мотивів...

В радѣ державній минулий рік зазна-
чив ся сумним фактом — розбиття руських
послів, котрі через кілька перших лѣт
тепершньої каденції засѣдали в однім клю-
бі, хотів, що правда, під кінець уже і про-
являлись там диссонанси між політичними
поглядами послів Романчука і Барвінського.
Розбиття се — если не сирвадив, то приєд-
нявши виборі до ради державної посла Вах-
нянина, котрий увійшов до клубу руського
яко горячий сторонник політичного посла Бар-
вінського, готовий до найбільшого зближен-
ня руського клубу до кола польського і до майже
безоглядного підпоры правительств коаліцій-
ного. Звѣстна промова посла Вахнянина при
дебаті бюджетовій — з компліментами для
правительств коаліційного і з енуціями на
тема т. зв. „Львів“ в часі торбної
соймової сесії згоди з Поляками — зробили
послови Романчука і з ним і послови Тел-
ешевському дальшій побут в руському клю-
бі неможливим. Новий зворот політики русь-
кого клубу, і проголошений послом Вахняни-
ном, і наслідки того факту — викликали
велике вражѣння в краю, а суди о тій най-
новшій політиці видав незабаром загаль-
ний збір членів політичного товариства „На-
родної Ради“, безперечно ареопат найбільше
компетентній оцінити і розсуджувати такий
спірний виступ політичний. Переважна більшість
збору „Народної Ради“ — як вѣдомо —
станула по стороні політики посла Романчука
— політики принципіальної, а зганаля і уза-
ла шкідливою для руського народу тої полі-
ти, яку проголосив в радѣ державній по-

солі Вахнянин. Однак же рішечню збору
„Народної Ради“ не піддали ся послы-сто-
ронники нової політики — і подѣл послів
руських в радѣ державній виступ — на жалі
— до нині. Очевидно з того нема і не мо-
же бути добра ані народowi руському, ані са-
галови народівцям, ані й самому клубови
руському.

Подѣл у Франції.

В двох днях лучили ся у Франції
такі далекосягні подѣли, а заразом з такою
скоростію, що справді годі в них зорієн-
тувати ся. Вирок трибуналу адміністраційно-
го в спорі двох зельців з правитель-
ством в некорист правительств, дамисія
міністра публичних робіт Барту, втерпелія
посла Мілеранда і установлення анкети
слѣдчої для обжалованя буюшого міністра Рай-
наля, вомут палати депутатів противне
правительству, дамисія кабінету Діпіго, а
вкінці уступленя президента республіки Казі-
міря-Перієра — отсе були б головні мо-
менти тої катастрофи, котра захопила Фран-
цію. Безпосередню причиною тої катастрофи
видає ся на око справа зельців. Кажемо,
видає ся, бо в дійсності та справа має дру-
горядне значіння, а властивої причини треба
глядати глибоко.

В наслідок вироку трибуналу адміні-
страційного тратить держава французька повто-
ра мільярда франків в хосен двох това-
риств зельців. Вина того не паде на те-
першнє правительств, лиш на кабінет з-
перед одинадцяти лѣт, коли то міністром
публичних робіт був Райналь, а до помо-
чи мав за секретаря звѣстного Бегота, ко-
трий відсиджує тепер кару за свої „свѣдѣ-
нн“ в справі пачамжові. Дятого президент мі-
ністрів Діпі не противив ся виборам анке-
ти, котра має оречі, чи не поставити під об-
жалованя Райналя. Коли однак на понедѣ-
лковім засѣданні зачали ся голосованя над
т. зв. порядками дневними, показало ся, що
кабінет Діпіго не найшов для себе більш-
ости і дятого подав ся до дамисії.

Кабінет Діпіго виступав від двох
лѣт, але послѣдніми часами був выставлений
на такий атак з боку соціалістів і ради-
калів, що видавалось, немов кожод хвилі
провадити ся. Більшість парламентарна, на
котрій операв ся кабінет, відносила побѣду
при голосованні лиш з великим напруже-
нням сил, карибость партій правительствено-
го з кожним днем розвивалась ся. Треба

було за кожним разом заявля Діпіго, що
сю або ту справу уважає квестією кабінетною,
щоб при голосованні придати собі кілька-
нація голосів більшости. Коли-ж не було
такої заяв, опозиція відносила побѣду, як
в. пр. при виборі Бріссона президентом па-
лати. До того причинили ся ще подѣли по-
за парламентом, котрі свѣдчили о ошій пуб-
личній, н. пр. виборі послом соціаліста Ри-
шарда, котрий відсиджує кару у в'язниці
за обиду президента республіки. Той вибор
свѣдчив о слабості правительств. Діпі
бачив, що з-під его ног усувають ся ос-
новы, на котрих він стояв кріпко ще пе-
ред кількома місяцями, і дятого хотѣв
в послѣднє випробувати свої сили. З-по-
мѣж внесень, поставлених на понедѣлковім
засѣданні, вибрав собі одно і жадав для
него першештв перед всіма іншими. Се
подразнило палату, так що деп. Жімель з
правительственої партії крикнув: „Вы драз-
ните більшост; чи хочете доконче такої більш-
ости, котра би голосувала невольничо за
всім? Я буду голосувати против.“ І дійсно
при голосованні Діпі найшов ся о двацять
голосів в меншости.

Всі міністри удали ся до президента ре-
спубліки і предложили ему свою дамисію. Ка-
зіміря-Перієра розваживши обставини при тих
подѣлях рішив ся прийняти дамисію кабінету,
а рівночасно оглянувшись на новий президен-
том міністрів. До наради покликав лиш
президента сенату, Шалльєль-Лякура, а поми-
нувши президента палати Бріссона, хоч побла-
зучаю повинен президент республіки поро-
зумѣти ся з президентом обох палат. Вже в
той обставині можна бачити, де шукати при-
чини зла. Бріссон, кандидат радикалів, як
при виборі президента республіки, так і обиди
при виборі президента парламенту, з котрого
вийшов побѣдою, єсть представителем опо-
зиції. Коли Казіміря-Перієра обияв перед
сема місяцями уряд президента республіки, зна-
чило, що настає у Франції що найменше умѣ-
ренний напрям в політиці, если не прямо
реакція. З початку подѣл вражѣнням трагіч-
ної смерті Карнота напрям політики Перієра
розвивав ся з вільно і спокійно, але від чо-
тирох місяців атаки опозиції, радикалів
і соціалістів, виступили з більшою силою
і доконали свого діла. Повалили не лиш ка-
бінет але і самого президента республіки. По
нарадѣ Перієра побачив, що нема ніякої ради,
як віддати правительств в руки радикалів.
Хоч і не засягнуто ради Бріссона, вѣ чули,
що новий кабінет може зложити лиш кан-
дидат Бріссона, именно Буржоа, отже що
новий кабінет стане в противности до пре-

Щедрівка.

[Записана в селі Жужелю повіта сокальського
о. К. Селецьким.]

А на рѣч на Йордані
Пречиста Дѣва Сына купас.
Як скупала — повивала
У жолобці колдасала.
Прийшли жиди — всі жидове,
Всі жидове — каталові.
— Ой ти Дѣво, ти Маріє,
Де ти Христа та й заділа?
— Та я его не дѣвала —
У пшениці заховала.
Пійшли жиди лани жати —
Христа Бога в них шукати:
І всі лани позжинали,
Христа Бога не поїмали.
— Ой ти Дѣво, ти Маріє,
Де ти Христа та й заділа?
— Та я его не дѣвала —
В темнім лѣс заховала.
Пійшли жиди лѣс рубати —
Христа Бога в нѣм шукати.
І всі лѣси до пня стали —
Христа Бога не спіймали.
— Ой ти Дѣво, ти Маріє,
Де ти Христа та й поділа?
— Та я его не дѣвала —
У Йордані заховала.
Пійшли жиди Йордань сускати
Христа Бога в нѣм шукати.
І всі Йордань испустили,
Христа Бога не спіймали.
— Ой ти Дѣво, ти Маріє,
Де ти Христа та й поділа?
— Та я его не дѣвала —
А у місяці заховала.

Стали жиди з книг читати —
Мусить місяць Христа дати.

Ты місяцю, ой ты змінный,
Давеси Христа сям невѣрным!
Они его зараз взяли,
Тяжкі муки завдавали.
Тым же жидова тая гнила,
Тяжко Бога прогавила,
Тяжко Бога прогавила.
И з вѣг йому кровъ пустила.
А де тая кровца кане,
Тамъ церковь заразъ стане,
Тамъ сямъ Господь службу служить,
За здоровыхъ, за недужихъ,
За богатихъ, за убогихъ —
Заковані его ногъ,
Заковані его руки —
Слава Христу за всі муки!

А за сямъ словомъ зблочки звонять,
Богу ся молять: Ой дай же Боже золоті хрес-
ти, золоті хрес-ти — ключі небесні. Відъ
Бога Христа части, здоровья, пробуті добрі,
з вѣком довгимъ, з пані-маткою, всею че-
лядкою, і з вѣм чадомъ і з Божимъ ла-
домъ, з святимъ Божествомъ Твоимъ Ро-
ждествомъ зчимъ, вішумъ — амінь!

Наш літературний рух в 1894 р.

I.

„Що в нас за література“, — каже
мені один чоловічок, ба другий, ба деся-
тий. „Пішуть і пішуть, друкують і в свѣт
пускають, а схочеш прочитати що самъ, або
другому дати, не знайдеш багато.“ — Таке
лучало ся мені почути не раз і не від од-

ного. І самъ я, признаю ся, дарма що пере-
чнів завсѣгда подібнимъ высказамъ, стаючи
в обороні нашої літературної живучости і
сили, я самъ вагаю ся, чи в душі не згоди-
ти ся з ними. Я нераз в клопоті знахо-
див ся, коли прийшов один другий зна-
комий і сытавъ: „Слухай, ти займаєш ся
русською літературою, знаєш, що нового выхо-
дить? Отъ я выбираю ся на село, хотѣв би
своємъ пару книжкѣ завести. Не знаю, що...
Найраще якусь повість...“ — Якусь повість,
повтаряю я послѣдні слова мого знакомого і
щоб не захитати в нѣм довіря до моїх
літературнихъ вѣдомостей, зараз-же і сыплю
ему заголовками. — „Але-ж бо те все давне,
вони се вже знають!“ — Я сыплю дальше. —
„Але-ж се передрук з часописів! Я хочу
щось сегоднѣшнього свѣжого.“ — Та того сего-
днѣшнього якъ з каменя води добути. Хіба, ка-
жу, „Зорю“, „Житє і Слово“, „Правду“ воз-
ми; тамъ нові повісті друкують ся. — „Жур-
нали? Та якъ ихъ читати? Зачнеш, а тамъ
одно вже кінчить ся, друге починає ся, а кін-
ця нема; то не выгѣдно.“ — Я вже не знаю,
що і порадити. Наразъ пригадую собі те
кільканайцять дрібнихъ книжочокъ і брошуръ
выданихъ різними товариствами і приватними
выдавцями або авторами. Та показав ся, що
і нині мій знакомий не задовольнений. Се по-
пулярне, для менше интелігентнихъ; друге на-
укове — за важке, хіба для спеціалістів. А
що не буде ні популярне, ні за важке, того
назирав ся за мало... Де-ж та вся літерату-
ра, думаю собі потімъ, коли з нею нашимъ

людямъ трудно выбрати книжку? Я не можу
заперечити тому, що в насъ познано того
всього літературний рух в 1894 р. був дуж-
же оживлений. Я-ж слѣдив за нимъ з дня
на день, бачив, що друкувало ся і выходило
всюди всячини чимало. В виду того, що до
нашого літературного руху пристає не лиш
своє, галацький писателі, але і всі Українці
з Росії, де на нашій рідній мові вичого
друкувати не вольно, я побоював ся часомъ
навіть, чи зможемо ми одні (на Україні на-
шій видавництва заборонені) те все сконсу-
вати. Страх на Лахи! сказав би мій „зна-
комий“. Кілька книжочокъ хоті, і тихъ не
має!.. Де-ж та вся література? сытаю в
себе самого ще разъ. Розглядаю ся і що-ж
бачу? Вся наша література топить ся в пе-
ріодичнихъ часописяхъ і журналахъ, котрихъ
д. Лукич в „Зорі“ за 1894 р. (ст. 72) начи-
славъ ажъ сѣмнадцять! Де більш? В изда-
вництвахъ кількохъ товариствъ, — популяр-
нихъ або науковихъ, додасъ мій „знакомий“,
— і виданихъ приватнихъ людей або самихъ
авторівъ, — невеличкихъ, замітити вони зновъ.
А решта то передрук, значить ся не нове
уже для тихъ, що пренумерують часописи.
„Свѣжихъ“ книжочокъ до читання, выхो-
дить, нема в насъ, бо часописи і журнали читати
„не выгѣдно“, популярні видання „не стоить“,
а наукові — „за важкі“, для спеціалістів.
Воно і не дивниця впрочомъ, що наша публі-
ка до науковон лектури не привыкла. Наша
наукова література почала краще розвивати
ся доперва в послѣднихъ десяти рокахъ, —

зідента республіки. Дятого Казімір-Періє у-
важав водночасним зложити урядъ пре-
зідента республіки. Говорятъ, що до того рѣ-
шучого, а несподіваного кроку причинивъ ся та-
кожъ манифестъ соціалістівъ, въ котрѣмъ опи-
не кривляючи своєю радості зъ повалення кабінету,
закликали Перієра, що бравъ участь въ
обманствѣхъ Райналя і въ іншихъ нечеснихъ
дѣлахъ. Не помогли намови Шальмеля Лякура
и Діпієго, — Казімір-Періє повідомивъ обѣ
палати о своій дилеміи.

Письмо Перієра, відчитане въ палатѣ
послѣвъ Бріссоннѣ, а въ сенатѣ Шальмеля-
Лякура, звучить такъ:

„Ніколи я не мавъ въ що-до труднощі
завданя, яке положивъ на мене конгресъ на-
родний. Єди въ хвили небезпечности не від-
мавився вѣзанню, щоби станути на стійці, то
задержавъ ся ту годінобъ лише въ тѣмъ пере-
свідченню, що служути ся краєви. Президія ре-
спубліки, не маючи средства до акцій и кон-
троль, може лише зъ довѣрія народу черпати
ту силу, безъ котрої сей урядъ вѣтъ нѣчимъ.
Не сумніваюсь ні о здоров'ї змислѣ ні о
справедливості Франції, але доведено до того,
що обманомъ си опінію публікую. По-надъ два-
дцять лѣтъ борби за ту саму справу, по-надъ
двадцять лѣтъ преданности для республіки и де-
мократіи не вистали, ані до того, щоби вѣхъ
республіканцівъ пересвідчити о мій щирости
и глибокій вѣрности, ані до того, щоби мо-
вѣмъ противникамъ, котрі думають, що удасть
ся имъ зроби ти мене змарядъ своїхъ при-
страстей и надій, відвернути ту вѣру.

„Вдѣ шесті мѣсяцівъ триває кампанія
клеветъ и обезчещеня арміи, стану судейского,
парламенту и неодвѣчальної голови держави,
а та свобода подданна виселеню чувствъ не-
нависти и апатіи, постійно називає ся свободою
пересвідченія. Гордість и поважанье, яке
відчуваю до мого краю, не дозволяють менѣ
допускати до того, щоби кожного дня можна
було нападати на найближшій слуги вѣтчани и
на тыхъ, котрі заступають ви супротивъ за-
границѣ.

„Зрѣваю ся порівнювати моральну одвѣ-
чальность, яка на менѣ тяжить, зъ безсильно-
стію, на яку я засуджений. Припускаю, що
мене порозумѣють, що годѣ менѣ примусити
до мовчання конституційній фікція супротивъ
жадань політичної совѣсти. Зрѣваючись мовѣ
функцій, бути може, знавчу обовязки тыхъ,
котрімъ повинні лежати на серці гонимѣ,
могучобѣ и добра слава Франції. Невозможно
вѣрний своимъ пересвідченнямъ, обстаю при-
томъ, що реформи дадуть ся довершити лише
пра енергієюмъ seabдѣляю правительства,
котре рѣшилось забезпечити пошанованье для
права, забезпечити собі послухъ підчиненихъ и
згромадити ихъ довкола себе до сильної ак-
ції, для спільної справи, безъ огляду на по-
важний въ будучности поступъ и справедли-
вость соціально.

Складаю въ руки сенату и палаты мою
дімсію зъ годности президента республіки —
Казімір-Періє.

Въ часѣ читання того письма въ палатѣ
депутатівъ знати було байдужность у при-
сутнихъ послѣвъ. Лише мѣжъ соціалістами
явна була радість, а водтакъ повеселѣв окли-
ки: „И вѣтъ (Періє) ще нарѣкає!“ „Бѣли мѣ
его атакували, то були до того причини!“ Не

ставано въ его оборонѣ, бо и вѣтъ не боронивъ
загального права голосуваня!“ — По відчитан-
ню письма повѣдомивъ Бріссонъ, що півъ (въ
четверть) зійде ся въ полудне конгресъ для
выбору президента. Два послѣ поставили вне-
сенье о ревізію конституції. Бріссонъ не до-
пустивъ відчитати ті внесеня и закрывъ засѣ-
данье. Соціалісти крикнули: „Най живѣ респуб-
лика!“ — а клерикально-монархічний посолъ
Бодри д'Ассонъ: „Прочь зъ республікою!“ до-
чого додавъ кн. Ромефуколь: „Най живѣ ко-
роль!“

Въ сенатѣ ще гірше прийнято письмо Пе-
рієра. „Дезерція зъ-підъ прапора!“ „Дезер-
таръ!“ — отсе були оклики, які можна було
почути мѣжъ членами сенату.

Нинѣ сходять ся у Версалю конгресъ для
выбору президента республіки. Выгляды на по-
новный выборъ Казімір-Перієра дуже малі.

Зъ рускихъ кольоній въ Америцѣ.

Насили до насъ три послѣдні нумеры
„Свободы“ зъ Джерзі-Сіті (нумеры 44—46 зъ
дѣль 12—26 грудня 1894). Въ тыхъ нумерахъ
знаходимо чимало займаючого матеріалу, для-
того годить ся подѣлити ся де чимъ зъ нашими
читателями.

Попередъ всего хотѣмо подати „Свобо-
дою“ важну вѣсть для емігрантівъ, що теперъ
вышловъ новыи законъ еміграційный, після
котрого жадеи емігрантъ не буде пушений на
американську землю, котрый не буде знати
підписати свого имени въ якій-небудь мовѣ.

Дальше цікаво „Свобода“ описує жидівъ
въ Америцѣ, котрі тягнуть туды зъ Европы
за емігрантами и татъ розживають ся такъ
само якъ бы въ старбѣмъ краю. „Свобода“
пише:

„Газетъ на нѣмецкой мовѣ въ Америцѣ,
рахують на сотки а сотки, а зъ нихъ найбіль-
ша часть є жидовскій и жиды ихъ видають.
Крімъ жидовско-нѣмецкихъ мають жиды на
вѣхъ майже европейскихъ языкахъ газетъ,
котрі підірають жидовскій інтереси. Въ Чи-
каго, въ Нью-Йорку найкрасшій уличъ и найбо-
гатшій скленъ, банки — все належить до жи-
довъ. Въ Нью-Йорку є божницѣ, котрі кошту-
ють мільоны долларівъ. Теперъ втиснули ся
жиды и до еміграційного уряду и роблять зъ
бѣдными емігрантами що хотѣть. Незадовго
буде можна смѣло сказати, що Америка на-
лежить до жидовъ. Набільше збогачують ся
російскіи и польскіи жиды зъ славянскихъ
тутъ емігрантовъ; только одинъ Чехъ не дасть
ся жидамъ ошукувати, але такъ само бога-
тѣть ся якъ и жиды. Набільшими богачами
є тутъ жиды зъ Угорщины, котрі торгують
винами. У нихъ все „imported“ т. є. краєве
[зъ старого краю]: горѣвка, брандія, мѣдъ,
солонина, сляновина, всякого рода вина. Тѣ то-
вары — правда „imported“, але не зъ старого
краю, а така просто зъ шинцѣвъ, де ихъ жи-
ды фабрикуютъ. Неразъ буває такъ, що це
въ мѣсяці мартѣ продають жиды въ Нью-Йорку
маєву бриндью літавську або угорську. Най-
більше баламутять жиды по мѣстахъ: Дерві-
Сіті, Байонне, Нью-Йоркъ, Броклівъ и т. д. на-
шивъ рускихъ людей и Словаковъ „краєвою“
горѣвкою, котру саміи фабрикуютъ. Нашъ на-
родъ та и вѣгалъ Словаки и Поляки дуже

ласий на краєву горѣвку и по неѣ йдуть до
жиды якъ на Іорданъ по свячену воду, пла-
тять подвійно якъ за американську, хочъ та
горѣвка нѣчь нишого, якъ тутешна только за-
фарбована.“

Зъ писератівъ „Свободы“ бачамо, що въ
Америцѣ по кольоніяхъ рускихъ є вже и Ру-
синны купці та промысловці. Деякихъ наве-
демо: 1) Въ Вілксбаръ єсть „рускій єдиный
контракторъ и будовничій въ Вілксбаръ и
околицѣ“ Михайло Бзачъ. „Его камінне підъ
будову — читаємо въ нисератѣ — єсть най-
лѣпше а робота найтравалѣша. Буде мости и
домы, має власній конѣ до звозу матеріалу.
Дас кериджъ на похороны, на весѣля, крестя-
ны и т. в.“ — 2) Въ Олівантѣ „єдиной рус-
кій штортъ“ [скленъ] має підъ своимъ заря-
дѣмъ „звѣстный рускій патріотъ“ Георгій Хи-
лякъ. „Кождый тамошный Русинъ — читаємо
въ нисератѣ — уважаючи себе правдивымъ и
щирымъ патріотомъ, най сѣшть до своего
русского штору. Особливо нашъ газдинъ най-
вдѣтъ громадно! На що спомогати Іосѣфъ,
Шмультъ? Ідѣть до своего!“ — 3) Въ Шамо-
квинѣ є рускій реставраторъ и готельничій Те-
одосій Талиашъ. Про него читаємо въ нисера-
тѣ стихами:

— Добрый вечеръ, друже мой!
— Добрый вечеръ, свате!
— А куда такъ спѣшите?
— До Талиаша, брата!
— Що за Талиашъ? зъ-вѣдка вѣтъ?
— Тажъ краєвъ нашъ малый!
У него вѣтъ Русины
Підкрѣпляютъ силы...
Що за брандія и пиво тамъ!
Обходитъ ся файно,
Обслугує якъ братами...
Тако надѣвчаймо!

4) Въ тѣмъ-же Шамокинѣ сѣлка Иванъ Тал-
пашъ и Я. Жиличъ мають найбільшу трюсерню
и Dry Goods „заосмотрену зъ горы до долу въ
найлучшій товары зъ першої руки, все свѣже.“
Въ ихъ нисератѣ читаємо поклікъ до крає-
вѣвъ: „Краєви! не оманьте своихъ, бо буває
бы великій грѣхъ и неслава для русского на-
роду!“ — 5) Въ Монтъ-Кармель Иванъ Тал-
пашъ „поручає любымъ краєвиамъ свой добре
заосмотреный готель: Пиво, горѣвка, лікеры и
цѣлара найлучшого сорта. Таный и выгодный
вѣчѣвъ. Свѣданье, обѣдъ и вечера — все свѣ-
же, смѣаче и дешево. Попробуйте!“

Розумѣє ся, крімъ самостійныхъ купцівъ-
Русинівъ є такожъ „Рускій Торговль“ нѣвъ
наша львівська „Народна Торговля.“ Така Ру-
ска Торговля [Greek store Company] въ Ша-
мокинѣ „поручає мѣсцевымъ Русинамъ и на
околоцѣ свой богатый складъ всякого рода
вѣтуаловъ майстерскихъ [копальняныхъ] зна-
рядовъ.

Є тутъ мясо и лопата,
Суть и скорѣи и гербата,
Перецъ, гвоздѣи и ковбасы,
Мука, крохмаль, солонина,
Миски, горшки, вѣтъ овочѣ,
Зеленна и сушенна,
Є черашка, є петрушка.

„Свобода“ зазвичай заохочує Русинівъ,
щоби купували у своихъ, а въ однімъ зъ
послѣднихъ нумеровъ помѣстила статейку
„Що єсть заздрѣсть?“ — въ котрій остерігає
передъ заздрѣстію купцямъ и промысловцямъ

русинамъ. „Заздрѣсть — пише „Свобода“ —
чахне, сохне и вяне на тѣлѣ; не може вѣтъ,
бо якось єму въ горло не лѣзе, наколи собѣ
погадає, що тамтому йде лучше. Заздрѣсть
не собѣ шкідить самому, але и тому, кому
заздрѣсть. Заложить оденъ Русинъ який біз-
несъ [интересъ], то вже другій є, що єму за-
здрѣсть, каже до своего зума: „Куме! не хо-
дѣть до него! най иде тамъ робити, якъ и мѣ.
Лучше ходѣть до жидовскихъ сторѣвъ, нѣчь
до его. Ова! що мѣ за панъ! Чекай, не довге
ту твоє панство! скапаєть тѣ, якъ той сѣвъ
на весну.“ Отъ н. пр. пішуть намъ зъ Олѣд-
фоджъ и Рендгамъ, що тамъ єсть оденъ рус-
торъ а пять жидовскихъ. Русинъ зъ заздро-
до русского не ходять а до жидовскихъ та
ажъ плачуть ся! „Се грѣхъ, такъ не годѣть
робити! — наказыє „Свобода“, а при той-же
годѣ „пригадує тамошнымъ Русинамъ, щоби
заплатили за газету, бо ганьба буде, якъ не
подаєть, що за дурно читають.“

Що-до політики — „Свобода“ интересує
ся долею цѣловъ Рус-Украины и веде завзяту
борбу зъ угорско-русскими священниками въ А-
мерицѣ, зъ ихъ „Соединеніемъ“ та зъ ихъ ор-
ганомъ „Вѣстникомъ“. [Свобода, якъ вѣдомо
єсть органомъ „Руского Народного Союза“.]

Підъ конецъ року помѣстила „Свобода“
статьку „Руска доля“, въ котрій, представля-
ючи сумну нинѣ долю скрѣзь на Русь, накли-
кує американскихъ Русинівъ до організації
на грунтѣ народомъ. Годѣ статью сю, писану
на лѣдъ американскій, подавати въ цѣлости;
наведемо зъ неѣ лише де-не-що. „На Русь-У-
краинѣ — каже „Свобода“ — руска доля є
буйнымъ вѣтромъ по степу гуляє, а народъ
бѣвъ поклонъ передъ влодомъ-царемъ обдертый
и темный. Украина! — кличе „Свобода“ —
пробудься! И ты давай реви мою мову без-
конечному Лугу а ты буйный вѣтръ занесъ въ
кождый хутѣръ!“ — Въ Галичинѣ — каже
дальше „Свобода“ — руска доля дуже соро-
ката...“ Про Подѣлье каже, що тамъ „руска
доля йде жидамъ воду носити підъ шабасъ, а
въ ведѣлю йде на місію слухати єврейского
казана“. — „На Буковинѣ — каже „Свобода“
— руска доля облакує дѣжу зъ бриндѣвъ, а му-
сѣла дати на пироги и „твердымъ“ и Воло-
хамъ, що въ консисторіи. Украинська идея
придушена тамъ румунсько-циганскимъ насе-
люхомъ“. Вѣбца про долю Руси закарпатской
„Свобода“ каже, що она „по селахъ обдрана
и все голодна, только на Великденъ вѣтъ вѣс-
няну паску, а по мѣстахъ пышаєть ся въ ма-
дьяркомъ строю и служить на розплодокъ ма-
ловлодныхъ Мадярамъ“. Такъ представивши
нашу долю — долю 21-мільонового народу —
„Свобода“ каже, що Русины американскій по-
винні „готоватись помогти братамъ въ старбѣмъ
краю, котрі вже днесъ борють ся за Русь и
за неѣ йдуть на Сибѣръ и по гарѣштахъ си-
дѣть“. „Богъ — ковать „Свобода“ — не со-
творивъ насъ рабами, але злі и хитріи люде
насъ ними зробили. Но на те даєть Богъ ро-
зумъ, щоби мы умѣли постояти за свою честь
и скнута невольничѣ ярмо наложено на нашій
карки!“

Завзяту — якъ сказано борбу — веде
„Свобода“ зъ угорско-русскими священниками,
зъ ихъ „Соединеніемъ“ и „Вѣстникомъ“. Угор-
ско-русскихъ священниковъ єсть значно больше
въ Америцѣ, то они и мають больше силу —

не було ще коли привикати до неѣ, не було
часу ще, щоби вона здобула собѣ бодай толь-
ко аматоровъ, що хочъ бы въ найближшихъ
нашихъ сѣвѣдѣвъ Поляковъ, хочъ и тамъ вона не
триюмує. Набільшій пошты є въ насъ отже
за белетристичко, пошты кажу, бо попытъ а
попытъ то не все одно, а покупу власне нема
ні на науковій книжкѣ ні на белетристичній.
Въ насъ кождый радо книжку прочтає, хочъ
и не мавъ бы охоты до читаня, та лише тоді,
коли вона єму даромъ (за дурно!) достає ся
въ руки. Платити, заховай Боже! Се зъ бо-
лемъ серця лише робить ся, зъ заплочеными
очима, якъ коли-бъ грѣшь выдаваний на книж-
ку кидало ся въ болото. А причина того? Во-
на лежить тамъ саме, де бракъ інтересу для
науковий лектуры — наша публіка купувати
книжки „не привикла“. И дивуйте ся теперъ,
що въ насъ большихъ (дорожнихъ) книжокъ
выходить мало, що наша вся література роз-
сѣяна по періодичныхъ видавничствахъ, роз-
дроблена на дробній брошурѣ! Тутъ вже не
можна сказати, що авторы чи видавці не
„привикли“ до большихъ книжокъ, вѣтъ, — во-
ни боять ся выдавати ихъ на очевидну мате-
ріальну страту, бо знають, випробували вже,
що больша книжка не роздѣде ся. Що-жъ нимъ
лишає ся? Друкувати все въ часописсахъ и
журналахъ, котрі лише завдяки якому това-
рству, що має невеличкій фондъ, або пооди-
ночкимъ людямъ пожертвованя сякъ-такъ бо-
рють ся о екзистенцію, не оглядаючись на
страты, або выдавати дробній книжечки и бро-
шурѣ, за котрі лекше можна выдерти справдѣ

„сѣбѣ грѣшь“. И якъ воно хатро вераъ про-
ходитъ ся выдирати! Коли хочешъ, выдавче,
збуди свой товаръ, а тобѣ зъ практика раджу,
не називай на книжцѣ цѣны! Нашіи люде
„привыкли“ кувувати зъ опустомъ. Отже, ко-
ли ти хочешъ взяти за книжку 10 кр., кажи
кождому, що вона коштує двадцять, инакше
дѣстанешъ за неѣ лише пять!... Отъ-тутъ и
лежить причина тої літературной фата-мор-
ганы причина того, що въ насъ при беззержно
оживленомъ літературнымъ руху мало выхо-
дѣть книжокъ, що нашій літературній здобутокъ
выдають ся неодному меншій, якъ вони справ-
дѣ є. Се той „circulus vitiosus“, въ котромъ
крутять ся наша сирагнена лектура публіка
и охочі до видавничствъ выдавці та авторы.

Мы звѣстно, народъ неперодный. Бачимо
хвиѣ, та не стараво ся усунути ихъ, лише
нарѣкаємо, або, ще гірше, мовчимо. Бачимо
хоробу, та не розбираючи єи причинъ, не мо-
жемо и зарадити їй, ждемо, ажъ хтось другій
се зробить. Се въ насъ дѣє ся не лише въ по-
літицѣ, де мы тежъ радше спускаємо ся на
чужу ласку, якъ на власну силу, але, якъ
видко, и въ літературѣ. Бѣда только, що тутъ
уже не знати вѣдъ кого-бъ ждати той ласки,
що тутъ вже не знайде ся мабуть нѣяка така
велика ласка, котра-бъ за насъ платила гро-
шѣ за книжки, привыкла насъ читати и по-
требувати лектуры, абудила попытъ за книж-
ками и рухъ издавничій и въ наслѣдокъ того
всего заохотила авторівъ и издавцівъ замѣць
дробныхъ книжечокъ и брошуръ выдавати
щось больше, показнѣйше.

И може занадто остро осуждаю нашу
сусѣдность Були часы, свѣже де-хто, коли
було и гірше. Теперъ не можна сказати вже,
що сусѣдность не читає нѣчого. Свѣдчить за
тымъ само чиєло издавничствъ, що зъ року на
рѣкъ збільшає ся. Правда, — сусѣдность
читає, але якъ читає? Мы вѣтъ дуже добре
знаємо, що одна припадково часомъ закупує
книжку, переходячи зъ рукъ до рукъ, заспо-
коює кольба, неразъ навіть кольканайцѣ
осѣбѣ. Вони прочтають єи и вже, розумѣє
се не кулять. Мы вѣтъ знаємо усвѣдченій гради-
ційный звичай, на підставѣ котрого вѣтъ рускій
товариства вважають майже конечнымъ мо-
ральнымъ обовязкомъ редакцій, издавцівъ и
авторівъ — прислать товариствамъ свои вы-
дана безилатно. Якъ же се можна, кажутъ,
щоби издавці бодай въ той способѣ не запо-
магали свого „рѣдного“? Редакція та издавці
и посилають туды свои выдана и дѣє ся те
само: кольканайцѣ, колькадесятъ членѣвъ
кождого товариства прочтає часописъ чи
книжку, але вже не купить. Мы вѣтъ знаємо
и се, що кождый авторъ буває майже зму-
шений бодай колькадесятъ свѣжо зъ підъ
прасы добытыхъ книжокъ роздарувати — ко-
бы то лише редакціямъ и рецензентамъ, —
але вѣтъ, що и вѣсьмъ зъ близька и зъ далека
знакомимъ для рекламъ. Та реклама коштує
єго знову-жъ только, що той, хто найбільше
мѣгъ бути цѣкавыи на книжку, дѣставъ єи да-
ромъ, а другій мало хто купить. Се та доро-
га, якими приходять публіка до лектуры! Се
тіи усвѣдченій поганій звичай, котрі пора-бъ вже

въ насъ викоренити коли хочамо, щоби авто-
ры и издавці не поносили матеріальнихъ
стратъ и не зѣвѣрювали ся, коли хочамо ще
больше оживити нашъ издавничій рухъ.

Крімъ того є ще одна колода, котра спи-
яє можливий поступъ въ тѣмъ напрямѣ —
бракъ власныхъ євигарей на провинціи и бракъ
такої кольпортажѣ, котра-бъ якъ стѣи, кожду
свѣжу книжку зъ реалієюмъ майже на салу
втискала въ руки байдужныхъ. Въ насъ всюды
треба привукти. Кождый купити книжку, коли
вона підъ рукою, коли єго ще и привукати.
Въ той способѣ інтересъ, який може збудити
єкора реклама для книжки, легко було-бъ
використати за свѣжа, поки не заспокоює цѣ-
кавости оденъ, другій и десятый въ той спо-
сѣбѣ, що книжку дѣсь побачить або позичить
и тавнимъ коштомъ прочтає. Лишь при такий
єкорѣй кольпортажи могли-бъ нашій издавнич-
тва оплачувати ся, лишь при такий кольпорта-
жи можна-бъ навчити людей до купуваня кни-
жокъ, выплєкати въ нихъ потребу лектуры,
котра-бъ прискорила єрѣсть нашої літературы.
А могла-бъ вона зрости живо при справлячѣхъ
обставинахъ, коли вже и теперъ, при менше
сиріяючихъ, доволъ гарно розвиває ся. Що
розвѣи нашої літературы вже нинѣ не є такий
мізерный, якъ бы то декому здавало ся або
здає ся, о тѣмъ я, сподѣю ся, пересвідчу ко-
ждого хочъ-бы лише короткимъ оглядомъ нашо-
го літературного руху въ 1894 р.

Василь Щуратъ.

Виходить у Львові по два (крім неділі) рази на тиждень. Літературний додаток „Вісник“ виходить щонеділі. Виходить у Львові по два (крім неділі) рази на тиждень. Літературний додаток „Вісник“ виходить щонеділі.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвіка 9. у Відні: М. Dukes, I. Schulerstrasse 2; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, St. L. Danne & Comp. В Нью-Йорку: E. Misrachy V. Bez, Akademischgasse 6.

Передплата на „ДВЛО“ і наложити на інсерати платити у Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком з Австрії: на рік 18 ш. на півроку 9 ш. на чверть року 4 ш. 50 ш. на місяць 1 ш. 50 ш.

у Львові: на рік 8 ш. на півроку 4 ш. на чверть року 2 ш. 50 ш. на місяць 1 ш. 35 ш. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляють тільки на попередній запис. — Редакція неопечатаніх віршів зберігає. Неопечатані вірші зберігає 6 ш. в. м. Оголошення приймають ся по 6 ш. в. м. однієї строки. Інтерв'ю в рубриці „Надбавки“ по 20 ш. в. м. Неопечатані вірші зберігає 6 ш. в. м.

Просимо наших Вноє. Читателів, щоб скоро виробили всі заготовки (котрі, як ми вже писали, виносити тисячі), аби видавництво могло заспокоїти своїх довгих друкарів і фабрик паперу; по друге — щоб передплату брали в правдивому значінні того слова, а не в значінні „посланиці“, якби в цілому світі не знали видавництва часописів, навіть такі, що мають публічний чи приватний субвенції, яких наше видавництво, на всі боки вповні незалежне зовсім не має, по третє — щоб ширли нашу часопись, приєднуючи їй як найбільше передплатників. Все те лежить не лише в інтересі самих Читателів, але і в інтересі справи рускої, отже можемо сміло відкликатися навіть до патріотизму і жертволюбності загалу руского!

Вибір президента республіки.

Не минуло ще всім місяців, а вже прийшлося Франції в друге вибрати голову держави. В четверть зібрався в Версалі конгрес, щоб по несподіваній, наглої димісії Казімір-Перієра віддати свої голоси. До послідньої хвилини не можна було знати, хто стане президентом республіки; найбільше вигляду мав Бріссон, за котрим заявили соціалісти, радикали і прогресисти, але заразом мільйон члени на найбільшу опозицію з боку уміркованих республіканців. По-при Бріссоні станує кандидатом адвocate Вальдек-Руссо, але шанси його вибору були дуже непевні, бо багато голосів зазнало за міністром маринарки з уступчивого кабінету Діпіо, Феліксом Фором. Отже мільйон Вальдек-Руссо і Фором мали уміркований вибрати.

Засідання конгресу відкривав о 1-шій годині президент сесії Шальмель-Лякур з словами: „П. Казімір Періє подав ся до димісії. По мысли конституції скликано сейчас конгрес. Оповідую, що збір народний уконституував ся до вибору президента республіки.“

По тих словах дали почути ся голоси: рояліста Бодрі д'Ассон: Прошу о голос! — і соціаліста Мішлена: Прошу також до мого внесення, що сей збір має оголошити ся конституантою! Я протестую против сего збору! — Ще не проголосили ті голоси, а вже можна було почути, як Бодрі д'Ассон селомовць перь ся до мільйона президента. Доставивши там, вручав якийсь пас-

мо, але Шальмель-Лякур не читав, відложивши його на бік. По хвилі, витягнувши з урни букву Л, оповістив Шальмель-Лякур, що від той букви має зачатись голосування.

При голосуванні були деякі епізоди. При відчитанні імени посла Мірмана, котрий служив у войску і не достав відпустки, соціалісти піднесли протест. Поодинокі соціалістичні послы не могли повдержатись від демонстрації, як н. пр. Туесен, віддавши голос, проголосив коротку промову, закінчену словами: „Най жин соціална революція!“, соціаліст Фабро не рушив ся з місця, лиш голосно заявив: „Голосу против президентури, а за відлученістю міністрів за докрані злочини!“ Коли прийшла черга на імя Жероль-Рішарда, а его не відчитано, бо сей соціалістичний посол сидів у в'язниці, соціалісти піднесли голосний крик і докори.

По довершеної скрутіні, оголосив Шальмель-Лякур такий результат: „Віддано 793 голосів. З того віддано на Бріссона 338, Фелікса Фор 244, Вальдек-Руссо 185. Прочі голоси розстріляні. Нхто не одержав абсолютної більшості.“

Приступлено до другого голосування. Шанси Бріссона зменшали, бо Вальдек зрештував ся в користь Фор. Голосування відбуло ся скорше, і по 7-й годині оголосив Шальмель-Лякур результат: „З 801 голосів віддано на Фелікса Фор 429 голосів. Бріссон одержав 360 голосів. Президентом республіки обраний Франсоа Фелікс Фор.“

По оповіщенню сего результату підняв ся страшний крик. Соціалісти кричали: „До Мазасу (в'язниці) злодій! Прочь з реакцією! Най жин Бріссон! Прочь з республікою злодій, панамістів!“ За той час вийшов Бодрі д'Ассон на трибуну і зачав говорити: „Ставляю внесення на внесення уряду президента республіки!“ Соціалісти: „Славно!“ Мілеранд: „До Конто з ним!“ (Се ватак, що Фор доробив ся маєтку на спекуляціях кавою і в Конто). Серед того крику і при мотивуванні Бодрі д'Ассон внесено прохання ся голос Шальмель-Лякура: „Закриваю засідання!“

Депутатів і сенаторів зачали роз'їздити до Парижа. В бюрах конгресу відбулася сейчас виставка президента. Шальмель-Лякур і Діпіо вголосили короткі промови. Діпіо сказав, що уступаючи кабінет уважав се честю для себе, що новий президент обраний з-поміж міністрів, котрі знають его лояльність і характер. Міністри певні, що честь вітчизни і інтереси республіки зло-

жені у відновний руки. На ті промови відповів новий президент: „Я зворушений сего великою честю, яку заявив мені конгрес. Я не добував ся тої великої місії, переданої мені, однак помімо того приймаю сей тягар з глибокою вдячністю і чувством відповідальності супротив обов'язків, вложених на мене і всіми силами буду старати ся виконати мого завдання. Від той хвилі перестану належати до якої небудь партії, щоб бути судью роземним для всіх. В тім дусі відкликаю ся до співдільця всіх заступників народу без роз'їзду республіканських відтінків партійних. Завжди стрітиму ся з собою змаганню, до котрого нас будуть одушевляти: любов вітчизни, преданість для республіки, журба о долю всіх наших співгромадян, а передовсім слабих.“

Новий президент республіки Франсоа Фелікс Фор (Faurie) народив ся дня 30 січня 1841 р. в Парижі. Отець его був тапиром, а малий Фелікс вступив на науку до гарбара. Однак небагом переселив ся до Гавру, де з своїми оцадностями заснував торговельний інтерес. В торговлі йому пощастило і небагом доробив ся гарного маєтку, при чом вивчав ся своєю совістю і трудолюбивістю. Став членом, а відтак президентом палати торговельної в Гаврі. Брав участь в кампанії німецько-французькій, а в часі комуни належав до тих, що умирляв Париж. За заслуги в кампанії Фор відзначений лентою почесної легії. В 1881 р. обраний в Гаврі депутатом в палату в той час безперервно засідав в парламенті. До кабінету Гамбетти ввійшов за підсекретаря в міністерстві торговлі. Таке саме становище займав в кабінетах Феріє і Жіранда. Будучи депутатом головю займав ся вистіями торговлі і політики колоніальної. В палаті зазнав Фор загального поважання. Не належав по смерті Гамбетти до ніякого опозиційства, а коли в таборі умірених був намір вибрати Фор по смерті Бірдо президентом палати, він з'явив ся тої годності. Також як писав він зв'язаний, бо за свою розвідку о бюджет Франції в прочих європейських бюджетах, видану в 1888 р., був відзначений французькою академією. Фор женатий і має дві доньки; одна з них віддана за генерального радника Верже.

гендію, а коли ему скінчилося всімнацять літ, оженив его з далекою бідною своєю, що повновила Раквою, і вже мав з ним в собі провадити гендль. Небачивши зближав ся вже до ціли своїх мрій, мав тшити ся щастєм своїх дітей і вуків, но в-тій смерті перетяла нитку его життя, а в вдовстві за ним і его жінка, Кавова, вмерла на холеру, а Ратця лишав ся сам на білому світі з повновиною Раквою..

II.

Ратця по своїх родичах довго тужив і жалкував, та проковтнув не одну сльозу. А особливо, коли він по матері відравався босими, то так скуп і змарнів, що тільки снасть з него лишався і потім ледь прийшов до себе. Сидячи в кутку хати, подобавши під себе ноги, він передумав ціле своє дотеперішнє життя. Він старав ся собі прагати кожний гуль, який коли достав від матері, кождо бекешу, яку одержав від батька, він пригадав собі кождий день своїх дитинячих і хлопнячих літ і за-ключив, що доси він був щасливий, а від тепер, коли зоставши пошненим сам на світі, то хто знає, що буде... хто знає?

За той час жалоби ему видало ся, що він втратив постарішав і порозумнішав, що він якийсь инше став дивити ся на світ, як перше, і він почав собі докоряти! „Чого я не раз був такий дурний і легкомудрий? Чому я не раз мою дурною головою заподіяв гризоту батькові, матері? Та се пропало,

Письмо з Парижа.

Дня 15 с. м. о 11 $\frac{1}{2}$ години вночі, в порі, коли париске життя обмежує ся лише на каварні і театри, рознесла ся чутка, що президент республіки з'явив ся свого уряду. Правда, що палата послів ухвалила була два дні перед тим поставити в стан обжалованя давнішого міністра публічних робіт Рейналя, личного приятеля президента республіки, однак ніхто не припускав, щоб представителі Франції аж так дуже знеохотили ся. Він сам каже, що, обнимаючи мимовільно місце, на котре покликана его більшість краю, сподівав ся бути засланим перед партійними нападами та що тая більшість мала за задачу боронити найвишого урядника, не маючи ніяких прав. В той заяв в трохи правди, однак головні причини зовсім иншого рода.

Казімір-Періє став вибраний самим опортуністами і яко представителю тої партії мусів фатально поносити або бодай відчувати всі похибки сповнений правительством, похибки використані крайною лівницею [т. є. соціалістами] і представлений нею в ярком світлі в очей краю. Борба вела ся завзята. Органи Intrigueant Ротфора, La Libre Parole Дрімонта, соціалістична La petite Republique ударили запекло з самого початку на нового президента-мільонера, акціонера, капіталіста, а газета „Chambard“ [галабурда] виписала просто: „Прочь з фамілією Казімір-Періє!“ На чолі правительств стояв міністер внутрішніх справ Діпіі. Редактор газети „Chambard“ засудили на рік в'язниці в 3000 франків кару. Засудження журналіста потягнуло — бодай в опіні публічній — засудження самого президента. На оборонця перед судом взяв собі редактор найбільшого бесідника теперішнього парламенту, посла Жоре. Сей в обороні представив: яким чином тота фамілія, котрою член республіки Франції, прийшла до маєтку [40 мільйонів] і до впливу. Він не заважав ся посвідчити родни — „лихварів в грабительстві народу“ — поставити нинішні дні роззрути. Від того часу президент, зв'язаний кривого того з аристократичними домог і грабів Сеїр, стратив на повазі не лиш сам, але й ціла его партія. Однак на тім процесі не скінчило ся. Газета „Intrigueant“ донесла по якомсь часі, що фамілія Періє, така богата, поступила собі в нечесний спосіб, не хотівши заплатити довгів старшого брата президента, виланого в чужий край, де й помер. Неудовля потім з'явив ся посол 13-го

Бідний жидок Ратця.

Написав Т. Ветлика.

I.

... Я ще не видів такої нужденної людини! — така думка мусіла насунутись кождому, хто добре приглянувся Ратці, хто окинувши взором ту мізерну будову тіла Ратці, те сухорляве лице, маленьке, мовчачок, ті очі цибульковаті форми, нос, як сливка, на половину отворений рот, борідку, на котрій виділось лиш кілька рижих волосків, подбихів до товаришів шерсти, вузкий груди, сухі, довгі руки, що тепали ся по обох сторонах туловища... На імя ему було Каво, но его майже ніхто не кликав инакше, лиш Ратцею. Не знати, що властво дало причину до того прозвіща; чи его низька, згорблена стать, чи може пальці на ногах, дуже вербні і якомсь давно повкручені... Но Ратця не робив собі нічого з того прозвіща; він не мав навіть нічого против того, коли часом і малий пастушок кликав на него: Куды йдеш, Ратця!

Ратця вирбав ся виховав ся на селі. Его батько Сиванек гендлював рыбою за давних, добрих часів і з того гендлю жив. Но коли ему було утяжлив обгати з місечка до села, а коли до того другий жиди й собі стали пхатись до того гендлю, то він побішов до голови по розум і купив собі хатину в однім, не конче великом селі

над ркою С. та переселив ся з жінкою і з малим Кавою і не выпускав свого гендлю з рук.

Старий Сиванек був з рыбаками оден дух, він их частував горілкою, пилуваным хлібом і цілком собі их з'єднав, так, що коли часом який чужий жид заблукав за рыбою, то рыбаки кричали: — „Мы маємо свого фулара, домашнього! Геть собі від р'ки, бо в воду кинем, аж забулкотить за тобою!“ — І чужий жид утікав з села, як змий, а Сиванек ликував в душі і вивозив що тижня до сусідних міст по бочці рыби, а лютим кривм рыби ще й по ф'р' раків, і добре на тім выходив. На селі отворилась ему ще друга нова галузь зарбку: старий Сиванек ходив по хатах і купував все, що було на продаж: м'ясо, в'як, щетину, покладак і т. д., і цілком загорнув в свої руки торговлю домашнім промыслом.

Давні то часи! Ратця собі наче кривсонь пригадує, як то колись малим хлопцем він б'гав по зеленых лугах, як купав ся в р'ці, як ему батько еправляв нові бекеші, а мати годувала сметаною з сиром, тулямп, локшинами. Но для него було найбільше схвата собі до одної кишені пилуваного хліба, а другу наладувати цибулю, редькою, сырими огірками і гайда в дуг, над р'ку, на цілий день, аж до заходу сонця... Давні добрі часи! І як она скоро минула? як-бы зь батога траснув! Батько Каву любив, він прагчував его вже до

а від тепер треба жити вже инакше: від тепер треба жити розумно, статочно, як се й слід господареві дому. І він став розважати: що ему від тепер робити, щоб вижити в світ... Та не довго Ратця над тим роздумував. Він вирбав при батькові, трохи причував ся его гендлю, ну, і р'шив ступати тою дорогою, котрою ступав его небіжчик батько: бути фуларом, покатином.

В однім куті хати стояла скриня дубова, кована. Ратця знав, що там в гроші, він бачив нераз, як его батько бувало перекидав ся до тої скрині і щось там довго шипорить, чимсь побренкує, а потім дрозжачими руками замикає скриню і ховає ключ. Ратця знав навіть, де ключ лежить: на полиці лежи старинними батьковими книгами. Та ніколи не був він цікавий заглянути до скрині і зобачити, що там в. Навіть по смерті батька, як довго жила мати, він того не робив, хотів вирочим, як господареві дому і наслідник, мав до того право. Аж коли по матері відравався босими, тоді доперва він поважив ся приступити до обертунку своєї спадщини. Зараз така першого вечера зашнуровує хату, заслонив вікно, взяв ключ і з б'ючим серцем отворив скриню. На верху була покладана одна на другій рбана одж; він брав кождо штуку з-особна, оглядав докола і подавав Ратці, а та знов складала все на бамбетлі. Вкінці на самім дні Ратця догледів два мішочки: оден більший, другий менший. Він поклав вхопив их в свої пальці, потряс кождим

дільниць Парижа мандату, — пародь выбрав Жероль-Рішарда, редактора остаючого в тюрмі за зневагу президента. Правительство не хоче вызволити выбраного посла и тым робить нову похибку, бо навть за цсарства того не бувало. Тоді послы еціалісты скажено нападають на правительство и оголошують манифест з найбільшими зневагами президента и его правительства. Опінія публична станула по стороні манифестантів. Правительство, щоб бути konsekventным, мусило бы було позбыти всіх послів, що підписалися на манифест, та оно не посміло. Конечь-концем передь народом еціалісты выграли. Однак парламент не поддавав ся. Вызвано найважышого члена Жоре, а потім Руанета и убрало в войсковий камашь посла Мірмана. На парламентаріямь пол бивы лишпє ся ще Мілдерань — и той вкінці приводить до дімісії наперед цїле міністерство. а вкінці и самого президента.

Въ 1883 році тогдышній міністер публичных робіт Рейналь уложивъ зъ компаніямъ вельянць угоду, після котрой край мавъ гарантувати запомогу до 1915 року, однак угода була зобов'язана під такими неясными умовами, що коли тепершній міністер Барту приготувавъ в тїмъ вигляді урядженя, компанія заперестувала, доказуючи, що право вхъ не має в 1915 році, але простягає ся ще далше. Була то чиста правничка полеміка. Посол Мілдерань вывѣвъ поступованье компаній передь палату и зажадав, щоб парламент самъ, яко найвысша власть, рішивъ той спір. Дивнымъ давомъ правительство, котре мало похильну більшість, оперло ся тому и адало ся на рішєнє державного суду. Однак тут річь не выпала в користь правительства: члены суду выдали вероукъ в користь компаній, опираючись на чисте формальній стороні, укладу, а в наслідокъ того край мавъ бы стратити півтора міліаря. Край зворушивъ ся. Керму правительства в році 1883 мала лівѣша партія правительствена — опортуністы, прихильники Панамы. Мілдерань зажадавъ в парламентъ заразы мійовити в станъ обжалованя давного міністра и дати вотумъ недовѣри тепершньому правительству. [Водъ якогось часу скандали — що-до перекупства та злодѣйства стоять на порядку денномъ.] И ось більшість парламентарна опуская міністра Діпі, а Казімір-Пері, навть не пробуючи зложити нового кабінету, уступає добровольно. По всій мнѣвности треба було покликати на президента міністрѣв радикала Буржуа, котрий в справѣ редактора выбраного посломъ голосувавъ противъ правительства и разомъ противъ обидженного лично Казіміра-Пері.

Дневники тутешій — одий здивованій дімісією президента республики, другій радій; заграничій приписують тому фактові надто велику вагу, забуваючи, що Франція єсть республикою та що становиско президента єсть чисте декоративне. Зважѣвши лише, що водъ 1870 року Тієрз зрѣкъ ся добровольно, Макъ-Магонъ такъ само усунувъ ся, Греві подавъ ся до дімісії, нарештѣ самъ Каріо не мавъ гадки другій разъ кандидувати, — а водтакъ зважѣвши, що зъ выимкою часу, коли Буланже гравъ ве-

лику ролю, все йшло давнымъ ладомъ. Зважѣвши се, нема причины побоювати ся якогось замаху державного. Коли не буде лѣше, то горше певно не буде.

[В. Шмигельскій.]

Дописи „Дѣла“

Зъ Мостиского.

[Въ справѣ побирания контрѣгу за рікъ 1894 порушеной дописимъ въ „Дѣла“.]

И мы, священники мостиского повѣта, одержали подобну вѣдомость, котра дословно звучить:

L. 15598. Do Wielebnego gr. kat. Urzędu parafialnego w N. Ze względu na postanowienie artykułu VI. ustawy skarbowej na r. 1894, według którego przyszwolone na ten rok kredytu oprócz niektórych nadzwyczajnych gaszę z końcem grudnia b. r., winni między innymi po myśli reskryptu Wysokiego c. k. Namiestnictwa z 13 października 1894 l. 82520 p. t. duszpasterze i kooperatorowie pobrać należące się uzupełnienie kontrogu przed upływem tego miesiąca t. j. najpóźniej 31 grudnia 1894. O czym oznajmiam Wielebnemu Urzędowi parafialnemu z uprzejmym wezwaniem do zastosowania się względnie uwiadomienia stron interesowanych. — Mościuka dnia 10 grudnia 1894. C. k. Starosta Dembowski.

Розумѣя ся, многі священники на таке дієтум посмішли зъ кїтати до уряду податкового, а тамъ панове дуже зачудувалися: що стало ся? — и сказали, що они о тїмъ вѣдомости не мають, отже контрѣгу буде выплачуватись якъ звичайно найскорше 31 грудня, а розумѣя ся, що можна побрати ввѣр позынѣше. Коли зобравъ ся въ урядѣ податковомъ синедріонъ и почали радити: що може значити сей рескриптъ ц. к. намѣстництва, поспѣвши одинъ панъ в такий спосібъ: Въ році 1894 кінчатъ ся кредиты несталихъ поборокъ [запомоги, особасть додатки и пр.], отже здаєсь мусѣвъ прийти якийсь новий молодий референтъ и вѣнъ підтагнувъ підъ сю рубрику такожъ контрѣгу священниківъ и выдавъ згадавший рескриптъ, котрий тільки каламутнѣ наробиъ середъ священниківъ в Галицї. Отже тутъ зайшла помилка... На будучиость будемо вже знати.

Зъ Жабя.

[Выборы до рады громадской въ Жабя — образокъ галицкой автономіи.]

I.

Въ дняхъ 2, 3 и 4 сѣчня с. р. вѣдбули ся въ Жабя выборы до рады громадской, а годить ся подати тѣ выборы до загальнои вѣдомости, бо они характеризуютъ нашу такъ звану автономію.

Увѣдоживши въ велику салю уряду громадского подчасъ акту выборочного, увидѣвъ я довгій стѣлъ въ поперекъ салѣ. За столомъ сидѣть по самѣи серединѣ жидъ панъ Мехель Дрімєръ и переглядає якїеś паперѣ, мабуть листы выборчій [бо се вже було по двохъ разѣхъ перечитаню]. Коло него по правѣи рудѣ сидѣть якїеś малолѣтній шайтєць жидѣвскій зъ перомъ у рудѣ а лѣвою рукою шкребє ся въ

Они обѣе поскладали все назадъ въ порядку и поїшла спати. Ратця бувъ своимъ водерытємъ роздрознений и довго не мѣгъ заснути. Вѣнъ укладає рѣнній планъ, якъ зачинати, якъ провадити интересы, щобъ свою спадщину побѣдшити и своимъ дѣтямъ зѣставити вже не сотку, а тысячку... На другій день вѣнъ потягує до мѣста на ярмарокъ подивитись, якій тамъ рухъ и повѣдновити давній знайомость своего батька, щобъ водтакъ мати де збувати свои товари. Вѣнъ знайомѣ его радо витати и пытали, чи не має рыбы. Вѣнъ обѣцає, що на другій разъ вже певно приѣде зъ рыбою. Вѣнъ купивъ на ярмарку гостинцѣ для жѣвки новѣи черевикъ, доброй матеріи на обдѣяцію и червону парасольку, щобъ, мовлявъ, мала пам'ятку по мѣнѣ батькови. Собѣ вѣнъ не купивъ нічого; вѣнъ мавъ багато одежи по батькови и хочъ батьковскій жупанъ, бекеши и навть шаравары були на него за довгѣи и за широкѣи, то вѣнъ таки в нихъ ходивъ и навть не думавъ давати собѣ ихъ перероблювати.

Риска дуже тїшилась подарунками, а найбільше червоню парасолькою, котрой ще не мала въ житю и неразъ завидувала другимъ жидѣвочкамъ ихъ парасолькѣмъ рѣзнобарвнымъ.

— То все купивъ я тобѣ за грошѣи много батька, — говоривъ Ратця зъ повагою, дождаючи вечерю, — щобъ ты на него пам'ятала, бо вѣнъ бувъ добрымъ чоловікомъ. А теперъ треба йти спати, бо завтра часъ уже взятись до якон работы.

[Далше буде.]

околиця уха; по лѣвѣи рудѣ сидѣть писаръ громадскій Кароль Колыньскій. Коло шайтєца зъ боку стоять практиканти концентовой ц. к. намѣстництва панъ Станиславскій, делѣтований за комисаря водъ ц. к. старосты въ Косовѣ, а генъ у кучокъ салѣ підѣ вѣнкомъ чотирѣ люди щось по тлхоньки собѣ балакають, — то неграмотна комісія выборча, — а по сѣмъ боцѣ стола, на салѣ, беззастѣно снує ся вахмайстеръ жандармеріи зъ Косова Бєзѣ. Вѣнъ выпускає выборчѣвъ, дораджує, щось розказує; здає ся, що вѣнъ головна особа при выборахъ... Не знати, чому выборчѣ мовѣ-бы наляканыи, умученыи впадає до салѣ — чи не перебуєтъ якъ „Feuergrobe“?!

Зъ цѣкавости заглядаємо до сѣней и ось що видимо: новий сѣня жидѣвъ и два жандармы зъ іверами набагнетованыи — лише два жандармы, бо сѣня невеличай. Выборчѣ, коли не бувъ поминений при читаню або вѣстгѣ зголошено ся — бо у насъ початку выборчѣвъ до голосованя на пороцѣ сѣней водъ надвору писаръ громадскій, отже коли дуже борзо чатаючи христѣянъ не поминувъ котрого, вѣнъ же до выборчѣ! выдираєтъ картку, яку намѣряє кануть до урны а викиають вишу, одного штуркують, другого ударять, вишому грозять. Писаръ ковтає по головѣ, кажучи: „Помытаєшь ты!“ або „Ты виненъ это банокъ до ка сѣи позачеков!“ [а писаръ є функционеромъ тои касѣ]. Такъ то свободный горожанинъ — водъ охороню збройною салѣ — дѣстає ся до салѣ выборчѣ, абы сповѣяти свой горожанскій обовязокъ...

На дворѣ зовсѣмъ нишій видъ — немовъ облога скромного уряду громадского. Людей не такъ багато, за то дуже багато жидѣвъ та й на скѣлко око дистерѣгає — чотирохъ жандармѣвъ. Нашъ постерунокъ не мѣє такъ багато жандармѣвъ, кѣлько ихъ є при выборахъ, — отже сироваджено зъ Косова вахмайстера, сироваджено зъ Шестина, по надѣ шѣсть миль далекого, абы помогли выбѣрѣ перевести лѣтально. Не згѣршій образъ представляє мальовнича пестра юрба жидѣвъ — прерѣзній типъ и костюмы — одий у футрахъ, але бѣльше ихъ обдертыхъ, на деякомъ мѣнѣ морозу вѣякон теплая одежана, та й зъ того, що на нѣмъ саме драпье виснѣ... Такій оденъ-другій ласерданъ не платяє нѣякого податку, водѣ служать у другого жада... Що жъ вѣнъ тутъ має робити при выборахъ? А вже-жъ приймѣтъ голосувати чи за себе, чи й за другого, бо емъ кажутъ, за нимъ посылали, а може вѣнъ и въ лѣтахъ 6, Господь може знати... але вѣнъ голосувати може и за трупа... Денде нема страху лѣсты выборчій переглядати та й знає ся, коли они выставленѣ, можна рекламувати и т. д. У насъ же троха внакше. Можна се познати зъ вероку ц. к. суду въ Коломиѣ зъ дня 22 сѣчня 1894 р. ч. 3837, котрымъ засуджено начальника громады Жаба Паана Полбѣчуа на сѣмъ дѣбѣ арешту або 70 ар. кары за обиду священника та гроженє ему арештованємъ за то лише, що священникъ „позаживъ ся“ зъ припорученя своихъ парохіѣвъ зашити ся: коли лѣсты выборчій будуть выставленѣ а заглядно коли вѣдбууть ся выборы? Ну, а то бы то було зъ мужикомъ, коли-бъ вѣнъ на таке водважѣвъ ся! Все, що мужикова треба знати, — отъ н. пр. абы будаки вытнати, абы псы привязувати, абы йти по сыровицѣ, абы йти по льосѣ до асентеруку або до контролѣ, абы нести податки, бо комисаръ буде, абы спусувати худобу и т. д. — приносить пушкарѣ [поліцаѣ] на пѣсьмѣ до священника до церкви въ недѣлю або свято „з upzejmą prośbą od zwierzchności gminnej, by raczył ogłosić ludności“. Та й оно не диво, що въ сѣлѣ якъ Жаба горѣстѣмъ а майже одинацѣи миль квадратныхъ розлогѣмъ, замешканѣмъ нечисленною людностію, такій єсть не лишъ звичайный але и одинокій- способъ оголошуваня, бо въ церквѣ зъ кожного хотѣ-бы якъ далекого закутка є въ недѣлю або свято бодай по одному христѣянинови, котрий почувши важный приказъ верхности чи тамъ яку важну вѣстку занесе у свой закутокъ та й повѣдомить сусѣдѣвъ; але давне то, що такий звичайный та одинокій способъ повѣдомлюваня людности христѣянскѣи не прикладає ся лишъ до такои важной річи, якъ выборы чи то до рады громадской, чи до повѣтовѣи або й до тѣлѣ парламентарныхъ. Люднѣсть жидѣвска тїшитъ ся лѣпшими ваглядами: єи зазываютъ до всякихъ выборовъ черезъ пушкарѣвъ пѣсьмомъ, а що она мешкає звичайно при дороцѣ, то и устаннымъ приказомъ, „абы зъ недѣлѣ всѣ жидѣи були дома“, ба наконецъ жидѣи всѣ писемный, то можеть зъ прабытыхъ паперѣвъ, чи на урядѣ громадскѣи, чи на „Wirtschafts- und Gewerbe-Bank“ або навть на шѣсть день передъ выборами на ц. к. судѣ прочитати, бо въ названій мѣсца „выбранный народъ“ досытъ учає. Неписемный же мужикъ правѣвъ до надѣплєныхъ на тѣхъ мѣсцахъ паперѣвъ та й гадає ему не шибне спытати ся когось: що тамъ написано? — вѣнъ борше тогды, якъ бы

нѣчо не було приѣдлено, запытавъ бы: „де водѣ дѣла ся паперѣ?“ — а тымъ бѣльше, водѣ вѣтъ наглый часъ передъ свѣтлыми вѣякнѣхъ выборовъ не надѣє ся, бо жабѣвскій радѣ вже на осьмый рѣкъ поступило, може йти и на девѣтый...

Отже по тѣи причинѣ, що при сѣхъ выборахъ зайшли всякій неформальность, внесли мы до Выс. ц. к. намѣстництва, на руки начальника громады, протестъ.

Соймъ краєвий.

[7 те засѣданье VI-той сесіи VI. періоду] въ субботу дня 19 н. ст. сѣчня.

При читаню петицій забравъ слово сов. д-ръ Савчакъ, щобъ підєрти петицію товариства „Руска Бєсѣда“ у Львовѣ о подвышенє субвенціи краєвой на театръ рускій зъ вѣзоты 7250 ар. на 8000 ар. Д-ръ Савчакъ, згадавши про вагу театру въ культурѣмъ розвитку народѣвъ взагалѣ а рускою сценѣ въ розвитку народу руского еціално, подавъ короткій начеркъ 30-лѣтнего истнованя руского театру, котрый теперъ находить ся водъ власною управою Рускою Бєсѣды. Та змѣна въ системѣ управы театру выказала свѣтлѣ результаты, и если бы при подвышеній субвенціи можна було доповнити недостаєтъ въ гардерѣи и репертуарѣ, то и руска сцена могла бы поступати скорымъ крокомъ на дороцѣ розвитку. Д-ръ Савчакъ горячо поручає сю петицію уважлєнню комисіи бюджетовой.

Вѣдчитано два письма суду повѣтовѣи въ Живци о дозволѣ на судовѣи кроки противъ пос. Воит. Мізѣ за переступство зъ §. 496 а. к. Письмо вѣдослано до комисіи правничои.

Вѣдчитано кѣлька внесенѣи и интерпелляцій до комисаря правительственого, мѣжъ ними зѣ стороны рускахъ посѣловъ: внесенє пос. Окуневского о змѣнѣ §. 3. закона конкуренціиного що-до участя въ конкуренціи філіальныхъ церкѣвъ (змѣстѣ внесенєя подано слѣдующимъ разомъ, бо пос. Окуневскій не зволює намъ того змѣсту нанѣ подати), — и интерпелляцію пос. Рожаяновского до комисаря правительственого, того змѣсту:

„Установлену §. 5. закона зъ д. 19 сѣвѣтня 1885 р. (В. з. д. ч. 47) платню завѣдательѣмъ опорожненыхъ парохій, дотованыхъ низше конгрѣмъ, до недавна вызначувало ц. к. намѣстництво у Львовѣ по мысли своего объѣжника зъ 16 сѣвѣтня 1889 р. ч. 20533 въ той спосѣбѣ, що завѣдательѣмъ парохій, дотованыхъ низше конгрѣмъ, предлагающимъ одѣвѣну декларацию, оставляло доходъ зъ грунтовъ парохіальныхъ и рѣшту доплачувано зъ фонду релігійного.

Въ послѣднихъ же часахъ змѣнило ц. к. намѣстництво свое поступованье въ такихъ случаяхъ, вызначаючи завѣдательѣмъ парохій, дотованыхъ низше конгрѣмъ, цѣлу платню зъ фонду релігійного, и не допускаючи ихъ до уживаня грунтовъ парохіальныхъ in partem salarii, помимо предложеныхъ деклараций.

Зважѣвши, що при выпусканю въ аренду грунтовъ парохій опорожненыхъ повстають рѣнній недѣгодности и кошты, якъ для фонду релігійного, такъ и для завѣдательѣвъ такихъ парохій, а можливый евентуально невеликій зыскъ зъ аренды грунтовъ парохій опорожненыхъ зъ тыми великими недѣгодностями въ нѣякой не стоять пропорціи —

запытують подписаніи:

1) Зъ якон причины вѣдступило ц. к. краєве правительство водъ своимъ объѣжникомъ зъ 16 сѣвѣтня 1889 р. ч. 20533 установленю практики при вызначуваню платѣвъ завѣдательѣмъ опорожненыхъ парохій по мысли §. 5 зак. зъ дня 19 сѣвѣтня 1885 (В. з. д. ч. 47) —

2) чи не намѣряє в. ц. к. правительство повернути до тои же практики всесторонно узнаню за вѣдповідну?“

Справаздана выдѣлу краєвого вѣдослано до комисіи.

Удѣлено концесіи на побиранье оплатъ мытовыхъ: парохіѣи въ Лежайску водѣ перевозу на Сявъ въ Ружовѣи и радѣмъ повѣтовымъ: въ Тернополѣи на дороцѣ Тернопѣль-Броды, въ Стрию на дороцѣ Слѣбѣдка-Соколѣвъ, въ Золочевѣи на дороцѣ Золочѣвъ-Ожидѣвъ, въ Камѣнцѣи струмиловѣи на дороцѣ зъ Яблонѣи до Холѣва.

Пос. Струшкєвичъ мотивувавъ свое внесенє: Поручає ся выдѣлову краєвому, щобъ супротивъ намѣреного закона державного о кредитѣ меліорацийномъ поробиъ вѣдповідный кроки меліорацийный, такъ чтобы въ хвили, коли сей законъ буде ухвалєный и санкціонованныи, можна було его сейчасъ ввести въ жѣтьє. — Внесенє вѣдослано до комисіи господарства краєвого.

Пос. Стан. Дѣдушицкій мотивувавъ внесенє: Поручає ся выдѣлову краєвому, щобъ выготувавъ, порозумѣвши ся зъ правитель-

твомъ, законъ о примусовомъ нищеню мышей полныхъ и предложивъ его на ближайшій сесіи сеймовой; выдѣлъ краевый має розширити свою діяльність въ справѣ выпрошанна вайусишавшійхъ средствъ для нищеня мышей полныхъ и тѣ досѣды має робити въ рѣзныхъ околицяхъ краю; — взымаєсь правительствомъ, чтобы оно, заки дотычный законъ вѣде въ жите, зарядило въ дорожъ розпорядженя примусове нищеня мышей. — Внесеніе водославно до комісії господарства краевого.

Пос. Михайльскій мотивуванъ внесеніе: взымаєсь правительство, чтобы по мысли цесарского рескрипту зъ 4 червня 1869 и цѣлого міністерства зъ 5 червня 1869 (В. з. д. ч. 24) впровадило якъ найскорше въ урядѣхъ державныхъ зельницъ и почтовыхъ а такожъ въ ц. к. жандармеріи у внутрѣшней службѣ азыкъ польскій за урядовый. — Внесеніе водославно до комісії правничей.

Комісія бюджетова, здаючи справу зъ петаціи мѣста Перемышля, предложила проектъ закона, въ котромъ уст. І-шій такъ звучитъ: Будувати, котри за-для поправки санітарныхъ водноснавъ мѣста Перемышля будутъ ново збудованъ въ мѣсте 42 домѣвъ, вызначенныхъ на аруйнованье, будутъ вольны вѣдъ додатуку до податку для фонду краевого, рѣвно-жъ вѣдъ всякихъ податковъ и додѣтокъ громадскихъ на такій часть, на якій тѣ будувати дотычнымъ закономъ, вѣдъ услѣвомъ збудованя ихъ въ речавца 5-лѣтъ, будутъ увѣдѣны вѣдъ державного податку домово чинашового. — Принято проектъ закона безъ дискусіи въ другомъ и третомъ читанніи.

Петицію громады Замарстинѣвъ о цѣновѣхъ ливія акцизово до гранци мѣжъ Львовомъ а Замарстинѣвомъ або о втагненіе цѣлого Замарстинѣво въ районъ акцизовый львовскій передано выдѣлову краевому, чтобы онъ розслѣдыва, а евентуально подіеръ у властей спосѣбъ.

Слѣдующе засѣданье во второкъ.

НОВИНКИ.

— 36 Стрѣя пишутъ намъ: У насъ веде ся въ польскон стороны заваята агітація, чтобы не допустити до выбора до рады повѣтрово Русинѣвъ выступившихъ зъ рады въ жовтанъ 1894 р. Мѣсяцами прибирає агітація такъ розмѣры, что здаєсь, мовѣ-бы то йшло о выборѣ посла до сейму або до рады державной. Тымъ болѣшій обовязокъ лежить на Русинахъ — держатись солідарно и показати, что воля народу не дасть ся зломати вѣякими штучками. Того вымагає честь повѣта и добре арозумѣльнй интересъ рускон справы.

— Вчерашне торжество Богоявленіа Господного вѣдбуло ся у Львовѣ зъ звычайною величавостію, а пречудна погода и тепло (+7° Р.) стягнули величезне число народу, якъ збъ Львовѣ такъ и въ сусѣдныхъ сѣлѣхъ. Торжественне богослуженье водправивъ Впреосв. митрополитъ Сембратовичъ въ сослуженіе митраты о. Бѣлецкого, крилошавъ митрополитон капитулы и численного духовенства. На богослуженіи въ церкви явили ся: намѣстникъ гр. Ваденъ зъ шефомъ президіального бюро намѣстничства сов. Мавтерномъ, вице-президентъ краевой рады школьной д-ръ Мих. Божинскій, кѣлькихъ радничѣвъ намѣстничства, краевой дерекція скарбу, высшего суда и иныхъ властей, членъ выдѣлу краевой д-ръ Дам. Савчакъ, перебувачій у Львовѣ послы рускій, представителѣ університету зъ проректоромъ д-ромъ Цицлинскимъ, попереджеиъ педагогами, что несли академичій водзнаки, бурмистръ п. Мохначій зъ представителями рады мѣской и богато публики та побожного народу. По богослуженіи вѣдбуло ся посвященіе воды въ ривну и обходѣ. Почетну сторожу творивъ вѣдѣль пѣхоты 30 полку зъ музыкою. Торжество тревало до 12½ годовны въ полудне.

— Засѣданье исторично-философичной секціи наукового товариства имени Шевченка вѣдбуло ся дня 21 с. м. въ понедѣльникъ, о годовнѣ 6 вечеромъ, зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ: 1) Замѣтка проф. Ив. Верхратского про „печеру Домамиро“, агадаву въ галицко-волынской лѣтописи пѣдъ рокомъ 1241; 2) справозданье В. Коцюковского зъ розвѣдки И. Кимани на про Козачану до Богдана Хмельницкого.

— Торжество Богоявленіа въ Станиславѣ вѣдбуло ся якъ вѣждого року, такъ и сего, дуже торжественно. Латурію водслуживъ Преосв. епископъ въ соборѣ всѣхъ членѣвъ капитулы, численного духовенства и при участии великого адепта вѣрныхъ. Водосвята довершавъ митратъ о. Фацевичъ, бо самъ епископъ не чує ся зъвѣститъ здоровымъ; черезъ те и не приивавъ у себе нѣкого якъ попередучими роками.

— Выдѣлъ „Руского Касина“ въ Стрѣю запрошеу отенитъ Вп. Родимичѣвъ зъ родичами на вечерокъ зъ танцами, котрый вѣдбуде ся дня 27. н. ст. сѣчня въ львовѣ власномъ пѣдѣ „Чорныхъ орломъ.“ Початокъ точно о годовнѣ 8-ой. Стрѣй для пѣвъ вѣвняный.

— Зъ Станиславова пишутъ намъ: Позаякъ деякі розвѣвають въ мѣстѣ фальшивы вѣсти на шкоду нашего товариства, мовѣ бы заповѣдженный вечеръ пѣдѣ протекторатомъ Впреосв. еп. Юліана на дохѣдѣ провѣтованого Истатута мавъ бути водложений, заявляемо, что вечеръ сей, якъ мавъ вѣдбути ся, такъ и вѣдбуде ся 24 н. ст. сѣчня [въ четверѣ] и что нѣ-

кому навѣтъ не приходило на гадку вечеръ водѣладати. — Вѣдъ выдѣлу товариства Русинѣвъ Жемичи.

— Зборы „Руского товариства педагогичного“ не вѣдбудутъ ся дня 1 н. ст. лютого. Речивнѣе буде оголошеномъ пѣдѣвѣе.

— Нова краєва дорога. Краевый выдѣлъ предложивъ соймови проєктъ закона, котрымъ признає ся дозвѣ, что лучать дублявскій науковий заведеня зъ краєвою львовско-стоянѣвскою дорогою, за нову краєву дорогу.

— Подѣлъ Галичини на рыбацкій ревѣры. Якъ зъвѣстно подѣлений цѣлый край на двацѣть рыбацкихъ округѣвъ пѣдела порѣча важнѣйшихъ рѣкъ. Зъ тыхъ двацѣть округѣвъ въ сѣмѣхъ заведено вже рыбацкій ревѣры, а то въ порѣчѣхъ рѣкъ: Вислы, Сола, Скавы, Рабы, Дунайца зъ Попрадомъ и Бялою, Буга и Стрыя зъ Олоромъ. Въ кѣлькихъ зъ тыхъ округѣвъ выдано вже едикты намѣстничства, заводячій рѣшучій подѣлъ на рыбацкій ревѣры, а въ двухъ (порѣчѣ Рабы и Скавы) заряджено вже вырѣднуванье ревѣровъ. Таореньє дальшихъ ревѣровъ буде вѣдбувати ся въ такымъ порядку: насампередъ будутъ отворенъ ревѣры въ порѣчѣхъ Прута зъ Черемошемъ, водтакъ Сяну зъ Вислокомъ, Вислоку, Дѣвѣстра зъ Стрѣжемъ и Быстрицею, Стѣра, Сѣвчи, Дѣмнѣцъ, Быстрицѣ золотон и чорнов, Гвиздовъ Липы, Золотон Липы, Стрѣпы, Серета а вѣдѣца Збруча.

— Руска Бѣсѣда въ Станиславѣ уряджує въ своихъ комнатахъ въ недѣлю 20 н. ст. с. м. товарискій сходня членѣвъ и ихъ родичѣвъ. Въ програму сходня входятъ два водчигы, сѣвѣвъ хоральны и сольвовѣ, декламация и т. н. Вступъ безплатный.

— Жидѣвскій обманѣ. Зъ Лопатина пишутъ: На початку грудня м. р. явилъ ся у о. М., властителя значной хмеларѣи, двѣхъ жидѣвъ Ароновъ Цверлингъ и Яковъ Шоръ, котрый представивъ ся яко касієръ большон пошлости коло Топорова и предложивъ свяченяковъ куюно тыхъ до хмелю. Священникъ, повѣривъшъ жидѣвъ, замовивъ у Шора тыхъ за 1875 ар. а давъ Шорови 400 ар. закладку. Ажъ на другій день дознавъ ся, что мавъ дѣло въ простыма обманѣми, котры вытуманили вѣдѣ него закладокъ Давъ знати до жандармеріи и жандармъ Петро Сѣвѣвъ пустивъ ся въ погоню за Шоромъ. Догнавъ его ажъ въ Мостискахъ въ хвиль, коли сѣдѣвъ до вагона, чтобы утѣкати до Англіи. При нѣмъ найшовъ жандармъ 137 ар. готѣвки, а 217 ар. водобрѣвъ водѣвъ вѣдѣ Фагнъ Игелъ въ Топоровѣ, котра перевозувала ихъ для жѣнки Шора. Не доставало лише 46 ар., котры обманѣ розпустила. Шора, Игелю и Цверлингъ водставивъ жандармъ до лопатинского суда.

— Страшна буря навѣстѣла въ среду вечеромъ окрестности Вадовѣцъ. Про сю бурю пишутъ зѣ-водѣтамъ: Около 4-ой годовны пополуночи збрѣвъ ся нагле выхоръ и лютѣвъ ся цѣлый вечеръ до пѣзной ночи. Не можна було нѣякъ устояти на ногахъ. Люде падали якъ грибки, а конѣ запряженъ до возѣвъ казавъ выхоръ до ровѣвъ. Ажъ рано можна було пересѣдѣти ся о страшныхъ есустошеняхъ. Кѣлькихъ старыхъ морвовыхъ деревъ поломивъ выхоръ, зъ одного йому збрѣвъ цѣлый гонтовий дахъ, зъ иныхъ позрѣвъ половины або части дахѣвъ. Зъ будучню „Сокола“ збрѣвъ множество дахѣвъ, а кѣлькихъ деревъ поломивъ по садахъ, кѣлькихъ парканѣвъ позверѣвъ та повывѣвъ шибѣ, годѣ сивѣтати. Въ одабѣхъ домѣхъ урвала ся всяча лампа и уаля, розбиваючи ся на тысячѣ кусанѣвъ. Мѣстѣ на Скавѣ заваливъ ся пѣдмуделый водю и крыгою. Въ сусѣднѣхъ Андриховѣхъ шкоды маюють бути ще значнѣйшѣ. Тамъ поломивъ выхоръ тополѣ и розрѣвъ по поляхъ, а три старѣ домѣхъ розваливъ. Можна говорити о правдѣвѣмъ щастіи, что обійшло ся безъ огня.

— Першъ вѣдѣ галицкихъ органистѣвъ вѣдбуде ся дня 7 лютого въ Рѣшевѣ. Предметомъ нарядѣ буде полѣвшене матеріального быту органистѣвъ, забезпека на старѣбѣ и помѣтъ для вдовѣвъ и сирѣтъ по органистахъ, помѣтъ на выпадокъ недуги и калѣцтва, а вѣдѣца поднесене музыкы и спѣву по костелахъ.

— Справа запису бл. п. Стефани Предпріимирской. Выдѣлъ перемыскон рады повѣтрово розбирѣвъ на засѣданіи зъ дня 11 н. ст. сѣчня справу запису бл. п. Предпріимирской на заснованье женского лаєвъ въ Перемышля. Передѣвъкъ ухвалено на запытанье суда, яко власти пертрактуючи спадщину, водповѣсти что выдѣль приймає зарядъ мавтку. Рѣшенье что до принята спадщины здержано ажъ до покѣченя спадковыхъ розслѣдѣвъ, котры дадутъ точный образъ полншеного мавтку.

— 30 статистикъ Львова. Сими днями выйшовъ шестій томъ „Статистичныхъ вѣдомостей о мѣстѣ Львовѣ“. Зъ сѣихъ „Вѣдомостей“ дознаемо ся, что население Львова выносилъ дня 31 грудня 1893 р. 132.722 душе, отже збѣльшило ся вѣдѣ 1892 року о 1573 особѣ т. е. о дуже малый процентѣ, бо лише о 1.21. Зъ загалного числа мешканцѣвъ припадає 71.76% на хрѣстіанъ а 28.24% на жидѣвъ. Смертѣвѣсть въ 1893 роцѣ була значно менша якъ въ попереднихъ рокахъ. Въ роцѣ 1893 померло у Львовѣ 3709 особѣ, а въ 1890 роцѣ 4229, т. е., что въ 1890 роцѣ умирало на 1000 особѣ 33.35, а въ 1893 роцѣ лише 27.94. Загалѣ вѣдѣ 1884 року смертѣвѣсть у Львовѣ постѣйно зменшає ся. Се треба завыдѣти тому, что рада мѣска звертає вѣдѣ яеюгосъ часу болѣшу увагу на санітарній водносини мѣста, на водповѣдне умѣщенье школѣ, на будову кирицѣ, канальѣвъ и т. н.

— Адвокаты въ Австріи. Міністерство судѣвничства выдало справозданье про число и персональній зѣвѣ въ адвокатурѣ въ роцѣ 1893. Зъ справозданя показує ся, что въ цѣлой Австріи було зъ початкомъ 1893 року 3336 адвокатѣвъ. Въ сѣмъ роцѣ прибуло 237 новыхъ адвокатѣвъ, а убуло 108, такъ что при кѣвци 1893 року мала Австрія 3465 адвокатѣвъ, т. е. одинъ адвокатъ припадає на 6896 особѣ. Зъ

того числа адвокатѣвъ 2117 мало осѣдовъ въ мѣсяцѣхъ окружныхъ судовѣ, 1889 въ мѣсяцѣхъ 24 адвокатскихъ палатѣ, а 1848 въ иныхъ мѣсяцевѣхъ. Що-до поодинокихъ адвокатскихъ палатъ то справозданье подає такій даи: Въ округѣ вѣдѣнскон палаты адвокатской було 924 адвокатѣвъ, лѣвчон 81, солѣвгородскон 22, прагескон 891, бернѣвскон 312, опавскон 70, градецкон 157, целовацкон 29, люблявскон 26, инсбрукскон 34, боцѣвскон 35, ровередскон 27, трѣветинскон 110, трѣвинскон 39, фельдѣрхескон 15, горачскон 30, краковскон 205, львовскон 239, перемыскон 44, самбрескон 31, черновѣцкон 74, задрескон 23, дубровницкон 16 и сѣлитскон 31. Зъ адвокатѣвъ мешканцѣхъ въ округѣ вѣдѣнскон палаты мало 811 осѣдовъ у Вѣдѣна а 113 въ иныхъ мѣсяцевѣхъ Долѣвнѣхъ Австріи, такъ что у Вѣдѣна припадає одинъ адвокатъ на 1603 особѣ, а въ прочѣхъ Долѣвнѣхъ Австріи на 2882.

— Зъ статистики середнихъ школѣ. Пѣсла справозданя оголошеного міністерствомъ просвѣтъ було въ манувшомъ роцѣ въ цѣлой Долѣвнѣхъ 261 школѣ середнихъ, а то 181 гимназій и 80 школѣ реальныхъ. Зъ тыхъ було 266 повѣвъ а 35 неповѣвъ; 199 державныхъ, 26 краєвыхъ, 15 мѣскихъ, 3 епископскихъ, 13 монашескихъ, 3 фундаментальныхъ а 7 частныхъ. Мова выклада въ гимназіяхъ була: въ 99 вѣмѣцка, въ 41 чѣска, въ 24 польска, въ 3 италіска, въ одѣбѣ руска, въ 3 сербо-хорватска а въ 9 утравѣстична. — Въ школахъ реальныхъ була мова выклада: въ 57 вѣмѣцка, въ 15 чѣска, въ 4 польска, въ 3 италіска, а въ 1 сербо-хорватска. — Загалне число ученикѣвъ гимназіальныхъ выносилъ зъ початкомъ року школьного 1894/1895 68.419, а реальныхъ 26.208, разомъ 83.627.

— Оригинальну свѣтлову выставу уряджує на 1895 роцѣ Амстердамъ. Буде тамъ представлений цѣлый готелевый промыслъ разомъ зъ туристикомъ. Выстава обчислена на великій розмѣры. Однѣвъ головный навѣловъ зѣберѣ 300.000 кв. метрѣвъ простору. Зголосена на сю выставу надхѣдѣти зъ цѣлого свѣта.

— Турецкій султанъ выслѣвъ сими днями до Петербурга въ дарѣ для царя Миколы кѣльканацѣвъ добрыхъ арабскихъ коней. Даръ той водставѣвъ на призначене мѣсце султанѣвъ адъютантѣхъ Гуснѣ-бей.

— Дѣбный вѣсти. Въ товариствѣ историчномъ у Львовѣ вѣдбудутъ ся нѣвъ о 6-ой годовнѣ вѣчеромъ въ університѣхъ мѣсячній зборы, на котрыхъ д-ръ Ив. Франко буде говорити о Илатіи Потѣвъ, яко о церковномъ писателѣ. — Д-ръ Кароль Леваковский, посолъ мѣста Львова до рады державной, зложѣтъ справозданье зъ своихъ дѣяльности передъ выборѣми въ недѣлю дня 20 н. ст. сѣчня о 4-ой годовнѣ зъ полудня. — Рада мѣста Старон Сола надала для 12 н. ст. сѣчня почтене горожанство тамошнему начальнику суда Алоісѣу Брауню. — Президентомъ брѣтѣвнѣхъ палаты торговельной выбранъ Адольфъ Бѣтъ его заступникомъ апикаръ Макъ Кулякъ. — Въ Празѣ померъ въ 57-омъ роцѣ жѣтя вызначный молодой чѣскій посолъ изъ сѣмѣ краєвой и членъ краєвого выдѣлу д-ръ Кучера. — Д-ръ Александръ Рацѣбрѣкѣй, надѣвѣтѣйшій профессоръ лѣвѣстѣу університету, вѣвѣвъ до академичного сенату резигнацію зъ посады въ качествѣ слабого здоровья, вымагаючи постѣйного побугу на полудня. — Въ Тѣрѣвѣцахъ померъ дня 13 н. ст. сѣчня зѣвѣстѣй въ тамѣшнѣхъ мѣстѣхъ окуліежъ, д-ръ Войт. Уманскій въ 51-омъ роцѣ жѣгѣ. — Скарѣва дерекція у Львовѣ заборонила функціонирѣ скарѣвово сторожѣ курѣти цѣгарѣ на улицѣ. — Директорѣмъ скарѣвовыхъ для Бугѣвны мѣвъ буги имѣнованый секціонній рѣдѣжъ въ міністерствѣ, Шмидмаєръ — Адвокатъ въ Сѣвѣцѣхъ д-ръ Кар. Залескій дѣвувавъ зъ нагоды позвѣщѣя ного дому 1050 метрѣвъ збъ зѣгоу груату въ Мѣкуличѣвъ пѣдѣ будову дому для двѣзчикѣхъ кѣльлоній вакаціонныхъ.

Вѣсти зъ еп. станиславѣвской.

Презенту на парохію Глибока, на Буковинѣ, regia collationis одержавъ о. Теодоръ Матейковъ, дотепершій парохъ въ Путилахъ.

Для старыхъ и молодыхъ

МУЖЧИНЫ!

Заступає найлѣпше

Копанеу, кубебу, санталъ-скій перлы

и всѣ инші лѣки. Вприскуваніа и шпѣлѣ д-ра Мілера, старшого штаб. лѣкаря приладженъ пѣсла лѣкарскихъ припасѣвъ и порученъ лѣкарями яко найлѣпше и выпробоване средство противъ всякихъ катарѣвъ мочевого органа. Дуже добрый и скорый успѣхъ. Можна уживати такожъ въ застарѣлыхъ случаяхъ безъ нѣякихъ лихихъ наслѣдѣвъ. Успѣхъ наступѣе часто вже до кѣлькихъ дѣвъ. Цена разомъ зъ точнымъ лѣкарскимъ припасѣмъ уживаня н-рѣ I въ свѣжихъ случаяхъ 1 ар. 60 кр.; н-рѣ II въ застарѣлыхъ, хроничныхъ случаяхъ 2 ар. 50 кр., почтою о 25 кр. больше за упакованье. Одинъкій головный складъ и мѣсто выробу: St. George-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse Nr. 33, куды треба адресувати всѣ замовленя. Складъ у Львовѣ: аптека Миколѣша. 385 5—16

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продѣе товариство „Просвѣта“ по 1 ар. замѣстъ 3 ар.

Безъ конкуренціи

есть мой склѣпъ истинной вѣдѣ р. 1848 и тѣмучій ся вѣдѣ сего часу великою скупчатією. Дѣлятого поручаю мой обильный складъ одѣговъ мужескихъ и хлопчатыхъ, палѣтъ мужескихъ и хлопчатыхъ, якъ такоже одѣгы дѣтѣй и униформы. Гакже позволяю собѣ поручитиъ Вся Духоуовѣсть яко спеціалістѣ въ роженю сурдѣвъ, рѣсъ и т. д. Замовленя пѣсла мѣры выговѣвають ся въ найкоротѣшомъ часѣ якъ найтарѣйше. Дѣкуюча за дотепершій взглядъ ды пишуъ 4095

Зъ поважаніємъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

БРИ-

тѣвы швейцарскій и англійскій ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякій приборѣ до голѣна

поручає найдешевше 2587

орговля приборѣвъ до подошкѣ, бѣлыхъ мужеского, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНГНѢРА

передъ тымъ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНѢРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнъ 19 сѣчня. Цѣсаръ вѣдѣе зъ початкомъ лютого до Капѣ Мартенъ водѣвѣдѣти цѣсареву.

Будапештъ 19 сѣчня. Въ клубѣ либеральномъ представѣвъ Бапѣи новый кабинетъ, при чѣмъ заявивъ, что нове міністерство есть продовженіємъ давѣйшого.

Берлинъ 19 сѣчня. Доносаѣтъ, что цѣсаръ Францъ Іосифъ має загостити на маневрѣхъ до Нѣмеччины, а такожъ что въ часѣ року має наступити стрѣча царя Николѣа II зъ цѣсаремъ Францъ Іосифомъ.

Парижъ 19 сѣчня. Соціалісты оголосили манифѣстъ противъ Перієра а заразомъ выступѣють противъ Форѣ. Форъ поручивъ радикаловъ Буржоа зложити нове міністерство.

Петербургъ 19 сѣчня. Праса высказуєсь симпатично о выборѣ Форѣ.

Надѣслане.

Д-ръ Маріанъ Удзѣля

осѣвъ яко

25 1—2

окужный лѣкаръ въ Яновѣ пѣдѣ Львовомъ.

Д-ръ Василь Дѣдошакъ

краєвой адвокатъ,

переселивши ся зъ Бучача до Калушѣ, веде вѣдѣ дня 1 н. ст. сѣчня свою канцелярію въ Калуши п. м. ул. Заиковой. 11 4—10

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Сикстуска 31, побѣкъ почты и Выдѣлу краєвого

поручає 431 14—0

Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербаты

Абонаментъ обѣду 8 и 9 ар.

Для привѣзжающихъ rendez-vous.

Противъ нежити

органѣвъ воддыховыхъ, на кашель, катаръ, хрипку и иныхъ недуговъ горла уживаютъ лѣкарѣ

найчистѣйшу алыкалічну ВОДУ щавову

саму, або зъ теплымъ молокомъ зъ дуже добрымъ успѣхомъ. 10 (11)

Она дѣлає лагодно, покрѣпляючи и успокоюючи, впливає на легше воддыхованье и есть въ такихъ случаяхъ дуже добре выпробована.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ, пѣдѣ Коперникѣвъ, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головною одѣаху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевше: окуляры, цѣпѣры, лѣкорѣты, бѣноклѣ, дѣленогляды, барометры, аерометры, мѣкроскопы, лупы, компасы, райсѣйлы, лѣнты мѣрѣльнѣ, пѣлоны, сѣбѣлы, манометры и т. п. Устроєня вѣдѣбѣвъ электрѣчнѣхъ. Венскіе направи чытоватѣльнѣ са пѣлѣкорѣше и надѣвѣщѣе. — Замовленя зъ провинціи выговѣвають ся точно. 4155

Волосѣнный матрацы

по ар. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;

шнѣтѣ колдры

власного выробу по 3-50, 4, 6, 8, 10 ар. и выше

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.

17 3—80

1000 цѣгаретовыхъ тѣтокъ некаленыхъ хѣміюно рослѣдѣнныхъ 40 кр.; при куплѣ 5000 штукъ франко. — 100 визѣтовыхъ бѣлетѣвъ друкованныхъ вѣдѣ 50 кр. 100 литѣграфованныхъ вѣдѣ 1 ар.

поручає фабрика

Е. ПОНТКОВСКОМ

Львовѣ, Паньска ч. 2.

844 7—15

Нафтовій смолоскипы, знаменитѣй по ар. 2-50, мастыковѣ по 3 ар. — Лѣхтарій господарскій нафтовой и на одѣвъ по ар. 1-55, 2, 2-50 и 3

4595 поручає

ПЕТРО ХИОНТОВСКІЙ

ДЪЛО

Сонце пдыбйшло вже високо, коли Ратиця прийшов до дому. На старбмь годнинику, що висів на стінї в кутї хаты а у ко-
трого зашїстї звичайных вагъ висїли на
шпуркахъ поржавїлї конськї пдковї, була
вже десята година. Рифка поралась коло пе-
чи, доварювала обїдъ, а Ратиця покладавъ
накупленї пакладки на особнї пакї, попере-
кладавъ ихъ половею и ставъ молити ся Богу.
Вїзъ привязавъ собѣ до чолѣ приказаня, взявъ
зъ полицѣ грубу батьковську кавчу и, станув-
ши проти вїкна, кивавъ якъ слїдъ по закону
рѣвномѣрно головою та шептавъ слова молит-
ви, перевертуючи засмалцьований листки и у-
важно приглядаючись єврейскимъ буквамъ. Ра-
тиця бувъ чоловїкъ непсьменний. Зъ помежи

Зачалась дискусія. Пос. Юліюс Юст (з партії незалежних і з 48 го року) за-
чає ввід критики перебудови кризи. Радь б
вати, за-для чого уступивше правительств
втратило довіру короля і чимь різниц
теперішнє правительств ввід давнішого. В
сущности вітчимь, бо само заявило, що ест
продовженьєм давнішого. Корона бажал
фузіи всіхь партій, що стоять на правно-дер
жавній основі, а гр. Апоній прихильє ся д
того, але партія ліберальна не допустила тог
щобь власть задержати вь своихь власних
рукахь. Обговорюючи правно-державну полі
тику правительства, подаєть Юст, що Векер
ле не явивь ся на похоронахь Комута а на
мѣсть гр. Апоній бравь вь нихь участь. Пар
тія бесѣдникъ зь збільшеною енергією і силою
буде борювати угоду зь 1867 р. і буде всто
юватись за самостійністю угорскон держави
Будучність наша — закінчиться — бо чувств
незалежності не дасть ся выкорївити зь сер
ця люду. — Гр. Альберть Апо ній вь имен
партії національнон заявить, що становис
его сторонництва до нового кабінету буде тав
саме, якь і до попереднього. Критикуючи про
граму поспытавь гр. Апоній, длячого новий ка

бітв не дасть ніякого заявленя, що вибори будуть переводитися справедливо. Його стороництво — закінчив — єсть за піддержуванням угоди з 1867 р., але бажає ужити до того інших способів. Угоді грозить небезпечність, а єи можна охоронити лиш в той спосіб, що національній аспірації будуть здійснені а всі постанови угоди будуть переведені. — Гр. Юл. Сапарій в імени сецесіоністів з партії ліберальною заявив, що правительство повинно опирати ся на одній партії, але та партія повинна бути сильна і опирати ся на фузію всіх стороництв, придержуючись до правно-державної основи. — Презесь стороництва ліберального Дараній тоя гадка, що лише, если партія правительство єсть в менша але складає ся з одноцільних елементів. — В імени екстремної лівниці заповів Кароль Естевш і Польоній, що будуть вести завзяту борбу против нового кабінету. — Посол румунський Шербань порушив kwestію національну. Не-мадарскі народности репрезентують дві третини населеня в помини того они включені в законodawство. Они не жадають нічого иншого, як щоб имъ запоручено місце в голос з парламенту, а тогді они не будуть потребувати розводити агітацію по-за парламентомъ. Народности не-мадарскі заявляють вогутъ недовіра новому президенту міністрів з огляду на его попередню діяльність. Відтакъ пояснив длятого Румуну мусили звернути ся аж до короля з представленнямъ своихъ кривд и потреб. — Президентъ міністрів Банъ відповів, що так само як попередне правительство и вогд не може притакнути инспіраціямъ Румунів, а kwestію національну буде ршати лиш в межах мадарської держави. — Дальшу дебат відложено на понеділок, а розправу бюджетовій заповіджено на четверть.

В палаті магнатів рівножъ представив бар. Бані свій кабінетъ, выголосивши подбну програму, що й в соймъ. На се забравъ голосъ проводиръ католицкого стороництва гр. Фердинандъ Зічі и запевнявши о лояльности стороництва супротивъ короны и правительства, заповів, що стороництво не думає покинутися принципів в справі церковно-політичнихъ законів. Опозиція стороництва не выклікала формальностей або нарушеніемъ інтересів, лиш обидою релігійнихъ пересвідченъ и догмъ. Длятого нема надії, щоб стороництво покинуло своє опозиційне становище супротивъ церковно-політичнихъ предложений.

Російськимъ міністромъ комунікацій именованій кн. Хилковъ. Зъ дати его біографію важивіший отей: В 1853 р. кн. Хилковъ скінчивъ корпусъ пазівъ и служивъ чотирі роки в гвардіі. В 1860 р. відбувъ подорож за границю, а вернувши ставъ мировимъ судьею. Відтакъ выхавъ до полудневою Америки и вступивъ до служби зельзничной, займаючи місце простого робтника, відтакъ машиніста. По чотирохъ рокахъ перебувъ до Ліверпуля, де бувъ слюсаремъ, а відтакъ покликано его на начальнича шляху зельзничного Курокъ-Кітвъ. Будувавъ шляхъ зельзничній до Казиль-Арвату. Кн. Хилковъ має бути чоловікомъ дуже енергійнимъ и совіснимъ.

В міністерстві справъ внутрішніхъ установлено комісію, котрій поручено перевести ревізію цензуральнихъ приписівъ, обовязуючихъ в Росії що-до заграничнихъ книжокъ и газетъ. Вже за царя Александра II. бувъ планъ зреформувати приписи цензуральні в тій напругі, щоб заграничній творці літературній були цількомъ вільні від цензури, а соціально політичні писма були допущені до Росії при можливо лагідній цензуруванні. Членъ академії Никитенко выголосивъ планъ тоя реформи, але опозиція гр. Валюва побділа. Підъ Александромъ III. якъ загранична такъ и місцева цензура була вельми заострена, такъ що о якій небудь полекша цензуральнихъ приписівъ не було и гадки. Може підъ Николаємъ II. буде зворотъ до лишого; чейже згадана комісія выготувать реформу в дуръ часу, если зважитъ ся, що російська преса знала підъ новимъ царемъ значнихъ полекшей що-до цензури.

Новий президентъ республіки Феліксъ Форъ обиявъ вже урядованье, а его виббръ потвѣровано заграничними державами. Вѣсти, розпущені в газетахъ для придбання популярности новому президенту, немовъ то Форъ бувъ термінаторомъ у гарбаря показують ся неправдиві; Форъ покінчивъ науку в школі торговельній, а відтакъ займавъ ся торговлею. Ще иншъ видю в Гавръ таблицю на одній домі зъ написомъ: „Феліксъ Форъ, шкляр и кожъ“; мастокъ Форъ привнесъ ему річно 125.000 франківъ доходу. По короткій візиті и розмові зъ Казімір-Періеромъ зложивъ Форъ візиту вдові по Карноті, а відтакъ за-

явивъ ся справами державними, именнъ зложивъ мѣмъ нового кабінету. В тій цілі порозумівъ ся Форъ зъ президентами обохъ палатъ и вызначними політїками. Шальмель-Лакуръ радивъ напругі політики реакційной, до чого найліпше надававъ бы ся Вальдекъ-Руссео, якого президентъ міністрів, але Форъ на се не згодивъ ся. Відтакъ предложивъ Форъ зложенье кабінету Бриссонію, але той вымовивъ ся відъ того, предкладаючи кандидатомъ Буржою. Радикалы будуть вдоволені — говоривъ Бриссонъ, бо будуть бачити своихъ заступниківъ в Буржою и Бриссоні, умірені республіканці вдоволені выборомъ Форъ, а зновъ реакційні елементи тїшатъ ся, що допомогли своими голосами до побди Форъ. Форъ прихиливъ ся до тоя гадки и поручивъ Буржою зложити новий кабінетъ. Сей кабінетъ буде концентраційний, именнъ сполучити елементи радикальній не поминаючи т. зв. union republicaine. — Завзяту борбу новому президенту выповіли соціалісти, додаючи у Форъ лишъ похвалу для клерикальной и капіталістичной політики. В мавістѣ, выданимъ соціалістами, каже ся при кінці: елементи реакційній хотять борби, тожъ и будуть єи мати. — Форъ роздавъ аз нагоди свого wyboru 30.000 франківъ на добродійній цілі. На улікахъ Парижа появились карикатуры нового президента, а такожъ и куплеты зъ заголовкомъ: „Феліксъ зъ камашами“. (До того заголовку подала товчокъ вѣсти, немовъ то Форъ уживавъ три роди камашівъ: бѣлыхъ в лѣтѣ, темныхъ и кратчайшихъ в иншихъ порахъ року.) В „Игранжеантѣ“ Рошфора названий новий президентъ „Fange le Congolais“ за-дѣя того, що Форъ єсть акціонеромъ держави Конго, а его зять Бержъ урядникомъ тоя держави. Безъ такою забавы не мѣгъ быти веселый Парижанецъ.

НОВИНКИ.

— Зъ Стрия одержуємо телеграфічно таку вѣстку про результатъ доповняючихъ виборівъ до рады повітової: „Ліста Підгорської Рады перейшла 207 голосами противъ 33.“ — Славно! тривчи славно!

— Рухъ еміграційний змагає ся в кількохъ повітахъ вхідной Галичини. Межи народамъ пустивъ хтось поголоску, що в Бразилію дають кождому господареві по 20 моргівъ поля, великій обшаръ лѣса, цѣлий инвентаръ и т. п. Народъ тымъ зворушивъ ся и вибравъ ся громадою зъ краю, а посередничать в тѣмъ агенти-жиды зъ Львова. Якійсь коваль зъ Соловй, котрий передъ кількома лѣтами вымігрувавъ до Америки, прїхавъ по свою родину и забравъ єи зъ собою; се додало в околиці охоты до еміграції. Зъ Германова выхавъ передвѣчера 2 господарі; у Львові до стала на дорогу по 160 ар. Зъ Бѣлки выбрає ся, якъ говорять, до 40 родинъ. Зъ одного малого села коло Гривча выхавъ бѣльша половина господарівъ. Особливо пошукують такыхъ, що вытѣють хочъ троха якогось ремісла — Gazeta Narodowa доносить, мовъ-то еміграція селянъ зъ галицкой Русі звернена не лиш до Бразиліі, але й черезъ Нью-Йоркъ до Росії де нѣмъ буде заробокъ при будові сибірской зельзничнї, а по скінченню будовы кождій робтникъ нѣмъ буде мати право брати собі на власність в полудневій Сибірі стѣлько поля и лѣсовъ, кілько схоче. „Зъ кількохъ мѣсцевостей рѣзнихъ повітівъ выбрає ся — пише Gaz. Narodowa — по 20 до 40 родинъ. Дѣє ся то дуже потайки и тихо. Грунаты продають селяне досыть високо мѣжъ собою на выплатъ, не допускаючи до закупки жидовъ-факторівъ. Коли завчасу не запобѣгне ся, то в тѣхъ мѣсцевостяхъ передовку можна сподѣвати ся, ще більшого руху.“

— Здоровье посла Юліана Романчука значно поправило ся — горячка уступила. Зъ порученя лѣкарского посла Романчукъ не встає ще зъ лѣжка, однакжъ найдалше до тѣхъ зможє вже ходити.

— Франтішекъ Ржегорнь друкує теперъ в праскѣмъ иллюстрованімъ тиждевику Zlatá Praha нову свою студію етнографічну п. заг.: „Čert. Mosaika z lidových pověstí haličsko-ruských“. [Sestavil Frant. Řehoř.]

— Выдѣль оіліи „Просвѣты“ в Золочеві заправує своихъ членівъ на загальні збори, котрі відбудуть ся днѣ 31 н. ст. сѣчня с. р. в сали магістратской о 2-ой годінѣ по полудни зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ: а) отворенье зборівъ головою оіліи и представленье водпоручниківъ головного выдѣлу товариства и виббръ президіи; б) справозданье уступающего выдѣлу; в) отворенье дискусіи в вѣсеня членівъ; г) виббръ нового выдѣлу. Того-жъ дня відправитъ ся в парохіальній церквѣ о годінѣ 9½ зъ рана поминальнє богослуженье за упокой бл. п. Омеляна Огоновского, на котре вѣсьхъ членівъ и почитателівъ по-койного заправує ся. Бажаючи вступити в члены товариства зоволятъ зголосити ся на сѣмъ дни до подписаного выдѣлу. — За выдѣль золочевской оіліи „Просвѣты“ Сидора Свєрєкій голова оіліи.

— Руско-народный театръ переїздить зъ Перемышля до Дрогобича и зъ днѣмъ 23 н. ст. сѣчня т. е. в середу сего тижда дастъ перше представленье в сали гимнастичной. Відогравитъ будуть: 23-ого с. м. в середу: „Ой не ходи Грещо та на вечерницѣ“, народній драматъ зъ сѣвками и танцями в 5 актахъ; 24-ого в четверъ „Соколикъ“ комедія в 4 актахъ Гр. Григоріевича; 26-ого в суботу „Пташникъ зъ

Тироли“ оперетка в 3 актахъ; 27-ого в недѣлю „Модный женихъ“ комедія зъ сѣвками в 4 актахъ; 29-ого в второкъ „Честь“ комедія Судермана в 4 актахъ; 31-ого в четверъ „Вѣдний Іонатанъ“ оперетка в 3 актахъ; 2-ого лютого в суботу „Украдене цѣстѣ“ драма д-ра П. Франка в 5 актахъ; 3-ого в недѣлю „Чуже не грѣѣ“ комедія зъ сѣвками и танцями в 4 актахъ. Дальшій репертуаръ буде оповѣщений позѣмъ. Абонаментъ на 12 представлєнь 10 зр. — Наша труппа, працюючи по двомѣсячній перебудові мѣсто Перемышль, почуває ся до святого обовязку зложити вноу. Публикѣ мѣсцевій якъ и замѣщевій, котра була ласкава відѣдувати нашъ театръ такъ численно якъ рѣдко коли, сердечну подяку. Прїймѣть щиро-руске спасибѣгъ и не забувайте насъ! — *Зарадъ руско-народного театру.*

— Засѣданье природописной секціи наукового товариства имени Шевченка відбуло ся днѣ 14 с. м. підъ проводомъ директора секціи проф. Верхратского. Проф. Верхратскій прочитавъ свою оцѣнку праці проф. М. Ломаньского п. заг. Pleistocénické owady z Boryslawia. Сю оцѣнку рѣшено передати до напечатаня в „Запискахъ“. Опѣсля оговорено справу математично-фізичной термінологіи руской, а вкінці прийнято зъ прїятністю до відомости, що профессоръ політехніки д-ръ Волощакъ ладить до „Записокъ“ працю зъ цѣпныхъ ботаник.

— Зъ Снятина пишуть намъ: Свѣтлый празникъ Богоявленія Господнього відбувъ ся у насъ сего року зъ незвычайнимъ и досъ тутъ небувалымъ торжествомъ. О годінѣ 9-ой рано, по богослуженю, підчасъ которого сѣввавъ хоръ мѣщанскій зъ нотъ дуже складно а салвы зъ мѣдзвѣвъ зъ-часта и сильно гремѣли, вырвавши процесіональній похідъ при участі мѣсцевой руской и латинской духовенства на водосвятіє Іорданське. Здѣмъ народу бувъ величезный [кілька тысячъ душъ] и похідъ выповуючий. За процесією поступала цѣла ескадрона стаціонованого тутъ гарнізону уланівъ, котра відъ часу до часу давала такожъ салвы, и вѣсь офіцеры підъ проводомъ своего маіора взяли участь в торжествѣ. Дальше поступала музика мѣщанська [25 людей] зъ своими капелъмейстеромъ, притѣвляючи на дутыхъ анструментахъ дуже удачно то наши коляды рускы, то деякі марші, а зъ поворотомъ наше поважєє и трогуюче „Явилъ ся єи днѣсь вселенной“. На перемѣну сѣввавъ підчасъ цѣлого походу и хоръ мѣщанскій. Вѣсь уряды, якъ державній такъ и автономічній взяли греміально участь підъ проводомъ своихъ шефівъ; кромѣ сего було множество нѣгелітѣлѣи руской и польской обохъ полбѣ. По скінченнѣ торжества наступила офіціальна реценція в домъ парохъ для вѣсьхъ достойнѣвъ, що взяли участь в торжествѣ, и гостинный домъ поважаного о. парохъ гоствивъ тоя днѣны у себе по-надъ 30 осібъ. — *Однѣ зъ участниківъ.*

— Въ дѣвоцѣмъ институтѣ сс. Василіанокъ у Львовѣ відбувъ ся днѣ 18 н. ст. сѣчня вечерокъ вѣ честь Г. Е. митрополита. Учениці, складаючи желаня именинѣ, подали Вирѣшѣнію прегарну кнѣжку зъ живыхъ цвѣтівъ и прегарно мережаній хрестияновою роботою на престолъникъ до Его приватной каплицѣ. Гра на фортепьянѣ, декламация и сѣвны выцѣли прегарно. Пѣвничка Л. Левичка, М. Копетянська и М. Алексєвичѣвна, відтакъ п-на Н. Мелешкевичѣвна відотрали два трудні кусники, першій на шѣсть рукъ, зъ арозумѣнемъ и прецизією. — Пѣвня Глена Небыловецѣвна справдѣ заимпонувала гостямъ сѣмѣлымъ выголосѣнемъ стиха „Могилъ Свѣтослава“, а п-а М. Бачиньська віддекламованьемъ „Пѣвня Дамаскина“, стиха Н. Устияновича и п-на Радкевичѣвна выголосѣнемъ привѣтного стиха здобули собі добре заслуженій оплески. Хоръ, зложений зъ институтокъ, що выступили в прегарныхъ народныхъ строяхъ, відѣпѣвавъ знаменато, кромѣ колядъ, пѣсень „Рѣдній звукъ“ и кнѣтату о. О. Нижанковского. — Г. Е. митрополитъ подѣкувавъ горячо за милу овіацію и высказавъ свое признанье управѣ наставлѣна за очевидній поступокъ, який замѣтивъ ся тамъ в послѣднихъ вѣлькихъ лѣтахъ завдяки ревнымъ и невтомимымъ заходамъ о. Гузара и пѣвн М. Воляковской та О. Барѣвської, справедлишій артистѣ вь науцѣ робѣтъ ручныхъ. Мережанки ученицъ теперъ бѣльше нѣжъ подѣду годѣи, а на престолъникѣ вышиты для Г. Е. митрополита може вдоволити назвѣтъ найбѣльше химерного знатока в тѣмъ дѣлѣ. На останку сѣмѣмо высказати одно оправдане бажанье до института: именнъ щобъ уважати бѣльше на науку руской мовы — и маємо надѣю, що небазовъмъ почуємо зъ нѣжныхъ устъ институтокъ нѣжній звукъ чистою нашою мовы, а тогді при вѣсьхъ иншихъ гарныхъ сторонахъ, якими теперъ відзначає ся сей институтъ, сѣмѣло буде можна сказати, що зложенье его становить эпоху вь выхованію нашего патриотичного жѣвнѣства. — *О. М.—кн.*

— Редакція „Зорѣ“ розписала такий конкурсъ: „Щобъ розбудити жививіи рухъ помѣжъ нашимъ, нѣсьменнякамъ, часопиѣ „Зорѣ“ розписує конкурсъ на оповѣданя, новелѣ, розправы научній и т. п. Кожда праця має складатися менше-бѣльше зъ 2000 верштівъ друку. До оцѣны праці буде вызначена окрема комісія. Праця, узнана за першу, одержить премію 75 зр., друга 50 зр., третя 25 зр. Тѣ праці будуть по черзѣ друковані вь „Зорѣ“; кромѣ сего редакція застерѣгає собі право друкованя вѣсьхъ тѣхъ працъ зъ-помѣжъ надісланихъ, котрі будуть для „Зорѣ“ відповѣдні. Реченѣ до надсыланя творівъ назначавъ ся до 15 н. ст. марта 1895 р. Пѣвнѣше приславъ творы не можутьъ уважати ся конкурсowymi, хочъ можутьъ бути друковані. Творы треба посылати рекомендовано на адресу: Вп. Костъ Паньківскій, директоръ Института руского товариства педагогичного у Львовѣ, при ул. Театиньскій ч. 19. На кождій праці давъ ся знакъ або чело; те саме инше ся и на замкненій

ковертѣ, вь котрій мѣстятъ ся имя, прѣзвѣще и адреса автора. Коли творы будуть прийняті, коверту отворитъ ся; авторы несприйнятыхъ творівъ можутьъ собі відобрати свои праці, выказавши якусь адресу, підъ которую має ся творы звернути. Конкурсъ рѣшати ся вь першій половинѣ цѣвтя 1895 р. и результатъ оголоситъ ся вь „Зорѣ“ и иншихъ часописяхъ.

Вѣсти зъ еп. перемышской.

Новопоставленій пресвитеры одержали отей посады: Дан. Полошиниовичъ сотрудничаетъ вь Войтковій, дек. добромилской; Нак. Паньковский сотрудничаетъ вь Олышанцѣ, дек. яворовского. — Возваній до институту оо.: Павло Стукачъ на Тѣну, дек. балгородского и Мих. Залатачъ на Жовтанцѣ, дек. куликовского. — Убѣлненій відъ конкурсового испиту о. Конст. Гукєвичъ, деканъ и парохъ вь Квасенанѣ.

Посмертій — ☞ — оповѣстки.

О. Максимиліянъ Лукашевичъ, емеритованій деканъ, конесторскій совѣтникъ, парохъ вь Выпатичахъ, перемышского деканата, упокоивъ ся вь 81-омъ роцѣ жѣтя и 54-омъ свѣченства.

Наука штука и література.

— „Житя і слова“ вѣстникъ исторіи, літературы и фольклору, що єго и вѣ сѣмъ роцѣ выдавати буде дальше д-ръ П. Франко, появилъ ся вже на сей роцѣ книжка перша. Кромѣ заведенихъ вже торбѣ рубрикъ „Ізъ чужихъ кнѣжиківъ“, „Ізъ переписки нашихъ діачівъ“, „Ізъ уст народа“, „Ізъ старыхъ рукописівъ“ бачимо вь сѣій книжцѣ продовженя романа Івана Франка „Основа сусѣльности“ и цѣкавой науковой студіи П. Занєвича „Літературні стремлѣня галицкихъ Русинівъ“. Мѣжъ свѣжими статьями стрѣчаємо драму-наукъ П. Франка „Сонъ Свѣтослава“, котру закупила вже „Руска Бѣсѣда“ для нашего театру, дальше статью Мориса Верна „Свѣтослава“ вь перекладѣ Леся Украинки и „Матеріали і уваги до исторіи австро-русского відродженя (І. Обьявѣ руско-польского антагонізму 1831 р. — І. Обьявѣ руско-польского брата 1842 р. — Іван Наумовичъ — семінарскій рабѣи). Вь рубрицѣ „Ізъ чужихъ кнѣжиківъ“ мѣстятъ ся поэма Карла Гилічича Боровского „Царъ Лаврінъ“, вь перекладѣ П. Франка; фрагментъ К. Рилѣвъ „Оповідѣ Навляйка“ вь перекладѣ П. Граба; три сербскі народній пѣсни вь перекладѣ П. Франка; три поэзія зъ переклада поета Гаїза вь перекладѣ Хв. Кримского и поэзію Ан. Грюна „Нашъ часъ“ вь перекладѣ П. Франка. Зъ переписки нашихъ діачівъ надруковано ласты Федьковича до Кобылянского и Дѣдичкого. Вь рубрицѣ „Ізъ уст народа“ богатій етнографічний матеріалъ складає ся зъ пѣсень, легендъ, казокъ, новелъ, мѣтѣвъ и вѣрувань. Зъ старыхъ рукописѣвъ надруковано повѣсть про „Сотворєня і бунтъ ангелівъ“ и „Легенду о Свѣдлѣ і царѣ Давидѣ“. Вь критично-бібліографічній часті П. Охримовичъ и П. Франко навязуючи до ведєновъ вь фельетовахъ нашонъ часописи полеміки межи професорами Верхратскимъ и Партицимъ про походженє назвы „Бойка“ подають пару причинѣвъ поясняючихъ, о сѣмѣло назва „Бойко“ може вважати ся згблрдією. Вь статьї же „Дві школи в фольклористицѣ“ д-ръ П. Франко, розбираючи дѣвъ фольклористичній праці (д-ра Бѣлѣйзена и Булѣя) напечатаній вь варшавскімъ кварталънику „Wisła“ выказує на основѣ тѣхъ працъ хибы такъ званой антропологичной школы. Книжку завершує „Хрѣніка“.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На закупку образа Івасюка надбавлять на руки нашой адміністрації Вп. пп.: Ник. Желеховскій зъ Черновѣ 55 кр. зъ дробной складки, о. Левъ Струтинскій зъ Космача 1 зр., д-ръ Куровецъ зъ Калуша 2 зр.

— На будову руского театру зложили вь нашій адміністрації Вп. пп.: О. Ник. Левничій зъ Бубнища 1 зр. за громаду, П. Райвѣ зъ Выпатич 1 зр. 46 кр., зъ чего збрано 1 зр. 33 кр. при прегаранѣхъ у о. Т. Горнякевича, а 13 кр. відъ п. Вѣлєчкого дѣбничого, инженеръ Ос. Молоць 9 зр., збранихъ вь своихъ домѣхъ вь Тарашовѣ коло Короны, о. Гр. Морозъ 7 зр. 26 кр., на котрій зложили пп.: Ясеничскій адѣшчокъ вь Турѣ 2 зр. 50 кр., Корн. Чайковский 1 зр., Ом. Чайковский 50 кр., Райнеръ нотаръ вь Борни 1 зр., Гебановскій почтмаістеръ 1 зр., О. Солтківачъ 1 зр. и 26 кр. дробными.

— Для товариства „Русланъ“ приславъ на наши руки д-ръ Куровецъ зъ Калуша 3 зр.

Телеграмы „Дѣла“

Будапештъ 21 сѣчня. Цсаръ выхавъ до Вѣднѣ. Передъ відѣздомъ зложивъ бар. Пошѣка вь руки цсари присягу яко міністеръ двору.

Берлинъ 21 сѣчня. Цсаръ явивъ ся особисто на дворцѣ при відѣздѣ гр. Шувалова и сердечнѣ зъ нимъ попрощавъ ся а границю поцѣлуйвавъ вь руку. Гр. Шуваловъ одержавъ відъ цсари брилланты до ордеру Чорного орла, а се відзначенье ще не було удѣлено ніякому чужостороннему дипломату.

Петербургъ 21 сѣчня. Амбасадоромъ вь Берлинъ именованій кн. Лобановъ-Ростовскій, дотепершній амбасадоръ вѣдєньскій.

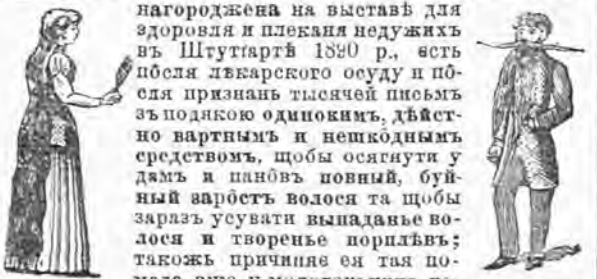
Парижъ 21 сѣчня. Вь програмѣ нового кабінету Буржоа має мѣститися частинна амнестія, котра засягає Рошфора и Жероль-Ринарда, але не дотыкає анархистѣвъ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ
підъ Коперницкомъ
Львѣ, площа св. Духа
(у. Театральна ч. 6 прот-
ивъ головного одягу)
поручає у великомъ вы-
борѣ и по найдешев-
шій цѣнѣ: окуляры, цѣперы, лорнеты, бинокль, де-
лоскопъ, барометръ, аерометръ, микроскопы, линзы, ком-
пасы, райсайты, ленты, мѣры, шпиль, шпиль, манометры
и т. п. Устроены звонки электричскіе. Венскіе напавы
выготовляють ся найкорше и найдешевше. — Заковлена
въ провинціи выготовляють точно 41-5

ЦОМАДА „ФЕНИКСЪ“

нагороджена на выставѣ для
здоровья и плекая недужихъ
въ Штутгартѣ 1890 г., есть
посла лѣкарского оуду и по-
сла признанія тысячей писемъ
съ подякою одинокимъ, дѣст-
но вартнымъ и нешкоднымъ
средствомъ, чтобы осягнути у
дѣмъ и пановъ понынѣ, буй-
ный варостъ волоса та щобы
зарядъ усугуби вынадаве во-
лоса и творенье порлѣтъ;
также причинае ея та по-
мада вже у молоденкихъ па-
новъ до сального поросту русоу. Гарантія за усугубъ
и нешкодность. Фляконъ 80 кр. при пересылкѣ по-
тоу и при послѣдствѣ 90 кр. 22-26

К. ГОППЕ ВЪДЕНЬ XIV.,
Hütteldorferstrasse 81.

Конкурсъ.

Головний Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“
у Львовѣ оголошує смъ на подставѣ акту
фундаціонного зъ дати Стрый 27 серпня 1890 р.
конкурсъ на чотирі преміи фунда-
ціи имени Стефана Дубравского,
кожда по 90 зр. а. в.

Премія ти призначенъ Высокопоставленнымъ
фундаторомъ за написанье найлѣпшю попу-
лярно розправы въ рускомъ языкѣ, зъ асто-
ріи, географіи, етнографіи, економіи політичнои,
господарства або права.

Премія буде признавати Головний Вы-
дѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, до ко-
трого належить надсылати працѣ конкурсній
по день 31 н. ст. марта 1895 р.

Преміювана рукопись остане ся власностію
Товариства „Просвѣта“ и буде выдана дру-
комъ а рукописи працѣ неприятныхъ будуть
зверненъ авторамъ.

За Головний Выдѣлъ Товариства „Про-
свѣта“ у Львовѣ дня 12 грудня 1894 р. (2-3)
Олександр Баранський. Д-ръ Костъ Левицкий.

Улиця Галицка число 12 и 20 у Львовѣ

Головний складъ и торговля вудженитъ ФРАНЦА УНДЕРКИ

підъ ч. 12 и 20 при улицѣ Галицкой у Львовѣ

поручає всякий вудженины и выробы масарскіи по най-
дешевшій цѣнѣхъ, якъ: славій зѣ смѣку и доброты
шпиль, ковбасы сѣканъ и краковскіи зъ самыхъ края-
ныхъ поладвицъ, салами, паштеты, салѣсоны и взалгалъ
всякий выробы, що входятъ въ обягъ масарства. Соло-
нина и смалецъ власного выробы. Заковлена зъ про-
винціи полагождую водворотвою почтою не числяючи
опакованья.

9 6-8 зъ поважаньемъ
ФРАНЦЪ УНДЕРКА.

Улиця Галицка число 12 и 20 у Львѣ

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного дво-
тѣждневникъ педагогично-научный, выходить
всѣ 1 черня 1889 р. у Львовѣ ул. Варменська
ч. 2. Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на пѣть
року 160 кр. на четверть року 1 зр.

Приклады до ратована худобы въ
случаяхъ давленія, здути и т.
ин. (на подобу руги зъ ставевого
дроту) по 6 зр.

4595 поручає
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля сѣльни у Львовѣ площа
Капітульна ч. 1 (напротивъ катедръ).
Цѣники иллюстрованъ робѣхъ
предметовъ до розпорядимости

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выбѣръ поезій для народу
зъ житєньсько и портретомъ
автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленъ примѣрникъ прода-
ють ся по 35 кр.

Щобы осягнути добрый зборъ, щобы зменшити
бурянь не есть нѣколи за багато если вказує ся
часто на вагу доброго ораня и если его припо-
ручає ся.

Особливо добрыми показали ся до того

УНИВЕРСАЛЬНІЙ ПЛУГИ

цѣлѣ зъ зѣлѣза и стали, а доставляє ихъ въ найлѣп-
шій якости и по дешевыхъ цѣнахъ

УМРАТЬ и СПѢЛКА

фабрика господарскихъ машинъ

ПРАГА-БУБНА. 27 1-3

Філія у Львовѣ: улиця Городецка ч. 61.

Иллюстрованъ каталогъ даромъ и франко.

Спеціалістъ до напавы калышѣвъ и
качуковыхъ плащѣвъ.

Смѣю маю честь повѣдомити Ви.
Публицу, що підъ фирмоу

Иванъ Яримовичъ

у Львовѣ пл. Бернадинська ч. 10
(напротивъ ул. Некрасово)
отворивъ ся

складъ и робѣтню обуви
мужеской, дамской и дѣтской,
де выконують всѣ замовленія на го-
тову обуви тривало, елегантно и по
дуже приступнымъ цѣнахъ. При-
маю до напавы и водновленія

Калышѣвъ и плащѣвъ
качуковой, также выготовлюю зѣ-
лованье обуви качукомъ, въ на-
сѣдокъ чѣто така обува хоронитъ
ногъ замоченя ногъ и вогности а
тымъ самымъ и ногъ ревматичныхъ
болѣвъ. Правильно всякой напавы
безъ выимки якъ такожъ замоче-
ня зъ провинціи и полагождую ихъ
въ возможно найкоротшій часъ.
Поручаючи ся дѣльнымъ в. гласамъ
Ви Публицы надѣю ся, що буду
могъ всякимъ ея вымогамъ цѣлко-
вато водновѣсти. Пишу ся зъ гла-
вокамъ поважаньемъ 28-3

ИВАНЪ ЯРИМОВИЧЪ.
Глядяю ученина на практику.

ПА-

расолъ у великомъ выборѣ. Калышѣ-
въ американскій и російскій.
Бѣлые мужеские, выробы трикоу
бѣлые бѣла, и т. п. поручає най-
дешевше магазинъ товаровъ мо-
дныхъ, приборовъ подорожныхъ
товарныхъ и т. п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братовъ Лянгнеровъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣники на жадање даромъ.

Панна

виравлена въ кравеччинѣ

и бѣлымъ шитью глядає заняти

на провинціи.

Учить также крою.

Адреса въ администраціи „Дѣла“
підъ А. Ф. 22 2-3

За 2 зр.

перероблює старѣй матеріацы
цѣлкомъ якъ новѣй. Дрѣлѣхъ до
покрываня матеріацовъ

16 поручає найдешевше 4-30

Іосифъ Шустеръ

Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.

Старѣй моды приймає ся до покрытѣ.

Способный особы

що хотять свой вѣльный частъ
користно ужити, щобы собѣ зар-
робити солиднымъ заступствомъ

5-10 зр.

денно, можуть зголошувати ся
до Mercantile-Bureau Zwithau на

Моравѣ. 14 2-3

Яблока

дуже гарніи и смачніи, зъ власного
огорода, высылаетъ въ 5-кгр. пак-
кахъ по 1 р. 10 кр. до 1 зр. 30 кр.
за послѣднюю або за попереднюю
надосланемъ грошей франко, доки
стане принае 15 4-16

Мечиславъ Гонетъ

въ Корчинѣ, почта въ мѣсци.

Зарядъ вѣдѣнск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Всякій зъ провинціи надосланий поручає полагождую ся найсвѣстѣйше и найкорше.

Рухъ поѣздѣвъ зѣлѣзничихъ

важный зъ днѣмъ 1 мая 1894 поѣздъ годинника передно-европейского.

Приходить до Львова зъ	ПОѢЗДЫ					Вѣдхотъ зѣ Львова до	ПОѢЗДЫ				
	посѣлѣній		особой				посѣлѣній		особой		
Кракова (Вѣднѣ, Вроцлава, Вѣднѣ)	232	525	900	610	900	Кракова (Вѣднѣ, Вроцлава, Вѣднѣ)	234	1010	450	1035	655
Варшавы	—	525	900	—	900	Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабѣвки (Закопаного) на	—	—	—	—	—	Хабѣвки (Закопан.) на Тар-	—	—	—	—	—
Перемышль, Рашѣвъ, або	—	—	—	—	—	новъ або Рашѣвъ	—	1010	—	—	—
Тарновъ	232	—	—	—	—	Хабѣвки (Закопан.) на Рашѣ-	—	—	—	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Рашѣ-	—	525	—	—	—	въ або Перемышль	—	—	1035	—	—
въ або Тарновъ	—	—	834	—	—	Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	—	—	—	Мушны Крилицъ, Жегестова	—	1010	—	—	—
Мушны, Крилицъ, Жегестова	—	—	—	—	900	на Тарновъ або Рашѣвъ	—	—	—	—	—
на Тарновъ	—	—	—	—	—	Мушны Крилицъ, Жегестова	—	—	—	—	—
Мушны Крилицъ Жегестова	—	525	—	—	—	на Тарновъ (вѣдъ 1/2	—	—	—	—	—
на Рашѣвъ або Тарновъ	—	—	900	—	—	включно до 20/2)	—	—	—	655	—
Мушны Крилицъ Жегестова	—	—	—	—	—	Мушны, Крилицъ Жегестова	—	—	—	—	—
на Тарновъ (в. 1/2 до 20/2)	—	—	—	—	—	на Тарновъ	—	—	450	—	—
Мезе-Лаборѣцъ Шавного-Ку-	—	—	—	—	—	Мушны, Крилицъ на Стрый	—	—	—	710	—
ляшного на Перемышль	—	—	900	—	—	Мезе-Лаборѣцъ, Шавного-Ку-	—	—	—	—	—
Надбереза и Тарновъ (на	—	—	900	—	—	ляшного на Перемышль	—	—	—	—	—
дворецъ и Тарновъ (на	—	—	600	—	—	Надбереза и Тарновъ (на	—	1010	450	—	—
дворецъ год.)	212	925	910	645	—	Подволочискъ и Бродѣвъ (въ	—	—	—	—	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (на	—	—	—	—	—	дворецъ год.)	608	244	940	1020	—
дворецъ год.)	—	—	—	—	—	Подволочискъ и Бродѣвъ (въ	—	—	—	—	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (на	158	913	845	519	—	дворецъ год.)	622	256	1004	1047	—
дворецъ год.)	—	—	—	—	—	Сучавы	615	—	1015	255	1030
Сучавы	940	—	737	1227	635	Чорткова на Галичъ	615	—	—	255	—
Кимполонга	940	—	737	—	—	Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Варшавы	940	—	737	—	635	Слободы рунгур. Копальнѣ	615	—	1015	—	1030
Варшавы и Чудина	940	—	737	—	—	Новосѣлѣцъ	615	—	—	—	1030
Новосѣлѣцъ	940	—	737	—	—	Варшавы и Чудина	615	—	—	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	737	—	—	Радѣцъ	615	—	1015	—	1030
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	635	Кимполонга	615	—	—	255	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—	Сокля	—	—	—	980	645
Ворсклава	—	—	202	1210	—	Вѣднѣ	—	—	—	980	—
Бѣлѣца	—	—	—	445	—	Ворсклава на Стрый	—	—	—	540	950
Сокля	—	—	748	445	—	Лавочного (Мунѣча, Серенѣ,	—	—	—	—	—
Лавочного (Пешту, Мшмонь-	—	—	—	—	—	да, Мшмонѣда, Пешту) и	—	—	—	—	—
да, Серенѣ, Мунѣча, Хи-	—	—	—	—	—	Хирова на Стрый	—	—	—	—	—
рова и Станиславова на	—	—	—	—	—	Станиславова, Долины, Во-	—	—	—	—	—
Стрый	—	—	—	834	1210	дехова на Стрый	—	—	—	—	950
Стрый и Скольбо	—	—	—	847	—	Скольбого и Хирова на Стрый	—	—	—	—	560
Скольбого, Адрова, Станиславова	—	—	—	—	—	Стрый и Скольбо	—	—	—	—	305
на Стрый	—	—	—	—	—	Гребенова (только вѣдъ 12/2	—	—	—	—	—
Гребенова (вѣдъ 12/2, вклю-	—	—	—	—	—	включ до 20/2)	—	—	—	—	950
чительно до 20/2)	—	—	—	—	—	Бруховичъ (почавши вѣдъ 12	—	—	—	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая по-	—	—	—	—	—	мая ажъ до вѣдѣканья)	—	—	—	—	—
чавши ажъ до вѣдѣканья).	—	—	—	810	—	Зимнои-воды (почавши вѣдъ	—	—	—	—	—
						12 мая ажъ до вѣдѣканья.)	—	—	—	—	342

Результаты вѣдъ въ вѣдъ нищеневомъ можна до-
стать въ оныхъ наформационныхъ, касахъ стаціонныхъ
у кондукторовъ

* Годаны печатаній грубыми чернилами

Рѣшѣны вѣды въ видѣ нишеневомъ можна до-
статъ въ оукахъ информацийныхъ, касахъ стаціонныхъ
и у кондукторѣвъ

*) Іодны печатаніи грубыми черенками означаютъ пору нѣч ну вѣдъ год. 6-омъ вечеромъ до год. 6-омъ
кожъ въ оуѣ информацийномъ ч. и. австр. зѣлѣзницъ державныхъ у Вѣднѣ (улиця Іоанна 29) якъ та.
Имперіаль, удѣлає ся устныхъ або письменныхъ обясонѣ въ справѣхъ дѣтчно службѣ на ч. к. австр.
зѣлѣзницъ державныхъ. О сколько подручникъ дозволяютъ, засянути тамъ-же можна информацией водно-
связи ся до рѣшѣ австр.-угорскыхъ и заграничныхъ зѣлѣзницъ. Въ бѣдахъ информацийныхъ продає ся
вѣды якъ таковы тарифы.

4980

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и отвѣтальный редакторъ: Иванъ Белей.

Печатъ въ фабр. Черляньномъ.

3 друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, підъ зарядомъ К. Беднарского

По відчитанню петицій забравъ голосъ ко-
місаръ правительственный гр. Лосъ, щоби від-
повісти на дві інтерпеляціи: пос. Рутовского
въ справі увязненихъ въ Тернополи и пос.
Антоневича въ справі нецощанованія рускихъ
святъ ц. к. властями.

Що-до ув'язнених в Тернополі, то най-перше треба підвести, що між нами єсть лише двоє учеників семінарії учительських, а прочі не підпадають під власть ради школярів, отже рада школярів не могла полагати справи в кружбі свого діяння; виро-чому пбелі §. 84 пр. кар. кожда власть му-сить доносити прокураторі державній о фак-тах, котрі підпадають під кодекс карний Інтерпеліти покликують ся на §. 195 пр. кар., що в'язниця слідча має тривати найдов-ше три місяці, а тимчасом згадані особи суть ув'язнені пбелі року. Отже сей §. відно-сить ся до так зв. арешту колізійного, коли розходять ся о ударення слідства, але що до в'язниць слідчих в злочинах, за котрі наложена довічна кара в'язниць, нема нія-кого обмеження що-до часу в'язниць слідчих. Впрочому з огляду на потребу точного роз-слідження справи, на об'єм справи, на 26 о-соби ув'язнених, слідство мусило розтягну-тись на довгий час. Слідство на укріпленню і зараз буде розвиватися розправа головна; не буде она в с'янні, бо перша каденція суду в' присяжних в Тернополі припадає на 25 лютого. Вкінці заперечав комісар, мов би ув'язнених але трактувано в в'язницю.

Що-до інтерпеліції пос. Антоновича в справі не пошанованя руских свят в відповіть комісар переважно в імена вла-стей політичних. Кілько разів дойде до в' домісти така провинна, в насльдок жалоби покривдженої особи, зараджує ся слідство. Минувшого року вилучило 5 жалоб і пока-зало ся, що власть не провинила ся. Рівнож в в' крайовій дирекції скарбу і в судах лучають ся тепер дуже рідко случаї на-рушення руских свят. Впрочому президія на-містництва віднесє ся до крайової дирекції скарбу і до президія суду в той справі та пригадає, щоб не дучали ся жалоби в той напрям.

Пос. Цоль мотивував своє внесенє о зміни закона конкуренційного і оправдував, длачого він не предкладає вже провкту за-кона, як н. пр. пос. Окуневскій, а лише став-ляє резолюцію до правительств, щоб оно предложило провкт. Се зробив дла того, що справу треба добре розслідати і порозуміти ся що до неї з властями церковними. — Внесєнє відослано до комісії адміністраційної.

По коротком мотивуванню пос. Поля-новскій вносєнє на признанє пенсії вдові по пок. Петруськом, відослано внесенє комі-сії бюджетової.

Пос. Окуневскій мотивував своє вно-сенє о зміни закона конкуренційного, вы-казуючи яка судба припала в участі всім ухвалом сойму в той напрям — дла того волить предложити провкт закона а не спу-скати ся на управління. — Внесенє відос-лано до комісії адміністраційної.

Пбеля справозданя комісії до оговон у-хвалено субвенцію з фондів крайових на бу-дову мосту на річці Стрий в селі Крушель-ниці до висоти 15% загальних коштов, а надто з фондів позичкових удрілено без-процентову позичку до висоти 25%.

Референт комісії школярів гр. Стан. Бадені виступив з справозданєм о про-екті правительственого закона що-до засно-вуваня шкіл народних. (Гл. окрему статью.)

В дискусіи генеральній забрав голос одинок пос. Окуневскій. В промові сво-ій підіймє деякі сумніви що до мотивів і ухвал комісії школярів. В 1886 р. ухвалено внесенє шкіл видільових, бо не відповіда-ють своїй задачі, а тепер признає ся їх потребу — хоч не подає комісії, як чом в на школярів за тих вбсвль лбт знітили ся услбля розв'язку в усіху тих шкіл. Мокна сумнівати ся, чи найде ся відповідне часло укваліфікованих учителів для шкіл видільових. Відтак провктовано організацію шкіл жевських не відповість ся потребі засновуваня гімназій жіночих. Натомість зь признанєм треба піднести заведенє допов-няючої науки рблнячої, хоч не звати, чи зь тов науки будуть могли користати зь даль-ших місцевостей, а не лиш виключно зь одного села. Рівнож дуже непевні мотиви комісії що-до в'ску, коли дбти мають зачаті ходити до школи. Вкінці застерігь собі го-лосє при дискусіи спеціальної.

Референт гр. Бадені відповідаючи на поодинокі заводи пос. Окуневского, боронив поглядів і ухвал комісії, при чом під-нісє, що і сам пос. Окуневскій признає по-ступ в той закон на поли народного школярства.

В дискусіи спеціальної ухвалувано по-одинокі артикули без дискусіи пбеля пропо-зиції комісії школярів.

В арт. 7-бм, де говорять ся о засно-

ванню шкіл видільових в 32 містах, по-ставив пос. Скалковскій поправку, щоб о заснованню кождої такої школи рбшавь сойм окремо ухвалою. Той поправкє сирот-тивив ся віцепрезидент Бобжинскій в рефе-рент Бадені, хоч оба запевнили, що засно-вуванє шкіл видільових буде відбуватись повільно і оглядно. При голосуванню не при-нято поправку.

До арт. 12-ого і 13-того забрав голос пос. Окуневскій і просив пояснити, що значить в плані науки: «взглядно також другий язык крайовий», а в плані науки для шкіл жевських бажав би помістити нау-ку гіієни і господарства домового — Віце-президент Бобжинскій пояснив, що сло-во «взглядно» вказує на обов'язуючі постано-ви законів, а вставлено в план науки для жіночих шкіл «гіієни і господарства до-мового» мусить спротивити ся, бо в'вє дві-чати до того не надає ся, а ті предмети вставлені в план науки для вишних шкіл жіночих. — По томт поспєнено цитує пос. Окуневскій свою поправку.

При Арт. 15-бм прийнято поправку о. Ковальського, щоб наука доповнююча відбувала ся в такій порі, котра би не спивіювала н занятій практичних, «нв обо-в'язку участі в богослужєнню церковном і науці катихизаційної».

Прийнято закон в другім читанню, а третє читанє відбудєть слідуючого засі-даня.

Вибрано до доповнюючої ради надзира-ючої банку крайової членів: Адама Бидже-ловича, Вол. Крайовського, Кар. Сципіона і Кар. Шаєра, і 2 заступників: Ст. Книжанов-ского і Юл. Миколаша.

Відчитано внесенє: пос. Окуневского (гл. нижче), пос. Дворского о потребі будови мо-сту на Сяв в Черемшлі, пос. Струшкеви-ча о потребі будови залізничі льокальної зь Добри до Величків.

Слідуюче засіданє в четвертє о годині 2-бї по полудні.

Внесенє пос. Окуневского зву-чить:

«Зваживши, що посліднє справозданє ц. к. крайової ради школярів за 1893-4 р. о школах народних і семінаріях учитель-ських выказало в нашом краю брак як 594 учителів, в насльдок чого було в томт часі аж 412 шкіл народних заргі-нізованих в нечинних; зваживши, що при до тепер уже зоргі-нізованих школах аж 1535 учителів зь испытєм дозрільности бракує, а також для браку учителів дальшу певно конєчну оргі-нізацію шкіл на одних здержано;

зваживши, що цбля східна часть нашого краю по за Тернополєм в Станіславовім, складаюча ся аж з 15 повітів, як: Ко-домня, Святинь, Косів, Надбярна, Богород-чави, Товмач, Городенка, Заліщики, Бор-щів, Бучач, Чортків, Гусятин, Теревовля, Скалат і Збарж, представляюча одинь не-розривний об'єм земель о 1,258,438 населєня не має нв одної семінарії учительської, під-чась кола в западній часті краю повстала власне тепер в Корсєв нові семінарія учи-тельська, хоч зараз в сусідності, безпосе-редно примєжнєм повтв р'яшівском уже здавна існувала семінарія учительська — вношу:

Вис. Сойм зволить ухвалити: Выває ся ц. к. правительство, щоб в найближшій будучасті приступило до заснованя в згад-аній східній часті нашого краю одної ут-рактівничої семінарії учительської, а при томт уваглявши головні два міста до заснованя того-ж найвідповіднїшї а то: місто Ко-домню яко найбільше, а місто Городенку, де бы нова семінарія учительська оперт ся могла о існуючу уже тамт назву школу рбл-нячу».

НОВИНКИ.

— Дня 19 н. ст. с'янє с. р. відбуло ся од-нацятє звичайнє засіданє фільомфічної сек-ції наукового товариства імени Шевченка під проводом проф. Івана Верхратского. П. Ма-ковей перенатав вступний часини зь своєю розвідкою про рекрутскі і воєничі пбєси в Австро-Угорщань. Праця его в продовженєм і доповненєм дотичних праць Драгоманова в Василя, подає исторію мілітаризму в Австрії, зображує погляди народу на воєнку службу на підставі просторого матеріалу і подає абривки рекрутських і воєничих пбє-сє, пбєє досє не друкованих. — На вне-сенє проф. Грушевского приступлено до уло-женя програми збирания матеріалов етногра-фічних. Дотичні російскі програми для уло-

женя етєогіарія розбрати між себе члені: д-р Грушевскій, д-р К. Левинскій, п. Копаць-кий і Шурат. — На видаванє абривок єтєо-графічних предмітував видбл 200 зр. рбч-но. — Проф. Верхратскій відчитав простору рецензію на посертєє виданє П. Срезнев-ского: «Матеріали для словаря древнерус-ского». Рецензію сю порбшено помістити в У-бм томі «Записок». — Вкінці перечитав О. Макарушка свою коротку розвідку «При-чинок до профєсорскої діяльности д-ра Оме-ляна Огоновского» і подає зладжені по-койником і доповнені автором з'являєть-ся слов' арабських, перських і турецьких, що стрічають ся в языці малоруськом. — О. М. ка.

— Тозариста «Руска Бєсєда», «Клюб Русинів» і «Львівскій Боян» устроюють в льокалі «Бєсєды» на днях 26 н. ст. с'янє, 9 і 17 н. ст. лютого товарискі забави при фортеп'яні. Вступ вбдє особи 30 зр. Сгрбї для пань воєняний, для пань вечєрковий. Хто не одержав бы запросає, зволить зго-лосити ся до господаря «Бєсєды».

— Зь Станіславова: Пригадуємо, що великий вечєр зь танцями, устроєваний товариством Руских «Жєнцї» в Станіславові, під пр-текторатом Вирєсє, єпископа станіславов-ского, відбудє ся в сєй четвєрт 24 н. ст. с'янє в сали кєсєня мбцєвского. Початок о годині 8 бї. Прибувайте, Вл. Землячки і Землячки, зь близьких і далеких сторбв, горити вь разом вь одної, зважєть нашу народну солідарність і покажєть свбєтє, що тамт, де вьє о зараннє народнє рускє дблє, як туть о мєнованє інститута дбєвочого, дблє, котрому в Богт благословить, все мы вьє разом! — Вбдє Комітєту устроєвочого вечєра.

— Директором учительської жєвської семі-нарії в Львові на мбєдє Люц. Дєдичного, іменованого недавнє шкільним радним, мав стати Мєчєслав Барановскій, дотеперш-ний вєспєктор окружної ради шкільної мб-ста Львова. Бєг насльєдником на вєспєктур-мав бутт, як кажуть, Юл. Фєнфара, дирек-тор жєвської школи видільової або одні зь учительів реальної школи.

— Правнучка цєсєря, баронівна Зєфрідє, уроджена дня 4 н. ст. с'янє с. р., померла в суботу по кількадевній недужі. Причиною була зміна мачки в насльдок чого вияв-зав ся нежити кишкє. Наступило запалєнє черевної плівки і дитина померла. Зь Вбдєя шкільного до недужої проф. Відєргофєра, але помбч була спбєзнєна.

— Замість в'вця на домовну бл. п. Сте-фана Лопушанського, д-ра прав в Вбдєя, жєрєвував Вл. п. д-р Стефан Федат, ад-вокат крайовий у Львові, в користь товари-ства «Руславі» 20 зр., за що Видбл того-ж товариства, признаєного для зачємєсєня ббд-нон молодєжи рускої гімназії у Львові, скла-дав сєму Добрбдєвє найсєрдєчїшу подяку. — А. Торонскій.

Болеслав Цибульскій

Торговля зєльєних товарів у Львові пл Марійска ч. 6 (французскій готель)

порукає:
Галіфакс звичайний добрий 1 10 зр.
Галіфакс зь стал. ножами 1 70 «
Галіфакс нїкєлований 2 50 «
Галіфакс зь шар ножами 2 75 «
Галіфакс зь ширєкими но-
жами нїкєлований 4 75 «
Галіфакс зь ножами якє
Jackson Heines нїкєлований 4 «
Галіфакс зь ножами якє
Jackson Heines нїкєлований 6 «
Галіфакс дамскї пошрив. 1 «
Галіфакс дамскї нїлєв. 2 50 «
Мєркур або Гєльєтєтє нї-
кєлований 2 60 «
Мєркур або Гєльєтєтє нї-
кєлований зь ширєкими
ножами 5 «
Jackson Heines нїкєлований 4 «
Jackson Heines нїкєлований 5 50 «
Jackson Heines модель 1894
зь глєбєкїм рбдєчєм
нїкєлований 6 75 «
Пара вузків околє 60 дє
нєперривнїх зь добротв
Рєх пара 57 «
Пара рєзїнцїв зь
лєвїших 30 зр.
Ілюстрованї цїнні-
кї даромт. 25 «
Сталєві оцїлї буква
Р 100 штук 6 зр.
430 8—10
(Бюро ановєвє Пєпрєсє.)

Знаєть вбдє многїх лбтє ц. к. управ. рафієрія спір-
тусу, зєосєтєрєна найблїжшїмї приладам рєкєтїфікаційним
найновїшїмї систємї, фабрика руму, лїкєрбв і оцтє
Юлія Микєлаша Насльєдникєв у Львові
Яков Шпрєхєр і С-ка
порукає старї польскї сєлїнь горївки, дуже добрі розолїсї,
лїкєри, руми правдїє зь Ямайкї, якє також найблїжшї
якості рївнїє спеціалї якє: Нарббєвскї, Олєннїк, Сєзїнєтє,
Кєрїатєвскї, «Дєбєл», Помєранчєвє не солбдженє, Рєтєвє,
Дєрєвєвскї і т. ж. горївки управлєєванї в однокб прєздїєм
єлєя зь яшєм фабрикє спрєздєжєнї.
Однокб жєрєлє вь крайє для пї. апїкарєвє, до побл-
рєня зьєкєсєлє абєлєтє, і зьєкєтїєнїє спіртусу, до цбл-
єлє лбчїєнїєх зьєкєсєлє вбдє податку і жєв опбдєкованого.
Правдїєм спіртусу оцївнїєм найсєдїєнїшїм, здорблє
нє шкбдїє, бє нє зєрббєжєнїєм зь єсєнїєм оцтєвєм.
Склад для мбста Львова, ул. Копєрнїка ч. 9 і вь
голєвїєм склєдї вбдє мїнеральних І. Йолєсє, улїца
Кєрєлє Людїєвє ч. 29.
491 27—104

Телеграми «Дбля»

Вбдєнє 22 с'янє. Цєсєр прїхвєть-
туть зь Будапєшту. Бувшї угорскї мїністрї
Люкач і Гєрєонїє іменованї тайнимї раднї-
ками. — Соймї будуть радити імовбрно до
12 лютого, а рада державна будє скликава
дня 16 лютого.

Будапєшт 22 с'янє. Президентом па-
лати послбвє вббрано вчєра Сїлєдїя.

Парїж 22 с'янє. Буржбє зрбкєтє ся
утворєня кабінєту, бє нє можє найтї мїні-
стерствє дла перевєдєнє реформї податку до-
ходового. Поручєнє утворєлє кабінєту одєр-
жити імовбрно Кєвєлєя.

Пєтєрбурґ 22 с'янє. На мбсєє кє.
Лобанова, іменованого амбєсєдором вь Бєр-
лїнї, будє імовбрно іменованї дла Вбдєя
Нєлїдов зь Цєртгорєда, а єго мбсєє зєймє
Зїновєвє, дотєпєршнїй посол вь Штєк-
гольмє.

Рим 21 с'янє. Вь цблбї Італїї вє-
лїка радбсть зь поббдє, яку водївєтє гєнє-
ралє Баратїєрї надь вбйскамі Абїсїнїєвїм
пбдє Сєнафє. Помїмо тої поббдє станбвскб
Італїїнцїв загрбжєнє, бє думают, що Мє-
нєлїк вїдє вь похбдє, щоб помістити по-
ражєнє.

Переписка Редакції и Адміністрації.

— Вл. Б. Лом вь Кр. Повбєстє «Двор. Гнбз» 1
арк. цблкомт вьчєрїзаний. — Вл. Н. Сє. вь За.
Добрє. — Вл. І. Гор. вь Шм. На 1895 збстало
250 зр. — Вл. С. Мл. вь Оп. До кбндє 1894. —
Вл. А. Рьб. Нє знаємо, дє згадєна особа тєпєр
можє нєбєувєтї. — Вл. А. Ст. вь Ко. Просїмо о
прїслєанїє. — Вл. Е. Сч. вь Жє. Годьтє ся.

Надбсланє.

Молочарня Маріє Ганкєвїч

ул. Сїєстусєна 31, поббч почтї и Видблє крайового
порукає 431 15—0
Сївдєня, оббдє и вєчєрї, кєву и гєрбату
Аббамєнт оббдє 8 и 9 зр.
Длє прїзвбжаючих rendez-vous.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИКІЙ

оптїкє і мєханїкє
пбдє Копєрнїкомт,
Львбв, плбща сє. Духа
(ул. Тєатральна ч. 6 протїв
головиної одькє)
порукає у вєлїкбм вь-
ббрї і нє найблїжшїх
цбнєх: окуларї, цїкєри, лєрєнєтї, бїєлєтє, дє-
лєкблєтє, баромєтєрї, аєрємєтєрї, мїкрбсєопї, лїпчї, ком-
єсєтє, рєйсєцїягї, лєнтї мєрїєлїєнї, пїєнчї, сїбєлї, мєномєртї
і т. п. Устрбєня зббїєнїєх єлєктєрїчєсєх. Вєсїєй напєрєв
нєготбванїєтє ся найкбршє і найблїжшє. — Замбєвлєня
вь прїзвбдїєх вьготбвєють тбтнє. 4185

Спеціалїст

недуги ух, носа и горла

Д-р І. Райнгольд

364 мешкає тєпєр 37—39
прї улїцї Сїєстусєкбї, ч. 21.

1000 цїгарєтєвїх тубок нє-
клєєнїєх хємїчнє розлбд-
жєнїєх 90 зр.; прї кучнї 5000
штук франко. — 100 вїзєтовїх бї-
лєтєв друкбваних вбдє 60 зр.
100 лїтєрєфонованих вбдє 1 зр.

порукає фабрика
Є. Пїонтковскб
Львбв, Паньска ч. 2.
844 8—15

Волосбнїй матєрац

по зр. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;

шитї колдры

власного вьрбє по 3-50, 4,
6, 8, 10 зр. и вьшє

порукає

ЮС. ШУСТЕР

Львбв, ул. Копєрнїка ч. 7.
17 4—30

Глядаю жєнщїны

сєрєднбго вбку до вєдєнє дб-
тєй и заряду дому
В. Молчкб

парбх вь Сєрєвїрах п. Озбєрнє.
11 3—3

Рєвблєвєрбї нумєраторї до зє-
чєнє дєрєвє чбтїрбє колбковї по
зр. 18. — п'ятї-колбковї по зр. 28. —
Льєсбї топорцї зь буквєми по 6 зр.

4595 порукає

Пєтрб Хшбнєтовскїй
горьковє вєдбєня у Львбв плбща
Зєпїтєльска ч. 1 (зпротїв кєтєдєрї).

Цбїєнїєх ілюстрбванїх рбзбїєх
прєдмєтбв до розпорбдєчїєстє

При закуплїтї товарбв просїмо покїдєуватїсь на нашу часопїсє.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник літературних новин“ виходить по вторгові, а по вторгові і п'ятницю на перекладі редакції „Діло“.

Передплата і жиролати приймають: у Львові Архієпископство „Діло“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Боперника ч. 11, і Бюро телеграфів у. Кароля Любківського 9, у Відні: М. Дукес, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, G. L. Danneberg & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Переклад на „Діло“ і наслідок за жиролати платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком з Австрії: на границю: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на півріччя . . . 9 гр. на півріччя . . . 13 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на півріччя . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляють на лінійку на попередній записці. — Редакція неоплачує вільної вартості. Неодержані чекі коштують 8 кр. в. а. Оголошення приймають за ціною 6 кр. за одну строку в номері, а в рубриці „Надобавки“ по 20 кр. в. а. Невіддані чекі коштують по 10 кр. за одну строку.

Просимо наших Впов. Читателів, щоб скоро виробляли всі записки [котрі, як ми вже писали, вносять тисячі], аби видавничий міг записки свої довги друкарні і фабрики паперу; по друге — щоб передплату брали в правдивому значенні того слова, а не в значенні „послуги“, якої в цілому світі не знають видавничі часописи, навіть такі, що мають публічний чи приватний субвенції, яких наше видавництво, на всі боки вповні незалежне зовсім не має, по третє — щоб ширли нашу часопис, приєднуючи їй як найбільше передплатників. Все те лежить не лише в інтересі самих Читателів, але і в інтересі справи рускої, отже можемо сміло відкликатися навіть до патріотизму і жертволюбності загалу руского!

В справі нових проєктів за конів школьних.

II.

Краса рада школьна, укладаючи свій проєкт а згідно змінювати дотеперішню постанову що-до примусу школьного, могла бути поінформована, що селянини взагалі не єсть прихильно настроєні для школи а тимчасом і в його діяльність в місцевій раді школьній має характер більше негативний як позитивний.

Не перечу, що просвіта і почуття потреби в не обходили загалу нашого селянства так, щоб оно само горнуло ся до просвіти, але тому є різні причини. Між ними причинами головна єсть та, що наш селянин не видить наглядно користі з просвіти в науку в приміненню до умовів свого життя на селі. Однак завдяки могутній силі культури і заходам патріотичної інтелігенції, просвіта й сюди дбастає — і не пересаджу, сля скажу, що тепер в кожній селі знайде ся як не вількавати то що-найменше кілька селян таких, котрі будучи самі письменними і розуміючи, що то є просвіта, ревно старають ся також других до неї довести. За доказ нехай послужать численні по селах читальні, крамниці, шпихлірні, щадниці і другі асоціації. Зваживши се, виходить, що краса рада школьна зле поінформована; спорадичних випадків не можна розглядати на загаль.

Застановім ся тепер: о скільки певнішіше осягне ся ціль школи [бо належало бы сподівати ся, що згаданий проєкт того має на очі] і о скільки школярство взагалі скор-

шою ходою поїде на перед, если окружній ради школьній замість рад місцевих будуть виконувати примус школьний. По упливі одного місяця школьної науки учитель викаже неходячих до школи дітей раді окружній. Рада окружна, маючи голый випис дітей і їх родичів, засуджує загальною всією на гривну. Свій засуд з виказом родичів высылає окружна рада посланцем карним, щоб той при помочи війти стягував кару з засуджених. Кожному відомо, яке вражіння робить сама поява послаца карного в селі, а вже ж певне не впадуть в восторг радости ті, до котрих хати той гість заходить і буде тягнути може остатній сраок з жердан або остатну верету. Що-найменше половина може бути тут таких, котрі з-за крайніх причин, як цілковита бідність, тяжка хвороба одного з родичів або з-за иншої важної причини не могли послати своїх дітей до школи. Не поможуть тут ні виправдування себе, ні просьби ні жалі, бо засуд мусить бути виконаний.

По такому залярмованню села і нераз боліших сценах наступає другий акт рішення окружної ради школьної. Потерпівши родичі, почуваючи ся засудом окружної ради покритими злестями свого положення, з-за котрих сам закон чи то на заважності чи часово дітей вбд обов'язку ходження до школи уводяться, вносять звичайно через уряд громадській до окружної ради просьби о удоволення вбд належних карт, подаючи відповідні причини. Окружна рада, маючи аж по виданню засуду матеріал, зачинає розбирати провини засуджених і — як уже нераз практика виказала — зносить свій засуд зб всіх тих пегентів, котрі виказали ся важкими причинами. А що-ж діє ся з тими бідняками, котрих не стати не то на фант, але навіть на оплату просьби до ради окружної? Вбд тих ані вбд ані навіть послаца карний не мбг нічого вдобути. На інтерполяцію звернувшись громадський: що має зробити з тими найбільше упертими? — приходять рішення ц. к. староства: замкнути їх на добу до „Іванових хат“! Вже не кажу, що такий спеціальний випадок виконання примусу школьного не подобав ся селянам в школі замість помочи зашкодити, але і самій окружній раді школьній по тм робити ся якось нівяково і — як то стало ся в одному громадою — скоро по другім місяці науки знов виказ дітей насипав до окружної ради, то она, мимо усильної просьби зараду школи, зреагувала вже вбд видавання рішення на другій виказ і відослала его до ради місцевої! Отже

дівна річ! — в практиці окружній ради неохотно виконують примус школьний [очевидно за-для незнання обставин місцевих, довгої процедури і проблематичних наслідків], а туті домагають ся закона, котрий би відобрать власть виконання примусу рад місцевим, а передав виключно в руки раді окружній! Чи се не іронія?

Таку саму стійкість, взявши річ з фактичної сторони, мають також мотиви, котрі послужили до сконденсування другого проєкту, згідно до починення зміни в існуючих законах, через котрі значні і вплив рад місцевих на школу зводять ся до зера і просто існування тих рад полішаєть тільки на папері.

На оправданні укорочення прав місцевих рад школьних наводять ся в проєкті, що ради місцеві хапають ся кермувати школою, а тимчасом в практиці показує ся, що она не доросла до того і лише шкоду наносить школі. — Отже мусимо запитати: де таке стало ся? — а дальше сля-бы навіть могло таке й зайти в котрій громаді, де председателем вишмово була особа занадто амбітна [як се стало ся в повіті борщівському в містечку Кудринцях, де председателем єпископ-выгнанец Феліксій дає причину до подібного закиду], то поодинокі такі випадки не можуть давати підстави до твердження, що загальною всі місцеві ради беруть ся правити школою по-за обсяг присвятого законом. По селах і містечках председателем єсть звичайно священник [рускій чи латинський], рідко де заступник обшару дворського або селянина. Чи-ж священник, котрий укінчив університет, не потрафить правити [уживши вже того виразу] школою, котра то управа, як означує §. 9. законів з 25 червня 1873 і з 6-го грудня 1887 р. полагає на докладний виконувати законів школьних і розпоряджень властей а в особенности: назначувати часу науки з перестерганьєм присвятого числа годин, на догляданню удільюваня науки і поведення учителя та карности дітей в школі і по-за школою? Впрочім трудно то якось погодити, що священник як председателем місцевої ради школьної, не буде мбг доглядати удільюваня науки в школі, а в силу законів з рр. 1873 і 1887 яко священник буде мбг виконувати по право.

Коли отже нема в дійсности педагогічного мотиву, котрий мбг бы служив за основу обох проєктів що-до згаданих зміни, то звернім ся до сучасної дійсности — чи не дасть ся дослідити властива причина до таких постанов?

Досвід показує, що нещастна політика

супротив Русинів не минула і школи. Як всюда так і в школі вузкоглядність польонізаторів запустила свою вбд. Учтель-Русин, хоч-бы й яку мав кваліфікацію, хоч-бы в его школі був і найкрасній поступ дітей, хоч-бы мав самі похвальні свідчення — не сміє явно выступати як патріот рускій, коли не хоче наразити ся на всякий неприємности, а навіть на утрату посади. Хто лише походження руского і обряду руского — мусить стеретти ся... Чи диво, що тота система, котрої пропозитори маять а виторію в Галичині одноцільного народу польского, виторію так званих „rozgadych Rusinów“, з котрих не оден, хоча приподобати ся вишшим сферам, служити, як може, завітній польській ідеї „od morza do morza“, вичує руских дітей історію про Ванду і Кінію та пісень „Z dymem rozgów“, „Jeszcze Polska“ і т. д. Чи диво, що не оден з таких, знаючи, зб-вбди втерз вбд, не заважає ся — по-при роботу польонізації в школі, хопити і за клевету на руского священника, а коли той єсть председателем місцевої ради школьної, то й на саму раду. Окружній ради школьній нераз, замість розсвідати річ об'єктивно, беруть ся за всякі репресалі на місцевій раді школьній [як примрсом окружна рада в Борщеві], а коли місцеві ради школьні і председателі їх домагають ся переведення розсвідів і вислухання їх гадки, окружній ради просто не звертають на се уваги. Місцевій раді школьній нераз іде лише о добро школи, рада бы якій хвб з неї усунути, а рада окружна бачить в тм „wrogie usposobienie dla szkoły i nauczyciela“...

Нові проєкти краєвої ради школьної вишли певно з таких інформацій.

Не дасть ся заперечити, що по ухваленню тих двох проєктів Русини страять і тоту решту впливу, яку ще досі мали на народну школу, а польонізації стануть тепер двері цілком уже отвором. Отже обов'язком загалу Русинів і наших руских послб вбд повинно бути: не допустити до ухвали таких школьних нам законів і не дати выдерти нам одиноким інституції, в котрій ще який-такій захист мало руске писмо і слово, і котра могла причиняти ся до здорового напругу і якого-такого пошановку прав руского народу в школі народній. Caveant consules!

Интересований.

3)

Бідний жидок Ратиця.

Написав Т. Ветлика.

V.

Однак ж шасте не було так зле, як Ратиця з початку думає. Рыба знайшла ся, а Ратиця гондлював і заробляв, а похатинище також добре допсувало. Правда, з початку вшло ему якось не складно з рыбаками. Вбд здавало ся, і добре ним платив в гостинці з мбста возив, но рыбаки були по найбільшій часті недоволені. Ратиця приймає з початку таку засаду, що все давав рыбакам за рыбу половину поданої ціны, потім зб тон половиною накидав ще половину і торг бував скінчений без великих короводів. Но рыбаки не переставали крутити носами в Ратиця нераз заважаєть, як оні, по скінченні торг, беручи гроші, споглядали на него якось з погордою. Вбд пытає себе: „Що то може бути? що він не вбд смак і як тут вбд догодити?“ Вбд пригадав собі, що рыбаки бувало, закинь продавати рыбу его батькови, дуже довго кричати, сварити ся, потім понюхують табаки і сміються ся. „Чекай! попробуй а ще той спосіб!“ подумав собі Ратиця. Вбд став нюхати табаку і зачав при купні давати як найменшу ціну.

— Ну, що ви хочете за той дроб? — пытає вбд рыбаков згордо показуючи палець на рыбу.

— Якій дроб? Повылазили тоб очі, чи що? Не видишь, що то щупак? Давай пять шфеток і бери! — говорили рыбаки з обуреньєм.

— Нате вам шфетку! ббльше не варта — каже Ратиця.

Тут вже починала ся сварня. Ратиця клене са, на чбм світ стоить, що рыба ббльше не варта, що тут нема ніякого зарббку. А рыбаки кричать своє: „Ты ратице свинья! нехристе! Юдо скаріотскій!“ і т. п., обидують его прозвищами. „За каре его, та в воду, щоб аж забулкотіло! буде менше одного жидка на світ!“ і т. д. А Ратиця горосить своє, накидає по новому. Така сварня тревала часом в цілу годину. Зб-далека гадав бы хто, що там коло ріки рбже ся по ловня села, кровь проливає, а то кількох рыбаков продає Ратиця рыбу. Ратиця выслушав рбвнодушно всі обиджуючі слова, підтримав сварню, о скільки уважав за потрібне, і купував рыбу далеко дешевше, як добрым способом.

По скінченні торг котрий-небудь з рыбаков говорив до Ратиці звичайно вже жартовливим тоном:

— Ну, дай же бодай зайти табаки, фарисею!

„Фарисей“ выймає з кишені березову табакерку, заживає сам і дає рыбакам нюхати за порядком, зачинаючи вбд дядька Миханька:

— Просту, заживайте, пане цехмістер! Вбдтаєть кожній мачав у табакерку два

пальці, напыхав табаки в обі носові дфрки, пчихнув і йшов до дому, а Ратиця лшав ся сам в приступ.

„Мбй батько небищик мабуть забудь мене сказати, як поводити ся з рыбаками“ — думає Ратиця, порядкуючи рыбу — „але я й сам власною головою прийшов до того... Ну, звичайно рыбаки!... Така вже в них, видно, натура... Та й не даю! Обможе оден з других на рбці, выгодуєть ся добре, то й потребує з ним будь высварити ся, на чбм-будь зббеть збгнати. Та ще добре, що зб мною, а то, здаєсь, були-б жбнки их ббдй...“

Вбд поскадаєть рыбу в садки, за вбз човном до другого берега і спустив вбд лбакою в воду, щоб була свбжа, коли прийде час везти на продаж.

В той спосіб ббгав Ратиця вбд одного верста до другого, торгував ся, кричав, купував, а коли наскладає цілу бочку рыбы, тогд наймає ффру і відставляє вбд мбста. Вбд мбст ббгав вбд по гостиницях, по богатих панах, о котрих знає, що люблять вбти рыбу і всюды знов торгував ся, щоб шось заробити. Тб, що возили Ратицю до мбста, зараєть знали, чи вбд мав добрий зарббок. Вбд такм раз вбд, вертаючи до дому, був веселый і посвистував собі шось під носом, або шось підсвистував, ударяючи по драбниці вбд воза до такт патичком. Вбд и о рыбаках не забував. При добрім зарббку вбд все купував для них по рбжку табаки, а для дядька Миханька навіть пыльоване бохонятко хлбд. И

майже ніколи не було випадку, щоб Ратиця нічого не заробив; коли ему не дописала рыба, то заробляв на інших товарах — на яйцях, на щетині, на клочу і т. д.

VI.

Зб часом Ратиця й забудь про рокову плотичку... Шасте до него весело всмбхало ся, зарббки не переводились, а до того ще кождей рбк приносив ему нову потбху — кожного року родив ся ему сын. Ратиця страх тбшив ся дбтьма! „Нехай но она — думає вбд собі — подоростать, а тогд як ми кинемось вбд до зарббків, то але раз буде життя, богатство!... а поки-що, треба самому западати коло роботи, треба годувати малых кунців...“ И вбд западаєть, крутив ся на всі боки, працюєть зб подвійним напруженьєм для дбтей, а рбк сходив за роком. Пять лбт минуло, вбд коли Ратиця оженив ся, пять синів ему народило ся, пять разів справляв Ратиця обрбзування. Кблько шаста, кблько утбх пережив вбд за той час зб своєю повновидою Рифкою! За той час его сонце стояло посеред неба прямо ему над головою і обсыпало его золотим промбньєм... Правда, вбд працюєть, но и вбд праці и вбд невгоды вбд чув себе щасливим. Цблыми днями вбд товсь ся по своїм селі, заходяв и до сусбдних сбл, зносив до дому всяку всячину, що лиш попало ему купити, а дома всею упорядкував, вбдтаєть вывозив вбд свбт дальше. Нераз вбд намерєть ся, нераз дощ

Справи соймові.

Відповідь комісара правительственного на інтерпеляцію пос. Антоновича та товаришів в справі нешанована властями руских свят звучить дословно так:

„На засіданні вис. сойму з 15 січня с. р. внесена була інтерпеляція до к-місара правительственного від пос. Антоновича та тов., в котрій шп. інтерпелянти жалують ся, що часто бувають випадки зневаги сторонь руской народности на терміни урядові в дві святкові дні обряду греко-католицкого.

Маю честь відповісти на сю інтерпеляцію, що в кожнім такому случаю, котрий дойде до відомости властей верхніх, буває заряджене дохочення, а коли жалоба покаже ся правдивою, провинившому вистає ся невластиве поведіння. З актів президіи намістництва я пересвідчив ся, що в часі від 1892 р. до кінця 1894 р. ввійшло 5 жалоб з повисшою причиною. В кожнім случаю заряджене дохочення і показало ся, що лише в двох случаях жалоба була умотивована; в двох других случаях сторони самі без вбави явили ся в уряді, а в однім случаю ввійти вбавив асистенцію жандарма для етикетки карі школьників.

На скільки я міг в короткій дорозі повинформува ти ся в краєвій дирекції скарбу і в висшій суді краєвій, в там також жалоби з причини нешановання руских свят або цілком не приходять або дуже рідко — при чом годі мені поминути, що суть чинности судові, котрі після истинности приписані навіть в неділі і свята, чи римо-чи греко-католицькі, мусять бути предприняті.

Щоб вироком підобні жалоби не повтаряли ся, президіа намістництва, хоча в відповісти нтенції высказаної в інтерпеляції, не залиши вбави об'явкою підчинені уряди, щоб свята після обряду греко-католицкого що до руского населення так само держано як свята римо-католицькі, — римо-ж не залиши вбави ся в той цілі також до президіи ц. к. краєвої дирекції скарбу і висшого суду краєвого у Львові, — а не сумніваю ся, що така пригадка ухилити в ті рідкі случаи, в котрих згадані несправильности ще дучають ся.

Зб. справоздань, які виділя краєвий предложив сойму тепершньої сесії, замітне справоздань о поборі краєвих оплат консумційних. Як звістно, ухвалив сойм минушого року закон о поборі краєвих оплат консумційних, щоб в сей спосіб побільшити доходи краєві в розумі ся, тым самим зменшити додатки краєві до податків, котрі досягли значної висоти. краєва оплата консумційна вель така: 30 кр. від гектолітра пива, 3 зр. від гектолітра спирту о 100 степенях, 4 зр. від гектолітра солодових горівок і 30% додатку до податку від вина. Закон був ухвалений, одержав санкцію і виділя краєвий мав вводити в життя. Для виділу краєвого лише дві дорозі: або взяти адміністрацію у

власний заряд, або виарендувати побортних оплат. Адміністрація у власному заряді привела б много клопоту, а знов виарендоване побортні стрігло б в самі початку на великій перепоні. Дирекція фонду проініціативного не хотіла взяти на себе аренди, мбета в більшій арендатори проініціатива на вель вороже становленню супротив цілої сирва, так що здавало ся, що буде треба взяти виділов краєвому, вглядно краєвій, адміністрації в свій заряд. Назві розписані ліцитації про помочи оферти не повело ся, в вплинули лише три оферти, котрі можна було прийняти, в більшій же часті повтрити в краю або не подано ніяких оферт або подано дуже низькі, так сказати б на сміх. А тут побла обчислена повинно б прийти до фондів краєвих 1,133.000 зр. з оплат консумційних. З той прикрої ситуації вель член виділу краєвого д-р Савчак, котрому поручено цілу сираву, вивести ся дуже добре, а результат вго заходів в труду в той справі представив ся світло. Д-р Савчак мусів по більшій часті об'являти майже в повтрити в краю в розглянувши в ситуації на місці вимірювати відповідний спосіб виарендовані оплат консумційних, чи то на цілий повтрити, чи лише на окремій судовій, чанаві на кілька разів, або поодинокі села. І у всіх тих случаях по найбільшій часті треба було перевести устий пертракції. Результат тих заходів представив ся в цифрі 845.000 зр., котрі придуть краєві з оплат консумційних. На рік 1895 предлажив виділу краєвий встановити в бюджет 825.000 зр., бо остачі 20.000 зр. треба заховати на видатки і евентуальні страти. Сей результат мусимо уважати світлим, бо по переломанні перших ледів, по зломанню опозиції, результат в сльдовочих роках будуть имовірно льшій. Від успіху акції в справі побору оплат консумційних залежало, чи буде можна зменшити додатки краєві до податків; — акція повела ся в то в речині надсподівано передчасно, так що на 1895 р. можна було зменшити додатки краєві 4 кр. від 1 зр. оплачуваного податку. Труды увінчалися успіхом.

О польскім комитеті виборчому

подав Сзас деякі близькі вбета, именно що до відносин того комитету до поодиноких сторонників польских, Сзас пише:

„Справа вибору центрального комитету вела ся довго в початку сойму мбж рівними его фракціями. Страно ся вимірювати, чи будуть змагані творити інші комитети, а негувати комитет, вибраний колом соймовим. Лівниця, посвятила довго, зазнала, що окремих комитетів не буде творити і підчинят ся комитетові центральному, вель в кожнім з відділів комитету центрального, львівським і краківським, буде мати трох своїх репрезентантів (на десять членів), та одного загупника (на п'ятьох). Вель три клуби, складаючи унію консервативну, розважали ту пропозицію і признали, що треба в принах від устів, що буде держана постановка регуляміну, силою котрої в-

одній члені центрального комитету виборчого не може належати до ніякої небудь вищої організації виборчої.

Отже що до лівниць, то вже з повисшою комунікату виходить, що она склалася вель перед унію консервативною. За участь своїх трох репрезентантів на десять членів комитету зреагировала лівниця з свого права, утворити окремий комитет виборчий з девізо демократичною. На що здало ся, заявувати торік якийсь товариство демократичне, з виразною програмою опозиційною до програми консервативної, в складі котрого входили знатні члени лівниць, вель при ршлючій хвилі, при виборках, коли то нагода змрити свои сили, лівниця смірно підчиня ся під гетемонію „старших“ братів. Ся резигнація навіть не бєт політична з огляду на інтереси лівниць, бо не признає ніяких корисей або бодай рівноправности (хбета що були це які і другі услівя, н. пр. запоручення членам лівниць мандатів з мбети), але бєт політична супротив другон народности краю, супротив Русів, бо в тій вгляді виступляти і лівниця і уніа консервативна під спільним прапором до борби. Для Русів з того факту сльдно, що чи то лівниця, демократи, чи правниця, консерватисти — в справі руской поступають згідно під одним і тым самим окликом боввям.

Була ще kwestія участі селян-Мазурів в комитеті центральному і порішена она таким заявленієм пос. Крамарчика: „Участі селян — мав говорити Крамарчик після Сзас-у — в комитеті центральному неподача. Не треба посуджати селян о недотрє до шляхти, але звістно, що дбляють на них рбвий впливи і тй використовують в свої хосеві таку участі селян в комитеті. Лшме, щоб мали свої комитет, але сей, як бєсєдник за себе і своих товаришів може впенити, зстане в тєсєншійм порозумінні з комитетом центральним, не буде хотіти перенняти, лшме помагати. Знамо добре, що бєт бє з добром, але зб шкодою краю, вель бє селяне самих селян вибравли. Було б 74 послів, котрі б роботам соймовим не дали рады. Сего цілком не хочемо. Ходить нам о мбета для селян в сойм, але не о значіе вх чало. Длтого можемо буті в порозумінні з комитетом центральним та в громадах і повтрити его кандидатам не перенняти, протавно вх підпирати.“

Се заявленє було прийняте — як паше Сзас — оплесками, в мь сему вбємо, бо з вго виходить, що це і на будучу каденцію запевнені мандати шяхт в громадах сльських.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

На передвчерашнім засіданні угорского сойму вела ся дальша дискусія над заявленієм презеса міністрів Банфі о. Саскій посол з Семігороду Мельцль підніс, що давніше вступало вправді недотрє мбж Медярами і Сасами, котрих уважало ворогами держави, однако тепер зник сей нерозумний погляд. Бєсєдник га-

дає, що також президент міністрів тепер вже вшом гадка, як тоді коли мбж нам, яке стрімше жупавом і Сасами вступало як острим жупавом і Сасами вступало як острим жупавом. — Президент міністрів Банфі вепорозумів. — Президент міністрів Банфі зазначає, що не уважав справедливо рбцію, щоб народности, яко такі, ставляли свои програми, однако признає, що програма т. зв. саской селянської партії не обіймає вчого таког, що протавило бь законам і не було згідно з програмою правительства. Заявленє правительства зложено в справі народностей, відносить ся також до Сасів. — Германь пытав, дльчого Векерля немов бь віддалено в дльчого дотичне відручне письмо не мав слів „на власну просьбу“? Бєсєдник заявляє, що лшме ся на опозиційнім становищі. — Ашбєт підніс, що не може підпирати правительства, котре приймає церковну політику ліберальної партії. — Угронь заклав ліберальній партії, що она держить ся горячково власти. Угода се не вчтний закон. Розвиток мусить поробити і поробити в ітй зміни. Бєсєдник не може підпирати правительства, котре опирає ся на угоду з 1867 року.

Мбж Австрією і Болгарією вбх сирь в справі акції і патентного податку, як і наложило болгарске правительство на всіх заграничних купців. Протав сего зарядженя виступило австрійске правительство з протестом, а болгарскі міністри заграничних справ Начовица виставили так дві ноты у відповіді. Черва з тих нот уважав протест Австро-Угорщини за дуже шкідний для Болгарії. Она старає ся докзати, що нова акція, на котру згодило ся вже кілька держав, мала на меті увільнити Болгарію від фінансових клопотів, а остаточно дотикає она лише болгарских консументів. Цофнути вже оголошений і санкціонований закон було бь разячою безправністю і мусило бь повалити рівновагу в державній адміністрації. Болгарске правительство высказує готовість до всяких уступок при остаточно заключено торговельного договору, а за те просить о відлаканні протесту, бо внакше мусило бь уступити мбета новому министерству, котре і так не могло бь внакше зробити. — Друга нота представляла акцію як внутршню данину в сей характер признали в чужій державі, а Англія і Бельгія заявили ся вразно за ввєдєнєм. Правительство стоить супротив довершеного факту. Длтого австрійске правительство повинно вдоволити ся об'явкою Болгарії, що скількість оподаткованих артикулів не збільшить суми податків. Протест Австро-Угорщини протав патентного податку називає ся в ноті просто виповідженієм війни, бо незначий зміни, які поробило собраніє, не оправдують его відкинення зб сторони Австро-Угорщини. Нота називає поступованє Австрії знуцанієм, котре лише Росія може вийти на користь.

Від часу смілых виправ італійского генерала Баратієрі до Кассалі в Судані в відтак до Аду в Абіссинії звернула ся загальна увага на ново на ертррейску колонію в Африці. Кассалю добув Баратієрі стало для Італійців, укравив в тым способом забезпечив Массаву від несподіваного нападу Мадістів. Зробивши се звернув ся в другій бєк, до Абіссинії, щоб і тым сусєдам дати почути силу італійского оружя. Щастє саряло ему, бо коли був в дорозі до Аду, столиці часті Абіссинії, Тігре, розбив на голову тіграньского намістника Рась Мангашу, що заступив ему дорогу, в трох битвах від 13 до 15 н. ст січня під Коатіт і Галай. Побда була ршуча і Рась Мангаша утратив все войско а сам прозав без вбєги. Очевидно, що з тон нагоди настало в Італії велике одушевленє і в цілм краю відбувають ся тепер голосей демонстрації в честь Баратієріого. Однако мно тух побдє становище Італійців в Африці дуже тяжке. Баратієрі зачинає майже рівночасно двох протавників, Мадістів і Абіссинців і хоч пока що побда по его стороні, то все таки треба пам'ятати, що і неприятельскій войска під Кассалею і войска Рась Мангаш, се лише попередній сторож, а як телеграмы доносять ладити ся як король абіссинскій Менелік так і Мадісти до ршучої борби з Італійцями. Супротив того італійске министерство війни ршало выслати Баратієрому як найскорше на підмогу 3000 пхоты і 5 ескадронь кінноты. В італійских дневниках появила ся вбета, що Абіссинці стоять під впливом Франції, котра вх наклонює до війни з ними.

(Дальше буде.)

перемочив его до витки, не раз втер роздував ему на остьх полы від халата, а світ заллював очі, — все ему одно! Вон вшов наперед, до витчєнои перед собою ціли: до зарбку, до жити... Но за те, коли прийшов вечером до своєї хати, як тоді легко ему було на душі, як благо коло серця, з якою любовістю слухав від тріскоту основних патків, що горіла в печі, якою роскошію переїмадо его тепло, що роходило ся від горячого огню! Як мило було для него жінка, що з зарум'яненім видом стояла коло огню і варила вечерю, як милым для него були діти, котрі вон брав одно по другім, годив на колінах, пестив, туляв до свого серця. Спокій, відпочинок по роботі в теплої хаті, коло жінки, коло дітей — се було для него найсолодшим щастєм.

Цілий тиждень вон жив як будь, вель як найпростіший страви, во за те на передтшав ся шабасом. Вон тшав ся, що в шабас буде всти пшеничний гуфоль, добру рибу, мясо... А надійшов шабас, то вон вже уживав его, як тільки міг. Прадлений святчий страви вон ввє поволі, любочис их смаком, а щоби той смак ще більше піднести, то вон порівнював в думці ті страви з тым „смітєм“, т. є. з цибулею, з часником, редькою, яке вон ввє, і то прихацєм, через цілий тиждень. В шабас вон задавав на себе предковчю, вже позеленілу від старости атласову бекешу, на голову закладав шибасову шапку з тхорів в ходив собі по хаті або по подвір'ю, сльваючи собі щось під носом або по-

евістучи в рот зуби, та відганяв геть від себе всякі буденні думки. І Ризка убирала ся по святчонму і не раз в льтний день она обє виходила на улицю або на обочину, щоб перейти ся, а Ратиця з любовістю дивив ся на червону парасольку, котру его жінка розпирала, і здавало ся ему тоді, що вон пав, що ему нічого не достав до щастя. А мавув шабас, Ратиця на другій день брав знов компанію на плечі і гайда в село за рибою, за якою всячюю. І Ризка дармо не сиділа: она доглядала дітей, пильнувала корови, та ще тримала і невеличкий скленок та продавала людям, що хто бажав; а хоч в невеличкій був з того зарбєк, то завжди щось в з-вєдєн капнуло.

Взагалі Ратиця за тих п'ять лєт не заробив багато, як сподівав ся, не зложив тільки грошей, як се було з початку его мрвєю. Однак вон, як на его потреби, жив цілком вгдєно і нічого ему не бракувало. Заробляв стільки, що міг з жінкою і з дітьми вижити, з зароблєних грошей доповнив батьківську сотку, котру з початку був надшарпав, поправив хату, коли она стала одного року халита ся, і купив корову, щоб діти мали молоко.

Вон не раз перераховував сотку, котра ему лишалась по батьковій в спадщина, і не раз думав, чи бє не сльд було розпочати з нею якийсь більший гєндєл. Однак вчого годного не міг придумати. Збєжа в тих сторонах люде не продавали; щоб гєндєлати худобою, то треба буті вельним хлопом, а в него не було такої сили; щоб гєндєлати льєм або щоби вынаймати кор-

шму, треба мати на початок далеко більше грошей. Взагалі що до кушєчкої натурі вон цілком вдав ся в свого батька. Як его батько гєндлював рибою, так само і вон до того гєндлював мав найбільше склонности в найбільше хисту. Як колись від его батька, так тепер від него, чи лєтом чи зимою, вже здалека розходив ся запах сырої риби. Ратиця був справдшним фулєрем! Іррада, вон пронохував, як бє не удало ся ему купити кавалок поля або огорода... во вгдє не лучало ся: кожний селянин тримав руками і зубами то, що мав, о продажі вхго і не думав. Щоби побільшити свою снадичу, думав вон раз над тым, чи бє не удало ся троха ограничитися в вж... но вбєнці махнув рукою і розсміяв ся. „Який з мене дурень! — подумав собі Ратиця — на що мені жити мовь собац? Як чоловік жєт, то мусить вєти, а як вєт, то повинен робити... І я роблю, а що зароблю, то на тє, щоби з жінкою і з дітьми звєтєти, а що лишити ся від вєдла, то сквою, а як я прожию тільки лєт, що мбй батько, то і я зложу сотку а може і більше... А як мбй хлопчик доростуть, то они будуть гєндлювати рбним гєндлям: худобою, деревом, матеріями... а грош будуть пшєти, як вєдла... І вєт з вдовольєнєм поглядав по своих барчистых і цузатых сывєт, з котрих одні весело вєгали по хаті, другі цо-вно спинали ся дуба, треті рачували...

Виходить у Львові що дня (крім неділі і урочистих свят) о 5-й годі на полудні. Літературний додаток „Вісник“ найважливіших повностей“ виходить по второці, а по второці і п'ятницю на переміну рахунок з Діагоном.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Діагона“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень ул. Баторія ч. 11, і Бюро газет ул. Барока Ангелі 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, A. L. Daube & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Adelsheim schegasse 6.

Передплата на „Діагона“ і належність на ксерати платити у Львові.

ДІАГОН

Передплата на „Діагона“ з літер. додатком“ в Австрії: за границею:

на цілий рік . . . 18 гр.	на цілий рік . . . 24 гр.
на шість місяців . . . 9 гр.	на шість місяців . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік . . . 16 гр.	на шість місяців . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр.	на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляти слід лише на попередню вставку. — Рішення неопечатані вийти з редакції. — Коштові листи коштують 8 кр. в ш. — Оголошення приймають: за цілий рік 6 гр. в ш. одна сторінка експонатом з рубрикою „Надбавки“ по 20 кр. в ш. Жодних чисел не по 10 кр. в ш. в ш. в ш.

Просимо наших Впов. Читателів, щоб скоро виробили всі загалом [котрі, як ми вже писали, вносять тисячі], аби видавництво могло заспокоїти свої довги друкарні і фабрики паперу; по друге — щоб передплата брали в правдивому значенні того слова, а не в значенні „посланиці“, якої в цілому світі не знають видавництва часописів, навіть такі, що мають публичні чи приватні субвенції, якіш наші видавництва, на всі боки повні незалежні зовсім не має, по третє — щоб ширли нашу часопись, приєднуючи як найбільше передплатників. Все те лежить не лише в інтересі самих Читателів, але і в інтересі справу рускою, отже можемо сміло відкидатися навіть до патріотизму і жертволюбності загалу руского!

Чи „головний“?..

В останній хвили одержали ми отсю вість:

„На дві 23 я. ст. січня с. р. зложився в університетський головний руский комітет виборчий.

Членами його суть: посол ради державної в союму кравового: Барвінський, Вахнявський, Гаморак, Охримович і Савчак, — делегати всіх трьох орденаріатів: крилошане Бачинський і Туркевич та совітники консисторський оо. Торонський Алексей і Чапельський; — кооптовані члени: проф. Грушевський, проф. Гриницький, судья Долбицький Антон, сов. Ільницький Василь, д-р Левіцький Кость, редактор Маковей Осип [з „Народної Часописи“] і крил. Пюрко, — вкінці заступники: катих. о. Гузарь Євгеній, Паньківський Кость і о. Юряк.

Головою комітету обраний пос. Барвінський, заступниками голови крил. Туркевич і д-р Савчак, а секретарями д-р Левіцький і о. Юряк.

Засновані комітету з боку фракції Барвінського-Вахнявського не єсть і не могло бути ніякою несподіванкою, для того сам факт засновання сего комітету будить в нас інтересу менше, аніж склад його.

Комітет сей есенціонально розніти ся від головного комітету виборчого в року 1891-ого. В сьміт комітеті осталося лиш одне таке саме, як було в році 1891-ом, а вимено заступництво орденаріатске заступниками; натовість нема в сьміт комітеті від-

поручників клубу соймового [тільки поодинокі послы не делеговані клубом] ані нема відпоручників „Народної Ради“, всеравного політичного товариства народоцівів. Через те, очевидно, комітет сей не може мати характеру комітету головного, бо не репрезентує загалу Русинів — народоцівів, а репрезентує тільки одних вх відом. Тут не впливає нічого в участь деяких послів з ради державної в сьміт комітеті, бо-ж в раді державній, як вв домо, послы народоців розіслали ся на дві половини, а в комітеті заслуплена лиш одна сторона. Не потребуємо чей-же й згадувати, що організатори сего комітету зовсім не відносилися до „Народної Ради“, ані до соймового клубу посольського.

Ініціатива до основання головного комітету виборчого належить соймовому клубови рускому [як у Польській соймовому клубу]. Клуб руский, на жаль, не сповнив тут свого обов'язку. Голова клубу пос. Романчук тяжко занедужав, а члени клубу Гаморак, Охримович і д-р Савчак, замість взяти ініціативу дозволена комітету, котрий би репрезентував загалу народоцівів, воліли пристати до послів Барвінського-Вахнявського, зв-завших ся з орденаріатами, а виступили з мітрополітом. Зав'язаний комітет — може при підпорі правительств і центрального комітету польського рахувати собі на найбільший успіх — але комітетом „головним“, репрезентантом загалу Русинів-народоцівів він очевидно не єсть.

Проект закона

о властях надзираючих місцевих і окружних для шкіл народних.

Комісія школьна упоралась на основі реферату пос. Войтха Дядушакського з другим предложеньем правительственным дотично зміни деяких постанов законів з 22 червня 1873 р. о надзираючих властях місцевих і окружних для шкіл народних. Як можна було передбачити, комісія школьна поручає союмові прийняти проект правительственный, поробивши в ньому лиш деякі зміни, щоб, як кажуть, усунути можливі хибні толкування втєнцій законодавця.

Згідно з проектом і в торбично ухвалою соймовою вносить комісія, щоб репрезентант обшару двірського був ввд тєпер ірсо іме членом місцевих ради шко-

нон. Се розширення прав обшару двірського має бути рекомендацією за збільшені преставін обшару двірського на школи. Але що після закона з 24 цвітня 1894 р. єсть також збільшені дати цілого загалу на удержання школи народної, то комісія школьна годить ся на се, що треба покликати на члена місцевої ради школьної також репрезентанта ширшого населення, а вимено відпоручника ради повітовон. Рівнож корпорації торговельні і промислові, що приймають ся датками до удержання школи або курей, высылають до місцевої ради школьної свого представителя з правом голосування.

Проект признає властителям обшару двірського право вименувати постійного репрезентанта до місцевої ради школьної. Се постановою має — після гадки комісії — значення там, де обставини не дозволяють властителям брати участі в роботах місцевої ради школьної, в котрому окрузі лежить одна належачий до него обшар двірський.

Атрибуції в обов'язки місцевої ради школьної означає проект закона відмінно від обов'язуючих досі приписів. Між іншим проект накладає на місцеву раду школьну і дальше обов'язок наглядаати поведєнє молодіжї школьної по-за школою, по-лишаючи учителям обов'язок нагляду над карністю в школі, а окружній раді школьній обов'язок нагляду моральності учителів. Дальше посилає проект місцевої раді школьній обов'язок годити спори між учителями і громадою або членами громади, а посилає окружній раді школьній завданє годити спори між учителями. Рівнож посилає місцевої раді школьній право уділяти відпустки учителям і наглядаати над подаванєм науки в годинах означених планом науковим, однак право означати ті години прислуге вишнім властям школьним.

Повышши постанови — каже комісія — віднимають місцевої раді школьній власть над тым, що дє ся під виглядом дидактичним і педагогічним в комнатах школьній і власть над учителями, дотично его морального поведєнє — увагляючи тым самим числені, а часто оправдані жалоби учителів, котрым місцевої ради школьній не досить просвіщені і переняті потребою науки, дуже часто сивали завданє, та увагляючи се, що ради окружні мають, завдяки побільшеню посади окружних инспекторів школьних, органи, котрими можуть виконувати тьмше аніж давнїше нагляд над школами, до той степені, що одвчальність за діяльність учителів повинна на них спадати.

Але правительств, предлагаючи свій проект, відчувало, що було шкодним, если бы нагляд суспільности над школою був обмежений і що окружна рада місцева не виконувати своїх задач, помямо помочи инспекторів, если місцевої чинники єи не можуть своєю радою і досвідом; для того проект накладає на місцевої ради школьній обов'язок повідомляти окружній ради школьній про все, що може сивати здоровий розвиток школи, з чьм бы то вини походило, і высказувати свою гадку о стані школи. Комісія школьна, порозумівши втєнції правительств і бажаючи, щоб місцевої ради школьній в хвилину не сумнівали ся о тым, що мають обов'язок доносити не лиш о справах економічних натурі, але також о вєсьм, що выдалось бы їм невдовдовдним чл то під виглядом релігійним чл для удержання моральности, — вносить, щоб сойм, — приймаючи впрочім в цілості дотичну постанову проекту, котра высказує лиш загальний обов'язок місцевої раді школьній, виконувати все те, що їм буде поручєнє в силу законів і розпоряджень вишніх властей школьних, утєснєв надто виразно постанову, що місцева рада школьна має повідомляти окружну раду школьну о таких рьчах, котрі можуть некористно вплинути на школу, а котрих сама не в силі усунути, чи то морально, чи матеріально натурі.

Комісія згодилась на постанову проекту що-до атрибуції предсідателя місцевої ради школьної. Предсідатель має при ухвалєні голосувати, а не рьшати при рівності голосів. Если бы при голосуваннє показала ся рівність голосів, то се вносєнє стане ухвалою, за котрым предсідатель голосував. Если предсідатель застановить ухвалу місцевої ради школьної, то має о тым повідомити до трьх днів окружну раду школьну. Крім прав і обов'язків предсідателя, яко екакутивного органу місцевої ради школьної, поручєнний предсідателєви обов'язок, звиджувати школу і доносити о єи стані окружній раді школьній. Если предсідатель не виконувє своїх обов'язків, то окружна рада школьна зачнеє з-поміж членів місцевої ради школьної надзорця школьного, котрий буде заступати предсідателя в єго чинностях.

Проект постановляє, що члєны місцевої ради школьної можуть звиджувати школу лиш тогдї, если мають на се дозвол цілої ради. Се постановою викликана якимсь під'ям, що лучили ся в деяких місцевостях. Комісія годить ся на ту гадку, однак вносить, щоб дозвол не цілої ради, а вже самого

4)

Бідний жидок Ратиця.

Написав Т. Ветліна.

VII.

Треба знати також, що ціле те родинне щастє Ратиці було сполучєнє ще з одєю утхою, а вимено з тою внутрішньою утхою і вдоволенєм, що ввд уважав себе „письменним“ чоловіком. Вже в перших часах, ввд коли він став гендлювати, уважав він великою необхідністю єю обставину, що не вмів писати, а особливо, що не знав рахунків. І він постановив навчитись кочє, коли вже не читати, то бодай рахувати.

Одного разу він удав ся до Миханєвського сына Панаса, став коло него крутити ся, став єму придобуватись, а вкінці сказав:

— Знаєш що, Панасе? Я маю до тебе дуже великий інтерес!

— Який інтерес? — спытав здивований Панас, бо Ратиця приходив усе до єго батька, — а до него ніколи не мав ніякого дїла.

— Ты такий письменний, — говорив Ратиця, підлежучись, — ты такий учений, що аж стїхав, а я дурний, темний, як табак в розі. Особливо дуже менї але без рахунків, як без рук. Чи не гавчав бы ты мене рахунків, любий Панасе, а я тобї

за те подякую, а навіть заплачу, коли схочеш.

— Добре! — скликнув Панас, — не велика се штука, а для мене дєвога, що виджу хоч одного жиди на свїті, котрий не знає рахунків. Та коли другий жиди, Продо-ві сыны, уміють рахунки, чому-ж ты, Ратице, не повинєв их знати? — Панас смїяв ся весело і поклепав при послїдних словах: Ратицю по плечі. — Знаєш Киво? — говорив дальше — я не люблю вашої вьри, бо вєй жиди то шахраї, п'яки, душегуби, но ты, Ратице, чесний жидок, ты не робивш нічого злого... оть торгуйся, щоб выжати з свїтї... чи не правда?

— Ну, такі так! Я бідний жидок, нічого нікому не винєв.

— Ходи, ходи любчику, навчи ся рахунків, — говорив весело Панас, — може й тобї удасть ся кого вшахрувати...

Ратиця розсміяв ся і собі; він вищирив зуби, лице єго покрито ся дробними аморщамі, а цибульковаті очі выступили більше наверх.

— Бїгме, Панасе! — закликав він в ударив ся кулаками у груди, — я не на тєє хочу знати рахунки, щоб шахрувати, тільки тому, що менї дуже невгьдно: як не запивеш собі, то ввчю не хоче тримати ся голови в геть утїкає...

І став Ратиця учити ся рахунків. Найтяжєє було єго навчати ввд 1 до 9, но коли навчав ся читати і писати єи основні цифри, то ввдтак уже цілком легко було єму ви-

вчитись аж геть до 100 і до 1000. А коли вкінці зрозумів цілу тайну читання і писання рахунків, тогдї став так тїшати ся, що виглядало, мов-бы збожеволїв. Він став скакати по хатї, танцювати в присєдї, обіймати Панаса, кланятись єму аж до нбг, ки дати шаламком до долівки, а при тым все приговорював: „Письменный, письменный, письменный!“ Вєй смїяли ся з Ратиці аж за боки тримали ся.

— Тю, дурний Ратице! — еликував вкінці старий Миханєвський, — та де ты письменний? А читати, а писати вмєєш?

— Чому не вмєє? Вмєю! — відказав Ратиця і дальше скакав по хатї.

Він справдї вмєє читати і писати — по своему. Рівночасно з рахунками він учив ся дома письма на власну руку, а що єму годї було навчити ся читати і писати так, як умєєв єго учитель Панас, а надто, що він понимав письмо лиш як рьч потрібну до практичних цїлей, для того він винайшов свої власні знаки на кождо рьч, якої приходилось єму гендлювати. І так коли треба єму було написати слово „рыба“, то він малював лежачий подовгастий трикутник; „яйце“ означало в него кругле колїще подбове до яйця, „рака“ означало у него жидовске алеф, „щєтїну“ знак подбоний до щєтїни, и т. д.

Вд того часу став собі Ратиця всьо записувати, що де купив, колько заплатив, ввдтак що продав, колько взяв, що з того заробив, — и з тым було єму дуже ви-

гьдно. Єму тепер, мовь отворили ся очі, він уважав себе за цілком письменного чоловіка і коли йшов якою улцею мєста, то задирив голову до горы п з вдоволенєм відчитував нумєри по домах. Бувало і так, що идучи дорогою, нагло зупинити ся, написав патином в пїску величєє 1000, засмїє ся, погрозиць той тисячї палцем и їде дальше. Все те робив він з радости, з утїхи...

Він вже забрав ся навіть учити рахунків своїх старших синів, хочє ті ще нічого не розумїли и ще не вгьдї добре горвати.

— Нічого! — говорив Ратиця до своїх хлопців, — як будєте старшими, а вас навчу не тільки рахунків, але навіть и письма.

Щасливий був Ратиця!

VIII.

Шестого року Рьвєка породила близнята, двоєх хлопців. Ратиця, хочє и як тїшав ся дїтьми, то однак сам разом тяжко збїгав. За багато, мовляв, на одєн раз! Но він скоро успокоив ся в тым положєннє. Він чув дєє ввд старших жидів, що в жидовських книгах стоить виразно написано: кого Бог любить, тому дає багато дїтей, а з дїтьми своє благословєнє, а вєє хто не має дїтей, то видно, що такого Бог не любить и такого треба уважати нещасливим. „Бог, очевидно, любить мене“, — думав собі Ратиця — „и коли він дає дїти, то певно дасть и на дїти!“ И він збїгав

председателя рады надавав право звідати школу.

Відтак проект застерігає для духовенства право нагляду науки релігії, а комісія шкільна думаючи, що не можна ніколи надто великого напорі класу на релігійні потреби молоді, вносить поправку, що сей нагляд відноситься також до релігійних справ молодіжних шкіл.

Постанова проекту, надаючи окремій раді шкільній право усувати председателя и розв'язувати місцеву раду шкільну, если помилу у обвиненні не виповняє своїх обов'язків, найшла одобрення в комісії шкільній.

Комісія шкільна, одобривши інтенції и постанову предложенного проекту, кладе вагу на потребу удержувати живу зв'яз між школою а суспільністю и бажає, щоб рада шкільна могла доставати інформації о стані шкільництва від людей компетентних а охочих, котрі бы доповняли інформації предкладами інспекторами шкільними, бо інспектори, маючи розлогий район, не можуть безперервно наглядати кожної школи, а можуть ті школи лиш від часу до часу звідувати. Для того комісія вносить резолюцію, вzywаючи правительство, а зглядно краєву раду шкільну, щоб окремій раді шкільній пересвідчувалися о стані підчинених їм шкіл народних, крім звичайних візитацій інспекторських, також при помочи делегатів, покликаных до того з-поміж осіб, що інтересують ся народними шкільництвом и знають його відносини.

Дискусія в сеймі над справозданьем комісії відбуде ся мабуть вже на найближчій засіданні. Ми обговорили ту справу в статтях останніх двох чисел и думаємо, що рускі послы заберуть в дискусію голос, щоб показати, на скільки предкладами проект вкорочає автономію місцевих рад шкільних, а тим самим и автономію громад.

Справозданье посольске пос. Леваковского.

Минувшю неділю посоль до ради державно Леваковский явив ся перед своим львовским выборцами в ратушу, чтобы здати справу з своих посольской діяльности. Промовляя, не в одній вгляді характеристична заслуга на увагу; мы и подаемо ей короткій зміст.

Пос. Леваковский пригадав выборцам проект реформы податков министра Штайнбаха, который основывается на засадах установления доходного податку від особи, хоч и не реализовывав сподіваний убогих клясть, все-же таки був вкрай наперед до зміны несправедливого розкладу публичных тягарів. Проект той більшості палаты прийняла неприхильно и відослала до комісії, де він припав пороком. Правительство г. Таффего позвало, що палата ніколи не ухвалити такого проекту, и ему лишило бы ся хіба палату більше демократизувати. Правительство скористало з того, що в палаті спочивало вже сьмнадцять неполаджених внесень в справі реформы выборов, — и г. Таффе поставив свой проект выборов ре-

формы на основі загального права голосования. Проект сей, обмежуючий ся на помноженіе выборов з куріи міст и малых посёлостей, все ще був несправедливый, але и він був доступный, бо забезпечував міщанам и селянам більше число мандатів и свизг надзужити при выборах. Се був покляв до працюючих клясть, що давно ждали выборной реформы, покляв, за который г. Таффе заплатив текою. Клерикально-консервативный клуб Гогенварта, коло польске и німецька лівня від-разу зміркували, що се був бы конец панования великой власности в капіталу; они получили ся разом и вбили провєст г. Таффе. Але раз порушену справу выборов реформы трудно було и противникам цѣлком убити супроти вѣчных домогачей працюючих клясть; коалиція згодила ся на реформу, але якусь иншу. Яку, того ніхто не знає, ні коалиція, що падула ся над тим же два роки. Тут пос. Леваковский полемизував з послом Щепановским, который сказав, что палата крѣм выборов реформы має важнійший праць законодавній, котрі від давна ждуть на поладженіе. А чому она ждуть від давна? — цитав Леваковский. Бо народ не хоче, чтобы поладжувала их нѣшная палата; він жадає выборов реформы, чтобы мог выбрать своих послѣв, котрі бы ту справу поладили.

Справа выборов реформы була бы спала и доси, коли бы не збудало ей само правительство. Оно оголосило в часописях на черкх свого проекту, а невдовзі за тим появив ся друкований проект посла Рутовского, который від правительства мало чим рѣзня ся. Почали ся голосий дискусіи в клубках, в специальной комісії, в субкомітетѣ, з котрого навѣть выключено оппозиція, а проект таки вивав. Видко, що палата не згодить ся на ніяку выборчу реформу. Однак реформа наступити мусить! И коли она має наступити, то нехай же наступит здорова, не правительственная и не посла Рутовского. Пос. Леваковский выказав комитет загального тайного права голосования, котрі по справедливости припадали бы також Русинам и слабі стороны проекту посла Рутовского. Проект той радить завести пята курію для неуважливых доси элементов. Палата высала бы 43 мандаты, з котрых 10 припало бы на Галичину. На ті 43 мандаты вышло бы лиш 11 з непосредных выборов для цѣлой Австрій, для Галичины лиш 2, а 32 мандаты выходили бы знов з посредных выборов и скрѣпляли бы консервативный элемент. Дальше оправдував ся пос. Леваковский на зроблений ему докор, что він в колѣ стоить самъ одинъ, что атакує лівню. А що-ж иншого робити? Мовчати, коли за посредными выборами заявляют ся міські послы, демократы! Галичина має 63 мандаты, хоч належить ся їй послы пропорцій 116. Мы не жадаемо нічого, хоч жадати повинні бы. Впрочем посоль Леваковский высказав сумнѣв, чи и проект Рутовского знайде в палатѣ більшості, чи взагалѣ палата коли небуде пристане на якусь реформу выборов. Відтак говорив посоль Леваковский, якими справами заимала ся палата в послѣдніе часы, про торговельный трактаты з Сербією, Румунією и Россією, про змѣну правового закона, що обмежувалась лиш на внесеню канція, про ухвалу

будовы залѣзниц Галич-Тернополь з бѣчными шляхами Подгайц-Бережаны, про реформу валюты, в справѣ стягания паперовых гудендов, про ухвалу закона принадлежности, обявуку мѣлководия ополченцев, о проектѣ реформы карного закона и цивильной процедуры, котрі будут ухвалені.

Податкова реформа министра Плевера, говорив Леваковский, не вдоволяет ремесленников, бо проект той большѣ уважает рольничество якъ ремесленников. Урядники не дождут ся службыва прайматива и справедливого регуляціе плати, коли палата не выде з загального голосования. Одним з важнійших ухваленых коалицією законовъ есть законъ о подпомозѣ правительственной при будовѣ льокальных залѣзниц.

Вибачи згадав пос. Леваковский про приходу в палату по смерти царя Александра, в котрій судило ся ему відограти голосую роль, и старав ся пояснити свой поступокъ тими словами: „Нападъ консервативной прасы на моя становиско в справѣ жалобы по Александру на моя демократичный перекования хибляють цѣли, и не змѣню ся.“ Відтак выказав Леваковский міщанъ, чтобы лучше ся організували ся, вгасали до работы поступовых сѣльскихъ обществъ, а передовымъ аблизали ся до селян. „Нехай познають селяне, что на насъ могут оперти ся, а мы будемо саялю!“ Міщане повинні большѣ интересоватися публичнымъ житемъ, політикою, працею своихъ послѣв. Мѣста повинні жадати від послѣв, чтобы они праймали демократичную программу. Противники — говорив закладають, намъ, что лиш могут, звать радикалами, что хочутъ уничтожитъ весь суспільный ладъ и вкочують з нами. А черезъ что? Черезъ те, что мы занадто відважно выступаемо в оборонѣ всехъ покровжденных, селян и пролетаріевъ. Дальша часть мовы Леваковского була на тему про врожденіи права каждого человека: при помочи особистого свободо, правосвѣты и праць здобути собі незалежный бытъ и становиско в суспільности. Найближшю формою суспільности — кончивъ Леваковский — мы не хочемо авалювати, лиш высоко держачи народный прапоръ, люблячи и стаячи в оборонѣ нашей святой релігій, а толеруячи послы науки Христа другій вѣроисповѣданя, мы бажаемо поправити ту суспільность, чтобы она сильна стала колѣсь до борьбы о независимость нашего народа.

Коли пос Леваковский скінчивъ, зборы на внесеніе президія односторонно зложали ему подяку. Маленьке интермедіо викликала промова якогось Казимира Добжаньского, который голосно запротестувавъ противъ заявы довѣры а відтакъ заговоривъ з трибуны на тему, чи нарушавъ Леваковский солідарность в колѣ чи нѣ. Публика на сали и галеріи закричала Добжаньского а профессор Германъ полемизувавъ з высказомъ Добжаньского. Зборы ухвалили резолюцію проти намѣреного підвищення залѣзничныхъ тарифѣ, з котрого дохідъ був бы назначенный на поліпшеніе плати урядникамъ. Поліпшеніе плати урядниковъ повинно наступити, але коштомъ оподаткования капиталістовъ и біржевикѣв. Такъ само на внесеніе проф. Германа, прагадали зборы забуту відъ кількохъ лѣтъ справу регуляції рѣкъ, что має для сѣльского населенія значно

большу вагу, якъ локальный залѣзницѣ, котрі служать лишъ партикулярнымъ интересамъ однихъ и експлоататорамъ лѣсовъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Перманентна комісія парламентарна для процедуры цивильной збѣшла ся у Відни дня 21 с. м. підъ проводомъ презеса г. Л. Пінівского на нараду, чтобы продовжати свои работы. На засіданні бувъ присутный міністеръ судбывництва г. Шеворнѣ. Комісія приступила до нарядѣ надъ новою процедурою езекуціонною. Найближе засіданіе комісії відбуде ся в четвергъ 24 с. м.

В сеймѣ угорскѣмъ покочила ся дебата надъ програмою нового кабинету. Дебату закнчивъ презесъ міністрѣв Банфі промовою, в котрій коротко збравъ гадке, высказавъ вѣсть дискусіи. Мы признаемо — говоривъ Банфі — и шануемо законній права народностей, а не выповняемо ніколи бажанъ, что засагаютъ поза единѣсть угорской державы національной. Що-до угоды, то мы придержуемося интерпретаціи и выковуванія ей черезъ 28 лѣтъ. Мы будемо боронити угоды не лишъ противъ правно-державной оппозиціи, але противъ кожного. Дотычно церковной політики, то будемо старати ся, успокоити умы, але не при помочи новелѣ, лишъ вѣ сей способѣ, что законы будутъ переведеніи, и то вѣ такѣмъ дусѣ, якъ ихъ сотворено. Що до остающихъ церковно-політичныхъ законовъ, то будемо стережати ненарушенія ихъ принципѣв. Все, что полишило намъ неполадженимъ уступивше правительство, будемо старати ся адѣйснити и все те зроби ти, что містилось вѣ его програмѣ. — В четвергъ зачинає ся в сеймѣ дальша дебата бюджетова.

З Лондона доносять, что мабуть підъ конецъ цѣтвя відбуде ся в Дармштадѣ зѣздѣ трехъ монархѣв: королевы Викторіи, німецького цѣсаря и царя Николая II. З царемъ прабуде такожъ царица, чтобы відѣздити гескій дворѣ. Зѣздѣ сей має мати характеръ родяный, бо якъ доносять, крѣмъ згаданныхъ трехъ монархѣв, мають прабути підъ той часѣ до Дармштаду: вдова по цѣсарі Фрідріху, князь и княгиня Кобургскій та князь Кумберландъ з женою.

В Греціи наступила криза кабинету. Презесъ міністрѣв Трикуписъ подавъ ся до дамисіи, а причина того мала бути ось така: В недѣлю відбудуваля ся в Атикахъ два вѣча народий, на котрыхъ остро критиковано політику економічну теперішного правительства. На тыхъ вѣчахъ явивъ ся наслѣдникъ престолола и напминавъ вѣчевикѣв до покою. Та промова наслѣдника престолола не подобала ся Трикуписови, а коли король по представленію цѣлой справы не подѣлявъ погляду Трикуписа, вінъ подавъ ся до дамисіи. — Ситуація в Греціи дуже поважна, такъ, что навѣть розділились вѣсти, немовъ король Юрій хоче абдикувати, однакъ поки що урядово заперечено тымъ вѣстямъ. Разъ-в-разъ відбудувають ся вѣча, на котрыхъ голосно протестують противъ заведенія новыхъ податковъ, а рѣвночасно осуджають лиху господарку економічну. Греція

з полицѣ стару батьківску книгу, накинувъ на себе драгитивный галасъ, ставъ коло хатныхъ дверей и горячо молить ся до Бовы, мѣцно притискаючи до одѣрки свою голову.

Відтакъ вінъ немовъ набравъ духа в незрозумѣлыхъ словахъ молитвы. Вінъ підступивъ підъ вѣкно з якоюсь урочистостію на лица и в цѣлѣй своей поставѣ, підкрѣтивъ собі пейсы и нѣбы з гордостію поглянувъ на свѣтъ Божій: на дуги зелені, на лѣсъ, что туманѣвъ в далекой дали, на бѣлы хмарки, що плавали по синѣмъ небѣ... „Що? — мовлявъ — свѣтъ красный, свѣтъ широкій, только людей на вѣмъ містять ся, помѣстять ся и мои дѣти...“ И вінъ підійшовъ до своихъ близняковъ, бравъ одно по другому на руки и тупивъ до своихъ грудей.

Коли Ратица після того зворушенія прийшовъ до душевною рѣвноваги, ставъ заразъ роздумувати: що тутъ дальше робити? Двоє людей прабудло до хаты, треба на нихъ робити, треба ихъ годувати — се обов'язокъ батька. Но чи подужає вінъ сей обов'язокъ сповнити? чи знайде вінъ только зарбѣку, чтобы захвати только ротѣвъ, котрі самі на себе не можуть ще нѣкого зарбѣку? Га, се конечность, се мусъ, що-бъ тамъ нѣ було! абы самъ нічого не вѣвъ, такъ вінъ мусить дати вѣсти своимъ дѣтямъ... И Ратица робивъ рухъ руками, мовѣ бы вінъ заковчувавъ рукавы до работы и затискавъ кулаки, мовѣ бы стаячи до борьбы з рѣвными противностями, якъ бы посміли стати ему на дорожѣ...

Для дѣтей було за мало молока и вінъ

мацнувъ за кишеню та купивъ ще другу корову. Рѣзка коло коровъ мусѣла ходити сама, мусѣла вѣчно поратись коло дѣтей, для того не було вже часу и склепачомъ займатися и мусѣла его з часомъ цѣлкомъ залазити. Ратица не робивъ собі з того вѣщо, вінъ навѣть потѣшавъ жінку, коли она з початку тымъ вельми грѣзла ся.

— На що тобі — говоривъ вінъ — склепъ? Ты пильную припѣчка, дѣтей, а вже моя вѣ томѣ голова, чтобы вамъ заробити на вѣжу!

Вінъ залишивъ цѣлкомъ девню гадку: адежити багато грошей; вінъ промышлявъ лишъ надъ тымъ, абы только выжить. „Не мѣнь, бѣдному жидкови складати грошѣ; прииде часъ на моихъ сыновѣ, то они мати муть суму, у нихъ грѣшь буде робити десять грошѣвъ, ще и мене заломжуть на старѣсть...“ Такъ думавъ собі Ратица и ходивъ по селѣ та скуповувавъ, что попадо; но заведѣть головнымъ предметомъ его торговлѣ була рыба. Тоже бѣгавъ вінъ відъ хаты до хаты, кудивъ рыбаковъ вхата на рѣку, частувавъ ихъ табакомъ, підлещувавъ ся, обѣщывавъ золоті горы, и хочъ рыбацкія жѣнки неразъ підносили противъ него свой голосъ, що, мовлявъ, на рѣву нема зарбѣку, а господарство на томѣ терпѣть, марнує ся часъ, — то таки рыбаки слухали большѣ Ратицѣ, якъ своихъ жѣнокъ, и пускали ся на рѣку пробовати счастья, а дядько Миханенко тѣшивъ ся и называвъ Ратицу найближшимъ фулярѣмъ, якого до теперъ ще ніколи в селѣ не було. Но все такъ знайшло ся щось и для Ратицѣ вторгувати — и вінъ скуповувавъ ры-

бу раки, короводивъ ся з рыбаками, а ті, якъ звичайно, ганьбили его послѣдними словами и навѣть [что правда, лѣше жартомъ, коли вже добили торгу и зажили табаки] крутили его за пейсы.

Було в него господарство: двѣ коровы. И з тими вінъ дававъ собі якоє раду: лѣтомъ выганявъ до громадской череди, а зимою латавъ якъ могѣ. Купувавъ пашу, а не стало коровамъ давати что вѣсти, то Ратица йшовъ у село „въ понавале“. Запрягавъ ся в санчата, бравъ вѣ назуку еляшку горѣвки та йшовъ відъ хаты до хаты, частувавъ хатню челядь горѣвкою та прохавъ о вязаночку сѣна, соломы...

— Даруйте — каже — вязаночку сѣна або мѣшѣ соломы, бо вѣ зубъ нема що дати вѣсти коровамъ, а дѣтямъ треба молока... даруйте пане господарю!

Дехто выпивавъ кѣльшокъ та

— Пйди — каже до парубка — та навѣжи ему вязанку сѣна!

А дехто и цѣлкомъ не пивъ.

— На що менѣ твоя горѣвка? У мене вѣ хатѣ нѣхто ен не пѣвъ, а соломы тобі и такъ дамъ...

— Лучало ся часомъ, что де-хто собі и зажартувавъ з Ратицѣ, коли вінъ згадавъ про свои дѣти, котрымъ треба молока.

— Чи ты сказывъ ся, Ратице? — говоривъ де-хто, — якъ можешь ты дати раду такой купѣ бахурѣвъ?

Або:

— Взявъ все собі, небоже, на голову бѣ-

ду, не Рѣву... Ще рѣкъ-два, а дѣтиска розблудъ тобѣ хату, Бѣгме!

Въ такѣмъ разѣ прибиравъ Ратица звичайный оілософический выразъ лица підносячи якъ найвысше свои рыжѣ бровы.

— Що вы знаете, Грцію? — говоривъ вінъ. — В нашихъ книгахъ стоить написано, что коли Богъ дастъ кому дѣти, то дастъ и на дѣти... Чи вы або я можемо вгадати, что ще чекає моихъ дѣтей, або моихъ внукѣвъ, або моихъ правнукѣвъ?... Може они будутъ панамы, може они будутъ ходати при зигаркахъ, вѣдати каритами, може они мати-муть свои села, поля, лѣсы... Кто то може знати?... Отъ, займите табаки!

Такъ крутивъ Ратица своимъ свѣтомъ и заведѣвъ выходивъ на свои. Вінъ дочекавъ ще двоє дѣтей — двѣ дѣвчынѣ, котрыми незамѣрно тѣшилъ ся обоє з Рѣвою, божѣ обоє вже відъ давна бажали собі хочъ одного потомка женского роду. Обоє чули се, что ихъ бажанія сповнили ся и нове счастье почало имъ вже устѣхати ся. Дѣти бавили вже одинъ другого, старшія нянчили молодшихъ, Рѣвка могла вже на-ново отворити свою краминичку, а найстаршія десятилѣтний сыновѣ бѣгавъ уже за батькомъ по селѣ з кѣпчикѣмъ вѣ руцѣ, помагавъ гондлювати, а Ратица тѣшивъ ся, споглядаючи на здорового сына. Помѣвъ, мовлявъ, купецъ дорастає!

(Дальше буде.)

находит ся майже въ повнѣмъ банкротствѣ; заграница не позичила бы нѣ шедюга Греція, бо показало ся, що на попереднихъ финансовыхъ операціяхъ Греція стратила. Доки бувъ кредитъ, Греція позичала на всѣлякі економичні цілі, а тимчасомъ ті позички запропащувались въ приватныхъ кишенихъ. Правительство порадило собі, оголосивши невиплатності. Невдоволеніє міжъ населеніємъ загальне, а підносит ся голоси, що вана паде такожъ и на короля Юрія, котрий запалавъ ся до маринарки и вигидавъ на се великі суми; коли-жъ Деліаніс хотѣвъ завести ошадности у выдаткахъ на войско и маринарку, то до-ставъ вѣдъ короля димісію.

НОВИНКИ.

— Нова читальня „Провсвѣтъ“ засновує ся въ Баківцяхъ, борбечего повѣта. Статуты підписавъ міжъ иншими такожъ и владетель Баківцевъ п. Гавшинскій. Щастъ Боже!

— Зъ Бусна пишуть намъ: Дня 18 н. ст. сѣчня вѣдбуло ся у насъ вѣдвертѣ читальнѣ, заснованой ще 1886 року, котра за-дѣла тутешнихъ обставинъ вже по роцѣ перестала вступувати. Дня 18 сѣчня введено въ на ново въжитѣ. Зборъ булъ поважнѣй, зобразило ся на нихъ авшѣ 160 людей, зъ котрыхъ по промовѣ о. А. Ротка вписало ся до читальнѣ 62. По вѣдвертѣню кѣлькохъ народныхъ пѣсень розбѣшли ся члены зъ одушевленіємъ домѣвъ. Бѣтъ надѣвъ, що читальня буде красно розважати ся, если бы толькѣ въ прѣдлѣхъ не хотѣли до сѣхъ справъ приложити своихъ Геростратовыхъ рукъ. До нового вѣдбулѣ выбраны: О. А. Ротко, мѣсцевый сотрудникъ, головою Сим. Чуманъ заступникомъ, Вас. Ваньо секретаремъ, Гр. Димковичъ касиромъ, Ив. Туркевичъ господаремъ, а заступниками вѣдбулѣ выбраны Юліанъ Пятнада и Марія Чайковска.

— Товариство „Родина“ въ Коломыи устроює дѣя 7 н. ст. лютого въ великій садъ тамошней касы щадничонъ вечеръ зъ танцями. Комитетъ порибивъ якъ наибѣльшій притоготовленія, щобы вечеръ и забава якъ найкрасше удала ся. Доходъ призначеный на „Народный Домъ“ въ Коломыи. — Комитетъ.

— Снятинскі Русины устроюють въ недѣлю дѣя 3 н. ст. лютого въ тамошній садъ касино-вой вечерокъ зъ танцями, зъ которого доходъ призначеный на добродѣйні цілі. Строй для пѣвъ вѣвнаний, для пѣвъ бѣвнаний. Почагокъ точно о 8-ой годинѣ вечеромъ. Вступъ на садъ 80 кр., бѣдѣ родняний 2 зр. Хто не одержавъ бы записки, зголотитъ при вѣдѣхъ зголотити ся у начальника „Народной Торговлѣ“ въ Снятинѣ, або въ день вечерка при касѣ. — Комитетъ.

— Фискалізмъ. Вѣдъ д-ра Корн. Чайковскаго одержуемо отсе писмо: Андрѣй Махалинъ зъ Болѣвъ дарувавъ свою реальность сыновни Матѣви, а скарбовѣ дарекція въ Самборѣ вымѣрила до ч. 1063 належитости 5 зр. 55 кр., хочъ посяла закона зъ дѣя 31 марта 1891 належити ся лише 75 кр. належитости. Се не першій случай, котрый менѣ попадає въ руки, де дирекція въ Самборѣ оминає законъ зъ 31 марта 1891 р., котрый приносить селянамъ значный полекштъ. Видѣю, що и наибѣльшій ите-вѣція правительства на вѣдѣхъ не здохотъ ся, коли урядничій ставъ ще и нинѣ перенятый по бѣльшій части фискалізмомъ давнѣйшихъ податковыхъ урядничѣвъ.

— Именемъ редакційного комитету „Руско-украинскіхъ народныхъ мелодій“ заявляемо отсѣмъ подяку Вп. пана Ордѣцъ Глѣбовичѣвъ зъ Пѣтанъ и Вп. п. М. Михайловичу зъ Мервѣчъ за заботленіє власноручно списавшихъ мелодій народныхъ, а Вп. пана Наталіи Кобринскій за вѣдѣхъ охотѣ ужити издавничества обемистого зборника пок. о. Т. Кобринскаго. Заразомъ просимо Вп. Земляковъ, котрі готовѣ намъ помогти въ нашій работѣ, щобы поспѣшли ся зъ надѣланіємъ матеріалѣвъ, позаякъ въ протягъ мѣсяца рукописъ буде вже вѣддана до друку. Комитетъ вѣдбувъ до теперъ 14 засѣданъ, на котрыхъ притоготовано до друку надъ 35 мелодій пѣсень народныхъ зъ варіантами, чѣслохъ до 80. До першого выпуска, котрый буде обнимати найменше 50 пѣсень зъ варіантами, убѣдѣтъ переважно наибѣльше у насъ розширеніє пѣсень историчнѣ, балладъ и пѣсень побутовѣ; нѣмѣсть пѣсень обрядовѣ, а то шедрички, коляды, гагѣлки, пѣснь весѣльнѣй, купальнѣй, обжинковѣй и т. п. будутъ помѣщенѣ въ можливѣхъ комитетѣ до-перва въ дальшій выпускъ. Дятого просили бы мы передовѣмъ о надѣланіє намъ пѣсень першого рода, котрі якъ прототипы або варіанты могли бы званити помѣщенѣ въ I-бѣвъ выпускъ, хочъ очевидно за всякі матеріалы будемо вѣдѣти. Дякуючи великодушній жертвѣ Вп. Добродѣи зъ Бережанъ, котрому матеріалъна сторова издавничества въ части обезпечена, постановивъ комитетъ розширити задуманный прѣвѣстѣню планъ издавничества въ той способѣ, що до всѣхъ пѣсень буде доданы вѣдѣхъ аккомпаньяментъ фортепьяна. Выдаваннѣю зыскає тимъ очевидно на вѣрности и загальномъ интересѣ. Заразомъ постановивъ комитетъ зъ уваги, що у Львовѣ жадна друкарня не має вѣдѣхъ чѣренѣхъ потяжѣхъ, друкувати I-бѣвъ выпускъ въ Липскѣ, де такъ издава выковують ся вѣвнѣ артыстично. Думаемо, що тимъ способомъ издавничества наше вѣдѣхъ и найпрѣхътливѣмъ вымогамъ. Матеріалы для комитету просимо надѣслати на адресу: Бронима Калиновскаго, конципента адвокатуры въ канцеляріи адв. д-ра Коса, Львовѣ, ул. 3 Мая ч. 5. — За комитетъ: О. О. Станъ Нижанковскій и Бронимъ Калиновскій.

— До вѣдомости ц. к. дирекціи почтъ. Зъ Стрийщины пишуть намъ, що вѣдъ якогось часу въ головній трафіцѣ въ Стрию нема

зновѣ рускихъ переказѣвъ. На жаданіє вѣдѣхъ, что лише шо розкупили и за кѣлькѣ дѣвъ будутъ зновѣ. Якъ здаєт ся, есть се полѣтика трафіка нового курсу.

— Рѣсь въ Галичинѣ. Семѣ дѣяма убито на ловахъ коло Старого мѣста два величезнѣй рѣсь. Такъ само доносятъ зъ Римакова, що въ тамошнихъ лѣсахъ убито великого рѣса и заразы вѣдѣхъ до музея гр. Дѣдушцаго у Львовѣ.

— Огнѣ. Въ Перемышлянахъ погорѣла посѣдѣными часами одна загорода. Шкода выно-ситъ 600 зр. Подозрѣного о подпалѣніе Іос. Шиманскаго зъ Чуперасова увязила жан-дармерія. — Въ Череминцѣхъ, перемышлян-скаго повѣта, званнѣхъ огнѣхъ дѣв селянскѣхъ за-города. Небезпечена школа выноситъ 200 зр. Огонь бувъ підложный. — Въ Перегнѣвѣ, тогожъ повѣта, выбухъ огонь въ столѣхъ гос-подара Мих. Устяка. Пожаръ зничавъ цѣле господарство и сусѣдній столѣхъ збѣжѣмъ. Шкода выноситъ 600 зр. Причина огня не-звѣстна.

— Вѣдъ чадѣ погнѣло въ Бѣбровцѣ коло Солотвинъ дѣя 5 н. ст. сѣчня шѣсть особѣ въ одной хатѣ, а то отецъ, мати, сытъ, братъ вѣтца, дѣвчѣна и служниця. Навѣтъ кѣтъ и двѣ курки, що були въ хатѣ, и тѣ погнѣла. — Такъ само загорѣло двоє старѣхъ людей въ Вербовѣ, підгаецкаго повѣта, на Рѣздѣ дѣя 6 н. ст. сѣчня. — Въ Дрицевѣ, тогожъ повѣта, загорѣла 11 н. ст. сѣчня 13-лѣтня дѣвчѣна.

— Нещастій пригоди. Анна Раделица за Летнѣ служила въ Дрогобичи. На святѣй вѣчѣрѣ выбрала ся до дому на свѣта. Та не су-дѣло ся ѣй святкувати, бо на дорожѣ зъ Дро-гобо до Летнѣ замерзла. Мала 24 роки. — У Стефана Сенька въ Бальницѣ, лѣскаго повѣта, служивъ паробокъ Гринъ зъ громады Смер-екъ. Господарѣ званѣхъ не званѣхъ якъ паробокъ писавъ ся на прѣзвищѣ. Дѣя 7 н. ст. сѣчня напузавъ вѣтъ худобу, притѣмъ самъ упавъ въ карниці и здохъ.

— Войсково-статистичный рѣчникъ за 1893 р. Министерство войны выдало минувшого мѣ-сяца статистику войсковости въ Австріи за 1893 рѣкъ, зъ котрой вынимаемо деякі цѣка-вѣйшій данѣ. Наибѣльше мѣсяца займають въ сѣхъ вынѣхъ вынѣхъ побору новобранцѣвъ. Въ згаданнѣхъ роцѣхъ мало ставати до побору зъ всѣхъ трѣхъ класѣ 813.034 людей. Зъ тѣхъ 65.959, отже 81 на тысячу не явило ся при поборѣ, 187.159, т. е. 230 на тысячу призвали поборѣ комисіи способными, а 659.063, або 688 на тысячу неспособными до войсковой службы. Галичина, Буковина, Угорщина, вѣд-такъ Хорватія и Славонія выказують въ трѣхъ рокахъ 1891—1893 постоянный прѣрѣстъ ново-бранцѣвъ, нѣмѣсть въ Горьшій Австріи, Моравѣ и Шлезку вѣдѣхъ въ томъ взглядѣ менше крѣпнѣтъ. Шо до стѣпени просвѣты, то зъ асѣнтрѣвнѣхъ 1893 року умѣло читати и писати 743 на тысячу. Наибѣльше въ томъ взглядѣ стѣтъ округъ войсковый Закаръ, вѣд-такъ Львовѣ, Перемышлѣ и Германштадтѣ, наибѣльше Вѣдѣхъ, Исебрукъ, Прага и Іосн-фѣвъ. Бѣльшѣ писемныхъ новобранцѣвъ зъ року на роцѣ въ округѣхъ Закаръ, Пра-га, Краковѣ, Пештѣ и т. д. наибѣльшѣ въ Закарѣ; нѣмѣсть округъ Львовѣ вы-казує шо року менше писемныхъ, головою завдяки Буковинѣ. Розмѣрно наибѣльше способ-ныхъ до войсковой службы мали въ згаданнѣхъ роцѣхъ Румыны, вѣд-такъ идуть по черѣ Хорва-ты, Мадары, Русины, Нѣмѣцѣ, Чехы, Словаки, а вѣдѣхъ Польяки. У всѣхъ народностяхъ наибѣльше способныхъ было міжъ новобранцами высокого роста, наименше міжъ малыми. Ново-бранцѣвъ наибѣльшого роста лѣчала ся міжъ Хорватями найважшого росту міжъ Поляками и Русинами. — Шо до чисельности австро-у-горской арміи выказує 1893 рѣкъ: 287 генера-ловъ (міжъ ними 1 польный маршалокъ, 34 фельдцѣймайстрѣвъ и генералѣвъ кавалеріи, 95 фельдмаршалъ лейтантѣвъ, 157 генералъ-майорѣвъ), 371 полковникѣвъ, 376 подполков-никѣвъ, 714 майорѣвъ, 4358 капитанѣвъ и рот-мѣстрѣвъ, 5006 старшихъ поручникѣвъ и 16 072 поручникѣвъ, разомъ 26.897 офицерѣвъ всѣхъ стѣпенѣвъ. Вѣвѣхъ почтави вѣдѣхъ кадѣтъ на долѣну было 1 072 870, т. е. о 28.998 людей бѣльше якъ въ 1892 роцѣ.

— Непоживѣсть вывару зъ мяса, т. з. ро-солу. Въ послѣднѣхъ числѣхъ варшавскаго дво-тижневника Niwa подано цѣкавъ дослѣды ана-лизъ хѣмичаи. Коли варимо мясо, то нѣякі поживнѣй части не переходѣтъ въ воду; до ро-солу переходѣтъ лишь клѣй мясной, сильно не-отравный и для желудка просто шѣднѣй. Рѣвножъ дослѣды надъ поживностию т. з. в. тѣлнѣхъ вывали дуже кеско; мясо молодого телѣта не вытворило ще бѣлковины и має лишь шѣднѣй для желудка клѣй. Дятого явна рѣчь, чому богатѣй такъ мало консумує ро-солу и телѣчяго мяса. — Пушкинъ.

— Женщины докторами наукъ. Въ универ-ситѣтахъ Швайцарія осягнуло въ послѣднѣхъ роцѣхъ 13 жѣнокъ стѣпень докторѣвъ; зъ того числа припадає 7 на Берно, 1 на Женеву и 6 на Цюрихъ. Всѣмъ кандидатокъ промовано на докторѣвъ медицины, а пять на докторѣвъ фѣлософіи. Зъ фѣлософскѣхъ подѣла цѣкавъ дис-сертация п-на Анна Вичковска „Про науку Шопенгауера о свободѣ въ порѣвнаніи въ Кастомѣ и Шелінгомъ“ и п-на Елизаветѣ Вар-далѣ „Про звукословіє въ псалмахъ Сток-ра“. Зъ медицинскихъ диссертаций припала зо-таромъ кандидаткамъ та честь, шо працѣхъ нѣ-яко знаменитѣй выдѣвъ проф. Вірховъ въ Бер-линѣ своимъ накладомъ. Зъ походженя онѣ Россійки або Польки, лишь одна Нѣмкѣна. — Чиркѣвъ.

— Россійскій каналъ міжъ двома морями. Въ роцѣ 1891 повставъ проектъ перекопанъ каналу въ Россіи міжъ моремъ Балтѣйскимъ и Чорнымъ. Французскі инженеры Бріеръ де Лисъ и Дефосъ предложили рѣвножъ въ ми-ністерствѣ заграничныхъ справъ и у францу-скѣмъ консулатѣ въ Москвѣ достигнѣй планъ, разомъ зъ просьбою о концессію. Для пере-копаня сего підприємства зорганізувало ся въ

1892 р. въ Парижѣ товариство Société d'études du canal maritime russe, котре выкѣло те-перъ всѣхъ важнѣйшѣхъ и прѣгѣтовнѣхъ повнѣхъ, подробнѣй проектъ. Бѣльгійскій Revue de l'ar-шієе подѣа о нѣмъ точно справозданіє. Каналъ, выходящій зъ Рѣги, має при помочи рѣкъ Дѣ-ны, Березины и Дѣвиры вѣвѣити ся въ Херсо-нѣ. Вѣвѣвнѣмъ перекопанъ было бы лише по-лученіє Березины въ Дѣвино. Довжину цѣло-го каналу обчислено на 1600 кілометрѣвъ, ширину въ найвузшѣхъ мѣсцѣхъ при повернѣхъ глубину на 85 метра. Низкій уровень багонъ Припѣти дозволяє прѣвести каналъ безъ га-тей, зъ нормальныхъ станомъ воды котрый має-бути управлѣннѣмъ въ портахъ рѣгскѣхъ и херсонѣскѣхъ. Поклады, перерѣзанный переко-панъ, представляють на верху тонку верству пѣску и чорной землѣ, глубше жѣ майже вы-ключно глинѣ, котра може дѣти дуже добрый матеріалъ на цѣлы до конечныхъ будѣвъ. Крѣмъ того цѣлый теренъ дуже прѣгѣднѣй подѣ каналъ, бо на перекопанѣ воды. Приста-ня мають бути заведенѣ въ Херсонѣ, Борисла-вѣ, Николапѣ, Александрѣвскѣ, Катеринославѣ, Верхнѣмъ Дѣвѣтрѣвскѣ, Кременчуцѣ, Новогеор-гійевскѣ, Черкасахъ, Каневѣ, Переяславѣ, Кіевѣ, Бѣбруйскѣ, Лѣвилѣ, Дѣвинобурѣ, Якобштадтѣ и Рѣвѣ. Мѣста Полтава, Житомиръ, Черниговъ, Мо-заръ и Дѣсна мають бути полученѣ въ головнѣхъ каналохъ сканализованными рѣками. Середній резервуаръ въ пѣвѣхъхъ мѣсцѣхъ простору 250 гектарѣвъ має служити до получения зъ головнѣхъ каналохъ Вѣслы и Нѣны при по-мочи Припѣти. Надъ каналомъ перекопанъ про-ектъ сѣмъ великихъ зѣлѣзничныхъ мѣстѣвъ, ко-ло Катеринослава, Кременчука, Кіева, Рѣвѣ, Бѣбруйска, Борисова и Дѣнабурга а крѣмъ того 22 мѣстѣвъ на звѣчайныхъ дорогахъ. Вѣ-сѣмъ головнѣхъ и 15 другорядныхъ шлюзѣхъ має управлѣннѣвати воды рѣкъ, шо будутъ припѣвати до каналу. Въ Рѣвѣ и Херсонѣ провѣкують ся великі портѣвъ будѣвы и вели-канѣскѣ гати для регуляціи уровня воды въ каналѣ. Сады воды при гатахъ, замыкающихъ припѣвы мають бути ужиты для освѣтлюваня каналу въ ночи електричнѣмъ свѣтломъ. При вѣдѣхъ корабля 1860 метрѣвъ на годину греба-будѣ шѣсть дѣвъ часу, щобы переѣхати цѣ-лый каналъ. Роботы розпочатъ рѣвножъ въ кѣлькѣхъ мѣсцѣхъ трѣвали бы около пяти лѣтъ. Загалный кошты будѣвы обчисленъ на 500 міліо-новъ франкѣвъ Товариство шо просить о концессію, жадає вѣдъ російскаго правительства запору-ка 4 1/2% вѣдъ основного капиталу и дає за 66 лѣтъ истнованя концессіи третю часть чѣстого доходу. По сѣмъ рѣчанію переходѣтъ каналъ на власнѣсть державы. Каналъ має называти ся каналомъ „Царя Александра“ и крѣмъ важ-ного значѣня для цѣлѣй войсковыхъ, есть планъ дѣла чѣвѣчайшѣхъ ваги для развитку тор-говлѣ и промыслу на величезныхъ просторахъ російскаго державы.

— Самоубійства у Вѣднѣ. Въ минувшѣмъ [1894-бѣмъ] роцѣ було у Вѣднѣ 389 самоубійствъ, противъ 356 въ 1893-бѣмъ а 330 въ 1892-бѣмъ роцѣ. Отже статистика выказує прѣрѣстъ. Пѣ-сѣла пола було въ 1894 роцѣ 296 самоубійнѣ-ковъ а 93 самоубійницѣ. Черезъ повѣшеніє вѣдѣбало собі жѣтѣ 124 [зъ того 17 жен-щинъ], черезъ застрѣленіє 92 [зъ того 7 жен-щинъ], черезъ отравнѣ 49 [зъ того 28 жен-щинъ], въ фѣлахъ Дунаю знайшло собі смерть 77 особѣ [зъ того 22 женщинъ], зъ выснѣхъ поверхѣвъ кинуло ся 45 [зъ того 16 женщинъ], вѣдѣхъ подѣ льокомотиву зѣлѣзничъ положили голову 2 особы а черезъ отвореніє артерій зарѣвала конецъ своему житію 8 мужчинъ и 2 женщинъ. Найстаршій вѣкомъ самоубійникъ чѣвѣлъ 83 лѣтъ, наймолодшій самоубійницею була 8-лѣтня дѣвчѣна, а за нею два хлопѣ до 13 и 14 роковъ. — Чиркѣвъ.

— Похибка въ антицѣ. Въ Фрайбургѣ въ Бадѣнѣ померъ студентъ правъ Бѣхеръ, сытъ бурмѣстра зъ Майдебурга, въ насѣдѣхъ затро-вана оргѣнизму. Показало ся шо въ антицѣ вы-дано ему замѣтъ нешѣднѣхъ антипривъ, подѣбный порошокъ субліматъ. Очевидно пере-сѣналъ антикѣ переселено in gremio въ слѣдѣхъ вѣвѣнцѣ. — Пушкинъ.

— Дрѣбнѣйшій Иванъ Гриневцѣй зъ Ру-докъ одержавъ на краковскѣмъ университетѣ стѣпень доктора правъ. — Въ Шантѣлі коло Парижа застрѣленъ ся звѣстнѣй французскій комедієписатель Рауль Тѣше. Причиной само-убійства була маѣткова руина. — Нова каден-ція судѣвъ прѣсяжнѣхъ у Львовѣ розпочне ся дѣя 25 н. ст. сѣчня. — Львовска поліція зло-вила вчера небезпечного злодѣя 40 лѣтняго Бѣрманскаго, що вже 37 разѣвъ бувъ засу-джѣнъ за вѣдѣхъ и нинѣ переступѣвъ. — Въ Кембриджѣ померъ сѣмѣ дѣяма про-фессоръ исторіи тамошняго университета Джонъ Секлі. Помершій бувъ вызначною повагою на-уковою. — У Львовѣ померъ вчера Алексан-деръ Скавскій въ 36-бѣмъ роцѣ жѣтѣ. Скав-скій походивъ зъ Конѣрѣвѣхъ и належавъ у Львовѣ до проводнѣхъ робѣтнѣхъ. Въ осени м. р. розпочавъ издавничество часописѣ п. з. Но-ва Епока, але издаванію часописѣ прѣшѣкло-до арештованіє Скавскаго передъ самымъ прѣвѣдѣмъ цѣсѣря на выставѣ, подѣхъ заведомъ зрады державнои.

Надѣслано.

Ball-Seidenstoffe von 35 Kr. bis fl. 14.65 per Met. — sowie schwarze, weiße und farbige Henneberg-Seide von 35 Kr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gem. stert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgebend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Помѣрній — о повѣстѣхъ.

Иванъ Штокаль, учитель въ Огнѣвѣнцѣхъ, повѣта борбечего, прѣдѣдѣтель хѣдорѣвскаго кружка учительскаго, примѣрнѣй и дѣвѣльнѣй ширитѣль просвѣты упоковѣтъ ся тамъ дѣя 2 сѣчня с. р. по тяжкой недѣлѣ грудной въ 60 роцѣ жѣтѣ, а въ 34-бѣмъ жѣтѣ учительскаго въ Огнѣвѣнцѣхъ. Бл. п. Иванъ родивъ ся въ мѣстечку Копачинцѣхъ 1835 р. По сконченію кѣлькѣхъ класѣхъ гімназіи и препарандѣхъ обѣявъ першу, прѣдѣтѣтову посаду въ Сѣвѣ, повѣта калус-каго, наименованный гр.-к. Консѣсторомъ львов-скаго въ р. 1861, де черезъ одинъ рѣкъ зѣста-навъ. Въ слѣдѣхъ роцѣхъ перенесено его на-таку саму посаду до Огнѣвѣнцѣхъ де розпочавъ свое многодѣльнѣе, повне самоотверженіє жѣ-тѣе. Разомъ зъ тамошнѣмъ бл. п. свѣщ. Нико-лаемъ Коцовскимъ занявъ ся просвѣтою и о-тѣзерѣннѣмъ народу. Горячкова праця обохъ патрѣтовъ, поставила село въ немѣхъхъ лѣ-тахъ въ рядѣхъ першорядныхъ сѣвъ борбечего повѣта. Защищена просвѣта приняла ся вѣль-ми скоро, и многі сѣляне почали думати о-высшѣмъ образованію своихъ дѣтей. Завдяки сѣму вышло зъ сѣго села и прилученыхъ, кѣль-кохъ людей, стѣячихъ нинѣ на видѣхъ стано-вѣцахъ, священникѣвъ и учительѣвъ, а досѣтъ зна-чѣе число ремѣсникѣвъ и поступовыхъ хѣлѣбор-бѣвъ. Бл. п. Иванъ тѣмъжѣ ся якъ найкрасшою симпатією не лише у товаришѣвъ, але такожъ и у внѣхъхъ верѣвъ сусѣднѣхъ. Се и було причиною, шо въ дѣя 4 сѣчня, зобразило ся по-важнѣе число почтѣтельѣвъ, щобы вѣдѣдати по-кѣйному послѣдну прѣслугу. Зъ Вѣщ. Духовен-ства прѣбула: оо. П. Бѣдваръ зъ Пѣдѣвѣтрѣвѣхъ, Стефанъ Донаровичъ зъ Борнѣнѣхъ и Л. Кор-вацкій зъ Острова епархій станиславскаго, та мѣсцевѣй парохъ. О. Л. Корвацкій, ако був-шій ученикъ покойного вѣдѣрѣвѣвъ при спѣвъ-участіи учительскаго хору, вѣльми трогатѣльну заукобѣну літургію, а о. Бѣдваръ выголѣсѣвъ въ часѣ похоронѣвъ въ церкви прѣщальне сло-во зъ цѣломѣтъхъ собі жаромъ, подѣносячи въ прѣсутности товаришѣвъ и сѣлянъ хѣдорѣвскаго, стрѣльскаго, берѣзѣвскаго, попрацѣвъ въ ос-тѣненъ покойного п. Стефанъ Шѣорѣвѣра, уч. зъ Острова рѣвножъ ученикъ покойного подѣно-сѣчи ясныи характеръ пок. Ивана, заслуги въ гро-мадѣ, жалѣ, якій лишає ся по покойнику въ сѣрцѣхъ всѣхъ, а особливо въ сѣрцѣхъ его вы-хованкѣвъ. Сѣму неутѣмному труженнѣкови на поли народнои просвѣты клѣчемо зъ глѣ-бинъ сѣрця „Вѣчная память!“ — Ст. III.

Наука штука и література.

— Pisne otroka. Подѣхъ тѣмъжѣ загодѣкомъ напечатанъ недавно новѣй патріотичнѣй поѣвнѣ звѣстнаго чѣскаго поэта Святѣопола Чѣха. До кѣлькѣхъ тыждѣвъхъ дождали ся онѣ трѣтого выданя. Друге и третѣ выданіє розкупилено въ одѣбѣмъ дни, а теперѣ дружокѣ ся четвѣртѣ вы-даніє. Чѣскій маларѣ вручили Чехови велича-ный альбомъ зъ 37 оргѣнальными рисунками и авѣрѣлами яко признаніє за его патріотичну дѣвѣльнѣсть.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— Именованя. Сущѣнтъ краковскѣй гімназіи Адольфъ Питѣль именованный дѣбѣтнѣмъ учѣ-телемъ гімназіи въ Сяноцѣ.

— Вѣдѣзначѣна. Гр. Богдановичъ вѣвѣстѣль Оше-хлѣбѣ одержавъ командорскій крѣстъ орѣру Францъ Іосѣфа, Анг. Низѣволь директоръ учитель-скаго семинаріи въ Краковѣ лицарскій крѣстъ то-го-жѣ орѣру, а Альфонсъ Баронъ старшій упра-вѣтель почтъ у Львовѣ одержавъ тѣтугѣ и ха-рактеръ директора почтового урядѣ. — Гр. Іосѣфъ Калиновскій, адѣкѣтъ повѣтѣвого судѣ въ Бродѣхъ, одержавъ достоинство шамблѣна.

— Перенесеня. Намѣстникъ перѣнѣвъ повѣтѣвого лѣкаря д-ра Ант. Бронѣвскаго зъ Сокала до Львова.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнъ 24 сѣчня. На вѣчерашнѣмъ балѣ мѣскѣмъ явивъ ся цѣсаръ и архикнязь. — Новоименованный амбасадѣръ турецкій Гѣльбѣ-бѣй явивъ ся вчера у міністра Кальнокаго.

Берлинъ 24 сѣчня. Кн. Лѣбановъ име-нованный амбасадѣромъ на выразнѣе бѣжаніє цѣсѣря. — Комісія вѣдѣкнула 14 параграфѣвъ про-екту закона противъ стороннѣхъ пере-воротѣу.

Парижъ 24 сѣчня. Буржоа ще не зло-живъ кабинетѣу за-дѣла трудностей въ справѣхъ заведеня податку доходѣвого. Зѣаєсь, шо Бур-жоа обѣиѣ теку министерства скарбу, Гѣного справѣхъ заграничныхъ а Кавѣнѣхъ войнѣ.

Бруксѣла 24 сѣчня. Гадка абдикаціи короля Леопольда повстала зъ-вѣдѣхъ, шо евен-туальнѣ вѣдѣкнѣннѣе парламентѣмъ анексіи Конга король буде уважати особистою обѣдою.

Переписка Редакціи и Административ.

— Вп. В. Хр. въ Во. До кѣнѣа марта 1895. — Вп. М. Дѣ. въ То. Одержали и дакуемо.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найважливішіх повістей“ виходить во вторник, а во вторник і п'ятницю на перекину рахунок в Діло.

Передплата і інсерти приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газети у. Кароля Імператора 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. В Пемт: E. Misrachy V. Bek. Akademischegasse 6.

Передплата на „Діло“ і наслідок за інсертів платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: за рік: 16 зр. на півріччя: 8 зр.
на чужині: за рік: 24 зр. на півріччя: 12 зр.
на чужині: за рік: 4 зр. на чотирьох роках: 15 зр.
на чужині: за рік: 1 зр. 50 зр.

у Львові: за рік: 8 зр. на півріччя: 4 зр.

на чужині: за рік: 1 зр. 35 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підв. ч. 24

у. Баторія. — Русини звертають ся лише на попередні

застереження. — Редакція неопечатає ніяких відповідей.

Неодержані чиселі коштують 8 зр. в. а.

Оголошення приймають ся по ціні 6 зр. в один

тиснячків літературних в рубриці „Наблюдання“ по 20 зр. в

Між ними чиселі ся по 10 зр. в один тиснячків.

Просимо наших Впов. Читателів, щоб скоро вивірнали всі залеглости [котрі, як ми вже писали, вносять тисячі], аби видавництво могло заспокоїти свої довги друкарні і фабрик паперу; по друге — щоб передплату брали в правдивому значінні того слова, а не в значінні „посилити“, якої в цілому світі не знають видавництва часописів, навіть такі, що мають публічний чи приватний субвенції, яких наше видавництво, на всі боки вповні незалежне зовсім не має, по третє — щоб ширіли нашу часопись, приєднуючи як найбільше передплатників. Все те лежить не лише в інтересі самих Читателів, але і в інтересі справи руської, отже можемо сміло відкликатись навіть до патріотизму і жертволюбності загалу руського!

Руська гімназія в Перемишлі.

На першому засіданні теперішньої сесії соймової поставив пос. Барвінський внесення, котрим закликає ся правительство, щоб руські класи рівноправні відділяло від гімназій в Перемишлі і утворило з них окрему гімназію з руським языком викладовим. Комісія шкільна погодила се внесення прихильно, а на вчерашньому засіданні прийняв сойм внесення комісії шкільної, котре єсть рівнозначне з внесенням пос. Барвінського. В справозданні комісії шкільної виготовленому пос. Рудовським подбудуємо деякі цікаві дані щодо руських класів рівноправних, для того подаємо зміст того справоздання.

В справозданні подає ся найперше короткий нахерк, якою дорогою прийшло до отворення руських класів рівноправних в Перемишлі. Утворення руської гімназії в Перемишлі завважував пос. Романчук в 1884 р., поставивши відповідне внесення. Але то перше внесення прогомівало безслідно, треба було поновляти его в рр. 1886 і 1887. Внесення переходило рідко дорогою: відсилали его до комісії шкільної то до виділу крайового. Виділ крайовий збирав матеріяли статистичні щодо ереквенції руської молодіж в перемишльській гімназії і засягає опінію інтересованих чинників, як н. пр. перемишльської ради повітової. Та опінія повітової ради випала некористно, а се було на руку тим, котрі не бачили потреби заснованні руської гімназії в Перемишлі. Аж в 1887 р. комісія шкільна домогала ся заснованні окремої гімназії руської в Перемишлі. Але і на се

выразне внесення комісії шкільної найшла ся „посередня дорога“, як кажє справоздання, бо на внесення Бобжинського ухвалено резолюцію до правительства, щоб при гімназії в Перемишлі заводило в мѣру потреби лише рівноправні класи з руським языком викладовим. Та ухвала запала в сойм 24 січня 1887 р. а вже рескриптом з 29 липня с. р. призвавши цѣсаря, щоб від 1888/9 р. шкільного були заведені рівноправні класи під „окремим“ провізоричним управлінням та щоб для кожної рівноправної класи системізовано по одній посадѣ учительської по над нормальний егат державної гімназії в Перемишлі.

В р. шк. 1888/9 отворено першу рівноправну класу з руським языком викладовим, в сѣм році вошла в житє вже VII-а класа, а на рік була б вже VIII-а класа.

„Не дасть ся заперечити, — каже ся в справозданні — що ереквенція молодіж греко-католицького обряду, або признаючи ся до руської народности в Перемишлі представляє за час девятиох лѣт мимомовно значно хиткості повольний, а в послѣдних лѣтах цоразь вызначнійшій врѣсть. Цифра Русинів в перемишльській гімназії лишала ся межі 197 а 264, а тота цифра, найвища цифра загальної ереквенції, єсть цифрою сего року“. Тут нагугають двѣ табелѣ статистичні: в одній выказано від 1894/5 р. число учеників руської народности, вглядю греко-католицького обряду, в пропорції до загального числа учеників в перемишльській гімназії, а в другій числа ереквенції в класах польських і руських.

Рік	Загальне число	Греко-кат.	Русинів	З загалу выпаде на Русинів %
1884/5	747	229	229	30.67
	735	209	209	28.44
	729	210	209	28.67
	714	203	202	28.29
1888/9	726	212	197	27.13
	756	223	204	26.98
	731	247	236	32.28
	734	262	254	33.69
	670	249	231	34.47
	670	248	238	35.54
1894/5	818	—	264	32.27

Рік	Класа	Класа польскій	Русинів	% Русинів
1894/5	1	143	59	29.21
	2	94	40	29.85
	3	78	37	30.43
	4	81	33	28.94
	5	60	34	36.17
	6	26	33	55.93
	7	24	28	53.85
	8	—	—	—

В справозданні каже ся дальше:

„З загаду молодіж було греко-католицького вѣроисповіданя межі 28 а 37%, а Русинів межі 29.96% а 35.69%. Значно бблшій флюктуація представляє учащанье до поодиноких класів в мѣру, як их заводжено. Перша класа в першом році мала 51 учеників, в році 1891/2 піднесла ся на 64, а стала в послѣднім році на 59 учеників, друга класа з 53 на 40, третя з 52 на 37, — однакж видно, що та цифра в высших класах устало ся в процентове відношенє руської молодіж зростає. З інших гімназій пере одати молодіж до руських класів в Перемишлі дуже незначно. Загалом беручи ереквенцію руських класів именно в послѣдних лѣтах представляє деяке збблшенє. А помямо значний флюктуація чсло руських учеників в одній класі ніколи не було помянше вымаганої цифри.

Не дасть ся заперечити, що обсаджуванье посад з руським языком викладовим подбудувано немалі трудности, именно від часу заснованя руської гімназії в Коломиї. Помямо того, що в гімназіях з польським языком викладовим єсть досить значна скблѣність учительств, котрі мають кваліфікацію до научанья в руській мѣзѣ, то однакж н. пр. в р. 1892/3 на чотири конкурсы на посады станувѣ лише оден кандидат до конкурсу на посаду в руській гімназії, котру і одержав, а три інші посады мусѣло ся обсадити перенесенєм учительств з польських гімназій в дорожѣ службовій. И в тѣм році не було межі несподіваним учителям нікого, котрий б мав кваліфікацію до научанья в руській мѣзѣ. Той ставъ зачинає поправляти ся в послѣдних двох лѣтах.

Окреме поміщенє руських класів хотя і від одних дахот з польською гімназією, не представляє ніяких трудностей в случаю правного переобсаженя тых класів в окрему гімназію руську. Коли поведе ся придбати фонды державні на поставленє нового будинку для гімназії в Перемишлі, то планъ будови оббмивъ вже в будучу гімназію руську, однакж спббний будинок мѣститъ в собі зовсім окремі часті, з котрых одна єсть призначена на польську, а друга на руську гімназію.

Перемишльська гімназія єсть другою найбільшою в Галичині, одною з найбільших в Австрії. На сей рік записало ся 818 учеників, а в тѣм 264 Русинів. Отже годъ заперечити, що єврово загальнє матеріяльно адміністрація, як передовсім вглядъ педагогічний і дидактичний наказують перенести подѣл заведеня на двѣ окремі гімназії, котрий має вже 23 рівноправні класи.

Отже зваживши, що вже перед кількома роками „поважна меншбѣсть“ выс. сойму признавала потребу утворити окрему гімназію, що рівноправні класи, утворені волею выс. сойму в р. 1887, дійшли вже до самої класи, і в слѣдуючій році будуть фактично становити осмьокласову гімназію, комісія шкільна не надумє ся признати справу віддѣлення руських класів рівноправних дозрѣлою справою, і єсть пересвідчена, що і „без польського почину таке внесенє мусѣло б бути в уряді поставленє вже в сѣм році, а з всякою певністю в році будучій“.

З тых отже причинъ комісія шкільна вносить: Выс. соймъ зволяє ухвалити: „Выває ся ц. к. правительство, щоб истнуєчій в ц. к. гімназії в Перемишлі рівноправні класи з руським языком викладовим віддѣляло від тѣх гімназій і утворило з них окрему державну гімназію в Перемишлі з руським языком викладовим“.

Соймъ крайовий.

[9 те засіданье VI-тої сесії VI. періоду] в четверть дня 24 н. ст. січня.

Після читаня петицій забравъ голосъ пос. Барвінський, щоб промовити за петицією громады Залозець о заснованье тамъ школи калімарскої.

Дозволено громаді Краковець, пов. яворівського побирати через пять лѣт оплату громадську від напиків спиритусовых від пива і меду. Дотичний законъ прийнято без дискусії в другій і третій читаню.

Справоздання видѣлу крайового в справѣ будови землєвнїцъ локальних: Тшебіня-Скавцѣ, Хабівка-Закопане, Лупків-Тѣсна, Борки вел.-Грималів, Шенарів-Делятин і Коломиї-Стефанівка, Розвадів-Шеворекъ або Рашів, Подвисоке-Ходоровъ — відслано до комісії землєвнїчч.

Пос. Меруновичъ мотивувавъ своє внесенє, щоб видѣл крайовий розслѣдивъ вглядю предложивъ внесення, на скблько далось б мѣж нашимъ сѣльськимъ населенємъ завести обезпеченє від огня і на житє. — Внесенє відслано до комісії адміністраційної.

Пос. Поточекъ мотивувавъ своє внесенє: Законъ о репрезентації повѣтової змінив ся після слѣдуючих засадъ: I. 1. В репрезентації повѣтової мають находити ся всѣ версты і заводи людности в відношеню до сили податковий і чисельної, а число манда-

5)

Бѣдний жидокъ Ратиця.

Написавъ Т. Ветлина.

IX.

И такъ Ратиця, ограничивши свои особистѣ потребности до наибольшей возможности, бувъ бы живъ дальше въ року на рѣкѣ ажъ геть до глубокой старости. Онъ бувъ бы може дочкавъ видѣти все свои дѣти дорослыми на власномъ хлѣбѣ, онъ бувъ бы може видѣть, якъ тѣ дѣти власнымъ промысломъ заработали грошѣ, робили богатство, какъ се и было его задушевнымъ бажаньемъ. Однако се не наступило, а причиною того были алы часы. Злы часы, котры вправдѣ не наразѣ стали злыми, лишь помалу погрѣшали ся, прибавляли чимъ-разѣ бблшій загонъ, обблжовали чимъ-разѣ бблше людности, обблжались в чимъ-разѣ бблшыхъ нарѣканяхъ, в словахъ, в простяганныхъ рукахъ за хлѣбомъ, в пожовклыхъ охотавѣлыхъ людскихъ лицахъ, в хворобахъ...

Ти злы часы не минули и того села, де живъ Ратиця. Мешканцѣ того села были колись собѣ замощными людьми и, хотя не мала богато поля, за те мала по лѣсахъ вольный выпасъ и утримували багато товару, а земля, хочъ и не найдѣлша, пѣсковата, но добре гносна, выдавала обильный плоды. Але пришло время — вольный выпасъ перестали бути вольными и люде мусѣли за нихъ оплачувати. Люде зъ початку бурлили ся, нарѣка-

ли, но зъ часомъ освоили ся зъ тымъ положенємъ, бо вѣдчи было се лишь пѣвъ бѣды: люде платили за пасовиско и пасли дальше худобу по розлогихъ лѣсахъ, и дальше ѣли зъ сыромъ сыромъ и везе въ свѣтъ, водпроуде гуртовымъ купцямъ, а до дому привозили красныи зарбоки... А теперь? Теперь не называє хворобъ зъ цѣлого села и доброй торбы!.. Бувало надходить Рѣдзѣ або Великдене, то кождей господарь коле годованого веприка, а щетину продає Ратицѣ... А теперь? Теперь кто якъ будъ пригладити подвѣника, то заразѣ тащатъ его на ярмарокъ, продає на податокъ та на другой потребности, а самъ ѣсть пѣсно, жие якъ мого... Бувало булы и пасѣчники — и Ратиця добре собѣ пригадує, якъ онъ же не такъ дужє давно купувавъ мѣдъ, воскъ, воскобонъ, — а теперь по пасѣчкахъ и слухъ пропавъ. Колись в рыбы было бблше, а теперь в той зарбоки ставъ упадати. Намножило ся рыбаковъ страхъ багато. Каждый, кто мавъ часть иновъ на рѣку и ловилъ рыбу, а в лѣтѣ, то навѣтъ и бабы ходятъ бродякомъ за рыбою та раками. Старый рыбаки кривили ся зъ початку и сварили ся зъ новѣтними, а дядько Миханенько, в почуваню своемъ доволѣтнѣмъ гдѣности „цехмистра“, выразно голосувъ:

— Що вы, моспаненьку, берете ся не до своихъ работъ? Вашъ батѣкя нею не займали ся, то и вы не пхайте носа до рѣки! Но тѣ не робили собѣ нѣчо зъ того криву. — Господь Богъ — водповѣдали — сотворилъ рѣку якъ для васъ такъ и для насъ, а рыба, что в водѣ плыває, такъ ваша якъ и

люде обрѣзуютъ хвосты товарови, пускаючи его на нову пашу, онъ носять а носять мѣхами тѣ хвосты товарчѣ, ажъ плечѣ облазятъ, водтакъ пакує на драбнастый вѣзъ та и ще прѣрубають и везе въ свѣтъ, водпроуде гуртовымъ купцямъ, а до дому привозитъ красныи зарбоки... А теперь? Теперь не называє хворобъ зъ цѣлого села и доброй торбы!.. Бувало надходить Рѣдзѣ або Великдене, то кождей господарь коле годованого веприка, а щетину продає Ратицѣ... А теперь? Теперь кто якъ будъ пригладити подвѣника, то заразѣ тащатъ его на ярмарокъ, продає на податокъ та на другой потребности, а самъ ѣсть пѣсно, жие якъ мого... Бувало булы и пасѣчники — и Ратиця добре собѣ пригадує, якъ онъ же не такъ дужє давно купувавъ мѣдъ, воскъ, воскобонъ, — а теперь по пасѣчкахъ и слухъ пропавъ. Колись в рыбы было бблше, а теперь в той зарбоки ставъ упадати. Намножило ся рыбаковъ страхъ багато. Каждый, кто мавъ часть иновъ на рѣку и ловилъ рыбу, а в лѣтѣ, то навѣтъ и бабы ходятъ бродякомъ за рыбою та раками. Старый рыбаки кривили ся зъ початку и сварили ся зъ новѣтними, а дядько Миханенько, в почуваню своемъ доволѣтнѣмъ гдѣности „цехмистра“, выразно голосувъ:

— Що вы, моспаненьку, берете ся не до своихъ работъ? Вашъ батѣкя нею не займали ся, то и вы не пхайте носа до рѣки!

Но тѣ не робили собѣ нѣчо зъ того криву. — Господь Богъ — водповѣдали — сотворилъ рѣку якъ для васъ такъ и для насъ, а рыба, что в водѣ плыває, такъ ваша якъ и

наша, моспаненьку!

И бовтали ся в рѣцѣ всѣ, хочъ и якъ частѣ были на водахъ свары и драчѣ. А Ратиця выходивъ на тѣмъ найбѣрше, бо не всѣ продавали ему то, что зловили. Де-кто ловилъ рыбу просто на теѣ, чтобы было зъ чего завести кошку до хлѣба або до барабѣль, а де-кто зновъ, коли трагивалъ ему бблше штука, носивъ самъ ажъ до мѣста на продажѣ, а тамъ купувъ собѣ соли та и вертавъ до дому пѣсливый. Зъ часомъ мѣскій жиды и сами стали приходити до села та купували рыбу, же и платили лучше нѣжъ Ратицѣ. А пришло лѣто, якійсь агентъ ажъ зъ Прусь закупивъ всѣ раки в рѣцѣ, люде выловлювали до наименьшого рачка, бо агентъ добре плативъ. Заволока той пакувавъ водтакъ раки до кошѣвъ, водставлявъ на зельваницѣ в раки вандрували свѣтами.. Все те не йшло до доброго! Рыбакѣвъ намножило ся, купцѣвъ намножило ся, рыбы и раковъ все убывало, а Ратиця видячи чимъ-разѣ менший зарбоки, зъ перелякомъ споглядавъ на жидку, на дѣти, та щитавъ себе: Що то дальше буде?

Ба навѣтъ склепъ переставъ Ратицѣ дописувати. Сынъ дядька Миханенька, Панасъ, отворивъ пышну крамницю, спроваджувавъ доброй товар, продававъ дешево, а якъ не мавъ хто грошей, то Панасъ дававъ на боргъ або приймавъ покладки. Бувъ то парубокъ моторный, веселон вдачи, до дѣвчатъ любѣ всѣхавъ ся, до жѣнокъ бувъ вѣчливый а зъ господарями поведивъ ся поважно. Именно зъ господарями провадивъ онъ безастаново ро-

ховенства до комітету запросити. Сиди не запрошено автора, то не моя вина, а добре стало ся, бо для революверських людей не було там мѣста. Такі самі записки доставлено в о. А. Тороньскому, котрий явив ся на зборах яко звичайний членъ, хочъ подвошу зъ на- таскомъ, що повѣдомлені о выказаныхъ збо- рахъ нашъ всѣ Преосв. епископы мали повне право своихъ делегатѣвъ пбѣла уподобу на зборы выслати, не пытаючи о дозволѣ втрут- ливого автора. Въ комитетовыхъ нарадахъ брали участь головны инициаторы вѣча, не бракувало заступника зъ Старо-самборщины, котроу ви- теруе ся авторъ. Епархія перемысла була найчисленнѣйше заступлена, томуъ безосновна обава автора, щоби духовенство зъ згаданой епархії служило „по wskazовкамъ зъ горы“ за покорныхъ статистѣвъ при вѣчѣвѣмъ фаерверку. Шкода, що авторъ близше не высказавъ, зъ водки мають походити ті „всказовки“: чи „зъ св. юрского горбка“, чи „зъ пбѣдъ вавокъ“, та що не заафшувать ся, що у него переховують ся на складахъ въ магазинѣ знамениті „вѣчѣвѣ всказовки“.

Ad 3) Де дочитавъ ся авторъ въ монхъ газетныхъ дописяхъ, що я вбѣдавъ протекто- ратъ вѣча въ руки о. А. Тороньского? Се для мене, такъ само и для о. Тороньского и для комитетовыхъ товаришѣвъ цѣкава новинка, о котрой зъ зачудуваньемъ дознаемо ся по пер- шій разъ зъ его статѣй. О выборѣ протектора, коли самѣ вѣче въ далекѣмъ ще поля, не було авѣ въ комитетѣ, авѣ по-за комитетомъ мови, томуъ инвенуація о оскорбленю епископату, по- лѣшеного протекторату надъ вѣчѣмъ, суть пусті.

Порѣшені въ комитетѣ резолюція, розд- брала присутній до дальшой працѣ, они прий- дуть ще зъ додатками и поправками подъ на- радоу ширшого комитету, а скоро вѣчѣвѣ ма- териалу будуть упорядковані, они предложать ся [безъ чого обійтись не може] до вѣдомо- сти всѣмъ нашимъ Преосв. епископамъ и тамъ порѣшити ся остаточна судьба вѣча. Що о на- радахъ и працяхъ комитетовыхъ не звонить ся въ газетній звѣдъ, се має свою узасаднену причину, бо скажу авторови на ухо, що не- обичайне газетне балагурство утрудняло вже въ самѣмъ зародѣ вѣчѣву справу, а и его вступна статѣя, вымѣрена для зазолоту и обаламученя людей фантазіяними выдумками, могла ще довшій часъ спокійно спочивати въ тебѣ.

Щобимъ я, взявши вѣчѣву справу въ свои руки, вбѣдрили на шкоду духовенства „по wskazовкамъ зъ горы“ просту комедію, се пред- часный судъ. По засадамъ здоровон льотки пишуть ся рецензіи по вбѣдраній комедіи, а нѣкогда напередъ. Я же не розглянувъ ся на- лежнито въ репертуарѣ не подумавъ о театраль- ній аренѣ, не порѣшивъ якихъ ужати при- представленю фаерверкѣвъ: ракетъ, бенгаль- скихъ огнѣвъ чи петарды, не запросивъ навѣть ще автора на потрібного менѣ при комедіи статиста зъ факлоу въ рукахъ, а вже крити- куе ся комедія зъ ен фаерверками, котру досе не вбѣдгралося, ба навѣть ще не оголошено ен плякатами! Авторъ вдоволеный зъ того про- воду — я радо аложу его въ руки автора, коли лише подастъ свою повну адресу. Надѣю ся що за таку чемну уступчивость вѣчѣ опамятае ся, ушануе тою добру волю и працю та зали- шать кидати дальше зъ по-за плота болотомъ, котре мене не марає. Трудно увѣрити, щоби напастливый авторъ фантазіяныхъ выдумокъ, интєресуюцій ся вѣчѣвою справою духовен- ства, причислявъ ся до духовного стау. Се бувъ бы дуже сумный обявъ, що знайшла ся згадирована хочъ-бы однаица, котра, высту- пивши передъ ширше форумъ зъ клеветными пописами, позабула на головны правила хри- стіянсько-католицкоу етики.

Вас. Чернецкій.

Дописи „Дѣла“

Зъ Тернопольщины.

[Ще про недавній доповняючий выборъ до рады по- вѣтовон.]

Въ доповненю до описаного въ 282 числѣ „Дѣла“ [зъ року 1894] выбору зъ куріи сѣль- скоу одного члена до рады повѣтовон, прося- мо помѣстити ще нашихъ кѣлька слѣвъ.

Якъ вѣдомо, при сѣмъ выборѣ були два кандидаты: оденъ рускій — Иванъ Щибавловъ зъ Демисова, а другій кандидатъ польского бе- щарку — Лука Жмурко зъ Настасова. На Щи- бавлова упало 140 голосѣвъ а на Жмурка звыжъ 200. Вѣдомо вже такожъ, що канди- датъ повѣтовцѣвъ перейшовъ для того, бо зъ стороны рускон не було вѣякон работы, выборъ пушено на Божу волю, а толькы въ остатѣй зливи чотирі наші священники явивши ся до выбору [оо. Стадникъ, Чайковскій, Волянскій и Цурковскій] загрѣли выборцѣвъ до голосованя на Щибавлова зъ Демисова.

Кандидатъ повѣтовцѣвъ Жмурко зъ На- стасова, хочъ Русскъ, зовсѣмъ не заслуговує на довѣрие рускаыхъ выборцѣвъ — и мы диву- емо ся, якъ могла большѣсть выборцѣвъ голо- сувати на него, коли громада настасовска на- вѣть не выбрала его на выборця и нѣ оденъ зъ троихъ выборцѣвъ зъ Настасова не давъ на него голоса!

Того Жмурка хотѣли громадѣ настасов- ской навинути доконче на вѣйта и для того звалено цѣлкомъ правильный выборъ, коли рада громадска выбрала собѣ на начальника чоловѣка своего и по своимъ розумѣню. Зъ той причини Жмурко вбѣдувавъ на потѣху своихъ протекторѣвъ довше, але при новѣмъ выборѣ зновъ таки не выйшовъ, ба навѣть уже и не кандидувать, не маючи нѣякой надѣй. Заслу- га-жъ его, за-для котрой побивають ся за намъ повѣтовцѣ, спочиває въ томъ, що вѣчѣ за весь часъ своего вѣйтованя убѣдавъ на читальню и нечувать ухвалу рады громадской, котра од- ноглобно була ухвалила, щоби урядъ громад- скій урядувать по руски. За его вѣйтовску господарку въ громадѣ дало бы ся дуже бога- то сказати, але досыть буде навести на свѣ- доцтво слова самого его протектора п. Солар- ского зъ польского бещарку, котрый теперь его на радного повѣтового переформувать. П. Соларскій, зѣхавши на люстрацію, при- комплитъ рады громадской сказавъ про тепе- рѣшного своего радного повѣтового: „Абы прий- шовъ до Индіи, до Хинъ, або де нарѣдъ дикій, авайшовъ бы ще лучшій ладъ, нѣжъ въ ва- шѣмъ урядѣ а въ рахункахъ то навѣть самъ зъ рѣжками певно кѣнца бы не вывѣвъ...“ Гро- мада познала ся на инѣшнѣмъ раднѣмъ по- вѣтовѣмъ и старає ся усевати его вѣдъ всѣхъ чинѣвъ, якій займає въ громадѣ — толькы-жъ подбывъ перешкоды. Уже больше нѣжъ три мѣсяцѣ, якъ рада громадска подала до окру- жной рады школьной о розписань новыхъ вы- борѣвъ до мѣсцевон рады школьной на нове шестилѣтѣ [бо рѣчинець давно вже мывує!] а нѣякого полагодженя справы нема — и инѣшнѣ раднѣмъ повѣтовѣмъ дальше въ нѣй за- сѣдає...

Зъ цѣлон пригоды выбору бущого наста- совского вѣйта на члена рады повѣтовон [мнѣ- моходомъ ще сказавши, чоловѣка зовсѣмъ и не- писемного] ведемъ, якими мотивами руко- водѣть ся противники народноу справу рускон при выборахъ до тѣхъ автономичныхъ. Вѣдтакъ чи-жъ диво, що нарѣдъ скрѣзь домагає ся ска- сованя „польскаыхъ бещаркѣвъ“?!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На порядку дневныхъ дискусіи політич- ныхъ кругѣвъ въ Празѣ стоить справа вы- борчого компромісу середъ пред- ставитѣльвъ чешкон бѣлшоп по- сѣлостѣ. Пбѣла завірювань мѣсцевыхъ ча- совисей не має сей компромісъ выглядѣвъ на удачу, бо большѣсть консервативной шляхты домагає ся розширеня есенуальной умовы на цѣлу Чехію и жадає, щоби рѣвнобѣжно зъ у- мовою переведено формальну угоду обохъ на- родностей, замѣшкуючихъ край. Се становище репрезентують передовѣсьмъ кн. Юрій Лобко- вичъ и гр. Букоа, а впливъ тыхъ обохъ полі- тикѣвъ має бути въ сторонницѣвъ званю боль- шій, якъ выльвъ князьвъ Шарценберговъ, що заавляють ся за компромісомъ. Однако навѣть Шарценберги не годять ся на условия, щоби вѣрноконституційна больша посѣлѣсть просто именувала 21 до 25 либеральныхъ кандидатѣвъ. Цоголосоки о уступленю кн. Юрія Лобковача зъ уряду маршалка суть для того безосновні, що одноцѣлѣвѣсть поглядѣвъ въ консерватив- нѣй групѣ большон посѣлѣости дасть ся цѣл- комъ певно удержати. Натомѣсть згадуваий яко наслѣдники теперѣшного маршалка гр. Шенборнъ и кн. Фердинандъ Лобковичъ стоять въ справѣ компромісу цѣлкомъ на томъ са- мѣмъ становищи, на якомъ стоить кн. Юрій. Всякій иншій мотивы дамисіи маршалка, по-за справою компромісу, мабуть неправднѣй.

Звѣстный бущій азуитъ гр. Пав- ло Генсбрехъ, що выступавъ передъ кѣлькома роками зъ ордена и приймаєвъ про- тестантизмъ, выдавъ сими днями зновъ одну брошуру, зъ нагоды внесеня въ нѣмецкомъ парламентѣ о дозволѣ повороту азуитамъ до Нѣмеччины, п. з. Jesuiten Antrag des Centrums. Въ сѣй книжочкѣ такъ пише гр. Генсбрехъ про нѣмецкій чувства азуитѣвъ: Моя довголѣт- на знакомѣсть зъ азуитскимъ орденѣмъ вы- робила въ менѣ пересѣдѣчанье, що сей орденъ давъ бы все за те, щоби зничити протестант- ску Прусію и ввангеличе нѣмецке цѣсарство. Не хочу казати, що орденъ азуитѣвъ мавъ свою руку въ вѣйні 1870 р. въ надѣй, що ка- толицка Франція побѣдѣтъ протестантску Пру- сію; але кажу, що ся надѣя була дуже роз- ширена мѣжъ нѣмецкими азуитами та що ті мѣжъ ними, що стояли по сторонѣ Нѣмеччины,

мусѣли неразъ богато перетерпѣти. Кто не пригадує собѣ ще скандальный кѣнца фран- цуского генерала „реваншу“ и „диктатора“ Буляжера? Отже одиъ зъ найвызначнѣйшихъ французскихъ азуитѣвъ бувъ для сего „героя“ и ненавидѣя всего що нѣмецке, найдѣяльнѣй- шимъ агитаторомъ и яко азуитъ доставлявъ ему своимъ впливомъ великій сумы до розпо- рядности. Чи се поведење мало формальныи дозволѣ нависшихъ настоятелѣвъ ордена не знаю, на всякій способъ они о томъ знали и позволяли се робити. Я дознавъ ся о сѣмъ вѣдъ одного моего товариша по чинѣ, передъ котрымъ дотычній французскій азуитъ хваливъ ся своимъ успѣхами для Буляжера. Ся спра- ва такъ мене обурѣла, що я звернувъ ся зъ жалобою на се до тогдѣшного генерала ордена. Въ моѣмъ писмѣвъ були ще и инші точки жа- лобы; у вѣдѣвѣдѣ генерала були всѣ инші точки по черѣ порушеній, але про точку: „Бу- ляжѣ и французскій азуиты“ не было нѣякон згаден. Се дуже замѣтне.“

НОВИНКИ.

— Въ справѣ „Рускон Рады“ въ Сокалі. Въ цѣли порозумѣня що-до дня спрощеня загаль- ныхъ зборѣвъ заснованого політичного товари- ства „Руска Рада“ въ Сокалі запрошую Ви- членѣвъ выдѣловыхъ явити ся дня 29 н. ст. сѣчня с. р. о 3-ій годнѣй зъ полудня въ кан- целяріи мѣского уряду въ Сокалі. — В. Чер- нецкій зъ Сѣльця белского.

— Выдѣлъ наукового товариства имени Шев- ченка у Львовѣ запрошує симъ всѣхъ своихъ членѣвъ на звичайній загальній зборѣ, що вѣд- будуть ся дня 2 н. ст. лютого с. р. о 10 го- динѣ рано въ комнатахъ „Рускон Бесѣдъ“ [при- уличіи Вѣрменской нрѣ 2 на I поверѣ] зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ: 1) Вѣдѣры- тѣ зборѣвъ головноу товариства; 2) справоз- данье секретарске зъ дѣяльности выдѣлу и сек- цій; 3) справозданье касовѣ и админістраційне; 4) выборъ головы и нового выдѣлу; 5) рефе- раты проф. Грушевского и Верхратского; 6) внесеня членѣвъ. — Олександръ Барвинскій голова. Осипъ Маковей секретарь.

— Загальній зборѣ членѣвъ „Школьной по- мочи“ въ Коломыи вбѣдудуть ся дня 31 сѣчня с. р. о годнѣй 5½ вечеромъ въ комнатахъ „Родины“. Програма: 1) Отвореніе збору; 2) справозданье зъ дѣяльности выдѣлу и справоз- данье касовѣ; 3) выборъ комісії контрольной; 4) выборъ пятиохъ членѣвъ выдѣлу и двоухъ заступникѣвъ; 5) справозданье комісії кон- трольной; 6) внесеня выдѣлу и членѣвъ. На случай недостага комітелу вбѣдуде ся того-жъ дня о годнѣй 6½ вечеромъ другій загальній зборъ зъ тымъ самымъ порядкомъ дневнымъ, а рѣшеня будутъ правосильны безъ огляду на чѣсло присутныхъ членѣвъ. — Вѣдъ выдѣлу.

— Здоровье посла Романчука все попра- вляє ся; недужій встає вже зъ лѣжка и єсть надѣя, що се зможе взяти участь въ засѣда- нияхъ сойму подъ конецъ сесіи.

— Вѣдъ дирекціи „Товариства для вырѣбу ризъ церковныхъ“ въ Самборѣ одержуемо от- се писмо: Впж. Духовенство и Братства церковныи намірюючіи купити у насъ сего року плащаницѣ и хоругви на Воскресеніе Хрѣст. зволѣтъ ласкаво завчасу посѣщити зъ замо- вленіями, щоби мы могли знати хочъ въ при- ближеню, яке чѣсло плащаницѣ и якій образъ маємо мати на складѣ и щоби выслака тыхъ рѣчей могла вбѣдуть ся на озааченій часъ безъ перешкоды и проволѣк. — Дирекція то- вариства для вырѣбу ризъ церк. въ Самборѣ.

— На дохѣдъ будовы „Народного Дому“ въ Коломыи вбѣдуде ся въ четверъ дня 7 н. ст. лютого с. р. въ великой салѣ касы общады въ Коломыи великій вечеръ зъ танцями захо- домъ товариства „Родина“ въ Коломыи. Поча- токъ о годнѣй 8 вечеромъ. Строй для павъ вечерковий, для павѣвъ балевый Цѣна білету: 1 зр., галерія 80 кр., не тамуючи жертволюб- ности.

— Балъ руского гѣмн. товариства „Сокѣль“ у Львовѣ вбѣдуде ся дня 3 н. ст. лютого въ великой салѣ „Народного Дому“. Початокъ о годнѣй 8 ой вечеромъ. Вступъ вѣдъ особы 2 зр., білетъ фамілійный 5 зр. — лише за за- прошеніями; вступъ для членѣвъ 1 зр. Кто до- си запрошеня не одержавъ, зволѣтъ зголося- тись до друга Хойнацкого, управителя Старо- пѣйской кинсарѣй. Члены не потребують за- прошеня. Комитетъ балевый докладає всякихъ можливыхъ старанъ, щоби забава вбѣдбула ся на загальне вдоволенье. Роботы декораций припоручено знаиѣй фирмѣ друга Турковского. За старшину „Сокѣла“ Ст. Кубишъ справникъ.

— Товариство „Січ“ у Вѣдчи устроює въ суботу 2 н. ст. лютого 1895 о годнѣй 8 ой ве- черомъ въ сепаратной салѣ Restaurant zum Magistrat, I. Bezirk, Lichtenfelsstrasse [vis-a-vis нового ратуша] товарискій вечернѣдъ. Въ про- грамѣ ходить мѣжъ инымъ вѣдѣнѣтъ д-ранда Е. Левицкого „Россия въ девятнадцатѣмъ сто- лѣтѣ“. Спѣвъ часть выконає хоръ торъ това- риствъ „Січ“ и „Буковины“. Вступъ вѣольный для членѣвъ звичайныхъ и почетныхъ, такожъ для гостей запрошенныхъ або членами виро- вадженыхъ. Передъ вечерніями о годнѣй 7 ой вбѣдуде ся надзвичайный загальній зборъ въ томъ самѣмъ локалі. — Вѣдъ выдѣлу руско- украинского товариства „Січ“ у Вѣдчи [XVII. Veronikagasse 37]: Ол. Петровскій за голову. Пв. Шевчукъ за писаря.

— Дальшій публичный вѣдѣнѣтъ д-ръ Гру- шевского зъ исторіи Руси не вбѣдуде ся въ се- реду а вѣ второкъ дня 29 н. ст. сѣчня о 6-ой годнѣй вечеромъ въ III-ой салѣ рускон гѣм- назіи.

— Новая руска часопись почала що тыждня выхѣтити въ Черновцахъ п. заг. „Буковинскій Вѣдомостѣ“. Ся часопись єсть органѣмъ полі- тичного товариства „Народной Рады“ зъ Чер- новцахъ, заступаючий напрямъ политики по- слѣвъ Тиминского и Воляна.

— Локальный зельзницѣ. Neue fr. Presse за- повѣдає, що тогорѣчне предложенье правитель- ственне о финансовѣй участи державы въ бу- довѣ львовыхъ зельзницѣ не обмежитъ ся якъ тамтогорѣчне выключено на Чехіи, Сиріи, Долшній Австріи и Моравѣ, але обѣйме ще и инші край монархій. Въ Галичинѣ проекто- вано на сей рѣбѣ 6 новыхъ шляховъ, а то: Тшебина-Скавѣцъ (49½ кил. коштомъ 2,500,000 зр.), Хабѣвка-Закопане (47 кил. коштомъ 1,400,000 зр.), Лупковѣ-Тѣсна (27-4 кил. 700,000 зр.), Борки великій-Грималѣвъ (31-4 кил. 900,000 зр.), Коломыя-Залѣцкыя (64-6 кил. 2,550,000 зр.), Шенарѣвъ-Делянѣвъ (28-9 кил. 850,000 зр.), разомъ 248-8 кильометровъ кош- томъ 8,900,000 зр. Держава має причинити ся до сєи будовы квоतो 1,400,000 зр.

— Здоровье папы. Сибѣробитникъ British Medical Journal у одержавъ про папске здо- ровье такій вѣсти вѣдъ д-ра Ляноні, прибѣчного лѣкаря папы: „Теперѣшне здоровье папы (въ мартѣ с. р. мине ему 85 лѣтъ) знамените; вѣдъ вѣольмохъ мѣсяцѣвъ не бувъ вѣдѣ нѣ разу навѣть легко нездоровый. Сей вдоволюючий станъ здоровья єсть безъ сумнѣву наслѣдкомъ его добрыхъ тѣлесныхъ прижитѣй и правиль- ного та держаного способу жити. Въ часѣ его довгого и трудного житя тѣшнѣ ся вѣнъ все добрымъ здоровьемъ и лише разъ въ 35 омъ роцѣ житя, занедажувавъ на гипотальну го- рѣчку. Вѣнъ проживавъ тогдѣ въ Беневенто и оповѣдавъ д-рови Ляноному, що тогдѣшній его лѣкаръ, д-ръ Вульпе, выльчѣвъ горѣчку тремя зимними купелями. Дальше сказавъ д-ръ Ляноні, що всѣ части тѣла у папы цѣлкомъ здоровы и сповняють свои функціи цѣлкомъ нормально; не выдѣю у него нѣякихъ призна- ковъ напучиванія житя и лише малый т. зв. senilis проиявѣвъ ся въ горѣшій части рѣбѣвки ока. Пульсъ правильный, бѣ на минуту безъ перерывъ 68—70 разѣвъ. Сила зору добра, однако папа трохи далековидный; помимо того може вѣнъ читати часописи безъ окуларѣвъ; слухъ має знаменитый. Уже вѣдъ довшахъ лѣтъ бувъ папа въ вѣдѣ дуже унѣреный, а въ цѣлѣ здержаний. Осѣ его щоденна дієта: На снѣданье чарка кавы зъ молокомъ и куснѣкъ хлѣба, на обѣдъ супа, варене мясо або теляча печеня въ бароболми або иншоу яриноу и мала склянка бордо; на вечеру супа, хлѣбъ и склянка вина, якъ на обѣдѣ. Папа не пѣ нѣя- кого винного вина лише червоне и оминѣа таж- шихъ Деколи єсть мѣжъ обѣдомъ и ветерѣю трохи супы. Вѣнъ дуже добре травить, але єсть такъ мало, що д-ръ Ляноні, зѣвъ бы — якъ сказавъ — наразъ больше, якъ папа за цѣлый тыждень. Каждого дня, ели погода сырѣяє проходжує ся по ватиканскѣмъ ото- родѣ. Хочъ зъ выгладу дуже марный, має большу фізичну силу, якъ бы можна надѣвати ся. Правыйъ дуже мало епити и 3 до 4 го- динѣ въ вѣчѣ та короткій сонъ по обѣдѣ вво- нѣ ему выстають; кладе ся пѣвно а встає дуже вчасно. Одинокій знаєкъ его преклѣпного вѣку, се дрожанье мяснѣвъ. Его духъ цѣлкомъ асный, а память невзычайна, або щоби ужити слѣвъ д-ра Ляноного, molto prodigiosa. До своихъ бесѣдъ записує лише короткѣй замѣтки, тутъ и тамъ одно слово для рѣзкихъ подѣдѣ- ловѣ промовы. Яєвъ звѣстно, говоритъ папа ду- же легко и краснѣрѣчиво. Неразъ выгодошу- вавъ передъ д-ромъ Лянонимъ зѣбѣтъ якои небудъ свои бесѣды вѣдѣть початку до кѣнца. Вѣнъ неутомимый робѣтникъ и працює звы- чайно пѣтнадцять годнѣвъ деню. Вѣдъ 9 до 2 годины удѣляє авѣнціи, а прочій часъ посвя- чує иншимъ обовязкамъ своего становища. Д-ръ Ляноні, ще молодой и дуже енергичный чѣло- вѣкъ, каже, що вѣнъ не зробивъ бы сего въ одаиъ дни, що здужавъ зробити папа. Левъ XIII нервово вѣдѣтъ и майже инстантивно на- буває основного знаня декихъ такихъ справъ, про які перше нѣчого не знаєвъ.“

— Пригоди на зельзницѣ. На зельзничѣмъ шляху коло Явѣтовичъ близько Балы выхва- нувъ ся зъ шинъ товаровой повѣдъ. Зъ людей вѣхто не погѣбѣ, але згинуло пять вѣольвъ, а кѣлька покалѣчило ся. — На стациѣ Подѣр- же-Плѣшѣвъ саме надѣвѣдавъ повѣдъ, коли пересуваєвъ повѣдъ, Александръ Рудавскій, хо- тѣвъ перебѣгити черезъ шины. На шинѣ спѣт- кнувъ ся и упавъ а машина склѣчила его въ голову и перебѣкала лѣву ногу назіме колѣна. Нещастного вѣдѣзели заразъ до Кракова до шпиталю.

— Арбѣній вѣсти. У Вѣдчи померъ дня 23 н. ст. сѣчня бущій членъ рады мѣской Трайтль и записавъ цѣлымъ свой маѣтокъ, мѣліонъ зр., для тамошной академіи наукъ на астрономіицй цѣли.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 25 сѣчня. Цѣсаръ выѣде 8 лю- того на Капъ Мартенъ.

Будапештъ 25 сѣчня. Вчера вбѣдбул ся тутъ дем инстрація безроѣчыхъ зарѣбникѣвъ передъ будынокѣмъ парламенту. Полиція улази- нила многихъ демонстрантовъ.

Парижъ 25 сѣчня. Въ виду того, що місія Буржоа, утворити кабинетъ, майже не повела ся, задумѣе президентъ Форъ кому ни- шому поручити зложеніе кабинету.

Атины 25 сѣчня. Делінієсь утворити новый кабинетъ. Парламентъ буде розизаный а новый выборы вбѣдудуть ся въ половинѣ марта.

Лондонъ 25 сѣчня. Померъ лордъ Чер- чиль (Churchill).

Ціна збіжжя і другихъ продуктівъ

24 н. ст. січня 1895.

Львів: Пшениця 6' — до 6'50, жито 4'80 до 5'10, ячмінь 5' — до 6' —, овесъ 4'90 до 5'25, рпизакъ 8' — до 9' —, горохъ 5' — до 7' —, вика 4'75 до 5' —, ллянка — до —, бобъ — до —, конюшина червона 48' — до 62' —, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —, кминъ — до —, анижъ — до —, кукуруза 5'75 до 6' —, амль 20' — до 45' — зр. за 56 кильо у Львові, оковита за 10.000 літрівъ — до — зр.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ, підъ Коперницькомъ Львові, площа св. Луки (ул. Театральна ч. 6) протв головного одяку поручає у великомъ кибора і по найдешевѣ шихъ цѣнахъ: окуляры, пайеры, лорисеты, бінокль, д. лекогяды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райспайлы, ленты маршалы, піоны, сібелы, манометры і т. п. Устроєня електричнихъ. Велік направи виготовляють ся найсхорше и найдешевше. — Закоєня въ провінціи виготовляють тоєно 41 5

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

выдало новый наглядъ друковъ

I. Друки правничі:

1. Позовъ въ справахъ дробныхъ лібра по 25 кр.
2. Контрактъ купня и продажи въ I. ліб. по 40 „
3. „ „ „ II. „ „ 40 „
4. „ „ „ III. „ „ 40 „
5. Повномочіє „ „ „ 40 „
6. Поданя о екс- и нитабуляцію, взоръ „ „ „ 40 „
7. Написи до поданъ о нитабуляцію д. по 20 „

II. Друки для насъ позичковихъ:

9. Дневникъ касовый „ „ „ 40 „
10. Книга довжничовъ „ „ „ 40 „
11. Книжочка для позичающего 100 прим. 2- „
12. Скраптъ довжний „ „ „ 1-20 „
13. Книжочка вкладкова (шадн) „ „ „ 3- „

III. Друки для крамницъ:

13. Книжка товаровъ „ „ „ 40 „
14. Книжка касова „ „ „ 40 „

IV. Дрѣки для Читальни и насъ позичковихъ:

15. Списокъ членовъ „ „ „ 40 „

Альбомъ заслуженныхъ Русинівъ.

Ціна 70 кр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Улиця Галицка число 12 и 20 у Львовѣ

Головний складъ и торговля вудженія

ФРАНЦА УНДЕРКИ

підъ ч. 12 и 20 при улиці Галицкій у Львовѣ

поручає всякй вудженія и въ обы масарскй по най- дешевшихъ цѣнахъ, якъ: славны зб смаку и доброты шинки, ковбасы сѣканй и крабвскы зб самыхъ края- выхъ поладвиць, саями, паштеты, сальцесовы и взагалъ всякй выробы, що входить въ обсягъ масарства. Соло- вина и смалецъ власного выробы. Замовленя зб про- винціи полагаджую водворотною почтою не вчисляючи омакованя.

Зъ поважаньемъ

ФРАНЦЪ УНДЕРКА.

Улиця Галицка число 12 и 20 у Льв вѣ

За 2 зр.

перероблює старй матрацы цѣлкомъ якъ новй. Дреліа до покрываня матрацовъ

16 поручає найдешевше 6—30

Юсифъ Шустеръ

Львові, ул. Коперника ч. 7. Старй колдры приймає ся до покритя.

Словарь нѣмецко-русскій

Ом. Партицкого

продаетъ товариство „Просвѣта“ по 1 зр. замѣсть 3 зр.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсй оставши ся зимовй товары продають ся за для спб- зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавковъ и шапочокъ футряныхъ водъ 500 оставшихъ ся блюзокъ водъ 70 кр. до 60 кр. до 2 зр. 3 зр.
250 великихъ хустокъ Гімалая водъ 1 зр. 75 500 дитячихъ сукевокъ водъ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неглинѣвъ и шляфрокѣвъ выпродувъ ся по половинѣ цѣны.

Кѣмъсакъ волчковыхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, гальокъ, бѣля Глера, бархатного, якъ та- кожъ великй выборъ оставшихъ рѣштокъ коронокъ, стѣлокъ, габтѣвъ, бортовъ, вельонѣвъ, шовко- выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такожъ будутъ выпродуватись оставши зъ сезону капы на лѣжку, на стѣлъ, дѣлкй трохи ушкодженй диваны салмоновъ, коцы на конѣ, ватованй колдры и коцики на лѣжка по такыхъ цѣнахъ:

500 капъ на стѣлъ водъ 85 кр. до 3 зр.
200 поодинокыхъ капъ на лѣжка водъ 2'50 зр. до 4 зр.
400 поодинокыхъ занавѣсъ водъ 75 кр. до 1'50 зр.
80 паръ коронковыхъ занавѣсъ водъ 1'40 зр. до 2'50 зр.
1000 фантазийныхъ таблѣтокъ на стѣлъ по 25 кр.
50 занавѣсъ джутовыхъ водъ 1'20 до 1'50 зр.
150 поодинокыхъ килимѣвъ передъ лѣжка водъ 1'30 до 1'80 зр.
30 шт. колдеръ вовняно-атласовыхъ по 5'75 кр.
100 кобѣвъ фланелевыхъ (Етервскы) по 3 50 зр.

Ся сезонова выпродажъ потребає лише такъ довго, якъ довго будутъ на складѣ згаданй товары.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ вѣденск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Всякѣ зъ провінціи надсылає порученя полагающе ся ищелѣстѣйше и найсхорше.

Рухъ поѣздѣвъ залѣзничихъ

важный зъ днѣмъ 1 мая 1894 послѣ годинника середно-европейского.

Приходить до Львова зъ	ПОѢЗДЫ		ПОѢЗДЫ						
	послѣдній		особой			послѣдній		особой	
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900	Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	284	1010	450
Варшавы	—	525	900	—	900	Варшавы	—	1010	450
Хабовикъ (Закопаного) на Перемышль, Рашѣвъ, або Тарновъ	232	—	—	—	—	Хабовикъ (Закопан.) на Тарновъ або Рашѣвъ	—	1010	—
Хабовикъ (Закопаного) на Рашѣвъ або Тарновъ	—	525	—	—	—	Хабовикъ (Закопан.) на Рашѣвъ або Перемышль	—	—	1035
Хабовикъ (Закопан.) на Стрый Мушинъ, Крилицъ, Жегестова на Тарновъ	—	—	284	—	—	Хабовикъ (Закопан.) на Стрый Мушинъ Крилицъ, Жегестова на Тарновъ або Рашѣвъ	—	—	950
Мушинъ Крилицъ Жегестова на Рашѣвъ або Тарновъ	—	—	—	900	—	Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ (водъ $\frac{1}{2}$ вѣчно до $\frac{30}{3}$)	—	—	—
Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ	—	525	—	—	—	Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ	—	—	655
Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ (в. $\frac{1}{2}$ до $\frac{30}{3}$)	—	—	900	—	—	Мушинъ Крилицъ на Стрый Мезе-Ляборцъ, Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	450
Мезе-Ляборцъ Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—	Мезе-Ляборцъ, Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	710
Надбереза и Тарновъ	—	600	—	—	—	Надбереза и Тарновъ	—	—	655
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ гол.)	212	920	910	545	—	Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ гол.)	—	1010	450
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ Подзамче)	158	913	845	519	—	Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ Подзамче)	—	—	—
Сучавы	940	—	737	1227	635	Сучавы	622	286	1004
Камполюция	940	—	737	—	—	Камполюция	615	—	1015
Радѣвцѣвъ	940	—	737	—	635	Чорткова на Галичь	—	—	—
Бергомета и Чудина	940	—	737	—	—	Густыня на Галичь	—	—	—
Новоселци	940	—	737	—	—	Слободы рунгур. Копальнѣ Новоселци	—	—	1015
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	737	—	635	Новоселци	615	—	—
Густыня на Галичь	940	—	737	—	—	Вергомета и С. и Чудина	615	—	—
Чорткова на Галичь	—	—	1227	—	—	Радѣвцѣвъ	615	—	1015
Борислава	—	309	1210	—	—	Камполюция	615	—	—
Велеса	—	—	445	—	—	Сокала	—	—	920
Сокала	—	—	748	445	—	Велеса	—	—	920
Лавочного (Пешту, Мишкольца, Серена, Мункача, Ларова и Станиславова на Стрый)	—	—	844	1210	—	Воронява на Стрый	—	—	540
Стрый и Сколього	—	—	847	—	—	Лавочного (Мункача, Серена, Мишкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—	Станиславова, Долины, Волохова на Стрый	—	—	540
Гребенова (водъ $\frac{10}{1}$ вѣчно до $\frac{30}{3}$)	—	—	202	—	—	Сколього и Хирова на Стрый	—	—	950
Бруховичъ (водъ 12 мая почавши ажъ до вѣдлѣвѣ.)	—	—	810	—	—	Стрый и Сколього	—	—	950

Розкладъ вѣдъ въ видѣ кишневѣдъ можна до-
стати въ бюрахъ информационныхъ, касахъ стайонныхъ
и у кондукторовъ

Вѣдхаютъ зб Львова до	ПОѢЗДЫ		ПОѢЗДЫ						
	послѣдній		особой			послѣдній		особой	
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	284	1010	450	1035	655	Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Варшавы)	—	—	—
Варшавы	—	1010	450	—	655	Хабовикъ (Закопан.) на Тарновъ або Рашѣвъ	—	—	—
Хабовикъ (Закопан.) на Тарновъ або Рашѣвъ	—	1010	—	—	—	Хабовикъ (Закопан.) на Рашѣвъ або Перемышль	—	—	—
Хабовикъ (Закопан.) на Рашѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—	Хабовикъ (Закопан.) на Стрый Мушинъ Крилицъ, Жегестова на Тарновъ або Рашѣвъ	—	—	—
Хабовикъ (Закопан.) на Стрый Мушинъ Крилицъ, Жегестова на Тарновъ або Рашѣвъ	—	—	950	710	—	Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ (водъ $\frac{1}{2}$ вѣчно до $\frac{30}{3}$)	—	—	—
Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	—	Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ	—	—	655
Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ (в. $\frac{1}{2}$ до $\frac{30}{3}$)	—	—	—	—	—	Мушинъ Крилицъ на Стрый Мезе-Ляборцъ, Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	450
Мушинъ Крилицъ Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	—	Мезе-Ляборцъ, Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	710
Мушинъ Крилицъ на Стрый Мезе-Ляборцъ, Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	—	—	Надбереза и Тарновъ	—	—	655
Надбереза и Тарновъ	—	—	—	—	—	Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ гол.)	—	—	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ гол.)	—	—	—	—	—	Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ Подзамче)	—	—	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворѣхъ Подзамче)	—	—	—	—	—	Сучавы	622	286	1004
Сучавы	622	286	1004	1047	—	Камполюция	615	—	1015
Чорткова на Галичь	—	—	—	—	—	Чорткова на Галичь	—	—	—
Густыня на Галичь	—	—	—	—	—	Слободы рунгур. Копальнѣ Новоселци	—	—	1015
Слободы рунгур. Копальнѣ Новоселци	—	—	—	—	—	Новоселци	615	—	—
Новоселци	615	—	—	—	—	Вергомета и С. и Чудина	615	—	—
Вергомета и С. и Чудина	615	—	—	—	—	Радѣвцѣвъ	615	—	1015
Радѣвцѣвъ	615	—	—	—	—	Камполюция	615	—	—
Камполюция	615	—	—	—	—	Сокала	—	—	920
Сокала	615	—	—	—	—	Велеса	—	—	920
Велеса	—	—	—	—	—	Воронява на Стрый	—	—	540
Воронява на Стрый	—	—	—	—	—	Лавочного (Мункача, Серена, Мишкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	—
Лавочного (Мункача, Серена, Мишкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	—	—	—	Станиславова, Долины, Волохова на Стрый	—	—	950
Станиславова, Долины, Волохова на Стрый	—	—	—	—	—	Сколього и Хирова на Стрый	—	—	950
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	—	—	Стрый и Сколього	—	—	305
Стрый и Сколього	—	—	—	—	—	Гребенова (только водъ $\frac{10}{1}$ вѣчно до $\frac{30}{3}$)	—	—	—
Гребенова (только водъ $\frac{10}{1}$ вѣчно до $\frac{30}{3}$)	—	—	—	—	—	Бруховичъ (почавши водъ 12 мая ажъ до вѣдлѣвѣ.)	—	—	950
Бруховичъ (почавши водъ 12 мая ажъ до вѣдлѣвѣ.)	—	—	—	—	—	Зимно-воды (почавши водъ 12 мая ажъ до вѣдлѣвѣ.)	—	—	380
Зимно-воды (почавши водъ 12 мая ажъ до вѣдлѣвѣ.)	—	—	—	—	—		—	—	342

* Голныя посылки въ видѣ вѣдъ

Розклады вѣды въ видѣ книжечекъ можна до- стати въ бюрохъ информационныхъ, касакъ стацийныхъ и у кондукторѣвъ

*) Годныя печатанй грубыми черенками означують пору ночну водъ год. 6-омъ вечеромъ до год. 5-омъ раню. Въ бюрѣ информационномъ ч. к. австр. залѣзницъ державныхъ у Вѣдны (улиця Иоанна 29) якъ та- йшпериль, удаєає ся устныи або письменныхъ обясненъ въ справахъ дозично службы на ч. к. австр. залѣзницъ державныхъ. О сѣбѣю подручникъ дозволяють, засянути тамъ-же можна информации водно- выдаванй черезъ ч. к. австр. залѣзницъ державныхъ білеты до вѣды и зшителъ ауставляюныхъ посвѣдѣвъ до 4980

АЛЬБОМЪ

для грающихъ на скрипцѣ

выданный

ТОМОЮ ГОЛЬЦГАЕМЪ.

ЗМѢСТЬ ТОМУ I.

1. Verlassen bin ich (Каринтійска народна пѣсня)
2. Ueber'm Bachel steht a Hütten (Тирольска народна пѣсня)
3. Zwei Sternlein am Himmel (Каринтійска народна пѣсня)
4. Andreas Hofer (Тирольска нар. пѣсня)
5. Auf der Alm, da gibt's koa Sünd (Стирійска нар. пѣсня)
6. Lorelei (Фр. Зильгера)
7. Bändl, wie ist mir so wohl (Тирольска народна пѣсня)
8. Es ist bestimmt in Gottes Rath (Ф. Мендельсона-Бартольдого)
9. Karler Alm (Стирійска нар. пѣсня)
10. Haidenröslein (Пѣсня Фр. Шуберта)
11. I hab' dir in d'Auegerin g'schau (Стирійска нар. пѣсня)
12. Die Kapelle (Крайнера)
13. Das deutsche Lied (I. B. Каливода)
14. Mondnachtstraum (Рондо вальцовѣ Ед. Вайс-фляха)
15. Largo (I. Ф. Гендла)
16. Wann der Auerhan balzt (Стирійска нар. пѣсня)
17. Selten schönes Blümchen (R. tka buza), Мадярска народна пѣсня)
18. Am Meer (Фр. Шуберта)
19. Die Teppichhändlerin aus Tirol (Тирольска нар. пѣсня)
20. Didio zip zip (Пѣсня Дом. Ертля)
21. Marschallaise (Франц гамъ)
22. Schnadahüpferlein
23. Mein erster Ball (Polka-franc. Вильгельма Ро-зенцвайга)
24. Ob ich dich liebe (Вальцовѣ рондо Вильг. Ро-зенцвайга)
25. Radetzky-Marsch (Ив. Стравса (вѣтца).

ЗМѢСТЬ ТОМУ II.

1. Wer hat dich, du schöner Wald (Фел. Мен-дельсона-Бартольдого)
2. Ich kenn' ein Auge (Пѣсня Райхардта)
3. Einst spielt' ich mit Scepter und Krone (зб оперы Sgar und Zimmermann А. Лорцинта)
4. Schau mir in's Auge (Вальцова пѣсня В. Ро-зенцвайга)
5. Stille Nacht, heilige Nacht (Коляда)
6. O sanctissima (Коляда)
7. Hochzeits-Marsch (Ф. Мендельсона-Бартоль-дого)
8. Wiegenliedchen (Роб. Шумана)
9. Violin-Solo (зб оперы: Das Nachtlager von Granada Ч. Крайнера)
10. Sei mir gut, vergiss mein nicht (Вальцова пѣсня В. Розенц аяа)
11. Deutsheimeister - Regiments - Marsch (В. А. Юрека)
12. Il Trovatore (I. Бердиого)
13. Lachtränen (Полька мазурка Вильг. Розен цвайга)
14. Ständchen (Leise felsen meine Liede.) Фр. Шуберта)
15. Baby (Polka-française Т. Обглідала)
16. Ländler T. Гольдгага)
17. Frühlings Erwachen (Е Ваха)
18. Donauwellen (Валецъ II. Пивановича)
19. Pfeiflied (зб италійского) А. Каля-на)
20. Frühlingslied (Ф. Менделеса-на-Бартольдого)
21. Air composé par le roi Louis XIII (I. Гиса)
22. Csárdás
23. Fröhlich erwachen die Rosen (Вальцовѣ рондо В. Розенцвайга)
24. Potpourri T. Гольдгага)
25. Rakoczy-Marsch (Мадярскй народный маршь)

Ціна одного тому { на 1 скрипку 60 кр. = мар. 1. — нетто
на 2 скрипки 1 зр. = мар. 2. — нетто.

За присланьемъ грошей наступитъ высылка франко, впротчемъ за посылкатою.

Otto Maass

MUSIK-VERLAG UND SORTIMENT

WIEN, VI/2 MARIAHILFERSTRASSE N-o 91.

Наибольшій складъ музикаль всякого рода. Кательги даромъ и еплатно.

ИВАНА БАЧИНСКОГО

у Львовѣ

при улиці Академічній ч. 3.

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ

цѣлй днь змий и горячй страны. Будетъ найкрасе устроєный, заосмотрєный самми по найдѣшшимъ ласоцями. Пиво пильзенскє портєр антайскй. Вина. Рѣанородй горька и ликеры.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдаєць и одѣзчальникъ рѣзиторъ: Иванъ Белей.

Палѣръ зъ фабр. Черлѣнзков.

З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядомъ К. Беднарєво

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить по вторгу, а по вторгу і п'ятницю на першому рахунок за Ділою.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Ари-стрія „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголо-шень ул. Боперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Люд-віка 9, у Відні: М. Дуке, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2; J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, 4. L. Danneberg & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „Діло“ і наскладність за ксерати платити у Львові.

Діло

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на північній році . . . 18 зр. на північній році . . . 24 зр.
на південній році . . . 9 зр. на південній році . . . 12 зр.
на чотирьох роках . . . 60 зр. на чотирьох роках . . . 8 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на чотирьох роках . . . 18 зр. на чотирьох роках . . . 8 зр.
на північній році . . . 4 зр. на північній році . . . 1 зр. 35 кр.
на південній році . . . 2 зр. на південній році . . . 1 зр. 35 кр.
на чотирьох роках . . . 60 зр. на чотирьох роках . . . 8 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

Попередня передплата на „Діло“ і наскладність за ксерати платити у Львові.

Просимо наших Впов. Читателів, щоб скоро виробили всі задержки [котрі, як ми вже писали, вносять тисячі], аби видавництво могло заспокоїти свої доводи друкарні і фабрик паперу; по друге — щоб передплату брали в правдивому значінні того слова, а не в значінні „посліплати“, яким в цілому світі не знають видавництва часописів, навіть такі, що мають публічний чи приватний субвенції, яких наше видавництво, на всі боки вповні незалежне зовсім не має, по третє — щоб ширли нашу часопис, приєднуючи як найбільше передплатників. Все те лежить не лише в інтересі самих Читателів, але і в інтересі справи рускої, отже можемо сміло відкликатись навіть до патріотизму і жертволюбності загалу руского!

Про „головний“ рускій комітет виборчий

заговорили по нас вже й деякі другі львівські дивізіони — московський „Галичанин“ Kurjer Lwowski і Gazeta Narodowa.

„Галичанин“ помістив вступну статтю п. заг. „Кумедний комітет“. Подавши факт зв'язки і складу комітету — „Галичанин“ наводить слова Gazet-и Narodow-и, котра під першим враженням довершеного факту на писала: „Комітет має закреску рішучо противу і москвофілам і політиці посла Романчука“ — і тим словом признає правду. Знаючи — пише далі — що п. Барвінський зложив комітет, можна було легко комбінувати, хто увійде в його склад. Пречас же сторонники п. Барвінського можна почитати у Львові на пальцях однієї руки, а на провінції з додатком пальців другої руки і ног. Комбінація могла помысли ся лише до двох-трьох вменш. Покликавшись відтак на сконстатоване „Діло“, що зв'язаний комітет, репрезентуючи лише одну фракцію політичну народоу, не може мати характеру „загального“ комітету народоу — „Галичанин“ каже від себе, що комітет той тим менше може уважатись представителем „русської партії“ в Галичині, а позаяк і радикальна фракція не дасть йому повномочія бути її представителем, то виходить, що комітет той „представляє лише союз пп. Барвінського і Вахнянина з митрополитом і союз з польським колом“. По такому представленню справи — „Галичанин“ висказує гаду, що тепер пора би була серйозно подумати над зближенням зглядом над союзом „тих руських елементів в Галичині, котрі не можуть поддатись под управ-”

же: „По зручності маневр який посла Барвінський і Вахнянин в радѣ державній зніщили відразу вплив і значіння посла Романчука, головного представителя рускої опозиції національної противу Поляків, вступивши акт утворення руского комітету виборчого з цільовитим поминенням представителів принципальної політики посла Романчука і москвофілів... бо-ж треба знати, що около старих москвофілів в народоу барви Качали і Романчука поставив новий елемент руських радикалів... група в ко-”

сміполітичної армії соціалістів, організуюча хлопство до класової боротьби з шляхтою, з духовенством і з цільовитим виявлянням порядком суспільним“. Своєю дорогою Народоу мамо всегоне каже: „Милув би ся той, хто би мислив, що з новим комітетом руським ідносно уложать ся дуже иділично для Поляків. Зложенний він з людей, з котрими компроміси не легкі. Але оня о стільки розсудливий і практичний, а при том люди доброї віри [то правда!], що схотять і може потрафлять числит ся тверезо [!] з обставинами. Отже можна буде з ними говорити...“ Сей голос Narodow-и повинен собі рускій комітет п. Барвінського перечитати дуже уважно...

Сей голос Narodow-и повинен собі рускій комітет п. Барвінського перечитати дуже уважно... Куржер Lwowski називає зв'язаний комітет рускій „копією центрального комітету польського, бо зложенний так само „незалежно“, особливо незалежно від впливу виборців“. Навівши опісля членів комітету — не вибраних ніким і іменованих Бог знає ким, подає голос „Діло“ о том комітеті, а з нею виводить закінчення, що на стороні п. Романчука панує розстрій та що она вже згоря з резігнацією передвджує тріюмф комітету п. Барвінського.

Очевидно закінчення Kurjer-а кинене отак на здогад, для того й нема що ним займатися.

За те більше цікаво єсть для нас голос Gazet-и Narodow-и, котра дуже зручно використала зв'язання комітету лише фракцією народоу, „під проводом посла Барвінського а під патронатом митрополита“. Факт сей уважає Народоу „зворотом значущим в політиці сторонництва руських“. Она ка-

же: „По зручності маневр який посла Барвінський і Вахнянин в радѣ державній зніщили відразу вплив і значіння посла Романчука, головного представителя рускої опозиції національної противу Поляків, вступивши акт утворення руского комітету виборчого з цільовитим поминенням представителів принципальної політики посла Романчука і москвофілів... бо-ж треба знати, що около старих москвофілів в народоу барви Качали і Романчука поставив новий елемент руських радикалів... група в ко-”

сміполітичної армії соціалістів, організуюча хлопство до класової боротьби з шляхтою, з духовенством і з цільовитим виявлянням порядком суспільним“. Своєю дорогою Народоу мамо всегоне каже: „Милув би ся той, хто би мислив, що з новим комітетом руським ідносно уложать ся дуже иділично для Поляків. Зложенний він з людей, з котрими компроміси не легкі. Але оня о стільки розсудливий і практичний, а при том люди доброї віри [то правда!], що схотять і може потрафлять числит ся тверезо [!] з обставинами. Отже можна буде з ними говорити...“

Сей голос Narodow-и повинен собі рускій комітет п. Барвінського перечитати дуже уважно...

Сойм краєвий.

[10 те засідання VI-тої сесії VI. періоду] в суботу дня 26 н. ст. січня.

По відчитанню петицій приділено справоздає видѣлу краєвого: що-до заснованя в краю оселі рільничо-попращон для 150 малолітніх хлопців, що-до петиції Нового Санча о субвенцію на відбудованя погорівших частей міста — приділено комісіям.

Ухвалено після справоздає видѣлу краєвого доповненя регуляції потоку Киселини і признано на 1895 р. першу рату в квоті 14.848 зр.

Зачала ся дальша дискусія над проектом закона о надзирючих властях шкільних.

Пос. Антонович зазначив, що не слідно в наших селах успіхів науки шкільної. Декуди школи існують відносно, а в селі ніхто не знає ні читати ні писати. Причина того лиха не лежить в злій організації рад місцевих, як сказав віцепрезидент Бобжинський, лише в системі шкільництва. В тій системі переважає політика, — се бачимо і в предложеній

проекті. Ту політику бачимо ми і в веденні фонетик, котрою знеохочено многих до школи. Предложеній проект нищить автономію, відбирає всі права рад місцевих місцевим а надає їх представителям обшару двірського, котрі після того проекту будуть управляти і мати найбільший вплив на школу народу. По виказанню хиб самого проекту, а також і шкідної його інтенції, поставив пос. Антонович висновок, — відослати цілий проект назад до комісії шкільної для ліпшого розв'язу і згоди.

Пос. Телишевський забрав голос, щоб виказати нестойність полеміки і спростовані віцепрезидента Бобжинського. По виказанні п. віцепрезидента а це більше набрав пересвідченя, що цілий проект — вторгати права місцевих рад шкільних.

Пос. Барвінський робив деякі замітки, а виставив полемізував з висказом пос. Телишевського і Антоновича. Становище, яке займав бесідник, було становищем рад шкільної краєвої, і dlatego не добавав ніякої шкоди і кривди в проект. Н. пр. при розв'язанні рад місцевих прислуговує рекурсу, а в. ра. рада шкільна полагджує — говорив бесідник — рекурсу справедливо. Полемізуючи з п. Антоновичем, займав бесідник, що для згоди в краю потрібне порозуміння інтересів обох народів, бо непорозуміння виходять дуже часто з незнання обставин. Дальшу частину своєї промови присвятив бесідник полеміці в справі фонетик з висказом пос. Антоновича сегоднішнім і торбичним — а закінчив заявленієм: Предложеній проект не уважаю шкідливим, не виджу в ньому обмеженя автономії і вторгненя прав місцевих рад шкільної — лише цілі, щоб зорганізувати ради шкільні місцеві для шкільництва. (Опосля від польських послів. Маж руськими послами крайне обурення.)

Пос. Антонович забрав голос, щоб відповісти п. Барвінському. Сконстатував, що п. Барвінський признає, що деякі права суть відібрані місцевим радам шкільним, а се виставе, щоб всі твердження утримати в повній силі. Відтак перейшов бесідник до полеміки в справі фонетик.

Ухвалено закнчення дискусії, але до голосу був записаний ще пос. Гурик.

Пос. Гурик: Коли минулого року ухвалили закон о розширенню датків шкільних і на обшар двірській, то заплатили собі за те уступство тим, що впровадили до місцевих рад шкільних яко сталих членів заступників обшару двірського. Помимо того закона о рівних датках на школи, в многих школах пошлено всі ті тягари

манувшим роц також у Львові що два місяці книжки по десяти аркушів VIII кн під редакцією д-ра Івана Франка. Ті два видання були головними центрами нашого літературного руху і можна сказати, що все цінніше появилось ся наперед в них, а потім окремими відбитками, котрих з „Зоря“ було шість, а з „Життя і Слова“ дві. До літературних часописів дасть ся також причислити львівське ілюстроване письмо для науки і забави руських дітей і молодіжи „Дзвінок“, що виходив п'ятий рік два рази на місяць по півтора аркуша малю VIII-ки коштом руского товариства педагогічного під редакцією Вол. Шухевича. В львівських політичних часописах література обмежувалася на фейлетони, де, як звичайно водить ся, побіль оригінальних, беллетристичних, наукових і популярних статей найбільше було перекладів з чужої беллетристики. Ті переклади чимало причинили ся до ознайомлення читателів з новітніми плодами чужої літератури і до виробленя в них якогось артистичного смаку та чутства. Така фейлетонова література розвивалася найкраще і найбільше в XVI. річнику „Діло“ і в IV. річнику щоденної офіційної „Народної Часописи“. При „Ділі“ виходила додатками по шість листів на місяць „Бібліотека найзнаменитіших повістей, котрих появилось ся в минулому році три. Окремих відбитків з фейлетонів „Діло“ було дві. Крім тих двох політичних часописів була ще й третя

Наш літературний рух в 1894 р.

II.

Рівня в політичних поглядах і стремленях рускої інтелігенції в Галичині, котрі розвинули вна кілька політичних партій і ще більше підпартій, шкідливий в многих напрямках, але з огляду на зрост нашого літературного продукції вони позали ся благодатні. При партійній політиці кожда громада людей вважає по просту конечностю мати свій власний політичний орган. Політичний часописи родять ся як гриби по дощі. Та не лише в політиці зазначає ся окремішність поодиноких партій. Щоб не лзати, мовляв, зовсім в чужу хату, поодинокі партії в для літературних праць своїх прихильників основують окремі часописи чи журнали, а в, то бодай дають захист літературним працям в фейлетонах політичних часописів. Коло тих до всяких періодичних видавництв і групує ся, як сказано вже, майже весь наш літературний рух. Виходить отже, що поділ на партії справе зростови літературного продукції, що борба — то справді життя. Та тільки в том бда, що те життя занадто мініатурне в своїх проявах, що та літературна продукція занадто роздроблена, хоч в годі заперечати, що вона сильна. Причина лежить тут не в роздробленню продукуючих сил, як радше в роздробленню матеріальних средств.

Краєве бюро статистики обчислює, що в 1891 р. було в Галичині 20 руських часописів, котрі друковано в 2.303.900 примірників. В 1892 р. надруковано руських часописів у Львові 2.339.080 а на провінції 34.200 примірників. Загальне ся, що в 1892 р. наших часописів розійшло ся о 69.380 примірників більше, як в 1891 р. Коли зв'язати, що польських часописів в 1891 р. надруковано 6.104.460 примірників та що те число в 1892 р. о 800.000 примірників зменшило ся, тоді можна буде справді повірити в очевидний зрост наших періодичних видавництв. Два останні роки 1893 до 1894 певно не були скупішими, коли в них попередній видавництва удержали ся, а нові свіжі прибули. Тут заміть ще, що в повисших статистичних обчисленнях не углядаєи буквинський видавництва, а й тих було в тепер в трохи.

Цікавий, думаю, буде огляд наших періодичних видавництв. Та нехай читателі не гадає, що в том огляді я буду руководити ся партійністю і по партіям буду поодинокі видавництва вичисляти. Я без огляду на партійну покориствою ся тут трохи прирідившим способом поділу, поділу на видавництва писані на нашій народній, чистої живій мові і на видавництва писані на мові засміченій російською і церковною, якої ніхто в світ не уживає. З того поділу виходить, що в нас в три групи видавництв (тут маю на увазі всі видавництва пері-

одичні і неперіодичні): народній, москвофільській і рутенській — aurea mediocritas поміж першими і другими. Хто слідив за розвитком нашого літературного руху, без партійних упереджень, замить певно, що в мѣру поступу духа, ідеї в літературних творів розвивалася ся також форма тих творів, оцінювала ся мова, на якій вони були писані, ставала ся більше і більше народною, живою і противно. Та й не дивися! В здоровій тїлі і душа здорова, — казали вже й Рамляне. Таку згладість, гармонію межі формою і змістом в літературі бачити кожний тепер. Се нехай буде поясненієм з моєї сторони, причиною, ради котрої я не помину в своїх оглядах москвофільській і рутенській видавництва, але посвячу ним окрему статтю, а тепер звертати му увагу лише на видавництва народні, цінніші не лише формою але також змістом.

Народних періодичних видавництв (галицьких і буквинських) було в нас в 1894 р. шість. З огляду на зміст можна їх поділити на чотири групи: літературні, політичні, літературно-політичні, фахові і популярні. До часто літературних часописів належать: ілюстроване літературно-наукове письмо „Зоря“, що виходила у Львові п'ятнадцять років два рази на місяць по три аркуші IV-ки коштом наукового товариства ім. Шевченка під редакцією Василя Луквча і „Життя і Слова“, вистиний літератури, вестор і фольклору, котрий почав виходити в

манувшим роц також у Львові що два місяці книжки по десяти аркушів VIII кн під редакцією д-ра Івана Франка. Ті два видання були головними центрами нашого літературного руху і можна сказати, що все цінніше появилось ся наперед в них, а потім окремими відбитками, котрих з „Зоря“ було шість, а з „Життя і Слова“ дві. До літературних часописів дасть ся також причислити львівське ілюстроване письмо для науки і забави руських дітей і молодіжи „Дзвінок“, що виходив п'ятий рік два рази на місяць по півтора аркуша малю VIII-ки коштом руского товариства педагогічного під редакцією Вол. Шухевича. В львівських політичних часописах література обмежувалася на фейлетони, де, як звичайно водить ся, побіль оригінальних, беллетристичних, наукових і популярних статей найбільше було перекладів з чужої беллетристики. Ті переклади чимало причинили ся до ознайомлення читателів з новітніми плодами чужої літератури і до виробленя в них якогось артистичного смаку та чутства. Така фейлетонова література розвивалася найкраще і найбільше в XVI. річнику „Діло“ і в IV. річнику щоденної офіційної „Народної Часописи“. При „Ділі“ виходила додатками по шість листів на місяць „Бібліотека найзнаменитіших повістей, котрих появилось ся в минулому році три. Окремих відбитків з фейлетонів „Діло“ було дві. Крім тих двох політичних часописів була ще й третя

хочуть їх до того." Gazeta Narodowa в відповідь на це все пригадує лаше львівську виставу. Називаючи виставу акцією явнопатріотичною, на котрій чолі стояли такі люди як кн. Адам Сап'їга, гр. Стан. Бадені і другі, вона в призначенні для них згадує, що вони-ж самі не лише власним коштом спроваджували шкільну молодіж до панорам Радлавицевої, але й при кожній нагоді теплим словом нагадували їй першій обов'язок — плекати в своїй груді любов і самопожертвування для оєзузлу. Виставова акція в Галичині — каже далше Gaz. Narodowa — озвала ся голосною луною за кордоном і нема сумніву, що то вона вызвала варшавські демонстрації. Молодіж в розпал забула, що Варшава не Львів. Gaz. Narodowa сказала те, що серцем чула, що лежить їй і кождому Полякові на душі, сказала отверго. І аж-раз за ту отвергість ще дужче накинув ся на неї Przegląd та назвав її думки „дуже не педагогічними“, „вельми неполітичними“, і „зовсім немудрими“. В думках тих бачить Przegląd такі признаки, як коли-б писали їх хитрі вороги Поляків, як коли-б вони вийшли з „Нового Времена“, „Московських Відомостей“ або „Варшавського Дієвика“. Przegląd урочисто запротестував проти заяв Gaz. Narodow-ов, що львівська вистава була патріотичною демонстрацією. Та ледви чи сей урочистий протест єсть і щирый, скаже, хто знає ся на масках Przegląd-у, котрий хотів би бути перед всіма львівський, як перед Австрією так і перед Росією. Хто знає ся на масках Przegląd-у, той піднає і те, що він накинув ся на Gaz. Narodow-у не за її думки, але за ту отвергість, з якою вона ті думки висказує, ті самі думки, котрі висказав би і Przegląd, коли би був більше отвергий. Полеміка Gazet-и Narodow-и з Przegląd-ом і Czas-ом була-б мабуть не скоро ще скінчилась, як би ц. к. прокуратура не була конфіскувала все, що було сказано внакш, ніж в Czas-і і Przegląd-і.

Дописи „Дѣла“

Зъ Теревовельского.

[Поряди в Кобыловолонках.]

Въ окрузі теревовельськѣ єсть село Кобыловолонка. Ширшій круги нашої суспільности мало що знаютъ про него. Глухій то кути, правда. Но й тутъ зайшли важні подѣ, котрі не тільки для самого села Кобыловолонки є важні, але можуть причинити ся другимъ яко красний взоръ до наслідування.

Въ 1872 році цѣле село отверзало ся. Водъ того часу розпочала ся нова і шаслива доба в єго розвою. Того самого року основано шкільнѣ и касу громадску. Капіталь оборотовий сягає нинѣ до восьмиохъ тысячъ зр. Въ періодъ того часу заведено тамъ читальню и три христіанскі склени. Селомъ, куды коблѣнацѣ лѣтъ тому назадъ ледво порожною фѣрою в сухій часъ можна було переѣхати, нинѣ веде вздовжъ добра мураванка. Теревовель и просвѣта наказала громадянамъ не перестати вѣ дорожъ свого розвою. Побудовано два шкільні будинки и вѣ невдовѣ має бути заходами громады заведена трикласова школа. Два роки тому виставляла громада дѣмъ на канцелярію и торговлю громадску, благою крытий. Не тільки на полі економічнѣ, але й на полі релігійнѣ и просвѣтнѣ пошла громада ся далеко на передъ внишихъ сѣлѣ. Також невинущою працѣ и пожертвовані, які проявили громадяне при по-

будованю церкви и дому приходского, рѣдко де нинѣ побачити. Коштомъ 30.000 зр. здвигнено дѣмъ Божій, а такъ щиро и радо пляли жертвы хѣба при будованю святинѣ єрусалимскої. Зъ водѣ взялась та жертволюбивѣсть? Се випливає правдивою просвѣтѣ, теревовель и вѣдѣвского та розумного поступованя пароха. Не обійшло ся и тутъ безъ ворожихъ перешкодъ, безъ намовлюваня до змѣни обряду — але дарма! правдива побожнѣсть, теревовель и почутѣ народне перемогли все шасливо.

Нинѣ церковь кобыловолонка — се окраса не тільки свого села але и цѣлої рускої кранни. Она пышалась бы и вѣ столиці не тільки своими мурами, але и своєю внутрѣшностію, бо цѣлий єн внутрѣшній устрѣй вѣдѣвского не тільки єсть вымогамъ обряду, але що найважнѣше — тутъ по разѣ першій приложено до вымоговъ обряду всѣхнѣго артистичне у-групованье навѣтъ вайменшихъ подроности. Вѣ мальовилъ, при захованю всѣхъ правилъ обряду, вѣдво не тільки артизмъ, але що на особлившу увагу заслугоє, то се, що артизмъ не полювавъ тѣло на вражѣне ока, але вважавъ и на духа, бо певнѣе артиста не провадила лише штука, але и духъ вѣтры, а безъ сего духа не може бути артизмъ церковный; длатого давнѣйшими часами видамо на полі церковнѣмъ малярѣв зъ безсмертною славою. Образы, які в цѣлѣ внутрѣшнѣе украшенье кобыловолонки церкви — се трудъ молодого артиста Александра Царевича. То єго першій самостѣйный трудъ и нинѣ вѣнъ смѣло повѣщає ся, скоро-знайдуть ся люди-знатоки и завадять собѣ труду оглянути се дѣло. А годилося бы, бо сей чоловікъ — руска дитина, що о голодѣ и холодѣ добивала ся науки.

По-при агадані величай дѣла Кобыловолонкѣ належить и се піднести, що нинѣ вѣ цѣлѣмъ тѣмъ кути не подыблѣшь стѣльки хорошихъ садѣвъ, а ті бують вѣ тажнѣхъ часахъ для Кобыловолонкѣ головнымъ жереломъ доходу. Тутъ є и свѣтъ хоральний, и власна музика нотна, а прапоръ національный по сей часѣ вѣсколи ще не бувъ громадянами споневѣранный. На одному будѣ здавати ся, що може Кобыловолонка живуть середѣ шасливѣхъ якихъ условій, — противно! положенье ихъ незавидне. Вѣ окрузі мильовѣмъ самі мѣстечка, а єсть ихъ ажъ чотирѣ, а ті — звѣстна рѣчь — вилывають усно. Цѣлий секретъ славы се: Теревовель и послушенство свѣтлымъ радамъ своего тихонького, но свѣтлого и щирого о. пароха та постѣйность вѣ згодѣ громадскої и прѣсвѣта. Честь Вамъ, громадяне, за дотеперѣшнѣе ваше примѣрне поведѣнье а вѣ будущности „ѣбѣте, добудуйте, мужайте ся“, а Боже благословенье туй приближить ся вамъ!

М. С.

НОВИНКИ.

— Зъ вѣдѣньскѣ „Громады“. На IV-омъ звычайнѣмъ загалнѣмъ зѣорѣ товариства вѣдѣньскѣхъ Русинѣвъ „Громада“, котрий водъ бувъ ся вѣ груднѣ 1894 р., выбрано на рокѣ 1895 новымъ выдѣлѣ, котрий уполномочує ся вѣ сея спѣсѣ: голова о. Володимиръ Садовскій; засугуникъ головы Садѣръ Мазуркевичъ; писарѣ Костѣ Гукевичъ; бібліотекарѣ Василь Овчакъ; скарбникъ Володимиръ Кадакскій; выдѣловъ: д-ръ Гнатевскій, Никола Дакѣвъ и Олекса Данкевичъ; засугуникъ выдѣловъ: Остапъ Калужнякскій, Иванъ Мельникъ и Павло Будзаниукъ. Заразомъ подаємо до загалнѣмъ вѣдѣмости, що „Громада“ поаѣгає на далше вѣ томъ самѣмъ мѣстѣ, т. є. VII. Schrankgasse No 6 Mezzanin, куда просимо прѣѣжающихъ Ви. Земляковъ у всякомъ дѣлѣ

звертати ся. — За выдѣлѣ: Володимиръ Садовскій голова. — К. Гукевичъ писарѣ.

— На вѣчеронѣ зъ танцями, устроєванный академичнымъ тов. „Ватра“ на доходѣ стѣпендїи „имени Тараса Шевченка“ дня 12 н. ст. лютого с. р. вѣ великій сали „Народного Дѣла“, запросили вже розбѣслѣи. Хто ихъ не одержавъ бы, зволѣть зголосити ся якъ найскорше до комитету, ул. Вѣрменска ч. 2. При той нагодѣ мусимо пояснити, що подѣ стрѣмѣ „вѣчерковимъ“ для пани розумѣ ся стрѣй вѣвнѣхъ або народнѣхъ. — Вѣдѣ комитету.

— Каса шасливости вѣ Тернополі обходить вѣ сѣмъ роцѣ 25-лѣтній ювілей своего вѣстнованя. Вѣ першѣмъ роцѣ вѣстнованя выносивъ мѣстохъ згаданѣмъ институтѣ 3151 зр. 35 кр., а вѣ 1893 р. выносивъ єн резервовый фондъ 227.522 зр. 59 кр., а фондъ емеритальный 29.000 зр. Зъ чѣстѣхъ зыскѣвъ жертвовала тернополѣска каса шасливца на добродѣйный цѣли досѣ около 50.000 зр.

— Справозданье зъ посольскої дѣльности буде складати кс. Левъ Пасторъ зъ Радимна, посолъ до рады державной вѣ Порохнѣмъ дня 31 н. ст. сѣчня, вѣ Ярославѣ дня 1 н. ст. лютого и вѣ Сѣнавѣ дня 4 н. ст. лютого. Вѣ кождѣй мѣсцевости розпочнуть ся зборѣ о 11-ой годнѣ передѣ полуднемъ.

— Нещастна пригода. Зъ Сѣнавѣ пишуть намъ: Дня 23 с. м. при вѣдѣбраню набатого революцѣра водѣ подмѣненого и сильно роздразненого робѣтника Лѣнера, занятого вѣ броварѣ Бека и Трѣхтѣ вѣ Сѣнавѣ, выпаливъ революцѣръ вѣ кула рана ла легко вѣ руку вѣстителя бровару а прѣглядному єя той єще нѣ робѣтнѣкови мазурѣмъ Стрѣчинскому пробила грудь, такъ що той вѣбѣгши лише на двѣрь, упавъ трупѣмъ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Дня 5 н. ст. лютого вѣдѣбуде ся вѣвнѣзанье п. Северина Ступницкого о-кѣченого богослова зъ вѣвною Иванною Партикою вѣ Тернополі єт. зѣл. Отинѣ. — Прѣзидентъ державныхъ зѣвнѣнцѣ д-ръ Балтинскій прѣѣде вѣ першѣхъ дняхъ лютого до Львова. — Рудольфъ Дитмаръ вѣстатель зѣвнѣнцѣхъ вѣ цѣлѣмъ свѣтѣ складѣвъ ламѣ и ихъ фабрика частково спаралѣжованъ у Вѣднѣ дня 22 н. ст. сѣчня Дитмаръ має 78 лѣтъ. — Выбѣръ посла до рады державной єсть болѣшѣмъ посѣлѣсти вѣ выборѣмъ окрузѣ Рѣшѣвъ-Кольбушовѣ-Нѣсѣко-Ланьцутѣ-Тарнобжегѣ-Ропчицѣ на мѣсце гр. Ів. Ставницкого, именованого членѣмъ палаты пѣновѣ, вѣдѣбуде ся дня 18 н. ст. лютого. — Львовскимъ лат. єпископомъ суфраганѣмъ має бути именованъ канцѣлѣръ лат. консѣторіи кс. Веберъ. — Дирекція почтѣ и телеграфѣвъ розпорядила, що єсли котра небудѣ вѣ телеграфѣнѣхъ занѣдуєа хочѣ бы на одинъ день, має оправдати ся лѣкарскимъ свѣдоцѣствомъ. — Передѣчера вѣдѣбуде ся посвященье вѣтернатѣ вѣ Дублянѣхъ при участѣ краєвого маршалка кн. Сангушка и членѣвъ кураторѣмъ дублянскѣмъ рѣльничѣмъ школы. — Директорѣмъ краснѣхъ штукѣ вѣ Краковѣ має бути именованъ голосный польскій малярѣ Юліанъ Фалатъ

— Питьє кавы, що уважає ся нинѣ необходимою потребою вѣ кождѣй родинѣ, було давно лише мало уживанѣю модѣю, котру приѣвъ около 1860 року турецкій посолъ до Парижа. Цѣлѣ два столѣтѣ водѣ того часу обмежавъ ся єнъ звычайъ лише на вышѣй веретѣхъ населѣня, ажъ вѣ послѣднѣхъ десятикахъ лѣтъ вѣйшло уживанье кавы и вѣ найнижшѣй кругѣ населѣня. Дѣйшло до того, що на пр. сама Авѣстро-Угорщина выдѣе рѣчно на каву и єнъ сурогаты 40 миліонѣвъ зр. Що уживанье звычайной природной кавы шкѣдне для людского здоровля, доказали такі новѣаки якъ Вірховъ, Грагамъ, Саваринъ и ин. Супротивъ того найлѣпнѣшѣмъ напѣтѣмъ, якій може заступити каву, єсть т. з. солодова кавѣ Катрайнера, котру можна поручити особливо пѣдужимъ на желудѣкъ и нервы. Приладжує ся єнъ безъ нѣякого додатку правдивѣмъ кавѣ.

Вѣсти зъ Аеп. львѣвской.

Презенты одержали оо.: Ів. Барановскій на Дубицѣ, Юл. Габрусевичъ на Годѣвъ, Ів. Бѣлѣцкій на Пацѣвѣ, Іос. Медведскій на Урѣлѣ, Ів. Созанскій на Журѣвъ, Юл. Зубрицкій на Яхторѣвъ, Ом. Вѣберскій на Суходѣлѣ. — Новѣоставленѣй прѣсвитерѣ одержали сотруди-дѣна: Володим. Герасимовичъ вѣ Семѣганѣвъ, Павло Кудрикъ вѣ Пустомытахѣ, Ів. Дорожнѣ-

скій вѣ Островѣ, Клим. Бѣзлѣвичъ вѣ Пезнанѣвъ-Ник. Садовскій вѣ Вѣрежанѣхъ, Володим. Голодѣвскій вѣ Стрѣдѣ, Зѣн. Перѣцкій вѣ Гуцѣн-кахѣ, Ів. Иванчукъ вѣ Товѣстѣмъ, Мах. Ключѣ вѣ Кальнѣмъ.

Господарство промыслѣ и торговля.

Ц. в. упривѣл.

Assicurazioni Generali вѣ Триѣстѣ

заложена вѣ роцѣ 1831.

Головна агентія для Галичинѣ у п. М. Дубѣвского у Львова, улѣцѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-рѣ 468. Вѣ мѣсяцѣ груднѣ 1894 року вѣ вѣдѣлѣ обезпечѣны на житѣе тов. Assicurazioni Generali внесено 658 внесѣнь на суму 2,372,397 зр. а. в. а выставлено полицѣ 590 на суму 2,093,785 зр. а. в. Водѣ 1 сѣчня до 31 груднѣ 1894 р. внесено 7,242 внесѣнь на 24,593,012 зр. а. в., а выставлено 6,252 полицѣ на суму 21,013,427 зр. а. в. Заповѣдѣний, шкѣды вѣ томъ вѣдѣлѣ водѣ 1 сѣчня до 31 груднѣ 1894 р. выносивъ 1,724,129 зр. а. в.

Выказанный станѣ обезпечѣны вѣдѣлѣ житѣе вѣго выносивъ вѣ дни 31 груднѣ 1894 року 162,807,927 зр. вѣ капиталѣхъ и 201,214 зр. а. в. вѣ рѣнтахъ на 56,048 полицѣхъ, на що резервовано вѣ годѣвъ 39,757,609 зр. а. в. Заплаченѣй шкѣды вѣ 1893 р. вѣ вѣдѣлѣ житѣе вѣго выносивъ 1,899,393 зр. а. в., а для всѣхъ галузей водѣ часу заложѣны товариства (1831 року) послѣа щорѣчныхъ выказѣвъ выплачено 262,401,706 зр. 51 кр. а. в.

Товариство признає належачимъ до чинной арміи або обороны краєвой на случай войны важнѣсть забезпечѣна до сумы 5.000 зр., а принадлежнѣмъ до загалного ополченя, на случай ихъ покликани до чинной служѣы, вартѣсть забезпечѣна до сумы 15.000 зр. безъ доплатѣ яко небудѣ преміи. 4102

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 26 сѣчня. Кажуть, що вѣ рѣтуши на передѣвѣстѣ Герпальсѣ найдѣно дипѣмѣтну бомбу.

Триѣстѣ 26 сѣчня. Сѣймъ ухваливъ прѣтѣстъ противъ надаваня мѣсцевостямъ на триѣстинскѣй теритѣоріи славянскихъ именѣ.

Берлинѣ сѣчня. Вѣ комісіи для закона противъ сторонницѣвъ перевороту заявивъ Рингѣльнѣ именѣмъ центра, що приѣме предѣложенье сего закона, єсли правительство буде болѣше дѣбати о задержанье христѣанской цѣхи школы.

Парижѣ 26 сѣчня. Утворѣня кабинетѣ подобийнѣ ся Рѣбо. Дѣси приѣдѣна для своего министерства: Меліна, Поанкара и Буржоа. Радикалы и социалисты рѣшили подѣндрати на спѣльнѣмъ засѣданю кождѣй радикальный кабинетѣ.

Петербургѣ 26 сѣчня. Дѣси прибуло около 500 депутатѣвъ всѣхъ вѣвроисповѣданѣ и народностей зъ гратуляціями для царской пары.

Надѣсланѣ.

Д-ръ Василь Дѣдошакъ

красный адвокатъ,

переселивши ся зъ Бучаца до Калуша, веде водѣ дня 1 н. ст. сѣчня свою канцелярію вѣ Калуші при ул. Замковѣй. 11 6-10

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптичѣ и механичѣ „подѣ Коперникѣмъ“, Львѣвъ, площа сѣ. Дѣла (ул. Театральна ч. 6) прѣдѣтъ головнѣю одѣку поручѣ у всякомъ выборѣ и по надѣшен-

шихъ цѣнахъ: окуляры, цѣпѣры, лѣорѣты, биноклѣ, да лекогладѣ, барометры, аерометры, мѣроскопы, аномѣ, компѣсы, райсѣапы, лѣнты мѣрѣальнѣ, пѣномѣ, сѣбѣа, манѣометры и т. п. Устроєны вѣдѣлѣхъ електричѣхъ. Всякі лѣпарѣны выготѣвляють ся найскорше и найдѣшѣе. — Заказы вѣ провинціи выготѣвляють точно. 4165

ЧІСТА алькалічна ВОДА КІСЛА

выпрѣбована водѣ сотѣкъ лѣтъ єко лѣтъ на вѣѣ пѣдуги органѣвъ вѣдѣдыханя и травленя, при гостѣи, нежѣтъ желуѣдѣна и мѣхура. Дѣбра особливо для дѣтѣй, реконвалесцентѣмъ и вѣ часѣ тѣжи. 32

Найлѣпнѣшѣй напѣтокъ дієтѣтичнѣй и покрѣпляющѣй. (L.) Генрикѣ Маттоні, вѣ Giesshübl Sauerbrunn.

Молочарня Маріи Ганкевичѣ

ул. Синѣтѣука 31, побѣѣчѣ почты и Вѣдѣлу краєвого

поручѣе 431 17-0

Сѣдѣаня, обѣды и вѣчерѣ, каву и герѣату Абѣнаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для прѣѣзжающихъ rendez-vous.

Здоровье и силу Катрайнеръ приписано

почетный дипломъ 1891-1894 8 ЗОЛОТЫХЪ МЕДАЛЕЙ

Переворога: Треба жадати и стрѣмѣти только оригинальнѣ пачки сѣ именѣмъ „Катрайнеръ“.

КАТРАЙННЕРА

КНАЙПА - СОЛОДОВА-КАВА

Найчѣстѣйшій природный продуктъ вѣ цѣлѣхъ зернахъ. Фальшѣванье черезъ домылку выключѣно.

Дѣстѣти можна всюду: ½ кіля 25кр.

Найсмачнѣйшій, найдоровѣйшій и заразомъ найдѣшевѣйшій додатѣкъ до кавы єсть: Едино єдѣровый додатѣкъ до кавы для женѣ, дѣтѣй, недѣужныхъ, лѣкарями прѣпоручѣна.

під зарядом К. Бедаре ного

Пережилта на ДВАО* и наложителъ са инсератъ плати*
у Лъвова.

Оголошение члени комитет 8 кр. в. а.
Оголошение принамаюти се ко пени 6 кр. вода однок
отроби икваретом в а. рубрици „Надбсман“ ко 20 кр. в. а.
Подати члени се ко 18 кр. вода свича.

— Работа ятъ работа, — відказавъ Ратица, — заробокъ добрый, ятъ у кого б челядь а въ коморѣ не пусто. Кобы такъ мошны хлопцы були вже рослы, то я мѡгъ бы зъ ни-

Неоднократно члени комитет 8 кр. в. в.
Отогледени принамаат се по цѣна 6 кр. вода едног
стрѣчи инвентаром а въ рубрици „Надбелана“ по 20 кр. в. в.
Податки членств. за по 10 кр. вода стѣнка.

давно, по точнѣмъ разслѣдженію мѣсцевыхъ
потребъ, и то не лишь зѣ стороны двѣдичѣвъ,
але и селянъ.

Виходить у Львові що два (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Віслюк“ найважливіших новітніх „виходить“ во вторник, а во вторник і п'ятницю на першому районі в „Віслюк“.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Віслюка“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Ладислава 9, у Відні: M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 3; Oppel, I. Stubenbastei 2, J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, 4. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „Віслюк“ і налісність на інсерати платити в Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ в літер. додаток „Віслюк“:

в Австрії:	на границю:
на північ року . . . 18 кр.	на північ року . . . 24 кр.
на південь року . . . 9 кр.	на південь року . . . 12 кр.
на чверть року . . . 4 кр. 50 г.	на чверть року . . . 6 кр.
на місяць . . . 1 кр. 50 г.	

у Львові:

на північ року . . . 18 кр.	на південь року . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр.	на місяць . . . 1 кр. 35 г.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаній віддай від журна. Неодержане члеме коштує 8 кр. в. н. Оголошення приймають ся по ціні 6 кр. від одного стрічка прогоровою а в рубриці „Надобавки“ по 20 кр. в. н. Надіжки члеме ак по 10 кр. від етикета.

Просимо наших Впов. Читателів, щоб скоро виробили всі залегості [котрі, як ми вже писали, виносять тисячі], аби видавництво могло заспокоїти свої довги друкарні і фабрик паперу; по друге — щоб передплату брали в правдивому значінні того слова, а не в значінні „посліплати“, яким в цілому світі не знають видавництва часописів, навіть такі, що мають публичні чи приватні субвенції, яких наше видавництво, на всі боки вповні незалежне зовсім не має, по третє — щоб ширили нашу часопис, приєднуючи їй як найбільше передплатників. Все те лежить не лише в інтересі самих Читателів, але і в інтересі справи руської, отже можемо сміло відважитись навіть до патріотизму і жертволюбності загалу руського!

Новий удар

для автономії громадської і для русини.

Читателі наші певно з самого заголовку вже вгадують, що ми маємо на думці не що інше, як ухвалення симі диями соймом проекту нового закону о надзорних місцевих і окружних властях шкільних в Галичині. А що проект той, коли одержить санкцію, буде новим ударом для автономії громадської і для русини — се рвч ясна як сонце.

Хто з людей, маючих очі на те, щоб видіти, не бачить у гетемонів наших тенденції — систематично підірвати автономію громадську, котра на Русі єдина — могла виглядати ще може давати русини опіку і захист? Ординація виборчої до сойму і до рад повітових, статут краєвої ради шкільної і організації окружних рад шкільних — все те уложене так, що Русини на своїй землі не можуть ршати о собі, о своїх життєвих справах. Єдиним місцем, де Русини могли, виглядаючи й можуть ще нині се чинити — то громада. Та водь якогось часу постановили противники зусилля атак за атаком на того послідне наше станище. Насамперед відняли громадам право презентованя учителів, — тепер переобразовують місцеву раду шкільну очевидно на підкопання елементу руського, — а послідній атак, проект реформи громадської в дусі внесень послів Рутівського і Пилата, лише відложено на найближшу сесію — безперечно з оглядів опортуністичних [з огляду на сегодній загальні вибори до сойму].

Ухвалення тепер соймом проекту нового закону о надзорі шкільному обчислений — важко — на підкопання елементу руського. Так єсть! — і тільки слівний того не добачить а лицемір не признає. Рвч же така ясна і проста.

Тепер місцева рада шкільна складає ся з репрезентантів церкви, школи і громади [священник, заглядно священник обох обрядів, управитель школи і громадяне]; на будуще-ж, після ухвалення соймом проекту, входить ще: репрезентат обшару дворянського і делегат іменованій відділу ради повітової [польським безцерковим]. Отже лишень запитати: чи оба ті чинники скріплять в громадській руській елемент руський чи польський? Нам здаєсь, що хто не слівний або не лицемір скаже і признає, що і репрезентат обшару дворянського і делегат польського безцерковий скріплять елемент польський, а на скільки вони его скріплять, на скільки буде ослаблений елемент руський, бо-ж що до заступництва Русинів в місцевій раді шкільній проект полишає status quo ante. Чи може тут бути що неясного або який сумнів? Нам здаєсь, що ні.

Тепер дальше запитаймо: з якого титулу мають увійти ті два нові чинники до місцевої ради шкільної. Що до репрезентанта обшару дворянського — ну, то ще бодай може де-хто навести той титул, що горбів зрівняно шкільну престацію дворян з громадами [внесення ір. Станіслава Баденього], отже на скільки двори тратять на тім матеріально, на скільки хотять зискати на вплив політичний. Але ж нехай хто скаже: який титул може показати ся виділ повітовий до наданого ему права установляти свого делегата в місцевій раді шкільній? На се чей-же внакшн відповіди не може бути, як то-та, що тут иде єдино о підпорядкованні автономії громадської взагалі, а скріплення елементу польського в руських громадах ще з-окрема.

Ба на тім не конєць після ухвалення соймом проекту признано окружній раді шкільній можливо найширші права — усувати председателя ради місцевої з его уряду а навіть розв'язати цілу раду [чого досі не могло бути]. Здавалось би, що вже досить. Так ні! Проект постановляє ще, що рада шкільна окружна може — „де сего вимагають обставини“ — замінювати з посеред членів ради місцевої „окремого надзорця“ і на него перелити права председателя. Помінаючи вже квестію значіння такої постанови супротив того, що окружна рада шкільна має предцьв право усувати председателя а на его місце наказати вибрати другого — пыта-

ємо: кого в громадській руській замінює окружна рада шкільна „окремым надзорцем“, маючи в місцевій раді шкільній уже лише не священника руського з громадянами, але і репрезентанта обшару дворянського і делегата польського безцерковий? На се питання легка відповіди.

Уже з сего, що ми навели [а ще неодноразово дамо ся піднести] — чей-же легко осудити, що проект нового закону о надзорі шкільному єсть обчислений на підкопання елементу руського, а коли так, то встанови-ще руського народу і заступників его в соймі супротив того рода постанов проекту не може бути наше, як лиш опозиційне.

І справді — наші послы Телишевський, Окуневський і Гурниць [помінаємо Антоновича, котрий і тут виїхав з „фонетикою!“] совістно сповнили в соймі свої обов'язки як заступники руського народу і селянства. Честь їм за те! Свідомість чесно сповненого обов'язку нехай їм стане в нагороду за тоту зазнану від польської більшости прикрість, що зневолила їх аж до опущення салі, аще більше за той біль, якого зазнали з виступу заступника дворянського селянського округу — правда члена краєвої ради шкільної, але й голови руського товариства педагогічного, і голови наукового товариства імени Шевченка, і заступника голови товариства „Прогресив“...

Посол Барвінський виступив не лиш против д-ра Антоновича [котрий виїхав з дискусії „фонетикою“ в прийнявши її прала-тавши], але і против послів Телишевського і Окуневського, котрі предцьв не мали на оці нічого іншого, як лиш добро свого народу. Посол Барвінський не лише зосолідаризував ся безусловно з проектом нового закону о надзорі шкільному, не добачуючи в ньому нічого некористного для автономії громадської і для руського елементу, але й відносив шкільництво в галицькій Русі представив в такій світлі, що краще не міг би був зробити і сам пань Бобжинський. Тому й не диво, що враздувані послы польської оплескали виступ посла Барвінського а сам пань Бобжинський поградулював ему того виступу...

Сумно нані в галицькій Русі! А чи скажемо ся!

Справозданье з діяльності виділу і секції Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові за час від загальних зборів дня 11 мая 1893 до 31 грудня 1894 р.

На десятих загальних зборах членів дня 11 мая 1893. року товариство ім. Шевченка перемінило ся на підставі нового статуту в „Наукове товариство ім. Шевченка“. Мало тоді членів 131.

Головою товариства став посол Олександр Барвінський, а установлений загальними зборами виділ уконституував ся так, що заступником голови виїхав проф. Садо-ра Гриницького, секретарем і бібліотекарем Осипа Маковця, а адміністратором майна Костя Павликовського. Редакцію наукових видавництв поручено п. Ол. Барвінському. Крім тих належали до виділу: проф. Петро Ого-новський і инж. Осип Ганичак, а заступниками виділових були: д-р Григорій Величко і Остап Макарушка.

Від 11 мая 1893 до 31 грудня 1894 року мав виділ 21 засідань. На сих засідань виділ полагався головою справ адміністраційних, поручивши рух научний в товаристві своїм трем секціям. Розуміє ся, у Львові, де громада Русинів не велика, а громада людей, що інтересують ся наукою, ще менша, рух научний в нашом товаристві не був ще такий сильний, як би того можна собі бажати, та все-ж нова організація товариства дала початок до такого руху, недовіря в власній силі щезає і що-раз ширший круг людей помагає товариству досягнути ту мету, яку собі поклато.

Головному органу товариства т.в. „Записок“ виїхав досі чотирі томи. Перший том був готовий перед зборами 11 мая 1893 р., а по зборах виїхав ще три томи [за півтора року]. В другім томі, посвяченім пам'яті д-ра Юліана Целевича, булого голови товариства, помістили свої праці: Панаховий „Стародавні грецькі кольоні боспорські в межах теперішньої Кубанської області та суміжних з нею місць“. Тоді Рильський „Студії над основами розкладу богатства“. Д-р Черняховський „Пристрій до міряня сили скорочень ураз“. Панахов „Картка з історії Волни на початку XIV. віку“. М. Сергієнко [Грушевський] „Для ювілею Івана Котляревського“. І. Корженко і Панах Копаць подали в свій том наукові вїсти і критичні замітки. — В третім томі, посвяченім пам'яті Маркіяна Шапкевича з нагоди 50-літнього роковин его смерті і перевезення его мощей з Новосілок львівських до Львова помістив

7)

Бідний жидок Ратиця.

Написав Т. Ветлина.

XIII.

На другий день в ранці ще дїти спали, коли Ратиця встав і зібрав ся в дорогу. Отрах, як тяжко ему було на серці! Ему здавало ся, що він иде на тяжкій мукі, що він иде на другий світ між мерців, що він вже ніколи не верне до своєї нужденної оселі, в котрій він виїхав і котра мимо своєї нужденности, все ему була дорога і мила.

Отам у куті лежить ще трохи картоплів, сказав він до жінки, котра також ще не вставала. — Як встанеш, то зварю собі і дїтам на обід, а під вечір може я принесу що нового.

Жінка, як звичайно, не пытала куди він иде.

— Добре, добре, — сказала она, — дай тобі Боже щастя на дорогу!

Ратиця перевів ся через плечі мшом і пошов — до мїста шукати помочи між жидками, своїми одновітчаними, та й між богатими панями.

Чим більше зближав ся він до мїста, тим тяжше ему ставало коло серця: се-ж новий заробок, котрий називає ся жербю, а на жербю пускають ся старці, калїки, люди не здібні до праці. А ему ще і не старому, та й не калїку, чи дасть хто що-небудь. Чи не

будуть его проганяти та ще може й ганьбити послідними словами? Він в такій жне в по-ниженню, нїхто на него не зглядаєсь, а тут ще треба більше понижати ся, аж геть до самої землі... Горький світ! луща вже смерть нїж так жити! Но там дома жінка, голідні дїти виглядають на него, чекають на куснак хлїба. Га, треба їти, треба спїшатись...

Такий гадки і обави переходили Ратиці по голові, коли він зближав ся до мїста. Тї гадки і обави походили із зворушеннях его почувань і відносили ся скорше до загального безпомічного его положення, бо в дійсности він умів уникнути підчас жербі всякої для себе неприємної пригоди. Бо в мїстї знав він і він знав всіх мешканців мїста: він знав, де мешкають люди добрі а де лихі, де ему щось дадуть а де бы его відправили голїручи. Тому вступав він лиш до вибраних домів. І справді люди, до котрих він вступав, показувались для него прихильними: кождий слухав его просьби і відчував его прикре положення і дарував, що міг. Жиди надавали ему хлїба: хто ціле бохоня хто половину, а де-хто лиш булочку. Ратиця поїшов ще до панів, до котрих давніше носив рибу, і пани не відпускали его з порожніми руками. Одна пань дала ему мукі, друга круп, не оден пань верував у жменю грошей.

Но се дїло йшло дуже поводи. Ратиця в кождій хаті оправдував ся з свого кроку, викладав своє тяжке положення, тяжкий

рїк, брак заробку, що ему ходити лиш о се, щоб его добрі люди допомогли хоч на оден тиждень, а за той час він буде заробити собі в лїс та й може переїхав ся через зиму, а там може обставини змінять ся на лїше, може він ще колись своїм добродїям віддячить за їх ласку...

І Ратиця ще навіть не обійшов усіх тих домів, де він сподївав ся до-стати допомогу, як уже стало вечірн. Та се нічого! Він мав уже повний мїх всякого добра, він чув що его кишеня тяжка від дробяків і тїшив ся в душі... „От, люди добрі, дай їм Боже здоров'я, допомогли чоловіка! — думає він собі, — тепер буде в мене гаразд. Більше як на тиждень буду мати для дїтей хлїба, мукі, круп; за грош, що бряцять в кишені, куплю картоплів та й будемо жити... За той час януся до лїса на заробки, та й все-таки щось зароблю, а може й лучшє ся і купити що-небудь на заробок...“ Він закинув мїх на плечі і пустив ся в дорогу до дому. Тяжко ему було дїгати мшом, хлїб давнє йому плечі, но се нїчо, він до того привык, а „такій тягар, як нині, подай Господи дїгати і до самої смерті!“

Дорога з мїста йшла через поле, потім через кавалок соснового лїса, а вкінці через громадські „валенти“ [еквіваленти]. По тими громадськими „валентами“, котрі громада достала за вільний випас в лїс і на котрих рїс самий маленький, якісь червовий моток, а де не то худоба, але навіть

гуси не мали для себе паші, не треба вже довго йти. Вийшовши з лїса, міг Ратиця в далечині доглянути своє село, а як-би добре приглянув ся темної ночі, то навіть світло в своїй хаті.

Вийшов Ратиця з мїста на поле. Сонце вже зайшло, а зійшов місяць круглий, ясний, на небі показала ся тма зрок. Ноч красна, погідна, но і мороз красний, пече аж слізи витискає, в очі вїс вїтрає, що правда, слабій, но печучій, мов опріском кдає в лице... В таку ніч найлучше залу-гати ся в теплий кожух, завітати ноги в бараниці і вхати санками, но пїшки йти — вже цілком не варто. Но Ратиця мусів... Він збгнут ся в дугу, иде наперед по-леж, аж підбїгає. „Коби скорше до лїса, — думає він собі, — там буде затишнїше, буде легше йти...“

Та ось в лїс, знакомий его сосновий лїс!... Вершки сосон шумлять, нїби по тїхоньки ледн чути розмовляють щось з собою, то знов загудуть голосно мов розпочали мїж собою сварку за якусь рвч... Коби-же то розбїв в своїм житю чув Ратиця той шум соснового лїса. Коли він часом з-вдкн йшов або вхав, а достав ся вкінці до своєї оселі, то думав звичайно, що він уже дома. Що-ж! там за лїсом перобїгав через „валенти“ — та й вже своя хата, тепла хата! І він за кождим разом вслухував ся в шум сосон, мов у яку миду музику, ему все здавало ся, що ті соснові верхи говорять до него людською мовою,

свои праці: *Д-р Павло Павлик*. «Апарат до вірних ріжниць фаз між перемінами протокамі і кількі за його помістю зроблених помірок». *Володимир Конопський*. «Пам'яті Маріяна Шашкевича». *Д-р Олександр Галич*. «Шевченка і Міцкевича». Про значення поезії Міцкевича в розвитку поетичної творчості та в ідеї поетичних поем Шевченка. Проф. *Павло Веретинський*. «Говор Замішанив, причиною до славної діалектології». Проф. *Миколай Гриневський*. «Подать наукову хроніку і вільне [М. С.] разом з Ол. Конопським аладеві замітки історичні, археологічні і критичні. — В чотирьох томах. Записки помістили свої праці: *О. М. Конопський*. «Нарубочні вік Т. Г. Шевченка до вступу з працями критично-біографічними». *В. Гриневський*. «Архивні відомості Галичани, студія». *В. Гриневський*. «Про симетричні вираження в вартості функції мод m». *М. Гриневський*. «Вступний виклад з давньої історії Русів». *І. Андрійко*. «Наукова хроніка». Критичний огляд 4-х розправ і книжок в сім томах зладили Українці. З сего перегляду останих трьох томов «Записок» видно, що вчорашні Українці працюють в них в Галичани, котрі зладили кілька поважних праць. Редакцією «Записок» займає в с. Ол. Барвінський. На рік 1895-ий достало товариство від міністерства просяти 1500 ар. записки на видавництва. При записках соймовій [тут розумієся] мабути 500 ар. річних субвенцій на «Історичну бібліотеку» — [тут] в від міністерства буде тепер можна видавати «Записки» правдиво, а що товариство старався.

Другим видавництвом товариства в. Шевченка була «Зоря», літературно-наукова часопис для родичів, при котрій виходив і другий томі російсько-українського словаря. Ця часопис мала на Україні кілька соть передплатників і дуже приваблива до розбудження національної свідомості та інше. Під кінець року 1893 була надія, що вже товариство не бачило буде мусіло докласти грошей, щоб сю довести потрібну часопис удержати. В сій надії побільшено обсягів на три аркуші друку кожного числа і заведено знову деякі поліпшення, щоб часопис представляв с. добре на нашій водноєній. Тимчасом в лютому 1894 року російська цензура заборонила «Зорю» в Росії, через що українській передплатникам і само товариство мало велику втрату. В другій половині року 1894 за-для однієї зменшено обсягів, «Зоря» знову на повертяти аркуша друку. Щоб достати право посылання «Зорю» в Росію, товариство наше віддало в чотирьох 1894 р. відповідну просябу до російського міністерства справ внутрішніх, однак не одержало ніякого відповіді. Під кінець 1894 року товариство внесло другу просябу до сего ж міністерства, але вже на руки австрійського міністерства справ закордонних. На те прийшла довіряти інформація з Петербурга, що «Зоря» заборонена в Росії, бо ширати «небажано пропаганду».

витають его по довгому навиданню, перед ним кланяються... Ему и теперь стало легче на душе и вбыв потеплело... «Ну, хвалити Бога, я вже в своїй злибі!» — подумав він собі. Подняв с. в гору: місяць підійшов уже високо і мав якийсь зблідлий, але все ще ясний вигляд. «То так від морозу — по думав собі Ратця. — Коби скорше до дому, бо мороз, бачу, бере чим раз більший... І вбав поправив на собі зброю і йшов далі... «Ось уже й лісова дорога відкрити с. вже видно с. в дали прогалина покрита білим снігом. Треба прискорити ходу... тамтєсь дити чекають на вечерю. Відій! они будуть мати ніч на вечерю гарячу кашу і закусять хлібком... І вбав з. напруженням розставив ноги до ширших кроків, та почув, що с. ему приходить з великим трудом. В підногах чуті велика зима, здасть с. мов-би оні цілком привертали до чобіт, а коліна вбав дрожали, ні в заклинають... Наравт вдалось ему, мов-би с. перестала шуміти, але с. тривало лише хвилину... нагло обвіяв его зимний втер і лід зашумів з. все сили. Середь того шуму в. мов-би с. зараз за его плечима хтось вдав с. або залубив: порекають коф, скрилять коліна, дають дзвонки... Ратця угунав на б. з. дороги і оглянув с.: може хто змілюсь, возме на с. підвезе. Но нігде не було ні живого духа. Дорога біла, ледя, освітлена місячним промінням тагнулась посередь ліса і вбав не було видно... «Се мав так кров ударила до голови, — подумав собі Ратця. — треба тріх статей, загріти руки, натерти коліна... Вбав опустив на с. вбав і хотів с. бе ударити руками по плечах — на годі! руки в с. в валиці цілком заклали, мов палики, а ноги в колінах так ослабли, що ему здавало с., мов бы у него

Редакцію «Зорю» займав с. в роках 1893—1894. Володимир Левачик [Василь Лукач], ілюстраційною частию Косяк Пачковський а за редакцію відповідав в роки 1893 Василь Тисовський, а в 1894 Осип Маковей. На попередніх зборах висказав вбав бажання, щоб Галичани численні передплатували «Зорю». Се бажання тепер, коли «Зоря» не може мати передплатників в Росії, вбав висказує і нині. Доволяче потрібне для удержання с. часопис більше часто передплатників з Галичани, а й галицькі автори повинні шукати мбав на свої творы в с. видавництва, чого досі не видко в такій степені, як бы можна сподівати с. Нинішнього літературно-наукового видавництва для родичів у нас нема; товариство і редакція старає с. по змозі о те, щоб «Зоря» виглядала гідно, але великі старання розбивають с. о байдужість загалу, котрий ані не звертає уваги на подобні видавництва, ані не висказує своїх гадки, як бы ему літературно часопис було потрібне. Товариство постаралось бы радо о потрібні збитки і улучення, але вилітлення руска повинна чутливо вбав патрістичний супротив своїх родичів, що потребують же своїх лектур, і супротив товариства, котре без помочи вилітлення не дасть собі з. всім радям. Для розбудження живого руху поміж нашими белістрасами, товариство призначило для «Зорю» на 1895 рік 150 ар. на конкурент.

Крім «Зорю» перенало товариство на себе ще одне видавництво, а именно «Часопис правичу», редаговану д-ром Косяком Левачиком. Від нового року 1894 товариство видає вже в своїм коштом.

Також «Бібліотеку історичну», видавану п. Ол. Барвінським, перенало товариство на себе і буде с. видавати далі в своїм коштом.

Накладом товариства а в части редакції «Зорю» відшло від минулих зборів по-над 20 книжок; між ними вже розуміє с. і передруки з «Зорю» та «Записок». До видання кількох книжок причинили с. значніші датки українці.

Справа книгарні товариства ще й досі не полагожена ршучо, а то за-для неостачі фондів. Товариство не могло ще отворити окремого склепу на книгарню, тільки продає свої видавництва в канцелярії друкарні. Мимо того книгарня наша праступила до тріох книгарського і збільшила свій магазин книжок не лише своїми видавництвами, але й чужими. Так н. пр. закупило товариство для книгарні «Історичну бібліотеку», видавану п. Олександром Барвінським, томи «Історія літератури русков» д-ра Омеляна Огоновського; від «Діла» купила книгарня значну частину «Бібліотеки найзнаменитіших повістей», — словом: магазин книгарні збільшив с., тільки треба ще ждати догідної пори на отворення склепу і на виважене відповідного чоловіка до ведення книгарні, о що у нас доволі трудно. (Конець буде.)

цілком не було ніг. Вбав стояв так хвилину, а втер очі обкрутив с. докля него і вбав ував на мбав. «Замерзав!» — майнула ему страшна гадка через голову. Его обляв лід. Вбав збрав вбав свої сили і кинув: «Ратуйте!»... Но докля було пусто, ніхто дорогою не йшов ані не вбав. Вбав таку морозовицю кожде со творить ховає с. в вору, а чоловік гріє с. від теплою печено, а хто може, то й вбав лід. Ратця все ще кричав, чим раз слабшав, захрипів голосом, но его голос розходив с. враз з шумом ліса і гинув десь далеко... Вбав Ратця цілком затих, его стан морити с. вбав став до збав, ривки его стали тяжкі мов оловні, а очі самі від себе кланя с. По хвилині вбав ще раз отворив на силу очі, подивив с. ще раз на небо покрите зорями, якими везлими, мов полум'я, то подовгастими, різнобарвними... потім знов ему очі замкнули с. Вбав уже не чув зима, ему зробило с. тепло, ему здавало с., що вбав в опазений хаті, на мягкой постелі, о его уши віддавали с. уриваний голос его жінки, веселый гамір і сміх его дітей... ті дити десь с. за ноги, за руки, будять до вечір — но вбав, змучений далеким ходом, добре щ. днає с. теплою постелі, вбав і горничих каші не хоче, ні лавів найсмачніших страж... вбав хоче спати і більше нічого...

І заснує Ратця... Мбав плыв по безкрайній небі, міліони зірдіск іскрили, мороз тиснув, втер мбав опередь себе дробний порох с. лід шумів, розлагує с., а край дороги спав твердим еном розхристаным, вбав нуждений лід одагнений жидок-с. в. (Конець буде.)

Соймъ краєвий.

[12-те засідання VI том сесії VI періоду] вбав вторек д. 29 н. ст. с. ч. ч.

По поводу дальших петицій забирає годось посол Барабаль і попірає петицію громады Стебник, богородчанського повіта, що збубожла вбав наслідок елементарних нещастя і просить о свободне побиранє сирот вбав в 6 зимних місяців.

Правительственный комісар відповідає на інтерпеляцію п. Крамарчика вбав справі увільнення незамешканих домів від домового податку, зазначаючи, що після закону вбав 1 червня 1890 р. лиш ті домі можуть бути увільнені від податку, котрі мають менше як 9 убікацій і стоять незамешкав цільний рік. Рівночасно відповідає правительственный комісар на інтерпеляцію вбав справі арештованих колектантів вбав краківським повітом за збиранє жертв на стипендію вбав Бартоша Гловацкого, до чого они не мали права.

Після дневного порядку наступив вбав 12 членів і 12 заступників до краєвої комісії для ревізії ґрунтового катастру. На внесенє пос. Абрагамовича соймъ поручив вбав пропонувати членів.

Комісія краєвого господарства (референт Биджейович) пропонує, згідно з внесенєм п. Ст. Дядушакського, поручити краєвому відділу, щоб вбав уложив закон о примусовім нищеню мышей і вбав право вилітлення, щоб, заки той закон вбав вжити, зарядив, порозумівши с. з відділом краєвим, примусове нищення мышей. Внесено п. Ст. Дядушакський вважає внесення комісії недостаточними в складає вину на референта. Хліборобство вбав нашій краю має много опікунів і помімо того упадає. Подает же додатково до внесення комісії поправку, щоб соймъ визначив на нищення мышей суму, не перевищуючу 4.000 ар. П. Струшкевич с. вбав оборот зачеплених передбідників і обжалованих вбав несподарности відділу краєвого і правительства. Радить про те приймати внесення комісії. Поправку п. Ст. Дядушакського підперли пп. Абрагамович і Чижевич; послідний підняв, що нема вбав заведення для виробу отруй на мыші і вбав виду того належить заснувати бактеріологічний институт. П. Гурик рівнож заявив с. за поправкою п. Ст. Дядушакського, бо ліпше назначити якусь суму на нищення мышей, як рік-річно давати заомоги потерпівшим від мышей. Належало-б також, щоб полюючи не вбавали господарських собак на поли. По скінченій дискусії збав голос п. Ст. Дядушакський, докоряючи передовсім п. Струшкевичу, котрий, будучи представителем хліборобства вбав центральному правительстві спротивав с. его поправку. — Референт п. Антонович опротивив заміт п. Ст. Дядушакського, що вбав то комісія і референт трактували его внесення побіжно. Відтак з. гумором скраткував поправки п. Ст. Дядушакського, котрі не ведуть до цілі і поручав приймати внесення комісії. Внесення прийнято з поправками п. Ст. Дядушакського.

Відтак наступило третє читанє проекту закону, що обмежує круг діляни місцевих радь шкільних. Проект закона вбав тріох читанні прийнято.

Комісія краєвого господарства предкладає приймати до відомости справозданє краєвого відділу о рішничих школах вбав Дублянці. Внесення комісії прийнято без дискусії з додатком п. Струшкевича, щоб згадані школи заняли с. фаховою експлоатацією торфу.

Шкільна комісія дає справозданє о народних школах і учительських семінаріях, пропонуючи приймати до відомости відповідає справозданє краєвої ради шкільної, вбав правительството до побільшення числа окружних инспекторів і додала окружним радям шкільним канцелярійних сил, щоб инспекторы не були приволоені займатися адміністративними справами. — П. Ковальський виражає признання краєвої радь шкільної за с. старання о народній школі, хоч не згадав с. за деякими с. постановами, н. пр. з. надто острым шкільным примусом, котрий виключає заохоту і зде до накладання карь на родичів, що набирають вбав до школи. Закид, що вбав то являвшій народній школі грозять Русянам польовизацією, безосновний; противно, они можуть довести до забезпечення згоди обох народностей. Треба конечно основою народної просяти зробити релігій. Бесідник кончить резолюцію, жадаючи, щоб при кожній учительській семінарії були заведені і натерати.

П. Ре і говорить дуже довго і тихо о потрібї звязку між школою а суспільністю і ставить резолюцію вбав напрям, апелюючи

до шкільних властей і инспекторів П. Ст. Бадені ставить два бажання до краєвої Ради шкільної: перше, щоб она вбав будучи справозданю подала докладний образь учительських поборів після поданої категорії, ских поборів після поданої категорії (з. плян а друге виказ шкільних будинків (з. плян вбав коштів), котрих будова має бути подоможена з. краєвих фондів після торбачного закона. Що-до резолюції Рея бесідник замітив, що треба бы ще ухвалити другу резолюцію — до суспільности, щоб она поділяла школи.

Референт прийняв резолюцію п. Ковальського і п. Рея, а соймъ ухвалив разом з. комісійними.

Ректоръ Войцеховський подає справозданє з. стану шкіль середних з. цільним рядом резолюцій. Резолюції шкільної комісії дотично середних шкіль суть: 1) Взяв с. правительству, щоб оно, основою новий середній школи, творило нові заведеня передовсім з. існуючих вже паралельних клас; 2) щоб подало платню учителям і дало им можливість авансу; 3) щоб а вбав далі старало с. завести науку гімнастики у всіх школах середних; 4) щоб перетворило консеквентно вбав улаженє а асанацію шкільних будинків і щоб постарало с. о ліварів шкільних; 5) щоб приступило до заснованя школи учительської сесії релігій; 6) щоб перевело зміну екзамінаційних приписів для кандидатів на учителя шкіль середних, з. цілі улучення випробів після внесення поданих краєвою комісією екзамінаційною і Радю шкільною краєвою, та щоб розважало при том, чи не дало бы розділити випиту з. поодиноких груп на частий випити, котрі можна бы скласти окремо, або і підчас университетських студій.

В генеральній розправі збав голос п. Поповський і прагадає важну резолюцію сойму з. 1886 р. вбав виражене бажання, щоб рада шкільна краєва старала с. науку обох краєвих мов з. школах середних так уложити, щоб польська молодіж могла вчити с. руского языка, а руска молодіж польского. Примусова вбав том вбав стоїть на перешкодї арт. XIX. основного закона державного о загальних правах горжан з. 1865 р., котрого зміна вимагає більшости $\frac{2}{3}$ голосів. Але тепер у Відні вбав таким духом, що зміну ту можна бы перевести, бо назвть проводники вбав конституційного сторонництва вбав вже давати с. на ту кзестію, а сторонництво Гогенварта є прихильне, що можна бачити з. статей Гельфerta вбав Vaterland-ф. Бесідник назвть цільний ряд посольських голосів з. 1886 р., котрі озвала с. вбав справ, між ними А. Сапті, Цолла, Малеккого, В. Дядушакського і др. — Вбав вислухали ту мову уважно, хоч внесенє не поставив бесідник ніяких.

Година трета по полудні. До голосу записує с. Ст. Г. Тарновський. Маршалок замикає засідання, визначаючи друге на с. р-ду о 11 год. рано. Де-хто робив такий уваги, що з. причини вручення адресу ки. Сапті випадало бы назначити засідання на вшту годину або зовсім відложити, але спротивали с. тому певні «гродатей» сфери, хоч маршалок був бы на с. радо згодив с. Під кінець засідання відчитано по руски інтерпеляцію п. Кулачковського і товаришів до комісара правительственного вбав справі заборони зборів народних чаталь вбав Чеках, брідського повіта, котрі мали відбутися с. 19 с. м. вбав цілі обговорення деяких політичних справ, між ними справи загального голосованя.

[XIII. засідання 6 сесії VI періоду вбав середу 30 н. ст. с. ч. ч.]

З. дневного порядку наступав відчитанє справозданє відділу краєвого з. петицій. Справозданє з. петицій крає. стол. мбав Львова о признання поруки краю для 0-мільйонної позички комунальної преділено до бюджетової комісії. Громад мбав Ярослав признано право побираня конькового мбав. Концепція на побір мбав надано: 1) повітовий рад вбав Жидачев на повітовій дорозі Березина Розділь Розділь вбав повітового мбав на рбц Сtryю мбав Жидачевом а Ізаянцями 2) повітовий рад вбав Велич вбав повітового мбав на рбц Вильс; 3) повітовий рад вбав Добрилі на повітовій дорозі Коростенко-Кузьмива; 4) повітовий рад вбав Гусяти вбав повітовій дорозі з. Гусятина до Горюнич. Такі ж концепції надано вбав цілі удержання громадських доріг Ярослав-Каньчуга, Підволочиска-Грамалоб, Млятин-Враткович, Чешав-Хотилуб, Любач-Грушів, Підгай-Вожиків і Яворів-Судова Вишня. Відповідний проект законів прийнято вбав тріох читанні без дискусії.

В дальших дискусіях надь справозданєм шкільної комісії о стані середних

шкѣль въ рокахъ 1893—1894 загірає голосъ п. Ст. Тарновскій. Бесѣдникъ вважає злишнімъ ждати обовязкової науки обохъ краєвихъ языкѣвъ въ середніхъ школахъ, що предлагавъ вчера п. Поповскій. Обоихъ языкѣвъ учати ся въ насъ добровѣльно и се є найбѣльше похвальне. — П. Антоневичъ не бачить користи въ тѣмъ, асли въ виду коначности заведеня паралельныхъ класѣвъ заводилося бы въ данѣмъ мѣстѣ, другу середню школу. Лѣше вже засновати єи въ меншихъ мѣстахъ. Бесѣдникъ заявляє ся за запровадженнямъ лѣкацій при класифікаціи ученикѣвъ и ставитъ вѣдповѣдну резолюцію. — П. Чарторійскій поспирає внесенє п. Поповского и заявляє ся за примусовымъ утракізмомъ въ школахъ, бо-жѣ було-бѣ пожадано, щоби польска молодѣжь навчала ся по руски. — П. Окуневскій полемізує зъ п. Тарновскимъ, котрый не признає коначности примусового утракізму для того, що буцѣмъ то польска молодѣжь добровѣльно вчать ся рускою мовою. Школа що въ справозаданя Рады школьної краєвои не вгягнуєо цѣфрѣ, котрі показали-бѣ, кѣлько польскою молодежи вчать ся по руски. А предѣвъ руска молодѣжь обовязково вчать ся въ польскихъ гімназіяхъ по польски. Чому-жѣ для польскою молодежи наука рускою мовою не має бути обовязкомъ? — Референтъ школьної комісії ректоръ Войцѣховскій симпатизує зъ внесенємъ п. Поповского, але вважає єго труднимъ до перевѣденя П. Антоневичевъ вѣдъ вѣданий за цѣний факховъ сказѣвки. — Вѣдтакъ внесеня комісіи прийнято зъ додатками п. Антоневича.

Бюджетова комісія дає справоздань о пропінанціях фондів и о прелімінарі того фонду на рік 1993 и подає до відомості замкненнє рахунків фонду. Та сама комісія вь справозданю о петиції професора краківського університету д-ра Смольки о субвенцію на дальшій историчній дослѣдї вь ватианських и других архивах, пропонує признати субвенцію. Принято.

(1½ год. по полудни. Засѣданье трезвѣе
дальше.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Fremdenblatt доносять, що цесарським розпорядженням розв'язано вистрійській соймъ и розписано новй выборы. Ся постанова — пише Fremdenblatt — есть възслідомъ послѣднихъ подѣй въ вистрійскомъ соймѣ, де италійска большѣсть вводячи италійскій языкъ яко единокій языкъ соймовыхъ нарядъ и ухваляючи принципъ, що внесеняя в интерпелляціи можуть бути ставляй лише въ италійскомъ языкѣ, дѣткнула до глубины словѣнске населенье въ прислугуючихъ ему правахъ и просто выперла его з парламентарного жита. Поступованье италійскою большѣстью не стремѣло до обороны италійского языка, бо сей языкъ не бувъ цѣлкомъ zagrożенный, ате радше до позавлєня Славянъ Побережа ихъ парламентарныхъ и політичныхъ правъ. При новыхъ выборахъ будучъ выборці безъ сумніву зъ тымъ числєтє ся, що всяка крайно національна політика до нѣчого не веде та що коаліція має досєть силы, чтобы водперти вѣсь напады неагодѣй зъ австрійского політикою и зъ интересами та обовязками цесарства.

Царска пара приймала вчера въ зимовій палатѣ 182 депутацій мѣстъ, земствъ, Козаковъ и делегацій зъ Кавказу. При сѣй нагодѣ выголосивъ царь до зображыхъ отес промову, котру можна уважати програмою пара бодай на найближшій часъ: „Тѣшуся дуже, коли бачу васъ всѣхъ зображыхъ тутъ, для зложеня наизъ желанъ зъ нагоды вѣнчаня. Я глубоко пересвѣдченый о ширости Вашихъ чувствъ, вродженыхъ вѣдъ довгого часу кождому правдивому Россіянинові. Однако знаю, що въ кѣлькохъ земствахъ відозвали ся голо сы, вказуючы на се, що истнують бажаня, що стремлять до здѣйсненія абсурдныхъ мрѣй, гадаючи, що земства будуть допущені до участі въ полагоджуваню державныхъ справъ. Кождый знає, що я посвячаю всѣ мои силы для добра моеи дорогой Россіи, однако такъ само тревало и рѣшучо, якъ мой незабутный отецъ, буду стояти при принципахъ самодержавія [абсолютизму].

НОВИHKИ

— Хотуемо въѣсть, що перамыснѣй епископъ д-ръ Пелешъ має неважкомъ достатн суфрагана. Довго вѣсть тому опиравъ ся, ажъ въ ostatnichъ часахъ уже — кажуть — згодивъ ся, прино-
ручавши вѣдь себе трѣхъ кандидатѣвъ на су-
фрагана: врил. Льва Туркевича, д ра Теофія Сембратовича и д-ра І. Бартошевского.

— Зъ Дрогобицкогo пишуть намъ: Въ селѣ Рбичвчяхъ, дрогобицкогo повѣта, майже вся старшина громадека зъ своимъ енергичнымъ вождѣмъ Василемъ Мамчяномъ перестала зовсѣмъ уживати горѣвки. То само зробила и старшина громадека въ Дрогобѣ, належачимъ яко філія до Рбичвчъ. Прямѣрь годный нашимъ громадамъ до наслѣдуваня!

— На доходъ бursы им. св. о. Николая въ Перемышлѣ устроено выдѣлѣ той-жъ во второкъ дня 12 я. сг. лютого 1895 въ Перемышлѣ въ садѣ городской озеръ съ тавцами. Сгрой для дамъ визитовый або народный. — Початокъ о годнаѣ 8 вечеромъ. — Вступѣ, не обме- жаючи жертвовальности, водѣ особы 1 зр. 50 кр., для родины зъ 3 особы 4 зр., зъ 4 особы 5 зр. Добровольнѣ жертвы просимо присылати на руку предѣдателя п. Грис. Цеглинского, управителя руской гимназїи въ Перемышлѣ.

— Водъ старшины гімнаст. товариства „Соколъ“: Други! Внесовъ приде намъ виступи прилюдно в показати, що черезъ цілість ронъ осягнули мы не малі устѣхн. Часъ виступу недалекій, тожъ звертаємось до Васъ, други, зъ покликкомъ: Беріть пильну участь у вправахъ, бо лаше водъ пильного участи Вашого у вправахъ залежить устѣхъ нашого виступу. — За старшину В. Насибридъ, голова. Ст. Кубикъ, справникъ. Мих. Гамота, начальникъ вправъ.

— Оперовый спбвзвк п. Езг. Гушалевич, за-
ангажований теперь при нмвцкой опере в
Берн моравскбм, выступав снм днвям яко
гдбт в новбм нмвцком театр в Празе
в опере „Травнста“, Кратка нмвцескбх нм-
вцескх газет, як Prager Tagblatt-a в дру-
гах, высказують ся о продукцн нашого спб-
взавк вдоблбднм похвалам, мало не в оду-
швленьем, згадуюн мбж нашам, що вон
ест еп gebürtiger Ruthene. Як кажут, буде
п. Е. Гушалевич мнстрно заангажований дн-
рекцню праженок нмвценок оперы, подь до-
сты користнм условям.

— Комітет гімнаст. т-ва „Соколі“ поправ-
ляє отямлi закравшу ся похибку дотично ба-
ло „Сокола“: Члени „Сокола“ не достають
другого білету „6-зілатно“, лише мають пра-
во набути другій білет для родичи за 1 зр.
— За комітет: Ол. Венгриневич и Евг. Лука-
севич.

— Мъжъ Поляками выкалвало велике розъ-
яренъе зарядженъе епископа Лубоса зъ Тар-
ноза, чтобы въ часъ възбръѣ не сѣбѣла збръ-
ни псаломъѣ по польскы, лше чтобы орга-
нѣстѣ сѣбѣаъ ихъ по латынскы. Польскѣ ча-
сошны подносятъ неоправданнѣ такон лати-
низациѣ въ доказующѣ, що в самъ Ватиканъ не
бежае въ, коли на пр. дозволитъ въ найнозбѣ-
шны часѣхъ полудневнымъ Славянамъ праздни-
богослуженя по славянскы.

— **Холера.** Wiener Ztg. оголошує: Въ галицкихъ повѣтахъ станиславскѣхъ и чортковскѣхъ холера пѣлковато выгасла и въ нѣслѣдствѣ того тѣ повѣты пѣсла дрезденской конвенціи перестаютъ ся уважати за огнище помети.

— Селянские вѣче въ Горлицяхъ, котре —
якъ мы своего часу доносили — было сдѣлано
на 29 н. ст. свѣча, удало ся знаменито. На
вѣчу абрало ся до тысячъ участниковъ мѣж
нимъ богатыхъ рускихъ и польскихъ священниковъ.
Зборанъ проводивъ носель Леваковскій, к-
торому пра конца народъ устроено овадію.

— Шайку фальшивників громадянських документів арештувала передчезера поліція Львова. Всі они жиди, по-найбільше покутий писарь в походять зь різних сторін краю. Она підбрюлювали громадецьк свідчення в виставили зь нами по містках за "заробок" зь різних особи яко вступлїць збо глухоньких. Арештовано рівнячино в пять волюють, що мали тї підбрюлений документи.

— Огнѣ. Въ Станиславовѣ згорѣла въ субо-
ту вечеромъ теплярня въ реальнѣи Гзуатѣвъ.
— Въ Волца гнѣдичевскѣи, жидачевскѣи пѣ-
вѣта, погорѣла одна загорода. Шѣода 400 зр.
була обезпечена.

— До Бразилии! Въ двухъ послѣднихъ челахъ Kufjer-a Lw. помѣщено двѣ статьи пзавъ „Groza emigracyi“. Въ одной подавъ авторъ кбдыя заѣзтокъ про эмиграційный рухъ наш-го семейства въ околѣдахъ Жовтанецъ, въ другой про той же рухъ въ Перемышлянщинѣ. Такъ коло Жовтанецъ яхъ в коло Перемышлянъ причиною нового эмиграційного руху старей агентъ — нуждъ. За печата того агента врытокъ ся дѣлаетъ другой агенты жидки-промышленци Цо дѣло, що въ власти нѣжандармерія не можуть ихъ приконити Бѣдай селяне наслуухавши ся рбнхъ чудовыхъ казозъ про бразилійскій рай, де на нихъ бѣуцьто ждуть вѣщо в земля в добрый зарбѣк за невелику плату, зъ рѣзвѣдациею говорятъ: „хочѣбы горы, абы нѣше!“ Продають остатки своихъ грунтозъ за поведарю людямъ, котры нате лишь чекали, в зъ вузликами на плечехъ цукають ся до Америки черезъ Гемуну въ Италиа, де — якъ говорятъ нѣ агенты — не жадають водъ эмигрантовъ выказуватись грѣшны на дорогу, якъ се дѣлаетъ въ Нѣмеччинѣ. Староства розсылають до духовенства вѣдомы, щобъ оно зъ проповѣдницъ старало ся вбдѣргати нардѣ водъ эмиграціа, поясняючи ему все, що потребно. Та се нѣ на що не здало ся. „Ага, боять ся, що имъ буде горше, якъ насъ не стане“ — важутъ селяне, выслуухавши сего й того, в выбѣрають ся въ дорогу. Мудро, що поступали собѣ звертѣбскій люде коло Жовтанецъ; — они бѣдай высылають напередъ кбдыхъ розсыдати ся на мѣсти, чп правда, що говорятъ агенты, а самы почи що еграмують ся. Въ повѣгъ перемышлянскѣмъ радѣть людемъ те саме робити красивый вандрѣннѣй, учитель господарства п. Северишъ Виесенскій, котрый случайно опиняеть ся въ тыхъ сторѣнахъ, в стараетъ ся здержувати люде. Взагалѣ-жъ горячка эмиграціа ширѣзъ зрѣетъ.

— Намѣрено убивство. Зъ Коломыи доно-сать, що дня 26 н. ст. сѣдня княуць ся тачошый слюсаръ Шодловскій зъ сокироу на свою

18-літню жінку в пораненні єй такъ тяжко въ голову, плечѣ и руки, що несчастна жертва умирає. Водтакъ покинувши сокуръ, кинувъ ся Шидловскій на тещу, хопивъ єи за горло и ставъ душити, ажъ скрутивъ їѣ обойчикъ. По єбѣи учинку утѣкъ, але зловлена єго въ Дятковцѣхъ и водѣставлено до поліційного арешту въ Колодизни. Здаєть єя, що Шидловскій доуствѣвъ єя злочинцу въ преступлѣ божевольствъ, бо теперъ, коли означатъ єя, жалєє свого постулку и треба єго пильно стереттѣ, щбы не наложивъ на себе руки.

— Ревілія в'їхала в бджиниці. В Садагур'ї на Буковині перевела старбова сторожа ревілію між зображених в бджакці жидами, бо до несево їй о значноті транспорту російської тюпюну везеного до Буковини. Ревілія выда-ла по часті успіху в середі величезного роз-ярена жидів арештовано в бджиниці десять оббів.

— **Дурисівъ.** Въ падоцствѣ мнѹваго року прїхавъ до Кракова зъ-за границь якісь нѣмъ до докторъ медицины зъ Лондона Оттонъ Миллеръ, который звавъ себе такожъ графомъ и капиталистомъ зъ Швайцаріи. Хотѣвъ въ Краковѣ женися и въ той цѣли дѣлавъ о те, щобы люде не вивѣдали ся, хто вінъ. Тимчасомъ такими заходами звернувъ на себе увагу поліції, котра его узяла и зъ отъ що вистѣдала. Сей дурисівъ въ році 1876 бувъ го-
ральникомъ у барона Ю. Швагима въ губерніи херсонской въ Россіи. Называвъ себе то цѣ Карломъ Россѣ. Недовго тамъ понавсѣ, бо обдѣлавъ землѣмъ барона и понавъ ся до взианцѣ въ Галисавеградъ. Зъ взианцѣ сѣи утѣкъ и въ р. 1879 появилъ ся въ Гримальовѣ въ Скалатщинѣ. Мавъ пашпортъ на имя барона Рашарда Розена. Въ р. 1881 прїхавъ до Броцлава яко росіійскій побданный и на подставѣ фальшивыхъ документовъ доставъ вѣдъ таиногого правительствза пруске горожанство на имя барона Янина Розѣ. Въ лютомѣ 1882 року появилъ ся зновъ въ Гоминдзѣ, де ух-

дівця за російського капітала. Зь Пригозова перенісся ся до Глівичів, де въ дубрахъ гр. Альбрета Потоцкогo займавъ ся фабрикацією дробжджей. Але що на тѣмъ не розумѣвъ ся, то его відправили. Відтакъ живъ гучю въ Тернополіи н у Львовѣ га женихавъ ся до старшихъ а богатыхъ панянокъ, котрыхъ обдурювавъ въ поганій способѣ. Бувавъ въ лухахъ домахъ н мешкавъ у одного урядника податкового, котрому на заплату за хату н харчъ оставивъ скринку зъ цугою н камінемъ, а самъ утікъ. По тѣмъ всѣмъ явивъ ся наразъ въ р. 1834 ажъ въ Персін... Тамъ оженивъ ся зъ протестанткою Францискою Вільденою зъ Познана, котра въ Персін була місіонаркою. Того самого року прїїхавъ зъ жївною до Кракowa, казавъ, що купувъ маєтокъ, а тимчасомъ въ банку галицкихъ для торговлї н промислу вимышлявъ три фальшивї банкноты по 50 фунтѣвъ штерлінгѣвъ (1903 зр.) н утікъ до — Америки. Въ Мойвилѣ въ Аме- рикѣ постаривъ ся о погвердженнє свого по- дружа, а на другій рѣкъ въ Чикаго урядивъ ся ему сынъ. Въ р. 1886 прїїхавъ зъ жївно- юю н дитиною до Берлина; тамъ довѣдавъ ся, що его мали выдати Россїи за обманьство, от- же выдуривъ ще вѣдь матеря жївки 15 000 марокъ, зруйнувавъ єн рѣдню н зновъ утікъ до Америки але вже безъ жївки. Поїнѣмше прїїхавъ по жївну забравъ єн н десь запо- дѣвъ, бо зъ того часу нхто не знає, де она подѣла ся. Сына охрестивъ Міллеръ другій разъ внакше, подѣвъ для него ишу матерю въ метрицѣ, а въ р. 1893 прїїхавъ зновъ до Европы. Бувавъ по рѣжнихъ купеляхъ, живъ якъ панъ н хочъ уже мавъ зъ 60 лѣтъ, ду- рилъ дѣвчатъ, що буде женичи ся, гравъ гарно на старыхъ скрипкахъ н подобавъ ся всѣмъ. Торѣкъ бувъ въ Тренчїнѣ, познавъ ся зъ од- ною особою, котру рѣшавъ взяти за жївну. За сьмъ дѣломъ прїїхавъ до Кракowa, ажъ тутъ н урвало ся зубанкови ухо — н Міллеръ спочивъ собі у аязницѣ.

— **Дрбний вѣсти.** Въ Любчѣ, рогатинскаго повѣта, померъ дня 10 н. ст. снѣня Едвардъ Евдѣйскій, молодій братъ польскаго поета Коринта. — Цсарь надавъ послови и нафтовому промысловцю Ад. Скипняковому титулъ графа. — Снядѣтъ мѣста Львова, адвокатъ д-ръ Цисель, зрезигнувавъ зъ тоя посады. — Населенѣ мѣста Кракова выносятся посли даныхъ мѣскаго бюра статистичнаго 79.336 особъ, въ томъ числѣ 5476 воековъ. — Дня 5 н. ст. лютого вѣдбуде ся въ Архангелскѣй волѣ коло Хорменицъ вѣчаще п. Из. Туркевича, окоченнаго богослѣва зъ пѣннаю Софією Кормашовною, дочкою татющаго пароха. — Пресезомъ торговельныхъ палаты у Львовѣ выбраванъ д-ръ Мархвицкій вице-пресезомъ Пѣсць. — Президентъ Кракова Фридрихъ, намѣряя уступати; его наслѣдникомъ має стати гр. Авт. Водзницкій. — Въ Станиславовѣ отрула ся сѣрниками 20-лѣтна служавца, Кар. Павловска зъ Жидачева. — Третій куріерскій зельзничный поѣздъ зъ Львова до Вѣднѣ ухвалений спеціально зельзничною комисією, котра радѣла сими дѣлами у Львовѣ.

Вѣсти зъ еп. перемыской.

Въ пропозицію на Креховъ, жовківського деканату, прийняті оо.: Т. Хоминський, Евд. Хлопецький, Вікт. Мазикевич, І. Вйрнецький, А. Кунцяць, Анд. Савицький, Т. Мерена, К. Пасбицький, Цв. Петрик, Левъ Мауцький, Володим. На сальскій, П. Дуркогъ, М. Жарскій, І. Сзальскій, Н. Колугуєвич, Ал. Яремкевич, І. Пелехъ, М. Зубрицький, Вікт. Кордаєвич, Ник. Осифловскій. — Капітану інституцію одержали оо.: Вас. Чернецький на Плазівъ, дек. любачівського, Наль Доминцій на Гребеніе, дек. потапільського. — До інституцію на Короняки, дек. перемьського, возданий о. Мих. Дачко. — Сотрудинство въ Мостахъ величній, дек. угнівського, одержавъ о. Ил. Дулять. — Катихатомъ при школахъ народнихъ въ Равѣ рускій именованій о. Мих. Пирожокъ.

Задумав я за Божою допомогою видавати періодичне письмо: «Віра і Нарід». Орган сей служать має інтересам нашого народного духовенства, під взглядом его народній службї. Всякі наукові культурні питання, маючи вагу для тої служби, знайдуть в нїм своє належне розвідженє чи то освітленє завсїгда, однак в тїм напрямі щоб їх практичне переведенє прибувати або практичне зужиткованє уможливити. Здобутки правдивой культури в правдивого поетушу мають бути в добірній видї і оціненю до огляду подаві, щоб звайти можливість аплікацію в тїжє службї. Остаточні критерії розвуджуючі о тїй аплікації будуть віра і нарід, ті нам нероздлучні, непарушеніє сьвятощі. Віра Христева, в тїй конкретній формї руско-католицкої церкви в звїї служать наше духовенство, — наш руско-український нарід, в его тлічній видї, в сказаннє его історії, его вдачі, будуть для сего органу остаточними арбітрами при освітлє по потреби всяких культурних аплікацій. І не яка ідеально вироблена поесть народу нашого, но нарід живучий в цілім его темерішній стаї, як его уформувала історична доля в цілім его опущенї і зведеннї а з душевним засобом дожитя, буде завсїгда в тїм органі вірно рефлектований, — бо движєне его до повного культурного житя, на людській і божїй лад сєжє остаточна мета нашого культурного замаганя.

Орган сей затим містити буде: 1) питання і проблеми культури всього роду, 2) розправи історичні, 3) розправи з наук природних, 4) з поля штуки, 5) розправи з наук політичних і суспільних, 6) статистика, 7) огляди церковні, релігійні з передовим з руху просвітнього і економічного в наших народі, 8) критика, 9) бібліографія. Хоч сей орган як само собою зрозуміло відносити ся мусьять з найвищим інтересом до справ і науки церкви, хоч можуть в нім трактовати ся справя релігії церковні, не буде він ще тим самим органом церковним або богословським в звичайнім значіню — так як з другої сторони, хоч можуть бути в нім поміщені засади питання політичні, не буде він через то органом політичним. Тон трактованя справ о нім мусьять бути поважний, спосіб строго научний. Всяка полеміка з него виключена.

„Віра і Наріч“ виходить-ме у Львові щочверть року випусками 7 - 8 аркушів друку, по ціні яка для кожного випуску окаже ся з завжди більше менше 2 копони за випуск.

Не можу не добачити асяєвих труднощай,
з якими видавництво бороти ся буде мусіло.

Не можу мешкати в місці видавання часопису, що вже само утрудняє роботу. Даліше не дисципоною військових фондами ані надій на якісь субвенції покладати не можу. Розпоряджуюсь тільки одною вірою, що те мов діло в найщиріший і найглубіший душі початок, знайде царих прихильників в наших відроднім духовенстві. Помо віть мені дорогі братя в Христі і народі, словом і ділом до сєї народової святині, бо і сеч святиня! Певне не відразу стане вона готова, ся святиня нашої культури, но маймо надію, що як трудити-мемо ся щиро, Бог поможє — стане вона колись величина.

Тих трохи літ що може прожити на світі як Бог дозволить, рідши за Божого помічю призначити до зберігання народної служби нашого духовенства, — це виховані якої-небудь партії клерикальної, а правдивих духовників народодівця с. в. душой і правдою в щирості і простоті душі служачих найвишньому добру свого в роду „царедь Богатыр п ве́сми людьми“.

Ще одна увага, що до форми! Хочу се писемно вдавати романтикою, причина така що фонетичну уважати як хочеш раз задля уlepsшенз ширея просвєтити в наших варті, дальше для обезпеченн нашій русько-українськ-ї мови, а на конець чистю ся з фактичним станом ричи, що фонетика по часті вже здобула і здобути мусять право укзання в цілм нашім публїч-нім житїю. — Се зовсім не вилзючає, щоб в рамках самостїйности русько-українськї мови не дозволяла була свобода, що-до укзання правнїх тїм помїчавам часоуччє, — колиб їм і се ходило.

Великі листи в справі сего видавництва
прошу адресувати до мене на село с. в. Зако-
марє, пошта : О ж и д і в.

Превенірат грошових цени що приймає не може аж до урегулювання для адміністрації, якими в ніякий спосіб займатися не може, що буде в своїй часі оголошено.

Донато Танячевич.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы.** Дирекція поштъ разписує конкурсъ на посылку почтового экземпляра въ Петранць, казуского пошты, зъ рѣчнымъ платиско 430 ар. Подача треба внести до дня 4 н. ст. лютого.

Господарство промыслъ и торговля.

— Дирекція залізниць державних оповіщує: Північна опустує зь оплати перевезовою (рекавіації) при посылкахъ муки и широбѣхъ мѣшарнихихъ въ руху локалізмія черезъ ц. в. дирекціи, вставляю упріму руху въ Мер. Шенбергъ. — Приказе въ руху локалізмія ц. в. мѣшарнихихъ залізниць державнихъ змѣнено оплати перевозовою для муки и широбѣхъ мѣшарнихихъ зь абжа и плодѣхъ стручковыхъ инъ такохъ для абжа и гороху лущенохъ на рубѣ 1894 въ дорогѣ безпосреднаго зарахованія т. в. 100%-ный опустъ зь звычайнахъ цѣнѣхъ перевозныхъ змѣны А. при надаваніи яко посылки вычитати инъ довольной свободности и безъ названія мѣіманнаго простору перевозу, на всѣхъ шляхахъ залізничныхъ поданныхъ въ роздѣлѣ А. зинтѣхъ I и 2 тарихахъ локалізмов, цѣстѣ II (генер. тариха товарнаго, тѣмъ

ДѢЛО

Виходить у Львові що два (крім п'яти і руських) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток "Вісник" найважливіших новостей" виходить по второму, і по второму і п'ятницю на першому районі в Діалогі.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація "ДѢЛА" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, а в Європах ул. Барола 10, ул. 9, у Відні: М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2, J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, 4. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Misrachy & Bez. Akademi schegasse 6.

Переплати на "ДѢЛО" і наклеїти на інсерати платити у Львові.

Руско-народний незалежний комітет виборчий.

Мы дістали до поміщення отсю відозву: Русини!

Вже незадовго мають відбуватися нові вибори до союму краю. Бажаючи після сил наших в теперішній тяжкій добі допомогти руському народові, іменню пригнетеному селянству і міщанству, щоби виступили вибори переважно в свою користь і честь, мы підписали завазали комітет виборчий на слідує ючих засадах:

1) Комітет сей єсть вповни незалежний від всяких посторонних впливів і не буде оглядати ся на нікого і ні-на-що, як тільки на руський народ і його добро.

2) Комітет сей буде підписати кандидатів таких, котрі би також були вповни незалежні, котрі би мандат посольському не шукали би тільки догодження своїй амбіції або і личних користей, але готові були на виступ з самопожертвуванням заступати все і всюди права і інтереси народу, — котрі, стоячи на основі народної програми, добивалися би [в відносинах до польської народності] повної фактичної рівноправності, боронили би автономію громад против грози їхніх їй замахів, добивалися розширення прав політичних, особливо реформи виборчої з безпосередніми виборами, з розширенням виборчого права і з поліпшенням посольських мандатів з сел і з міст, і стояли би за рівноправним розкладом всіх тагарів на всі верстви суспільності.

3) Комітет сей буде підписати акції виборчої діяльності, щоби вибори відбувалися законно, без насильства і корупції, і постарався для кривдених о правну поміч а крім того о поднесенні есентуальних незаконностей в прасі і в парламентах.

4) Комітет сей не буде накидати своїх кандидатів, а лише затверджувати кандидатів тих, на котрих народ вільною волею згодиться.

Визнаємо отже всіх Русинів, щоби завчасу приготувалися до акції виборчої, іменню організовані повітові і місцеві комітети. Есентуальні труднощі і перепони не то не повинні нікого відстрашувати, але противно, додавати тим більшої пружини і енергії.

У всяких справах виборчих просимо звертати ся до "Руско-народного не-

залежного комітету виборчого" на адресу Видав. "Народної Ради" на руки секретаря Видав. — д-ра Андрія Коса, ул. Третього мая ч. 5.

У Львові дня 18 [30] січня 1894.

Іван Белі, редактор "ДѢЛА", відпоручник "Народної Ради". — Д-р Антон Горбачевський, адвокат в Чорткові. — Д-р Михайло Дорундяк, адвокат в Борщеві. — Д-р Теофіл Кормош, адвокат в Перемишлі. — Д-р Андрій Кос, адвокат, відпоручник "Народної Ради". — Д-р Александер Куличинський в Коломиї. — Василь Нагорний, архітект, відпоручник "Народної Ради". — Д-р Теофіл Окуневський, адвокат, посол соймовий, голова політичного товариства в Городенці. — Д-р Евгений Оленич, адвокат в Стрию, голова "Підгородської Ради". — Д-р Евгений Озаркевич, лікар в Рожнітові. — Юліан Романчук, професор гімназійний, посол до союму і ради державної, голова "Народної Ради". — О. Александер Стефанович, професор учительської семінарії, відпоручник "Народної Ради". — Кость Телишевський, нотар в Бучачі, посол до союму і ради державної. — Роман Цегельський, професор гімназійний, відпоручник "Народної Ради". — Д-р Андрій Чайковський, адвокат в Бережанах.

До сей відозви додаємо отсе коротке пояснення:

Дня 27 с.м. зібрався у Львові численніший круг людей, послав соймових і парламентарних, видавчих "Народної Ради" і знатніших руських діячів з цільного краю. На случай потреби має комітет доповнити ся дальшими членами з Львова і з провінції. Рішено встало о завазанні комітету подати в часописях в формі короткої відозви, пояснюючи становище і засади комітету.

Справданье з діяльності Видав. і секції Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові за час від загальних зборів дня 11 мая 1893 до 31 грудня 1894 року.

(Конець.)

Попередній загальний збор поручили товариству зайняти ся тим, щоби руське товариство взяло участь в виставі краю 1894 року. Справою сею займався сей відділ на кількох своїх засіданнях. На підставі ухвали Видав. з 15 мая 1893 запросило товариство ім. Шевченка відпоручників всіх народних товариств руських у Львові на нараду — і они рішили 9 червня 1893 взяти участь в виставі. Вибрали комітет, в котрім головою був член Видав. краюго д-р Д. Савчак, директором відділу руського проф. Шухевич, заступником проф. Бичай, а секретарем і касиром Кость Паньківський. На кошт будови і устроєння павільону руських товариств дало товариство від себе 300 зр. В павільоні руських товариств виставило свої видавництва і спеціально преробні видання творів Шевченка, давні і нові, бюсти, портрети і що дало ся зобразити. Була надія, що д. Василь Тарновський з Києва буде мого де-що з пам'яток по Шевченку, які має у себе, прислати на виставу; однак се було трудно виконати і товариство могло виставити тільки кілька зображень "Кобзаря", видавши в різних часах і місяцях і т. п.

Був проєкт, скликати підчас вистави з'їзд літератів для управління наших відносин літературних. Товариство і редакція "Зоря" займали ся сям проєктом, однак зараз показало ся, що годі було мати надію на приїзд наших письменників з за кордону, відтак мало хто з галицьких письменників зацікавився сею справою. Через те й не удало ся перевести сей проєкт в діло.

Товариство брало участь також в м. аніфестаціях народних. Вдєньскому товариству "Громада" в першій роковині заснована его выслало привітну телеграму. Взяло участь в похороні Маркіана Пашкевича, причинило ся датком до обходу і зложив вівчез на домовині. Родив по пок. Ян Матейчак выслало кондольну телеграму. Поздоровило Івана Нечуя Левицького і Михайла Старицького з їх ювілеями літературними, так само презеса наукового товариства в Познані, Цешковського. На обході Шевченка дня 18 марта 1894 в Петербурзі, выслало привітну телеграму, так само на вечері, уряджений в Києві на честь проф. Мах. Грушевського. Взяло також участь в концерті,

Передплата на "ДѢЛО" з літер. додатком в Австрії: за границею: на північній рік... 18 зр. на північній рік... 24 зр. на північній рік... 9 зр. на північній рік... 12 зр. на північній рік... 4 зр. 50 кр. на північній рік... 8 зр. на північній рік... 1 зр. 50 кр.

у Львові: на північній рік... 16 зр. на північній рік... 8 зр. на північній рік... 4 зр. на північній рік... 1 зр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Видавництво під ч. 24 ул. Баторія. — Руське товариство єсть член на попередній виставі. — Редакція спеціально відділ від Шевченка. Неодмінно член комітету 8 зр. в. м. Оголошення приймають ся по ціні 6 зр. від одного стрічки літературної в зр. рубриці "Надсудок" по 20 зр. в. м. Редакція платить за 10 зр. від одного стрічки.

урядженням 1894 року в пам'ять Шевченка. На домовині бл. п. Омеляна Огоновського зложив вівчез і рішало причинити ся до стипендіального фонду ім. Ом. Огоновського датком 100 зр. На пам'ятник Шевченка дало товариство на руки "Клубу Русинів" 100 зр.

Товариство мало за час відділу попередніх зборів і своїх добродієв, котрим в значній мірі завдячує своїй розвої. А іменню сойм краю признав нашому товариству на рік 1894 запомогу в сумі 500 зр., тепер міністерство просвіти признало нам на 1895 рік запомогу в сумі 1500 зр. на видавництва. Д. Василь Тарновський з Києва прислав в дар гарний портрет Шевченка, а д. Корн. Устиянович свої образ "Мазепа по битві під Полтавою". Портретист Ге дарував портрет Н. Костомарова для товариства. Професор Пачовський дарував товариству 200 примірників своєї праці "Про Віллія і думи". Артист Сластьона нарисував даром для "Зорі" прекрасну заголовну вівчезу. Д. Александер Кошівський дарував для нашого бібліотеки 392 правничих книжок. Всім сям добродіям складає товариство на сям місяці щироюсердечну подяку. Також дякує всім редаціям, товариствам і поодиноким особам, що книжками збагатили бібліотеку товариства ім. Шевченка.

Зі своєї сторони старало ся товариство підмогти матеріально всьому роботі користній для народу, як на прикладі збирання фонду на пам'ятник Шевченка, фонду Омеляна Огоновського, справи вистави краю (о том встало мово вище). На купно образу маларя Івасюка з Монахова для музею "Промислів" причинило ся товариство відповідним датком, а відом по бл. п. Маркіану Пашкевичу платити відом жовтня 1893 (аж до єї смерті) по 5 зр. місячно. Також обдарувало ний товариства своїми видавництвами, як в. пр. бурсу руску в Перемишлі.

Видав. товариства дає також дуже про розвої друкарів. В році 1893 купив нову машину за 2459 зр. 88 кр., а в р. 1894 купив другу нову машину за ціну 2375 зр. з додатком старон машини. Отже тепер наша друкарня має три нові машини і роботи дуже багато; невідомо лиш в том, що не має доброго поміщення. Сею справою мусить доконче завзяти ся будучий відділ. І в загальні на будучий відділ паде обов'язок постаратися о поміщення для товариства, книгарів і друкарів.

Видав. довів до ладу багато адміністративних справ, як справу довжників, що залягали довгі літа з належностями за своїми видавництвами; устроїв на сходинах Видав. і секції товариства окрему комнату, завів бі-

8) Бідний жидок Ратиця.

Написав Т. Ветлика.

XIV.

На другий день знайшли Ратицю неживого, замерзлого як кіста. Він прилягнув на коліна, грудьми сперв ся на мішок і так замерз край дороги під самим дивом. Ся новина розійшлася близькою по селі і невдовзі рушила ціла громада на місце випадку, щоби подивитися на замерзлу людину. Перед вівч той чоловік, що здыбав замерзлого Ратицю і, широко розводячи руками, оповідав, "як се було..."

— Запряг а — каже — равенью конів до сани та їду в ліс по дрова. Вийжду за село, а тут за самим так селом заяць, як добре тея завбільше [а де він такий взяв ся?] перебігає мені дорогу... Ов! — думаю собі — коби хоч не було якої халеви! але знов за-для дурного заяця годі вертати до дому, треба їхати... Перехрестив ся я та й дальше їду! Переїхав через "валенти", доїжджу до ліса, а тут під самою сосною щось в сівгу чоріє? пень, чи що? Коли-ж бо пня я тут ніколи не бачив. Може хто положив як чару? — думаю собі, а коні все біжать наперед... Не встигав я ще добре розібрати в своїй голові, що бо добре розібрати в своїй голові, що бо то таке могло бути, коли вліт мій гніда ко-

біла, як не був в бок, мов навіжена, а я з сани, та на землю, аж носом заповров у сівгу. А бодай тоб! — заляв-сь, прости Господнюку... Встаю, дивлюсь, а мій коні відбігла в бок може на двадцять кроків та й стоїть, хропуть, ухами стрижуть... Ну, стоїте собі, думаю, а я подивлюсь, чого ви наполохали ся? Підходжу ближше до тої чорної купи і бачу людину... з першу хотів-сь стягнути через плечі батогом, бо, думаю, може який драбуга прикучує на мене, щоби сполохати коні... Но приглядаюсь ближше, та бачу, що втерг об'являє его довкола і як-би обмивав сівгом, та нігде близько не видно свого сліду... Ов! — думаю собі, се не з добром!.. Нахилию ся, торкаю — не рухає. Хочу его підвести за-під паху, а він, як косямаха! Заглядаю на лице — а то хто? Таж то наш Ратиця... Господи Боже! Я до коней, та назад до села, щоб: ще який бідний не було...

Незадовго обступала замерзлого Ратицю ціла купа людей і старих і молодих, навіть кількох школярів з книжками під пахоу протескало ся поміж старих.

З-першу всі стояли в ніймій мовчані, всім залякані, лише з-рідка давали ся чути якісь тихі, неспівні голоси. "Що за нещастя! замерз чоловік, як муха!" дає ся чути оден голос. — "Алеж-бо то й мороз був сен вночі, тріскач!" промовив другий.

Оден з людей відгорнув від него сівг на бок. Всі мали очі звернені на нещастного Ратицю, котрий непорушно клячав на колінах з зложеними на грудях руками, опершись о мішок. Шанка враз з шаломком злетіла ему з голови і лежала десь у сівгу. Довгі пейси звисали по обох боках високі і з-легка колыхали ся на втерг. Голу шию, пов'язку, відкривали тоненькі крашталки нею і м'явили до раннього сонячного барвани. Хоч і як з лиця негарною людською був Ратиця за життя, то по смерті так як він тепер лежав опертий о мішок а іменню разом з тим мішком, він виглядав якось величаво. Хоч і як за життя мало хто его шанував, то тепер, в сій хвилі з тим мішком повним жебравого добра, він викликав для себе поважання.

И се мабуть було причиною, длячого люде, коли его обступили, не знали з початку, що говорити, всі були втби неспівні, втби здивовані.

— Бідний Ратиця, — промовив хтось по хвилі, — встє щось в мішку дітати, та й не доїждє до дому...

— А може-б ще удало ся відратувати его? — вивав ся хтось з товчи.

— Ого! — закликав старий дідок Миханько [Він уже від давна цілком зане-хав ловити рибу; раз за-для старости, а по друге, що тепер всо змінилось: настали но-

ві рыбає, молодик, а з таким не слідє ему старому заходити в компанію] Ого! — кивнув старий нахилившись над Ратицею, — чи не видите, що він, як дубина, цілу ніч перележав на морозі? Стань его відтерати, то поломить ся на кавалі!

Хтось дав знати Ратиці. І она прибігла простоволося, в драбій сідничній, обтуплюючись старою, витертою хусткою. Люде розступились а она так і припала до свого чоловіка та стала заводити, що аж луна йшла по лісах, качала ся по сівгу, омлівала...

Прійшов вкінці вівч з присланим. Аж тепер настав гамір. Одн опам'ятавали та розважали Ратицю, а вівч почав "урядувати".

— Чи ви всі можете потвердити, — запитує вівч з повагою, звертаючись до людей, — що то Кива, не знати, як він піне ся, на прівіще Ратиця?

— Запятай его живи, — відповів дідок Миханько, — она тоб скаже!

— Таж прецьні самі видите, що то нїхто другий, тільки Ратиця! — закликало кілька голосів.

— А може ви панове на випадок потреби потвердити присягою, що то власне Кива на прівіще Ратиця? — питає вівч дальше.

— Ну, річ ввідома, що можемо!

— А може тут є сколо ся убійство? — питає вівч дальше. — Треба его зрівдувати, а ви свідки дивіть ся, глядіть уважно,

бровальном престації в хосен тамошном школы, перейшови сойм до порядку дневного. Слѣдуюче засѣданье водбуває ся нинѣ, в четверть, о год. 11-той.

Интерпеляція пос. Кулачковского, внесена на засѣданю соймовѣмъ во второкъ, а звернена до комисаря правительственного, аучити такъ:

„Василь Ничай и Василь Чернякъ въ колѣканицахъ селянами зъ Чехъ, пов. бродского, внесли до ц. к. староства въ Бродяхъ заявленье, що склывали на день 19 сѣчня с. р. на 11-ту годовиу раномъ до громадского дому, въ комнату товариства читальнѣ въ Чехахъ, публичные народне вѣче зъ слѣдуючою програмою: 1) рефератъ экономический, 2) рефератъ о загалномъ голосованю, 3) рефератъ о дороговѣмъ законѣ и 4) внесена участницѣмъ. На то одержали они на руки Василя Ничая дня 17 с. м. водъ староства въ Бродяхъ письмо зъ 17 сѣчня 1895 р. ч. 1312, — написане въ рускомъ языкѣ, але латинскими буквами — того змісту, що староство „на подставѣ §. 6. закона зъ 15 листопада 1867 ч. 135 В. з. д. забороняе устроенье того вѣча, бо цѣль того вѣча противъ ся уставамъ карнымъ, а урядженье вѣча грозить безпеченству и загалному добру“. Спеціально відкликаючи ся на постанову §. 6. згаданого закона, за-для котрыхъ публичный всенародный зборъ може бути збороненый, мотивуе староство свое выше наведене розпорядженье тымъ, що видѣть въ намѣренѣмъ вѣчу характеръ агітаційный, именно дотычно реферату о загалномъ голосованю при выборахъ и реферату о дороговѣмъ законѣ, що до котрыхъ то справъ именно на порядку дневномъ стоять дебаты въ державной радѣ и краєвомъ соймѣ, — дальше тымъ, що при легко даючѣмъ ся осягнути у сѣльского населеня розьяреню умовъ можна надѣятися карыгѣдного побуреня противъ згаданныхъ законодатныхъ тѣлъ и властей, або противъ поодинокыхъ клясъ и становъ, а тымъ самымъ устроенье намѣреного всенародного збору грозить безпеченству и загалному добру, а крѣмъ того епідемічними заразными недугами кору, скарлатину и тифа, котры послѣдними часами въ Чехахъ и околныхъ мѣстечкахъ лютятъ ся, а вглядно лютили ся.

Однакъ въ виду того, що публична всенародна дискусія не только о экономическихъ справахъ, але и о загалномъ голосованю при выборахъ и о реформѣ дорогового закона, нѣякими законами не зборонена и не причислена до недовольныхъ агітацій або переступствъ якого небусть рода, проте цѣль намѣреного селянами публичного народного збору въ Чехахъ для обговореня тыхъ справъ очевидно карнымъ законамъ не противила ся и не противила бы ся и въ такомъ случаю, если бы о тыхъ справахъ велась навѣтъ рѣвночасно дебаты въ державной радѣ и краєвомъ соймѣ; що староство въ своѣмъ розпорядженю не приводить нѣякихъ фактовъ, за-для котрыхъ по поводу намѣреного въ Чехахъ вѣча выплывало бы въ доказуючий способъ небезпеченство для спокою и загалного добра, а голословна обавя або голословный здогадъ такого небезпеченства не дають законной основы до забороны публичныхъ народныхъ зборѣвъ, якъ то державный трибуналъ рѣшенемъ зъ дня 13 червня 1881 р. выразно высказавъ; що нема основы твердити, будь-то бы вычисленъ въ розпорядженю староства заразылй недугъ теперъ въ сѣлѣ Чехахъ або въ охрестныхъ мѣстечкахъ епідемічно лютялись, а обставина, що такой недугъ тамъ давѣйше епідемічно лютялся, очевидно нѣякого значеня не мае и только для браку законныхъ аргументѣвъ была наведена; що таке поведенье рѣвнае ся негованю заповученому въ арт. 12 основн. зак. держ. зъ 21 грудня 1867 р. ч. 142 В. з. д. всѣмъ безъ выимки австрійскимъ горожанамъ права устроювати публичны народны зборы, и може роздразняти у сѣльского населеня умы и неприхально настроювати, а крѣмъ того стоить на перешкодѣ развиткови горожаньского почутя; що вѣдючи уживанье латинскихъ буквъ въ рускомъ языкѣ въ згаданомъ розпорядженю староства есть по мысля арт. 19 основ. зак. держ. зъ 21 грудня 1867 р. ч. 142 В. з. д. и ореченя державного трибуналу зъ 25 сѣчня 1882 р. ч. 54 явнымъ нарушенемъ правъ такоже рускому народозн въ Галичинѣ конституційно заповученыхъ, — пытають подписанъ:

1) Чи и якъ оправдае ц. к. правительство поведенье ц. к. староства въ Бродяхъ, нарушающе зъ одной стороны забороню намѣреного селянами зъ Чехъ публичного народного збору въ Чехахъ право, заповучене конституційно всѣмъ горожанамъ: устроювати такой зборы, а зъ другой стороны уживаньемъ въ рускомъ языкѣ латинскихъ буквъ, право конституційно заповучене такоже рускому народозн що-до его языка и письма? 2) Чи въ виду члененныхъ и неустойчивыхъ жалобъ на нечопшанованье руского письма, не уважае ц. к.

правительство водповѣднымъ въ интересѣ справедливости и поваги обовязующихъ законѣвъ зміняти дотепершню систему въ поведенью що-до руского народу въ той способъ, добы ц. к. правительство, замѣсть выжидати дальшихъ въ томъ вглядѣ жалобъ и полагоджувати ихъ поодинокю водъ случаю до случаю, выдало до всѣхъ ц. к. властей и органѣвъ разъ на завѣсѣды загалный приказъ: строго придержуватися законѣвъ що-до правъ основными законами державными такоже рускому народозн заповученыхъ, а то подъ загрозою покликания виновныхъ до отвѣчалности?“

[4 те засѣданье VI-той сесіи VI. періоду зъ дня 31 и. ст. сѣчня 1895.]

Справозданя выдѣлу краєвого въ справахъ: дозволу повѣтвой репрезентації въ Городенѣ и громадѣ мѣста Городенки на покрьтые евентуальныхъ недоборѣвъ локальной землѣвницѣ зъ Делятина на Коломню и Городенку до Стефановки, — вылучени колѣвий Павлова, Краве и Цапалы зъ громады Май дають, пов. ярославского и прилучения ихъ въ окрему громаду, управлѣнныя правныхъ водносинъ що до реальности, де мѣститъ ся школа ветеринарія у Львовѣ — водослано до комисіи.

Пос. Скалковскій мотивувавъ свое внесенне въ справѣ прискореня регуляції горѣшного Днѣстра. — Внесенне водослано до комисіи господарства краєвого.

Комисія господарства краєвого, здаючи справу зъ предложена выдѣлу кр. що-до поборъ соли денатурованой, поставилъ: внесенне: Поручъ ся выдѣлови краєвому розслѣдати, чи не далось бы при кождѣмъ магазинѣ краєвой продажи соли въ мѣстечкахъ прамѣстити такоже магазинъ соли для худобы, — зымае ся правительство, чтобы обовязало громады и общары дворянъ выказувати скобѣсть и родъ худобы.

— Внесеня ухвалено. После внесеня комисія правничая ухвалено възвати выдѣтъ краєвой, чтобы прискоривъ справу заснованя суда въ Ягольницѣ, пов. чортковского.

Ухвалено, що фондъ краєвой буде платити черезъ 20 лѣтъ водсѣтки водъ позачки въ квотѣ 200.000 зр., удѣленой погорѣвшому Новому Санчеву на водбудованье.

Наступили справозданя комисіи промысловъ зъ численныхъ петицій поодинокыхъ особъ о субвенціи на заснованье варстатѣвъ промышловыхъ водослано выдѣлови краєвому до розслѣду и евентуального увзглядненя. Такъ само полагоджено петиціи: „Гудульсконъ спѣлки“ промысловъ въ Коломни о однорозовоу ааомому въ квотѣ 400 зр. — и мѣста Рогатина о заведевье тамъ поправныхъ варстатѣвъ для кушнѣрства и суконництва.

Полагоджючи петицію мѣстечка Залозецъ о заснованье тамъ водречевого варстату для науки ткацтва — поставила комисія промыслово вънесенне, чтобы выдѣлъ краєвой розслѣдывъ фаховъ обставины и слѣдуючою сесіи предложивъ справозданье. — Пос. Барявѣвскій промовивъ въ той справѣ и выказавши оправдай домагана петиціи Залозецъ, просивъ выдѣлъ краєвой, чтобы ихъ увзгляднявъ. — Принято внесенне комисіи.

Такъ само поручено выдѣлови краєвому розслѣдати справу отвореня въ Лютовискахъ краєвой школы для домашнего промыслу деревного.

На томъ полагоджено справы, поставленны на порядку дневномъ. Водчитано внесенне пос. Менциньского, чтобы правительство зменило континентѣ податку грунтового.

Слѣдуюче засѣданье завтра о годнѣ 11-той.

НОВИНКИ.

— Въ Рогатинщинѣ — якъ намъ пишутъ — отворено въ ostatnichъ тыдняхъ зновъ двѣ новы читальни „Провѣтъ“, а то въ Вербовцахъ и въ Жовчевѣ. Шарше о томъ водрадывмъ фактѣ подамо другимъ разомъ.

— Президентомъ высшого суда краєвого у Львовѣ замѣновано дотепершного вице-президента д-ра Александра Мнишка Тхуржницкого. Новый президентъ числять теперъ 44 лѣтъ вѣку. Вѣтъ родивъ ся въ родинахъ маекту въ Цуплибцахъ. Университетскій студіи скончивъ 1871 р. у Львовѣ, де и докторизувавъ ся 1872 р. Въ груднѣ 1871 р. розпочавъ концептыву практику при прокураторіи скарбу, а въ мартѣ 1873 практиковъ судову, на котрой того самого року именовано его авскулътатомъ. Въ 1874 служивъ при повѣтвомъ судѣ въ Мостискахъ, въ 1875 именовано его судовымъ адъюнктомъ въ Ярославѣ, въ 1876 перенесла его до Львова, а въ 1877 до найвысшого трибуналу справедливости. Въ 1878 поклякали его до министерства судова, въ 1880 именовано его вице-секретаремъ, а 1883 совѣтникомъ суда у Львовѣ. Въ 1887 объявъ президентуру окружного суда въ Коломни и остававъ тамъ до 1890, коли-то поклякали его зновъ до министерства судова на референта для галицкихъ справъ. Въ томъ році именовано его сенцій-

нымъ совѣтникомъ министерства а въ 1891 одержавъ титулъ и характеръ совѣтника двору. Ставши въ 1891 вице-президентомъ высшого суда, вѣтъ 1893 р. доставъ за свои заслуги ордеръ Леопольда, а теперъ именованъ на президента. Гратуляціи новому президенту складали представители рѣзныхъ становъ и фаховъ вже вчера подчасъ торжества врученя адресы кн. Сапѣвъ. Вчера складало ему такоже гратуляціи преіидіальне бюро высшого суда краєвого у Львовѣ подъ проводомъ своего шефа, совѣтника высшого суда краєвого К. Мисиньского.

— Школа имени Шевченка. Почитатель памяти Т. Шевченка уложили провѣтъ заснованя вѣзшон господарскон школы въ родинахъ вѣсци поэта, въ Кирилѣвѣ кѣвскон губернии. Школа мае носити имя Тараса Григоріевича Шевченка. Сей проектъ буде вскорѣ предложений до розгляду админістративнымъ властямъ, що затвержденя его попечителемъ кѣвского учебнаго округа и начальникомъ полуднево-заходного краю.

— Вчера въ полудне вручили Поляки адресу кн. Адамови Сапѣвъ въ нагороду за его заходы коло торбѣной выставки у Львовѣ. О год. 11 рано въ садъ ратушевой зобрали ся делегаты колѣканицахъ галицкихъ мѣстъ, деякі послы и члены выдѣлу краєвого, Соколы зъ провинціи и репрезентанты львовскихъ товариствъ, чтобы о 12 год. выбрать ся разомъ до палаты князя. Першій повитавъ кн. Сапѣгу архіеи. Исаковичъ, по нѣмъ въ имени мѣста Львова президентъ Мохнацкій а въ имени польскихъ дѣдичѣвъ Жиги. Дембовскій. На сѣ промовы кн. Сапѣга водповѣвъ зворушеный, приписуючи сотворенне выставки головно краєви — „думи, що всѣхъ пхала на передѣ“. „Мы — казавъ вѣтъ — були лишь челядію, що повнѣла святу волю народу. Мы не дали выдѣрти собѣ же пошаны для минушости, але починали упадати вже въ думкахъ про будучиость и для того сотворили выставу, котра показала, что думаемо про будучиость...“ Водгавъ Дембовскій водчитавъ текстъ адресы и списъ делегатовъ. Телеграмъ зъ рѣзныхъ краѣвъ наспѣло звыжъ 200. Адреса мае представляти ся вельчаво. Се велика пышно оправлена книга, [1/2 сотнаря ваги] мѣститъ 200.000 подписѣвъ. На передовой окладницѣ умѣщенный на цѣтъ орелъ Жигмонта. Карты въ середнѣхъ мѣстѣхъ акварелю Ю. Коссака. Въ горѣ бѣлый орелъ пригортае своими крылами до сердца чотыри вѣтвы зъ выдими Варшавы, Кракова, Львова и Познана, а подъ написомъ *Hold księciu Adamowi Sapieżce* — товпа рѣзнодорожного народу, въ рѣзныхъ типахъ и строяхъ. На другой картѣ въ горѣ намальована выставка въ лучахъ заходного сонця, а подъ нею починають ся подписы зъ краѣвъ польскихъ. „Взвратне свято — пише Kurjer Lwowski. — було политичнымъ актомъ въ цѣломъ значѣннѣ слова и ддятого оно такъ дуже не сподобалось тымъ, котрыхъ на нѣмъ вчера не було и котрыхъ доводитъ се до насъ, что такую славу выставу сотворили не станычкы и не хоружий на „Вісмарка“ панове...“

— Министерство комунікацій. Вѣденскій газеты доносятъ, что послѣдними часами обговорюе ся въ правительственныхъ кругахъ дуже поважно потреба утвореня окремого министерства комунікацій. Ся сирава була вже порушувана колѣка разѣвъ, однако безуспѣшно. Симвъ разомъ, якъ завърнютъ, згаданий проектъ близкій осуценя. Промавляе за нѣмъ въ первой линіи обставина, что агенды министерства торговѣвъ, въ котрымъ сконцентровано найвышшу управу державныхъ землѣвницъ, зоблѣшили ся въ послѣднихъ рокахъ безъ порябна-ня значѣннѣше, якъ у всѣхъ нашихъ министерствахъ. Незвычайный розвитокъ почтовыхъ кассъ чадничныхъ, большючий рухъ почтъ, телеграфѣвъ и телефонѣвъ, а особливо на чинѣ разъ большій розмѣры ведена акція удержаванова землѣвницъ представляють такой трудности, что можна ихъ усунути лише перемѣною генеральной дирекціи землѣвницъ на окреме министерство комунікацій, такъ якъ се зроблено въ Угорщинѣ.

— Въ малуской читальни „Ранна Зоря“ водбувъ ся дня 20 и. ст. сѣчня музикально-декламаторскій вечеръ. Програма була богата и выпала дуже вдоволяюще. Головну заслугу коло розбудженя житя въ той читальни треба приписати мѣстечковому сотруднику о. Романовскому, котрый ревню нею займае ся.

— Конокрадство. Водъ Тлустого доносятъ, что на тамошномъ ярмарку дня 24 и. ст. сѣчня укравъ якийсь злодѣй господарени зъ Дороги чѣвы, Михайлова Кушнѣрови, конѣ зъ санями въ пору, коли вѣтъ зайшовъ зъ знакомымъ до корми, чтобы роздѣрѣти ся. Всѣмъ глядая при помочи жандармеріи були безуспѣшны и Кушнѣръ вернувъ ся по трехъ дняхъ домѣвъ, проклиная кормшу, знакомыхъ и конокрадѣвъ, котры имовѣрно вывели конѣ за кордонъ.

Вѣсти зъ еп. станицлавѣвской.

Кандидаты до рукополаганя мають внести до консисторіи свои просьбы о принятіи въ пресвитеріальный домъ на руки дотычныхъ деканальныхъ урядѣвъ найдалше до 18 и. ст. лютого, а 26 и. ст. лютого лично въ домъ пресвитеріальномъ явити ся и подати ся испитыи зъ бого-

словесныхъ предметѣвъ, обряду и церковного свѣду. Кандидаты, окончивши богословскій науки передъ двома або больше лѣтами, мають водѣйти на свой коштъ 10-дневный духовный реклекціи въ одномъ зъ монастырѣвъ чина св. Вас. вел. — На конкурсѣ зъ речницѣмъ до 1 и. ст. марта выставленъ парохіи: Тудоровѣ, дек. гусятиньского; Потѣкъ золотый, дек. бучацкого; Шешоры, дек. пѣстиньского; Путиловѣ, дек. сучавского и Серетѣ, дек. сучавского. — Введеніи оо: Кост. Ткачквичъ въ завѣдательство Шешоръ; Ив. Ткачквичъ, новопоставленный пресвитеръ, въ прив. сотрудничествѣ въ Ракѣвці; Ив. Федюкъ, новопост. пресвитеръ, въ прив. сотрудничествѣ въ Острѣй; Ив. Маракъ, сотрудникъ въ Тудоровѣ, въ завѣдательствѣ тои-жъ парохіи; Ив. Мар. Крушельничкій, новопост. пресвитеръ, въ прив. сотрудничествѣ въ Трибуховцахъ; Ник. Гелюхъ, новопост. пресвитеръ, въ прив. сотрудничествѣ въ Гринѣвцахъ; Донг. Порубальскій, новопост. пресвитеръ, въ прив. сотрудничествѣ въ Наврѣ; Мих. Дурдела въ прив. сотрудничествѣ въ Постолавѣ и Ив. Крижановскій, сотрудникъ въ Олешевѣ, въ завѣдательствѣ тои-жъ парохіи. — Консисторія воднесла ся: 1) до буковиньского краєвого правительства о назначеннѣ о. Ив. Шихови, яко завѣдатель новозаснованого сучавского деканата, 150 зр. на рокъ на розходы декан. канцеляріи; 2) до намѣстничтва у Львовѣ о продовженнѣ дотации зъ религіиного фонда для прив. сотрудника въ Подлужжѣ и о згоду на канон. институтію о. Ал. Осадцы яко приходника въ Окиѣ. — Намѣстничтво позволило въ протягу одного року въ цѣлѣ Галичинѣ, зъ выимкою Львова и Кракова, збирати добровольный жертвы на маючу будувати ся въ Серетѣ (на Вуковинѣ) гр.-кат. церковь.

Господарство промыслъ и торговля.

— Дирекція землѣвницъ державныхъ оповѣщуе: Подлужно-пѣмецко-галицко-полуднево-заходный російскій рухъ граничный. — Спростованье похибокъ друку въ тарифѣ выимковѣй для збѣжа и т. п. — Въ тарифѣ выимковѣй для збѣжа и т. п. зъ 1 сѣрнія 1894 належитъ на сторонѣ 22 при стациіи „Гросшохеръ прус. землѣвницъ державныхъ“ въ рубрицѣ „б. конюшня и т. п.“ вставити яко цѣну единичную межъ пунктомъ граничнымъ а тою стациєю 213 фенігѣвъ; на сторонѣ же 26 належитъ такой-жъ цѣны для стациіи Штреленъ спростувати зъ 125 на 111 фен., вглядно зъ 103 на 92 фен. а километры зъ 290 на 250. Змѣны тѣ входить заравъ въ житѣ.

Вавареко-австрійско-россійскій рухъ граничный. Заведенне тарѣвъ выимковѣй для збѣжа и т. п. Зъ днѣмъ 1 лютого 1895 уводѣ въ житѣ нова тарѣва.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдень 31 сѣчня. Wiener Ztg. оголосила именованье д-ра Тхуржницкого на президента львовского высшого суда краєвого.

Будапешть 31 сѣчня. Министерство Векерляго закупило водъ сыновъ Кошута паперы ихъ вѣтца за 100.000 зр., платныхъ въ пятахъ рѣчныхъ ратахъ по 20.000 зр. Теперѣшнее министерство хоче сяю позицію вычеркнути зъ бюджету. Закупю тыхъ паперѣвъ мало бути причиною упадку Векерляго.

Бѣлградъ 31 сѣчня. Цѣлю теперѣшного побуту короля Александра въ Парижи мае бути остаточное погодженье Милана зъ Натазією, чтобы могъ заручити ся зъ княжкою Сибілею тескою. Братъ Сибігъ, кн. Фридрихъ Кароль, ожененый зъ Маргаретою, сестрою нѣмецкого цсаря.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

ОПТИКЪ И МЕХАНИКЪ, подѣль Коперникъ, Львовъ, площа св. Духа (у.а. Телеграфна 6 противъ головного одуху) поручае у великихъ выборѣхъ и по надѣсланныхъ цѣнахъ: окуляры, цѣпкеры, аэрнометры, биноклы, да лекгогиды, барометры, аерометры, мѣтроскопы, люпы, компасы, райскайлы, ленты маршальны, шпиль, сѣбѣлы, манометры и т. п. Устроены зѣлковѣ электротычкы. Всѣмъ направины выгатованнѣ ся пайкорше и пайдементѣ. — Замовлены въ провинціи выгатованнѣ точно. 4185

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Синетусна 31, побѣчъ почты и Выдѣлу краєвого

поручае 431 19—0

Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для привѣзжающихъ rendez-vous.

ЮЛІАНЪ ПАНЬКЕВИЧЪ въ Надворной

поручае ся Всч. Духовенству

яко

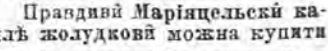
артистъ-маларъ. 339 40—0

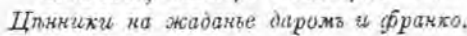
Водъ давня зѣвѣтныи зъ своихъ доброты и запаху правды
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговлѣ
В. АДАМОВИЧА
въ БРОДАХЪ
Зунтъ дуже доброго зр. 1-40
Зунтъ найлѣпшого орѣн. опакованъ, зр. 2-50
Зунтъ „Пшеничъ“ цѣсарскон зр. 3-50
Зунтъ вѣстѣвъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1-20
кава „Сиріусъ“ франко 5 кѣльо зр. 9-50

Янчары (гарахавки) гармонійный на шкурѣ подбитой сѣянею паръ зр. 10. — Дѣвонки до дѣлѣвъ нѣльвованъ по кр. 70, 80 и 90. — Дѣвонки нѣльвованъ на хомуты паръ по зр. 2, 3, 4, 5 и 6
4535 поручае
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля землѣвъ у Львовѣ площа Напугуля з. 1 (напротивъ катедръ).
Цѣпкеры иллюстрованый рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости

До объектов у которых вышли купоны, доставляе новый
аркушъ купоновъ, за возвратомъ коптѣвъ, зотрѣй самъ поносить

00000000|0|00000000

Подоймае ся всякихъ работъ, особливо переплету: Служебни-
ковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Библиотечныхъ книгъ, Альбу-
мовъ, Манъ, Десятомовъ и т. ин. по утѣренныхъ цѣнахъ.

Дѣстати можна въ друкар-
ств. им. Шевченка у Льво-
ва и въ книгарни Ставроп-
ольской.

Старш 40% чистого зыску для ВДОВЪ И СИРОТЪ по священникахъ вѣхъ трехъ Епархій. примаютъ ся	Одинъ удебъ 5 зр. и 50 кр. вписове: Поручае ся ТОВАРИСТВО для выробу и торговлѣ РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ ВЪ САМБОРЪ. Сплата ратами допускае ся.	ФЕЛОНЫ Выробомъ ризъ занимають ся ВЫКЛЮЧНО ВДОВЫ И СИРОТЫ по священникахъ. 292 29—52 до направлѣ
---	---	--

Отсіи оставшіи ся зимовіи товари продають ся за-для спо-
зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

Ся сезонова выпродажъ потребае лише такъ довго, якъ довго будуть на складѣ згаданий товары.

важный зъ деньъ 1 мая 1894 послѣ годинника средно-европейскаго.

Приходить до Львова зъ	П О Ъ Ъ Ы				
	поспѣвши	особамъ			
Кракова (Варшава, Вроцлава, Вѣдья)	232	535	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Рашъвъ, або Тарновъ	232	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Рашъвъ або Тарновъ	—	525	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый Мушныи, Крижницъ, Жегесто-ва на Тарновъ	—	—	234	—	—
Мушныи Крижницъ Жегесто-ва на Рашъвъ або Тарновъ	—	525	—	900	—
Мушныи Крижницъ Жегесто-ва на Тарновъ (в. 1/2 до 30/10)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборць Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надбереза и Тарновъжета	—	—	600	—	—
Подволочискъ и Вродовъ (на дворецъ гол.)	212	922	910	545	—
Подволочискъ и Вродовъ (на дворецъ Подзамче)	188	918	845	612	—
Суцавы	940	—	787	1227	675
Кимпюжня	940	—	787	—	—
Радбѣвъ	940	—	787	—	625
Вергомета и Чудина	940	—	787	—	—
Новоселицъ	940	—	787	—	—
Свободы рунгур. Кональцъ	940	—	787	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	787	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1347	—
Ворислава	—	—	209	1210	—
Велца	—	—	—	425	—
Сокала	—	—	748	443	—
Лавочного (Пешту, Мишколь-ца, Серенца, Мункача, Хиро-ва и Станиславова на Стрый)	—	—	534	1210	—
Стрыя и Скольного	—	—	647	—	—
Скольного, Хирова, Стани-славава на Стрый	—	—	—	202	—
Гребенова (водъ 10%, включ-но до 30%)	—	—	—	202	—
Бруховичъ (водъ 12 мая по-чавши ажъ до водоплива)	—	—	—	810	—

Разклады вѣды въ видѣ книженомъ можна до-
стать въ бюрхъ информацийныхъ, кассахъ стацийныхъ
и у кондукторѣвъ

3) Листыи кондукторѣвъ, требующи

Вѣдохать зѣ Львова до	П О Ъ Ъ Ы				
	поспѣвши	особамъ			
Кракова (Вѣдья, Вроцлава, Варшава)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабовки (Закопан.) на Тар-новъ або Рашъвъ	—	1010	—	—	—
Хабовки (Закопан.) на Рашъвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый Мушныи Крижницъ, Жегесто-ва на Тарновъ або Рашъвъ	—	—	950	710	—
Мушныи Крижницъ, Жегесто-ва на Тарновъ (водъ 1/2 включно до 30/10)	—	1010	—	—	—
Мушныи Крижницъ Жегесто-ва на Тарновъ	—	—	—	655	—
Мушныи, Крижницъ на Стрый Мезе-Ляборць, Щавного-Ку-ляшного на Перемышль	—	—	450	710	—
Надбереза и Тарновъжета	—	—	—	655	—
Подволочискъ и Вродовъ (въ дворца гол.)	—	1010	450	—	—
Подволочискъ и Вродовъ (въ дворца Подзамче)	308	244	940	1030	—
Суцавы	622	256	1001	1047	—
Чорткова на Галичъ	615	—	1015	255	1030
Гусятина на Галичъ	315	—	—	255	—
Свободы рунгур. Кональцъ	—	1015	—	—	1030
Новоселицъ	615	—	—	—	1030
Вергомета и С. и Чудина	615	—	—	—	1030
Радбѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимпюжня	615	—	—	—	—
Сокала	—	—	—	255	—
Велца	—	—	920	645	—
Ворислава на Стрый	—	—	920	—	—
Лавочного (Мункача, Серен-ца, Мишкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	950	—
Станиславова, Должны, Во-лохова на Стрый	—	—	540	—	710
Скольного и Хирова на Стрый	—	—	—	950	710
Стрыя и Скольного	—	—	—	950	—
Гребенова (только водъ 10%, включ. до 30%)	—	—	—	306	—
Бруховичъ (почавши водъ 12 мая ажъ до водоплива)	—	—	—	950	—
Замкну-воды (почавши водъ 12 мая ажъ до водоплива)	—	—	387	—	—
—	—	—	342	—	—

В течение грузинских черкесам означают пору входу воды год. 6-ю вечером до год. 6-ю
50 мин. рано. В ночь информации ч. к. астр. зельниц державных у Вдани (улица Иоанна 29) как та
козья вь борт информации ч. к. астр. зельниц державных у Лбоств (улица Третьего мая ч. 3, готель
Зельниц державных. О сколько подручник дозволяют, засягати там-же можна информацией водно-
сезачи са до решты австро-турокских и заграничных зельниц. Вь бурях информации продзе ся
выдаван через ч. к. астр. зельниц державны билеты до фзды и зшити сузаснованных поставлен до
фзды як також таргет.

При закупнѣ товарѡвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Передать на ДВАО и надежность за комиссией вкати
Завоев.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 р. на шість років . . . 8 р.
на чотирьох роках . . . 4 р. на місяць . . . 1 р. 35 коп.
Реклама, Адміністрація та Експедиція поштової кон-
тори, Вестри. — Гукання клієнтів за шість на поземельні
настроєння. — Рекламні поштові відомості відносно порту.
Додатково ціле коштує 8 р. в. в.
Оголошення впродовж місяця по ціні 6 р. відносно
сторінок клієнтів а на рубриці „Надоблеся“ по 20 р. в. в.
Медіа ціна за 15 р. відносно сторінок.

Въ остальныхъ тыждняхъ отворено двѣ читальни „Просвѣты“, а то въ Вербилѣвцяхъ заходами Вл. о. Ст. Городец-

руги надъ русскими послами, котры бороили
автономіи громадекой и справы русичны, не
важало, бы посунути навътъ нъ одна часопысь
польска, бо навътъ ворогъ все-таки мусить
вѣдывати бодай грошечни поважна для про-
тивничи, котрый стоить за честну справу сво-
го народа, якъ въ сѣмъ випадку стояли нашѣ
послы Телишевскій, Окуневскій, Гурикъ и
другі.

— Прездія такъ названого головного комітету виборчого скликала на нияѣ до Львова усюмненихъ собою Русинавъ въ краю и декого зъ львовськихъ яко мужьвъ довѣрія на парадъ въ справѣ своєї організації виборчої. Парада вѣдбувавъ ся въ рестаураціи Штадтмідера.

— Зъ руско-народного театру пробувающего теперь въ Дрогобичи: По призывъ вѣдъ давня замовленого Рускимъ Каспиромъ вечерка зъ танцями въ сали гимнастичной на 5 н. ст. лютого с. в. вѣ второкъ, представление водбуде ся въ понедѣлокъ 4-ого, а водгорана буде оперка Миллера „Гаспароне“ въ 3 актахъ; водтакъ 7-ого въ четвъръ „Гройнка“ фантастичный водвель зѣ спѣвами въ 7 водслонахъ зъ прологомъ Нестроя; 9-ого въ суботу „Микадо“ оперета Сулвана въ 2 актахъ; 10-ого въ недѣлю „Запорожець зъ Дунаемъ“ опера Артинамовского въ 3 актахъ, а заканчивать „Вечерницѣ“, дѣло музичне на мужескый, женскый а мѣшаный хоры М. Нѣщичного; 12-ого водвторокъ „Баронъ циганскій“ оперета Стравса въ 3 актахъ; 14-ого въ четвъръ „Мужичка“ преміована драма зѣ спѣвами въ 4 актахъ; 16-ого въ суботу „Галька“ мелѣдрама въ 4 актахъ зъ музыкою С. Монюшка; 17-ого въ недѣлю „30 ступня на ступнѣ“ образъ зъ жита вели комѣского зѣ спѣвами а танцями въ 5 водслогахъ; 19-ого вѣ второкъ по разъ першій „Утоплена“ опера Лисенка въ 4 актахъ. — Погыхъ представленияхъ театръ переѣде до Самбора.

— Зъ Коломый пишуть намъ: Вечерь зъ танцями дия 7 н. ст. лютого на доходѣ будовы „Народного Дому“ въ Коломыи заповѣдас ся дуже гарно. Вже сама цѣль повинна приєднати якъ наибольше участниківъ; заохоту повинна бути величава ново-украшена сая касы опадности, въ котрій вечеръ вѣдбуде ся, якъ такожъ, що комітетъ має заповнене споре чало тансервѣ зб Львова, Черновець в Станиславава; подаючи се до вѣдомости просимо кожного хтобы черезъ помылку не дѣставъ запрокюся звернутя ся ласкаво до тов. „Родина“ въ Коломыи.

— Класифікація учеників рускої гімназії в Перемисля за 1-й піврок 1890: Вь класъ прѣготовляющей на 35 учениковъ дѣстала: першу класу зъ вѣдзаньемъ 2, першу 20, другу 5, третю 3. Вь класъ I-ой на 50 учениковъ: першу зъ вѣдзаньемъ 6, першу 39, другу 1, третю 4. Вь класъ II-ой на 40 учениковъ: першу зъ вѣдзаньемъ 1, першу 34, другу 5. Вь класъ III-ой на 36 учениковъ: першу зъ вѣдзаньемъ 5, першу 23, другу 4, третю 4. Вь класъ IV-ой на 32 учениковъ: першу зъ вѣдзаньемъ 3, першу 24, другу 3, третю 2. Вь класъ V-ой на 29 учениковъ: першу зъ вѣдзаньемъ 2, першу 18, другу 7, третю 2. Вь класъ VI-ой на 31 учениковъ: першу зъ вѣдзаньемъ 3, першу 18, другу 5, третю 5. Вь класъ VII-ой на 29 учениковъ: першу 19, другу 7, третю 3.

— За упокой бл. п. Володимира Барвіньського б. члена руско-народных товариств и редактора "Дзвон" відправити ся завтра [въ суботу] въ церковь СС. Василіянокъ поминатье богослуженье о годивий 8-ой рано. Не сумнявасямо ся, що всѣ прочитатель незабутной памяти Володимира згромадити ся поминати его честну память!

— Торжественно водкрыты чытальнѣ. Присвѣты въ Кривѣхъ водбоуде ся въ суботу дня 2 я. ст. лютого 1895 г. въ слѣдуючѣмъ порядку: 1) О годнѣ 10 богослуженья въ парохіальнѣй церквѣ. 2) О годнѣ 12 посвященныя хаты товариства. 3) О годнѣ 7 вечеромъ музыкально-вокальнѣй вечерницѣ у власныхъ комнатахъ товариства [Ранокъ головной ч. 13]. Въ програму вечера входятъ, кромѣ промовъ головы, свѣтъ хору академиковъ, декламація, квартетъ смѣячливый и дугѣ въ супроводѣ фортепьяна. Вступъ вольныя за запрошеніями. Руины, котры не одержали запрошенія а хотѣли бы прѣбыва, ехотѣи звернути ся по него до выдлу чытальнѣ въ годнѣхъ урядовыхъ [3—4 пополудн, 7—8 вечеромъ]. Товариство чыслѣтъ до теперѣ звыжъ 50 членовъ а вадѣ се, що чысло того въ свѣтъ мѣсяца збѣдынѣть ся вѣдвое. — Водъ выдлу чытальнѣ.

— Зъ Глинянь пишушь: У господари Стефана Савачка въ Глинянахъ уградено зъ дня 28 на 29 с. м. три коня: одну 11-лѣтну, каштановату клячь середного роста, зъ черновымъ окрасомъ на хребтѣ и зъ ясно-бѣлымъ чоловѣмъ, пыскомъ, ногамъ пониже копытъ та копытамъ, вѣрности 45 зр.; 13-лѣтнго чорного коня середного роста вѣр. 40 зр. и 4-лѣтнго червеного коня зъ звѣздою на чолѣ и тонкымъ паскомъ ажъ до пыска, вѣр. 60 зр. Кто-бъ тѣ коня притримавъ, доставле 50 зр. нагороды готовкою. Водовода оплачуе пошкодованый самъ.

— Просьба насъ огласити: Громада Ляпича горшна мѣ на продажѣ 16 мортвъ краснаго дубова лѣса. Лѣсъ находится въ близкомъ селѣ на равнинѣ. Доходъ съ той продажи предназначенъ на будовоу новой мурованой церкви. Просимо Вс. св. душастаршвѣ огласити своимъ царюхіянамъ, що дубы въ Ляпича горшній суть кождоу хвилѣ на продажѣ. — Макогонскій, парохъ Ляпичъ гор.

— Подъяль катедры геодезія на львівській політехніці переведено в той спосіб, що на місце одної буде тепер дві: катедра геометрії практичної, котра обійме геодезію плоску і сферичну і катедра геодезія вищої, в якій будуть астрономія сферична, геодезія сфероїдальна, метеорологія і кліматологія. Катедру геометрії практичної одержав проф. промислових шкіл Северин Відьт. Друга катедра буде заведена доперва дня 1 жовтня с. р.

— Царскій даръ. На подѣшенье матеріальному стану російскихъ писателейъ царъ вызначивъ рѣчь-рѣчь запомогу въ сумѣ 50.000 рублѣвъ. Всѣмъ російскимъ часописамъ въ одушевленіемъ говорить про сей доказъ ласки царя-мецената літературы. Финдомъ тымъ буде заряжувати не правительство, але Академія Наукъ.

— Професоръ кухарской штуки. Въ Парижѣ
господинъ говорить про якогось пана Дріесса
„професора кухарской штуки“, который въ ча-
стисяхъ оголосивъ свои лекціи. Правдивый се-
приятель людей, бо хоче вѣсти не для користи
и зыскавъ, але въ цѣли забезпеченія счастья въ
супружествахъ, отже посередно и въ цѣлѣй
судовности, навѣявши жѣнокъ добре варити.
Наука въ теоріи и практицѣ безлатна, а вы-
клады мають тежъ фінансову сторону на оцѣ.
Професоръ хотѣи самъ въ ученицѣхъ на тор-
говницю купувати, що потрібне. Выбравъ, ха-
валъ або ганить и поясняе чому. „Хто вѣде
купити добре заощаджуе найменше 100 фран-
ковъ рѣчно“, говорить професоръ и очевидно
наражае ся часто купчихамъ, котры не щадятъ
для „пана професора“ відповідныхъ компли-
ментовъ.

Посмертій — ☩ — оновѣстки.

Дня 24 с. м. померъ въ Залукѣ коло Галича Григорій Зубкевичъ, коваль, начальникъ громады и агентъ „Дѣлестра“. Бувъ се чоловікъ розумный, симпатичный та горячий патріотъ, черезъ чотири роки яко начальника громады невтомимо трудивъ ся для ви добра. Крамниця, графіка, читальня и ятка свѣдчать о его доблості та заходахъ. Моральне и матеріальне підвищенє громады, та передѣленя лише мостомъ вѣдъ пригнобленого жидовоу мѣщанства Галича, було цѣлю его жая. Дбавъ вѣкъ про громаду больше, нѣжъ про себе и родня, а треба знати, що обставини, якѣ заставъ яко начальника, були дуже не-

для будовы верчныхых і кашаных кярняцх падбѣ-
ше всяких робѣтх, входячихъ въ обсягъ кярняцнхъ
ихъ при помои факховаго управителя фѣрмы, са-
водѣ 36 лѣтъ и запоруче Ви. Публицѣ, живннхъ
чимъ совѣтнхъ и взорбѣхъ переведеные ро-

388 21-26 **Леопольда Домініка Спад**
Львів, вулиця Костепальна ч.

рову 100 кр. на чверть

при улицы Чарнецкого ч. 1
принимает на заставъ;

золото, сѣбло, бриллынты, раыты, перлы, ва
гоцѣнности, а кроѣ того старѣ бронзы, пля
ске сѣбло), поясы, карабѣль, оружье но
стоѣмы и т. п.

На заставы перенесенъ зъ иишихъ банкѣвъ
деньгъ переважно вышю позичку, а до такого па
матая власными фондами.

До двох місяців правни проволоки по купленні додає Заведення майже все один місяць разом найменше п'ять місяців часу до прольє

При обчислюванню проценту часть вѣдь 1—
слѣть ся за повѣ мѣсяца, а не за цѣлый мѣсяць.

Для пролонгаты замѣщеною пересылае ся в
сѣди квѣтъ, процентову и почтову принадлежность,
буде водослѣзанный новый квѣтъ. Зѣ евангеліальною па-

Выкупы выдаются лишь непосредственно в том случае, когда кто-либо из них выкажет к этому желание. Бюро отворено с 9-го до 4-го часа без перерыва.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX|X|XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

вбдраднѣ. Словомъ: покойный бузъ на цѣлу
околоцо унікагомъ мѣжъ войтами. Тоже и по
хороны вбдбулись велчазю, при часленой
участн гродмачъ и чужнцѣвъ, заслуги по
бойного звелчазъ на проповѣди оденъ зъ от-
цѣвъ духовныхъ, а надъ могилю промовиъ
его другъ Иванъ Сербия, гада зъ Викторова.
Честъ памята покойного!

Въденъ 1 лютого. Wiener Ztg. оголо-
сила санкціонований законъ о супочнику пе-
дальності.

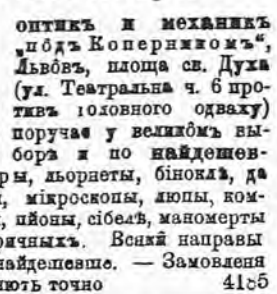
Петербургъ 1 лютого. Министерство
войны завело бездымный порохъ въ росій-
ской арміи.

Берлинъ 1 лютого. Köln. Ztg. доносить, что на мѣсте пок. Гирса буде покликаный бар. Сталь, дотеперьшій амбасадоръ россійскій въ Лондонѣ.

Париж 1 лютого. Внесеніе правитель-
ства, щобы похорони маршала Канроберта
вдѣбули ся коштомъ краю, перейшло въ па-
рламентъ 288 голосами противъ 152. Сенатъ
принялъ вмѣстѣ 216 голосами противъ 7.

— Вп. С. Ме. въ Ст. Годи́мось, лишь просимо о додержанье условья. — Вп. Е. Ме. въ Хо. и В. Ст. въ Яб. Важный числа цѣлкомъ вычерпаны. — Вп. Ф. По. въ Ма. Одержано зъ Днѣстра 6 зр.; тожъ збѣстала залогомъ зъ концѣмъ 1894 р. ще на 3 зр. — Вп. Е. Яр. въ Бр. Не можемъ мѣмо найцѣрѣйшюу волю, позаякъ цѣна зпнжена.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

выдало новый наладъ друговъ

І. Друки правничі :		
1. Позовъ въ справахъ дробнихъ лібра по	25	кр.
2. Контрактъ купна и продажа вз. І. ліб. по	40	"
3. " " " " ІІ. " " "	40	"
4. " " " " ІІІ. " " "	40	"
5. Повномочіє	40	"
6. Подана о екс- и мнтабуляцію, взбръ		
а) б) в) г) лібра по	40	"
7. Написъ до поданъ о мнтабуляцію л. по	20	"
ІІ. Друки для касъ позичковихъ :		
9. Дневникъ касовий	лібра по	40 "
10. Книга довжниківъ	" " "	40 "
11. Книжочка для позичаючого 100 прим.	2—	"
12. Скрипть довжний	" "	1-20 "
13. Книжочка вкладкова (щадн)	" "	3— "
ІІІ. Друки для крамничъ :		
13. Книжка товарава	лібра по	40 "
14. Книжка касова	" " "	40 "
ІV. Друки для Читальнъ и Касъ позичковихъ :		
15. Списъ членовъ	лібра по	40 "

Штуční вкладки до замкѡвъ, при котрыхъ примѣненю замѣняе ся найзвычайнѣйшій замокъ на замокъ безопасности — штука 2 зр. 50 кр.

господства селѣзна у Львовѣ площа
капітульна ч. 1 (напротівъ катедры.

Цѣпики иллюстрированъ розныхъ
предметовъ до распорядимости

перероблює старі матрацы
цѣлкомъ якъ нові. Дреліх до
покрываня матрацѣвъ

16 поручае найдешевше 9—30
Юсифъ Шустеръ
Львовъ, ул. Коперника ч. 7.
Старй колдры приймае ся до покpытa.

расползут велико́мъ выборъ. Каль-
шъ америка́нскій и росси́йскій.
Бълье муже́ске, выробы трико́вой
бълье бгера, и т. п. поручае́ най-
дешевше магази́нъ това́ровъ мо-
ды́хъ, приборо́въ подро́жныхъ
тоа́летныхъ и т. п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537
Братѣвъ Лянгнерѣвъ
 у Львовѣ улица Галицка число 16.
 Цѣнимъ на жадающе даромъ

При закупнѣ товарѡвъ просимо побликуватись на нашу часопись.

Выдавец і аформальны рэдактар: Іванъ Беляй.

Пашеръ въ оабр. Чердыньном.

З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під надзором К. Боднарського

Передплата на „ДВАО“ и надежност за изсерати плати
у ДВАО.

ДЪЛО

Неделями чинить на по 10 кр. Доль станица.

ОМЕЛЯНЪ ПАРТИЦКІЙ

объ на опорожнену посаду міністра комуні-
кацій підъ розвагу ради державнои. Зважени
се, що выше сказано, покаже ся, що промова
царя въ змѣнѣ двѣрца, водначача ся рѣ-
шучею і въ ясності, вновь була на часѣ, бо
успевае можливість всякихъ безосновныхъ уладъ,
котрі мусѣли бы довести до сумныхъ резуль-
татѣвъ, а ті могли бы мимоволь зашкодити
не лишъ поодинокимъ особамъ, але и цѣлымъ
институціямъ.

НОВИНКИ.

— Скоропостижна смерть профессора Омеля-
на Партицкого наступила вчера мѣжь 5. а
6-ю годовиною вечеромъ. Покойникъ чувъ ся
ослабленнымъ уже цѣлый рокъ минушій; мѣ-
сячный въ часѣ вакацій побуть въ Карловыхъ
варахъ не принѣсъ ему польскѣ. Мимо того
покойникъ вѣвъ житѣ дѣлалъ, учивъ въ шко-
лѣ и займавъ ся працѣми научными. До пер-
ва позавчера почавъ при ходѣ водчувати тяж-
ку душнѣсть та й холодъ въ грудѣ, а вчера
о 2 й годнѣ въ полудня стрѣтивши ся зъ ре-
дакторомъ „Дѣла“, вывивъ свое побюванѣе
передъ близькою кончиною водъ удару
апоплектичного и намѣрѣвъ чинѣть скорше
воддѣла ся въ лікарску оубѣгу д-ра Яны.
Однакомъ кончина наступила несподѣвано
скоро. Вернувши до дому, покойникъ около
5-ой годнѣ доставъ сильный атакъ, выславъ
слугу по лікарю, а кола слуга вернула, заста-
ла вже неживого. Лікаръ, прибувши заразъ,
сконстатувавъ смерть водъ удару апоплектич-
ного. До мешканя покойника удавъ ся заразъ
повѣдомлений о катастрофѣ катихитъ о. Ал.
Стефановичъ зъ проф. Врецовою и ред. Беле-
мъ, прибули такожъ профессора Сокальскій и
Дрежипольскій. Вѣсть о смерти многозаслуже-
ного мужа розійшла ся скоро мѣжь львовска-
ми Русинами и всюду викликала великій сумъ.
На „Руску Бесѣду“ напечатла печальна вѣсть
якъ-разъ, коли товариство „Львовскій Боявъ“
мало своя хоральны вправы. Голова товариства
проф. Володимиръ Шухевичъ водъ вражнѣмъ
великомъ страты промовѣвъ до збранихъ чле-
новъ: „Сумна вѣсть про смерть проф. Парти-
цкого, одного зъ наибольшихъ нашихъ патри-
отѣвъ и найкраснѣйшихъ народовѣцѣвъ, впадае
до насъ близькою и трогае до самого дна ко-
же руске сердце. Не тутъ мѣсто вычислѣти и
розводити надъ заслугами покойного для на-
родона справы. Звѣстна се вѣсьмъ рѣчь, що по-
койникъ не лишъ радо витавъ заснованѣе ко-
ждо нового руского товариства, не только оду-
шевлявъ ся его цѣлями, але й матеріально
пддѣржавъ. До ряду тѣхъ товариствъ належать
и „Львовскій Боявъ“, котрого покойникъ на пер-
шу гадку заснована пддѣржавъ морально й ма-
теріально. Для того прошу присутныхъ, щобъ
вставши зъ мѣсто воддали честь памяти и за-
слугамъ великого патриота“. — Похорокъ пок.
Омеляна Партицкого водбуде ся завтра въ не-
дѣлю о годнѣ 8-ой зъ полудня зъ дому при-
улиці Малецкого [противъ польского „Соко-
ла“] на кладовище Личаковске. Приготованя
ми похоронными [зака прибуде повѣдомлена
вчера телеграфічно родина] занявъ ся сердеч-
ный другъ покойного Вп. о. Александръ Сте-
фановичъ.

— Загальний зборъ „Наукового Товариства
им. Шевченка“ водбудувають ся нинѣ. Зборъ по-
чали ся о год. 10^{1/2} рано въ присутності знач-
ного числа членѣвъ. Заки подамо докладне
справозданѣе, обмежимо ся лишъ на головныхъ
фактахъ. Зборъ водкрывъ голова товариства
посолъ Ол. Барвинскій промовою, въ котрій
повторивъ за друкованимъ справозданѣемъ те,
що водносѣть ся въ нѣмъ до загального фінан-
сового стану товариства и его науковон дѣль-
ности за часъ водъ загальныхъ зборѣвъ дня 11
мая 1893 до 31 грудня 1894. На вносенѣе п. Гро-
мницкого загальні зборы зложили головѣ подяку
за его дѣльнѣсть въ товариствѣ, а водтакъ

касіеръ п. К. Паньковский водчитавъ справоз-
данѣе зб стану касы, надъ чимъ вызвала ся
оживлена дискусія. Голосъ въ дискусіи заби-
рали голоса члены пп. Хойнацкій, Евг. Бар-
винскій, проф. Бичай, проф. Шухевичъ, проф.
Гецѣвъ, д-ръ К. Левицкій, проф. Коцовскій,
редакторъ Ив. Белей и касіеръ К. Паньковский.

По справозданю контрольной комисіи на
вношенѣе п. Врецовы удѣлено уступающему
выѣлову абсолютію и зложено подяку п. К.
Паньковскому за его труды въ веденіи адміні-
страціи. Зъ заряженныхъ выборѣвъ и то на
вношенѣе Д-ра Стоцкого явнихъ, выйшли: го-
ловною проф. Барвинскій, заст. головы проф.
Громницкій, выѣловымъ: Маковей, Дольниц-
кій, Паньковский, и проф. Петро Огоновскій,
а заступниками выѣловыхъ проф. Бѣлецкій
и Остапъ Макарушка. Крѣмъ того воддуть до
выѣлу директоры секцій.

— Засѣданѣе историчной секцій наукового
товариства имени Шевченка водбуде ся во вто-
рокъ дня 5. лютого с. р. въ канцеляріи това-
риства о год. 7-ой вечеромъ. Проф. Василь Бѣ-
лецкій водчитавъ рефератъ про Monumenta con-
fraternitatis Staurupigianae Leopoliensis — То-
мус I. 4; 2. проф. Грушевскій про „Исторично-
литературный замѣтки до Слова о полку Иго-
ревѣ“ В. Коцовского.

— Щедрый даръ. Звѣстный нашъ артистъ-
маларъ и поетъ п. Корнило Устияновичъ, довѣ-
давшись, що товариство „Провѣста“ закупило
каменице, жертвувавъ на „Домъ Провѣста“
100 зр. Даръ сей тѣмъ милѣйшій, що походить
водъ Русина-патриота, котрый якъ давнѣйше
такъ и теперь на кождый покликъ заведѣвъ
першій слышать до народнои праці и готовъ
для народона справы на всякій жертвы.

— Новый вирѣльный голосъ въ сеймѣ. На осно-
вѣ реферату пос. Пялата ухвалила комисія ад-
министраціи представити сеймозі проектъ за-
кона, обймающій додатокъ до статута краєвого,
пбсла которо презесъ академіи наукъ въ Кра-
ковѣ та ректоръ політехніи у Львовѣ мають
бути членами краєвого сейму зъ вирѣльнымъ
голосомъ. Проектъ законъ має войти въ
житѣе зъ днѣмъ его оголошеня.

— Стіпендіи. Павѣ Юдита зъ Хоминскихъ
Галушницка, 2-о Горецка, на основѣ пресли-
гуючого йй права роздаванія, надала стіпен-
діи зъ фундаціи им. Модеста Хоминского по
200 зр. рѣчно, почавши водъ 1894/5 р. Теофи-
леви Лукашевичи, ученикови III кл. и Маро-
славови Лискови, ученикови V кл. гимназіаль-
нон въ Перемышлѣ та Володимирови Лискови,
ученикови III кл. шести-классной школы на-
роднон мужеской въ Золочевѣ, своимъ фун-
даторъ.

— Зъ Каменеччины пишутъ намъ: Два 31
н. ст. сѣчня водбуде ся заходомъ рускон ча-
чальнѣ въ Половѣмъ, пов. каменицкого, помна-
нѣнае богослуженѣе за упокой душъ бл. п.
Омеляна Огоновского. — Вечеромъ того самого
дня водбуду ся загальні зборы членѣвъ. До
читальнѣ належать крѣмъ чотирохъ старшихъ
сама молодѣжь; старші мають ще старі при-
вычки, волятъ корму и жидѣ якъ читально.

— Зъ Коломый: Пригадуемо нашимъ Земля-
камъ, що 7 н. ст. лютого водбуде ся въ Коло-
мыи въ великій сали касы шадячий заходомъ
„Роданы“ великій вечеръ. Комітетъ що дня
нараджуе ся та заходѣть ся, щобъ вечеръ
удавъ ся якъ найкрасѣе. Аражеры лагодѣтъ
богато несподѣванокъ для милыхъ гостей. Тан-
церѣвъ достатчѣе не лишъ Коломыи, Стан-
славѣвъ, Снятинѣ, але Львовѣ и Чернівцѣ —
сала красна, величава де больше якъ 100 паръ
буде могло свободно гуляти. То-жъ слышь
зъ найдалѣйшихъ сторѣвъ въ четверѣ до Коло-
мыи, а забавимось ширѣ, весело, якъ на „Ро-
дины“ вечеркахъ заведѣтъ забавляють ся. Слы-
шьтъ, бо тутъ кличе кождо Русина ще и на-
родне дѣло, — бо дохдѣтъ назначеный на бу-
дую „Народного Дому“, которо величавый
планъ вже можна буде оглядати. Запрошеня
розбѣлаю, а хто бы черезъ недоглядъ не до-
ставъ, достане въ кождой хвилѣ чѣ въ „Роди-
нѣ“ чѣ при касѣ.

— Въ справѣ отворѣзѣня народу пашуть зъ
Зальщицкого: Доси шло отворѣзѣня народу

зъ горы, а водъ мивушюи весны розширяе ся
оно зъ долины. Поява Санчука въ Магалѣ
на Букованѣ (про которо була мивушюи ро-
ку дописъ въ „Дѣлѣ“), вплынуло дуже благо-
датно на зальщицкій повѣтъ. Цѣлы села пони-
дають горячі напитки и вже ихъ теперь не
видко при обѣдахъ, весѣлахъ, хрестинахъ и т.
и. н. нагодахъ. Народъ немовъ водродивъ ся. Въ
Печарни и Жежавѣ водрекли ся навѣтъ пива
и вина и поставили хресты тверезости. Въ
Давнячи и въ Садкахъ вже давнѣйше вод-
рекли ся напитки. Очевидно, що въ тѣмъ
напрямѣ пддѣржавъ селянъ и духовенство.

— Читальня въ Павловѣ, каменицкого повѣ-
та, устроивъ въ недѣлю дня 10 н. ст. лютого
аматорско представлѣнѣе. Представлена буде
„Наталка Полтавка“ Гр. Квѣтки. Мѣжь акта-
ми водѣстѣвае мѣсцевый селянскій хоръ колы-
ка народныхъ пѣсень. Цѣны мѣсто: крѣсло въ
першомъ рядѣ 80 кр., въ другомъ 40 кр., ето-
ячій мѣсто 20 кр. Початокъ о 7-ой годнѣ ве-
черомъ. Честый дохдѣтъ назначеный въ во-
рѣсть чатальнѣ.

— Дрѣбні вѣсти. Сими днями померъ въ
Камбницѣ струмиловѣй радникъ судовый и на-
чальникъ тамошного повѣтового суду Едвардъ
Черня. — Въ Варшавѣ померъ оногоды въ ноя
Всеволодъ Крестовскій редакторъ „Варшавско-
го Дневника“. — Бурмістромъ мѣста Черновець
выбрано во второкъ Ант. Кохановского. Коха-
новскій ставъ бурмістромъ Черновець вже се-
мий разъ. — Президентъ высшого краєвого су-
ду д-ръ Тхуржвинскій выѣзджавъ нинѣ вечеромъ
до Вѣднѣ. — Д. 7. н. ст. лютого водбуде ся вѣн-
чанѣе п. Осниа Пелеховича обѣщаного богосло-
ва зъ Ванѣва зъ п. Софіи Яхновнои, дочкою
бра Ивана Яхна, профессора семинаріи учитель-
ской въ Станиславѣ.

— Зъ нинѣшнимъ числомъ „Дѣла“ розсылаемо
„Катрайнера книжочку“ зъ поясненями про Катрай-
нера солодову каву о. Книаппа.

Надѣслане.

Ball-Seidenstoffe von 35 kr. bis fl.
14.65 per Met. — sowie schwarze, weiße und
farbige Henneberg-Seide von 35 kr. bis fl. 14.65
p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Dama-
ste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Far-
ben, Dessins etc.), porto- und steuerfrei ins Haus. Mu-
ster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.
Selden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.
2 (4)

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.
— Именованя. Директоромъ черновецкой гимна-
зии именованый директоръ гимназии зъ Радовецъ

Водъ давня звѣстный зъ своихъ доброты и за-
паху правды
РОССИЙСКИЙ ЧАЙ
въ торговлѣ
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
зунтъ дуже доброго . . . зр. 1-40
зунтъ найлѣпшого орѣн. опакowań зр. 2-50
зунтъ „Имперіаль“ цѣсарскон . . . зр. 3-50
зунтъ высвѣтокъ зъ найлѣпш. чайвъ зр. 1-20
кава „Сиріусъ“ франко 5 кильо . . . зр. 9-50
355 27-52

КАРТЫ ЪЗДЫ
до Пѣвнѣчной Америки
въ
Голандско-Американскѣмъ товари-
ствѣ пароходнон плавѣи.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**
Щоденна експедиція зъ Вѣднѣ.
4-13 Поясненія безплатно. 18

Кляззеръ. — Суицѣнтъ гимназій Гротовскій пме-
нованый звичайнымъ учителемъ далъ гимназій въ
Рашевѣ.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣднѣ 2 лютого. Въ долѣшно-австрій-
скѣмъ соймѣ заявивъ намѣстникъ, що цѣсаръ
удѣлитъ санкцію законуи, котрымъ будутъ
заведеніи непосредный выборы зъ сѣль.

Будапештѣ 2 лютого. Соиѣтъ ухваливъ
позицію бюджету на купно паперѣвъ по
Конутѣ.

Парижѣ 2 лютого. Президентъ Форъ
приймавъ австрійского амбасадора Волькен-
штайна, котрый заявивъ, що буде старати ся
и дальше удержувати сердечну звязъ зъ Фран-
цією. Форъ водновѣвъ, що и вѣнь до того
самого буде змагати.

Петербургѣ 2 лютого. Пропозиціи, що-
бы амбасадоромъ у Вѣднѣ ставъ Нелидовъ,
не приняты прихильно у Вѣднѣ.

Переписка Редакціи и Администрации.

— Вп. Ме. въ Ва. На 1895 вписано 2 зр. зъ
одержанныхъ грошей. — Хв. Чит. въ Нес. Годимо
ел, лишъ просимо залогѣвъ за 1894 рокъ скоро
вырѣвати. — Вп. А. Ле. въ Кн. Одержали и адресу
поправлено. — Вп. М. Сл. въ Ты. в. Одержали. —
Вп. Га. въ Ба. въ Бос. Одержали и доручили, куди
сбѣдувало.

Надѣслане.

Д-ръ Василь Дѣдошакъ

краєвый адвокатъ,

переселивши ся зъ Бучача до Калуша, веде
водъ далъ 1 н. ст. сѣчня свою канцелярію въ
Калуш при ул. Замковѣй. 11 8-10

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Синюсна 31, побѣчь почты и Выѣлу краєвого

поручае 431 20-0

Сѣдѣнья, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для приѣзжающихъ rendez-vous.

Одинока книжка

до 41 1-3

Науки печеня тѣст

ФЛОРЕНТИИ И ВАНДИ

вийшла в друку и обймае:

„Науку печеня пончикѣвъ“

Пончикъ дріжджевъ запарюваніи —
литовскіи — варшавскіи.
Знаменитый Хрустъ — одноклѣй
спосѣб, аби не натягавъ товщу.

„Хрустъ мигдаловый“.
Василъ зъ красной сметанѣи.
Тѣсточка незрѣпаво добрі, сма-
женіи зъ коньякомъ.

Вѣднѣ торти, тѣсточка десертны,
макаронны, черники и т. п.

Цѣна 70 кр.

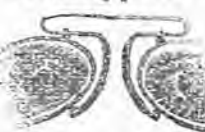
По присланю переказомъ почтовымъ
76 кр. доконуе послѣду франко

Народна Друкарня

В. МАНЕЦКОГО

Львѣ, ул. Коперника ч. 7.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

ОПТИКЪ и МЕХАНИКЪ
підъ Коперникомъ,
Львѣ, площа св. Духа
(уа. Театральна ч. 6 про-
тивъ головного одаку)
поручае у всякомъ ви-
сѣрѣ и по выдѣстѣ-
шыхъ цѣнахъ: окуляры, цѣперы, зьорасты, бинокль, де-
зетогляды, барометры, верометры, мікрометры, линзы, ком-
пасы, радисагѣ, лѣнты истрѣльнѣ, пѣлѣи, сѣбѣтъ, манометры
и т. п. Устроены збѣжкѣ электрѣичны. Вѣщи направи
выготовляють ся найкрасѣе и надѣстѣе. — Заможны
зъ провинціи выгослѣвають точно. 4185

ПЕРЕПОНА въ травленю
катаръ жолудка, диспепсін, бракъ апе-
титу, згага и т. д. якъ такожъ.
Катары воддыховыхъ органѣвъ.
харкотанѣе, кашель, хрыпка суть недугами, въ
котрыхъ

найчистѣйша
алькалічна
ВОДА
щавова

уживае ся після выказѣвъ медицинскыхъ новатъ
зъ особливимъ успѣхомъ. (III.)

Найсмачнѣйшій, найздоровѣйшій и заразѣтъ
пддѣржавый дохдѣтокъ до кавы сѣтъ:
Едино здоровый дохдѣтокъ до кавы для женъ,
дѣтей, недужихъ, лікарями препоручена.

КАТРАЙНЕР

КНИАППА-СОЛОДОВА-КАВА

Найчистѣйшій природный продуктъ
въ цѣлыхъ зернахъ. Фальшованѣе
черезъ домышлю виключено.

Достати можна всюды: 1/2 килья 25кр.

ИВАНА БАЧИНСКОГО
У ЛЬВОВѢ
при улиці Академічній ч. 3.

ЗВѢСТНА ЗЪ ДОБРОТЫ И ЗДОРОВОИ КУХНѢ

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ

цѣлый день змѣнѣ и горячі справы. Будѣтъ найкрасѣе устроены, заосмотрѣны самими що найлѣпшими засѣдами. Пиво львовскѣе
портѣры англійскіи. Вина. Розпорядокъ горѣвъ и лікарѣи.

Лаше тогдѣ правдивый,
если триграмма флицины вѣтъ за-
мѣна паше познанию опаскою
(червонный и черный друтъ на
жовтомъ паперѣ).

W. MAAGER, WIEN
III, 3, Neumarkt 3. 353 12-18
Противъ насѣдующаго взарядку ея судове сѣдство.

Доси
не перевѣшенный!!!
В. Маагера
правдивый очищенный

ТРАВЪ ЗЪ ПЕЧЬНИКИ
(съ законно обезпеченіемъ опакowaniu)

зъ фабрики
ВІЛЬГЕЛЬМА МААГЕРА
у Вѣднѣ.

Росажденный першорядными повагами
модичными и за-для своєї легкой стра-
ности порученый такожъ дѣлать, и запису-
ный у вѣтъ тыхъ случаяхъ, въ которыхъ
хочетъ дослуги скрѣпленія цѣлого ор-
ганізму, именню грудей и легкихъ, збѣд-
шенія ваги тѣла, подѣшени сокѣвъ, а
такожъ вѣзати прочищення крови.
Флашку по 1 ар. можна купити въ складѣ
фабричнѣмъ Wien III, 3, Neumarkt Nr. 3,
а такожъ майже по вѣтъ антикахъ ав-
стро-угор. державы.

У Львовѣ у пп. антикарвѣтъ: Петра
Миколиши, Якимонта Рукера, Якова Байзера,
К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан.
Маревича и К. Балабана.

Головний складъ и розсѣлка для цѣлой
австро-угор. державы.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и
краевыхъ вѣдѣ 25 до 65 ар.
поручае 4798 152-7
ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНСКІЙ
Львовѣ, площа Газицка 14.
Цѣнки на жадање даромъ и франко.

Масковий костюмъ
фигуры, штаны,
судругъ, камизель-
ка, палица, ци-
линдеръ все за
450 ар.

Балей вахартъ, балей рукавички, балей прикрасы до кожного костюма
шмѣнки, перфумы. Все о много дешевѣе якъ всюду въ истиннобѣ вѣдѣ
26 лѣтъ 1 3-4

Торговли РИКСЪ, Praterstrasse 4. 16.
кольорованый каталогъ 30 кр. Малый каталогъ даромъ. Льотеріи до за-
бавы 100 штукъ 4 ар., 5 ар., 6 ар.; 200 штукъ 5 ар., 8 ар., 10 ар. до
20 ар.

1000 цигаретовыхъ тутокъ не-
вѣднѣныхъ хемічно розсѣд-
женихъ 90 кр.; при купнѣ 5000
штукъ франко. — 100 визитовыхъ бі-
летѣвъ друкованыхъ вѣдѣ 50 кр.
100 літературныхъ вѣдѣ 1 ар.
поручае фабрика
Є. ПИОНТКОВСКОИ
Львовѣ, Паньска ч. 2.
814 13-15

Для старыхъ и молодыхъ
МУЖЧИНЫ!
Заступае найлѣпше
Копану, кубебу, санта-
скій перлы
и вѣтъ ний лѣва. Вирискува-
ня и піюль д-ра Мілера,
старшого штаб. лѣкаря при-
кладженъ після лѣкарскихъ
принциповъ и порученъ лѣка-
рями яко найлѣпше и выпро-
боване средство противъ вѣ-
скихъ катарѣвъ мочевого ор-
ганѣвъ. Дуже добрый и ско-
рый успѣхъ. Можна уживати
такожъ въ застарѣлыхъ слу-
чаяхъ безъ нѣвѣдѣныхъ лихихъ
наслідѣвъ. Успѣхъ наступѣе
часто вже до кількохъ днѣвъ.
Цѣна разомъ зъ точнымъ
лѣкарскимъ принципомъ ужива-
нія и-рѣ 1 въ свѣжихъ слу-
чаяхъ 1 ар. 60 кр.; и-рѣ 11 въ
застарѣлыхъ хроническихъ слу-
чаяхъ 2 ар. 50 кр., почтою о
25 кр. больше за опакowanie.
Одинокий головный складъ
и мѣсце выробу: St. Georgs-
Apothek, Wien, V/2, Wimmer-
gasse Nr. 33, куды треба адре-
сувати вѣтъ замовленя
Складъ у Львовѣ: аптека
Миколаша. 355 6-16

Спеціалістъ
недуги ухъ, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
ординуе вѣдѣ II — 12 рано и вѣдѣ 3 — 5
364 зъ полудня. 40 — 39
улицы Сикстуска, ч. 2^а.

Комнатный кляветы по ар. 8-50.
16, 17, 26 и 30. — Ванны догъ
по ар. 15 и 16; — насѣдовъ по ар.
6 и 7.50
4595 поручае
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля вѣдѣна у Львовѣ площ:
Капітульна ч. 1 (запротѣвъ катедр.)
Цѣнки на жадање даромъ и франко.
Цѣнки на жадање даромъ и франко.
О половину зниженіи цѣны
на давнійшій томи „Библиотеки
наймаменитѣйшихъ повѣстей“ т
I—XX, включно, чи хто купѣе
разомъ чи поодинокъ, якъ догдо вѣ-
стакѣ невеликій запасъ. Зголошу-
ватисѣ треба просто до „Адми-
нистраціи Наукового Товариства
им. Шевченка у Львовѣ“.
Знижена цѣна вѣдѣ 20 томѣвъ
13 ар. 80 кр. (на пересылку почто-
ву треба доплатити 30 кр.)

Львовское Товариство Банковѣ
(стотаришене зареєстроване зъ обмеженою порукою)
розпочало дѣяльність.
Товариство 1) удѣляе членамъ позичокъ на вексѣль
або скрѣпты;
2) приймае щадничъ вкладки опроцентованіи 5%
рѣчно.
Бюра товариства при улицѣ Третього мая ч. 2 (въ
давнійшій будынку касы ошадности), де приймають ся та-
кѣ зголошеня приступленя до товариства. 38 2-3

А. Ц. ГЛЯВЦЪ
маляръ-артистъ
въ Райхенберзѣ (Чехія)
поручае
свое ателие до выготовленя
ЦЕРКОВНЫХЪ ОБРАЗѠВЪ
ОЛИВНЫХЪ
строга послѣ греко-католического обряду.
На жадање высылае ся Всч. Духовенству пробный
образы до перегляду. 30 2-3

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА
ВЫПРОДАЖЬ.

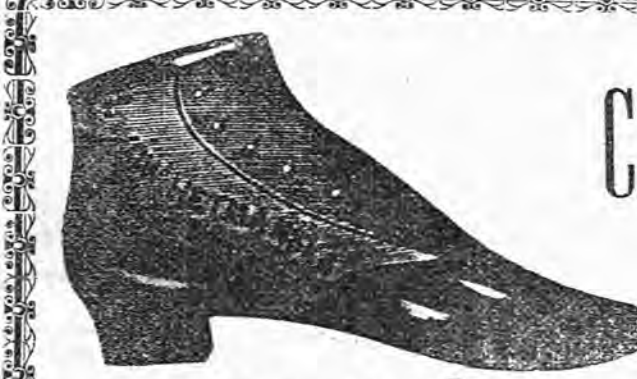

Отсы оставшій ся зимовіи товары продають ся за-для спо-
зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ вѣдѣ 500 оставшихъ ся блюзокъ вѣдѣ 70 кр. до
60 кр. до 2 ар. 3 ар.
250 великихъ хустокъ Гімалая вѣдѣ 1 ар. 75 500 дѣтвѣныхъ сукенѣвъ вѣдѣ 70 кр. до
кр. до 2 ар. 2 ар. 50 кр.
Богато дѣтвѣныхъ плащѣвъ, одягѣвъ дамскихъ, негліжѣвъ и шляфрокѣвъ выпродуе ся по
половинѣ цѣны.
Кѣлькостъ волѣчковыхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, галюкъ, бѣлыя Бѣра, бархатного, якъ та-
кожъ великій вибѣръ оставшихъ рѣшѣтокъ коронокъ, стѣлокъ, габѣтѣвъ, бортѣвъ, велѣнокъ, шовко-
выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевѣхъ цѣнахъ.
Такожъ будутъ выпродуватисѣ оставшій зъ сезону капы на лѣжка, на стѣлъ, дѣлкій трохи ушкодженіи
диваны сальоновѣ, коцы на конѣ, ватованіи колѣры и коцики на лѣжка по такихъ цѣнахъ:
500 капъ на стѣлъ вѣдѣ 85 кр. до 3 ар. 200 коцѣвъ лямафлянедѣ по 3-40 ар.
200 поодинокихъ капъ на лѣжка вѣдѣ 2-50 ар. 50 штукъ 3-метровыхъ коцѣвъ до вѣдаленъ
до 4 ар. вѣдѣ 3 до 5 ар.
400 поодинокихъ занавѣсъ вѣдѣ 75 кр. до 1-50 кр. 30 стриженихъ 3-метровыхъ килимѣвъ сальо-
80 паръ коронковыхъ занавѣсъ вѣдѣ 1-40 ар. новыхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-
до 2-50 ар. ми по 22 ар.
1000 фантазійныхъ таблѣтокъ на стѣлъ по 25 кр. 50 стриженихъ килимѣвъ на стѣну вѣдѣ 4-50
50 занавѣсъ джутовыхъ вѣдѣ 1-20 до 1-50 ар. до 8 ар.
150 поодинокихъ килимѣвъ передъ лѣжка вѣдѣ 50 сальоновыхъ килимѣвъ по 6-50 ар.
1-30 до 1-80 ар. 100 рѣгожокъ вѣдѣ 40 до 80 кр.
30 шт. колдеръ вѣдѣна-атласовыхъ по 5-75 кр. Богато сотокъ останѣвъ килимѣвъ 8—10 ме-
100 коцѣвъ фланелевыхъ (Герѣвскіи) по 3-50 ар. трѣвъ по 2-50 ар. и выше.

Ся сезонова выпродажъ потребае лише такъ довго, якъ довго будутъ на
складѣ згаданіи товары.
Зъ глубокимъ поважаемемъ
Зарядъ вѣдѣнск. магазину AU LOUVRE
4895 231-7
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
Вѣтъ въ провинціи надѣланий поручае полагатисѣ на жадање даромъ и франко.

СКЛАДЪ ОБУВИ
37
МЕДЛІНГСКОЙ ФАБРИКИ
у Львовѣ
перенесенный цѣлковито
до
ГОЛОВНОГО СКЛАДУ
при
улицы Сикстуской ч. 6.

Перша австрійско-шлеска
ТОРГОВЛЯ НАСѢННА
Альфреда Рассля
ВЪ ОПАВѢ
заснована 1857 року
поручае
Насѣня травъ на мѣрку и на пашу, насѣвѣ паш-
ныхъ бурѣвъ, оригінальну французску люцерну,
вѣтъ насѣвѣ конюшины, насѣвѣ господарекъ и лѣ-
сний подѣ гарантію правдивости, чистоты и свѣлы
кѣльченя. 437 12-4
На жадање цѣнники даромъ и франко

„ДНѢСТЕРЪ“
ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
у Львовѣ ул. Валова ч. 11.
перше руске товариство асекраціи, приурочене
Всч. Духовенству и вѣтъ вѣршихъ черезъ
Впресов. Митр. и Пресов. Еп. Ординаріаты вѣдѣ
трѣхъ Епархій, приймае обезпеченя вѣдѣ шкодъ огне-
выхъ подѣ найприступнѣйшими условіями и за можли-
вою найнижшою оплатою.
Шкоды ліквидують ся и выплачуе ся сейчасъ по
пожарѣ.
Договоры заключенъ зъ первыми Товариствами
контрасекраціиными подѣють „Днѣстерови“ можнѣсть
обезпечувати и выплачувати и найвысшій сумы.
Фондъ основный 50.000 ар. в. а. улокованый въ
цѣлости въ пушларныхъ паперахъ, побѣльшая ся
нарастающими вѣдѣотками. Фондъ резервовый творить
ся и порастае по мысли статута.
Поліемъ „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при по-
зичкахъ вѣдѣотныхъ на основѣ рѣскрипту Вѣдѣлу краевого
зъ дня 1 червня 1894 ч. 20115.
„Днѣстеръ“ приймае такожъ въ силу договору,
заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ
Краковѣ обезпеченя на житѣ въ вѣдѣхъ возможныхъ
комбинаціяхъ.
Друки, проспекты и всякій посяенія подѣють
Агенты, установленъ у вѣдѣхъ мѣстахъ и большихъ
селахъ, якъ такожъ 4414
Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.
Зголошеня о удѣленіи аценціи въ мѣсцевостяхъ
где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часопись.

Василь Щуратов

ПОДЯКА.

Недавно тому погорѣвъ я. Въ томъ мѣсяцъ горю добавивъ я великому помочи и ратунку, бо ото Хвалѣе тов. „Дѣстеръ“ до бѣлыхъ дѣвъ совѣстно злѣкнудавало мою школу и вылатило мѣсячъ черезъ своего делегата Вир. о. Богоноса цѣлу оцѣнену квоту 90 зр. За те складаю Хвалѣе тов. „Дѣстеръ“ прилюдно мою сердечну подяку и поручаю всѣмъ мѣсяцъ землямъ только въ тов. „Дѣстеръ“ обезпечувати свое майно и свою правду.

Загарко Джулиничъ въ Хоростковѣ пов. Гусятинъ. 43

ПОДЯКА.

Симъ складаемо прилюдно подяку Вп. підприємцямъ будови зельзницъ п. Радванскому и товарищамъ за щедрый даръ 500 плитокъ асфальтовыхъ и цементу, вартости 200 зр., на помѣсть до нашої церкви. Неменьше Вп. п. М. Комарницкому майстрови мулярескому зъ Лежайска за цѣлкомъ безплатне вставлене помосту зъ плитокъ въ пресвятерій въ вартости 60 зр. за роботу. Честь и слава Вамъ Высокоповажаній панове а прекрасный примѣръ и заохота для нашихъ людей.

44 1-1

Комитетъ церковный въ Надворній.

АНТ. РАЙСЦАНА

Фабрика рѣльных машинъ, водливальна зельза и выповѣдальна плуговъ паровыхъ въ ПРАЗЬ-БУБНА

Філія для Галичины и Буковины у Львовѣ, Городечна ч. 49

поручае

40 1 6

стон патентованій сѣварен рѣзною конструкціи, плуги, молотѣльнѣ паровы, конный и ручны, якъ такожъ сѣкарнѣ, млынки до чыщено збѣжа, товкачѣ, табарки и всякѣ въ обсягъ машинъ и рѣльных знарядѣвъ входящій вырѣбы по вышнихъ цѣнахъ въ наибольшѣмъ выборѣ. Найвыше признание и почетный дипломъ краевой выставки въ Празь 1891 р.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдѣ для 12 лютого 1889 выд а в

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ

4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ

а вѣдѣ находящійся въ обѣгу 5%. асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ будутъ опроцентованы по 4 1/2% вѣдѣ 15 мая 1889.

Передрукъ не буде плаченъ.

Дирекція.

Свѣжій транспортъ

ЧАЮ

хиньско-россійского

Торгогья ЧАЮ

ИВАНА БАЧИНСЬКОГО

у Львовѣ ул. Академична ч. 3

1/2 кл. Congo цѣсарского . . . зр. 1-60
1/2 " Родиноного, мѣшаного . . . " 1-80
1/2 " Melange, корольского . . . " 2-
1/2 " Impregual, черного . . . " 2-40 и выше
1/2 " Высѣвокъ власныхъ зъ наведен. чаѣвъ зр. 1-40

Вѣдѣ мои чаѣ почавши вѣдѣ найдешевшого рода водзнавуютъ ся млымы ароматичнымъ запахомъ и сильно натягають. Выстане взяти на пробу 1/2 кл. зъ якого небудѣ рода, щобы пересвѣдчити ся о невзычайной добрѣтѣ, якъ такожъ казочно низькой цѣнѣ конкуренційной. При закупнѣ 2 кл. да разъ даю мѣсцевымъ 2% опусту, а на провинцію вы слаю франко до кождо почтовой стаціи.

РУМЪ

Найзнаменитѣй правдивѣй бремскій „Куба“ фл. зр. 1-10
" " Ямайка " " 1-30
" " старый аромат. " " 1-60
" " ананасовый " " 2-40
" " Old Arac de Goa (бѣлый) " 2-50

Вѣдѣ товары корѣяны и деликатесы поручаю по цѣнахъ найнищихъ такъ дешево лише

ИВАНЪ БАЧИНСКІЙ

ул. Академична ч. 3.

ЗНАМЕНИТІ ТРІЕРЫ

до одержаня чѣстого и чѣльного насѣя збѣжевого доставляють найдешевше

УМРАТЪ И СПѢЛКА

фабрика господарскихъ машинъ

Прага-Бубна.

Изюстрованій цѣнники даромъ и платно.

Філія Львовѣ ул. Городечна ч. 61.

Спеціалістъ до направи калѣшѣвъ и навуковыхъ плащѣвъ.

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що подѣ фирмою

Иванъ Яримовичъ

у Львовѣ пл. Бернардинска ч. 10 (напротивъ ул. Пекарской)

отворивъ я

складъ и робѣтню обуви мужеской, дамской и дѣтской, де выконую вѣдѣ замовленія на готову обуви тревало, елегантно и по дуже приступныхъ цѣнахъ. Приймаю до направи и водновленія

Калѣшѣ и плащѣ

кавукувой, такожъ выговляють зольоване обуви кавукувой, въ наслѣдокъ чого така обува хоронитъ вѣдѣ замочена ногѣ и вогкості а тымъ самымъ и вѣдѣ ревматичныхъ болѣвъ. Приймаю всякѣ направи безъ выимки, якъ такожъ замовленія зъ провинціи и полагождую ихъ въ возможно найкоротшій часѣ. Поручаюти ся ласкавымъ взглядамъ Вп. Публики, надѣю ся, що буду мѣтъ всякимъ въ вымогамъ цѣлкомъ вѣдѣ водновѣсти. Пишу ся зъ глубокимъ поважанемъ 28 3-8

ИВАНЪ ЯРИМОВИЧЪ.

Глядаю ученика на прантину.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЪ.

Отсей оставшій ся зимовій товары продають ся за-для спѣзеного сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавковъ и шапочокъ футряныхъ вѣдѣ 60 кр. до 2 зр.
250 великихъ хустокъ Гімалая вѣдѣ 1 зр. 75 кр. до 2 зр.
500 оставшихъ ся блузокъ вѣдѣ 70 кр. до 3 зр.
500 дѣтскихъ сукенокъ вѣдѣ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дѣтскихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неглинѣвъ и шляфокъ выпродеу ся по половинѣ цѣны.

Кѣлькасѣ волѣчковыхъ аустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, галѣкъ, бѣлыя Ггера, бархатного, якъ такожъ великій выборъ оставшихъ рѣштокъ коронокъ, стѣлокъ, гафѣвъ, бѣлѣвъ, вельонѣвъ, шовковѣвъ и акамітнихъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такъжѣ будутъ выпродуватись оставшій зъ сезону каты на лѣжка, на столѣ, дѣлкія трохи ушкоджѣныя диваны салѣновѣ, коцы на конѣ, ватовані колѣры и коцики на лѣжка по такыхъ цѣнахъ:

500 капъ на столѣ вѣдѣ 85 кр. до 3 зр.
200 поодинокихъ капъ на лѣжка вѣдѣ 2-50 зр. до 4 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ вѣдѣ 75 кр. до 1-50 зр.
80 парѣ коронковыхъ занавѣсъ вѣдѣ 1-40 зр. до 2-50 зр.
1000 фантазіиныхъ табѣлокъ на столѣ по 25 кр.
50 занавѣсъ джуговыхъ вѣдѣ 1-20 до 1-50 зр.
150 поодинокихъ килимѣвъ передѣ лѣжка вѣдѣ 1-30 до 1-80 зр.
30 шт. колдерѣ вѣдѣ 5-75 кр.
100 кофѣвъ фланелевыхъ (Гтерѣвскі) по 3-50 зр.

Ся сезонѣ выпродажѣ потребае лише такъ довго, якъ довго будутъ на складѣ згадані товары.

Зъ глубокимъ поважанемъ

Зарядъ вѣдѣнск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Напѣтульна ч. 3.

Всякѣ въ провинціи надѣсланіи поручѣна полагождѣу ся чѣйсовѣстѣи и найкорѣе.

Рухъ поѣздѣвъ зельзничныхъ

важный зъ днѣмъ 1 мая 1894 поѣзда гѣдинники середно-европейского.

Приходятъ до Львова зъ		ПОѢЗДЫ		Вѣдѣхаютъ зъ Львова до		ПОѢЗДЫ	
		посѣпшій	особой			посѣпшій	особой
Кракова (Вѣдѣна, Вроцлава, Вѣдѣна)	232	525	900	610	900	234	1010
Варшавы	—	525	900	—	900	—	1010
Хабѣвкѣ (Закопанѣ) на Перемышль, Рѣшѣвъ, або Тарновѣ	232	—	—	—	—	—	1010
Хабѣвкѣ (Закопанѣ) на Рѣшѣвъ або Тарновѣ	—	525	—	—	—	—	1035
Хабѣвкѣ (Закопанѣ) на Стрый, Мухшынѣ, Крижницѣ, Жегѣстова на Тарновѣ	—	—	384	—	—	—	950
Мухшынѣ Крижницѣ Жегѣстова на Рѣшѣвъ або Тарновѣ	—	—	—	900	—	—	—
Мухшынѣ Крижницѣ Жегѣстова на Тарновѣ (в. 1/2 до 20/2)	—	525	—	—	—	—	—
Мезе-Ляборцѣ Швагно-Куляшного на Перемышль, Надѣбѣрѣзѣ и Тарновѣ	—	—	900	—	—	—	—
Подѣбѣрѣзѣ и Бродѣвъ (на дворѣ гол.)	218	925	910	645	—	—	—
Подѣбѣрѣзѣ и Бродѣвъ (на дворѣ Подѣбѣрѣ)	158	913	845	519	—	—	—
Сучавѣ	940	—	787	1227	635	—	—
Кампѣлюхѣ	940	—	787	—	635	—	—
Берѣгомета и Чудина Новосѣлцѣ	940	—	787	—	—	—	—
Слобѣды рунгур. Копальнѣ	940	—	787	—	635	—	—
Гусятинѣ на Галичѣ	940	—	787	—	—	—	—
Чортковѣ на Галичѣ	—	—	—	1227	—	—	—
Ворсклава	—	—	—	1210	—	—	—
Вѣдѣна	—	—	—	1210	—	—	—
Сѣкала	—	—	—	1210	—	—	—
Лавочного (Пешту, Мѣшкольча, Серѣча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	—	834	1210	—	—
Стрый и Сколього	—	—	—	847	—	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	—	—	202	—	—
Гребѣнова (вѣдѣ 1/2, включно до 20/2)	—	—	—	—	202	—	—
Бруховичѣ (вѣдѣ 12 мая почавши ажѣ до вѣдѣнскѣ)	—	—	—	810	—	—	—

Разнакѣ вѣдѣ въ видѣ нишенѣвъ можно до-
статѣ въ бюрохъ информационныхъ, касакъ стаціиныхъ
и у кондукторѣвъ.
*) Годныи печатаній грубыми черенками означують пору нѣч ну вѣдѣ год. 6-омъ вечерѣмъ до год. 6-омъ
пѣмъ въ бюрохъ информационныхъ ч. к. австр. зельзницѣ державныхъ у Вѣдѣна (улицѣ Іоанна 29) якъ та.
Пѣперіаль, у дѣлае ся устѣныхъ ч. к. австр. зельзницѣ державныхъ у Львовѣ (улицѣ Трѣтого мая ч. 3, гѣтель
зельзницѣ державныхъ). О сколько подручники дозволяють, засягнути тамъ же можно информациі водно-
выдаваній черезъ ч. к. австр. зельзницѣ державныхъ билеты до фѣды и златѣи ауставляемыхъ посвѣдѣнъ до
фѣды якъ такожъ тарифы.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крімъ неділей і руськихъ святъ) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Дѣло“ виходить по понеділкахъ і виходить по вторгахъ і в четвергахъ і п'ятницяхъ на першому разі. У Львові.

Передплата і нисерати приймають: у Львові: Адміністрація „Дѣла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро тателъ у. Карла Августа 9. у Відні: М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 4; J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Парижі: Франсуа і Гамбургъ М. Haasenstein & Vogler, 4. L. Daube & Comp. В Берліні: E. Misrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „Дѣло“ і поштові за нисерати платити у Львові.

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ въ Австрій: на цілий рікъ . . . 18 кр. на цілий рікъ . . . 24 кр. на пів року . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр. на чверть . . . 1 кр. 40 кр.

у Львові: на цілий рікъ . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на чверть . . . 1 кр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляти на ліній на поштовіхъ листкахъ. — Редакція неоплачує відписки відъ корт. Неодержані чиселъ коштівъ 5 кр. в. в. Оголосження приймають ся по ціні 6 кр. відъ одного стрічка нисератомъ в. в. рубриці „Надбавка“ до 20 кр. в. в. Редакція вставляє на кожен листокъ ліній.

Слово для роз'яснення.

I.

Сегорішній загальний вибори до союму краєвого (ймовірно въ місяці липня) відбуватимуться будучи при небувалій досі констеляції по сторонахъ руській. Спільного комітету народоуцьв і т. зв. старихъ зъ верховодачою въ тій таборі франціі московофільскою, котрий переводивъ вибори въ рокахъ 1883 і 1889-го, — сего року вже не буде. Оба стороництва виступати будуть въ акції виборчій окремо. До того воді часу останніхъ соймовихъ виборівъ рідше зазначавъ ся новий табір — радикалівъ, поки-що невеличкий, а все-таки претендуючий на участь въ руській репрезентації въ соймі на підставі фактичного впливу свого въ вількохъ повітлахъ покутевських. Такимъ чиномъ въ сегорішній акції виборчій виступати будуть не два, якъ досі, але три табори — кождий зъ окремою своєю організацією. А звідати того нема способу — въ виду фактівъ, які зайшли на галицькій Русі воді часу виборівъ зъ року 1889-го. Спільного комітету виборчого нині й бути не може.

По декларації послівъ-народоуцьв въ соймі въ падолістві 1890-ого року — вертати безуцеловно і беззмінно въ давній свої звязи зъ партією т. зв. старою, остаючою підъ проводомъ франції московофільскою — було бы само собою чей-же не конче політичнимъ крокомъ народоуцьв, хочъ-бы середъ самого ихъ табору незайшла була ніяка зміна, а лишивъ ся бувъ status quo зъ падоліста 1890 року. О скільки-жъ не політичнимъ бувъ бы той крокъ при виступаючій ся за остаючихъ двохъ лівъ новій ситуації середъ самихъ народоуцьв, де міжъ людьми, що стоять на одній принципі націоналізмъ, розгоріла ся боротьба о напрями політичній. Въ рокахъ 1883 і 1889-го народоуцьв звязали ся въ спільній комітетъ зъ другимъ руськимъ таборомъ протівъ Поляківъ — і зъ огляду на протівника, котрого приходилося поборювати, могли навіть яри московофіль зъ львівського штабу — malum necessarium — засідати въ спільній комітеті. Навіть жъ спільній комітетъ мавъ бы дѣло не лаше зъ Поляками, але і зъ народоуцьв франції посла Бараньського. А сего-жъ рбання не аби-яка! Въ боротьбі-жъ протівъ той франції політичною інакше становище поборюючихъ ихъ народоуцьв, а інакше франції московофіль. Народоуцьв иде о поборення Бараньського яко політика, а московофіль иде о щось вище — о поборення его въ першій мѣрѣ яко народоуцьв. [Хто цільно читає часописи московофільскі, той о тіймъ знає дуже добре.]

Посолъ Романчукъ при помочи головно посла Короля зъ табору т. зв. старихъ старавъ ся черезъ зв'язъ мужівъ довір'я въ марті минушого року — установити для обохъ таборівъ спільний грунтъ, на основі котрого можна-бъ спільно поборювати напрямъ політики репрезентативної посломъ Бараньськимъ — та, на жаль, зібраний мужъ зъ партії старої діли ся збаламутити львівської франції московофільської, котра вже почала була дрожати о утрату свого впливу, своєї диктатури въ партії. Коли-бъ се було удало ся — коли-бъ загаль партії старихъ елімінувавъ бувъ львівську францію московофіль [до чого, міжмохомъ сказавши, прийти мусить] — дѣло стояло бы вже інакше. Зъ львівською-жъ францією московофільскою звязати ся нині народоуцьв — не то не привнесло бы хбсна, але радше пошкодило бы добре понятій справъ руській.

Се розважено основно, кола рѣшено по звязанню такъ названого головно руського комітету виборчого звязати незалежний русько-народний комітетъ виборчий.

Соймъ краєвий.

[16 те засідання VI-тої сесії VI. періоду зъ дня 4 н. ст. лютого 1895.]

(Докінченне.)

Зъ черги полагала комісія господарства краєвого петицію зъ поодинокихъ мѣсцевостей дотично регуляції рѣкъ.

Міжъ нашими петиціями громадъ Знесінь, Замарстинів, Голоско мале і Клепарів а такожъ мешканцівъ III-ої дільниці мѣста Львова въ справі регуляції Полтви — відступлено відъволи краєвому зъ порученнямъ прислѣдити цѣлий проєктъ технічний регуляції Полтви.

Петицію громади Балчів зарѣшчій о регуляцію рѣки Свѣчи — відступлено правительству до розслѣду і евентуального увзглядненія по мысли ухвали соймової зъ дня 6 жовтня 1892 р. Регуляцію Свѣчи переводить намістництво при 33¹/₂ пр. запомозі краю і держави.

Комісія правнича здала справу зъ петиції відъволи повітового въ Рогатині і громади Болшівцѣ о утворення нового ц. к. суду повітового въ Болшівцяхъ. — Ухвалено внесення комісії: Соймъ, придержуючись своєю ухвалою зъ 29 грудня 1885, що для добродіости мешканцівъ округа староства рогатинського при вимѣрѣ справедливості доконче утворити третій судъ повітовий въ тіймъ окрузі, звывавъ відъволи краєвий, щоби розпочавъ вже щоби керовано працю заробити кілька мѣстоць на теплу страву і одѣжу для себе та дѣтей. Співити чоловікѣ зъ живкою на цѣлодене гарованье, а дома лишавъ ся лишъ дѣти безъ надзору, безъ опѣки, кривать ся за зимній печі зимою, бавлять ся пѣскокомъ або болотомъ лѣтомъ і ждуть часу, коли слѣдомъ своихъ батьківъ заправають себе у тяжке ярмо въ тій самій фабриці, де батьки ихъ страждали свои сили і здоров'я, добивши ся лишъ того, що по смерті справити имѣ фабрика чотири доски та заплатити священника, котрий відпровадити ихъ на вѣчний супочинокъ. Така уже доля!

Коло фабрики тои ходять вартою старий Лупач. Цѣлий запуганий у довгій кожухъ, на ногахъ паучѣ, велика баранкова шапка на ухахъ такъ, що ледяні зъ підъ нею очі та вбѣ видко. Ходить воді будки до будки, слушає коли годинникъ на вежі буде бити години, слушає щоби і чверти не опустити, бо що чверть години мусить накрутити штурдерній свій годинникъ двома ключиками, зъ котрихъ одинъ на одніймъ кінці мѣсяця, де Лупач вартує, а другій на другіймъ. Не може того на зробити, бо годинникъ той рано, коли его отворить, виповідає все, чи Лупач добре пальнувавъ фабрику, чи може коли задрѣмавъ. Що чверть години засвѣще перерозлива свѣставка Лупача, за нею друга, третя і десята, наоколо фабрики у всѣхъ вартівниківъ такъ, що Лупач, свѣснущи въ одну сторону, почує за

доходженя въ справі установленя найвідпо відпѣшної мѣсцевості на осѣдокъ третього суду повітового въ окрузі староства рогатинського і придѣлення до него відпѣшної скількості громадъ, зъ увзглядненемъ, о скільки можна, рівномѣрного облегченя обохъ судівъ повітовихъ въ Бурштині і Рогатині, перевѣзъ і свое справозданье на найближшій сесій соймовій предложити.

Ухвалено кредитъ на будову клінік, кухні, пральні і на нині адаптації при шпиталі львівськомъ. На ту цѣль вызначено по 75.000 зр. на рр. 1895 і 1896, а 49.100 зр. на 1897 р. Петицію професора д-ра Бульвіда въ Кракові о субвенцію на виробъ сыровицѣ антидифтеричной полагоджено въ сей способъ, що ухвалено 500 зр. на кошты того виробу.

Въ справі організації краєвого продажі соли ухвалено отой внесеня комісії: Поручає ся відъволи краєвому: 1. щоби більше зв'язъ досі втягавъ відъволи повітовій до спѣваучасті въ зарѣдѣ продажі соли, 2. щоби полишивъ заступникамъ і відъволамъ повітовимъ свободу побирати соль просто воді повномочника відъволи краєвого въ салінахъ по цѣнахъ, означенихъ відъволомъ краєвимъ. Заразомъ ухвалено двѣ резолюції до правительства: щоби продовжило 14-денній рѣчний поборъ замовленої соли зъ жулѣ та щоби дозволило відъволи краєвому побирати соль не въ скількості рѣчній 420.000 сотнаровъ метричнихъ, але въ скількості $\frac{1}{10}$ часті кождохасної продукції.

Комісія правнича здаючи справу зъ внесеня пос. Михальського, щоби введено языкъ польскій у внутрѣшніймъ урядованю на селѣвництвахъ, почтѣ і телеграфѣ та въ жандармеріі, поставила внесення: Соймъ звыває ц. к. правительству, щоби точно придержувало ся і не выминало найвысшої постанови зъ дня 4 червня 1869 і цѣлого міністерства зъ дня 5 червня 1869 (В. з. кр. ч. 24). — Ухвалено се внесення безъ дискусії. Міжъ руськими послами не найшовъ ся ні одинъ, що застерѣгъ бы права руського народу.

Комісія господарства краєвого, полагуючи внесення пос. Крамарчика въ справі зв'язі прислѣдоу о выдаваню паспортівъ для худоби въ цѣлѣ приграничній, предложила резолюцію до правительства, щоби въ кождій громаді въ цѣлѣ приграничній установило подрѣзирора, котрого обовязкомъ було бы вести дуплікати книгъ катѣстральной для худоби і выдавати паспорты. — Ухвалено.

Вкінці прийнято справозданье о школі о-городничій въ Тарнові і ухвалено одному діюріству відъволи краєвого veniam studiorum.

На тіймъ сѣдині ся засѣданье. Відчитано три внесення: пос. Фал. Залеского, щоби відъволи краєвий при будові зе-

лѣвницѣ локальнихъ звернувъ увагу на шляхъ Куты-Сянтинъ; — пос. Абрагамовича, щоби відъволи краєвий перевелъ переговори зъ правительствомъ о будову полученя зѣлѣвничого головної фабрики тютюну у Винникахъ зъ стацією Львів-дворецъ головної, замѣсть проктованого шляху факхового (Schleppbahn) Винники-Подборці; — пос. Абрагамовича, щоби можна було перевозити черезъ рогачки львівскій безъ оплати мыта матеріалъ на будову дорѣгъ повітовихъ і громадськихъ по-за Львовомъ.

Слѣдуюче засѣданье відбувався нині. Сей послѣдній тиждень робота сойма буде відбуватись посибно, бо, якъ зачуати, соймъ буде закритий въ суботу 9 н. ст. лютого.

Відповѣдь комісара правительственного на інтерпеляцію пос. Рожанковського въ справі вынагороды адміністраторівъ опорожненыхъ парохій — звучитъ дословно такъ:

„Пбѣла §. 5 закона зъ д. 19 цѣвтія 1885 В. з. д. ч. 47 адміністраторы опорожненыхъ парохій не мають права до ужитку темпоралій, лишъ належить ся имѣ платити въ готовцѣ. Въ настѣдокъ тої постанови закона поручало міністерство просвѣты і вѣроисповѣданъ рескриптомъ зъ 22 серпня 1887 ч. 12.222, щоби темпораліи всѣхъ опорожненыхъ бенефіцій адміністровано на рѣчь фонду интеркалярного; одкакъ на внесення намістництва, представлено зъ огляду на відносини въ нашімъ краю, именно на відносини рідний греко-кат. духовенства — уважено намістництво рескриптомъ міністерскимъ зъ 12 марта 1889 ч. 3215, щоби въ поодинокихъ, годныхъ увзглядненя случаяхъ віддати грунты бенефіціальной при сѣльськихъ парохіяхъ адміністраторовъ парохій до ужитку in partem salarii після офіцій инвентаріальной (катастральной), однакъ лишъ тогдѣ, коли та офіцяка єсть низша відъ плати адміністраторовъ с. в. 360 зр.; ели дальше адміністраторъ заявить, що готовъ приплати грунтъ і зрѣзину зъ всякихъ претенсій зъ титулу того ужитку до фонду релігійного і ели всюды після обставинъ въ кождіймъ случаю єсть выключена обавна, що зъ причини віддання грунтівъ адміністраторовъ до ужитку, фондъ релігійний буде выставлений на страту.

Се послѣднє услове робити деякій трудності. Бо звѣстно, що грунтъ лишъ разъ на рікъ выдає плоды, а адміністраторъ не має права до цѣлорѣчного ужитку, лишъ право до ужитку черезъ той часъ, якъ довго триває его адміністрація. Зъ того слѣдує, що адміністраторъ, переймаючи грунтъ, мусить приплати на себе обовязокъ подѣлити ся цѣлорѣчнымъ доходомъ pro rata temporis зъ своимъ настѣдникомъ.

І хто знає, може Лупачъ і до смерті пильнувавъ бы фабрику, бо двацять кілька лѣтъ одної роботи звязує чоловіка зъ нею такъ, що обійти ся безъ неї не годить, якъ рыба безъ воды. Та ба! Недармо кажуть люди: чоловікѣ думавъ такъ, а оно інакше зложитъ ся.

Ключуть Лупача до канцеляріі. — Лупача Гриньку, — каже директоръ ему, — выганає ся зъ фабрики, і то за правдѣю.

Бѣли бы фабрика цѣла завалила ся, ели бы всѣ горы запали ся, а сонце на заходѣ зачало сходити, не вразило бы Лупача се такъ, якъ слова даректора. Ставъ і анѣ парѣ зъ устѣ. Слухає і ухахъ своимъ не вѣрять, чи то сонъ, чи на явѣ?

— Не чуєшъ? — пытає директоръ? — Мене выганяють за „браву“? — пытає Лупачъ мовѣю не вѣривъ словамъ даректора. — Тебѣ! тебѣ! — почувъ відповѣдь.

Цитѣ дѣти!

У нашіймъ селі, що лежить недалеко большого мѣста стоить величезна фабрика. Величезна она, що годѣ ей за тиждень обійти! Дімъ коло дому, якъ бы яке мѣсто, а всѣ на два, три і чотири поверхи. По-при тую фабрику, що розложилась ся на горбі, низомъ село, красними садами умане. Кругомъ села, на горахъ тягнуться ся старі лѣси, въ котрихъ чѣ мало всѣлякомъ птицѣ; воді спѣває ен лѣтомъ ажъ въ ухахъ ляцять. Все зложило ся на те, щоби мѣсте нашого села можна назвати краснимъ, принаднимъ, чарівнимъ, але тільки у лѣтѣ, бо коли прийде сѣвѣжна зима, коли зелені зъ деревъ опадѣ, видно лишъ рѣдко порозкидані хати, зъ помѣжъ котрихъ, явѣ і зъ доокрестныхъ гѣрѣ, встають самі пѣт деревъ зъ розложистими гѣлями. А фабрика зъ своимъ червонымъ дахамъ, що гуркочуть і стукочуть і зъ своимъ величезнимъ коминами, зъ котрихъ день-денно садять чорній димъ, опадаючи помату на цѣле село, справляє при зливахъ супочкою і односторонности повуре привабливою вражѣнь, подбѣне больше до смерті, якъ до жити.

На голосъ фабричного дзвѣнка, що выдзвонює скоримъ ранкомъ, вироє ся зъ хатъ множество людей, чоловіківъ і жінокъ, старихъ і молодихъ, всѣ спѣвають до фабрики,

щоби керовано працю заробити кілька мѣстоць на теплу страву і одѣжу для себе та дѣтей. Співити чоловікѣ зъ живкою на цѣлодене гарованье, а дома лишавъ ся лишъ дѣти безъ надзору, безъ опѣки, кривать ся за зимній печі зимою, бавлять ся пѣскокомъ або болотомъ лѣтомъ і ждуть часу, коли слѣдомъ своихъ батьківъ заправають себе у тяжке ярмо въ тій самій фабриці, де батьки ихъ страждали свои сили і здоров'я, добивши ся лишъ того, що по смерті справити имѣ фабрика чотири доски та заплатити священника, котрий відпровадити ихъ на вѣчний супочинокъ. Така уже доля!

Коло фабрики тои ходять вартою старий Лупач. Цѣлий запуганий у довгій кожухъ, на ногахъ паучѣ, велика баранкова шапка на ухахъ такъ, що ледяні зъ підъ нею очі та вбѣ видко. Ходить воді будки до будки, слушає коли годинникъ на вежі буде бити години, слушає щоби і чверти не опустити, бо що чверть години мусить накрутити штурдерній свій годинникъ двома ключиками, зъ котрихъ одинъ на одніймъ кінці мѣсяця, де Лупач вартує, а другій на другіймъ. Не може того на зробити, бо годинникъ той рано, коли его отворить, виповідає все, чи Лупач добре пальнувавъ фабрику, чи може коли задрѣмавъ. Що чверть години засвѣще перерозлива свѣставка Лупача, за нею друга, третя і десята, наоколо фабрики у всѣхъ вартівниківъ такъ, що Лупач, свѣснущи въ одну сторону, почує за

хвалю якъ бы відголосъ свого свѣсту зъ другої стороны. Двацять кілька лѣтъ однаково, що яоча вартує вѣтъ і не трафило ся ему, щоби коли заснувавъ, або щоби въ тіймъ мѣсцѣ, де вѣтъ вартує, закривъ ся злодѣй до фабрики. Не відпочивала свѣставка при „бамканю“ годинника, не відпочивали і ключѣ. До акуратности въ службі заправлявъ ся вѣтъ черезъ чотирнадцять роківъ у войску, де змѣривъ не одну стопу землі своимъ ногами, і де не одна кулька у вѣтъ засвѣстала ему попри голову. Бму заснути не трафитъ ся, хибя его молодимъ товаришамъ. Крадькома за кожухомъ носивъ часами зъ собою полѣно і коли зъ утоми мусѣвъ усѣсти, сѣдавъ на полѣно. Здрѣмнувавъ ся, тративъ рівновагу, полѣно перевертало ся, а вѣтъ стававъ на рѣвній ноги і дальше мѣривъ кроками землю, слушає „бамканя“ годинника, та перерозливого голосу свѣставки.

— Збѣстанъ, Гриньку, дома, говорила жѣнка. — Здасть тобѣ кілька реньськихъ пенеі на мѣсяць і я щось зароблю, та будемо жити. Дѣтчані підрастають, треба ихъ припильнувати, тай одробищу того добра, що маємо. Дѣти вѣрсутъ, а мы не навчимо ихъ по людски „пацѣру“. Збѣстанъ, — бѣдала жѣнка.

— Бѣче часъ, — мовлявъ Лупачъ, — бѣче часъ; поки змога треба працювати, треба зарабляти, а дѣти при Божій помочи виростуть намъ еще на потѣху.

І такъ сходила днина за динною. Старий

Лупачъ все повинѣвъ свою службу, пригадуючи собі неразѣ въ глухій ночі свои давній часи, коли то вѣтъ зъ Яблоновскими (такъ называли оденъ полкъ войска) підъ Сольфериномъ до штурму йшовъ, згадувавъ і товаришѣвъ, що въ вѣтъ полагли і не одна слеза скотила ся по его глибокимъ борознамъ пооранымъ лицю, за вѣтрими товаришамъ, зъ котримъ кілька-нацять лѣтъ зносивъ терпеливо всѣлякій лѣха і не одинъ „Огченашъ“ змывавъ за ихъ душу, та за свой щасливий поворотъ.

І хто знає, може Лупачъ і до смерті пильнувавъ бы фабрику, бо двацять кілька лѣтъ одної роботи звязує чоловіка зъ нею такъ, що обійти ся безъ неї не годить, якъ рыба безъ воды. Та ба! Недармо кажуть люди: чоловікѣ думавъ такъ, а оно інакше зложитъ ся.

Ключуть Лупача до канцеляріі. — Лупача Гриньку, — каже директоръ ему, — выганає ся зъ фабрики, і то за правдѣю.

Бѣли бы фабрика цѣла завалила ся, ели бы всѣ горы запали ся, а сонце на заходѣ зачало сходити, не вразило бы Лупача се такъ, якъ слова даректора. Ставъ і анѣ парѣ зъ устѣ. Слухає і ухахъ своимъ не вѣрять, чи то сонъ, чи на явѣ?

— Не чуєшъ? — пытає директоръ? — Мене выганяють за „браву“? — пытає Лупачъ мовѣю не вѣривъ словамъ даректора. — Тебѣ! тебѣ! — почувъ відповѣдь.

вѣсти, що цѣсаревичъ Рудольфъ жавъ и проживавъ въ Бразилію; що вѣсть закладає тамъ своє цѣсарство, до котораго треба ему самимъ Русинѣмъ; що митрополитъ пришесть имъ гусакъ свяченікѣвъ и т. п. Зъ села Дѣдлава вымігрувало вже девять родинъ, а зъ Хрещева и Подлѣсокъ великихъ вибралося въ колька-нацять господарѣвъ заразъ на весну. Люде емігрують, а жиды за третю часть цѣны закуповують селянскій ґрунтъ и господарство знарядѣ. — Не знаємо на сѣльско правдива вѣсть „Галичанна“ про еміграцію. Вѣсть каже на підставѣ одержавою допису, що зъ Бѣлкъ перемішляньского повѣта вибралося се до Америки близько 90 родинъ, а вину приписує головно якумусь латинському священникови, котрий, вернувшись зъ Америки, заложивъ у себе майже публичну еміграційну агенуру. [Назвы того латинського священника „Галичанна“ не подає]. Однакъ, якъ бы тамъ ні було, хто бы тамъ ні бувъ агентомъ, самому фактові заперти годъ: горячка еміграційна, змѣсть переставати, ширати ся зъ дня на день, мимо всѣхъ заходѣвъ старостъ львівського и перемішляньского. Старостъ — якъ доносивъ Газ. Narodowa — порозумѣла до урядѣвъ пароліційныхъ окружнѣвъ министерства внутрѣшнихъ справъ, де въ чорныхъ краскахъ малює ся жите нѣшихъ емігрантѣвъ въ Бразилію. Священникъ прочитують се своимъ пароліційнымъ по церквахъ, але оно не робить на нихъ вражѣня, не відотрашує ихъ. И настрашнѣшими образами бразилійскихъ водноспитъ не пострашавъ ся водъ еміграції того, кому дома не дає вѣдѣти нужда, такъ само якъ и найкращѣй слова намови и обѣщанія агентѣвъ не зваблять до Америки тыхъ, котрымъ и тутъ добре. Оскорбе налякає ся селянщина тоя бѣды, яку бачать у себе дома власными очима и буде вѣдати водъ неї, якъ мавъ бы настрашити ся того, що ему опасують, а чого вѣдѣти не бачивъ. Отже, щобъ того селянина не манили своимъ обѣщаніями агенты, повинно правительство само покористуватися оружіємъ тыхъ агентѣвъ и не дасть обѣщати піправу економічного стану селянъ, але зрѣбати заразъ бодай першій крокъ до такої поправы. Словами, и то не обѣщаніємъ але страху, тутъ не зарадишь ні трохи.

— Водъ д-ра Евгенія Олесницького зб Стрыя одержали мы слѣдуюче писмо: Водъ довшого часу появляють ся въ часописѣ „Галичанна“ дописи зб Стрыя, котрі въ высокомъ степені нарушають честь туземного сотрудничника и одного зъ найвѣдѣнѣйшихъ членѣвъ рускои стрыйской громады Впр. о. Олексы Бобикевича. Монструальнѣсть выдумокъ незнавого намъ близше корреспондента дойшла до того, що въ послѣдній дописѣ закінчує о. Бобикевичемъ, мовъ бы вѣдѣти не пишувать своихъ обовязковъ яко священника, занебудувать науку въ школахъ, належавъ до патріотичныхъ польскихъ товариствъ и весь часъ проводивъ „на ловахъ съ панамъ“ такъ, що бѣднѣ дѣти въ школахъ ждуть на него по колька годанъ на науку и не можутьъ его дождатися... Рувнаємъ стрыйськимъ, котрі бачуть щодено власными очима поведѣние о. Бобикевича, справляють подобнѣ дописи тоє вдоволене, що въ тѣ невеселѣ и тяжкѣ для насъ часѣ мы можеть водъ часу до часу посмѣяти ся надъ богатствомъ фантазій дописувателя, однакъ сурогитъ ширшого свѣта стає о. Бобикевичъ справдѣ въ такомъ свѣтѣ, на яке зовсѣмъ не заслуговує и яке дѣйствому становить рѣчь зовсѣмъ не відговѣдає. Зъ тоя причины сповняючи одноступне бажанье всѣхъ Русинѣвъ стрыйскихъ, заявляю самъ прально, що всѣ тѣ корреспонденціи, вымрѣй противъ особы о. Бобикевича, не мають за собою ні крѣпкѣй правды. Я не компетентный судити о справахъ церковныхъ, однакъ маючи безпачастну стѣпенѣсть зъ рускими стрыйскими пароліційными, бачу у нихъ якъ найповнѣйше узанье для дѣяльности о. Бобикевича такъ, що хѣба вѣла воля може хѣба ему закінчити бракъ старанности въ томъ напрямѣ. На поли же народнои рускои дѣяльности есть о. Бобикевичъ силою такъ метливо, що хѣба той, хто зовсѣмъ ніякою не має зъ рускимъ житіємъ въ Стрию стѣпенности, може его заслужити зазнавати. О. Бобикевичъ має передовсѣмъ неоспоримъ заслугу що до организації и знаменитого веденя „Мѣщаньской Бесѣды“, котре то товариство розвиває ся підъ его проводомъ дуже гарно и має перворядну вагу для піднесеня рускости въ нашѣмъ мѣстѣ. Ровночасно веде о. Б. такъожъ „Мѣщанскую Читальню“ на передѣстѣ Лань, асть даросторомъ касы задатковои, въ которой жертвує безынтересно свой трудъ по колька годанъ деено, асть дѣяльнѣмъ членомъ стрыйской філіи „Провсвѣты“, на котрой сходинахъ выступає часто зъ популярными вѣдчанами, а въ житю товариствомъ стрыйскихъ Русинѣвъ припадає ему немала заслуга въ удачности рускихъ вечернѣхъ въ касинѣ и продукцій стрыйского „Бояна“. Вагалѣ нема въ Стрию одного почину, одной работы мѣжъ Русинами, до котрой бы о. Б. не приложивъ рукъ и то ширѣ, безъ личнои амбіції, а для рѣчи самои. До науки релігій въ школахъ народныхъ о. Б. не обовязаний, бо на тоє суть въ Стрию о-крей катихизты, отже и невозможно, чтобы на него дѣти по колька годанъ ждали. Вѣсти про принадлежность его до польско-патріотичныхъ товариствъ — се проста фарса. Заявленые мое подаю не для явнѣхъ будѣ „славостѣи“, котрыхъ я великимъ противникомъ, а лише для того, чтобы дати свѣдѣнтя правдѣ. Думаю тако, що якъ зъ одной стороны передчасными славостѣями псують ся люде, такъ зъ другой стороны зновъ несправедлива наруга надъ чоловѣкомъ, котрый ширѣ правды, може его легко знеохотити и що тымъ способомъ відотрашено вже у насъ неодну способну и трудящу одиницу. А одиницѣ тыхъ у насъ, на жалѣ, такъ мало!... Прому приймати и пр. — Д-ръ Евгеній Олесницькій адвокатъ въ Стрию.

— Ревизіи. Сими днями вѣдбули ся судовы ревизіи у колькохъ ученикахъ учительской семинаріи въ Станиславѣ.

— Посольские справозданье складаєв онгоды Кс. Хотковскій, селянскій посоль до рады державнои въ округѣ велицкои. Якъ телеграфують до Курга-а Lwowsk-ого, селяне и выборѣвъ колькадесятохъ громадъ по многыхъ интерпелляціяхъ дали Кс. Хотковскому вѣстувъ недѣлѣри.

— Нова читальня „Провсвѣты“ завязує ся въ Дубѣ, долнѣйского повѣта.

— Стіпендіи. Намѣстничтво надало опорожненій стіпендіи зъ наукового фонду, назначеній для молодежи руской народности по 105 зр. рѣчно, почавши водъ 1894/5 р. слухателямъ філософичного выдѣлу: Діон. Коревцева зъ П. року, Мих. Рыбачкова и Ив. Раковского зъ П. року та слухателемъ правъ Любомирши Рожавскому зъ IV. року на львівскомъ университетѣ.

— На вечеронѣ зъ танцами, устроеной академ. товариствомъ „Ватра“ дня 12 н. ст. лютого с. р. въ великой салѣ „Народного Дому“ на дохѣдъ стіпендіи „им. Т. Шевченка“, можна достати білѣты въ льволя товарства (Вор-менська ч. 2) що дня водъ годны 5—6 вечеромъ, а въ день вечера рано водъ 10—1, вечеромъ же того дня при касѣ. — Гадаємо, що цѣль вечерка промыває сама за собою, а додамо лише, що старасмо ся усильно, чтобы и забава вызвала якъ найлѣпше. При томъ звертаємо ся зъ просьбою до нашихъ красавицъ, чтобы зволѣли якъ найчестнѣйше явити ся въ народныхъ строяхъ. — Комитетъ.

— Кс. Донагъ Садлейскій, Доминиканецъ, кувачъ ся передвѣчера въ парни Духаньского, вѣждано збожеволѣвъ. Кс. Садлейскій бувъ въ послѣднихъ часахъ пріоромъ Доминиканъ въ Великихъ Очахъ, але его сусѣдствовано и засуджено на колька мѣсяцѣвъ реколлѣцій въ монастырѣ у Львовѣ. Зъ тоя причины бувъ водъ въ послѣдній часъ дуже роздрозненей. Кс. Садлейскій походить зъ одной зъ польскихъ губерній и яко молодой клерикъ бравъ участь въ повстаніи 1863 року. Недужого перевезено до засылного шпиталю.

— Руске школьничтво на Буковинѣ. Після найновѣйшихъ статистичныхъ даныхъ есть на Буковинѣ 108 рускихъ, 22 руско-вѣмецкихъ, 10 руско-румынско-вѣмецкихъ, 3 руско-польско-вѣмецкихъ и 9 руско-румынскихъ-польско-вѣмецкихъ народныхъ школъ. Всѣхъ рускихъ дѣтей, обовязанныхъ ходити до народныхъ школъ, було манушого року 36.105, однакъ зъ нихъ 42% т. е. около половины, не ходило до школъ.

— Вовки волочать ся на поляхъ Тернопольскихъ сего року больше нѣжъ въ попереднихъ лѣтахъ. Може бути, що они перепуджені стрѣльбами въ лѣсахъ, поуѣждали на поля.

— Узявнѣе мнимого графа Мілера чи барона Розе — пшуть намъ зъ Тернопольскимъ — выклало въ Тернополи и околици здавнѣе. Сл личнѣсть тутъ добре знана. Досѣ всѣ думали, що той нѣбѣ-баронъ — то идентична особа зъ Гугономъ Шенкомъ. Въ часѣ процессу Шенка продавано фотографіи мнимого барона зъ подписомъ „Гуго Шенкъ“ и мабуть не мало ихъ розбѣшло ся, бо мнимый баронъ порывавъ быть членомъ знакомства. Та я рѣдка сѣбѣдѣсть тыхъ двоихъ особъ. Оба въ одномъ вѣщѣ оба грали на скрипцѣ, оба записали ся до посажныхъ дѣлѣтъ або вдовничѣ; оба техници по фаху и знатоки горальнѣ. У Гугона Шенка знайдено білѣты баронъ Joachim Rose а мнимый графъ чи баронъ такожъ прибралъ то саме имя. И Шенкъ и теперѣшній баронъ надали въ одномъ році лѣсты до царя російского, надали на той самѣй почтѣ — въ Гриваловѣ. Дивна рѣчь: якимъ то способомъ доставъ баронъ концессию на бюро техниче у Львовѣ? Вывѣску мавъ величезну при улицѣ Осоловскихъ. Вѣдъ звыкъ бувъ чванати ся прилѣжно самымъ знатнѣйшимъ людемъ. Клопоту мавъ троха въ Скалатѣ и въ Тернополи въ старостѣ, бо-жъ его лѣгитимация була недостаточна. Зъ Тернополя робивъ екскурзи, навѣтъ въ далеку дорогу. Чоловѣкъ се досѣ образованный. Въ Тернополи здаєт ся не зрѣбавъ вѣдѣти нѣчого, що могло бы быть наганнѣмъ Тернопольскій музыки бачили въ баронѣ славного скрипка Joachim'a и дали була въ его честь вечеръ за гербату...

— Снаженіи коня привезено сими днями до львівской школы ветеринаріи. Для дальшюи оебсѣрвации ухитжено его въ зѣлѣзній клітцѣ. Снаженіи объявляє ся у конѣ въ странный способъ: Все гризе, а навѣтъ собѣ зъ груди поковыривъ масо зубами. Се селянскій конь зъ Рокитны. Водъ часу цѣгованя львівской школы ветеринаріи есть се доперва другій случай.

— Управляющій совѣтъ Народного Дому роздає при концѣ I-го курсу 1894/5 школьного року 143 зр. на підмоги для учениковъ и ученицъ львівскихъ и деякихъ поза-львівскихъ науковыхъ заведѣнь, а то 125 зр. зъ фондѣвъ Народного Дому и 18 зр. зъ фонду Горького. Зъ послѣднего фонду одержують відмоги головно ученицъ женскихъ учительскихъ семинарій.

— Знесенне епитрахильныхъ доходѣвъ. „Буковинскій Вѣдомости“ доносять, що сими днями выѣхала до Вѣднѣ депутация буковинского православного духовенства, що має предложати цѣсарю просьбу о знесенне епитрахильныхъ доходѣвъ а заступленье ихъ постояннымъ, высюмо водъ теперѣшню платнею зъ релігійного фонду. Депутация проводитъ протоверѣи о. Иванъ Гостюкъ зъ Балковецъ.

— Водѣ товариства „Сѣчь“ у Вѣднѣ одержали мы таку телеграму: „Товариство „Сѣчь“ заявляє свое озапечанье по поводу свѣтжюи могилы многозаслуженного Омеляна Партицкого“.

— Въ польскомъ историчномъ тозаристѣ читавъ д-ръ Иванъ Франко въ суботу про церковного писателя Ипатія Потѣя. Значивши у вступѣ взгляды заседанье литературныхъ праць Потѣя въ нашѣмъ вѣщѣ и ихъ вагу для дѣлѣшого познаня и оцѣнки того невысказаного чоловѣка, прилѣгнѣтъ ровновѣтъ докладно про

его свѣтске житѣе до 1593 р., поправляючи рѣшнѣ веточности и похѣбка давнѣйшихъ біографѣвъ (Кашки, Сапѣи, Вишневского, Трипольского). Згадавши колькама словами важнѣйші факты зъ пѣвнѣйшого житя Потѣя, прелѣгнѣтъ переходѣтъ до его творѣвъ. Подѣлявъ ихъ на три группы: Листы, исторично-полемичнѣ розправы и проповѣди. Мимо приватного характера, деякі Потѣйскы листы были выдрукованнѣ ще за его житя въ дѣлахъ „Apokryfy“ Броньского и „Antirrhesis“; теперъ напечатано ихъ значно больше. Прелѣгнѣтъ подаєвъ характеристику способу писаня Потѣя, послугуючи ся при томъ вырывками зъ его листѣвъ. Дальше вычисляетъ розправы, напечатаннѣ за житя Потѣя, котры можна зъ большою або меншою певностю приписати ему, а именно: „Унія Грековъ зъ Римомъ“ выдана по руски 1595 р. въ Вильнѣ, „Календаръ римскій новыи“ выд. по руски въ Рымѣ, Antirrhesis, выд. по руски в по польски 1598 въ Вильнѣ, „Prawa i przyladje zatwierdzajace unię“ выд. амовѣрно коло 1600 р., „List Melezyusa patriarchy alexandryjskiego do Rosieja i odpowiedzi na tenże list Rosieja“, выд. по польски въ Вильнѣ 1701 р. Вырывками зъ першюи и послѣднюю праць прелѣгнѣтъ влюструвавъ литературну манеру автора и закінчавъ короткою характеристикою проповѣдей, котры что йно ето лѣтъ до его смерти выдаєвъ Левъ Кишка. Въ дискусіи забирали голосъ проф. Кубала, проф. Демьянскій и самъ прелѣгнѣтъ.

— Уличнѣй неурядки выклало въ Перемѣшли дня 31 н. ст. сѣчня введенѣе державнои полиціи. Хтось розстуваетъ чутку, що занятѣе постерункѣвъ полиціиными войками вѣдбуєт ся при звуцѣ войсковой музыки и въ наслѣдствѣ сего збѣрала ся на улицѣ Дворского и на площа на „Брамѣ“ численна товпа, переважно мѣшкои драги, що має часто непорозумѣня зъ полицією. Очевидно, что музыки не было и постерунки были занятѣе зъ прикладною повагою. По заглѣвъ мѣшкои полиціанта въ конфѣратѣцѣ на „Брамѣ“ державнымъ полиціиными войкомъ, пошла товпа Казимировского улици на рынокъ середѣ приглушующего свѣсту и насмѣшкѣ зъ мѣшкои полиціи. Однакъ на томъ не скѣнчало ся; розъярена товпа стала кидати камѣньемъ въ война маѣстратского будняку. Сей ексцѣс усмирѣла заразъ державна полиція, роздѣлавши розгуляну товпу и арештувавъ 5 особѣ.

— Конфиската муки. Сими днями сконфискувала торгова власть у Вѣднѣ у жидѣвской фирмы Brüder Schweichler тысячу сотнѣвъ муки за те, что въ нѣй була примѣшка спорну, якъ зѣвство, шкѣдливо для здоровья. Зъ тоя причины долѣтно-австрійске намѣстничтво зарядило строго ревизію збожевыхъ и мучныхъ складѣвъ.

— Конкурсъ на нѣсть. Въ берлинскѣмъ музеумѣ находят ся славный взѣръ рѣзбарской штуки „пергаменьская голова“, котрой бракує носа. Теперъ появилось ся оповѣщенье конкурсу на найкращей грецкій нѣсть. Конкурсъ нагорода выносьтъ 1000 марокъ. Проектѣвъ носа прийшло досѣ до берлинского музеума 200.

— Яланскій жынки. Яланецъ Ринза Ринге М. Гірасъ географъ выдаєвъ въ Нью-Йорку книжку на англійской мовѣ, въ которой высказує свой поглядъ на сучасныхъ Яланѣ. Праця ся дуже интересна, а передовсѣмъ та ен часть, де авторъ говорить о становиску жынки въ яланскѣй сусѣбности. — Замѣчає водъ въ вдоволенѣмъ, что въ исторіи Ялану жынка займала вызначе мѣсце. Яланѣ, каже вѣдѣти, нѣколи не забирали ворогамъ жынокъ и нѣколи не робила ихъ невѣльницами.

Въ Яланѣ, навѣтъ въ найнищихъ класахъ, мущина самъ заладжувъ всѣ найтяжѣйшы работы, а жынка займаєт ся выключно домашнимъ гѣздѣствомъ; въ ен русахъ лежать всѣ чоловѣкомъ заправочаннѣ грошѣ, а если сей зажадає водъ неї иконѣ сумы, то достає звичайно якъ найменше и то зъ компаніями-мѣтомъ відновленю проповѣди на тему умѣркованя и ошадности. Бѣда вѣдѣти Яланку великою штукой, розумного выдавана грошей; вѣдѣ она повоздержати ся водъ непотрѣбныхъ выдатковъ на одягъ и вѣпрати ся гарно та незвычайно дешево.

Одинокою приємностию вбогой Яланки есть проповѣдь або театр; однакъ то само повоздержанье нагороджувъ собѣ она негарною хѣбно, обѣтована. На салѣгахъ зъ сусѣдами такова Яланка може стратити и повѣ дня, чѣмъ она вѣчувано подобна до многыхъ европейскихъ посестерѣ.

Въ высшихъ сферахъ сусѣбныхъ забирають жынкѣ много часу формалистичный, але традиційно водъ роду въ родѣ переказанъ товаришскій обовязки, выповнюваннѣ дуже часто не лишь въ своимъ имевъ, але такожъ въ имевъ своего чоловѣка. Яланка зъ товариства заходить что динны до святнѣй, посѣщає театр, лѣтає по піаікахъ и прогулькахъ за мѣсто, робить візанти подругамъ, ходитъ до клубѣвъ, бо жынки въ Яланѣ мають численнѣ, выключно жынокѣй клубы въ характерѣ товаришескомъ, науковѣмъ, литературѣмъ и филантропичномъ. — Роботы не бере ся; дома варятъ чай, або вяжѣ зъ цѣтѣвъ китицѣ, чѣтає, малює, а нѣ то разомъ зъ вышними членами сѣмѣи заваляєт ся.

Але навѣтъ такимъ розпеченнѣмъ жынокѣмъ не бракує силы и енергіи на случай небезпеченствѣа за катастрофы. Були въ Яланѣ частѣи и то такі случаи, де въ зручнованѣй аристократичной сѣмѣи жынки першѣи отрясали ся зъ пригнобленя и брали ся зарадити сумнѣи та небезпѣной катастрофѣ.

Преходить се имъ тымъ лекше, что яланскимъ жынкамъ, въ котрыхъ была часть въ відновѣйшѣи средѣтѣ, не збѣривали высшого образования и науки.

Въ Яланѣ в много жынокѣхъ школъ, институтѣвъ, а навѣтъ университетѣвъ. Завѣдѣи школамъ Яланѣ має теперъ цѣлый рядъ псалѣтѣлокъ, котры суть правдивыми свѣточами яланской литературы. Згадамо лишь такі имена якъ Мураскі, Шіаібу, Акадоме Емонъ, Оно и Комацкі, Кага и Хіво и др.

Япанске письменство удержували навѣтъ майже выключно жынки, бо мущины засмакували помалу въ литературѣ китайскѣй и ровнѣдушно дивили ся на свою, не привыкаючи ен нѣчимъ до ен розвитку и поддержаня.

Литература въ Япанѣ в теперъ навѣтъ по-платна.

Кромѣ того занятя Япанѣи дуже радо посвячають ся медицѣ. Въ давнѣйшихъ часахъ навѣтъ мущины не добровѣвали въ томъ фаху жынкамъ. Они займали ся лише тыми спеціалными частями медицины, котры вымгали большю физичнои силы. Сучасный Япанѣ має кромѣ лікарѣвъ и литераторѣвъ же и всякого рода учителькѣ, артисткѣ, купчихѣ, жевщицѣ, що посвячають ся правдивѣи науцѣ и властителькѣ адвокатскихъ канцелярій.

За феодальныхъ часѣвъ (періодъ феодализму скѣнчавъ ся доперва передъ 27 роками) жынки и дѣвчѣта выли разомъ зъ мущинами в батьками и борода ся такъ само, якъ мущины, а часомъ ще и лѣпше. Такой войновничѣ жынки, якъ Гомойе, Гауяку суть знаннѣи япанской молодежи зъ найбѣлѣе-аентарѣйшихъ учебнѣикихъ исторіи.

Еще передъ сѣмнѣцати роками, коли одивъ япанскій патриотъ Саіго, недовольный реформами Мікадо подѣвѣтъ бунтъ, водъ збѣрѣвъ собѣ кромѣ мужеского войска такожъ цѣлый полкъ гарныхъ дѣвчѣтъ. Той полкъ бывъ ся зъ такою водвагою и завязѣмъ, що звернувъ на себе загальну увагу. — Дивна рѣчь, что тѣ жынки — жовѣры не траляли нѣчого на своѣмъ природномъ повѣдѣ.

Япанська исторія, не мѣгѣлогична, але оперта на жерелахъ, вѣдаєт ся, что на япанскомъ тронѣ сидѣло много цѣсаревыхъ, котры уираляли самѣи безъ помощи мужа, батька, чи еына. И тогда така цѣсарѣва окружала ся сѣмѣиными жынками, жынки занимали першѣи етаповиска въ арміи и админістраціи.

Теперѣшняя конституція, заведена въ Япанѣ передъ шѣстѣма роками, поѣла европейскихъ взѣдрѣвъ, збѣривъ жынкамъ управлѣти державою. Тому жынка суть недовольны теперѣшнюю конституцію и стрѣмлять до ен змѣнъ; поперѣдъ всего она жадають для себе права голосованя, потѣмъ права выбору, а кода въ концѣ войшли до парламенту въ большѣи они пострадали бы въ дорожъ лѣбального голосованя о змѣну конституціи въ бажанѣмъ дусѣ.

— Дробнѣй вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ погорѣлымъ громады Паллѣкорны, въ брѣдѣсѣмъ потѣ, 500 зр. підмоги. — Цѣсаръ помиловувъ Фр. Бучковского зъ Золочева, засудженого за убійство Михайла Чернецкого на кару смерти, отже перемѣнено Бучковскому кару на 20-лѣтню взынцію. — Повѣтова рада въ Ярославѣ признала на передѣлату часовисей Szkola a „Учѣтель“ 60 зр.

Вѣсти зъ Аеп. львівской.

Презенту на опорожнену паролію Ракѣвъ regіеа collationis надало намѣстничтво о. Юліанови Левичукоу греко-кат. пароліи въ Словнѣ.

Телеграммы „Дѣла“

Черновѣцъ 5 лютого. Въ буковинскомъ соймѣ въ дебѣтъ надъ прелімінарѣмъ школьного фонда забравъ голосъ президентъ краю гр. Гоєсъ и заявилъ, що признає справедливість жалѣбъ на недостатку рускихъ душпастирѣвъ. Правительство буде старати ся зарадити сему и зрѣбѣти своѣи обовязокъ. Кромѣ того заявилъ президентъ, що невагомъ буде отвѣрена пизна руска гімназія въ Черновѣцѣхъ.

Вѣдѣнь 5 лютого. Цѣсаръ прибуде до Капѣ Мартенъ 11 с. м. и задержитъ ся тамъ три тыждѣтъ.

Петербургъ 5 лютого. Говорять о уступленіи министра справъ внутрѣшнихъ Дурнова, а наслѣдникомъ его ставъ бы кн. Голицынѣ.

Софія 5 лютого. При доповняющихъ выборахъ до собранія вышши кандидаты правительства; Стамбуловъ и Цанковъ перепали.

Парижъ 5 лютого. Соціалісты поставили внесенье, чтобы неправымъ дѣтямъ надати ровнѣи права зъ правымъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На домѣ „Провсвѣты“ надѣлано Вп. пп.: 1) на нашѣи руки: Іос. Мшикевичъ зъ Вадовицъ 2 зр., о. Е. Лесненскій зъ Васильковецъ 1 зр.; 2) до товариства „Провсвѣта“; Антонъ и Иванъ Рыбачокъ зъ Микулѣнцѣвъ 2 зр., о. Петро Погорелскій зъ Дрогобица 1 зр., Володимъ Выгошинскій директоръ школы зб Знесѣвъ 1 зр., Олекса Коняцкій зъ Кііва 2 зр.

— На будову руского театру надѣлано Вп. пп.: 1) на нашѣи руки Іос. Мшикевичъ зъ Вадовицъ 1 зр., о. Евст. Шмериковскій зъ Падѣбрнѣи 1 зр., зъ пушки ухитженои въ складѣ Зах. Гриньковскаго, о. Іос. Куцѣнскій зъ Паричѣ 7 зр., збѣривъхъ за купоны, конференційный кружокъ надѣбриньско-замѣбѣиный на заѣздѣи зъ дня 13 н. ст.

— На „Школьный Помѣчъ“ у Львовѣ надѣлано на нашѣи руки о. Евст. Шмериковскій зъ Падѣбрнѣи 1 зр. 50 кр., збѣривъхъ по 50 кр. водъ Ник. Васильчука зъ Гвозда, водъ Алексея Матѣйчука зъ Назавизова и водъ себе.

— На закупно образа Ивасюка надѣлано на руки нашей админістраціи п. Іос. Мшикевичъ зъ Вадовицъ 2 зр.

— Для товариства „Русани“ у Львовѣ надѣлано на нашѣи руки п. Іос. Мшикевичъ зъ Вадовицъ 2 зр., а на руки о. К. Пашковскаго зложивъ п. Іос. Мшикевичъ нотаръ зб Збѣрѣи 10 зр.

При закупів товарів просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець і одячальний редактор: Іванъ Белей. Пятъръ въ сабр. Черлявникон. 3 друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднареного

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі та руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток «Нісідотек» публікує найважливіші новітні виходять за кордон, а за кордон за кордон за кордон за кордон.

Передплата і інсерати приймаються у Львові: Адміністрація «ДѢЛО» ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, а Бюро газети ул. Карла Маркса 9. у Відні: M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. В Пемт: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на «ДѢЛО» в власність за інсерати платити у Львові.

Передплата на «ДѢЛО» в літер. додаток:

в Австрії:	за границею:
на чистий рік . . . 18 гр.	на чистий рік . . . 24 гр.
на чистий рік . . . 8 гр.	на чистий рік . . . 12 гр.
на чистий рік . . . 4 гр. 50	на чистий рік . . . 4 гр.
на чистий рік . . . 4 гр. 50	на чистий рік . . . 4 гр.

у Львові:

на чистий рік:	на чистий рік:
на чистий рік . . . 16 гр.	на чистий рік . . . 8 гр.
на чистий рік . . . 4 гр.	на чистий рік . . . 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються за умови попереднього заборони. — Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалу. — Неодержані гроші повертаються в день виходу. — Оголошення приймаються за умови 6 гр. в день, однак сербські оголошення за рубрикою «Надобавки» по 10 гр. в день. — Загальні збори по 10 гр. в день.

Слово для роз'яснення.

II.

Так як нині стоїть справа руска в Австрії — наш принцип національний [українсько-руський або т. зв. малоруський] виступає поконати всякий протиставлення і взяти нині в Галичині й на Буковині рйшучо верх над тенденцією «об'єднательною», підтримуваною тими кругами з-за кордону, котрі там намагаються ся драконськими указами відняти двадцять-міліоновому народови природне право розвою на основі національної — а дуже не раді зростати українсько-руського руху національного в Австрії з тою простою причиною, що вони може і мусять відділювати на Русинів в Росії. З тим фактом — з фактом побди і запанованя нашого принципу національного в австрійській Русі мусить чинити ся кожний народовець — без огляду на те, за яким вони стоїть напрямом політичним, — з фактом тим мусить числитися і фракція радикальна, котра з народодвцями має національний принцип за точку спільну.

А коли наш принцип національний — як сказано — нині на Русі австрійській взяв уже верх, запанував, то тепер гріхом було б нам починати що-небудь такого, що б той фактичний стант порушувало, вносило нове баламутство в справу руску в Австрії — баламутило не лише своїх але і чужих — завертало знов до давного хаосу а може спроваджувало ще й новий заматавання. Нині нам Галичанам лиш тільки треба з того, що kwestія національності — kwestія: хто ми? — на котру Русини в Австрії десятиліття мусили в спорах марнувати час і може найбільшу частину своєї енергії і сили з шкодою найважливіших інтересів народних — що та kwestія нині вже порішана, стала, як Немець каже überwundener Standpunkt. Хто з Русинів добра бажає своєму народови а при тій здоровій думці, — той певно мусить бути лише рад з того, що kwestія національності, котру нині будь-що-будь мусимо уважати порішеною, перестав бути головним предметом спорів між Русинами, а натомість Русини можуть взяти ся за інші інші справи свого народу, довгі часи занедбані.

Ми Русини — одиний народ в Австрії, котрий від часу першої конституції без настанку грізе ся у власній внутрішній своїй і з'єдає ся о kwestію: хто ми? — коли тимчасом другі народи, не маючи тої ворожати штучно викликуваної kwestії, могли використати час і виступити сили на розв'язок свого народу у всіх напрямках — політичних, просвітних, економічних і соціальних. Нинішній стант справи рускої в Австрії без сумніву дозволяє вже нам Русинам ступити на шлях інших народів монархії — дозволяє нам на м'яце безпредметних уже спорів о національність — поглибити свою роботу для народу в цілі подвиги його політично, просвітно і економічно.

Зб'єднати партійних відтінків між Русинами — одна лиш фракція московіфільська, тероризуюча партію т. зв. старих, стараєсь підтримувати і [яко оруддя ворогів нашого народності] очевидно не перестане намагатись викликати спори о національність в Галичині й на Буковині і тим чиним паралізувати всяку реальну роботу для народу. І чи-ж даво, що з тою фракцією ніхто з народодвців нині в'яков спільки мати не хоче? Чи це мало нам десятків літ життя конституційного, потрачених на спорах о kwestію «хто ми?», ба й о kwestію «я» і «ми» — на свою нужду а на сміх ворогам?

Ні, годі! Час з уже полишити тих темних лицарів в спокою, нехай смажать ся в своїх сосях аж до білого... аж до шкваркб... Час уже — тим більше, що в самій партії т. зв. старих — котра як цільовість годі вповні ідентифікувати з фракцією московіфільською — що-раз більше бере верх здоровіший погляд на справи рускі — бере верх побізнання, що Русинам треба вже раз

побізнати зб'єднати о «я» і «ми», а взятись за реальну роботу для народу — бо внакше як ті шури погрізають ся за «я» і «ми», коли міліони народу пропадають без проводу й помочи своїх «зречих» братів...

В справі в'єча руского духовенства.

Позвольте, Ва. Редакторе, м'єся в Вашій часописі на отес писемо, викликане дописом в 2-м ч. «Галичанина». Дуже б ми убожували, если бы Ва. клір рускій оціняв справу в'єча через окуляри дописувателя «я». Виступаючи з нинішнім писемом в Вашій часописі для оборони і висвітлення правди, чиню се тому, щоб сконстатувати [о скільки се на-разі можливе] всі досі перебуді трудності з підготовленням справи в'єча цілим руско-католицьким духовенством, без огляду на партійне становisko, так дуже пожаданого а так дивно байдужно підпараного.

Першою трудностю було загальне порозуміння: чи в'єче се має трактувати єдино о матеріальних потребах руского духовенства, чи протавно — порушити достойно а рйшучо всі справи нашого стану і нашої церкви, щоб, если не спонукати рйшучо зміну налучше то бодай подати властивий стант сеп церкви у нас до відомости інтересованих чинників і як найширших кругів єрархії католицької, долею церкви входу в послідніх часах вельми заінтересовані, і за посередництвом Преосв. Єпископату, до чого було б треба порозуміння з ним, предложити одатній заявленя так св. Отцю, як і державним чинникам.

Переважала на рйшті гадка друга, а знов вирінула дальша трудність, а именно: чи в'єче се мало б відбутися як в'єче чисто горожанське руского духовенства, без узглядненя Єпископату, чи як в'єче релігійно-грожанське, яким оно після свого матеріалу було б дійсно, а в'єчі раз з'єднаних повідомленням і благословенням Єпископату. Мужам церковним годі було пойти вишою, а не сею другою дорогою; однак не випущено з уваги сего, що учинити б в'єчі неможливою виправді, але такі можливі спинюваня в'єча? І на сей випадок були личності, чинно займавші ся справою в'єча, приготовані на скликання по вменях збору замкненого, результати котрого були б ті самі, що і в'єча прилюдного.

Дальша трудність була в виборі м'єся. Підписаний був від початку за Церемішлем, але з огляду на бажання, щоб се було прибутне членам всіх єпархій, заявлено ся в'єчасописях за Львовом; а позаяк формального в'єчевого комітету досі ще не завязано, то справа з м'єцем стояла в'єчасописях.

Над' тим розважанням сходяв час, а практичною роботою, що концентрувала б приготованя в'єча, не було. В'єчасописях обзвували ся голоси вимагачі до д'єла, а ніхто до него не брав ся. Нарешті на прямий личний зазив, як прилюдний так і письмовний, по-при інших ставули до праці зорганізованя в'єча. Впр. о. Чернецький і моя вичтожність. Годі мені розводити ся надзвичайним, чому нас именно в'єчано до сеп праці. Може в'єчав миновшости було щось, що давало надію на успішне розпочаття і переведення справи в'єчасописях сподб. Мимо зазиву, поновлюваного з натиском, викидало ми, чи не найде ся хто, загалом духовенства більше симпатичний, бо тут ходило о провід, о послух до єрархії, без котрого не устоять ся в'єча загальне д'єло, не переведе ся жадна організація. Коли-ж м'єся за м'єсяцями минав і ніхто не брав ся до д'єла, а в'єчасописях почато вже кинути з енергії нашого духовенства, розпочав д'єло о. Чернецький, оден з відомого трійки, спомоганий мною і іншими, упевнившись се передовсім о прихильності для справи у всіх трьох Ординаріатів, котрі мають право знати, що робить духовенство, хоч-б з де-чим і не годило ся. Так що-ж? де руска натура вирізняє без ставана дубом всім, де ходять о загальне д'єло?

Ми скорі до «глагольства», але де йде о «д'єло», там ми так повільні, з такою предвзятою киданню кам'я в під ноги тям, що хотять трудити ся, — нехай знають, що ми «загалі»!

В'єчав миновшого року помістив я в «ДѢЛО» статтю ненавч вступну о цілях в'єча. Там сказав я о обороні в'єри. І сей час вайшов ся собрат «з Подбля», котрий в'єчав в'єчав, не прочитавши добре, ну-ж розводити ся, що в'єче не єдино, щоб становити о в'єрі. Ось вам перша ведмежа прислуга, тям боленіштя, що походила від собрата, признаючого, що в'єче потрібне. Таких прислуг публично віддаваних було більше. До них належало м'єж іншими бажання, щоб держава зробила нас, клір католицький, своїми урядниками; щоб право патронату було переняте державою, мов-б за мало було нам сеп державної завісности, в'єчав наша церковь досі находить ся, і все благо наше лежало в поставленні нас жандармами державної поліції, від чого всякій інший католицький клір всіми силами боронить ся, бережучи становiska незалежності католицької церкви від держави. Наслідок с'єх прислуг був той, що Єпископ митрополит змінив свій настрій для справи в'єча, побоюючи ся можливою догматичною компромітації кліра. Сему побоюванню годі й дивуватись, знаючи, як то не оден з нас без приготування рве ся до глагольства, і — вище з чимось не так як треба. Що таке в'єчав може дивити ся не лиш звичайному, але і пралатови нав'єч, пригадають собі ті, що в'єчав часі соблазнили ся «адамізмом», проголошеним з верхово публично, перед чим релігійним збором... Нарешті полагоджено ся справу в'єчаву постановою, що дискусія будуть вести ся вно в комісіях, а на в'єчав самі буди лиш проголошеня та підпире ресерватів і просте притакуюче або відклонюче голосованя над подійними резолюціями, без дискусій, як се д'є ся в'єчав на зборах того рода — і се в'єчав конче з огляду на число резолюцій [около 100]. Поясненя се дано цілому Преосв. Єпископату, а при тій зарозумі, що справи маючі на в'єчав трактувати ся, будуть ему предложені до відомости. Резолюція ж до кожного з тих справ остануть справою вольного рйшаня духовенства, а предложені по в'єчав Єпископату до дальшого урядованя, можуть бути ним відклонені, — в'єчав справі, за котру в'єчав одв'єчав прийме комітет в'єчавий, треба цілком спустити ся на здоровий розум свого кліра, се бо конче умова взаємної любові і довіри.

Щоб прийти до всестороннього матеріалу в'єчавого, запросив Впр. о. Чернецький прилюдно в'єчасописях весь загаль клір до надсилання одв'єчаних уваг і праці. Була дана нагода до найобширшого трактування справи, а тіснійшому кружку в'єчавому ходило о пізнання сею дорогою личностей інтересуючих ся живо і чинно справою в'єча, пожаданих до переведеня організації в'єча в'єчасописях. І знов повторила ся стародавня історія: до д'єла майже бракло рук; в'єчав нав'єч справі, як вказане, що було б пожадано порушити на в'єчав так дуже бажані, не було прошеного послуху. І мимо горячої любові і дбалости о честь і славу нашу та і мимо оптимістичного настрою, прийшло на гадку питання: чи не «morituri» ми? Найшли ся однак не многи, що переслали уваги і праці свої, здавши їх під осуд тих, котрим їх пов'єчав, — і порйшено матеріал сей в'єчавій кружку обробити, зложити в'єчавій д'єло, і струтувати его з мужами праці, без глагольства. Се стало ся на зборах 27-ого грудня, де одобрено около 100 резолюцій, відносячих ся до всіх р'єзних справ. Слі кому жалі, що до числа тих мужів не був призначений, може потішити ся тим, що его долю поділяли многи, бо ходило о як найкоршій перегляд матеріалу, до чого надто великого числа сидувати годі, а вимагавши мають своє оправдане в'єчавій, що не знали через Духа святаго, хто здалий до сеп праці вступно, і не робили собі скрупулу з випущеня з у-

ваги тих, котрі жалували взяти перо в'єчаву, щоб свої погляди чини о. Чернецькому [о що вони просив], чи бодай в'єчасописях до відомости подати, а тим себе зголосити готовими до д'єла. Баласту бо ніхто не бере там, де ходять о акцію. Слі в'єчав мужів довіри був призначений і о. А. Торонський, то певно титулом его в'єчавій д'єлності, але не в'єчавій характеру представителя Виреосв. митрополита, а так само подана в'єчаві о передачу о. Торонському протекторату над в'єчаві в'єчаві злого видумана, а з нею угадав все, що з сеп в'єчаві ложно далше висноване. Відповідно до рйшеня — предложити ся в'єчавій матеріалі ще ширшому кружку. Мені поручено в'єчавій цілі відв'єчави ся до видавчій личностей з запитанням, о скільки они інтересують ся справою в'єча, щоб тою дорогою вишукати готових до дальшого д'єла. Запитаня розблано; о скільки і що відповіли, полишаю на разі в'єчавій тайні.

(Конець буде.)

Загальний збір членів філії «Просвіти» в Золочеві.

Дня 31 н. ст. січня відбув ся в Золочеві загальний збір філії «Просвіти» а разом і поминальне богослуження за упокій бл. п. Омелана Огоновського.

Соборну літургію відслужив м'єсцевий парох і декан о. Ал. Чернявський разом з о. мек. Іос. Стісловським з Лядко і о. Вол. Поховським, підчас котрої вголосив о. Дан. Танайкевич з Закомаря вельми патріотичну проповідь о заслугах бл. п. Омелана. До парастасу стануло 13 священників а підчас того зборав о. Сид. Єзерський з п. Гр. Хараконь невеличку в'єчаву на побільшеня фонду стипендійного імені Омелана Огоновського. В'єчав цілою відправою с'єчав корі анєкій.

По годі 2-й почали в'єчаві магістратської зборити ся члени філії на зборі, а збралось їх все-таки досить значне число, бо до 50 селян і м'єчан, 16 священників а 14 зб'єчавих інтелігенції; явив ся і відпоручник головного вид'єлу Ва. д-р Кость Левицький з Львова. Правительство заступав на зборі комісар п. Добровольський.

Засіданя збору відкрив голова філії промовою такого змісту: Повитавши прибавших членів, начеркував коротенько розв'єчав товариства «Просвіти», котре заложено року 1868 патріотичною громадскою академічною молодіжю, без всяких матеріальних засобів, до того окружене підозрінням чужих і своїх, а тільки піддержане непокитною в'єчавою в'єчаві піднятою справою і незломною надією в'єчаву красу будучи своєї батьківщини розпочало свою роботу пізнання і просв'єчав темного люду. Зерно просвіти почало рости і вирости в'єчаву дерево, що розпростерло свої в'єчаву на цілий руський край. «Просвіта» єднала з кожним роком щирих труженників, доблєла невиспущим трудом в'єчаву свого люду знаня своїх і чужих, а в'єчаву найкрасше достало в'єчаву з уст самого Найдостойнішого монарха, котрий, дбавши ся 1880 р. про цілі і змаганя «Просвіти», заявив відпоручникам в'єчаву се «вельми хосенне товариство», виділи перетворивши ся з товариства просвітного в'єчаву просвітно-економічне, зм'єла м'єчаву року при величній здиві одушевлених членів обхотити 25-ту річницю своєї вельми хосенної діяльності. «Ми, поважана громадо, — сказав голова філії — всемо як філія також в'єчаву того товариства, що вирости вельми надійно ще року 1878. Однак, на жалі, ся в'єчаву стала від кількох літ надіти і усихати. На се зложивсь дуже невдалий м'єсцевий обставини — брак діяльних членів в'єчаву самім центрі, недостача хати і матеріальних засобів, брак глибокого патріотичного почуття у переважній часті членів, котрі вибравши на загальнім зборі вид'єлу, думають, що вже вивили виявили в'єчаву обов'язку. Щоб-ж сему алу зарадити, щоб і наша філія могла на будуче пыматись між своїми діяльними посестрами ми ось збрали ся на сей збір-нараду». За тим згадав голова філії заслу-

Мерунович. Пос. Чарторыйскій горячо промалявъ за внесенієм Рутовского, картаючи наміры и ухвалу більшости палаты, а варазомъ и ен речника пос. Войт. Дѣдушицко го, котрый сѣзисматами хотѣвъ оправдати голосованье. — Пос. Меруновичъ равнужъ промалявъ въ душѣ внесенъ меншости.

По промовѣ референта принято и прочіи внесенія більшости комісії.

На томъ перервано засѣданье, а продовженіе засѣданья вызначавъ маршалокъ на 3½ год.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Зъ Истріи надходять вѣсти, що заряженъ въ причины розвязаня сойму выборы заповѣдають ся для Славянъ не эле. Италіявцѣ можуть въ девятнадцати своихъ мандатѣвъ страгати пять. Тодѣ пропорція Италіявцѣвъ до Хорватѣвъ була бы якъ 14 до 13, а народне сторонництво, хочъ и не мало бы більшости, заняло бы поважне становище и при малѣй аржуности могло бы осягнути побѣду. Италійскіи мандаты сильно зытроженъ въ мѣскахъ окрузѣ Люссинъ-Керзо-Велія и въ сѣльскихъ окрузахъ Капо д'Истрія, Пірано, Поля и Царенцо. Такий результатъ выборовъ бувъ бы найлѣпшою вѣдомѣстю на ухвалу розвязаного сойму и на доведену Италіявцями до послѣднихъ границъ справу урядовыхъ наисей якъ разъ въ тыхъ мѣсцевостяхъ, де при выборахъ може побѣдити славянское население.

Комісія долѣжно-австрійского сойму, котрой передано правительственный проектъ реформъ выборного закона и статуту краевого наряджувала ся надѣ реформою выборного закона. Пѣсля ухвалы комісії будуть выбирати до сойму властителей великои посѣлости замѣсть 15 послѣвъ 16. Дальше середины мѣста въ Вѣднѣ буде выбирати 6 послѣвъ, передмѣстѣ Леопольда 2, дѣльницѣ вѣдѣ третей до девяти по одному, а дѣльницѣ вѣдѣ десятон до девятнадцатон по двѣ разомъ одного. Тымъ способомъ Вѣднѣ замѣсть 16 послѣвъ, якъ досѣ, буде мати теперь 20. Вѣдѣтакъ ухвалая комісія заведенне безпосередныхъ выборовъ въ сѣльскій куріи, де голосованье має вѣдбувати ся въ кождѣй громадѣ. Справу призваня вірительного голосу вѣднѣскому бурмістрову розважати комісія на другѣмъ засѣданю. Репрезентантъ правительства не сиротавивъ ся теперь безпосереднымъ выборомъ, отже можна сподѣвати ся, що Долѣшна Австрія дочекае ся большогъ числа мѣскихъ послѣвъ и безпосередныхъ выборовъ въ сѣльскій куріи.

Войсковая комісія тирольского сойму приняла законъ о оборонѣ краевѣй и загальномъ ополченю зъ такимъ змінами, на які прастало правительство. Всюды говорятъ що и соймъ згодить ся на ухвалы комісії.

Одна провинціална газета Journal de Rouen помѣстала вельми цѣкавы вѣсти о причинахъ уступленя Казиміръ-Періера. Статья виспрована Періеромъ. Періе сказавъ або диктувавъ редактору згаданой газеты, що заколотъ, выликанный его уступленьемъ у Франціи въ Европѣ, бувъ для него несподѣванымъ. Вѣдѣ думавъ, що зміна президентуры перейде незамѣтно. Ся обставина доважуе, що Періе стоявъ на своихъ становищахъ цѣлкомъ невзломаный. Коли по убійствѣ Карнога предложено ему президентуру, то вѣдѣ мусѣвъ ен принять, чтобы не заслужати на закладъ малодушности, але вѣдѣ зъ горы знавъ, що не має здѣлности на таке становище, и въ оно не вѣдповѣдае его характерови. Подѣвъ оправдала тѣ его сумѣвы. Кабинетъ Дізіюго спавивъ его крокы. Майже кождый міністеръ дѣвалъ лишь о своѣй ресортѣ, готовъ бувъ другому перебивати, старавъ ся о особистѣй успѣху а не о загальномъ добромъ. Се великій грѣхъ теперѣшнихъ кабинетѣвъ. Конституція не вызначаетъ президенту ролѣ абсолютной пасивности. Конституція застерѣгаетъ для президента иніціативу законодату; вѣдѣ має дѣлати о перевѣденіи законѣвъ и ихъ хоронати, вѣдѣтакъ полагоджувати имеваная цивильный и войсковыи та подготавляти и заключати договоры. Тожъ Казиміръ-Періе бувъ въ своихъ правахъ, кола хотѣвъ, чтобы его о всѣмъ информовано. Тымчасомъ дѣякіи міністры мовѣ навмысно старали ся передъ нимъ все затаити. Міністеръ справъ заграничныхъ не показувавъ Періеру дешеть дипломатичныхъ въ такихъ справахъ, котры Періе, будучи міністромъ, розпочавъ. Міністеръ скарбу предложивъ бюджетъ зъ звѣстною формулою: «Въ имени президента республики», але не повѣдомивъ Періера навѣтъ про найважнѣйшій позиція преліминаря. Одного дня появлялся въ урядовѣй газетѣ именованя, котры не были Періеромъ предложены до подпису. Другимъ разомъ именовано одного префекта безъ его вѣдомости, але вѣдѣ вѣдмовывъ самъ разомъ

своего затвержденя. Періе мѣгъ вѣдкрыти тѣ неправильности парламентови, однакъ вѣдѣ волѣвъ радше подати ся до дѣмисіи. О дѣмисіи думавъ вѣдѣ вѣдѣ вересня и лишь жавъ на вѣдповѣдну нагоду. Вже тогдѣ вѣдѣ выготавлявъ звѣстне писмо, котре було вѣдчитане 16 сѣчня. Рѣвножъ надѣвали ему змаганя, представити его яко реакціонера. Вѣдѣ рѣшивъ ся уступити, але о томъ не повѣдомивъ нѣкого, навѣтъ зъ найблѣзшон родины. Поки-то не думавъ Періе выдѣвати брошюры, хибѣ бы змушено его публичными напастями. При найблѣзшихъ выборахъ буде Періе кандидувати до парламенту зъ своего округа выборного.

Остра промова царя до депутацій, въ котрой вѣдѣ зазначивъ такъ выразно идею самодержавности, була вѣдповѣдію на адресу тверского земства. Тверское земство, рѣдѣна сторона Бакунина, вызначало вѣдѣ давня своины либеральными поглядами, подало свою адресу безъ посередництва губерніи, чтобы въ сей способъ голосъ населеня дѣставъ ся безпосередно до царя. Змість тои адресы такий: «Въ замѣтныхъ дняхъ почину дѣльности В. Величества для велико-русского народу засылае Вамъ привѣтъ вѣрне и передане земство губерніи тверской. Подѣляючи Вамъ смутку, надѣмося, що В. Величество найдуть въ любови, свѣдѣ, надѣи и вѣрѣ люду потѣху въ горю, яке навѣстало такъ неожиданно Васъ и край, та подѣору въ выповненю тяжкихъ обовязковъ назначенныхъ Вамъ Провидѣнемъ. Велико-русскій народъ привѣтъ зъ вѣдчаністю замѣтѣи слова В. Величества при вступленю на престолъ. Рѣвножъ и тверское земство переняе вѣдчаністю и надѣю на успѣхъ змаганъ В. В-ства для добра народу. Надѣмося, що наше щастье буде рости и скарѣляти ся, если якъ народъ такъ и представитѣль власти правительственной будутъ придержуватися неохотно законѣвъ, бо законъ, котрый есть воплощеніемъ царской волѣ, не смѣе зависѣти вѣдѣ особистыхъ поглядѣвъ поодинокыхъ заступниковъ власти правительственной. Мы пересвѣдченъ, що право поодинокого индивідуумъ и громадскихъ институтѣвъ буде захоронене и ненарушене, але мы выжидаемо такожъ, пане и царю, що тѣ институтѣвъ дѣставуть возможность и управленне, высказати свою гадку въ вѣстѣяхъ ихъ обходяхъ, чтобы въ сей способъ голосъ велико-русского народу о его потребѣхъ а такожъ голосъ заступниковъ администраціи дѣйшовъ до престола. Надѣмося, що Ваше правительство поведе Россію по дорожѣ мира и права а живявнимъ силами сусѣдственности подѣстѣ ся возможность развитку. Мы пересвѣдченъ, що могучѣсть В. В-ства, въ спѣльномъ поступованю зъ передаными престолови и вѣтчинѣи станами Россіи, найде жерело силы и успѣху великодушныхъ намѣровъ В. царского Величества.»

НОВИНКИ.

— Поминальне богослуженне за упокой б. п. Олександра Огоновского вѣдбуде ся заходомъ родины покойного въ пятницу дня 8 н. ст. лютого въ церквѣ Успенской о годниѣ 9-ой рано.

— Мѣщанська Бѣсѣда въ Стрию" устроюе въ субботу дня 9 н. ст. лютого 1895 въ локалі подѣ Чорнымъ Орломъ, рынокъ, другій вечерокъ въ танцями. Початокъ о годниѣ 8 ой вечеромъ. Вступъ (только за запрошеніями): 50 кр. для членѣвъ товариства "Мѣщанська Бѣсѣда", 70 кр. для нечленѣвъ. Стрѣйъ вычайный, святочный.

— Въ справѣ еміграціонного руху. Польскія газеты доносятъ, що за починомъ кн. Павла Сапѣги и посла Вельовейского оснужавъ ся комитѣтъ опѣки надѣ еміграціею селянъ, котрый, инавируючи асцію розприваня истинного вѣже въ Австріи "Товариства св. Рафаила для опѣки надѣ еміграціею", поробивъ рѣвночасно заходы для прѣдѣвая безпосередного выливу на селянъ тыхъ повѣтовъ, що навѣщени еміграціею горячемо. До комитѣту вѣшли: Гр. Фр. Потулицкій, презесъ повѣтвой рады въ Перемишлянахъ, яко прѣдсѣдатель, пос. Енджейвичъ, яко мѣстопрѣдсѣдатель, ке. каноникъ Ленкевичъ, кн. Павло Сапѣга, проф. Тад. Пяталь, проф. Туліе, проф. Оларскій и Юл. Топольницкій, выдѣи яко делегаты до централнаго уривавъ тов. св. Рафаила у Вѣднѣ пос. Вельовейскій.

— Процѣсъ т. назв. "омладны" подѣблосъ. Дня 3 н. ст. лютого доручено обжалованымъ и сѣдѣнямъ въ слѣдѣмъ арештѣ въ Тернополѣ членамъ польской "омладны" актѣ обжалованя. Обжалованыхъ есть 26 особѣвъ, имено: Вячеславъ Боржомскій, правникъ, о державну зараду и нарушение публичного спокою; Іос. Шельонъ и Казим. Бенедскій о державну зараду, обиду маестату и выголѣненне противъ публичныхъ заведенъ и институтѣвъ; Тома Книворонька, Вяик. Хабинъ и Адольфъ Цейцнеръ о державну зараду и обиду маестату и членѣвъ цѣсарского дому: Жигм. Зубчевскій о тѣи самѣи злочины; Левъ Квѣльницскій, Киз. Катане, Авт. Стрыевскій, Едм. Балазисскій и Стан. Куле о державну зараду; Іос. Сивяцкій о забуренне публичного спокою та Янъ и Стан. Влохскъ, Март. Войнаровичъ, Казим. Балацкій,

Кар. Кромпъ, Авт. Тхуржевскій, Іос. Шойль-фогель, Ад. Клімешъ, Бол. Кобакъ, Отан. Душицк. Стан. Баньковскій, Іос. Москва и Кар. Скедскій о провину противъ публичного порядку и спокою. До головной розправы, що наступить вмовѣрно при вѣднѣи с. м. покликано дуже богато свѣдѣвъ навѣтъ зъ Львова, бо одинокъ инкриминований фактъ мавъ дѣлѣти ся у Львовѣ въ часѣ гоштиня великопольского молодѣжи. Оборону вѣзавъ на себе львовскій адвокатъ д-ръ Соронъ.

— Одногудѣновыи ноты. Президіалне бюро дирекціи скарбу звертае на ново увагу публики, що одногудѣновыи ноты, осмотренѣи датою 1 липня 1888 будутъ мати правый курсъ ажъ до 31 грудня 1895 р. т. е. що до того реченця полишати ся тѣ державныи бѣлеты въ приватномъ обѣахъ. Касы и уряды будутъ приймаати тѣ бѣлеты при вѣлатахъ до 30 червня 1896 р. включно. Вѣдѣ 1 липня 1896 до включно 31 грудня 1899 буде можна тѣ державныи бѣлеты дѣлати въ касахъ вымѣны и въ централной касѣ державной у Вѣднѣ вымѣняти, а зъ дѣмъ 31 грудня 1899 утратятъ тѣ державныи бѣлеты грошеву вартѣсть и перестане обовязокъ державы до вымѣны тыхъ бѣлетѣвъ.

— Вѣне робитниковѣ вѣдбуло ся передѣчера въ сали дому товариства "Гаязда". Въ зборахъ взяло участь звыжъ 400 особѣвъ. Проводить зборамъ шевскій челядникъ Козакевичъ. На дневномъ порядку була поставлена справа выборочной реформы до сойму и до рады мѣсесон. По дошій дискусіи приймала зборы резолюцію, домагаючи ся, чтобы правительство вылинуло на перевѣденне реформы выборочной ординаціи. По замѣненю зборѣвъ сторонники права загального голосованя поѣшли улицями Лычаковскою и Галицкою до рынка, де передѣ ратухомъ поднесли оклакъ въ честь загального голосованя, по чѣмъ розѣшли ся домой.

— Ревізія и арештованье. Зъ Фриштакѣ доносятъ, що въ Імѣиовѣцѣ, асѣльского повѣта, зробили дня 30 н. ст. сѣчня два жандармы зъ Фриштакѣ ревізію у господаря Доминика Пенкосъ, звѣстного дописувателя до польскихъ народныхъ часописей и референта на горлицкомъ вѣчи, а вѣдѣтакъ не подаючи вѣякихъ причинъ арештовали его и вѣдѣставили до Фриштакѣ.

— Справа будовы польского театру у Львовѣ. Въ часѣ вѣчерашного соймового засѣданя вѣдбуло ся засѣданье бюджетовой комісії, на котромъ на внесенне гр. Стан. Баденього ухвалено призвати громадѣ мѣсто Львова повязку на будову нового театру. Комісія змо дѣлювала внесеня краевого выдѣлу въ томъ напрымѣ, що край дасъ титулѣмъ субвенціи третью часть коштовъ будовы, олако навѣшете 300,000 ар. Кромѣ того ухвалила комісія, чтобы субвенція була признана подѣ условіямъ, що будова театру буде розпочата въ 1896 роцѣ.

— Испытъ до выдѣловыхъ школъ зложили мѣжъ ними на краковскомъ курѣ математично-природничомъ при гимназіи св. Анны: Володим. Борковский, Діон. Добромилскій, Ив. Дырѣ, Володим. Фивакъ, Іос. Круковичъ, Ив. Лудѣвъ, Ив. Мянчикъ, Дм. Пуканѣвъ, Стеф. Скоробогатыи, Іос. Швайковскій, Кипр. Вербиавскій, Мисроел. Ваварскій.

— Зъ Ряшева просятъ насъ, чтобы поднимъ рѣшѣскихъ Русинѣвъ подѣ кондотинційною телеграмою зъ нагоды смерти бл. п. Омеляна Партицкого дошовниги подисомъ Ви профессора Свистуна, котрый, якъ намъ пишуть — найдовше зъ всѣхъ пробывавъ въ Ряшевѣ и на вѣтъ о смерти бл. п. Омеляна Партицкого першій заразъ подѣвъ гадку почтѣи телеграфично память покойного. Завѣряють насъ, що на поданомъ текствѣ до телеграфованя подисъ проф. Свистуна бувъ на першѣмъ мѣсци, однакѣжъ — выдѣо зъ выны уриву телеграфичного — въ текствѣ одержаномъ нами телеграмѣ подисъ профессора Свистуна нема.

— О обиду маестату вѣдбувае ся при замкненыхъ двѣряхъ процѣсъ передѣ львовскими карными судомъ. Прокураторъ обжаловуе Бурду, Стефановича и Зіхля, робитниковѣвъ, що передѣ приѣздомъ цѣсаря въ осени м. р. пѣзала лѣвты зъ погрозами до самого цѣсаря, до охмістера двора, до бар. Кана и до кѣлькихъ вѣнскихъ особѣвъ. Лѣвты были писаны по польски и по вѣмечей. Першого дня розправы переслухано 13 свѣдѣвъ, котры что до тыхъ лѣвтовъ не умѣють вѣдно сказати, але богато розповѣдають про товариства и про агіація середѣ робитничою верстыи Обжалованыхъ боронитъ зъ уриву д-ръ Костъ Левинчикъ.

— Убийство и самоубийство. Жандармъ зъ Устя солѣного Викторъ Пуро, робивъ дня 2 н. ст. лютого службу въ Гавловѣ. Въ часѣ уриваваня мавъ его подразнить одинъ зъ тамошнихъ селянъ, за що вѣдѣвъ его жандармъ оковати и увязити. Однакъ коли селянинъ не зблизжавъ ся на возванне лише вѣдѣступавъ назадъ до порога сѣней, тогдѣ жандармъ выстрѣливъ до него зъ карабина въ ноги. Куля трафѣла въ кожухъ и выравни чотѣри дѣры въ кожухѣ не зробила селянину нѣчого а поцѣдила молодѣ женщину Катерину Клоскову, що стояла за селяниномъ. Куля перейшла живѣтъ, порозривала внутренности и вылетѣла подѣ ребрами зъ противной боку. Жандармъ побѣжавши, что стало ся, выстрѣливъ еще разъ до селянина, але й теперь не поцѣливъ его и куля застрягла въ одѣвѣрку. Вѣдѣтакъ вышовъ на улицу, приложивъ собѣ карабинъ подѣ боруду, стрѣлявъ третій разъ и упавъ трушомъ на мѣсца зъ розбитою головою. Молода жѣнка, мати двоихъ дѣтей, померла по двогудѣновѣй муцѣ.

— Выкопальщице. Въ околицѣ Таганьча въ кѣйвской губерніи, выкопавъ одинъ селянинъ въ огородѣ дубову домовину, въ котрой лежали останки мощѣй лица въ цѣлкомѣмъ воиномѣ уоружено. Выкопальщице куцивъ Хойновскій зъ Кѣйва. Уоруженне лица саладае ся зъ зѣлѣзною шелома, меча въ сѣрѣбѣй похѣвъ, зѣлѣзною кольчугѣ, останки щита и колчана та зъ останѣвъ бляшаныхъ прикрасъ на грудѣхъ. Пропускають, що сей лицаръ живѣ въ XIII-мѣ вѣцѣ.

— Страшна катастрофа лѣчала ся дня 4 н. ст. лютого въ французскихъ копальняхъ угля въ Монсо ла Мінѣ въ законѣ Сент-Евженѣ, въ наслѣдокъ выбуху газѣвъ. Досѣ добуто 25 убитыхъ и 12 раненыхъ робитниковѣвъ. Побожуть ся, що чело жертвъ значно болѣше, бо выпускають, що въ копальни есть ще 24 робитниковѣвъ. Президентъ Форъ пославъ варазъ на мѣсца катастрофы своего зятя зъ сумою 24,000 франковъ на першѣи потребности осирѣвшихъ родитѣ.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Въ Нестерѣвцахъ повѣта золотѣвского найдено дня 28 н. ст. сѣчня дѣтѣну-немовлатку (новонароджене) неживе въ рѣцѣ; виновницю вынайдено; се тамошна дѣвчана, теперъ завѣтка, матѣръ тои дѣтѣны, хотѣла скрыти злыи поступокъ и дѣтѣну кинула подѣ лѣдъ до рѣчки. — Зъ причины сѣвѣжнихъ замѣтей всѣ навѣшныи поѣзды прѣѣхали до Львова зъ 30-минутовымъ опѣзненіемъ.

Вѣсти зъ еп. перемыской.

Презенту на опороженю парохію regiae collationis въ Мохначѣ нижній надало намѣстничство о. Анд. Дроздовскому дотепѣршному парохови въ Полянѣхъ сыровицкихъ.

Господарство промыслъ и торговля.

— Дирекція зѣлѣвищъ державныхъ оповѣщае: Рухъ товаровой межѣ Австро-Угорщиною а Иѣмечаною, Люксембургомъ, Бѣльгією и Нидерляндами. — Зъ дѣмъ 1 лютого 1895 убѣде въ житѣ нова тарифа, часть I, вѣдѣдѣлъ Б.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— Именованя. Министерство торговѣи именувало почтмаистра Кар. Губера почтовымъ офіціаломъ, а дирекція почтъ и телеграфѣвъ приѣлила его до почтового уриву въ Городку. — Намѣстникъ именувавъ вахмістра жандармеріи Вал. Парата въ Тартакѣвъ, канцѣлистомъ полиціи въ Перемышлѣ.

— Перенесеня. Профессоръ гимназіи въ Ряшевѣ Цетнаровскій перенесенный до гимназіи св. Янка въ Краковѣ. — Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла почтовыхъ ассистентѣвъ: Брон. Житного зъ Тернополя до Львова и Стан. Тухоровича зъ Городка до Подгуржа.

— Конкурсы. Въ драгобицкомъ повѣтѣ буде обсаженыхъ ѣмъ посадѣ окрѣжныхъ акушерокъ зъ обсаженъ въ Болеховѣяхъ, Бронницѣ, Гршовѣ, Нагуевичахъ, Понеляхъ, Рихтичахъ и Уличѣмъ. Платня 100 ар. рѣчно. Поданя треба вносити до выдѣлу повѣтвой въ Драгобицѣи найдѣльше до дня 31 н. ст. марта. — Магістратъ въ Бережанахъ розписуе конкурсъ на посаду рахмістра при магістратѣ зъ платнею 700 ар. и 15% додаткомъ. Поданя треба вносити до 15 н. ст. марта. — Выдѣлъ повѣтвой въ Косовѣ розписуе конкурсъ на 8 посадѣ окрѣжныхъ акушерокъ зъ платнею 150 ар. рѣчно. Поданя треба вносити до дня 28 н. ст. лютого.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 6 лютого. Новонименованыи члены палаты панѣвъ бар. Гавъ и гр. Галлясъ приступили до сторонничѣя центрумъ, а бар. Вѣдгоферъ и Оленгаймѣръ до автономистѣвъ.

Бѣлградѣ 6 лютого. Въ наслѣдокъ численныхъ рекламаций австрійского торговельного свѣта вызначило правительство комісію для выготавленя нового закона торговельного и конкурсowego.

Парижѣ 6 лютого. Министеръ вышнихъ справъ Гамото и тутѣшныи бѣльгіскій амбасадоръ, подписали вчера договоръ, котрымъ подтверждено право перенѣшества Франціи до Конго на случай, если бы сей край мавъ перейти въ посѣданье Бѣльгіи.

Лондонѣ 6 лютого. Вчера отворено парламентъ престольною бесѣдою, котра называе вѣдосины Англіи до иншихъ державъ вѣдоволюющими.

Конкурсъ.

Головныи Выдѣлъ Товариства "Просвѣта" у Львовѣ оголошуе сымъ на подѣставъ акту фундаціонного зъ даты Стрѣи 27 сѣрпня 1890 р. конкурсъ на чотѣри преміи фундаціи имени Стефана Дубравского, кожда по 90 ар. а в.

Преміи тѣи назначены Высокоповажаннымъ фундакторомъ за написанне найлѣпшѣи популярной розправы въ рускомъ языкѣ, зъ исторіи, географіи, этнографіи, экономіи политичной, господарства або права.

Преміи буде приназавати Головныи Выдѣлъ Товариства "Просвѣта" у Львовѣ, до котрого належитъ надѣсылати працѣ конкурсѣи по дѣнѣ 31 н. ст. марта 1895 р.

Преміювана рукопись остане ся власностію Товариства "Просвѣта" и буде выдана друкомъ а рукописи працѣ непринятыхъ будутъ авернени авторамъ.

За Головныи Выдѣлъ Товариства "Просвѣта" у Львовѣ дня 12 грудня 1894 р. (2—3) Олександр Баранскій. Д-ръ Костъ Левинчикъ.

Надослане.

Д-ръ Василь Дѣдошанъ

краевый адвокатъ,

переселивши ся зъ Бучача до Калуша, веде
водѣ дня 1 н. ст. съвѣя свою канцелярію въ
Калуши при ул. Замковой. 11 9-10

ПОМАДА „ФЕНИКСЪ“

нагороджена на выставѣ для
здоровья и племена недужихъ
въ Штутгартѣ 1890 г. есть
посла лѣкарского осуду и по-
сла признавъ тысячу писемъ
зъ подякою одинокимъ, дѣй-
но вартнымъ и нешкоднымъ
средствомъ, чтобы осадити у
дамъ и пановъ повный, буй-
ный варѣсть волоса та чтобы
заразъ усунути выпадающе
и творенье порилѣвъ; тако-
же причинае ся та по-
мада вѣже у молоденькихъ па-
новъ до сильного поросту вѣсѣвъ. Гарантія за успѣхъ
и нешкодность. Фляконъ 80 кр. при пересылкѣ по-
тою и при послыплатъ 80 кр. 24-26К. ГОППЕ **Wiednerstrasse 81.**

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховскаго.

Знижена цѣна 6 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ
підъ Коперницкимъ
Львовъ, площа св. Духъ
(ул. Тестраляна ч. 6 прот-
ва головного одлау
поручае у великимъ
бора и по найдешевешихъ цѣнахъ: окуляры, цѣпери, дюрнети, биопла, де-
лекогляды, барожеты, аерожеты, микроскопы, лупы, ком-
пасы, райсайты, ленты мѣрительны, пѣны, сѣбелы, манометры
и т. п. Устроены вѣблѣ электричнхъ. Венскіе направи
выготовляють ся наискорѣе и вѣдешевше. — Замовленіа
зъ провинціа выготовляють точно. 41-5

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

выдало новый наладъ друковъ

I. Друки правничі:

1. Позовъ въ справкахъ дробныхъ лібра по 25 кр.
2. Контрактъ купна и продажы въ 1 ліб. по 40 „
3. „ „ „ II. „ 40 „
4. „ „ „ III. „ 40 „
5. Повномочіе „ „ „ 40 „
6. Поданя о еко- и митабуляцію, взоръ
а) б) в) г) лібра по 40 „
7. Намисъ до поданя о митабуляцію л. по 20 „

II. Друки для насъ позичковхъ:

9. Дневникъ кассовый лібра по 40 „
10. Книга довжиківъ „ „ 40 „
11. Книжочка для позичающего 100 прим. 2- „
12. Скриптъ довжиківъ „ „ 120 „
13. Книжочка вкладкова (щадн) „ „ 3- „

III. Друки для крамницъ:

13. Книжка товарна лібра по 40 „
14. Книжка кассовы „ „ 40 „

IV. Дѣрки для Читальни и насъ позичковхъ:

15. Спискъ членовъ лібра по 40 „

Перша австрійско-шлеска
ТОРГОВЛЯ НАСѢНН
Альфреда Рассля

въ ОПАВѢ

заснована 1857 року

поручае

Насѣня травъ на муку и на пашу, насѣнье паш-
ныхъ буряковъ, оригинальну французску люцерну,
ныхъ насѣня конюшины, насѣня господарекъ и лѣ-
снй побѣ гарантію правдивости, чистоты и силы
кѣбченая. 437 13-40

На жадање цѣнники даромъ и франко

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного дѣо
тыждневникъ педагогично-научный, выходить
водѣ 1 червня 1894 г. у Львовѣ ул. Ворменска
ч. 2. Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на пѣвъ
року 160 кр. на четверть року 1 зр.ВЕЛИКА СЕЗОНОВА
ВЫПРОДАЖЬ.Отсй оставши ся зимові товары продають ся за-дѣя спо-
зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

- 200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ водѣ 500 оставшихъ ся блузокъ водѣ 70 кр. до
60 кр. до 2 зр. 3 зр.
250 великихъ хустокъ Гімалая водѣ 1 зр. 75 500 дитячихъ суkenокъ водѣ 70 кр. до
кр. до 2 зр. 2 зр. 50 кр.

Богато дитячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неглинѣвъ и шляфокъ выпродуе ся по
половинѣ цѣны.Кѣлькостъ волѣбковхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, галюкъ, бѣлыя вѣтра, бархатного, якъ та-
кожъ великій выборъ оставшихъ рѣштокъ коронокъ, стѣжокъ, гафтовъ, бортѣвъ, велюнокъ, шовко-
выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.Такожъ будуть выпродуватись оставши ся сезону капы на лѣжка, на столѣ, дѣлкія трохи ушкодженіи
диваны саломові, коцы на контъ, ватованіи колѣры и коцики на лѣжка по такыхъ цѣнахъ:

- 500 капъ на столѣ водѣ 85 кр. до 3 зр. 200 кофѣвъ лямафлявелъ по 3-40 зр.
200 поодинокихъ капъ на лѣжка водѣ 2-50 зр. 50 штукъ 3-метровыхъ кофѣвъ до вдаленъ
до 4 зр. водѣ 3 до 5 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ водѣ 75 кр. до 1-50 зр. 30 стриженихъ 3-метровыхъ килимѣвъ салю-
80 паръ коронковхъ занавѣсъ водѣ 1-40 зр. новыхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-
до 2-50 зр. ми по 22 зр.
1000 фантазийныхъ таблѣтокъ на столѣ по 25 кр. 50 стриженихъ килимѣвъ на стѣну водѣ 4-50
50 занавѣсъ джутовхъ водѣ 1-20 до 1-50 зр. до 8 зр.
150 поодинокихъ килимѣвъ передъ лѣжка водѣ 50 салюновхъ килимѣвъ по 6-50 зр.
1-30 до 1-80 зр. 100 рогожокъ водѣ 40 до 80 кр.
30 шт. колдеръ вовняно-атласовхъ по 5-75 кр. Богато сотокъ останковъ килимѣвъ 8-10 ме-
100 кофѣвъ фланелевыхъ (Гербовскі) по 3-50 зр. трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонова выпродажъ потревае лише такъ довго, якъ довго будуть на
складѣ згаданіи товары.

Зъ глубокихъ поважаньемъ

Зарядъ вѣдѣнск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Всѣмъ въ провинціа надосланіи порученія полагоджуе ся наискорѣйше и наискорѣе.

Рухъ поѣздѣвъ зѣлѣзничихъ

важный зъ днѣмъ 1 мая 1894 посяа годинника середно-европейного.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				Вѣдхаютъ зѣ Львова до	ПОѢЗДЫ			
	поспѣшнѣй	особый	поспѣшнѣй	особый		поспѣшнѣй	особый	поспѣшнѣй	особый
Кракова (Вѣднѣя, Вроцлава, Вѣднѣя)	232	525	900	610	900	234	1010	450	1035
Варшава	—	525	900	—	900	—	1010	450	—
Хабовки (Закопаного) на Церемышль, Рашѣвъ, або Тарновъ	232	—	—	—	—	—	1010	—	—
Хабовки (Закопаного) на Рашѣвъ або Тарновъ	—	525	—	—	—	—	—	1035	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый Мушныи Крижцѣ, Жегестова на Тарновъ, або Рашѣвъ	—	—	884	—	—	—	—	950	710
Мушныи Крижцѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	900	—	—	1010	—	—
Мушныи Крижцѣ Жегестова на Рашѣвъ або Тарновъ	—	525	—	—	—	—	—	—	655
Мушныи Крижцѣ Жегестова на Тарновъ (в. 1/2 до 30/3)	—	—	900	—	—	—	—	450	—
Мезе-Лаборцѣ, Шавного-Куляшного на Церемышль	—	—	900	—	—	—	—	—	710
Надбереза и Тарновъ	—	—	600	—	—	—	—	—	655
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворець год.)	212	922	910	545	—	—	1010	450	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворець Подзамче)	158	913	845	519	—	—	—	—	—
Сучавы	940	—	737	1237	635	—	—	—	—
Камполюнга	940	—	737	—	—	622	256	1004	1047
Радѣвѣ	940	—	737	—	635	515	—	1015	255
Вергомета и Чудина Новоселцѣ	940	—	737	—	—	—	—	—	255
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	737	—	635	—	—	1015	—
Гусатина на Галичѣ	940	—	737	—	—	615	—	—	—
Чорткова на Галичѣ	—	—	1237	—	—	615	—	—	—
Борислава	—	—	202	1210	—	615	—	1015	—
Велѣда	—	—	—	445	—	615	—	—	1030
Сокана	—	—	748	445	—	—	—	—	1030
Лавочного (Пешту, Мѣшкольца, Серенца, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—	—	—	—	—
Стрый и Сколього	—	—	847	—	—	—	—	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	—	202	—	—	—	—	—
Гребенова (водѣ 10/1, включно до 30/3)	—	—	—	202	—	—	—	—	—
Бруховичѣ (водѣ 12 мая по-чавши ажъ до вѣдѣлика)	—	—	810	—	—	—	—	—	—

Розклады бѣды въ видѣ ишненѣвъ можна до-
стати въ бюрахъ информацийныхъ, касахъ стацийныхъ
и у кондукторѣвъ*) Годныи печатаніи грубыми черенками означують пору нѣчну водѣ год. 6-жъ вечеромъ до год. 5-жъ
59 мин. рано. Въ бюрѣ информацийномъ ч. к. австр. зѣлѣзничъ державныхъ у Вѣднѣ (улиця Іоанна 29) якъ та-
кожъ въ бюрѣ информацийномъ ч. к. австр. зѣлѣзничъ державныхъ у Львовѣ (улиця Третього мая ч. 3, готель
Империалъ), удѣлае ся устныхъ або письменныхъ объясненъ въ справкахъ дѣтально службы на ч. к. австр.-
зѣлѣзничъ державныхъ. О сколього подрозумѣнъ дозволяють, засягнути тамъ-же можна информаций водно-
сачихъ ся до рѣшты австр.-угорскихъ и заграницныхъ зѣлѣзничъ. Въ бюрахъ информацийныхъ продае ся
выданий черенъ ч. к. австр. зѣлѣзничъ державныхъ білѣты до вѣды и вѣдѣмъ зуставляемыхъ посѣдѣнь до
вѣды якъ такожъ тарѣфы. 4980

ЛВОВСКОЕ ТОВАРИСТВО БАНКОВЕ

(товаришество зарегистрировано съ обмеженою порукою)

розпочало дѣяльність.

Товариство 1) удѣляе членамъ позичокъ на векслѣ
або скривити;
2) приймае щадничіи вкладки опроцентованіи 5%
рѣчно.Бюра товариства при улицѣ Третього мая ч. 2 (въ
давномъ будинку касы ошадности), де приймають ся та-
кожъ зголошенія приступленія до товариства. 38 3-3

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграницныхъ и
краевыхъ водѣ 25 до 65 зр.

поручае 4798 153-?

ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жадање даромъ и франко.

ЛВОВСКОЕ ЗАСТАВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

при улицѣ Чарнецкого ч. 1

приймае на заставѣ;

Золото, сребро, брилланты, рауты, перлы, взагалѣ доро-
гоцѣнности, а кромѣ того старіи бронзы, пятаеры (хвѣ-
еке сребро), поясы, карабѣль, оружіе новѣйшомъ си-
стемы и т. п.На заставѣ перенесеніи зъ ишихъ банковъ удѣляе За-
ведѣне переважно вышну позичку, а до такого перенесенія по-
магае власнымъ фондамъ.До двохъ мѣсяцѣвъ правномъ проводокъ по рѣшницѣ вы-
кушѣна додае Заведѣне майже все одинъ мѣсяць, що робить
разомъ найменше пять мѣсяцѣвъ часу до пролонгаты.При общислованю проценту часъ водѣ 1-15 днѣвъ чи-
слить ся за пѣвъ мѣсяця, а не за цѣлый мѣсяць.Для пролонгаты замѣщѣномъ пересылае ся въ пятѣмъ мѣ-
сяцѣ квітѣ, проценту и почтову належитѣсть, а водворотно
буде водосланий новый квітѣ, зъ евентуально рѣштокъ грошей.Выкушы выдають ся лише безпосередно въ бюрѣ Завѣде-
нія тому, хто выкаже ся квітѣмъ. Бюра отворене водѣ годи-
ны 9-ои до 4-жъ безъ перервы. 37 3-8

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпеченій въ Празѣ

укопчили съ г. 1893. первое двадцатипятилѣтіе своего су-
ществованія и выносили съ днѣмъ 31 декабря 1893 г. въ „Слави“:

Обезпеченныи суммы въ сек. житевыхъ зр. 24.268.630-15

„ „ „ огневой „ 231.429.863-15

Доходы належитѣстей асепур. всѣхъ секцій „ 2.731.326-08

Выплаченныи капиталы ренты и шноды всѣхъ секцій „ 22.774.475-93

Фонды резервныи и гаранційныи всѣхъ секцій „ 5.830.306-40

Фонды емеритальныи урядниковъ и агентѣвъ „ 398.449-36

„Слави“ „ 3794

въ сек. I—II: обезпеченія на житевъ капиталѣвъ и рентѣ.

въ сек. IV: обезпеченія отъ шкодѣ огневыхъ будинковъ,

движимостей, худобъ, засобѣвъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляеть помички:

обезпеченнымъ въ сек. II. ч. к. урядникамъ, офицерамъ,

професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заве-

деній съ правомъ на емеритурѣ.

„Слави“ приймаеть зголошенія о удѣленіи агенція на

мѣстности и окрестности, где не имѣеть еще агентуры.

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрѣвъ до по-
дорожж. 2537

Цѣнники на жадање даромъ.

До моихъ Вн. П.Т. Гостей!

При нѣмѣшнѣй нечестной кон-
куренціи дуже тяжко для необо-
нанного дѣйствію добрыи товары де-
шево купити. Дялѣтого звертаю ува-
гу П. Т. Гости на мой складъ
звѣстный водѣ многыхъ лѣтъ зъ
наисовѣстѣйшомъ услугѣ и найде-
шевшихъ цѣнахъ та поручаю мой бо-
гато заосмотренный складъ одяговъ
мужескихъ, хлопчатыхъ, дѣтанныхъ,
униформѣвъ и одяговъ для Вѣч
Духовенства. 41 95Замовленія посла мѣры выго-
длюють ся въ найкоротѣмъ часѣ
якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

За 2 зр.

перероблюе старіи матрацы
цѣлкомъ якъ новіи. Дрѣлхи до
покрыванія матрацовъ

16 поручае найдешевше 10-30

Іосифъ Шустеръ

Львовъ, ул. Коперника ч. 7.

Старіи колѣры приймае ся до покрыва.

Музыкальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужес-
кій хоръ М. Лисенка — 30 кр.X-ый: „У Петровку“ и „Якъбы-мъ
анала“ муж. хоры Исид Вороб-
ковича — 25 кр.XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж.
М. Лисенка — 30 кр.XII-ый: „До бою“ муж. хоръ Порѣ-
Бажанскаго, — 20 кр.XIII-ый: „Вѣтеръ“ и „Милованка“
солю зъ аком. форт., М. Ли-
сенка — 20 кр.XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ
Г. Топольницкаго — 25 кр.XV-ый: „Три пѣсны“, солю зъ а-
ком. форт. — А. Кущин-
скаго — 25 кр.XVI-ый: „Вѣтрогонъ“ коломийки и
думка уложный на фортепьянъ
Ост. Нижанковскаго — 30 кр.XVII-ый: „Три квартеты“ муж. хоръ
Цетвинскаго — Недѣльскаго —
30 кр.XVIII-ый: „На щедрыи вечеръ“ Ф.
Колессы, хоръ муж. — 35 кр.XIX-ый: „Закувала та сива зозула“
хоръ муж. зъ аком. фортепьяну
Петр. Пѣщинскаго — 40 кр.XX-ый: „Колѣды“ гарм. Ост. На-
жанковскаго — 45 кр.XXI-ый: „Весѣловка“, пѣсны зъ аком.
форт. О. В. Матюка — 25 кр.Адреса: тов. „Львовскій Во-
янтъ“ у Львовѣ ул. Вормен-
ска ч. 27.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдаецъ и одѣлчальный редакторъ: Иванъ Белей.

Патѣръ зъ фабр. Черляньон.

3 друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, підъ варадомъ К. Беднареного

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 6-й годині по полудні. Літературні додатки „Вісника націоналістичних повістей“ виходять по вторгові, а по вторгові і п'ятниці на перекладу редакції „Діло“.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оподаткування ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Барола Діка 9. у Відні: M. Duker, I. Schulerstrasse 4; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bez. Akademicheskaya 6.

Передплата на „Діло“ і належність за ксератами платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком в Львові:

в Львові:	в границях:
на цілий рік . . . 15 гр.	на цілий рік . . . 14 гр.
на чверть року . . . 9 гр.	на чверть року . . . 12 гр.
на чверть року . . . 6 гр.	на чверть року . . . 8 гр.
на місяць . . . 1 гр.	на місяць . . . 1 гр.

у Львові:

на цілий рік . . . 15 гр.	на чверть року . . . 9 гр.
на чверть року . . . 6 гр.	на місяць . . . 1 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередній вистережці. — Редакція неоплачує віддачу пошти. Неодержані чекі коштують 5 гр. в. в. Отримані приймаються за чеків 6 гр. кожен одинокий ксерат коштує 2 гр. в. в. Надіслати по 20 гр. в. в. Редакція неоплачує за не 10 гр. пош. виставки.

Слово для роз'яснення.

III.

Ми зазначили, що в самій партії т. зв. старих — котрої якоїсь годі ідентифікувати з фракцією москвофільською — щораз більше бере верх здоровіший погляд на справу руську — бере верх пізнання, що Русинами треба вже раз покінчити зі спорами о „ї“ і „у“, а взятися за реальну роботу для народу.

Люде ті очевидно числять ся з фактами — они бачать, що нині національний принцип руський (т. зв. мало руський) взяв верх, побідавав і запанував в австрійській Русі а вслід за тим в квесті національності стає у нас *post tot discrimina rerum* — квестією вже порішеною. Може собі „Галичаня“ ставити всякі найоригінальніші проекти — як н. пр. той, щоби люде старі партії спроваджували для своїх дітей учебниці з Росії, — все те на ніщо не дасть ся, фактичного стану речі оно не змінить та й змінить не в силі, бо для велико-русичи на Русі в Австрії нема найменшої підстави, — нема-ж в Галиччю не то бодай одного сльця велико-русого, але нема навіть велико-русиків колоністів по селах руських, а щоби знов правительство центральне чи краєве ні в будучності насильно пропагувало чи хоч-бы спомогало у нас російсько-державну політику „об'єднання“ мало-русого народу з велико-русиком, о тім чей-же не може бути й бесіди.

Се бачать і розуміють многі люде з старі партії, а хто з них лишень має більше цивільної вдвиги, щоби поставити чоло тероризмові кліки москвофільської — то заявляє се чи то прилюдним словом чи й дїлом.

Выдатним представителем таких людей серед старі партії єсть посол д-р Король (побіж вого — уже в значно меншій мірі — посол Рожанковський). Д-р Король прилюдно заявляє в сеймі, що стовить на основі мало-русиків, — вбач в згоді з послом Романчуком старе ся мало-русичину поставити за сільну основу консолідації Русинів на торбачім мартовім зв'язі. Консолідація, правда, не удала ся, бо фракція москвофільська випіла ще на стілько стероризувати мужів довіря старі партії, що они предложені їй сільну основу не прийняли, але хто з нас на тім зборі пильно слідував настрої мужів довіря старі партії, — хто бачив, як не оден з них в душі рад був хоч-бы й обома руками підняти сільну основу в цілості, а тільки сидувать

ся зберегти солідарність з львівськими верховодами партії, — хто те бачив, мусив прийти до пересвідчення, що партія старих знаходить ся в процесі диференціації, котра мусить раз проявити ся наглядно. Люде старі партії мусять здати собі ясно справу і рїшати ся, куда йти: чи за послом Королем, чи за послом Кулачковим? — чи за представителем живою розумною і практичною гадкою, чи за представителем гадки мертворожденної, безтолковон непрактичною та й просто шкідливою? — чи почислити ся з фактичним станом на Русі і спасати народ свій від погібелі, чи далше в завзяту, глибоку лучшю справу, тратити час і сили на борбу, котра сили народно не підносить а вєть лиш водою на мляві ворогів? — чи сподучити сили руської до успішної боротьби з всім супостатом, чи з заложеними руками ждати та й ждати на сповненні несповним „мечты“? — чи симпатизувати з політикою Русинів в Стрийщині, де руські виборці побідають 207 голосами против 33, чи радше з політикою старих „патріотів“ — в Збаражчю, котрі чей величають ся в „Галичаня“ тим своїм героїзмом, що своїми голосами повалили кандидата свого народу, до того чей свого собрата священника?

На ті питання люде з старі партії мусять чей-же дати собі відповідь і рїшати ся: куда йти?

Не можемо бути на стілько оптимістами, аби надїятися, що зараз всі люде старі партії рїшати ся вступити на ту дорогу, на котрій для сільної культурної роботи для народу они зійшли бы ся з загальом народів, а що-до русиків політики з нашам руско-народним незалежним комітетом виборчим, против котрого львівська кліка москвофільська почала вже юдити, — а все-таки мусимо поклати надїю, що розумніший і ширший елементи партії старі зійдуть на ту дорогу.

Подїв в політичній житю Русинів за останніх кілька літ, хоч і які невідраді викликали они прояви, хоч і кілька хаосів ввели они у відносини руські, — випроваджують нині з того хаосу одну на вський спосіб додатку а велико-важну річ — именно, що політика Русинів починає по довголітній мороці сходити вже на властиве поле, — Русини, маючи повну підставу знати квестію національності вже самим ходом життя порішеною, можуть починати вже організуватися на основах принципів значній реальної і практичної, на програмах політичних та соціальних, — а той ново-настаючий стан серед нашого суспільства певно що раз більше

ше буде утверджуватися, бо-ж і союзники має наймогутнійшого — духа часу...

В справі вїча руського духовенства.

(Докінченє.)

Зайшло кілька „неожиданостей.“ З поводу ювілею в 1896 р. одержав Ви. о. Чернецький і я вбачав зб Львова, щоби предложити спосіб обходження сего ювілею. Не мугни пересуджувати, чи не буде зложений комітет ад hoc дієцезіальний, я, порозумівши ся з многими а в першій лінії з о. Чернечим, був висланий ним до Г. Е. митрополита, щоби вивесть однимшлеником заявити, що без пристани на свободі вїча духовенства, котре має на цілі зорганізувати клира, і без розваження, чому католицька церква руска не сповняє своїх місій так, як сповняла би успішно і велично за св. Володимира і за Ярослава Мудрого, коли такою була католицькою, клир перемиський обся за сягнених інформацій не буде міг взяти участі в сенародних торжествах Львова, а буде мусив обмежитися на празднованні офіційно-церковній, з тої именно причини, що католицьке чувство клира перемиського не може згодити ся на те, щоби потреби его церкви були в Римі трактовані за посередництвом третіх та щоби єрархія его церкви була засуджена на вїчу безсильності. Клір чувствє тяжко уявляє собі церкви, котрої єрархія має звязані руки, а хоче надходять 300-літню річницю використати завазсу вїчєм, на котрім ясно і достойно, по можливості без рекримінацій на жадну сторону, хоче прилюдно висказати потреби своєї церкви і тим дати вагу представленням свого єпископату, а разом з тим взаємне довіріє в любові, котрої так треба. Заразом предложив я Г. Ексселенції до відомости жалі клира перемиського дієцезії, що вельми важні справи як передіє єпископ а тепер ювілей, бувають у Львові надто поверховно рїшані а потому безважливо огрождені, через що виробляє ся в клирі певного рода огорченє, котрого в інтересі скріплення авторитету церковного належало бы може уникати. Наслідком тої авдієнції, було *выраженіє приклонности* для справи свободного вїча духовенства. Се дїяло ся заздалегідь перед збором з 27-ого грудня 1894.

Дня 27 грудня 1894 відбув ся збір в руській духовній семінарії і на тім зборі тривало вїчєв матеріали та й роздїлено вх межі присутних до дальшої праці. Коли по зборах Ви. о. Чернецький удав ся до митрополичої палати, Г. Ексселенція митрополита не прийняв его у себе. Се зди-

увало вїчє. Але зараз слїдуючого дня [28-ого грудня] наїшла ся розважка. Его Ексселенція прийшла до пересвідчення, що се вїчє духовенства хоче устроїти властиво по слові Романчука... А того самого дня можна було читати в *Narodow-ой* в рубриці о вїчу, що духовенство на соборниках радило, щоби зійти ся „i zrobic sady nad Metropolita“. [sic!]

Отже констатуємо, що ми дуже бідні. Сегодня межі клир а его єрархія самохот дає ся вбачати комусь третьому, котрий славно уміє штуку підбавляння всякого довірія. Се, що скаже один з найшарпших з клира, напружуючись для правди і для скріплення підкопаного довірія до всего і скаже се за порозумінням і з уповищення многих, се вїчє перед підпентами третіх.

Бідні ми, брати, і межі собою. Межє совістно стане тепер, що читали ви пашевіль [в „Галичаня“] на мужа, котрий був в можливості і силі зорганізувати нас, розстрїлених на атоми, і тим безсильних. Здаєсь мені — не вражаючи нікого, що чинних, сейчас до дїла стаючих людей, здоблих до провду, стрімливими ідеально чистих а твердих гартом душ, не много маємо, щоби помітати тими, котрі найдуть ся. Відкликує ся на „загал“. І лиш троха відкрив медаль сего „загалу“, де ходити о дїло; вєсь відкрити жахаю ся. Пригадаю тільки одно. Коли з сего „загалу“ збрало ся раз 160 найбільше визначних, патентованих майже, коли чи не більша половина тих патентованих рабів на все кивала головами, прочий-ж усомнили ся, а декотрі просто утїкли, — три, окричані „бунтовниками“ направили справу. Менша о те, якою дорогою, якими личними жертвами. А межі тими трема був і той, на котрого кивало каменем безпідставно. Не давно ще станув вбач бодро лише з другим товаришем прилюдно за спонєвїрну честь духовенства з причини статі „Внутрішня сила чоловіка“. Коли вбач накликав „загал“ до праці, мовчаво, „загал“ був глухий. Коли колюсальну працю, коштуючи гроша і труду много, майже сам підняв і допровадив аж до готовости, „загал“ сей, не маючи о сїй праці ані поняття, дре працю тую в куш... Де-ж бы щось подібного стало ся у нашого народу, в нашій стані? Чи не „morituri“ ми?

Мені скажуть: се зробив лиш оден, з „чужою паразіт...“ Нї, скажу я. То робить загал. Загал наш бачить, як ми стіємо. Кождий здорово-мыслячий говорить: організація! — а організаторів нема. А сїи найде ся хто, кого варт слухати, хто не лиш вїкно не завів довірія, але й має розум і сприт організаторський. що й заявив своєю

З поезій Детлева Лілієнкрона.

Надинє.

Верхом на конях скорих чвалом в дощ
До цвинтаря доїхали ми з трудом
И зїли з коней. Тут безвечно вже
Могли ми вештатися по всім уседам,
Могли ддати духа стойковим.
Хрестів не много. До хрестів низеньких
Приважу сторожа уздечки.
Я сам в утомі голову склонив
На горб і огляньши в заснув помалу...
Иржав у мраці голос мой конь
Мов скинути-б хотїв мягкий кайданы,
Котрі й мене безовного скували.
Довкола мене спали ще драгони,
Их бороди і плащів вервь густо вней,
Их коні стали гривы окутавши.
Лаш часом порекне конь, копытом вдарить,
Сїдло десь скрипне, забрызчить ховстань,
Вдаряючи о себе, задзвенить.
З рушницею в руках раз-в-раз важкою
Ходою варт ходити лиш кругом.
Спокойно, тихо; аж и леготі тихий
Повіває ранком на хрести сумий...
Я обернув ся й голову підношу,
Щоб відчитати надпись на хресті
Що в головах мені стояв. Крізь сумеркь,
Впавши очі в буквы золоті,
Котрі зчорїли від дощів читав я:
„Боровь ся — бльше мучив ся — помер.“

И знав рожевий промїнь на слова,
Що оловом мені на душу ввали.
Та нїколи було збирати думи,
Бо зараз-же й команду вчу: „на коні!“
И помчав ми при сонївній привітї,
Щоб вти спільно з ворогом вїнець
З червоных роже на зелени муравь.

Згадка.

Палали, блиском сыпали вогні
И ясно, вєсело було в таборі.
Мы офіцеры сїли при ватрі
И вино спивали — в нїм горїли зорі.
Чемало слів, котрі лїтвом ноци
Тихцем і в голос вийшли з наших уст,
Розвїяв вїтер, поле тихе скривло.
Спївали мушкетеры: „Штра-ас-бургь,
Гей Штра-ас-бургь...“ В тїм чуя руку я,
Що сїерла ся мені на плечі з легка.
Я голову звернув мерщї и бачу
Учителя, в котрого вєра вечер
Був гостем. Писла нашом умови
Вон з донею й зайшов тепер до мене.
Дївка було як яблуневий цвіт,
Котрого ранній вїтер не обсыпав.
Старий рад не рад сїв собі мїж нами
И підчас як товариш вноч
Его частують, а дївка проважу
Скрїз по таборі й поясню все.
Вона нї слова; та без слів говорять
Еи уста и усмішка и очі.
А що за гарна при вогні вона

Була, при тїм некорь червоных блиску!
Тай визначна була еи постава
На темнїм неба тї в рамках чорных.
Лаш раз, коли перебрал воєн
Показували нам медвежі шкури,
Вона якось в переляку на хвильку
Причала личком до грудей моих.
Нерадо нам вертало ся потїм.
Мїж дерева закрив ся сам мїсяць,
А там хтось стрїлив на далекий стїп,
Глуха луна по лїс загул.
Та мы йшли, дружно ваявши ся за руки,
А я, то ставши то йдучи помалу,
Схилив до неї голову свою,
Чув, як зближалась молодї уст,
До уст моих зближалась. Доси бачу,
Як зорям свїтит — сяє око темне...
Старий давно вже з нею відійшов;
А я сидїв з товаришам я тузів,
В великій туз згадував дївка,
Поки важкі повїки не злїпились.
Слуга мой вїрний ваяв мене й занїс
В мое шатро и вкрив плащем старанно.
Потїм чимало я зійшов свїтїв,
А той ноци вчу и не забуду.

В холодну осїнь.

I.

Під вязами старими в огорді
Стоїли мы. Я обійняв рукою
Твій стан хвїстий, а ты голову гарну,
Блїду склонила на плече мое.

А вїяло вже холодом; ты, змерзши,
Хустину лиш поправила на шї.
Непроглядний простор зеленых лук
Лежав собі, дрімав під сїрмь небом.
И чули мы, як хлюпєть на корову
Кричав десь. Я твій смїх ще и нині чую,
Той смїх веселий твій, коли до нас
Привїс его слова здоровї вїтер.
Убїчий подых повноч морозом
Стїнав околицю. Ворони з криком
Над огородем шибали. Вїтрак
Мов сонний махав крылами своїми.
А все таки: над нами й перед нами
Сїяв скрїз ясний промїнь сонця й щастя
И мы нерадо, звільна в хату йшли.

II.

И знов я став під вязами старими.
Та не з тобою. Сам я вже втїпав ся
Чудовим днем весни. Хлопчина існю
Коровам весело свїтав. Блискучий
Над деревами шибали ворони.
Скрїз ясно й свїжо. Під блакитним небом
Вїтрак лиш мелькав крылами своїми,
Я-ж все таки лиш тумань смерті бачив
И все таки байдужний в хату йшов.

З нїмецького переклав В. Щурат.

минушністю, а при тій змійній єсть і поважаний скрб, — ну-ж бодай вымыслом підставити ему ногу! Бо наші „загал“ уміє — простіть отвергости — лиш глаголювати, працювати-ж і слухати сего не навчався. І нехай би був абсаний ангел з неба, щоб нас зорганізувати, — і против не-го встане якийсь „м“ або „з“ з-за плота, анонімно крикне: „Се „зрадник“! се „раболіпник“! І загал повторить крик, бо вколють его в очі найголовніший вимоги організації: послух і праця...

Так що-ж буде з в'єм? з св.-Володимирским Братством? з ц'лим п'яном достойного обходження Берестейскої уніи? Нехай „загал“ скаже. Оден з давніших мовх приятель писав мені: „Підчинити ся такому, хто до давня розказав, значить до організації чи то в'ча, чи нас самих, ц'лим загалом буде вибраний“. То само каже і „м“ в'ншб тільки форми. Тота р'ч легка. Прощу розсартати ся о такий вибор, а я і по всякій певности Вп. о. Чернецкій ставено першими рядовими і покажемо прим'ром, як для вышних ц'лей треба особисті „м'н'я“ підчинити. Але впроб'м на що сен роботи? Вас у всяк выручить — Львов!

Вы-ж часопис польскій см'яте ся! см'яте ся з нас до роспуку...

Н. Н.

СОЙМЪ КРАЕВЫЙ.

18-е засідання 6 сесії VI періоду 6 н. ст. лютого.

(Пополудне).

Пос. Ф. Залескій, яко презесь комісії адміністраційної, відповів на інтерпеляцію пос. Окуневского, що внесення пос. Романчука в справу реформи виборчої в комісії вже полагожене, а дотичне справоздання находит ся в друку.

Зачала ся генеральна дебата бюджетова. Маршалок повідомляе, що до голосу записані: сопга пос. Антоневич, рго Барв'явскій, Войт. Д'дущицкій, Щепановскій.

Пос. Антоневич зачав свою промову від натяків на 1890 р., коли то настав роздор між Русинами, настали якісь події мов деус ех машина, чого резултатом необхідне положення. Принципи національний значають затарати ся, а натомисть бере верх радикалізм. Система, котрою руководит ся правительство краєве супротив населеня взагал, а спеціально против Русинів, дуже небезпечна. Замість стараня погодити змаганя і потреби одного ставу з другим, бачимо, що у нас один став стае ворожо против другого, а власти старають ся піддержувати той ворожий настрій. Русини підносили свои жалоби, а вмі давано відповідь, що потрібно конкретних фактів; коли-ж подано досить тих фактів, тоді всяка інтерпеляція і жалоби русакх послов лишались без відповіди, а навіть можна було почути від копець минушона сесії, що м'бродатий сфери потрафлять заспокоити бажаня Русинів „без заступників руского народу“. Того самого придержує ся і виділ краєвий, чого докаають праме н'ворованье послов руских, коли на их інтерпеляції відповідає по польскі. На факх школи дає край від довгих л'т м'бг тисяч а помяно того не сл'дно якомь поступу на поля промыслу, господарства. В промысл бачимо много таких фактів, котрі доказують, що дає ся підмогу людям менше потрібним і відповідним, а залішає ся підперти і підмогати там, де того дійсно потреба. Селянств не достане ні помочи ні заохоти в своїм промыслі домашнім — лиш достане аркуш податковий. — Законы, які ухвалюють ся, суть по найбільшій часті некористий для селян, — але се не диво, бо ті законы ухвалює як у Відні так і Львові коаліція, в котрій склад не входять заступники селян.

Пос. Барв'явскій: В дебаті генеральній звичайно зазначають сторонництва свои програми. І вступив до сойму під копець минушона сесії і годі мені було придумати до якого небудь сторонництва руского, вступити до котрого будь клябу. І говорю яко рускій посол, котрого програмою єсть активна політика, несення праця і труд. — Полемізуючи з пос. Антоневичем що до высказаних жалів, не мовь то в 1890 р. аж настав роздор між Русинами, прагадав пос. Барв'явскій 60-ті роки, именно р. 1866, коли то появил ся м'нієсть одної часті Русинів, котрі приголосили єдність племину Русинів від Карпат по Камчатку. В т'м причина роздору. Неконче правда, що принципи національній упадають а радикалізм розвиває ся. Русини-народовці стоять на принципі національностей, на основі окремішности і самостійности національного на-

ду руского. Справа руска не нова ані не так молода, бо она виступала на першій плян тоді, коли народи Австрії зачали жити своім життям. Справа руска від трех десятиків л'т стоїть на порядку деннім сойму галицького. Були часи, коли з польскон стороны підносились оклики Niema Rusi, — були часи, коли майже рівночасно і з рускон стороны голошено „адін народ“. Була то негация Русв, закрыта з одної стороны смолковим л'сткомь начал историчных. Але по-при ті оклики дались почути і голосы, признаючи потребу розвитку народу руского, вказуючи на потребу вчти ся мови руского. Вправді і тепер справа руска ще не єсть так выяснена, як повинно бути, але до того затемнення причиняють ся об'єднательні стремління.

При означеню національности — говорив дальше пос. Барв'явскій — як поодинокого виділюють так і ц'лому народу, поб'б в'нших психичных знамен, єсть велим характеристичною прикметою мова. Без видідуальної окремішної мови нема видідуального историчного житя. Рідна матерня мова т'сно звязана з самосвідомостю народною. Русини дорожать т'м найвищим скарбом, рідною мовою, по-надь все, так що і в'с ах змаганя національній грунують ся коло того. Всяка проволока в' полагоженю національнх змагань Русинів може тяжко відбити ся в своих наслідках. Я в'рю в живучу силу і посланництво руского народу. Народ рускій був заборолмь християнскої Європи перед ордами, дав почат Москвитин, відь вызначав ся живою народною поезією, своим п'ятомим промыслом, своим моральным і фізичным способностям. Такий народ не пропаде — відь ані не спольщит ся, ані змо-сковити ся. П'ра отже, щоб всякий мр'в на негацию Русв вже раз устали, бо они не мають вигляду. Треба полагодати національній відносини Русинів і Поляків в' школі, у рад' в житю публичном, бо треба чимь скорше брати до справ економічних. Але при т'м полагоженю треба щирота з обох сторін. Відносини мусять бути щирі, рівнож і поступованье як в рад' державній так і в соймі і в інституціях автономичных повинно бути щире. Поляки повинні пам'ятати, що лиш полагоженье відносин до Русинів може вплинути на долю і краешу будучисть обох народів. Тут в Галичині однова точка, де таке полагоженье може наступити. Пильнуймо, щоб важкі події историчні не захопили і нас несприготованых взаимно собі ворожих. Я не сумніваю ся, що прихильне поступованье Поляків буде і у Русинів прихильно повтае; не сумніваю ся, що і правительство підорє всякі оправданя змагань Русинів, — бо в' т'м лежать взаимний интерес обох народів.

Пос. Войт. Д'дущицкій радив, не оц'нювати справ краєвих за оптимістично. Невлакував передо всьм до праці на поля економічнм. Вистава не доказала, що край засобний, багатий, лиш вказала дорогу, куды поступати. Заохочував до підсилення промыслу і р'льництва краєвого. Радив унормувати закономь парцеляцію земель а доставити дешевий кредит. Остергав передь монополиямь спірітусовымь.

Пос. Щепановскій зачав від полеміки з высказаня пос. Антоневича що до промыслу і доказував, що виділ краєвий дуже м'ного зробив від 20 л'т на поля економічнм і промысловим. Відтак звернувшись до оц'нки бюджету і высказував, що помяно досить вдволичных цифр нашого бюджету, мы стоимо же дуже по зад' в порівнянню з бюджетами наших країв. Накликував до жертволюбности на ц'ли просвіты і р'льництва. Натянувшись, що нема так дуже чого бояти ся монополиямь спірітусового, бо м'нієсть прер'в, що якась часть доходу з монополиямь буде віддана краямь короннымь яко рекомпензата за страты з тон причини.

До голосу запасає ся ще пос. Телашевскій і в' своїй промові піддав критич' бюджет. Цифри бюджетові не можуть нікого вдоволити. Теперішнє напруженье податкове дійшло до посл'днїої границі, видатки зросли невідповідно до наших засобности, — а селянство і м'щанство находит ся в страшнім упадку.

Генеральний референт бюджетовий гр. Ст. Бадені зачав від зам'тот до промови пос. Антоневича. Зазначив, що т'м, в' якомь сей посол нині промаляв, р'бнать ся дуже від тону, в' якомь він і его приятелі давніше промаляли. Се доказ, що відносини змінили ся на л'шче і що угода, занаягурована в 1890 р. була хосевна. Если п. Антоневич натякує, що може прійти критичний день Фальба, то після гаден бес'дника такий день м'бг бы настати дуже легко для п. Антоневича і его приятельв політичных. Не від р'чн буде, высказати при від-

ци каденції соймовон наше посл'днє слово в' квестіи руской. Мы готови уваглядити в'с оправданя бажаня Русинів — а се, після гаден бес'дника, може стати ся безь яког-небудь кривди для народности польскон. Буде можна о т'м пересвідчати ся, коли в' т'й палаті дадут ся частіше почути голосы, поб'бний нинішньому пос. Барв'явского, і коли в' т'й спосіб будуть завс'гды высказуватись бажаня Русинів. Небавомь при к'бці л'тних м'сяців буде нагода до того, щоб вы (Русини) пересвідчали нас, що хочете щиро з нами трудити ся. Постарайте ся при нових выборах впровадити до сойму б'льше таких посл'б як п. Барв'явскій, а тоді нічо не стане на перепоні до повного порозум'ня. (Голоси: „Се буде трудно“ — „Постараймося о се“. Оплески.) По короткій відповіди посламь Щепановскому і Д'дущицкому, зак'нчив бес'дник натякомь на наступаючі вибори. В' борбі виборчій повинні мы — говорив — глядати того, що нась лувать, а не що нась д'лять. В' т'й борбі сторонництва політичні повинні мати передь очима одну програму, а тою програмою відрубнеть ся автономія нашого краю, котрі мають основу в' наших правах народных і историчных.

На т'м законичное засіданье в генеральна дискусія бюджетова. Сл'дуюче засіданье нині, в' четвер.

19-е засідання 6 сесії VI періоду 7 н. ст. лютого.

По петиціях відчятано інтерпеляцію пос. Окуневского в' справі арештованя жандармомь Стапиньского, редактора Przysiaciel-a Lud-u, а відтак увільнення его. На оправданье арештована сказано в' староств' горлицкомь, що такі д'ччє в' Львові.

Комісарь правительственний гр. Дось відповідав на дві інтерпеляції: пос. Крамарчика в' справі заборони ввозу безрог' в худобу до Н'меччини — і пос. Кулачковского в' справі заборони староствомь бродскимь в'чя в' Чехах.

Що до інтерпеляції пос. Крамарчика, то дійство торків ввозу рогатон худоби до Н'меччини був в' части обмежений, а то з 14 повітів заходон Галичини, однак тепер вже свободний з ц'лон Галичини. Що до ввозу безрог', то наступала заборона ввозу не лиш з Галичини, але і з в'сх країв Долитавщини, на основі договору ветеринарског Австро-Угорщини з Н'меччиною.

Що до інтерпеляції пос. Кулачковского, то дійство староства бродскимь зборонило в'чє в' Чехах, а то з тих причин, які були наведені в' інтерпеляції. Позаяк против заборони староства не внесено відк'лку, то заборона та сталає правосальною. В' околици села Чехь дійство люгали ся в' першій половині с'чня епідемічній недуги (тут подав комісарь дані статистичні), а вже та одна обставина вистала, щоб зборонити в'чє. Що до закиду поднесеного в' інтерпеляції, що заборона староства була доручена в' рускомь языкі, але латинськимь буквами, то справді так було, — однак уряди будуть уживати в' письмах до сторін руских языка руского і руского письма, а всякі жалоби під т'м виглядомь будуть полагожені. Що до бажаня, высказаного в' інтерпеляції, аби видати загальний приказ до в'сх властей що до уважаня руского языка і письма, то видать ся, що нема потреби видавати такого загального приказу, бо власти знають, що мусять придержувати ся рівноправности що до правь языковыхь другої народности. Інші зам'ты в' інтерпеляції що до вкорочуваня правь руского народу не мають основи.

Зачалась спеціальна дебата бюджетова.

Выдатки:

Кошты репрезентації краю: сойм 71.446 зр., виділ краєвий 37.000 зр. — разом 108.446 зр. кошты заряду 298.835 зр. (В' т'й рубриці м'стять ся плати урядників, видатки на удержанье будинку в канцелярії, плати емеритальні. Платня урядників видлу кр. выносьть 175.210 зр., діурністів 243.506 зр. На завдатки на платю урядників предліміновано 15.000 зр., бо м'ж нинішмь увагляднє петиція трех урядників о завдатки в' квоті 3.365 зр., 1000 зр. в' 8.0 зр. Та завдатки забезпечені полісами обезпеченя на жит'є.)

Кошты л'чення в' шпиталях заграничных в' краєвих 880.000 зр., кошты ш'бленя 71.500 зр., выдатка санітарні 22.000 зр.

Запомогі для заведеня доброд'них 18.974 зр. [В' т'й рубриці вызначено для в'теранов в' 1831 р. в' Кракові 2700 зр. а у Львові 1800 зр. — З' руских товариств увагляднє петиція: институт руского для д'вчати с'рб' в' Перемышлі на док'иченье будови дому (запомога 300 зр.) і товариство вза-

имной помочи дяків аспархін львовскон (100 зр.)]

Выдатки на ц'ли образования і просвіты. З' поодиноких позицій тов рубрич важайші: Академія наук в' Кракові 30.000 зр. Интернат Змартыхвстанц'в у Львові 4.500 зр. На выданняцтво руских книжок шк'ль в'сх 4.200 зр. Для молодежи образуючон ся в'сх 4.200 зр. в' штуді 3000 зр. до розпорядчости видлу краєвого (м'ж петиціями подбуемо Русинів: Тата Романчука, Теофіля Терлецкого). Товариство просвіты людовон (польске) у Львові і Кракові 2000 зр. Для товариств ремісничих 1.500 зр. до розпорядчости видлу краєвого (м'ж петиціями увагляднєными подбуемо петицію тов. „Зорь“). Macierz Polska 5000 зр. Выданняцтво Dzielek ludowych 100 зр. [В'сх т' выдатки суть сталі, значить ся переходять з року на рік.]

М'ж выдатками одноразовыми подбуемо: Запомогі для газет „Учитель“ 500 зр. — Товариство „Просвіта“ 2000 зр. (Выдл' краєвий предкладав лиш 1500 зр., але комісія бюджетова з огляду на ширшаючу д'ляність того товариства ухвалила задержати торбчу запомогу в' квоті 2000 зр. Тов. „Просвіта“ внесло петицію о 6000 зр. запомог.) — О. Джулинскій на „Посланяка“ і книжочки місіоні 400 зр. — Для бурсь до розд'лу, порозум'вши ся з кр. радою шк'льною 4000 зр. (Увагляднєно петиція руских бурсь в' Ярославі, Дрогобичі, Тернополі, Коломині, Перемышлі та институту Василіянок у Львові.) — Для товариств академічных до розпорядчости видлу 800 зр. (полагоженю петиція: „Ватри“, „Руслана“ і „Громади“ у Відні.) — Ал. Барв'явскій на выданняцтво историчнон бібліотеки 500 зр. — Товариство ім. Шевченка на выданняцтво наукових творів 1000 зр. (Ту квоту збільшено о 500 зр. в' порівнянню з торбною за-для нам'реного выданняцтва жерель историчных.) — Газ. „Дзвінок“ 100 зр. — О. К. Селецкий на новіціят Сестерь служебничок 100 зр. — Шк'льна пом'ч в' Коломині 100 зр., у Львові 100 зр. — Юл. Насальскій в' Коломині на выданняцтво бібліотеки для руской молодежи 100 зр.

Выдатки на покрытие недобору краєвого фонду шк'льного 1.835.549 зр. Фонд емеритальний шк'льний: выдатки 208.930 зр., доходи 98.846 зр. — недобір 110.084 зр.

При рубриці запомог' для театровь вывазала ся живійша дискусія. Для театровь польскихь вызначила комісія запомогу в' квоті 32.200 зр. (для Кракова 8000 зр., для Львова: драма і комедія 14.200 зр., опера 10.000 зр.) При т'й позиції забирали голось послы: Крамарчик, Рачинскій, Абрагамович, Войт. Д'дущицкій і к. Чарторыйскій, вказуючи, що власти шк'льній повинні наглядати, щоб ученик не ходили на штуки неморальні, — а анов' щоб авторы штукь драматичныхь не наслідували взорів французскихь і не старали ся в' своих творахь выводити сцену драстичній.

Для руского театру під зарядомь тов. „Бес'да“ вызначила комісія 7.250 зр. і додала таку зам'тку: Тов. „Бес'да“ внесла петицію о підвнесеньє субвенції до квоты 8000 зр. Коли однак дотеперішнє субвенція в' пропорції до числа осіб належачих до складу театру руского єсть вже висока, то комісія бюджетова предлімінує згідно з' видломь краєвымь у высоті 7.250 зр. — Пос. д'р Савчак забрав' голось і представивши исторію запомогь соймовыхь, які она постепенно збільшались ся з огляду на дійстний розвиток театру, зазначив, що теперішнє субвенція не высает на покрытие выдатков, які має тов. „Бес'да“, обнявши театр під свій заряд та хотячи его зреформувати і повести до дійсного розвитку. Передь тремя роками вызначив сойм відповідну квоту видлов краєвому на розписанье конкурсу на написанье творів драматичныхь, як руских так польскихь. Сей конкурс і преміюванье творів відбули ся. Сего року розписав видл' краєвий новий конкурс, але вже лиш на творы польскі, — на творы рускі нема конкурсу. Д'лтого ставити внесенье, щоб поручити видлов кр. розписати конкурс на рускі творы драматичні а на ту ц'ль вызначити квоту 750 зр. — Референт гр. Ст. Бадені не противавь ся тому внесеню, а навіть признав, що интенцією сойму при ухвалі квоты на конкурсы драматичні передь тремя роками було, щоб такі конкурсы були розписувані як на польскій так і рускій творы. — Внесенье пос. Савчака признато.

При субвенціях для товариств музичныхь забрав' голось пос. Окуневскій і просив, щоб додатково признати 100 зр. для товариства музичного в' Коломині, котре спеціально поставило собі за задачу плекати характеристичний тип музичний „коломийскій“. Ухвалено. — Тов. „Боян“ у Львові 300 зр.

Для театру ставиславского підвнесено субвенцію з' 500 зр. на 1000 зр., по промові пос. Бричаньского,

На удержанье памятников историчных ухвалено 19.420 ар.

Квартаруеке жандармерии ухвалено въ выдаткахъ 205.210 ар. а въ доходахъ 91 795 ар., тожь недоборъ 113.415 ар.

Принято предлѣнаръ выдатковъ на комуникаціи въ квотѣ 1.378.597 ар. Зъ той квоты припадае на желѣзницъ 326.000 ар. Доходы тов. рублина выносятся 228.750 ар. (мыта приносятъ 225.000 ар.)

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

Справозданье касовое русков Бурсы Стрыйской за рокъ административный 1894. А) Титуломъ датковъ на постронные дому бурсового и владѣлокъ членскихъ жертвувала въ 1894 роцѣ: Товариство „Дѣвостеръ“ у Львова 75 ар.; — выдѣлы рады повѣтова жидачевской 50 ар.; — стрыйска каса задаткова 41 ар. 88 ар.; — рада повѣтова въ Турцѣ 25 ар.; — аъ представлениа театральнаго 22 ар. 70 ар.; — по 20 ар. рада повѣтова въ Боршевѣ и п. Ник. Масляна въ Стрыи; — Истатутъ ставропигийскій водсѣтки водъ легату бл. п. Коссака 19 ар. 90 ар.; — по 15 ар.: кружокъ учительскій Стрыйскій-Дрогобицко-Самбурскій и торговля п. Лехачского и Костаржевска; — по 10 ар.: тов. задаткова въ Хшановѣ и въ Глоговѣ; — легатъ бл. п. І. Христофоліменса 9 ар. 63 ар.; — братства церковный Добрянъ и Добровлянъ 9 ар.; — братства церковные въ Лясичахъ и въ колады въ сѣдѣ 8 ар. 34 ар.; — о. Поповичъ въ Стрыи 6 ар.; — по 5 ар.: рада повѣтова въ Львѣску, тов. задаткова въ Львѣску, рада повѣтова въ Грийовѣ, дръ Подлуцкій въ Бохехова, о. Ад. Каленюкъ въ Долголуки; — каса задаткова въ Маріампола 4 ар.; — по 3 ар.: о. Шуховскій въ Братковецѣ, о. Давидъ въ Тухлѣ, п. Лук. Чарнянскій въ Львова, п. Дума въ Рудичахъ, п. Вас. Нагорный въ Львова, п. Чапельскій въ Стрыи; — по 2 ар. 60 ар. п. Логинскій въ Стрыи, аъ надатковъ при коацергѣ; — по 2 ар.: громада Семіановъ, о. Мудракъ въ Губахъ, Ів. Мартанецъ, Добушовскій, Ів. Вахнянскій въ Стрыи; — п. Шалякъ въ Стрыи 1 ар. 75 ар.; — по 1 ар. 50 ар.: о. Карчабъ въ Дового, п. Глушечичъ въ Стрыи, п. Сган Левачій въ Стрыи; — по 1 ар.: о. Тандюкъ, п. Бойкевичъ въ Стрыи, п. Дембицкій въ Стрыи, п. Савачій въ Стрыи, п. Іатинкевичъ въ Стрыи; — п. Хирѣвскій въ Стрыи 75 ар.; о. Вол. Нажанковскій 50 ар., п. Юл. Костецкій въ Стрыи 50 ар., дробными датками 1 ар. 20 ар.

Б) Доходъ:

1. зъ добровольныхъ датковъ и вкладовъ членскихъ	433 85 ар.
2. зъ чиншу	548 31 „
3. зъ куповъ и водсѣтковъ	42 33 „
4. за проданыи матеріалъ и садовину	29 60 „
5. датки на закупку портретовъ бл. п. Радзкевича и Вен. Ружацкого	16 20 „
6. злізвѣдованъ цѣнай паперы	1660 59 „
7. затыгнена позичка	1550 „
8. готовка зъ кобачемъ 1893 р.	649 60 „
разомъ	4930 48 ар.

В) Розходъ:

1. дозиченне постронна дому	3394 19 ар.
2. запомогн удѣленъ ученикамъ	64 50 „
3. закупку учебниковъ	68 75 „
4. коммунаръ	13 84 „
5. сплата довгу	200 — „
6. кошты затыгнена позички и интабуляцій	19 54 „
7. эквивалентъ и податокъ	126 90 „
8. водсѣтки уплаченъ	418 94 „
9. датокъ на стипендію М. Шамкевича	10 — „
10. выдатки секретаря и дробный	12 04 „
11. премія асекураціи	13 93 „
12. удѣлена позичка	324 74 „
разомъ	4667 37 ар.

Г) а) Активы:

1. домъ постронный коштомъ	22638 96 ар.
2. готовка зъ д. 31 грудня 1894	263 11 „
3. въ цѣнныхъ паперахъ	250 — „
4. на позичкахъ	404 10 „
5. фондъ стипендіи бл. п. Ружацкого	22 — „
разомъ	23.638 17 ар.

б) Пассивы:

позичка	11 200 — ар.
майнѣ власне	12.438 17 ар.
Водъ выдѣлу русков Бурсы стрыйской.	
Ст. Дуравскій председатель. Юл. Федусевичъ кассиръ и заступникъ председателя. Ів. Вахнянскій с-кретаръ.	

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На понедѣлковѣмъ засѣданю буювня-ского сойму румынскій послы Цуркякъ, Каліаску и Вольчинскій промовляли проти Русинѣвъ д-ра Смала-Стоцкого и Пигуляка, котрѣ на попереднѣмъ засѣданю представили страшну румынизацию русков церкви и школы червонецко конвенторію и занедбанье православному духовенствомъ религіозно-морального выхования русков молодежи; духовенство того навѣтъ говоритъ по руски не вмѣе. Д-ръ Стоцкій и Пигулякъ дали всѣмъ тремъ румынскимъ посламъ остроу водповѣдь, въ котрой не водѣливали зѣ своихъ попереднихъ промовъ

въ слова, и вѣднѣ поставили резолюцію въ справѣ подѣлу гр.-оріентальныхъ народныхъ шкѣлъ на рускій и румынскій. Се внесенье, якъ такожь внесенье д-ра Ротта, щобы Червонцамъ првзнати 3000 ар. зъ религіозного фонду, водкннула болѣшность румынска. Намѣстникъ гр. Гоесъ говоривъ про именованье руского инспектора для народныхъ шкѣлъ, проти котрого выступили Румыны, и про жалѣ старов партіи русков, чому въ той справѣ не засягнено рады ен клубу. Намѣстникъ заявивъ, що водъ въ той справѣ не засягавъ рады аны у молодыхъ Русинѣвъ аны у старыхъ, а тѣлько зъ прынатию сконстатувать, що молоді Русины задоволені тымъ именованьемъ. Кто має право засягати руску народность на Буковинѣ, молоді чи старі Русины, сего намѣстникъ не буде рѣшати, тымъ болѣше, що на се и въ соймѣ глядять рѣзно. Вѣднѣ поручавъ намѣстникъ зъ огляду на три краснѣ мовы пону герцианость. [Промову намѣстника коаліція протирумынска ошескала.]

НОВИНКИ.

— Осторога для селянь! Въ Бурштинѣ появлялись агенты якогось червонецкого закладу кредитового и заохочують селянь до затыгненъ въ тѣмъ закладѣ позичокъ подѣ услѣвьями, котрѣ до року довели бы селянскій грунты до продажы прынусовомъ. Межа селянствомъ наставъ горячкый рухъ, щобы одержати позичку. Судъ бурштинскій сконстатувать, що легковѣрніи селяне платятъ агентамъ за самъ хѣдъ до уряду кнѣгъ грунтовыхъ 1 ар. 20 ар., т. е. болѣше якъ побарыють адвокаты и нотарѣ. Коли зважати, що до затыгнення позички треа кромѣ того богато вынхъ выдатковъ, на котрѣ селянныи мусѣть продати послѣдну худобу, то буде можна оцѣнити, середъ якихъ крайню погубныхъ условій одержѣтъ селянныи позичку. Оплата тов позички — якъ менѣ селяне розповѣдали — розложена на колька лѣтъ, а зъ приближеного обчисленя выхѣдѣтъ, що селянныи заплатитъ найменше 20%, бо такъ уложенный планъ салаты. Длятого тутъ скоро интвенція властей вѣтъ дуже пожадана...

— Въ Днѣстрѣ товариствъ взаимныхъ обезпечень у Львовѣ, выдано въ сѣчн 1895 року 1428 полицъ важныхъ на обезпеченье вартости въ сумѣ 1,090,510 ар. за премію 8.104 ар. 33 ар., въ сѣчн 1894 року було 922 важныхъ полицъ на суму 760,229 ар. за премію 5431 ар. 59 ар., а въ сѣчн 1893 року 348 полицъ на суму 318,515 ар. за премію 2235 ар. 91 ар., отже въ порівняню зъ попередними лѣтми показуе ся дальше потынающій зрѣбѣ товариства. — Въ справѣ заснована Товариства взаимного кредиту „Дѣвостеръ“ ц. к. высшій судъ красавый у Львовѣ не порѣшавъ ще рекурсу, внесеного протавъ воднованю ухвалы ц. к. суду красавого яко торговельного у Львовѣ, — прѣте се товариство не могло ще бута введење въ жатѣ.

— Засѣданье филологичнои секціи наукового товариства имени Шевченка водбѣуде ся дня 8 н. ст. лютого (въ пятницю) о год. 6-ой вечеромъ въ канцеляріи товариства ул. Академична ч. 8. пов. І.

— Класификація ученицъ школы инокинѣ сс. Василіанокъ въ Яворовѣ за І. повѣрокъ 1894/5 р. Всѣхъ ученицъ записанныхъ на рокъ 1894/5 вѣтъ 64. Зъ тыхъ: Въ класѣ II-ой поступъ добрый одержала Децко Евгенія. — Въ класѣ III-ой поступъ дуже добрый одержали: Суха Евгенія, Стывиска Клементина и Хомица Елена; поступъ добрый: Балица Елена и Король Марія. — Въ класѣ IV-ой поступъ дуже добрый одержали: Бескидъ Ирена, Мерена Клементина, Созаньска Марія; поступъ добрый: Давидъ Марія, Давидовичъ Ольга, Лехица Марія; поступъ достаточный: Махникъ Софія, Машакъ Елена и Тамкевичъ Меланія. — Въ класѣ V-ой поступъ дуже добрый одержали: Волянська Клементина, Дублянца Марія, Журавецка Меланія, Ломовица Ольга, Мацюракъ Антонина, Мѣрковска Емилиа, Несторовичъ Марія, Подольска Марія, Ростковичъ Евгенія, Шарко Ольга и Юрчакевичъ Евфрозина; поступъ добрый: Володимира Еронислава, Годованьска Елена, Марковна Ольга, Мышевска Теодосія, Набакъ Теодосія, Негребецка Марія и Чемеверьска Елена. — Въ класѣ VI-ой поступъ дуже добрый одержали: Юйко Ольга, Мацуска Евгенія, Мерена Теодосія, Мышевска Иванна, Мышевска Елена и Подлука Елена; поступъ добрый: Бодваръ Стефанія, Яремкевичъ Емилиа, Каламуценьска Елена, Турчановичъ Марія и Бабакъ Елена. — Въ класѣ VII-ой поступъ дуже добрый одержала: Будановска Наталія, Оноферко Лидія, Полянська Людвѣка, Шепюрска Елеонора, Фраденбергъ Евгенія, и Фраденбергъ Ольга; поступъ добрый: Бодваръ Евгенія, Годованьска Ольга, Дагдалевичъ Елеонора, Лопутаньска Стефанія, Мрыглодъ Елена, Оноферко Марія, Пыльковска Марія, Терлецка Елена и Самъ Авеля. — Въ класѣ VIII-ой поступъ дуже добрый одержали: Мацуска Стефанія, Мартанецъ Стефанія, Насальска Софія и Ольшаньска Евстахія. — При той нагодѣ поднѣсти мусимо, що школа дѣвоча сс. Василіанокъ въ Яворовѣ развивае ся дуже красно. Закладъ сей госпѣгувавъ Ви. инспекторъ краевый Б. Барановскій дня 29 н. ст. сѣчня разомъ зъ старостою яворѣвскимъ п. Невядомскимъ и инспекторомъ шкѣльнимъ окружнымъ о. Терлецкимъ и дуже похвалено высказавъ ся о воспитальщи. Зарадъ старасъ ся, щобы такъ скудный приборъ науковъ о скѣльи мѣла допуняти, не гордѣтъ наименшимъ даткомъ, абы поболѣшати бібліотеку, зборникъ мінералогичный до исторіи природы и прилады фѣзикальнѣ, приближати до жертвовлюбія публичнаго. И най-

вышла власть шкѣльна краєва занялася розвитомъ единомъ въ цѣлѣй Галичанѣ высшѣи школы зъ лаякомъ выкладовымъ рускимъ. Було бы тѣлько пожадано, абы и Ви. Родимѣвъ хотѣли арозумѣти важность выхования наукового и свои дѣти посылали тамъ, де можуть учить ся въ своѣмъ роднѣмъ языкѣ и развивати свое родне слово. — Зарадъ мѣст. сс. Василіанокъ въ Яворовѣ.

— Пачкаръ въ бѣжницѣ. Минувшю пятницѣ водповѣвъ на засѣданю буювня-ского сойму правительственный комисаръ президентъ гр. Гоесъ на вѣдѣтну интпретацию пос. Смала-Стоцкого въ справѣ ревизіи и арештованя колекъ жидѣвъ въ часѣ богослужень въ бѣжницѣ въ Садагурѣ. Въ своѣй водповѣди представивъ гр. Гоесъ цѣлу справу въ сей способъ: Скарбовѣи власти попали вже давно на слѣдъ широко на Буковинѣ розостертон шайки пачкарьвъ, котра привозила табакъ и тютюнь зъ Россіи въ такой скѣлькости, що трафѣканти, продаючи австрійскій тютюнь, стали жалувати ся на такъ значне зменшенье доходѣвъ, що веденье интересу нѣтъ не оплачувало ся. Богато моментѣвъ вказувало на се, що Садагура естъ центромъ дотычныхъ практикъ. Переведенный ревизіи подтвердили водповѣдье, а особливо ревизіи въ домѣ жидѣвского шкѣльника Ицка Ванеского. Коло мешканя Ванеского стоить приватна бѣжница, котра рѣвночасно служила за комнату для „хайдера“, а подѣю была гостинницею для бѣдныхъ подорожныхъ жидѣвъ. Комисія, що пришла на ревизію, застала господаря и ще болѣшкѣхъ жидѣвъ, якъ курчяи пацѣрѣсъ въ згаданій бѣжницѣ, розмавлали о интересахъ. Помимо того зъ-першу зроблено ревизію лише въ домѣ Ицка а ажъ тогдѣ, коли зѣ кнѣгъ одного зъ присутныхъ выпала пачка руссѣйского тютюню, переведено ревизію такожь въ бѣжницѣ, де подѣ той часѣ не водбѣувало ся нѣтъко богослужень. Впрочѣмъ, вскорѣ пересвѣдчено ся, що бѣжница була лише покрывомъ и служила властью цѣлѣмъ, не маючимъ нѣтъко субльного зъ жидѣвскимъ вѣроповѣданьемъ, а именно до переходуваня перепачкованныхъ товаровъ. Виновиникѣвъ арештовано ажъ побѣнѣше, по переслуханю, коли ихъ водзвано до кассарѣи скарбовои сторожа.

— Посольске справозданье буде складати кс. Левъ Пасторъ зъ своѣи дѣятельности въ радѣ державной передъ выборцами чешановского повѣта дня 12 н. ст. лютого въ Чешановѣ а дня 13 лютого въ Любачевѣ. Зборы розвѣднѣтъ ся въ обохъ мѣсцевостяхъ о 11-ой годнѣи передъ полуднемъ.

— Бл. п. В. Заклинська, шира руска патриотка, мати побиенныхъ дѣятельвъ Леонидъ и историка Корнила та жинчюго Романа, писателя и профессора семинаріи учительской въ Станиславовѣ, записала въ завѣщаню 100 ар. на користъ товариства Русскихъ Женщинъ въ Станиславовѣ зъ првзначеньемъ на провѣтованый институтъ дѣвочій.

— Въ насѣдѣнокъ снѣжныхъ заметей заставлено — якъ доносить дирекція руху желѣзницъ державныхъ — рухъ повѣдѣвъ на просторѣи Золотѣвъ-Подольска цѣлѣмъ, а на просторѣи Красне-Радзивиловѣ и Львовѣ-Бѣлѣцѣ лише рухъ товаровыхъ повѣдѣвъ. На коломыхъ желѣзницяхъ локальныхъ заставлено зъ той самов причины зъ днѣмъ 5 н. ст. лютого рухъ всѣхъ повѣдѣвъ вымѣрно на два дѣи, а на локальній желѣзницѣ Радѣвска-Радѣвѣ на чотыри дѣи.

— Дрогобицкій Русины уряджують въ недѣлю 10-ого н. ст. лютого въ великій сала гимнастичный вечерникъ зъ танцами. Вступъ водѣ особы 50 кр., для членѣвъ рускихъ чигалень 20 кр.

— П. Николай Левандовскій, зѣлѣнничъ инженеръ въ Ярославѣ перенесенный сими днѣми до зѣлѣнничихъ работѣвъ въ Стрыю.

— Дробный вѣсти. Въ Немировѣ померъ гр. Александръ Крузенштернъ, властитель болѣшѣи посѣлости въ 53-омъ роцѣ жия.

Надѣслане.

Henneberg-Seide

— nur acht, wenn direkt an meine Fabriken bezogen, — schwarz, weiss und farbig, von 35 kr. bis fl. 14-65 p. Meter — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste, etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und steuer-frei ins Haus. Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. 2 (1)

Seiden-Fabrik G Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Зъ Станиславова пишутъ намъ: При нагодѣ вечера, устроенно подѣ протекторатомъ Преосв. епископа Юліана товариствомъ Русскихъ Женщинъ въ Станиславовѣ дня 24 н. ст. сѣчня с. р., надѣслали на проектованный институтъ дѣвочій въ Станиславовѣ отей ВП. жертвованцѣ свои дары: Его Ехсц. Виреосъ, митрополитъ Сильв. Сембратовичъ 10 ар., Преосв. ен. Юліанъ Кулювскій 20 ар., Его Свѣтл. генералъ-майоръ Едвардъ баронъ Краевъ брагидіеръ въ Станиславовѣ 5 ар., Бол. Людвѣкъ Вербицкій станиславѣвскій директоръ зѣлѣзницѣ 5 ар., Бол. свѣтлѣкъ намѣстникъ и староста Вол. Хондзинскій 2 ар., Вир. крл. С. Ткачунакъ 12 ар., Вир. крл. Іос. Кобиланскій зѣ Львова 1 ар., Вир. крл. и совѣтникъ шкѣльнѣй Вас. Ильничій 1 ар., Вир. крл. Колот. Чеховичъ зъ Череминѣи 1 ар., Вир. крл. Е. Билинскій зѣ Львова 1 ар., Вир. крл. М. Шакижъ зѣ Львова 2 ар., Ви. сов. суд. и посолъ М. Гомаюкъ 2 ар., Ви. сов. и начальникъ дирекціи скарбу Д. Маевскій 3 ар., Ви. директоръ гимназій І. Керекартъ 1 ар., Ви. инспекторъ и начальникъ зѣлѣзничій Е. Гадирихъ 1 ар., Ви. сов. суду и начальникъ д-ръ Філар. Сембратовичъ зъ Манастарискѣи 1 ар., Ви. прокураторъ Ал. Гинце 1 ар., Ви. д-ръ мед. Жуковскій зъ Станиславова 2 ар., Ви. д-ръ Дембицкій адвокатъ зъ Коломый 2 ар.,

Ви. А. Панкевичъ секретаръ суда въ Станиславовѣ 2 ар., Ви. сов. І. Маерановскій адвокатъ зъ Станиславова 1 ар., Ви. Дюловичъ касситанъ зъ Станиславова 2 ар., Ви. І. Левинскій архитектъ зѣ Львова 1 ар., Ви. В. Нагорный архитектъ зѣ Львова 1 ар., Ви. проф. С. Недѣльскій управитель рускихъ клѣтъ паралельныхъ зъ Коломый 1 ар., Ви. пайтъ Ант. Шанковска зъ Копичинѣи 3 ар., Юліа Ставнича зъ Тязова 1 ар., Сисавета Хромовска зъ Галинокъ 1 ар., Микулинова зъ Станиславова 1 ар., Ц. Куровцева зъ Калуша 2 ар. и Левица зъ Хомакова 1 ар., Ви. о. Зенонъ, Емилиа и Ольга Шухевичъ зъ Тишковецъ 3 ар., Вир. сов. и деканъ М. Гулда зъ Боршева 1 ар., Ви. катихитъ гимн. М. Семеновъ зъ Станиславова 3 ар., Ви. оо. Лукасевичъ 1 ар., Н. Проскурникъ зъ Петрилѣва 1 ар., Т. Галайчукъ зъ Макуличина 1 ар. и М. Бабакъ зъ Тумара 1 ар., Ви. профессоры гимн. В. Паславскій зъ Дрогобича 1 ар. и В. Бѣлѣцкій зѣ Львова 1 ар., Ви. оо. Іл. Сѣчинскій зъ Гвозда 1 ар., Филиповъ зъ Чернѣева 1 ар., К. Икаловичъ зъ Красной 1 ар., С. Ленкавскій зъ Угорникъ 1 ар., Ал. Мардаровичъ зъ Радча 2 ар., Теоф. Билинкевичъ зъ Надвѣрної 1 ар., Д. Воевудка зъ Зеленой 1-10 ар., Ор. Кисѣлевскій зъ Невизноу 1 ар., Т. Теляковскій зъ Бучача 1 ар., В. Матюкъ зъ Маріампола 1 ар., Евст. Шмериковскій зъ Надвѣрної 1 ар., Т. Вахнянскій зъ Ромашѣвки 1 ар., Левъ Березовскій зъ Станиславова 2 ар., Н. Волошинъ зъ Зарѣча 1 ар., мдеканъ М. Левицкій зъ Обертна 1 ар., Д. Луговий зъ Пуцѣлова 1 ар., деканъ Іос. Таховичъ зъ Хлѣбачина 1-50 ар., Д. Скаличъ зъ Задорова 1 ар., Лука Корвацкій зъ Курпюва 1 ар., Д. Струтинскій зъ Космача 1 ар., С. Турчмановичъ зъ Дорогова 1 ар., Гр. Громадка зъ Кѣнѣчакъ 1 ар., К. Литвиневичъ зъ Вратисева 1-50 ар., Н. Дрогомирскій зъ Деянтна 1 ар., мдеканъ Іл. Козловскій зъ Стрѣлѣча 1 ар., мдеканъ І. Михалевичъ зъ Вѣлѣбжницѣ 1 ар., Д. Лойванюкъ зъ Витяинѣи 1 ар., Ви. пайтъ Юліа Мыдловска зъ Креховецъ 1 ар., сов. М. Заревичъ зъ Рожнова 1 ар. и З. Шепаровичъ зъ Колодѣвки 2 ар., Ви. пш. А. Амировичъ аптикаръ зъ Станиславова 1 ар., Фр. Аксентовичъ директоръ урядѣвъ помѣни зъ Станиславова 1 ар., К. Соосовскій урядникъ австро-угор. банку 1 ар., Ви. о. А. Левицкій зъ Иванковѣи 2 ар. и Ви. п. Д. Ганякевичъ адъюнктъ суд. зъ Надвѣрної 1 ар. — Надатки при касѣ зложили: Вир. о. митратъ Вас. Фацьевичъ 1 ар., Вир. о. крл. С. Торонскій 2 ар., Ви. д-ръ Ів. Мандичевскій адвокатъ 3 ар., Ви. пайтъ Гарасевича зъ Краѣва 1 ар., Ви. о. Навроцкій зъ Пацѣкова 1 ар., Ви. д-ръ Мел. Бучинскій адвокатъ 2 ар., Ви. о. И. Мардаровичъ зъ Каміанокъ 2 ар., Ви. пш. І. Борнѣи 1 ар., Ю. Малецкій зъ Лясского 2 ар., капітанъ И. Дольничій зъ Станиславова 3 ар., Ви. о. А. Войтъховскій зъ Станиславова 2 ар., Ви. Т. Стахевичъ купецъ зъ Станиславова 4 ар. — При нагодѣ купованя букетѣвъ жертвувать на институтъ одинъ Ви. гѣстъ италійскій лѣсъ Червоного креста ном. вартости 25 лірѣвъ, серія 11.472 н-ръ 35. За всѣ тѣ ласкавіи дары складае выдѣлъ товариства Русскихъ Женщинъ сердечну подяку!

Кромѣ того маємо честь горячо подякувати всѣмъ Ви. Панамъ и Панямъ, що зводили заходами своими в коштомъ причинити ся до поднѣсеня елаганціи и величавости вечера, а именно Ви. п. пачальнику Ів. Ткачкевичеву за спровадження своимъ коштомъ гарныхъ котіліоновыхъ туръ и ордерѣи и за знамените аранжованье котіліонѣмъ, не менше такожь Ви. пш. Яр. Шанковскому зъ Копичинѣи и С. Стахевичу зъ Станиславова за незрѣване аранжованье танцами, водтакъ Ви. пайамъ Е. Чаковской, І. Ткачкевичевѣи, Бр. Яхновѣи, Е. Яцикевичевѣи, паннамъ Бленѣи и Наталіи Шанковскимъ и паннѣи М. Кропильничкой за зосмотрѣние буфету въ потрібній артикулы, а вѣднѣи Ви. пайночкамъ за продаванье букетѣвъ.

Въ имени выдѣлу товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ, дня 2 н. ст. лютого 1895. І. Кокорубова председателька. О. Зарицка с-кретарка.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 7 лютого. Депутация урядниковъ австрійскихъ зѣлѣзницъ була у президента міністрѣвъ и у мп. Пленера. Оба міністры приймили депутацию прихильно, але Пленеръ заявивъ, що жаданье дотыкающе знесеня степеніи канцелиста и низшихъ урядниковъ за далеко посумене.

Берлинъ 7 лютого. Внесенье центрумъ въ справѣ поединковъ при законѣ противъ сторонничества перевороту повѣдѣдае правительству богато клопоту. Подпирають его социалісты и вѣлѣводумий. Бсли се внесенье перейде, то цѣлый законъ упаде, бо не примуть его правни и либералы.

Бѣградъ 7 лютого. Въ корольвской палатѣи приадажують комнаты для Милана и Наталіи.

Надѣслане.

У Львовѣ при ул. Гетьманьской ч. 4.

буде отвореный зъ днѣмъ 9 н. ст. лютого с. р.

СКЛАДЪ ФАРБЪ

лякерѣвъ, поспособъ, новостей и артикуловъ домового-хозяйскихъ подѣ фирму:

Д. Влодекъ и А. Краѣвскій

Подписавшіи осмотрели свой магазинъ въ добрый товары и поручають ихъ по найумѣренѣйшимъ цѣнахъ.

50 1-3

Зъ поважаемѣи

Д. ВЛОДЕКЪ и А. КРАЄВСКІЙ.

Конципиента
глядає заразъ 46 2-2
адвокатъ д-ръ Л. Озаркевичъ
въ Городку коло Львова.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптика и механика
Львів, площа св. Духа
(у. Театральна ч. 6 проти
годового одягу)
поручає у великихъ вы-
борахъ и по найдешев-
шихъ цѣнахъ: окуляры, пинеры, зорпеты, бинокли, де-
лоскопды, барометры, верометры, микроскопы, лупы, ком-
пасы, райсальги, ленты маршалы, пюны, сібелы, манометры
и т. п. Устроены авиометры электрические. Всякі направи
выготовляють ся найкороче и найдешевше. — Замовленя
въ провинціи вытворяють точно. 41-5

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Сикотуска 31, побѣхъ почты и Выдѣлу краєвого
поручає 481 22-0
Свѣдана, обѣды и вечеръ, каву и гербату
Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.
Для привѣжающихъ rendez-vous.

Юліанъ ПАНЬКЕВИЧЪ

въ Надвѣрній

поручає ся Всѣмъ Духовенству

яко

артистъ-маларь. 339 41-0

Цѣлковитый выправы

вѣдь найскромнѣйшихъ до найбо-
гатыхъ 52 1-8
въ обсягу бѣла и постели
власного вырѣбу
колдеръ, матрацабъ, поду-
шокъ, сѣвниковъ, вкладокъ
пружинныхъ, простиралъ,
пошевокъ и т. д.
КОМІСОВЫЙ СКЛАДЪ
полотенъ и ст. лѣвого бѣла, ші-
фоны, шіртінги
поручає найдешевше магазинъ
І. Дренслера и Сынѣвъ
Львівъ пл. Капітульна ч. 2
Цѣнки и пробки до жаданя.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить
въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

въ простѣ зъ фабрики
Іа по 78 зр. Па по 72 зр. за 100 кильограмѣвъ
лѣсо фабрика.

Мыло наилучше

при замовленю найменше 30 кильогр. по 20 кр.
и 31 кр. за кильограмъ, окрѣмъ транспорту, ко-
трый вынесе 2 до 3 кр. вѣдь кильограма.
При замовленю просимо о точне поданнѣ
почты и стаціи желѣзничой. 4033

чай въ БРОДАХЪ!

Вѣдь давня звѣстный зъ своимъ добротѣмъ и за-
паку правдымъ

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговлѣ

В. АДАМОВИЧА

въ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго зр. 1-40
фунтъ найлѣпшого оргіи. опакѣванъ зр. 2-50
фунтъ „Имперіаль“ цѣсарского . . . зр. 3-50
фунтъ высвѣтокъ зъ найлѣпш. чайвъ зр. 1-20
кава „Сиріусъ“ франко 5 кильо . . . зр. 9-50

чай въ БРОДАХЪ!

Климентій Федунь
переплетникъ библіотеки ц. к. львѣского університету
поручає 366 16-7
свое переплетниче и галлантерійне заведѣніе
у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.
Подоймає ся всякихъ робѣтъ, особливо переплету: Службени-
ковъ, Свангелій, Молитвенниковъ, Библіотечныхъ книгъ, Альбу-
мовъ, Матъ, Диллоидовъ и т. п. по умѣренныхъ цѣнахъ.

Знаю вѣдь многихъ лѣтъ ц. к. уприв. раѣнерія спир-
тосу, заосмотрѣна найлѣпшими приладами реклаікаційными
машинѣйшомъ схемѣмъ, фабрика руму, лікерѣвъ и одгу

Юлія Миколаяша Наслѣдникѣвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старъ польскій сильнй горѣвки, дуже добрый розолісы,
лікеры, румы правдымъ зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшомъ
якоствѣ бравѣй спеціалъ якъ: Народѣвка, Dziennik, Szczutek,
Карпатѣвка, „Дабель“, Помаранчева не солодженѣ, Ратаѣвка,
Деревѣвка и т. п. горѣвки упривилежѣванъ и однокѣ прѣздымъ
если зъ нашою фабрикою спроважѣны.

Однокѣ жерело въ краю для шп. антикарѣвъ, до побѣ-
раля алькоголю абсолютъ и найчѣстѣйшого спиртосу, до цѣ-
лей лѣвничѣвъ вѣдѣного вѣдь податку и вже оподаткованого.
Правдымъ спиртусъ одговѣтъ найлѣпшій, здоровѣю
не шкѣдливъ, бо не виробляющихъ зъ есенціи одговѣвъ.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ
головнѣмъ складѣ вѣдь минеральныхъ І. Йоллеса, ул. Іа-
рола Людвига ч. 29. 4012 34-104

1000 цигаретовыхъ тутокъ ве-
личенныхъ хемічно розслѣ-
дженыхъ 90 кр.: при купнѣ 5000
штукъ франко. — 100 визитныхъ бі-
летѣвъ друкованыхъ вѣдь 60 кр.
100 литографованыхъ вѣдь 1 зр.
поручає фабрика

С. ПОНТКОВСКОИ

Львовѣ, Паньска ч. 2.

844 15-15

Волосѣнный матрацы

по зр. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;

шиты колдры

власного вырѣбу по 3-50, 4,
6, 8, 10 зр. и выше

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.

17 10-30

Музыкальна библіотека!

VI-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужес-
кій хоръ М. Лисенка — 30 кр.
X-ый: „У Петровку“ и „Якѣбы-мъ
знала“ муж. хоръ Писид Вороб-
кевича — 25 кр.
XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж.
М. Лисенка — 30 кр.
XII-ый: „До бою“ муж. хоръ Порѣ
Бажаньского, — 20 кр.
XIII-ый: „Вѣтра“ и „Милванка“
сольо зъ аккомп. форт. М. Ли-
сенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ
Г. Топольницкого — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ а-
комп. форт. — А. Купчинь-
ского — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтроны“ коломыйскіи и
думка уложѣны на фортепьянъ
Ост. Нижанковскаго — 30 кр.
XVII-ый: „Три квартеты“ муж. хоръ
Цетвицького-Недѣльскаго —
30 кр.
XVIII-ый: „На шедры вечеръ“ Ф.
Колессы, хоръ муж. — 35 кр.
XIX-ый: „Закувала та сива зозула“
хоръ муж. зъ аккомп. фортепьянъ.
Петр. Пѣщаньского — 40 кр.
XX-ый: „Коляды“ гарм. Ост. Н.
жанковскаго — 45 кр.
XXI-ый: „Весѣлка“ пѣсьнъ зъ аккомп.
форт. о. В. Матюка — 25 кр.
Адреса: Тов. „Львѣскій Во-
янъ“ у Львовѣ ул. Вѣрменъ-
ска ч. 27.

ТОРГОВЛЯ БЛАВАТНА

Антонъ Шанцера

въ Станиславѣвъ

улиця Сапѣжиньска ч. 5

поручає

на теперѣшный сезонъ

Матеріи на вечерковѣ
одяги, полотна, шіртінги,
сукаа и вѣсь въ обсягъ
мѣсти торговлѣ входящій
товары въ наибѣльшомъ
выборѣ и по найдешев-
48 шихъ цѣнахъ. 2-39
АНТОНЪ ШАНЦЕРЪ.

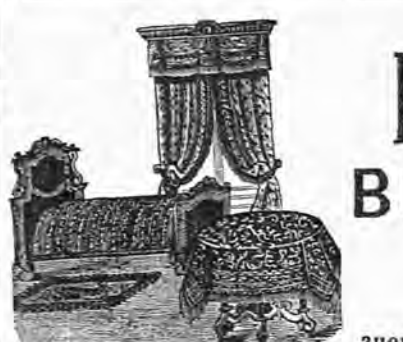
Мѣхи ковальскіи краєвого вырѣ-
бу, сильной будовы, довгы по
зр. 24 и 35; — цилиндрѣвъ по 100 зр.
45-5 поручає

ЦЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля желѣзна у Львовѣ пл. Ка-
пітульна ч. 1 (напротивъ катѣдры)
Цѣнки и пробки до жаданя

О половину зниженій цѣны

на давнѣйшій томъ „Библіотеки
найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ т
I—XX, включно, чи это купує
разомъ чи поединчо, якъ довго вы-
стане невеликій запасъ. Золоту-
ватись треба просто до „Адмі-
ністраціи Наукового Товариства
им. Шевченка у Львовѣ“.
Знижена цѣна вѣсьхъ 20 томѣвъ
13 зр. 80 кр. (на перевѣлку почто-
ву треба доплатити 30 кр.)

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЪ.

Отсей оставшій ся зимовѣй товары продають ся за-для спо-
зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ вѣдь 500 оставшихъ ся блюзокъ вѣдь 70 кр. до
60 кр. до 2 зр. 3 зр.
250 великихъ хустокъ Гімаляя вѣдь 1 зр. 75 500 дитячихъ сукеенокъ вѣдь 70 кр. до
кр. до 2 зр. 2 зр. 50 кр.

Богато дитячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неглижѣвъ и шляфокѣвъ выпроуде ся по
половинѣ цѣны.

Кѣлькасѣмъ волѣковѣхъ хустокъ, зимовѣхъ рукавичокъ, галюкѣвъ, бѣла Гіера, бархатного, якъ та-
кожъ великій выборъ оставшихъ реинокъ коронокъ, стѣлокъ, габітовъ, бортовъ, вельмоновъ, шовко-
выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такожъ будутъ выпроудуватись оставшій зъ сезону капы на лѣжка, на стѣлѣ, делкѣ трохи ушкодженѣй
диваны саломѣвъ, коцы на конь, ватованѣ колдры и коцки на лѣжка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на стѣлѣ вѣдь 85 кр. до 3 зр. 200 коцѣвъ ламафляневъ по 3-40 зр.
200 поодинокѣхъ капъ на лѣжка вѣдь 2-50 зр. 50 штукъ 3-метровыхъ коцѣвъ до вѣдаленъ
до 4 зр. вѣдь 3 до 5 зр.
400 поодинокѣхъ занавѣсъ вѣдь 75 кр. до 1-50 кр. 30 стриженыхъ 3-метровыхъ килимѣвъ салъ-
80 паръ коронковѣхъ занавѣсъ вѣдь 1-40 зр. новѣхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-
до 2-50 зр. ми по 22 зр.
100 фантазіиныхъ таблѣтокъ на стѣлѣ по 25 кр. 50 стриженыхъ килимѣвъ на стѣну вѣдь 4-50
50 занавѣсъ джутовѣхъ вѣдь 1-20 до 1-50 зр. до 8 зр.
150 поодинокѣхъ килимѣвъ передъ лѣжка вѣдь 50 салѣоновѣхъ килимѣвъ по 6-50 зр.
1-30 до 1-80 зр. 100 рогожокъ вѣдь 40 до 80 кр.
30 шт. колдеръ вѣвьяно-атласовѣхъ по 5-75 кр. Богато сотокъ оставшихъ килимѣвъ 8—10 ме-
100 коцѣвъ флянелевѣхъ (Гіерѣвскіи) по 3-50 зр. трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонѣва выпродажъ потреває лише такъ довго, якъ довго будутъ на
складѣ згаданѣй товары.

Зъ глубокимъ поважаемъ

Зарядъ вѣдѣньск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, пл. Капітульна ч. 3.

Всякѣ въ провинціи надѣсланѣй поручѣна полагодує ся найкорѣйше и найкорѣе.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальникъ редакторъ: Иванъ Болѣй.

Палѣръ зъ фабр. Черляньномъ.

3 другарѣй Наукового тов. им. Шевченка, підъ зарядомъ К. Бадинарѣвого

СТАРІЙ

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ФЕЛОНЫ

40% чистого зыску для
вѣдѣвъ и сирѣтъ
по свѣщенікахъ
вѣсьхъ трѣхъ Епархій.

Поручає ся
ТОВАРИСТВО
для вырѣбу и торговлѣ
РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
въ
САМБОРѢ.

Выробѣмъ ризъ занимають ся
вѣдѣвъ и сирѣтъ
по свѣщенікахъ

принимать ся

Сплата ратами допускає ся.

до направи

ДѢЛО

Виходить у Львові що два (крім неділей і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Річника найважливіших новостей“ виходить по второму, а по второму і п'ятницю на чергову редакцію в „Діло“.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Імператора 9, у Відні: М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wolzelle 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2, J. Danneberg, I. Wolzelle 19. В. Франкфурт і Гамбург: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. В. Пешт: E. Mistrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ з наложити на інсерати платити в „Діло“.

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком:

на рік	на 6 міс.	на 3 міс.	на 1 міс.
18 зр.	10 зр.	6 зр.	3 зр.
12 зр.	7 зр.	4 зр.	2 зр.
8 зр.	5 зр.	3 зр.	1 зр.

у Львові: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Відні: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Франкфурті: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Гамбурзі: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Пешті: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр.

Одоголошення приймають: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Львові: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Відні: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Франкфурті: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Гамбурзі: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр. у Пешті: на рік 18 зр., на 6 міс. 10 зр., на 3 міс. 6 зр., на 1 міс. 3 зр.

СОЙМЪ КРАЕВЫЙ.

Дальше засідання сойму відбулося вчора ввечері о год. 6.30, а на ньому доведено спеціальну дебату бюджету.

Прийнято дотати на заведення краєв. квот 119.846 зр. (Краєв. шпиталь у Львові 106.696 зр., заведення божовольних в Кульпаркові 1.292 зр.)

Видатки на шпашництво 23.000 зр.

Будови водоп. і меліорації в квоті 502.330 зр. (Третя рата на регуляцію Дністра між Розвадомом і Журавном 42.667 зр. На регуляцію Чечви під Струтиним нижнім 1.400 зр., Любачівки під Монастиром 1.284 зр. На розвідку культури торфовищ 3000 зр. На фабрики дренажні 5.000 зр.)

Амортизація позичок 4.591.294 зр.

На цілі рільництва і гірництва ухвалено 496.553 зр. — При тій рубриці виваляла ся ширша дискусія. Пос. Абрагамович вказував на потребу більшої жертвості на цілі рільничі. Послы Рутівський і Щепановський докоряли більшості соймової, що байдужно відноситься до справ рільничих. Послы Козловський, Ст. Бачені і Півніський боронили більшість сойму перед закладами; — легко робити заклади, але трудно вказати, як повинна виглядати цілість видатків і як на них покрити. — Ухвалено рівнож резолюцію пос. Скалковського, щоб виділи краєв. розвідку фінансову діяльність куток рільничих і підпирав їх.

Видатки на піднесення рукоділля і промыслу краєвого прийнято без дискусії в сумі 140.676 зр.

Постілу рубрику видатків „Річний видатки“ прийнято без дискусії в квоті 109.443 зр. В тій рубриці цікавіші позиції такі: До диспозиції виділу краєвого 30.000 зр., на фонд імені цесаря Франца Йосифа 12.000 зр., дожиттєва дотація Сомелья 3.000 зр., дотація до пенсії вдови по Петруськом 1.800 зр., для ксьондзів хелмських 1.500 зр., додаток вдові по Савчанськом 500 зр., вдові по Марківній Шашкевич 300 зр., на запомоги для громади і повітів за-для сегогоричних нещастя економічних 12.000 зр., запомоги на купно збжж під засови до розділу між селянськими радами повітовими: теребовельськом 4.000 зр., буцацьком 2.000 зр., — товариству взаємної помочи дяків станиславської епархії 50 зр.

Доходи прийнято в сумі, передбаченої комісією, 4.505.987 зр. — В тих доходах значну позицію представляє дохід з краєвих оплат консумційних в квоті 844.000 зр. Член виділу кр. д-р Савчак промалював за тим, щоб ту квоту обнизити о 10.000 зр., бо хто знає, чи буде можна осадити так високу суму. Внесення д-ра Савчака ухвало.

Слѣдуюче засідання вівт о годінні 10-тій рано.

У відповіді, яку дав комісар правительствений др. Лось на інтерпеляцію пос. Куляковського що до заборони бродяжних старостом ввч в Чехах, знаходить ся уступ, який відноситься до квести уживання властями руских букв в письмах до руских сторін. Уступ сей звучить дословно так:

„Що до квести, що резолюція староства була писана в азичі руском польскими буквами, то можу зазначити, що інтенцією властей правительственных єсть, уживати в руских письмах руских букв — а если се досе не заведе, то має місце, то причиною того лишь недопустаєть ся, беззаконности в томъ нема вѣдомо.“

О скільки вживи пп. інтерпеланти жадають, щоб видати до ввчх властей загальне поручення в том напрямі, щоб прав народова рускому прислужувахь строго придержуватись, думаю, що нема умотивованої причини видавати таке загальне поручення, бо власть і без того мусять придержуватись обов'язуючим законам та знають се, що народова рускому такий самі права прислужують як кожндо вшому, жалоби з причини порушення тих прав єсть

рідкий — а случай в інтерпеляції наведений як вкорочення прав народу руского, не може зовсім бути за такий уважаний.“

20-те засідання 6 сесії VI періоду 8 н. ст. лютого.

Дозволено громаді міста Богородчан поборити оплату громадську вод. напичків спиритусових, меду і пива. — При тій справі промалював пос. Барабаш, підпараючи проект закону.

Удѣлено концесію виділу повітовому в Самборі поборити оплати митов при дорожній громадській в Чертаві в цілі удержання мостів на річках Черхавці і Блажовці.

Прийнято до вибору 12 членів і 12 заступників комісії краєвої для ревізії кастру грунтового. Як вѣдомо, на засіданні в сесію, пос. Окуневський спротивив ся предложено виділу краєвого, і домагав ся, щоб між членами комісії в кождім реїоні був хоч один представител меншої посілости і заступник селянства. Се оправдане бажання пос. Окуневського підпер пос. Крамарчик. В наслідок того спротивлена скаменувала ся більшість сойму і вволила бажану опозицію. В предложено виділу краєвого, поданім вже в нашій газеті, зайшла така зміна, що в реїоні львівськом на членів ввійшов (на місце Ів. Браера) Ром. Тишовицький, в реїоні тернопільськом на члена (в місце М. Гарапіха) Іосиф Гурик а на заступника замість Гурика Тад. Федорович, в реїоні краківськом на члена (в місце Ст. Биджейовича) Крамарчик, а на заступника замість Крамарчика Ст. Поточек.

Ухвалено заплатити з краєвих фондів 4.166 зр. 65 кр., котру то квоту має заплатити повіт богородчанський скарбона державному, як решту позички безпроцентової зазначеної в 1889 р. Повіт богородчанський віддає фондові краєвому ту квоту в десятих рвних річних ратах, почавши від 1 січня 1896 р.

Прийнято без дискусії план фінансовий на 1895 р. в таких позиціях: доходи 4.505.987 зр., видатки 11.097.407 зр. — а на покриття недобору буде поборити ся додаток до безпосередніх податків державних в висоті 61 кр. від кожного гульдена в а (в повітах краківськом і тшаньськом додаток буде вносити лишь 47 кр.)

Комісія адміністраційна полагоджуючи справу фонду позичкового на будову касарень для войска, поставила внесення, щоб виділи краєвий на случай браку засобів в краєвом фонд позичковом видавав громадам і приватним підприємцям промысли на позавки. Принято се внесення.

Комісія зельнична поставила внесення що до плану будови локальних зельниць на шляхах: (проектів правляти консорціями) Тшебина-Скавці, Хабівка-Закопане, Борки великі-Гричалів, Делятин-Коломыя-Городенка-Стефанівка, Яворжно-Хшанів-Пила, Луцьків-Тшана; — (проектів правляти розвадів-Переворек, Підвисоке-Ходорів).

Пос. Телишевський робить замітку, що при акції будови зельниць повинен бути уложений план, який би обнимав цілий край а не лишь поодинокі сторони, повіти. Рівнож треба уважати до водносин економічних і рільничих, хоч не поминати і взагляд стратегічних. В розпочатій акції не уважлянає ся глухий підбурек сторони котрі в дальшє лишають ся відтати вод свѣта. От і пр. ціла Самборщина аж по Скольє не має вѣдомої комунікації. В Лѣмив засновано перед кількома роками фабрику целюлозы і она давала річно 90.000 зр зарбѣку населю. Але фабрика упала за-для браку комунікації. Повіт турчанський під тим виглядом дуже покривджений і виділи краєвий повинен дати почин до будови зельниць в том повіті.

Пос. Гурик пригадував компетентним властям, щоб при вивласненю грунтова селянських поступали совѣстно, поучати селян о приписках закона і взагалі не спускали з уваги інтересів селянства.

Промалювала послы: Ромерт, члени виділу краєв. Хамаць і Биджейович та референт

Щепановський. Пос. Щепановський відповість на замітку пос. Телишевського, що годі виділу краєвому давати ініціативу в акції зельничній, але як тепер розпочата акція викаже успіх, то тим самим захопить і повіти до дальшої акції. На замітку пос. Гурика можна се сказати, що селяне повинні пильнувати своїх інтересів тоді, коли комісія реамбуляційна обходить шляхи а всякій оправданій жаданя будуть уважляний. — Принято внесення комісії.

Комісія податкова, здаючи устно справу з внесення пос. Мендянского в справі зниження контингенту податку грунтового — вповні одобрила ті внесення, значить, предложила до ухвали резолюцію, визнаючи правительство, аби знизило контингент податку грунтового. — Пос. Чайковський напомаує, щоб не склонило ся на резолюцію соймової лишь щоб делегация польска у Відні і там поставила таке жадань. — Пос. Гурик представив невбодрадий стан селянина і его господарки, рівнож горячо підпер внесення комісії. — Одноголосно ухвалено все внесення.

Ухвалено закон, котрым край приймає на себе поруку за 10 міліонів позичку, яку має зазначити громада міста Львова на цілі асанаційні. Виділи краєвий має доглядати, в якій способі уже ся згадана позичка і чи амортизація є ввдбуває ся правильно.

В справі будови театру міського у Львові прийнято внесення комісії бюджетової: Край дає субвенцію в квоті рівножній са 1/4 части загальних коштів будови театру; та субвенція не смѣ перевищати квоты 300.000 зр.; виділи краєвий має застережений відповідний вплив на театр; будова театру має зачатися як найдальше в 1896 р. — В дискусії забрав голос пос. Крамарчик і докоряв більшості соймової, що не хотѣла ухвалити 100.000 зр. для учителств, а тепер годити ся на субвенцію для театру в квоті три рази більшій. Більшість сойму боронила своїх поглядів тим, що в краю нужа — але бесѣдникови здає ся, що того слова „нужа“ занадто надуживає ся, як кому потреба.

На том перервано засідання до год. 3 1/2 по полудні.

Дописи „ДѢла“

Зъ Бродщини.

[Наша автономія...]

Кілько то краю було в краю на нѣшній законъ шарварковий, а кілько обѣцянок і заповість зб сторони наших гегемонів, що законъ той не єсть такий ладий, якъ то Русия в соймѣ представила, і що з часомъ сама людѣсть навмисне до него і уважить его добрымъ. А теперъ отъ що дѣє ся в Бродщині!

Рада повітова розбѣсала по всѣхъ селахъ пѣсаницѣ карныхъ, щобъ стягати „шарварокъ“ вв готовѣ, бо такъ она ухвалена. Бо і по що рушати хлопа і відривати его вод праць? Тажъ вѣдь стѣлько має робити! і собѣ і на паньськомъ... Нехай вѣдь собѣ робить свое, а шарварокъ зробить уже рада повітова сама, лишь грошѣ — коби грошей хлопѣ дав! А що то значить чотиря днѣ заплатити? Прѣдѣль того самого дня, коли хлопѣ має відривати шарварокъ, мѣгъ пойти до паньськой сторони і тамъ заробити, а грошѣ віддати „заржондовѣ“ шарварковому. Та оно вѣдь на одно виходить, але вв дѣйствѣ рѣчь стоить далеко инакше. Пытанье, чи бѣдному халушникови легше відривати шарварокъ або заплатити его, — лишьмъ нашимъ соймовымъ економістамъ, а вже жѣ що до водѣз і спрѣт то на вѣсть і такихъ головѣ не треба, щобъ се розбѣрати, чи легше имъ шарварокъ збути роботу чи грошми?

Але нашій радѣ повітовій мало було того. У насъ порядкомъ надо все: у насъ все мусить бути під „сѣіста контрола“. Рада повітова для догляданія шарварку установила спеціальнихъ дозорцівъ дорогѣ громадських. Що кілько сѣль єсть такий дорожник і вѣдь має обов'язокъ доглядати дорогѣ, щобъ були вв добримъ станѣ. Розумѣє ся, такий дорожникъ треба платити, а хочъ вѣдь на своїмъ урядѣ не дуже то і розумѣє ся, впрѣдѣ вѣдь властво і не знає, що має робити, якъ і куди, — то радѣ повітовій се не шкодить. Урядованье дорожниківъ лежить звичайно вв томъ, що разъ або на вѣсть і двѣ рази вв лѣто заходить вв піддану ихъ юрисдикції громаду,

щобъ подибати ся зъ паномъ „вуйцѣмъ“ и вынѣти вв кормѣ пару гальбѣ пива. Отъ и вѣдь сѣтый и коза цѣла! А дорога яка була, така и буде, бо вертаючому зъ такон инспекції „дозорцевѣ“ дорога здає ся вв добримъ або злымъ станѣ водповідно до поправленого або попсованого пивомъ гумору, а розумѣє ся, що гуморъ залежить водѣ більшого або меншого числа гальбѣ, оплаченыхъ начальникомъ громадскимъ.

Ба, але де взяти грошей на оплаченье тыхъ „комисарѣвѣ вод шарварку“? А на що жѣ політичний розумѣ, вироблений 30-лѣтною автономіа-конституційною практикою! Вирѣшѣть кого то буде болѣть? „Заржондъ“ шарварковий звичайно уволює вод шарварку двѣрѣ мѣсцевѣ за для его становиска вв „баракѣ“; водѣ хѣба бы був дурний, щобъ себе не уволюив (тажъ вѣдь сѣль-дирекція зарядѣ!); писарѣ громадскій? а то бы було красно! найвысша инстанція сѣльска вв громадѣ! Остає ся misera contribuens plebs — хлопѣ, що повинѣть шарварокъ відривати, а теперъ заплатити, и оплатити дорожниковѣ, але такъ щобъ интересъ повіта не утерпѣвъ. Тожъ рада повітова луцнула собѣ ухвалу, котроу підносити дотыхчасову цѣну пѣшого дня шарварку зъ 30 на 40 кр! Видѣль повітовий приймѣє сю ухвалу. Кромѣ сѣльска, що за сѣдає вв видѣль, лишь оденъ дѣдѣч боронивъ той справѣ вв корѣсть сѣльска, и то такий дѣдѣч, котрий вв своїмъ скарбѣ розмѣрно найлѣпше оплачує чѣлѣд и робѣтника. А тѣ панове, котрі вѣдь не платѣть денного робѣтника выше 30 кр. на вѣсть у жива, а звичайно оплачуѣть денну роботу по 10—12 кр., ба платѣли бы ще менше, сѣль бы не побоявали ся якого катаклізму, — тѣ панове голосували за цѣною 40 кр. за день пѣшого шарварку вв такомъ тажкомъ роцѣ на заробѣть, якъ сей роцѣ.

И то дѣє ся вв повѣть, вв котрымъ горячка еміграційна заняла майже кождѣ громаду, а то лишь для того, що зарбѣку нема, земля подроблена, а драчѣ ростѣть що-разъ выше... Panowie! wy się źle bawicie!

Рухъ вв рускихъ товариствахъ.

На засѣданіи виділу товариства Рускихъ Женщинъ вв Станиславѣ, водбѣтого дня 2 н. ст. лютого, полагоджено сѣ справы:

1) Принято до вѣдомости, що до касѣ товариства вв мѣсяці сѣчнѣ с. р. ввѣлинули: дарѣ водѣ Превос. еп. Юліана Куяловского 50 зр., дохідъ зъ вечера на Маланки 38 зр., чистый дохідъ зъ вечера дня 24 н. ст. сѣчнѣ с. р. 148 зр. 10 кр. и италійскій лѣосъ Червоного Хреста, сѣрія 11472 и рѣ 35.

2) Вѣлатили вкладки членскѣ: Вп. Е. Кадайскѣ за 1894 и 1895 роки 2 зр., Юлія Мидловскѣ зъ Креховѣ за 1894 роки 1 зр., равнѣж П. Курѣвѣ за Калуса 1 зр.

3) Вступили вв члены и заплатили вкладку членскѣ за бѣжущій роки Вп. ин. Заклинскѣ зъ Станиславова, Баршѣва зъ Угринова, Котлярчуковѣ зъ Кутнѣскѣ, Юлія Олесницкѣ зъ Переволки [2 зр.], Еленора Билинѣвѣ зъ Рукомана.

4) Ухвалено на загальне жаданье устроити сѣхъ мѣсяцѣнѣ ще одній вечернѣ зъ танцѣми дня 14 н. ст. лютого вв сѣли Кола мѣшанѣ.

5) Ухвалено вв великомъ постѣ уряджувати дальшє водѣчти для членѣв товариства.

6) Ухвалено написати до „Правды“ спрѣтованье на уступѣ вв чѣлѣ 1 бѣмъ дотыкаючий товариства.

НОВИНКИ.

— Пос. Юл. Романчукъ явивъ ся на нѣшнѣмъ засѣданіи соймовомъ. Пос. Романчукъ приймає зб сторони рускихъ и польскихъ послѣдѣ численій фратуляція зъ причини своего подужаня.

— Зъ Золочѣва пишуть намѣ: Дня 18 н. ст. лютого (вв понедѣлокъ) водбѣуть ся загальні зборѣ братѣва и бурѣ св. о. Николай вв Золочѣвѣ. О годінѣ 10-й водпривѣтѣ ся поминальнѣ богослужѣнѣ вв парастасѣ за упокоившихъ ся членѣв. О годінѣ 2-й зъ полудня зѣберѣть ся члены и бажаный вступити вв члены вв меншомъ мѣсцевомъ парохѣ. На порядку двѣдѣмъ стоить: Справѣданье уступѣючого виділу, выбѣрѣ реалійной комісії и провѣренье касѣ, выбѣрѣ нового виділу та внесення членѣв. — На тѣ зборѣ просить всѣхъ членѣв — Вѣдѣть.

— До письма Вп. д-ра Евгенія Олесницкого вв оборѣнѣ сѣснѣ Вп. о. Ал. Бобикѣвѣ, пикальованого систематично вв „Галичанѣвѣ“, уважѣмо за сѣбѣ обов'язокъ додати до згаданого письма ще одну рѣчь, о котрій знаємо. Вѣдь початку заснована руского товариства обезпечѣнь „Дѣистра“ о. Бобикѣвѣ трудѣть ся щѣ

Петицію громады и обшару двѣрского Слобода, пов. бережаньского о оуспѣхъ податковъ за-дѣя нещастъ элементарныхъ, полагающе въ сей способѣ, що відступлено ии правительству до увагладнення, а заразомъ уважено резолюція до правительства, чтобы змѣ

индо законъ въ 1887 р. въ томъ напрямѣ, абы шкоды вѣдъ мышей и наекомыхъ были на рѣвнѣй трактваніи зб шкодами вѣдъ нещастъ элементарныхъ. — Пос. Гурникъ горячо подперъ внесенія комісії.

Комісія школьна полагоджуючи внесеніе пос. Окуневскаго що-до заснованія нової семінаріи учительской у вѣдѣ Галичинѣ, поставила внесеніе, чтобы выдѣлѣ краевый порозумѣвшійся зъ радю школьною, розсѣдѣвъ ту справу и поставивъ внесенія. — Принято безъ дискусіи

Въ справѣ низшихъ рѣльничихъ школъ краевыхъ поставила комісія внесенія: Затверджуе ся принятіе выдѣломъ краевымъ грунтобъ, жертвованныхъ бар. Брунцкимъ на низшу школу рѣльничу въ повѣтѣ стрѣльскомъ; поручае ся выдѣлову краевому предложити планъ организаціи новыхъ школъ рѣльничихъ въ Короснѣ и Бережницѣ, пов. стрѣльскаго, и вставити на 1896 р. потрѣбнѣ квоты, — а зъ правительствомъ порозумѣти ся що-до субвенціи на низшу школу рѣльничу у Войславѣ.

Въ дискусіи забравъ голосъ пос. Барабашъ и высказавъ бажаніе, чтобы до низшихъ школъ рѣльничихъ принимали сявѣтъ селянскихъ.

Пос. Антоневичъ высказавъ бажаніе, чтобы по интернатахъ при школахъ рѣльничихъ выховувано такъ дѣтей селянскихъ, абы не вѣтыдали ся своего похождения, та чтобы ихъ не выховувати на экономѣхъ. Можна надѣяти ся, что намѣрена школа въ Стрѣльскомъ буде типомъ таковъ школы для сыновъ селянскихъ.

Въ справѣ будови зельзаницѣ до Винничи поручено выдѣлову краевому, чтобы повѣвъ переговоры зъ правительствомъ о будову полуденія зельзаничного зъ фабрики тютюну у Винничахъ зб стацію „Львовѣ-дворецъ головный“, замѣстъ проэктованого шляху фратового Винничи-Пѣдбѣрцѣ.

Знажено кѣлькомъ громадамъ престати на платню учителей народныхъ.

Удѣлено двоимъ урядникамъ выдѣлу кравого veniam studiorum.

Въ справѣ заснованія въ Галичинѣ оселѣ рѣльничо-поправчи для 150 малолѣтнихъ хлопцѣвъ, поручено выдѣлову краевому перевести переговоры зъ правительствомъ, на скѣлько правительство причинитъ ся до коштѣвъ того заснованія.

Петицію Ланы соколѣвскій и Баличѣ подорожной въ справѣ регуляціи рѣкъ Свѣчи и Сужелѣ — та громады Блудники пов. ставиславскаго, о запомогу на покрытѣ датку конкурвенціи до коштѣвъ регуляціи Ломнацѣ — водотуплено выдѣлову краевому до розсѣду и справованія на найблизшій сесіи.

Петицію „Польскаго товариства торговельного у Львовѣ“ въ справѣ еміграціи до Бразиліи полагоджено послѣ слѣдующихъ внесеніи комісії: Поручае ся выдѣлову краевому: 1) чтобы порозумѣти ся зъ правительствомъ абравъ передовѣтъ по возможности точай информации о причинахъ, размѣрахъ, напрямѣ и организаціи еміграціи у всѣхъ околнцѣхъ краю, де вѣстнуе рухъ еміграціи; 2) чтобы розсѣдѣвъ, якими средствами можна бы успѣшно выдѣлѣти на адержаніе руху еміграціи, н. пр. при помощи внутрѣшней колонизаціи, подаваніе зарѣбку населенію; 3) если зарѣженъ доходженъ выкажутъ надужитѣ або шкѣднѣй неправильности въ устроенои экспедиціи емігрантовъ, обдумаетъ выдѣлѣ ер., порозумѣвшійся зъ правительствомъ, средства охоронны для спяненія надужитѣ агѣнтовъ еміграціи; 4) выдѣлѣ краевымъ поведе переговоры зъ правительствомъ, абы емігрантамъ галицкимъ въ

Бразиліи була запевнена водповѣдна опѣка консулярна; 5) выдѣлѣ краевымъ розсѣдѣвъ, чи и въ якомъ напрямѣ могли бы бути навязаніи водносныи торговельныи зъ колоніями польскими и русскими въ Америкѣ зъ хѣномъ для промыслу кравого.

Комісія правнича, здаючи справу зъ предложенія выдѣлу кравого що-до закона о польгахъ легализаціи въ дробныхъ справахъ гіпотечныхъ — поставила два внесенія: бѣльшости и меншости. Бѣльшости комісія вноситъ перейти надъ проктомъ закона о вписуваню до книгъ грунтовыхъ на основѣ приватныхъ документовъ въ справахъ дробныхъ гіпотечныхъ до порядка двенадцатого. — Меншости комісія (Краничій, Рожанковскій, Фрухтманъ), вноситъ, чтобы справу гіпотечной уважати дробными тогдѣ, коли коли въ документѣ приватномъ квота до тысячаго предмету не превышаетъ 50 зр.

Въ дискусіи забирала голосъ пос. Крамарчикъ и Гурникъ и промавляла за внесеніемъ меншости. — Пос. д-ръ Скалковскій остерѣгавъ передъ ухваленіемъ внесенія меншости, бо нашъ селянинъ ще непросвѣщенный и дуже легко бувъ бы выкористуваный несовѣстными людьми. Натомѣстъ предлагавъ до ухвалѣ резолюціи, зываючи правительство, чтобы закономъ звышло легализаціи оплаты. — Замкнено дискусію, а записанъ до голосу Менчинскій и Ст. Дѣдушицкій (за меншостію) выбрали генеральнымъ бесѣдникомъ Менчинскаго. Бесѣдникъ зазначивъ, что соймъ вже торѣхъ ухваливъ внесенія меншости комісії. — За внесеніемъ бѣльшости комісії примавлявъ нотаръ пос. Левартовичъ. — По промовахъ референтѣвъ Краничкого и Фрухтмана — при голосованю довѣреніемъ заявлено ся 70 голосѣвъ за внесеніемъ меншости, а 39 противъ. [Рускій послѣ голосуванія майже всѣ за внесеніемъ меншости] Ухвалено законъ въ третѣмъ читаню.

Пос. Окуневскій забравъ голосъ въ справѣ формальнѣй, именно пыгавъ ся презеса комісії администраціи, де справованіе комісії администраціи, о внесеніи Романчука въ справѣ реформы выборовъ — и проситъ, чтобы ту справу поставити ще на порядокъ дневныхъ засѣданія.

Маршалокъ поставивъ палатѣ до порѣшенія, чи має бути засѣданіе во второкъ для дебати надъ внесеніемъ Романчука. За тымъ, абы була дебата, поднесъ ся послѣ послѣ рускѣ, селяне-Мазуры и трехъ посѣловъ зъ лѣвцѣвъ.

Наступило замкненіе сесіи. Маршалокъ кн. Сангушко ставитъ внесеніе, чтобы ювілей цѣсарскій въ 1898 р. почтити, а въ той цѣли выдѣлѣ краевымъ має на слѣдующій сесіи предложити внесенія. (Послы приняли оплесками то внесеніе.)

Маршалокъ говоритъ дальше, что и въ той послѣдній сесіи выговорила палата вповнѣ свою задачу, ухвалюючи бюджетъ, предложенія зельзанич и законъ школьный. Характеристика той палаты дала познатѣсь при дискусіи бюджетовѣ, давѣйше трактовано справу принципіальнѣй и политичнѣй, а теперь була дискусія экономична. Соймъ упорядкувавъ финансы краю, подѣвѣвъ его кредитъ на вывѣ — уникавъ се, что роздѣляе, а подносилъ, что годитъ ся. Старавъ ся усунути и въ соймѣ и въ краю все те, что могло дати причину до негодованія. Се поведѣніе сойма було суаротавъ домаганъ посѣловъ русскихъ, и въ загалныхъ справахъ школьничества. Край приступитъ до новыхъ выборовъ зъ почутіемъ, что найбѣльше нещастѣ споры національнѣй и сусѣбнѣй — а вы причинили ся до усунутиа тыхъ спорѣвъ. (По рускѣ.) Вернувши домѣвъ, сповните обовязокъ горожанскій, если будете пленати гадеу взаимного порозумѣнія. — Закнчивъ окликомъ въ честь цѣсаря.

Пос. Дунаевскій выхвалювавъ парламентаризмъ сойму галицкаго, а заслуги въ томъ князя маршалка который печально занимавъ ся справама сойновыми. Подякувавъ кн. Сангушкови въ имени посѣловъ. (Громкѣй оплески). Вѣд-

такъ выголосивъ похвалы для намѣстника, который старавъ ся о гармонію мѣжъ соймомъ и правительствомъ.

Пос. Бараньскій выхвалюе минаючи каденцію соймову за выдатнѣ плоды на поля экономичнѣй и школьничества. Се стало ся за сибудѣломъ маршалка и намѣстника. Годѣ поминути щирыхъ намѣровъ обохъ тыхъ репрезентантовъ коло порозумѣнія обохъ народностей, польской и руской. Можна було передъ вѣдѣкомъ даями почутѣ, что таке порозумѣніе дастъ ся осягнути. Зъ обохъ сторѣвъ найдутъ ся люди, котры приложатъ рукъ до того порозумѣнія, ведучого до счастья обохъ народѣвъ и краю.

Пос. Романчукъ промовивъ: При внишѣмъ розстаню на концѣ соймового періоду уважаемо мы рускѣ послѣ, за свой обовязокъ передовѣтъмъ подякувати Тобѣ, дост. кн. маршалку, за безстрѣнное, спокѣйне и вырозумѣде веденіе нарядѣ соймовыхъ, котре зъ одной стороны хоронило свободу мовы а зъ другой забезпечувало порядокъ нарядѣ. Черезъ цѣлый часъ Твоего 5-лѣтнего проводу мы не мали причини до нарѣканя на той проводѣ, а видѣли зъ задоволеніемъ Твоемъ змаганіа до узгладненія правъ нашего языка. А что также Тобѣ покойнымъ попередникомъ при отираню и замыканю сойму ставъ першій уважати и руского слова, то высказуемо теперь честь его памяти!

Працаемо ся и зъ Вами, Пп. товаришѣ польской народности. За всяку прихильность, якомъ мы вѣдѣ Васъ коли дѣвала, аменю вѣдѣ тыхъ, что въ суть незчливими нашему національному розвоєви, и вѣдѣ тыхъ, что стоятъ на одѣмъ зъ нами демократично людѣвъ грунть, мы складаемо щару подяку. Але не можемо при томъ не высказати жалю, что лучшій взаимнѣй, якій стала проявляти ся по освѣдѣ сесіи зъ р. 1890, именю въ часѣ весняной сесіи зъ р. 1892, межъ репрезентаціями обохъ народѣвъ краю, обѣла зовѣтъ усаги, что пожадана згода обохъ народѣвъ, не зъ нашоу вини, что не наступила. Дай Боже, чтобы до той згоды довела будуча репрезентація! Але мусимо зъ цѣлымъ натаскомъ зазначити, что до дѣйственой тревалои а не лише фікціи згоды може довести только така репрезентація, котра буде выразомъ правдивои и вѣльной волѣ обохъ народѣвъ.

Наконецъ працаемо ся тутъ и зъ шефомъ кравого правительства. Мусимо высказати ще бѣльшій жалю, что оправданъ надѣвъ и ожаданіа руского народу не сповнили ся, хотя при енергіи и зручности Г. Екск. и намѣстника се дѣло не здавало ся надто труднымъ. Рускій народъ не домагавъ ся ничего, якъ лише рѣшучого и всесторонного перепроважуванія его конституціи правъ и только опѣки, кѣлькомъ ему яко слабѣйшій и покровжденій сторѣвъ належитъ ся. Не водтручуваніемъ репрезентантовъ народу, не дѣльоматичноу штукою и розбиваніемъ организаціи народѣвъ, але приеднаніемъ цѣлого загалу народу робитъ ся дѣло користне для краю и обохъ его народѣвъ, користне для державы, а достойне мужѣвъ державныхъ. Такихъ дѣлъ рускій народъ доперва мусѣтъ выжидати. Дай Боже, чтобы ихъ дѣждавъ ся якъ найскорше!

Пос. о. Ковальскій говоритъ про племянне побратимство и сибѣство одной землѣ, котре велитъ Полякови и Русинамъ ити разомъ. На ту дорогу згоды вступило правительство кравое и репрезентація краю.

Пос. Крамарчикъ въ имени селянскихъ посѣловъ мазурскихъ подякувавъ всѣмъ посламъ, передовѣтъмъ братамъ-Русинамъ, за подѣвраніе ахъ змаганъ, а водтакъ кн. Сангушко.

Намѣстникъ гр. Бадені (зъ мѣсяца по-сольскаго) подякувавъ за слова признанія. Если була гармонія въ работѣ, то бѣльша заслуга въ томъ сторонницѣмъ соймовыхъ. Не забувайте, что я намѣстникъ цѣсарскій, а я не забуду, что ясь горожанномъ краю. Годѣ поминути менѣ — говоривъ — голосу, который есть, думаю, вымѣковымъ. Если пос. Романчукъ приписавъ менѣ зручѣсть, а помню того не успѣшнѣсть справы, то неаручѣсть мусѣла бути по другой сторѣвъ. Закнчивъ натаскомъ на Бѣрку, де водбували ся янѣй акты политичнѣй, але то комуникація у насъ зла и дуже часто болото, то не вина намѣстника, что вѣтъ тамъ не бувъ.

Маршалокъ кн. Сангушко подякувавъ всѣмъ посламъ за слова признанія, а вѣдѣнці подякувавъ Впроев. митрополитову за проводѣ въ засѣданіахъ.

— Новый складъ фарбъ, лякерѣвъ, покостѣвъ и т. ин., дуже богато заосмотреный въ добрый товары отворили зъ нинѣшнимъ днемъ нп. Л. Влодекъ и А. Краевскій у Львовѣ при ул. Гетьманской ч. 4.

Посмертний — — — оповѣстки.
Д-ръ Иванъ Лошнѣвъ, адвокатъ въ Тернополѣ, щирый патріотъ рускій, померъ [якъ намъ телеграфична депеша въ послѣдній хвилѣ донесла] сего дня рано въ Тернополѣ.

Именованія, перенесенія, конкурсы и пр.

— Именованія. Львовскій высшій судъ краевый именовувъ авсультантами: авсультанта при окружномъ судѣ въ Банялудѣ д-ра Фр. Охендушку, та судовыхъ практикантовъ Володима Кульчицкого, Стан. Кірхнера, Іос. Билинского, Юст. Дзєровича и Констан. Шараневича. — Намѣстникъ именовувъ практиканта концентого дирекціи полиціи Мух. Суханьского и почтового оуціала Мих. Калитовского провѣзочными концентистами полиціи.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнъ 9 лютого. Недавно розпочаті нарядѣ міністеріальнѣй въ президіи министерства подѣ проводомъ президента министровъ водбувають ся дальше. Вчерашня наряда тревала двѣ години.

Будапештъ 9 лютого. Президентъ министровъ Банѣ водѣхавъ вчера до Вѣднѣ для справованія о полсженіи. Цѣсаръ приметъ его ще передъ своимъ водѣздомъ до Сент-Мартенѣ.

Берлинъ 9 лютого. Цѣсаръ Вильгельмъ мавъ вчера въ войсковой академіи 2-годинный водчитѣ про войну мѣжъ Хинцими и Японцами.

Римъ 9 лютого. Князь Уельскій приѣде въ маю до Риму, чтобы назначити день вѣнчанія своей дочки Викторіи зъ италійскимъ наслѣдникомъ престола.

Петербургъ 9 лютого. Розѣйшла ся чутка, что царъ зъ жѣнкою водѣвѣе въ дѣтъ авгійску королеву.

Софія 9 лютого. Стояловъ заавивъ, что оголошеніи документы фальшивы. Зарѣжено сѣдѣство.

Лондонъ 9 лютого. Доносятъ зъ Шангаю, что дня 6 н. ст. лютого затопили Японцѣ торпедѣми два хинскій цанцпрій корабль „Хингуенъ“ и „Пингуенъ“ въ пристани Вейгай-вей.

Надѣслане.

Д-ръ Василь Дѣдошанъ

краевый адвокатъ,

переселивши ся зъ Бучача до Калуша, веде вѣдѣ дня 1 н. ст. сѣчня свою канцелярію въ Калуши при ул. Замковѣй. 112 10-10

У Львовѣ при ул. Гетьманской ч. 4.

отвореный нинѣ дня 9 н. ст. лютого с. р.

СКЛАДЪ ФАРБЪ

лякерѣвъ, покостѣвъ, новостей и артикулѣвъ домоово-господарскихъ подѣ фирмоу:

Л. Влодекъ и А. Краевскій

Подѣваніи осмотрили свой магазинъ въ добрый товары и поручаютъ ихъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

50 3-3

За понавѣщеніемъ

Л. ВЛОДЕКЪ и А. КРАЕВСКІЙ.

Найсмачнѣйшій, найздоровѣйшій и заравомъ
найдешевѣйшій додатокъ до кавы есть:

Сдино здоровый додатокъ до кавы для женѣ,
дѣтей, недужныхъ, лѣкарями препоручена.

КАТРАЙНЕР

ПОЧЕТНЫЙ ДИПЛОМЪ
1891-1894
8 ЗОЛОТЫХЪ МЕДАЛЕЙ

Пересторога: Треба жадати и
пріймати только оригинальнѣй
пачки съ именемъ „Катрайнеръ“.

КНАЙПА - СОЛОДОВА - КАВА

Найчистѣйшій природный продуктъ
въ цѣльныхъ зернахъ. Фальшование
черезъ домышку выключено.

Дѣстати можна всюды: ½ кіля 25кр.

Противъ нежиту
органѣвъ воддыховыхъ, на кашель, ка-
таръ, хрипку и иншихъ недуговъ горла
уживаютъ лѣкарѣ

найчистѣйшу
алькалічну
ВОДУ
щавову

MATTONI'S
GIESHUBLER

саму, або зъ теплымъ молокомъ зъ дуже
добрымъ успѣхомъ 10 (11)

Она дѣлае лѣгкою, покрѣпляюще и у-
спокоюще влывае на лѣкше водѣляю-
нѣе флегмы и есть въ такихъ случаяхъ дуже
добре выпробована.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ
подѣ Коперникова,
Львовѣ, площѣ св. Духа
(ул. Театральна ч. 6 про-
тивъ головною одяку)
поручае у великомъ вы-
борѣ и по найдешев-
шимъ цѣнахъ: окуляры, лѣкарскіи, лѣкарствѣ, бінокль, да-
лекоты, барометры, аерометры, микроскопы, лупы, ком-
пасы, райсѣлѣкы, лѣнты мѣрильнѣй, пѣломъ, сѣлка, манометры
и т. п. Устроены изобрѣтѣнныи электричнѣми. Венскіи направи
выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Заовѣдѣна
въ провинціи выговляють точно 41-5

Маю честь повідомити Високоповажаних пп. П. Т. Членів руского „СОКОЛА“, що виготовляю в моїх робітничих компаній мундурів, що акт найвищої цінн. Члени в провинції одержать відповідний опус, аби згодяться ся в звичайній часті.

О численій ласкаві замовлені урешаю.

З поважанням

Едвард Ваурович

Львів, вулиця Третього Мая ч. 2.

Водя дая звітний з своїх доброты и за-
наху правды

РОССИЙСКИЙ ЧАЙ
в торговле

В. АДАМОВИЧА
в БРОДАХ

сунуть дуже доброго . . . ар. 140
сунуть найліпшого ордин. опакман, ар. 250
сунуть Имперіальн. цвѣтеско, ар. 350
сунуть высвѣтл. з найліпш. чаѣм, ар. 1-20
кава „Сіріусъ“ франко 5 рубль . . . ар. 950

355 29-52

ДИВО

выскакують наш найновіший на ви-
ставі в Чикаго преміювані

**Правдивий швейцарський годинни-
ки кишеньові зъ наслідуваного
ЗОЛОТА**

Remontoir-Savonette (зверху накрывка)
и зъ правдивом азимутів золота на-
крывки зъ найліпшимъ верхові, якъ
найточнішимъ зрегульованимъ.

Съ годинники завдяки своєму претар-
ному виконанню, багатому артистичному
виразивно (можна добити и гладкі)
не можуть не бути фактові знатки від-
рознати зъ правдивихъ золотихъ го-
динниківъ зъ добрий ходъ дає ся три-
дцять гарячій на північ

Цѣна одної штуки 8 зр.

Поводомъ годинники збірній в виконанню и сервіс, лише 8 зр. — Дамські
годинники, три накрывки зъ привономъ азимутів золота, верк. 9 зр. —
До сего односторонній ланцюжокъ зъ правдивомъ азимутів золота, для найб. зручності
пакетирний, для дами найкрасивіший ланцюжокъ цвѣтеско зъ брелюкомъ
штука 1 зр. 50 кр. до 3 зр.

Нашіхъ годинниківъ за для ихъ знаменитой певности в ходъ
уживають по-найбільшій часті урядники и т. д. и можна перегля-
нути у насъ сотні писемъ зъ признаннемъ. Можна добити за при-
сланнемъ грошей або за послѣдствіємъ однією лише за посередництва
Commissions-Waarenhaus der Ersten Schweizer Taschen-Uhren-
Fabrik, Wien, II., Taborstrasse 44.

Гроші звертає ся, если товаръ не сподобав ся.

КАРТЫ ВЗДЫ
до Північної Америки

Голландско-Американськомъ товари-
ствѣ пароходно плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a WIEN.

Щоденна експедиція зъ Відня.
Пояснення безплатно.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найліпшихъ фабрикъ заграничнихъ и
красивихъ водъ 25 до 65 зр.

порукає 4798 154-7

ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНСКИЙ
Львів, площа Галицка 14.
Цѣнники на запитанні даромъ и франко.

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного для
тѣхъ, хто хоче педагогично-науковий, виходить
водъ 1 червня 1889 р. зъ Львова ул. Вороньська
ч. 2. Предплата за цѣлий рікъ 3 зр., на пів-
року 160 кр. на чверть року 1 зр.

СКЛАДЪ ОБУВИ

зъ

МЕДЛІНГСКОЙ ФАБРИКИ
у Львова

перенесений цѣлковито

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ
при

улиці Сикстуской ч. 6.

Волосиний матрацы
по ар. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;

ШИТІ КОДРЫ
власного виробу по 3-50, 4,
6, 8, 10 зр. и выше

порукає

ЮС. ШУСТЕРЪ
Львів, ул. Коперника ч. 7.
17-11 30

ТОРГОВЛЯ БЛАВНАТА
Антоня Шандера
въ Станиславѣ

улиці Свѣтлинська ч. 5

порукає

на теперішній сезонъ

Матеріи на вечерковій
одяги, полотня ширтинги,
суканя и всѣ въ обсягъ
моєй торговлі виходячі
товари въ найбольшій
выборъ и по найдешев-
48 шихъ цѣнахъ. — 39

АНТОНЪ ШАНЦЕРЪ

Спеціалістъ
недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ординує водъ II — 12 рано и водъ 3 — 5
364 зъ полуноч. 41 — 39

улиці Сикстуской, ч. 21.

**Для старшихъ и молодшихъ
мужчинъ!**

препараты регенерацийн.
укаваций старшихъ штабо-
вымъ лѣкарствъ д-ромъ Мізе-
ромъ водъ многихъ дѣтъ зъ
значиміи успѣхомъ проти-
вить всѣхъ нервовыхъ недугъ,
повстаныхъ въ наслідокъ
зниженія нервовъ и выкидыва-
нихъ передчасне ослабленіе
духа и тѣла. — Особливо вы-
пробоване яко скръпяющее
средство противъ мужское
бессильности. — Цѣна зъ тѣ-
лымъ лѣкарствомъ, поученьемъ
уживающа 3 зр. 10 кр., зъ по-
товою пересылкою 25 кр.
болше за упаковку. Одно-
кцій головний складъ и місце
выробу: Антика св. Юрія,
Відень V/2, Wimmergasse Nr.
33, куды треба переслати
всѣ письменныя замовленія.
Складъ у Львова: Антика М.
334 коляша 8-16.

**Брацата (остроги до танцю) ста-
леві зъ режніями пара зр.
150, янчары (гармонійні дзвонки
до сани) подобні флягелю (на
карки) пара зр. 10**

4595 порукає

ПЕТРО ХШОНТОВСКИЙ
торговля золотомъ у Львова площ.
Капітульна ч. 1 (напротивъ „Судеб.“)

Цѣнники на запитанні даромъ и франко.

„ДНѢСТЕРЪ“
ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
у Львова ул. Валога ч. 11.

перше и одинокое руское товариство асекюраційне,
приоручене Всч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ
черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріаты
всѣхъ трехъ Епархій, обезпечая будынки, скотъ,
господарскій знаряды, абыже въ зернѣ, и солодѣ
сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкѣдъ
огневыхъ за возможно найвысшою оплатою.

Зъ днѣмъ 1 сѣчня 1895 вступивъ „Днѣстеръ“
въ третій рікъ своего дѣловодства зъ слѣдующими
фондами и резервами (побѣла ставу зъ дня 31 гру-
дня 1894 р.):

Фондъ основный въ сумѣ	50.000 зр.	— кр.
Фондъ резервовый, нарастающій по мысли статута въ квѣтъ	21.218 „ 81 „	
Резерва премій на рікъ 1895	20.813 „ 30 „	
разомъ	92.032 зр. 11 кр.	

Въ першихъ двухъ лѣтахъ выдавъ „Днѣстеръ“
полісь 39340, а выплативъ водшкодованія въ 299
случаяхъ въ сумѣ 82.101 зр. 42 кр.

Шкоды ливидуютъ ся и выплачує ся сейчасъ
по пожарѣ, а договоры заключенъ зъ першими То-
варствами контрасекюраційными подають „Днѣ-
строу“ можливѣ обезпечувати и выплачувати и
найвысшій сумы.

Полісь „Днѣстра“ приймає Банкъ краевый при
позичкахъ ипотечныхъ.

За посередничствомъ „Днѣстра“ можна заклю-
чати такожъ обезпеченія житія и на капиталы по-
смертій, послуги (зѣна) для дѣтей и взагалъ обезпе-
чати ся на житіє побѣла всѣхъ можлихъ комби-
націй въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-
невѣ, котре дає якъ найкористивіишій услѣва, и вы-
дає полісь и квѣты въ рускомъ языкѣ.

Друки, проспекты и всякія поясненія подають
Агенты, установленіи у всѣхъ мѣстахъ и болшихъ
селлахъ, якъ такожъ Дирекція „Днѣстра“ у Ль-
озѣ.

Зголошенія о удѣленіи агенцій въ мѣстоустаняхъ,
де „Днѣстеръ“ не е заступлений, приймають ся.

Наилѣпше
МАСЛО
кухонное 1/2 кл. 43 кр.

Наилѣпше
МАСЛО
десертное 1/2 кл. 53 кр.

Наилѣпшій
ЦУКОРЪ
въ головѣ 1/2 кл. 15 кр.

Всѣ товары по казенно низькимъ
цѣнамъ поручає лише 55 1-4

ИВАНЪ БАЧИНСКИЙ
у Львова при ул. Академической ч. 3.

Одинока книжка
до 41 2-3

Науки печеня тіст
ФЛОРЕНТИ и ВАНДИ

вишла з друку и обіймає:

„Науку печеня пончиків“

Пончики дріжджеві запарювані —
литовскі — варшавскі.
Знаменитій Хруст — одинокій
спосіб, аби не натягав товщу.
Хруст мигдоловий.
Василъ з клаской сметани.
Тісточка незрівняно добрі, сма-
жені з конфітурами.
Великі торти, тісточка десертів,
макароники, перніси и т. п.

Цѣна 70 кр.

По присланню переказомъ почтовимъ
76 кр. доконує посилку франко

Народна Друкарня
В. МАНЕЦКОГО
Львів, ул. Коперника ч. 1.

Музыкальна бібліотека!

VI-ий: I-ше „Quodlibet“ — мужес-
кій хоръ М. Дюсенка — 30 кр.
X-ий: „У Петровку“ и Язбы-мъ
знала муж. хоры Исид. Вороб-
кевича — 25 кр.
XI-ий: II-ше „Quodlibet“, хоръ муж.
М. Дюсенка — 30 кр.
XII-ий: „До бою“ муж. хоръ Пор-
Бажанського, — 20 кр.
XIII-ий: „Вечѣръ“ и „Милосердіє“,
сольо зъ аком. форт. М. Дю-
сенка — 20 кр.
XIV-ий: „Три пляхи“, муж. хоръ
Г. Топольницкого — 25 кр.
XV-ий: „Три пѣсни“, сольо зъ а-
ком. форт. — А. Купчинь-
ского — 25 кр.
XVI-ий: „Вѣтрогонъ“ коломыи и
думка уложній на форт. пѣнь
Ост. Нижанковського — 30 кр.
XVII-ий: „Три квартеты“ муж. хоръ
Цетвиньского - Недѣльського —
30 кр.
XVIII-ий: „На щедрий вечеръ“ Ф.
Колесы, хоръ муж. — 35 кр.
XIX-ий: „Закружала та сива зозула“
хоръ муж. зъ аком. форт. пѣнь
Петр. Нидчиньского — 40 кр.
XX-ий: „Колыда“ гарм. Ост. На-
жанковського — 45 кр.
XXI-ий: „Веселѣнка“, пѣнь зъ аком.
форт. о. В. Матюка — 25 кр.
Адреса: Тов. „Львовскій Во-
янъ“ у Львова ул. Воронь-
ска ч. 27.

А. Ц. ГЛЯВЦЪ
маляръ-артистъ
въ Райхенберзѣ (Чехія)

порукає

свое ателіє до выготовленія

ЦЕРКОВНЫХЪ ОБРАЗОВЪ
оливныхъ

строго посли греко-католического обряду.

На жаганье высылає ся Всч. Духовенству пробні
образы до перегляду.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА
ВЫПРОДАЖЬ.

Отсей оставшій ся зимові товары продають ся за-для спѣ-
зненного сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ водъ 60 кр. до 2 зр.
250 велвнхъ хустокъ Гималая водъ 1 зр. 75 кр. до 2 зр.

Богато дитинячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неглинѣвъ и шляфрокѣвъ выпродувъ ся по половинѣ цѣны.

Кѣльхасотъ подбичковхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, гальокъ, бѣлыя бѣра, бархатного, якъ та-
кожъ великій выборъ оставшихъ рѣштокъ коронокъ, стѣлокъ, гафтовъ, бортѣвъ, велмонѣвъ, шовко-
выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такожъ будутъ выпродуватись оставшій зъ сезону капъ на лѣжка, на стѣлѣ, деякія трохи ушкодженіи
диваны саломові, коцы на конь, ватованіи кодры и кощики на лѣжка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на стѣлѣ водъ 85 кр. до 3 зр.
200 подинковхъ капъ на лѣжка водъ 2-50 зр. до 4 зр.

400 подинковхъ занавѣсъ водъ 75 кр. до 1-50 зр.
80 паръ коронковхъ занавѣсъ водъ 1-40 зр. до 2-50 зр.

1000 фантазіиныхъ таблѣтокъ на стѣлѣ по 25 кр.
50 занавѣсъ джутовыхъ водъ 1-20 до 1-50 зр.
150 подинковхъ килимѣвъ передъ лѣжка водъ 1-30 до 1-80 зр.

30 шт. кодрѣвъ вояино-атласовыхъ по 5-75 кр.
100 кодрѣвъ фланелевыхъ (Гербовскі) по 3-50 зр.

200 кодрѣвъ лямфланель по 3-40 зр.
50 штукъ 3-метровыхъ кодрѣвъ до фдальсѣ
водъ 3 до 5 зр.

30 стриженихъ 3-метровыхъ килимѣвъ-саль-
оновыхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-
ми по 22 зр.

50 стриженихъ килимѣвъ на стѣну водъ 4-50
до 8 зр.

50 сальоновыхъ килимѣвъ по 6-50 зр.
100 рогожѣвъ водъ 40 до 80 кр.
Богато сотокъ оставшихъ килимѣвъ 8—10 ме-
трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонна выпродажъ потребає лише такъ довго, якъ довго будутъ на
складѣ згаданіи товары.

Зарядъ въденск. магазину AU LOUVRE
у Львова, площа Капітульна ч. 3.

Всѣмъ въ провідніи надсланиі порученія полагождувъ ся найкористивіише и найкорше.

Отсей оставшій ся зимові товары продають ся за-для спѣ-
зненного сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

500 оставшихъ ся блюзокъ водъ 70 кр. до 3 зр.

500 дитинячихъ сукенокъ водъ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитинячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неглинѣвъ и шляфрокѣвъ выпродувъ ся по половинѣ цѣны.

Кѣльхасотъ подбичковхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, гальокъ, бѣлыя бѣра, бархатного, якъ та-
кожъ великій выборъ оставшихъ рѣштокъ коронокъ, стѣлокъ, гафтовъ, бортѣвъ, велмонѣвъ, шовко-
выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такожъ будутъ выпродуватись оставшій зъ сезону капъ на лѣжка, на стѣлѣ, деякія трохи ушкодженіи
диваны саломові, коцы на конь, ватованіи кодры и кощики на лѣжка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на стѣлѣ водъ 85 кр. до 3 зр.
200 подинковхъ капъ на лѣжка водъ 2-50 зр. до 4 зр.

400 подинковхъ занавѣсъ водъ 75 кр. до 1-50 зр.
80 паръ коронковхъ занавѣсъ водъ 1-40 зр. до 2-50 зр.

1000 фантазіиныхъ таблѣтокъ на стѣлѣ по 25 кр.
50 занавѣсъ джутовыхъ водъ 1-20 до 1-50 зр.
150 подинковхъ килимѣвъ передъ лѣжка водъ 1-30 до 1-80 зр.

30 шт. кодрѣвъ вояино-атласовыхъ по 5-75 кр.
100 кодрѣвъ фланелевыхъ (Гербовскі) по 3-50 зр.

200 кодрѣвъ лямфланель по 3-40 зр.
50 штукъ 3-метровыхъ кодрѣвъ до фдальсѣ
водъ 3 до 5 зр.

30 стриженихъ 3-метровыхъ килимѣвъ-саль-
оновыхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-
ми по 22 зр.

50 стриженихъ килимѣвъ на стѣну водъ 4-50
до 8 зр.

50 сальоновыхъ килимѣвъ по 6-50 зр.
100 рогожѣвъ водъ 40 до 80 кр.
Богато сотокъ оставшихъ килимѣвъ 8—10 ме-
трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонна выпродажъ потребає лише такъ довго, якъ довго будутъ на
складѣ згаданіи товары.

Зарядъ въденск. магазину AU LOUVRE
у Львова, площа Капітульна ч. 3.

Всѣмъ въ провідніи надсланиі порученія полагождувъ ся найкористивіише и найкорше.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ шѣ дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годнѣ по полуночи. Литературный додатокъ „Вѣстника“ и „Литературнаго вѣстника“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на переѣзѣхъ рѣзюмъ въ Дѣло.

Передѣлать и изсѣрѣти принахотъ: у Львовѣ Адм. истрація „ДѢЛО“ ул. Баторія 24, Центральне бюро огорошѣ ул. Коперника ч. 11, и Бюро гласѣ ул. Кароля Любика 9, у Вѣдѣ: М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Вѣ. Франкфуртъ и Гамбургъ: М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Вѣ. Пештъ: E. Mistrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передѣлать на „ДѢЛО“ и напечатать за изсѣрѣти платѣ у Львовѣ.

Передѣлать на „ДѢЛО“ въ литер. додатокъ

въ Австріи: на границѣ: на цѣлой рѣзюмъ . . . 18 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 24 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 9 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 12 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 4 гр. 50 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 6 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 1 гр. 50 гр.

у Львовѣ: на цѣлой рѣзюмъ . . . 18 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 8 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 4 гр. на цѣлой рѣзюмъ . . . 1 гр. 35 гр.

Рѣдация, Адм. истрація и Експедиція платѣ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрѣтѣ: а) акте на поперѣхъ вѣстерѣмѣ; — Рѣдация неоплатѣй платѣй водѣ порта.

Печатное число платѣ 6 гр. в. в.

Отпечатана крѣпко платѣ ся по дѣлѣ 6 гр. водѣ оклош сорѣхъ изсѣрѣтѣхъ а въ рублѣхъ „Надѣлана“ по 20 гр. в. в. Печатѣ платѣ ся по 10 гр. платѣ платѣ.

Законченъ сойму.

Актъ законченъ сойму промоваи подавъ нашъ справоздавецъ уже въ суботнѣшнѣмъ числѣ. Крѣмъ промовъ маршалка и намѣстника — были лише двѣ промовы польскій [п. Дунавского и Крамарчика] а ажъ три рускій [п. Барвѣньского, Романчука и о. Ковальского]. После польскій мали навѣтъ чинѣти замѣтъ, що члѣн промовъ рускѣхъ а польскѣхъ не водпо-вѣдало водношеню члѣла послѣвъ одвоа а другон народности, але-жъ промову о. Ковальского, хочъ руску, она мусѣтъ почислѣти за голосъ зѣ стороны своа, т. е. польскон болѣшности соймовон, бо-жъ о. Ковальскій доставѣ мандатъ до сойму зъ рукъ польскѣхъ выборѣвъ, властѣлѣвъ болѣшон посѣлѣшнѣ. Впрочѣмъ промова о. Ковальского по промовѣ п. Барвѣньского була зовѣсмѣ злѣшна. Такимъ чинѣмъ зѣ стороны рускон промовляи лише п. Барвѣньскій и Романчукъ — першій (яко посолъ займѣвшій въ соймѣ изволевѣне становѣще) промовлявъ очевидно лише за свою особу.

Пос. Барвѣньскій, высказавши вѣдѣнѣсть маршалковѣ и намѣстниковѣ за спѣвѣдѣ-ланье ихъ въ соймѣй працѣ законодѣтнѣй, такъ дальше сказавъ [наводимо зъ Gazet-ы Lwowsk-on]:

„Не можѣ поминѣти такожѣ ширѣхъ уси-лѣй обохъ репрезѣнтѣнтѣхъ найвысшѣхъ властѣхъ краевѣхъ въ томъ направѣ, чтобы довѣсти до порозумѣнѣя и згѣдонъ працѣ для краю обоа народности руску и польску. Передъ кѣлькома днями чули мы зъ дуже поважнѣхъ устѣ зѣ стороны польскон [п. Станислава Баденѣго — Ред.], що такѣ порозумѣнѣе естѣ не лишѣ по-жаданье, але такожѣ, що такѣ порозумѣнѣе и полагѣженье оправданнѣхъ бажанъ Русинѣвъ мѣже наступити безъ крѣвды и шкоды народ-ности польскон. Нехай же той высказъ зѣдобу-вае собѣ якъ найплѣднѣйшій грунтъ, а не сум-нѣваю ся, що знайдѣтъ ся зѣ обохъ сторѣнъ людѣ, котрѣ доложѣтъ прихѣлнѣхъ заходѣвъ, чтобы довѣсти до спѣкѣйнон полагѣженѣя на-шихъ народнѣхъ потребъ и жадавъ для добра нашѣго краю и обоа народностей сей край замѣстѣкѣнѣхъ.“

Слова сѣ п. Барвѣньского одѣскали по-слы полскѣхъ, Г. Е. гр. Казимаръ Баденѣ усмѣх-нувъ ся значущо, почувши компѣментъ про свои навѣтъ „шарѣ“ усилия, а Г. Е. гр. Станис-лавъ Баденѣ радѣвъ, що слова зѣ его устѣ траѣти п. Барвѣньскому простѣсько до серѣца и такѣ его запѣнили, що вже не стало мѣсца на якѣй-небудь сумнѣвъ.

Инакше на сю справу глянувъ пос. Ро-манчукъ въ своѣй промовѣ въ имени рус-кѣхъ послѣвъ. Вѣнъ подѣкувавъ маршалковѣ

за безстороннѣй провѣдѣ нарядѣ соймѣхъ и за змаганье до уваженѣя правъ руского языка въ соймѣ; потѣмъ дякуючи прихѣлнѣмъ для Русинѣвъ послѣмъ польскѣмъ, высказавъ жалѣ, що и по роцѣ 1890 бѣмъ пожадана згода обохъ народѣвъ, не зѣ винѣ Русинѣвъ не на-ступила, а въ будущѣмъ соймѣ до згоды дѣйст-нов, трезалон, не лишѣ фѣкѣйнон, може дове-сти тѣлько така репрезѣнтѣція, котра буде выразѣмъ правдивѣи и вѣлѣнон волѣ обохъ на-родѣвъ; вѣдѣнѣи попрацавъ и шеѣ краевѣго правѣтельства словами:

„Мусимо высказѣти ще болѣшій жалѣ, що оправданнѣ надѣвъ и ожидѣнѣя руского народу не спѣвѣли ся, хотя при енерѣи и зручѣности Г. Е. п. намѣстника се дѣло не здавало ся надѣто труднѣмъ. Рускѣй народѣ не домагѣа ся нѣчого, якъ лише рѣшучѣго и всѣсторонѣнон переправѣжѣванѣя его конституцѣйныхъ правъ и тѣлько опѣвъ, кѣлько ему яко слабѣшій и покрѣвѣженѣй сторѣнѣй належитѣ ся. Не вод-тѣручѣванѣмъ репрезѣнтѣнтѣхъ народу, не да-пломатичѣнон шѣтѣкою и розбѣивѣанѣмъ орѣани-зѣцѣи народѣнон, але привѣданѣемъ цѣлого за-галѣу варѣду робѣтъ ся дѣло користѣе для краю и обохъ его народѣвъ, користѣе для держѣвы а достѣеиѣе мужѣвъ держѣвнѣхъ. Такимъ дѣлѣ рускѣй народѣ доперѣа мусѣтъ выжѣдѣти. Дѣй Боже, чтобы ихъ дождѣвъ ся якъ найскѣрѣше!“

Сей уступъ промовѣ п. Романчука, опле-сканѣи рускѣми послѣми, навѣли мы ще разѣ въ повнѣмъ текствѣ, чтобы лучше можна було порѣвѣнѣти зѣ нимъ водпоѣдѣ шеѣ краевѣго правѣтельства.

Той водпоѣдѣвъ на слова пос. Романчука ось-якъ:

„Не можѣ мѣчѣванѣмъ поминѣти ще го-лѣсу, котрѣй думаю, естѣ може въ сѣй выс. пѣлатѣ вынѣжѣкомъ, а на всѣкѣй спѣсѣбѣ аѣвъ въ сѣй выс. пѣлатѣ аѣвъ въ краю численѣон громады за собою не знаѣде. Отже сѣя пов. посолъ Романчукъ приписѣвъ менѣ зручѣнѣе, що для мене дуже подѣхѣбѣе, а зарѣзомъ сконстѣтуванѣе, що не вѣсо намъ удало ся, то показѣу ся, що незручѣнѣе мусѣла буѣти по сторѣнѣй нѣшѣй, на всѣкѣй спѣсѣбѣ не по мѣй, бо-жъ вѣтъ сказѣвъ, що я зручѣнѣй. Але я ду-маю, що тѣ подѣнѣнѣй голоса похѣлоди водѣ людѣхъ, котрѣ по тѣй вѣтѣй дорожѣ, о котрѣй я згадувавъ, не завѣсѣдѣи ступѣли. Знаѣмо, що у насъ бѣгнѣтъ околѣцѣи и злѣи коммуѣкацѣи. Не дальше треба глядѣти, якъ въ Бѣбрѣцѣ. Тамъ водѣбѣуѣли ся всѣкѣй акты политѣичнѣи, а що тамъ дорожѣ бѣтонъ нема, тому я не винѣнѣи и не я тѣда вѣдѣвъ.“

[Комѣнтѣръ до сѣихъ слѣвъ шеѣ краевѣго правѣтельства сконѣфѣскуѣла ц. н. прокурѣторѣя держѣвнѣа.]

Найновѣйшѣ вѣсти.

Внесѣнѣе посла Романчука о реформѣ въ борѣбѣй не прѣйшло навѣтъ подѣ дисѣ-сѣю въ соймѣ, бо польска болѣшнѣе въ голо-

совѣно заяѣвила ся тому противѣно, хочъ въ радѣ держѣвнѣй тѣи планѣе усе водѣликуѣвались на соймѣ, що вѣбѣи-то хотѣтъ почѣти его волю. Нѣвъ знаходимо въ Czas-ѣ надѣрукѣванѣе сѣра-возданѣе комѣсѣи адмѣнистрацѣйнон [муштарда по обѣдѣ!] законѣченѣе внесѣнѣмъ, чтобы соймѣ перѣйшовъ до порядѣку дневѣнон надѣвъ жада-нѣемъ заведѣнѣя непосредѣрныхъ выборѣвъ въ курѣи сѣльскѣй.

„Всѣо въ краю вѣде до лучѣшого, лише ко-бы Вы. правѣтельство прѣсѣфѣило тем-по“ — була есенцѣя послѣдѣон промовѣ п. Вахѣнѣнѣа въ радѣ держѣвнѣй. Отже передъ кѣлькома днями достѣае управѣтель 4-класѣон школы въ Николаѣвъ, дѣйстѣнѣй старшѣй учи-тель п. Мих. Корѣцкѣй [той що въ сѣвнѣи с. р. занявъ ся основѣанѣмъ фѣлиѣ руского тоѣ, педагогѣичѣнон и устроѣнѣемъ богѣослѣженѣя за бл. п. Ом. Оговѣнѣского] декрѣтъ зѣ прѣзѣдѣи краѣвѣон рады шѣк, котрѣмъ „w drodze służbo-wej“ перѣносѣтъ его на Мазуры — до Скаѣнѣи за Краѣвѣвъ! Разѣумѣѣе безъ деклѣ-рацѣи его або згоды, безъ всѣякого слѣдѣства, навѣтъ безъ подѣнаи мѣтѣвъ. Дѣси народнѣхъ учитѣльѣвъ на Мазуры не перѣносѣли — отже то вѣвина зѣ найновѣйшѣон ерѣ.

Зъ буковинѣского сойму.

На послѣднѣхъ засѣданнѣхъ буковинѣского сойму прѣа дебѣтахъ надѣвъ прѣлиминарѣмъ фон-дѣ шѣльѣнон а водѣтакъ надѣвъ бюджетѣмъ кра-евѣмъ разѣвнѣуѣлась незѣвычайѣно оживѣлена дисѣкусѣя заѣдѣки полѣмѣцѣ рускѣхъ послѣвъ. Та полѣмѣка прѣбрѣла вѣдѣнѣи особѣнѣнѣй ха-рактеръ: послы д-рѣ Смѣль-Стоѣцкѣй и Пагу-лякъ зѣ одѣон сторѣнѣи, а д-рѣ Волянѣи и Ти-мѣнѣнскѣй зѣ другѣон сторѣнѣи выстѣпили противъ себе зѣ нѣвѣктѣивѣаи о побѣранѣе „рублѣвъ мо-сковскѣхъ“. Черѣновецка Gazeta Polska подаѣ такую харѣктерѣстѣку тоѣ дисѣкусѣи: „Послѣднѣй засѣданѣя можна бѣ назѣвати акадѣмѣю для справѣ рускѣхъ, если бѣ не обѣставѣна, что змѣстѣ деѣнѣхъ промовѣхъ не буѣвъ не лишѣ а-кадѣмѣичѣнѣй, але навѣтъ упѣвъ о мѣнонѣ нѣше водѣ рѣвѣнѣя зѣвычайнѣхъ дисѣкусѣй парламѣн-тарнѣхъ. Коли д-рѣ Стоѣцкѣй зачислѣвъ п. Во-ляѣа до народѣности рѣссѣйскѣи и водѣмовѣвъ е-му права мѣшѣти ся до справѣ рускѣхъ, дисѣ-кусѣя прѣбрѣла вѣже не харѣктеръ промовѣхъ пар-ламентѣарнѣхъ, але подаѣла на просту сварѣку зѣ улицѣ. Деѣнѣи сѣнѣи зѣ промовѣ п. Воля-нѣи и Тѣмѣнѣнѣского нагадуѣвали прѣмо льѣкаль-якогѣосѣ судѣ повнѣтѣого подѣчасъ розѣсправѣ въ далѣнѣхъ водѣ цивилизѣацѣи околѣцѣяхъ гуѣдулѣ-

скѣхъ. Разѣумѣѣе ся, цѣлѣй соймѣ, слѣхѣаючи тоѣи сварѣвъ „консерватѣивнѣхъ Русинѣвъ“ зѣ Русинѣми народѣвѣцѣми, мусѣвъ водѣнести вра-жѣнѣе надѣзѣвычайѣно прѣкрѣ и кождѣй радѣ буѣвъ законѣченѣо дисѣкусѣи“. — Змѣстѣ тоѣ дисѣ-кусѣи подаѣмо за „Gazet-ою Polsk-ою, бо „Бу-ковѣина“ въ послѣднѣмъ числѣ зѣ 8 лютого по-далѣа доперѣа справѣозданѣе зѣ засѣданѣя соймѣ-вогѣо зѣ 30 н. ст. сѣвнѣа.

Тѣмѣчѣмъ до тоѣи безѣперѣчно прѣкрѣи ди-сѣкусѣи буѣло безѣзглядѣе поведѣнѣе болѣшности соймѣу буковинѣского, зложѣнон зѣ рѣмѣнѣнѣхъ послѣвъ и двѣхъ „консерватѣивнѣхъ“, якѣ они себе зѣвѣтъ, Русинѣвъ, послѣвъ д-ра Воляѣна и Тѣмѣнѣнѣского противъ оправданнѣхъ рекрѣмина-цѣй, подѣнесенѣхъ д-ромъ Стоѣцкѣмъ що-до на-родѣнон шѣльѣнѣцѣа, а такожѣ брутѣлнѣй до-корѣи тоѣи болѣшности правѣтельству за имено-ванѣе Омѣляѣна Попѣвѣичѣа краѣвѣмъ инспекѣто-ромъ. — Д-рѣ Стоѣцкѣй прѣзнаѣвъ, что правѣ-тельство въ послѣднѣмъ роцѣ уваженѣло справѣдлѣивѣй бажѣнѣа Русинѣвъ на полѣи шѣльѣ-нѣцѣа — зѣ тоѣи вынѣжѣкою, что досѣ ще не о-сновѣна въ Буковѣнѣ руска гѣмѣназѣя. Правѣ-тельство покѣликало до краѣвѣон рады шѣльѣнон фахѣовѣго профѣсѣсѣора Русѣна, а наглядѣ рус-кѣхъ шѣльѣ водѣдало чѣловѣковѣ, что добѣре знаѣе мѣву руску и естѣ знаѣмѣнѣтымъ педаго-гомъ. Не такъ поступѣли другѣй вѣроѣдатѣй чинѣнѣи: правосѣдѣнаи конѣстетѣорѣя, выслѣаючи двѣхъ застѣпѣнѣковъ до кр. рады шѣльѣнон, не уваженѣла Русинѣвъ; такъ само постуѣае вы-дѣлъ краѣвѣй. Вѣдѣтакъ домагѣавъ ся д-рѣ Стоѣцкѣй: стабѣлизѣацѣи околѣнѣхъ инспекѣторѣвъ шѣльѣнѣхъ и подѣлѣу черѣновецѣон школы вѣправѣ на руску и рѣмѣнѣнѣску. Що-до народ-нѣхъ шѣльѣ, то Русѣны найѣгорѣше стоѣтъ, бо, якъ выказѣвъ д-рѣ Стоѣцкѣй дѣтѣми статѣстѣич-нѣми, по мѣнонѣхъ школахъ рускѣй дѣтѣи не вѣ-дѣтъ вѣводѣнон рускон буквѣи и не чуѣтъ вѣвод-нон руского слова, а по мѣнонѣхъ школахъ мусѣтъ они учѣти ся не лишѣ по рускѣи и нѣ-мѣцѣаи, але и по рѣмѣнѣнѣскѣи. Дляѣтого заяѣвъ д-рѣ Стоѣцкѣй бажѣнѣе, чтобы дѣтѣи не слѣдуѣа-но учѣти ся двѣхъ другѣихъ мѣвъ краѣвѣхъ, та чтобы по мѣшѣнѣнѣхъ громадахъ для зѣначѣнон мѣнѣшности, н. пр. для 20 дѣтѣй, матерѣна мѣва тѣхъ дѣтѣй буѣла выклѣдова, для мѣнѣшон мѣн-шости мѣва матерѣна буѣла предметѣомъ науки. — Пос. д-рѣ Волѣчѣнѣскѣй (Рѣмѣнѣнѣ) вѣдѣ-рѣвъ головно за именовѣанѣе инспекѣторѣмъ кра-евѣмъ Ом. Попѣвѣичѣа, а по прѣе се нарѣкѣавъ, что въ богѣато громадахъ (розѣумѣѣе ся, не пода-ючи назѣвъ) слѣдуѣтъ рѣмѣнѣнѣскѣй дѣтѣи учѣти ся по рускѣи. — Прѣзѣдѣнтъ краѣу бар. Гѣосѣвъ прихѣлнѣно заяѣвъ ся за внесѣнѣемъ д-ра Стоѣ-цѣкого що-до стабѣлизѣацѣи инспекѣторѣвъ, прѣ-знаѣвъ, что основѣо образовѣнѣя повинѣа буѣти

Приймакъ

Оповѣданье В. Короленки.

(Конецъ.)

Въ ранѣцѣ стали мы вѣгѣдуѣти та розѣ-момъ мѣркуѣвати. Вѣдѣно, кажѣмо, треба прѣй-маѣа взѣти, — до того мѣва буѣла Михѣсѣа, вѣ до чѣго болѣше. Зѣ-разу я подѣмѣаи годѣвъ, майже чужѣому Михѣсѣево добро водѣдаѣвати. По-тѣмъ погодѣла ся. Тѣлько все зѣ нимъ згоды не буѣло. Вѣнъ же каже: „хлопѣа взѣти“, а я и подѣмѣаи не можѣу. Ему се, бѣвъ, гарѣно, что по-мѣбѣнѣкъ буѣде, а менѣ якъ прѣгадаѣе ся Ми-хѣсѣа, то всѣ хлопѣцѣ знаѣвѣнѣють. Де-жъ тако-му другѣому буѣти, якъ вѣнъ буѣвъ? Тѣлько по-ганѣнѣми словами лѣяти ся и зѣнеѣажѣати дру-гѣихъ, се вѣмъ подѣаи. Такъ и шѣло въ насъ все: такъ все порѣвѣуѣемо та спорѣмо, та ту-жѣимо.

„Та, бѣачѣшъ, Богъ давъ, на мое вышѣло. Вѣдѣно за Михѣсѣевоу просьѣою помѣлуѣвавъ Богъ-Отецъ. То за рѣкою въ сѣдѣ дѣвѣчѣна дѣтѣну прѣвѣла на свѣтъ. Согрѣшила бѣдна, та же и натѣрѣла ся: въ роднѣи и перше въ нихъ негарѣно буѣло, — мѣаѣха лѣха и такъ зѣ свѣту гнѣла, а тутъ и—в, Боже Ты мѣй, чѣго натѣрѣла ся неѣбога. Зѣвѣсто, мѣаѣхѣи рѣдко коли добѣй живѣтъ. То може и сей дѣвѣчѣй грѣхъ мѣаѣхѣа закѣрѣти повинѣа. Аѣже-жъ перше дѣло — еи неѣоглѣдѣвъ, другѣе: нѣше дѣвѣа зѣ бѣды зѣ одѣон дома просѣвѣтѣу — радости не вѣдаѣи, на грѣхъ

пѣйде. Се-жъ — живѣй чѣловѣкъ, такожѣ до-брого слова-серѣца праѣе. Ну и повѣрѣтъ наша сѣстра другѣому падѣлюцѣ. А тамъ и плаѣъ цѣ-ле живѣе, прѣклиѣнѣи свою дѣвѣчу доѣлу, неѣо-крыту, а вѣнѣъ, поганѣнѣе, зѣвѣсто, другѣу ду-рѣтъ. Отгаѣвъ и зѣ нею. Прѣвѣла дѣтѣну, ма-чѣха зѣ очѣй гѣтъ прѣгнѣла. Мѣжѣ чужѣими лѣдѣми живѣи, самъ знаѣшъ, зѣ дѣтѣнон важ-ко, та ще всѣ посѣмѣшѣкуѣтъ ся, та ще всѣ до-корѣають. Журѣтъ ся, бѣдна, журѣтъ ся, до того, кажѣ, дожѣруѣла ся, что взѣти дѣтѣну на руки та въ спѣсѣтъ голоѣоу зѣ дѣтѣнон ра-зомъ.“

„На щѣстѣе жѣнѣка попѣла ся тѣи одѣа зѣ нашѣго сѣла и навѣчила: „отъ что, кажѣ: Степѣвъ въ насъ Федѣровѣнѣчъ зѣ Дѣрѣю Ива-новѣнон страхъ за сынѣомъ побѣаѣають ся. Спрѣ-буй имъ водѣдѣаи дѣтѣну. Коли, кажѣ, судѣвъ тѣи Богъ доѣло, то не инакше, якъ что въ нѣхъ та доѣа находитѣ ся.“

„Отъ и повѣхѣвъ мѣй Степѣвъ до лѣса, одѣа я вѣчѣнѣку почѣуѣла, одѣа-одѣнѣсѣнѣка зѣ тѣуго своѣю. Лежу на постѣли; спѣати не сиѣло, все думаю. Тѣлько чуѣу, — коло хѣты перѣйшовъ хѣосѣ. Слухаю-наслуѣую, нема вѣ-бѣи нѣкого. Та тутъ-же въ вѣконѣе хѣосѣ по-стѣуѣаѣвъ разѣи другѣи. Подѣйшла я до вѣкѣна, — нѣчь мѣсячѣна, яѣна, на травѣ кождѣу росѣн-чѣку бѣаѣше, а подѣ вѣкѣномъ нѣкого. Похѣ-лоло въ мене на серѣца, — вѣстѣуѣла ся а водѣ вѣкѣна, до стѣнѣи прѣтуѣлила ся. Вѣгомъ рука зѣнову та по шѣбѣ тихѣнѣко стѣуѣ-стѣуѣу. Я до вѣкѣна, дѣвѣло ся: а подѣ хѣтоу хѣосѣ стоѣ-иѣтъ, хѣова ся. Прѣсѣла я на лѣву, — Госѣно-

ди, что такѣ? А серѣце бѣе ся, якъ тоѣи нѣчи, коли Михѣсѣа прѣходѣвъ. Вѣстѣла я, перѣхрѣсти-ла ся и кажу: „Хѣто тамъ? Выхѣдѣтъ, коли добѣй людѣ!“ Выхѣдѣтъ тутъ перѣа наша таѣи старѣухѣа до вѣкѣна! — „Не бѣй ся, кажѣ, Дѣ-рѣвъ, не зѣ розѣбѣемъ прѣйшли“, а та все хо-ваѣа ся. И бѣчу я, въ тоѣи полѣтенѣемъ на гру-дѣхъ дѣтѣна прѣвѣзѣаѣно. Госѣоди Боже! По-тѣмѣвѣло въ мене въ очѣхъ, ногѣи затрѣмѣли, руками за лѣву держѣу ся, а то вѣпѣла бѣ. Згадалѣа своѣго Михѣсѣа, думаю — доѣа до мене вѣде. Зѣмѣжѣи шѣла, — де тоѣи: такогѣо страха не наѣла ся.

„Подѣйшла наша жѣнѣка до вѣкѣна; „пу-сти, кажѣ, Иванѣовѣно.“ — „За чѣмъ, кажу, вѣа въ нѣчи-опѣвѣнѣчи въ хѣту пусѣкѣти?“ Ну, та сама все таѣи дѣвѣи водѣчѣаѣно, не свѣ-тѣаѣи, лишѣ мѣсяцъ повнѣй въ вѣкѣна свѣтѣиѣ. Перѣстѣуѣли вѣни порѣбѣтъ, а я стоѣу передъ нею, передъ дѣвѣчѣноу, нѣ живѣа нѣ мѣртѣа, вѣче карѣаи — мѣлуѣаѣи вѣна мене прѣй-шла. И сорѣмно менѣ, и страшно, и боѣи ся, — аѣу же, забѣре ся вѣна водѣ мене? А дѣ-тѣна спѣтъ въ неѣи спѣвѣаи, не чуѣу. Отъ жѣнѣ-ка наша и кажѣ тѣи: „вѣлаѣаѣи ся, дѣвѣо, въ ногѣи!“ Покѣлиѣла ся вѣна менѣ въ ногѣи, та въ ногѣахъ и дѣтѣну положиѣла, прѣпѣла до неѣи, плаѣе. Подѣаѣла я еи, дѣтѣну прѣймаю; горѣ-иѣтъ мене въ рукахъ не знаю: брѣти не брѣти. И сама вѣна то водѣвѣаѣа, то держѣаи дѣтѣну. И обѣ мы плаѣеѣмо.“

„Охъ, и тѣмѣлю я, добѣй людѣ, ту вѣчѣнѣ-ку, мѣсячѣну, не забуѣи менѣ нѣчи тоѣи до вѣнѣ-ци мѣого вѣку.“

„Дѣсѣвѣа вышѣла вѣна; обѣмѣла я дѣтѣи, ку, обѣхѣрѣла, свою сорѣчку зарѣвъ перѣшѣла-положиѣла въ опѣлку, сѣдѣжу, жѣду его Степѣ-пѣна Федѣровѣичѣа мѣо. И зѣновъ менѣ, молодѣй, сорѣмно та бояѣко, та клоѣбѣтъ. Отъ-такъ на-че я безъ мужа сама дѣтѣну розѣдобѣла. Бѣчу: прѣйхѣаѣвъ, вѣде въ хѣту, — не выхѣдѣла, не вѣта-ла, сѣдѣжу на лѣвѣцѣ. Дѣтѣна якъ закѣрѣнѣтъ... — „Се, кажѣ, что такѣ? — „Хѣлоѣца, кажу, Богъ тоѣи прѣбѣлаѣвъ, Степѣна Федѣровѣичѣу.“

„Ига! И по что зѣбрѣхѣла передъ нѣмъ — не знаю, не вѣдомо. Тай де вѣже тоѣи тутъ зѣдѣрѣаи, — аѣа хѣвѣло не зѣдѣрѣаи, в сорѣчѣ-ка по жѣвѣчѣоу на двѣе зѣпѣта. Подѣйшовъ вѣнъ до опѣлки, подѣвѣвъ ся... — „Якѣи то хлопѣцѣ? Дѣвѣчуѣа взѣла. — Болѣше нѣчого не сказѣвъ.“

Вѣна зѣновъ замѣвѣла, тихѣо осмѣхѣаючи ся, агаѣаѣи его, своѣго Степѣна Федѣровѣичѣа, по-редѣ котрѣмъ вѣна поѣставѣла на своѣ, ще и одѣрѣаи хотѣла. Менѣ прѣгадаѣло ся суѣворѣе лѣ-че госѣподѣа, и теѣперъ вѣно показѣло ся ме-нѣ гѣтъ-то прѣмѣнѣиѣе.

— Мѣмѣцѣо! — тихѣо спѣтѣла дѣвѣчѣна, водѣмѣаѣючи личѣо водѣ еи грудѣи.

— Що, Мѣрѣчѣко?

— То я буѣла та дѣвѣчѣна?

— Ты, ты буѣла, дѣруѣа. Вѣже котрѣй разѣ пыѣаѣшь ся... А что я вѣже горѣа, клоѣпѣту зѣ тоѣоу мѣла! По просту не прѣвѣди Госѣоди! Хѣровѣиѣа буѣла та брѣдѣа, та цѣла въ стру-пѣахъ, та все крѣвѣкомъ крѣнѣаѣтъ, буѣвало водѣ свѣту до свѣту. Серѣце на скрѣвъ въ мене за

и становить немов окрему кріпость, суть ще в руках Хинців. Однак заняття тих уярвлених Японців єсть лише вестією часу; лише що-до добути хинської флоты заходити сумніє. Ся флота замкнена в пристані Вей-тай вей і брала діяльну участь в останніх борбах з японською флотою, і то з досить добрим успіхом. Корабл японський не можуть довго держати ся на отвербл моря за для безнастанних втрбв, отже може бути, що хинська флота вихопить ся під заслоною мраки з пристани і схоронить ся на полудне до якого безпечного місця. Однак, як кажуть, мають бути хинські кораблі так ушкоджені, що не можуть віддаляти ся надто від берега.

НОВИНКИ.

— Отворенье нової філії „Руского товариства педагогічного“ в Гривовичах коло Львова відбуло ся вчера дня 11 н. ст. лютого з полудня в Звєстїю. На зборі перебув водно ручник центрального видѣлу проф. Вас. Бєлєцкїй і вкланяється учителям з охрестности і з Львова. Зборам проводив як найстаршій вѣкомъ проф. Врєцова. До видѣлу увѣшли пп.: Витованський як голова, Чижь Стронський, Длугошевскій і Милевич як видѣлові і Петрович та Годованскій як заступники видѣлових.

— Загальний збѣр членѣвъ товариства „Бережанскій Боянъ“ відбув ся дня 12 н. ст. лютого о 4-й годїв по полудня в комнатах товариства. На сей збѣр запрошувєть членѣвъ — Видѣл „Бережанского Бояна“. — Кашеко, предсѣдатель. Д-р Андрей Чайковскій, член видѣлу.

— Нова читальня „Просвѣты“ завязує ся в Яричевѣ старомъ, повѣта львівського.

— Д-р Олександр Колесса габілітував ся сими днями на червоноцкѣмъ университетѣ як доцент руской мовы і літературы. Дня 6 лютого зложив вѣн перед колегією профессорѣв испытаніє габілітаційнє а дня 9 лютого выголосив пробный выклад на тему „Sevcenko's Ballade Tockija im Verhältnisse zur „Usciezska“ von Mickiewicz, „Ludmila“ und „Svjatjana“ von Zukovskij, „Lenore“ von Bürger und zur kleinrussischen Volkspoesie“. — Д-р Колесса скінчив гимназію в Стрыю і там здав испытаніє зрѣлости з водназначеніє. Першу половину свих студій філософічнихъ відбув в университетѣ в Львовѣ, а другу в Червоноцкѣх де достав абсолюторію в роцѣ 1892. Як стипендіст выбрав ся вѣн на дальшій студію до Відня і там слухав выкладѣв Ягіча, Пастернака, Міасера і другихъ. Осягнувши тут степенъ доктора філософіи, выѣхав до Фрайбурга в Швайцарію і там слухав выкладѣв славіста Каленбаха. Від початку сего року школьного аж до тепер живє в Відня, де працював під рукою проф. Ягіча. Д-р Колесса оглошувє друкомъ слѣдуючі праці: 1) „На новий шлях“, критичний розбір поезій Ю. Швайдер. [„Народ“ 1891 ч. 19. 252—258]. — 2) „Про дві мало знаві поезіи Шевченка“ [„Зоря“ 1892 274—276, 295—297]. — 3) „Українські народні пісні в поезіях Б. Залєско“ [Записки наук. тов. ім. Шевченка I 124 208; окрема видѣтка, Львів 1892, 1—85 8-ка]. — 4) „Юрий Коссован, Осип Домінік, Ігор Гордінскій де Федькович“ [„Зоря“ 1893; видѣтка ст. 1—99]. — 5) „Слѣди впливу Жуковського в поезіях Б. Залєско“ [„Житє і Слово“ 1894, I, 124—134]. — 6) „Шевченко і Мідкевич. Про значіє впливу Мідкевича в розвою поэтичній творчості та в генезі поодинокихъ поем Шевченка“ [Записки наук. тов. ім. Шевченка 1894, т. III. 36 152; видѣтка з переднимъ словомъ ст. I—XXVI + 116. 8-ка]. — Крім тихъ праць предложив д-р Колесса колегію профессорѣв червоноцкѣмъ университетѣ ще рукописну студію п. зар. „Ueber die dialektologischen Merkmale der südrußischen Denkmäler des XI—XIII. Jh. mit besonderer Berücksichtigung des Denkmals aus dem XIII. Jh. „Jatje Savy“.

— З Перемышля пишуть намъ: Перед кількома днями подавав ся в „Галичанинъ“ простору допис з Перемышля. З трудомъ добив ся я до кінця єн, бо адало ся менє, немов я в гімназію учу ся біблію, котрою більшю половиною авторъ зрєпродукував в допис. О скілько ж допис мѣстѣла натяки на водносны перемышль і нагадувала народувѣ, то була она на скрѣз тенденційна і невѣрна. Коли б хто хотѣв глѣдати за причиною розлому меж рускими партіями в Перемышлѣ, то не знайде єн у народувѣ, якъ хибно представляє допис „Галичанина“, а лише хибѣ з знаніємъ оклеву „cherchez la femme“... Огъ „павофель“ та і конецъ! Бєли-ж при выборѣ видѣлу „Бєсѣды“ партіи т. зв. „твердыхъ“ устроїла бучу і при помочи выписав в послѣдній хвѣли в члены сѣмнадцятихъ Черл...овѣ хотѣла переперти выключно своихъ кандидатѣвъ і выкинути народувѣ, то сему народувѣ чей-же не виний. Також не виний народувѣ тому, що одна де пошпѣ „тверда“ родина [котрою голова выслугує ся своимъ талантомъ по всякихъ польскихъ товариствахъ музичныхъ і насповныхъ, бере участь в торжествахъ госпцїєу historical-down и прїнимає тоасты в нїмъ „zgodu“], догджуючи своій личній амбіції а може і підмовлена своимъ політичними партизантами выступила зъ „Бояна“ і другихъ підмовлює до выступу зъ товариства. Разорайте госпдинове! разорайте легко! — И. Н.

— Вь спразоздано зъ засѣдана видѣлу товариства Рускихъ женщинъ в Станиславѣ

зъ дня 2 н. ст. лютого пропушено одну ухвалу а именно що-до урочистыхъ вечерницъ в честь Шевченка, котрі товариство Рускихъ женщинъ ухвалило устроїти вь самѣ день смерти великого гєня.

— З Борщѣвского пишуть намъ: Вь ночь зъ дня 5 на 6 н. ст. лютого лютала ся вь нашій охрестности страшна заверуха. Сего дня відбував ся торг вь Устю єпископскѣмъ, то вь много людей, що вертали зъ торгу позамєрзали а богато повѣдморозувало собѣ руки і ноги. Тѣ, що научені досвѣдомъ, не пускали ся зъ мѣста домѣв наймудрѣше зробили, бо урагували ся. Много замерзлыхъ людей найдено аж по кількохъ дняхъ. Зъ Крича замерло двоє людей, одного зъ нихъ найдено на другій, а другого на третій день. Двохъ паробѣвъ водморозило собѣ вь страшный способъ ноги. Подбѣво дѣло єн і зъ людьми зъ нѣшихъ сѣлѣ. Всєму тому нещастю виний понайболѣе нашій славіи автомобиль дорож, котрыхъ вь зимѣ вь слѣду не видко. — Також пишуть зъ Познаня гвалю вь Скалатинѣ, що дня 6 с. м. лютала єн тамѣ метѣль до полудня. Коли прояснєло єн, побачили двѣрскі люди, коня на скарбовѣмъ давѣ. Приѣхали близєе і застали двоухъ з мерзлыхъ жидѣвъ. Жиды повертали зъ Сорочка до Скалата. Вьлучили 20 годін. Коли правєзели жидѣвъ на фльварокъ, удало єн одного зъ нихъ водтерти, але мав ноги і руки такъ водморозжені, що лѣх не чє. Другій, молодшій, був вѣж цѣлкомъ закостенѣлий. Здаєт ся, що замерз вѣж кілька годінъ передъ тѣмъ, заки єго найдли.

— Авансы и перенесеня вь судахъ. Міністеръ судновѣдства именувалъ судѣвъ повѣтовыхъ Софрона Фоліосєвича вь Дибровни і Марк. Густавовского вь Бєску радничамъ краєвого суду зъ полнѣнємъ вь дотєпершнихъ службовыхъ мѣсцяхъ. Дальше судьями повѣтовыми именувані адьюнкты: Вас. Завєко зъ Золочева для Зборова, Мар. Мавр зъ Горька для Бирчи і Людѣ. Айзельт зъ Надворна для Грималова. Вѣдѣк секретаремъ рады вь окрузѣ львівского суду краєвого именувані адьюнкты д-р Дам. Савчакъ зъ Бережанъ. — Перенесеніє судѣвъ повѣтовихъ: Сох. Ковальскій зъ Болехова до Луки, Іос. Сохъ зъ Луки до Болехова, Кар. Подлясєцкїй зъ Бирчи до Камѣнки струмилон і Юл. Сельскій зъ Грималова до Сокала.

— Зъ руского гимнаст. товариства „Сонѣль“: Выразы вь борбницѣвъ відбувають ся підъ проводомъ п. Джулянского що понедѣлка вѣд 6—7 вечеромъ. Вь середѣ і пятацѣхъ відбувають ся вѣд 6—7 вечеромъ „assaults“ членѣвъ. — Вь спавѣ процесу т. назв. польскон „омладни“ вь Тернополі перевєли онодѣ — якъ зъ-водтамъ пишуть — чотири політвичі урядники ревизіи. Ревизіи трєвали до пѣзновночі і відбули єн у ученицѣвъ Ршарда Гелера, Ант. Адамского і дїорніста Стеф. Подольского.

— Зъ Сянтинцины доносєт до Курґє-а Lwow-sk-ого, що вь тамшїмъ повѣтѣ множить ся що-разъ болѣе признаки передѣборчї. Такъ на пр. вь сѣлѣ Русовѣ оглошєвє недавно вѣйт, що мав порученє вѣд старости кожного, хто появить ся вь сѣлѣ, чтобы агітувати за неправительственнымъ кандидатомъ заразъ арештувати і звязаного водставлєти до старостѣ. Таке саме порученє давѣ вь имени старости командантъ жандармерїи Коваль вѣдтои вь Красновѣтѣ. До цѣлѣвыхъ рѣчей свянцїского повѣта патєжєтъ такожъ громадскї выборы. Вѣд коли нарѣд ставѣ борти єн зъ навидуваною єн оубкою при тихъ выборахъ, заведєно такую тактику. Єдн поборе опозиція, тогдѣ фабрикуєт дотєпершїхъ радчїхъ протєстѣ. Сѣй протєстѣ полагоджує єн не скорше якъ за два роки, а тѣмъ часомъ урядѣ давєна рада громадєка. Вѣдтакъ повтарєє єн тога комєдія зновъ „зъ кѣнцѣ“ і такъ аж до найблизшихъ выборовъ соймовыхъ або до рады державнон. И такъ вь Книжѣ вѣж два роки жєдє нарѣд на полагоджєнє протєсту, а такъ єдмо два роки чєкѣ громада вь Хлѣбчїнѣ. Тѣмчасомъ павує досѣ давєна рада вь Книжѣ а вь Хлѣбчїнѣ всемогучїй Янєль Тавѣ.

— Зъ Галича пишуть до Wiener Abendblatt, що дня 6 н. ст. лютого трѣхи що не прїйшло до катастрофы на зѣлєнѣмъ шляху Львовѣ-Станиславѣ. Особовий поѣздъ ч. 12, що йшов зъ Станиславова, задержано вь цѣлѣмъ полѣ, а на протѣ задержано другїхъ особовихъ поѣздѣ, що йшов зъ Львова. Лише завдяки остереженю будинокъ ч. 96 вѣспѣла машинистѣ вь часѣ задержати поѣзда і перешкодѣти катастрофѣ.

— Холера вь Галичинѣ вѣж цѣлѣкотно выгєсла. Вѣд двоухъ дѣтѣвъ власти не могутъ нѣякого занєдужавѣ нѣ случаю смерти на єн поєсть.

— Політичє жидѣске тозариство. За починѣмъ партїи єіоністѣвъ, котрыхъ програмъ, якъ заѣтаго, мѣстѣтє єн вь томъ, чтобы перешкодѣти асиміляціи жидѣвъ зъ Поляками, повсталѣ у Львовѣ товариство підъ назвою „Товариство політичє жидѣске для Галичинѣ і Буковинѣ“. Якъ одну зъ головнихъ задачѣ поставили собѣ оснудатѣлѣ того товариства перєводѣти своихъ кандидатѣвъ до рады громадскихъ, повѣтовыхъ до сойму і до рады державнон. Програма заповѣдає передѣ уємъ оборонну акцію, однако выказує вѣж на перѣдѣ перєвѣдчєнє, що краєва єсудѣлѣнѣ змуєт жидѣвъ своимъ поступованьємъ займѣти зачїнєє становчєє.

— Учитєлами народныхъ школъ именувала краєва рада школьна на засѣданѣ зъ дня 1 н. ст. лютого: Іос. Дмитрика старшимъ учитєлемъ 5-класовон мужєскон школы вь Надворній, Володисл. Соколову управитєлю 2-класовон мѣшанон школы „на Забужѣ“ вь Сокалі; кс. Зєн. Яєльського рамо-кат. катихитѣмъ вь Равѣ, Павл. Ставѣковского управитєлемъ 2-класовон школы на Валкахъ вь Сянтинѣ, Дам. Цоловєцкого молодшимъ учитєлемъ

6-класовон школы мужєскон ч. I. вь Коломынѣ, Андр. Глушєвича такимъ жє учитєлемъ пришколѣ ч. II. вь Коломынѣ, Брїг. Яєдєцкого старшимъ учитєлемъ 6-класовон мужєскон школы вь Сянтинѣ, Єм. Новѣковскѣмъ молодшимъ учитєлю 3-класовон школы вь Гвѣздцѣ, Павла Панаєв старшимъ учитєлемъ 4-класовон школы вь Печєнѣжнѣ, о. Ігн. Поповича катихитѣмъ для народныхъ школъ вь Сянтинѣ, Авт. Чосєніковскѣмъ старшимъ учитєлемъ 3-класовон школы мѣшанѣ вь Корольцѣ, Мар. Тєнєбавѣмъ управитєлю 2-класовон школы вь Ходачѣмъ малѣмъ, Тита Мацѣвлянского учитєлемъ 1-класовон школы вь Цєбровѣ, Володисл. Грєцкєвичѣмъ вь Сорочкахъ львѣвскихъ, Ил. Кобилѣвского вь Сапоговѣ, Ил. Стрѣвского вь Стронѣнѣ, Єм. Давѣмъ молодшомъ учитєлю жєвєскон школы видѣловѣ вь Станиславѣ, Ил. Сєнєвѣцкого учитєлемъ 1-кл. школы вь Бабинцѣхъ ад Кравчє, Алѣй. Рогальскѣмъ старшомъ учитєлю 5-класовон школы мѣшанѣ вь Скалѣ, Юл. Залєску учитєлю 1-класовон школы вь Пѣкудѣнѣхъ, Леонарда Лукашєвича старшимъ учитєлемъ 6-класовон школы мужєскон вь Дрогобичѣ, Фр. Сѣшовского учитєлемъ вь Оєлавицѣ у Кѣст. Вєсьєвского вь Кремшѣ.

— Добрий вѣсти. Сими днями померъ Октаній Доскогѣ, вѣстѣлѣ Палагачѣ, вь томѣмъ повѣтѣ. — Вь Ніццѣ померъ А. Абѣзѣ бувшїй русскїй міністеръ скарбу. — Вѣнчєнє окѣнєного богослова Николая Пѣсєцкого зъ панією Станиславою Ф. Харламповичѣною відбув єн дня 17 н. ст. лютого с. р. вь Станиславѣ, стація зѣлѣнѣвъ Каменѣбрѣдѣ. — Дня 17 н. ст. лютого відбув єн вь Кривѣмъ (п. Радєхѣвъ) вѣнчєнє д-ра Василя Павлука, лѣкаря вь добрахъ гр. Кієского вь горѣмѣ Авєстрїи і бувшїй го головы вѣдєвєскон „Сѣча“, зъ панією Мєланією Дієковскою, дочкою мѣсєцовѣго пароха — На шляху зѣлѣнѣмъ Станиславѣ Гусѣнѣ вь Глѣбока-Бєргомѣтѣ прївернєно рухъ поѣздѣвъ.

Вѣсти зъ Аєп. львівского.

Завѣдѣтельство одержавъ о. Ів. Головєвичъ сотрудникъ Н. вѣцѣ. — Сотрудничѣтво вь Оранѣ одержавъ о. Лука Полохайло. — На конкурсѣ зъ рєчинѣмъ до дня 28 марта розписана парохїя Лука мала, дек. скалатского. — Правительствѣ ассигнувало платино вь фондѣ рєлігїонѣго для привѣтного сотрудника вь Печєнѣ на 1 рѣкѣ. — Вь пропозицію прїятї оо.: на Ясєновѣцѣ: 1. Ів. Тургалъ, 2. Вол. Лотоцкїй, 3. Ник. Малый; на Стрѣльска, дек. бѣрєцкѣго: 1. Кар. Фадєевичъ, 2. Ів. Кибриновичъ, 3. Ів. Журѣвскїй і вь списѣ: Юл. Бачинскїй, Волод. Борєсєвичъ, Ол. Мальчинскїй. — Рєчинєцѣ до рукополаганя вь першихъ дняхъ марта будє вызначєнѣ до ч. 1445/895. — Презєнты одержали оо.: Орєстѣ Кѣвалєцѣ на Яновѣ, Юл. Лєвѣцкїй на Рѣковѣ, Іос. Мєдвєцкїй на Урѣвѣ, Юл. Сєрѣнчѣвскїй на Прошѣну, Ів. Бєрєзєнскїй на Пєрєволочнѣ и Вол. Борєсєвичъ на Вѣлку. — О. Адамъ Вѣтвичкїй зъ Бѣтѣкова именуванїй П. вѣдєканѣмъ залѣцєцѣго деканѣта. — Испытъ квалифікаційный на катихитѣвъ сєрєднихъ школъ відбув єн 25 і 26 н. ст. лютого 1895 р.

Вѣсти зъ єп. перемыского.

Вь пропозицію прїятї оо.: на парохїю Крамарѣвка, дек. порохѣнцѣго: Ів. Дємѣчѣкѣ, Георг. Вєрѣнцкїй; на Дєвєрѣкѣ, дек. затварѣнцѣго: Павло Стукачѣ, Ник. Була; на Волєсѣнѣкѣ, дек. старѣмѣмѣрѣцѣго: Павло Стукачѣ, Алѣб. Добравѣскїй, Вас. Мысєнѣкѣ, Тєод. Грабєцѣ, Ів. Сабарѣй, Мих. Трєшнєвскїй; на Мацѣвѣ, дек. мушнѣнѣмѣ: Мих. Шумѣло, Тєод. Дуркотѣ, Єм. Вєнєрїновичѣ; на Головєцѣкѣ дѣльє, дек. жуковѣнѣмѣ: Алєк. Полянскїй, Алєк. Яворскїй, Юл. Гумєцкїй, Сєв. Карѣчнскїй, Володѣм. Хѣмѣцкїй, Ник. Була, Ів. Госѣдарєвскїй, Тєод. Грабєцѣ, Дан. Куцѣ, Пєтѣро Габлѣнскїй, Мих. Трєшнєвскїй; на Вѣковѣ, дек. мѣкрѣнѣмѣ: Сєв. Кѣзєнѣкѣ, Гєнр. Ільнѣцкїй, Тєод. Савула, Ант. Вєнєрѣновичѣ, Вас. Гѣшовскїй, Іос. Дубѣ, Мих. Зѣвѣчѣ, Ів. Сєзѣнскїй, Дм. Гордѣнскїй, Ів. Лѣтѣнскїй, Фр. Рѣбѣй, Іл. Маковѣй, Юл. Гумєцкїй, Ол. Кѣнєтанѣновичѣ, Тєоф. Хѣмѣцкїй, Сѣм. Чѣчѣловичѣ, Ів. Полянскїй, Кѣвєт. Хѣтѣнєцкїй, Ром. Чѣйковскїй; на Бѣнѣцѣ, дек. мушнѣнѣмѣ: Мѣр. Чєрѣлѣнѣвичѣ, Тєод. Дуркотѣ; на Вєтѣлѣнѣ, дек. бѣлѣгородѣго: Пєтѣро Габлѣнскїй; на Бѣлѣнѣ горѣнѣцкѣ, дек. старѣмѣмѣрѣцѣго: Сєв. Кѣрѣчнскїй, Іос. Гумѣцкїй. — Канѣнїчѣну институтѣю одержали оо.: Брѣн. Дѣвѣдовѣчѣ на Спрїно, дек. старѣмѣмѣрѣцѣго, Ант. Вєсѣловскїй на Бѣндрѣвѣ, дек. уєстрѣцѣго. — Сотрудничѣтва одержали оо.: Ант. Кѣзѣй вь Сокалі, дек. сокальського, Вас. Волѣшнѣнскїй вь Куяковѣ, дек. куяковѣского, Ант. Хѣлѣкѣ сѣмѣстѣнѣе сотрудникѣ вь Кропѣнѣнѣкѣ старѣмъ, дек. дрогобѣцкѣго. — Завѣдѣтельство одержали оо.: Тєод. Савѣйѣка вь Розєстѣнѣмѣ, дек. дукальнѣского, Пєтѣро Пѣгорєцкїй вь Кропѣнѣнѣкѣ новѣмъ, дек. дрогобѣцкѣго. — До канѣнїчѣнон институтѣю на Мѣхѣнѣкѣ нижнѣу вѣзѣванѣй о. Андрѣй Дроздовскїй.

Вѣдѣзѣ.

Видѣлѣ товариства „Прѣсвѣта“ вь Рѣгатнѣ запрошувє вѣхъ вѣ. членѣвъ філіи товариства „Прѣсвѣта“ до Рѣгатина на дєнь 21 н.

Грєко-кат. парохїальный урядѣ вь Краковѣ

гладѣа учитєля нотного спѣву, котрїхъ вь короткѣмъ вѣглѣданѣ часѣ зѣмѣгъ бѣ заснудѣтѣ хорѣ мѣшанѣскїхъ і обучатї єго нотного церковного спѣву. Пѣсьмѣнїй зѣлошенїє зъ водѣнѣсѣмъ квалифікаціи і рекомєндѣцій разѣмъ зъ условїями налѣжѣт надѣслѣти до грєко-кат урядѣ парохїального вь Краковѣ. Харѣмъ мѣшанѣе даѣтѣ ся Нєуєзѣдѣнѣнѣ лѣтѣы подѣлѣтѣ ся бєзъ вѣдѣновѣдѣ

ст. лютого [т. є. вь чєтвєрѣ по недѣлѣ мѣсѣ. пѣснѣнѣ] о 10¹/₂ годінѣ зъ-ранѣ на загальнѣмъ збѣрѣ, зъ такою програмѣю:

- 1) Отворєнє зѣбору головною товариства.
- 2) Спрѣвѣдѣнє зъ дѣяльнѣстї товариства за рѣкѣ 1894.
- 3) Вѣбѣрѣ новѣго видѣлу товариства.
- 4) Вѣдѣнѣ о рєвїзіи катастроу грунтового.
- 5) Вѣсєнѣя.

Тѣго-жѣ дня о годінѣ 8¹/₂ ранѣ водѣпѣрѣвѣтѣ єн вь Рѣгатнѣ вь тѣмъ сѣмѣмъ першїмъ загальнѣмъ збѣрѣ членѣвъ товариства подѣ назвою „Нарѣднѣмъ Дѣмъ“ зъ слѣдѣуючѣю програмѣю:

1) Отворєнє зѣбору. 2) Вѣбѣрѣ прѣдсѣдѣтѣ зѣбору. 3) Пояснєнє статута товариства. 4) Вѣсєнѣ членѣвъ зѣлѣнѣмъ. 5) Вѣбѣрѣ рады товариства і вѣ прѣдсѣдѣтѣ. 6) Вѣсєнѣя членѣвъ.

Именѣмъ членѣвъ-основѣтѣлѣвъ товариства: І. Маковѣвскїй декѣнъ рѣгатѣнскїй, Л. Рудѣнцкїй декѣнъ хѣдѣрѣвскїй. І. Маркєвичѣ парѣхъ Юнѣшѣкова. Вл. Філіповскїй парѣхъ Бєнѣковѣцѣ.

Вѣдѣзѣ.

Завѣзѣ по зѣборѣ філіи „Прѣсвѣтѣ“ водѣбудє єн вь Рѣгатнѣ вь тѣмъ сѣмѣмъ сѣлѣ першїмъ загальнѣмъ збѣрѣ членѣвъ товариства подѣ назвою „Нарѣднѣмъ Дѣмъ“ зъ слѣдѣуючѣю програмѣю:

- 1) Отворєнє зѣбору. 2) Вѣбѣрѣ прѣдсѣдѣтѣ зѣбору. 3) Пояснєнє статута товариства. 4) Вѣсєнѣ членѣвъ зѣлѣнѣмъ. 5) Вѣбѣрѣ рады товариства і вѣ прѣдсѣдѣтѣ. 6) Вѣсєнѣя членѣвъ.

Именѣмъ членѣвъ-основѣтѣлѣвъ товариства: І. Маковѣвскїй декѣнъ рѣгатѣнскїй, Л. Рудѣнцкїй декѣнъ хѣдѣрѣвскїй. І. Маркєвичѣ парѣхъ Юнѣшѣкова. Вл. Філіповскїй парѣхъ Бєнѣковѣцѣ.

Тєлєграмѣ „Дѣла“

Вѣдєнь 12 лютого. Цѣсарѣ выѣхѣвъ прѣдѣвчєра до Капѣ Мартєнѣ коло Мєнтѣны, дє задержѣтѣ єн двѣ або трѣ тѣждѣнѣ. — Рѣду держѣву склѣкано на 19 лютого. — Зѣбору робѣтнїчѣхъ за рєформѣю выбѣрѣчѣю водѣбулѣ єн спѣкѣнѣю і понавѣно.

Будѣпєштѣ 12 лютого. Правѣтєльствѣ бѣжѣє водѣложѣтѣ полагѣдѣнє прѣчїхъ законѣвъ церковно-полїтичѣныхъ вь пѣлатѣ магнѣтѣвъ аж до осєнї.

Бєрлѣнѣ 12 лютого. Цѣсарѣ Вїлѣгѣлѣмъ прїзначѣвѣ для таблїцѣ, котра мѣє бѣтѣ умѣщєна на вѣжѣ вь Гєтїнгѣнѣ вь чєстѣ Бїсмарѣка, такую напѣсѣ: Вєлїкомѣу канцлєрѣу цѣсарѣ Вїлѣгѣлѣмъ II. 1895.

Пєтєрбургѣ 12 лютого. Цѣрѣ прїнѣмѣвъ на аудїєнціи водѣпорѣчнїка двѣру нѣмєцѣкого, котрїхъ вручѣтѣ цѣрєвѣ дарѣнокѣ, склѣдаѣючїє єн зъ сєрѣсѣу порцєлѣнѣного.

Лѣндѣнѣ 12 лютого. Times доносѣтѣ, що хѣнѣскїє послѣ одержѣли тєлєграфїчѣно повѣномѣчѣє заклѣчѣтѣ мїрѣ.

Надѣслѣнє.

Тѣхъ 420 водѣбѣратѣлѣвъ

„Біблїотєкѣ для рускѣи молодєжї“, котрї або за замѣвлєнѣмъ або „на оѣказѣ“ вѣсѣ чѣтѣри томики першѣго рѣчнїка подѣстѣвали, а досѣ прѣнѣмєратѣ не зѣложили, прѣсѣтѣ єн умѣлѣно, чтобы або скромнѣу налѣжѣтѣсть вырѣвѣвали, або кнїжѣчѣкѣ подѣнѣсанѣмѣу зєвѣрѣли. Вѣдавѣнѣцѣтво, котрє при нѣзѣкѣмѣ прѣнѣмєратѣ о власнѣхъ сїлахъ стѣнтѣ, нє мѣжє прѣнєсѣтѣ такої значѣної жєртѣы, жєртѣы тѣмъ болѣшонѣ, що зѣлошѣуютѣ єн новї прѣнѣмєратѣы, жадаѣючїє вь цѣлѣстї поперѣднѣго рѣчнїка, котрогѣо першїй наклѣдѣ ужє вычєрпѣуєсѣ.

Вь Коломынѣ дня 1 лѣт. лютого 1895.

Ю. Насѣльскїй.

47 2—2

Молѣчѣрнѣ Марїи Гѣнєкєвичѣ

ул. Сѣнѣтѣусѣка 31, побѣчѣ почтѣы і Вѣдѣлу краєвогѣо

порѣучѣє 431 23—0

Сѣнѣдѣнѣ, обѣды і вєчєрѣ, кѣву і гєрѣбѣту

Абѣнѣмѣнтѣ обѣду 8 и 9 зр.

Для прїѣвѣдѣжаѣючїхъ rendez-vous.

Вѣнєдїктѣ КѣПЕРНїЦКїЙ

онѣтѣкѣ і мєхѣнїкѣ, вѣдѣлѣ Кѣпернїцкїхъ, вѣдѣлѣ, плѣща єв. Дука (ул. Тєатрѣальнѣа ч. 6 прѣтѣмъ головногѣо одѣку) порѣучѣє вь вѣдѣлѣмъ зѣборѣ і по налѣдѣнѣнѣмъ цѣлѣнѣхъ: окулѣры, пѣлѣкѣрѣ, аэрѣнѣтѣы, бїнѣлѣ, дє лєкѣоглѣды, барѣомєтѣры, вєрѣомєтѣры, лѣтѣы, комѣтѣы, рѣйсѣдѣлѣы, лѣтѣмъ кѣрѣлѣнѣмъ, пѣлѣны, сїбѣлѣ, мѣномєтѣры і т. п. Устроїтѣ вѣдѣлѣмъ окулѣнїчѣнѣхъ. Вѣнѣкѣ напѣрѣкѣы вѣгот

Виходить у Львові що два (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших подій“ виходить по второї, і в третій і п'ятницю на перекрестку ринку з Дамом.

Передплата на „ДБЛО“ з літер. додатком: у Львові: Адміністрація „ДБЛО“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haaseenstein & Vogler, G. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bez. Akademie-schegasse 6.

Передплата на „ДБЛО“ з наклепками на жироїм папері у Львові.

ДБЛО

Передплата на „ДБЛО“ з літер. додатком: у Львові: Адміністрація „ДБЛО“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haaseenstein & Vogler, G. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bez. Akademie-schegasse 6.

у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на півріччя . . . 9 гр. на чверть року . . . 5 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 коп. на цілий рік . . . 34 гр. на півріччя . . . 17 гр. 50 коп. на чверть року . . . 11 гр. 50 коп. на місяць . . . 2 гр. 50 коп. у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на півріччя . . . 9 гр. на чверть року . . . 5 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 коп. Редакція, Адміністрація і Експедиція „ДБЛО“ ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на номерні виступи. — Редакція неопечатає ніяких анонімних листів. — Поштові платежі поштою 8 кр. в рік. — Оголосження вносять ся по ціні 5 кр. за одну строку в номері „Надбавка“ до 20 кр. в рік. — Літературні додатки по 10 кр. за один листок.

Справа реформи виборчої

порушена минулою сесією сеймовою пос. Романчуком, не дождавшись не то погодження, але навіть дискусії в повній палаті. Спокойно нарадять сеймових, заколечених на одній з перших засідань внесенням пос. Романчука, не смів бути порушеною дискусією надь дражливою квестією реформи виборчої — так орекля сеймова комісія парламентарна і так стало ся. Вправді питання пос. Окуневського, звернене до презеса комісії адміністраційної, п. Залеского, що чувати з внесенням пос. Романчука — було вповні невідкретне, але все що можна було вийти відповідей, що, мовляв, справоздання комісії печатає ся. А було се на тиждень передь кінцем сесії. Цілий тиждень печатало ся се справоздання і не дбало ся ані в руки послів ані не було поставлене на порядку денного. Коли-ж понеслась вість, що знов невідкретність руских послів готова заколотити спокій сейму вже навіть на послідньому засіданні, тоді ршила сеймова комісія парламентарна формально зайнятувати руских послів. Комісія ухвалила, що на питання в той справі відповісти сейм, але не словами лиш мовчки піднівши руки до голосування. І коли пос. Окуневський, вказавши на важність справи, вівсь, щоб назначити ще одно додаткове засідання і на ній передискутувати справу, маршалок відкликав ся до послів, а ті майже одностайно оrekli, що не потреба додаткового засідання. За внесенням пос. Окуневського зайнялись лиш рускі послы, мааурскі послы селянські і левині трох послів з львівців. Так отже і сего року, як то робить, не тькано справи реформи виборчої. Натомість мовь на глум розбелано посламь домбви вже випечатане справоздання комісії адміністраційної о внесенні Романчука. Змість того справоздання подаємо, а свою замітку зробимо слідуючим разом.

Минулою сесією сеймовою — каже справоздання комісії адміністраційної — поставив пос. Романчук внесення, котримь домагає ся: завести в курії громад сільських безпосередній вибори; розширити право виборче в куріях міст і громад сільських і утворити з них окремі округи виборчі міські та побільшити число послів з міст; вбачити побільшити число послів з громад сільських.

Повыше внесення передав сейм комі-

сії адміністраційної, котра на основі реферату посла Пилата ухвалила справоздання з внесеннями в той справі. Справоздання в хвилі замкнення сейму не було ще випечатане і для того мусіло спасти ся порядку даявного.

Погоджуючи внесення пос. Романчука, комісія адміністраційна піднесла в своїмь справозданні, що підлягає в цілості погляди торбачої комісії, котра розсуджала вже минулою сесією сеймовою тепер майже дословно повторене пос. Романчуком внесення. Що-до побільшення числа послів з міст, домагає ся торбача комісія, щоб сейм поручив виділови краєвому предложити проект до закона о побільшенні числа послів з міст Львова і Кракова. Що-до утворення нових округів виборчих сільських і міських, рівнож що-до розширення права виборчого, висказала комісія гадку, що ті справи мусять бути трактовані в зв'язі з цілою організацією виборчою, котрою зміну сейм буде мбг взяти під розвагу аж тоді, коли буде зв'язаний результат праці правительства і ради державної надь реформою виборчою, котрі то праці прийде виходувати в міру відносин і потреб нашого краю. Вкінці що-до заведення виборів безпосередних в курії громад сільських поршила комісія дорадувати сеймови, щоб не лишь придержувал ся водмовного становлення в той справі, але щоб той погляд ршучо зазначив переходом до порядку денного надь тою частинною внесення пос. Романчука.

За задержанням виборів посередних в курії громад сільських навела комісія слідуючі причини:

В округах сільських, в котрих значне число виборців єсть розкинене на розлогіх просторах, інституція виборів посередних дозволяє правоборцям вибрати людей, котрих особисто знають і котрих до вірають та имь поручити вибор послів. Сей вибор може наступити по взаємній нараді поміж виборцями, котра при меншій числі виборців більше єсть улегшена. Виборці, привстачаючи до вибору послів, почувують ся одвічальними супротив своїх компетентів і не уважають свого голосу за право особисте, котримь можуть доволі розпоряджатися, лиш за функцію, з котрої рахують повинні здати їм громад.

Натомість голосування безпосередне в таких умовах, як заходять в округах сільських (се єсть при значній числі виборців, розкиненых на розлогіх просторах),

робить попередне порозуміння між самими виборцями надзвичайно трудним і віддає результат виборів цілком в руки агітації, нераз виві импортованої, наводячою ся з успіхом за посередом огниво між порозкиданими громадами виборців, котрі єсть полашені можності заважати своєю самостійною демагією. Стверджають се дуже наглядно досвідки вихищих країв, а передо всімь Франції і Німеччини. Надзужити при виборах суть можливі як при системі посередних, так і при системі безпосередних виборів, як се знов вказує практика виборів різних країв, а поступенного ухиле- ния тых надзужити де оні лучають ся, треба вижидати водь зросту моральности і просвіты, а з нимь почута важности акту виборчого.

Так отже комісія адміністраційна прилучила ся вповні до поглядів торбачої комісії що-до всіх частей внесення пос. Романчука, а щоб підперти свои погляди що-до числа мандатів, округів виборчих і управління до вибору, наводять ще такі аргументи, — що в часі сего року буде ухвалена в рад державної реформа податків безпосередних, котра заведе вельми важні зміни в квотах податків, плачених контрибуентами, а тимь самимь значну часть основ тепершнього права виборчого. Огляда на ту обставину синопують комісію правдати до повновеленых внесенн торбачої комісії адміністраційної дальше внесення, вказуюче виділови краєвому потребу розсудити вплив реформи податків безпосередних на право виборче.

На основі powyшого справоздання ухвалила комісія адміністраційна представити сеймови отей внесення:

а) Сейм переходить до порядку денного надь внесенням, домагаючим ся поручити виділови краєвому, щоб предложив проект до закона, заводячого вибори безпосередні до сейму з курії громад сільських.

б) Поручає ся виділови краєвому, щоб на найближшій сесії сеймовій предложив проект закона о побільшенні числа послів з міст Львова і Кракова.

в) Поручає ся виділови краєвому, щоб по введенні нових законів о податках безпосередних зайняв ся розсудженням их впливу на організацію виборчу сеймову і здав о томь справу сеймови.

Зь буковинського сойму.

II.

На засіданні 4 лютого вела ся дальша дискусія надь прелімінарнимь школьнимь. Послы Цуркань і Калінеску, радники консисторскі, промовляли в обороні православної консисторії, але що не могли опростити фактів, поданих посламь Пигуляком, то відшли на виводи літвістичний промови і на фонетику. Пос. Цуркань застерів ся, щоб квестія національній втягати до справи церкви. Відтак голосовно твердив, що в громадах руских священники вивіють дуже добре по руску, бо водь чотирьох літ учать ся обох языків і складають виступи. На питання послів Стоцкого і Пигуляка: передь кимь — сказав: Передь кимь, того не скажу. Закінчив натомість, що пос. Пигуляк походить з поважаного роду румунського котро свого часу звала ся „Пигула“. Пос. Калінеску відмовив сеймови компетенції вести дискусію в справах церкви православної. Пигуляков ходить о „теду“, а доказомь того стаття в часописі видаваній посламь Тиманьськимь і Волянськимь. Неправда, мовь би катихти в Чернівцях не знали по руску, бо если катихти Попеску сказав в школі: Хто буде ще сказати?, то вінь помылав ся. Консисторія не противна виданню нових підручників для релігії, але не хоче лишь фонетики. Закінчив відчитавсь реліція митрополита до міністра просвіты, в котрій митрополит протестує против ангеренції агітаторів в мірну роботу консисторії.

Пос. Пигуляк полемізує зь промовами румунських послів, причімь називає п. Цуркана Цуркан-вичемь, і коли сей протавь того протестує то бесідник звинув ся тимь, що дуже легко ошавити ся в прозвища, коли хтось через 60 літ називає ся Цуркановичемь, а тепер доконче хоче звинув лиш Цурканомь. Відтак вповні обставив при своїмь твердженні, що катихти вчать в Чернівцях релігії по румунськи, що руских втомців разь зневажено чинно в семінаріях за се, що хотіли свідати по руску. В семінарі засновано товариство „Academia orthodoxa“ лиш на се, щоб убити календарь руский, видаваний досі „Рускою Бесідою“. Academia помістила в календарі на 1893 р. в орієнталь російськимь поезію Пушкіна, Лермонтова і Кольцова яко поезію руских поетів. Міністерство просвіты, котре субвенціонує видавництво того календаря, загрозило прасово-

Політикъ...

То не політикъ зь Відня, що бере десятку денно діти в боронять ширю своих інтересів — властиво хотів ся сказати: боронять ширю інтересів своих виборців, — а така простий сільський польний. Зове ся вінь Юрко Зубач.

То бідний чоловік, має тільки криво-боку хату, погану жінку і троє на-близ голых дітей. Вінь передше ходив на заробок в добрий зв'яз з него був робітняк, кож-дний радо брав его на роботу і платив ему лучше якь другому. Та коли опорожнилась у нас посад громадского польного зь річною платнею 14 зр., Юрко пбавшов якось до голови по розуму і пустив ся на легкій хліб — став польняком чя там „учепав ся палки“, — як то у нас кажуть.

Ставши польняком, Юрко був дуже впримий і послухавий — та не громад, а вбачи, бо то вінь зазнавав его тимь высокимь урядником, а громада, вглядно радний громадскій лишь потакнула. Нь оден най-мий вбачи не був такій робучій та щирый для свого господаря, якь Юрко Зубач, хочь оба навчили мали річно по 25 зр., харч і по парь ббля, а Юрко чветьх 14 зр. зь громад-ской каси та ще хваба то, що у вбачи деколи зббв. Вбачи і гбй возив, і до лбса пбхав, і дровь врубав, і по горбву пбшов, од-нимь словом: все зробив, то ему вбачи розказав.

— Юрку! — каже вбачи, — Ивань Бе-реза заявлять мого коня зб шкодою і не хоче

выпустити... жадає десятку... Ты вже знаєшь, що маєшь зробити!

— Знаю, пане вбачи! — відповбдає Юрко.

На рано вже був конь Ивань у вбачо-вій стайні. Юрко престо зь толоки заявлять. За те дбав вбачи вбачи двь чарки горбви в цигаро.

Пбфде вбачи до мбста і забавить ся дов-ше, то Юрко не пбфде слати, а ходять по до-розь, виглядає. Вбачи прифде десь коло пб-ночи, то вбачи не кличе парбба, але его:

— А є ты там, Юрку?

— Є, пане вбачи!

— Ну, выпряжи конь і попаси их де трохи, але не на толоць... Розумбшь?

— Розумбю, розумбю, пане вбачи!

Юрко заведе вбачої конь в чужій овесь або в конюшину, напасе так, що мало не погрбскають. Вбачи рано подивить ся:

— Гарздь, Юрку! добрий зь тебе поль-ний громадскій... Выпий горбви, закури собь цигаро... А була вчера ковалев жбнка на ро-ббт у мене?

— Нь, пане вбачи! не була. Коваль ка-зав, що панщина уже скасована...

— Такій вбачи муграгель? — каже вбачи. — То вбачи вь чияльни такє вьчтвбть?... Пбйди, Юрку, і возьми ему ковало! Скажи, що доти не дбстане его назадь, доки не ви-ставить комина вь кузні аж до горы. Що панщина скасована, то вбачи знає, а що вь кождей тбтб, а тимь ббльше вь кузні має бути комина, того вбачи не чув, бунтбвникь якбсь!

За пбвъ години Юрко привбсь ковало, а хочь дбстав вбачи коваля кблька разь по-за

уха, такі привбсь, бо вбачи слово для него святе.

Такій то щирый чоловік той громадскій польний Юрко Зубач. А кблька людей вбачи на приказ вбачи набив! Одинь навіть че-рез него зб свбта пбшов... Але якь дбстав розказь когось набити, то жадав двь або три шбтки, бо

— Не маю — казав — смблости брати ся до ббки, якь не выпью...

Часами пославлять его вбачи до читальн, щобь пбдбляувь, котрі бунтбвники тамь си-дять і о чбмь говорять, та Юрко привбсь заедно одну й ту саму новину.

— Нарбкують, пане вбачи, на порядки вь громад... Кажуть: рбка не чиста, дороги поповані, вбачи ошукє громаду...

А вь читальні вбачи о томь і не згаду-євть. Читальники читали книжки чя газети або спбвали.

— Дамь я имь, — погрожує вбачи, — оня вбь пбйдуть до арешту, ний я тільки по-фду до мбста...

Але хочь вбачи часто вбдав до мбста, то якось вбачи не йшов до арешту.

Та разь прифавь вбачи зь мбста дуже роздразнений. Пбслав Юрка до коршми по горбву.

— Якь жидюга не схоче встати, — каже Юрку — то вбачи ему вбкна, а горбвка му-сить бути, бо я злий!

Однакь вбачи не треба було вьбивати, бо жидь встав заравь, скоро почув, що вбачи вбачи.

Выпня вбачи зь Юркомь горбву, тогды вбачи дає Юрку розказь, щобь пбйшов до читальн, повьбивавь вбкна а книжки й газе-

ты порозкидав по дорож, бо ті бунтбвники зь читальн, — каже — не дають мень жбти, процесують мене... Розумбшь?

— Розумбю! — каже Юрко, взяв шап-ку і пбйшов синопити приказь пана вбачи.

Читальня була вь старій шкблц, що сто-яла довбш часть пусткою, ажь передь двома роками порядившій господарь завелі собь вь той шкблц читальню, справивши зб складки нові вбкна і дверь. До тог читальнй прий-шов по пбвбчю громадскій польний Юрко Зубач, щобь сповнити важну мбцію, яку по-ручив ему начальникь громады. Та не знати, длячого жаль ему було вьбивати вбкна — чи то тому, що була нові, чя може, що то гро-мадска власнбсть, а може й яке прочутє не казало ему того вчинити, — досьть, що не взяв ся вьбивати вбкна. Але-ж зновь — розказь вбачи мусить синопити. Юрко полу-мав хвильку і постановивь зробити так, щобь и вбачи був ситий и коза цбля. Вбачи осторожно повбднимавь вбкна зь рамими і поскладав пбдь стбну, потбмь вблз до сере-дини, зь такою самою осторожністю позби-равь газети й книжки, що лежали на столі, і поскладав их пбд шкблку, пбд саму стбну, щобь не замочили ся, якь бы выпавь дощ...

Зробивши се, вбачи вернув до вбачи зь чистою совбстію і заявлять, що все зробивь пбсля розказу...

На другій день прифала зь мбста комі-сія. Не така тамь комісія, якь вамь здає ся — всего оден пан зь рады повбтовп. Той пань казавь скликати радных, а коли ті вб-

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „ДѢЛО“ найважливіших новітостей виходить по вторгові, а по четвергові і п'ятницю на перерву роботи в Ділох.

Передплата і інсерти приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і в Євро газети ул. Карла Людвига 9, у Відні: М. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wolzelle 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolzelle 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, J. L. Danneberg & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akademie schegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ з включенням на поштові платежі: Львів.

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком з Австрії: на границі: на північній році 15 ар. на північній році 12 ар. на північній році 9 ар. на північній році 4 ар. на північній році 4 ар. 50 ар. на північній році 4 ар. 50 ар.

у Львові: на північній році 16 ар. на північній році 8 ар. на північній році 4 ар. на північній році 1 ар. 35 ар.

Реклама, Адміністрація і Експедиція поштів ч. 24 ул. Баторія. — Рукописні матеріали слід прислати на попереднє застереження. — Рекламні матеріали вийти з рук не можуть. — Неодержані матеріали не повертаються. — Матеріали, які не вийшли з рук, не повертаються. — Матеріали, які не вийшли з рук, не повертаються. — Матеріали, які не вийшли з рук, не повертаються.

У Львові, дня 16 н. ст. лютого 1895.

Сегорічне полагодження внесення пос. Романчука о реформі виборчої, згідно з змінами статута крайового і крайової ординації виборчої — не робити ся в одній торбичці, а під виглядом формальним нів мериторичним. Як торбичка так і сего року не поставлено справоздання комісії адміністраційної о тому внесенню на порядок денний наради соймової а тим самим відобрано можливість розв'язати дискусію і висказати погляди на справу реформи; — як торбичка так і сего року справоздання комісії випало негативно.

Першим постулатом внесення пос. Романчука було: „Вибори послів в сільських громадах відбуваються безпосередньо, а місцевим виборам єсть кожда громада адміністраційна.“ Коли в рр. 1892 і 1893 сойм надіслав самим жаданем переходив прямо до порядку денного, бо не відсылав дотичного внесення до комісії, то в торбичці і сего року справоздання комісії важко ся, що треба, аби сойм зазначив рішучо ухвалою своє відношення становиско. Але все-таки до рішучої ухвали бракло відваги більшості соймової.

Комісія заявила ся за задержанням посередніх виборів в курії сільській, а о правду своє рішуче такими аргументами, що аж жалі читати їх випечатані. Навіть Нова Реформа, котрої сторонники голосували в соймі за більшістю соймовою против допущення дискусії в справі реформи, жалі над нестійкістю аргументів комісії.

„Не треба висловлювати ся — пише N. Re-forma — на збирання тих аргументів, що мають надто явний знамення своєї внутрішньої слабкості. Більш правдиві, більше віддалені від місця, де мешкає і ділає кандидат, не знають його, то не будуть знати його в виборці, а та хвиля, коли то він вийде до мови кандидатури або гостить ковбасою в горівку своїх виборців, цілком не причиняє ся до підняття його предмету і хвиля. Вправді годі заперечити, що тисячам виборців трудніше між собою порозуміти ся, ніж між кількома або кількома, але порозуміння не виключене і можна тисячі середств ужити, щоб улегшити порозуміння. Натомість пряма се неправда, немов то безпосередні вибори улегшують агітацію. В сей аргумент не вірять мабуть сама комісія, бо-ж легше перевести агітацію між кількох десятків або кількох, ніж між тисячами виборців. Вправді годі заперечити, що надзвичайно є можливість також при безпосередніх виборах, але надзвичайно, як перекутство, піяństwo, гоцень, пресія і т. п.,

суть о много трудніші і менше мають вигляду, коли мають бути успішні на велике число голосуючих, ніж коли має голосувати лише менша кількість. А се почуття одвічальності виборців супротив правдивості єсть прямо теоретичною байдю, вдуманою для політичних дітей. Ті аргументи, які в нас висказано їх ширі, виглядали б цілком інакше. При виборах безпосередніх — треба було отверто сказати — легше порозуміти ся кандидатам з виборцями і привертати собі їх голоси, агітація місцевого кандидата о много успішніша, „ковбаса“ виборча менше коштує, а виборець о много більше числять ся з одвічальністю супротив тих, котрі звичайно довершують пресію при виборах, на яку виставляє ся, коли б не віддавав голосу на кандидата який підпарано. Таж се так явля, досвідом стверджене і не потребує доказу, а так дуже промаляючи до пересвідчення більшості соймової, іменно в порі, коли нові вибори наближають ся...“

Комісія адміністраційна, упоравшись з головним постулатом внесення пос. Романчука мала менше клопоту з дальшими постулатами: з розширенням права виборчого і зміною округів виборчих. Сегорічна опінія комісії дотично тих kwestій розніти ся в одній торбичці лише тим, що сего року з більшим напором виступає ся аргумент: ждати полагодження реформи податкової, коли торбичка вказувала комісії на заходи ради державної о реформі виборчої.

Як видно, ті аргументи вельми політичні і гідні більшості галицького сойму. Ждимо, що зробить рада державна, а самі навіть не думаймо поки-що над тою важкою і пезучою справою, якою єсть реформа виборча, бо нам з нею добре. Таж теперішня ординація виборча запевняє перевагу елементу шляхотського, тож чя не треба боронити того стану посідання? Галичину не обходить се, що майже всі сойми крайні на серію трактували сего року справу реформи виборчої і боронили свого становиско автономістичного супротиву ради державної, висказуючи свою опінію щодо реформи, — галицькому сойму байдуже, що в деяких соймах запали вже ухвали щодо безпосередності виборів, — бо більшість соймової мусить всіма силами боронити свого посідання і засади: „най буде, як бу вало“.

Зь буковинського сойму.

III.

На засіданні 9 н. ст. лютого почала ся дискусія надь бюджетом крайовим. Прелімі-

нарь бюджету показує видатки в квоті 870 114 ар. а доходи 346 537 ар.; на покриття недобору мають побарати ся додатки до податків у висоті 42 ар. від одного гульдена.

Першім промаляв пос. К. Абрагамович в імені сторонництва вірменсько-польського. Заперечив мову бы его сторонництва хотіло польонізувати Буковину, рівнож не думає о ніяких добутках національних, але з другої сторони ані одной з своїх одинок не хоче і не сміє втратити. Для елементу польського домагають ся того, що заперечують основні закони і доки се не наступить, витревають на занятій становиску та зможуть боронити свої справи. — Пос. Тиминський не говорив о бюджеті, лише о рублях. Він ніколи не брав рублів, але в рр. 1860 брала „Руска Бесіда“ гроші з Петербурга. В той час пос. Пагуляк був вельми діяльним членом „Бесіди“ а навів раз в ізданні до Відня, щоб в одній тамодішній банці підняти 1000 рублів, призначених для „Бесіди“. Пагуляк, будучи студентом, побирив немало рублів, коли тимчасом я — кінчив бесідник — був завісвідомлений членом і правим Руском. — Пос. Пагуляк в сей спосіб посяв заклад попереднього бесідника що-до брання рублів: В 1875 р. я укінчив студію на університеті в ієднськом. Перед тим я достав в одній „Рускій Бесіді“ в Чернівцях 100 ар. допомоги, а що ті 100 ар. походили з фонду рублевого, о тим, будучи ще молодим чоловіком, я не мав найменшого поняття. Скінчивши студію правничу і прибувши до Черновців, я застав в „Бесіді“ ще около 10.000 ар. російського походження, з чого около 5.000 ар. находило ся поміж членами інституції. Аж в часом я приєднав ся до товариства і на власній очі бачив, як впливали рублі. Я бачив агентів з Петербурга і познакомив ся з ними. Они привітали правильно під кінець червня або з початком липня і тоді в їх честь скликувано загальні збори. На зборах чули ті панове, як я упоминав господарити грошім ошадно і економічно, і тоді они підходили до мене, будь-то викладаючи ідеї паноросійської, будь-то даючи рублі для інституції. В сей спосіб діючи я достав по 100 рублів. Я пытав визнати їх осіб, що з тим робити, а ті порадили, що треба мовчати, гроші віддати товариству і з ніким не говорити о тій справі. В 1885 р. коло Великогод прийшов на мою адресу лист з Петербурга і в ньому чек на 1000 рублів, виставлений на банк у Відня. Я з страхом поїхав до Відня і з таким самим страхом віддав гроші „Рускій Бесіді“. Лишь чоловік морально упавший поважить ся гово-

рити, мов бы я з тих грошей що небуд для себе задержав, або акції мов бы д-р Стоцький побирив гроші від консула російського. На сей висказ п. Тиминський не наїде свідків, натомість мы можемо предложити докази. — Вирочим бесідник уважав негідним вдатися в полеміку з чоловіком, котрий для 1000 ар. продав свій наріз і котрий ще він побирив за се 500 ар. з фондів крайових. — Що-до бюджету, то бесідник не мав довіри до виділу крайового, котрий за рускі гроші ширить румунізацію, пригадав невыконане внесення п. Стоцького о казах Райфайзена а вкінці поставив резолюцію, щоб в школі рільничій довершено зміни підручників шкільних після правопис фонетично. — Маршалок просив бесідників, щоб в полеміці старали ся шанувати повагу і гідність сойму, бо дискусія сходять на „гецу“. — Пос. Волян зазначив, що ніколи не засідав у виділі „Бесіди“, отже до него не відносять ся заклади о рублях. Вкінці заперечив, мов бы Тиминський побирив 500 ар. з фондів крайових. — Референт Цотта заявив, що румунська більшість посіла готова погодити ся з сторонництвом вірменсько-польським, а коли западе ухвала о більшешо членів виділу крайового, то в Полак вийде до виділу. — При голосованні прийнято всі позиції бюджету.

При голосованні надь резолюціями відкинено резолюцію Пагуляка о заведенні фонетички в підручниках руских в школі рільничій. Резолюція той противилась Румуны і послы Тиминський і Волян.

При рубриці петиції поставив пос. Цотта в імені комісії бюджетової внесення, щоб відкинати просбу „Народного Дому“ о субвенцію, бо се товариство політичне. — Посол Пагуляк доказував, що Народний Дім єсть інституцією гуманітарною і цілком не займає ся політикою. Румуны пхають лише в свої товариства, і так сего року дали своїм інституціям 1100 ар., а руским 600 ар. — Пос. Стоцький пригадав, що з дару в ієднського товариства есконтового дали Румуны 1000 ар. своїм інституціям, а 500 ар. одному нині рускому Товариству Дамь. — В дашій дискусії надь тою справою докорив пос. Стефанович румунській більшості тим, що для того не хотять від двох лів дати допомоги Народному Дому, бо та інституція виключала з-поміж себе Воляна і Тиминського. — Навіть президент краю ір. Гое ствердив, що Народний Дім ділає після статутів і не єсть інституцією політичною. Що-до виключення обох згаданих послів не хоче президент висказувати своєї гадки. — Дальша дискусія зійшла на супереч-

Многонадбій.

Оповідання В. Щурата.

Полуднувати гадало вже сонце, коли Михайло Званич лівною рукою протер заспані очі і, посаривши ся з подушкою, почав натягати на ногу діврау, спотівлю скарптку. Его товариш спав ще солодким, супокійним сном.

Михайло товариш — то Голка. Та вы не думайте, що Голка так і звався — Голка, ні! Голкою охрестили і клякали Миколу Ганковського лише найближші товариші і приятелі. Високий як гранічний стовп, грубий як дуб, — чому-б его не назвали Голкою? Голкою і звали Миколу. Яз звичайно, він спав і він на ознак. Працюючи животом, яз та стара шкура боками, і підобгавши під голову руки, Голка на цілу губу безжурно, рівномірно дихав.

Зь трудом натяг Званич скарптин. Не встаючи з постелі, він схилив ся лиш по нові, гарно вишиті черевки, котрі вчора вечір прийсь ему швец, і почав їх оглядати. Стівуючи чинковим вказуючого пальця о тверді підшви, він осміхав ся вдоволенний, далі взув ся, встав, ще раз глянув на гарні, лямпромі вишитої носки і вдаривши п'ямою о помбет, маестатично пустав ся по кімнату. А зробивши пару кроків по діврам, випоттавши коврі, що

вкривав ту частину помосту, на котрій був уставлений стіл, закривав на всю губу:

— Голко, Голко!

Голку не легко вибити з милого сну. Затривжений криком Званича, він прикинув лише губи, та мабуть на те, щоб носом продовжати сонну музичку дальше.

— Стерво гниле! — сердив ся Званич, виливаючи з карфки до мыдниць воду та засуваючи цю локті широкі рукави. Званич напосів ся на Голку. Виступивши перед зеркалом рідке, русе волосся, він виспівував собі арі з найновіших опереток — а звав їх чимало. — вышукывав найгучніших трілерів. Роздратований тим концертом Голка лиш потирив зь просон свій рівний нос. Тоді Званич двов сяду своїх зачпів, пригадуючи товаришів, що час бы вzięти ся до книжки, пора-б зробити екзамени, які для них обох тепер був сільною метою. Голка нетерпеливо лягав на одні бок, на другий клав ся, — не поради! Званич, сказав, напосів ся на него, на его смачний сон. Затривало вкінці локі під довгими ногами велити. — Голка протер очі.

— Добрий день, Голочко! — привітав его Званич. — Добрий день!

— Häng' dich auf! — процідав зь пересердя Голка більше крив нос, як крив зуби, — він говорив завісвідомлений крив нос, — а замовк. Замовк Голка і позівнув так

крівко, так щиро, що в него трохи-що не роздерли ся щокі.

— Ваше Благородіє вже притоміє? Слава Богу! Придіте, поклоніть ся! Просимо вставати! — Тут Званич адрє з Голки перину і кинув єн на своє локі.

Голка скнув доккола млавими очима. Замість вставати він скривив лишь губи і почав відказувати:

— Що з тебе доброго, Званич! В по-чя приходеш, товчеш ся як Марко проклятий, сати не даси; рано ты, щоб мав выпочити по тяженькій праці, не спочнеш, а зриваєш ся і других ще будеш. Що з тебе буде! Ты не виховаєш ся, Званич! — Він говорив помалу, з перестанками, котрі выповнював старанно позіхансьм; в сей спосіб, очевидно, не міг переконати товариша в правді своїх слів.

— Чувш, Голко! Я знаю, що з мене теж кавалок лів, — правды не сховати, — не перечу. Впрочім воно чоловікови ніколи не пошкодить — признати ся часом і до власних грхів. Але що вже з тебе з лів, брате, то проси свят кінчити ся!

— Гм, гм, — мукнув спокійно рівнодушно Голка. Потім виліз з постелі одну ногу, виліз зь більшим трохи трудом другу, — обі як колоды, підніс голову і підслухувавши очима глянув на Званича, мов бы забавити хотів, до чого той говорить. Збав не збав, але осміхнув ся,

покивав головою і прожабонів:

— Братку-серце, ходи, скотинно, най тебе поцлую.

— Много чести. Ваше Грубочерів! За много чести! — говорив Званич, поракчи ся коло чаю. — Тобі, Голко, певно вже чаю захотіло ся?..

— Не захотіло ся, але се-ж так „ас-факція“ поцлувати таку дурну фізіогномію, як твоя, Званич, непричмо, — особливо, коли ти на проповідь збер ся... — И він простягнув свою медвежу руку, став обіймати нею так щиро свого товариша, що той аж йокнув зь болю.

— Ты сказав ся? — крикнув Званич. — Пустниш, чи ні? Бо я не жартую! — И він вярвавши ся з обіймів, ще дужше осердив ся: — Медведю, в тебе гнилої сили досить! Але бачиш? старий червиль, бо нового шкода; як тобі вчешу, почувш... —

Голка вже і не слухав. Він взув свіжо вишиті черевки, сів при столі і почав сербати Званичів чай.

— Лежно, се мій!

— Але-ж бо в тебе чобітки, чобітки! — заговорив Голка.

— Що кажеш? — сивтав, ніби-то недочувши, Званич и, глигнувши оком на черевки, став ходити по коврі.

— Ади, які гарні! Безь „ганчу“.

— Безь „ганчу“? Брешеш!

— Ну?

коже той, указав на иного кандидата и имен-
но: на наш збори прибули і учитель Поляк
і 1 Німець. Оба сї пани працюючи в рус-
ких селах живуть з товаришами Русинами
в найкращій згоді, володіють дуже гарно
руською мовою, люблять щиро сей народ, над
котрого просвітлою з пільгою душою тру-
дяться, проте задля зазначення нашого призна-
ня тавришам п. Петришині вїстє, що-
бь одного з них т. е. п. Длугошевського з
Піддєсоцьк вибрано на члена видѣлу. Внесенє
се прийнято з одушевленєм. — Відтак на
заступників видѣлових вибрано через
аклямацію пп. Петришина і Годованського.
Перед оголошенєм скрутивїюм мав п.
Витовинський водити про значенє і задачу
завязаної філії. Над ним вивязала ся гарна
і займаюча дискусія, в котрій пп. бесѣдник
вдучи за глибоко обдуманими гадками п. пре-
лєгента высказували свои погляди, причом
власне п. Длугошевскій заявив себе в знаме-
нитим бесѣдником і щирим робѣтником-
товаришем на тяжкій нивѣ людской просві-
ты. З вѣсѣх бесѣдникѣв закинув лише п.
Строньскій п. В. му, що той ужив вѣлька по-
льонїзмѣв а другїй, що п. В. трохи за остро-
скритичував байдужістє в оспалостє деяких
учителѣв. Прочї признали працю п. В. дуже
доброю і за яку подякували ему збори повста-
нєм з мѣсцѣ. — Додати ще належить, що
на сї збори выслав центральнїй видѣл сво-
го делегата в особѣ проф. Бѣлєцког. —
О годинѣ 7^{1/2} вечером замкнув п. Вредьона
тї першї загальнї збори повагою надѣю, що
складѣ видѣлу тіліи дає ему повну заповуку
успѣшного єи розвѣтку а ту надѣю подѣляли
і вѣсї присутнїй. — Відтак відбула ся ще
скромна перекуска, переплѣтана, якъ звичайно,
сердечными бесѣдами, гарными пѣснями і за-
охотою до дальшого працї і витривалостї по-
нима дуже горької долї свѣтлоносцѣв.

И. П.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Рада державна, що, якъ звѣстно, збирає
ся 19 н. ст. лютого, буде займатися в пер-
шихъ вѣсїмохъ до десятихъ дняхъ своєї се-
сїї спеціальною дебатомъ надъ карнымъ зако-
номъ. Ажъ при концѣ другого тижня, коли
клубы розпочнуть нарады надъ предложеніями
реформи податковон розпочне ся генеральна
дебата надъ сею реформою в палатѣ. Подат-
кова дебата протягне ся відтак до велико-
днѣв свѣтъ, однак не привукають, щобъ па-
лата покінчила зъ податковими законами до
кѣнца сесїї. Рѣвночасно зъ нарадами надъ за-
конами податковими буде радѣти комісія бу-
джетова. Дебата надъ бюджетомъ розпочне ся
зъ повнїй палатѣ зъ початкомъ мая.

НОВИНКИ.

— Видѣлъ красивый выбравъ на новїй три-
лѣтнїй періодъ до крайнон рады шкѣльной:
посла Олександра Барявського в гр. Войтѣха
Дѣдушакког [на мѣсцѣ кн. Ю. Чарторыйского].
— Галичина взглянула золотѣсна конституція.
[До вѣдомости Гго Ексц. пана намѣстника].
При теперѣшнихъ доповняючихъ выборахъ до
рады повѣстовон форитує ся кандидатура пана
Колачковскон, зѣта старосты золотѣвскон п.
Родера. [Має то бути певного рода політичне
вїно?] Урядова агітація відбуває ся в той
спосѣбъ, що супротивленє вѣ тѣмъ взгля-
дѣмъ, головнѣ вѣйтѣв, зазначує ся яко буть:
„Со wy bezciecie buntować się przeciw państ-
wa-goscie?“ Для певнѣшого перефразованя тої
кандидатуры маюць выборы відбутися — чого
ніколи що не бывало — вѣ льоканї старостна.
— Німецька низша гімназія зъ рускими па-
ралельными класами в Черновцях. Сими
днями відбула ся в Черновцях конференція
підъ проводомъ совѣтника букованьскон пра-
вительства Матвєра при участї крайнон шкѣль-
нон инспектора Тумлїржа, совѣтника будѣ-
вництва Павловскон і урядника будѣвничого
відѣлу черновецког маїстрату Біркенстала.
На тѣй конференції вѣла ся дискусія о выборѣ
відповѣднон площї для будови дому на нову
низшу гімназію в Черновцях, при котрій
маюць бути заведений паралельнї класы зъ ру-
скимъ выкладовымъ языкомъ. Найвідповѣднѣй-
шимъ мѣсцемъ на будову нової гімназії при-
знано парцелю при площї Фердинанда за ко-
стелом — вѣзвѣтъ. Однакъ заки будинокъ для
нововѣдыванон гімназії буде готовимъ, най-
рав правительствомъ помѣстити сю гімназію в
домѣ при улицѣ Шкѣльнѣй, де теперъ находитъ
ся касарня крайнон обороны. Нова гімназія
має бути отворена вже зъ початкомъ слѣдую-
чого шкѣльного року.
— Загальнїй збір чїтальнѣ „Просвѣты“ в
мѣстечку Печенѣжнѣмъ відбув ся дня 13 н. ст.
сѣчня с. р. До видѣлу вѣшли: о. Иванъ Шме-
ряковскій яко голова; Кароль Шейбъ нотаръ
яко заступникъ голова; Онуерій Власїйчукъ
учитель яко секретарь; Андрїй Тамарьскій
господар яко скарбникъ в Федѣрѣ Бѣдваренко
господар яко бібліотекарь; на заступникѣв
видѣловыхъ вибрано Василя Мацкова госпо-
даря і агента „Дѣистра“ в Николу Горєцког
господаря. Для чїтальнѣ передлачує ся „Дѣ-
ло“, „Батьківщину“, „Руску Радѣ“, „Посла-
ника“ в „Бібліотеку для рускон молодежи“
проф. Насальскон.

— Зъ Подбля пишуть намъ: Дня 4 н. ст.
лютого оповѣдали собѣ люде на великомъ яр-
марку хоросѣвскѣмъ такий фактъ. Вѣ Са-
джавкахъ коло Тонстог померъ досѣть на-
гло оленъ господар на ударъ серця чї мозку,
„шлякѣ его трафивъ“ або „завѣвало“, якъ ка-
зали. Заки лѣкаръ і священникъ прибув, вже
его поховано до кѣлькихъ годин на приказѣ
вѣйта або жандарма може. — Зъ Подволо-
чискѣ доносѣть, що вѣ Кокосинцяхъ коло
Тарноруды одного молодця помершого вѣ че-
тверъ по полудни поховано ажъ вѣ пятницю
передъ вечеромъ, хочъ вѣ мѣсцѣ вѣст медикъ,
статїя жандармерїи вѣйтѣв дуже пасынѣннїй.
Бѣли дѣйстви сей молодець умеръ на холеру,
не знати длячогъ болѣше якъ добу чекали
зъ похорономъ; вѣ пятницю передъ вечеромъ
заряджено нагле похоронѣ сего молодця яко
холеричного. Оповѣдають, буть то бы того мо-
лодця разъ уцвѣло горькою мѣзеною вѣ тѣ-
тѣв, щобъ ся по плямѣу признав, чї не
вкрав чѣбѣтъ, однакѣжъ хто нашїй вкрав
чѣбѣты.

— Вѣче органїстѣв в Рашевѣ відбуло ся
7 с. м. при участї 300 органїстѣв, що зѣѣха-
ли ся зъ вѣсѣхъ чотирьохъ римо-кат. дієцѣзїй,
підъ проводомъ посла кс. Пастора. По дов-
гихъ нарадахъ вѣче ухвалало такий постулатъ:
Хто хоче бути органїстомъ, мусѣть мати 2
класы гімназіи. Вѣ кожѣй дієцѣзїи повиннї
бути семинарї для органїстѣв, а приватна на-
ука має бути заказана. Епископы пастерскими
листами до духовенства повиннї влїнути на
підвищенє платѣв органїстѣв. Кождїй ор-
ганїстъ повиннѣ належати до товариства ор-
ганїстѣв, которє заповнѣть ему емеритурѣ. Вѣ
парохїяхъ, де в 3000 душъ, належить ся ор-
ганїстамъ водѣ парохѣв третїй грѣшь, — де в
до 5000 душъ — четвѣртый, а де болѣше якъ
5000 — пятый грѣшь зъ церковныхъ доходѣв.
Вѣче заявляло ся за тѣмъ, щобъ права обсады
посадѣ, перенесеня і усуненя органїстѣв ма-
ли лише консекторїї. Далѣше ухвалено внести
петицію до крайнон рады шкѣльной зъ прось-
бою, щобъ науку свѣзу вѣ народныхъ шко-
лахъ придѣлено зъ відповѣднимъ мѣрнимъ
вынагоржденємъ органїстамъ. На закінченє
п. Славинскій зъ Львова водчитавъ рефератъ:
„О піднесеню церковнон науки“.

— Фольклористичне товариство. Підъ та-
кою назвою завязало ся у Львовѣ нове поль-
ске товариство, а вѣ субѣту вечеромъ відбула
ся першї конституючї збори. Нарадѣмъ про-
водивъ шкѣльнїй радникъ Бол. Баравоскїй.
Професоръ львовскон університету д-ръ Ка-
лїна давъ справу зъ дѣтеперѣшнѣмъ вѣдѣно-
стї комїтету, займаючог ся введенємъ това-
риства вѣ житє і вѣ довгѣй промовѣ заче-
ркнувъ цѣлю і стремленя товариства, которє мо-
же віддати великї услуги науцѣ. Прїступлено
до выборовъ. Презесомъ на внесенє д-ра Ром
Кульчицког вибрано аклямацією д-ра Ант.
Калїну, віцепресесомъ на внесенє д-ра Ів.
Франка вибрано такожъ аклямацією п. Во-
лодслава Федорючѣ зъ Воїна. Членами ви-
дѣлу выбравъ: д-ръ Г. Бігѣльайзенъ, К. Брух-
вальскїй, д-ръ Ів. Франко, Е. Колѣбушовскїй
і д-ръ І. Німець; заступниками видѣловихъ
выбравъ: Рамула, д-ръ А. Романъ, М. Рыбо-
вскїй, А. Стѣмелєцкїй і кс. Валєнтъ. Вѣ складѣ
контрольнон комїсії вѣшли: професоръ д-ръ
Дибовскїй, Фр. Равита-Гавронскїй і кс. пра-
латъ Івѣговскїй.

— Краєва рада шкѣльна ухвалила мѣжъ н-
шими на засѣданю зъ дня 1 н. ст. лютого:
1) Высказати пану Ник. Торосевичеву, вѣла-
стїтелеви Пугачевѣ в прѣсесон рады повѣ-
стовон вѣ Рогатинѣ признає вѣ подяку за ре-
валъ заходѣ коло народныхъ шкѣл вѣ рога-
тинскѣмъ повѣтѣ; 2) затвердити вменованє
о. Анаг. Долыньскон, греко-кат. парохѣ зъ
Бродѣхъ, на духовнон члена окружнон рады
шкѣльной вѣ Бродѣхъ і вменованє кс. Фр.
Войнара, римо-кат. катихѣта гімназіи вѣ Яро-
славѣ, на такогъ-жъ члена окружнон рады
шкѣльной вѣ Ярославѣ; 3) затвердити вѣ учи-
тельскѣмъ званю вѣ середнѣхъ школахъ Теод.
Ербена вѣ станїславѣвскѣй гімназіи і Лаар.
Васьковскон вѣ гімназіи вѣ Бохин; 4) имену-
вати суплѣнтами середнѣхъ шкѣл: Володим.
Левичког при рускѣй гімназіи у Львовѣ і Фел.
Урбановичѣ вѣ реальнѣй школѣ у Львовѣ; 5)
установити особныхъ учителей релїгїи обѣхъ
обрядѣв для 5-класовыхъ шкѣл вѣ Чортковѣ
водѣ 1 верєня с. р.; 6) зорганїзувати водѣ 1 ве-
ресня с. р. народнїй однокласовїй школи: вѣ Май-
данѣ, Завою і Слободѣ небылѣвскѣй калуског
повѣта; 7) приймати до вѣдомости справозданє
краєвог инспектора шкѣл зъ лїостраціи V-он
гімназіи у Львовѣ.

— Скажана вѣвчїца повизла ся на Забужжѣ
вѣ Сокалі вѣвчї вѣ 12 на 13 н. ст. лютого
і тяжко покалѣчила четвѣро людей. Вѣ тѣй
справѣ пишуть зъ Сокаля: Вѣвчї вѣ 12 на
13 с. м. о 2-ѣй годинѣ рано вѣйшовъ мѣща-
нинъ Конасевичъ на подвѣрѣ. Підъ самими
дверми стрѣтивъ величезнон вѣвчї, котрїй
сполошенїй нагло повозно чоловіка відко-
чавъ на бѣкъ. Корїстаючи зъ того Конасе-
вичъ сховавъ ся вѣ комѣрцѣ коло хаты, жу-
ючи доки вѣвчї не вѣйдѣ. Жѣнка Конасевичѣ
завѣпокоєна довшою невпрѣсутностю чоловіка,
вышла зъ хаты, не причуваючи небезпеч-
ности, щобъ поглянути, що стало ся зъ мужемъ.
Заразъ за порогѣмъ дому впаавъ єи вѣвчї
і заки вѣвчїа влїзнула о помѣчѣ вырвавъ вѣй
долѣшнѣ шоку, лице, око і шебру зъ головы.
На крикѣ надѣбѣтъ зъ друкомъ Конасевичѣ
і побѣнѣше ковалъ зъ стрѣльбою і тѣмъ, хочъ
дуже покалѣченымъ, удало ся відогнати на-
пастивка, що перейшовши черезъ замерзлїй
Бугъ, перебѣгъ черезъ мѣсто Сокаль вѣ сто-
рѣву Кристинѣнополѣ, де стрѣтивъ єго крїсти-
ноплѣскїй гавѣмъ і по завязѣтї борѣбѣ убивъ
та привѣзъ до Сокаля. Секція переведена на
трупѣ вѣвчїцѣ, выказала скаженину розвинѣ-
ну вѣ найвысшѣй степенї. Покалѣченыхъ Ко-
насевичѣв, ковала і гавѣго умѣщено зъ по-
чатку вѣ сокальскѣмъ шпиталѣ, а водѣтъ вѣд-

везено ихъ до Кракова до заведєня д-ра Буй-
вѣда, де лѣчать ихъ Пастерѣвскою методою.

— Ориґінальний даръ. Зъ нагоды 80-тихъ
уродинъ кн. Бісмарка рѣшили делегаты 35.000
нѣмецкихъ академикѣв — студентѣв вручити
кїяловѣ дарунокъ вѣ вартостї около 30.000
марокъ якїй буде выкованый після пляну
професора технїки Лессїнга вѣ Берлїнѣ. Ідея
досѣть интересна. Буде се величїна полиця зъ
магнѣвонго дерева, на верхѣ стонѣ зъ нѣмец-
кимъ орломъ державнымъ, довкола стонѣ чѣ-
тирѣ нѣмецкїй буршѣ студентѣ, тримаючї прѣ-
ску, нѣмѣцѣу, баварскѣу і вѣртемберскѣу хорѣ-
ситу. На стонѣ будѣ прибитый гербъ універ-
ситету вѣ Гетїгенѣ, де Бісмаркъ бувъ прав-
никомъ, а такожъ відзнака буршенштафѣ, до
котрого належавъ. Вѣ полицї стане выкѣпчена
по майстерскѣ бѣчка пива, а далѣше склянка
по одній водѣ кождог нѣмецког університе-
ту. Гербы вѣсѣхъ університѣтѣв вѣ сѣбѣ
выкованїй окрасѣть стѣны етажѣр. Вѣ на-
вѣзшѣй полицї стане адреса зъ підписами
студентѣв вѣ опраѣ за 2000 марокъ. Даръ
відвѣзуть студентѣ вѣ тремїальнѣмъ походѣ
до Фрїдрїхсругѣ а комерѣ відбуде ся вѣ Гам-
бургѣ. — Чирк...

— Зъ російскон двора доносѣть до вѣ
денскихъ часописѣй, що обѣ царїцѣ т. е. ца-
рицѣ вдовѣ по Александрѣ III. і молодѣ цар-
цѣ женѣ Николаѣ II надѣють ся вѣ роднѣй
радѣстнѣмъ подѣв. Молодѣй царцѣ заборонили
лѣкарѣ совѣтати ся на лїжвахъ. Царцѣ-вдова
має бути вже водѣ кѣлькихъ мѣсѣцѣв вѣ бла-
гословѣнѣмъ станѣ і помямо зворушенъ зъ
причины смерти мужа має ся добре. Царцѣ
вдова чѣсѣть тешерѣ 48 лѣтъ.

— Про здоровлє архїєпископа Альбрехта доно-
сѣть зъ Арко, що єго станѣ поліпшѣвъ ся і
вѣтера не було у недуждог горячїи.

— Дрѣбнї вѣстї. Нивѣ о 10-ѣй годїнѣ рано
відбуло ся вѣ церкѣвѣ Успенїя Пр. Богородицѣ
у Львовѣ вѣнчанє п. Костя Павликѣвскон, ди-
ректора институтѣ св. о. Николаѣ зъ панно
Іосифѣю Федакѣвѣю, учительскою рускон шко-
лы вѣрѣвъ при женѣвѣй учительскѣй семина-
ріи у Львовѣ. Молодѣтѣ повнѣчавъ крїл. о.
Теоф. Павлїкѣв. — У Львовѣ померъ вчера
д-ръ Ферд. Кассїна на тїсѣ пятнѣстнѣй. Д-ръ
Кассїна бувъ довшїй часъ повѣтвованѣмъ лѣка-
ремъ вѣ Перемишлѣ, де здобувъ собѣ загальну
симпатїю. — У Львовѣ померъ складачъ зъ
стѣвропїйскон друкарѣв Іванъ Царъ вѣ
44-ѣмъ роцѣ житѣя. — Вѣ Перемишлѣ померъ
сими днями Матѣй Марунякъ-Пискорскїй ге-
нералъ-майѣр, сѣвъ ковала зъ Яворова, вѣ
68-ѣмъ роцѣ житѣя.

Вѣсти зъ єп. станїславѣвскон.

На конкурсѣ зъ рѣшнємъ до 31 н. ст.
марта с. р. розписана парохїя Олѣшѣв, устѣцког
деканата. — Канонїчну институтїю на Хомѣвѣ
одержавъ о. Бр. Вергановскїй а до институтїи
на Окну на половинѣ марта вѣзваный о. Ан.
Осѣда, сотрудникъ зъ Городенки. — Консикторїя
вѣдѣла ся до намѣстництва о згоду на канон.
институтїю о. Нест. Руднїцког яко парохѣ
Яблѣнцѣ, богородчаньскон деканата — Катедраль-
ному парохѣв крїл. Т. Шанковскѣму назначило
правительствомъ водѣ мал 1894 до мал 1895 року
1000 зр. на назѣт мешканя вѣ приватнѣмъ домѣ.
Такѣжъ признало правительствомъ прив. сотрудни-
камъ оо. Констан. Цѣвковѣ вѣ Виноградѣ і Мих.
Дурдѣлѣ вѣ Пестѣловцѣ рѣчну дотацию по 300 зр.
зъ релїгїйнон фонда.

Посмертїй — ☩ — оповѣстки.

Стефанъ Струсовичъ, агентъ товариства
„Дѣвѣстеръ“ вѣ Судѣвѣй Вишнѣ, упоковъ ся

Цѣлковитѣ выправы

водѣ найскромнѣйшихъ до найбо-
гатѣйшихъ 52 2—8

вѣ обсягу бѣля і постѣли
вѣсѣнон вырѣбу

колдеръ, матѣрацѣвъ, поду-
шокъ, сѣвнїковѣвъ, вѣкладѣвъ
пруженѣвѣвъ, простїралѣ,
пѣшевокъ і т. д.
КОМІСОВЫЙ СКЛАДЪ
полѣтѣвъ і ст лѣвог бѣля, шї-
фоны, шїртїнги
поручѣе найдешевѣе маґазїнъ

І. Дренслера и Сынѣвъ

Львовѣ пл. Канїтульнѣ ч. 2
Цѣнникъ і пробѣк до жадаѣя.

ТОРГОВЛЯ ВЪЛАТНА

Антѣна Шанцѣра

вѣ Станїславѣвѣ

улицѣ Салѣжнѣвскѣ ч. 5

поручѣе

на теперѣшнїй сезонъ

Матѣрія на вечерковѣй
одежѣ, полѣтѣна, шїртїнги,
сузѣна і вѣсѣ вѣ обсягѣ
мѣни торговлѣ вѣздохѣй
товарѣ вѣ найбѣльшѣмъ
выборѣ і по найдешевѣ-
48 шїхъ цѣнахъ. 5—39
АНТѢНЪ ШАНЦѢРЪ.

За 2 зр.

перерѣблѣвъ старѣ матѣрацѣ
цѣлкомъ якъ новѣ. Дрѣлїи до
покрывѣна матѣрацѣвъ

18 поручѣе найдешевѣе 13—30

Іосифъ Шустѣръ

Львовѣ, ул. Копѣрнїка ч. 7.

Старѣ колѣдры прїймає ся до покритѣя.

дня 15 н. ст. лютого вѣ 21-ѣмъ роцѣ житѣя.
Покѣйный вызначѣвъ єя патріотизмомъ та по-
мямо свог молодечѣго вѣну старѣвъ єя долѣ-
чити і свою працю для добра справѣ рускон.
Вѣчна єму памѣть!

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдѣнь 16 лютого. Повѣтурѣвѣй газѣ-
ты запевняють, що вѣвѣти о захитѣлю тридер-
жавнон союзу сѣуть безосновнѣй.

Берлїнѣ 16 лютого. Вѣ парламентѣ за-
явивъ мїністеръ справѣ внутрѣшнихъ Келѣръ,
що годѣ выступѣти прѣтивъ шпрѣна герма-
нїзму у вѣсходнѣхъ (польскихъ) провинціяхъ.
Бѣсѣдникѣ зъ центрумъ прилучили ся до по-
глядѣвъ правительства і длѣтого польскїй по-
слѣ стоять цѣлкомъ изольованїй.

Софіѣ 16 лютого. Царѣковъ радѣвъ
князѣвѣ, щобъ удѣлѣвъ дїмїсію кабинетѣвѣ,
розвѣзавъ собранїє, выславъ депутацию до
царѣа о признає єго княземъ, за що зновѣ
Россїѣ управлѣла бы заграничною політикою
Болгарїи.

Лондонѣ 16 лютого. Адміралъ хїньскїй
вѣдѣвъ кораблѣ, крѣпѣсть і пристанѣ Вѣй-
гайвѣй вѣ руки Японцѣвъ.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикѣ і механїкѣ
пѣдѣ Копѣрнїцкѣмъ.
Львовѣ, площа св. Духѣ
(у. Тѣатральнѣ ч. 6 прѣ-
тивъ головнон одаку)
поручѣе у величїмъ ма-
горѣ і по найдешевѣ-
шїхъ цѣнахъ: окуляры, цѣворѣ, зѣорнѣты, бїноклѣ, до-
лѣкозѣды, барѣомѣтры, аерѣомѣтры, мїкроскопы, зѣорѣ,
комѣасы, рѣиспѣлїкѣ, лѣнты мѣтрѣльнѣ, шїюлѣ, сѣбѣлѣ, мапѣшѣрты
і т. п. Устрѣсна вѣдѣлѣвъ електрїчнѣхъ. Вѣсѣлѣ направлѣ
выготовлѣють ся найкѣрнѣше і найдешевѣе. — Замѣваня
вѣ провинціи выговѣлѣють толькѣ 41/5

ЧІСТА
алькалічна
ВОДА
КІСЛА

выпрѣбована водѣ сотѣхъ лѣтъ яко лѣкѣ на вѣсѣ
недугѣ оргѣновъ водѣдыханя і травлѣнїя,
при гостѣи, нежїтѣ жѣлодѣка і мѣхѣра.
Добра особливо для дѣтѣй, реконвалесцентѣвъ
і вѣ часѣ тяжкїи. 32

Найлѣпшїй напитокъ дієтѣчнїй і покрѣпляючїй. (І.)

Генрїкѣ Маттонї, вѣ Giesshühl Sauerbrunn.

Ваннѣ довгї по зр. 16 і 16; на-
сѣдовї по зр. 6 і 7-50; — кѣль-
зѣты по зр. 8-50, 17 і 30

45/5 поручѣе

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговлѣ вѣдѣвъ у Львовѣ площа
Башїтульнѣ ч. 1 (прѣтивъ катѣдрѣ).

Цѣнникѣ иллюстрѣвалѣ рѣбѣлѣ
прѣдмѣтѣвъ до распѣрѣдѣжѣности

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Вѣлова ч. 11.

перше і однокѣ рускѣ товариство асѣкураціѣвѣ,
прїпоручѣно Вѣсѣ. Духовенствѣу і вѣсѣлѣ вѣрнѣмъ
черѣвъ Впрѣосѣ Мїтр. і Прѣосѣ. Єп. Ордїнарїѣты
вѣсѣхъ трѣхъ Епархїй, обезпѣчѣ буднїкѣ, скѣтъ,
господарскїй звѣрады, зѣбѣе вѣ зернѣ, і солодѣ,
сѣвно вѣ стѣгахъ і буднїкахъ прѣтивъ шкѣдѣ
огнѣвнѣхъ за можлѣво найнїзшою оплатѣю.

Зъ двѣмъ 1 сѣчня 1895 вступнѣвъ „Дѣвѣстеръ“
вѣ третїй рѣкъ свог дѣловѣдѣствѣ зъ слѣдуючїми
фондами і резервами [пѣбѣла стану зъ дня 31 гру-
дня 1894 р.]:
Фондъ основнѣй вѣ сумѣ . . . 50 000 зр. — кр.
Фондъ резервовѣй, нарѣстаючїй
по мысли статута вѣ вѣсѣтъ . . . 21 218 „ 81 „
Резерва премїй на роцѣ 1895 . . . 20 813 „ 30 „
разѣмъ . . . 92 032 зр. 11 кр.

Вѣ першїхъ двѣхъ лѣтахъ выдѣвъ „Дѣвѣстеръ“
полїзѣ 39340, а выплѣтѣвъ водѣшкодованя вѣ 299
случаяхъ вѣ сумѣ 82.101 зр. 42 кр

Шкоды лїквідують ся і выплѣчує ся сѣйчасѣ
по пожарѣ, а договорѣ заклѣченѣ зъ першїми То-
варїствами контрасѣкураціѣвнѣмъ подѣють „Дѣвѣ-
стерѣ“ можнѣсть обезпѣчѣвати і выплѣчѣвати і
навысшї сумѣ 4414</

Маю честь повідомити Високоповажаних пп. П. Т. Членів руского „СОКОЛА“, що виготовлюю в моїй робітні комплектні мундтури по якій найвишій ціні. Члени з провинції одержать відповідний опуст, если зголосять ся в значнійшій числі.

О численій ласкаві замовлена упрашаю.

З поважаньем

Едвард Ваурович
Львів, уліця Третього Мая ч. 2.

**НОВО ОТВЕРЕНІЙ
СКЛАДЪ ФАРБЪ, МАТЕРІАЛІВЪ** и т. и.

Фірма
Л. ВЛОДЕКЪ и А. КРАЄВСКІЙ

Львів, ул. Гетьманска ч. 4.

Поручає в достаточа всякі артикулы и матеріалы домово-господарскі, малярскі, лясерничі, промыслові и т. и.

Замовленя зб провинції водворотною почтою!

Ціники на жаданье даромъ и франко.

(Импресса, Львів.)

59 1-6

ЛВОВСКЕ ЗАСТАВНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

при уліці Чарнецкого ч. 1

пріймає на заставъ:

золото, срібло, бриланти, рауты, перлы, взагалъ доро-гоцінностей, а крімъ того старі бронзы, пятаеры (хине-ске срібло), поясы, карабелъ, оружье невѣйшом си-стемы и т. п.

На заставы перенесені зъ иншихъ банківъ удѣлае За-веде-ние переважно высту позичку, и до такого перенесеня по-матга власными фондами.

До двохъ мѣсяцѣвъ прависъ проволоки по речницѣ вы-купленя додає Заведе-ние майже все одинъ мѣсяць, що робить разомъ найменше пять мѣсяцѣвъ часу до пролонгаты.

При обчислюваню проценту часть водъ 1—15 днівъ чи-слить ся за повъ мѣсяця, а не за цѣлый мѣсяць.

Для пролонгаты замѣдсеной пересылає ся въ пятѣмъ мѣ-сяці кватъ, процентову и почтову належитѣсть, а водворотно буде водоспаныи новий кватъ, зъ евентуальною рештою грошей.

Выкупы выдають ся лише безпосередно въ бюро Заведе-ния тому, хто выкаже ся кватѣмъ. Бюро отворене водъ годи-ны 9-ой до 4-ой безъ перервы.

37 6-8

ДИВО

выкликують нашъ найновѣйшій на вы-ставѣ въ Чикаго преміованій

Правдивий швейцарскій годинни-ки кишневій зъ наследуваного ЗОЛОТА

Remontoir-Savonette (зверхна накрывка) и 3 зъ правдивомъ имітаціи золота на-крывки зъ найлѣпшимъ веркомъ, якъ найточнѣйше зрегульованымъ.

Сй годинники завдяки своему прегар-ному выкованю. богатому артистичному вырзуваню (можно достати и гладкі) не можуть навѣть саховій знатоки вод-рознитъ водъ правдивыхъ золотыхъ го-динниковъ, а за добрый хѣдъ дає ся три-лѣтню гарантію на писемъ

Цѣна однимъ штуки 8 зр.

Подобный годинники гдѣишъ въ выкованю и верку лише 6 зр. — Дамскі годинники, три накрывки зъ правдивомъ имітаціи золота, верку фф. зр. 9. — До сего водповѣдй лампушки зъ правдивомъ имітаціи золота, для жибѣ фасонъ лампушки, для оажъ найгарнѣйшій лампушки фасонѣвъ зъ брѣлюкомъ штуки 1 зр. 50 кр. до 3 зр.

Нашихъ годинниковъ за дѣля ихъ знаменитомъ певности въ ходѣ уживають по-найболѣйшій части урядники и т. д. и можна перегля-нути у насъ соти писемъ зъ признаньемъ. Можно достати за при-сланьемъ грошей або за послѣдплатою одиного лише за посередництвомъ

Commissions-Waarenhaus der Ersten Schweizer Taschen-Uhren-Fabrik, Wien, II., Taborstrasse 44.

Грошъ звертає ся, если товаръ не сподобас ся.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. и. управ. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ денномъ найточнѣйшомъ не вчисляючи нѣякомъ провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4 1/2 % листы ипотечный
- 5 0/0 листы ипотечный преміованій
- 5 0/0 " безъ премій
- 4 1/2 % листы товариства кредитового земского
- 4 1/2 % " Банку краєвого
- 4 1/2 % позичку краєву галицку
- 4 0/0 позичку пропінацинну галицку
- 5 0/0 " " буковинську
- 4 1/2 % " угорскихъ зѣлѣзницъ державныхъ
- 4 1/2 % " пропінацинну угорску
- 4 0/0 угорскі облигаціи индѣмнізаціи

а всѣ ті пацеры Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного пріймає водъ П. Т. купуючихъ всѣякі выльсованіи а вже платиіи мѣсцевіи пацеры цѣниі, такожъ запаший купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленя, а замѣдсеной лишь за водчисленьемъ справдѣлихъ коштовъ.

До есектовъ у котрыхъ вышли купоны, доставляє нові аркушъ купоновъ, за зворотомъ коштовъ, котрі самъ поносить

Водъ давна зѣлѣтний зъ своихъ доброты и за-паху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговлѣ
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
еунтъ дуже доброго зр. 1-40
еунтъ найлѣпшого оркин. опакѣван. зр. 2-50
еунтъ „Имперіалъ“ цѣсарскѣм зр. 3-50
еунтъ высшѣмъ зъ найлѣпш чаемъ зр. 1-20
кава „Сиріусъ“ франко 5 кѣльо зр. 9-50

Балевіи комитаты, якъ таномъ всѣ това-риства Австро-Угорщины найдуть най-богатѣйшій выборъ въ наиболѣйшій тор-говли спеціалами Австро-Угорщины

● **Фирма РІКСЪ Вѣдѣнь** ●
Praterstrasse 16 im Rixhof.

Котиліоновы ордеръ 12 штукъ 5 кр. Сортименты котиліоновыхъ ордерѣвъ 100 штукъ зр. 1, 2 до 10 найгарнѣйшій.

Ма новй одѣжъ зъ сукна для панѣвъ и дамъ, жиды, моряки. Турки, джѣкѣвъ и т. и. зр. 2-50, 3-50 д. 6.

Перуки зр. 1 до 2.

Паперовы накрыва на голову 2 до 36 кр.

Польонезы, дамскі дарунки, порядки танцѣвъ, найновѣйше. Вѣбрѣ на показъ.

Вѣзники товариствъ и комитѣтъ, огниста емаля.

Експлодуочій бѣионы, жарѣтній рѣчи.

Котиліоновы порядки, тембѣвъ.

Бѣготѣны котиліоновы бунеты.

Маски, бороды, лампіоны.

Балевіи декораціи салѣвъ.

Снѣговій чухѣ, обручки.

Балевіи вахѣрѣ, балевіи рѣчи, балевіи прикрасы до каждого костюма.

Шмѣйки, перфумы. Все о много дешевше якъ всюды въ истинночій водѣ

26 лѣтъ 1 4-4

Торговли РІКСЪ, Praterstrasse ч. 16.

кольорованій каталоги 30 кр. Малий каталогъ даромъ. Львѣтерин до за-бавы 100 штукъ 4 зр., 5 зр., 6 зр.; 200 штукъ 5 зр., 8 зр., 10 зр. до 20 зр.

**Для старыхъ и молодыхъ
МУЖЧИНЪ!**

Заступає найлѣпше

Копаву, нубебу, санталъ-скій перлы

и всѣ инші лѣкы. Вирискува-ня и пѣлюлѣ д-ра Мілера, старшого штаб. лѣкарѣя при-даженій побѣла лѣкарскихъ приписѣвъ и порученій лѣка-рями яко найлѣпше и выпро-боване средство противъ вся-кихъ катарѣвъ мочевого ор-ганѣвъ. Дуже добрый и ско-рый успѣхъ. Можно уживати такожъ въ застарѣлыхъ слу-чаяхъ безъ нѣякихъ лихихъ наслѣдѣвъ. Успѣхъ наступѣе часто вже до колькохъ днѣвъ.

Цѣна разомъ зъ точнымъ лѣкарскимъ приписомъ ужи-ваня н-рѣ I въ свѣжѣхъ слу-чаяхъ 1 зр. 60 кр.; н-рѣ II въ застарѣлыхъ хроничныхъ слу-чаяхъ 2 зр. 50 кр., почтою о 25 кр. болѣе за опакѣванье.

Одинокій головний складъ и мѣсце вырѣбу: St. Georges-Apothek, Wien, V/2, Wimmer-gasse Nr. 33, куды треба адре-сувати всѣ замовленя

Складъ у Львовѣ: аптека Міколяша. 385 7-16

Найлѣпше

МАСЛО

кухонне 1/2 клѣ. 43 кр.

Найлѣпше

МАСЛО

десерѣе 1/2 клѣ. 53 кр.

Найлѣпшій

ЦУКОРЪ

въ головѣ 1/2 клѣ. 15 зр.

Всѣ товары по казочно низькихъ цѣнахъ поручає лише

55 2-4

ИВАНЪ БАЧИНСКІЙ

у Львовѣ при ул. Академичной ч. 3.

Одинокѣ кѣйжкѣ

до 41 3

Науки печеня тіст

ФЛѢБОРЕНТИ і ВАНДИ

вѣйшла зъ друку і обіймає:

„Науку печеня пончикѣвъ“

Пончикѣвъ дрѣжджѣвъ запарѣваніи лѣтѣскі — варшавскі

Знаменитый Хруст — одинокій спѣсѣб, аби не натѣгавъ товщу.

Хруст мѣдѣль-вий.

Вѣзѣл зъ квасѣной сметанѣ.

Тѣстѣчка незрѣвано добрі, сма-женіи зъ конфѣтурами.

Всѣякі торти, тѣстѣчка десерѣвъ, макароникѣ, перникѣ и т. п.

Цѣна 70 кр.

По присланю переказомъ почтовымъ 70 кр. доконує посилку франко

Народна Друкарня

В. МАНЕЦКОГО

Львѣ, ул. Коперника ч. 7.

**ВЕЛИКА СЕЗОНОВА
ВЫПРОДАЖЪ.**

Отсѣ оставшій ся зимовій товары продають ся за-дѣля спо-зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

- 200 зарукавѣвъ и шапочѣвъ футряныхъ водъ 60 кр. до 2 зр.
- 250 великихъ хустѣвъ Гімалая водъ 1 зр. 75 кр. до 2 зр.
- 500 оставшихъ ся блузѣвъ водъ 70 кр. до 3 зр.
- 500 дѣтинныхъ сукѣновъ водъ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дѣтинныхъ плащѣвъ, одягѣвъ дамскихъ, неглѣбѣвъ и шляфѣровѣвъ выпродує ся по половинѣ цѣны.

Колькасѣтъ волѣчковыхъ хустѣвъ, зимовыхъ рукавичѣвъ, галѣвъ, бѣлы Гѣра, бархатного якъ та-кожъ великій выборъ оставшихъ решѣтокъ коронокъ, стѣжѣвъ, гафѣвъ, бѣлѣвъ, вельѣвъ, шовко-выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такѣжъ будутъ выпродуватисъ оставшій зъ сезону капы на лѣжка, на стѣлѣ, декѣлѣ трохи ушкодженіи диваны салѣоновы, коцы на конѣ, ватѣваніи колѣры и коцики на лѣжка по такѣхъ цѣнахъ:

- 500 капъ на стѣлѣ водъ 85 кр. до 3 зр.
- 200 поодинокихъ капъ на лѣжка водъ 2-50 зр. до 4 зр.
- 400 поодинокихъ занавѣсъ водъ 75 кр. до 1-50 зр.
- 80 парѣ коронковѣвъ занавѣсъ водъ 1-40 зр. до 2-50 зр.
- 1000 фантазийныхъ табѣлетѣвъ на стѣлѣ по 25 кр.
- 50 занавѣсъ джутовѣвъ водъ 1-20 до 1-50 зр.
- 150 поодинокихъ кѣлимѣвъ передѣ лѣжка водъ 1-30 до 1-80 зр.
- 30 шт. колѣдрѣ въявно-атласовѣвъ по 5-75 кр.
- 100 коцѣвъ флянелевыхъ (Гѣрѣвскѣ) по 3-50 зр.
- 200 коцѣвъ ламафлянелѣвъ по 3-40 зр.
- 50 штукъ 3-метровыхъ коцѣвъ до вѣдалѣвъ водъ 3 до 5 зр.
- 30 стрижѣныхъ 3-метровыхъ кѣлимѣвъ салѣо-новыхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-ми по 22 зр.
- 50 стрижѣныхъ кѣлимѣвъ на стѣну водъ 4-50 до 8 зр.
- 50 салѣоновыхъ кѣлимѣвъ по 6-50 зр.
- 100 рѣгожѣвъ водъ 40 до 80 кр.
- Богато сотѣвъ останѣвъ кѣлимѣвъ 8—10 ме-трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонѣва выпродажъ потреває лише такъ довѣ, якъ довѣ будутъ на складѣ згаданій товары.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ Вѣдѣньск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Напѣтульна ч. 3.

Всѣякі провинціи надѣсланіи поручѣна полагождѣє ся найсѣвѣстнѣйше и найскорѣше.

СКЛАДЪ ОБУВИ

МЕДЛІНГСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесенный цѣлковито

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

улицы Сикстуской ч. 6.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.

Выдаєшь и одѣвчальныи редакторъ: Иванъ Бѣлей.

Патѣръ зъ фабр. Черлянцѣмъ.

3 друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарѣдомъ К. Вѣднѣрѣного

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших повістей“ виходить во вторник, а во вторник і п'ятницю на переміну разом з Ділоком.

Передплата і інсерати приймаються: у Львові Адміністрація „Діла“ уа. Баторія 24, Центральне бюро оголошень уа. Коперника ч. 11, і Бюро газет уа. Карла Ламарка 9, у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2, J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, 4. L. Daube & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akademiegasse 6.

Передплата на „Діло“ з належністю на інсерати платиться у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

на чужій році	на чужій році	на чужій році	на чужій році
18 кр.	18 кр.	18 кр.	18 кр.
на чужій році	на чужій році	на чужій році	на чужій році
на чужій році	на чужій році	на чужій році	на чужій році

у Львові: на чужій році 18 кр., на чужій році 18 кр., на чужій році 18 кр., на чужій році 18 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція „Діла“ ч. 24 уа. Баторія. — Рукописи авертують ся лише на попередню заборону редакції. — Рукописи неопечатані віддають авторам. Неопечатані члени комісії 8 кр. в. а. Оголошення приймаються ся по ціні 6 кр. від одного стрічка інсератом а в рубриці „Надоборна“ по 20 кр. в. а. Желаних статей ся по 10 кр. від одного стрічка.

Сойми краєві.

Сесія соймів краєвих, котра виповнилася майже цілий час від відкриття ради державної, вже скінчилася. Праса, заставляючи нас ходити на наради в поодинокі сойми, старає ся зложити біля нас, щоб переоб'єднати ся, чи той біля нас викидає плюси в хосені коаліції. І при найбільшій старанню коаліційної праси годі викинути й ті плюси, бо мінуси мамо волі впадають в очі. Праса коаліційна не цурає ся при своїй ревності для справи коаліційної ніяких засобів, щоб лиш обманити опінію публічну і представити все в найкращій світлі. Не хочемо наводити численних доказів на се твердження, бо треба би подати цілий реєстр, лиш обмежимо ся на один факт. При замкненню сесії галицького сойму найважливішим фактом була пром.ва пос. Романчука, в котрій він, признавши що справедливе, мусів зазначити також недовольство загалу Русинів з політики краєвого правління. Се зазначення одобрива оплесками всі руські полки, з винятком звістаних послів. В справованих газет в'єдвеських не було ні згадки о тій заявці, а відтак могла побудувати газети піднести йому похвальний в честь галицького сойму і його провідників. Як видно, способ затаювання дійств ситуації вибраний дуже зручно, але чи се має бути справді доказом поглиблення ідей коаліційних, о тій можемо сумніватися ся.

Надб'ї, які покладало коаліційне правління на сесію соймів, не сповняли ся в двох напрямках, именно в справі реформи виборчої і в квесті національній.

Коаліційне правління порадило собі в своїх клопотах з реформою виборчою поки-що тим, що сесія соймів краєвих перебрала безуспішні дискусії в комісії, наради в конференції проводили сторонні коаліційні. Думано, що сойми порушать квестію реформи виборчої і в сей способ посунуть справу наперед та улекшать задачу правління. І справді у всіх соймах піднесено квестію реформи виборчої, але піднесено в зб сторони опозиції, а більшості соймів, причисляючи ся до коаліції вміли убити справу і розуміє ся, зробили тим способом медвежу прислугу коаліційному правлінню. Поведення більшості соймів, котрі суть виразом коаліції, дало доказ, що коаліція не способна до ніякого діла позитивного та що лиш може відігравати роль пасивну в так важких і важливих квестіях політичних, якою єсть реформа виборча.

Також в квесті національній, котрі полягають в коаліції повинні на разі притихнути, виступили на першій план з більшою силою. Сім разом в повночній краєвій монархії лиш полудневий була ареною спорів і борби національних. Слов'яць і Італійці, Слов'яць і Нїмці стали против себе до борби. І стирійський сойм треба було закрити вже по перших засіданнях, бо показало ся, що й правління безсильне суарити брутальності Італійців. В соймі Горіції конфлікт між Італійцями і Слов'яцями скінчив ся тим, що Слов'яць виступили і треба було закрити сесію за-дла браку компету. Слов'яць поставили конкретні жадання, як і пр. щоб заснувати окремі фонд школи у висоті 200.000 зр. для підняття школи в слов'янських округах, щоб на економічній цілі слов'янської визначувати більші субвенції і т. п. Італійські послы відкинули ті жадання, заявивши, що признає їх було б самоубійством італійського народу. В наслідок того конфлікту президент краю гр. Короніні мав подати свою димісію і зложити свій мандат посольський.

Найбільше була звернена увага на стирійський сойм, де пологджувалась драглива справа заснована слов'янської гімназії в Целю. Як відомо, та справа може стати тим каменем, на котрому дуже легко потонути коаліція і розсипатись. Нїмецька більшість виступила з-разу рішучо против отворення агадан гімназії і дотичне внесення, вглядно резолюцію до правління підписали навіть маршалок і нам'єстник. Се поведення спонукало слов'янських послів виступити з сойму. В той прикрій ситуації прийняла на себе роль посередника клерикальний послы, котрі засідючи в клубі Гогенварта з с'ємом послами слов'янськими знають, що подія в стирійському соймі мусить бути відгомонь і в коаліції. Заходять клерикальні послы в міністра гр. Вурмбранда удало ся змодифікувати первісне внесення нїмецькою більшістю і переперти ухвалу, котра рівнож не може вдоволити Слов'яць, але лише фартуку для тих с'ємів коаліційних послів слов'янських, если би доконче хотіли лишити в клубі Гогенварта. Камієт рішучого протесту протав нам'єрного засновання гімназії в Целю, каже ся в ухваленій резолюції, що „правління

при порішенню квестіи цильйської, а також при подібних квестіях не повинно поступати без огляду на краєву власть школи, об'єднану з льокальними відносинами, а заспокоюючи признані бажання Слов'яць не повинно порушати національний мир і спокій“. Дальшій хід справ розіграє в рад державній, — бо в самій Стірії той національний мир певно в наслідок такої резолюції не буде приєрнений. Слов'яць стирійські читають маніфест своїх послів, що виступили з сойму, а в маніфесті сказано:

„Хочь Славяне становлять третину населення Стірії, то все таки на 60 послів в соймі мають они лиш 8 послів. У виді краєвими они цьком не заступлені. Для нїмецько-ліберальної більшості соймів Слов'яць цьком не вступують, всі школи удержувані краєм, як школи реальні, гімназійні, виділові, а навіть школа огородяна в Марбурзі, ся одна школа фахова в слов'янській Стірії полудневої, єсть нїмецька. Слов'яцям не хотять признати навіть слов'янських шкіл народних і все можливе робить ся, щоб виперти зб школи слов'янську мову. В чисто слов'янських м'єстечках і м'єстах засновують ся нїмецькі школи, до котрих відтак всілякими засобами принадує ся слов'янських дітей і они там видіють. Коли Слов'яць добула для себе більшість в кількох окружних радах школьних, а тим самим вилляв на именование учителів, сейчас змінено дотичний закон школьний, щоб Слов'яцям відобрати і той вилляв. Всяка надія, що слов'янські послы зможуть дещо досягнути в стирійському соймі, щезла по послідом заявленню більшості соймів. Засноване слов'янсько нїмецькою гімназією в Целю не приєрнує краєви ніяких коштів, Нїмці не поносять абсолютно ніяких втрат і задержують для себе всі свої школи, их національний інтерес не нарушений, а помімо того не хотять они з простого ненависти до слов'янської народності допустити, щоб заспокоїти ту их пекучу потребу культуру. Нїмецько-ліберальна більшість заявила, що для стирійських Слов'яць не вступують навіть основні закони державні, она оповістила стирійських Слов'яць за позбавлення права поді зглядом національним. Того змісту було внесення, поставлене нїмецько-ліберальною більшістю 7 лютого с. р. Довдавши про зміст внесення, ми були цьком поражений і глибоко обиджений в своїх чувствах національних та прийшли до переконання,

що в соймі, котрого більшість переняла таким духом, не можемо виповнити задачі, поручені нам слов'янським народом, если не хочемо забезпечити себе і слов'янській на-рід.“

В соймі тирольському італійські послы продовжали далше свою політику абстиненційну і не явили ся в соймі. В довші австрійський сойм опозиція, зложена з антисємітів і християнських соціалів сильно атакувала лібералів і правління. З на-рад чеського сойму показало ся, що нам'єстник, репрезентуючий правління, і молодод-Чехи стоять против себе в ворожій борбі і що та ситуація не так скоро змінить ся. Коаліційні органы, котрі хотіли би за всяку ціну підперти становище чеського нам'єстника, з жалем признають, що молодод-Чехи і на далше будуть кермувати політикою чеського народу та що их положення нічим не захитане.

Як в рад державній, так і в соймах — кінчило словами старо-чеського Politik-и — показало ся, що коаліція спинає силу розбину парламентаризму і функції законотворного апарату, таму етру політичного життя і колыше публічного духа до летаргії. А з того має вийти добро і благодать для народів? Відносини в краях не стали л'єпші, соціальні і економічні жалі гомонять голосніше і острівше, чим більше поминав ся их мовчки, національній противності і політичній різниці радше заострили ся і розширили ся, аніж стали лагідніші і в менших розмірах. Всякі кшати, нїгде не проявляю ся. Сумнішє в сали соймів і сумнішє по-за нею; а прець „ера правости і отвертости“ мала ушасливити народи. Неначе-б то штучними виворами мех.іки парламентарно можна було порішити пекучі квесті! Така ситуація в краях і держав; чи поліпшити ся в будучности?

Земля і люде в золотівській повіт.

Золотівський повіт що-до числа людно-сти займає перше місце в нашій краї, бо після остальної конекрації в нїм 148.808 душ. Також і обшар єго великий, бо займає 1.814 квадратних кілометрів і тільки 5 гірських повітів [Долина, Надб'єра, Стрий, Косів і Л'єсько] більші від нього. Але на велике число народу все-ж таки мало в нїм земель, і він належить до густіше залюднених повітів, бо на 1 кв. кіло-

2)

Многонадб'ий.

Отповіданьє В. Шурата.

(Дальше.)

— Ну, Званич! Кілько у чоловіка костей? — питає ся похилений над книжкою Голка.

Званич не відповідав; думав, а може числять. По хвилі Голка звернувшись на него млавий погляд своїх свих очей, та й собі-ж замовк. Перед ним на столі поряд з кришками недоїденого хліба, брудними ковтиками, книжками, паперами і тютювом лежала спора купка людських костей, скрута п'єлем. По одній з тих кісток сягнув рукою Голка. Гарна була кісточка; лиш єй делікатнійшій часті, ті як папірчик тонесений кістки, що перегорджують грудку яму на дві комори, давно вже піддала ся силі нескладних Голчиних рук, лежали сьогодні надломані. Голка тисячі раз вже оглядав сю кісточку. Обтираючи єй і цинь з пилу, він обскубував до решти тоненький відросток, обнюхував і, говорачи вробив нєс, цідив вычехи вже на память слова.

— Os sphenoidum, Keilbein, клиновата кість — складає ся з чотирох частей: з тіла (corpus), з двох парь криль, більших і менших (alae majores et minores) і з криластих відростків. Вона лунить ся, — ну, Званич, з чим вона лунить ся? Він глянув знов на Званича слабо проймаючим оком. Але Званич, де-де він був уже з

своими думками! Він думав саме, як бы то він на човнах поплавати; як гарно було-б то, коли-б замість відповіди на послідній лєст до дому прийшли єму від матери гроші. Що-б то за рай був! Побішов бы з Ельзою в театр, поїхав бы з нею за горіть... годі-б і наука брала ся. А так...

Званич зб'їхнув, примкнув очі і глянув на Голку. Голка теж задумав ся, але таких мрій він снувати не вмів; він вліпав очі в кість і озирав єй з всіх боків.

— Ну, кажі, Званич, з чим та кість лунить ся? — повторив він своє питання з виразом нетерпачки. — Правда, Мяхасю, що се як мотыль виглядає, та клиновата кість? Як мотыль, їй Богу! Не знаю, чому єй так не назвали — мотыль. Бо що тут спільного з клином? На се треба також спорон порції фантазії! А мотыль з крилами, з туловищем (corpus), як живий!

— Паша дисертацію! — бурмотів не-вдоволений Званич.

Голка змірив єго очима і осміхнувшись. Знов тихо.

— Та й скучно-ж! — перервав мовчанку Званич. А по хвилі додав: — Гадаєш, прийдуть гроші?

— На двоє баба ворожила. Прийдуть або й не прийдуть.

— А я тоб скорше за ніяку роботу не беру ся! Прийдуть або й не прийдуть...

Він встав, поправив рукою волосє і почав ходити по кімнаті вгору і поперек.

— И жий тут! по собачому жий і вчи ся! Лєдєй встанеш, журиш ся, а чим? — грбими! Гроші і гроші! — надб'їли вони мені.

— Не плач, ідеальний Мяхасю, бо і мені на плач збере ся, — сміяв ся з него Голка.

— Тобі все жарти, байдуже; л'єнь ты така одна! — зачав Званич сердито, але, побачивши, що Голка з дужше регоче ся, він говорив далше спокійно:

— Бо о то все розбиває ся, о ту мізеру сотку м'єсячно, без котрої выдыхати годі. Чи я тоб скептик, чи пессіміст? Нї, я хочу тільки жити. Наука о голоді без забави, без приємности, кому вона не назавірат ся, не обрідє! Я хочу правдивого життя дрібку, одривку спорту! Що там наука! Інтелігентний чоловік повинен виробити собі і холодний осуд і чутлив, вражливий ум, а на то треба світла. Без світла ступаннє мож на, зб'їгати, без світла в той темній і скучній, скучній і темній хаті...

Він повкладав руки у кишені, оглянув кругом незеленку кімнати, склав палками очима на стіни похоронил від уличного пилу і тютюного диму, на меблі і порожкидану одєжу і сплюнув. Опісля підійшов до вікна і глянув з высоты четвертого поверху. На вузку але довгу уллицю в низу наче вироили ся люде і вози. В горі та уллиця губила ся в поранній мряці, котрою блакитний Дунай щедро наділяє В'єдєнцїв. В той мряці бовзавла далеко гора з величавими руїнами середньовічного замку.

— Що за вид! — думав студент. —

Що за роскошна краса! Все, все пышнє будинок і палати! А між ними і наша висока п'ятиповерха палата... Шкода л'єше, що в той палаті бувають такі кучі, що их від-наймають студентам...

Званич відвернувшись і в друге сплюнув; відтак взяв ся крутити папіроску з дрібненького жовтого тютюву. Товариш знов посідав на соф. Званич, взявши до рук книжку, наставив ся читати, а Голка почав далше оглядати кістку. Наука зачинала ся аб ово.

Голка, зиркаючи від часу до часу в книжку, що лежала перед ним на колінах, — се була описова часть анатомії, — слухав ся говорити; Званич мовчав і троху що не байдужно приглядав ся відповідному малюнку в топографічній часті, в атласі.

— Лунить ся зб всіма п'ятьми кістками черепа: з п'єлом, двома підб'єбними і двома мостовими. Чи підб'єбні? Повтори, Званич!

Званич почав мотувати ся з повторенням, пригадував, як м'єг, латинські назви, комбінував самі получення, але з браку відомості і охоти путав ся, заглядаючи раз-по-раз в книжку. Повторення йшло важко.

— Як ты слабо „капуєш“! — промовив Голка.

Нетерпеливий Званич знайшов причину до гніву. Він кинув книжку в стіл, а гнівними словами Голц в очі:

— Як тоб не в лад, вчи ся сам!

— Але-ж бо бачиш, друже, то річ

— Урядове фбрсованье „Народной Часописи“. Якъ то року, такъ и сего ч. к. староства у вѣсѣдной Галичинѣ порозсылали урядово польскій циркуляръ по громадахъ и по школахъ „zapraszajace“ до передплатъ „Народной Часописи“. Мѣймо подъ рукою одѣвъ друкованыхъ циркуляръ ось-такоро змѣры: L. 101. Okólnik do wszystkich Szanownych Zarządów Szkół. Jak w latach poprzednich tak też i w roku 1895 wychodzić będzie nakładem Administracyi Gazety Lwowskiej dodatek ruski do Gazety Lwowskiej pod tytułem „Народна Часопись“. Prenumerata tego czasopisma wychodzącego każdego dnia kosztuje miesięcznie 20 ct., kwartalnie 60 ct., rocznie 2 złr. 40 ct. wraz z przesyłką na miejsce. Ze względu na dobroć i nadzwyczajną taniość zapraszam Szanowny Zarząd szkoły do prenumeraty tego czasopisma i upraszam celem ustalenia nakładu donieść c. k. Starostwu ewentualnie przy dołączeniu kwoty do 30-go b. m. jaką ilość egzemplarzy od dnia 13 lutego 1895 i pod ezyją adresą nadsłać m. m. — Dotychczasowi prenumeratorowie otrzymywać będą i nadal zamówione egzemplarze pod dotychczasową adresą — zechcą zatem prenumeratę za rok 1895 złożyć w ciągu miesiąca stycznia lub lutego b. r. — Przystępujący prenumeratorowie zechcą dołączyć wykaz wypełnić i c. k. Starostwu przed 30 b. m. nadsłać. — Tarnopol dnia 4 Stycznia 1895. C. k. Radaa Namiesnietwa i Starosta

Поредилста на „ДВАО“ и наместитост на инсерати кметни
у Львови.

I.

(Конецъ.)

Въ обоихъ найшовъ ся десь давный, шу-
стый гуморъ.

Зъ судової салѣ.

[Процѣсъ жидѣ Шапіры и спѣлнѣ у Вѣднѣ.]

Ще 28 грудня 1893 року проживаючий у Вѣднѣ Арнольд Гастерфайндъ повѣдомивъ вѣднѣську поліцію о заграничній шайцѣ фальшивикѣ баннотѣ. Одного члена тої шайки, удало ся було ему познати въ купѣ по дорожѣ зъ Кракова до Тибенін. Обманецъ втаємничавъ Гастерфайнда въ своє дѣло, прарѣкъ ему на жаданье спродати якусь скѣлькість баннотѣ, сказавъ, що зве ся Романъ Герцъ та живе въ Лондонѣ, а подавъ адресъ, подѣ якимъ Гастерфайндъ мавъ до него писати. Сей справдѣ пасавъ до Герца, але толькѣ въ той цѣли, щоби приспирати болѣше інформацій поліціи. Завдяки сему донесенню Гастерфайнда в допомогъ заграничнихъ урядѣвъ поліціи, удало ся вкѣнци выслѣдити и увязнити головнихъ спѣлнѣнкѣвъ мѣжнародної шайки обманцѣвъ, котрі стали теперъ передъ судомъ присяжнихъ у Вѣднѣ.

Розправа карна почала ся въ понедѣлокъ и потребава правдоподобно цѣлий тиждень. Налѣвъ обжалованихъ свѣдѣвъ: Нухамъ Шапіра, родомъ зъ Хоросткова въ Галичинѣ, женатый, вѣтъ купецъ, лѣтъ 40, мешкавъ въ послѣднѣмъ часѣ въ Лондонѣ и бувъ кѣлька разѣвъ караный; Сара Шапіра, гесте Зелінгеръ, родомъ зъ Луки великоп, имовѣрно жѣнка купця, лѣтъ 40, мешкала въ Лондонѣ, мабутъ не карана ще; Романъ гесте Йосель Герцъ, родомъ зъ Ченстоховы, безженный, вѣтъ инжениръ, лѣтъ 46, досѣвъ часто караный; Муншъ Бавміргенъ, родомъ зъ Дрогобича, женатый, гендляръ, лѣтъ 38, мешкавъ теперъ въ Лондонѣ, часто караный; Ельо Аронъ Фрішлінъ, родомъ зъ Городенки, женатый, гендляръ, лѣтъ 48, мешкавъ въ Коломѣ. мабутъ ще не караный и Шльома Беріеръ зъ Бучача, лѣтъ 44. Якъ видко, всѣ обжалованѣ в жиды и то по болѣшой частѣ въ Галичинѣ.

Головнымъ обжалованимъ в Шапіра, котрый вже 1879 р. свѣдѣвъ 18 мѣсяцѣвъ у вязницѣ въ Тернополѣ за фальшованье російскихъ марокъ, в 1883 р. свѣдѣвъ у свѣдѣбѣ за фальшованье заставныхъ листѣвъ, при чѣмъ вже тодѣ якась розлупана пятигудѣнка входила въ рахубу. По вѣдѣдженню кары за обманство Шапіра живъ десть въ Тернополѣ. Зъ того часу вѣтъ живъ въ Лондонѣ, де по всѣмъ имовѣрностямъ не мавъ нѣякого занятя, лишъ обманювавъ и дуривъ наивныхъ людей. Черезъ своихъ спѣлнѣнкѣвъ и самъ старавъ ся вѣтъ цускати передовѣсть тамъ, де болѣше менше сподѣвавъ ся знайти вѣдѣвѣднѣй трупъ, глухѣ вѣтъ про фабрикавѣстрійскихъ в російскихъ баннотѣвъ, котрѣмъ не робивъ ся вѣдѣ правдивыхъ про те, що фабрика та, котра мала находити ся въ Лондонѣ, спродавъ свои банноты по знанею цѣнѣ. Рѣчь ясна, що нерѣдко знаходили ся люди ласѣ на грѣбѣ, котрѣ тѣмъ вѣтъмъ повѣрили. Скоро хто почавъ лишъ розпитувати близше, вѣтъ сейчасъ здыбувавъ ся коли не въ самымъ Шапіроу то въ якомъсь его спѣлнѣнкѣ, а спѣлнѣнкѣ той, стараючи ся на око заховати се въ якъ найболѣшой тайнѣ, або радѣвъ писати до Лондона, до Берлина, до Вроцлава чи де тамъ, посылаючи рѣвночасно грѣшъ, або самъ бравъ грѣшъ и вѣтъвъ зъ купецѣвъ въ такѣ мѣсца „де-бѣ вѣтъ нѣхто не бачивъ“. Сякъ чи такъ грѣшъ пропадала, бо въ першѣмъ разѣ замовленѣй баннотѣ не приходили, а въ другѣмъ разѣ спродавецъ звичайно щезавъ денебудѣ зъ грѣшми по дорожѣ. Бувало й такъ, що по дорожѣ являвъ ся наразѣ поліційный агентъ, арештувавъ незвѣстнаго продавца баннотѣвъ и вѣдѣдывавъ въ вѣтъмъ; доперва по якѣмъ часѣ показувало ся, що сей поліційный агентъ бувъ по вѣтѣ въ порозумѣню зъ обманцѣмъ. Для болѣшой певности и заохоты до купца Шапіра посылавъ нерѣвъ свои „банноты на пробу“. Були то звичайно правдивѣ на двоє розлупанѣй пѣтки — одна сторона була въ той пѣтѣ добра, але другон бракувало. Ну, думавъ кождѣй, бракувъ однои стороны, бо се лишъ „на пробу“; въ другѣхъ буде все. И посылавъ грѣшъ подѣ поданнымъ адресомъ, щоби вѣтъ вѣтъ болѣше, де побачити. Въ листѣхъ писанихъ еврейскими буквами Шапіра вѣтъко не гадувавъ про грѣшъ або банноты. Вѣтъ называвъ ихъ все „товаромъ“ або говоривъ завѣдѣмъ: „аудитору досѣтъ“. И ся для Шапіры конечно таинственнѣ будала че болѣшу цѣнавь, че болѣше була въ силѣ абаламу чувати легковѣрнихъ. А було тѣхъ легковѣрнихъ мабутъ дуже багато, бо хочъ досѣ де-хто вже й зголосивъ ся, то другимъ не позволявъ аголосити ся бова передъ кароу. Кождѣй одуреный чѣе ся такожъ въ якѣмъ частѣ вивувати.

Покѣ будемо могли подати де-що зъ матеріалу судової розправы, скажемо лишъ, що проводить тѣ вѣцепрезидентъ д-ръ Гольцігеръ. Обжалованѣ субстанцій прокуратора Клеборнъ, а оборонцѣма сѣтъ шѣсть адвокатѣвъ-жидѣвъ.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфіскацы 24 числа „Дѣла“ одержали мы отсе повѣсто: Cz. 3770/895 W imeny Jeho Welyczestwa Cisara! C. k. Sud krajewy dla spraw karnych в Lwowi riszyt na podstawie §§. 489 i 493 zak. kar. i §. 37 zak. pras., szezо zawierajacych artykuły umieszczonego w cзyбі 24 czasopysy „Dіlo“ z dnia 12 lutego 1895 під paryssem: „Zakinczenie sojmu“ od sliw: Nacne przeziagie eklaski — аз до kincia mi-styі w sobi znamena prowiny z §. 300 zak. kar. i proto usprawiedlywiena jest zaradziena cзezeg z k. Prokuratora dzierzawnо konfiskata seji czasopysy. W ślidytwіe toho riszenia wzbo-gone jest dalsze rozprostranienіe toho artyku-lu a zabranу naklad maіe buty znysszeny. Po-

wody. Wyższe pomianutyj artykuł peregreczaju-czy prawdywі faktа cзezeg hulenіe (Schmähung) usyluje ponуżyć urаdowu dіelnostъ Jeho Eks. Namistnyka, szezо stanowytъ znamena prowiny z §. 300 zak. akr., protoje konfiskata cзezeg ek. Prokuratora dzierzawnо zaradziena jest w-prawedlywiena. Lwiw dnia 17 lutego 1895. Bialo-skorski. Do Redakcyi czasopysy Dіlo do ruk ot-wieczalnоho redaktora hospodyna Iwana Befeja в Lwowi.

— Рускій народный театръ, перебуваючы те-перъ въ Дрогобичѣ, дастъ тамъ ще лѣше три представленья, а то: въ четверъ 21 н. ст. лю-того на дохѣлъ русков Бурсы въ Дрогобичѣ „Нѣщастне коханнѣ“, народну драму Манька зб сѣвѣми и танцѣми въ 5 дѣяхъ; въ субѣту 23-ого „36 ступня на ступнѣ“, оперетку въ 5 вѣделонахъ; въ недѣлю 24-ого на послѣднѣе представленье „Утоплена“, оперу М. Лисенка въ 3 дѣяхъ а 4 вѣделонахъ. Въ понедѣлокъ 25-ого лютого труппа театральна переѣзджая до Самбора в 5 днѣмъ 26-ого розпочинає цикль представлень. Репертуаръ на мѣсто Сам-бѣръ вѣтъ слѣдуючий: Вѣ второкъ 26-ого „Ой не ходи Грѣцю та на вечерницѣ“, народна драма М. Старцаго и Александрова зб сѣвѣми и танцѣми въ 5 дѣяхъ; въ четверъ 28-ого „Паш-никъ зъ Тироля“, оперетка Целера въ 3 ак-тахъ; въ субѣту 3 н. ст. марта „Сокольник“, комедія Гр. Целлинекого въ 4 актахъ; въ не-дѣлю 3-ого „Украдене счастье“, народна дра-ма Ив. Франка въ 5 актахъ; вѣ второкъ 5-ого „Вѣднѣй Юнатанъ“, оперетка въ 3 актахъ; въ четверъ 7-ого „Мужичка“, драма народна въ 4 актахъ; въ субѣту 9-ого „Баронъ цаганъ-скій“, оперетка въ 3 актахъ; въ недѣлю 10-ого „Модный женихъ“, комедія зб сѣвѣми и тан-цѣми въ 4 актахъ. Дальшій репертуаръ буде оповѣщений въ одѣвѣднѣмъ часѣ. Представленья будѣвъ вѣдѣувати ся въ сѣлѣ мѣского насна. Зарадѣ театру вѣдѣується ся зъ уклѣнною прось-бою до Вп. Публики мѣсцевѣй и доохрестной, щоби зводили ласкаво якъ найчисленнѣше вѣдѣдѣувати нашъ театръ.

— За упокѣй бл. п. архиннязя Альбрехта вѣдѣується ся нинѣ, въ среду, въ митрополитѣй катедрѣ св. Юра у Львовѣ торжественне бо-го-служенье о годнѣвъ 8 1/2 рано.

— Зъ Станиславова пишуць намъ: Видно, що товариство Рускихъ женщанъ має счастье, бо послѣднѣй нимъ устроены вечерницѣ зъ тан-цѣми выпали надспѣдѣвано хорошо. Мимо ме-телѣцѣ свѣжѣи и хочъ того самого дня с. в. 14 н. ст. лютого було въ Станиславѣвъ ще кѣлька вѣншихъ вечерѣвъ, зѣхало ся гостей стѣлько, кѣлько малѣй вечерницѣ че вѣтъко не бачили. Не дивота, що досѣвъ обширна сѣля Кола мѣщанъ, впрѣчѣмъ одѣвѣта на малѣй ве-черницѣ, показала ся сего разу за малю. То-вариство було майже выключно руске. До ка-дрѣля стануло 28 паръ. Забава йшла охотѣ и любо подѣ проводомъ невѣстнаго аранжѣра п. С. Ст. Чистого доходу на вѣснѣтѣвъ при-дѣбло сего разу товариство 23 зр. При тѣмъ не могу не подѣлѣтѣ вѣтъко, що товариство Рускихъ женщанъ, якъ чѣемо, енергично захо-дѣтъ ся околѣ устроены урочистыхъ вечерницѣ въ роковины смерти Тараса Шевченка с. в. 10 н. ст. марта.

— Провѣзирочну стацію телеграфічну зъ об-меженою службою денною отворено зъ днѣмъ 6 н. ст. лютого при почтовѣмъ урядѣ „Пере-мышль-Засѣнѣ“.

— Парова синава. Станиславѣвъ вѣтъ досѣ першимъ мѣстомъ въ Галичинѣ, що має паро-вую синаву. Минувшого тѣждѣня вѣдѣула ся тамъ пробы зъ такою синавою и увѣщала ся дуже добрымъ успѣхомъ. Паровый котель въ синавѣвъ вѣвторокъ за 10, 12 а найвыше за 13 минутъ (въ лѣтъ скорше) пару, способу до помпѣванѣ зъ бочѣвъ або резервуарѣвъ воды и до выкидѣна ея зъ невѣщательною силою од-ною або двома струями до высоты трехъ по-верхѣвъ. Котель запалѣвъ ся при выѣздѣ сина-кѣвъ зб стражницѣвъ и въ часѣ вѣды на мѣще пожару огрѣваа ся пара въ 12 минутѣхъ до тѣсненѣ 7 атмосферъ. Добры прикметы сѣа сѣ-кавка суть: величезна сила выкидѣнои воднои струи, ея обильность, лѣше двоє людей до об-служѣ, проста манѣпуляція в незначѣй кошты вытворѣна пары. Синавка куплена въ Гум-польскѣрхѣвъ и коштує 2400 зр.

— Сегодѣшня зима буде запасана въ метео-рологичныхъ рѣчницѣхъ Европы яко незавѣ-чайною остра. Заграничній часѣписъ доносѣтъ о великихъ нещастяхъ, якѣ навѣстали населѣе-е заходной Европы зъ причѣны морозѣвъ. Въ мѣсцѣхъ мѣстѣхъ вода замѣрзла въ водопровѣ-дахъ и въ наслѣдѣвъ того численѣй фабрика мѣсѣлы заставѣнѣты роботу. И торговельный рухъ зменшивъ ся незвычайно. — Пристань Гданьска. Корольвѣця, Клайпѣды цѣлкомъ по-крыты ледомъ. Мореплаванство на пѣвнѣчнѣмъ побережѣ Европы цѣлкомъ синавѣе, а масы лѣдѣвъ загораджують кораблямъ дорогу черезъ Катѣгѣтъ. — Въ середнѣй Европѣ пачують бе-занастанѣй свѣжѣй бурѣ что въ многихъ околи-цахъ здержала правильный рухъ повѣдѣвъ. Дуже тяжке положѣенье населѣна въ пѣвнѣч-нѣй и середнѣй Италіи, де люди не привыкли до такихъ сильныхъ морозѣвъ, якѣ тамъ те-перъ паують. — Зъ Риму доносятъ, що меш-канцѣвъ мѣстѣ обгорѣаъ розлука, бо не мають нѣякого захорѣны передъ зимаомъ. Люди мер-зѣвъ даемъ и нѣчю въ своихъ мешканяхъ. Въ самѣй рамскѣй провинціи множество осадѣ и сѣлъ засыпѣаа такѣй великѣй сѣвѣю, що мешка-нѣцѣ позбавленѣй комунікаціи. Въ дѣящихъ се-лахъ люди зѣвли всѣ припасы кукурузы в тер-пѣль голодѣ. Италіейске правительство займає ся зборѣванѣемъ помощи, але нужда пра-брала надто великѣй розмѣры, щоби тѣ легко было зарадѣати. Въ Римѣ пересвѣдѣчатъ, що всѣя морозы будѣвъ трѣвати довѣй часъ, то люди ставѣуть жертѣ зъ голоду. Въ наслѣдѣвъ еко-номичнои кризѣ остає тысячь робѣтнѣкъ безъ азанѣа и для тѣхъ бѣдѣлахъ морозы стано-вѣають повне нещастье. Днѣнякѣ доносятъ бе-занастанѣю о великѣй нуждѣ, яка паує зъ при-чѣны тяжкой зѣмы мѣжъ вѣдѣвѣнѣю верствоу въ Италіи, Франціи, Нѣмечѣвъ и Австріи, але

всѣ тѣ донесѣна уступають передъ страшною картиною нужды въ Лондонѣ. Въ Англіи мо-розы такѣй сильны, що люди буквально мрутъ вѣдѣ сугдѣни. Вода и газъ мерзнуть въ трубахъ. Фабрика стоятъ безъ дѣла, а множество ро-бѣтнѣкъ безъ ирацѣвъ не має нѣякихъ средствъ до жѣтя. Зъ усѣхъ сторѣвъ дохѣдають вѣтъи о самоубійствахъ за-дѣя недѣстѣвъ. — Въ Даніи не пачають такихъ великихъ морозѣвъ, якѣ сего року. Богато мѣстѣ просто вѣдѣтѣхъ вѣдѣ свѣтъ зъ причѣны перерванѣи комунікаціи. На-полахъ верства свѣгу дохѣдають до глубины че-тырѣхъ метрѣвъ. — У Франціи замерзла подѣ Парижѣмъ Секвана дня 10 с. м. Послѣднѣй разѣ замерзла она була на короткѣй чѣвъ 1891 року. Велика студѣвъ набрѣла значѣй шкоды въ парижскѣмъ Jardin de Plantes, бо значѣе число цѣвѣныхъ и рѣдкихъ звѣратѣвъ позыхало, а мѣжъ ними оленъ зъ Кокіахѣны, антилопа и вѣ. Морозы выдѣкала че наше лѣще вѣ-мѣно живѣвшу дѣяльнѣсть однокѣго вулкана, якѣмъ має Франція и про истѣванье которѣо мало хто знає. Се гора Монте, 130 метрѣвъ высока, положѣна мѣжъ Декавѣиль и Крантакъ въ де-партаментѣ Авейронъ. Пѣсла оповѣданъ меш-канцѣвъ було тамъ перше 18 кратѣрѣвъ, ко-трѣ по части получили ся въ одинѣ, по части выгасли. Въ часѣ морозныхъ вѣтрѣвъ дѣяль-ность кратѣра значѣе болѣше и теперъ гора выкидає густѣ клубы темного дыму. — Якъ видко зъ наведѣныхъ доносѣвъ, то сегодѣшня зѣма дала ся въ знакъ прочѣй Европѣ че болѣ-ше якъ намъ въ Галичинѣ, правѣнымъ виро-бѣмъ до всякой нужды.

— Убі-ство въ бѣлый день. Вѣдѣ кѣлькѣхъ дѣтъвълучѣо ся у Львовѣ вже другѣ убійство за-дѣя рабуку. Минувшого тѣждѣня убитѣо са-дѣвѣнка Гарчинского, а вчера о 9 1/2 годнѣвъ зъ рана 68 лѣтѣну женщину властѣтельку ка-менѣцѣ Людвѣку Каспшкѣвичеву, жѣвку Ив. Каспшкѣвичѣа рахунокового рѣвѣдѣта на мѣстѣ-нидѣва. Пѣсла поліційныхъ інформацій справа такѣ представѣа ся: Вчера о годнѣвъ 10 1/2 рано почула сусѣдка убитѣи кроки и шестѣвъ, що дохѣдали зъ мешканѣа Каспшкѣвичевѣи. Она гадала, що се сусѣдка вѣстала и робѣтъ порядѣвъ въ своихъ сѣльнѣхъ, отже загукала, якѣ неразѣ робѣла, до дверей вѣдѣвѣлючѣхъ еи мешканѣе вѣдѣ мешканѣа Каспшкѣвичѣвъ и заповѣла, що заразъ прѣйде вѣдѣвѣдѣта Кас-пшкѣвичеву. И дѣйствию прѣйшла заразъ до Каспшкѣвичѣвъ. Дверѣ вѣдѣ нѣхъ мешканѣа були отворѣны и въ спальнѣ на лѣжку побѣ-чала труппа Каспшкѣвичевѣи, въ наслѣдѣвъ чѣго заалармувала заразъ цѣлѣй дѣмъ. Зъ вѣ-дѣванъ сѣи сусѣдѣи и зъ дальшого слѣдѣства по-ліціи показѣвъ ся, що убійницѣвъ удѣшнѣи свою жертву и забравѣвъ тѣа зъ-подѣ подушки 1 зр. 90 кр., вѣйшовъ до сѣльнѣхъ, щоби розлѣ-нути ся, чи нема тамъ чѣго до зрабѣванѣа: а перепудѣнѣй въ тѣй хвилѣ заповѣдѣи сусѣдѣ-въ, що заразъ прѣйде, утѣвъ, забравѣи по дорожѣ лѣше фляшку горѣвки, що стояла въ першѣй комнатѣ. Убійницѣвъ, що, якъ видко, бувъ добре обѣзѣмѣнѣй въ всѣмъ обѣтѣванѣмъ въ домѣ Каспшкѣвичѣвъ, мавъ тѣмъ лѣкшу за-дѣчу, що убитѣа не держала слугѣ, а лѣше сѣ-стра сторожѣи обѣслужѣвала еи. Украдену фляшку горѣвки згубѣи убійницѣвъ утѣкаючи на сходахъ. Полиція мѣла вже поспѣти на слѣдѣ убійника, одѣвако досѣ че не зловила его.

— Тифъ пятнистый шѣрѣтъ ся головною въ буцацѣмъ и камѣнцѣмъ повѣтъ, а жертвою тои хорѣбы вѣало вже трѣхъ лѣкарѣвъ: д-ръ Касіина, д-ръ Бѣмъ и д-ръ Янѣшевскій. Уряд-никъ санітарный д-ръ Касіина и економѣнѣй правѣтельствѣмъ д-ръ медѣцины Бѣмъ зара-зѣи ся тѣфомъ въ Стадѣнцѣ буцацѣго по-вѣтъ, а д-ръ Янѣшевскій въ Майдѣвъ старѣмъ на становѣску повѣтѣовѣго лѣкаря въ Камѣнцѣ Струмѣловѣй.

— Самоубійство. Вчера вѣдѣбравъ собѣ жѣ-тѣя нотаріальный урядѣникъ у львовского но-тарѣа Вітѣра Мартѣвъ Карасинскій. Само-убійницѣвъ, досѣтъ заможѣнѣй чѣловѣвъ, бо мѣвъ каменѣчку при ул. Зацерковѣвъ ч. 3, числѣвъ 58 лѣтъ, бувъ женатѣй и лѣвшѣвъ кѣлькѣро дѣтей. Уже передъ трѣма лѣтѣми хотѣвъ собѣ Карасинскій вѣдѣбрати жѣтъе в тогдѣ стрѣ-лавъ до себе зъ револьвера, але лѣше незна-чно зранѣвъ ся. Причѣною самоубійства была роднина незгода.

— Противъ адѣюкта судовѣго въ Городку, п. Игнатіа Кубѣго, вѣдѣбула ся вчера карна розправа въ III-ѣй секціи львовского суду за обѣду начальнаго суду въ Городку, радѣнна Кульчѣцѣкого. Адѣюктъ, напоминая началь-никѣмъ за заведѣванье справъ, сказавъ до него: „Чѣго кричишь, мудо!“ За те заведѣвъ его судъ на 3 днѣ арѣшту замѣненъ на 9 зр. кары.

— Рухъ повѣдѣвъ на шляхахъ Чернѣвъ-Сучава, Рава руска-Сомѣль, Ярославъ-Рава рус-ка и Красно-Радѣнѣвъ отворѣнѣй на ново зъ вѣщанимъ днѣмъ.

— Пригода на зѣлѣзницѣ. Вѣдѣнскій особѣ-ный повѣдѣвъ Пѣвнѣчнѣи зѣлѣзницѣ, вѣзѣджаю-чи онѣгоды на стацію въ моравскѣмъ Берѣй у-дарѣвъ въ вѣдѣходячѣй повѣдѣ державнои зѣлѣ-зницѣ. Люкомѣтивѣа, одѣвъ товарѣный вагонъ и одѣвъ особѣный сѣльно ушкодѣженъ. Дѣвъ особы зъ зѣлѣзничѣи служѣбы потерѣли тяжкѣй ска-лѣченѣа. Зъ подорожѣныхъ вѣтъко не упѣвъ жертвою нещастѣи пригоды.

— Генеральна дирекція державныхъ зѣлѣз-ницѣвъ розѣисѣує ліцітацію на всѣй зѣлѣзничѣй будѣвъ на простѣрѣ Пѣдѣеко-Острѣвъ, яко на частѣ зѣлѣзничѣй Галичъ Острѣвъ (Терно-поль). Оферты прѣймають ся найпѣвнѣше до 12-ѣи годнѣвъ въ полуднѣ 19 н. ст. марта 1895 въ генеральнѣй дирекціи австрійскихъ держав-ныхъ зѣлѣзницѣ. Услѣвъ и прочѣй вѣзѣданѣи можна переглянути або въ агаданѣй генераль-нѣй дирекціи або въ зѣлѣзничѣй управѣ будѣвы въ Тернополѣ.

— Крадѣжъ трѣхъ волосѣвъ зъ бороды прѣрока. Магомѣдѣвское населѣенье Россіи по-пало въ велике розворушѣенье. По дорожѣ въ Царѣгорода до Самарканда украдено въ Харѣ-въ — якъ пише „Южный Край“ — проводѣи-

ковѣ самаркандского посѣлѣства цѣвну скри-ночку, въ котрѣй находѣвъ ся даръ турецкого султана: трѣ волосѣи зъ бороды прѣрока Мѣ-гамеда, султанскѣй ферманъ, потвердѣуючѣй авѣтѣчѣность вѣсѣебѣвъ и дорожѣднѣи годнѣ-ванѣвъ. Харѣвѣска полиція глѣдає енергично за злодѣями, одѣвако поки що безуспѣшно.

— Блискѣвѣнчѣй повѣзды. Въ лѣтъ с. р. ма-ють бути заведѣнѣй блискѣвѣнчѣй повѣзды мѣжъ Москѣю, Кіѣвомъ и Одѣсою черезъ Берѣстѣвъ Варшаву до Берлина, Парижа и Вѣдѣа. Чѣвъ вѣзды зъ Москѣы до Берлина будѣ выѣсѣнѣти 44 годнѣы, до Парижа 53, до Вѣдѣа 52 годнѣы. Вагоны будѣвъ всѣхъ трѣхъ клѣвъ. Осѣбѣна тарифѣа вѣведена теперъ въ Россіи выказѣує, що переѣзды зъ Петербурга до Берлина черезъ Варшаву вѣтъ о девѣтъ рублѣвъ дешѣвѣй якъ черезъ Вѣрѣбѣлово.

— Бальномъ до пѣвнѣчнѣи бѣгѣна хочѣе выбрати ся шѣдѣкѣй аеронавтѣ Андрѣ, котрый вѣдѣложѣвъ прѣвѣтъ своѣа подорожѣи на засѣдѣ-нѣи академіи наукъ въ Шѣвѣгольмѣ. Пра спрѣ-ляючѣхъ для воздѣшнои плавы обѣтѣванѣхъ подѣ бѣгѣуномъ и при рѣзѣнѣтѣй тѣхнѣцѣ аеро-навѣтѣнѣи бальонъ мѣвъ бы вѣдѣтѣи дорожѣи зъ Шѣйцѣбергѣвъ до бѣгѣуна въ прѣтягу 30 дѣвъ. Кошты тои подорожѣи выѣсѣла бы близѣко 130.000 корѣвъ.

— Добѣй вѣсти. Рада мѣста Берѣжанѣвъ на-дала „а засѣданѣи зъ дня 13 н. ст. лютого по-чѣтѣе горожанѣство на мѣстѣнѣигои гр. Казѣм. Бадѣнѣмъ. — Дополнѣнѣи въ выбѣрѣ одного чѣлена рады повѣтѣовѣи въ Берѣжанѣхъ зъ гру-пы болѣшой повѣлости вѣдѣбудѣе дня 27 н. ст. марта. — Въ Станиславѣвъ померъ адѣвокатъ д-ръ Мааръ Вурцѣль въ 59-ѣмъ роцѣ жѣтя. — Вікторъ Сѣмѣшевѣвъ бувшѣй властѣтель цукѣр-нѣвъ въ Самборѣ вѣдѣбравъ собѣ жѣтъе вѣстрѣ-ломъ зъ револьвера въ Нѣжанковѣчѣхъ дня 10 н. ст. лютого.

Посмертѣй — — оповѣстки.

О. Александръ Нѣстерѣвичъ, священнѣкъ-повѣлѣтъ, вѣдѣнѣченѣй одѣжею крѣпѣнѣи-скою, выслужѣнѣй деканъ самѣборскѣй, парѣхъ мѣста Самбора, упоковѣвъ ся дня 18 н. ст. лю-того въ 73-ѣмъ роцѣ жѣтя и 54 роцѣ священ-ства. Пѣкѣвѣнѣй вѣдѣнѣчавъ ся глубокими вѣ-домѣстѣми в русскимъ патрѣизмомъ. Пѣхѣрѣны вѣдѣбудѣу ся въ четверъ 21 н. ст. лютого. Вѣтъа ему память!

Маріѣвъ Александръ Лѣвѣнѣй, кондѣ-пѣнтъ ч. в. Дирѣкціи руху зѣлѣзницѣй держав-ныхъ въ Станиславѣвъ, упоковѣвъ ся по довѣй и тяжѣой недѣзѣ дня 19 н. ст. лютого 1895 о годнѣвъ 4 рано. Пѣхѣрѣны вѣдѣбудѣу ся въ чет-веръ 21-го о годнѣвъ 3 пополуднѣи зъ дому подѣ ч. 24 при улѣцѣ Гончарѣкѣи на кладѣвѣ-ще Лѣваковѣе.

Телеграмѣы „Дѣла“

Вѣдѣнь 20 лютого. Въ день отворѣнѣи сѣсѣи парламенту вѣдѣбуло ся кѣлька зборѣвъ робѣтнѣчѣихъ на котрыхъ ухѣвлено резолюціи за загѣльямъ правомъ голосѣванѣа. Зборѣы нерѣйшли спѣкойно. Ухѣвлено рѣвножѣ оргѣни-зацію загѣльного страйку.

Петербургъ 20 лютого. Новости зазна-чаютъ, що Россія за вѣлку цѣну не присту-пить до тридѣжавнои союзы, хочъ бы тѣй запоручѣно полагаджѣе квѣстѣи вѣхѣднѣи по мысли еи поглядѣвъ.

Парижъ 20 лютого. Цѣсаръ высѣлавъ вы-зѣджаючи зъ Капѣ Мартѣнѣй, телеграму до пре-зидента рѣспублики Форѣ зъ подѣкою за гос-тѣнѣу. Форѣ вѣдѣновѣвъ телеграфічно высѣказѣу-чи спѣвѣчѣтъе зъ пагоды смерти архѣписѣа.

Берлинъ 20 лютого. Бувшѣй президентъ мѣнѣстрѣвъ Джѣолігі, котрый вѣнѣвъ скандалѣи банѣковѣй компромѣтѣуи Крѣспѣго, выѣхавъ зъ вѣдѣи до Риму.

Переписка Редакціи и Адмѣнѣтраціи.

— Вп. д-ръ Т. Он. въ Го. Ще 7-50 зр. — Вп. Е. За. въ Зо. Бажѣнѣй Вамѣ аркушѣ, выѣчерѣнѣй. — Вп. О. Че. въ Ко. Вѣже нема. — Вп. П. Ко. въ Ти. За. роцѣ 1894 че 5-50 зр. — Вп. М. Си. въ Ма. За. 1894 че 1 зр. — Вп. Т. Ма. въ Пу. Одержѣти. — Вп. Г. Дѣ. въ По. Przegląd powszechny въ Кра-ковѣ. — Вп. И. Бо. въ Шѣ. За. 1894 че 2-40 зр. — Вѣи. Н. Лѣп. въ Кол. Вѣкладѣу русѣе тои, подѣи. вѣдѣбрѣло.

Надѣсланѣе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

ОПѢТЪ И МЕХАНИКЪ „Вѣдѣ Копернѣцкѣй“. Дѣлѣвъ, площа св. Дѣла (у Театральнѣи ч. 6 при-тѣвъ головнои одѣкѣ) прѣрѣчує, у наѣмѣнѣи нѣ-бѣвъ и по нѣдѣлѣи-пѣкъ цѣнавь: окуляры, зѣлѣкъ, зѣлѣрѣи, бѣлѣкъ, де-лѣкогѣны, барѣомѣтры, аерѣомѣтры, нѣарѣосѣлѣи, лѣны, ком-пѣзы, раѣсѣйѣи, аѣны, марѣнѣи, шѣлѣи, сѣбѣвъ, лѣишѣрѣты и т. п. Устроѣны вѣнѣбѣвъ электрѣчѣмъ Вѣнѣй направи-вѣготѣвѣнѣтъ еи найкѣрѣше в лѣдѣнѣи на: — Закономъ еи, прѣвѣнѣи: вѣнѣи сѣлѣтъ то 300 4155

Молоч

II.

Норми плати за „ДВЛО“ за літер, додатково
за Австрія: за громадян: за півліт року 16 гр. за півліт року 84 гр.
за літ року 8 гр. за літ року 16 гр.
за чотирьох років 48 гр. 60 гр. за чотирьох років 64 гр.
за шість років 60 гр. 80 гр.

у Закарпатті
за півліт року 16 гр. за літ року 8 гр.
за чотирьох років 48 гр. за шість років 60 гр.

Редукції: Академікам і Ученцям дають в 24 р. Австрія — Румунія еквівалент як і в інших на континенті.
Австрія — Румунія еквівалент в 16 р. Австрія.

Закарпаття цілком коштує 4 гр. в 8.
Особливо призначено на кожен 8 гр. відносно
співки мисливства в 20 рублів, „Закони“ за 20 руб. в 8.
Відносно еквіваленту в 16 р. 16 гр. еквіваленту

«Слова, сказанные до мене п. Стежыньскимъ, впали на злу почву! Бо я не прихильникъ ані просвіты народної, ані школьництва и я ніколи не займаюся зъ власною інжієнерською дурницею та цілкомъ не обидело мене школьництво, а що я вразъ подагодувавъ справу школьній, то лишъ dlatego, бо мені велѣвъ нѣбъ шефъ, але ніколи

башак та пачкаръвъ гонити ще на турецкой и персской земли. Боли та вѣсть покаже ся правдивою, то дуже часто прийдесть почути про конфлікти граничній въ турецкой Арменіи.

НОВИНКИ.

— Заходомъ „Мѣщанскаго касина“ и „Ран-нон Зоръ“ въ Калущи вѣдбуе ся днѣ 17 н. ст. марта с. р. въ сали касина [дѣмъ Ердштайна] музикальн-вокальнй вечеръ въ па-мять XXXIV-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка въ слѣдуючюю програмою: 1) Вступ-ное слово выговоситъ п. А. М. 2) „Думы моя“ вѣдѣвае хоръ мѣщанъ. 3) „Лебедина“ декла-мація п. Р. 4) „Гетьманы, гетьманы“ сольо-сѣвъ. 5) Гра на цѣтръ п. Н. 6) „Посланиѣ“ декламація п. А. Г. 7) Думки вѣдограе на фор-тепьянъ п. П. Б. 8) „Огнь горять“ вѣдѣвае хоръ мѣщанъ. — Зъ огляду, що перше се въ Калущи торжество народнаго вѣдчуна, проситъ ся Вл. Земляковъ о якъ найчисленѣйшу уч-астъ, комитетъ же, занимающій ся устроеньемъ вечера, докладае всѣмъхъ згачанъ, чтобы тор-жество се по амосъ силъ добре выпало. Вступъ вѣдъ особы 50 кр., сельане плататъ половину. *Вѣдъ вѣдѣвае товариство устроючичъ.*

— Проф. М. Грушевскій въ остатнѣмъ своѣмъ публичномъ выкладѣ въ сали русско гимна-зіи говоривъ спеціально про Галичану въ вѣ-кахъ X—XII-ого. Дальшій выкладъ вѣдбуе ся въ второкъ 26 н. ст. лютого о годнѣ 6-ой ве-черомъ.

— „Львовскій Боянъ“ вѣзвае всѣхъ членѣвъ, чтобы на передконцертову пробу зійшн ся въ комплетъ вѣ тоно о годнѣ 7-ой вечеромъ въ пятницу днѣ 22 н. ст. лютого въ комнатахъ „Бесѣды“. — В. III.

— Засѣданье комитету для святкованя ро-ковинъ смерти Т. Шевченка вѣдбуе ся въ пят-ницю о годнѣ 6-ой вечеромъ въ сали засѣданъ „Просвѣты“.

— Зъ Подволочискъ пишуть намъ: Днѣ 11 с. м. група сельанъ въ Токабъ вѣдограла въ Подволочискахъ аматорскѣ представленье „За свротоку Богъ въ калитку“ въ сполученю зъ епѣвами хоральными, признаючи дохѣдъ на сторожу огнесу въ Токахъ. Представленье вѣ спѣвъ выпало на повне вдовольне публики, а правдивою приятностію переймало всѣхъ се, що инициатива выйшла вѣдъ властителя Токабъ п. Генриха Доробаха, котрый на сю цѣль жер-тувавъ 20 ар. и занявъ ся введеньемъ въ жы-тѣ сторожи огнесу, даючи яко Нѣмцѣ, хо-рошій примѣръ почути горожанскаго. — Г. III.

— Репрезентация жидѣвскои громады у Льво-вѣ ухвалила на засѣданю днѣ 16 н. ст. лютого одноголосно почати 50-лѣтній ювілей пано-ваня цѣсря основаньемъ и побудованьемъ но-вого жидѣвскаго шпитала, которо урядженье вѣдповѣдало бы всѣмъхъ сучаснымъ вымогамъ.

— Зъ фонду на будову костелѣвъ и каллицъ на Руси одержали въ роцѣ 1894-омъ пѣдмоги отой громады: Гомбѣвъ коло Болекова 300 ар., Довге коло Болекова 200 ар., Лукавѣ въ Букачѣвѣ 1000 ар., Семѣковѣ коло Россо-ватця 400 ар., Бабулицѣ коло Петликовѣ 400 ар., Полушанѣ въ Скалатѣ 1000 ар., Красне коло Товстого 500 ар., Довга войничѣв-ска 500 ар., Юришѣвъ въ Борщевѣ 300 ар., Копанѣ коло Калуща 200 ар., Мышкова коло Тлустого 300 ар., Корольѣвъ въ Борщѣ-сѣвъ 200 ар., Матюка коло Сучавы 300 ар., Делѣвъ коло Маріамполя 500 ар., Иванѣвъ въ Теревельшанѣ 2000 ар., Семѣковѣ коло Хомяковѣ 400 ар., Давидѣвъ коло Озерянъ 300 ар., Жадава въ Сторожницѣмъ на Буко-ванѣ 300 ар., Держѣвъ коло Роздолу 500 ар., Гончарѣ въ Давидовѣ 100 ар., Селетянъ коло Карлсберга на Букованѣ 150 ар., Явѣ-ка въ Тернопольшанѣ 300 ар., Загайѣвъ коло Гвѣзда 300 ар., Маріамѣвъ въ Кошляковѣ 100 ар., Давильчѣ коло Пѣдвисового 150 ар. и Березовѣ коло Оприловѣ 300 ар. Зъ выимкоу трехъ громадъ на Букованѣ и вѣдлѣкохъ въ середнѣмъ краю всѣхъ инѣхъ мѣс-цевости, де побудовано костелы и каллицѣ ле-жатъ на русскѣмъ пограничу.

— Стпендію имени цѣсря Францъ Іосифъ, въ сумѣ 180 ар. рѣчно, надавъ совѣтъ Наро-дному Дому у Львовѣ, почавша вѣдъ 1-ого ян-варю 1894/5 шѣбляго року Антоновъ Дѣдѣ-ковъ, слухателемъ першого року медичны у Львовѣ, найстаршю сыновю Богдана Дѣдѣ-ковъ.

— Красна рада шѣбляна ухвалила на засѣ-даню въ днѣ 18 н. ст. лютого: Затвердити вы-бѣръ ко. Мих. Добровольскаго на вѣдопущни-ка рады повѣтовой до окружна рады шѣбля-ной въ Коломиѣ и выбѣръ Володѣи. Гужов-скаго та Льва Стецяна на вѣдопущничѣвъ ра-да повѣтовой до окружна рады шѣбляной въ Добромиль; — установити другій посады ка-тахѣтѣвъ греко- и римокат. для народныхъ шѣблѣ въ Ярославѣ вѣдъ 1 вересня 1895; — затвердити въ учительскѣмъ званю Стан. Зю-бровскаго въ гимназіи въ Ясѣ; — перемѣни-ти 3-класову школу народную въ Маріамполь на 4-класову вѣдъ 1 вересня 1895; — вылу-чити прѣсѣлокъ Подпалавѣ въ шѣбляной звѣзѣ въ Зальшѣвахъ и прилучити до таковой звѣзѣ въ Печарнѣ вѣдъ 1 сѣчня 1895; — приимати до вѣдомости справозданя краевыхъ инспекто-рѣвъ шѣблѣ въ вѣнѣцѣхъ: народныхъ шѣблѣ въ Яворѣвѣ въ окружѣ, 2-класовыхъ шѣблѣ въ Хорѣвъ и Старѣи соли, 5-класовыхъ въ Старѣмъ мѣстѣ въ Турѣцѣ, 1-класовы въ Бор-ня, гимназіи въ Бучачѣ и реальнои школы въ Краковѣ.

— Въ русскѣмъ министерствѣ просвѣты — якъ до насъ пишуть въ Россіи — зложено комісію для наряды надъ провѣтомъ куратора казѣвскаго округа Яновскаго, чтобы являющій сяныя скасовано въ чотарѣхъ нынѣшнѣхъ кля-сѣхъ гимназіи. Проектъ знаходитъ собѣ середѣ бучѣвности велику симпатію.

— Въ чорныхъ рамкахъ напечатано „Szkol-nictwo Ludowe“ вѣдѣтъ, що вносене меншости комісіи шѣбляной въ справѣ пѣдвышена платѣ-въ народныхъ учителей перепадо въ пленумъ палаты сеймовоу.

— Убийника Каспшикевичевон зловидѣа полі-ція вчера о 6-ой годнѣ вечеромъ. Бѣтъ се Михайло Гречило, 30-лѣтній мужина, вѣдо-вецъ, отецъ одна дѣтны. Гречило бѣвъ вѣдъ 15 сѣчня до 15 лютого сторожемъ каменицѣ у Каспшикевичѣвъ в Каспшикевичѣва мала ему бути винна 1-20 ар. за пошене воды. Описъ убийника подаа полиція Анна Снатриѣвъ, що прийшовши до Каспшикевичевон годити ся за сторожѣмъ, бачила, якъ Гречило выходивъ зъ мешкана убѣити. По томъ описъ догадала ся полиція, хто а убийникѣмъ, и при помочи сто-рожа до Каспшикевичѣвъ А. Баса вѣдѣла, что до Каспшикевичѣвъ у сторожа дому при ул. Бомѣвъ ч. 5 де вѣвъ спровадивъ ся зъ своею любовницѣю Анною Лукасевичѣ, коли стрѣтивъ мѣсѣ сторожа. Полиція зробила ревизію въ томъ мешканю и по дошѣмъ слѣдствѣмъ дозна-ла ся вѣдъ Лукасевичевон, що Гречило при-знавъ ся передъ нею до убѣйства та що боить ся вертати до дому и буде ждати на вен ве-черомъ о 6-ой годнѣ коло шинку Агѣда на ул. Собѣскаго. Супротивъ того обсадила полі-ція улицу, поставила коло згаданого шинку Лукасевичеву, а коло вен перебрагого за живну агента полиціиного, и коли Гречило зъявлявъ ся, уязвлено его. Убийникъ признавъ ся до злочинства.

— Спись населеня въ Россіи. Правительство рѣшило перевести загалный списъ населеня въ осени с. р. Центральнй комитетъ стати-стичанй министерства внутрѣшнихъ справъ при-готовлюе ся до будучоу величезной працѣ, ко-тра має бути переведена на цѣлѣмъ просторѣ царства въ одѣмъ днѣ. Вже вѣдъ двѣхъ лѣтъ працѣ въ комитетѣ шо день около 200 особъ надъ приговолующимъ работамъ. Комитетъ збѣравъ вже множество цѣкавыхъ матеріалѣвъ, выказующихъ збѣльшенье населеня въ рѣзнихъ мѣсцевостяхъ царства. Показуе ся, що въ 20 губерній досѣгае теперъ число мешкан-цѣвъ 47 миліонѣвъ душъ, кола въ 1860 роцѣ списъ выказавъ 30 миліонѣвъ. Зъ поодинокихъ губерній наибѣльшій прѣрѣбъ населеня ско-нстатовано въ губерніяхъ: кѣвской, полтавской, харѣвской, тамбовской, сѣверской и вѣтской. Шо-до значѣннѣхъ мѣстѣ, то замѣчено най-бѣльшій прѣрѣбъ мешканцѣвъ въ Кѣвѣ, Хар-ковѣ, Одесѣ, Баку, Лодѣи и Кашиновѣ.

— Учителями школъ народныхъ именувала краева рада шѣбляна: Вал. Фрунзѣвску стар-шоу учительскоу 4-класовоу школы въ Ско-лѣмѣ, Ив. Дякова управителемъ 5-класовоу мужескою школы въ Яворѣвъ, Льва Квасниц-кова управителемъ 5-класовоу мужескою школы въ Жовкѣи, Фел. Соколовскаго старшимъ учителемъ 5-класовоу школы мужескою въ До-лишѣ, Евг. Шульманѣву молодшоу учитель-скоу 4-класовоу школы женескою въ Долишѣ, Стан. Боркевскаго управителемъ 4-класовоу школы въ Олѣшчѣхъ мѣстѣ, Жгѣм. Марков-скаго управителемъ 5-класовоу мѣщанскоу школы въ Любачѣвъ, Ив. Алексевича управителемъ 2-класовоу школы въ Кривѣи, Соф. Бромил-ску старшоу учительскоу и Яв. Заварску мо-лодшоу при 5-класовѣи школѣ женескою въ Мостискахъ, Кар. Макося учителемъ въ Тули-головахъ, Ив. Столярскаго старшимъ учите-лемъ 4-класовоу школы въ Радимѣ, Стан. Я-кубовскаго управителемъ 2-класовоу школы въ Майданѣ Синаевѣмъ, Елев. Згурѣвску мо-лодшоу учительскоу 2-класовоу школы въ Ско-лошовѣ и о. Юл. Чучевича катихатомъ греко-кат. религіи въ 5-класовѣи школѣ въ Судовѣи Вѣшнѣ.

— Россійскій жиды супротивъ войсковой по-винности. Въ цѣтнѣ 1886 року выдало россі-йске правительство указъ, чтобы родныи тѣхъ жидѣвъ, що утѣкають передъ выповненьемъ войсковой повинности, платили по 30 рублѣвъ кары. Однако, якъ показуеъ статистицнй дан-нй, се средство не привнесло спѣдѣваного усѣ-ху. И такъ вѣдъ 1886 року до року 1893, от-же за всѣмъхъ лѣтъ, засуджено въ 9 губерніяхъ заходноу Россіи 24.000 жидѣвскихъ родня на 300-рублѣвъ кары за жидѣвскихъ дезертирѣвъ. Загална сума каръ выноситъ 7.200.000 руб-лѣвъ. Однако згачанье сен сумы поступае дѣ-же поволѣно, бо жиды умѣють знаменито укрѣ-пати свои маѣтки. По днѣ 13 сѣчня 1894 ста-чено за той сумы лѣнде 350.000 рублѣвъ, а о-коло 25% родня, засудженыхъ на кары, вые-мігровало до Америки и Африки. Въ Конгрѣ-совѣ вынесла загална сума тѣхъ каръ въ агаданѣмъ часѣ ще больше, однако точныхъ даныхъ про се нема.

— Шѣбляны бѣуѣтъ. „Новое Времѣ“ пише дѣже справедливо наводѣтъ яко одну зъ при-чинъ обѣжѣны шѣбляной молодежи — голо-дженье учениковъ вѣдъ 8-ой годнѣ равно до 2-ой и 3-ой по полудни, т. е. 6 навѣтъ 7 го-динъ. Ученики выстѣхъ класъ, за-дѣя якогосъ фальшивого вѣстѣду, не хотѣтъ брати сѣдѣаня зъ дому, а вѣдѣтъ шѣбляна рѣдко приходятъ тѣтъ зъ помѣщи. Зъ огляду на се заслугу на признаванье торговельна школы въ Одесѣ, котра вѣдъ двѣхъ лѣтъ завѣла шѣбляны бѣуѣтъ. Те-перъ при школѣ дѣже добре функціонуе кухня, що выдѣе въ часѣ перестанку сѣдѣаня учени-камъ зъ такимъ обмеженьемъ, чтобы одержавъ зъ того жерела грошѣ покрывали лѣше кошты вѣкѣвалѣвъ та удержаня службъ. Всякій лѣтшй сѣдѣаня роздѣае ся дармо убѣгой молодежи. Безпосередный наглядъ надъ закупномъ арти-куловъ поживны має господарска комісія, що складае ся изъ директора, инспектора и двѣхъ класовыхъ господарѣвъ.

— Нова зѣлѣзница въ Россіи. Спеціальной комісіи для будовы зѣлѣзничѣвъ предложено въ найновѣйшѣмъ часѣ провѣтъ переведеня при-бережноу чорноморскон зѣлѣзничѣ. Загалныя довжина шляху обнѣжѣна на 295 верстѣ, а кошты будовы на 17.116.000 рублѣвъ. Пѣсля провѣтъ розочинае ся зѣлѣзничѣ въ Новорос-сію и поѣде на Ново-Севѣкъ.

— Дрѣбнй вѣсти. Въ субботу днѣ 16 н. ст. лютого вѣдбуло ся въ Рашѣвъ въ костѣлѣ вѣн-чанье п. Юл. Стефановича учителя тамошней гимназіи въ панноу Еленѣю Кавдлеръ, учитель-скоу женескою вѣдѣловон школы. Акту вѣн-чаня довершавъ братъ жениха, парохъ въ Бру-стурѣ въ сослуженю о. Ив. Непребецкаго па-роха въ Зальѣа и ко. Борка, лѣтинскаго вя-карѣя. Хоръ гимназіальныхъ учениковъ спѣваеъ дѣже гарно. Численна публика одушевляла ся величностію рускаго обряда и спѣвомъ.

Надѣслане.

Die Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hof), Zürich sendet direct an Private: schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis 11 65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca. 24) versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4795 (1)

Наука штука и література.

— „Зоръ“ ч. 3 мѣстѣтъ: Продовженье рома-ну О. Я. Ковявскаго „Грѣшникъ“; — продо-женье „Фрагментѣвъ“ Уляны Кравченко; — стихѣвъ Вас. Ламаньскаго „Козачій вѣстѣтъ“; — царѣвъ Олѣги Кобилѣвской Improptu rhapsodie; — продоженье драмы „Вильгельмъ Тель“ въ перекладѣ В. Чайченка; — продоженье ста-тѣвъ „Гетьманованье Бруховецкаго“; — конецъ розвѣдѣ Данила Ленкаго „Земля въ людѣи вѣрѣ“; — продоженье статѣвъ Ром. Закляв-скаго „Чи можна Федьковича Косованомъ звати?“; — докѣченье оповѣданя Вас. Чай-ченка „Було, вѣ, буде“; — коротку агадку про Ом. Партицкаго; — оповѣстаня и кратичнй за-мѣтки, хроніку, бібліографію и періиску редак-ціи. — Въ сѣмъ числѣ помѣщѣна три вклю-страціи: Портретъ пок. Ом. Партицкаго, худо-творна икона Почѣвскаго Матѣри Божѣи и Гуцулы на торѣ въ Косовѣ.

— Бібліотеки для рускон молодежи, що выхѣдѣтъ и въ сѣмъ роцѣ вѣдъ редакцію проф. Юліана Насальскаго въ Коломиѣ, появиѣвъ ся найновѣйшій выпускъ пятый и мѣстѣтъ оповѣ-данье Т. М...ца „По погодѣ громы“ зъ часѣвъ князя Данила. Книжка має 192 сторѣвъ въ форматѣ 16° и коштуе 42 кр. Шестій выпускъ має выйти въ цѣтѣн.

— „Ластѣски“, иллюстрирован библіотеки для молодежи, мѣщанѣи и сельанъ, издаванон тов. „Руска Бѣсѣда“ въ Чернівцѣхъ, появила ся сѣмѣи днѣми книжочка ч. 147—148, яко 9-та и 10-та книжочка десятоу роцѣнѣа. Ся подѣвила книжочка мѣстѣтъ: „Надрѣбный памя-тникъ Юрія Федьковича“ (зъ иллюстрацію); — докѣченье переказаного за И. Гіртѣмъ оповѣ-даня „Добрый Господаръ“; — оповѣданье Ив. Череватѣнѣа „Не такъ складае ся, якъ ба-жае ся“; — продоженье розвѣдѣн Гр. Нико-ровича „Про купѣлъ та ихъ skutokъ“; — оповѣ-данье Ол. Конискаго „Сѣльскій добродѣтъ“; — байку Степана Рудавскаго „Вовѣтъ, собака и кѣтъ“ та оповѣданье „Святый вечеръ“ пе-реповѣджене Наталкою. Книжочка обѣймае сторѣвъ 129—140.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— Именованя. Намѣстникъ именувавъ практи-кантѣвъ будѣвничѣа Ар. Моздиневича въ Стрыку и Ант. Гончарчикъ въ Надѣбрнѣи адъюнктами будѣвничѣа. — Дирекція скарбу именовала д-ра Зен. Пельчара салінарнымъ лѣкарѣмъ въ Доро-бичѣи и Стебнику. — Превізія дирекціи скарбу именовала концепіста д-ра Льва Лѣзера комісарѣмъ, а практикантѣвъ концептовыхъ Володѣи, Ильков-скаго и д-ра Мелит. Пенчикѣвскаго концепістами. — Министерство торговѣи нададо касіерѣи почто-вому Ив. Мендѣулинскому въ Вѣлодѣ посаду кон-трольора почтового въ Краковѣ и именовало поч-тового офіціала Ив. Крѣховецкаго въ Тернополи почтовымъ контролѣромъ въ Тарновѣ. — Началь-никомъ стациіи зѣлѣзничон у Львовѣ именованый старшій инженеръ Александръ Гецъ.

„Купуй въ поряднѣи торговли, але не въ тандитѣ!“

говорить стара пословица. Сю пословицу можна дѣже добре примѣняти до мого склада, бо лишь такъ великій интересъ, якъ мой, за-дѣя закупка готовкою великихъ скѣлькѣстей товару и за-дѣя инѣхъ корис-тѣ, може дати великій опустъ, котрый мусятъ выйти въ кошенъ купуючю.

Привадиѣи върѣцѣ для частныхъ особъ даромъ и оплатно. Обѣяниѣи книжка зъ върѣцѣми, якихъ ще нѣхѣтъ не выдѣвъ, для крадѣвъ безъ оплаты.

МАТЕРІИ НА ОДЯГИ

перувѣтъ и досѣгѣи для всѣхъ духовенствѣа, матеріи пѣсля при-пѣкъ на униформы ц. и урядничѣи, а такожъ ветеранѣи, сто-рожи огнесон, гимнастикѣи и службѣи. Сукна на бѣларѣи и сто-лики до картъ, покрыты новѣи.

Наибѣльшій складъ стрѣйскихъ, карантийскихъ, терѣль-скихъ и ин. сѣрѣжѣи на одяги мужескѣи и дамскѣи по оригиналь-ныхъ фабричныхъ цѣнахъ въ такомъ великомъ выборѣ, якого не зможе доставити и 20 кратна конкуренціи.

Наибѣльшій выборъ лѣше добрыхъ травѣлѣхъ тулѣтъ жѣ-ночѣи въ наймѣдѣнѣишѣхъ кракахъ, матеріи до правѣи, лѣше до подорожѣи вѣдъ 4—14 ар.

вѣдѣтъ кравецкѣи додатки (якъ подѣсѣкъ до рукавѣвъ, такожъ гузики, голѣи, нѣтъи и т. д.)

Вартѣи соліднѣи, сильнѣи, чисто военнѣи матеріи а не дешѣи шмѣты, котры вартѣи хѣба вылаты за роботу, поручае

Joh. Stikarofsky
въ Бернѣ (сей австрійскій Мѣнчестеръ)

Наибѣльша фабрика и складъ сукна вѣрѣстѣи 1/2 миліона ар. Розсылаеъ лишь за послѣплатою!

Пересторога! Агенты и похатники продають авчѣяно поѣдъ марку „Stikarofsky'sche Ware“ свои лѣхѣи товары. Чтобы не допустить до ввѣдѣнѣи въ блудъ Вл. Консументѣвъ, оповѣщую, що такимъ людямъ не продаю поѣдъ нѣякимъ услѣвѣмъ ошѣхъ товаровѣи.

— Перенесеня. Намѣстникъ переѣбѣ комісара повѣтовой Ем. Чепелевскаго въ Косова до Бѣбрѣи в концепіста Алек. Свейковскаго въ Бѣбрѣи до Косова. Крѣмъ того переѣбѣ намѣстникъ повѣ-товыхъ секретарѣвъ: Густ. Поспѣшѣи въ въ Те-ребовѣи до Стрыи, Стан. Колѣснѣскаго въ Мо-стискѣи до Мѣлѣи та канцѣлиста намѣстничѣа Во-лодѣи Жеребецкаго въ Живѣи до Вѣлон. — Намѣстникъ переѣбѣ повѣтовыхъ лѣкарѣвъ: д-ра Казим. Цѣлѣвскаго въ Турѣи до Кольбушовѣи, д-ра Зен. Фрѣдмана въ Львова до Горлицѣи, д-ра Ян. Дорожинскаго въ Борѣчѣа до Вѣбрѣи, д-ра Ив. Филевича въ Кольбушовѣи до Нового Санѣа, д-ра Винк. Главинскаго въ Бѣбрѣи до Сокала та санітарныхъ ассистѣнтѣвъ: д-ра Фр. Стоклосин-скаго въ Станиславова до Турѣи, д-ра Генр. Нича зъ Нового Санѣа до Дорогѣи и д-ра Викт. Бо-росевича зъ Сокала до Борѣчѣа.

— Вѣдѣнѣи. Совѣтникъ суду, Матѣи Тупецъ въ Тернополи одержавъ при нагодѣ переходу на пенсію титулъ совѣтника высшого суду краевѣи.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнъ 21 лютого. Нинѣ зачинае ся тутъ вѣче мѣстѣ; привѣало по-надъ 30 вѣдо-пущничѣи.

Будапѣштѣ 21 лютого. Сеймъ принявъ одноголосно внесенье Андрашѣи, чтобы дѣты посольскѣи за одѣнъ день вѣдступити въ кошенъ бѣднѣхъ робѣтничѣвъ въ Альфельдѣ.

Берлинѣ 21 лютого. На отворѣенье пѣвъ-ночно-вѣхѣдѣи каналу, котра має вѣдбути ся 20 червѣи, запросивъ цѣсря Вильгельмъ цѣсря австрійскаго, царя и короля Гумберта. — Парламентъ принявъ внесенье о дозволѣ повернути Бзунтамъ до Нѣмечѣи.

Переписка Редакціи и Админістраціи.

— Вл. А. Хо. въ Му. За роцъ 1894 ще 7-50 ар.
— Вл. Ю. Жу. въ Во. Такъ.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникѣи“, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одаку) поручае у великомъ вы-борѣи по найдѣшевѣи оптикѣи и механикѣи: окуляры, цѣйеры, лѣиорѣи, биноклѣи, да-лекоглядѣи, барометры, аерометры, микрометры, лѣиомы, ком-пѣсы, рейсѣйфѣи, лѣиомы кѣрѣиальи, плѣиомы, сѣбѣи, микрометры и т. п. Устроѣна вѣиѣиѣи оптикѣи. Всякѣи направи выготѣвляють ся найкѣрѣише и найдѣшевѣише. — Заковѣи въ провинціи выготѣвляють точно. 4185

Юліанъ ПАНЬКЕВИЧЪ въ Надѣбрнѣи

поручае ся Всѣ. Духовенствѣу

яко

артистъ-маляръ. 339 43—0

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстѣи можна въ тов. „Просвѣта“.

Словарь руско-нѣмецкѣи

Евгеніа Желеховскаго.

Знижена цѣна 6 зр.

Дѣстѣи можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Музыкальна библіотека!

VI-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужес-кій хоръ М. Лисенка — 30 кр.
Х-ый: „У Петровѣи“ и „Якѣи-мъ знаѣа“ муж. хорѣи Найд. Ворѣ-вѣи — 25 кр.
XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.
XII-ый: „До бою“ муж. хорѣи Порѣ-Бажанскаго, — 30 кр.
XIII-ый: „Вѣчѣръ“ и „Мѣловѣи“, сольо зъ акомп. форт., М. Ла-сенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шѣлѣи“, муж. хорѣи Г. Топольскаго — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсѣи“, сольо зъ а-комп. фортѣи — А. Купѣн-скаго — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтрѣи“ колонийи и думка уложѣи на фортѣианѣи Ост. Нѣжѣвскаго — 30 кр.
XVII-ый: „Три квартѣи“ муж. хорѣи Цѣвѣнскаго — Недѣльскаго — 30 кр.
XVIII-ый: „На шѣдѣи вечерѣ“ Ф. Колѣсѣи, хоръ муж. — 35 кр.
XIX-ый: „Закувала та свѣа зозула“ хоръ муж. зъ акомп. фортѣианѣи Петр. Нѣжѣвскаго — 40 кр.
XX-ый: „Колѣдѣи“ гарм. Ост. Нѣ-жѣвскаго — 45 кр.
XXI-ый: „Вѣсѣлѣи“, пѣсѣи зъ акомп. форт. о. В. Матѣи — 25 кр.
Адреса: Тов. „Львовскій Бо-янѣи“ у Львовѣ ул. Ворѣнѣ-ска ч. 27.

Словарь нѣмецко-русскѣи

Ом. Партицкаго

прѣдае товариствѣи „Просвѣта“ по 1 ар. замѣстъ 3 ар.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 6-й годині по полудні. Літературні додатки «Німецька націоналістична партія» виходять по вторгах, а по вторгах і п'ятницях на першому рахунок в Діло.

Передплата і дисерати приймають: у Львові Адміністрація «Діла» ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wolzelle 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolzelle 19. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, H. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez, Akademia-schegasse 6.

Порядок на «Діло» і напередплати за дисерати вказані в Діло.

Передплата на «Діло» з літер. додатком:

в Австрії:	за границею:
на північ року . . . 18 шр.	на північ року . . . 24 шр.
на південь року . . . 9 шр.	на південь року . . . 12 шр.
на чотири роки . . . 48 шр.	на чотири роки . . . 72 шр.
на північ . . . 1 шр. 80 шр.	

у Львові:

на північ року . . . 18 шр.	на південь року . . . 9 шр.
на чотири роки . . . 4 шр.	на чотири роки . . . 1 шр. 35 шр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи приймають ся лише на попередню зустріч. — Редакція не очікує віддачі віддає матеріал.

Нескінченне число копій 8 шр. в л. Оголошення приймають ся по данні 6 шр. від одного зборишк дисертаций в рубриці «Надбавки» по 20 шр. в л. Вартість копій по 10 шр. віддає матеріал.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

Номінація російського міністра внутрішніх справ ще не наступила. Заки кн. Лобанову обійме урядоване по Гірсь, він кляче м'яса в остане ще на посади консула в Берлін, а справи ресорту вести не підчає того Шинкіна. Шинкін дістане до помочи теперішнього тегеранського консула Біцова, котрого місце займе дотеперішній шеф секції Гірсь, синь покійного міністра. Про кандидатури барона Штала і Нелідова перестали вже говорити. Підчас теперішнього заострення рбанаць думок межи Росією і Англією, виваного арменською квестією і японсько-кхнськими подіями оба ті консули являють ся на своїх становисках необхідним-потрібними. Оперожена дімісією Влянталіого посада російського консула в Квіриналі буде обсаджена повільніше. Новий в'їст про зміни дипломатичних заступників в Парижі можуть мати підставу. Квестію віддільника Моренгайма порушено вже не раз і то не лише на російському дворі і в кругах дипломатичних, але також в петербургських кружках репрезентантів заграничних держав. Говорять також, що граф Монтебельо, котрий з початком марта дістане відпустку й в'їде на довгий час за границю, верне до Петербурга лише в той цілі, щоби передати йому акт віддільника.

Безпосередно по забороні видавництва російського ліберального журналу «Русская Жизнь» розійшла ся в Петербурзі чутка, що міністерство внутрішніх справ наміряє закарвати також дальше видавництво найбільш вільного і найпопулярнішого журналу «Вістник Європи», що більше як чверть століття виходить в Петербурзі. Причину до того мала подати посвячена небіжчиків Гірсови стаття в книжці за місяць лютий, де остро критикувано шовіністичний змагань російських патріотів — панславістів і їх антигерманські демонстрації в користь російсько-французьких симпатій в дусі Буланжистів і пані Адам. Незавидна доля «Руской Жизни» грозить не лише одному «Вістнику Європи»; она має спільність теж з близькій йому духом журналу «Русскую Мысль» і з дневником «Новое Время».

В польській прасі дуже часто стрічаємо ся з жалюми і обуренням на германізацію в заході пруського правительства в Познань. Звістка р'їш, що ще Бісмарк старав ся о колонізаційну комісію, котра з сумою 100 мільйонів марок почала викупувати землю від польських дідичів і д'їлти їх поміж німецьких колоністів. На тойм однак не обмежили ся Німці, а основали ще спеціальне товариство в цілі ширення германізації в Познань, до котрого належать не лише люде приватні, але й правительственні урядники. А треба запам'ятати, що всі ті германізаційні стремління виявляють ся найсильніше як раз по тім, коли Польки устами посла Косцельського передь роком заявили пруському правительству готовість вести політику угодову, чи по нашому утілітарну. Здивувало се дуже Поляків, котрі і звернули ся до правительства з жадаванням, щоби оно пояснило свою тактику. Та ще більше було здивування польських послів, коли они на соймові засіданні в п'ятницю почули з уст пруського міністра внутрішніх справ Келлера, що згадане товариство в цілі ширення германізації, має задачу скріплити лише німецький елемент у вхідних провінціях. Бо коли Поляки — казав міністер — голосять, що ціла Німеччина мобілізує ся проти Поляків, то так само можна сказати, що Поляки мобілізують ся проти Німців. Він навів зараз же й докази на potwierдження своїх слів: погрози на посла Кеннемана, одного з основателів згаданого німецького товариства і заяву погорди для одного члена того товариства підчас з'їзду Поляків в Срем. «Хто з Німців — говорить міністер — міг би в виду того не піддержувати змагань німецького товариства? Німеччина у вхідних провінціях повинна піддер-

жувати кожний Німець, бо сего вимагає німецька народність і національна гордість Німців». Так відповів міністер Келлер на жалі посла кс. Яжджевського. В обороні німецького товариства промовив також основатель его пос. Тідеман: «Не ми вызвали Поляків, але они нас». (Пос. Чарльський: Бісмарк!) И не Бісмарк, а в'їда з заходних Прусь до Львова (на виставу; — прим. ред.) Бели Поляки не перестануть нападати на німецьке товариство, то переконують ся, що не лише надь Реном, але і надь Вислою стоять німецькі сторожі! Проти Поляків виступив також пос. Гайдебравдт. Він так закончив свою мову: «Польскі національні тенденції змстнують ще раз то сильніше, отже коли не хочемо допустити до таких відносин, які панують в Австрії, то мусимо боронити ся поки час». Так само неприхильно для Поляків промавіли пп. Затлер і Уару, а міністер Келлер, забравши вкінці голос, щоби відповісти на замітки польського посла Мотті, ще раз дав знати, що солідаризує ся з немалою для Поляків акцією германізаційного товариства. В той спосіб прояснено ся на соймові засіданні минувшої п'ятниці прусько-польська квестія, вказуючи різночасно не для одних лише познанських Поляків практичну вартість всякої «утілітарної» політики.

Дебата надь фондом диспозиційним в комісії бюджетовій.

Мы вже вчера подали коротко зміст дебати надь фондом диспозиційним в комісії бюджетовій, а нині доповнимо се після справоздань в'їденських газет.

При титулі «фонд диспозиційний 100.000 зр.» першій забрав голос пос. д-р Герольд і сказав так: Загальна ситуація політична в Австрії сумна. Всі великі об'їявки новон системи не суть виповнені. Головна точка програми правительственной — реформа виборча — нині не єсть в'їчим більше, як лише драперія, средством прикраси. Всі не порішені квестії внутрішньої політики домагають ся порішення, а прець на всіх полях правительственной діяльності видно лише средства охорони против хвилевих потреби. Кожний крок на полі законодавства і адміністрації робить ся лише з обмеженого і несправедливого становиска політичного стану посідання, правлінь стаєть лише средством до захоплення власти в партійній політиці. Політичний і національний квестії, економічні потреби, соціальний розвиток, все те вимагає свідомої цілі, справедливої і основної політики творчості — а тим часом теперішня система прокладає нам лише проби праць кондифікаційних, супротив котрих населення байдужно держать ся. Сесія соймові вказала великий пасив теперішньої системи. Поді в Істриї, Горації, Стирії, Мораві і т. д. могла поучити правительство, що годі відкладати життєвих потреби народу і зацяткати жалі національні. Ті поді се знамя ситуації. Положення в Чехії ще гірше; пропасть між правительством і народом чеським стала се більшою. — Згадавши про головну точку програми молоді-Чехів: про право державне, заявив бесідник, що чеські народі не відступять від тої точки. Послы чеські мають обов'язок вказувати недоволення чеського народу, а если в чеських відносинах єсть ще що неясного, то найближші вибори се прояснять. Послы чеські, не доводячи, щоби теперішня система могла доводити народ чеський, мусять заявити, що опозиція народу чеського против нестачки ситуації буде ще більше р'їшуча і енергічна — и они суть пересвідчені, що на той опозиції робить ся політика теперішньої системи.

Другий промовив пос. д-р Кайдль. Бесідники видає ся дуже дивним, що якраз теперішнє правительство домагає ся подвоєня фонду диспозиційного. Се побільшення може бути ухвалене, але публічна опінія не дасть ся обманути, немов то рівняє ся подвоєню тривності або популярності правительства. Ще ніколи в Австрії не заявляло себе правительство так явно жерантом одної ма-

лої управлієваної групи осіб, як тепер. Теперішній кабінет повстав з бунту управлієваних кляс против демократичного авориту, який уложили гр. Таффе і міністер Штайнбах. В першій хвилі з боязни прирекло правительство розширити право виборче, але відтак заведло цілу справу і вкінці віддало в тайній комісії верховодячих партій і кляс. Доки правительство не поладить реформи виборчої, доси нема що й думати о спокійнім розвитку справ. Згадавши про вишмовий стан, заявив д-р Кайдль, що молоді-Чехи не будуть сити разом підносити спеціальні жалоби, але будуть поборювати програму роботи правительства, бо уважають теперішній парламент, вибраний після вступуючих прав виборчих, спосібним до вдоволяючого поладження законів карного і реформи виборчої, бо проєкти тих справ мають виразний характер клясовий.

Пос. д-р Барайтер (німецькій національ) заявивши за потребою знесення стану вишмового, зазначив, що згода народностей в Чехії може наступити лише по розмежею національним адміністраціям в Чехії, а правительство повинно взяти на себе ініціативу в тім напрямі. Против диспозиційного фонду буде голосувати, бо той фонд не підпадає під який контроль. Правительство не потребує фонду, бо досить для него урядових газет, в котрих може заступати своє становище отверто. В Німеччині не має правительство ніяких тайних фондів.

Пос. д-р Грегоричь прагадав, що правительство не виповнило резолюції соймової, котрою домагано ся заведення написів слов'янських і хорватських на будинках урядових на Побережжі. Буде голосувати против фонду, бо та позиція уважає ся заявленою довіри для правительства.

Пос. Романчук заявив, що уважає позицію фонду диспозиційного о 100.000 зр. неоправданою підь взглядом р'їчевим і політичним. Що правительство може обійти ся без помочи диспозиційного фонду, се доказав гр. Таффе. Давне, що теперішнє правительство, котре має так велику більшість, жадає подвоєня фонду диспозиційного. А що поведєнь теперішнього правительства супротив руського народу в Галичині єсть неприхильне, то він буде голосувати против диспозиційного фонду.

Пос. Штайнвендер радь би, щоби з бюджету вычеркнено выдаток 40.000 зр. на пенсію для двох міністрів без текв.

По тих промовах опозиційних зачали промавіти бесідники коаліційні.

Пос. д-р Гальвіх (німецькій лібераль), по подіміці на темат чесько-німецької угоди, зазначив причини, котрі спонукали ліберальну лівницю приступити до коаліції. Головна програма коаліції: безусловне заповнення національного і політичного стану посідання — и як довго та цілі не буде спущена з очей, так довго ліберальна лівниця стоить при коаліції. На доказ свого довіри до коаліційного правительства буде лівниця голосувати за збільшенням фонду диспозиційного, бо годі відраджувати правительству в теперішніх часах не піддирати преси.

Президент міністрів кн. Віндіш-Грець оправдував жадаєнь подвоєня фонду диспозиційного тим, що від 1870 р., коли установлено першій раз фонд диспозиційний в квоті 50.000 зр., сам бюджет в двох збільшив (з 320 7 мід. на 663 5 мід. зр.), а тимчасом позиція фонду оставала все та сама. В Угорщині, де бюджет выносить 467 8 мід. зр. фонд диспозиційний вызначає ся в квоті 200.000 зр. Фонд має служити до скріплення і поглиблення австрійської ідеї державної і до плеканя австрійської самосвідомости в прасі. Деякі органи, що боронять тої ідеї, не мають доброї основи економічної і треба допомогти їм матеріально. А де нема умов для переведення тої гадки в цілі, там треба заснувати того рода органи. — Що до реформи виборчої, то правительство на серію хоче довести ан до успішного результату. Але коли зважить ся, що при трактуванні програм реформи виборчої як цілости, треба мати взгляд на удержань принципів аступництва інтересів, на заховань політичної ваги стану горожанського і селянського

та вкінці на згоду всіх сторонників, то треба обережніше виступати з закладами. — Відтак кн. Віндіш-Грець збивав прочі закиди молоді-Чехів, заявляючи між иншим, що стан вишмовий так довго буде удержаний, як довго того будуть вимагати відносини в Чехії.

Пос. бар. Мораєй (клерикаль з клубу Гогенварта) притянув, що правительство мусить мати до розпоряджності прасу, котра бы плекала справдішній патріотизм австрійський. А що правительство вывонило деякі жадаєнь сторонництва бесідника в напрямі релігійним і економічним, то сторонництво буде голосувати за збільшенням фондом диспозиційним.

Пос. гр. Пінінський заявив, що Поляки і дальше будуть піддирати правительство, бо відносини Поляків до правительства та їх погляди на ідею коаліційну не змінили ся. Відтак заустив ся молоденський граф в полеміку з высказани пос. Романчука, кажучи, що як раз минувша сесія сойму галицького єсть доказом мирної роботи спільної обох народностей в Галичині. Поляки зб своєї сторони знов дали митораз докази своєї далекоидущої прахильності, що й признано деякими руськими послами. Пос. Романчук мабуть не поділяє тих поглядів, але се власне сумніве, чи его погляди суть поглядами більшістю руського народу.

Пос. Романчук відповідаючи графові, вказав на факт, що при одній нагоді всь руський послы з вишмовою одного, були спонукані і уважали відповідний в'їти з сал соймовою.

Пос. Рутівський замітив, що мабуть довша недуга пос. Романчука була причиною, що той же не був в можності запам'ятати тих дуже численних доказів що-раз успішнішого спільного поступовання обох народностей.

На тім закончилась дебата, а при голосуванню прийнято фонд диспозиційний 14 голосами против 5.

Рада державна.

На вчерашнім засіданні палати послів предложило правительство проєкти законів: о будові двох домів на поміщенє клінік медичних і одного институту фізикального при університеті львівському, о розширенню недільного відпочинку на торговлю похатну; відтак додаткове жадаєнь міністерства проєкты о підвищення в'їх прелімінари додатків на дотацію для высших заведень наукових женських о 8000 зр.

Ново-вибраний послы: гр. Атемсь, о. Фішер, Л'юрбер і гр. Аандр. Потоцький зложили присягу посольській.

Зь порядку дневного відчитано численні петиції.

Пос. Штайнвендер інтерпелював міністра скарбу, длячого для послідної позачки золотий вибрано тип чотирпроцентний, хоч стопа процентова тепер о много вища, і длячого цілу позичку віддано домова банкомому Ротшільда по 2-22 зр. внаше курсу дневного?

По дальших кількох інтерпеліаціях резервовано петиції.

Між иним резервовав пос. Св'їжі і о петиції з Чехії, щоби зарадити якось против волокитства циганських ватаг по краю. — Пос. Пуркгард тої гадки, що жандармерія в Чехії не має часу дбати о публічну безпеку, бо має з много роботи при нагляді над політичними успособленням Чехів. Жадав, щоби мадарським циганам зборонити вступ на австрійську територію.

При одній петиції з Чехії о опуск податку ґрунтового, жалував ся пос. Дікль, що правительство не уважляє петицій, переданих йому палатою. Правительство коаліційне ще доси нічого не зробило для сільського населення. — Пос. Кронаветер тої гадки, що парламент повинен приневолити правительство, щоби здало справу, як поладити такий петиції.

При петиції Людвика Сковронського з Коломиї, котрий домагає ся якогось відшко-

З друзями Наукового тов. ім. Шевченка, під керівництвом К. Боднарського

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Діло“ виходить найменше двічі на тиждень. Виходить по второму, а по второму і п'ятницю на першому рахунок з Ділом.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газети у. Кароля Ладислава 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2, J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Mistrachy u. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „Діло“ і на інсерати платять у Львові.

Передплата на „Діло“ з літер. додатком з Австрії: на півріччя . . . 18 зр. на рік . . . 34 зр. на чотири роки . . . 9 зр. на шість років . . . 12 зр. на чотири роки . . . 4 зр. 50 кр. на шість років . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на півріччя . . . 16 зр. на рік . . . 8 зр. на чотири роки . . . 4 зр. на шість років . . . 1 зр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на попередні виставки. — Редакція неопечатає ніякої реклами. — Подорожні квитки коштують 6 кр. в рік. — Оголосження приймають ся по ціні 6 кр. в рік, однак окремі інсерати в рубриці „Наказання“ по 20 кр. в рік. — Не можна вставляти зя на 10 кр. в рік, етикетки.

Письмо з Відня.

[Нова сесія ради державної. — Програма парламентарних робіт. — Реформа виборчої і слов'янської гімназії в Целю. — З комісії бюджетової.]

Нова сесія ради державної зачала ся при незвичайно великій компетентності послів, приналежних не знати чи порядком дня першого засідання, обіймаючи перед собою — петиції, чи вечерком у президента міністрів, котрий однак же з причини смерті архива, Альбрехта відвідувано, та в денських мясницях. Навіть з польського „кола“, котре звичайно найбільше абсентує ся і тільки в важких випадках на телеграфічне призначення являє ся численно, було звыш 30 послів. З Русинів нема дося у Відні лиш о. Мандичевського та д-ра Воляна.

Парламент забрав ся до виконуваних своїх програмових праць: повна палата до залагодження закона карного і реформи податкової, а комісія до процедури цивільної. Але хоч як важкий сесії справы, а именно залагодження реформи податкової може бути пам'ятником хвали для теперішньої сесії, все-ж таки навіть органи коаліційної мусять признати, що для коаліції реформа виборчої єсть пытаньем життєвним, що народній масы, і то не тільки робітників, зовсім не задовольняє ся реформою податкової мимо симпатичних їй приметей, та що правительство і коаліція не скорше можуть віддохнути спокійно, аж упорують ся з реформою виборчою.

Друга справа, котрої залагодження могло бы представляти деякі труднощі, є. є. справа слов'янської гімназії в Целю, єсть більшє негодна та немала для коаліції, ніж справді небезпечна. Користає залагодження єя для Слов'янців єдає ся бути забезпеченим, але німецька лівниця мимо того не выступить з коаліції. Так само віддай і не вєсь Слов'янців выступили бы, як-бы слов'янську гімназію замість в Целю ршено заложити в якійсь иншій мѣстѣ, а причина сему та, як знов признають і самі коаліційні органи, що ті правительствєні Слов'янці не мають симпатій в народі в якійсь посольській мандаті лиш так довго забезпечені, доки за ними стоять правительство.

Комісія бюджетова відбула своє перше, майже 8-годинне засідання, на котрому поміж иншим ухвалено фонд диспозиційний. Справозданє о том засіданні подають в денський дневник, найдокладнїше урядова Wiener-Zeitung і єя пов'язаний додаток Wiener Abendpost. Я доповню се справозданє деякими подробицями, цікавїшими для руських читачів.

При нарадах над справою соли економістативно, що Галичина з призначених для неї на рік 1894-ий 146.000 метр. сотнарьв соли для худоби побрала лиш 3.000 сотнарьв. Отже пос. Романчук, признавши, що розпорядження міністерства з грудня минулого року завело деякі улєкшеня в побраню соли для худоби, вказав на потребу дальших улєкшенє, именно на установленє більшє складові окрїм тепершньих чотирох. Дальше промовляв за щедрїшим даванєм позволеня на побранє сыровиць. Сего вимагає не тільки загляд на убогїх мешканців Підгір'я в Верховини, живучих найбільше в худобу, але також потреба піднесеня годівля худоби в Галичині взагалі. Годівля худоби тут видимо упадає не зростаючи в рівній мѣрѣ з зростом людности, а се також одна з причин до еміграції селян. Так в. пр. в калуській повітї за останніх десяти лѣт чєсло штук рогатої худоби зменшило ся майже о 7 на 100 людей, а в цілїм краю прибавило вѣд 1857-ого року несповна 5% рогатої худоби, кола народу прибуло звыш 30%. А що-до якості галицьких волів, то комісія господарської палати послів, звиджуючи торк вѣ осени централу торговлю в Відні, знайшла єя переважно дуже недостаточною. — Заступник правительства, відповідаючи на ті замѣты, сказав, що правительство дуже лібераль-

но поступає в даваню позволеня на побранє сыровиць, з кожним роком достєє то позволенє значне число громад, особливо на Покутї, і в тѣм лєжить поміж иншим також причина, чому Галичина досє так мало злужитєвала соли для худоби.

При розправѣ надь фондом диспозиційным сказав п. Романчук, що жадаєє правительство признанє єму 100.000 зр. [замість попередних 50.000 зр.] анѣ рѣчево анѣ політично не єсть оправданє. Що можна цілком обійти ся без того фонду, показало ся парубав за попередного міністерства. А дивно єсть, що власне тепершнє міністерство, диспонує в парламенті значнїшою більшостію, ніж попередній, домагає ся два рази більшє суми. Треба вправдѣ признати, що оностарає ся о переведенє важких реформ законодатных, але навіть найзнатнїшій орган, підпорок правительствє і коаліції, Neue freie Presse, зазначив, що вѣ ті реформи без реформи виборчої єсть недостаточні, — а однак же в справѣ сєї реформи правительство заявляє становище незгоднє з потребам і волею народною більшостію. Також поступованє правительства супротив руського народу не може бесѣдника спонукати до голосованя за фондом диспозиційным. Речник чєского народу — сказав пос. Романчук — що-но вказували на подѣ в чєській соймѣ; я мѣг бы також вказати на деякі подѣ в галицькій соймѣ, але лишю собі се на нинїшій раз. — Голосы польських послів гр. Пініньского і д-ра Рутовского та відповідь п. Романчука подають коротко в денський дневник, тож не буду их повторяти. При голосованні прийнято фонд диспозиційний 14 голосами против 5 [Чехів, німєцьких народоуцьвѣ, незалежних Слов'янцѣв і Романчука]; за міністерством голосувала правительствєна коаліція, межє нею і одніє Слов'янцѣ; 15 послів не було на засіданні.

У. Поступишиль.

На Мазуры..

Факт, що крава рада шкільна сего місяця перенєла „w drodze służbowej“ управителя чотирьох-класової народної школи, Русина п. Михайла Корецького, з мѣстечка Николаєва надь Дністром на Мазуры, і то глибоко на Мазуры, бо до Скавіни аж за Краков — факт той мусить глибоко застановити нас Русинів, бо-ж се небувалый досє провѣ. На Мазурах привыкли мы з-давна бачити кинєнних „ze zglądów służbowych“ чємало Русинів-заточєнцѣв — урядників політичних, скарбових, почтових і инших та профєсорів шкѣл середньих, був в роках 1880-их випадок, що і судового урядника [б. посла Петра Лявницького] кинєно на Мазуры, але щоб Русина учителя шкѣл народних з Русі перенєсено „w drodze służbowej“ на Мазуры — того досє не бувало, аж ось-тепер стрѣило се п. Михайла Корецького. Отже початок уже зроблений.. і то в порѣ, коли в краєвѣ радѣ шкѣльній засѣдав посол Барв'яський, проводник політики найвїшнього курсу, голова т. зв. головного комітету виборчого — чоловік, котрого політику гр. Станислав Бадєні поручає в соймѣ до наслідуваня вѣсьм Русинам.. Взвѣши на увагу пору, в якій зроблено початок киданя Русинів учителѣв народних на Мазуры, факт перенєсєня п. М. Корецького выступає передь нами ще тым яркѣше..

За що перенєсєно п. М. Корецького з Николаєва до Скавіни — не сказано. Декрет перенєсєня вїшньозвѣз президія краєвої ради шкѣльної [з підписом: Baderi] підь двєм 3 с. м., а в вѣмь сказано коротко, безь всяких мотивів: „C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła przemieścić Pana w drodze służbowej w myśl artykułu 9. ustawy z dnia 1 stycznia 1889. Dz. u. k. Nr. 16... do Skawiny od dnia 1 marca 1895...“ Заходь п. М. Корецького, як вѣнь — як довідуюмєсь — робив у краєвѣ ради шкѣльній, щоб єго полишено на посадѣ, осталиє безь успѣху, мимо того, що в користь єго промовляють важкі обставини.

Насамперед п. Михайла Корецького за шѣ-

нацьє лѣт службѣ учительської аж до хвилі декрету перенєсєня єго на Мазуры сповняє свої обовязки так совѣстно, що до послѣдньої мѣсєць хвилі зазнавав признаня вѣдь своихь властей. В роцѣ 1891 авансував зь учителя сѣльської школи в сѣль Пѣсках на сталого старшого учителя при 4-класовѣй школѣ в мѣстечку Николаєвѣ; в Николаєвѣ вѣдѣ 1 вересня 1893 р. признано єму найвїшню платню, яку учитель в мѣстечку може побирати; вѣдѣ 1 вересня 1894 р. жидачѣвска окружна рада шкѣльна поручила єму управу школи николаєвської; ба ще зь кѣнцем 1894 р. признано єму другій додаток пѣтлѣтний „за [остатнєх] рієє lat pienagapnej i skutecznej pracy...“ А вѣдтак п. М. Корецький — чоловік жоватий і отець девѣтеро дробньих дѣтей, зь котрыхь наймолодше числїть доперва кѣлька тиждївѣ, а що на удержанє так численної родни платня учительська очевидно за мала, то п. Корецький усильно старає ся о посаду в Николаєвѣ, де постѣє родову реальнѣсть, котра вѣ остатнєх роках давала можавѣсть выжити роданѣ народного учителя, зложєнѣ вѣ одинацѣи душ.. Отже можна собі представити: що значить для п. Корецького перенєсєня до Скавіни! Вѣднѣ треба взяти на вѣгляд і національну сторону. П. М. Корецький — щирый Русин, привязаний до своєї народности і церкви і бажачий дѣти свої выховувати в тѣмь душѣ — нараз знаєє ся в Скавінѣ за Краковом, де анѣ слова руського не чути, анѣ церковї руської нема.. „To wszystko jedno!“ — кажуть шовїністы польскї з Николаєва, котрі не могли стерпѣти того єгімен, що п. Корецький занавѣ ся основанєм філії руського товариства педагогічного в Николаєвѣ [хочь головою сего товариства єсть члєн краєвої ради шкѣльної посол Барв'яський] і устроєнєм в день збору філії богослужєня за упокій бл. п. Омєляна Огоновского, — але мы Русини мусимо рѣшучо запротєстувати, мовь-бы то було „wszystko jedno“: Польща а Русь, польскїй костєль а руська церковь!

„Як бы мы взялиє, такь якь треба“ — скажемо словами Шевченка, — якь бы зь одної сторони руські послы, а зь другої сторони митрополічїй Ординарієть рѣшучо обстали, де треба, за сѣмь першимь заточєнцєм учителямь народнымь!.. — Ану, чи обставити?!

Рада державна.

На вѣчерашнѣмь (в пѣтницю) засіданні палати послів предложив министр скарбу замкнєє рахункѣв за 1893 р.

Пос. Гавк з вѣтерпелював министра торговлѣ, чи готовѣ удѣлити учителямь шѣль народныхь і мѣських 50 процентѣв знизжєня цѣны вѣд на зѣлѣзницях державныхь?

Вѣдчѣтано протокол з тайного засіданя котрє відбуло ся вѣ четвѣр, — а зь протоколу показує ся, що вѣдчѣтано на вѣмь нѣтерпєліцїю пос. Кронаветєра до министра судѣвництва.

Зь порядку дневного приступлено до дальшихь нарадѣ надь закономь карнымь, именно надь частиною III-ю о злочинствѣх і провинѣх.

При дискусїи надь §§. 84—94 пос. Лянг заявив, що пѣсла єго гадки кары за злочинь головної зрады єуть за высокі. Головна зрада єсть політичнѣмь злочинѣмь і повинна бути такь трактована. Дальше підѣсь пос. Лянг політичній гонєня в Чехї; єго самого не имєновано резервовимь поручникомь, бо вѣ кондѣтѣ мавь записанє, що єсть чєскимь патріотѣмь. Вѣ 1869 р. сидѣв 6 тиждївѣ в слѣдѣчѣй вѣзницѣ, а до нинѣ не знає за що.

Игуменъ пос. Трайнифельсѣ уважавь кары, предкаданї за зраду головну, за лѣгдїй.

Пос. Сляма остєрѣгавь передь строгостію при злочинахь т. зв. політичнѣхь, бо судѣйска незалежнѣсть истнує у нась лиш на паперѣ. Вѣ самѣмь законѣ треба утворити деякі пѣліативы в вѣольности для стороннїцѣв політичнѣхь.

Министр судѣвництва гр. Шєнборнѣ

відповѣвъ на закиды, що судѣ в Австрїи єуть вѣновѣ незалежнѣмь, і противнѣ ся якимь небудь змѣнамь вѣ проєктѣ. — По промовѣ реферєнта Пініньского прийнято параграфѣ безь змѣн.

При §-ѣ о обидѣ вѣлїчєства домагали ся послы Кронаветєрѣ і Пацакѣ лагдѣвїшнѣмь стилїзаціи, бо пѣсля проєктѣваного тексту можна бы потягати до одвѣчалнѣости і историкѣв за критикѣ дѣяльнѣости далекахь предкѣв теперѣ пануючѣи родины. — По промовѣ реферєнта Пініньского прийнято параграфѣ безь змѣн.

Вѣ дальшій дебатѣ пос. Кайцлѣ, підпираний пос. Кронаветєромь і Шайхєромь жадавь вычеркнєня §-ѣу, де говорять ся о обидѣ монархѣв чужѣстороннѣхь державѣ, бо пѣсля того параграфѣ можна бы бути засуджєнѣмь за обиду короля Гоголюлю. — И той параграфѣ обороняв реферєнт Пініньскїй усильно, бо прийнято єго безь змѣн.

Слѣдуючє засіданє палати послів вѣ сєреду.

— Якь говорять, дискусїя надь закономь карнымь будє перєрвана ажє при кѣнци слѣдуючѣго тиждїя а вѣтомѣть зачєє дебата надь реформѣю податковою.

Підкомїтєть комісїи для реформи виборчої збїшовь ся вѣчера вѣчеромь на нараду.

Вѣ старочєскѣй Politik читаємо: Що в не говорити бы на коаліцію, то таки годѣ вѣ відмовити двохь великихь дѣл: поблїшеня жандармерїи і підвысєнєя фонду диспозиційного. Отже на кѣнцѣхь вѣстрѣ багнєтѣв поліційныхь і офіційныхь перѣ почнєє слава і гараздѣ скоалїзованихь. Чи не характеризувє вѣ той одній фактѣ достаточнѣо сущєство і тенденцію „єры отєрѣости і правды“? Але розважмо нинѣ лишь підвысєнєє фонду диспозиційного. Вѣдѣ коли в Австрїи вѣставєно ту позицію вѣ бюджетѣ, вынєсєла она 50.000 зр. Годѣ сказати, щобь попередній правительствє покрывлє тою дробнїчою своє выдатєк. Не покрывали, бо самѣ вѣдєнскїй головнїй органѣ офіційнѣмь за кожодчаснѣи систємы мавь що року великій дефіцїт. Але не наша рѣчь слѣдити рахункѣв, вѣ якїй спѣсѣбѣ і де роадѣбу бракуєчу суму. Ажє кабинетѣ Вїдѣмїрєцѣ-Плєнерѣ уважавь потрібнѣмь, поставити высєнєє на адвоєнє фонду диспозиційного. Министр-президентѣ старає ся на засіданні комісїи бюджетової оправдати ту „реформу“. Вѣнь сказавь, що фондѣ диспозиційнѣмь служить на се, щобь „при помѣчи прасы скрѣпати і поглѣбити австрїйську идєю державну та плєкати австрїйську самѣсѣвѣдомѣсть“. Но є суть газєты, котрі пѣсѣдують потрібнїмь духовнѣмь фондѣ до „скрѣдєнєя австрїйской идєѣ державно“, але стоять на „слабѣй основѣ економїчнѣй“, котру треба скрѣпати, єсли ті публіцѣстичнѣи органи мають выповнити своє патріотичнѣ мїсїю. Та теорїя, котра рѣзнїть ся вѣдѣ того всего, що досє уважано загальнѣю нормѣю що-до сущєства, цѣли і рода офіційальнѣи прасы, дає вправдѣ добрє свѣдѣцтво о знаменїтѣмь спѣсѣбѣ мыслєна президентѣи министрѣв, але годѣ єя правнєти цілкомь корєктнѣю.

Єсли австрїйска идєя державна ажє при помѣчи офіційальнѣи прасы має бути скрѣплєна, а плєканє австрїйской самѣсѣвѣдомѣости має бути піднєсєно ажє „инспїрованымь“ і добрє дѣтованымь газєтамь, то сїрєвдѣ не робить ся свѣтлѣи прєслуги австрїйскому патріотизмѣи, вѣжє хочь бы за-дѣла того, що якь разѣ офіційальнѣи газєты по найбільшій частї не мають знаменї публіцѣности, а вѣ ширшїхь кругахь населєня не мають найменшого кредиту підь вѣглядѣмь політичнѣмь. Бо в якимь спѣсѣбѣмь можуть они мати патріотичнѣ-выхованчу цѣль, єсли имѣ нестєє „матєріалѣ“ до выкованєя тої педагогічно-дїдактичнѣи мїсїи? Але єсли бы офіційальнѣи газєты навѣть були розширєні, то ихь впливѣ вѣ агадѣнѣмь змыслѣ бувь бы вѣльмь мінімальнѣмь, бо „не словами можна прїєднєти, лишь дѣла ми, а єсли слова не прїєднєють, то нїкимь чїномь плєчєнїє слова“, якь се свого часу справедливо замѣтивь д-рѣ Гєрбєтѣ в палатѣ послів.

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валоуа ч. 11.

перше и одинокое руске товариство асекураціе, припоручене Веч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Виреос. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріати всѣхъ трехъ Епархій, обезпечая будынки, скотъ, господарскій инвентарь, збоже въ зернѣ, и солодѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкѣдъ огневыхъ за возможно найнизою оплатою.

Зъ десять 1 сѣчня 1895 вступивъ „Дністеръ“ въ третій рѣкъ своего дѣловодства зъ слѣдующими фондами и резервами (посла стану зъ дня 31 грудня 1894 г.):
Фондъ основный въ сумѣ . . . 50.000 зр. — кр.
Фондъ резервный, нарастающій по мысли статута въ квѣтѣ . . . 21.218 „ 81 „
Резерва премій на рѣкъ 1895 . . . 20.813 „ 30 „
разомъ . . . 92.032 зр. 11 кр.

Въ першихъ двухъ лѣтахъ выдавъ „Дністеръ“ полицъ 39340, а выплативъ водшкодованія въ 299 случаевъ въ сумѣ 82.101 зр. 42 кр.

Шкоды ликвидуютъ ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ, а договоры заключенъ зъ вершими Товариствами контрасекраціонными подаютъ „Дністеръ“ можность обезпечувати и выплачувати и найвысшей сумы.

Полицы „Дністера“ приймае Банкъ краевый при позначкахъ поотечныхъ.

За посередничствомъ „Дністера“ можна заключати такожъ обезпеченія житъевъ на капиталы по-смертій, посаги (вѣна) для дѣтей и взагалѣ обезпечати ся на житъе послѣ всѣхъ возможныхъ комбинацій въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краюу, котре дае якъ найкорыстнѣйшій условія, и выдае полицы и квѣты въ рускомъ языкѣ.

Друки, проспекты и всякій полсненія подаютъ Агенты, установленіи у всѣхъ мѣстахъ и болшихъ селахъ, якъ такожъ Дирекція „Дністера“ у Львовѣ.

Зголошенія о удѣленіи агеціи въ мѣстностяхъ, де „Дністеръ“ не е заступленый, приймають ся.

Для старшихъ и молодыхъ мужчинъ!

препараты регенераций, уживаніи старшимъ штабовымъ лѣкаремъ д-ромъ Милеромъ подѣ мноюхъ лѣтъ зъ знаменитымъ успѣхомъ противъ всѣхъ нервныхъ недуговъ, повсталыхъ въ насѣдствѣ зниженія нервовъ и выкликавшихъ передчасне ослабленіе духа и тѣла. — Особливо вы-пробованъ яко скрѣпляющее средство противъ мужеской безсильности. — Цѣна зъ тономъ лѣкарскихъ поученьемъ уживанія 3 зр. 10 кр., зъ по-товою пересылкою 25 кр. болше за упаковку. Одино-кий головной складъ и мѣсе выробу: Антика св. Юрія. Вѣдѣнь У/2, Wimmergasse Nr. 33, куды треба пересылати зъ писемной замотовки. — Складъ у Львовѣ: Антика Ми-коляша 9—16

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдѣ даниа збожистый зъ своей доброты и за-паху пріятный
РОССИЙСКИЙ ЧАЙ
въ торгашахъ
В. АДАМОВИЧА
въ БРОДАХЪ
Фунтъ руске доброго . . . 1-40
Фунтъ наѣтнѣшого орѣха, омаков. зр. 3-60
Фунтъ „Пантеринъ“ пѣснѣромъ . . . 3-50
Фунтъ высвѣжѣ зъ наѣтнѣш. чаева зр. 1-20
Кава „Сиринъ“ франко 5 кильо . . . 9-50
315 32 — 52
ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

За 2 зр.

перероблюе старіи матераци цѣлкомъ якъ новіи. Дреліхъ до покрыванія матераций

16 поручае найдешевше 16—30

Іосифъ Шустеръ

Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.
Старіи колдры приймае ся до покрыва.

КАРТЫ БЗДЫ
ДО ПОВІНЧНОИ АМЕРИКИ
Голандско-Американскѣ товари-
ствѣ пароходной плаванъ.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
Щодня експедиція зъ Вѣдѣня.
Послѣдня безплатно.

ТОРГОВЛЯ БЛАТНА

Антонъ Шандера

въ Станиславовѣ

улиця Сапѣжницька ч. 5

поручае

на теперѣшній сезонъ

Матеріи на вечерковій одягъ, полотна, шіртинги, сукна и всѣ въ обсягъ ювеніи торговлѣ входящій товары въ наиболшій выборъ и по найдешев-48 шихъ цѣнахъ. 8—39

АНТОНЪ ШАНДЕРЪ.

ТУТКИ цигаретовъ 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ. Львовѣ, ул. Галицка ч. 12.

ДИВО

высвѣтлюють нашъ найновѣйшій на вы-ставѣ въ Чикаго преміованій

Правдивый швейцарскій годинни-ки кишеньевъ зъ наслѣдуваного ЗОЛОТА

Remontoir-Savonette (зверхна накрывка) и 3 зъ правдивой имітаціи золота на-крывки зъ найдѣлѣшимъ веркомъ, якъ найточнѣйше зрегульованымъ.

Ся годинники завдяки своему прѣгвар-ному выключеню, богатому артистичному вырзуваню (можна достати и гладкіи) не можутьъ навѣтъ фавовой знатокѣи вѣд-рознати водѣ правдивыхъ золотыхъ го-динниковъ а за добрый ходъ дае ся три-лѣтню гарантію на писемѣ.

Цѣна одной штуки 8 зр.

Подобный годинникъ збраний въ выключеню и серку лише 6 зр. — Дамскій годинникъ, три накрывки зъ правдивой имітаціи золота, для пѣней бласко-ти кирилий, для дѣлѣ найточнѣйшій лампушки бласкокой зъ брѣльками — штука 1 зр. 50 кр. до 3 зр.

Нашихъ годинниковъ за для ихъ знаменитой певности въ ходѣ уживаютъ по-наиболшій части урядники и т. д. и можна перегля-нути у насъ согенъ писемъ зъ признаньемъ. Можна достати за при-сланьемъ грошей або за послѣплатою одного лише за посередничствомъ Commissions-Waarenhaus der Ersten Schweizer Taschen-Uhren-Fabrik, Wien, II., Taborstrasse 44.

Грошъ звертае ся, если товаръ не сподобася ся.

НОВО ОТВОРЕНЫЙ СКЛАДЪ ФАРБЪ, МАТЕРІАЛѠВЪ и т. п.

фирмы

Л. ВЛОДЕКЪ и А. КРАЄВСКІЙ

Львовѣ ул. Гетьманска ч. 4.

Поручае и достатчае всякій артикулы и матеріалы домово-господарскіи, малярскіи, лакарничіи, промысловіи и т. ин.

Замовленія зъ провинціи водворотною почтою!

Цѣники на жаданье даромъ и франко.

(Импресса, Львовѣ.)

59 3—6

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсѣ оставшій ся зимовій товары продають ся за-для спо-зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ водѣ 60 кр. до 2 зр. 500 оставшихъ ся блюзекъ водѣ 70 кр. до 3 зр.
250 великихъ хустокъ Гімалая водѣ 1 зр. 75 500 дитнячихъ сукенекъ водѣ 70 кр. до 1 зр. 50 кр.

Богато дитнячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неглижѣвъ и шляфорокѣвъ выпродуе ся по половинѣ цѣны.

Кѣльасотъ волѣчковыхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, гальокъ, бѣла Ггера, бархатного якъ та-кожъ великій выборъ оставшихъ рѣштокъ коронокъ, стѣлокъ, гафтизъ, бортѣвъ, вельонѣвъ, шовко-выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такожъ будутъ выпродуватись оставшій зъ сезону капы на лѣжка, на столѣ, дѣлякѣ трохи ушкодженіи диваны саломѣвъ, коцы на конѣ, ватованіи колдры и коцики на лѣжка по такыхъ цѣнахъ:

500 кашъ на столѣ водѣ 85 кр. до 3 зр. 200 коцѣвъ ламафляневъ по 3-40 зр.
200 поодинокихъ кашъ на лѣжка водѣ 2-50 зр. 50 штукъ 3-метровыхъ коцѣвъ до вѣдѣль-
до 4 зр. водѣ 3 до 5 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ водѣ 75 кр. до 1-50 кр. 30 стрижѣныхъ 3-метровыхъ килимѣвъ саломѣ-
80 парѣ коронковыхъ занавѣсъ водѣ 1-40 зр. новыхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-
до 2-50 зр. ми по 22 зр.
1000 фантазийныхъ таблѣтокъ на столѣ по 25 кр. 50 стрижѣныхъ килимѣвъ на стѣну водѣ 4-50
50 занавѣсъ джуповыхъ водѣ 1-20 до 1-50 зр. до 8 зр.
150 поодинокихъ килимѣвъ передъ лѣжка водѣ 1-30 до 1-80 зр. 50 саломѣвыхъ килимѣвъ по 6-50 зр.
30 шт. колдеръ вовьяно-атласовыхъ по 5-75 кр. 100 рогожокъ водѣ 40 до 80 кр.
100 коцѣвъ фляселевыхъ (Гегровскіи) по 3-50 зр. Богато сотокъ останѣвъ килимѣвъ 8—10 ме-
тровъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонова выпродажъ потребае лише такъ довго, якъ довго будутъ на складѣ згаданіи товары.

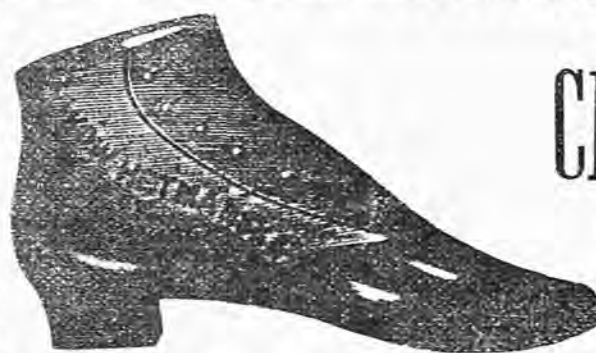
Зъ злубокихъ позважаньемъ

Зарядъ вѣдѣньск. магазину AU LOUVRE

4895 243 —

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Всѣмъ въ провинціи надѣсланіи порученія колдождуе ся найкорыстнѣйше и найкороче.

СКЛАДЪ ОБУВИ

зъ

МЕДЛІНГСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесенный цѣлковито

77 23—0

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улицы Синкстуской ч. 6.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. и. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купув и продае

Всѣ эффекты и монеты

по курсѣ денноу найточнѣйшомъ не вчисляючи цѣнахъ провизіи.

Яко добру и певну мѣлокацію поручае

4 1/2% листы ипотечный
5% листы ипотечный преміованій
5% „ „ безъ премій
4 1/2% листы товариства кредитового земского
4 1/2% „ „ Банку краєвого
4 1/2% позичку краєву галицкую 3483
4% позичку провінціалну галицкую
5% „ „ буковинскую
4 1/2% „ „ угорскихъ зѣлѣницъ державныхъ
4 1/2% „ „ провінціалну угорскую
4% угорскій облигаціи индѣмнізаційный

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купув и продае

по найкорыстнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае водѣ П. Т. купующихъ вѣдѣлькѣ выльсѣваніи а вже платий мѣсцевіи паперы цѣны, такожъ заварий купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленія, а заварѣний лишь за водчисленьемъ справедливыхъ коштовъ.

До эффектѣвъ у которыхъ выйшли купоны, доставляе новіи аркушѣ купоновъ, за зворотомъ коштовъ, котріи самъ поноситъ

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Отепеленни крижмалки се по дѣта 6 пр. вода однос
стрѣжи кшаратован а въ рубрици „Надбсѣлане“ по 20 пр. и. а
Медики чмалки се по 18 пр. вода стѣжика.

*) Уважамо за відповідне тутъ вказати, що зв'мжжъ „кооптованыхъ“ членовъ т. зв. Головной рукой комитетъ выборный стративъ уже одного, д-ра Костя Левникова, который, бывши выбраннымъ навѣтъ до складу президиума звъ чинномъ секретаря, красененько на письмѣ подакувавъ за честь ему учинишу. — *Прим. Ред.*

мась о то миколаївського постерунку. Додати належить, що жандарми не виказали ся ніяким припорученням влади до інтервенції в львівські чатах і тим менше до заборони книжок. Та не конець ще на том! На другий день по зборах, т. е. 18 н. ст. лютого вислав нововибраний, виділу по мысли закона повідомлення до ц. к. старостів о том, як уковестити у нас, а за кілька днів одержав ц. к. суду повітовий в. Николаєв приказ перевести дохаженьє кареє против членів виділу яко обвинених о провину приналежности до тайних товариств з §§. 285 и слѣд. закона карного.

Се короткій а зовсім вірний, бо на автентичних жерелах одержаний факт. З факту сего плявуть для загалу Русинів и загаль для загалу свободних горожань нашого краю так страшний консеквенція, що мимохоті насуваєсь питання: де ми живемо и чи обов'язують у нас для нас закони?

Конституція позволяє зв'язувати товариства и належати до них, а тут правильно існуюче товариство, котре сповняє всі обов'язки приписані законом, стає на себе інтервенцію жандармерії, котра неправдо входить до його дому, неправдо забирає книжки, а відтак же члени его підпадають під судово-карне слѣдство за приналежність до тайного товариства! Значить: середь суспільности здавалось би право зорганізовані дють ся рвати, котрі в хіба провією правного стану, а виставляти собі характер самоволь и надужити! Для чого? Відповідь насуваєсь сама собою. Се читальня руска, розсадник руского духа, а тепер доба передвиборча...

И за для одной невинної читальні аж тільки так разачити надужити, ужито тільки способів! Жандарми — порушення права до мового — неправдо забирає книжок — до ходженьє судово-карне о тяжку провину. И стало ся се не для придушення якогось-небудь акції ворожон краєви або державі, и не може ніхто заслонюватись маревом москвофільства або соціалізму, бо тут ходило о читальню „Просвіти“, тон самон „Просвіти“, котри представителем єсть тепер [случайно часово] посол Баранівський и котри членом єсть посол Вахнянин! Не вже-ж же навів посмівку ти панове говорити про зміну системи? Не вже-ж не здобудуть ся на стільки відваги, щоб там, де ходять о чисто-народній конституції, в котрих они самі беруть участь, вступитись прилюдно за тяжку кривдо и вольничим порушенням права?! А може поради і в свій случаю „свідіти тихо и зосити“, як отсе раджено перенесеному на Маури учителя Корецькому... Побачимо!...

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

Ситуація коаліційного міністерства — читаємо в Reichspost — значно погіршилась. Інтервенція Штайнвандера в справі послідньої емісії позички золотом показує, що проба, прудити німеччини національній до коаліції, доси не подала ся, — не присутність італійських послів з Метрін в часі помертної згадки за арх. Альбрехтом не дозволяє міністерству відноситись прихильно так як доси супротивляв клубу Коронінію, впротий той клуб и так розпадає ся. Але найпривірша ситуація кабінету що-до клубу Гогенварта. Звѣстно, що ір

Вурмбрандт, який довів з трудом до компромісу в ствирісному соборі, а тимчасом той компроміс не може знести острійшого клімату у Відні... З того, що стало ся в Градці в Відні, виходить великій клопот для кабінету. Кабінет вставив в бюджет позицію для гімназій цільнійскон и клубу Гогенварта обстає, щоб ту позицію ухвалено. Лівія противна тій позиції, так само Німці-націонали и мабуть клубу Коронінію. В свій случаю рішенє лежить в руках молодод-Чехів, а они будуть голосувати за міністерством. Отже міністерство побідить при помочи голосів своїх найзав'язаніших ворогів найсильніше сторонництво коаліції! Така побіда не пережить довго міністерство. Найбільше прикрою буде ситуація для міністерства Вурмбранда и Плєнера, котрі дочекають ся того, що мусять голосувати против власного сторонництва. В 1878 р. кабінет Аврерсерг-Лассерг був в подібній положенню. Головна підпора того кабінету — лівія під проводом Гербста и Штурма — відпала від него в босанській квестії. Міністерство могло босанську політику переперти лиш при помочи тоді опозиційної правлі. За помічю Гогенварта, Дунавського и Пражского побідив кабінет лівію, але побідивши свою власну партію, и сам кабінет вже став мертвим и мусів уступити. Тепершня ситуація нагадує вельми тогдешню. Ми ширі бажаємо, щоб справи так само розвинулись.

Выборы до сойма галицького — як доносить з Кракова до N. fr. Presse — мають відбутись в червні.

На послідньому засіданні чеського виділу краєвого в Празі вказав член виділу д-р Подліппа на обставину, що архан. Альбрехт, будучи яко княз тшвинський леванком корони чеської, не полишив по собі мужеских наслідків, отже виділу краєвому яко заступников корони св. Вячеслава, прислугує право нарядитись, кому має принасти княжество тшвинське, яко леван коронне. Виділу краєвий, котрому проводив ір. Войт. Шенборн, ухвалив, що та квестія має розсвідитись и о ній здати справу виділу краєвому.

В суботу рано подано в двох телеграмах, в одній з Вроцлава а другій з Петербурга, вѣсти про нові демонстрації студентів в Росії. Після вѣстей з Вроцлава, студенти петербургского університету постановили вночі з дня 21 на 22 н. ст. урядити велику демонстрацію під вкнами анічбонской палати в цілі вручення цареві петиції о зміну університетского статута. Повідомлена о том поліція окружила кордоном палату. Однак студенти не залишили так свого наміру. Перша стріча з поліцією наступила перед театром; до другої поважнійшій, прийшло перед реставрацією Полкина, де поліція не дозволила студентам зібратись. Студенти повтовкали там вкна, поломали двері и рушили походом зложеним з 300 осіб до царської палати. На анічбонському мості шеф поліції вбавив их, щоб розійшли ся, але замість відповіди вбав почув лиш лайку и погрози. Прийшло отже до бійки, в котрій по стороні поліції стали також сторожі поближніх каменів, а ціла та подія скінчилась на том, що много студентів поранено, а кількох арештовано. Вншнім трохи свідіть представляє ту демонстрацію телеграма з Петербурга. Після тон

всь затвердженою властивим ц. к. старостом, именує доживним членом палати сойма — сля інійк перешкоди не заходить — найстаршого сына помершого посла, а сля бы такого не було, то найближшого кривного его або его жены, а сля бы посол не мав ані жены ані кривних, то найлучшого політичного его приятеля.

4. Сля бы мандат опорожнив ся через арешт або утрату по причині неблагонадежного поведєня, натоги намістник краю при захованю тих самих формальностей пменувє послом доживним одного з кривних засідачних уже послов, и то по черзі після алфавету, при чом належить заховати поділ на курін виборчі и на народність посла, по котрім опорожнив ся мандат.

5. Закон сей не може бути змінений, доки хоч бы і найменшій клуб в соймі на се не згодать ся, а то під загрозою зради сповнено на народ.

Сей проект закона повинен бы внести послы вибрані Головним руским комітетом виборчим. Руськи завжди уходили за демократів, тож ніхто не мав бы відваги помовляти их о реакцію, — они-ж можуть сміло числити, що і нинішня демократія польска в соймі підпре их внесенє, а більшости соймовой дадут раз нагоду переконати ся, що вкни добавь сойма таких Русинів,

телеграми мала бути се звичайна студентська „геда“, підчас котрог зачеплені студентами каменний сторожі призвали на поміч поліцію и дали причину до описаного ковалітету.

Як бы там в було, мы не вірячи ніяким пересадним вѣстям, одного факту заперечити не можемо, а именно того, що між студентами в Росії справді панує в послідніх часах велике невдоволенє. Незадоволенє то проявил ся салльнше безпосередно по смерті царя Александра III. грудневими демонстраціями студентів московского університету, котрі закінчили ся численними арештованями. Причина годішних демонстрацій була — як подає N. fr. Presse — така: Предсѣдатель московского товариства историковъ и археологовъ, профессоръ Ключевскій посвятивъ протекторство товариства повійному цареві Александрові III, посмертну згадку, котра студентам дуже не сподобала ся. „Царь Александръ III. — сказавъ проф. Ключевскій — спасъ від погуби европейску цивілізацію и зробивъ зь Росії культурну державу. Про него скаже наука, що він в имя правды збѣднєвъ собі публичну оцінку, що вбав причинив ся до розвою и зросту всего, що добре и побіє вь Росії историчну науку.“ Як раз ті слова студентам не сподобали ся для того, що власне царь Александръ III. заказавъ звѣстному историкові Вильбасову, авторові славной „Исторіи Катерины II.“ печатати далше свои студії. Коли проф. Ключевскій при двох других нагодах публично повторив ті самі слова, а вкници и випечатав их в издавничтві исторично-археологічного товариства, студенти рішили запротестувати. Протест их був оригінальний. Они закупили значне число примірників згаданой промовы и прилпили до кожого примірника літографовану байку Фонтану Визави, в котрій представлено, як на вѣсти про смерть царя звѣривъ лѣва сходять ся на похоронь его всі звѣрята. Підчас, як лист вь посмертній згадці не знаходивъ вже слів похвалы для небіжика, одна лиш кертця посмѣла озвати ся: „що за нужденє лѣзунство!“ „Не дивуйте ся — сказавъ й на те пест, — менш звѣрята мусять хвалити великого звѣра.“ Сею байкою заосмотреній примірника розблали студенти всім профессорам и достойникам в Москві, а Ключевскому урядили на університеті демонстрацію, за котру девять учасників покарає, трох relegовань, а шістьох арештом. Коли-ж студенти в цілі заявленя протесту проти тої кары зійшли ся в університетскім городі, их окружили козаци и многих арештували, з поміж котрих 44 прогнано з всіх університетів в Росії. Се вызвало ще більше незадоволенє між студентами не лиш в Москві але и в Петербурзі. Они постановили выслати до царя Миколи II. петицію з жадањем амністії для засуджєних и заведеня ліберального університетского статута з 1863 року. Таку саму петицію з жадањем амністії вручило московскому генерал-губернаторові також 42 профессорів. Однак обі петиції не помогли ні трохи, а многих студентів выдалено вже з міста. З цілю тою исторією стоять в звязи и найновішій поділ з Петербурзі, про котрі газети поки-що подають дуже баламутній вѣсти, котрі однак мусять мати якусь підставу.

яких та більшість давно вижидала. А що мои погляды на польску демократію не вроня, на се дав доказы Kurjer Lwowski в своих сегорбних справозданях „Z izby sejmowej“. а Kurjer-а чей-же о брак засад демократичних навѣт и люде доброї волі помовляти не можуть. Зь проектом обмеження автономіи рад шкільних мѣсцевих и вь погляд на нешкідливість внесенно проекту дотычного закона для народу руского годять ся як найкрасче Kurjer з хлопским послом бродского повіта, а выводы Kurjer-а так мені до серця промавали быстроумными насильствами з руських послов-опозиціоністів, що я зь мудрих демократично-польских дотепів був аж прослезив ся..

Зь найновішого обяву житя коаліції рускою годять ся занотувати вѣсти, що всі швєвцяті кандидатів Головного комітету на мандаты посольскій запремуєрували „Правду“, офіційну часопис політїки коаліційної, вь виду чого редакція „Правди“ рѣшила ся, побачивши такий сильний зрѣст передплатників, выдати „Правду“ два рази на місяць вь цілі крившого побороуваня — переворотних идей народовців.

Отъ тільки замъ зь суцасноі літописи на сей разъ. До побачєня!

Подборники.

— Память XXXIV роковинъ смерти Т. Шевченка обходять будуть львівскій народий товариства: „Просвіта“, „Наукове тов. им. Шевченка“, „Народна Рада“, „Руска Бесѣда“, „Клуб Русинів“, руске товариство педагогичне, „Зоря“, и „Львівскій Боян“ около 14 н. ст. марта величавым концертом, вь котрм прервали участь свою славно-звѣстній Вп. С. Крушельницка и Вп. Ф. Машуга. До того концерту учить ся наш Боян, котрому львівна часть продукції принаде, вже від 4 місяців під руководством вострудженого дїрїента о. О. Нижанковского. По концерті загадує „Клуб Русинів“ урядити, скоро на те позволять власти томолю, на котрій рад бы розпродати решту позбавших ручних робіт призначєних на памятник Т. Шевченка. О речниці и програмѣ того певно найвєлєчавішого концерту, який був даний вь памяті роковинъ, оповѣстимо блище сими днями.

— Видѣль „Львівского Бояна“ повідомлює всіх своих членів, що вь огляд на участь членів „Львівского Бояна“ вь концерті, який устроє тов. „Зоря“ дня 3 н. ст. марта з цілю збільшеня фондів на власний дѣм, надто зь огляду на близьке святкованє роковинъ смерти Тараса Шевченка концертом, порѣшивъ чтобы передконцертной пробы хор мѣшаного відбували ся вьдѣ теперь що вѣторка и пятницѣ. Вь наслідокъ того зыває видѣль всіх своих членів, чтобы, позавши відъ слѣдуючого вѣторка, т. е. відъ завтра, вь комплетѣ вь точно о год. 7½ вечеромъ вь комнатахъ „Руской Бесѣды“ явили ся. — Рѣвночасно звертає видѣль увагу всіх своих членів на постанову регуляцію, котрий позволяє тільки тым членам брати участь вь концерті, що у всіх заповѣдєных пробах (вь свій случаю позавши відъ завтрашньої) личну участь беруть, и що тільки ті члєны можуть користати зь правъ статутномъ предвиджєных. — За видѣль „Львівского Бояна“ — Волод. Шугевич.

— XIII надзвичайне засѣданє фільомогічної секції наукового товариства имени Шевченка відбуде ся дня 26 н. ст. лютого с. р. о 6-й годїй вечеромъ вь канцелярії товариства, ул. Академична ч. 8 пов. I зь слѣдуючимъ порядкомъ дневнимъ: 1) Доповняючий виборъ управы секції. 2) Реферат проф. д-ра Грушевского про працю проф. И. Кокорудзак „Омелія Оговоскій и его дѣяльність.“ 3) И: ванъ Копач читати буде свою працю: „Омелія Партицій (некрологъ)“. 4) Внесеня и интервенції членів. 5) Выказъ, зладжєный секретарем секції, неологоджєных справъ зь 1894 року.

— Процѣсь тернопільской т. назв. омладины розпочне ся передь судомъ присяжныхъ 4 н. ст. марта и потрєває 8 дѣвѣ. Провдѣ обіи президентъ суда Кривницькій, его заступникъ назначєный сов. Позняк, вѣтантами сов. Шабенбекъ и секретарь Кравчикъ, а проктоломатомъ аскултантъ Гомєк. Обжаловувати буде прокураторъ Вечеряк. Вь оборонѣ возмуть участь адвокаты: Соронь, Дулемба, Лєсєвич, Лєвдавъ и конціпєнтъ Розєнфельдъ. Розправа що-до головної державной зрады відбуде ся яво, а що-до обѣды мавстату тайно.

— Стіпендію зь фонда Павла Черлючакєвича вь сумѣ 50 ар. рѣчно надасть совѣтъ Народного Дому на предложєнє о. д-ра Іос. Черлючакєвича Володимирова Черлючакєвєвича, учєновіи III. клєсы гімназії вь Перемьшлї, сынові парохъ зь Маковисєка, близькому своякові фундатора. Надѣлений буде одержувати сю стіпендію до скінченя гімназії.

— Посольскє справозданє зь своей дѣяльности складаєть ко. Левъ Пасторъ, посолъ до ради державной зь повѣстовъ Чешановъ-Ярославъ вь двѣх 12 н. ст. лютого вь Чешановѣ и 13 вь Любачевѣ, при численній участі виборців. Кє посолъ подає свои погляды на проектъ закона выборной реформы, на справу о конкуренції церковной, о податковій реформѣ, о новій цивільній процедурѣ, регуляція рѣвъ, законѣ меліорацийныхъ, своихъ, недѣльных відпочинку, торговельныхъ трактатъ, ревизіи грунтового катастроу и т. ин. Збраний по выслушаню справозданя удѣляли послови вѣтумъ довѣри.

— Розширенє львівского університету. Для лѣкарского видѣлу львівского університету мають побудувати ся два нові будинки, одинъ для патологічної анатомії, для експериментальной патології и для судової медицинѣ, другій для лѣкарской хемії, гаймѣи и фармакології, а то на грунтахъ, котрі мѣсто Льбѣв дає безплатно. Кошты будови одного обчисленъ на 192.364 ар., другого на 170.058 ар., внутрішнього-жє уладжєня на 22.730 ар. и 26.475 ар.; крѣмъ того досыт значній будуть кошты заложеня центральной стації для електричного освѣтленя всіхъ институтів лѣкарского видѣлу, та зрѣвнаня, обгороджєня и прикрашеня терєну, на котрѣмъ стануть будинки. Цѣлий коштованє обчислений на 508.000 ар. Але вь наслідокъ заведеня лѣкарского видѣлу треба зарадити такожъ недостачи замѣщеня вь старѣмъ університетскімъ будинку. На се має ся закупити грунтъ коло збудованого вже институту хемікального за цѣну 29.500 ар., на котрѣмъ має стати институтъ фізикальный, що буде вь собі мѣстити такожъ салъ для математикѣи и географії, а стоячий вже на томъ грунтѣ дѣмъ буде служити яко зоологічний институт. Цѣлий коштъ обчислений на 132.000 ар. Загальна сума коштівъ 640.000 ар. має бути позискана способомъ позачин. Внесеній вь четверѣ до палаты пословъ правительственный проектъ домає ся поки-що дозволу на зятягєнє сен лѣше позачин, але рѣвночасно заповѣдає, що заразъ по збудованю фізикального институту треба буде перевести рѣвнй перемѣны вь старѣмъ університетскімъ будинку, а то: збудувати авлю, головній сходъ и присѣнокъ

ПОДЯКА.

Важке горе завитало під нашу стріху. До нашого супокійного оселі заставив. ангелъ смерти и велівъ попрощатися на все, бо на віки, зъ рідними, покійний Людина зъ Ціапановських Левичей! Не стало наразъ мужеві сердечного и любого дружини, не стало дитини найлучшої матери, не стало жінчині повного благо-роднихъ честнотъ а въ хранимъ ріднийи осталася поро-женна, котру нічимъ не заступити! Ми остали вічимъ не потішені и надармо шукаємо Того, у котрого тільки тепла, тільки посвячене було для своїхъ ріднихъ, для своїхъ дітей, для тихъ, що Она еще маленькихъ за ру-ку взяла и въ школу завела — въ науку, наказуючи по словамъ поета: „Учи ся сердечко! коліся зъ вѣсь будуть люде“. А коли днес такъ скоро, такъ ненадійно оспрогала насъ, то лишила по Собѣ — у насъ не жалъ, не горіи слези, а розпукъ покаяннихъ Нею сиротъ! Та якъ небудь стало ся, то нехай же дѣя воля Господня! Бо-жъ не намъ на про зъ Тобою стати, не намъ дѣла Твоя судити... Піддаючися зъ покорю воли Всепогучого не можемо тутъ приабути на щирі докази вѣровати знакомихъ по причині навістившого насъ горя, на по-мѣч, зъ якою посілиши насъ добріи и щирі люде. Щиро дякуємо проте Вишванжанимъ Панамъ Докторамъ Иванови Куровцеві, лікареві въ Калущіи и Евгению Озаркевичеві окружному лікареві въ Рожатіві, що въ часъ дошпои недуги Покійной сѣлиши все охотно не зважаючи нѣ на пору нѣ на невыгоду, щоби лишъ слу-жити недужій своєю свѣтлою и досвідною радою та со-вѣстною лікарською помоцею. Приймавте проте оба панове вѣдъ насъ опечаленихъ щире Спасе-Богъ! Сердечно дя-куємо Вѣсьмъ Тимъ сродникамъ, приватимъ и знакомихъ, котріи въ часъ недуги Покійной пам'ятали за нашу стрі-ху а вѣдвдуючи Покійну старали ся принести польгу въ би терпѣннихъ, старали ся потішити и засмучену ро-дину! Спасе-Богъ Тобѣ Впов. Панѣ Амаліі Ренефортъ за се, що не одну годину и днину посвятила Ти, щоби Покійній управити скорбний часъ терпѣн та що по-служила Ти намъ неразъ радою и дѣломъ!

Колі-жъ Покійна розпачала ся зъ сими свѣтомъ и треба було обійти наисумайше для насъ торжество похоронівъ то на вѣсть о смерти посілиши добріи люде, щоби звеличити сей сумний правникъ. Тожъ дякуємо сердечно за участь и трудъ въ водравѣ похорону Вѣс. оо. І. Макаревичу, Ю. Филиповичу, І. Головковичу, Т. Павлюковичу, В. Небелюковичу, І. Шуровскому, Соз. Мед-вевскому, Богачевскому, Готовскому, Зарицкому и Гле-бовичу! Спасе-Богъ Вамъ Вѣс. Добродѣ! — Спасе-Богъ Вамъ и особно те дякуємо Вамъ Вѣс. Отче Мед-вевский за Вашу трогачую проповідь въ церквѣ выголо-шену, Вамъ же Вѣс. о. Ю. Макаревичу за проповідь въ водравѣ похорону и сердечай слова выголошеніи въ по-слѣднѣ надъ челоюстою могилы! Благодаримъ сердечно Вамъ Впов. Пане Директоре Назаровичу за Вашу трудъ и здѣлану намъ прислугу, Вамъ Впочт. Пане Николаю Комару, що мимо недугъ прибулисте на сумий похоро-ни до насъ, на котрихъ Ви все пам'ятали! — Дякуємо сердечно вѣсьмъ Впов. Знакомимъ Панамъ и Панимъ за участь въ похоронахъ и заявлене опечаленой родинѣ співчувте! Щире Спасе-Богъ Вамъ Честній Громадяне зъ Княжівського, зъ Янівки и Ясенівця и Вамъ Хвальний Братства церковний зъ тихъ сѣлъ за се, що такъ численно збѣрали ся Ви в посѣщеніи радо, щоби въ послѣднѣ зъ слезами провѣсти на мѣсце вічного спокою Вашу Добро-дѣйку. Дякуємо вѣсьмъ Честнымъ співкакамъ зъ тихъ сѣлъ а надовсе Честнымъ Співкакамъ славного цѣль-ского хору, за се, що прибулисте, щоби в гарнимъ співомъ, жалобною похоронною аутою — звеличити сумий похорон! Спасе-Богъ, Вамъ за все добріи люде!

Княжівске въ лютомъ 1895.

Левъ Левичій мужъ, Олександръ, Николай, Володи-миръ, Левъ, Михайл и Стефанія дѣти. 68

Випробованіи яко найліпші

Зелѣзні діagonalні борони

зъ рухомими звенами

доставляе найдешевше

Умратъ и Сполка

фабрика машинъ господарскихъ ПРАГА-БУБНА.

Уживаючи тихъ рухомихъ боронъ при повздовж-номъ и попережномъ скородженю приладжуе ся знаменито землю підъ засѣвъ тамъ, де въ осени глубоко орано. Ті борони нищать такожъ бурянъ и мѣшають дуже добре землю.

Каталоги даромъ и оплатно.

Філія: Львівъ, уліця Городецька ч. 61. 2-3

Знаю вѣдъ многихъ дѣтъ ц. к. управ. раѣнерія спір-тосу, заасмотрѣна найліпшими приладами ректифікаційними найновѣйшою системою, фабрика руку, лікерівъ и одцу

Юлія Миколая Наслѣдниківъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старіи польскій силній горѣвки, дуже добріи розоліси, лікеры, румы правдивіи зъ Ямайки, якъ такожъ найліпшою якостіи яравей спеціальніи якъ: Народоука, Dziennik, Szczytek, Karpatowka, „Дябелъ“, Помаранчева не солодженая, Ратаѣя, Деревянка и т. п. горѣвки укрѣпленіи и однокіи правдивіи если зъ нашого фабрикъ спроважений.

Однокіи зерело въ краю для пш. антикарѣвъ, до побі-ража альбозолу абсолют. и найчастѣйшою спиртосу, до цѣ-лей дѣланняхъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого. Правдивий спиртосу однокіи найкращійи, здорожю не шкодний, бо не виробляваний въ осеніи одтовою.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ вѣдъ мінеральныхъ І. Йоллеса, уліця Кароля Людвика ч. 29. 4912 40-104

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончила съ г. 1893. первое десятилетіе своего су-ществованія и выносила съ дня 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи суммы въ сек. жилищныхъ	зр. 24,268,630-15
огневой	231,429,863-08
Доходы належитостей асесур. вѣсьхъ секцій	2,731,326-08
Выплаченныи капиталы ренты и шкоды вѣсьхъ секцій	22,774,475-93
Фонды резервныи и гаранційныи вѣсьхъ секцій	5,830,306-40
Фонды омеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи“	398,449-36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: убезпеченія на житѣ капиталовъ и рентъ. въ сек. IV: убезпеченія отъ шкоды огневыхъ будынокъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ помилки:

убезпеченнымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, профессорами и урядникамъ автономнымъ съ приватныхъ заве-дений съ правомъ на емеритурѣ.

„Славія“ принимаетъ зголошенія о удѣленіи агенція на мѣстности и окрестности, где не имѣетъ еще агентуры.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсей оставшіи ся зимовіи товары продають ся за-для спо-зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ вѣдъ 60 кр. до 2 зр. 500 оставшихъ ся блузнокъ вѣдъ 70 кр. до 3 зр.

250 великихъ хустокъ Гималая вѣдъ 1 зр. 75 500 дитячихъ сукенокъ вѣдъ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитячихъ плащѣвъ, одягѣвъ дамскихъ, нагліжѣвъ и шафрокѣвъ выпродуе ся по половинѣ цѣны.

Колькасота волбковихъ хустокъ, зимовыхъ рукавинокъ, галюкѣ, бѣльа Егера, бархатного, якъ та-кожъ великій выборъ оставшихъ рештокъ коронокъ, стянжѣвъ, галѣвъ, бортѣвъ, вельонѣвъ, шовко-выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такожъ будуть выпродуватися оставшіи зъ сезону капы на лѣжка, на столѣ, дѣлкіи трохи ушкодженіи диваны самоновіи, коцы на конѣ, ватованіи колѣры и коцики на лѣжка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на столѣ вѣдъ 85 кр. до 3 зр. 200 поодинокихъ капъ на лѣжка вѣдъ 2-50 зр. до 4 зр.

400 поодинокихъ занавѣсъ вѣдъ 75 кр. до 1-50 зр. 80 паръ коронковыхъ занавѣсъ вѣдъ 1-40 зр. до 2-50 зр.

1000 фантазийныхъ таблѣтокъ на столѣ по 25 кр. 50 занавѣсъ джугтовыхъ вѣдъ 1-20 до 1-50 зр. 150 поодинокихъ килимѣвъ передъ лѣжка вѣдъ 1-30 до 1-80 зр.

30 шт. колдеръ военныи-атласовыхъ по 5-75 кр. 100 коцѣвъ фланелевыхъ (Гтерѣвскіи) по 3-50 зр.

50 коцѣвъ ламафлянехъ по 3-40 зр. 50 штукъ 3-метровыхъ коцѣвъ до фдаленъ вѣдъ 3 до 5 зр.

30 стриженихъ 3-метровыхъ килимѣвъ салъ-новыхъ и черковныхъ зъ малыми сказа-ми по 22 зр. 50 стриженихъ килимѣвъ на стѣну вѣдъ 4-50 до 8 зр.

50 салъоновыхъ килимѣвъ по 6-50 зр. 100 рогожокъ вѣдъ 40 до 80 кр. Богато соготъ оставшихъ килимѣвъ 8-10 ме-трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонова выпродажъ потревае лише такъ довго, якъ довго будуть на складѣ згаданіи товары.

Зъ глубокимъ поважаніемъ

Зарядъ вѣденск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Вѣсьмъ зъ провіаціяи вадѣсаний порученія полагождуе ся найсовѣстѣйше и найскорѣй.

Рухъ поѣздѣвъ желѣзничихъ

зачинний зъ днемъ 1 мая 1894 поѣла годинника середно-европейского.

Приходить до Львова зъ	ПОѢЗДЫ					Вѣдхотять зъ Львова до	ПОѢЗДЫ				
	послѣдній	особой	послѣдній	особой	послѣдній		послѣдній	особой	послѣдній	особой	послѣдній
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдныя)	232	525	900	610	900	Кракова (Вѣдныя, Вроцлава, Берлина)	234	1010	450	1035	655
Варшавы	—	525	900	—	900	Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Рашѣвъ, або Тарновъ	232	—	—	—	—	Хабѣвки (Закопаного) на Тарновъ або Рашѣвъ	—	1010	—	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Рашѣвъ або Тарновъ	—	525	—	—	—	Хабѣвки (Закопаного) на Рашѣвъ або Перемышль	—	—	935	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Стрый	—	—	334	—	—	Хабѣвки (Закопаного) на Стрый	—	—	950	710	—
Мущины, Крижницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	900	Мущины, Крижницѣ, Жегестова на Тарновъ або Рашѣвъ	1010	—	—	—	—
Мущины, Крижницѣ, Жегестова на Рашѣвъ або Тарновъ	—	525	—	—	—	Мущины, Крижницѣ, Жегестова на Тарновъ (вѣдъ 1/2)	—	—	—	655	—
Мущины, Крижницѣ, Жегестова на Тарновъ (вѣдъ 1/2)	—	—	900	—	—	Мущины, Крижницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	450	—	—	—
Мезе-Даборцѣ Цѣвнотого-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—	Мущины, Крижницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	710	—	—
Надбереза и Тарновъ	—	—	600	—	—	Мезе-Даборцѣ, Цѣвнотого-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Подолочокъ и Бродѣвъ (на дворецѣ гол.)	214	929	910	545	—	Надбереза и Тарновъ	—	1010	450	—	—
Подолочокъ и Бродѣвъ (на дворецѣ Подзамче)	158	913	845	519	—	Подолочокъ и Бродѣвъ (на дворецѣ гол.)	508	244	940	1090	—
Сучавы	940	—	787	1237	635	Подолочокъ и Бродѣвъ (въ дворѣ Подзамче)	632	258	1041	1047	—
Кампоушны	940	—	787	—	—	Сучавы	615	—	1015	255	1010
Радѣвѣвъ	940	—	787	—	—	Чорткова на Галичѣ	615	—	—	255	—
Вергомета и Чудина	940	—	787	—	—	Гусятина на Галичѣ	615	—	—	—	1030
Новоселца	940	—	787	—	—	Слободы рунтур. Копальнѣ	615	—	—	—	1030
Слободы рунтур. Копальнѣ	940	—	787	—	—	Новоселца	615	—	—	—	1030
Гусятина на Галичѣ	940	—	787	—	—	Вергомета и Чудина	615	—	—	—	—
Чорткова на Галичѣ	—	—	1237	—	—	Радѣвѣвъ	615	—	—	—	1030
Борислава	—	—	208	1210	—	Кампоушны	615	—	—	—	—
Вѣдныя	—	—	208	1210	—	Сочава	—	—	990	645	—
Сочава	—	—	748	445	—	Вѣдныя	—	—	990	—	—
Давоцкого (Пешту, Мѣшколь-ца, Серенца, Мункача, Хирова и Станислава на Стрый)	—	—	844	1210	—	Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Стрый и Сколього	—	—	844	—	—	Давоцкого (Мункача, Серенца, Мѣшкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Сколього, Хирова, Станислава на Стрый	—	—	—	—	—	Станислава, Долныи, Во-лохова на Стрый	—	—	—	950	710
Гребенова (вѣдъ 1/2) вклю-чно до 1/2	—	—	—	—	—	Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая по-чавши ажь до вѣдѣвѣвѣ)	—	—	—	—	—	Стрый и Сколього	—	—	—	950	—
	—	—	810	—	—	Гребенова (только вѣдъ 1/2) вклю-чно до 1/2	—	—	—	950	—
	—	—	—	—	—	Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдѣвѣвѣ)	—	—	—	330	—
	—	—	—	—	—	Зимно-водъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдѣвѣвѣ)	—	—	—	342	—

Розклады вѣдъ въ видѣ кишневѣвъ можна до-стать въ бюрохъ информацийныхъ, каскахъ стацийныхъ и у кондукторѣвъ.

*) Годныи печатаніи грубыми черенками ознакують пору нѣчну вѣдъ год. 6-омъ вечеромъ до год. 5-омъ мин. рано. Въ бюро информацийномъ ц. к. австр. желѣзницъ державныхъ у Вѣдны (уліця Іоанна 29) якъ та-кожъ въ бюро информацийномъ ц. к. австр. желѣзницъ державныхъ у Львовѣ (уліця Третього мая ч. 3, готель Имперіалъ), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ объясненъ въ справкахъ дощичи службы на ц. к. австр. желѣзницъ державныхъ. О скольомъ подручяи дозволяе, засянути тамъ-же можна информаций водно-сакыхъ ся до решты австр.-угорскихъ и зарпанничихъ желѣзницъ. Въ бюрохъ информацийныхъ продае ся издаваніи черезъ ц. к. австр. желѣзницъ державной білеты до вѣдъ и шитки зуставляемыхъ посвѣдѣвъ до вѣдъ якъ такожъ тармѣи.

Зъ причины закупленя великою партіи знаменитого

кѣвского буліону зъ дичины

сухого, не уступающего въ добрѣтѣ, смаку и поживности до-рогимъ буліонамъ, можу продати по небувалой до сего часу низькой цѣнѣ, — бо за 1 кл. лише 3-50 зр. Купцямъ, що звы-чадно замовляють 5-кѣлову посылку оплачу пошту.

Замовленя прошу присылать на адресу руского купца

64 2-10

И. ВЛАСЮКА въ Бережанахъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдъ для 12 лютого 1889 выдѣ

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

а зѣ вѣдѣхъ ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ будутъ опрѣоцтованы по 4 1/2% вѣдъ 15 мая 1889. 2318

Передружъ не буде плачекый.

Дирекція.

расолъ у великомъ выборѣ. Кальо-шѣ американыи и русскійи. Бѣлье мужеске, вырѣбы трикоуи бѣлье бѣгера, и т. п. поручае най-дешевше магазинъ товаровъ мод-ныхъ, приборѣвъ подорожничихъ тоалетничихъ и т. п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ уліця Галицка ч. 16.

Цѣнникъ на згаданѣ даромъ.

Волосѣнный матрацы

по зр. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;

шитіи колдры

власного вырѣбу по 3-50, 4, 6, 8, 10 зр. и выше

поручае

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львовъ, ул. Коперника ч. 7.

17 16-30

!Безъ конкуренціи!

Дрѣжджѣ вѣденскій

наисильнѣйшій въ свѣтѣ

(два разы такъ якъ кождіи иншій).

Доси въ Галичинѣ не звѣстий. Особливо годить ся ихъ поручати пш Пекарямъ, бо суть дуже выдат-ны а при томъ дешевы. 54 3-3

Для панъ Господинъ однокіи неважко до пам'ятувати.

Однокіи засупняцтво, годов-ный складъ и продажъ въ торговлѣ

ИВАНА БАЧИНСКОГО

у Львовѣ при ул. Академичной ч. 3.

Ванны дощѣ по зр. 15 и 16; на-сѣдовъ по зр. 6 и 7-50;

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-й годично по полудню. Литературный додатокъ „Вѣстникъ независимыхъ новостей“ выходитъ во вторникъ и въ субботу и пятницу на перекутокъ въ Дѣло.

Передатку и инсерату принимаютъ: у Австр. Адм. истрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Ландшампа 9, у Вѣдми: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schatzel, I. Wollzeile 8; Orpelt, I. Stubenbastei 2; J. Danneberg, I. Wollzeile 19, в. Франкоури и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, 4. L. Danne & Comp. в. Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Al. dem schegasse 6.

Передатку на Дѣло и инсерату платятъ 7 Копейки.

Передатку на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австріи: въ гравированіи: за полный роки . . . 18 гр. за полный роки 34 гр. за полный роки . . . 9 гр. за полный роки 18 гр. за полный роки . . . 50 гр. за полный роки 8 гр. за полный роки . . . 10 гр.

у Львовѣ: за полный роки . . . 8 гр. за полный роки . . . 4 гр. за полный роки 1 гр. 35 кр. Редакція, Адміністрація и Експедиція въ 4-й ул. Баторія. — Русская инсертація съ цѣною на инсертацію въ 10 копеекъ. — Разноязычные инсертації въ 10 копеекъ. Индивидуальное членство 4 гр. и 5 кр. Огласительная инсертація: съ 10 копеекъ 6 гр. въ день, въ день инсертації въ 10 копеекъ, въ 20 копеекъ, въ 30 копеекъ, въ 40 копеекъ, въ 50 копеекъ, въ 60 копеекъ, въ 70 копеекъ, въ 80 копеекъ, въ 90 копеекъ, въ 100 копеекъ.

Причинки до „свободы“ прасы.

Narodni Listy помѣстили статью, въ которой обговорюють промовы, выглагошаны въ соймѣ чешскѣмъ посланцами: Черногорскимъ, Грегоромъ и гр. Куницомъ, одобрили ихъ змістъ и заявили, что солидарнують ся съ поглядами и высказаніями агаданыхъ послѣдовъ. Прокураторія державна сконфіскала те члену Narodni List-овъ, а пражскій судъ краевый подтвердилъ конфіскацію, такъ же мотивуючи: промовы агаданыхъ трехъ послѣдовъ містять въ себѣ ество злочину (Thatbestand) заворушенія публичнаго спокою и кѣлька провинъ противъ публичнаго порядку. А что Narodni Listy одобрили ті промовы и старали ся ихъ оправдати, то въ статьи агаданыхъ газетъ допущено ся промовы противъ публичнаго порядку въ насльдокъ одобренія незаконна чинности, и тымъ самымъ конфіскація оправдана.

Конфіскація Narodni List-овъ не была бы чымъ надзвичайнымъ, чтобы ажъ заговорити про нѣе голосѣли. Въ аналыхъ австрійско-й прасы запасаи вже не такі рѣчи, отъ хочъ бы н. пр. такі факты, что статья, выпечатана въ газетѣ вѣденской або краковской, подпадае конфіскаці въ львовской газетѣ. А все таки агадана конфіскація Narodni List-овъ выкликала сензацію, такъ что назвъті офіціалне корреспондентіе бюро телеграфіе узнало въодповіднымъ подати до загальнои вѣдомости ту конфіскацію разомъ съ еи мотивами. Бо якъ разъ ті мотивы суть сензаціи, и о цѣлѣй той справѣ розписала ся голосно вся праса австрійска. Въ N. fr. Presse читаемо ось якъ вельми вдатли замѣтки въ той справѣ:

Чейже не потребуюмо выразно застерѣгати ся, немовъ бы мымали что небудь сибного въ тенденціяхъ пановъ Грегра, Черногорского и Куница та головномъ органу молодого-чешского. Але квестіа, порушенія агаданымъ вырокомъ пражского суда краевого, суть сибный загало-ви прасы, а такожъ дотыкають всѣхъ членѣвъ рады державной и соймѣвъ безъ рѣзницѣ партійномъ. Квестіа, чи судъ управлений, розсмотрувати промову посла чи то до рады державной чи соймѣвого що-до еи змісту и выдавати ореченье, чи та промова есть каргобна. На ту квестію треба дати рѣшучою заперечуючу въодповідь на основѣ §. 16 основныхъ законѣвъ державныхъ о репрезентаціи парламентарній и §. 1 закона о ненарушимости посольской. Если посоль за енуацію, проголошену при выконуваніи своего звания посольского, може бути покланяно до одѣвчатиности лишь въдъ палаты, до котрой належать, то и ореченье что до змісту той енуаціи прислугуе лишь палатѣ а нѣякому суду. Таки и законодавецъ вытатнувъ консеквенцію въ того принципу, кажучи въ §. 23 закона правогого выражень, что нѣхто не може бути погнѣванъ до одѣвчатиности за вѣрне справозданье въ публичныхъ засѣданьяхъ рады державной и соймѣвъ — а зарѣвно найвысшій трибуналъ якъ и міністеръ судѣвництва выразно зазначили, что посяга цѣля закона и интенціи законодавца не можна зарѣдати анѣ конфіскаці анѣ объективнаго поступованія. Дѣятого нѣякій судъ не есть управлений, зрѣбати промову якого посла предметомъ чи то субъективнаго чи объективнаго поступованія каргого и констатувати, что та промова містять ество чину каргобного вянку. Если примемо се за преміссу, то годѣ говорити о одобреніи чинности обороненой законами, если яка газета одобряе промову посла, заявляе, что годѣтъ ся съ нею, та старе ся змістѣ еи оправдати, бо промова посла силою своего привилею о ненарушимости посольской не може подпадати подъ понятие чинности обороненой законами, — та промова есть радше, безъ огляду на свой змістѣ, чинностью дозволеною основными законами державными середъ всякихъ обставинъ.

Не першій то разъ — кончатъ N. fr. Presse — что при помощи объективнаго поступованія старають ся обмежити привилей ненарушимости посольской и его розширеніе на прасу, а пражскій судъ краевый станувъ послѣдними часами на передѣ тыхъ змаганъ. Въ насльдокъ опору прасы и парламенту розбѣлилъ тѣ змаганя, та залишено безпосередно обме-

жити ненарушимости посольской. Тепрь же старають ся побѣти посереднюю дорожку. Се-же драстична иллюстрація, до чего то можна выхиснувати объективне поступованье. Добре, что той случай припавъ якъ разъ підчасъ на-рады надъ закономъ карнымъ и підчасъ дискусіи надъ политичными злочинами. Если бы въ палатѣ послѣдовъ була болѣшность, котра бы въодчувала зватѣные свободы прасы для публичнаго жита, то она бы выступила передъ міністра судѣвництва въ заявленіи: Безъ реформы объективнаго поступованія не дамо нѣя кон реформы закона карного!

Т. зв. Головной рускій комитетъ выборчій оголошуе ось-таку въодзаву:

„Русины!

Якъ давнѣйшими лѣтами такъ и теперь взяли послы рускій сойму краевого и рады державной почать до зазаявля Головного руского комитету выборчійо.

Поруаумѣвшись въ трема князьями церковнаго и уприсявши ихъ до выслана въодручѣнныкъ своихъ, послы тѣ збралисъ: дня 23 н. ст. сѣчня 1895 р. на собѣлѣу вараду та доповняли комитетъ выборчій патриотами львовскими.

Мужѣ доврѣи въ цѣлого краю, збранный дня 1 н. ст. лютого 1895 р. у Львовѣ, правляи до вѣдомости заснованье сего комитету и одноголосно одобрили его складъ.

Головной рускій комитетъ выборчій, стояи на становищи національнои окремишности народу руского, вѣрности для церкви католицкой въ еи обрядомъ рускимъ та преданности для династии австрійской, займе ся въ всею ревностію переведеніемъ выборѣвъ посольскихъ до нового сойму въ рускою части Галичинны.

Дѣло се ваги великои. Въдѣ усаишного переведенія сихъ выборѣвъ зависѣтъ въ значній мѣрѣ и доля Руса галицкой.

Головной рускій комитетъ выборчій доложитъ всякихъ заходѣвъ и трудѣвъ, чтобы Русины галицкій одержали якъ наиболѣше чало цѣрыхъ заступничѣвъ конституціиныхъ въ соймѣ краевомъ.

Комитетъ подбае о то, чтобы въ новыхъ выборѣвъ увѣдомили до сойму краевого мужѣ, свѣдомы свои высшій задачи, знаючи докладно потребности народу руского, особливо селянства и мѣщанства; мужѣ умины та охотны поднести и заступати тѣ потребности въ всякою ревностію и въ достовѣрности.

Комитетъ буде поддерживать выборѣ мужѣвъ, звитѣныхъ въ любовь и труду для народа своего; мужѣвъ бажаючихъ розвою его на основахъ национальных; мужѣвъ вѣрныхъ своей церкви и идеаламъ народу руского.

Въ своемъ чашѣ поруаумѣвшись ся комитетъ въ въодручѣнниками комитетѣвъ повѣтовыхъ выборчій, а выслушавши поважало ихъ голосу одобрити и огласити, не обмежуючи волиъ выборѣвъ, кандидатуры на поодинокій округъ выборчій людей позитивнои работы, маючихъ на оцѣ економичне та просвѣтне дѣятелине народу руского та марне полагодженье справы руской для добра краю и державы.

Головной рускій комитетъ выборчій не залити принаести собѣ взѣхъ добромисляныхъ людей въ краю, чтобы будучи выборы посольскій перевелись по справедливости, въ мѣрѣ, безъ всякого насилуванія, безъ обмежуванія свободы выборчій та безъ деморализаціи.

Комитетъ, не поводячи жадными личными взглядами, а маючи на оцѣ лишь добро народу руского и краю, надѣе ся, что въ патриоты рускій поддержатъ въ всею енергіею амангане его въ томъ напрямѣ, чтобы народъ рускій въ найвысшій тѣлѣ законодательномъ вравѣмъ одержавъ якъ наиболѣше широкъ заступничѣвъ правъ и потребѣ своихъ.

У Львовѣ, дня 13 н. ст. лютого 1895 р. Въдѣ Головного руского комитету выборчійо.

Бараньскій Александръ, голова комитету. Бачаньскій Александръ. Вахнянъ Аватоль. Гаморакъ Кирилъ. Громанцкій Исидоръ. Грушевичъ Теофиль. Гузаръ Евгений. Долыницкій Антонъ. Ильинцкій Василь. Маковей Осипъ. Охримовичъ Ксенофонтъ. Покро Богданъ. Паньківскій Кость. Савчакъ Дамьянъ. Тороньскій Алексей. Туркевичъ Левъ. Чанельскій Иванъ. Юрчикъ Стефанъ.

О сѣй въодзавѣ поговоримо.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Въ соймѣ прускомъ Полякамъ все втерѣ въ очи. Недавно найсузъ имъ кро-ви міністеръ внутрѣшнихъ справъ Келеръ, а минушомъ пятницѣ пошомъ за Келеромъ міністеръ просвѣты Боссе, который промавлявъ

въ оборонѣ дотеперѣшной системы школьной въ польскихъ провинціяхъ и выразно заявивъ, что германизація есть поспѣшною цѣлю пруской школы середъ польского населенія. Боссе сказавъ се подчасъ дебатъ надъ бюджетомъ просвѣты, а кола бесѣдники центрумъ заявляи ся за потребу реформы церковныхъ законѣвъ, забравъ голосъ такожъ польскій посоль въ Яджевскій. Въдѣ жалувавъ ся на те, что въ Познанщинѣ и захѣдныхъ Прусахъ не вольно монахамъ занимати ся наукою и выхованіемъ, что въ Познанни нема провинціального совѣтника школьного, католика, а вѣдѣи на те, что до школы не допускають науки польской мовы, котра повинна бы бути обовязкою. Зачеплений міністеръ Боссе въодповѣвъ, что на побуть въ польскихъ провинціяхъ, можна бы дозволити хѣба „чисто нѣмецкому“ ордену, а такого доси нема. Крѣмъ того сугротивъ подѣвъ въ Галичинѣ и тону въ якѣмъ промавляе праса польска, треба мати ся на остророжностъ. Про се-же, чтобы польска мова мала бути выкладовою и говорити нема що, бо въ прускихъ школахъ повинны дѣти выховувати ся лишь на нѣмцѣвъ и Прусакѣвъ. Слова міністра принала правѣи гучными бравами и олесками. Кола-жъ ко. Яджевскій, что разъ забравши голосъ, заявивъ, что лѣпшій вже нѣмцѣкій орденъ якъ нѣякій та что они въ части бодай заспокоять потребности населенія, тодѣ Боссе зѣжартувавъ собѣ: „Можна бы, сказавъ, зрѣбати что Полякамъ якій концесія, если бы въшъ учитель и священникъ въ Познанщинѣ были такъ само патриотичны, львильны и остророжны, якъ ко. пралатъ Яджевскій.“ Се дѣло ся въ прускомъ соймѣ въ пѣтницю. Въ субботу же разъ до тон самой справы вернули ся послы въ центрумъ Дасбахъ и польскій посоль Шредеръ. Подпирючи жадаи Полякѣвъ, они оба запротестували проти высказѣвъ п. міністра. На доказъ, что жадаи Полякѣвъ суть слушны, Шредеръ покланявъ ся на те, что за ними стоить не лишь цѣля католицка праса, але и часть нѣмецко-протестантской. Релігію и право належать выше цѣнати, якъ одностѣбность державныхъ интересѣвъ. Шредеръ зазначивъ свою мѣлу характеристичными словами: „Тепрь трактують Полякѣвъ якъ горожанъ другои класы“. Міністеръ Боссе, незадоволенный тымъ, что въ соймѣ поруаумѣвшись та разъ тѣ жадаи Полякѣвъ, на котрѣ вѣвъ вже разъ въодповѣвъ, запротестувавъ проти поспѣшнаго высказу пос. Шредеръ. „Мы, говоривъ міністеръ, не выступаемъ проти польской мовы, але не хочемо, чтобы она въ школахъ нашихъ была выкладовою; до школы можемо дозволити еи на столѣ, на сколько сего wymaga наука релігіи“. Зѣ болѣшимъ же обуреніемъ выступивъ проти „тирадѣ Полякѣвъ“ консервативный посоль Герлихъ, который вже теперь передвѣдывавъ часть кола Полякамъ знавѣшнѣи нѣмцѣкій католики и они стануть кричати: „Бай, бай нѣмецкого пса!“ Въ чисто народныхъ квестіяхъ вѣдѣтъ радѣти центрумъ не занимати вѣроисповѣднаго становиска. На те въодповѣвъ въ центрумъ пос. Германъ, что Поляны обязаны быти добрыми и вѣрными горожанами, однакъ въ рамкахъ законѣвъ они мають право плекати свою мову и народѣбѣ. Зѣ тыхъ лише азадѣ выходитъ центрумъ, стоячи въ оборонѣ правъ Полякѣвъ и протѣкуючи проти ихъ покривденія. На томъ польска справа въ соймѣ прускомъ сѣбична ся.

НОВИНКИ.

— Концертъ „Зорѣ“. Мило менѣ подѣлти ся вѣсткою въ Вл. Публику, что въ недѣлю 3 н. ст. марта въдѣбуде ся въ великой сати Народного Дома концертъ въ користѣ будучо-го власного для товариства рускихъ ремѣсниковъ „Зорѣ“ у Львовѣ, въ котромъ ласкаво приобѣщали участь свою артисты нашѣ панѣ Саломея Крушельницка и панъ Олександръ Мануга, якъ такожъ мѣшаный та мужескій хоръ нашего „Львовского Бояна“. Першій се буде концертъ у насъ, въ котрѣмъ выступитъ такой знамениты силы и то въ користѣ ремѣсничего товариства, та таланомъ и трудомъ своимъ поможуть розвою сего товариства и его задушевній гадѣ: прайти колакъ до своихъ хаты. Та въ хатѣ той мае знайти примѣненіе свое и бурса ремѣсника, якъ у насъ же нема, а котра мае выховувати намъ ремѣсникѣвъ поспѣшныхъ, ремѣсникѣвъ-патриотѣвъ. Я маю

повну надѣю, что концертъ сей въдѣбуде ся не толькѣмъ подъ взглядомъ грошевымъ користно, але что патриотична часть нашой Вл. Публики, хористаючи зѣ сѣн нагодѣ, окаже такъ для самого товариства свою прихильность, якъ тако-жъ симпатію для цѣля, въ якѣмъ сей концертъ уряджуе ся. — Програма концерту буде сими днями оголошена, але вже теперь праймаю замовленія на білеты, бо сподѣваю ся, что мѣсць мѣсць не стати. Цѣны мѣсць: фотѣлѣ по 1 ар. 50 кр., кресла першорядны по 1 ар., другорядны по 75 кр., а третьорядны по 50 кр., вступъ на сѣлю 30 кр. — *Вислѣ Навѣрній* голова „Зорѣ“.

— Дня 21 лютого с. р. въдѣбуде ся зазѣдѣные старшины руского гмінаст. товариства „Соколѣ“ у Львовѣ подъ проводомъ друга Народного въ присутствіи 13 членѣвъ. Въдѣданъ найперше чѣсть памяти помершого члена друга Маріяна Левинского, а потому приступлено до порядку денного: 1) Принято до вѣдомости справозданье головы зѣ доврѣшнихъ оборѣвъ въ справѣ убору. 2) Принято до вѣдомости, что Краковскѣ товариство асскураціи въодмѣило подѣмоги на заснованье собѣлѣныхъ сѣльскихъ добровѣльныхъ сторожей пожарныхъ. — 3) Принято справозданье провинциальнѣвъ зѣ провинціи касы. — 4) Принято новы членѣвъ. — Голова назначивъ наиблизше зазѣданье на 7-ого марта 1895. — Въдѣ старшины „Сокола“. В. Навѣрній голова *Ст. Кубицъ* справникъ.

— Зѣ Станиславова довосятъ, что тамѣшня греко-кат. калѣгула въдѣ проводомъ архіепископа свѣтера о. Василѣ Фадѣевича зложила зѣ нагоды смерти архіепископа Альбрехта на руки старосты въ имени свѣтѣ въ имени недужого епископа Куполовского, якъ такожъ въ имени цѣлого духовенства и вѣрныхъ епархій высказы глѣбного жалю и заповѣненіе вѣрности для цѣсара и цѣлого цѣсарского двора та просила зложити высказъ тыхъ чувствъ передъ престоломъ. Туржественне заупокойне богослуженье за душу архіепископа въдѣбуде ся въ день похорону, т. е. нинѣ во вторникъ.

— На похоронѣ архіепископа Альбрехта прибули до Вѣдѣи майже всѣ членѣ австрійского цѣсарского дома, дальше саксий князь Юрій зѣ жѣнкою, баварскій наслѣдникъ престола, испанскій маршалокъ Мартинѣвъ Кампозъ, кн. Николай вѣртембергскій, депутация баварского полку кѣняты и 86 го русскаго полку пѣхоты. Поѣздъ зѣ моцями архіепископа прибувъ въ недѣлю о 10-й годѣвъ вечеромъ. Цѣлѣй дворець полуднеиомъ зѣдѣвницѣ прибранъ жѣлобными матеріями. Домовину въ моцями въдѣбравъ найвысшій гоардѣи кн. Гогенлозе. По короткой церемоніи поблагословленія мощѣвъ, въдѣравленій въ двѣрскій жѣдѣтѣны, зложено домовину на шестикѣнѣмъ караванѣ и похѣдъ рушивъ зѣволѣна до цѣсарской палаты. Домовину супроводивъ въдѣдѣ цѣсарсконъ прибожнѣи гардѣи, кѣняты и пѣзѣ. Въ цѣсарскій палатѣ въдѣбравъ домовину мѣстръ церемоній гр. Гуниадіи, почѣмъ перенесено ея до двѣрского костѣла, зложено на катафалку, че разъ покрѣплено и замкнено костѣлъ. — Вѣера о 8-й годѣвъ рано отворено костѣлъ для публики. Срѣбна домовина зѣ моцями архіепископа стоятъ на катафалку застѣсѣмѣи зѣдѣтѣио габою подъ чорнымъ балдахиномъ. На подумцѣ зложивъ: архіепископа короноу, ордеры та австрійска и пруска маршальска булавы. Престолы заслоненъ чорнымъ сукномъ. При трехъ божнѣхъ престолѣхъ въдѣравляи ся службы божѣ безъ перерывъ въдѣ самого рана. Въ полудне одержали вступъ до храму оициры и двѣрскій урядники. — Князь Арнѣульъ баварскій прибувъ вѣра о 7-й годѣвъ рано, а депутация сакского корпусу вѣчеромъ. — Францускій амбасаторъ Леонѣ дѣстѣвъ порученье заступати на похоронѣ президента Флора и французске правительство. — Цѣсаръ Вѣльгельмъ привѣдѣтъ нинѣ передъ похѣдомъ зѣ численною дружиною.

— Сѣцесія дѣбичѣвъ зѣ рады повѣтовои. Сими днями, якъ мы доносли, въдѣбуде ся въ Товмачѣ выборы маршалка рады повѣтовои на мѣсце ко. Фр. Савы, который въ огладѣ на слабе зѣдоровльѣ, зрѣзигнувавъ зѣ дотеперѣшного уряду. По сѣй рѣзигнаціи уыбѣдѣ ся о опѣроженіе достоянство двѣхъ кандидатѣвъ: Одиъ зѣ дохрѣстныхъ дѣдѣвъ въ директоръ тозѣмѣныхъ добѣрѣ Авг. Гуминскій. Болѣшность рады заявила ся за п. Гуминскимъ и при выборѣ дня 20 н. ст. лютого выбрала его маршалкомъ, помяио вѣлѣваю старостѣ въ користѣ дѣдѣча. Обаджѣи тымъ результатомъ выбору представитѣлѣ болѣшотъ поспѣшности выйшли зѣ сѣлѣ и зрѣзигнували зѣ дотеперѣшныхъ урядѣвъ.

— Сѣгидѣиу подѣмогу зѣ фонда бѣ. п. о. Тѣздорѣ Лунашевского, крѣпощанина-архидѣкона черемисской калѣгулы, въ вышѣ 100 зр. рѣчно, надѣвъ совѣтъ Народного Дома у Львовѣ Ник. Третякови, слухателеви III. року правъ у Львовѣ, сыновѣ парохѣ зѣ Угрюновъ, калуского деканѣта. Надѣвѣиъ буде одержувати стѣпендію до окѣченія університетскихъ наукъ.

— Лѣндѣнскій промѣслоуцъ въ Бѣриславѣ Зѣвѣстѣиъ вѣжѣ и читатѣлѣмъ „Дѣла“ голосній зѣ

Передната на ДЪЛО" и наложителности са изобретателни и изобретателни

О год. 3-тій удали ся громадно оба цѣсарѣ, чужосторонній князь и архикнязь до дворской церкви парохіальной. де при домови

в покійного вижидали депутати військовий і служба архієпископа. По покровленню тіла парохом двірським Маврою, камердинером піднесли домовину з катафалку і понесли її на поховання. Передом шло духовенство і офіцери, по обох боках домовини виставили пажів з свічками і гвардісти, а за домовиною цесарь, князь і депутати. По уставленню домовини на багряниті каравани, запряжені шестерню, загомоніли давати і похід двигався. Похід зачиняв вбддль кавалерів, за нимшла служба покійного і офіцери ординарної. По боках каравана ступали лбока і пажи з свічками та кінний і пший гвардісти. За караваном шло цесарь з архієпископом і чужосторонній гостей. На похованні бурга прилучилися до походу генерали і офіцери. Похід закінчив баталіон пхоты і швадрон кавалерії.

В костелі Капуцинів, чорною заслоною внутрі вибитим, вижидали архієпископ, тайні совітники, міністри, дипломати і депутати офіцерскі полков, котрих покійний був властелем. При головній брамі костела духовенство прийняло домовину, котру вбдтало жоложено на маршах перед головним престолом. Крбмь князів вбдшли до костела також генерали. Прочі офіцери станули перед костелом. Архієпископ кардинал Груша довершив торжественний чия похоронний, а капела двора відспівала „Libera“. Домовину понесли до гробниці, де крбмь духовенства вбдшли гошнствний чия і адъютанти покійного. Домовину ще раз покровлено а гошнств довершув акт передачі мощей і вбддав ключі вбдт домовини игуменни Капуцинів. Двор і учасники похоронів вбдшли за той час з костела.

Дописи „Дѣла“

Зъ Золочѣвского.

[Доповняючий вибѣръ до рады повѣтовом въ Золочевѣ.]

На дни 20 с. м. вбдбувъ ся въ Золочевѣ доповняючий вибѣръ двохъ членѣвъ рады повѣтовом зъ куріи сѣльскихъ громадъ. Выбрано значно переважно бѣльшестію голосѣвъ о. Іосифа Вергановского зъ Хальчичъ и Поляка д-ра Колячковского, адвоката зъ Золочева, вбдъ 16 с. м. зата пана старосты Редера. Отже побѣдила ліста старосты. Що о. Вергановскій є добрымъ Русинамъ и щирымъ для народу, отже подає гарантію, що буде совѣстно свѣй урядъ сповняти, взглядно интересы сѣльскихъ громадъ заступати, не можна бы результатъ вибору що-до его особы назвати незадовольнымъ, тымъ бѣльше, що вбдъ бувъ кандидатомъ и лісты самостѣнной руском. Иша рѣчь що-до самой акціи выборов. Ся ка-дає сумне, дуже сумне свѣгло на нашъ станъ, на нашъ вбдносны загально, головно въ Золочѣвщинѣ.

Цѣла самостѣнная акція выбора обмеж-ла ся на акціи одного чловѣка: о. Данила Тявчакевича, котрый занятый и обтяженный всякими праями, о три милъ вбддаленый вбдъ Золочева, не диспонує не однимъ тымъ, чого така акція конечно wymagaє, якъ жереломъ на выдѣтки. Ёго то заходомъ поручено на приватномъ збѣраніи дня 26 грудня 1894 р. въ Золочевѣ кружковъ людей зъ Золочева и бѣль-ко Золочева заняты ся приготавляемъ до акціи выборов, — а коли показало ся, що по цѣлѣмъ мѣсяці нѣчого въ той справѣ не зро-блено ся, на приватномъ збѣраніи 31 сѣчня въ Золочевѣ, коли до выборовъ было всего 20 день, и вбдтяти далше не було якъ, зред-дагивавъ тамъ-же заразъ вбдзову скликаючи передвыборчій збѣры на день 12 лютого до Зо-лочева, котру подписало зъ нимъ ще чотирохъ людей зъ интелігенціи, бо селянъ на тѣмъ збѣ-раніи не было. Вбдзова мала оголоствитъ за-разъ въ наближшихъ дняхъ въ „Дѣлѣ“. Но коли оголоствѣе не черезъ тыхъ, котрымъ се поручено, не довершило ся — нашоствъ єи на-ново и оголоствѣе вже безъ подписѣвъ вбдъ ко-митету въ „Дѣлѣ“.

Збѣры передвыборчій вбдбули ся справѣ 12-ого лютого. Принятыхъ было всего 22 лю-дей, 16 селянъ и 6 людей зъ интелігенціи, ме-жъ ними бувъ и посолъ Рожанковскій. Ся збѣ-ры, не великій числотъ, але замѣтны: мѣе го свою вагу, може и ширшу, черезъ енуціици селянъ на нихъ. Селяне заявили, що бѣда чп-нить ся въ народѣ черезъ роздоры партийны та що селяне хотять ити згѣдно зъ интелігенціею. О. Стеловскій зъ Ляцкого зъ радостію зазна-чивъ се заявленіе селянъ яко щасливый зво-ротъ, що селяне, котрі при послѣднихъ выбо-рахъ до рады державной вбдвернулихъ були вбдъ интелігенціи, назадъ до неѣвзвѣтають ся. На тыхъ збѣрахъ поставлено по деякихъ мо-дификаціяхъ остаточно одоголосно кандидата-ми о. Іосифа Вергановского и о. Данила Тя-вчакевича. Нарядъ вбдбували ся зъ цѣлою свободою и рѣшали самі селяне. Тѣлько и всего было тон самостѣнности руском акціи выборов! Нѣякого ширшого, интензивнѣшого руху, нѣякого глѣбшого заинтересованія сею справою, нѣякою організації властвив не было. Додавши до того, що народъ въ Золочѣвщинѣ за тѣ послѣдній лѣта страшно матеріально вбд-

упавъ, що ему доскулює всяка бѣда, а ту бѣ-ду може старосты, котрого руку громады сѣрѣзъ чують, докучѣйшю зрѣбити, — въ та-кой констелации успѣхъ можна было передви-дѣти. О. Данила Тявчакевичъ, вертаючи по довгихъ лѣтахъ хоробѣ до житя прилюдного, народного, хотячи бѣдай трохъ пробуркати за-спану Золочѣвщину, мусѣвъ зрѣбити зъ себе жертву, жертву цѣлкомъ невдалон кандидату-ры, — чловѣкъ не рефлектуючий на нѣяку кандидатуру.

Се ствердѣвъ якъ найсѣнѣше день вы-борѣвъ. О. Д. Тявчакевичъ дѣставъ 21 голосѣвъ, а на о. Івана Малиновского зъ Жукова упало 17 голосѣвъ. Вѣ вѣтны голосували на зѣта пана старосты.

За то доставивъ сей день цѣлый рядѣвъ sign-ѣвъ temporis.

Побожный звичай бувъ застѣгды, що въ такий день передъ выборами вбдправляла ся служба Божя. Не є то зовсѣмъ маневръ агі-таційный, але надававъ певну моральну цѣну выборами. Люде ишли безъ намовъ до церкви помолити ся. Сего разу була церковь о 9 1/2 замкнена, а о. Тявчакевичъ, прѣйхавши зѣ службою, не мѣгъ єа передъ выборами вбд-правити.

На 310 выборѣвъ, значытъ на 140 гро-мадъ отже певно на 70 парохій, было всего 6 священниковъ выборѣвъ. А священниковъ не-выборѣвъ, котрі бы прибули тому, що ихъ справа интересовала, не было жадного авѣ за-видѣти. Такъ само не уважавъ нѣхто зъ интелі-генціи золочѣвской за вказане бѣдай для цѣ-кавости явитися межи выборѣвъ.

Самъ актъ выборовъ доставивъ свои sign-ѣвъ. Якъ заспѣвалізуювъ дописуватель „Дѣла“ вибѣръ вбдбувъ ся въ будынку геєте на ко-ридорѣ въ старостѣ. Рѣчь дуже интересна, прѣшу послухати. Вхѣдовій двѣрѣ. За ними дов-гіа коридоръ. Въ концѣ коридора vis-a-vis вхо-довыхъ двѣрей є бюро регістратуры. Се бюро призначено на салю выборѣвъ. Але якъ? не що-бы мали двѣрѣ ще-разъ вбдчиняти ся. Вбд-чинено разъ и стоять отворомъ. Комісія уря-дує заразъ при двѣрехъ, просто якъ на кори-дорѣ, дѣлятого въ шапкахъ. Тѣлько въ шѣру того, якъ змываю ногамъ комісія ставъ доску-лювати, цѣлає ся комісія въ задъ. Актъ цѣлый наивѣрнѣйша копія льсования при рекрутаціи — тожъ колоритъ — наивѣрнѣйше. Люде цѣл-комъ легально и льсально йдуть, шукають за канцеляріею комисаря, котрый роздає льсы [sic!] — картка кандидатѣвъ старосты, бо ихъ туды справляють слуга ц. к. старосты. Такъ само наивѣрнѣйше сторожа говорюва зъ пѣ-ныхъ, випробованыхъ выборѣвъ проказує го-лосно именовъ кандидатѣвъ сторонництва, дѣлятого то поставлено такъ бѣльшко стѣла коло двѣрей, чтобы сторожа говорѣвъ улѣкшати допѣльно-ванье обовязку а выборѣвъ бѣднымъ труду памятаи. Програма укართვეна була бы захо-вана якъ наподкладивше. Панъ комисаръ вы-борѣвъ [взглядно панъ староста] бувъ бы вы-бравъ самъ комісію, бо ставъ уже выкликува-ти зъ лісты выборѣвъ, догодий ему именовъ, ажъ тутъ о. Тявчакевичъ пригадавъ пану ко-мисареву, що компетенціи выбирати комісію належить до выборѣвъ. То трѣхъ помѣшало порядѣвъ уложений, бо о. Тявчакевичъ и о. де-канъ Винтовякъ убѣдили до комисіи. Но мимо того комисіи, котрой проводивъ о. Винтовякъ, була зъ перевагою старостѣвского, и въ наслѣ-докъ того голосованье вбдбуло ся устѣе, о що дуже хѣдало. Старѣ то шугачи выборѣвъ, добре вѣдомы. Можна до нихъ въ певной модуляци зашпикувати слова пѣснѣ Гейного: Es ist ein alte Geschichte. Але коли се бачить ся, вѣщи-є just passieret, — для чловѣка, котрому дорогій народъ, для котрого свобѣда має цѣну моральну коли бачить ся ту деморализацию на-роду черезъ такий выборы, ту зневагу свобѣды, ту зневагу гѣдѣности чловѣка, то справѣ: es bricht das Netz entzwei!...

А власне такий образъ деморализации, коррупциі народу представлявъ сей вибѣръ. Додаймо до сего образу те понуре отѣнѣе въ загальної аніаціи, нерѣшустѣа, недовѣрваню, фарисействованю, обѣуджуваню, денуціованю — и выиде образъ яркостію зѣа справѣ пере-ражаючий. А такия образъ представляє мабуть не одна Золочѣвщина.

Пшучій се выводитъ сей образъ на при-людный оглядъ своихъ края не тому, чтобы нѣмъ вбдбрати вѣру и духа въ свою будущи-ю, бо залежить до тыхъ людей, що нѣякій у-падки, нѣякій зѣдаѣ его не переражають, но противно, побуждаютъ до правѣ, добувають силу, духа, енергію, бо мовлявъ „руська ми вѣра“. Се написане лишѣе на то, чтобы до-кладно зоріентуватися въ нашѣмъ положеню, и влѣхъ цѣлою силою волѣ и працѣ, при Божѣй помочи вбдвернути.

Розходить ся тутъ о Золочѣвщину. Треба оголосити, що Золочѣвщина належить до по-вѣтѣвъ зажаженихъ епідеміею — и треба зъ нею поступати, якъ поступало ся зъ сторо-нами зараженими холерою. Стримати ширѣе

заразы черезъ изольованье. Завести варту въ день и нѣчь — жерело заразы здушити

Зѣ-вѣдѣи взяла ся та деморализация? Ёи — кажуть — спровадили „новѣ еры“ — та не тѣ лишѣе Романчукѣвскій та Барвнѣкѣв-скій, але всѣ новѣ еры почавши вбдъ того ма-ніфесту въ „Словѣ“ 1886 року, въ котромъ вбдрѣкано ся передъ свѣтомъ, що мовѣ-то на-рѣдъ украиньско-рускій має право самостѣнно-рѣшати при помочи Божѣй о своихъ доли, — вбдрѣкано ся, мовѣ-то намъ тава доля нале-жить ся, бо мы єа окупили своєю кровію, своимъ терпѣньемъ, — еры еміграціи въ Рос-сію, еры паломництѣвъ, еры свидѣкѣтѣвъ, еры Кнѣшѣвъ та Муринѣвъ. Ера Романчукѣвска зъ 1890 року, то тѣлько консеквенція зъ еръ по-передныхъ, яко конечный прѣтѣстъ противъ попередныхъ, якого найновѣйшій курѣвъ є вже хѣба травестіею. Память навѣтъ тыхъ еръ мусимо заглядати зъ накорѣнкомъ. Але тон работы мы не доконаемо політикованьемъ, фразамъ, а разумомъ, працею, пожертвова-ньемъ. Працею просвѣтною мусимо нашъ на-рѣдъ просвѣтити, організациею экономичною сп-лы ему додати. То будуть основы тверді и певні для нашей політики. А се довершати має морально чиста, идеаломъ самостѣнности народу украиньско на-скрѣвъ остана интелі-генція

Культура поліційна народу вѣльного авѣ спасти авѣ выховати не може!

Гаврило.

Зъ Товмачкого.

[Вибѣръ маршала повѣтового и сѣсѣія деякихъ панѣвъ.]

На дни 20 с. м. вбдбувъ ся въ Товмачи вибѣръ маршала рады повѣтовом на мѣсте уступившого за-дѣа тяжкою недуга бувшого маршала кс. Савы. О сѣу гѣдѣностъ убѣжавъ ся усѣально князь Пузина зъ Чернолѣзовъ, чѣло-вѣкъ грубо-аристократичныхъ нересѣдѣнѣе, хотѣи оціня публичѣа въ повѣтъ була по сто-ронѣ тепѣрѣшного віце-маршала п. Гуминь-ского, головного повномочника добръ товмац-кихъ, чловѣка честного и толерантного, и вѣтъ дѣйствию того дня ставъ выбранимъ на маршала. Выборѣмъ тымъ дуже огорѣвали ся чотари панки вѣрмене зъ Пузиано на чѣлѣ, и хотѣ говорили, що не будуть дуже старатися перѣфорсувати свого князя, то однакъ зъ жа-лю великого сѣйчасъ всѣ чотари выстунили зъ рады повѣтовом. Здалось бы було трѣхъ змываю воды або холодишюю крови, чтобы не дати такъ разячо познати по соѣ того пора-женя, бо се ще бѣльше компромітує.

Закидъ, що п. Гуминьскій „не обуваѣт“, є смѣшный, бо вѣтъ яко бывшій офицеръ воєскъ австрійскихъ а до того [на що дуже лабѣтъ панъ уважати] и правдиво шляхотского роду — у войску мавъ титулъ „Kitter von“ — чия панѣе сѣсѣисіонѣсты похвалялисѣ не можуть.

Гѣдѣностъ маршала належала ся п. Гуминь-скому ось дѣлячого: По обнятію головного заряду добръ товмачскихъ заложивъ вѣтъ величаву фа-брику цукру, за-дѣа котрой має занятѣе коло бу-раковъ бѣльше якъ тысячу рооотниковъ вѣтъ ранѣи весны до позной осени за дуже добру заплату денну. Любо бачити черезъ цѣлый часъ на лѣнахъ товмачкого скарѣу де рѣчно управѣа ся 100 морѣвъ бураковъ, хмару ро-ботниковъ, мовѣ яку облогу воєнну; роботникъ мусѣвъ мати въ рудѣ своѣй черезъ лѣто иѣтъ разѣвъ кождин оураѣ. Самъ скарѣвъ товмац-кій выдає рѣчно на урѣву бураковъ наивѣ-ше 50.000 злр., а сума та лишає ся въ ру-кахъ наубѣжшю безземельной людчѣсти. То и не диво, що повѣтъ значно подѣвѣсь ся подъ взглядомъ матеріальнымъ, а за морѣвъ поля, що передъ трома рѣками коштувавъ наивѣ-ше 100 злр., тепѣрь радо и охѣо платѣтъ люде и 200 злр. Що панѣъ лекше живѣє ся, клѣсь ро-ботничѣи въ Товмаччинѣ, свѣдѣтъ хотя-бы се, що у насъ, дякувати Богу, не чѣти о якѣбѣс еміграціи до Бразиліи. Цѣла-жъ фабрика спо-чиває выключно на баркахъ п. Гуминьского, бо „оуваѣтѣство“ вбдтягнуло ся цѣлѣковато и не хоче одного бурака для фа-брики урѣвити, а навѣтъ часто можна учѣти въ Товмачи варѣкѣа на тѣту фабрику, що зъ єи причини роботникъ подорожѣвъ, и панѣа тѣпилисѣ бы, якъ бы тѣта фабрика и упа-ла... Чи дѣлятого „оуваѣтѣство“ має заслу-гувати на гѣдѣностъ автономичну? Кѣбы то ви, панѣе, чули, якъ нетерпѣливо отѣкує мужикъ хвѣль, коли вже на лѣнѣ товмачкій до бура-ковъ закличуть, бо тогды нема у него перед-новку. А якъ тѣпѣтъ ся убога вдова, що має трѣхъ дѣтей, и выиде ихъ на бѣлька день на лѣнѣ товмачкій, а тѣи принѣсуть ѣи 10 злр. на податокъ... Чи-жъ диво, що оціня публичѣа єсть по сторонѣ п. Гуминьского? Ба не ко-нець на тѣмъ. Спаде нещастѣе на мужика въ добрахъ товмачкихъ — то учѣемо перше сло-во вбдъ него: „Пѣйду до моего пана дѣдѣна товмачкого, а той порѣтує“. И дѣйствию, дѣ-дѣнѣ товмачкій п. Явъ, на представленье сво-го повномочника п. Гуминьского, вѣколи не

вбдмовити просьбы чи о матеріалѣ для пого-рѣльця чи о нѣмѣу запомогу. Коли всего того за мало, то чѣвѣнтѣсь панѣе выставѣо льѣво-скою — а чѣи то тамъ павѣльѣвъ цукровар-няный такъ хорошо представляѣвъ ся? або за худѣу товмачку хто дѣставѣ дипломъ? у всѣмъ тѣмъ була рука п. Гуминьского.

Реасумуючи все те — чи-жъ диво, що оціня публичѣа була по сторонѣ п. Гуминь-ского — и мы Русины причинились головно до его побѣды, бо и намъ належить ся отъ хоть-бы виѣемаршалѣвѣство.

Дали ся чути голоса, що деякі постара-ють ся, абы цѣсаръ не потвердѣвъ того выбо-ру. Но въ тѣи справѣ повинѣвъ бути выслу-ханный голосъ публичѣи. Тутъ не повинна вхѣдѣти въ гру якась прѣтекія... Вѣда зъ та-кими маршалами, котрі шукають ажъ прѣ-текія! тажъ то достоинство автономичне! А коли кому не удасть ся, най не гѣвѣає ся ду-же и не оказує ажъ такъ разячо своего гѣвѣу, якъ се учинили нашѣ сѣсѣисіонѣсты, що не чека-ючи кѣнѣа засѣдѣа, утѣкли въ гѣвѣвъ та и ще гѣвѣвъ той зблѣлили на дорожѣ на одѣмъ мужику, котрого кѣмъ обложили за те, що нехотѣа трутивъ котрогось зъ нихъ дѣшлемъ...

Савѣока.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вѣдѣнская Montagsrevue помѣстида сен-зацийну політичну вѣстѣ о ситуаціи. — Цѣсаръ — пѣше Montagsrevue — приймаєвъ на пѣво-дѣнній авѣнѣици наміѣстника Чехіи гр. Туна. О чѣмъ цѣсаръ бесѣдувавъ зъ наміѣст-никомъ, нѣхто не знає, але всѣ можуть догадати ся. Кѣлька дѣвѣвъ передъ тымъ гр. Францъ Туна выголосивъ въ соѣмъ чѣсѣкомъ промовѣ, котра переступала свою задачу — вбдпѣрти молодѣ-чѣскій атаки. Загально звѣст-но, що кн. Вѣдѣшнѣрецовъ цѣлкомъ не зале-жить на тѣмъ, чтобы задержати керму. Дуже легко може стати ся, що тепѣрѣшный прѣзи-дентъ міністрѣвъ уступѣтъ въ наивѣжшѣмъ чѣсѣ. Симптомы послѣднихъ дѣвѣвъ промавѣ-ють за тымъ, що не маркизъ Бакегемъ, ко-трого досѣ уважано кандидатомъ, лишѣ гр. Францъ Туна займѣ мѣсто кн. Вѣдѣшнѣреца. Зайдуть такожъ певно авѣшъ змѣны, бо гр. Вурмбрандъ и маркизъ Бакегемъ не мають популярности мѣжъ товаришами. Гр. Францъ Туна мусѣвъ бы такожъ передѣ всѣмъ заняты становискою супротивъ кѣвѣстіи выборѣвъ. Прин-ципѣиѣльѣй поглядъ наміѣстника Чехіи и его енергіа отвѣрають въ тѣи справѣ зовсѣмъ но-вѣй выгладѣ. Гр. Туна се зѣтъ кн. Кар. Швар-ценбергъ и членъ чѣсѣкомъ шляхты фѣвѣдальной, котра остала вѣрна прапорѣи фѣвѣдализму. Зъ оцѣнками фѣвѣдѣлистами прѣступѣтъ гр. Туна до розвѣзѣаия sprawy реформы выборов, законъ зъ 1873 р. о безпосередныхъ выборахъ до рады державной буде знесеный. Гр. Гоген-вартъ вѣльми радъ бы бувъ такия розвѣзѣвъ, котра може числити на подпѣру Полякѣвъ. Чѣхѣвъ, чѣсѣкихъ фѣвѣдѣловъ, Словѣнѣвъ, авѣ-семітѣвъ и яковѣа чѣста вѣмѣцѣкомъ бѣльшѣа поѣвѣдѣности. Навѣтъ сторонницѣа либеральне зъ меншою якъ коли вѣбѣду вбдзразою приняло бы сѣа прѣмѣтъ, котрый хорѣнѣвъ бы его передъ нѣлюбою для него еѣвѣтуальностію розширѣна права выборѣго. Потрѣбну бѣльшѣсть двѣхъ грѣтѣнъ голосѣвъ можна уважати легко мож-ливимъ. Парламентарна програма прѣскороє ту справу. Зъ початкомъ 1898 р. має вѣйти въ житѣе поновна угода зъ Угорщикою; пере-говѣры мѣжъ обома державами мусѣвъ вѣстѣсь въ 1897 р., отже прѣмѣтъ угоды буде предло-жений вже въ 1896 р. Такъ важною справѣ годъ прѣдкѣдѣати парламентарѣа, котрого ма-дѣа вже выгасѣають, отже палата буде роз-вѣзѣа на весѣи 1896 р. а може и скорѣе, если наступѣтъ крѣза кабінету, про котру выс-ше згадує ся.

Въ Петербургѣ появилисѣ ся отвертыі листъ до царя, котрого авторѣство припису-ють гр. Л. Толстѣму. Передрукъ сего листу, котрый є вбдѣпѣтѣею на царскѣу промовѣу до рѣпрезѣнтантѣвъ земѣствъ зъ дня 17 н. ст. сѣч-ня, вышѣшовъ на окремиѣй картѣи въ Лондонѣ. Мы подаємо его въ перекладѣ.

„Сказали Вы свое слово и залунало оно по цѣлѣи Россіи, по цѣлѣи цивилизованѣмъ свѣтѣ. Досѣ не знаѣвъ Васъ нѣхто; вбдъ вѣ-рашного дня [вѣдѣко, що листъ написанный дня 18 н. ст. сѣчѣа — прим. Ред.] стали Вы вели-чѣною означеною, въ очѣахъ котрой нема вже мѣсѣа для „пустыхъ мѣѣвъ“. Не знаємо, чи Вы разумѣѣте то положѣньє, яке Вы сотворили своимъ твердымъ словомъ. Але думаємо, що люде, котрі не стоятъ такъ высоко и такъ да-леко вбдъ житя, якъ Вы, и котрі могутъ ба-чѣти се, що дѣє ся тепѣрь въ Россіи, легко зѣоріентуєтъ ся въ Вашѣи и своѣи власнѣи ситуаціи.

„Передѣвѣмъ зѣа Васъ poinformовано о тыхъ стремленѣахъ, проти котрыхъ Вы рѣ-

шлися выступити з своєю промовою. На одних зборках земств в один голос не озвався проти абсолютної влади в їхніх не поставивши квести так, як Ви не поставили. Найпоступовіший земства і репрезентанти земств домагалися, а радше просили лише зв'язи царя з народом, безпосереднього приступу земства до престолу, явності в того, щоб закон все стояв вище адміністративної самоволі. Словом, розходилося лише о те, щоб упала раз та бюрократично дворянська, котра дбала царя від Росії. Се ті стремління земств, котрі Ви, ледва вступивши на престол в браку досвіду і несвідомості, рхшалися наклеїти назвою „пустих мрій“.

„Для всіх свідомих елементів російської суспільності ясно, хто се спонукав Вас до того нерозважного кроку. Вас одурили, Вас заполохали репрезентанти тої власне бюрократично-дворянської сеери, з котрої самоволою нї один Росіянин не може ніколи погодити ся. І Ви накиннулися на земства за той слабкий крик, котрий виходив з їх грудей проти бюрократично-поліційного гнету!“

„Ви загналися так далеко в непотрібній обороні того самодержав'я, проти якого в одній з представителів земств не гадать выступити, що доглянули в участі представителів земства в справах внутрішнього заряду небезпеченство для самодержав'я. Такий погляд не відповідає навіть тій ситуації, в яку поставив земство Ваш батько в якій оно представляє се конечним участником в організмі внутрішнього заряду.“

„І Ваш неурочний висказ не був лиш реакційною похвалою, в ній виразилася ціла система. Суспільність зрозуміла дуже добре, що 17 січня зовсім не промавляла Вашими устами та ідеальна самодержавна влада, котрої представителі Вас себе вважають, лишень бюрократія, котра тремтить над своєю власною властю. Та бюрократія, почавши від комітету міністрів, а скінчивши на послідок уряднику б'єом дивити ся на розшарені суспільної ініціативи хоч бы на ґрунті вступного державного ладу. Она держить самодержавного царя з-далека від свободного зближення з представителями народу, котрих вб'є не може бачити ніяк, як лиш в формі гратуляцій з образами в дарами в руках. І промова Ваша є ще одним доказом, що всі бажання представителів суспільності і поодиноких князів, щоб бути чимсь більше, все просьби, щоб висказати перед престолом, хоч бы в якій найлояльнійшій формі, все найбільше пекуцій потреби Росії стрічають ся лиш з обуреним криком“

„Російська думка суспільна з напруженням і болем працює над розв'язкою основних квести народної жати, котре не уложалося в те в тринай форми від часу еманципаційної доби, а недавно, в лїтах голоду, перебувало важку кризу. І в такій самій часі замість слів обіцяючих правду і чинну любов царя до народу, замість прив'язи з висоти престолу явності в легальності основними засадами державного життя, представителі суспільності, котрі зборалися в усіх окраїнах Росії і жили від Вас заохоти і помочи, почули лиш нові в'язи о Вашій самодержавній власті — вивели враження цілковитого відокремлення царя від народу.“

„Вірте, що таке поступовань могло хоч бы в найпокірнійшій людей пригнобити і відвернути від Вас. Дев'ять січня розв'язав ту авреолу, котрою многи Росіяне окуряли Ваш неясний, молодий вид. Самі Ви знівели свою популярність.“

„Тут однак розходить ся не лиш о Вашу личну популярність. Если самодержав'я в словах і ділах є те саме, що обмежена влада бюрократії, если оно є можливе лиш при повній невідомості суспільності і при поетичній тренанні вб'є до хвилюваного стану скріпленої охорони, тоді справа єго програє, тоді оно само гробить собі готовити і скорше чи пізніше, але в кождім разі в недалекій будучині впаде під напором живих сил суспільних. Ви самі своїми словами і поступованьем своїм завдали суспільності таку квестию, котрої одно ясно і явне постановленє єсть вже страшною погрозою для самодержав'я. Ви самі вивалили земства і з ними разом цілу суспільність російську і тепер не лашає ся нім нічого другого, як лиш зробити свідомий вибір між рухом наперед і в'єрністю самодержав'ю.“

„Правда, промова Ваша б'є скріпила поліційний запал тих, котрі під царською службою зрозуміють убивань всякою ініціативи суспільної, явності і легальності. Ви врадували тих, котрі готові єсть служити кождій силі, не дбаючи зовсім про добро

загалу, а в неясності і самоволі бачать найкращий услів'я для своїх личних і часткових користей. Але цілу спокійно наперед стремлячу част суспільності Ви відпихнули від себе.“

„А ті активні сили, котрі не вдовольняє ся важкою і повільною боротьбою, повною уступцями і компромісми на ґрунті вступного ладу — куди они пойдуть? По нашій острій відповіді на найчужіший, найблагальнійшій бажанні російської суспільності — чим, яким аргументами удержати она на легальній дорозі і спасе від погуби свої найкращі і найспосібніші діти, що без стриму рвуть ся наперед?“

„Отже які наслідки мати ме для російської суспільності перша Ваша безпосередня відозва до єї представителів. Помавнувши триюмфуючих, о котрих ніхто не безсильності суспільної Ви самі невдовзі переконаєте ся, промова Ваша єсть одних викликає чувство обиди і пригноблення, по котрих однак живий суспільний сили скоро схаменуться і вб'ємуть ся до мирної, але завзятої і свідомої боротьби о необхідні для них свободні мб'є; у другий заострять она постанову поборювати зненавиджений устрій всякими средствами. Ви перші дали почин до боротьби і боротьба не дасть на себе ждати“.

НОВИНКИ.

— В пам'ять 34-тих роковин смерті Тараса Шевченка відбуде ся в селі „Народного Дому“ дня 2 н. ст. марта 1895 року вечірній устрійний західом учеників руської гімназії з такою програмою: 1) Вступна рчч — виступить проф. В. К.; 2) Шевченко-Вербицький: „Думи мої“ — хор мужеский; 3) I. Blumacher: Die Aeolsharfe, квартет на 2 цитри і гітару, виконають тов. I. Ч., Т. Ц., О. Ш. і I. Г.; 4) Т. Шевченко: „На в'єчу пам'яті Котляревському“ — виступить тов. О. К.; 5) Кумановський: „Друга в'язанка з народних пісень“, — хор мужеский; 6) водчить тов. I. С.; 7) Т. Шевченко-Колеса: „Будь колись“ — хор мужеский; 8) Деклямація — виступить тов. О. Т.; 9) а) Charles Dancla: 3-е Air Varié, G. Adolphe: Моношма „Козак“, фантазія — сольно-скрипки виконає тов. О. Ш.; 10) Шевченко: „Кавказ“ — виступить тов. О. I.; 11) Шевченко-Вербицький: „Завп'ячань“, — сольно баритонове з супроводом двох хорів і фортепіано. — Початок о годін 6-й вечером“.

— Наука грецької мови в гімназіях. Віце-президент ради школьної краєвої Божинський прислухавшись минашого тижня лекції грецької мови в краківській гімназії, переконав ся, що наука грецької мови в напрямі красшого зрозуміння зг'єту і духа чинань в'є вишших класів авторів значно поступила; хибь, на які можна ще вказати, входять в обсяг граматик та засобу слів, а жерела тих хибь і недостатків належить шукати в початковій науці грецької мови, т. є. в III і IV. гім. кл. і в браку відповідних підручників. Щоб знати способ, в якій б'є сему можна зарадити і. Божинський скликав 22 с. м. в Кракові анкету зложеної з фахових людей. Члени тої анкету заявили ся за те, щоб науку грецької граматик вивчати в гімназії обмежити на найпотрібніший форми, а все проче відложити до класів вишших. Новий підручник, котрий на поручення ради школьної краєвої, мають виступити вже два професори гімназійний, обидва як найбільше грецьких устувів до читання і найпотрібніший відомості граматичні, так що окремі граматичні підручники буде потрібні доперва в вишній гімназії. Що до способу науки анкету згодила ся на те, щоб учить в школі частіше як дозв'язували устий вправу з учениками, бо їй показують ся є найпрактичнішими. По думці анкету було б пожадане, щоб в III. і IV. кл. вчили учитель старший і більше досвідчений, та щоб в IV. кл. заставили устий іспити з кінцем року, котрі б'є вказали, на скільки привчили собі ученики форми граматичні і слова, потрібні до лектури в вишній гімназії. Перше бажань на жалі є практиці трудно буде перевести. За те, все проче ухвалити можуть бути лиш користей. В тій самій справі відбуде ся конференція також у Львові дня 28 с. м.

— Зь Станіслава пише нам: Дня 26 відбуде ся в катедральній церкві станіславській торжественне заупокійне богослуження за архієпископа Альбрехта о годін 9-й рано. Св. Литургію відправив сам архієпископ в ослуженню всего станіславського руського священства при троголовоє св'яту руську Бурсу і любитель св'яту при участі представителів всіх урядів тутешніх в корпусі офіцерського. Воєня устроїла в церкві театральне, укрешений водіниками воєковими в оружжя, посеред котрого виділяв чорно повитий портрет покійного. Церква заповнилася молодіжю школьною і парохіянською. Зь церковних жеж повзвали чорні хоругви.

— На червоночолім університеті було в зямовій семестрі 1894/95 всіх слухачів 370. Зь того було Нїмців 177, Румунів 104, Русів 40, Польків 34, Сербів 7, В'єрменів 4, Чехів 2, Мадарів в Болгарів по 1. Після в'єрнопов'дань було гр.-прав. 135, в'єрм.-прав. 4, рим.-кат. 71, гр.-кат. 22, в'єрм.-кат. 4, еванг. 10, жидів 124. Зь самон Буковини було 289 слухачів, зь Галичини 50. На поодиноких виділах було: правосл. богословів 57 [Русинів 7]; правників 264 [Ру-

синів 23]; філософів 41 [Русинів 10]. — Зь професорів-Русинів оголосили виступи: 1) проф. д-р Стоцький: а) приготує до розсуджування руських нарчів, дві години. б) Руска старина, три години, в) семінарійний вправ: Вибрані глави з історії руської мови, дві години; 2) проф. д-р Калужняк: а) Ausgewählte Capitel der slavischen Lautlehre, три години, б) Aeltere böhmische u. polnische Literatur, дві години; 3) проф. д-р Волянський: судейську медицину чотирі години. [Доцент д-р Колеса поєд-но не оголосив ще своїх виступів.]

— Щоб розбудити живішу участь в сходинах клубу Русинів постановив виділяти неважко розпочати голосне читанє повісті Пруса „Еманципанта“ і по кождім розд'ї перевести критичну дискусію, в котрій члени будуть мати нагоду взяти участь. Надто передатити Клубу дві газети жиньчій Frauenleben і Frauenzeitung, найновіший писма, котрі видають ся в справах жиньчій. — За вид'їл Шувальова.

— В справі будови „Народного Дому“ в Коломиї доносить тамшня „Руська Рада“: Ц. к. намістництво дозволило збирати в цілій Галичині жертви на будову „Народного Дому“ в Коломиї в час від 1. н. ст. січня до кінця червня с. р. Управляючий сов'єт розпочав вже в тій напрямі свою діяльність. Рада громадська міста Коломиї рхнула на будову „Народного Дому“ жертвувати 4000 зр., що мають виплачувати ся кожного року по 1000 зр., почавши від 1896 р., а виділять повторові ради першій також підпомочи будову „Народного Дому“ сумою 3000 зр. Випно гасить ся безперестанно в час цілої зими. Перша яма заповнилася по самі верхі дня 31 н. ст. січня, а дня 1 н. ст. лютого почали спускати гашенє вапно до другої ями. Всего вапна доставлено до кінця 1894 р. 769 метричних сотнарів, гашенє єго вже ємня дають скінчити ся. Пісок звозять, єсть вже вількавати кубічних метрів на мб'є. Дай Боже, щоб шло так далі, а вкорі буде можна почати будову.

— Нова залізниця на Буковині. Вь марта с. р. розпочне ся ревізія траси під залізницю Лужани-Заліщики. Ся залізниця буде йти з Заліщиків через Заставу, Кічманів до Лужан, де буде мати сполучення з шляхом Львів-Чернівці.

— Селянські вб'є. Як ми вже доносили відбуде ся дня 7 н. ст. марта вб'є селянське в Вільчів. Таке саме вб'є має відбутися дня 16 н. ст. марта в Сяночі, єсли виділять касина відступити свою селю. До Сянока було вб'є скликане на 30 н. ст. січня, але старосту заборонило єго, бо скликаючий вб'є кондипієт адвокатський Сім. Шпилько не вказав ся австрійським горожанством. Крім того підготували ся вб'є в Тарнові, Вадонцях, Бялої в Хуанові, все в марта.

— Розправа против кс. Стояловського перед судом присяжних в Тшчині розпочне ся дня 7 н. ст. марта. Ант обжалованя обиди такий злочинства: Обида маєстату і підбурюванє против правительства, обида намістника Галичини гр. Баденського, підбурюванє против єпископату, видієні погрози против тшчинського управителів від архієпископа Альбрехта і їх чести. Всіх тих злочинів допустив ся кс. Стояловський друком в брошурах або в статях, мб'єчних вь своїх часописах.

— В справі заснована публічною чеською школою у Вд-і вь десятих мб'єчій округі заявляла ся краєва рада школьна против жаданя Чехів. На се внесло 519 родичів 638 дітей до міністерства просвіты рекурсу, однак міністерство не прихилило ся до просьби чеських родичів і рекурсу відмовило, мотивуючи свою постанову тим, що чеський аязык не уживає ся загально у Вд-і.

— Про самоубійство Ізана А. латинського, про котре ми передача згадували, доносить такий близький подробиць: Вь самоубійстві вимір спалив себе дня 15 н. ст. лютого Іван Лопатанський, ємеритований народний учитель, котрий як 73 літній старець проживав від дошких лів в Текучій коло Березова і мешкав вь старій школі, де находить ся також громадська канцелярія. Згаданого дня облив вб'є нагого ціле своє тіло в сорочку і підпалив себе, згорів майже на уголь. Члени громадської ради, що зборили ся під вечір на нараду, отворивши двері, побачили вь темноті дим і огуру, сидючи серед хати на кресл'ї, нагу, чорну зь високим аязыком і — як їм здавало ся — зь рогами на голові. Зь перестраху всі розбігли ся, б'єхто не мав воднаги вступити до кімнати, гадаючи, що бачить „вечного“. Аж жандарми, що случайно патрулювали вь селі, припустили людей вб'єти до хати в погребати трупа на другий день. Самоубійстві мав бути великим песімістом.

— Князь Адам Сап'га — як доносить польський часопис — не хоче прийняти достоїнства презеса вь польській центральної виборчій комітеті на вхідну Галичину. Однак се не значить ще, щоб князь Сап'га мав намір усягнути ся цілком від участі вь публічному житті.

— Нещасна пригода. Передвчєра окол 5-ої години по полудні упав зь даху 3-поверхового дому Валаха, вь ринку у Львові, Тома Климко, що згорів св'єт зь даху. Климко був обв'язаний шнуром, котрий держав Севастіан Якубовський. Однак сей, замість сидіти вь кімнаті, виліз також на дах, а коли Климко похватував ся і став падати зь даху, Якубовський пустив шнур, боячи ся, щоб і вб'є не упав. Климко забив ся, а Якубовського арештовано.

— Дрбний вб'є. Дня 17 н. ст. лютого відбуде ся вь Заваді вб'єчавє в Мих. Ільницького, обічаного богослова, зь паниєю Ольгою Хлопецькою, дочкою Константія зь Кмицькевичів в о. Едварда Хлопецького, мб'єчного па-

роха — По причині смерті архієпископа Альбрехта відіслано всі вечери в балі на Буковині. — Вь осєні с. р. має бути перенесена част 41-го полку пхоты зь Чернівців до Пресбурга, а натовість має прийти до Чернівців 95-й полк пхоты. — Чернівці мають достати с. р. електричний трамвай і електричне освітленє. Роботи над водопроводами і каналізацією мають бути також сего року готові. — Проф. д-р Смазь-Стоцький вивізав вь середу минашого тижня до Вд-я, як представителі червоночолі університету на соборну нараду, яка відбувала ся там гольово вь справі урядованя платів протекторів університетських, про що ми ондї доносили.

Вісти зь Асп. львівського.

Презенту одержали оо.: Ів. Тимциорак на Дашаву, Як. Сиродьов на Богутині, Мар. Литвин на Бобцян, Ник. Малый на Ісенівці. — Введені оо.: Ів. Дорожницький як співробітник вь Острові, Лука Полохаль як співробітник вь Ораві, Гр. Комаринський на парохію вь Бережцях, Мих. Тиндюк на парохію вь Яленковтм. — Завідательства одержали оо.: Ник. Дерлиця зь Ходович вь Гощіві, Володим. Чепель зь Лукавців нижній вь Ходовичах, Петро Петрицький зь Дашави вь Колоколин. — Співробітництво вь Бурштині одержав о. Ів. Свистун. — Консульторі встановили єї до президії намістництва о згоду на канонічну інституцію оо.: Володим. Іорисевича на Бялку, Ів. Тимциорак на Дашаву, Володим. Громницького на Тернополь, Юл. Сероньковського на Прошову, Ів. Березинського на Переволочу, Кар. Фациєвича на Стрільська, Як. Сиродьова на Богутині, Ник. Малого на Ісенівці і Мар. Литвина на Бобцян. — Відпустки одержали оо.: Кінт. Рбєцький зь Співб'єка вижнього на 1 рік (заступство поручено мб'єцевому співробітнику) і Ал. Здерковський парох Крешівський на 8 тижнів (заступство поручено о. Ю. Юхновичеві). — До канонічної інституції встановили оо.: Кар. Левіцький на Ляшки корольські, Терент. Доманький на Ольшаницю, Ом. Боберський на Суходолі, Ор. Коповаль на Ілів. — Кваліфікаційне свідчення на дака одержав Як. Губка зь Винників. — Канонічну інституцію одержали оо.: Ник. Вільський на Пачків, Ів. Созанський на Журів і Юл. Зубрицький на Іхторів. — Крпосланський водзник одержав о. Іос. Вергановський. — Намістництво гольдить ся на канонічну інституцію оо.: Ом. Боберського на Суходолі і Ор. Коповаль на Ілів. — Консульторі встановили єї до намістництва о дарт зь ласки для відб'є на священних Іос. Івасечко і Ів. Коляковек. — Поручено за посередництвом ольського деканата патронові Заболотці, щоб виставили єкорйше грамоту презентаційну на єю парохію одному зь предложених єму кандидатів, киякє ординаріят самі запрешувє. — О. Юл. Левіцький парох Словити зрезігував зь наданої єму презенти на парохію Ракові.

Наука штука і література.

— „Хлопська посілість в Галичині і нозочасні суспільно реформаторські змаганя“ студія Вячеслава Будзинського, котрої кінєць про лїси і пасовища, про вибори і радикальних кандидатів економіковано, появилася власне передруком зь „Народа“ і єсть перший витук новон „Універсальної Бібліотеки“ вь форматі 60-шій 16-ка, має 117 сторіч вь кошту 40 кр.

— Зь робіт нашого спосібного літографа А. Андрейчина вийшли на гарнім і трийком картоні портрети одинацати князів гр.-кат. церкви від часів відновлення галицької мітрополії. Першій видає вь єї євонім більшш розміром портрет Мих. Левіцького, окружений меншими портретами Ангеловича, Сибурського, Яхмівича, Поланьського, Литвановича, Іосафа Сембратовича, Ступницького, Сильвестра Сембратовича, Целеша і Кушовського.

Господарство промисл і торгівля.

— Дирекція залізниць державних оповіщує: Вхідно-вб'єчно-західній австрійській аязык залізничній. — Зь днєм 1 цитня 1895 увб'є вь життє новий зшиток тарифовий, мб'єчний вь єї євонім ціна перевозу соли для худоби зь Вільчич.

Дня 1 н. ст. марта входить вь життє II. додаток до виданя зь 1895 р. генеральної тарифової тари залізниць державних.

Телеграми „Діла“

Вьдєнь 27 лютого. На засіданні ради санітарної констатував резервент д-р Кушій, що холера вилася вь цілій Австрії.

Берлін 27 лютого. Вь соїм пруськом знов була дискусія над квестиєю польською, а имені міністер просвіты заявив, що противити ся науці релігії по польськи вь горнінм Шлезку.

Париж 27 лютого. Франція прийняла запросини на торжественне отворенє повб'єчно-вхідного каналу морського. Праса дбача вь тм заповідь мира.

Царгород 27 лютого. Євекєднє єгипетський Ісмаїл лежить вь агонії.

Черніська Редакція і Адміністрація.

— Вл. Я. Ма. вь Го. За груден 1894 р. — Вл. М. Сл. вь Тм. во. Адреса Конст. g. k. Priest. 144 South Shalomun Pa Franklin Street. — в Груш. нам не знає. — Вл. К. Ц. вь Вм. На сєй рбк вписано 5 а. — Вл. С. Сл. вь Те. До кінця марта ще 80 кр.

ДѢЛО

Выходит у Львові по дня (врімъ печатъ и русскіи языкъ) о 5-й година по полудни. Литературный докладъ „Вибраніи найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выхаживае въ второкъ, а въ второкъ и пятницю на перемѣну редакція „Дѣла“.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львові Адриана „Дѣла“ уа. Баторія 24, Центральное бюро оглашень уа. Коперника ч. 11, и Биро тавета уа. Кароля Ждана 9. у Відни: М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler, A. L. Danneberg & Comp. В Пештѣ: E. Mischky V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплате на „Дѣло“ и напечатанію на инсератахъ платитъ 1 рубль.

Передплате на „Дѣло“ въ литер. ходаткомъ въ Австрію: на границѣ: на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр.

у Львові: на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр. Редакція, Адміністрація и Експедиція „Дѣла“ ч. 24 уа. Баторія. — Русскіи инсераты съ ясны на поперекъ напечатаны. — Русскіи инсераты на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр. — Русскіи инсераты на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 18 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 9 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр. на полнѣйшій рокъ 4 пр. 50 пр.

Т. зв. Головной рускій комитетъ выборовъ

оголосивъ сими даями свою відозву до Русинівъ — відомо вже нашимъ читателямъ [гл. 35 ч. „Дѣла“ въ 16 (26) лютого].

Підъ відозвою знаходимо 18 підписівъ членівъ и заступниківъ комитету, а то девять свѣтскихъ и девять духовныхъ [свѣтскі: Барвѣвскій, Вахнянскій, Громницкій, Грушкевичъ, Дольницькій, Маковскій, Охримовичъ, Пявковскій и Савчакъ, а духовні: Бачинскій, Гаморакъ, Гузаръ, Ильницкій, Пюрко, Торонскій, Туркевичъ, Чапельскій и Юрчикъ]. Первѣство комитетъ сей числявъ 19 членівъ [10 свѣтскихъ и 9 священниковъ], але по заявѣ д-ра Костя Левицкого, що вінъ кооптація на члена и выборы на первого секретаря комитету не приймае, могли авторы відозвы, уложенной у Відни, підписати 18 членівъ. Ба и въ тѣхъ зновъ одесь — судья Антонъ Дольницькій въ письмѣ уміщенемъ вчера въ „Дѣла“ заявивъ, що „за выборы до комитету и за здѣлану ему честь красененько дякуе“, отже комитетъ той числитъ теперь 17 членівъ: 9 духовныхъ и 8 свѣтскихъ.

Але заява судѣи п. Дольницкого цѣкава не самымъ тымъ фактомъ, що въ выборы до т. зв. головного комитету не принявъ [вѣтъ, якъ пише, до жаждого комитету выборного належати не хоче] — она цѣкава представлениемъ способу, въ який репрезентанты найновѣйшого курсу руской политики склали свой т. зв. Головной комитетъ. „Зъ великимъ здивованіемъ — каже п. Дольницкій — вычитавъ я мой підписъ підъ відозвою Головного руского комитету выборного. Авъ я самъ тѣхъ відозвы не підписавъ, авъ не уповѣряю нѣкого мене на нѣй підписати. Мой підписъ уміщено безъ моего уповѣренія а навѣтъ безъ попередняго повѣдомленія мене. Наколи Головной рускій комитетъ выборный не уважавъ за потрібне запитати мене передъ кооптованіемъ, чи прийму выборы, то повиненъ бувъ бодай по ухвалѣ кооптація урядово мене о тѣмъ повѣдомити, а тогды бувъ бы получить відъ мене заяву, що за выборы и здѣлану менѣ честь красененько дякую...“ и т. д.

Наведеніи выше слова сей-же характеризуютъ какъ уже годъ красне поступованье репрезентантовъ найновѣйшого курсу при укладаніи т. зв. Головного комитету! Мы разумѣемо, что тѣ панове были въ хлопотѣ при тѣхъ своей работѣ — а все-таки не годило ся имъ надуживати именъ поодинокіихъ людей для догодженія своимъ фракціоннымъ цѣлямъ та и амбіціямъ — для показу, что ось-то зъ нами держитъ и на нашу политику пише ся и сей и той, который на дѣлѣ або не пише ся на ихъ политику, або середъ данныхъ оставивъ не може чи не хоче до политики мѣшати ся. Такое поступованье необычайно кривдитъ людей, бо коли зважати, что т. зв. Головной комитетъ выборный мае у правительства и у верховодячихъ круговъ польскіихъ фирму „благонадежности“, то т. зв. „кооптація“ а властиво впакованье до такого комитету кого небудь — а тымъ болѣе людей на становившихъ урядовыхъ — сямомѣ, безъ волѣ а навѣтъ безъ відомости должного чловека — есть просто тероризмомъ... Доси мѣжъ Русинами такое поступованье было невидѣно — и глубоко требалъ, что теперь почали его вводити въ практику репрезентанты найновѣйшого курсу... Жалѣти треба тымъ болѣе, что такого поступованія ужинае ся тутъ не супротивъ „кацапѣвъ“ або „соціалистѣвъ“, але таки супротивъ — народовцѣвъ!

А по сѣмъ словѣ переходимо до самой відозвы, уложенной — треба признати — дуже зручно. Але чи и равно щиро? Того мы сказать не можемо.

Заразъ перші слова відозвы: „... послы рускій сойму краєвого и рады державной взяли починъ до завязанія Головного комитету“ — вымагають поправки, бо лишь деякі зъ послѣвъ взяли той починъ, „порозумѣли ся — якъ сказано въ відозвѣ — зъ тремя князями церкви“ и „зборили ся зъ водпоручниками ихъ“ дня 23 сѣчня 1895 на спѣлку на раду та доповнили комитетъ [вѣдомо вже, въ який спосѣбъ] патріотами львовскими. Мимоходомъ

сказавши — цѣкава бы то була рѣчь докладѣе знати, яке то було порозумѣнне тыхъ послѣвъ зъ тремя князями церкви, бо на всякій способъ оно муситъ впадати въ очи, что епископы перемыскій и станиславскій не берутъ участя въ политикѣ — відъ довшого вже часу навѣтъ не показують ся въ соймѣ, а еп. Курловскій на своего водпоручника въ комитетѣ назначивъ крѣп. Алекс. Бачинского — може бути, что „народовцы“, але хита же новѣйшого курсу, нѣжъ навѣтъ найновѣйшій... Але се лишь мимоходомъ... „Мужѣ доврѣя въ цѣлого краю — сказано дальше въ відозвѣ — дня 1 лютого признали до відомости заповѣданье сего комитету и одоголосили одобрили его складъ“. Се рѣчь зовѣтъ натуральна — збораніи предѣвъ были „мужѣ доврѣя“!

Все те сказанье въ відозвѣ pro praeterito. А що-жъ pro futuro?

Насампередъ годить ся взяти на увагу програму т. зв. Головного комитету. Отже въ відозвѣ сказано, что „комитетъ стоитъ на становищи національной окремынности народу руского, вѣрности для церкви католицкой зъ ея обрядомъ русскимъ та преданности для династїи австрійской“. Ну, се такій рѣчь, что у каждого галицкого народовца руско-католицкой вѣры розумѣють ся самы собою — и певно не се было причиною, что авранеры сего комитету узнали за рѣчь потрібну завязувати комитетъ фракціонный по-за плечами другихъ послѣвъ-народовцѣвъ и „Народной Рады“.

По-за наведенными выше тремя точками, самоозвучившимъ у цѣлого загалу народовцѣвъ, не стрѣчаемо у відозвѣ нѣчо болѣе програмового — кромѣ хита въ уступѣ про кавдатуру „людей позитивной работы, мающихъ на оцѣ экономичне та просвѣтне движенье народу руского та мирне полагодженье справы руской для добра краю и державы“. Рѣчь ясна, что авторы відозвы на ей слова, яко програмовы, кладуть наиболѣйшій натискъ, бо-жъ се мае характеризувати политику фракція т. зв. Головного комитету въ супротивности до политики загалу народовцѣвъ, яку репрезентуе „Народная Рада“ и Независимый руско-народный комитетъ выборный. Але жъ тутъ то и наилучше показуе ся цѣла зручність а нечирность авторѣвъ відозвы, что они значатъ „позитивная“ работы близше не означили, а се было бы можливе лише бодай при якѣй-такѣй, хочъ бы и найскучнѣйшій специализація. Тымъ самымъ того въ відозвѣ нема, то и годъ разумѣти: что значить работа „позитивная“, котра мае проявляти ся такожъ въ „мириѣмъ“ полагодженю справы руской? А се kwestія невычайной ваги. Мы позволюмо собѣ поставити на той темѣтъ кѣлька пытань. Н. пр. реформа выборовъ — чи она „мирно“ полагодитъ ся въ корнѣхъ справы руской? Нѣ! Кто-жъ робить работу позитивну, чи той, кто боре ся за нею, чи той, кто молчитъ?! — Або при справѣ подкорманія автономіи громадъ ухваленнымъ проектомъ нового закона о надзорѣ школьнымъ — кто робить позитивну работу: чи загалъ послѣвъ рускихъ, чи посолъ Барвѣвскій, который стоялъ за „мириѣмъ“ полагодженіемъ той справы?! Або и. пр. переносенье Русинѣвъ-народовцѣвъ на Мазуры! Польки и правительство уважають се за „мирне полагодженье справы руской“. Кто-жъ зъ Русинѣвъ робить работу позитивну: чи той, кто протестуе и воюе противъ того, чи той, кто молчитъ, абы не стратити ласкавости власти имущихъ?! Такихъ пытань можна бы поставити безъ конца, але досыть и тыхъ кѣлекъ, абы зрозумѣти нечирность відозвы на точкѣ програмовой.

Вѣдѣти потягнѣмо на способъ, въ який т. зв. Головной комитетъ гадае переводити выборы „якъ наиболѣе члена щерыхъ заступниковъ конституціонныхъ въ соймѣ“. Вѣтъ — якъ каже въ відозвѣ — зъ одной стороны „не буде обмежувати волѣ выборцѣвъ“, а зъ другой „не заливати предвѣтъ собѣ всѣхъ добромыслящихъ людей въ краю, чтобы выборы перешли по справедливости, въ мирѣ, безъ всякого насилуванья, безъ обмежуванія свободы выборовъ та безъ деморализація“. Дай Боже, чтобы мы добились всего того добра и благословенія Боже въ тѣмъ дѣлѣ каждому, хто на добре тягнетъ! Але послѣ того, что дѣя ся вже вѣтъ, ще передъ розписаніемъ выборовъ — тотѣ медовѣ слова т. зв. Головного комитету

мають смакъ горькой якъ поливъ провіна. Поминувши зѣвѣтне „поученіе“, дане Русинамъ въ соймѣ на темѣтъ будущихъ выборовъ Г. Е. гр. Станиславомъ Баденіемъ — мы пригадаемо авторамъ відозвы окликъ Г. Е. гр. Казимира Баденского: „Postaramy się!“.

Пригадавши имъ то одно лишь словце — позволюмо собѣ ще звернути ихъ увагу и. пр. на загадочное переносенье Русинѣвъ-народовцѣвъ зъ Жидачѣвщины на Мазуры... або и. пр. на уміщену въ 35 ч. „Дѣла“ заяву Вп. о. Александра Стефановича, что вѣтъ, выбранный выдѣломъ „Народной Рады“ на водпоручника до Независимого руско-народного комитету, участя въ тѣмъ комитетѣ брати не може... або — Але даймо спокѣй! не о всѣмъ же ще можна вѣтъ говорити. Пока-що волимо зъ признатію приняты до відомости медовѣ слова т. зв. Головного комитету про „волю, справедливость, миръ.“ и просветъ Бога, абы позволюмъ дожити намъ выборовъ „безъ всякого насилуванья, безъ обмежуванія свободы выборовъ та безъ деморализація“...

Рада державна.

На початку вчерашнього (въ среду) засѣданія палаты послѣвъ поставивъ пос. Найбертъ интерпеляцію въ справѣ новон таксы антикарской. Послѣ той таксы буде можна лишь въ антикахъ кувати много артикулѣвъ, ужинаемыхъ въ промыслѣ техникомъ до фабрикаціи косметикѣвъ. Вѣтъ теперь лишь антикарямъ буде вольно продавати интрѣдѣнція до выробу помады, порошку до зубѣвъ и т. п. Интерпелятъ зазначивъ, что на будущее треба буде платити высокій цѣны за агаданіи артикулы, а въ наслѣдокъ того потерпѣтъ промыслъ и рѣльництво. Вѣдѣти жадавъ, чтобы тѣ предметы вылучати зъ-пѣдъ таксы антикарской и чтобы уставъ монополю вымыску, признанный антикарямъ на шреду сусѣбности.

Вѣдѣтъ приступлено до дальшю дискусіи спеціальной надъ новымъ кодексомъ карнымъ (злочины и провинны доконаны при выборахъ або въ обсягу дѣланія публичныхъ тѣлъ репрезентационныхъ).

Пос. Пацакъ подавъ, что при дискусіи надъ кодексомъ карнымъ палата майже пуста. (Пос. Перерсторферъ: Але коли иде о то, чтобы похоронити реформу выборовъ, тогды сходять ся всѣ либералы!) Рѣвнѣе способъ предлаганія того провѣту невідповідный: за-всѣгды цѣль величезной роздѣлы кодексу разомъ приходять підъ наряды, хочъ розходять ся о найважѣйшій принципъ. Партія либеральная есть теперь наиболѣе реакціоннымъ сторонництвомъ въ палатѣ. Коаліція приймае все, что заосмотрѣно маркою Пленера або Вѣдѣтска. Если агаданіи параграфы будутъ ухвалены, тогды наложитъ ся на прасу, именню на прасу оппозиційну, каганецъ, супротивъ котрого теперѣшня практика есть дитяною итраскою. Въ Празѣ будутъ на тѣхъ основѣхъ фабрикувати штучный алочыны. Вагалъ для Чехіи вѣтъ нема правъ при теперѣшнѣмъ складѣ парламенту. Мабуть ще предложать параграфъ противъ особѣ, что критикуютъ законы, скоро вже не вольно вылавати на выборы. Але въ такѣмъ случаю най бы карано и урядниковѣвъ, котры фальшуютъ листы выборовъ. Поставивъ внесеные, чтобы тѣ параграфы водослати до комисиі.

Пос. Сляма, самъ адъюнктъ судовой, розповѣтъ, якъ то власти вылавати на судѣю. — Пос. Шайхеръ підперъ внесеные Пацака и закнуетъ либераламъ, что стали реакціонерами. Поставивъ внесеные, чтобы подкуплей при выборахъ были вольны водѣ кары, если скажутъ, хто ихъ подкупивъ. — Пос. Куркигардъ домагавъ ся, чтобы воддавано до дому поправы тѣ органы правительственный, котры переслѣдуютъ оппозиційныхъ кандидатовъ. — Миністеръ судѣбности Шенборнъ боронивъ проектъ зъ юридичного становиска. — Пос. Перерсторферъ назвавъ цѣле предложенье конгломератомъ, а деякі уступки прямо варварскими, котры убиваютъ и насилуе всеякое поважанье для парламенту. (За той высказъ воззавъ президентъ Хлюменскій бесѣдника до порядку.) Вѣдѣти высказавъ Перерсторферъ всю правду сторонництву либеральному за его дѣяльність политичну. — Пос.

Ментеръ боронивъ приписѣвъ карныхъ зъ либеральной точки погляду. — Сю промову назвавъ пос. Шайхеръ рабулистичною и передсказавъ Ментеру, что буде именованный гофратомъ.

По промовѣ референта Пиніньского принято предложенье комисиі безъ змѣны и на тѣмъ перервано дискусію.

Пос. Пацакъ поставивъ наглыче внесеные зъ причины, что конфисковано Narodni Listy за похвалу молодого-чеськихъ промовѣвъ, выголашенныхъ въ парламентѣ. — Миністеръ Шенборнъ боронивъ конфискации, кажучи, что промова вправдѣ есть ненарушима, але не ви обговариванье. — Пос. Герольдъ перечивъ, мовѣ бы судова прислужувала юдикатура надъ промовами парламентарными. — Пос. Люетеръ тон гадки, что если така практика вѣдѣ въ житѣ, то зъ часомъ притакненые промовѣ оппозиційной буде кыргѣдне. — Пос. Кронаветеръ сказавъ, что згадана конфиската есть нечувстванымъ примѣненіемъ поступованія объективного. Послови вольно говорити въ парламентѣ, але вѣтъ судѣи зависѣтъ, чи голосъ его дойде до народу. Если посолъ есть ненарушимый, то нѣхто не мае права критиковати его промовы. — Пос. Герольдъ доказувавъ, что такой конфискации обиджають ненарушимѣтъ посольску. — Пос. Люетеръ глумивъ зъ лѣвѣцѣвъ, что бере участя въ дискусіи, а вже зъ горы призначено йй голосувати противъ внесеныхъ. — Пос. Перерсторферъ полемизуя зъ Шенборномъ, сказавъ, что австрійскій парламентъ есть паробомъ феодальныхъ панѣвъ.

При поименномъ голосованю водкннено внесеные Пацака 106 голосами противъ 52.

Пос. Трайинфельсъ интерпелювавъ правительство, чи оно готове есентуально навѣтъ при помощи репресалій привневолити вѣмцеке правительство, чтобы придержувало ся точно умовы о заразѣ худобы, заключеной въ 1891 р. мѣжъ Австрією а Нѣмеччиною.

Слѣдующе засѣданье въ пятницу.

Въ субкомитетѣ комисиі для реформы выборовъ домагаля ся молодого-чеськіи члены комисиі, чтобы могли бути присутни при нарадахъ субкомитету. Предсѣдатель субкомитету спротививъ ся тому зъ сѣя причины, что наряды субкомитету мають характеръ довѣрочный.

На мѣсте Стадницкого выбрано до субкомитету Сиджейовича.

На послѣднѣмъ засѣданю комисиі бюджетовой ставляли поодинокіи члены комисиі пытаня до миністра Пленера що-до полѣпшенія платѣвъ урядниковѣвъ сторожи скарбовонъ, що-до знизженія континенту податку грунтового и що-до вышнихъ справъ податковыхъ. Короткій зѣвѣтъ той дискусіи мы вже были подали, теперь же наведемо обширнѣе деякі поясненія миністра Пленера. — Що-до пытанія, чи не ужинавъ бы почтовыхъ касъ щадничныхъ при плаченю податковѣвъ, — заявивъ миністеръ Пленеръ, что ту справу обговаривано недавно въ миністерствѣхъ и въ высшѣйшій палатѣ обрахунковой, але показала ся поны-що труднѣе, котры мабуть буде можна зъ часомъ усунути. Тѣ трудности того рода, якъ и. пр. безпечность скарбу державного, правильные зачисленые заплаченыхъ податковѣвъ и т. п. — Миністерство скарбу не поручало своимъ органамъ для вымѣру податковѣвъ, чтобы старали ся о подвышеніи податку, именню заробковон и доходного. Вправдѣ послѣдними часами надходили часто жалобы на поведенье нашихъ органовъ податковыхъ и миністерство розслѣджувало точно тѣ жалобы, однакъ въ многихъ случаяхъ показало ся, что тѣ жалобы неоправданы. — Що-до справы, порушеной пос. Пиніньскимъ, чтобы правительство зменшило континентъ податку грунтового, бо годъ рѣльникамъ-господарямъ подужати татарѣвъ за-дѣла аграрной кризы — водпозвѣвъ миністеръ Пленеръ, что не заливати равнажати голосѣвъ, якъ поднеслись въ соймѣ при дискусіи надъ тою справою. Вагалъ правительство вдоволене зъ дискусіи, яку перведено что до тѣхъ справъ въ поодинокіихъ соймахъ, бо майже всеюды высказано гадку, что знизженье континенту податку грунтового може наступити лишь равновѣсно зъ реформою податковою. Оно справдѣ такъ, бо въ наслѣдокъ ре

форми податков буде можна дати опустити в податку ґрунтовим. Тепер же треба перевести ревізію катастру ґрунтового, а аж опісля щось порішити о контингент. — Референт пос. Козловскій зробив такий замітки: Дуже добре було би завести у нас побіля пруского вабрца інституцію вандруючих за кацією поборців податкових. Справу плачення податків при помочі щадячих кась почтових треба чим скорше поладити, бо видатки на їзду в страта часу, якій суті необхідний при теперішнім способі плачення податків, більше дають як самі податки. Що до ревізії катастру, то чейже міністер Плевнер буде вміти оминати небезпечність політичної аґітації в тій справі. Если міністер вдоволен в сегоднішній дебати в соймах над справами податковими, то в другий сторони можна надіятися, що правительство займе таке становище, котре би не зробило з тей справи підчас дискусії в палаті послов заостреною квестію політичною. Вправді пояснене міністра що до ревізії катастру не дуже виразне, але чейже міністер не забуде, що австрійскій податок ґрунтовий єсть найвищий на цѣлѣмъ свѣті, а зновъ тагары гіпотечні і податки абсорбують третверть цѣлого доходу з ґрунту. Можна надіятися, що правительсто догляне ті небезпечности, які мусѣли би настати, если би спокійні консервативні рѣшачі елементи, котрі досі були підпорою держави, були загнані в руки антисоціальных аґітаторів.

Нова позиція в реєстрі „концесій“

(Письмо з Жидачевского.)

Аргументы брошюры п. Выхавина скрѣпляють ся що раз новішими доказами. Смысл разом ходити о позицію концесій, що „Русенявѣ уже бльше не переносят на Мазуры“.

Мѣсто Николаѣвъ в протязі одного мѣсяця має вже другій раз нагоду бачити на тій точці благодатній наслідки політичних новішого курсу. Передъ кльканієм днями перенесено до Скавны управителя школы п. Корецкого, а дня 26 н. ст. лютого одержавъ контрольоръ тутешного уряду податкового п. Володимиръ Шепаровичъ нагло завѣдомлене лаконичного змісту: „ze ze względów służbowych przenosi się Pana do Mielca“.

П. Володимиръ Шепаровичъ кромѣ тяжкого грѣху первородного, що родив ся Русенюмъ, не має на собі ніякого того рода „пльми“, бо посвячував ся виключно обовязкамъ своего уряду, а в публичномъ житю не манифестував ся ніколи. Дперва сего року допустив ся грѣху, бо був членомъ комитету, котрий при нагодѣ заваяв оліі товариства педагогичного устроив на дня 1 н. ст. сѣчня с. р. в Николаѣвъ богослуженье за упокій бл. п. Огоновского. Сего було вже досыть, щоби оправдати перенесенье его на Мазуры. В Николаѣвъ невзначай той прояв руского жата викликавъ мѣж польскими шовіністами таку скажену аґітацію противъ Русенявѣ, що в протязі короткого часу друга вже в паде жертва. А якъ разъ мѣж тими, котрі верховодять тою скаженою протавъ Русенявѣ борбою и вѣдъ котрыхъ вдуѣ денунціація на Русенявѣ, є одиницъ такий, що ихъ з огляду на само добро людскости и на публичну безпечность належало бы якъ найскорше з-вѣдѣи перенести. Але такий добродѣль тѣшит ся нинѣ протекцією, а жертвою падають Русеня, и то найневинніши и найташші! Такъ то в практицѣ вигляде теперѣшня „правильна“ для насъ політика тыхъ, з котрими аліансѣ такъ дуже у насъ теперъ захвалює ся...

Пане Барвіньскій — іратулюємо!

Справа дяковска.

Написавъ Ігнатій Полотнюкъ.

Десять лѣтъ минає сего року, якъ в „Дѣлѣ“, 25 лютого 1885 р., помѣстивъ я першій разъ вѣдзав до братівъ дяковъ перемыскон епархіи в справѣ дяковскай, щоби горнули ся якъ муравлѣ до купы и дбали о долю свою и своихъ родинѣ.

Голосъ мой не пропавъ безслѣдно, бо на вѣдгомѣвъ его знайшли ся добрі люде, котрі щиро заинтересували ся тою до того часу заведбаною справою, а зъ межи многихъ найявѣйшимъ и щиримъ прихильникомъ дяковской справы показавъ ся середъ нашего патріотичного духовенства в єсть безперечно черезъ весь той часъ Впр. о. Василь Чернецкій, парохъ зъ Сѣльця белского, котрий немало потрудивъ си для той, якъ и для иншихъ справъ церковно-народныхъ. А що за той часъ, з тыхъ десять лѣтъ, зробило ся в справѣ дяковскай, хочу розказати не для яконс хвалы, бы, котра сорочка не даєть, але для заохоты и вытревалости другихъ в зачатій работѣ.

Така хровіка зъ часомъ може послужити до исторіи розвитку стану дяковского. Не буду тутъ дуже широко розводити ся, бо то бы далеко завело, але начеркну: що, де и коли зробило ся. И такъ:

Про справу дяковску вже и давнѣйше говорило ся багато, але все зъ тиха. Ажъ в роцѣ 1884 заговорили даки в Рогатинщинѣ лѣвобокон апархій голосити, а на чолѣ тыхъ смѣлыхъ ставъ п. Ілія Бойковичъ зъ Рогатина.

Въ роцѣ 1885 по мой вѣдзавъ, зъ иніціативы Вп. о. Чернецкого, вѣдбула ся першій зборъ дяковскій в перемыскій епархії, в Крестивополю в монастири оо. Василіявъ дня 30 сѣчня 1885 р. Збѣрало ся 50 дяковъ зъ рѣзнихъ сторінъ и клькихъ свещениковъ, ухвалили деякі резолюції и выбрали комитетъ, в котромъ ставъ головою о. Чернецкій а секретаремъ Ігн. Полотнюкъ зъ Клясовца. Полотнюкова поручено займатися далше розпочатою справою. Що правда, комитетъ, щоби здоровѣ, анъ разу не сходявъ ся на засѣдані [якъ то дуже часто у насъ веде ся], але за то выдѣлѣ совѣстно свою задачу словивъ и, о скілько мѣгъ, старавъ ся всюду и все свое зробити. И такъ выславъ ухваленій зборомъ резолюція зъ дотычною просьбою до Консесторіи в Перемышлѣ. — Въ день ватронизації Впр. митрополита выславъ Ігн. Полотнюка яко вѣдпоручника-депутата дяковского. — Въ грудні 1885 р. выславъ на руки пос. Романчука петицію до сойму о унормованье дяковской платѣ; надъ петицію соймъ перейшовъ до порядку дневного. — Въ сѣчан 1886 р. в славъ выдѣлѣ своего делегата Ігн. Полотнюка до Преосв. еп. Ступняцкого в Перемышлѣ. — Въ лютомѣ 1886 р. выславъ петицію до рады державной на руки пос. Ковальского и той шаро підперъ тоту петицію, розказавъ про значѣнье дяковъ в руской церкви та про ихъ нужду, в котрой стали ся пролетаріатомъ, и довѣвъ своєю бесѣдою до того, що рада державна прихилила ся до згаданой петиції и поручала справу до поладженя правительству. [Що далше стало ся, то всѣмъ звѣстно.] Дня 14 сѣчня 1887 р. выславъ выдѣлѣ вѣдпоручника Ігн. Полотнюка до Львова на збѣръ скликаный Митроп. Консесторією в цѣлѣ ухваленя начерку статутѣв уложеныхъ зъ порученя Е. Е. митрополита. На той збѣръ явил ся сто дяковъ. Зборова проводивъ Вп. о. Теоф. Павликовъ. Зъ того збору не було ніякого хосна — выбрали на нѣмъ комитетъ зъ 13 членѣвъ-дяковъ, котрий має займатися далшою судьбою той справы, але що за велике число підписало Статутъ, и то дяка зъ рѣзнихъ сторінъ краю, то власта зарядила слѣдство черезъ дотычній старосты: якъ то люде? — а познать покойный Сиринъ, бувшій дякъ Успенской церкви у Львова, належавъ до того комитету, а бувъ вгаченый [хоть невзначай] до процесу т. зв. Олега Грабаръ въ роцѣ 1882, то се [якъ говоривъ пок. Гетманъ, котрого (яко председателя комитету) клькѣ разѣвъ кликало до поліції на протоколы], мало пошекодаты, що власта не затвердила згаданого статута, а рекурсувати не було кому, бо члены выдѣлови були оденъ на востоцѣ, другіи на западѣ, а третій на сѣверѣ.

(Далше буде.)

Дописи „Дѣла“

Зъ Турчаньского.

[Про шкільництво в турчаньскімъ повѣтѣ.]

Въ часѣ сегоднішній сесії соймовон вѣдѣвъ ся я до посла Телишевского зъ просьбою, щоби заинтересувавъ правительство: чи оно знає, що в турчаньскімъ повѣтѣ є села, де истнує школа вѣдъ сто лѣтъ, а в селѣ вѣхто читати не вѣдѣ, и чи правительство задумує той зарадити? П. Телишевскій вѣднѣвъ мой листъ въ повной палатѣ, а вице-президентъ рады шкільной Божиньскій вѣдповѣвъ, що обставины въ листѣ томъ наведеніи выказують власне, що дотеперѣшній рады мѣсцевѣ вѣдѣ не роблять, и для того треба ихъ організацію зміняти, щоби надѣрѣ бльше сцентралізувати.

Се заявленье вице-президента рады шкільной єсть цѣлкомъ неосновне а о томъ свѣдѣнныє станъ бльшой части шкль въ повѣтѣ турчаньскімъ, особливо исторія послѣднихъ тридцати лѣтъ школы в Бѣтлѣ, котру тутъ наведу.

Въ 1860 роцѣ бувъ мѣсцевымъ надзорцемъ шкль парохъ Ясеницкій в Высоцкѣ выжнѣмъ и жалувавъ ся часто, що тогдѣшний учитель в Бѣтлѣ нічого не учить. На то зѣвхавъ на инспекцію р. Махеръ и вѣдѣвъ дѣтямъ читати, а о. Ясеницкій вѣдповѣвъ иронічно: „Soweit haben die Kinder noch nicht gebracht; sie buchstabieren bloß“ и такъ справдѣ було, а учитель за се дѣбавъ по инспекції значне подвышенье платѣ. Той учитель вѣддавъ ся

бывъ вѣддакъ надогови пѣнѣства и нічо не вѣдѣвъ цѣлыхъ лѣтъ десять. Председатель мѣсцевой рады удававъ ся кльканіємъ разѣвъ до рады шкільной и доносивъ, що учитель вѣдѣ не вѣдѣвъ, але всѣо нѣчо не помагало. Дперва по десятиохъ лѣтахъ, коли председатель написавъ таке справозданье: „W Rotli pauczy ciel nie uczu nic dziesięć lat, dziesięć lat, dziesięć lat, dziesięć lat, dziesięć lat“ — перенесено того учителя на другу посаду.

По томъ бувъ учителемъ в Бѣтлѣ черезъ клькѣ лѣтъ мѣсцевый дякъ и дѣти, що в томъ часѣ ходили до школы, навчили ся вѣс читати, хотай инспекторъ, котрий приѣдѣвъ на инспекцію, навѣтъ не вѣднѣвавъ школы, тѣлько прѣвхавъ, пообѣдавъ и поѣхавъ.

За дякомъ бувъ учителемъ покойный уже Ганякъ, котрий такожъ досыть учивъ, але по томъ в 1877 роцѣ прѣйшовъ учитель, котрий до року 1894 нічо не вѣдѣвъ. Председатель мѣсцевой рады жалувавъ ся часто, що учитель нічо не вѣдѣвъ; писавъ, що „школа порожня, колодѣмъ підперта“ — але все було надаремно! Дперва в 1894 роцѣ перенесено того учителя.

Нехай же теперъ п. вице-президентъ рады шкільной скаже: хто винєвъ, що майже цѣла генерація в Бѣтлѣ, вѣдъ 1860—1894 р., не вѣдѣ читати и писати, — чи мѣсцевый свещеникъ, котрий ревни дѣбавъ о школу и наразивъ собѣ черезъ то все учителя, — чи рады шкільной, окружна и краєва?

А нинѣ — гадаєте — шкільництво в турчаньскімъ повѣтѣ стоить лѣпше? Де там! Єсть учитель, школа, бюджетъ шкільный, а майже въ половинѣ шкль нѣчо не учать.

Не моя рѣчь наводити тутъ факты; о томъ повиненъ бувъ пересвѣдчити ся бувшій тутъ недавно краєвий инспекторъ. Але и той мабуть вѣдѣ не буде знати, бо на 17 шкль звѣднѣвавъ всего чотыри школы.

Д-ръ Корнелъ Чайковскій.

Рухъ в рускихъ товариствахъ.

Дня 26 н. ст. лютого с. р. вѣдбуло ся тринадцате засѣданье секції филологичной Наукового товариства имени Шевченка. На сѣмъ заданю п. М. Копачъ вѣднѣвавъ короткіи, основно обробленый некрологъ проф. Омелана Шартецкого, похивъ его многосторонну діяльність в товариствѣ „Просвѣта“ в першихъ початкахъ его негнѣваня; згадавъ про перша его працѣ науковій, историчній и филологичній, схарактеризувавъ сего незвычайного ученого, що зъ повнымъ самопожертвованьемъ працювавъ до конця жатя, вѣднѣувався в послѣднихъ лѣтахъ цѣлкомъ вѣдъ жатя публичного и товариского, щоби ошадженіи хаалѣ ужити на строгую працю въ своемъ кабинетѣ. Въ дискусіи забарали слово пп. В. Коцювскій, д-ръ Франко, д-ръ К. Левинскій и Макарушка — и навела деякі цѣкаві подробицѣ зъ жатя покойника, поручаючи прелегентова некрологъ свой ними доповнити. — Потѣмъ проф. Грушевскій реферувавъ про працю проф. Іл. Кокорудза: „Профессоръ д-р Омеланъ Огоновскій. Оглядъ его жатя и науковій та літературной діяльности“, подавъ розказъ працѣ, згадавъ про прихильный для покойника тѣнь, вѣ акымъ цѣла праця написана, и поручавъ напечатати вѣ в V-омъ томѣ „Записокъ“, що присвячують ся памяти покойника. — Ишій точи порядку дневного сего засѣданя мусѣли вѣдпасти зъ огляду на надто мале число збѣранныхъ членѣвъ. А пречѣвъ же недавно было на засѣданяхъ секції 15—20 членѣвъ!

Дня 23 с. м. вѣдбуло ся отворенье читальнѣ „Просвѣты“ в Дѣбрнѣвѣ, вѣ повѣтѣ рогатинскійскій. Раю вѣднѣвали в церквѣ богослуженье Вп. о. К. Лотоцкій соуднѣвъ мѣсцевый я о. Ем. Рудницкій парохъ Стратина о прѣзнанье помочи св. Духа, а о. Лотоцкій промовивъ тѣлыми словами до збѣранныхъ членѣвъ, вказуючи амъ на плоды просвѣты. По богослуженью агромадѣля ся члены читальнѣ до хаты честного господаря Дмитра Юркова. Якъ господаръ такъ и господарня були дуже радѣ гостямъ и читальни, на котру вѣдступили одну гарну та простору комнату. На збори прѣбули оба душастирѣ зъ церкви, а побѣйше прѣбуєвъ ще Вп. о. Теоф. Любинецкій зъ Рогатина вѣ повѣтѣ бережаньскій. [Мѣсцевый парохъ о. І. Рудницкій не мѣгъ прѣбути, бо вѣдъ довшого часу єсть недужій.] Вѣдъ філія „Просвѣты“ прѣбуєвъ о. І. Яворскій зъ Путятинецъ, котрого прошено проводити зборовѣ. По поясненю статутѣвъ читальнѣ выбрано до выдѣлу: Вп. о. пароха на голову, Дмитра Капітана на заступника головы, Мих. Качана на секретаря, Федя Онофракъ на каієра, Дмитра Юркова на бібліотекаря, а на заступника Федя Онофракъ и Стеф. Тервѣвского. До читальнѣ вписало ся заразъ 29 членѣвъ, самыхъ поважнихъ и письменныхъ господарѣвъ. Збѣръ высказавъ подяку Свѣтлому выдѣлову головному за даръ въ книжочкахъ вартости 9 вр. Підчасъ збору выголосивъ господаръ Гривъ Капітанъ свой власный, досыть удачный стихъ взываючій братѣвъ-селянъ до просвѣты, до згоды та спѣловон працѣ. Засѣданье збору закончивъ о. Яворскій одѣткою промовою.

По тѣи части урядовой дѣлѣи собѣ вѣс прѣсудити и вѣднѣтано нѣтъ цѣкавій уступы зъ книжочокъ „Просвѣты“ и переплѣтано розказами та спѣвами. Вѣ читальнѣ було и клькѣ женщинѣ; до нихъ промовивъ о. Любинецкій, щоби она були не лишѣ добрыми го-

сподинями але и добрыми Русинками та выховували своихъ дѣтей в рускомъ душѣ.

Якъ вѣ кожѣмъ майже селѣ, такъ и в Дѣбрнѣвѣ, повстала читальня при перешкодахъ вѣдѣ клькѣ клькихъ селянъ адеморализованныхъ, ходячихъ „во тѣмъ и сѣян смертной“; однакѣжъ завдяки части селянъ тверезыхъ, та здоровомыслячихъ можна надѣятися, що читальня в Дѣбрнѣвѣ згорне до себе всѣхъ молодшихъ и старшихъ, охочихъ до честной и ретельной працѣ в громадѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Заповѣдженя манифестація папы в справѣ австрійского христіаньско-соціального сторонництва мабуть не побачить свѣтла денного. Такъ бодай доносять вѣдѣнскій газеты, якъ антисемітскій такъ и ліберальскій. N. fr. Presse оповѣстила навѣтъ интєрвю „одного посла акредитованого при Ватиканѣ зъ особомъ, котрой рады засягавъ папа послѣдныи дѣяннѣ“. Папа навѣтъ заявлять, що не похвалѣ антисемітской аґітації, але зъ другой сторони полишає поладженье той справы в першій ліаіи епископамъ. Въ политичній борбѣ — навѣтъ говорити папа — легко тратити ся напроамъ в мѣра, а переманючій интєресъ політичний уважає ся рѣвнозначнымъ зъ засадами христіаньской науки. Для того задачею епископату, прѣстувати вѣ рѣшучій способѣ похильки и вказувати властиву дорогу. Если бы зайшла потреба, то папа забере голосъ, але теперъ пока що можна поладити цѣлу справу спокійною рѣшучістю епископѣвъ. Вѣддакъ складає N. fr. Presse всю неудачу той акції противъ антисемітѣвъ на секретаря державного кард. Рамполю, котрий має підпирати христіаньско-соціальный рухъ в Австрії. Рѣвножъ еп. Штайнеръ зъ Штульвагсенабурга має підпирати справу христіаньскихъ соціалѣвъ, бо побоевъ ся, що дотычна манифестація папы могла бы бути ужата противъ угорского сторонництва людового вѣ его акції для добра религіи и церкви. — Пѣсля найновѣйшихъ вѣстей N. fr. Presse — кардиналъ Шенборнъ не мѣгъ досѣ навѣтъ доручати папѣ пропавшаго письма, уложенного австрійскимъ епископѣтомъ в справѣ христіаньско-соціального руху. Вѣ второкъ навѣтъ буті кард. Шенборнъ на авдієнціи у папы, тѣмчасомъ папа принавѣ лише секретаря Рамполю и двоухъ кардиналѣвъ курін, котрі не займають ся церковно-політичными справами двоухъ напрымѣвъ, котрі змагають мати впливъ на папу в справѣ христіаньско-соціальной — пѣше далше N. fr. Presse — церемѣгасъ рѣшучо напроамъ пѣдъ проводомъ кард. Рамполя. А той другій кардиналъ, о котрымъ кажутъ, що пѣзавѣвъ зъ самого початку небезпечность аґітація, такъ скрѣпленой за єры Таффео, и радѣ бы підперти змаганя австрійского епископату, три разы пробувавъ мѣанушого тѣждѣя буті на авдієнціи у папы, але не мѣгъ розломати зѣлѣзного перстєня, котрымъ охужено папу. Папа слухає лишь генерала азунтовъ и кард. Рамполю. Именно сей послѣдній не водѣступає папы; вѣ его рукахъ вѣс нѣтъ ватиканьской політики. Зъ огляду на се можна на певно сказати, що папа пѣдає вѣ той справѣ за поглядомъ кард. Рамполя. Кард. Рамполя єсть того погляду, що христіаньско-соціальный рухъ єсть справою „політичною“, вѣ котру церковь не повинна безпосередно мѣшати ся.

Въ Угорщинѣ зайшла послѣдними часами дуже важна подѣя, котра не остане безъ вылыу на внутрѣшню сѣтуацію політичну Угорщинѣ. Сторонництво „независиме“ або т. зв. зъ 48-ого року розбѣло ся. Безпосередною причиною розбѣты була квестія новон організації сторонництва вѣ краю. Але се була лишь вѣвѣшна причина, а властивымъ товчкомъ розбѣты було се, що вѣ сторонництвѣ зазначились два напрымѣ: одинъ рѣшучо оппозиційный, а другій нахильючій ся до партіи правительственной. Консервативне крыло оппозиціонной партіи зачало чимъ-разѣ бльше наблюдать ся до новосозданной „партіи людовой“, до чого допомогло ему згѣдне становиско що-до церковно-політичной програмы. Зъ сторонництва независимого выступило 35 послѣвъ пѣдъ проводомъ Юста и задумало теперъ получить ся зъ 20 послѣми, вже перше выступившими пѣдъ проводомъ Бетвеша. На случай, если бы удало ся тѣмъ двоумъ групамъ получить ся, то они выбрали бы своимъ прѣсесомъ Франца Копута. Вѣ наслѣдокъ того розлому потерпѣть сторонництво правительственное, бо втратитъ союзникѣвъ, для церковно-політичныхъ предлѣженѣ.

НОВИНКИ

— Руско народный театръ загостивъ дня 26 н. ст. лютого до Самбора и давъ на перше представление мѣльодраму Старацкогъ „Ой не ходи Грицю“. Про се перше представление пишуть намъ зъ Самбора: На представленье явил ся поважное число публики, майже вся интеліген-

ція самобрека, котра першій виступ артистів на сцену прийняла приязно оплесками, даючи тим заперуку доброго поведження нашого театру в Самборі. Вже самий добрий персонал в красном гардеробі рускій театр представляє як публіці ефективно і поважно, а певна і добре понята гра артистів в артистичній, соловій співі, дуети і хор дає доказ великого праці персоналу в зрозуміній цілі та призначенні театру. Взагалі в той час, коли львівська „Руска Бесіда“ взяла в свої руки заряд нашого театру, зидко в ній великий поступ до ліпшого. Нині єсть вже чим похвалити ся і показати ся перед публікою, та з другої сторони й публіка повинна не пожадувати труду і жертв для задоволення доброго поведження своєї публіки інституції. Що-до гри поодиноких артистів в мильодрам Старцяго, то привабливо належить повне поняття своєї ролі, Яковича, Подвисоцкому і Лопатинському. З півня, хоч виступ і сівня кожної привабливо ся до піднесения штучи, відзначили ся похвалою пп. Флацвербна, Слободана в Раджевич. Півня Слободана, дарма що молоденька ще артистка, в ролі героїні Марусі своїм знавством драматичною штучи і мильмим ліричним голосом задовольня вповні публіку а сцена наша може сподівати ся по ній доброй сцени на будуче. За те однак, що в цілості штучи випала знаменито, треба подякувати доброму режисерови п. Яковичеві.

— Засідання секції історично-філософичної наукового товариства ім. Шевченка відбуде ся в п'ятницю, дня 1 н. ст. марта, о годині 6 1/2 вечером в коменаті товариства. На порядку денному реферат д-ра К. Левинського про роль праці в праві литовському.

— Нова читальня „Промислы“ отирає ся в Цотоць золотом, буцаючого повіта.

— З Кудринце [в повіт борщівський] пишуть нам: Водь кола наш почитальний п. Е. Горбачевський виїхав за відпусткою, нема порядку на ц. к. пошті в Кудринцях. Тимчасова експедиторка п. Clara Minczeles не вміє по руски ані читати ані писати, та з того виходять такі заміння, що рускій писемний й газети виваляють собі після уподобання той паві по другий людях, доки не дійдуть щасливо свого адресата. Але не конець на том! Як надавати писмо або переказ поштовою адресованій по руски, то паві Minczeles заявляє отверто, що не вміє по руски читати, а посланець несподіваний писма мусить чекати годинами, званим появи ся яка щаслива душа, що вміє по руски перечитати адресу; тоді доперва паві Minczeles видає рецензію писаній по німцях та і на німцях-польськом бланкеті. Мені було ся дня 31 сьчня надавати через посланця переказ поштовою, а паві Minczeles заявила, що не вміє читати по руски, то мусів я сам іти на пошту, щоб прочитати. На моє заявлені, що ц. к. експедиторка поштова єсть обов'язана вміти в урядувати в краєвом руском азиці, відповіла мені паві Minczeles так: „Ja umiem po niemiecki, polski, francuski i po sугайski павет, тько по руски ніє...“ Може бх. Дирекція пошти, до котрої я удав ся з жалобою, зволіла увільнити нас від такої експедиторки, що не вміє в не хоче навчати ся по руски на Русі, — та може дала бх їй декрет на посаду в Циганцях, де певно здасть ся їй азиці сугайській в практиці, бо у нас на Русі як циганського азиці годі користати! — Володимир Ступницький парох кудринський.

— Жидовскі розбишкани. З Косова пишуть до Gazet-y Narodow ой: Федір Кумлик Матайковий, селянин з Ясенева, брав на кредит збоже в кукурзу у жиди Самуїла Лейбеса Кеса з Косова і заставив ему в 1882 році 80 ар. Сей довг сплачував ратами в після квітня, як йому виставив Кес, сплатив до дня 8 мая 1892 року 285 ар. Вже сама висота процентів 205 ар. в каргобною, але се менше. В часі оплати позивав Кес Кумлика до суду в Косові, а цесією з дня 29 мая 1890 р. відпродув свою претенсію Исакowi Штайнерови, котрий відтак виставляв на ліцитацію реальність Кумлика, вартості 4000 ар. і продає в цесію арени дня 24 марта 1893 р. за 556 ар. Дня 21 червня 1894 р. наступає судово віддаче купленої реальності в пославне жиди, а его повномочник Беніамин Крумбай, що відсиджу тепер кару за рбний обманства в Коломи, годить ся при адьюнкці судовій п. Фрайнд, що відступає Кумликову грош, если вонь до 30 днів зложит ему 600 ар. Кумлик приносить ему 600 ар. за кілька днів, але сей грошей не прийняв. Жиди напали на господарство Кумлика а відтак спалили хату дня 7 листопада 1894 р., щоб его в сей спосіб збіднати з грош. Відтак підставили фальшивих свідків в Кумлика засуджено за маїме публічне насильство на 2 місяці в'язниці. Кумлик заплатив за 80 ар. вкату 285 ар. і вніс дивив ся з 8 днів без хліба і без даху, завдяки жидовському розбишкату, що з всякою безпачастію бують в Гуцульщині.

— Денний приназ. „Харківська Відомості“ оповідають такий денний приназ головнокомандуючого войскам ківського округу генерал поручника Драгомирова з 28 сьчня с. р.: „В деяких положеннях чоловік повинен знати, що его слово єсть ділом і що в кожній хвилі повинен відповідати за него, як за діло. Судь військовому, полковнику М., за невластивий суди в прасі о сарвахи, о котрих вонь дуже слабо поінформований і котрі не підлягають его компетенції, висказую нагау. Упереду всіх, що пишуть нбесвітниць, що не належить писати про войско, если хто не способний писати правди і нерозуміє ричи; аніма справа що-до особі: з тим я розправлю ся.“

— На посаду греко-кат. катихти при 5-класовій школі мужской в Раві руской з платією 450 ар. і 10% додатку на мешкань

рописує конкурс окружна рада школьна в Раві. Подана треба вносити до дня 10 н. ст. цвѣтня.

— „Союз книгоношей.“ Під такою назвою зав'язала ся в Лонді нова організація російських емігрантів, котрої метою є боротьба з російським деспотизмом. Ближше пояснює ся організація ота в відозві, видана в російськом азиці: „Суспільне оживленіє і явне стремленіє до більше свідомого політичного життя, котре обявило ся в послѣднѣм часі в Россіи, доказали ясно, що пытанье свободи праси єсть для всѣх народѣв, заселяющих російське царство, основним пытаньем політичного і суспільного розвитку і для того домагає ся безпозволенной розвязки. Правительство не дає свободи праси і не скоро єв дасть і длатого одиноким выходом єсть як найбільше розширеніє нецензураной („подпольной“) літератури. Щобь удовлетворити ся необходиму потребу всѣх народѣв суспільностей, груп і поодиноких особь живущих в межах російського царства, зав'язав ся „Союз книгоношей“ (книгоносцев), котрої метою буде перевозженіє і розповсюдженіє всякой літератури, висказуючої протест протів несправедливої ладі і в наслѣдок того забороненої нині в Россіи. З огляду на великіь выдатки, з якими получене успішне переведеніє задач, централне бюро „Союза книгоношей“ звертає ся до всѣх безпосередно або посередно заинтересованных сею справою, з прасією о помічї грбши, забороненими кнжжками, котрі мали бх бути перевезені до Россіи та подаванієм звістий про відносини. Веє заявляє ся також каталога забороненої літератури будуть печатані в азиках: російськом, польськом, малорусськом, євнськом, німцєвськом, жидовськом, литовськом, литовськом, грузинськом і в ромєнськом. Подрбний справоздає будуть печатані чотири рази до року. Адреса „Союза“ така: W. Vojnich 111. The Grove, Hammer-smith, London W.; пишемъ центрального бюро підписаній на відозві В. Войнич, Ліліант Войнич і С. Штейн.“

— Холе́ра. На послѣднѣм засіданні найвысшій рады санітарной у Відні заявив санітарній референт, радник міністерства д-р Куся, що в сій хвилі нема в Галичині ні одного ведужого на холеру. В наслѣдок того треба пошесті уважати за выгаслу в цілості Австро-Угорщини.

— Побирание стипендіиної підмоги ім. Парилонича, в высоті 38 ар. річно, продовжив совѣт Народного Дому у Львові на предложеніє п-ф Ольги з Парилоничів Турчмановичеви Розанови Турчмановичев, служавелем І-го року богословія у Львові. Наділений буде побирати ся підмогу до окінченія наук.

— З Перемышля пишуть нам: До відомости ц. к. дирекції пошти. Писмо урядове Всес. греко-кат. єпископского ординаріата адресоване по руски до греко-кат. уряду парохіального в Медіці під Перемышлем — відослав нововведений ц. к. уряд поштової „Філія Перемышль“ до греко-кат. уряду парохіального в Медіцях коло Дрогобича. З працяны, що в згадавом писмь була су-протестна диспенза, котрої сторони в левомь речунич вижидали, потерпіли інтересовані за-для такої похибки в поштово урядованій заводі в непригадѣ. Наколя такий похибки поштової безкарно будуть ухажати, то можна буде ожидать, що слѣдуюча подбана переписка зайде може аж до Медіолану.

— В процес протів кс. Стояловского не стоить лише вонь сам як обжалований, але разом з ним обжалувала прокуратура цілий персонал редакції Dziwno-x, Wiece-a і Pszczol-i-и за статті в часописіх насчетатий і за брошуру Bogiem a prawda. Головними обжалованими суть: кс. Стояловскій і Іосиф Шинтка, а обжалованими: п-а Г. Гемпель, адміністраторка тах часописей і Кар. Студенцій. Як ми вже вчера доносили, виступ прокуратури обжалованіє о злочині обиди маєстату і підбурюванія протів держави (§. 63 і 65 а. к.) з причани кратки промови цесаря, выголосеної ще 1893 року в Ярославі. Дальше закладає ся обжалованим підбурюваніє протів зарадженіє власти в §. 300 і 302 а. к. і обиду на честьника ір. Баденського в газетах і брошурі п. а. Bogiem a prawda. Вібції обжаловує прокуратура кс. Стояловского о вымущеніє і обиду чести (§. 98 і 489 а. к.) особь управлюючих гутами архієпископа Альбрехта. Розправа відбуде ся під проводом совѣтника Конзалинка. З вимкою кс. Стояловского, що сидить вже четвертий місяць в слѣдстві, остаети всѣ обжаловані на вольній стопі. Характеристично, що Іос. Шинтка арештовано аж по 7 місяцях від видання і скотфискованія брошури Bogiem a prawda. В слѣдстві арешт пере-сидѣв вонь три місяці, а по томь часі у-вольнено его за кавцією 300 ар.

— Промысловая школа у Львові числила в 1893/4 школьнѣм році 466 учеников в учениц. Після народности було 407 поляков, 51 русинѣв, 8 німцѣв, а після віросповіданія 352 римо-католикѣв, 55 греко-кат., 13 протестантѣв і 46 жидѣв. Львівських учеников було 264, прочі з провинції і з Буковини, а вільных з Россіи. Наймолодшій ученик числив 14, найстаршій 52 роки жити; сей послѣдній учив ся модельовані. Учительскій персонал складав ся з 22 особь. Бібліотека школы обіймала 400 творѣв, вартости около 7000 ар.; вартості наукових приладѣв і взорочных вартостѣв слюсарства, токарства і столярства выносила 37.528 ар.

— Автентичну інтерпретацію приписав при испытаніях матуральних выдав тими днями міністер протів Мадейскій. Сказано тамт мѣж нимим, що недостаточный результаты письменных испытаній належить уважати репробацією, а уважливим можна вх доперва по законно приписавим числѣм творѣв. Ко-

ли ученик по невдачнѣм испытѣ з кількох предметѣв відступити від матури, комісія екзаменаційна, выдавши свій суд, має таке відступленіє узнати репробацією і выдати кандидатуви свѣдѣтво. Крѣмь того міністер заявив, що репробація з одного предмету є можлива також при друг разовѣм испытѣ матуральномь, чого впрочѣм доса в практиці майже не бывало.

— Поминальне богослуженіє за упокой душ бл. п. архієпископа Альбрехта відбуде ся дня 2 н. ст. марта о 10 1/2 годині перед полуднем в львівській православній церкві при улаці Францисканській. Богослуженіє відправит мѣсцевий парох о. Евгеній Воробевич.

— Цѣлковита затмѣннє місяця. Ввечері з 10-го на 11-го н. ст. марта с. р. припадѣ цѣлковите затмѣннє місяця, що буде видне в наших околицях майже від початку до кінця. Перебѣг сего затмѣннє буде такий: О годині 2-бй 53-5 минуть дотыкає місяць земноу тѣни, о 3-бй годині 51-4 минуть затмѣнює ся місяць цѣлковито, на 4-у годину 39-3 минуть припадає половина затмѣннє, а на 5-ту годину 27-1 минуть конец повного затмѣннє. Совѣ сходять у Відні о 6-бй годині 19 минуть, о 6-бй годині 20 минуть заходять мѣсяць, а о 6-бй годині 25 минуть выступає мѣсяць цѣлковито з земноу тѣни. Час поданий тут після середно-європейского годинника, отже з вышником выходу сонця і заходу мѣсяця важні єи дати для всѣх мѣсцевостей цѣлості Австро-Угорщини.

— Палій Рясны польском під Львовом, Николай Мажуховскій, що — як ми свого часу доносили — удавав в судѣ божевольного і в наслѣдок того відослав его на краєвску клініку, а відтак на Кульпарків, вадумав ся вкнчи і заявив, що стане перед судом. Вчера розпочала ся третій раз розправа протів него, — бо при двох попередних не хотѣв ніякого відповідати — а сямь разом, здасть ся, скончить ся справа. Як звѣстало в Рясні в наслѣдок підпаленя погорѣло 1 мая 1894 р. 72 хат.

— Фабрикація ліліпутѣв. Велику сензацію викликало в Чехії відкритє поганой торгівлі дѣтьми. Іменно, як доносять з Пардубиці, увязнено там на двірці якогось Івана Прохаску з Жижкова коло Праги, котрий в слѣдстві признав ся, що займає ся вже від довгого часу доставкою малих дѣтей для фірми Міністер в Гольштині, котра доставляла їм дѣти замѣняє якоюсь методою відживляюваня на ліліпутѣв, а відтак обв'язує по свѣт. Фірма платить за таку дитину 200 ар., а если дитина поже два роки то платять ролячѣм те 200 ар. Прохаска додає, що має ще дома одну дитину, кулену для сея фірми, та що за кождо достає яко посередник по 50 ар.

— Штуками з огнемь полискують ся тепер в Парижі два молоді американці. В пѣв-сумерку выступають они перед численною публікою на сцені в театральних костюмах чортѣв і подають собі руки, при чомь з кнчиць их пальцѣв бують довгими языками огненна полум'я і пальцѣ бряцять як залѣзні. Імітовані чорти вкладають потім огненні пальцѣ до губи і полускають подуму, як воду. Крімь того вмиють они також віддыхати огнемь; тогд з грудей, чи може лиш з уст сиплють ся нєсры з полум'янем як з пєчи. При всѣх тых штуках не чув ніхто найменшого запаху ні чаду. Правдоподібно виходить тут в гру лаясь ильній есевиці, котрих американці не хотѣть выдати з тайни. Та ми знаємо, що людська шкура ватерга ретворами євразных кнелог і пльмама забезпечуючи перед дѣланьем огню робити ся нечутка, такь що можна нею дотыкати ся навіть розжареного залѣза; з другої сторони звѣстно, що етерь на приклад може полум'янем горѣти на першій лѣтній предмет, не спалюючи і не ушкоджуючи его. В кождѣм разі для хеміков є се цѣкаве поле студій.

— Звѣрскі злочини. В Над-Шелле на Угорщині прийшли до залізничодорожного будинка Бошкарі чотири гендларѣ волѣв перебрані за угорських селян і закупили в него чотири волѣ. Залатанши, що ему належала, они засѣли на него коло залізничного шляху і коли Бошкарі явив ся, застрѣляли его з революеру. Відтак злочинці удали ся чимь скорше до хати будинка, щобь выдерти з его жєнкі залатаний грош. Коли-ж жєнкі сказала нім, що о нѣвнѣх грошех не агає, они вхопили палитлну дошку будинка і, загрозивши, що вырвуть їй язык і выберуть очі, если не скаже, де сховані грош, дождали ся від неї, що грош закопан в пивниці. Взявши дитину, они поїшли до пивниці. Мѣж тым жєнкі будинка встигла увільнити ся з своих путѣ, скочила душомь до пивниці, замкнула в ній аличницѣв на ключ, а сама телеграфічно заздвала з Ваг-Шелле на поміч жандармѣв. Не поміж аличницямь ніякій погрози; в запертї они сидѣли такь довго, доки не прийшли жандарми і не вырвали их всѣх по одному як з кѣлїтк. Лиш дитину знайшли вже в пивниці неживу. Звѣрскі злочинці повмручували їй руки і розчерешили в страшний спосѣб голову.

— Церемонія позбавленія священникого до-стаїнства відбудла ся недавно в палаті мітрополита Михайла в Бѣлграді, а позбавленю его двох вышнихъ достоинствъ церковныхъ, архимандрита Васы Целягича і єромонаха Савы Плевича. Першій провинив ся тым, що був євнїалістомь, другій тым, що писав антимонашій статі до радикальныхъ дневників. Обѣх привели до мітрополитань палаты жандарми, де збрало ся много духовныхъ особь. По відраві церемоній ритуальныхъ наступало урочисте відчитаніє акту засуду, по чомь мітрополит власноручно обтав засудженимъ великими канцелярїйними ножиками волосє і бороди.

— Статистика розводѣв. Після статистичныхъ выказѣв було в Австрії від 1887 до 1891 року 8000 подань о розвѣд, з котрихъ 36% уважлено. Третина подань припадає на самі Відені. Що-до релігії, то мѣж 8000 оторѣв було 60% католикѣв, 30% жидѣв і 10% протестантѣв, а що-до суспільныхъ верствъ, то на 100 мѣстохъ охоту до розводу припадало 40 з середноу верствы, 35 з робнн-кѣв і аж 25 з аристократѣв. — Дуже интересна статистика розводѣв у Франції. Від року 1884 до 1891 признала французскі суди 40.000 розводѣв. На его подані уважляювано 93 а в т. зв. séparation навѣт 98. Передъ десятима лѣтами євнїя вчиняла до розводѣв в відношеню як 14 : 1000, нині предетавляє ся се в відношеню як 24 : 1000. Найбільше розводѣв дучає ся у Франції мѣж робннками, найменше мѣж селяничи. В Парижі було в агадѣмь часі звыш 13.000 розводѣв, т. а. більша третина.

— Рухъ особовий і товаровий на державнихъ залѣзницяхъ. Після послѣднього выказу генеральной дирекції залѣзницъ державныхъ перевезено в сьчн с. р. на всѣхъ власныхъ і під зарадом державныхъ залѣзницъ столичныхъ шляхахъ загаломь 2,244.998 особь, 1,964.945 тоннъ товарѣв. Доходъ з перевозу особь і пакункѣв выносилъ 1,162.640 ар., з перевозу товарѣв 5,021.233 ар., загаломь 6,183.873 ар. В порівнаню з сьчнемъ 1891 року доходъ в сьчн сего року єсть меншій о 40.510 ар.

— Дрбний вѣсти. Президентъ львівського суду Іос. Прохторскій, навѣщений катарактою, усянув ся від урядованя. В его заступстві обіймає урядованіє віцепрезидентъ краєвого суду Баласкурскій. — Д-р Ернест Тілі, приватний доцент з титуломъ звѣдчійного професора, именованій надзвичайнимъ профессоромъ цивильного права на львівськомъ університеті з титуломъ звѣдчійного професора. — В Львові, повіта городенського, имѣрь тамошній власнелі більшій пошлѣстї, Валовійскій, отець д-ра Генрика Валовійского, поста до ради державноу. — У Львові померъ будівничий і бувшій радникъ міста Леопольд Вархаловскій в 54-омь році житя. — В Кракові померъ Маріанъ Александръ Баранскій, професоръ математик тамошнього університету в 47-омь році житя.

Наука штука і література.

— В недѣлю (24 с. м.) представлено в театрѣ ір. Скарба велику оперу Вердіго „Traviata“, по лібреттѣ поестру оперы „Mignon“, з п. Мигутою [Alfred de Germont], п. Шиманьскімь [George de Germont — отець] і з панною М. Козловскою, ученицею пп. Сувертєр яко дебютанткою в партії Виолет-ти [сопранъ колоратуровий].

Поміняючи деякіь недостачі, якъ невяразна декламація або непотрібна афектація в деякихъ тонахъ а часомъ і в цѣлѣхъ уступкахъ, вышла п-а Козловска з тої дуже трудной, бо колоратурової партії зовсѣмъ вдоволяючи, мала навѣт хвилі дуже щаслив, котрі кажуть догадуватись, що при дальшій свѣтлѣйшій праці стане в ряді несподѣвнихъ свѣдѣвѣв оперовыхъ. Голосъ єв якимъ, чистий, о широкомъ і рівномь ретсетрѣ. Гра, якъ на дебютанткѣ, дуже свободна.

П. Шиманьскій (баритонъ) свѣлав дуже гарно. В тѣй партії мавъ вѣсь часъ голосъ свій розвинути, а коли і гра его була добра, Публіка надгородила его рясними оплесками за гарно відосланий уступъ в актѣ II-омь і III-омь.

О п. Мигузі такъ приходиться що-небудь писати. Хто в житю не чувъ артиста сего і не бачивъ на сцені, той бы слышавъ ся ще на слова похвалы для него. Досмѣ зареветрувати факт, що по вступній арії П его акту одержавъ вѣсь величезный вѣнецъ з зелєнаты цѣвѣв, а на лєнтахъ видѣла написъ: „Znakomitemu spiewakowi galicyjskiej klasy — wielbielca jego talentu Warszawianka.“

З вѣспѣвѣв поодинокихъ солистівъ можна вже вносити, що євнїя соборній выхиди гарні, вражѣнє винурающе, а терцѣт в IV-ого акту і сцена цѣла мусѣла змруштити кожного.

Скрижковє сольо в приривѣ до IV акту, в заступстві п. Волосатля, зодержавъ на жаданє публіки дѣти п. Ніелє, профессоръ школы музичноу, такъ гарно, що здавало ся в першій хвилі, що се грає самъ п. Волосатля.

Выкананіє оперы зробило взагалі вражѣнє зовсѣмъ корєснє. — О. П.

Телеграмы „Дѣла“

Вѣденъ 28 лютого. Wien. Ztg. оголосила відрученє писмо цесаря до президента міністрѣв кн. Віндигрєца, в котрому дакує народамъ Австрії за зложений кондиціи воєного рода з нагоди смерті архієпископа Альбрехта.

Берлінъ 28 лютого. Принято в парламенті в третій читаню внесенє на знесенє диктатуры в Алзациі і Лотарингії. — Внесенє антисемітѣв, щобь зборонити вступ чужостороннимъ жидамъ до Імѣччини, відкинєно.

Лондонъ 28 лютого. Доносять, що царі именовувъ амбасадора в Лондоні ір. Сталлі міністромъ справъ внутрѣшнихъ.

Ціна збірок і других продуктів
28 н. ст. лютого 1895.

Львів: Пшениця 6-40 — до 6-90, жито 4-90 до 5-20, ячмінь 5-— до 6-—, овес 4-90 до 5-30, рпак 8-50 до 9-40, горох 5-— до 7-—, вика 4-75 до 5-—, ллянка — до —, бобів — до —, бобиків 4-25 до 4-75, гречка — до —, конюшина червона 50-— до 66-—, конюшина біла 70-— до 95-—, конюшина шведка 48-— до 60-—, кминь — до —, анис — до —, кукурुза 5-80 до 6-10, амбля 10-— до 25-— зр. за 56 киль у Львові, оковита за 10,000 літрів — до — зр.

Надослане.

ВАЖНА ВЪДОМЪСТЬ!

для Всч. оо. Духовнихъ

Мой сынъ окъичивъ Академію вѣдѣнську яко артистъ-маларъ и декораторъ и вѣдає ся переважно малюванню церковъ и костелѣвъ. Въ минулѣмъ роцѣ водновивъ костелъ Пр. Дѣвы Маріи Свѣжонъ а водтакъ помалювавъ костелъ св. Антонія у Львові. По окъиченю одержавъ вѣдъ оо. парохѣвъ и коніей похвальне признание. Супротивъ того удає ся до оо. парохѣвъ, котрі мають намѣръ водновлювати церкву, щоби зволеди зголошувати ся письменно підъ адресою

І. КРУПСКИЙ

69 2-5 Львів, уліца Коперника ч. 14.

ЮЛІАНЪ ПАНЬКЕВИЧЪ

въ Надвѣрній

поручає ся Всч. Духовенству

яко

артистъ-маларъ.

339 44 0

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКИЙ

опитъ и механикъ, підъ Коперникомъ, Львів, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6) протѣвъ гошового одваку серучає у великій виборъ и по найдешевѣмъ цѣнахъ: окуляры, шпигеръ, лорнетъ, бинокль, д. телюгады, барометры, аерометры, микроскопы, люпы, компасы, рабскайты, ленти мѣрительны, пѣномъ, сѣбѣвъ, манометры и т. п. Устроєны любки въ електричѣхъ. Всѣмъ направы водновлювати ся вѣдѣнскія и вѣдѣнскія. Замовленія въ провінціи водновлювати тежѣмъ 41-5

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Синтусна 31, побѣчъ почты и Выдѣлу краєвого

поручає 431 28-0

Сидѣвѣ, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для привѣдженія гѣндез-вѣс.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленія и посередничить

въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

въпротѣ зъ фабрики

Іа по 78 зр. Іа по 72 зр. за 100 кильограмѣвъ лосо фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кильотр. по 20 кр. и 31 кр. за кильограмъ, окрімъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вѣдъ кильограма.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стаціи зѣлѣзничонъ. 4038

Цѣлковитѣ выправы

вѣдъ найскромнѣйшихъ до найбогачѣйшихъ 52 4-8

въ обсягу бѣлы и постѣлы

власного вырѣбу

колдеръ, матеріацѣвъ, пѣдушокъ, сѣвнѣкѣвъ, вѣкладѣвъ, пружинѣвъ, простиралѣвъ, пошевѣвъ и т. д.

КОМІСОВЫЙ СКЛАДЪ пометѣвъ и стѣловѣго бѣлы, шифоны, шіртінги

поручає найдешевѣе магазинъ

І. Дренслера и Сынѣвъ

Львів, пл. Капітульна ч. 2

Цѣнники и пробѣ до жадана.

ТОРГОВЛЯ БЛАГОТНА

Антѣна Шандѣра

въ Станиславѣвъ

уліца Сапѣжиньска ч. 5

поручає

на теперѣшній сезонъ

Матеріи на вечерковѣй одягы, полотна, шіртінги, сукна и вѣсѣ въ обсягъ моєи торговлѣ входячѣй товары въ вѣдѣльшѣмъ выборѣ и по найдешевѣмъ цѣнахъ. 10-39

АНТѢНЪ ШАНЦЕРЪ.

ТУТКИ пагаретѣвъ 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ. Львів, ул. Галицка ч. 12.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. н. упрѣв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

вѣсѣ ефѣкты и монеты

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вѣсѣляючи нѣякой провизіи.

Яко добру и певну лѣкацію поручає

- 4 1/2% зисѣты ипотечный
- 5% зисѣты ипотечный преміованый безъ премій
- 4 1/2% зисѣты товариства кредитѣвого зѣковѣго
- 4 1/2% зисѣты Банку краєвого
- 4 1/2% зисѣты позичку красѣву галицку 3438
- 4 1/2% зисѣты позичку провінаційну галицку
- 5% зисѣты " буковиньску
- 4 1/2% зисѣты " угорскѣхъ зѣлѣзницъ державныхъ
- 4 1/2% зисѣты " провінаційну угорску
- 4% зисѣты угорскѣхъ облигаціи индѣмнізаційны

и вѣсѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купує чѣхъ всѣхъ выдѣлованъ и вже платный мѣсѣцѣй паперы цѣнны, такожъ запѣшны купоны за готовку, безъ нѣякого водѣчленія, а замѣсѣцѣй лѣтъ за водѣчленіємъ справѣдливыхъ кошѣвъ.

До ефѣкѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушъ купоновъ, за зворотѣмъ кошѣвъ, котры самѣ понесѣтъ

Зъ причинъ закупленія великой партіи знаменитѣго кѣвѣскаго буліону зъ дичины

сухого, не уступающего въ добротѣ, смаку и поживности дорогѣмъ буліонамъ, можѣмъ продати по небувалѣмъ до сего часу низькѣй цѣнѣ, — бо за 1 кл. лише 3-50 зр. Купцѣмъ, щѣ звычайно замовляють 5-кильову посылку оплачую почту.

Замовленія прошѣмъ присылати на адресу рускаго купца И. ВЛАСЮКА въ Берѣжанѣхъ.

64 3-10

„Купуй въ порядной торговлѣ, але не въ тандитѣ!“ говоритѣ стара пословица.

Сю пословицу можѣмъ дуже добре примѣнити до того склада, бо лишь такъ великій интересъ, якъ мой, за-дѣя закупна готовкою великихъ скѣлькѣстей товару и за-дѣя ишихъ користей, можѣмъ дати великій опустѣ, котры мусятъ выйти въ хосѣвъ купуючѣмъ.

Привадиный вѣзѣрѣтъ для приватныхъ особъ дарѣмъ и оплатѣ. Обѣмистѣ книжки зъ вѣзѣрѣцѣми, якихъ ще нѣхѣмъ не выдѣвъ, для краѣвѣвъ безъ оплатѣ.

МАТЕРІИ НА ОДЯГИ

перувѣсѣ и досѣкнѣтъ для Всч. духовенства, матеріи пѣсѣля припасу на униформѣ ц. к. урядниѣвъ, а такожъ ветеранѣвъ, сторожи огневѣи, гимнастикѣвъ и служѣбы. Сукна на біларѣтъ и столѣны до картѣ, покритѣя повѣзѣвъ.

Найбѣльшій складъ стирійскѣхъ, каринтійскѣхъ, тирольскѣхъ и ин. сѣрачѣвъ на одяги мужѣскѣй и дамѣскѣй по оригинальныхъ фабричныхъ цѣнахъ въ такѣмъ великѣмъ выборѣ, якого не зможе доставити й 20-кратна конкуренція

Найбѣльшій выборъ лише добрыхъ трѣвалыхъ хустѣвъ зѣ-ночѣхъ въ наймѣднѣйшихъ красѣхъ, матеріи до прѣны, плѣды до подорожѣи вѣдъ 4-14 зр.

водтакъ краѣвѣцѣй додатки (якъ подшѣвки до рукавѣвъ, такожъ вузѣлки, голки, нитѣи и т. д.)

Вартѣй солідный, сильный, чѣсто вопѣный матеріи а не дешѣвъ шѣматы, котры вартѣ хѣба заплатѣ за роботу, поручає

Joh. Stikarofsky

въ Бернѣ (сей австрійскій Менчѣстеръ)

Найбѣльша фабрика и складъ сукна вартѣсти 1/2 міліона зр.

Розсылаєсь лишь за послѣдѣлатѣю!

Пересторога! Агѣнты и похатники продають звычайно подѣ маркою „Stikarofsky'sche Waге“ свои лихѣ товары. Щѣбы не допустити до водженія въ блудъ Ва. Консѣментѣвъ, оповѣщую, щѣ такимъ людемъ не продаѣмъ подѣ нѣякимъ услѣвѣмъ своихъ товарѣвъ.

62 2-10

Кильсѣты комнатный блѣшаный, лѣкпѣрѣный по зр. 3, — зѣ водѣною помпѣкою по 17 зр., — деревляны зѣ автоматичѣною помпѣкою по 30 зр. — Ванны довѣй по зр. 15 и 18, насѣдовѣй по зр. 6 и 7-50

41-5

поручає

ЦЕНТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зѣдѣла у Львовѣ плѣтъ Капітульна ч. 1 (напрѣтивъ катедрѣ)

Цѣнники и мѣсѣтрованѣй рѣбѣсѣтъ предметѣвъ до розподрѣжѣнѣтъ

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давня зѣвѣстный въ своемъ добротѣ и за-паху правѣдѣный

РОССИЙСКИЙ ЧАЙ въ торговлѣ

В. АДАМОВИЧА въ БРОДАХЪ

фунтъ, дуже доброго, ошѣкованъ зр. 1-40

фунтъ, найбѣльшого орѣтѣи, ошѣкованъ зр. 2-60

фунтъ, „Имперіаль“ цѣвѣрѣсѣмъ, зр. 3-50

фунтъ, высѣковѣтъ зѣ найбѣльшимъ чаймъ зр. 1-20

кава, „Спрѣсѣвъ“ франко 5 кильѣ, зр. 9-50

355 33-62

За 2 зр.

перѣроблює старѣй матеріацы цѣлѣкомъ якъ новѣй. Дрѣлѣхъ до покрывѣныя матеріацѣвъ

14 поручає найдешевѣе 18-30

Іосифъ Шустѣръ

Львів, ул. Коперника ч. 7.

Старѣй колѣдры приймає ся до покрѣты.

Музыкальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужѣскѣй хоръ М. Лисѣнка — 30 кр.

X-ый: „У Пѣтрѣвку“ и „Ягѣбы-мѣ знала“ муж. хоры Ісѣд Ворѣбкевича — 25 кр.

XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисѣнка — 30 кр.

XII-ый: „До бою“ муж. хоръ Порѣ. Важаньскаго, — 20 кр.

XIII-ый: „Вѣчѣръ“ и „Милованка“ соловъ зѣ акомп. форт. М. Лисѣнка — 20 кр.

XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Р. Тѣполѣнѣскаго — 25 кр.

XV-ый: „Три пѣсѣи“, соловъ зѣ акомп. фортѣи, — А. Купчиньскаго — 25 кр.

XVI-ый: „Вѣзѣрогѣи“ коломѣйскѣи и думѣа уложѣи на фортѣианъ Ост. Нижаньковскаго — 30 кр.

XVII-ый: „Три квартѣты“ муж. хоръ Петѣвѣскаго - Недѣльскаго — 30 кр.

XVIII-ый: „На щѣдрѣй вечерѣ“ Ф. Колѣсѣи, хоръ муж. — 35 кр.

XIX-ый: „Закувала та сѣва зѣзула“ хоръ муж. зѣ акомп. фортѣианъ Петр. Нѣжиньскаго — 40 кр.

XX-ый: „Коляды“ гарм. Ост. Нижаньковскаго — 45 кр.

XXI-ый: „Вѣсѣвѣка“, пѣсѣвъ зѣ аком. форт. о. В. Мѣлюка — 25 кр.

Адреса: Тов. „Лѣвѣвскій Бѣанъ“ у Львовѣ ул. Вѣрѣнѣска ч. 27.

Климентій Федунѣо

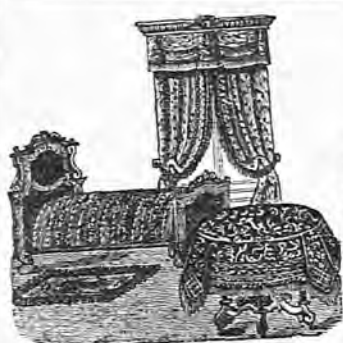
переплѣтѣнѣкъ бібліѣтѣки ц. н. львѣвскаго унѣверситѣту

поручає 368 19-7

свое переплѣтѣнѣе и галѣнтеріѣнѣе заведѣнѣе

у Львовѣ, ул. Академичѣна ч. 8.

Пѣдѣймає ся всѣхъ робѣтъ, особлѣво переплѣту: Слѣжебнѣкѣвъ, Евангѣліѣвъ, Молитѣвнѣкѣвъ, Бібліѣтѣчныхъ книгѣвъ, Альбѣумѣвъ, Мапѣвъ, Дипломѣвъ и т. п. по умѣрѣныхъ цѣнахъ.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсѣй оставшій ся зимѣвъ товары продають ся за-дѣя слѣдѣнѣного сезона по слѣдѣующихъ цѣнахъ:

- 200 зарукавѣвъ и шапочѣвъ футѣрныхъ вѣдъ 60 кр. до 2 зр.
- 500 оставшихъ ся блѣзокѣвъ вѣдъ 70 кр. до 3 зр.
- 250 великихъ хустѣвъ Гѣмалѣя вѣдъ 1 зр. 75
- 500 дѣтѣнѣчѣхъ сукѣновѣвъ вѣдъ 70 зр. до 2 зр. 50 кр.

Богѣто дѣтѣнѣчѣхъ плащѣвъ, одягѣвъ дамѣскихъ, нагѣлѣнѣвъ и шляфѣрокѣвъ выпѣрѣдує ся по половинѣ цѣны.

Кѣлькасѣтъ волѣчѣковѣхъ хустѣвъ, зимѣвыхъ рукавѣчѣвъ, галѣлокѣвъ, бѣлы Егѣра, барѣхѣтѣного якъ та-кожѣ великій выборъ оставшихъ рѣшѣтокъ корѣнокѣвъ, сѣлѣжѣкъ, гѣфѣтѣвъ, бѣртѣвъ, егѣльѣновѣвъ, шѣвѣковѣхъ и аksamитѣныхъ матеріѣвъ по дѣуже дешѣвѣхъ цѣнахъ.

Такожѣ будѣтъ выпѣрѣдуватѣсь оставшій зѣ сезонѣу капы на лѣжка, на стѣлѣ, дѣлѣкѣ трохи ушкодѣженѣй дѣваны салѣновѣй, коцы на конѣ, вѣтовѣный колѣдры и коцики на лѣжка по такихъ цѣнахъ:

- 500 капѣ на стѣлѣ вѣдъ 85 кр. до 3 зр.
- 200 коцѣвъ лѣмафѣланѣлъ по 3-40 зр.
- 200 поодѣнѣчѣхъ капѣ на лѣжка вѣдъ 2-50 зр.
- 50 штукъ 3-мѣтровѣхъ коцѣвъ до вѣдалѣи вѣдъ 3 до 5 зр.
- 400 поодѣнѣчѣхъ занѣвѣсъ вѣдъ 75 кр. до 1-50 кр.
- 30 стрѣженѣхъ 3-мѣтровѣхъ кѣлимѣвъ салѣ-новѣхъ и церковѣныхъ зѣ малѣыми сказа-ми по 22 зр.
- 80 парѣ корѣнокѣвыхъ занѣвѣсъ вѣдъ 1-40 зр. до 2-50 зр.
- 50 стрѣженѣхъ кѣлимѣвъ на стѣну вѣдъ 4-50 до 8 зр.
- 1000 фантазіѣныхъ табѣлетѣвъ на стѣлѣ по 25 кр.
- 50 занѣвѣсъ дѣжѣтовѣхъ вѣдъ 1-20 до 1-50 зр.
- 150 поодѣнѣчѣхъ кѣлимѣвъ передѣ лѣжка вѣдъ 1-30 до 1-80 зр.
- 50 салѣновѣхъ кѣлимѣвъ по 6-50 зр.
- 100 рѣгожѣвъ вѣдъ 40 до 80 кр.
- 30 шт. колдерѣ въѣвно-атласѣовѣхъ по 5-75 кр.
- 100 коцѣвъ егѣльѣновѣхъ (бѣгѣрѣвскѣй) по 3-50 зр.
- Богѣто сотѣкъ оставѣвъ кѣлимѣвъ 8-10 мѣ-трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонѣова выпѣрѣдажѣ потреѣає лише такъ довѣго, якъ довѣго бѣ-вѣтъ на складѣ згаданѣй товары.

Зѣ глѣбокиѣмъ поѣажѣнѣемъ

Зарѣдѣ въѣдѣнѣск. магазѣну AU LOUVRE

4895 246-7

у Львовѣ, плѣтъ Капітульна ч. 3.

Всѣмъ зѣ провінціи надѣслѣнай поручѣна полагѣжѣтъ еѣ найсѣвѣстнѣйшѣе и найскѣрѣше.

Старѣй

Одинѣ уѣлѣ 5 зр. и 50 кр. вѣписѣе.

ФЕЛОНЫ

40% чѣстого зѣску для вѣдѣвъ и сѣротѣвъ по свѣщенѣкамъ всѣхъ трѣхъ Епарѣхѣи.

Поручає ся
ТОВАРИСТВО
для вырѣбу и торговлѣ
РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
въ
САМБОРѢ.

Вырѣбомъ рѣзъ занимають ся
ВѣДѣВЫ И СѣРОТЫ
по свѣщенѣкамъ
982 36-63

приймають ся

Сплата рѣтатами допусѣає ся.

до напраѣвы

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликѣватѣсь на нашу часѣписѣ.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найважливіших повістей“ виходить во вторник, а во вторник і п'ятницю на перекладі редакції „Діло“.

Передплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Лодовика 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wolzelle 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolzelle 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, 4. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „Діло“ і нисерати на нисерати платять у Львові

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на границі: на північній стороні: 15 гр. на північній стороні: 24 гр. на південній стороні: 9 гр. на південній стороні: 12 гр. на південній стороні: 4 гр. 50 гр. на південній стороні: 4 гр. на південній стороні: 1 гр. 50 гр.

у Львові: на північній стороні: 16 гр. на південній стороні: 8 гр. на південній стороні: 4 гр. на південній стороні: 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на попередній застереження. — Редакція неопечатає ніколи нічого. — Неодмінно члену комітету 8 гр. в м. — Оголошення приймають ся по ціні 6 гр. від одного вставки вкваторовою в м. рубриці „Надбавки“ по 20 гр. в м. — Редакція неопечатає нічого по 10 гр. від одного вставки.

„Ucisk Polaków przez Rusinów“

Gazeta Samborska в п'ят 3-бмь з дві 1 лютого сего року містить ось-такій „Ucisk Polaków“:

„Smutna wieść dochodzi nas z Wołutycz. Od dawnych lat istnieje w tej gminie szkoła z językiem wykładowym polskim. Jest to gmina zamieszkała w znacznej części przez Polaków. Znajduje się tam kościół a właścicielem obszaru dworskiego jest Polak notorycznie bogaty, filantrop, człowiek powszechnie szanowany. Niedawno posłało Towarzystwo szkoły ludowej gminie Wołutycz dar w kwocie 100 złr. z warunkiem, by w szkole i nadal utrzymano język polski jako wykładowy. Rada gminna dar przyjęła, lecz wkrótce po tem uchwaliła wprowadzić w szkole język ruski jako wykładowy. Rusini nie już o szkołę, ale o każdą duszę zawzięte staczają walki a czyżby Polacy z iście mahometańskim fatalizmem dali sobie tak łatwo zrusyfikować dotąd polską gminę? Gdzie byli Polacy w Radzie gminnej Wołutycz gdy debatowano nad językiem wykładowym? Czemu mniejszość przeciw uchwale większości nie wniosła rekursu? Wstyd i hańba tym chłopom pseudo-Polakom. Mamy nadzieję, iż reprezentant obszaru dworskiego oceni sytuację sprzeciwiając się rzeczowej uchwale Rady gminnej.“

Аби оцінити сей „Ucisk Polaków“ на „Ucisk Polaków przez Rusinów“ — треба не богато, бо лише заглянути до шематизму і павести статистику цифри населення громади Воютичів.

Статистика вказує, що в селі Воютичах, повіта самборського, єсть Русинів 1.574 душ а латинників (квєстія ще, чи Поляків) 429 душ, отже Русинів єсть звичайно п'ятеро більше. Чому ж тепер: який повинен бути язык викладовий в школі громади, в котрій єсть Русинів звичайно п'ятеро більше ніж Поляків? — чи руский чи польский? Кождий совісний чоловік скаже, що руский — а єли єсть там польский, то се несправедливість! Коли ж рада громади ухвалила зареєструвати в школі язык руский, то тимь лиш хочє усувати несправедливість, тяжку кривду величезної рускої більшості населення. Рада громади повинна — мимомово тероризму — твердо стояти при своїй ухвалі і доказати, що руска громада Воютичів не стала ся [як єи охрещує Gazeta Samborska]

„polską gminą“ через доволітне несправедливе панованье польского языка в школі.

Зь наведеного „jęku boleści“ Gazety Samborsko-он довідуюмо ся, що польске Towarzystwo szkoły ludowej побрало недавно громадський дар в 100 зр. підь услівємь, щоби в школі і на даліше задержано язык польский яко викладовий. Отже польский „Schulverein“ навів за такий дрібний суми, як 100 зр., старає ся в школах по руских громадах мати викладовий язык польский! І за 100 зр. мала бы громада руска зауродати своє право до викладового языка руского? І не єсть же то брутальством — жадати чогось такого? Сумно, пресумно то свідчить о наших міжнародних відносинах в краю...

Руске шкільництво народне знаходить ся нині в загальній великій небезпечности. Скробачимо наїбри системи польовізаційної навів на школи зь руским языком викладовим, а побіжжя того все більше і більше руский язык викладовий в школах по громадах руских перемінюють ради громадські на польский, а дівсь то всякими способами.. В кільки то навів сільських громадах руских удало ся польовізаторам в останніх роках перевести зміну викладового языка руского на польский? А що-ж уже казати про міста і містечка? Число-руский міста і містечка, де Поляків навів зовсім маленькій процент [по найбільше т. зв. інтелігенції урядничої і нечой], мають нині школи зь языком викладовим польским! Для утвердження польского языка в школах на Русі завязали Поляки Towarzystwo szkoły ludowej, котре — як бачимо — громадський дар в 100 зр. підь услівємь, щоби в тамовій школі задержано виклад польский. Все те дівсь уже нині, а будучина заповідає ся ще гірше. Ухвалений сеймом проект нового закона о надзорі школь, що вводить до місцевої ради шкільної репрезентантів обшару дворского і виділу повітового, мусать вийти лиш на шкоду рускому елементови по громадах на Русі. А вкінці грізний факт перенесення сталого старшого учителя п. Корєцкого зь Николаєва зь względów służbowych до Скавяти на Мазури просто жахом мусать переймати кожного Русина.

А що-ж ми, Русини, на все те? Ми — так як бы нічо! Організація для боротьбы протівь польовізація наших народних школь в'якою у нас нема. Часом якесь одва-

друга кривда занотує ся в часописа та і на тоймь кінце — хба вногдй котрий наш посол в сойм де-що порушить. Подібного товариства, як і ають Поляки своє товариство szkoły ludowej, у нас даєть Бог. Правда маємо своє товариство педагогічне, але оно поставило собі задачу інакшу. Правда і те, що в краєвій раді шкільній засідає пару Русинів, але як далеко сягає вплив их на справи руского шкільництва, досить буде сказати, що член краєвої ради шкільної посол Барятинський нічо не знає о перенесенні п. Корєцкого на Мазури, хотіть то перенесення укладало ся власне в часі, як посол Барятинський при боці віцепрезидента п. Божиньского крушив в соймь кінце за проектом закона о надзорі шкільнім супротивь послов „з противного табору“ [т. є. руских] і як заповідає их, що „в краєвій раді шкільній рекурсы р'шануть ся зь найбільшою об'єктивністю“. При такімь ставі р'чєй не дивно, що товариство „Народна Рада“, укладаючи перед кількома роками свою програму, поставила в справах шкільництва точку: „поділ краєвої ради шкільної на дві половини: на секцію руску і польську“, як єсть и пр. в Чехії. І се р'чє певна, що руске шкільництво доти не буде мати обезпечення свого быту і розвою, доки школи рускі не достануть ся підь управу руску — доки заряд і надзор руских школь а відтак і уклад шкільних книжок руских не будуть у власти Русинів. Не вже-ж ми не доборемо ся в Австрії ніколи того права? Ми гадаємо що ні! ми віримо, що народ руский може досягнути се, як і неоднє друге, — тільки-ж все залежить відь него самого, відь его доброти і енергії.

Політика руска в справах шкільних стоить нині в нїгдє правди дїти — на становищі одностороннім. Весь інтерєс кладєть нині на школи середий та і ще хба на школи вправі при семінаріях учительських. Добре! се справа дуже важна, але-ж рівно важна, а хто знає чи се і не важішша справа шкільна народних! Отже годилося бы держати ся засади: Et hoc faciendum, et illud ponendum. А вже просто гр'х поступати в такий спосіб, щоби за-для здобутку и пр. в виді одної класи приготавляючи при якійсь гімназії або чогось-небудь другого такого, чимь міг бы політик руский збільшити літанію своїх здобутків, — щоби, кажемо, за-для такого здобутку спустити зь ока і легкова-

жити та посвячувати інтерєс тисячів руских школь народних, тои підвалины руского шкільництва! Покійний Омелян Мартицький, мужь незвичайно быстрого погляду і основно об'єднаний зь шкільництвом, зь смутком глядів на провай зь останніх часів, що політика руска спустила зь ока тоту підвалину — народне шкільництво...

Як в політиці, так вєдєть и середь руской суспільности. Не так ще давні часи, як в соймь і якесь петиція зь руского міста з'явила ся за школою зь руским языком викладовим — нині-ж того вже нема. Бувало перемінюєть де язык викладовий руский на польский в руской громаді, то прєцїє знайдуть ся люди доброй волі, що бодай в часописах викриють витрива на острого других громад руских та і для контролї водносинь польско-руских, — нині-ж такий поділ відбувають ся при тишнї гробовій.. хба нехотючи можна довідатись, що там а там змінено в школі язык викладовий руский на польский. Мало-помалу привикає суспільність наша до ярма та і тягне.. А треба бь прокнутись, бо „время люте!“

Вєй наші люди в краю повинні широро заінтересувати ся руским шкільництвом народним, всякими способами берети его и зь цілю енергією ставати в его обороні. Кожду несправедливість и кожду кривду на тоймь поли повинні они подавати підь судь загальної опінії. Але сего булобы ще за мало — они мусать також напружати вєй свои сили, щоби несправедливість и кривди усувати. Пасивність наша ніяк не даєть ся оправдати, опортунізм наш лиш розсухляє протівника.. Примір на се дає нам и наведена в горі статейка Gazety Samborsk on.

Справа парламентарній.

В комісії бюджетовій велі ся вчєра наради надь ставомь міністерства справ внутрішних.

Пос. Герольдє пытаєть, якь слонть справа зь реформою виборчою и виникловим ставом в Празі. Відтак жалувать ся на вкорочення права о стоваршеннєх и зборах та на покривденнє чєскої мови.

Міністер Бакєгємь поклякував ся вє справі реформи виборчой и ставу виниклого в Празі на попередній заявленя міністрів. Відтак повідомив, що минушого

Зь поезій Сильвестра Яричевского.

Поступу треба...

„Поступу треба, потреба водновы — скнуть пора вже тяжкія оковы! Сором і загинь тир'янам! Кровью полите, аєлвомь побите матери тїло гонимь-дичити часє в пора нам! пора нам!“

Кликь той могутный, кликь болю, роспуки, думь підносять и сердце и руки — народы врывє водь згубы. Рускія дїти той кликь зрозуміли: встали, розбїглись до занесеної ціли и славно взяли за... зуби!

„Покірне тєля двє мамы сєє“...

Будь ти смиренний гей барань, що бізкий вже свойого окоу — А головь май гей той тарань тверду — до нізкого поклону...

Будь покірвенечким тєлімь — лиж недоблюдкамь ты руки, будь тихимь земскимь ангєлімь — спокійно спину гни підь буки...

Катукь внодь кого, кровь зь нього дїдять безь провави — кажи: „Так! так! гнобьт його! вонь праведникь, томь най гинє!“

Хрань Боже, щоби за правду стати! таж правда — выдумка ледачихь,

нема вй місяця вй на пядь — то ложь, що вь мозкахь вєсьє незрячихь...

И Канюмь ты лютымь ставь — слави ты злобу та відь... будь любымь драбомь, чортомь ставь — лишь чоловікомь — ні! ніколи!

До....

Дивуєш ся, що я веселый, хотя пїєсь мой сумий — що бавлюсь, мовь безжурный хлопец вь жия дїтвїннїмь, любїмь снї... Послухай красна! Якь бы сердце зь безкраимь горемь розбкрыть — то ставь бы весь хоршій свїтє сей великимь гробомь вь одну мить.

Терпїть боля вчєв ся я — носив и пєкло муки вь груди, зь чортами вже змагавсь чн разь, пїзнав и найбїдїшїй брудь... Но щоби людей карать-губїть, хотя и злыхь — на теє силы у мене браку... Вонь-жє терпїть, що вь мамы на свїтє зродил.

Зь скорбныхь пїєсьє.

Стоять берега дрібнолєста, надь хаткою злягла, немовь безрідну сиротину — вь малу відьмаї.

А на берєзї тамь сорока голоєть вєє: че-че! гуль! вь верховь мїжє галузямь, то зновь у дїл втєчє...

На голоєть той вельможє павєтєво весело гостей ждє — а вь бїднїй хатцї вже вїсують: „Ось сєхвєстрацїя їдє!“

Зь пїєсьє вєчно новыхь.

На бїлїмь шляху, шарокїмь шляху вь подертїй, полатанїй свїтї, курївою, порокомь вкритї оба тамь свїдїли они и камїня товкли.

Товкь батько и сын — молодї вєє сын — нескладно йому їдє робота, хоть щира до працї охота... про камїнь — вонь руку втовчє, ажє кровь потєчє!

Вонь скривить уста — тї снїй уста и врывєсь зойкь болю та муки — обмыє скалчєной руки... Хоть сильно, хоть дуже болить, вонь мусить робїть!

Товчє вонь нановь... Ой друже, товчї! Прийдуть боля, злїгодїє люді, и тучь и блискавки крутї — щоби зробить, мой друже, тогды? Терпї и мовчї!

Мїсяцє.

На свїтї тамь небєсь лєвадї збрєк сїяють золотї — немовь смутный вь отєїй громадї стоить князь нощи вь высотї.

На вьому плямї в чорняві: немовь брать брата забива... Се пострах на дїлї кроваві — на братовїїчї дїлї.

Смутный, смутный наш мїєньє ясний глядїть на боїй красний мїр — бо знак на вьому — се нещасный днєсь братовїїчїх дїлї при мїрї...

Вь альбумь.

Вы просите мене о вїршї, Панї! — щоби Вы лишь зїхать могли и очима перевертать учились, а по правдї щоби лишь покнїть менї по-за плєчїма...

Дармїй оттая злєба Ваша, Панї! Я маю Вамь на тую слаббєть раду: Усїдемо при сїяїв зорї яснїхь — Я скажу Вамь цїкавую балладу

про тыхь людей, що вбогї и тяжко хорї самї себе їдять, мовь люді змїй, а трупы ихь обдертї зновя нїчї жєруть — мужь славный мовь свїтї...

И розповїмь мїстерїю страшную, якь дїти матїрь рїдную убїли, якь вь вороженьками засїдї вь купї, якь высєсали вже мертвїя жїлы...

О, розповїмь багато — прєбогато! И жия новє оавєє у Вашїй груди... Тогдї — и тогдї ще може — гарна Панї, — щось бїльшє до... головоньки прибудє.

року піднявся експорт худоби о 287% (216.097 штук).

Пос. Барайтер промовляв за знесенням виамкових законів в Празі.

Пос. Романчук звернувся увагу на деякі хибі галицької адміністрації політичної — іменню на способі трактування еміграції галицьких селян до Бразилії, відтак на невідповідний дуже часто способі поборювання холери, котра грозить постійним поселенням в краю. Даліше обговорював бездіяльність справу розв'язування зборів і заборонене кольтпортування газет поодинокими старостами — і взагалі незручне ведення справ політичних з адміністраціями. Домагався по більшій частині політичних і утворення делегації намісництва в Кракові.

При дискусії надь почтою — пос. Еккерер підняв потребу поліпшення сторони матеріальної і відносив авансових низших урядових почтових. Спеціально домагався поліпшення платів сільської служби поштової, дикорісності, експедиційності, лисеносності і телеграфістости. — Дотичну резолюцію ухвалено одностайно.

Пос. Шаманек вніс резолюцію, щоб урядники в Чехії, Моравії і Шлезьку володіли обома мовами кравейними. — По острійських промовах послів Фухса і Манієра против тон резолюцій, відкритою ту резолюцію; натомість ухвалено резолюцію Русса, після котрої в округах о двох мовах урядники мусять володіти обома мовами кравейними.

Ухвалено резолюцію пос. Фухса, щоб отворено ліній телефонічну з Відня до Кракова.

Комісія для реформи виборчої зійшла ся онгоди на нараду, але полагодижено лиш одну справу, іменню вибрано пос. Біджеювча до підкомітету. Відтак пос. Бразорад звернувся до презеса комісії з проханням, чи би не зволіли повідомляти членів комісії о засіданнях підкомітету, щоб і вони могли бути присутніми на тих засіданнях. — Презес комісії бар. Відман заявив, що він некомпетентний пояснити ту справу, бо в регуляції нема взагалі ніякої згадки о підкомітеті, тож і годі після регуляції порішати, чи члени комісії можуть бути присутні на нарадах підкомітету. О том повинна рішити сама комісія, але що не було комплету комісії, то й не голосовано. — На се заявили послы Бразорад і Славик, що прийдуть на засідання підкомітету, котре мало відбутися ввечері.

На засіданні підкомітету явили ся представителі міністрів кн. Віндштретц, міністер справ внутрішніх марк. Бакерем і два неспрошені гості, молоді Чехи Бразорад і Славик. Розходило ся найперше о се, в якій би способі позбутися тих двох неспрошених гостей. Молодо-чеські послы оправдували свою присутність тим, що ухвалою палати з 27 жовтня 1891 р. узвано засідати в нарадах комісії для реформи виборчої публічними, отже тим більше члени комісії мають право прислухуватися нарадам підкомітету. Презес підкомітету ір. Фр. Короні відказався на §. 25 регуляції, в котрому сказано, що навіть такий комісії, котрих засідання суть публічні, можуть ухвалити більшістю двох третин голосів, щоб засідання їх відбули ся тайно, довірливо. А що підкомітет, котрий єсть зложений виключно з членів коаліції, ухвалює відбувати свої засідання довірливо, то не можуть бути на его нарадах неспрошені гості. Послы Бразорад і Славик вийшли сеїчас, а підкомітет радів відтак аж три години. Що там за той час уряджено, сего ніхто не знає.

Коло польське вже третє з черги засідання присвятило дискусію надь реформою податковою. Передь кількома днями реферував в колі справу реформи податкової пос. Дав. Абрагамович. Зміст его реферату був такий: Теперішня система податків безпосередних в Австрії єсть несправедлива і невідповідна, а тягар тих податків єсть нерівномірно розложений. Ціль предложенної реформи податкової: більше справедливо і рівномірно розложити тягар податкового, а не побільшити доходу держави. Для того надвизка доходів, яким надіють ся по реформі, уживає ся звичайне: податку ґрунтового о 10—15 прц., податку чиншового і домового клясового о 10—12½ прц., а податку заробкового о 14—28 прц., крім того три мільони зр. надвизки суть призначені на аворот для кравейних скарбів. Новий податок особисто-доходовий причинити ся до того, що тягар податковий буде рівномірніше роздлений, іменню будуть платити податок такі люди, котрі досі се оминули. Капіталісти, умістивши свої гроші в облігації позичок державних, вільних від оплати податку кушонового або рентного, не платили досі податку, тепер же будуть платити податок

особисто-доходовий. Але заходити така kwestія. Властитель ґрунту, домів або фабрики буде платити двоякий податок: особисто-доходовий і або ґрунтовой, домовий, рентовий. Натомість капіталіст, котрий умістив свої гроші в облігації позички, уможливлені давніми законами відь всякого податку, буде платити лиш особисто-доходовий податок. Для того предладала польскі члени комісії податкової, щоб в податку особисто-доходовому завести дві скали: низшу і высшу. Податок після низшого скали платили би ті, що платять також нешого рода податок безпосередний, а після скали высшої платили би капіталісти. Однак ту поправку відкинула більшість комісії, в тепер годі би було би перевести, бо треба би цілу реформу податкову відложити на рік або два. Вкінці п. Д. Абрагамович поставив внесення, щоб коло прийнятої реформи за основу до спеціальної дискусії.

На другім засіданні кола зачала ся дискусія. Першій промовив пос. Жук-Скаршевскій. Заявив, що проважаний податок особисто-доходовий, а також способ, в який буде розсліджуватися дохід податника, принесе много клопоту. Несправедливо, щоб австрійскі горожане платили податок також відь пошлости, положеної за гравіями краю. Се причинити ся до того, що много австрійскі горожане переселять ся за границю. — Пос. Пінінскій сумнівався, чи ціль реформи податкової буде досягнута. Властитель скарбів надолжати своїм фискалізмом всякій полєксій податковій. Бездіяльність такого погляду, що дїлало було би перевести лиш частину реформи: або реформувати лиш податок заробковий а не заводити особисто-доходового податку, або безь тязання податку заробкового завести податок особисто-доходовий о невеликій скалі. В комісіїх офіційних, де будуть означати, хто який буде платити, буде вестися боротьба протавь вєсьх. Вкінці звернувся увагу на се, що в наслідок обниження податку заробкового і ґрунтового много осіб, маючих тепер право виборче, утратять се право, тож треба би якось застеречи се право. (Пос. Пінінскій не вірив очевидно, щоб наступала реформа виборча.) — Пос. Хшановскій тон гадав, що реформа податкова вийде в хосєнь лиш податку заробкового, бо зниження податку ґрунтового і домово-чиншового невелике, а крім того властитель ґрунтів і домів будуть мусіти платити ще податок особисто-доходовий. Податок особисто-доходовий повинен бути двоякий: назий і высшій — для того буде ставити в том напрямі поправки. (Додати мусимо, що в проєкт реформи податкової відь податку особисто-доходового вільний єсть дохід до высоти 600 зр., отже наш селяне і мїщане не будуть платити того податку.)

На третім засіданні, котре вчєра відбуло ся, вєла ся дальша генеральна дискусія. Те засідання цїкаве в тим, що на вїм явив ся також пос. Вахнянин. Доповідає Dziennik-a Polsk. доносить, що п. Вахнянин прибув запрошений, яко представитель руского клубу — і мабуть яко Fachmann. На том засіданні демократи польскі выступили з славословієм для консервативів за їх позитивну роботу, мабуть з огляду на недалекі вибори.

Пос. Козловскій заявив, що годить ся на поліпшення долі робітничої класи, бо будучи католиком, єсть перенятий енциклікою „de officiis populi“. Але в проєкті реформи бачить хибю: надто велике переїзження більшою пошлостю, коли рівночасно капітал динжний за мало оподаткований; брак відповідних свєль в краю до виконання реформи; невідповідність комісії офіційних. Буде за спеціальною дискусією надь проважним підь тим услівєм, если правительство предложит обнижение контингенту податку ґрунтового для Галичани. — Пос. Рутовскій тон гадав, що хочь реформа податкова оперта на компроміс більшою пошлостю, капіталу і великого промыслу, то зглядно порішєна досить щасливо. Селянство відчєть польгу, а також в середня власність шляхотска, на однім або двох сєлах, не буде платити більше пошмо особисто-доходового податку. Податок заробковий єсть після гадєи бездіяльний найліпше зреформований. — Пос. Поточек домагав ся, щоб опусть в податку ґрунтового рівняв ся высоті опусту в податку заробковім. — Пос. Левицкій хвалив реформу, а спеціально податок особисто-доходовий. Абрагамович умів перевести реформу безь кравди для більш пошлости, бо дохід катастрофальний має бути підставою до вымєру податку особисто-доходового. Не вдоволенний лиш зб способом, в який будуть удїлятися кравдє звороти! — Пос. Мілевскій не видать в предложенній реформі идеалу, але єсть за спеціальною дискусією надь проєктом. — Пос. Дав. Абрагамович поділяував з деякими закладами, але напаминав, щоб ухва-

ляти тепер реформу податкову, бо по реформі виборчій она могла би выпасти далеко гірше. — Пос. Щепановскій хвалив консервативів за їх змагання вти з поступом часу, чого догазом є н. пр. торбєне внесенє шкільне ір. Ст. Бадєного. Реформу податкову треба доконче полагодити передь реформою виборчою. Заповів деякі поправки в дискусію спеціальної, як н. пр. що до більшого обниження податку чиншово-домового.

На том зібранні засідання.

На послїднім засіданні палати послов відповідав міністер Пленер в інтерпеляції поставлену д-ром Штайнвєндером і вїмєцкими націоналами що-до способу емітования послїдньої позички 25-мільонової ренти золотом. Інтерпелянти закинула міністеру, що позичка мала за высоті процєнт (4½), і була передана до сконвертования груп Ротшильда зб значною стратою для скарбу державного. Міністер Пленер відповів, що 4-процентова форма для того рода позичок була ухвалєна парламентом і за-для нової ухвали треба би було стратити відповідну пору на придбанє золота, що позичка була призначєна для заграниць, отже треба було посередництва банкірв, а вкінці що держава не много стратить при конверсії. — Надь відповідем міністра не дуже розводити ся ліберальна прєса і навіть N. fr. Presse — не вміє нічого нашого сказати, як лиш се, що спрє не має реальної підстави, бо позичка вже і так віддає в руки банкірв.

Але що ту справу виходять вїмєцкі націонали, можна сподїватися з голосв прєси. І так Agr. Ztg. пише:

В факт, що так скоро відь руки передано 25-мільонову позичку груп банкірв а не пробовано розписати публічну субскрипцію, лежить найліпшій доказ, що правда була в єсть по стороні тих, котрі накликували міністра Пленера, аби высвободив ся з-під групи Ротшильда і зробив се, що вже відь довгого часу роблять міністри скарбу в Англії, Франції, Нїмеччині, іменню на случай запотребования золота звертають ся прямо до публіки. Нїякому міністрови тих кравь не прийдє на гадку ходити до банкірв і брати відь них гроші. Они звертають ся просто до публіки, подаючи папєри на продаж, а банки суть лиш мїщєяне, де відбуває ся та продаж. Вєсь зиск припадає для держави, а не для банкірв, що втєскають ся помїж державу а публіку. П. Пленер не має відваги такє зробити. Нїмєцко-ліберальне стороництво єсть головним чинником в коаліції. Безь вїмєцких ліберальв нема коаліції. Але они тїсно звязав з банкірами і міністер скарбу, що вийшов з вх рядв не може высвободити державу з-під корми банкірв. Говорять, що група Ротшильда на 50 мільонах золотом ренти, котру вже перєняла або ще має перєняти, заробить кругло 3 до 3½ міль. зр. А ті гроші заробила би держава, если би була прямо до публіки звернулася з позичкою. Тї 3 або 3½ мільона треба зачислити на кошты коаліції. Суть скептики, що говорять, немов то коаліція не вартє таких грошєй..

Справа дяківська.

Написав Ігнатій Полотнюк.

(Дальше.)

В листопадї 1888 р. — по році своєї „путь“ — вернувся статут незатверджений. Я, будучи вже в Станиславові, постарав ся о закінченні начерк статута і ми з д-ром Ів. Ключенком переробили его. Відтак удали ся ми до Преосв. еп. Пєлєша о ласкаву інформацію: чи не було би ліпше, щоб кождє дієцєзія, так як є священники мають вдовичо-сиротинськї фондє, мала своє окреме дяківсьє товариство. Ся гадка була дуже симпатично в ширє прийнята Преосв. еп. Пєлєшем і через цїлий час побуту в Станиславові радо єн підписав словом і дїлом, аж до выїзду до Перемішля.

Дня 30 сїчня 1889 р. з ініціативи Вп. о. Чернецкого а підь его проводом була в ц. к. намісництвї у Львові депутатія дяківська зложена з катедральних дяків вєсьх трєх єпархій [з Перемішля Н. Кліш, з Львова В. Скокун і з Станиславова Ігн. Полотнюк, а замїсть п. Бойкевича, не прибувшого з Рогатина, взято кухаря з станиславовського мїщанського єпископа Ад. Тричку].

Дня 10 лїпня 1889 р. доставив затверджєнє статуту для товариства єпархії станиславовської, а тогдє а розбєлав начерк статуту в перемісє єпархії на руки о. Чернецкого до Перемішля катедральним дякам, а у львівську архієпархію до Рогатина п. Бойкевичеві і до свято-юрєкських дяків, щоб і они заклали такий товариства в своїх єпархїях. Так дїйствє і стало ся.

Дня 30 сїчня 1889 р. відбув ся першій загальний збір першого товариства дяківського в Станиславові. Вибрано дуже свєтлых і старих людей до вїдїлу і они дуже ревнєно займали ся тим новим товариством. Головою товариства став з рамени єп. Ординарія Вп. о. Фацієвич [нявїшний мїстрат], підь котрого свєтлим проводом і щєрими трудами товариство дуже гарно в початках своїх розвивало ся.

Дня 24 червня 1890 р. зложив товариство дяківсьє в львівській архієпархії п. Бойкевич з Рогатина, але вїдїл не був ані добре ані щасливо зложений, бо голова був у Львові, заступник і секретар з Рогатиня, а касїєр і другі члєни вїдїлу по сєлах порозходились, для того то за чотирі роки істнования товариства лєди на другіх зборах дня 3 лїпня 1894 р. могло числєти 104 зр. і кількадесят члєнов. [Тут здає ся була сєму причиною лична амбіція і дїрмота головного (чи безголовного) комітєту?! Тепер новий вїдїл чєй-жє инакше поведе справу]

Дня 20 цвітня 1893 р. зложено товариство дяків в Перемішлї. Оно числєти 473 зр. маєтку а сотку члєнов, однак за-для свого складу вїдїлу з порозкиданих члєнов не розвиває ся як би повинно. З того виходить наука, що до таких вїдїлв повинний, о скілько лиш можна, входити людє мїщєяне.

Вїдїл товариства дяків в Станиславові відносив ся кількє разв до сойму з пєтиціями як о запомогу так і о унормованє дяківської плати, однак не вєсь був добрий результат. Справа поправалась аж 1893 р. Вїдїл, виготовивши відповідну пєтицію, порозумїв ся з другим товариством і они рівночасно выслали водпоручникв з депутатїю до Львова. Депутатія підь проводом п. Іосифа Гурика, послє з округа станиславовського, явила ся 7-ого мая 1893 р. у С. Е. митрополита і була дуже ласкаво прийнята. Тогдє заходами С. Е. митрополита і при підпорїцєтї меншостї комісії соймової, рускими послами о. Гамораконь, д-ром Окуневським і п. Барабашем — сойм прихилив ся до пєтиції і поручив вїдїлові кравєвому в порозумїю з Преосв. Ординарієтам розслїдати справу і полагодити.

Станиславсьє товариство мєжи вєсьм дієцєзіями розвиває ся найліпше, бо має вже готовкою 2050 зр., а то для того, що має добрий вїдїл з мїщєяних свєтлых та ревних людєй і Вп. Консисторія морально підпарє товариство, припорукаючи в єпархїальнім вїстнику єго акт і цїлу справу дяківсьє горячій опїць Вс. єпархїального духовєнства.

(Конець буде)

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Розрухи сїльського пролетаріату в Альфельді на Угорщині починали прибирати вже такий грібний вид, що правительство угорсьє побачило konieczність як-небудь зарадити лиху і скликало в той цїлі спеціальну аякету. Аякета та після Pester Lloyd а при помочи правительствєного kwestіонара покбачила свою завдачу на двох засіданнях і прислорила правительству множество матеріалу до дальших зарадєнь. Показало ся, що головними причинами паучючої тепер в Альфельді нужди і викликаної тою нуждою розгєрєня робучого людє протн двірв, і заможайших хлїборобв єсть передєвсьм торбєний недороди і остразми, а відтак некористай для робітників сїльських конъюнктуры торговельної. Першї двє причини вызвали потребу більших зарбків, послїднє-жє як раз тї зарбкєи зменшила запровадженєм рільничих машин при котрих можна обійти ся меншим числом робучих рук і дїлв праць. Будапєстєнськї соціалісти використали ту обставину в цїлях своєї агітації. Однак соціалізм в Альфельді вийшов зовсїм неподобний до Ляссальського або Маркєвого. Там виробив ся чєсто хлєпскї соціалізм, котрий стрємить не до колективізму, але до підїлу ґрунтових маєтків помїж убогих пролетарієв. Організація мїж альфельдєскими робітниками нема ніякою; она солідаризуєт ся лиш з одїєм зглядом, а іменню з тим, що не стають до роботи за низшу плату відь тон, яку собі установили. Крєм того ще і личні відносини там заострили ся, тому що сїльскї пролетаріат ворожо выступає протн посєсєорв і тих сїльських господарєв, котрих положєнє такє само незавиднє. Не меншою причиною ворогования мїж дворами а сїльскими громадами є те, що двори усувають ся від вєсьх тягарв громадських, котрі спадають тим самим на бїднїйших сєлян. Щоб тим ворогованєм і непорозумїям зарадити, начальники повітових

властей поручили всім урядникам як найбільш безсторонність, особливо в справах закладів, а анкета запропонувала, щоб для поладження всяких спорів запровадити суди мирові, в котрих складу увійшли б мужі довіря хлібодавцям і робітникам. Соціалістичним агітаціям анкета сподівалася зарадити в той спосіб, що робітників наділяти в більшою свободою і дозволити їм на основувати робітничі товариства, котрі все можна буде держати під контролем. Коначою вважає анкета поміч позитивну. Наділов селян державними землями спротивилися члени анкети лише тому, що в ній не вважали побачили б лише частіше осущення своїх мрій і хто знає, чи поспішали б на тому. Для того лівіше видала ся пропозиція — роздати дрібні парцели здоровому селянству в той цілі, щоб його скріпити і спасти від пролетаризації. Властивий же робітникам мають дістати заробок при будові великого трансверсального шляху, що незадовго розпочне ся. Грошей запомоги узнала анкета аляшними; влади тільки в крайній konieczности роздавати будуть бідним пожитку або зброю на захист. Крім того всього уряд громадській дістануть поручення організувати посередництво в цілі роздавання зарбків. Отже в веф результати нарад скликації правительством анкети. Правительство угорске не без причиною заняло ся так рвено альфельдским населенієм. Оставлене на Боже провидіння, оно, дарма що калвинське, могло б дуже легко стати по стороні народно-го сторонництва католицкого, а тогді ціла розпочата правительством церковно-політична акція стратила б ґрунт під ногами.

НОВИНКИ.

— Зь **Станислава** доносять намь радостну весть: Зь вийшним днем (28 н. ст. лютого) війшов в життя: „Банк звязковий стоваришнене зареєстроване зь ограниченою порукою“. На втєнцію успішного і хосевого для руского народу розвою сего товариства відправив Впр. о. митрать Фацієвич о 9-тій годінї службу Богу. До дальшого зарядження просить ся Вп. Земляків воднести ся в справах сего банку до адвоката д-ра Мандичевського, яко начального директора.

— На вийшнім засіданні исторично-філософичної секції наукового товариства имени Шевченка — крім реферату д-ра К. Левичкого о праві литовським, буде мати також проф. М. Грушевскі реферат про послідній том „Исторія Росія“ Іловайского.

— Проф. М. Грушевскі говорить на посліднім публичнім викладі зь исторія рускои про боротьбу галиць в боротьбу зь князями в XII—XIII. ввѣх.

— Вь комнатах тов. „Родина“ вь Коломиї держати буде вь неділю 3 н. ст. марта о год. 6-тій вечеромь проф. Л. Сальо І-тій вилад зь літератури нмѣцкой, на ктрій членов вь гостей зь родинами запрашає — *Видѣть „Шкільної Помочи“*.

— Зь-під Жовни пишуть намь: Недавно тому прийшли вь наше село колектанти абрати складки на церковь вь Долині, товмацкого повіта. Ог вь попалаз менш вь руки княжечка, вь котру записувано датка, а вь ній вычитав я ось таку позицію: Деревня 2 вр., Добрусья 10 вр., Пили 9 вр. — а многа інших по 20 и 30 вр. Одне як реккомендзата за малый даток, стояла всюды величавска польска а вь найближшій разі утратившача печать вь польскій підписі войта Русина! Все те мене дуже застановило. По що люде тратят час? Чи ажь скарбонь церковних не було по селах? Тому не даюга, що будова церквей поступає у нас так швидко, наколи фонд будови костелов на Русин выносить кількадесят тисячів. Га! наведені громады бодай по кілька крейцаров давали, але було так, що коли колектанти прийшли вь село Визову, войта Андрух Горбач не то не позволил имь абрати, але прогнав бідних людей зь села, заборонивши имь назвѣт заочувати [Не знає, якь се поготити зь обьявкою жовківського строгості доверхностей громадских зь дня 9 марта 1894. ч. 4354, де выразно сказано, що войта не мають права робити перешкоды вь абравно добровольных складок на цілі побожній и публичній, а тѣ, що допускат ся такою самоволь, подлагають варь грошевій до 20 вр.] Чи не добре бь було щоб на будуче, абы устерегти ся від подобиных випадков, замѣсть высылати зрячѣв, присылати до кожного уряду парохіального літрафаване прошеніє о колекту вь церквѣ, а заравомь заадресований переказ? Цѣла рѣчь коштувала бь всего 3 вр., прихѣдъ був бь о многа більшій нѣж вь звичайно практикований спосѣб, а войти нѣчого не могли бь зь узиранних грошей потратити собі титулумь фатив, якь то зробив тамтого року звѣстный бутиньскій войта Музика, взявши від колектантов зь-під Золочева одного лева... мовляв для поліцавѣ євѣських. — *Ю. і. н.*

— **Нова читальня „Промѣты“** засновує ся вь Лаврові, повіта старомѣського, на мѣсце дотепершона читальні селостѣйной.

— **Польскій центральний комітетъ** виборчий для всходной Галичини має незабавомь зійти ся на нараду, щобь — якь доносить N. fr. Presse — обговорити програму для загальных виборовь краєвых, а такожь поведєніє су против Русинов. Якь зачувати, кінчати N. fr. Presse, комітетъ не буде робити перешкодъ

выборамь певного числа „умѣркованых Русинов“.

— **Соціально-демократичні збори** відбули ся вь неділю дня 24 н. ст. лютого вь Чернівцях вь сали Руского готелю, а число учасниківъ було таке велике, що не могли всѣ помѣстити ся вь обширній лѣкалі. Зь Галичини прибули на вѣче Анна Павликъ и Іліасєвичъ зь Львова та Шехнеръ зь Зальцбурга. Збори отворивъ промовою Шварцъ, а водтакъ выбрано провідникомъ Ленера а заступникомъ его Іліасєвича. Дальше відчитано депешу зь подорожєвємь відъ соціальных демократовъ у Відни. Середъ того заявивъ правительственный комісаръ Лясъ, що підъ загрозою розважана зборовъ не допустити, щобь якь не будь рефераты або промовы выголосували вь польськомь языкѣ, бо сей языкъ не єсть на Буковині кравымъ; збори запротестували противъ того, але не хотѣли допустити до розважана вѣчи, агодили ся, щобь бѣдники промавали по руски замѣсть по польски а приступили до дневного порядку. Промавляли по нмѣцки Шехнеръ о виборчомь законѣ та по руски Лютманъ, Бачинскій и Павловичъ о положєню робітниківъ, кѣнци ухвалєно прилучити ся до акція за загальнымъ правомъ голосованя и не уступити, доки оно не буде перевєдєне. Збори закончєно водспѣванємь робітничою пѣснѣ вь языкѣ нмѣцкомь и польськомь.

— **Вѣдуче письмо цѣсаря до кн. Виндш-Грєца**, выданє зь нагоди смерти архієпископа Альбрехта, звучитъ дословно: „Любый князь Виндш-Грєцъ! Сумомъ були переповнені минувшій днѣ послѣдній, сумомъ за безповоротною стратю, яку потерпѣли Мѣи Дѣмъ и цѣла Монархія черезъ смерть Мого улюбленого Стрыа архієпископа Альбрехта. Благодатну вѣдучу вь величїю гору знайшовъ Я однакж вь безчисленныхъ манифєстаціяхъ сочувствя и лѣальности, якъ Мѣи оказали зь сєи нагоди вь подносѣній спосѣбъ якъ поодинокі люде такъ и цѣлі корпорації. Якъ побожному его неуроманячій заслуга вь арміи, его завсѣгды горячо відчувачій патріотизмъ, взбрѣва а просѣчаюча ревнѣсть вь сповнованю обовязковъ та невзычрана добродѣйность забезпечують у всѣхъ крѣяхъ, у всѣхъ веретвахъ населєна славу и почетный споминъ — такъ такожь почетный суть манифєстації щирого суму и для всѣхъ, що беруть вь нихъ участь. Глубоко тронутый сими новими доказами сочувствя и привязаня, зь якими Мои вѣрніи народы супроводжають завсѣгды радѣсть и горе Мого Дому, виджу ся сповнуканымъ высказати за то всѣмъ Мою найщирѣйшу подяку и поручаю Вамъ подати се до загалной вѣдомости. — Вѣдєнь, 27 лютого 1895. Францъ Іосифъ в. р.“

— **Головну трафіку при улиці Галицькій у Львові** одержала провизорично п. Лукасевичева заміскала у Відни, властителька більшого посѣлости на Буковинѣ, дочка попередног властительки сєи трафіки пок. Бжежановон. Ліцитація на сю трафіку відбула ся, якъ мы свого часу писали, дня 16 н. ст. лютого. До ліцитація аголосило ся 18 оферентѣв, 14 християн и 4 жидѣв.

— **Про похоронъ архієпископа Альбрехта** доносить зь Відни, що тамъ не було же нѣколи такого нагромадження людей, якъ вь часѣ похорону. Обчисляють, що похоронивъ пригладо ся 300.000 до 400.000 людей. Помимо того, що два рази перервано войсковий кордонъ, не було поважѣйшихъ випадковъ. Войско выринуло вь сѣбѣ 39 батальонѣв нѣхѣв вь 7 ескадрѣв кѣнѣв. Похоронный похѣдъ ступавъ зь дѣрєского костела до костела Капуцѣнѣв повѣ година. Коли похѣдъ наближавъ ся до костела, войско дало карабѣнѣв салвы а рѣвночасно водозвала ся шумѣний салвы двоохъ бригадъ артилеріи, установленъ вь дальшихъ точкахъ мѣста. По послѣдній салвы войско срезентувало оружїє, а всѣ полковий музика водгортали народный гимнъ.

— **Мѣжъ Поляками вь Чинаго, вь парохіи св. Ідиги** настало невдоволенє зь парохіа св. Іос. Баржєвського и зь тоя причиною — якъ пишуть польскій газеты — забурєня дѣйшли до того, що ексцєдєнты напали на костель, выломали дѣрѣ и сѣли бь не поліція, були бь по обвинави находѣвшихъ ся тамъ священникѣв. Розрухи розпочали ся вь неділю дня 3 н. ст. лютого вь костелѣ, де зборяни не дали свяцє наковн докѣнчити казаня и звєли таку бучу, що кн. Баржєвскій мусѣвъ водзвати поліцію на помѣчь. Вь пятницу дня 8 н. ст. лютого забурєня зновъ повторили ся. Сего дня рано мѣжъ шєстою а сємою годиною товпа зложена вь кѣльсакѣхъ особѣ, переважно жєнщинъ, выправила ся на костель и приходство. Деякі жєнки несли на одѣй рудѣ дѣти а вь другій колѣ и кушѣв зєлѣзѣ. Дѣйшовши до приходства товпа стала выломлювати дѣрѣ зь крикомъ: „злѣнчувати священникѣв!“ Пришло до борьбы мѣжъ товпою и поліцією и колѣнацѣтѣхъ ексцєдєнтѣв ранєно та арештовано. Арештовані переважно жєнщины. Архієпископъ чинагоской епархії замкнувъ вь насѣлѣ докѣ сѣхъ подѣи костель св. Ідиги. Англіискій и нмѣцкій часописы розписують ся широко о тѣхъ забурєняхъ и выстѣпають дуже остро противъ американьскихъ Поляковъ, котрі звзати не мають симпатіи мѣжъ тамошнымъ населєнємъ за-дѣя своєю неагѣдливості.

— **Гімназія для обохъ полѣвъ** повстала вь швайцарськомь мѣстѣ Бернѣ. Поглядъ ректора проф. Флєндєра, котрий допуставъ дѣвчатъ до спѣлной науки зь хлопцями и цѣкавий и певно слуханный. Бєла совѣтка и тацѣ — кажє войт — не деморалізують хлопцѣв и дѣвчатъ, чому-бъ мала ихъ деморалізувати спѣлная наука. Допускає жєнщинъ до студій університетскихъ, збѣруючи ихъ вѣсугу до гімназіи, було бь лишъ нерозумною затратою ихъ силъ, а закладати для нихъ окремій гімназіи наразло бь державу на великій и неопѣрѣній страты.

— Зь вечєрѣ устроєного дня 12 н. ст. лютого на дохѣдъ Бурсы им. св. О. Николая вь

Перемышли було чистого доходу зь наддатка-ми 188 вр. 42 кр. При тѣй нагодѣ зложили жертвы слѣдуючій Вп. Добродѣв: Впр. о. Войтовичъ 1 вр. 50 кр., о. Чеховичъ 2 вр., о. Подолінскій 2 вр., д-ръ Гембоцкій 2 вр., Мухавчикъ 2 вр., Гейфъ 50 кр., о. Стрыльскій 50 кр., п. Левничій 1 вр., Павлюхъ 3 вр. 50 кр., Валюхъ 1 вр., Вахьянъ 1 вр., о. Константинавичъ 1 вр., д-ръ Кебузинскій 6 вр., о. Івановскій 1 вр., о. Я. Е. Нєроновичъ 2 вр., о. Морозовскій 1 вр., С. Зарицкій 1 вр. 50 кр., о. Іо. Гладилевичъ 1 вр., о. П. Борисевичъ 2 вр., о. Гладилевичъ 2 вр., о. Н. Сенєта 1 вр. 50 кр. — Крімъ того зложили вь послѣднихъ часахъ вь користъ Бурсы жертвы слѣдуючій Вп. Добродѣв: Вп. Гащєцъ 5 вр., п. Ю. Добровѣскій 1 вр. 50 кр., о. Е. Чернєцкій 1 вр., о. Т. Качмаряньскій 1 вр. 50 кр., о. М. Гарбачинскій 1 вр. 50 кр., о. Качмаряньскій 4 вр., п. Павлюхъ 3 вр., о. Т. Павлюковскій 50 кр., д-ръ Л. Лигинскій 5 вр., п. В. Ватоминскій 1 вр. 50 кр., о. Журавецкій 1 вр. На зборѣчєну вь Матковичахъ зложено 14 вр. (зложили: о. З. Кравчикъ 1 вр., о. А. Сынєвичъ 5 вр., о. У. Лєсєновскій 1 вр., о. А. Борисевичъ 1 вр., о. І. Ізасєвѣк 1 вр., о. К. Винаицкій 1 вр., о. А. Гайдуковичъ 50 кр., о. В. Голѣвскій 50 кр., о. І. Малъвъ 50 кр., о. І. Клязєвичъ 5) вр., о. Ф. Щєлковичъ 50 кр., о. І. Калужанцкій 50 кр., о. Б. Голцкій 50 кр.). Хв. выдѣль рады повѣтовѣи вь Турѣ 10 вр., п. Я. Манько зь Яжова 9 вр., Высокій выдѣль кравый 250 вр., п. Кшищєвичъ 2 вр., Впр. о. Подолінскій 1 вр., Впр. о. П. Матковскій 1 вр., п. І. Матковскій 1 вр., о. К. Яворскій 1 вр., о. Катаннъ 1 вр., Впр. о. К. Волошинскій 1 вр., п. І. Прайма 2 вр., о. А. Борисевичъ 1 вр., жертвы збѣравъ вь допѣ п. Д. Ольшаньского разѣмъ 2 вр. 50 кр., п. Г. Мєстеръ 1 вр., о. С. Колодѣв 1 вр., о. Н. Сенєта 1 вр. 50 кр. — За тѣ щєдрій жертвы складає сѣмъ подписанный выдѣль щиро-сєрдєчну подяку и просить на дальше не забувати на нашу вѣстугію. Перемышль вь лютомъ 1895. — *Гр. Цєлиньскій* предѣдатель. *Д-ръ Т. Кормошъ* секретаръ.

— **Галицьке товариство кредитовє земске** розпочало вчера загалный збори своихъ членѣв. Зь справозданя ревизійной комісії виймаемо отей дані: Вь роцѣ 1894 выдано новыхъ позывокъ 11,796 600 вр., а то на большу посѣлѣсть вь Галичинѣ 10,731.800 вр., а вь Буковинѣ 1,064.800 вр. Наколи 1893 року выдало товариство позывокъ вь загалной сумѣ 9,150 700 вр., то вь р. 1894 выдано больше якъ вь р. 1893 о 2,645.900 вр. Станъ позывокъ всѣхъ родѣв выносивъ зь кѣнцємъ 1893 року 89,409.534 вр. 55 кр., зь кѣнцємъ 1894 року 98,049 022 вр. 16 кр., отже збільшавъ ся о 8,639.487 вр. 61 кр. Ратальнѣ залєстѣи выносни зь кѣнцємъ 1894 р. 1,191.809 вр. 51 кр., отже зменшавъ ся вь порѣвнаню зь 1893 рокомъ о 196.790 вр. 39 кр., помимо збільшєного стану позывокъ о звыжъ 8 мільонѣв вр.

— **Китайскій подарунокъ для царя.** Посольство зь Китаю привєзло зь собою для царя величай подарунокъ, котрий можуть становити повну артистичну колекцію. Заки перевзли ихъ до зымовон палаты царской, она була выставленъ вь с-реду вь пєтербургськомь готелі європейськомь. Знаходять ся мѣжъ тими подарунками пышній параванъ, вахларѣ, старинный звыжъ 300 лѣтъ ислячій вазоны, мініатюрный золотій праборъ до чаю, вырѣбы зь кости, гєбану, чотирі фляшки парфумы китайскон и т. п. Крімъ того суть тамъ корѣбѣчѣ зь улюблєними лєсѣцями Китайцѣв якъ на прикладѣ лѣстовачій гѣйда, котрій зовѣсмъ выдѣляють такъ, якъ кола бь були вырѣбленъ зь пшєнечной муки. Дня першого охѣістра вв. Долгорукого посольство привєзло стрѣй головы мандарина першон ранга и порцєлановый сервісѣ. — Коли ажъ мова про подарунокъ, то треба агадати и той, який зробивъ папѣ президєнтъ Трансєвалъ вь Аѣрицѣ, Крієрѣ. Вѣзъ лѣстовъ папѣ діамантъ ваги 971 каратѣв. Діамантъ той, знайдєний однимъ зь аѣриканьскихъ корѣльцѣв вь копальняхъ зь Яѣрсѣнтѣ, єсть мабуть найбільшымъ діамантомъ на свѣтѣ. Варѣа его синава, а самъ становить майже масивну цѣлѣсть, бо невеличка сказа лишає ся для ока незамѣтна.

— **Право знаходного** Зь парохѣдомъ „Ель бою“ втѣпивъ ся вь морн такожь почтовый мѣшокъ зь 350 лєстами. Вь одѣмъ вь тѣхъ лѣстовъ було 21.000 долларѣв. Дня 13 лютого рыбаки коло Остенды выловили сей мѣшокъ зь лєстами и віддали начальниковъ остендєского порту Гамманови. Коли зарѣдъ бельгійскихъ почтъ зажадавъ відъ Гаммана звороту сего мѣшка, войтъ не хотѣвъ его віддати. Такъ само й заходы нмѣцкихъ почтъ и интервенція прокураторіи не помогли нѣчого. Гамманъ, поклєкуючи ся на звѣчаєне право рыбацѣв, жадає для рыбаковъ знаходного — третью часті того, що мѣшокъ вартѣ. Зарѣдъ нмѣцкихъ почтъ заявивъ, що не може на се пристати, бо мѣшокъ не належить до останковъ корабля, а що больша часть лѣстовъ є запечатана, то й тогді було-бъ означити ихъ вартѣсть. Гамманъ нѣчавъ не давъ ся переконовати, поки вѣнци посередництва вь порозумѣнію не взявъ на се бє нмѣцкій консулъ вь Остендѣ. Зарѣдъ нмѣцкихъ почтъ прирѣвъ нагороду, але мѣшокъ діставъ доперва тогді, коли консулъ на руки Гаммана зложилъ 70.000 франковъ заставу.

— **Мати чорногорского князя.** Сѣмъ днѣмъ померла мати чорногорского князя Николая, вєвѣдѣца Стана Марковѣ. Истѣрїя имъ житя дуже интересна. Стана Марковичъ родила ся вь Банжѣ, бѣдиомъ єльци, кѣныхъ повно вь Чорногорѣ. Вь молодыхъ лѣтахъ не мала она нѣ часу нѣ нагоди познакомити ся зь збучкою. Дуже часно віддала ся за Марка Петровича Нєгоша, котрий, якъ впрѣчѣмъ всѣхъ зь давна оселєний мѣшканцѣв гѣртъ, бувъ своимъ владикѣ Петра Нєгоша. Молоде подружє мусѣло тяжко працювати, бо обовъ були бѣдѣи. Мужъ займавъ ся торговлєю худѣв, котру доставлявъ до Кутара, мѣжъ тѣмъ якъ жєнєва мусѣла носити на плєчахъ дєрєво и

продавала его вь тѣмъ самѣмъ мѣстѣ. Пятнацѣть лѣтъ тягнуло ся таке незавидне житє и вь тѣмъ часѣ уродило ся у Нєгошѣв двоє дѣтей. Однимъ зь нихъ єсть Николай, нѣвѣшний князь Горногоры и Горданѣ, молодшій в-го братъ, що померъ вь молодѣмъ вѣцѣ. По смерти послѣднього владикѣ, Петра Нєгоша, выбрано княземъ Чорногоры Ієка, звѣстного підъ аменємъ Данила І. Данило І бувъ стрѣичнымъ братомъ Марка Петровича, отже сєй приближавъ ся тєперъ до двѣри, поклянувъ торговлю и по насильной смерти брата, коли сѣвъ. Николай, ставъ чорногорскимъ княземъ, Марко посвятивъ ся цѣлкомъ войсковому званію. Родичѣ молодого князя переселили ся до конасу вь Марко Петровичѣ одержавъ титулъ вєвѣды, на котрий численными своими походами противъ Туркѣвъ вѣновѣвъ заслуживъ. Стана Марковѣ пережєла свого мужа о многа лѣтъ. Народъ окружавъ стару вєвѣдиню великою почитєію, а князь любивъ єи дуже. Вєвѣдиня померла вь 80-тѣмъ роцѣ житя; она ускладата малый мѣшокъ, вартѣсти 300.000 франковъ и записала его сємѣмъ.

— **Арбѣи вѣсти.** Директоръ руху вєлѣвничъ державныхъ Альѣр. Дѣйма выѣхавъ зь Львова до Відни и поверне дня 4 н. ст. марта. — **Доповняючій вибѣръ** одного члена рады повѣтовѣи вь Лѣську зь групы мѣськихъ громадъ розписанный на день 3 н. ст. цѣвѣня. — **Львѣвскій адвокатъ** д-рѣ Кар. Штрѣменгѣръ, що передъ двома тѣждинями выѣхавъ зь Львова, яко недужій, померъ вчера вь Дрезднѣ. — **Вь Пєку-лячахъ** підъ Перемышлємъ стрѣльнѣв сєляннѣ Іванъ Гринишавъ до економиа Жєгоцкого зь револьєра вь зривѣвъ его, за те, що Жєгоцкій зрубати хотѣвъ вербу, що росла на мѣжѣ ґрунту дѣрєского и Гринишина. — **Львѣвскій архієпископъ** Моравскій, увагліаючи тяжке положєніє рѣльнєкѣв, звизивъ о 25% чєновъ за аренду вь архієпископскихъ посѣлѣстяхъ.

Посмертій — ☞ — оповѣстки.

Осипъ Дмитринъ, старшій учитель вь Надѣбрнѣ, уиновѣвъ ся по короткій но тяжкѣй недужѣ вь 27-мъ роцѣ житя. Покѣйникъ, єиънъ учителя народного, вѣщавъ до гімназіи вь Станиславѣвѣ и до рускои у Львовѣ, де й зложилъ испѣтъ зрѣлости. Забавлявши поєвѣтитѣсь выключно працѣ надъ просвѣтою народу, принявъ посаду учительску при дочерній школѣ у Волосовѣ [вѣ повѣтѣ надѣбрнѣнськомь], посѣла у Гвоадѣ, Перерослѣ, Голосковѣ и Надѣбрнѣ. Бл. п. Осипъ не перєстававъ вь працѣ надъ дальшимъ образованємъ, доповнивъ испѣтъ зрѣлости зь гімназіи испѣтѣмъ зь семінаріи учительской, водтакъ зложилъ испѣтъ квалификаційный. Кравѣа рада шкѣльна поклєкала его [1894 р.] на курсъ математично-рисуноковий до шкѣль выдѣловъ зь, испѣтъ выдѣловый зложилъ покѣйный зь водначєнємъ. Зь такимъ образованємъ и такими испѣтѣми мусѣвъ покѣйникъ жити вь Надѣбрнѣ зь жѣнєю зь платѣ 300 вр. рѣчно! Борѣа о прожитє и праця пѣвѣрѣна у Львовѣ пѣвѣрѣвали молодіи силы. Померъ вь два днѣ по одержаню имєнованя на старшого учителя зь высшємо платєнєю. Покѣйникъ бувъ взбрѣвнымъ патріотѣмъ, щиримъ сыномъ Украины-Руси. Бравъ горячу участь вь працѣхъ и манифєстаціяхъ руско-народныхъ вь повѣтѣ. Талановитый педагогъ, щирый товаришъ, чоловікъ праведный. Войтъ бувъ однимъ зь осущуватѣльв надѣбрнѣнського кружка учительского, найрєвнѣйшимъ его членѣмъ, и засѣдавъ у выдѣлѣхъ его; бувъ такожь постійно членѣмъ конвєренцій выдѣлу, а всюды заявлявъ невзычайну дѣяльність. — Вь похоронѣхъ взяли участь руке мѣщанства, чєталѣня „Промѣты“, єпѣваки и музика, всѣ житєлѣнѣ зь ц. к. старостѣмъ, шкѣльнимъ инспекторѣмъ и судєю п. Таначєвичемъ на чѣлѣ. Трогачій а повнѣ найбільшого признаня промовы нагробній о. Шмєриковського и инспектора шкѣльного та горячій єльзѣвъ родины, товаришѣв, настоятельствъ и всѣхъ учасникѣв похоронѣвъ були нагородѣю за жєртвоуєнє житя услугамъ вѣтчєны и народу. Земля єму перѣмъ!

Наука штука и література.

— **„Іоїєніа вь Таворі“** клєсична драма Вольѣганга Гєтѣго вышшла зь рускѣмъ перекладѣ Василя Рѣленка зь друкарнѣ „Наукового товариства им. Шевченка“. Перекладчикъ мавъ передъ собою подѣбный трудъ: поборити трудѣста клєсичнон нмѣцкон мовы и замѣнувати надъ формѣю, бо цѣла драма Гєтѣго написана бѣлымъ любѣчнымъ єтѣкомъ. Вже за першимъ поглядѣмъ на готову працѣю можна сказати, що єму вдало ся и одно и другє, такъ що сєй першій рускій перекладъ перєто-жєнон на всѣ європейскій мовы „Іоїєніа“ приносѣтъ лишъ чєсть перекладчикѣви а нашу літературу збогачує новымъ справдѣ цѣннымъ творѣмъ. Княжєа вь ф-матѣ 16 кн чєслѣтъ 64 ст. друку и коштує разомъ зь перєсылкою почтѣвою 33 вр.

Тєлєґрамы „Дѣла“

Вѣдєнь 1 марта. Цѣсаръ принимає депу-татію сойму тирѣольского и заявивъ, що вповни прихилиєсь до бажанъ, высказанныхъ соймомъ, що-до плєканя рєлігійности вь арміи и вкорѣчєна поєдинковѣв.

Бєрлинъ 1 марта. Рада державна збѣравъ ся 12 марта и будє отворєна промовѣю цѣсаря.

Пєтербургъ 1 марта. Говорять, що міністромъ справъ заграничныхъ таки именованый кн. Лобанѣвъ.

Парижъ 1 марта. Звѣстѣна анархѣстка Луїза Мішєль умирає.

Передплата на „ДЗМО“ и платимостъ за изобретенията тукто
у Лакрой.

у Дикова
за голуби роля 18 пр. за вода роля 1 пр. 8 пр.
за черта роля 4 пр. за кисти 1 пр. 35 пр.
Редaktionen, Administration и Exekutionen по 24
ул. Ваксвил - Гугонски интервал за мило на консператив
застрелки Редaktionen застрелки водни вода зорта.
Колонизацията едновременно 8 пр. а а.
Огледенето архивизацията си по чина 6 пр. вода однос
турската интервалация за ул. рублици, Надобавка по 20 пр. а а
Колонизацията едновременно за ул. 18 пр. вода, титания

Чому вона думала, що вояк гарний чоловік? Вона стрівнула ся з ним на балі у губернатора, вояк ходив за нею більше ніж за другий, але відразу не підбивав її серця. Відтак вояк приїхав до них на село, потім вони гуляли ще на одній балі, і після того вояк став у них бувати частіше. Приїжджав у суботу, а відїжджав в поне-

рядного „мазуна“. Скоро критик не має потреби виступати з своїх прилюдно оповіщених поглядів, не повинен укриватися поза безименним плотом, бо на тому тратити на вартості його праці. Видко, що собрат „Дамов“ передаючи свою напастливу, несовісну працю в газетній стовпці, виставляв її свого діла, наколи укрався перед світлом, щоб „мазуна“ не пізнали з лиця. Чоловік блудний глаголет в душі своїй: Кого ми вб'ємо? Тьма охрест мене і стіни закривають мене, і вникто мене вб'є, кого убою я? (Св. XXIII 24—29). О скромності, годі посягати Дамов, скоро з його праці перебувають ся гордість та напастлива злоба [Св. XLIX 19]. І дійсно, читаючи статтю „На кануні вб'ят духовенства“, треба сожальти над братом Дамовим, котрий, бачить ся, окрім „Галичанина“ не читає других газет, не знає, що дів ся на Божім світлі, то й нема дива, що в вчехів справі піше на здогад.

На вступі статі нарвікає собрат Дамов на широку руску натуру, докоряє прилюдно загалови, що у нас багато гласольств, личной зависти, та що в важній справі убивають ся в самім зароді. Не застановив ся собрат, що написав, бо без сумніву сам в тойм явно грішити, на що нарвікає та других обвиняє [Мат. VII 5, Рим. II 1, Гал. V 15, VI 1].

На вступі статі нарвікає собрат Дамов на широку руску натуру, докоряє прилюдно загалови, що у нас багато гласольств, личной зависти, та що в важній справі убивають ся в самім зароді. Не застановив ся собрат, що написав, бо без сумніву сам в тойм явно грішити, на що нарвікає та других обвиняє [Мат. VII 5, Рим. II 1, Гал. V 15, VI 1].

Узнаючи потребу вб'ят, Дамов не припинив ся доси вб'яти до вчехів праці — як знаю, бо всі вчехів матеріали переходять через мої руки; напастливу-ж його статтю трудно причисляти до предатних вчехів субстратів. Межи виписками, які поробав з давніших газет і ті підноси як важні до вчехів трактованя [комі]тат знає о них з давна] мстити ся його поклик до заснованя духовної місячної часописи в релігійно науковій праці. Дуже дивно що Дамов не знає о тьм, що 15-ого і 30-ого кожного вб'ятця виходить у Львові церковна часописи вб'ятця „Душпастир“, члелача д-в'ягій рбк житя, зь котрою Дамов через дешева переплату мбг бы близше познакомити ся а оббеля й подружити ся. Редакція „Душпастира“ буде дуже вдоволеня, скоро собрат стане ен часописи заломати своїми працями [лише не в роді „На кануні вб'ят духовенства“], а в загалі ммо широкон натури, не ожаке ся невдачними, наколи зь сев праці мов зь судника зачерпне де-що світла. Признаєть Дамов що намь потреба всюда лучити ся а не розсв'ятити. — „Брать оть брата помагати, якь градь твердь и высокь [Пр. XVIII 19] — а хто сев потреби не узнає, той непоправний грішникь або у него упадок вь розумі.

Добродушний собрат остерігає, щоб самозвані „менери“ вчехів, желаючі „потоцтати на счесть вб'ят“, не попали вь опасну недугу тучну. Не знаю, якь приймуть мн пов. товаришів комітетові тоту остроту значного намь собрата, — я зь мою сторону не лише приймаю ен до прикладно вб'юмоств але обб'язую ся до значнійшом ремуерації Дам-ву, скоро его рецепта ожаке ся практичаю, що „на счесть вб'ят“ — я не ставляюч пересадного жаданя, бодай на 1/4 міліметра по вб'чу потов-ствію — особливо взявши на увагу великй перешкоди вь справі вчехів, поминувши вже деструктивний газетний мазанимь.

Трудно же поминути мовчати, не задовзявши до опам'ятаня собрата, его прилюдне, зне-важливе легковажене загалу вч. братного духовенства зь єпархій львовскої и станисла-вчеховскої, котре радь бы усунути вб'дь собільно вчехів праці, висказане вь словах: „Зная в соображая дух вь других єпархіях, было бы всего лучше, оставити вь спокойствіи брат-ствє вь львовскої а дажє станиславозовскої єпархії“. Вб'ятє ся, що у напастливого собрата не лише широка натура, але й широка сов-ість, а такій обяв у духовного собрата єсть далеко гбрішій від „новоерского головокру-женія“. [Як. IV. 11—12, Св. Р. 16—17, Пр. IV. 24, Пс. 49, 19, I Пет. II. 1—2, С. Амв. 1]. Коли порішено на загаліном зборі това-риства св. Ап. Павла, щоб вб'че вб'дбуло ся у Львові вь порозуміню адь всіма трома преос. Ординаріатами та при участі духо-венства зь всіх єпархій, взяли обб'єла участь вь комітетових нарадах 27 грудня м. р. спрешен вч. брата духовий не лише вь пе-ремискої але і зь других єпархій. Коли они обробили розббраний вчехів матеріали дуже старанно и надбдали, де належало, собрат Дамов, не бачивши навбт тої праці, радь бы труженникь зь других єпархій вь наго-роду за підняті труды и нелегку працю, вб'д

вб'ят усунути и их працю знити. Хоче Дамов зорганізувати зовсім незалежне, вповнє свободне єпархіяльне вб'че вь Пере-мышля, сего нб'хто ему не збороняє, але при-людно оскорбляти легковаженемь вч. сусбд-не духовенство, котре нб' не стоить его орға-нізаційнимь проєктамь на завад, вб' ему не наєдає ся, — то не по християнськи.

За напастливий одиниць не вб'дповідає за-гал, зобовнх клеветниківь не оплескує нб'хто. Треба дуже сожальти лише зь того б-ку, що при склосі XIX. вб'ку знайшов ся собрат, котрий мувєв бути на богословських студіях великимь т. зв. „polemicem“, коли вь его серця и головь не защемили ся перші катихизмові науки о любови и чести блаж-нього. Собрат Дамов прийме тую братню раду безь уразы, що для власного добра ко-ристяйше ему буде вб'дарувати реколекції Василянськй, вб'ж клопотати ся вб'чемь.

Вас. Чернецький.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Оногды приймав цсарь на окремої ав-дієнції депутацію тирольского сойму, котра доручила цсареви адресу, ухвалєну вь соймі при нагоді нарады надь закономь о о-бороні кравей. Цсарь высказавь признанье за патриотизмь сойму, заявленый вь сєй спо-бб, що ухвалєно законь о обороні кравей. Присевий жертвы не суть надто тяжкй, бо она для арміи, котра єсть запорукою мира и школою выповнюваня обовязковь супротивь престола и вб'тчинь. Що-до бажань, высказаных вь адресі, то цсарь вповнє ихь подб-ляє, а вьмєнно щобы вь арміи плекано чувства релігійнй и сплєнено повдвннй. Змагає вь тьмь напрямі бдпопрє цсарь якь найбільше. Рбв-вож и вь посьненє правительства виходить що обб'язуючй вь арміи приписи уважлядн-ють выповнюванье релігійныхь обовязковь и змагають до можливого оманєня и вкорочєня надужать вь справахь гоноровыхь. А рбшуча воля цсаря, щобы ті приписи була виконанй и нмь повновано ся. — Вб'дакь бесб'двувє цсарь окремо зь кожымь членомь депу-тації.

Вь наслб'докь смерті арх. Альбрехта до-теперішного генерального инспектора арміи, порушено вь кругахь квестію, чи та посада буде на ново обб'аджена. Покв-що не закладєть потреба сєйчась порбшати ту квестію, бо а-генды генерального инспектора арміи можуть бути виконуванй фельдцаймайтромь бар. Шенфельдомь, котрий же за житя архикнязя бувь доданий ему до помочи. Вь начальвої команді арміи вь наслб'докь смерті архикня-зя не наступила нб'яка змб'на, бо пб'сля кон-ституції цсарь єсть начальнымь вождомь всєй арміи на суши и мори, вь часі мира и вб'йны. Мб'ж кандидатами, котрі вь першій лінії можуть уважатись наслб'дниками пов. архикнязя, єсть фельдцаймайтєрь архикнязь Райнерь, котрий вб'д 23 лб'гь має начальство надь обороною кравєю и живо занимає ся справами войсковыми. Вирочімь не знати, чи інституція генерального инспектора арміи бу-де задержана. Говорять, що о много вб'дповбд-нб'йшоє єсть система, зведена вь Нб'мєччєнй, пб'сля котрої тамь єсть кб'лькыхь инспекто-ровь арміи, що вб'дтакь підчась вб'йны обб'язують начальство корусб'в. Тй инспекторы вже вь часі мира можуть добре познакомити ся зь вб'дб'тами войскь, котрыма вб'дтакь у вб'йні вб'дтє провадять.

Цсарь Вільгельмь именує вь нашого монарха прусскимь маршалькомь польнымь. Інєвннй, складаючй ся зь двохь золотомь вы-шитыхь мініатуровыхь булавь маршалкб'вських на єполєтахь, доручєно вже цсареви.

Pol. Corr. доносить: Амбасадорь кн. Ло-бановь, именованый російскимь міністромь справь заграничныхь, буде принятй завтра (2 марта) на торжественной авдієнції, підчась котрої доручити вб'дкликуючє письмо. Кн. Ло-бановь выбирає ся вь половині будущего тжж-дня до Петербурга, де обб'їме урядь. А що кн. Лобановь вже має велику ленту ордеру св. Стефана, то одержавь ту саму декорацию зь брالیятами.

Вь „Правительствєннб'мь Вб'стнику“ ого-лошено урядовє справозданье про розруху студєнтб'в, котрі зайшли 20 лютого. Зь того справозданья виходить, що причиною роз-рухб'в, а радше заклоту по улицахь була чиний студєнты. Поліція и двб'рннчй мусб'ли ужити сили до удержаня ладу по улицахь, при чб'мь 18 особь легко ранєно, а 8 увязне-но. „Се короткє выяснєньє — кб'нчить „Прав. Вб'стникь“ — простує всєй пересадий вб'стн-и о розрухахь студєнтб'в. Заразомь запб'вдає ся, що на будучє вь подб'бныхь случаяхь вла-стивй представитєль власти ужить завчасу такихь средствь, котрі бы достаточно захо-ро-

нили вб'дь всєихь неспб'дванб'в по улицахь, вь театрахь и реставраційхь, та не допускали зб'гвонь пияныхь особь.

Чи справдѣ ті розрухы обб'єжали ся на пияну товпу студєнтб'в, можна сумб'вати ся, бо доносать зь Петербурга вь Вроцлавь, що на університєтѣ петербургскимь ще не утихо-мирало ся и мб'ж студєнтами кнпять. Оногды вб'дбула ся зборь студєнтб'в, на котрыхь ухва-лєно зажадати вб'дь ректора, щобы постаравь ся у міністра судб'вництва о покаранье полі-ційнб'в, котрі дразнили студєнтб'в. Поліція могла вьзнити студєнтб'в, але не калб'чати и бити. Ректорь заявляє, що готовь піднести ту савру у начальника поліції Валя, але студєн-ты не пристали на сє кажучи, що Валь наклі-кує вь поліційнб'в „Мордуйте студєнтб'в!“ Студєнты ухвалили выставити депутацію до міні-стра судб'вництва. Бєсли бы и дальше трєвали непокобь, то мабуть університєтѣ петербургскй буде замкнєный.

НОВИНКИ

— По мысли оголошено зь новымь рокомь нашон постановы, що „Дб'ло“ выслаємо лише передплатникамь вь правдивб'мь значб'но сло-ва, подємоє нннѣ до вб'дмості Вп. Читатє-лб'в, що тьмь, котрі мають якь-небудь за-дєлгости, высылку „Дб'ла“ вь найблизшб'мь часі здержимо. Отжє просамо якь найкб'рше выбривати задєлгости и надєслати передплату!

— Програма концерту устроєваного товари-ствомь рускихь ремб'сникб'в „Зоря“ дня 3 н. ст. марта вь недб'лю вь сали „Народного До-му“ при ласкавої участі Вп. пп. Саломєа Кру-шєльницкої и Олєксандра Мишуги, якь тако-жє товариства „Львовскй Боянь“ вь корысть фонду будовы власного дому „Зорѣ“:

1. Вахнянина „У снѣ я снєвѣ“ — хорь мужєскй „Бояня“.

2. Маркіяна Шашкевича „Побратимови“ — вб'ддекламє п. А. И.

3. Носковского „Хорь циганб'в“ — хорь мб'шаный зь фортепьяномь.

4. Лєсенка — Дуєт зь оперы „Рбздвєня нб'ч“ вб'дєспб'вають пп. Крушєльницєа и Ми-шуга.

5. Лаврб'вского „Корона“ — хорь мужє-скй „Бояня“.

6. Федьковича „Воскрєсєня Боянь“ — вб'д-декламє п-на Ол. Д.

7. Артимовского дуєт зь оперы „Запо-рожєц зь Дунаємь“ — вб'дєспб'вають пп. Кру-шєльницєа и Мишуга.

8. Лєсенка-Нижанковского „Верховина“ — хорь мб'шаный зь фортепьяномь на чотирь руки.

Цб'ны мб'сць: фотель 1 зр. 50 кр., крб'єло першоряднє 1 зр., другоряднє 75 кр., трєтьо-ряднє 50 кр., вступь на сально 30 кр., вступь на галєрію 20 кр. — Початокь точи о 7-бй годнѣ вєчєромь. Підчась виконуваня точо-жє програмы двєрѣ салѣ будуть зачєнєнй. Вь дєнь концерту будє каса отворєна при вхб'дѣ до салѣ вб'д 6-бй годны зь полуднѣ.

Думаємо, що вже сама цб'ль того вєчєрка повннєа захотити львовскихь Русинб'в до якь найчислєннб'йшомь участі. А вже не говорити о самб'й програмі, котра уложєна дуже ста-равно при участі такь знаменитыхь салѣ! Тожє же разь пригадуємо Публицѣ завтрѣ п-ый концертъ „Зорѣ“.

— Ювілей Шафарика. Дня 19 н. ст. мая с. р. припадаєть сотий роковинь уроднѣ Павла Шафарика, котрий по-пра Палацкб'мь вь Юаг-мані причиняєть ся головно до розбуджєня чєско-ї літературы. Его „Старинности славянскй“ выданй вь роцѣ 1836 и переложєнй зь чєсомь на всѣ славянскй языкы, выкликали своего часу величєзнє вражб'нє. Чєска академія наукь має займнати ся устроєвєнемь торжєственного обб'ходу снхь роковинь, а часописє Озвб'єа оголосить небавомь корєспб'дєнцію Шафарика, зб'брану его ввукомь д-ромь Кнє. Брєчкомь, профєсо-ромь вб'дєньского університєту а снномь бу-вшого міністра просвб'ты Іос. Брєчка.

— Мальєвсрації нотаря. Вь Вінерь Най-штадтѣ увязнєно тамошного нотаря д-ра Миль-бахєра пб'дъ заєздкомь європейсєвєй депозы-тб'в. Вькрито, що вь депозитѣхь повб'рєннхь его опб'дѣ не стєє 80.000 зр. Мильбахєрь гравь пристрастно на біржѣ, отжє здає ся, що євро-пєвєрєй сумы були жертвою нещастныхь спе-куляцій.

— Зб'їзд повб'товыхь лб'карб'в вб'дбувєть ся дня 28 н. ст. лютого у Львові. Вєало вь нб'мь участє около 60 лб'карб'в. Зборь вб'дєрєвь протомєднѣ д-рѣ Меруновичѣ, пб'дносєчи по-требу такого порозумб'ня мб'ж лб'карями, осо-бливо зь огляду на повтаряючє ся що року холєру и инйї єпидємічнй недуга. Пред-сб'дєлємь нарады выборо акламацією д-ра Меруновича, его заступникомь д-ра Баржад-кого. Вб'дтакь д-рѣ Меруновичѣ вь основнб'мь двѣ годины трєважючмь рефератѣ представивь хб'дѣ и розвѣтокь єпидєміи холєричєно вь Га-лєчинѣ. подавши на закб'нчєньє до вб'дмості зб'браныхь опінію лб'карєвскихь кругб'в, що-до згаданон справы. Надмб'рѣ ревности при пере-вєдєно охоронныхь средствь противь холєры, выставляючй население на страты и неприя-тнєности, ганилѣ бесб'дннѣкь вьказуючи на Залб'щи-кѣ, де тамошнй мб'щанє, вь наслб'докь такоє ревности потєрб'ли на снмьхь овоцахь звыжє 30 000 зр. шкб'ды. Годна уваги такожь примб'т-ка д-ра Меруновича, що-до замьканя шєблѣ вь заражєннхь мб'сєцовєстєхь. Именнє заявляє вб'внѣ на основі зб'браныхь даныхь, що годжє-нє дб'тєй до школы не лише не представляє нб'якомь небєзбєчності, але противно, зменшєє єя, бо дб'тѣ не волочать ся тепєрь по мб'сєцахь и домахь, де панує передовсб'мь зараза и зб'-

вб'дки єн дальше розносєть. Надѣ тьмь рефе-ратомь вывєзала ся довша дискусія, вь котрб'й вєали участє числєний бесб'дннѣкь. Другою то-чєкою нарады була справа полб'шєня платнѣ повб'товыхь лб'карб'в. По дуже оживлєнб'й де-батѣ рб'шали зборь домагати ся за посєред-ництвомь депутація до рады державнон и до міністрб'в придб'єнѣ 3/10 лб'карб'в до X-он, 3/10 до IX-он, 3/10 до VIII он а 1/10 до VII-он клєсєс-равнѣ, крб'мь того скорочєня лб'гь службь на 30, подвоєнѣ дб'єтѣ вь часі холєричєныхь єпидє-міи и т. п. Вькб'нцѣ рб'шєно постарати ся о вы-бб'рѣ лб'карб'в на послб'дѣ до рады державнон и до сойму, щобы лб'карѣ мали факховыхь за-ступникб'в. По скб'нчєннхь нарадахь вб'дбувєть ся собільнй обб'дѣ.

— Огонь вь угорскб'мь міністерствѣ скарбу. Зь Будапєшту доносать, що вь наслб'докь не-звычайно сильного напалєня вь печи выбухъ дня 27 н. ст. лютого грознйй огонь вь будн-ку, де мб'стять ся угорскє міністерство скарбу. Огнєа сторожа трудилась зь напружєнемь всѣхь силѣ надѣ его придавлєнємь. Огонь отб'ставь ся вже бубѣ на трєтйи поверхѣ, вь наслб'докь чого стєлѣ грозили завалєнємь, такь що треба ихь було пб'дпирати стовпями. Огонь выбухъ якь разѣ надь льокалємь дер-жавнон центральноє касы, де мб'стять ся при-пасы золота Угорщєны, причинєний до упрѣ-вльєнєя валюты. Замб'шаньє, яке повєстало вь наслб'докь пожару будо бб'льше, якь дб'йснй шєкодѣ. Мб'жє иннмь згорб'ла велика скб'ль-кб'сть актб'в.

— Дрб'бнй вб'стн. У Львові померѣ властн-тєль зѣвєстєнон каварѣ Густавь Генрѣкь Швай-дєрѣ вь 64 бмѣ роцѣ житя.

— Зь пннб'шнхь числб'мь „Дб'ла“ розєслємо цб'нникь наєбнєа фїрмы Н. Волинського и Т. Качинського.

Посмертний — ☞ — оповб'стки.

Юліа зь Рожейовскихь Пирожиньска, жєна о. Григорія Пирожиньского, пароха вь Люблн-цѣ коло Любачєва, упоковла ся по довб'ой и тяжкб'й недугѣ дня 28 н. ст. лютого 1895 р. Похорб'ны вб'дбула ся нннѣ.

Надбсланє.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Musterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Aechte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verlöscht bald, und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide, (die leicht speckig wird und bricht) brennt lang-sam fort, (namentlich glimmen die „Schussfäden“ weiter, wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur ächten Seide nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Die Seiden-Fabriken G. Hen-neberg (k. u. k. Hofliefer.) Zürich versenden gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann und liefern einzelne Rollen und ganze Stücke porto- und steuerfrei in die Wohnung. (5) 2

Телеграмы „Дб'ла“

Вб'дєнь 2 марта. Вь кругахь посоль-скихь говорять о крїзѣ міністеріальнб'й, а именнє о уступлєннє двохь міністрб'в.

Будапєштѣ 2 марта. Оба сторонництва независимй оголосили манифєсты до народу.

Бєрлінѣ 2 марта. Рада союзна мабуть згодити ся на поворотѣ Бзунитб'в. Надѣ тою справою будє радитись ще сего мєсєця.

Петербургѣ 2 марта. Именованьє Лоба-нова будє оголошенє ажь коли вернє до Пе-тербурга.

Парижѣ 2 марта. Праса француска вб'д-волєна зь именованя Лобанова.

— Перенєсєня. Дирекція почтѣ перенєсєла почто-вого асистєнта Игн. Карча зь Тернополя до Кра-кова.

Надбсланє.

ЛИШЬ

вь реставрації НАФТУЛЫ ТЕНФЕРА, улица Трибу-нальская ч. 12 домъ власный, можна достати щоденно вьже о годнѣхь 8-бй рано горячий снб'дѣня.

ЦБ'ННИКЪ.

Печєня вєпрѣа зь калуєсто	15 кр.
Свѣжйй легкй	12 „
Флєчєкѣ	12 „
Ножка телєча зь хрб'номь	10 „
Ковбєска зь хрб'номь	5 „
Каварь	15 „
Обб'дѣ вь абб'наментѣ	40 „

Всєйкй напнєткѣ вь найблизннхь родахь по най-умб'рєннб'йшнхь цб'нахь; для пєвнєстѣ що походить зь мою реставрації, даю вб'дбараючйи марки.

Зь высокнмь поважаємь

71 2—104

НАФТУЛА ТЕНФЕРЪ.

ВЕНЕДИКЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптнѣкѣ и механнѣкѣ „пб'дѣ Копєрннкомь“, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 протнѣвь годонного обб'аку) поручає у великомь вы-борѣ и по найбєзбб'е-пнѣхь цб'нахь: окуляры, цнєгєры, зьєрєцєлы, бннб'ла, да-лєкозндѣ, баромєтры, аєромєтры, мнкрб'скы, лупы, комп-пасы, расєдєлѣны, лєнты мѣрнѣны, вб'лб'ны, снб'єлѣ, мнномєры и т. п. Устроєннє зб'бнб'бѣ оєкєтєрнѣхь. Всєйкѣ напрѣвы выгб'товлєннѣє ся найкб'рше и лб'дєшєннє. — Замовлєннє вь прннїціи выгб'товлєннѣє точно. 4185

Виходить у Львові по два (крім п'ятниці і неділі) по 5-6 копійок по південу. Літературний додаток „Вісник літературних новин“ виходить по второму, а в четвертий і п'ятницю на першому разі по 5 копійок.

Передплата і інсерти приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ у. Ваторія 24, Центральне бюро ogłoszeń у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Барола Ім. Якоба 9. у Відні: М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Orpelt, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В. Франкфурт і Гамбург: M. Haasensteine & Vogler, 4. L. Daube & Comp. В. Пешт: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „Діло“ і наклепність за інсерти вказані у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ в літер. додатком в Австрії: за границею: на північ року... 18 ар. на північ року... 24 ар. на північ року... 9 ар. на північ року... 18 ар. на північ року... 4 ар. 50 ар. на північ року... 5 ар. на північ року... 1 ар. 50 ар.

у Львові: на північ року... 16 ар. на північ року... 8 ар. на північ року... 4 ар. на північ року... 1 ар. 35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на попередній застереження. — Редакція неопечатаній відійти від морта. Неодержані числа комітет 8 кр. в. в. Оголошення приймають ся по північ 6 ар. від одного екземпляра в рубриці „Надбавки“ по 20 ар. в. в. Желанні членів на 10 ар. від одного екземпляра.

Голоси о „злобах дня“.

В справі перенесення учителів з шкіл народних на Мазури одержуємо з кругів учителів наступні відписки:

В „Діло“ онодні вчитали ми, що перенесення старшого сталого учителя з Николаєва до Скавину стало ся без відомости члена краєвої ради школьній — радника Барвінського. Отже можна догадуватися двоє: або рад. Барвінський не був на дотичній засіданні ради, або перенесення — т. е. записування учителя майже посліднього ступеня кару — стало ся по-за засіданнями ради. Учителство, думаю, воліло б, щоб в сьому випадку була перша причина, а не друга, — впрочім ради. Барвінський може коли пояснить сю справу.

Перенесення учителів ze względów służbowych без відомости самого учителя і членів окружної ради школьній — бувало майже завжди, але оно дотикало лише учителів тимчасових. Краєва-ж рада школьній при кінці тамтого року видала навіть окружним в охороні учителів тимчасових, постановляючи, що тимчасового учителя без вислухання его оборони і без засідання краєвої ради окружної переносити не можна. Учитель дуже тим жалів, бо почув ся „на-пів людьми“. Пречні вже постановлено якусь в тій дль норму! Бо, щоб тимчасового учителя перенести, досить не раз маленькою денунціяції, досить не податися н. пр. панови економови добродушному...

Але-ж тяженка прагода, яка стрінула сталого учителя п. Корецького з Николаєва, показує, що добродушного недавню постанову на користь учителів тимчасових — не розтає ся на учителів сталых — значить ся: учитель тимчасовий має охорону, а сталый ен не має н на підставі денунціяції сталый учитель може бути перенесений без попереднього повідомлення его и вислухання его оборони, коли тимчасового учителя без того перенести не можна. Чи се логічно, розумно и справедливо? Нам здає ся, що се крайній абсурд!

Доля учителя сумна не лише з огляду матеріального, але й морального. Вонь виховує покоління молодіж на добрих горожанів краю и держави, а цей по цлоробай праці у вакації силачує свій довг державі на виправках військових. В школі працює після приписаних планів, жертвує не раз краю свою будучність и здоров'я, буває и жите покладати за добро народне [як от бл. п. Дмитрик, котрого житепис недавно була в „Діло“]. А за те цей же повинен ему бути вольно по-за школою користуватися правами горожанськими,

якими бодай в часті може користувати ся навіть кожний робітник... Боли-ж учителя мало бы бути нічо не вольно, то нехай бы се було постановлено законом, и то всім без винятку, а не так, щоб одному вольно було а навіть в заслугу ему брано устроювати маніфестації в честь н. пр. Кіліньського та всяких новотарів польських, а другому мало бы бути не вольно маніфестувати ся щирим Русином, хоч бы найбояльнійшим супротив держави...

Сумний факт недавню перенесення сталого учителя з Николаєва до Скавину спонукує сталых учителів жадати, щоб добродушество загаданого об'явника о учителях тимчасових розширено також на них — на учителів сталых!

В справі відозви т. зв. Головного руского комітету виборчого пишуть нам з по-за Львова:

Мы прочитали відозву т. зв. Головного комітету виборчого. Она на нас зробила таке вражіння: багато фраз и загальників, мало конкретного змісту; починає ся неправдою, сходить на подданство, кінчить ся блягою.

И так що-до неправды:

Т. зв. Головний комітет представляє, що починає до основаня его був такий самий як завжди. Однакже ніколи послы до ради державної не брали ініціативы, а тим менше при виборах до союму! — ніколи соймові послы самі один не брали ся до заснованя комітету, тільки все вкупі з політичними товариствами [так було в рр. 1883, 1885, 1889, 1891]. Тим очевидно не відмовляемо права до заснованя т. зв. Головного комітету его ініціаторам, — так кождому приватному чоловікові вольно завязати комітет, — але они не мали права назвати его „головним“ и не повинні говорити неправды, що до того в торжественній відозві!... Впрочім и слова „послы рускій взяли почин“ суть також фальшованьем правды, бо не „послы“ [т. е. не загаль або більшість], але тільки деякі послы взяли почин. Так з 7 послів до ради державної належать до комітету лише 3, а з 16 послів соймових [а хоч-бы лише з 10 чи 9 народоуців] лише 4!

Що-до подданства:

Комітет каже, що він признає собі „всіх добродушних людей в краю, чтобы выборы перевелись в мир, без насильства... без деморализации“. А хто-ж робить при виборах неспокій, насильство и деморализацию? Агітаторы правительственные, польскі и жидовскі. А як же их дьланє можна сплатити? Через порозуміння з правительством и в Польска, котрі іменно суть тими „добродушними“ людьми! А як того порозуміння

можна доказати? Через подданство себе за деякі уступки. В роц 1891 вибори до ради державної відбували ся по угоді свѣжо заключеній, и то угоді не з дробнєсенною фракційкою але з великою партією, а чим того вибори ті [окрім кількох округів] відбули ся в мирі, без насильства, без деморализации? Отже чи не треба тут великої резігнації, правдивого подданства з руской стороны, чтобы неспокій, насильство и деморализацию усунути? Хаба що ті слова відозви суть пустою фразою, блягою!

Що-до бляги и кінці відозви:

Там сказано, що комітет „не поведє ся жадними личними взглядами, а має на оці лише добро народу руского“. Чи люди з такими взглядами и такими цілями будуть лунати ся з противниками народу против волі народу, чи они будуть ставати в суперечность з своим народом? Та ж ціл не осважує средств, а тут ті средства такі ладні, що шкодливості и зла их сторона не зрівноважить и найлучшій цілі! — Далше высказує комітет надію, що „всі патріоты рускій піддержать з всею енергією домаганье его“. Зі всею енергією! По що тои енергія, коли вибори будуть переводити ся в мирі, без насильства, без деморализации? Хаба що она буде потрібна против контр-кандидатів руских! Та й комітет має сміливість відзвяти ся до „всіх патріотів руских“, коли видити, що патріоты рускій завязали другій комітет, що инші патріоты, котрих він до себе на силу тягають, від него усунули ся!

В цілій відозві ані одним словом не зазначено, яке становище займає комітет и заняті мають послы, що вийшли бы з его рамена, супротив найважнійших и найбільше пекучих справ: реформи виборчої, автономії громадскої и т. д., хотя вже попередче зазначенє незалежного комітету повинно було его до того спонукати! Самі загальники и фразы, як „щирі заступники“, „свѣдомі свои высокія задачи“, „знаючи потребности народу“, „мужі умні та охотні“ и т. д. и т. д. Хаба тим зазначив комітет своє становище, що сказав, що він стоить „на становищі національного окремішности, вѣрности для церкви католіцкої з єн обрядом руским та преданности для дванасти австрійскої“. Чи-ж се вже досить? Незалежний комітет сказав, що він стоить „на основі народної програми“, в котрій же-ж також єсть и окремішність и вѣрність и преданність, але єсть ще й багато иншого; „Головний комітет“ не признає ся до тей програми!

Думаю, що се досить для ехарактеризованя „Головного комітету“ и его відозви...

Рівночасно з сею відозвою и з'явивсь брошуры пана Н. В., так само як вб-

дозва повнон неправды а особливо бляги [так що она замѣсь „Справа руска“ повинна бы мати надпис „Бляга руска“] зайшли в Жидачівщині такі факты, як выступленє власті против рускон читальні в Николаєві и перенесенє двох Русинів на Мазуры. Як-раз трафил ся від публичного жита а особливо від політичного руху руского. Се нехай буде вказівкою для всіх Русинів, котрі усували ся від публичного жита а особливо від політичного руху руского. Се нехай буде вказівкою для всіх Русинів, котрі усували ся від публичного жита а особливо від політичного руху руского. Се нехай буде вказівкою для всіх Русинів, котрі усували ся від публичного жита а особливо від політичного руху руского.

Рада державна.

На суботнійшій засіданні палаты послів вела ся дальша дебата над законом карним.

Пос. Пернерсторфер, высказавши острі слова доганы більшости парламентарно за єн байдужність при нарадах над законом карним, приривав постанову §§. 113—120 з аналогічними проектом закона против сторонництва перевертоту, внесеним в Нѣмеччині. Передо всім просив, чтобы бодай §. 113, де говорить ся о поставленю під нагляд поліційний за політичній злочини, відбавлено до комісії для переробки.

Міністер судовництва гр. Шенборн, промавляючи в обороні заатакованих парламентарів, полемізував передо всім з загальними закладами, піднесеними против закона карного. Остерігав перед підбурюванєм твердих верств населеня и просив, чтобы не лучити політики з дебатом над законом карним.

Пос. Тучек промавляв за тим, чтобы прийняти внесенє пос. Пацака, и відслати відсім параграфів до комісії.

Пос. Кронавергер остро критикував §§. 119 и 120, де говорить ся о забуреннях и ворохобнях, за що рівнож ставляє ся під нагляд поліційний. Бесѣдник вказував, що такими постановами едеморализує ся судів,

Любочка.

Оповідання Н. Потапенка.

(Кінець.)

Любочка зб страху задрожала и притаила віддых, коли почувла чайсь хід. Свѣтло зорок було за слабе, чтобы докладно бачити. Темна тінь приблизил ся до неї.

— Хто то? — скрикнула вона.

— Ты утѣкла, а я слѣдив за тобою! — промовив з-за темряви симпатичний голос.

Перед нею стояв високий, сильно збудований мужичина, в чорнім сурдуті дуже гарно приставленим до его стану, без капелюха, з недбало зачесаним в чуб волосям, з круглою чорною бородкою. Лице его було отверте, правильне, красне мужеске. Блєсучий велич очі гляділи на неї пильно и любовно.

Вонь присѣв рядом з нею, так само як и вона, звѣсивши ноги над кручу.

— Любимь мене сьогодні, Любочко? — запитував він, обнявши їїжно лївою рукою ен став.

Кожного разу, коли він приїхав до них и остав ся з нею в салоні, завдавав їй отсе питання. То значило, що він бонь ся, може вона его не любить, и то їй подобало ся.

— Все! вѣчно! — сказала вона, пригорнувшись до него.

— То гарно! А за що-ж ты мене любишь?

— Нѣ за що! не знаю за що!... За те, що ты... ты... за те, що ты мене любишь, и за те, що ты мой, и за те, що я щаслива! — сказала вона и розсѣяла ся.

Дзвіний смѣх ен повѣсь ся по тамтій боці в высокім торбичнім очереті.

— Розумна!

Вонь ще раз пригорнувшись до себе відтак підів ся и сильними руками підів ся ен з собою.

— Хочеш? — запитував він — я пове- су тебе от так?...

— Неси, тільки недалеко, щоб ніхто не бачив... —

— Чому так?

— Тому, що тогдї воно стратило бы свою приману... Не правда-ж?

— Розумна! — повторив він попереднім тоном и наче легку вому повѣсь ен темною бовою алаєю.

— Досить, мій! — сказала вона. Він поцѣлував ен и вони, не спѣшачись поїшли поплѣв.

Танці кінчили ся. В їдальні кінчено наварювати до вечері. Грачі кінчили остатнього робра и страшно горячили ся. Гості розбрили ся по сали, по терасі и других кімнатах. Любочка знов опинилась в саді, та тепер хотѣла бути доконче сама.

Вона дісталась до альтаки и гляділа

вбном на широку садову стежку и на рѣку. Середь того побачилась їй, що з-вдматк до рогу йде двоє людей. Один високий, зб росту подібний до Марицина, другій середнього росту, товстий. „Може бути се татко з ним“... подумала вона.

— Се питання лишаю вам до порішення, Володимире Олександровичу! У вас можуть бути свои рахунки...

Володимиром звали Марицина, а до него говорив ен батько. Любочка могла чути их розмову. Дорога, котрою вони йшли, була о десять кроків від альтаки.

В такій випадку — замѣтив Марицин своим сильним, симпатичним барітоном, — в такій випадку я просив бы вас назначити весѣля на падолість. Бачите, у мене дійсно є свои рахунки. Я хотѣв бы ввести Любочку в свій дім, аж як стану повним господарем его, щоб и вона була повною господинею.

„Того я не розумію“, подумала Любочка и почала уважно прислухуватись.

— Вы розумѣете, о чом я говорю?... О подѣлі! — мовив дальше Марицин.

— Хотите роздѣлит ся тепер? — запитував батько.

— Конечно! Бачите, у мене єсть доволь причин...

Вони минули альтаку и тепер Любочка могла их лиш бачити. Слова розмови доносли ся до неї якось неясно. Вона нічого не

могла розбрати. Але дуже зацікавлена новим питанням, ждала з нетерпачкою, коли вони завернуть ся.

Их тінь вернули знов и можна було чути розмову.

— О, не думайте, вони хитрі! — з жаром говорив Марицин, — вони не хотять дѣлит ся тепер и всім силами старають ся протѣгнути як найдовше... Думаєте, що то тав по просту?

— Чому-ж? Я не могу зрозумѣти! — пытав ся батько.

— Зовсім просто. Вони кажуть, що хотять жити вкупі тому, що привязались до мене. Але на дѣлі воно зовсім инакше. Вони прочули, що має вийти новий закон, після котрого сестры при подѣлі будуть діставати не чотирнадцату часть, як тепер, а багато большу, може бути пату або навіть и четверту... Не знаю, чи буде виданий такий закон, але знаю, що закон той, хоч и як гуманний та ліберальний, для мене невыгодний... оть и все! И так сестры мои хотять дѣлит ся, аж коли вийде такий закон, чтобы дістати больше, а я хочу тепер, чтобы им дати менше. Коли бы прийшлося дати им хоч-бы пату часть, подумайте, що лишит ся для мене?...

— У вас три сестры?

— Так, Богъ благословив трома!...

— Гм... Оно справдѣ... Треба вам поспѣшитись...

вробити ся зъ нѣхъ судѣвъ винимовыхъ, котри за ордеры будуть заявляти надѣрну ревностъ.

Пос. Кайцль закннувъ міністри Шенборнови, що вѣтъ вѣтъ ворогомъ вольностей люду, а на доказъ того навѣтъ розпорядженя міністра въ послѣднихъ лѣтъ.

Референтъ пос. Пивинскій, хочъ и промавлявъ въ оборонѣ параграфовъ послѣ проекту комисіи, то вѣдючи заявивъ, що не буде противитися зміни сего або того параграфа. Мѣжъ иншимъ сказавъ, що Поляки своего часу много натерпѣли ся въ наслѣдокъ безпідставныхъ процесовъ політичныхъ, и длатого знають, що треба боронити вольности люду.

При голосованіи, въ котромъ взяло участь 104 пословъ (больше на засѣданіи не було) — вѣдослано §§. 113, 115, 119 и 120 назадъ до комисіи. За вѣдосланьемъ голосували крѣмъ оппозиціи, частіа лѣвиці и немногі послы польскіи.

При вѣдчи засѣданя вѣдповѣвъ міністеръ Планеръ на интерпелляцію пос. Розера щодо експлюатаціи галицкихъ покладавъ канітгу. Канітгу добуває ся поки-що лишъ въ Калущи, але скѣлькість его въ тамошній копалинѣ не така обильна, якъ въ-разу привиняно Ваггалъ оцѣнено тѣ поклады на 2 1/4 міліона сотнарвѣ метричныхъ, коли и. пр. въ однихъ сѣлінахъ майдебургскихъ въ Нѣмеччинѣ можна бы добувати лишъ въ одномъ роцѣ 4 1/2 міл. сотнарвѣ метр. канітгу. Заряджено розслѣды за потасовыми солями въ Турѣ великой и можна надѣятися, що найдуть ся тамъ такий самі поклады канітгу, що и въ Калущи. При теперѣшній устрою може калуска сѣліна выпродувати рѣчно 50.000 або и больше сотнарвѣ метр. меленого канітгу та вѣдати ихъ на цѣли рѣлничіи. За три послѣдній роки вѣбрано рѣчно по 22.000 сотнарвѣ метр., а причина того невеликого запотребованя лежить безперечно въ томъ, що именованое сѣляне не знаютъ оцѣнити вартости погною канітового. Впрочомъ впливають на се и кошти транспорту до околнцъ значно вѣддаленыхъ вѣдъ Калущи. А що лишъ потасъ, котрый мѣстять ся въ канітѣ, выключно надае ся до цѣлѣ рѣлничихъ, то міністеръ велѣвъ работи пробы, чи бы не можна переробляти калускій канітгъ на сконцентрований потасовый навѣтъ штучный и въ сей способъ усунути вѣдгоднѣсть, яку при теперѣшній способѣ продукціи роблять великі кошти транспортной.

Слѣдующе засѣданье палаты въ понедѣлокъ.

На засѣданіи понедѣлковѣмъ палаты пословъ буде перервана дебата надъ закономъ карнымъ, а зачне ся дебата надъ реформою податковою. Задумують, не перерывати дебаты надъ реформою, а що до обговореня того величезного провѣту потрібно буде що найменше въ 50 засѣданъ, то и лѣвица чи передъ великодними святами упорують ся зъ тою справою. До генеральной дебаты записало ся 37 бесѣдниковъ, але чи всѣ они прийдуть до слова, се покаже ся ажъ въ ходу дискусіи. За проектомъ записаніи: Фухель, Кайзеръ, Биджеювичъ, Діавазі, Пешка, Штайнвандеръ, Мілевскій, Авишицъ, Бикъ, Меніеръ, Гросъ, Богати, Отто Полякъ, Рамеръ, Киндерманъ, Кайль, Вахнянинъ, Левицкій; — противъ проекту: Кайцль, Людатто, Лесманъ, Форманекъ, Лібахеръ, Лягина, Славикъ, Ріглеръ, Рашинъ, Децъ, Шайхеръ, Крамаржъ, Герольдъ, Сво-

жилъ, Гохъ, Гавекъ, Бжесновскій, Двожакъ, Гавекъ. Сторонниця коалиційной угодили ся въ принципъ на прихильне полагодженье реформы податковой и длатого будуть за переходомъ до спеціальной дебаты. Въ спеціальной дебатѣ мають бути поставлені многі поправки, що-до котрыхъ наступитъ ще вымѣна гадокъ мѣжъ поодинокими членами коалиційными. Тѣ поправки, якъ говорятъ, не суть такъ значаі, чтобы могли довести ажъ до захватаня цѣлою реформою, и длатого большѣсть коалиційна буде могла дотычно ихъ порозумѣти ся.

Ліберальность а ліберализмъ.

[Статья надѣлана зъ краю.]

Ледви вѣтъ яке понятье, котре бы такъ зміняло свое значѣнье, якъ понятье: ліберальний. Первѣстено значило се слово стѣлько, що щедрый, учинный, и часто до нѣтъ уживав ся фраза: „ліберальность [примѣромъ] Стросмаера выпосажла щедро южно-славянскую академію наукъ.“ Въ понятіи моральнымъ слово: ліберальность значить свободу въ поглядѣхъ, котріи етично суть рѣвнодушны, послѣ вѣдомой асиды: in necessariis unitas, in dubiis libertas. Въ томъ змыслѣ говорено о папѣ Пію IX. зъ прачины політичныхъ [въ молодшій вѣкъ] его поглядѣвъ, що вѣтъ бувъ ліберальний, значить: въ дѣла тѣ політичнѣ чѣсто людскихъ, поки они не ставали въ колізіи зъ асидами морали, одобрявъ поглядѣы послѣ тогдѣшнихъ понятъ скрайніи, однакъ етично добріи, або бодай рѣвнодушніи. Такъ само дасть ся сказати о теперѣшній папѣ, що вѣтъ ліберальнымъ въ морально индиферентныхъ поглядѣхъ, якъ політичныхъ такъ соціальныхъ, бо якъ вѣдомо, політика тридержавного союза не мав его одобреня, а соціально не ставъ вѣтъ по сторонѣ мочувихъ, котріи самі оборонять ся, а просто каже боронити слабшихъ. Однакъ мимо сен ліберальности нѣ теперѣшній папа не може безъ обиды бути названый лібераломъ.

Понятье: лібераль, ліберализмъ — вырѣблено ся особливо въ XIX-омъ столѣтіи, въ часѣ борбъ народѣвъ зъ правительствами о свободу, хочъ повѣстало оно богато скорше, головно зъ проголошеньемъ асиды 1789 року. Первѣстено було се слово противопоставленьемъ до слова: сервилізмъ, якимъ именовано сторонникѣвъ автократичной власти, и означало властиву оппозицію правительствамъ, котріи супротивляли ся свободѣ и самоуправѣ народѣвъ. Рѣчь арозумѣла, що тогды знати ся лібераломъ, аничать: сторонникомъ свободы и самоуправления народу, уважало ся горожанскою честнотою, тожъ и папу Пію IX, що стоявъ за разумною свободою народѣвъ, называно зъ почестію ліберальнымъ. Сли се слово декуды и у насъ бывае уважано почестнымъ, то се толкуе ся ремінісценціями на перші конституйційны часы.

Зъ ходомъ часу змінило се слово свое значѣнье, въ мѣру того, якъ поодинокіи вильвовіи проводники народѣвъ понимали свободу. А позаятъ се понятье залежало вѣдъ етично-релігійныхъ поглядѣвъ сихъ проводниковъ, котріи чѣсто бывали умѣніи, а масы взгляды становили, стремлялись до власти, розумѣли подѣ свободу сво вѣдѣльнѣсть, що не вѣзала ся въ аянимъ авторитетомъ, — то неважкомъ ліберализмъ збѣшовъ на право сѣльнѣйшого, на безсовѣстне выкористуванье слабшого. Тому-то ліберали, котлые появили ліберальности, борцѣ противъ политичного угнѣ-

таня народѣвъ и противъ курателѣвъ надъ народами, прийшовши до власти, покинули оборону свободы однихъ и народѣвъ, а опираючися головно на клясахъ экономічно слабшій клясы, и выкористовуючи экономічно слабшій клясы, не допускаючи ихъ, будь они народами чи становами, до розвѣтку на жаднѣмъ полѣ. Не маючи почутя справедливости, бо саміи не мають вѣры нѣ морали, надто рекрутуючи ся зъ т. зв. поступового жидѣвства, котрого боготъ в аолотый телець, зъ особливою запеклостію выступають они противъ чинниковъ, голосачихъ и будучахъ асиды вѣры и морали — противъ церкви и духовенства, бо тутъ вѣдять они силу, котра, злучена и еверѣчно ужита, мусить выкористити интратне ихъ панованье. Потребуючи до своихъ цѣлѣй союзниковъ, лібералы вѣжуть ся зъ охочими до союза за цѣву сѣльного экономічного давленя слабшихъ, и, сли треба, за нѣщо ихъ не коштуючи уступки політичній, становій, а найпачѣйше за личай сюрпризъ, до котрыхъ належать портфель міністерскій, интратній посады, даваній хочъ-бы и сестрѣнцямъ. И зъ-вѣдчи то походить, що властивый лібералы суть не „ліберальными“, але „лібералами“, значить: вынутыми зъ вѣры та морали и своеобразно выкористовуючими слабшихъ — зъ асиды; ихъ же помѣчниками, именованымъ зъ ними клясы экономічно сильніи, стають ся при нихъ и зъ ними, мимо католической часто назвы, лібералами — зъ интѣресу, зъ опортунізму, ратуючи, що тамъ, де можна щось выскати, католической асиды можна полишати на боцѣ, бо лучше: мати а ще большѣ вѣзати, нѣжъ дати. То бѣйна, що се „nicho potego“, коли оно „zdrowo“... Въ томъ то и розвѣзакъ: чому вашъ краєвій, патентованый „католикъ“ поійшли въ лібералы и чому якъ родившій лібералы вѣднѣсать ся до руской церкви, до еи клира и до руского народу.

Але зъ отесен розвѣдчи выхидитъ, яку кривду чинять собѣ чѣсто Русины самі, декуды звучи себе лібералами, и якъ дурна естъ фраза, кидана зъ нѣтов — духовной стороны на однихъ въ духовенствѣ: „се лібераль!“ Ліберальныи [не лібераль] въ справѣхъ етично-индиферентныхъ — агода! Такиа кѣ великой своѣй чести, були и папы; се не ганѣбитъ, — in dubiis libertas — въ такихъ, етично индиферентныхъ справѣхъ, свобода пересѣдченя каждому! Але ліберализмъ въ значѣніи теперѣшнімъ, подѣ котрого бѣчами въ болахъ выхитъ ся слабшій клясы и народы, котрый якъ ушпръ высисае послѣдній сокъ народѣвъ, котрый хоче вѣдоброти нмъ вѣру и почутье моральне, а дати на то мѣсце роспуку и загальне здѣчѣнье — агаге! агаге! агаге! Не вѣтовъ то нѣвы цѣвка и не у насъ на нѣу груеть.

Але — послѣдними словами сказали мы троха за много. Таки и у насъ естъ ліберализмъ, правдивый жидѣвско-коалиційный. Не у тыхъ, що самі зовуть себе лібералами, а въ грунті рѣчи суть клерикалами, — и не у тыхъ клерикалахъ, котрыхъ вышій ганѣблятъ лібералами. Намъ ліберализмъ — се сотворѣнье за-каптурене, се цѣвка, котра не прийме ся на розлогихъ нашихъ нивахъ, бо не вытримала бы нашомъ бѣды; она годувъ ся у насъ чѣ для насъ старанно за скломъ, въ тепларняхъ. Хочешъ еи побачити? Еи нѣми: опортунізмъ.

Роздумай, брате: зъ кимъ иде, що приѣтъ и до чого доводитъ насъ опортунізмъ — а побачишь: чи правду кажемъ. А сли тяжко додумати проче, неважкомъ будемъ радо служить дальшимъ тягомъ сен матеріи. —

На другій день вона написала ему: „Я не могу выйти за васъ. Я чула вашу вѣчерашню розмову зъ батькомъ. Большѣ вѣчого не пытайте Любова Чербишова.“

Вѣтъ приѣхавъ того-жъ самого дня, хотѣвъ побачити ся зъ нею, жадата поясненъ, та она не выйшла до него. Батько-матѣ бла-гали еи, плакали передъ нею, представляли ей, якого вона женитя зрѣкае ся, якій то выклие скандалъ въ губерніи та що се убѣихъ... Нѣчо не помогло! Любочка сказала: — Вѣтъ не гарный чоловікъ... я его большѣ не люблю! — и не выйшла до него.

Старій не забудуть того скандалу, якій выкликала вѣдмова Любочки Марацину. Нѣчто вѣчого не розумѣвъ, то и кождый по своему перекучувавъ. Марацинъ ширивъ поголоску, що то не ему вѣдмовили, а вѣтъ самъ вѣдмовивъ „за-для деякихъ причинъ“, котрыхъ поясненія не хотѣвъ в тѣмъ причинявъ ся до недобрѣхъ поголосокъ. Вѣтъ заразъ почавъ старатися о дочку вице-губернатора и за два мѣсяцѣ попросивъ еи о руку.

Любочка выйшла за-мужъ ажъ за пять лѣтъ, коли ей було 24 роки, за молодого мѣсткого докторъ, котрый не мавъ великой практикѣ. Послѣ загалъной гаденъ зробила вона незначну партію. Але вона симъ разомъ знала на певно, що еи мужъ — гарный чоловікъ!

Зъ великорусского переклавъ П. Я. Т.—овъ.

[Процѣсъ т. зв. полюкою „омладины“]

Нѣвъ ачала ся въ Тернополѣ головная розправа карна противъ значного числа молодыхъ польскіи, обжалованой о зраду головуу и обиду монарха. Цѣла сирава, набрала роз-голосу ажѣ хочъ бы въ наслѣдокъ того, що въ частѣ слѣдства конфісковано львовскій газетъ за найменшу вѣстку о нѣй. коли противно вѣдѣнскій газетѣ розписувались широко, — та що польскія лѣвица соймова поставила въ частѣ сего рѣшѣния сені соймовой интерпелляцію до комисаря правительственного въ тѣй справѣ.

Актъ обжалованя, обіймлючий 72 сторѣвъ, представляе ся въ скороченомъ ось такъ: Передъ трибуналомъ ставъ въ характерѣ обжалованныхъ 26 молодыхъ, по большій части учениковъ семинарій учительской и гимназіи въ Тернополѣ, 1) Іос. Шельонгъ 2) Каз. Бенецкій, 3) Тома Кшизвороча, 4) Ваня. Хабия, 5) Адольфъ Поцнеръ, 6) Каз. Кагане, 7) Ант. Стрѣвскій, 8) В. Балазинскій, 9) Стан. Куна, 10) Іос. Савицкій, 11) Иванъ Влодекъ, 12) Стан. Влодекъ, 13) Марг. Войнаровичъ, 14) Каз. Балицкій, 15) Кароль Кромъ, 16) Ад. Тхужевскій, 17) Іос. Шильфогель, 18) Ад. Клімешъ, 19) Вол. Кобакъ, 20) Стан. Душикъ, 21) Стан. Бенецкій, 22) Іос. Москва, 23) Кар. Скульскій.

Зъ повышого числа дершихъ двацѣтъ естъ обжалованныхъ о злочинѣ головной зрады, поповнений тѣмъ, що кождый зъ нихъ „въ рр. 1892, 1893 и 1894 въ Тернополѣ (а що до Вожемокого то и у Львовѣ), получивши ся въ тайный союзъ, маючи на цѣли — при помощи оппозиціи, даскредитованія и высмѣванія правительства, подбурюваня до опоры противъ того-жъ, а также не вылучаючи оружіею зовѣстаня — вѣдзысканье для народу польского державной независимости, ар-принято акцію, звернену до вѣдобраня Галицкихъ вѣдъ однопольной званя державной цѣсарства австрійского.“

Шѣвѣтокъ зъ наведенныхъ, почавши вѣдъ Шельонга а скѣчавши на Зубчѣвскій, обжаловуе прокуратурія такожъ о злочинѣ обиды монарха, поповнений тѣмъ, „что въ тѣмъ самѣмъ часѣ и мѣсцѣ кѣльковатно въ присутности большѣе особъ нарушала честь принадлежащю цѣсаревѣ.“

Крѣмъ того обжалованій Вожемокий и Савицкій о злочинѣ заколоту публичного спокою, поповнений тѣмъ, що кождый зъ нихъ „дня 2 лѣвня 1894 у Львовѣ промовою, выголошеною въ присутности многихъ людей, старавъ ся побудити до ненависти противъ особы цѣсаря и противъ администраціи державной“. — А зновъ Шельонга и Бенецкого обжаловуе прокуратурія, крѣмъ наведенныхъ злочинѣвъ, такожъ о провану противъ публичныхъ заведенъ у устроивъ, бо Шельонгъ мавъ въ 1894 р. безъ дозволу власти прасу друкарскую, а Малкевичъ хотѣвъ 24 падоліста 1894 наклонити дарункомъ дзорця вязницъ Малкевича до нарушеня обовязку урядового. — Вѣдчи тринадцатѣхъ послѣднихъ, почавши вѣдъ Ів. Влока а скѣчавши на Скульскій, обжаловуе прокуратурія о провану противъ публичного спокою и ладу, бо всѣ они мали належа-ти до тайного стоваришеня подѣ назвою „Организація“.

До розправы вѣзвано 22 свѣдѣвъ, по большій части учениковъ, товаришѣвъ обжалованныхъ, а такожъ деякі особы зъ Львова, якъ п-ю Марію Домнацку и еи мужа, профессора Маріана Домнацкого, п-ю Кепльову, Вехслерову.

На слѣды злочинѣвъ навела така обстановка: Ученики семинарій учительской въ Тернополѣ, Коугутовскій словѣдаючи ся на Великденъ 1894 дѣставъ порученье вѣдъ спѣвѣданя, чтобы о неопорядкахъ въ интѣрнатѣ тов учительской семинаріи доиѣтъ кс. Лібревскому, управителю интѣрнату. Коугутовскій се зрѣбѣвъ, а кс. Лібревскій зарядивъ доходженье дисциплінарне, зъ котрого показало ся, що повѣденье пятицѣтъ интѣрнату було невѣдповѣдне, бо высмѣвали устроѣ державный и зъ погордою высказувались о релігій, — а зъ вѣдзвы краевой рады школьной выхидать, що „устроивали недовольный зборъ, проводили цѣлій ночь по-за домомъ, ужинаючи горячѣхъ напѣтѣвъ и пристаючи зъ особами подзѣрѣлыми, вѣдчи, що декотріи зъ нихъ поповняли злочинѣвъ“. — Зъ збѣзанъ Коугутовского выхидать, що Бенецкій, тримаючи разъ въ рукахъ грѣшъ зъ портретомъ цѣсаря, приглядѣвъ ся ему хваливу, а вѣдтакъ кинувъ нмъ остенцію на землю, сказавши, „что то тутъ не треба“, чѣ щось подѣбного. Зъ збѣзанъ иншихъ свѣдѣвъ показуе ся, що обжалованій ученики семинаріи учительской та два студѣнты гимназіи Шельонгъ и Поцнеръ высказувались ся зъ погордою о особѣ цѣсаря на зборахъ студѣнтскихъ. — Актъ обжалованя доходитъ до заключеня, що мѣжъ учениками семинаріи и гимназіи вѣстувала званя, бо „одѣи и другіи были членами тайного стоваришеня, котрого цѣль была — высмѣвати и подавати въ погорду правительство, а тѣмъ самымъ и особу цѣсаря“.

Истованье тайного товаришества виявилось въ такий способъ: Львовскія полиція повѣдомляла въ лѣвня 1894 р. старосту тернопольскую, что одѣи кружокъ львовской молодежи задумуе спровадити зъ Тернополя до Львова тайну прасу друкарскую вѣдъ Іос. Шельонга, приватного ученика 8-ой кл. гимназіи львовской. Старосту зарадало ревізію у Шельонга и найшло деякі складовіи части прасы друкарской и приборѣ до авторграфіи. Знаючи орекли, что тѣ приборѣ были уживаніи. Крѣмъ того найдено при ревізіи друки и письма, доказующіи, что Шельонгъ муситъ належати до тайного стоваришеня. Властитель друкарнѣ въ Тернополѣ Коссовскій збѣнавъ, що Шельонгъ купувавъ у него въ сѣчня и марта 1894 р. по 500 арку-

— Та я и настою на те и надѣюсь, що въ вересня все буде покѣчено. Аджѣ-жъ я не точу работи вѣчого противзаконного. Послѣ закону, що обовязуе теперъ, я маю право дѣстати богато большѣ. По що-жъ, скажѣтъ, ждати менѣ того часу, коли буду мусѣвъ дѣстати значно менше? Оно було бы по дурному, не правда-жъ, по дурному? Вони часомъ говорятъ до мене: „Володимире! мы пересѣдчѣи, что ты насъ не скривдишь!“ Ха-ха-ха! я дуже добре розумѣю, что то значить... То значить, що я подѣлю ся зъ ними на рѣвній частіи... Та вони того нѣколи вѣдъ мене не дѣждуть ся. Я дивую ся... Тажъ се сентиментальне чудачество... Не иначе!..

Марацинъ очевидячи розгорячѣвъ ся. Але Любочка вже не слухала его словъ. Вона выйшла зъ альянки и перебѣгши садову стежку въ поперекъ, пробиралася въ темнотѣ вѣзенькою стежечкою. Позаду еи чути було хѣдъ вертающихъ Марацина и батька, доносившихъ ихъ голоса, але вона заткала уши, не бажаючи слухати.

Зъ нею стало ся щось сумного, чого вона не могла арозумѣти. Чудне воране небо, що передъ полѣмъ годняномъ выдавалося ей пре-гарнымъ, теперъ выдавалося ей свучнымъ, одностайнымъ, вѣспотрѣбнымъ; сильный вѣчий въздухъ, котрый вона зъ такимъ уповаемъ вдыхала грудью — воздухъ, що передъ хвалѣю оживлявъ еи, теперъ ставъ для неѣ за холодный, вона дрѣжачи сѣвшилася до хаты. И той

веселый празникъ надѣвъ ей, и тѣ гостѣ що выдавались ей передше милыми и займочими, всѣ безъ выимки представлялись ей дурными и незносными. Вона получила змученье, бажанье, чтобы вѣчѣрь скорше скѣчѣвъ ся та чтобы всѣ розѣхались, а лашла еи саму, саму одну. А вѣтъ? Вѣтъ въ еи охѣтъ упавъ зъ высоты. Не ажѣ-жъ вѣтъ для неѣ непотрѣбный? Не ажѣ-жъ вона хоче лишати ся безъ него? Не ажѣ-жъ перестала любити его? Чи жѣ то всемо могло стати ся въ часѣ пятиохъ мѣнута? Вона нѣчого не розумѣла и йшла вѣче ошоломлена, зъ тяжкою головою и придавленымъ сердцемъ.

Була вѣчеря. Вона просидѣла майже мовчки. Воколо веселились, шумѣли, розмавлялись. Вона йла для приличности и лишъ за дѣла того усмѣхалася до гостей. Заразъ по вѣчѣрѣ попрачалася зъ вѣсьма и поійшла до своей маленькой комнати, що выглядала вѣче китяцѣ зъ рѣзнобарвными розѣ. Згасивши свѣтло, вона лягла въ постѣль и передумала цѣлу ночь до рана.

Вона поставила собѣ только одно пытанье: чи гарный вѣтъ чоловікъ? — и вѣдповѣла: Нѣ, вѣтъ не може бути гарнымъ чоловікомъ, коли вѣтъ „такъ“ говоривъ и „такъ“ рѣшивъ ся поступати. Вѣтъ не може бути гарнымъ чоловікомъ, хочъ-бы и не знати что сталося и хочъ-бы и якимъ щастьемъ вѣтъ еи надѣлѣвъ. Гарный чоловікъ — гарный для всѣхъ, а вѣтъ — только для неѣ.

паву паперу. Той папір найдено у Шельоні, а крім того на такій самій папері було автографоване легуче письмо „W stulecie powstania Kościuski“, розкрито по Тернополі.

Шельоні був спосібним учеником тернопільської гімназії, але дирекція не прийняла його на публічного ученика до 8-ого класу, бо поведінку його не було відповідно: деморалізував колеги, приставав по-за школою до молодіжної рукоділля і перешкодами, та було підозріння, що брав участь в вибаченні шиб в 1893 р. в касні тернопільським, де відбувала ся помімо національної жалоби забави з танцями.

У Шельоні найдено часопис соціалістичний і радикальний, як *Zycie, Boscian, Nowy Robotnik*, *женивський Przedwiesi*, *париска Pobudka*, *чеський Radykalni Listy* і многи інших. З писем автографованих найдено „Orle“ і „Przebojem“, також рукописи: „Socializm“, де сказано, що Польня повинні звернути всю свою правду до відданості незалежності, статтю „Reduta“, де суть знаменна злочину голови зради і обиди монарха, — в нього інших рукописей з покликани революційними, також руску травестію цесарського яму. Крім того найдено многи інших соціалістично-революційних публікацій. Шельоні говорить, що писем та доставить будить покликаних товаришів Кривоного і Шведи (того що застрелив професора), будить водить колпортерів на „злеті Соколов“ у Львові 1892 р. Складові часті друкарів мави на підвздо доми, де мешкав.

Прокуратура закладає як писем, найдені у Шельоні, що виступав тайно товариство о вельми небезпечній діяльності. Іменно найдено в соломіянці в дереві у Шельоні зашити рукопис під назвою: „Uchwały zarządu na pierwszym zjeździe delegatów w 1892 r.“ 36 амбусту рукописи показує ся, що се статуту тайного товариства. В 1-шій параграфі поставлено програмю „тайну працю, змову і організацію тайну, котрою діяльність: відданості до народу польського політику незалежності“ Маж дорогами ведучими до той діяльності не влучає та програма також оружного повстання. Відтак поручає ся звернути увагу на людей, класи робітничі і молодіж. Параграф 7-ий дає способи, в якій підготувати молодіж, а то „виробляти в ній пересвідчення, що теперішній стан єсть невыносимий, і що молодіж мусить трудитися надь виворенням стану, забезпечуючого народови незалежність“. § 8-ий відносить ся до торжеств національних, іменно велить святкувати кілька днів в р-ці яко свята національні або дні жалоби, між ними день 18 лютого, а день рвані галицької з 1846 р. і день 31 липня яко день казни Висьньовського. В § 11-тій говорить ся о підручниках для наставників в ружка, о вандрівках між народами в цілях патріотичних, о відбудованню Польщі і т. п.

В червні 1891 р. вело ся у Львові слідство кари проти Тад. Сосняка о тайній стоваришній між молодіжню шельоні. З слідства показало ся, що ще в 1887 р. засновало ся тайне стоваришення під назвою „Związek polski ligi narodowej“, котре за осідком у Львові закінчуло діяльн край стєю групу добре організовану. Сей зв'язок об'єднав кілька гімназій галицьких, а коли 18 січня 1891 р. по виходу того союзу дирекція гімназійна його роззавало, то засновано, або намірено заснувати стоваришення під назвою „Związek polski Związku“. Але в той союз мабуло перестави існувати, а намірено задумано заснувати новий тайний стоваришення, до котрих одного належала також молодіж тернопільська. Програма „Związek-u Związku“ — каже прокуратура — відноситься до програми стоваришення, до котрого належав Шельоні. Головна тенденція обох союзів єсть звернення проти австрійської монархії, бо мали діяльність ненависті проти правительств, виступити щось на подобу італійської ірреденти і змагаючи до відбудованя Польщі, відвертати Галичину від австрійського цесарства.

Львівська поліція той гадки, що тернопільське стоваришення єсть продовженням союзу Сосняка. На Зелеві свята 1892 р. відбув ся у Львові з'їзд відпоручників стоваришення і на ньому ухвалено статут, найдені у Шельоні. На з'їзді переведено організацію союзу, засновано окривний заряди в Черемішні в Тернополі і в зачатку діяли в двох напрямках: устроювані демонстрації в видавано потай о легучі писем друковані в ректораті австрійської школи. До той діяльності тайна друкарня найдена у Шельоні. Стоваришення виставляло до польських членів, бо в 1893 р. відбув ся у Львові другий з'їзд, а в марті 1894 р. третій з'їзд відпоручників того стоваришення, званого союзу Оганізація. В 1893 р. був відпоручником тернопільським Поїднер, а в 1894 р. Катані і Халєбінський.

(Далше буде.)

НОВИНИ

— Надзираюча Рада товариства взаємних забезпечень „Дністер“ відбула дня 27 лютого 1895 по полудні під проводом президента Теофіла Бережницького, в присутності ц. к. совєтника намістництва Адольфа Гута, як комісара правительственного, четверте квартальне засідання. Дирекція товариства здала справу о чинностях своїх, погугу організації і розвою в четвертій кварталі, як також представила образ розвою і стан товариства в цілому другий роць адміністрації.

В той роць було в товаристві „Дністер“ 17,248 забезпечень на будинки селян

і маломіщань, 952 забезпечень церковей, 650 забезпечень будинків парохіальних 641 паших забезпечень тревальних, 2451 забезпечень двохостей і збжж в селом — разом 21,942 важких забезпечень загальною вартості 13,135,138 ар., за котрі збжжано задатків на премію 109,308 ар. 57 кр. а. в. З забезпечень Комітетів парохіальних припадає: на архієписархію львівську 433 церковей і 290 приходств, на єпархію перемиску 267 церковей і 188 приходств а на станиславівську 250 церковей і 170 приходств. Всі забезпечення походять з 2027 місцевостей (громад) в 57 повітах Галичини і Буковини. З підвищеною забезпеченою вартості реасекуровано 5,157,016 ар. т. в. 39%, за що заплачено премію 40,868 ар. т. в. 37% премія, — повозбаво на власне ризико 61% вартості в сумі 7,978,122 ар.

Шкоди були на 209 полісах в 116 місцевостях в 141 селу, котрі дотикали 192 власників з 373 будинками і 31 запасами збжж і движимостями а іменно: 159 шкоди на будинках звичайних, 3 шкоди на церковях, 13 шкоди на будинках парохіальних [за котрі виплачено відшкодованя 8006 ар. 46 кр., а премія за всі будинки парохіальні правесла 8,029 ар. 55 кр.], 3 шкоди на школах, 20 шкоди на запасах збжж, 11 шкоди на прочих движимостях. Всі відшкодованя, разом з коштом ліквідаційними, вносили суму 54,505 ар. 34 кр., з котрих товариство реасекурації звернуло 20,550 ар. 27 кр. т. в. 37% — отже „Дністер“ повів на власний рахунок 33,955 ар. 07 кр. т. в. 55% від премії netto. [В першій роць вносили шкоди по відтученню реасекураційної суми 15,204 ар. 53 кр., т. в. 38% від премії netto.]

Коміта адміністрації загально вносили 14,438 ар. 39 кр. — 13% від чистої премії, коли в першій роць коштували 15,315 ар. 55 кр. т. в. 19% від чистої премії.

До фонду резервного відложено 11,942 ар. 61 кр., так що той вносить з концем другого року 21,218 ар. 81 кр. Зарезервовано на роць слідуючий премію 22,814 ар.

Надзираюча Рада прийняла до відомости і одобрив, справовданне Дирекції і рахунок провіреній Комісією ревизійною, по чом ухвалила з надбавки доходу призначити між ними суму 2000 ар. на виплату 4% від фонду основного власителям листів уділових і квоту 640 ар. на публічний добродійний дія і поставити в той вигляд відповіді внесення Загальному Збору товариства.

Загальний Збір товариства має бути скликаний на день 8 н. ст. мая 1895. до Львова.

В справі Товариства взаємного кредиту „Дністер“ прийнято до відомости, що ц. к. вищий суд кравий у Львові затвердив ухвалу ц. к. суду кравого яко торговельного у Львові, котрою відомовлено зареєструванню статута згаданого Товариства, і ршено внести відклики до ц. к. Найвишого суду у Відні.

— В Чернівцях — як читаємо в остатньому [7-м] числі „Буковини“ з 1 н. ст. марта — має в місяці діяти початись видавати „відповідний більший орган“, котрий має заступати „народну політику цілої австрійської Русі“ (се-б-то політику послав Барвінського і Вахнянина). „Буковина“ називає се „конечною потребою“ — шкода лише, що докладніше не означала, на скільки потребою для Русинів, а на скільки для кого другого.

— Червоний концерт на дохід фонду будови дому „Зорь“ випав з кожного огляду, як що-до продукції так і що-до каси, дуже красиво. Шарже справовданне подамо завтра.

— З Рогатина пишуть нам: Хая Фрідберт і ая аят Хаскел Штрайзанд з Рогатина провадили від 15 лтв ремісло ляхварске, яке завели в околиці Рогатина а іменно в Путичанцях, Бабухові, Лучинцях і Вербиловцях. Хая Фрідберт придбала собі ляхово вже лядний масток і дом в Рогатині а в сусідніх селах, особливо в Путичанцях, рівними-преробними штучками ляхварскими та процесованьем селян забрала вже багато поля та сьвоих як н. пр. Навколі Яцьковскому, Ількові Гіаї, Насті Баран Дмитрович Ковб, а багато другим. В днях 22, 23 і 24 лютого с. р. відбула ся розправа перед судьями присяжними і она виказала, що Хайка і Хаскел провадили на велику скалку ляху та що оден всексл Петра Матвева з Лучинця одобрив. І засуджено Хайку на повнату року строги в'язниця а Хаскел на чотири роки. Крім того мають багато селян, котрих 29 ставало до розправи яко інтересованих [кром слівдов], звернувши квоти по 5, 10, 50, 100, 150, 200 ар. яко відшкодовань. Маж жидами настає великий переполюх. Селяне з рогатинської околиці зголошують ся тепер до суду в Рогатині з що-раз новими жалобами того рода. — І. Д.

— Музикально-драматичний вечор в честь пок. Андрія Вєзодіи устроила дня 24 н. ст. лютого с. р. чаталя в Карлові з такою програмою: 1) Вступне слово о житю Андр. Вєзодіи — вголосив заступник голови чаталя Ів. Кузак; 2) „Ой не гаразд Запорожці“ — хор; 3) водіть учителя М. Керницького з Будилова „Про козацькі часи“; 4) „З окрешков“ О. Нижанковського — хор; 5) Декламація „Покляв до просвіти“ вголосив Д. Івасюк; 6) „Ой у лузі“ — хор; 7) водіть Ів. Кузак „Що то в гробі“; 8) „Шарокі лузі“ — хор; 9) гумористична декламація Ник. Вахнянського „Школяр в дорозі“; 10) Ів. Сандуляк Луки водіть свій власний стих про вибори і 12) „А тьфу тобі“ — хор. Вечорі удан ся дуже добре. Особь було над 100 селян а в доохрестовителівців прибуло 16 з Будилова, Устєя, Вадина а Трофанівки.

— З'їзд войтв відбув ся дня 20 н. ст. лютого в Вышатицях повіта перемиского.

З'їхало ся 22 войтв і 60 членів громадських рад, щоби порадили ся в справі внашого заклясована ґрунтів, положених в їх громадях. Провідником з'їзду вибрано комісію з 9 членів, до котрої увійшли: Ів. Глиньскій з Вышатиць, Федько Дмитраш з Болестрашч, Ник. Олешко з Поздача, Петро Бабяк з Стобенка, Гр. Партика з Дубівки, Халупок, Олекса Бук з Медики, Мих. Савка з Валяви, Ів. Опалинскій з Бушковиць і Андр. Чумер з Дорогова. Оя комісія вибрала своим провідником Ів. Глиньского а заступником Федька Дмитраша. Ухвалено внести петицію до кн. Ад. Сап'їги, яко посла з перемиского повіта, щоби вставив ся за зниженням ґрунтового податку. Ухвалено, щоби кожда громада выслала петицію до выдлу кравого у Львові о зниженні клас ґрунтів за високу в тих громадях поклясованих. Вкінці ухвалено выслати до кн. Ад. Сап'їги депутацію з просьбою о підперть тих петицій.

— Ще з Золочевщини: Перечитавши в „Ділі“ поміщену допис про сумний народно-політичний стан, в якій находить ся тепер наша Золочевщина, пригадали ми собі ей кветви, які кружили в цілому повіті нашім майже через цілий місяць — і то про особы найвиднійш не тільки яко священники, але і яко патріоти без змаз. Вирадї сплетв ся, як: арештованье, спроневеренье грошей [и то американських!] фальшованье метрич, насильна кончина — то такі суперечні нїсенїтницї, що про них і згадувати не годить ся, але що они не походять з личних мотивів а мусять мати глибоку основу і дія, — се вже р'ч певна. Характеристич на прим'ром єсть та обставина, що як-раз курсе таке передь виборами, отже видно, що розходить ся о те, аби руске патріотичне духовенство здискредитувати і его вплив на народ ослабити. Ба, може де-то і в обаві, аби котрий з тих священників своєю кандидатурою не вліз у дорогу „маюмоу ся именувати“ тож можемо запевнити, що ані оден з них не хорє на посольску амбіцію! Протавно, кождий з них має множество обовязків, і то таких, що сповненє их вимагає кільканацять лтв безупинної праці! Але що ще болєшїше згадувати, то се, що деякі собрати колпортують такі небылицї в добрий в'їр, — але чи також в добрий в'їр занесено той донос, яко автентичний факт, аж до св. Юра, се вже ані осудити дописувателю „Душпастира“ в ч. 3. с. р. о. С. Ю., котрий каже, що між духовенством нашим єсть розбуждений рух живон праці і що мы не „morituri“! Мы на те все кличемо з св. Апостолом Павлом, що „дн лукаві“ і „сателити consules“... чи не передь антихристом Русі! — Не-кандидат.

— Також в бобриньом повіті — як нам з-вдматї пишуть — появляє ся сильний рух еміграційний до Бразиліа. Жиди шари в'їти між народ, мов-то архієписария вдова Стефанія закладає в Бразиліа своє цесарство і збирає самих Русинів та послав их на свій кошт до Америки. В деяких селах, як н. пр. в Девятках, в Боринцях, в Острові та в Лашках, многи пов'їрали тим ложным в'їстям і хотять продавати господарства, щоби з весною рушити в світ далєй...

— Н ай стації телеграфу. З'їдемо 10 н. ст. лютого будуть отворені нові телеграфічні стації в Холєвцях, каменецкого повіта, в Підгайчанках коло Львова, перемислянского повіта і в Лопушанцях комий під назвою Лопушанка млын, староміського повіта. Ті всі телеграфічні стації будуть отворені при вступуючїх вже в тих місцевостях урядях почтових.

— Паля Рясно польского Макуховского, засуджено у Львові по 3 днєвий розправі на 12 лтв тяжкої в'язницї. При той нагодї варті згадати, що удавана божовлєства вдушено его на кравьской еліяці при помочи електричного току. По двох перших пробах, котрі витримав, забув ся злочинець і заплять обережно сторожа, чя довго погравать проби. Сторож відповів, що цілий місяць будуть его електризувати до дня. Тодї Макуховскій надмав ся і відмавсь розум.

— Вибірчий комітет заязав селяне короснянского повіта. Комітет числить звыж 50 свідомых справ господарств. Провідником вибрано Ів. Ольшєвского господаря з Іскрич, а секретарем Мих. Менсєвича з Корчан.

— Селянське в'їче відбуде ся дня 10 н. ст. марта в Вязді. На днєвийм порядку єсть такі справи: Положенє польского населєня на західній границі Галичини, жадає селянського стороництва на тепер, потреба і дія засновуваня товариств і внесеня участинків.

— Гімнастика яко обовязуючий предмет науки буде введена з 1895/6 роком в 6 гімназіях в Австрії, а то: в двох гімназіях в Чехії, в двох в Долній Австрії, в одній в Моравії і в одній в Сирії. До тичне міністерске розпорядженє звучить: „Ц. к. міністерство просвіти розпоряджує, щоби з початком 1895/6 року була введений в тамошній гімназії у всіх класах гімнастичай вправи яко обовязуючий предмет, по дві години на тижд-н, з притягненєм наукового плану, приписаного для реальних шкіл. Наука має відбудувати ся класами після метод Шпіса. Призначені на науку гімнастики годни мають бути по можности вучей в часі школьного науки від 9-он або 10-он годни. В днях, в котрих нема поволуденє науки можуть відбудувати ся вправи також від 12-он до 1-он годни. Що-до часового або постійного удільненя поодиноких учеників від гімнастичах вправ, то оно може наступати лише на основі лікарского свіддоства

— Зь Перем шля пишуть, що сими днями відбула ся передь тамошнім звичайним

трибуналом карним розправа против Володслава Сольского, котрий, як мы свого часу доносили, пхнув на сцені в часі аматорского представлєня так неоглядно Тад. Чаньского штитом в груди, що сей на місяці упав труном. Трибунал признав Сольского винним проступку против безпечности житя і засудив его на один місяць строного арешту.

— Тягненє льосів. При вчєрашнім тягненю в'їдєвських комунальних льосів головна wygrana 200.000 ар. припала на серію 750 ч. 74, друга wygrana 20.000 ар. на серію 886 ч. 6, трега 5000 ар. на серію 1356 ч. 10. — Головна wygrana льосів з 1864 року в квтї 150.000 ар. припала на с. 12.555 ч. 27, друга 20.000 ар. на с. 3854 ч. 54, трега 10.000 ар. на с. 3243 ч. 97. — Льоси „Базиліа“: Головна wygrana 20.000 ар. припала на серію 5061 ч. 31, друга 000 ар. на с. 3772 ч. 73. — Угорскій льос червоного хреста: Головна wygrana 2.000 ар. припала на серію 6812 ч. 71, друга 1000 ар. на с. 6403 ч. 61.

— Нам'єрені атентат. Окінчений італійскій патомец, Людї Ніа в Катанцано, дознав ся, що не буде прапущений до рукоположеня, зайшов до єпископскої палати і достав ся до салону, в котрім находив ся єпископ в товариств ректора семинари. Ніа стрів ся насамперед з револювером ректора і тяжко его зранив, а відтак выстрів дві рази до служби, котра хотїла его придержати в обзоровжати. Зб служби в'їхто не був ранений. Злочинець угтїв, але за кілька годин віддав ся сам в руки жан-дармеріа.

— Убіство братанца. В Тернополі відбувала ся сими днями розправа против 68-лїтнього Корн. Журовского обжалованого о убїство свого братанца Станислава Журовского. Обжалований був виставленєм досить значною реальності в Володцях, а що був бездїтний то і продав ся своему братанцеві Станиславу дуже дешево, вимовивши собі лише право дожиттєного мешканя і уживанє домової обстав для себе і своєї 61-лїтньої жінки. Братанць, сировадив ся до Волковець поводи ся та в грубо супротив стрька в его жївк, що цілком их собі зразив а нав'їт жїнка Корнила мусїла выпроводити ся з дому мужа, бо не могла внести упокорєня від братанца. Тї водносны з кожним днєм ставали пракрїйш і дїшло до того, що одного разу братанць в суперечї конув ся на стрька з колом. Тодї загонистий з природи стрьк вхопив рушницю і двома выстрїлами положив Станислава Журовского труном. — Обжалований боронив ся тим, що не мав наміру убивати братанца та що выстрїляв не знаючи, що робить. Суд по переведеній розправі засудив Журовского за необережність з уживанєм оружя на 14 днєв арешту.

Вісти з Авл. львівскої.

Іспити на катихитів школі середніх аложли оо.: Кошчак Богдан, Крипкевич Петро, Лукич Леонід і Рудий Іван.

Вісти з еп. перемискої.

В пропозицію прийняті оо.: на Кукизів, дек. кукизовского: Гр. Конєвич, Іос. Литанскій, Петро Голованскій, Володм. Насальскій, Мих. Жарскій, Іос. Пелєх, Корн. Ваничк, Арт. Мельник, Альб Добрянскій, Ів. Польскій, Мих. Трешневскій; на Кунин, дек. жовківского: Теоф. Підлашєцьк, Вікт. Нєронович, Мих. Венгрінович, Лев Панаєвскій, Ігн. Гвоздович, Евг. Омєлянскій, Ілія Крайчик, Теоф. Саврун, Филем. Подольскій, Лев Мануєск, Петро Голованскій, Володм. Насальскій, Анаст. Снєжєвич, Мих. Жарскій, Тад. Скородинскій, Ник. Вишєвскій, Вас. Охич, Алек. Брунєц, Володм. Левичк, Вікт. Кордєвєвич, Юл. Гумєцьк, Арт. Мельник, Ер. Моравскій, Стеф. Киричевскій, Вас. Романовскій, Алекс. Струєвєвич, Сим. Чичєлович, Щаст. Раєвєвскій, Ів. Польскій, Мих. Гачко, Теоф. Дуркот, Петро Дуркот; на Вязьку, дек. короснянского: Петро Халк. — Презєнты одержали оо.: Іос. Зарємба на Івдринь, дек. яслоного, Мих. Гиню на Прислєб, дек. высочанского. — Канонічну інституцію на Тєну, дек. балигородского, одержав о. Павло Стукач. — Завєдательство в Смєльнику, дек. затварницкого одержав о. Володимир Полює. — Відпустку з єпархії до єпархії львівскої одержали о. Грег. Косар, сотрудник в Синодї в Петро Мінко, окінчений богослов. — Сотрудництва одержали оо.: Вас. Мадюрак в Воичмь горшнмь, дек. жукотиньского, Іос. Максимович в Синодї, дек. сьвидового.

Посмертні — ☩ — оновістки.

О. Михайло Лисинєвич, парох в Кропивнику новім, драгобичького деканата, брат пок. писателя, автора „Гостини на Українї“ і „Сьвєтла з Польсь“, похован ся в 67-мь роць жата, а 43-мь священства.

Володимир Журавнік, окінчений правник, упоков ся у Львові в 24-мь роць жата.

Выказ складаних жертв.

— На будову руского театру надбєдали на руки нашої адміністрації Вп. лш.: О. Іл. Курник з Карлова 1 ар. 40 кр., збраних на вечеру чаталя, устроєном в честь пок. о. Андрія Вєзодіи; о. Ф. Подольскій 10 ар., збраних в домї о. Гайдукевича в Сьвітмь.

— Для товариства „Русан“ у Львові зложив на наші руки о. Тадей Скородинскій зб Скопова 2 ар.

Телеграмы „Дѣла“

Будапешт 4 марта. Нинѣ розпочала ся въ Сегединѣ розправа карна противъ Ивана Сабо и 64 его товарищѣвъ за тамтогорочный социалистичный хлопскій бунтъ въ Годме-зе-Вашаргелі, котрый закончивъ ся кроваво.

Букарешт 4 марта. Вчера подписано конвенцію мѣж Румунією, Австрією и Россією що до плавбы корабльѣвъ на Прутѣ.

Петербург 4 марта. Царь занедажу въ наслѣдокъ инфлюенцы на горло и не выходитъ зъ палаты. — „Кіевлянинові“ въ до-брано дозволѣ продавати поодинокі числа на одинѣ мѣсяцѣ.

Лондон 4 марта. Именованье кн. Лоба-нова министромъ заграничныхъ справъ при-мила тутешна праса прихильно.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и механикъ „подъ Коперницкомъ“ Львовѣ, площа св. Духа (ул. Тестраляна ч. 6) протѣвъ голонного одвазу поручае у великомъ вы-бора и по надѣслан- шихъ цѣнахъ: окуляры, цѣмѣры, аэрметры, биноклы, де- леготиды, барометры, аерометры, микроскопы, юпы, ком- пасы, райсайты, ленты мѣрильны, пѣномы, сібелы, манометры и т. п. Устроены въодковъ электричнхъ. Всѣмъ направы выговоряють ся въскорѣ и надѣсланно. — Замоваля въ провинціи выговоряють точно 41:5

ВАЖНА ВѢДОМОСТЬ!

для Всѣхъ оо. Духовныхъ.

Мой сынъ окбичивъ Академію вѣдѣнскую яко артист-маларъ и декораторъ и вѣдѣае ся переважно мальваніємъ церковь и кестельѣвъ. Въ минувшомъ роцѣ вѣднвалъ костелъ Пр. Дѣвы Маріи Свѣтлоя а вѣдѣахъ помалювавъ костелъ св. Антонія у Львовѣ. По окбиченю одержавъ вѣдѣ оо. парохѣвъ и комисій похвалѣне при- званье. Супротивъ того удае ся до оо. парохѣвъ, котрі мають намѣръ вѣднваловати цер-кви, чтобы зволѣли згодувати ся письменно побѣ адресую

І. КРУПСКІЙ

Львовѣ, улича Коперника ч. 14.

ПОМАДА „ФЕНИКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровья и плекая недужихъ въ Штутгартѣ 1890 р. есть подела лѣкарского осуду и по- дела признанъ тысячей цѣмъ зъ подякою одинокимъ, дѣст- но вартимъ и нешкоднимъ средствомъ, чтобы осязати у дамъ и панѣвъ помыль. буй- ный зарѣвъ волоса та чтобы зарѣвъ усувати выпаданье во- лоса и творенье порхлѣвъ; также причинае ся тая по- мада вже у молоденькихъ па- нѣвъ до сильного поросту вѣсѣвъ. Гарантия за успѣхъ и нешкодность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ поч- тою и при посылцѣ 90 кр. 27-28

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., Hütteleidferstrasse 81.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желѣховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Знана вѣдѣ многихъ дѣтъ п. к. управ. разіерія спир- ту, заосмотрѣна найлѣпшимъ приладамъ ректификаційнымъ найновѣйшою системою, фабрика руку, лікерѣвъ и одту

Юлія Миколая Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскій сильнй горѣлки, дуже добрі розсолы, лікеры, румы правдливъ зъ Імайж, якъ также найлѣпшомъ якості бравей спеціалы лѣтъ: Нарѣдѣвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѣвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солодженая, Ратафія, Деренѣвка и т. п. горѣлки управленіемъ и одинокъ правдливъ если зъ нашомъ фабрикѣ спровадженъ.

Однокое жерело въ краю для пш. антикарѣвъ, до побѣ- ража алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спирту, до цѣ- лей пѣвичихъ вѣднвалъ вѣдѣ податку и вже оподаткованого. Правдливый спиртусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровію не шкодний, бо не вироблюванъ зъ есенціи оцтова.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ годовиномъ складѣ вѣдѣ минеральныхъ І. Йоллеса, улича Кароля Людвика ч. 29. 4914 43—104

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного дво- тѣждневникъ педагогично-научный, выходить вѣдѣ 1 червня 1899 р. у Львовѣ ул. Вороньска ч. 2. Предплата на цѣльнй роцъ 3 зр. на пошѣ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсѣ оставшій ся зимовѣ товары продають ся за-для спо- зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ вѣдѣ 500 оставшихъ ся блюзѣвъ вѣдѣ 70 кр. до 60 кр. до 2 зр. 3 зр. 250 великихъ хустокъ Гімаляя вѣдѣ 1 зр. 75 500 дитячихъ сукѣнокъ вѣдѣ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитячихъ плащѣвъ, одягѣвъ дамскихъ, негліжѣвъ и шяфорокѣвъ выпродувъ ся по половинѣ цѣны.

Кѣльхасѣвъ воловчовыхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, галюкѣ, бѣлыя вѣтра, бархатного, якъ та- кожъ великій выборъ оставшихъ рѣштокъ коронокъ, стѣлокъ, габѣлокъ, борѣлокъ, велѣнокъ, шовко- выхъ и аксамитныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такжѣ будутъ выпродуватись оставшій зъ сезону капы на лѣжка, на стѣлѣ, дѣлкі трохи ушкодженіи диваны салѣновы, коцы на конѣ, ватовані колѣры и коцики на лѣжка по такыхъ цѣнахъ:

500 капъ на стѣлѣ вѣдѣ 85 кр. до 3 зр. 200 поодинокихъ капъ на лѣжка вѣдѣ 2-50 зр. до 4 зр. 400 поодинокихъ занавѣсъ вѣдѣ 75 кр. до 1-50 зр. 80 паръ коронковыхъ занавѣсъ вѣдѣ 1-40 зр. до 2-50 зр. 1000 фантазийныхъ таблѣтокъ на стѣлѣ по 25 кр. 50 занавѣсъ джутовыхъ вѣдѣ 1-20 до 1-50 зр. 150 поодинокихъ килимѣвъ передъ лѣжка вѣдѣ 1-30 до 1-80 зр. 30 шт. колѣръ вѣднвалѣ-атласовыхъ по 5-75 кр. 100 коцѣвъ флянелевыхъ (Гербѣвскі) по 3-50 зр.

Ся сезонѣ выпродажъ потребае лише такъ довго, якъ довго бѣ-вѣтъ на складѣ згадані товары.

Зъ лѣвѣхъ новѣжѣмъ

Зарядъ вѣдѣнск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Напѣтульна ч. 3.

Всѣмъ въ провинціи надѣсланіи поручѣна полагатись на наслѣдствѣнныя и наискорѣе.

Рухъ поѣздѣвъ зѣлѣзничихъ

важный зъ днѣмъ 1 мая 1894 полая годинника середно-европейского.

Приходить до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				Вѣдохать зѣ Львова до	ПОѢЗДЫ					
	послѣдній	особѣ	послѣдній	особѣ		послѣдній	особѣ	послѣдній	особѣ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдѣна)	232	525	900	610	900	Кракова (Вѣдѣна, Вроцлава, Берлина)	234	1010	450	1035	655
Варшавы	—	525	900	—	900	Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Рашѣвъ, або Тарновѣ	232	—	—	—	—	Хабовки (Закопаного) на Тарновѣ або Рашѣвъ	—	1010	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Рашѣвъ або Тарновѣ	—	525	—	—	—	Хабовки (Закопаного) на Рашѣвъ або Перемышль	—	—	935	—	—
Хабовки (Закопаного) на Стрый, Мухини, Крижницѣ, Жегестова на Тарновѣ	—	—	834	—	—	Хабовки (Закопаного) на Стрый, Мухини, Крижницѣ, Жегестова на Тарновѣ або Рашѣвъ	—	—	950	710	—
Мухини, Крижницѣ, Жегестова на Рашѣвъ або Тарновѣ	—	—	—	—	900	Мухини, Крижницѣ, Жегестова на Тарновѣ (вѣдѣ 1/2, включено до 20/2)	—	1010	—	—	—
Мухини, Крижницѣ, Жегестова на Рашѣвъ або Тарновѣ	—	525	—	—	—	Мухини, Крижницѣ, Жегестова на Тарновѣ	—	—	—	655	—
Мухини, Крижницѣ, Жегестова на Тарновѣ (в. 1/2, до 20/2)	—	—	900	—	—	Мухини, Крижницѣ на Стрый, Мезе-Ляборцѣ, Шавного-Кулашного на Перемышль	—	—	450	—	—
Мезе-Ляборцѣ, Шавного-Кулашного на Перемышль, Надберезѣ, Тарновѣ	—	—	900	—	—	Мезе-Ляборцѣ, Шавного-Кулашного на Перемышль	—	—	—	710	—
Надберезѣ, Тарновѣ	—	—	600	—	—	Надберезѣ, Тарновѣ	—	—	—	655	—
Подволочискѣ, Бродѣвъ (на дворецѣ гол.)	219	929	910	645	—	Подволочискѣ, Бродѣвъ (зѣ двора гол.)	508	244	940	1030	—
Подволочискѣ, Бродѣвъ (на дворецѣ Подзамче)	188	913	845	519	—	Подволочискѣ, Бродѣвъ (зѣ двора Подзамче)	522	256	1041	1047	—
Сучавы	940	—	787	1237	635	Сучавы	615	—	1015	255	1030
Камполюта	940	—	787	—	—	Чорткова на Галичѣ	615	—	—	255	—
Радѣвѣ	940	—	787	—	635	Густына на Галичѣ	615	—	—	—	1030
Беромета и Чудина	940	—	787	—	—	Слободѣ, рунгур. Копальнѣ	615	—	1015	—	1030
Новосѣлицѣ	940	—	787	—	—	Новосѣлицѣ	615	—	—	—	1030
Слободѣ, рунгур. Копальнѣ	940	—	787	—	635	Беромета и С. и Чудина	615	—	—	—	—
Густына на Галичѣ	940	—	787	—	—	Радѣвѣ	615	—	1015	—	1030
Чорткова на Галичѣ	—	—	1237	—	—	Камполюта	615	—	—	—	—
Беромета	—	—	202	1210	—	Сокѣла	—	—	980	645	—
Бѣлѣца	—	—	748	445	—	Вѣдѣна	—	—	980	—	—
Сокѣла	—	—	—	—	—	Беромета на Стрый	—	—	540	950	—
Давочного (Пешту, Мѣшколь-ца, Серѣча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—	Давочного (Мункача, Серѣча, Мѣшколь-ца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	—	—	—
Стрый и Скольного	—	—	847	—	—	Станиславова, Должѣмъ, Водехова на Стрый	—	—	540	—	710
Скольного, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—	Скольного и Хирова на Стрый	—	—	—	950	710
Гребенова (вѣдѣ 10/2, включено до 20/2)	—	—	202	—	—	Стрый и Скольного	—	—	—	950	—
Бруховичѣ (вѣдѣ 12 мая почавши ажѣ до вѣдѣнѣва)	—	—	810	—	—	Гребенова (только вѣдѣ 10/2, вѣдѣ до 20/2)	—	—	—	305	—
						Бруховичѣ (почавши вѣдѣ 12 мая ажѣ до вѣдѣнѣва)	—	—	—	950	—
						Земковѣ-вѣдѣ (почавши вѣдѣ 12 мая ажѣ до вѣдѣнѣва)	—	330	—	—	—
											342

Разклады вѣдѣвъ въ видѣ кишѣнѣвъ можна до-
стати въ бѣорѣхъ информацийныхъ, касѣхъ стѣцѣйныхъ
и у кондукторѣвъ.

Выходит у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Вісник літературних поглядів“ виходить во второк, а во второк і п'ятницю на першому разі з „Діло“.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карола Любика 9, у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2, J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті в Гамбурзі: M. Haasensteins & Vogler, I. L. Daube & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „Діло“ і належність за інсератами платити в „Діло“.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком з Австрії: за рік 18 шр. за пів року 9 шр. за чверть року 4 шр. 50 кр. за місяць 40 кр. у Львові: за рік 18 шр. за пів року 9 шр. за чверть року 4 шр. 50 кр. за місяць 40 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. Рукописи вставляти за умови попереднього застереження. Голоси за неоплаченими статтями не враховують. Печатні ціни: за рядок 1 шр. 6 кр. за 10 рядків 1 шр. 35 кр. за 20 рядків 1 шр. 70 кр. за 30 рядків 1 шр. 105 кр. за 40 рядків 1 шр. 140 кр. за 50 рядків 1 шр. 175 кр. за 60 рядків 1 шр. 210 кр. за 70 рядків 1 шр. 245 кр. за 80 рядків 1 шр. 280 кр. за 90 рядків 1 шр. 315 кр. за 100 рядків 1 шр. 350 кр. за 110 рядків 1 шр. 385 кр. за 120 рядків 1 шр. 420 кр. за 130 рядків 1 шр. 455 кр. за 140 рядків 1 шр. 490 кр. за 150 рядків 1 шр. 525 кр. за 160 рядків 1 шр. 560 кр. за 170 рядків 1 шр. 595 кр. за 180 рядків 1 шр. 630 кр. за 190 рядків 1 шр. 665 кр. за 200 рядків 1 шр. 700 кр. за 210 рядків 1 шр. 735 кр. за 220 рядків 1 шр. 770 кр. за 230 рядків 1 шр. 805 кр. за 240 рядків 1 шр. 840 кр. за 250 рядків 1 шр. 875 кр. за 260 рядків 1 шр. 910 кр. за 270 рядків 1 шр. 945 кр. за 280 рядків 1 шр. 980 кр. за 290 рядків 1 шр. 1015 кр. за 300 рядків 1 шр. 1050 кр. за 310 рядків 1 шр. 1085 кр. за 320 рядків 1 шр. 1120 кр. за 330 рядків 1 шр. 1155 кр. за 340 рядків 1 шр. 1190 кр. за 350 рядків 1 шр. 1225 кр. за 360 рядків 1 шр. 1260 кр. за 370 рядків 1 шр. 1295 кр. за 380 рядків 1 шр. 1330 кр. за 390 рядків 1 шр. 1365 кр. за 400 рядків 1 шр. 1400 кр. за 410 рядків 1 шр. 1435 кр. за 420 рядків 1 шр. 1470 кр. за 430 рядків 1 шр. 1505 кр. за 440 рядків 1 шр. 1540 кр. за 450 рядків 1 шр. 1575 кр. за 460 рядків 1 шр. 1610 кр. за 470 рядків 1 шр. 1645 кр. за 480 рядків 1 шр. 1680 кр. за 490 рядків 1 шр. 1715 кр. за 500 рядків 1 шр. 1750 кр. за 510 рядків 1 шр. 1785 кр. за 520 рядків 1 шр. 1820 кр. за 530 рядків 1 шр. 1855 кр. за 540 рядків 1 шр. 1890 кр. за 550 рядків 1 шр. 1925 кр. за 560 рядків 1 шр. 1960 кр. за 570 рядків 1 шр. 1995 кр. за 580 рядків 1 шр. 2030 кр. за 590 рядків 1 шр. 2065 кр. за 600 рядків 1 шр. 2100 кр. за 610 рядків 1 шр. 2135 кр. за 620 рядків 1 шр. 2170 кр. за 630 рядків 1 шр. 2205 кр. за 640 рядків 1 шр. 2240 кр. за 650 рядків 1 шр. 2275 кр. за 660 рядків 1 шр. 2310 кр. за 670 рядків 1 шр. 2345 кр. за 680 рядків 1 шр. 2380 кр. за 690 рядків 1 шр. 2415 кр. за 700 рядків 1 шр. 2450 кр. за 710 рядків 1 шр. 2485 кр. за 720 рядків 1 шр. 2520 кр. за 730 рядків 1 шр. 2555 кр. за 740 рядків 1 шр. 2590 кр. за 750 рядків 1 шр. 2625 кр. за 760 рядків 1 шр. 2660 кр. за 770 рядків 1 шр. 2695 кр. за 780 рядків 1 шр. 2730 кр. за 790 рядків 1 шр. 2765 кр. за 800 рядків 1 шр. 2800 кр. за 810 рядків 1 шр. 2835 кр. за 820 рядків 1 шр. 2870 кр. за 830 рядків 1 шр. 2905 кр. за 840 рядків 1 шр. 2940 кр. за 850 рядків 1 шр. 2975 кр. за 860 рядків 1 шр. 3010 кр. за 870 рядків 1 шр. 3045 кр. за 880 рядків 1 шр. 3080 кр. за 890 рядків 1 шр. 3115 кр. за 900 рядків 1 шр. 3150 кр. за 910 рядків 1 шр. 3185 кр. за 920 рядків 1 шр. 3220 кр. за 930 рядків 1 шр. 3255 кр. за 940 рядків 1 шр. 3290 кр. за 950 рядків 1 шр. 3325 кр. за 960 рядків 1 шр. 3360 кр. за 970 рядків 1 шр. 3395 кр. за 980 рядків 1 шр. 3430 кр. за 990 рядків 1 шр. 3465 кр. за 1000 рядків 1 шр. 3500 кр.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

Після інформації ліберальних діячів від-віських заставлююся тепер кляти Гогенварта над новим проектом в справі цесарської. Як відомо, однією з точок слов'янських жалоб є обставина, що в теперішніх відносинах мусять слов'янські ученики відбавляти гімназійну науку не в своїх але дев'ять лів, бо з причини недостатнього знання німецького мови перед вступом до першої класи, мусять ходити рік до прагнотвляючої класи. З другої сторони німецька партія уважала есентуальне отворення слов'янських паралельок за замах на німецький стан посідання. Отже вставу плян, щоб погодити оба суперечні погляди при помочі половинного розв'язання спроби квестів. Іменно в першій класі теперішній гімназії в Целю будуть задержані дотеперішній дві паралелки в принципі з німецькою викладавими мовою, однак в тою рбизією, що однієї відділ будуть становити ученики німецької народності а другий слов'янської ученики. В відділі слов'янськом буде наука німецького мови ведена в той спосіб, щоб по успішнім покінченню першої класи могли молоді Слов'яни добратися в німецьком мові своїм німецьким товаришам в вищих класах. — Бели се донесення ліберальних часописей правдиве, то виходить, що Слов'яни мимом всім заходять не дотануть від коаліції нічого.

Берлінська Kreuzzeitung обговорює у вступнім артакулі факт номінації цесаря Франца Йосифа пруским польним маршалком і паше між іншим: „Участь цесаря Вільгельма в похороні архієпископа Альбрехта, була сама собою дуже важним фактом, значущим для відносин між обома пануючими державами і обома державами. Іменований австрійського цесаря пруским польним маршалком, становить нову маніфестацію братньої ласки обох військ. Всякий сумнів що до питання: чи в коли буде відновлений австрійсько-прусський союз, звичають супроводити сего іменований, котре стає для союзу печаткою, важною по всі часи.“

Рада державна.

На вчорашнім засіданні палати послів відповідал міністер справ внутрішніх на кілька інтерполяцій, заявляючи між іншим, що відбавило дебіт почтовий газет Deutsche Nationale Worte, виходячий в Гамбурзі, за кілька статей, обиджаючих австрійський династичний і патріотичний чувства, — а знов розв'язано репрезентацію громадську в Подграві в Істриї на внесення істрийського виділу краєвого за-для того, що та рада цілий рік не відбавила засідань.

Відтак приступлено до дальшої дебати над законом карним, іменно до розділу VI (§§. 134—136) о вчиненні заклоту публичного порядку.

Пос. Слама противний тм парграфам, бо в них накладає ся обов'язок денунціяції. Клеветники будуть заставлятися тими парграфами, а Австрія стане чисто поліційною державою. — Пос. Шорн (клерикал) поставив поправку до §. 134 в той напрям, щоб карі подпадали обиди лише правно признаних церков і релігій, щоб кодекс карний забезпечив належну охорону тайни сповіді і щоб вольнодумарство було карйодне бо єсть небезпечне для держави. — Пос. Пуркгардт видить в тих постановках небезпечність для Чехів. — Пос. Браурадъ вважає, що розділ VI-тий змагає до придушення всякої свободи у висказуванню олінії. Судячи вже тепер не єсть свободий, бо до кваліфікації висує ся вмюту з пересвідчень політичних. — Пос. Люетеръ в своїй промові знов накинув ся на міністра Мадельсого Ждава, щоб встановити постанову против вольнодумарств. Вибиває докоряє клерикалам, що хотіли за-

денунціювати перед папою християнсько соціальне сторонництво. — Міністер Шенборнъ заявив, що особисто єсть за постановами против вольнодумарства, але в комісії єго перегоросовано. Відправив закиди, немов би в Австрії суди були зависимі. — Пос. Пернерсторферъ полемізував з клерикалами. Свобода, яку церковь для себе жадає, повинна бути і для інших. Релігія єсть тепер надуживана в негідний спосіб. Не годять ся деградувати Господа, немов то на поліційна для оборони верствє капиталистичних. — Генеральний бесідник (contra) Герольдъ остергав перед денунціантами, як витворять ся в наслідок тих постанов. Фраза о спокою і ладі публичнім довела при вбиди манувшого століття до революції. І Робеспієр поступав по мысли тої фрази, а всі тираны закривають тою фразою свои забаванки.

По промові референта Піаїніського прийато парграфом після проекту комісії. Польські послы не голосували солідарно: більшість була за внесенням комісії, а п'ять священників і послы Воданцій, Чечь, Крайніський, Влодекъ і Поточекъ голосували за приверненням „параграфу вольнодумарського“.

Слѣдуюче засідання вийде, во второк, а на порядку деннім генеральна дискусія на реформу податкову.

Нині має відбутися засідання комісії для реформи виборчон, не за-для розправ мериторичних, лиш за-для ухвал, чи нара. підкомітету мають бути тайні чи явні. Можна догадувати ся, що більшість комісії ухвалить тайність наряд підкомітету і ширша публіка не довідає ся про закулісові махінації.

Водозва.

Рішенням Выс. д. к. Намісництва з 9 счня 1895 р. дозволено институту „Народний Дім“ в Коломиї на збирання складок в Галичині до кінця цвітня 1895 року. Речинце так короткій, що лиш велика енергія і воля можуть допомогти виходити єго.

В маю сего року намісрямо вже приступити до будови першої часті будинку „Народного Дому“. Ціла будова буде складатися з трьох частей. Плани і кошторис виготовив місцевий архітект Діонісій Кричківський за ціною 1.000 ар., а о праці єго висказують ся знатоки з найбільшимш приваєм. Кошты будови першої часті вийсуть около 50.000 ар. На то маємо готівкою враз з вартістю каменя і гашеного вапна около 12.000 ар., не вчисляючи в се вартістю [24.000] аляду будовляного. Цяфры ті — то жертви поодинаких людей і інституцій; однак все то за мало, щоб можна приступити до такої величю, монументальної будови. О потреби „Народного Дому“ в Коломиї годі вже пригадувати, бо в будувача недостатно цілий загаль рускій Покутя; лише ся нам лиш слово до сердець щедрих сынов убогих Русин.

Братя дорогі! Не беріть нам за эле, що стільки раз витягаємо руки до Вас є помідь, бо що-ж значать старання кількох людей, сли загаль їх не споможе в труді! Лише три місяці ще вільно нам збирати прилюдно жертви. В той короткій час маємо показати, кілько в нас жганчености і зрозуміння своєї справи народно. То ж виславляючи книжочку купонів на збирання складок, просимо наших Патріотів: Приймайте їх і прибирайте як найбільше фондів на будову власної хати для бідних дітей руских, прийому для слова і справи рускої!

„Толците а отверзете ся вамъ...“ То ж чукаємо і просимо: Отворіть серця Ваші для справи народу свого! зложіть хоч по левті на жертвенику бездомних Русин памятаючи, що складаєте то для себе і дітей своїх, — дуючи на той величавий пам'ятник стови жертволюбности, даєте на прийм, в котрім бідна руска дитина не скаже, що „щастяна, що-ж має ділати? де голову склонити, не

знати, не знати!“ але благословити Вас будуть грядущі покоління!

Всяку жертву просимо присылати на руки касієра о. Николая Лепкого, а гроші збравий з продажі купонів чеками поштовыми.

За виділ інститута „Рускій Народний Дім“ в Коломиї: Іоанъ Коблянський, Іосафат Кобрянський, член почетный. Николай Лепкий, Григорій Кульчацкий, д-р Александръ Кульчицкий, Михайл Вѣлоусъ, Альбін Блонський, Іларій Гарасимович, Радислав Головацкий, Іванъ Дорундяк, Александръ Русинъ.

Рух в руских товариствах.

Виділ товариства Руских жєнщин в Станиславові на засіданні дня 2 в ст. марта с. р. полагодив між іншим отей справи:

1) Приняв до відомости, що дохід з малих вечєрниц, устроєних 14 н. ст. лютого с. р. вийсуть 23 ар. 80 кр.

2) На проєктований институт дѣвоцій зложили ласкаво Вп. пп.: д-р Т. Окуневский з Городенки 1 ар., о. мідканъ Ісид. Ганкевич з Устя еписк. 1 ар., проф. М. Рембач з Станислава 1 ар., панна В. Микієвна з Дельва 1 ар., о. крил. О. Торонський 1 ар., о. катик. М. Семеновъ 1 ар. За сї ласкаві дары складає виділ на сѣм місяці сердечну подяку.

3) Вкладчи членський за сїй рік зложили Вп. пп.: Т. Шанковска, М. Курковска, С. Ватоманска, І. Коворудова, Г. Чачковска, М. Антоновичева, М. Будановска, П. Грицишова, С. Бучинска, О. Зарицка, І. Левинка, І. Лукашевичева, М. Лѣтницька, М. Макловицева, В. Мандичевска, М. Райнеровичева, С. Слезаква, панна Г. Шанковска і Н. Шанковска, Б. Яхнова і М. Гузарова — всє з Станислава.

4) Ухвалено письменно просити Вп. членів о вирівнянє залюгаючих вкладок членських.

5) Ухвалено через часопис просити Вп. членів і Вп. земляків, щоб зложили чи-то вкладки членські чи то датив надіслати просто до товариства, щоб запобігти неточностям і опізюваням.

6) Визначено речинце на першій відчати в великій погті, а то неділю 17 н. ст. марта о 3 годні по полудні в сали любителів музики.

7) Обговорено дробно всє точа Шевченківських вечєрниц, устроєних товариством дня 11 н. ст. марта с. р.

З судовой салі.

[Процєс т. зв. польскою „оміадинами“.]

Слѣдство, ведене прокуратурою тернопільською — говорить дальше акт обжалованя — виказало, що здогади львівської поліції о істнованні тайного стоваришеня „Организаци“ і о участі в ній молодіжї тернопільської сунт правдиві. Шелюнгъ мав сказати ревизорови поліційному в часі ревизії, що таких писем, як у него, найде ся більше у Льва Хвалѣбинського. Сей Хвалѣбинський був бібліотекарєм тернопільської „Czytelni i towarzystwa Przejściu oświaty“, але сїю читальню розважав на переступленє статутів. Хвалѣб. выголошував в Czytelni і промовы політичє, котрі годили ся з засадами „Организаци“. Хвалѣб. був головним ініціатором всяких демонстраційних торжеств устроєваних молодіжю тернопільською, на котрій прайздзала також молодіж львівська. Вон устроив 31 грудня 1893 комєрс молодіжї ремієнчон і школьон, на котрім заманіфєстовано ворожє чувства супротив австрійського правительств; вон в лютом 1894 р. розкинув летучє писмо: Projekt programu stowarzyszenia narodowoproszowego, а на мурях розліпив плакаты: W 100 letnią rocznicę powstania Kościuszki, змісту революційно-національного.

Ревизія у Хвалѣбинського доконано після збаваня Шелюнга. Під камєнем коло порога мали бути сховані писма, але підчас ревизії найдено під камєнем лиш напис: Szukajcie a znajdziecie. Помимо того не найдено ніяких заборонених друкован, лиш листи від особи, маючих участь в процєсі львівськом Сосєнка, і кусини манускриптів, з котрих можна догадуватис, що відносять ся до Организаци-ін, статутів і т. п. Хвалѣбинський, сидячи в слѣдчій в'язниці, писав картки, котрі відтак найдено на підложі в'язниці, а на котрих було писанє між іншим так: „Рембіш и Урбанъ арадія; эле зє нами.“ „Впрочєм переважна част обжалованих — говорить акт обжалованя — признає,

що від 1892 р. істнувало в Тернополі стоваришєє тайне, котрого оні були членами, а в котрім Шелюнг, Хвалѣбинський, Поїцнеръ, Кшиворончка і Хабина водгравали важнїшу ролю.“

Стверджують се і свѣдєк. І так учєннє тернопільськом семінаріі учительськом Рудольф Рембіш збавив, що Кшиворончка заприсягнув єго перед статуєю Матєри Божєи на члена тайного стоваришеня, при чім вєлєв повторати присєгу, в котрій було між ванимъ сказанє „не буду держати за правительством Австрії, Росии і Німєччини“. Рембіш належав до товариства лиш кількя місяців, бо відтак виступив, почувши, як там глумлять з релігії і цєсаря. Сходним товариства відбавля ся в однім домаку на передмєстє Зарудю; на сходинах читано історію польську і обговорювано історичні подїї. В коматц товариства лежали на столі: літографована часопис „Баты“ і видавництва періодичні: Życie, Orle, Wolne polskie slovo і т. п. а також дуже часто відозви з заголовком „Rodacy“. Члєны товариства вадли часто по селах і мѣстечках, щоб там при таких нагодах, як відкрыванє читальнє, ширити идеї, означєні в статутах. Рембіш постигла кара за выступленє зь Організації-ін, бо раз напав на него, коли вертав доми, замасковані люди и добре оббили, при чім один з нападників сказав: To masz za zdradę Organizacji.

Подібні збаваня зложив другий свѣдок Франц Урбанъ, котрого рівнож записав єго перед статуєю Матєри Божєи. Збаванє свѣдків заключає прокуратуря, що головными проводирями Организаци-ін були: Кшиворончка, Поїцнеръ, Хабина, Шелюнг, Карана і Хвалѣбинський, а прочі обжаловані, являючи ся на сходинах тайного товариства, не знали о властивій цілі Организаци-ін.

О участі вь Организаци-ін обжалованих також акадєміст львівскій Вячеслав Божемокий. Вон проводив на звѣзд відпоручників Организаци-ін в 1892 р., коли то ухвалєно статуты, вадив часто до Тернополя, а з переписки, яку Шелюнг вѣв у в'язниці з Хвалѣбинським, показує ся, що Божемокий стояв в тѣсних зносинах зь Организаци-єю. Крім того в надолітї 1894 р. дучала ся у в'язниці подія, котра стверджує звяз між обжалованими. Дворець в'язниці Малкевич найшов від муром в'язниці зошит, обжалованій ниткою. Той зошит подавав собі обжалованій через вбю на нитц, але що нитка вбрала ся, то й зошит не дійшов там, де був признаний. Вєнцій кинув Малкевич пашу і просив, щоб єму віддав зошит, але Малкевич того не зробив. В зошиті були выписані статуты і проєкт тайного стоваришеня, а автором був Божемокий, бо так виходить з характеристичного почерку манускрипту.

Вкінці видивішу ролю відграв Божемокий на комєрс, устроєнім у Львові в школі Штація в честь молодіж з Познаньщани, що прибула на выставу. Промовы Божемокого і Савицького на той комєрс були того рода, що — як збавють свѣдєк — викликали обурєнє у щирых і розважних патріотів польських. Праса польска докоряла комітєтові для повтаня гостей, що дозволив на такій скандальній сцені, як відбули ся на той комєрс. Поліція львівска каже, що підчас того комєрсу промовою „настало в сали обурєнє і занепокоєнє, а молоді Познаньщани равно плакали...“ Божемокий і Савицький не випирають ся своїх промов на комєрс, лиш кажуть, що в часі выголосування промов не були цілком тверезі. Отєс був короткій зміст акту обжалованя.

Трибуналони проводять радник двору Крилицкий; ако вантаж засѣли: радник Познаньскій і Шабєнєк та секретарь Кравячєк. Обжалованє вносить прокуратор Вячеслав. Оборони підняли ся адвокаты: Лілієв, Соронь і Дулемба зб Львова та Тшчавецкий, Лидавъ і Розєвельд з Тернополя. На судѣв присяжних выловосовані: адвокат д-р Парнаєв, тра нотарь Баргардъ, Соболь і Завадський, три дѣдчє: Гамєкий, Керєкий, Вильнеръ, два посєсоры: Гроєв і Мандель, два управитєлѣ добр: Ожеховскій і Смєлявскій, та огородник Шавєръ.

По записанню судѣв постановив прокураторъ вєвєнє, щоб розправя відбула ся тайно. В имені оборонцѣв супротивав ся д-р Соронь тому вєвєню, а трибунал ухвалєв, що розправа будє явна. — Відтак адвокат д-р Лілієв звернув увагу на факт, що помим протоколатом а лавками судѣв присяжних устєвлено окреміш фотєл з напєсєю для „п. старосты“ і на нѣм засѣв тернопільскій староста п. Завадський. Присутність старосты може мати вплив на обжалованих і свѣдѣв. Предсѣдатель трибуналу відповѣв, що староста прислухує ся розправѣ яко приватний чоловѣк, а лиш за-для слоты устроєно для него окреме мѣсцє. Д-р

Поредната на „ДВАО“ и наемателство на имуществеността

ДЪЛО

на драми ріки . . . 18 гр. на нова року . . . 8 гр.
на червот року . . . 4 гр. на жовтот . . . 1 гр. 35 к.
Редакція, Адміністрація та Експедиція платять з 34
у Ватері. — Рушницю впертають са дини на поверне
застава. — Скам'яніли неспечені збілки відок моря.
Поодинокі чиселю консте 8 гр. з а.
Отодешими ярмивають са на гнати 6 гр. відок однок
зстрібти впертають са вте рубриці "Надбавка" на 20 гр. з а.
Поодинокі чиселю са на 10 гр. ріки, жовтот.

[Письмо зъ Перемышляницыны.]

Менѣ лучше видѣти уже въ дорогѣ нашихъ переселенцевъ, которыхъ несетъ въ далекій свѣтъ нужда, бракъ любви та иной злиды. Въ очахъ ихъ малюется жаль и роспука, рясый слѣзы зрѣютъ имъ лица а зѣ устъ не-

Въ нашій околиці причинивъ ся до горячки еміграційнои одень польскій „ksiadz ka-

Економічний стан нашого селянства нині дуже тяжкий. Часті неврожаї за-для нещастя елементарних — при великих тя-гарах — вичерпали всякі засоби селянства. Навіть середній господар пообдовжувався у жидів в „банків“ жидівських [по мѣсто-ках буває їх навіть по кілька в оперують

Всего того не лишь не поправить, але й не замаже ніяка політика самообману! Дійсно суща правда виявляє ся такъ ясно і заразомъ грѣшно, що всякій хочъ-бы й якъ быстро компоновані соціалізмъ не устоять ся супроти нєн. Тому-то я мы кличемо: Caveant consules!...

Правомовъ.

помѣстила вчера урядова Gazeta Lwowska ось-
таку замѣтну своимъ замѣстомъ статью:

Водъ якогось часу рускій часописеця особливо „Дѣло“ выдвигаетъ до значѣнія перторядной ксѣтіи справу одного зъ народныхъ учителей, котораго краива рада шкѣльна перене-

Оповѣданье *Т. Ветлины.*

Мы Русины хотѣли dokonce переперти своего посла и треба намъ признати, що въ тыхъ нашихъ змаганняхъ мы поступали досить солідарно. Мы заявляли свой комітетъ, зъявляли ся, раділись, перепевували ся зъ центральнымъ комітетомъ и, конецъ-квнцемъ, мене раба Божого поставивъ рускій загаль кандидатомъ на посла... Господи Боже! я цѣлюмъ не бажавъ собі тои чести, но коли голосъ загаду вложивъ на мене той обовязокъ, такъ годѣ було его не приймати...

Знайшовся хтось, що почав ширити про мене різні ложні вѣсти, приписувати мені різні блуды и прикмети не лаюючи з гѣдистію посла.. Ба що бѣльше! почали до мене приходити безименні листы, в котрых якийсь добросердечный человек з повѣтового вѣста старав ся мене наклонити до того, щоб я зрецинував з кандидатуры...

Тя безименный листы цѣлкомъ не звали мене съ пантелику. Я познавъ съ нихъ лице, що я комуся заваджаю, що зхось въ подступный способъ хоче мене старого настрашати

А рѣчь была ось якая:
Одного вечера я положивъ ся о десятѣй
годнѣхъ спати. Затасавъ лампу еголоу, а за-
свѣтивъ, якъ се у мене завсѣгды въ звичаю,
маленьку лампадку, вѣчну, оловну, котрон
тускло свѣтло розливалось по долбѣцъ, по стѣ-
нахъ, по вѣснахъ... Положивъ ся я спати —
и заснувъ. Спать я точнѣсьенько двѣ години,
бо коли збудивъ-амь ся по першѣмъ снѣ и
глянувъ на маленькій вѣшневый годинникъ.

сла за-для службовихъ взглядовъ въ одного мѣща на нѣше. Се примущу насъ въ загал-нѣйшого становища забрати гостя.

Службове перенесеніе учителѣвъ азъ державѣмъ имъ ихъ службового становища, всякихъ поборохъ и въ вынагороду коштѣхъ подорожи, застерѣгае законъ выразно дискреціональною оцѣнѣй крайнои рады школьной, а ся постановка закона наказана взглядомъ на добро школѣ, а такожъ перазъ взглядомъ на самого учителя. Де школѣй водносны поспеу-вали ся и вымагають скорой и енергичной на правы, тамъ школѣна власть муситъ мати мож-нѣсть перенести знаменитого учителя, до которо-го мавъ довѣра, що тѣ водносны скорѣ и рѣ-шучо направити. Учителѣвъ, на которого уважъ такий воднаучуючій выборъ, може се перене-сеніе бути перазъ дуже немиле и небажане, а однако взглядъ на добро школы муситъ тутъ переважити надъ личною выгодною и примхою того учителя.

Суть зновъ случаѣ, въ котрыхъ учитель способный и ведучій себе дуже добре, найшовъ ся середъ тяжкихъ мѣщевыхъ водносинъ. Тѣ водносны заострюють ся часомъ цѣлкомъ безъ его вини въ той способѣ, що для него есть великимъ добродѣйствомъ, если зверхна власть перенесе его на нѣше мѣще якъ найскорше и соотворитъ ему тѣмъ самымъ прятѣйшій услѣ-вѣ дѣлани. Се ще болѣше потрібно въ тѣхъ случаяхъ, де учитель въ заостреню тѣхъ мѣ-щевыхъ обставинъ не есть такожъ безъ яконѣ-вини, де согрѣшитъ прудностію, недостаткою такту або взагалъ непорозумѣнемъ своего ста-новища. Було бы надто остро и безаглядно потягати его за се заразы до дисциплинарной одѣальности; було бы для него небезпечно, полишати его далѣше на тѣмъ самѣмъ мѣщи и выставлѣти на далѣйшій конфліктъ, въ ко-рыхъ самъ мѣщъ бы доуспѣти ся тяжкихъ провѣнъ. Въ тѣхъ случаяхъ власть переноситъ учителя въ его власнѣмъ интересѣ, которо-го водъ самъ не все розумѣе, и даъ тѣмъ доказъ свои починности о него и о добро школы.

Зъ товъ причины случаѣ переносенія за-для службовихъ взглядовъ, наказанъ такъ ро-вными оцѣнками, муситъ бути розмѣрно не рѣд-кѣй. Однако зъ природы рѣчи выплывае, що власть, котра ихъ заряджуе, не може толку-вати ся въ ихъ причинѣ и не може того зро-бити наватъ тогдѣ, если рѣчи въ яконѣ часо-писи представлено въ хибѣмъ свѣтлѣ. Пере-важна болѣшность перенесенныхъ учителѣвъ при-мае се зарядженіе безъ водказуваня; дежѣ дають причину некоторымъ публичнымъ часо-писямъ до загалнѣйшихъ жалобъ ча безгляд-нѣмъ власти, котрѣ мавъ бы може деяку осно-ву, если бы цѣлю школѣнства не була шко-ла, лише учитель. Однако дунають ся вы-падки, що перенесенный учитель прибѣрае се-бе въ тогу жертвы политичныхъ интригъ. Роблять се часомъ Русины, але роблять и Поляки въ тѣхъ повѣтахъ, де школы пере-важно рускѣ, або инспекторъ есть Русинѣмъ. Въ такий великій административнѣ, якою есть школѣна, такий жалобы — хочъ рѣдѣй — суть однако явищемъ періодичнымъ, дуже добре знавшимъ и нѣкого не двувають. Натомѣсть двѣ-нѣйшій фактъ, що якась часописъ подноситъ таке явище до значѣня першорядной политич-ной квестіи, домагаючи ся поясненъ и толко-ванъ, о котрыхъ зъ горы знае, що ихъ не одержитъ и роблячи натискъ на администратію, котра мусѣла бы розирати ся, если бы ен подѣластнѣй находили трибуналъ на свои жало-

бы денде якъ въ нѣй самѣй и если бы водъ-свои зверхновъ власти могли домагати ся, що-бы кожду ихъ кривду мнѣму — або наватъ прапустѣмъ дѣйстви — розбирала не зъ рѣче-ного становища, але въ свѣтлѣ политичной квестіи.

Не хочемо нинѣ входить въ разбѣръ цѣ-лои повисшонъ статьи въ урядовѣй газетѣ — въ разбѣръ наведенныхъ тамъ аргументѣвъ за-потребою переносити учителѣвъ безъ подаванъ мотивахъ наватъ тогдѣ, якъ бы тѣмъ чинило ся учителямъ особисто кривду. Мы вкажемо-лишь на одво, а именно, що урядова Gazeta Lwowska, уважавши за водновѣдне выступати зъ полемикой противъ "Дѣла", не мала на-стѣлько цѣлѣйной водваги, чтобы предметъ спору поставити вѣрно и ясно.

Gazeta Lwowska — якъ бачимо — рѣчь представляе въ той способѣ, що "Дѣло" дви-гае до первостепенного значѣня справу одного учителя народного, которога рада школѣна зъ-взглядѣвъ службовыхъ перенесла "зъ одного мѣща на друге". Чи се представленіе рѣ-чи есть вѣрно, се осудитъ читателѣ въ свѣтѣ на-шихъ статей въ справѣ перенесенія сталого учителя зъ Николаева надъ Дивстрѣмъ до Ска-вины за Краковѣ. Намъ же-жъ въ сѣй справѣ ходало не лишь о перенесеніе учителя "зъ од-ного мѣща на друге", але й о перенесеніе учи-теля Русина зъ Руси глубоко на Мазуры! До перекиданія учителѣвъ-Русинѣвъ "зъ одного мѣща на нѣше" мы привыкли, але доси того "нѣше мѣще" все-таки бывало на Руси, въ Галичинѣ всхѣдѣй — а теперь "нѣше мѣще" знайдено для учителя Русина ажъ за Кра-ковѣмъ, де вѣнъ и численна его родина знай-дутъ ся на заточенію — и середъ чужого на-роду нѣ слова рѣдного не почують, нѣ церкви своего обряду не знайдуть... А прецѣмъ здаеся намъ, що при переносеніи учителя зъ одного мѣща на нѣше можна бы знайти того "нѣше мѣще" мѣжъ тысячами школѣвъ въ Галичинѣ всхѣдѣй...

Колѣ-бъ Gazeta Lwowska була рѣчь пред-ставила вѣрно, тогдѣ для читателѣвъ ен зо-вѣсмъ не було бы рѣчию "дивною", длачого "Дѣло" справу перенесенія одного учителя "подноситъ до значѣня первостепенной по-литичной квестіи". Але Gazeta Lwowska не могла здобутися на стѣлько цѣлѣйной водваги, чтобы сконстатувати фактъ перенесенія учи-теля Русина зъ-надъ Дивстрѣа за Краковѣ, а по-лемизуючи зъ "Дѣломъ" при замовчанію сути спору — лише "надувае" своихъ читателѣвъ... Чи годитъ ся такъ поступати урядовѣй часописѣ, полишаемо се осудова читате-лѣвъ. А самъ той фактъ, що Gazeta Lwowska не мала водваги сконстатувати, що тутъ спѣръ иде о переносеніе учителѣвъ-Русинѣвъ зъ Руси на Мазуры, — стверджуе, що справа, о котрой писало "Дѣло", такъ есть политичною квестією первостепенного зна-чѣня для руского народу...

Рада державна.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты послѣвъ-зачала ся генеральна дискусія надъ проектомъ реформы податковѣй.

До голосу при генеральнѣй дискусіи за-писавъ ся крѣмъ наведенныхъ вже 37 послѣвъ, ще новѣй десятокъ послѣвъ, такъ що загалъ-не число записанныхъ до голосу бесѣдникѣвъ доходить майже до пѣтъ сотѣвъ, тожъ можна догадувати ся, що не всѣ записанѣй придуть до голосу. Генеральна дискусія мавъ вестися на чотирѣхъ засѣданіяхъ: во второкъ середу, пят-ницю и суботу. За той часъ будутъ поданокѣй-клубѣй нараджуватися и ухвалѣть внесенія на поправкѣ, якѣ будутъ поставленѣ при специаль-нѣй дебатѣ.

Резерентъ предложена д-ръ Беръ пред-ставилъ загалнѣйшій начеркъ австрійского зако-нодательства податкового и обговорювавъ сучаснѣй реформы податковѣй, котрѣ именно въ Саксоніи и въ Прусіи буда переведенѣй взбрѣено. Даль-ше замѣтивъ бесѣдникъ, що реформа запевняе-селянамъ значай оуспѣхъ податковѣй, и въ на-слѣдокъ того много селянъ втратитъ свои до-теперѣшнѣе право wyborче. Зъ товъ причинъ треба буде законъ доповнити. Вкѣнци водкли-кавъ ся д-ръ Беръ зазывомъ до палаты, чтобы велике дѣло реформы ухвалила ще сен сесіи.

Пос. Кайцль заявивъ, що въ дискусіи податковѣй бере участь лишь зъ тѣмъ застере-женіемъ, що право краѣвъ короны чешскѣй до ухвалюванія податковѣй не выгасло. Пѣсля гад-ки бесѣдника, реформа замагае до вышого опо-даткованія населенія. Мавме обвинженіе подат-ковѣй есть позбѣне и есть лапкою, на котру дають ся злѣпѣти дураки. Податокъ особисто-доходовой уладжено въ той способѣ, що за-безпечено интересъ клясовѣй. Вкѣнци за дѣ-нового закона податкового многои горожанѣ тра-тять право wyborче въ той порѣ, коли народѣ-домагае ся розширенія права wyborчого. Ту справу бажали въ комисіи поминути мовчки, натомѣсть интересъ болѣшомъ посѣлости и ве-ликого промыслу забезпечено дуже добре.

Пос. Фусъ боронивъ проекту, зазначу-ючи, що до голосѣвъ молодѣ-ческихъ не треба прикладати болѣшомъ ваги, бо сторонницѣво мо-лодо чешке выразно заявило, що буде снянѣти кожду болѣшу праву кодификаціи. Вкѣнци домагавъ ся, чтобы при реформѣ уважлѣдено-интересъ громадѣй.

Пос. Лѣцатто тон гадѣн, що переробле-ный Плевѣромъ штѣйбаховскій проектъ ре-формы податковѣй есть лихомъ для середного стау.

Пос. Кайзеръ радѣй, що буде введенный прогрессивный податокъ доходовой, и що въ-квестіяхъ податковѣйхъ настане явище.

На тѣмъ перервано засѣданіе. Слѣдуюче засѣданіе палаты въ середу.

Въ справѣ реформы wyborchoй стрѣчаемо въ газетѣхъ шо-разъ скупѣйшій вѣсти, бо цѣла акція, обмежена теперь лишь на подкомитетѣ, покрыта грубою сло-новою тайны, зъ-поза котрой дуже тру-дно прѣдтерѣсь якѣй небудѣ вѣстѣй. Neue fr. Presse подае таку вѣсть: "Въ середу вечеромъ подкомитетъ для реформы wyborchoй буде про-довжати свои нарядѣ. Зъ того, що говорятъ въ кругахъ парламентарныхъ о успѣху тѣхъ нарядѣ, показуе ся, що цѣла робота рѣвна нулѣ. Въ подкомитетѣ вѣла ся дискусія зновъ на но-во надъ всѣми звѣстными вже проектами, а водѣка дошнѣхъ засѣданъ прѣвѣячено квестіи палатѣй робѣтничыхъ. Головна причина безу-спѣшности всѣхъ тѣхъ дебатѣй лежить въ тѣмъ, що кожде внесеніе, чтобы надъ нимъ або тѣмъ предложеніемъ зарѣдѣти голосованіе, бывае водкидане болѣшностию подкомитету. Подкомитетъ оминае нарѣкомъ всяке голосованіе, бо побѣюе ся, що по водкиненію якого конкрет-ного предложена могла бы переголосована менѣшность водмовити своего дальшого спѣдѣла-нѣя, а вѣдно зъ коалиціонныхъ сторонницѣвъ заступленыхъ въ подкомитетѣ не хотѣло бы брати на себе одіомъ, що свою абстѣнен-цію зробило неможливыми далѣйшій нарядѣ подкомитету. Хочъ и якъ невдоволенѣй — каже хитро N. fr. Presse — зъ тѣхъ безцѣльныхъ нарядѣвъ въ нѣмецко-либеральномъ сторонницѣвъ, то все така переважае поглядѣ, що годѣ пер-дчасно давати товчѣкъ до збрѣаня нарядѣ и що треба выждати ще хвилѣву, доки подкомитетъ не ухвалѣть чого небудѣ, хочъ бы та ухвѣла мала бути и цѣлкомъ негѣтивна. Кн. Виндштрѣцъ обѣтае якъ передъ тѣмъ такъ и теперь при своихъ высказѣхъ, що муситъ при-йти до реформы wyborchoй Маркѣвъ Бакегемиъ общѣе предложити въ якъ найкорѣтѣмъ часѣ статистичный матеріалъ. Гр. Гогенвартъ все ще мабуть не мѣгъ рѣшити ся на нѣякій проектъ, надѣлючій ся до принѣтѣя." А о Пола-кахъ не згадуе нѣкого N. fr. Presse, хочъ пев-но и ихъ поглядѣ на справу реформы wybor-choй не суть безъ впливу.

Надъ справою реформы податковѣй за-чала ся въ палатѣ генеральна дискусія, а ро-вночасно ведутъ ся нарядѣ надъ неко въ-клубѣхъ сторонницѣвъ. О тѣхъ нарядѣхъ вклю-бѣхъ хочемо поговорити, а именно о нарядѣ въ колѣ польскѣмъ.

Майже вѣдѣна сесія галицѣкого сойму не перейшла, чтобы не порушено на нѣй квестіи податковѣй. Дискусія надъ тою квестією була болѣше або менше рѣзка, водновѣдно до того, въ акіи способѣ уклѣдала ся водносны мѣжъ-краѣвою дирекцією скаргу а болѣшомъ посѣдо-стію. Потѣсавуля крѣше зъ горы, зачали енер-гичнѣйше статьи залеглости податковѣй, а вы-крывати и карати прѣступства скарѣво-дохо-довѣй по горальнѣхъ, — можна було почути въ

що чакавъ на столѣку менѣ въ головахъ, була-якъ-разъ двѣнадцѣта година. Я наставивъ уши и ставъ прислухувати ся: мой великій столо-вый годинникъ стоялъ тихо, не чалавѣвъ, якъ се его звычайно, повѣльно, флегматично, при-мно... Я пригадавъ собі, що забувъ-амъ его накрутити. Отже встану зъ лѣжка и йду по-при вѣнѣ до комоды, на котрой стоялъ зга-данный годинникъ. Мимовѣльно глянувъ я въ вѣнѣ и — замеръ ажъ страху! У вѣнѣ загля-дало янѣсь страшноеще, вусате, цѣлѣхате, зъ червоными якъ гранѣ лицевѣмъ, зъ розтворенымъ ротомъ, зъ которо-го видѣлились двѣ ряды зѣ-ро-ныхъ бѣлыхъ зубѣвъ, а очѣ зъ-подъ наѣже-ныхъ бровѣвъ зъ найболѣшымъ бачилось напу-женіемъ слѣдѣти, що дѣе ся въ комнатѣ... де-що лежить... По обѣхъ сторонахъ головы опи-ралось о шибѣ двѣ руки зъ стисненными до ку-пы пальцами. Цѣлѣй той пысокъ выдаваеъ ся менѣй якимъ-сь квадратнымъ, величезнымъ, лепешенымъ... Може въ пять секундъ предметъ моего страху воддаливъ ся водъ вѣнѣ и цѣзъ.

Колѣ-бъ наватъ середъ бѣлого дня хтось чужій вѣстромѣвъ лице ненадѣвно въ вѣнѣ, то я думаю, що для хатного чоловіка була-бъ се рѣчь не конче приемле. Ну, а середъ но-чи, для чоловіка, що забудѣвъ ся зѣ сну, уви-дѣти въ вѣнѣ незнакомо лице [та ще яке ли-це!] — то вже таки категорично рѣчь немала, хотѣй-бы чоловікъ бувъ и якъ сильныхъ вер-бѣвъ... Признаю ся — я перелѣкавъ ся такъ, що наватъ не мѣгъ крикнути. Я присѣвъ на крѣселѣ, выпивъ склянку зимнои воды — и прийшовъ до себе.

Перша думка була у мене: Хто бы се мѣгъ бути? Чи се може мѣра, вѣнѣйшій при-видѣ? Однакъ я вѣного подобного до сего часу не видѣвъ... Злодѣй? разбѣйникъ? вѣнѣйшій на-падѣ?.. Можлива рѣчь! Я вѣдѣе, бездѣтнѣй, — мѣгъ бы хто думати: богатѣй, маю грошѣ, ну, и о нападѣ не дорого... А може злодѣй

пришли красть конѣ?... Я перейшовъ ся двѣ разы по комнатѣ.

Коло лѣжка въ головахъ стояла у мене шабля, стара, предковѣйна, козацѣка... Ще прѣдѣтъ мой выкопавъ ен, якъ оравъ подѣ-грѣчку давне побѣвѣнѣе, и водтакъ она стала переходити у насъ зъ рукъ до рукъ я глянувъ на неѣ в водвага вступила въ мене. Въ одву мѣтъ я взувъ ся, одѣгнувъ ся въ каноту, взявъ шаблю въ руку [памятаю, якъ менѣй при тѣмъ-пришла до головы думка: "Ну, не послужила ты менѣ сестрице до сего часу, але вже нинѣ зрѣбѣшь менѣ прислугу!!!"] и выбѣсъ на двѣрѣ. На двѣрѣ тѣхѣ, хочъ макъ сѣй. Тепла лѣтна нѣчь, мѣсяцъ бузъ въ повѣтъ, но вѣбъ тагнульсь пошарпанѣй хмары, зъ межѣ котрыхъ миглѣли зорѣ... доволѣа всѣо видѣно. Я подѣйшовъ до-дверей стѣнѣвъ: конѣ хрупають сѣно и чути-выразно, якъ парубѣкъ рѣвно сопе, спѣтъ бла-женнымъ своимъ Нѣкого не видѣно, нѣ чути... Цѣ-жъ бы се було?

Я вышѣвъ на улицу. Улицѣй иде поузъ-мое обѣясте, проста якъ стрѣла. Выходитъ зъ-сѣла и иде въ поле та ажъ геть далеко знер-тае ся на бѣкъ. Я ставъ доволѣа розглядѣти-си, ставъ прислухуватися, та й тутъ все спо-кою, тако... Однакъ по доволѣмъ напружено-зору доглядѣвъ я може на тысячу кроковъ водъ мене якусь чорну постѣтъ, що рухалась-середѣ дороги въ стѣровѣ водъ поля... Се му-сѣтъ бути скотина або чоловікъ! — подумавъ я. Мѣсяцъ, якъ-разъ вышѣвъ зъ-за хмары и канувъ цѣлѣй свой свѣтъла на туманѣйшѣй се-редѣ дороги постѣтъ. При тѣмъ я увидѣвъ вы-разно зачерка чоловіка, я увидѣвъ, якъ у него водъ одного плеча я зувѣлъ стѣрчала ясна, блѣскуца стрѣла... Се когутѣйшій пера... се ба-гнетъ... се шандарѣ... Ось оно ятъ! Менѣй на-разъ розвѣяно са въ головъ. Се шандарѣ-бузъ у мене подѣ вѣнѣмъ и вѣнѣ то набавивъ

мене такого страху. Я все ще стоявъ на улицѣ и двѣвъ ся въ даль, — багнетъ все ще бли-щавъ до мѣсяца, а людѣка постѣтъ все руха-лась, все меншала, вкѣнци зникла. Мѣсяцъ зай-шовъ за кляпотъ чорной хмары и наразѣ по-крыла дорогу густа темнѣта. Я обернувъ ся и повѣльнымъ крокомъ пустѣвъ ся до дому... Вѣдѣмъ взяли ся зводѣкѣсь двѣ вартѣвники.

— Хто то? — крикнули оба разомъ ме-нѣ за плечѣма.

— Я!

— Що за я?

Въ одву мѣтъ вхопивъ мене обѣручѣ одѣвъ хлопѣще, а другій ставъ приглядѣтисѣ менѣ въ лицѣ.

— Тажъ то вѣгомѣсть! — клякнувъ той, що приглядѣвъ ся. — Що робѣте, вѣгомѣсть, о сѣй порѣ на улицѣ?

Другій заразъ мене пустѣвъ и ставъ пе-репрашати за свою "некрѣчѣсть", а оба при-тѣмъ зъ почестію звернули свои очѣ на мою закрывлену шаблюку.

— Чекайте но хлопѣцѣ! — обѣзѣваеъ ся я, — чи не переходѣвъ тутъ хто улицѣю? У мене хтось вѣштаеъ ся на подѣворѣ и загля-даеъ у вѣнѣно...

— Нѣкого мы не видѣли. Мы стояли он-тамъ подѣ лицевѣмъ коло церкви, то якъ бы хто вшѣвъ улицѣю, були бы мы певно ви-дѣли...

— А шандарѣ вы наватъ нѣгдѣ не здыба-ли? — спѣтаеъ я тѣмъ-жъ тономъ, мѣвъ-бы-мъ хотѣвъ той выпадѣкъ замельдувати заразъ до-жандармеріи.

— Нѣ! Шандарѣ бузъ вчера въ нашѣмъ сѣлѣ, а нинѣ, Богъ знае, де вѣнѣ обертаеъ ся...

Парубѣи мали охоту побалакати зѣ мною-ще довгенько, они выпѣдали на рѣнѣй зѣдогады и давали рѣнѣй рады, — одѣвъ наватъ замѣ-тивѣвъ, чи не слѣдъ бы задѣловѣти "нѣ-гвалѣтъ", але менѣй зачинало бути холодно и я вернувъ

до себе до хаты та лѣгъ назадѣ на давне мѣс-це въ постѣли.

Зновъ вузѣлъ! и якъ тутъ его розвѣзѣ-ти?... Вартѣвники не мали причины брѣхѣти передо мною. И що-жъ се могло бути? Зновъ-приходили менѣ до головы вѣнѣйшій привидѣ, страхи, мары... Довго я не мѣгъ заснути и ду-маеъ сѣкъ и такъ... Ба, кобы я не бузъ ви-дѣвъ на дорогѣ людѣскои постѣти зъ когутѣи-ми перѣма и зъ полнокуючимъ до мѣсяца баг-нетомъ, то бы-мъ певно бузъ рѣшивъ ся за-привѣдомѣ... А такъ — я вѣставѣвъ ся такъ въ тѣмъ сильномъ пересѣдѣченію, що то бузъ шандарѣ, хочъ я й не мѣгъ собѣ вѣякъ вы-яснѣти: якъ вѣнѣ мѣгъ перейти улицѣю такъ, чтобы вартѣвники, котрѣ стояли на тѣй самѣй улицѣ, его не видѣли або бодаѣй не почули его-кроковъ... Що вѣнѣ бузъ въ сѣлѣ день передъ-тѣмъ, се, по мойѣй думцѣ, нѣчо не значило. Той самъ або другій мѣгъ прийти на другу-вѣнѣ зновъ... Але чого вѣнѣ заглядаеъ у мое-вѣнѣно? Чи вѣнѣ мавъ такий Wink, чи зрѣбѣвъ-се зъ власнои волѣ, зѣаблѣный свѣтломъ, що-пробѣвало ся крѣвъ мое вѣнѣно? Богъ его знае! Въ тѣмъ часѣ, коли про мою особу, якъ пи-савъ менѣ мой безименный корреспондѣнтъ, такъ багато говорили, могло рѣзно бути... Вѣд-такъ я й забувъ про сю пригѣду.

Тую лишь змѣну зрѣбѣвъ я у себе, що-заразъ водъ другои ночи нѣколи не забудѣвъ-я заслонувѣти вѣнѣа мою комнѣтѣ, и то гру-быми занѣвѣсами, ну — и роздобувъ-амъ собѣ-песѣнка та й выдѣдуваеъ его на великого и лю-того пѣа, котрый теперь все гавкае на мойѣмъ-подѣворѣ — и якъ бы якіи непрѣшѣный вѣч-ный гѣсть набравъ охоты зайти до мене, то мой Брисъ заразъ даеъ бы менѣ о тѣмъ-знати.

сойми галицких р'в'зку дискусію податкову. А коли найшовся міністер скарбу, що поважився прилюдно в парламенті назвати лихо по имени и зроби́ти хочь приверий але неоспоримий, бо на статистичних датах опертий, закид о галицких дефрандантах доходу скарбового, тогді, розуміє ся, загуркоті́ли громи. Не було то так давно, але все таки змінили ся часи. Настала коаліція и теку міністерства скарбу обявля коаліційний міністер. Сей міністер вміє оминати непотрібний дразнення, аменіа коаліційних союзників, але натомість хоче перевести широкий план фінансовий, як н. пр. реформа податкова, ревізія катастроу ґрунтового, монополі спирітуса. Як довго міністром скарбу був містер-годак, так довго не треба було дуже журитися планами фінансовими, бо міністер, якь говорено сего року на пирі, не спускав з очей інтересів Галичини, але тепер пора самим подумати о собі. Тож на сегоднішній сесії соймовой пос. Менциньскій порушив kwestію контингенту податку ґрунтового. В добре умотивованій промові выказав пос. Менциньскій наді́вну высоту контингенту, котра мусить уміно вплинути на відносини р'льничий, и домагав ся, щобь правительство при надходячій реформі податковій и ревізії катастроу ґрунтового зменшило той контингент. Сойм одоголосно одобрав внесенє Менциньского и ухвалив дотичну резолюцію до правительства. Розуміє ся, щобь резолюція мала успіх, треба и енергично підперти. Тою енергичною підпорою мало заняты ся коло польске, котре яко делегация галицкого сойму, такь бодай раз-в-разь зазначають польскі послы, по выно звертати пильну увагу и выконувати ухвали галицкого сойму. Пос. Козловскій переняв ся тою ухвалою соймовою и вже в двох случаях старав ся и зазначити у Відні, аменіа в комісії бюджетової порушив пос. Козловскій потребу зниження контингенту податку ґрунтового, але міністер Плевер дасть на се такь выминаючи відповідь, що ажь самь пос. Козловскій, будучи референтом, уважав потрібним се зазначити и немов зроби́ти з того док'рт міністрови. Вь колі польскім же пос. Козловскій поставив навіт конкретне внесенє, аменіа, що коло польске ажь тогді перейде до спеціальної дебати надь реформою податковою, если правительство прирече зменшити контингент податку ґрунтового.

Отсе уважали мы потрібним розповісти, передь представленьем дальшого ходу тої справи. Газеты польскі розписували ся з разу широко о дискусіи, яка вела ся вь колі польскім надь реформою податковою а пос. Д. Абрагамович вь ефеазою підієсь вь колі: вай загаль знає, якь основно коло застановляє ся надь реформою податковою и якь ему лежить на серці добро податників. Наразь в'єсти про дальші нарады коло зачали притихати, а вь нинішнім числі Dziennika Pol. читаемо таку телеграму зь Відня: „N. fr. Presse подає подр'бности о одоголосно відкиненім вь колі внесеню пос. Козловского вь справі реформи податкової. Зь причини важныхь взглядовь тактичныхь уважано се внесенє дов'рочнимь и д'лятого у всіхь польскахь газетахь не було о н'їмь згадки. Недискредіа, поповнена при помочи N. fr. Presse зробала прире враж'нє.“

Недискретна в'єсть N. fr. Presse така: „Вь колі польскім відкинено по довгій дискусіи внесенє Козловского. Се внесенє було такє: Коло польске переходить до спеціальної дебати надь проектомь реформи податкової лшь підь тымь условіємь, если правительство зь огляду на положенє р'льничь заявить, що готове зменшити контингент податку ґрунтового. Вь часі дискусіи сконстатовано, що правительство не хоче акцентувати такого усл'в'я; кр'мь того выразно зазначено, що при новімь катастроі грозыть Галичині радше небезпечность повешеня вышней квоты контингенту податку ґрунтового, бо тогді вь краяхь альпейскихь мусіли бы справедливо бути зменшені татари податкові. Тй и нинішнотвы словукали коло польске відкинути одоголосно внесенє Козловского. Коло пор'шило ся, голосувати за переходомь до спеціальної дебати, и застерігає собі, kwestію податку ґрунтового порушити вь своїмь часі, независимо відь реформи податкової.“

Отсе, видимо, практичний зорець kiwani palcem w buse. Хочь бы вь соймі ухвалено и не знати яку енергичну резолюцію до правительства вь жизненныхь справахь, то взгляды тактичнй, а радше опортунізмь велзть мовчати. Бути може, що се поведєньє коло польского буде для кого взорцемь „активной“ політики...

Посл'дними часами заговорено вь кругахь парламентарныхь о змінахь вь кабінеті, а аменіа м'жь нимамь о уступленю міністра просв'ты Мадейского. Вправді підьурядово заперечено той в'єсти, але помимо

того она не перестала бути предметомь дискусіи. Фактомь єсть, що ставовиско міністра Мадейского відь часу, коли то пос. Люегерь выступив зь своєю Nichte der Coalition, дуже захитане, а якь говорить, то деякі члєны коло польского задумали заступити міністра Мадейского д-ромь Божьянськимь. Щобь заперечити тымь поголоскамь, немовь то вь самімь колі веде ся нитрига противь міністра Мадейского, а зь другої сторони щобь скр'пити его ставовиско, дали втера члєны коло польского беккет вь честь міністра Мадейского и Яворского. Сей беккет мавь ц'ль: поговорити — якь зазначивь презєсь коло Залєскій — свободно о неодн'їмь, що лежить на серці. Отже коло польске віддуває адячєсть и поважанє для міністр'в, бо они в'є бажания и заходы коло польского чинно підпирают, прич'мь мусять поборокувати многі трудности. Вкінці заперечивь Залєскій, що коло не покидаючи своихь засадь и традицій, вытравєє при коаліції, бо коаліція єсть забороломь суверенит'в амагань радикальныхь. — Міністер Яворскій заперечивь, що міністер Поляки бажають заперечити підпирати амаганя и бажания коло. — Міністер Мадейскій зазначивь трудности міністр'в Поляков вь теперш'н'їмь кабінеті. Мусять пам'ятати на од'єчальность за прийаті на себе обовязки правительственной супротивь ц'саря, державы, краєв и исторіи; мусять пильнувати, щобь тй політичнй засады, відь котрыхь коло на разі відступило за-д'ля ареалізованя програмы правительственной, були безпечно заховані яко скарбь політичнй; а вкінці мусять дбати, щобь засада рівнои вартости всіхь чинниківь коаліції не була захитана. Д'лятого потрібно, закінчивь міністер, щобь м'жь коломь а міністрами Поляками було дов'єре и ш'рбєсть. — Беккеть закінчивь ке Ручка toastомь: „Kochajmy się!“

НОВИНКИ.

— Товариство „Рускихь женщинъ“ вь Станиславові пригадує ся ласкавої пам'яті своихь члєнов и Вп. Земляковъ вьзгалъ и просить о виробнаніє залягающихь вкладокь и надєсланьє за б'жучій р'вз зь огляду на маюче нагустити отворенє д'вочого институту. Просить ся якь вкладки такь и датки присилати просто до товариства, щобь оминуги непотрібногь оповізованя. — *Видь вид'ля.*

— Зь Кракова пишуть намь: Надзвичайний загальний зборь читальнй „Просв'ты“ вь Кракові відбудуть ся вь нед'лю дня 10 н. ст. марта о годінй 6 ой вечеромь. На д'євн'їмь порядку стонть: 1) Доповненє вид'лу и 2) внесенє члєнов.

— Концертъ „Зорь“. Вь нед'лю дня 3 н. ст. марта відбудуть ся вь великій салі Народного Дому концертъ заходомь товариства рускихь ремесленник'в „Зоря“ на дох'дъ фонду будови власного дому „Зорь“. Вь концерті, о котр'мь бес'да, взяли участь славно-зв'єстий Русинь-артасты сцєны Скарб'вского театру п. Саломея Крушельницка и п. Александрь Мшуга. Участь сихь артист'в-сл'в'ак'в була вже сама собою точкою, що могла заинтересувати якь найширшій кругь любителейь музыки, а если додамо, що и єв'єцкє товариство „Львовскій Боянъ“ пос'л'ило — якь звычайно — охотно зь своєю сп'бучастью вь корєсть красной ц'лы, то чей же не здивує н'кого, що о 7 ой годінй вечеромь салі Народного Дому була майже переповнена публикою.

Концертъ розпочато удачною композицію Н. Вахнянина „У сн'ї я сн'явъ“, котру відєсп'вавь музыкальнй хоръ „Боянъ“ підь управою свого нового д'р'єнта о Остапа Нижанковского зовс'їмь поправно и вдовольчю. У о. Остапа Нижанковского подивляли мы все спос'б'в, зь якимь вінь вміє використати в'єфь найкрасшій естетично и наїефектов'їшій м'єц'я композицій, котрі д'р'єтує; впроч'мь зв'єстий в'єфь уже відь давна яко знаменитий, може найзнаменитшій д'р'єнтъ м'жь теперш'ними рускимиь музыками, то й не диво, що ся перша точка програмы — м'їмо того, що хоръ робить враж'нє не зоб'єзпаного ще належить зь собою — выпала дуже добре. М'шаный хоръ „Боянъ“ відєсп'вавь яко третю точку програмы творь польского композитора З. Носковского зь его оперы чи м'єлодрамы Chata za wsia підь заголовкомь „Хоръ цигановъ“ (вь руск'мь перекладі). Хотя и противный выконуваню вышнєк'в зь оперы на концертной естраді (бо они вымагають костюм'в, декораций и грим), то однакь на честь знаменитому м'шаному хор'в „Боянъ“ якь и его д'р'єнт'в, а такожь и акомпаніаторовь фортепьянову п. Нагайзерови, котрий дуже швидко поборовавь техничнй трудности, акими акомпаніментъ до сего твору переповнений, мусить ся признати, що выконанє сєи точкы (зь выимкою х'ба за в'єльного темпа вь посл'дній часті) було такь ааменитє, що с'л'вамо его на жадаєньє публики ще разь. — Артисты павна С. Крушельницка и п. А. Мшуга відєсп'вали два дуєты, одинъ зь оперы Лисенка „Розд'яна н'чъ“, а другій зь оперы Аргимовского „Запорожець за Дунаємъ“. Злишнимь х'ба було бы розписувати ся о чаруючій сн'їв'ї тої артистичной пары, на се не найде ся сл'в'в, котрыми дад'єсь бы достаточно віддати враж'нє, якогь д'знає ся слухачи ихь сн'їву, тожь и не буду довго розводити ся, а скажу лише, що по кожд'мь зь тыхь дуєтовь не було оплескамь в'єнда и нашй артисты мус'єли вь друге сн'ивати. Хоръ мужескій Лавровского „Корона“

выпавъ не менше удачно якь и першій „У сн'ї я сн'явъ“, а на закінчєньє відєсп'вамо „Верховину“ Лисєяка, до котрой акомпаніаментъ фортепьяновий на 4 руєи доробивъ О. Нижанковский, а відогр'али его дуже поправно, хочь м'єц'ями надто єтерично, павночки III и II. — Загальнє враж'нє, якє зробивь он'гдашній вечерокъ, було дуже користнє; вь продукціяхь хоръ „Боянъ“ видко було великій поступъ на передь и майже кожда точка програмы зраджувала, що тамь трактувє ся музику на серію, а найнов'їше поводженє повинно х'ба заохотити „Боянъ“ до дальшого прац'в вь напрямі поважного трактованя штукы, а публику до численної фреквенції на того рода продукції якь он'гдашнє. А под'бна нагода небагомь наступитъ: Ще сего м'єсяця відбуде ся великій концертъ вь честь Шевченка; „Боянъ“ приготуємь к'лькє вєсєд'в'анокъ, а м'жь нимь на перш'мь м'єц'я буде выконанє нової композиції нашого многонад'їного композитора Р. Топольницкого до сл'в'в Т. Шевченка „Хустина“. Се р'вз на большій раз'м'єр, написана зь великимь таланомь, сольову партію сопраноу відєсп'ває п. Крушельницка, хоръ и оркестра будуть имов'єрно добре держати ся, а если додамо, що вь концерті возмєє участь и п. Мшуга, то х'ба не помп'ламо ся, сли припустимо, що зь огляду на доб'ру програму, ц'ль и силы выконуючій, салі Народного Дому повинна бути переповнена. — По он'гдашній концерт відбудуть ся вь комнатахь Народной Торговл'в комерєв, до як'їхь чась вєсєло бавлено ся. — *Д. Станиславскій.*

До повнєшого справозданя зь музыкальн'ї части концерту „Зорь“ мы дод'ємо відь себе ще про декламацию. Члєв „Зорь“ п. А. И. выголосивъ [але лшъ „выголосивъ“] стихъ Маркіяна Пашкевича „Побратимови“, а павночка Ол. Д[анілюковна] відєклємывала гарно стихъ Федьковича „Воскрєсна Б'ляне“ а відтакъ на жадаєньє публики ще й Шевченкову поезію „Розрита могила“ [подекуды було лшъ х'бнє акцентуванє сл'в'в]. Павночка Ол. Д. представила ся вь-перве публ'ц'ї яко одна зь спос'б'їшн'їхь декламаторокъ середь нашого ж'єн'цтва.

— Зь Рогатина пишуть намь: М'жь д'єками в'згалъ велика б'да и нужда, а показує ся се зь того, що на пр. зь ц'ьлого Под'ля удають ся д'єки до в'єтнующего вь Рогатині відь 1884 року комітету д'єковського зь прос'б'амь о матеріальну пом'б'ч. Многій зь нихь перестали платити члєнскій вкладкы, бо нема зь-в'єдки. Дня 21 н. ст. лютого відбудо ся вь Рогатині зас'єданє комітету при участі к'лькохь д'єков зь провинціи. Ухвалено одоголосно выслати депутацию до ц'саря и міністра в'єроиспов'дань зь прос'бою письменною и устною, щобь д'єков над'єлено дотациєю зь державныхь фонд'в. Зь огляду на се вызває комітєть д'єков вь Рогатині всіхь ч. п'в'єц'в церковныхь зь ц'ьлон Галичины и Буковины, щобь пос'л'шали зь своимиь підписами и датками на кошты подорож'я для депутаций. — Комітєть задумує устроити свого часу заупокойнє богослужєньє за душу пок. архив'єзья Альбрехта. Речєнєць буде оголошений п'в'єц'їше. — Рогатинь 22 н. ст. лютого 1895. За комітєть *Иван Гойкович.*

— Про гостину руского театру вь Самборі пишуть намь зь-в'єдтамь: Вь четверть дня 28 н. ст. лютого представлено у насъ „Пташника зь Тироля“. Публики якь м'єсцевой такь и за-м'єсцевой явило ся досыть поважнє число. Гра артист'в була дуже сов'єтна и видко було, що и режисерія и артисты доложили вс'єхь силъ, щобь ц'ьл'єсть представила ся гарно. — Вь суботу представлено Цєглинского „Соколикъ“. Публики було менше якь вь попереднихь представленьяхь, хочь шкода, бо штука дуже поукаюча. Представленє и гра артист'в выпали и самь разомь дуже добре.

— Парох'д'на плавба на Прутъ. Зь Букарешту доносять, що підписана тамь дня 4 н. ст. марта конвенція що-до парох'д'ной плавбы на Прутъ м'єстити такі оцєновы: 1) Вь роєсійск'мь Унгєні буде отворєнє бюро для побору оплати відь парох'д'в, прибуваючихъ зь гор'шного Прута и тамь задержуючихъ ся; 2) всякія планы дотичныхь правительствъ що-до будовы на Прутъ, якь пост'вн'їхь мост'в и понтон'в, мурованыхь побережій и т. ин. мають бути предложєн м'шаной комісії для обговорєня и одобреня; 3) если бы появилась ся епидемічній недуга мають бути устроєн на пограничныхь точкахь санітарій стаціи; 4) зь причини, що побираний м'шаной комісією ц'лов'ї оплати не достаточай на регуляцію р'вкы то мають бути підвищені о 5 кр. відь тонны.

— До в'єдмості ц. н. Дирекції почт. Зь Зальцб'рґа пишуть намь, що тамь н'в вь почтов'їмь уряді, н'в вь н'якой трап'ц'ї не можуть сторони одержати почтовыхь рускихь друков'в.

— Д'бний в'єсти. Краєвий шк'льный инспекторъ Бол. Барановскій від'єхавъ до Станиславова, де буде проводити ц'ьлий м'єсяць на-рєць при кваліфікаційныхь исп'ятахь для учителя вь учительск'мь народныхь шк'л'в. — Вь Берлєн'ї померъ профєсоръ тамошного університету д-р'ь Юрій Гіжицкій. — *Wiener Ztg.*

оголошує уд'єленє шляхотства зь додаткомь Edler von Самуїла Горовіц'в, пред'єстателєв жид'вского в'єроиспов'даня громады у Львові.

Именованя, перенесєня, конкурсы и пр.

— Именованя. Краєва дирекція скарбу именуєла податковими борцами контрол'р'в: Іос. Шумахєра, Волод'єл. Стоклосинского, Ив. Вавровского; контрол'рами ад'єкнт'в податков'в: Алекс. Кунцого, Ив. Ротгава, Вяч. Холодєвского, Мєч. Смагловского; в'єндц' ад'єкнт'в практикант'в: Алекс. Вариводу, Алекс. Давидовича, Адольфа Левничко, Мар. Марковского, Ив. Міліого, Мєч. Повака, Кает. Валєнгу, Игн. Рєчницького, Волод'єл. Дораву, Ив. Сковрачєвского, та д'єтар'в: Іос. Попляку и Алекс. Высокинського. — Нам'єстникъ именуєл канц'єл'єт'в: Вячк. Колянковского при старост'в вь Мостискахь, Руд. Гілицєра вь Перемышлянахь и Стан. Воєника вь Живці.

— Відзначєня. Дозорець в'єспичний у Львові Павло Залєвскій одержавъ с'єб'їний хрєстъ за-слуги зь короною.

Телеграмы „Д'ля“

В'єдєнь 6 марта. Fremdenblatt в'єспичє, що вь поголоскахь о узав'єнню на Кап' Мартєн' якогось анарх'їста, котрий хот'єл доконати атєнтатъ на ц'саря, нема н'в кр'х'т'в правды. — Болгарскій президентъ міністр'в Стоїловъ прибувъ до В'єдн'я на кон'єренцію зь кн. Лобановымъ, російскимь міністромъ справъ заграничныхь.

Парижъ 6 марта. Частина прасы французкой прихильно высказуєсь о томь, що ф'льота французка возмєєє участь вь торжєств'ї отворєня п'в'єчно-в'ємецкого каналу. — Вь парламенті зачалась дискусія надь бюджетомъ войсковымъ. Рєферентъ Ж'їль Роншъ підієсь, що відь 1887 р. выдатки Н'ємечинны на войско большій аніжь выдатки Франції.

Римъ 6 марта. Старують ся такожь зь французкой и бельгійской сторони наперти на кардинала Рамполіо, щобь змінивъ свои погляды на kwestію христ'янсько-соціалну.

Царгородъ 6 марта. Султанъ дозволивъ, щобь т'єло пок. кєдива Исмаїла було похоронєно вь Каїро.

Переписка Редакції и Адміністрації.

— Вп. Ф. Ав. вь Цу. Одержали и на р'вк' 1895 выисано 7 зр. — Вп. В. Ле. вь Пе. Одержали и под'яка виробнаня. — Вп. І. Ав. вь До. Одержали за марєць. — Вп. А. Со. вь За. Заплатено до к'єнца марта с. р. — Вп. А. Лу. вь Ме. На сей р'вк' вып'сано зь одержаныхь грошей 2 зр. — Вп. В. На. Заплатено все за 1894 р.

Над'єсланє.

ВАЖНА В'ЄДОМОСТЬ!

для Всч. оо. Духовныхь.

М'їи сн'ивъ ок'нчивъ Академію в'єдєнську яко артистъ-маляръ и декораторъ и в'єддає ся переважно мальованю церковь и костєл'в. Вь минувш'мь роц'ї відновивъ костєль Пр. Д'євы Маріи Сн'їжнов и в'єдтакъ помалювавъ костєль св. Антонія у Львові. По ок'нчєнню одержавъ відь оо. парох'в и комісії похвал'нєє признание. Сувроитиь того удає ся до оо. парох'в, котрі мають нам'єръ відновлювати церквы, щобь звалили зголошувати ся письменно відь адресою

І. КРУПСКІЙ

Льв'єдъ, улица Ноперника ч. 14.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ, під'ь Копєрн'жкомъ, Львові, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 прот'въ головной одваку) поручає у всяк'їхь выбор'в и по в'єд'єдєн'їихъ ц'ьлахь: окуляры, п'єжєры, з'єл'єрты, б'єнокл'в, да лек'єгалды, баромєтры, аєромєтры, м'єроскопы, з'єон, ком'єасы, райс'єл'їи, лєнты м'єр'єл'їи, п'єномы, с'єбєл'ї, маномєрты и т. п. Устроєнн'ї з'єон'єл'їи елєктрич'єскихь. Всякія нап'єрвы выгот'євлюють ся найк'єрше и наїдєєшєе. — Замоєвляєть вь провинціи выгот'євлять точно. 4185

Словарь руско-н'ємецкій

Евгенія Жєлєховского.

Знижена ц'ьна 6 зр.

Д'єстаті можна вь товариств'ї „Просв'єта“.

НОВО ОТВОРЕНІЙ

СКЛАДЪ ФАРБЪ, МАТЕРІЯЛОВЪ и т. п.

фирмы

Л. ВЛОДЕНЪ и А. КРАЄВСКІЙ

Льв'єдъ ул. Гетьманєка ч. 4.

Поручає и достатчєє всякія артикулы и матеріалы домового-господарскій, малярскій, лаєрничій, промысловій и т. ин.

Замоєвляєть зь провинціи одворотною почтою!

Ц'єнникы на жадаєньє даров'ї и франко.

(Имп'єсса, Львовъ.)

59 6—6

Маг'їлъ комнатный по зр. 24— — Машины до выкруч'єваня б'єл'ї зь гумовыми вальцами по зр. 12:50, 14, 16, 18, 19, 20 и 20

4595 торуєє

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля сел'єв'є у Львові площа Кап'їтульн'ї ч. 1 (напрот'в'є в'єлєд'єр).

Ц'єнникы амп'єротраж'ї р'єб'єж'їхь предмет'в до розпорядимості

ДЪЛО

— Я поїду! — каже капітанъ — и по-
конаю ихъ, або згину!

наріи учительской Ст. Власекъ, М. Войнаровичъ, Авг. Тхужевскій, Ст. Душвикъ (теперъ при войску), діюристъ Баладцкіи, слухатель правъ Кобакъ и Москва та бувшій стражникъ скарбовий Скедьскій — виправляють ся всякою участю въ тайномъ то варієтє.

На тїмъ скінчило ся переслухання обжалованихъ и приступлено до слухання свідєствъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Про акцію кардинала Шенборна въ Римѣ и паралельну акцію бельгійськихъ єпископівъ противъ християнсько-соціальної агітації пишуть зъ Риму до Neue fr. Presse. На вчерашньому нарадѣ въ Ватиканѣ розсуджувало колька реляцій австрійськихъ єпископівъ и надбєлаву зъ Відня програму сторуниництва християнсько-соціального. Папа предложивъ колька листівъ, въ котрихъ сильно промовено єго о благословєнствє для сторуниництва, котре крімъ плеканя християнської любови ближнього, не стремить и до чого нашого, якъ до оборони бѣдаки и робітниківъ передъ використовуванємъ. Кардиналъ Рампола домагавъ ся благословєня для сторуниництва, але папа вказавъ на листы, які надійшли відъ єпископівъ и державы. Въ тыхъ листахъ закладає ся сторуництво, що оно ширить расову и класову ненависть и додає, що повага апостольской столицѣ не дозволяє підпирати и боронити акцій, що стоить въ суперечности зъ божими и людськими законами. Папа болѣе надъ тымъ, що при тій акції — якъ єму се лично довєсли зъ Австрій и нѣмцѣхъ державъ — покликано ся на науки, що мѣстять ся въ єго єнциклікѣ Rerum novarum. Папа не має нічого иншого на думцѣ лише любови и миру. Отже треба дати зрозумѣти кн. Ліхтенштайновѣ, що апостольська столица хвалить намагання підпирати и хоронити убогихъ, але що товариство, котре має на метѣ расову ненависть не найде у неї підпору, а навѣть буде осуджене. — Апостольська столица вижидає відповѣди кн. Ліхтенштайна, щобъ відтакъ порѣшити справу. — Зъ Брукселя-жъ пишуть такє до Neue fr. Presse: Заразъ по жовтневыхъ виборахъ давъ ся міністеръ вишнихъ справъ гр. Мероде до папы зъ жалобою на антиконсервативну поставу християнсько-соціальної партіи въ Бельгії и просивъ усмирити демократичный низшій клиръ. Левъ XIII поручивъ добре розслѣдати обставины въ Бельгії и просивъ мѣжъ иншимъ вызначныхъ католицкихъ промисловцѣвъ зъ Літтиха та міністра Веста о справозданьє. Одержавши тї справозданья написавъ обѣжники до бельгійськихъ єпископівъ, але сего обѣжника не розслано. Тымчасомъ покликано до Риму бельгійского нунція підъ покрывкою недуга єго матерѣ, въ дійстности-жъ на конференцію зъ папою. Відтакъ повернувъ нунція до Бельгії зъ довѣрчавими інструкціями для п'ятихъ бельгійськихъ єпископівъ, зъ котрихъ три підпирало болѣе або менше християнсько-соціальну акцію. По поверотѣ давъ нунція пяръ для міністра Веста в кардинала Госсєна. На другій день, поймаю що въ часѣ обѣду не було о тїмъ бесѣды, выхавъ кардиналъ Госсєнъ до Риму. Поясненя, які нунція удѣлявъ єпископамъ держать ся въ тайнѣ, однако загально думаютъ, що они не суть неприхильні для християнсько-соціальної партіи. — Pester Lloyd зновъ приносить вѣсть зъ Відня відъ товариша подорожжѣ кард. Шенборна, доминиканца Вайса, що місія кард. Шенборна цѣлкомъ не удала ся, бо курія римська заявляла, що антиєміїзмъ се справа політична и єи розвѣзка належить до дотычнихъ правительствъ. Вкѣнци пише ся въ тій дописі: «Неудала місія кардинала Шенборна въ Римѣ відбыває ся вже на вѣдєньскихъ політичныхъ кругахъ. Уперто удержує ся погледокъ о близькомъ уступленнє министра Мадєйского. Єсли міністеръ Мадєйскій уступить заразъ по Вєдєньскѣ, то ся часткова міністеріальна криза стоить въ фатальной звязи зъ місією кардинала Шенборна и мусить бути уважана за єи наслѣдокъ!»

Новоименованный російскій міністеръ вишнихъ справъ кн. Лобановъ Ростовскій се чоловікъ на скрѣбъ спокійный, розважый и умѣ знаменито числѣти ся зъ даними обставинами. Цѣла дипломатична карієра князя єсть заперуюко, що загравачна російська політика не відступитъ відъ напруги, вытыченєго въ послѣднихъ лѣтахъ панованя царя Александра III. Кн. Лобановъ, що числѣть теперъ 70 лѣтъ, авансувавъ въ часѣ крымской войны за секретаря амбасады въ Берлинѣ на радника амбасады въ Царгородѣ, де урядовавъ до 1863 року, въ послѣднихъ лѣтахъ вже єго управитель амбасады. Въ роцѣ 1867 ставъ губернаторомъ въ Орлѣ, въ роцѣ 1868 товаришемъ міністра внутрѣшнихъ справъ Тимашєва, по окнченню російско-турецкой войны бувъ три роки зновъ репрезентантомъ въ Царгородѣ

и зъ-вѣдтамъ перенесено єго передъ 13 лѣтами єго амбасадора до Відня. На тыхъ вѣсхъ ставовищахъ вызначувавъ ся незвычайнымъ тактомъ и умѣвъ придбати собѣ цѣлковитє довѣрїє круговъ, в котрихъ обертавъ ся.

НОВИНКИ.

— Товариство «Бережанийскій Боянь» устроєно въ память 34-тихъ роковинъ смерти Тараса Г. Шевченка въ сали касина мѣщанского дня 11 н. ст. марта с. р. концєртъ зъ єлѣдуючою програмою: Вступєне слово выголосить проф. Н. Бачинскій. 1) а) Лисєнка Trio зъ хоромъ въ супроводѣ фортепьяна, 6) Knall-a Jajsem Slovan — хоръ мужєскій. 2) Liszt-a Rhapsodie hongroise — п-на Б. 3) Нижанковського «Люблю», дуєтъ: теноръ и баритонъ пп. Г. и Ст. 4) Kreutzer-a Concert — Introduction терцєтъ: двѣ скрипки и фортепьянъ — пп. Г. Б. и п-на К. 5) Лисєнка хоръ женѣвъ зъ оперы «Утоплєна» — хоръ мѣщанскій. 6) Декламация. 7) а) Ch. D. Resignation, 6) Bizet-a Phantasia Ballet, сольо-скрипка въ супроводѣ фортепьяна — п. Б. и п-на К. 8) Krizkovsk-ого «Odvedeného prosba» — хоръ мужєскій. 9) Купчиньского Pontproui зъ народныхъ пѣсєвъ — выконая композииторъ. 10) Шевченка Вербацького «Завѣщаньє», сольо басозъ відбѣлає о. Рыбакъ въ супроводѣ фортепьяна и подѣбного хору. — Вступъ на салю вѣдъ особы 1 зр., для члєвѣвъ товариства по 50 кр., для учениковъ и гарнізону по 25 кр., галєрія 25 кр. Крѣсла зарєзервовані для пань. Частый дохѣдъ призначєный на будову церкви въ Бережанахъ. Билєты продають ся въ торговлі И. Власюка, а въ день концерту прикашъ вѣдъ годины 6-ой вечеромъ. Початокъ о годинахъ 7-ї, вечеромъ. По вечеру комерсъ въ сали касина мѣщанского; вступъ на комерсъ за оказаньемъ запрошеня. — За выдѣлъ товариства «Бережанийскій Боянь» М. Кашєво, М. Сєнегичкій, д-ръ А. Чайковскій.

— Загальні збори товариства «Бережанийскій Боянь» відбудуть ся дня 11 н. ст. марта с. р. о годинахъ 2 ой по полудни въ комнатахъ товариства.

— Зъ Станиславова пишуть намъ: Станиславскій руско-народный товариства уряджуютъ що року урочищій вечерницѣ въ роковинъ смерти Тараса. А що тогій вечерницѣ уважуютъ єл народною манифєстацію Станиславѣцѣвъ, то товариства докладають все великого стараня, щобъ они выпали якъ найбѣше. Вѣдъ до теперъ уряджуваний великї концерты згромаджували не лишъ мѣщанскы Русинѣвъ але й широко провінцію; вечерницѣ мають вже вироблену традицію, а кождый Русинъ зъ близька и зъ далека почуває ся вже до обовязку бути на концертѣ Шевченковѣмъ въ Станиславовѣ. И сего року уряджуютъ руско-народный товариства єлія «Просвѣты», «Руска Бєсѣда» и товариство «Шкѣльна помѣчъ» такий вечерницѣ [товариство «Руска Бєсѣда» не сخواستло взяти удѣлу въ тѣй справѣ] Комитєтъ, котрый підготовлюєть вечерницѣ, сходить ся часто на наряды и забравъ ся вельми енергично до дѣла. Хоръ складаючий ся зъ 16 добрыхъ співачковъ мѣщанскихъ и замѣщанскихъ, вправляє ся въ продуцію на концертъ и выконая колька гарныхъ новыхъ творѣвъ рускихъ композииторѣвъ. Комитєтъ уприснивъ до водчату Вл. п. профессора Грушевского зб Львова, має заповнений удѣлъ знаменитыхъ салъ до декламаций и сольо-спѣваѣвъ. Підготовлюють роботы комитєту будутъ покнченѣ вже въ короткомъ часѣ и можна певно сказати, що сегоднѣшній вечерницѣ Шевченковѣ въ Станиславовѣ будутъ вельмою манифєстацію и згромадять широкий кругъ Русинѣвъ, щобъ пошанувати память великого гєнія-поєта. — Рѣвночасно и ученики гимназіяльній и ученицѣ жєвєской школы выдѣловонъ підготовляють ся до такыхъ обходѣвъ въ своихъ школахъ.

— Въ справѣ папской телеграмы до н. с. Столяровского пише Wieneser Polski: «Благословєнствє св. Вѣтца Льва XIII, удѣленє християнсько-людовому сторуництву и нашѣй часописа. Въ дни 20 лютого, єго въ вѣдєвнѣцѣй роковинѣ выборы Льва XIII на столицю Петра, выслали мы спѣльно зъ редакцію Now-ого Dziwna и Now-онъ Rzeczpospolitej и телеграму зъ желаньями для св. Вѣтца и подякою за єго єнцикліку, высказуючи нашу вѣрность для Неомыяльного Пастыря, а зъ просьбою о благословєнствє для цѣлого християнсько-людового сторуництва. На се одержали мы дня 21 лютого таку відповѣдь: «Св. Отецъ приймивъ высказы гратуляцій ласкає и дає прошенє благословєнствє зъ цѣлого сердца. М. кардиналъ Рампола». — Отже, читателѣ и любий брати, горѣ вымѣсть сердца! Вѣрмо, правдою, терпѣнь и не даймо ся! Зъ нами Богъ! бо зъ нами намѣстникъ — божій!»

— Слѣбломъ, а особливо королями заслужуютъ теперъ публичну державную касу, а паперовыхъ банкетѣвъ курсєвъ що-разъ менше. Зъ той причины выставлєй приватной стороны на великї неурядности. И такъ на пр банкъ австро-угорскій не приймає болѣе якъ 5 коронъ при рѣзныхъ сплатахъ, бо короны уважуютъ ся доса за здадану монету. Тымчасомъ неодиєтъ, що має платити вєксєль, достає зъ почти колькасотъ зр. самими королями и вѣдъ хто надъ нимъ не змалує ся и не вымѣняє єму короны на срѣбный гульдєны, то банкъ може вєксєль запротєстувати. Отже для інформації публичны годить ся подати, що нѣхто не обовязаний приймати зъ державныхъ насѣ болѣе якъ пять коронъ, рєшту мусять єму вы платити гульдєнами.

— Дики. Зъ Бобрєчаны донасять, що дня 1 н. ст. марта відбула ся въ посѣлєстахъ р. Романа Потоцкого, въ лѣсѣ «Тарасѣвъ» лова на дикѣ. На 18 выколовєныхъ штукъ убито 16.

Дикѣ въ тамтѣй охрєстности булѣ правдивою лєвою для сєлянъ.

— Нова читальня «Просвѣты» засновує ся въ Воли жовтєвєцѣй жовковського повѣта. Єсть се вже 181-ша читальня «Просвѣты» зъ черги.

— Средствє противъ пысконю заразы у худобы відкрывъ Італієнецъ Моранді, а єсть се вываръ зъ дикоростучого тиміанна (Thymus vulgaris). Въ часѣ панованя сєя заразы въ послѣднихъ лѣтахъ ужывали сего средства много італієскї господа въ дужє добрыхъ успѣхѣхъ и италієскє міністерство рѣшєнцѣвъ призначєло для спеціального розслѣду сего средства проф. Піяна. Сєй референтъ потвердивъ вѣдѣмъ свѣдѣль успѣхѣ лѣченя и поручивъ вываръ сєя травы такожъ якъ охоронєне средство, до которого при полєзѣ першихъ ознакъ недуги въ стадѣ додаютъ воду, котрою напувають худобу. Самъ вываръ приладжує ся звычайнымъ способомъ: заварює ся одєнь фунтъ тиміанна въ чєвєри ведра воды. При лѣченю такъ по ступають: промывають насампередъ недужой худобинѣ ротъ чєстою водою, уєвуаючи зъ зубѣвъ и яєєвъ при помочи губки слизъ, а потѣмъ влывають до губы побѣ флашка тиміанного на чѣю. Копыта обмывають такожъ зъ початку водою зъ мыломъ и вытирають до суха, а водѣмъ обмывають вываромъ и ставятъ худобину на свѣжє, мяску соломяну підстѣлку. При точаьмъ примѣненю дає се средство дужє добрый успѣхъ.

— Снѣжнї замѣты. Зъ австрійской Рівєры т. є. зъ Реки и Трієсту донасять про нечуванѣ тамъ замѣты, які навѣтили тамошну охрєстность по 2 н. ст. марта. Рухъ повѣдѣвъ мѣжъ Трієстомъ и Відємъ цѣлкомъ застаноєлен, а 4 марта рано высланный поштышый пробный поѣздъ зъ Трієсту, мусѣвъ вернути, бо навѣтъ паровѣй плуги не могли розкопати снѣговъ. Въ многихъ мѣсцяхъ лежать снѣгъ на метєръ высоко по улицѣхъ и площахъ. Термометєръ упавъ на 8° нѣже зєра. Въ пѣвнѣчѣй части монархїи, особливо на Моравѣ и Шлєску мѣсцѣмъ перервана такожъ коммуникація зєлѣзнична въ насѣдѣвъ вельмихъ снѣжнихъ замѣтей.

— Астрономічна особливѣсть. Сєй рѣкъ подѣляють астрономічнѣмъ дужє рѣдкїй. Имено въ велику пѣтѣнцю, констєлляция, що кружѣть довокѣлѣ сонця, займуть цѣлкомъ таку саму позицію, яку мали на небѣ въ дни, когдѣ Исусъ Христосъ померъ на хрєстѣ. Се повтєряє ся першій разъ вѣдъ 1862 лѣтъ. Отже 12 цѣтѣня о годинахъ 4 минутъ 20 рано перєсєчєть ся мѣсєць чєрезъ Колосѣ Дѣвы (l'Épide la Vierge) и будє закрывати єю констєлляция цѣлу годину.

— Щєдрый записъ. Славный въ Ліворно лѣкарь дѣтѣныхъ недугъ д-ръ Каніні, умараючи сами дѣлами, записавъ цѣлый свѣй маатокъ, 2,300,000 лірѣвъ на будову дѣтѣного шпиталю, въ которѣмъ має ся лѣчѣти дѣтєрія нововынайденною методою Беріни.

— Цѣнає автодафѣ. Въ Одєсѣ — якъ пишуть тамошнї часописѣ — будє спалєныхъ сами дѣлами 31 мїліонѣвъ фосфорныхъ єринокѣвъ. Фабрикантъ Люлькімаєрѣ, зъ причины пѣрвысєнєна акцїєвъ вѣдъ фосфорныхъ єринокѣвъ, уважавъ корєспѣдїшамъ для сєбє салѣти єриники, якъ пустити ихъ въ торговлю. Вѣдъ удавъ ся зъ просьбою до акцїєвого уряду и доставъ дозволѣ на спалєньє своего вырѣбу.

— Каналъ мѣжъ моремъ Пѣвнѣчнымъ и Балтійскимъ. Торжєство отворєня пѣвнѣчного каналу, на котрє завроєла Нѣмєччѣна єльзѣту вѣсхъ державъ, а мѣжъ ними и французскѣ, зѣбудує ся при концѣ лѣпця с. р. — Дня 3 чєрвня 1889 р. поклавъ цѣсаръ Вільгєльмъ I. угольный камѣнь підъ будову нового каналу, призначєного до получения моря Балтійского зъ Пѣвнѣчнымъ моремъ и заощадєнєя тымъ способомъ кораблѣмъ дороги довокругъ Даніи. По вѣсьмохъ лѣтахъ роботы, въ рєчєнцѣ зъ горы назначєнѣмъ маєвъ бути каналъ отворєный. Вѣже при концѣ мѣнуєшого року могли нѣмѣ перєплывати кораблѣ середнонъ величаны. Въ лѣпцѣ будє нова коммуникація цѣлкомъ отворєна для плавы. Цѣсаръ Вільгєльмъ II. хочє увѣковѣчѣти анавїгацію каналу радомъ въ лѣпцѣхъ торжєствѣ. Каналъ зачинає ся на вєходѣ вѣдъ Балтійского моря коло Гальтенавъ недалеко Кіля, а на западѣ кончатъ ся підъ Брунсбутлємъ при дольшѣй Лабѣ. Єго довжина выносѣть 98 кїльомєтрѣвъ и 635 метрѣвъ, шарина вѣдъ 22 до 26 метрѣвъ. Глубина 9 метрѣвъ дозволяє перєплывати найбѣльшихъ пѣнцирѣвѣмъ. Коты будовы обчєслєно на 175 мїліонѣвъ марокъ. Трєтя часть сєи сумы припала на Прусю. Найбѣльшій выдатокъ зрѣблєно на выгодованє двѣхъ величєныхъ шлюзъ при устьяхъ каналу. Та шлюзѣ будє конєчнѣ зъ причины рѣзницѣ въ рѣвєни вѣдъ моря Балтійского и пѣвнѣчного зъ часѣ великихъ приливѣвъ. Шлюза новымъ каналомъ опадѣть парохѣдамъ 24 до 48 годинъ часу, а кораблѣмъ вѣтрильнѣмъ два до три днѣ. Крѣмъ того перєплываючи сєю дорогою кораблѣ будутъ мати и єю выгоду, що уникнуть дужє небєзпєчнѣй дороги чєрезъ проливъ Каттегатъ. Въ часѣ послѣднихъ 25 лѣтъ на вѣдѣхъ сего пролива розбїло ся вельчєзєе чєсло кораблѣвъ. Оба берега каналу получѣны двѣма величєными зєлѣзными мостами, зведєнными 43 метры надъ рѣвєнєю моря, щобъ и найбѣльшї кораблѣ могли нѣдѣ нами перєплывати. Крѣмъ того 4 мосты плаваючї и 14 порѣмѣвъ служѣть до удерживаня коммуникації мѣжъ берегами. Нѣмєцкє правительство, будучи сєй каналъ, мало на метѣ не лишє торговельный зєлѣдѣй, але хотѣло сотворити собѣ и новє средство обороны морскѣ, бо вѣснѣй кораблѣ можуть теперъ перєплывати мѣжъ Кілемъ и Вільгєльмс-гєсєномъ не выставлючи сєбє на небєзпєчнѣсть нападу непрѣятєля. Корабєль, що стоить въ однѣй зъ тыхъ пристанєй, може за 24 годикы достати ся до другого. Єсть се бєзпєрєчєно вельчєзна корьсть. Длѣтого Нѣмєччѣна не падила нѣчѣго, щобъ забезпѣчѣти каналъ передъ можливыми нападами. Устьє вѣдъ вєходѣи стороны находятъ ся мѣжъ фортификаціями Кіля, а заходѣиоє устьє боронѣть форты надъ Лабѣю и батєріи въ Брунсбутлємъ.

— Дрѣбнї вѣсти. Въ Таѣлѣсѣ відобравъ собѣ жѣтѣє кн. Ахілѣ Міра (Migat) братъ кн. Іоахима, оженєный зъ княжною Саломєєю Дадіанъ Містрєльскою. Князь терѣвъ на мєлянхѣлю. — Въ Варшавѣ померъ Станиславъ Недѣльскій, звѣснѣй музыкѣ, одєнь зъ оснуватєлѣвъ польской оперы у Львовѣ. Недѣльскій бувъ авторѣмъ дужє многихъ краковьскѣхъ и нѣмцхъ дрѣбныхъ музыканыхъ праць. Въ молодшихъ лѣтахъ спѣвавъ баритонѣмъ въ оперѣ. — Сєлянськє вѣчє въ Вѣлнцѣ заборонило старєство, мѣнуаючи заборону тымъ, що въ охрєстности панують помєсти. — Фальшавѣ однокоронѣвѣя появѣли ся у Львовѣ и поліція приарєштувала сєлянѣку зъ Данилова, котра пускала въ оборѣтъ такі монєты въ часѣ торгу. — До кнѣца лютого с. р. вынѣто зъ обѣгу 81,616.000 зр. одногудѣновыхъ, пѣтѣ- и пѣтѣсѣтѣлѣвъ дєновыхъ нѣтъ. — Зѣвѣснѣй нѣмєцкїй пѣсѣтєль Сахєръ Масєхъ, що пѣсѣвъ прѣ галѣцѣй вѣдѣснѣмъ, сѣмъ бѣущѣмъ дарєктора львѣвской поліція, заведѣжуєвъ на бѣжєвѣлѣство.

Надѣсланє.

Rohseidene Bastkleider Fl. 8.65

bis 42.75 per Stoff z. kompl. Robe — Tussis und Shantings-Pongees sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 35 kr. bis d. 14.65 per Met. glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. u. 2000 versch. Farben, Dessins etc.). porte- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. 2 (3)

Seiden Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Посмертїй — * — оповѣстки.

Катєрина Лагодиньска, вдова по бл. п. Ігнатію Лагодиньскѣмъ греко-кат. священнику, мати п. Мєколы Лагодиньского, адвокатаєкого конкїлїанта, упокоєла ся дня 21 н. ст. лютого с. р. въ 70-мѣхъ роцѣхъ правєдного жѣтѣя.

Наука штука и література.

— «Садъ при хатѣ». Пѣдъ такимъ заголовкомъ выйшла зъ друку [и починає розсылати ся члєнамъ] 178—179 книжочка «Просвѣты» єго 3-тя и 4-та за 1895-ый рѣкъ. Єсть се праця славно звѣснѣго оєороднѣа польского и редактора выходячѣи въ Варшавѣ часописа Ogródnik polski, перєлѣжена зъ дозволу автора на нашу мову учѣтелємъ Константинѣмъ Рєдчужкомъ при помочи Антонія Глодєвнєского, профессора сєсоциалєства въ учительской семінаріи въ Терѣполѣ. Книжочка обѣймає 81 сторѣнь друку и 7 літографованыхъ таблїцъ зъ 27 рисунками зъ области садѣвнїцтва и зъ 4 плянѣми садѣвъ при хатѣ. Рисунки выйшли дужє гарно и чєстєнєко зъ аргєстєчно-літографічного заведєня нашого зємляка Андрея Андєрейчєна. [Въ додатку до сєи книжочки помѣщєно щє короткїй оглѣдъ розвоєа читанєя «Просвѣты» и вѣдѣзу въ справѣ закупки «Просвѣтою» власного дому.] Выдѣлъ «Просвѣты» выдає книжочку «Садъ при хатѣ» въ саму добѣду пору на пожитокъ члєновъ, котрѣ зъ-давѣа такой книжечкѣ домагали ся. Въ книжочкѣ [обѣймаючѣй пѣтъ артушѣвъ друку] мѣстять ся не лишъ поучєня що-до розвождєнѣя, плеканя и доброго удерживаня садѣвъ, але й поучєня о перєховуваню та зѣжѣтєковуваню всякого рода овѣчѣвъ садовыхъ Цѣна книжочки розмѣрно до обѣгу дужє низька, бо лишъ 15 кр.

Тєлєграмы „Дѣла“

Вѣдєнь 7 марта. Комісія для реформы выборовъ ухвалѣла, що наряды подкомитету мають бути тайніи.

Трієстѣ 7 марта. Всѣхъ демонстрантѣвъ зъ Пірано противъ утратѣвнїчнѣхъ написѣвъ засуджено на кару вышнїцѣ вѣдъ 1 до 2 1/2 мѣсѣца.

Берлінѣ 7 марта. Парламентъ відкинувъ вєнесєнє, щобъ заборонити жидѣмъ посєлѣтѣсь въ Нѣмєччѣнѣ. — Міністеръ прускїй Кєлєрѣ має уступити, бо єсть прихильникомъ монополію зѣбѣжєвого.

Римѣ 7 марта. Папа перєславъ кн. Любанову гратуляцій зъ нагоды именованя єго міністромъ справъ загранїчнѣхъ.

Надѣсланє.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикѣ и механикѣ, пѣдъ Копєрникѣмъ, Львѣль, площа св. Духа (ул. Тєатральна ч. 6 прѣтѣвъ головногѣ оєаку) поручѣє у вельмихъ зѣборѣхъ и по найбѣшємъ шикѣ цѣнахъ: окуляры, пѣкєры, дїорнєты, бїноклѣ, дєсєкляны, баромєтры, аєромєтры, мїкроскопы, лѣпы, компєсы, рѣйсѣялѣ, лѣнты мѣрѣльнѣ, пѣкѣны, сѣбѣлѣ, наомєрѣты и т. п. Угрозѣа вышнѣмъ єлєктрїчнѣмъ. Вѣсѣмъ направи въготѣвляють єя найкѣрѣше и найбѣшєе. — Закоєлѣєвъ зъ провінція выготѣвляють точно. 4165

Молочарня Марїи Ганкєвичѣ

ул. Сикотуєна 31, побѣчь почты и Выдѣлу краєвоєго поручѣє 431 30—0
Снѣданя, обѣды и вєчєрѣ, каву и гєрбату
Абѣнаментъ обѣду 8 и 9 зр.
Для приѣзжанѣчѣхъ rendez-vous.

Виходить у Львові що два (проба і руска і польська) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник літературних новин“ виходить в четвер, а в п'ятницю на перекладі редакції „Діло“.

Передплата на „Діло“ у Львові: у Архієпископії „Діло“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, у Євро пасти у. Керам. Зм. 9, у Відні: М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schiele, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2, I. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті в Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, A. L. Dabbe & Comp. В Пешті: E. Mischay & Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „Діло“ в інших містах: у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: за границею: на один рік . . . 15 ш. на один рік . . . 14 ш. на два роки . . . 9 ш. на два роки . . . 11 ш. на чотири роки . . . 4 ш. 50 кр. на чотири роки . . . 6 ш. на п'ять років . . . 2 ш. 50 кр.

у Львові: на один рік . . . 8 ш. на чотири роки . . . 4 ш. на п'ять років . . . 1 ш. 35 кр.

Редакція, Адміністрація та Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи не повертаються, а лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаних віршів не повертає. — Відписки коштують 8 ш. в рік. — Отримання передплати на „Діло“ поштою вартість вноситься в рубриці „Надбавка“ по 20 ш. в рік. — Жодних відписок не по 10 ш. в рік.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

В середину вб'їла ся у Відні нарада міністрів над внутрішню ситуацією. Народа тривала чотири години, а як говорять, обговорювано на ній справи: цільйської гімназії і поїздки кард. Шенборна до Риму. Результат той наради такий, що заговорено о частинній зміні в кабінеті. Politik доносить, що на радѣ міністерській порішено: цю фінансову позицію бюджету о цільйській гімназії, заки ще комісія бюджетова приступити до дискусії над тою справою, а тим самим не буде причини до нійкою дискусії. Правительство задумало розділити паралельно при цільйській гімназії по народностях і в сей спосіб в дорожній адміністрації порішити ту справу. Слов'янці мали заявити, що годять ся на таке порішення справи.

Про речини сегоднішніх виборів до сеймів не знати ще нічого певного. Львівській дописувачу N. fr. Presse доносить, що вибори будуть розписані на кінець вересня, а має се знати з найліпшого жерела. Круги правительственні звертають пильну увагу на вибори в Чехії і радѣ бы всім си там підперти старе чеське стороництво.

Politische Corresp. одержує під днём 3 н. ст. марта такі дальші вѣсти про студентський розрив в Петербурзі: Вдѣ тижня паузе між студентами тутешнього університету роз'яренье; майже кождий день приносять вѣсти о нових студентських завореньях. Жандармерія поліція, а навіть військо вимагає до удержання ладу. Дня 28 лютого збрало ся около 1800 студентів в будинку університету. Студенти домагали ся упорно димісії ректора Никитина. Рівночасно ухвалено, щоб внести зброю жалобу на поступованье міського начальства в часѣ розриву дня 21 лютого. Перед розворушенням студентами явив ся ректор і заявив, що супротив ворожого настрою студентів рѣшив ся внести свою димісію, однак в інтерес самих студентів, радить їм, щоб позволили ся спокійно; особливо просив ректор, щоб студенти не выходили громадно з університету, бо недалеко стоить екадрона коновот, котра має поручення своєю розганяти зб'їгівця. Що до зброї жалоб, звернувши ректор увагу студентів на се, що побѣда університетських статутів прислугує їм лише право личних жалоб; збрій жалоби будуть уважані за протизаконне поступованье. По промові ректора розійшли ся студенти спокійно додому. — Однак ввѣ зробили студенти пробу демонстрації, з котрою виходить, що розрив починають прибирати політичний характер. Незвѣстна рука розішлала вчера в Ісакіївському і казанському соборѣ відозви, вимагаючи студентів, щоб навіть в роковини знесення підданства, замовити в церкві св. Володимира заупокійне богослуженье за особи, котрі брали участь в сѣй великій реформі Александра II. За студентів ухвалили понести манифестацію, помяну того значне число університетських студентів хотѣло замовити таке богослуженье. Власти перешкодили сему намѣрови, розставивши цілу товпу поліціянтів і жандармів, щоб не допустили до ніякого зб'їгівця. Відправу богослуженьня виразно заборонено. До більшших заворень не прийшло при тій нагодѣ. — Часопис осуджують поведенье студентів. В петербургських кругах можна враз стѣрити ся з поглядом, що в студентській руху сподѣляла впливу з по за університету. Ся подѣ звернула увагу рѣшучих кругів, а міністер просвѣты гр. Деліанович має на порученье царя покликати спеціальну комісію, котра займе ся розслѣдом причини і перебігу заворень.

Рада державна.

На засѣданні палати посѣдств дня 6 н. ст. марта вела ся дальше генеральна дебата над реформою податковою.

Пос. Гесманъ зазначав, що проект

реформи не усуває хибь теперішньої системи податкової, а именне перетяження вистави верств населення і робітників. Найслабше оброблений в проект податок заробітковий, бо привилегії великих промисловців залишилися не порушеними. Податки для найнижчих податників мають цѣль політичну, именне відобрати їм право виборче. Найбільший тягар вложений на середній клас. Рівнож спосіб вибору комісії податкової подає протіку до всіх них надужити і незаконностей.

Пос. Сиджейовичъ зачав від полеміки з пос. Кайзеромъ, котрий сказав, що нижній верства населення не жадають ніякого дарунку а загалъ населення не потребує думати, немов то реформа податкова привносить нижнім верствам такий користь, як в. пр. дарунок для галицької пропінатії або галицької індемнізації. Отже бесѣдникъ застерѣг ся противъ вказу, що Галичина відставала коли небудъ як дарунок; — ми — говоривъ посолъ — не просили ані не будемо просити о дарунок, лише жадаємо того, що нам по правѣ належить ся. Відтакъ говоривъ о податку особисто-доходовій, захиляючи его при чомъ і задавав о потребѣ зниження континенту податку ґрунтового, о уабльненню податку особисто-доходового від додатків податкових, а також о збільшенню квоти, котра має ся звернути скарбамъ кравивимъ. Закінчивъ словословіємъ теперішній більшість парламентарної, котра перевела се велике діло реформи, при чомъ і підвів заслугу міністра Дунавського, котрий привернув рівновагу в бюджеті.

Пос. Форманекъ підвів, що теперішній урядникъ скарбів не доследи до реформи, бо она дають лише о се, щоб витиснути з населення послѣдній грѣш.

Пос. Діпавлі промавлявъ за реформою, при чомъ зазначав, що треба видати додатковий постанови, котрі бы не доустиали в наслідок реформи податкової до вкорочення права виборчого.

Пос. Лінбахеръ той гадка, що проект реформи податкової можна прийняти лише під тымъ услов'ямъ, если при спеціальній дебатѣ будуть ухвалені важні поправки. Властиво не треба було приступати до дебатів над реформою скорше, доки правительство не згодилось бы на зняження континенту податку ґрунтового. Відтакъ обговорювавъ бесѣдникъ положенье селянського стану і відносини его до всякихъ інституцій адміністраційних і законодавчих. Если бы правительство — закінчивъ бесѣдникъ — добре знало положенье селянъ, то цей же бы не опарало ся такъ дуже змаганьямъ на поправу того положень, якъ се оно тепер робить. Панове міністри повинні бы особисто постаратися о поліпшенню того положень. Купити собі господарство селянське середній величини без довгів, не затагаючи ніякихъ новихъ довгів, платити всѣ видатки, котрі мусять платити селянинъ, і жити такъ, якъ селяне живуть. Жити з чистого доходу такого господарства, а певно по трилѣтній, если не по одворѣтній практицѣ вичите ся і вернете наверх на лаву міністерську.

В четверть не було засѣдання палати посѣдств, а лише комісія зійшла ся на нараду.

Комісія бюджетова вела дальше дискусію надъ етатомъ міністерства саравъ внутрішніх. Міністеръ Бакегемиъ відповѣдаючи на внесенє пос. Катрайна в справѣ антифетеричної сировиці, заявив, що число копей до цѣлени що разъ збільшав ся і мабуть в лѣтѣ буде можна покрити всѣ замѣсцеві потреби сировиці. — Що до зарадженъ протав холери в 1894 р., то помяну трудностей удало ся зручнѣмъ і енергичнѣмъ заходамъ властей обмежити поширенье. — Відповѣдаючи на замѣти, піднесені пос. Романчукомъ, заявивъ міністеръ, що в Галичинѣ потреба найперше збільшати число урядників при властяхъ політичних, заки буде можна приступити до підру краю на численнѣйшій округ політичний; — що урядники галицькі не впливають на вибори; — що еміграція з Австрії, именне послѣдніми часами до Бразилії, в порівнянню з еміграцією з нашихъ державъ, не єсть ще надто велика.

Пос. Романчукъ зазначав, що депутатія селянъ з західної Галичини, котра недавно була у Відні, предложила в тыхъ справахъ найліпші документи.

Пос. Екснеръ домагавъ ся відновлення становища для техніківъ в службѣ правительственній. — Комісаръ правительственній Рутка відповѣвъ, що минушого року унормовано і значно поліпшено посади техніківъ. — Пос. Менігеръ ургувавъ регуляцію рѣкъ на Шлезку. — Пос. Рутковскій домагавъ ся скорого докінчення мосту на Сяні в Перемислі і висказавъ жалѣ, що справа регуляції галицькихъ рѣкъ заснѣтилася.

Прийнято чотири перші позиції бюджету міністерства саравъ внутрішніхъ з резолюцією Менгера.

Комісія робітничая ухвалила внесенє, щобъ правительство сѣлало анкету для обдумання средствъ зарплати на кризу в промислѣ цукровничій. — Міністеръ Пленеръ згодивъ ся на внесенє, але і заявивъ, що предкладаний опустъ звороту баніфікації цукровихъ, вичащенихъ по-надъ установленій кінтингентъ, бувъ бы великимъ дарункомъ державѣ в хосенъ промислу цукровничого. Міністеръ противний підвищенню внутрішнього податку консумційного від цукру. Держави порозумѣвшись, повинні спинити суперництво при помочи премій експортнихъ для цукру. Може бы треба обмежити продукцію буряківъ, бо инакше наступить великій крахъ в промислѣ цукровничій не лише в Австрії, але і в іншихъ державахъ. Міністеръ вивнявъ, що буде свѣдно підвирати змаганя анкети.

Що-до наради підкомітету для реформи виборчої — якъ доносить Politik — то они не можуть принести ніякого позитивного результату перѣдъ погодженємъ реформи податкової, бо не можна передвѣдати, в якій спосібъ реформа податкова упоравъ ся з квестією права виборчого. Если відтакъ підкомітетъ згодить ся на які засади, то завѣзе правительство, щобъ оно виготовило проект реформи виборчої на основѣ тыхъ засадъ і предложило его до одобренья підкомітету, вглядно комісії для реформи виборчої.

З судовой салѣ.

[Процѣс т. зв. польною „омладині“.]

Поступованье доказове розпочавъ трибуналъ від факту, закиданого Божемскому в Савицкому, именне що-до промови на комерсѣ молодіжѣ познавської, а то з огляду кількохъ свѣдківъ з Львова, котрі просили, щобъ скоро ихъ переслудувати.

Помимо спротивленія оборонцѣвъ, порішивъ трибуналъ відчитати справозданье поліції львівської о тѣмъ комерсѣ і голосѣ газетъ: Галичаньна, Газетъы Нар. і Dziennikъ Pol. Справозданье поліції не подає змѣсту промови, лише зазначає, що промавляли студентські соціалісти Божемскій, Стапінскій, Іос. Савицкій в революційній дусѣ. Голоси газетъ докоряють аранжерамъ комерсу, що допустили до такихъ промовъ. — Обжаловані Божемскій і Савицкій зазначили неточность справозданья поліційного а о голосахъ праси высказались, що не уважають ихъ виразомъ оціни загалу.

Свѣдокъ Марія Домнидка зѣнає, що зааравнувала комерсѣ, аби молодіжѣ познавська могла познакомитися з львівською молодіжью. Передъ комерсомъ просила львівськихъ студентівъ, щобъ не выголосували соціалістичнихъ і антирелігійнихъ промовъ. На комерсѣ чула патріотичній промови, і ажъ коли вийшла до кухні, вѣ сѣли зробивъ ся заколотъ. Причиною заколоту, якъ розповѣдавъ їй Еммануель, була промова Божемского, в котрій обиджено Гетрица.

Свѣдокъ Д. Еммануель, студентъ ветеринарній а підчасъ выставки членъ комітетовъ зъ рини львівського магістрату — тепер не може пригадати собі змѣсту промови выголосенихъ на комерсѣ. Коли-жъ відчитано его зѣнання, зложені в слѣдстві, в котрыхъ мѣжъ иншими говоривъ ся, що Савицкій обидавъ Австрію, а Божемскій цѣсаря і Гетрица, до свѣдковъ заявивъ, що того всего вінъ не чувъ. В слѣдстві судѣя піддававъ ему різні высказки, на котрі вінъ притякувавъ.

Свѣдокъ Іос. Опалекъ, управитель львівської школи народної, бувъ на комерсѣ але тепер не пригадує собі змѣсту промови.

Промови були горячі, а декотрі бесѣдники накиннули на Гетрица за то, що в часѣ повитаня познавськихъ гостей вѣ ратуші піднісъ окликъ в честь цѣсаря. До суду бувъ повикликанъ якъ знатокъ пѣсень, а відтакъ зачавъ его судѣя инішѣ переслудувати в характерѣ свѣдка, ставляючи питання і піддаючи змѣсту промови. Тѣ зѣнання свѣдка в слѣдстві більше деталічний, бо мѣжъ иншими сказано, що Божемскій називавъ всѣхъ монархівъ в трехъ заборахъ польськихъ ворогами польського народу. На питання оборонцѣвъ відповѣвъ свѣдокъ, що судѣя слѣдчий самъ укладавъ протоколъ і вставлявъ тамъ слова зб справозданья поліції.

Свѣдокъ Стеф. Вексларова, львівська учителька, була на комерсѣ і пригадує собі з промови Савицкого, що порівнювавъ Австрію з Прусеєю сказавъ Савицкій, що Польнякѣ лѣпше в Прусеї, бо тамъ ихъ гасють і той гасить выкликъ обѣръ і житѣ, а тутъ в Галичинѣ усяляють вѣску двѣльнѣсть Польнякѣвъ.

Свѣдокъ Мар. Домнидкій чувъ лише частину мови Савицкого. Вправдѣ погляды Савицкого суперечні поглядамъ свѣдка, але вінъ не привязує до нихъ великої ваги, бо Савицкій дуче нервовий і ще молодий, щобъ добре зрозумѣти справу.

Відчитано зѣнання свѣдка Каз. Зелонки, сотрудинка Газетъы Lwowsk-ov. Свѣдокъ чувъ промову, в котрій сказано мѣжъ иншими, що монархія однаковій і если бы Австрія мала свѣлу, то поступала бы зъ Польняками такъ само якъ Россія.

Прокураторъ жадавъ відчитати ореченье лѣкарѣвъ що-до стану умислового обж. Савицкого. Оборонцѣ спротивлялись, бо Савицкій не боронить себе в тѣмъ напрямѣ, немовъ то бы вінъ не мѣвъ бути вповни одѣлчальнымъ за свои дѣла. Трибуналъ прихиливъ ся до вносенія оборонцѣвъ.

Відтакъ приступлено до доказѣвъ на фактъ о негтованню тайного товариства.

[Процѣс кс. Столяковського в Тѣшинѣ.]

Вчера дня 7 н. ст. марта почала ся в Тѣшинѣ передъ трибуналомъ судѣвъ присяжныхъ карна розправа противъ кс. Столяковського [49-лѣтнього, редактора часописей Wierpiec, Pszczółka і Dzwon], Єлены Гемпель [47-лѣтньої, видавниці тыхъ часописей] і Кароля Студенцкого [23-лѣтнього, одѣлчального редактора названихъ часописей]. Прокураторія обжаловує: 1) кс. Столяковського за статью в політичній переглядѣ 6 ого ч. Dzwon-а, за брошуру Bogiem а prawdā і за кілька статей у Wierpieci о камерѣ архієпископа Альбрехта; всѣмъ тымъ допустивъ ся злочину заворушення публичного спокою, оскорбѣ маевату, провинни противъ спокою і ладу публичного, а такожъ злочину насилья черезъ вымущенье і провинни противъ безопасности чести і гонору, а в наслідокъ того повиненъ потерѣти кару вѣзаннѣ відъ року до пяти лѣтъ; 2) Єлену Гемпель за дѣланье при друкованні і шаренні тыхъ статей, чимъ допустила ся тыхъ самихъ злочинѣвъ і провиннъ і такъ само повинна бути покарана; 3) К. Студенцкого, ако одѣлчального редактора, за тѣ самы злочини і провинни. В причиннахъ обжалованя прокураторія підтіла матеріалъ на віддѣлы і такъ рѣзъ представляє:

Переглядъ політичний. Дня 3. вересня 1893 цѣсаръ ватаючий его депутатія шляхты вѣ Ярославѣ відповѣвъ на промову князя Сангушка: „Чую ся щасливимъ, що зновъ перебуваю в краю посередъ васъ, в краю, котрий менѣ при кождій нагодѣ дає столько доказѣвъ вѣрности, привязаня і патриотизму, бо в краю, котрого представителѣ у всѣхъ кругахъ репрезентаційнихъ зъ мудримъ і глибоко відчутымъ патриотизмомъ мають на оці не лише інтереси краю, але і монархії. Користаю зъ сѣи нагоди, щобъ высказати за се мою признанье і мою цѣсарську подяку. Моє велимія добре і сердечне відношенье до краю завдячую мудрому і патриотичному поступованню его представителѣвъ. Однак не можу залишити, щобъ при тѣмъ не згадати зъ особливимъ доволеньемъ о знаменитѣмъ, оглядливѣмъ, сильнимъ і свѣдомѣмъ цѣли спосѣбѣ, в якій край управляє ся.“

Тую відповѣд цѣсаря обговоривъ Dzwon в статьѣ Przegląd polityczny в 6 н-рѣ зъ 15 вересня 1893 р. і высказавъ ось що: Польскій народъ взагалѣ австрійського патриотизму маги не може, а тѣ Польнякѣ, котрі се твердять, мусять покласти в погорду у кождого честного мислячого чоловіка. Вправдѣ може у Польнякѣвъ истнувати вымущенье відношенями львівської для держави, в котрой організмъ Польнякѣвъ вполоченъ в наслідокъ політики шляхты, але нѣколи патриотизмъ, котрий може бути лише для цѣлѣста власновѣтчимъ. Отже нема сумнѣву — каже айт обжаловані, — що в тыхъ выводахъ, після ихъ тенденції, виявляє ся водразъ а навіть ненависть до Австрії, отже і до однопольської державної, длятого згидній тѣ висловы мѣстять в собі знамена зло

чину порушення публічного спокою з §. 65 а) зак. карн.

Далі автор статті, вказуючи на мн. конститутційні засади, силуючись представити цілу промову цесарю як виключно діло од-вчальних міністрів, а цесаря як їх по-датливе оруддя. Сказано там, що той похва-ляв народу польського в Австрії жадали гр. Таффе і гр. Бадені, щоб при допомозі цен-політика міністерства в управу намістника Ба-денського покласти на тім, щоб знайти водно-відні средства до удержання мандатів в ру-ках свого сторонництва. Оже тут — каже-авт обжадована — містяться цілий ряд клевет, наруг і перекручень, а тенденцію їх єсть побурювання против адміністрації державної, а против управу намістника гр. Баденського зокрема. А позаяк рівночас-но представляє ся цесаря як податливе ору-ддя своїх міністрів в справі тих так висміяних і поруганих заряджень адміні-страції державної і органів правительств, то та стаття містить в собі суті злочин на-рушення публічного спокою з §. 65 а) зак. карн., через побурювання против адміністра-ції державної, злочин обиди маєстату з §. 63 зак. карн., та і провини з §. 300 зак. карн. че-рез побурювання до погорди для намістни-ка, оже власті урядової, з огляду на его урядованье.

Bogiem a prawda! Під таким заголов-ком розширено в Галичині брошуру видану в друкарні Maciejewski-oi в Чачах а скон-фісковану ц. к. прокуратурою в Кракові в Вадовцях. В тій брошурі впермішано статі: *Historja ostatnich lat, Ostatni zamach Badeniego, Jak się ratować?* в *Głos włościan*.

В першій статті в зміській і пору-ганій протесту духовних оголошуваний про-тив кс. Стояловського як і настирний лист трьох єпископів зь зажадом читання часопис-сей ним видаваних. Далі автор виступає против намістника гр. Баденського, заки-даючи ему, що то він звів єпископів на се бездорожжя і загнав у ті багачини, а об-говорюючи розпорядження намістника до-тячно часописей кс. Стояловського, називає се наругою прав, насильством та надужи-тством, і твердить, що оно киде найгірше світло на характер і честивість намістника, котрий єсть правдивим нещастям Галичи-ни; що в кожній нинішій суспільності по-пав би був у погорду в людей і потягнен-ний би був до одвчальності за злочин надужити власті. Друга стаття *Ostatni zamach Badeniego* це перевисну першу. Сказано в ній, що намістник єсть шереткін, грубова-тий і пристрасний, ober-Муравьєв в розби-вак, насилує право і вводить в Галичині стань облоги; в переслідуваню кс. Стояло-вського за оборону прав людю позбуває ся ро-зуму, почути справедливості і виступу; заря-дження его дотично конфіскації часописей кс. Стояловського названий насилуваньем консти-туції, прав божих і людських та наруше-ньем законів. Обі тї статті містять в собі знамена провини з §. 300 зак. карн.

В третій статті *Jak się ratować* через наведенье, що сторонництво шляхотке і па-ны хотять рух людської агітаци, хлопців удержати в темноті і так запобігти ви-свобожденню хлопців зь-під панського пере-ваги, ясно єсть стремление побурити селян до несприязних кроків против шляхти і панів. В четвертій статті *Głos włościan* видно подібну тенденцію через висказ, що духовні старають ся удержувати людє в темноті замість просвічувати, і кривди чи-нять людю, оже ся стаття в адбана підбу-рати селян до несприязних кроків против духовенства.

Розправа почалась о 9 годині рано. Кс. Стояловський пожив в помарині, бо три дні не був харчу вазначного, а не дозволено ему харчу домашнього. бо в йому перемишувано ему папириси. Жандарми підняють суду, бо кс. Стояловський в одній подано до суду відгрожував ся, що відстанеть на волю. Зь Галичини прабуду до Тьмина селяне, але ма-бути не много. Вступ на розправу лише за білетами. При льосованю судів праяжних прокуратурі елімінував селян, а оборонець урядових зь добр архиважних, то лаше-лись самі Нимць-мїщане в три жиди. Акт обжадована відчитано по вїмця і по поль-ски. Після ухвали трибуналу розправа в у-ступках о оскорбї маєстату має бути тайна.

НОВИНКИ.

По мысли оголошеної зь новим роком напос постанови, що „Діло“ высылає лише передплатникам зь правдивим значіньм сло-ва, подаємо нині до відомості Вл. Чите-ль, що тям, котрі мають які небудь за-дегости, высылку „Діла“ в найбільшій часі здержимо. Оже просимо як найкорше виробити задегости і надіслати передплату!

Як довідуюмо ся, ученики учительськ-и мужеского семінарі у Львові уряджують під управою своїх тепершних учителів му-зика о. Ост. Нижанковського в п. К. Штоля в суботу 9 марта с. р. в гімнастичній саді школи ім. Адама Міцкевича першій в исто-ріі учительськ мужеск селянській львів-ской вечеронь музично-вокальний в честь народних геніїв Швеченка і Міцкевича зь слівдуючою програмою: Вступна рѣч. 1) Во-робкевич: „Думи мои“ — хор. 2) Mascagni:

„Intermezzo“ зь опери *Cavalleria Rusticana* — 16 скрипок, вісгармонія і фортепьян. 3) a) Sö-dermann: „Plaszyna“ — сольно тенорове зь фор-тепьяном; б) Ярецин: „Straż nad Wisłą“ — хор. 4) Відчит о Швеченку. 5) Нижанков-ський: „Hymn do Ducha św.“ зь Конрада Вал-ленрода. 6) Швеченко: „Послание“ — декла-мація. 7) a) Gall: „Заєзгована крѣпоща“ и б) Müller: „Дума“ [слова Швеченка] сольно зь фортепьяном підспівав п. А. Д. 8) Міцкевич: „Dziady“ часть III. [сцена абдра]. 9) Лисенко: „Ой нушу я коняченка“, тріо зь хором і фортепьяном. 10) Bach-Gounod: „Meditation“ — 16 скрипок, вісгармонія і фортепьян. Поча-ток о годині 6 вечером. Добровільні датки призначені на фонд стипенді бл. и. Ж. Сав-чинського.

Проф. М. Грушевський на посліднім сво-ім публічному виступі в сали рускoi гім-назіі говорив о татарських наході в рр. 1239—43 и его наслідках. Дальшій виступ відстоє ся як звичайно в второк дна 12 н. ст. марта.

Надзвичайний загальний збори читальнї „Прогрес“ в Кракові відбудуть ся не 10 н. ст. марта о 6-й годині вечером — як нам зь Кракова хибно донесено — але дна 17 н. ст. марта о 5-й годині зь полудня вь комнатах товариства (ринок ч. 13. III п.).

Зь Старогомїста пишуть нам: Різно-родний „комерческїй едіж“ бувшого секре-таря Kodzelskogo при неадарности бувшого бурмістра в Добрянського була прийнято, що видѣл краєвий засуспендував обох по шконтрї мѣсскон каси а правительство цілу раду розвязало и надало свого комісара вь особі п. Далького. Два цілі роки благодєн-ствувало мѣсто під управою п. комісара такь дуже дбало о добро... всѣх — тільки не мѣ-щанства. Ажь сего року за призначою тутєш-ного ц. к. старости розписано нові вибори до ради громадскон. Выборы були бы могли для мѣщанства дуже користо выпасти, бо по дов-гих-довгих лѣтах провадила ся прецѣнь разь згода и солідарность межь русками а поль-скими мѣщанством. В третій колѣ ви-брано 10 мѣщан — 6 Русинів а 4 Поля-ков; и вь другім колѣ выпало бы було такь само, коли-б не уражена амбіція старих радных, котрі зь мѣсти и жалю, що мусять тратити мандати, сполучили ся зь жидами и своияи лєдн кількома голосами перехилили важку на сторону жидів — оже вышло 10 жидів. Вь першій же колѣ вибрано 8 зь нителівци [мѣж нами обох парохів] и 2 мѣщан — 6 Поляков и 4 Русинів. Такь оже вибрано до новон ради 10 Русинів, 10 Поляков и 10 жидів! По неудалых про-тестах преступлено дна 11 лютого до выбору зверхности Бурмістром вибрано мѣщевого юратора п. Владычанського, чоловіка вь мѣст популярного и для мѣщан прихильного, а за-ступником п. Василя Волосянского, чоловіка енергичного и дбало о при тѣм щирого Ру-сина [агента „Дієстра“]. Єсть надія, що змо-жуть направиати давне лихо и піднесуть мѣсто до давной сили и слави.

Дирекція женської учительськїй семіна-ріі у Львові оголошує, що екстерністи, котрі наміряють складати неспыт зрѣлости вь тій семінаріі зь концем сего року шкѣлього, мають внести дотичні подана до дирекції (ул. Скарбівська ч. 39) найдальше до 31 н. ст. мар-та с. р. Остемпліровані подана мають обдѣла-ти: 1) метрику уродження на доказ окѣче-ного 19-го року жита; 2) свѣдѣство здроваля, выставлене урядовимь лѣкарем; 3) свѣдѣство моральности и 4) короткий опис наук та ви-казь перчитаных до неспыт книжок. Подан-ия вносені по речниці не будуть приймати ся зь огляду на се, що до неспыт зрѣлости зго-лошують ся екстерністи, котрі хотѣли якієсь час до учительськїй семінаріі, а оуспієши відтакь заведенє, були бы ще не скѣчили его вь свій роц, коли оголошують ся до не-спыт, то краєва рада шкѣльна розпорядже-нєм зь дна 17 серпня 1893 ч. 17690 рѣши-ла, що такі екстерністи не можуть бути до-пущені до неспыт зрѣлости.

Антисемітський посол Шнайдер зь Вѣд-ня — якь доносить Н. fr. Прессе — перебував минавшого тиждня вѣлька днѣв в Кракові. Цѣлю сего подорожжя було „збраванє матері-аловь обжажуючых міністра Мадейского“, що бы можна против него выступати зь обжа-дованєм вь радѣ державной.

Вь справі гр. Дунина Бурнозского, про котрого замкненє вь одній видѣльскій за-веденю для божевѣльных на жадавє матері-алы онгоды доносили, оголошують такий подро-бїц. Передь пѣтьома лѣтами живѣ молодий граф у Вѣдн надто весело. Нагле показав ся у него слѣды божевѣльства, вь наслідок чого замкнено его вь заведеню для божевѣль-ных вь Дѣблінг. По якімсь часѣ выпущено его яко оуспѣдженного на умѣ и мѣг повер-нути до дому. Тутъ заявивь вѣм, що лише удававь божевѣльного, щобь увѣличити ся вѣдъ плачена своих довгѣв. Однако се заявленє не нашло вѣри и граф мусѣв полатити ся підъ курателею яко божевѣльний. Тымчасомь померло кількохь свѣявѣв, котрі запалили е-му маєток, вь сумѣ близько пѣв мїліона, зь котрого Борковскій не одержавь вь крейдари. Тогдѣ повстала завзята борба мѣжь молодым графом а его матерію (отець бувѣ тажко вь заведеню божевѣльных) и шуриномь Винкен-тієм Орловским, котрых Борковскій обжа-ловувѣв, що умисно держат его підъ курателею. Сей собі тымь скѣчив ся, що нагле замкнено Борковського вь Кульпарковѣ, зь-відки выпущено его по пѣтьох мѣсяцях. — Теперь розпочавь вѣм на ново борбу о свой рѣшум и выдаѣ мѣжь иними брошуру, де розказавь исторію, якь его зрѣло боже-вѣльнимь. Коли внавшого року бувѣ у Вѣд-

ни, зажадавь окружний суд в Тернополі вѣдѣльскон краєвого суду, щобь лѣкарь розсѣлѣди станѣ ума молодого графа Лѣкарь сказав, що сего не можна вѣдѣ разь зрѣбати и що на се треба часу десятиох мѣсяцѣв а тымчасомь Борковскій выѣхав до Будапѣшту и став зновь робити довг и вѣсти гуляще и жите, доки его не замкнено примусом вь лѣкарнѣмь заведеню вь Інцесдорфѣ підъ Вѣднемь.

Дирекція краєвой выстави вѣзває вѣте-ресованых, щобь аголосили вѣм свои претен-сіи и рекламациі найдальше до дна 1 н. ст. цѣвтя с. р., бо по утлѣв сего речниця без-условно не будуть увзгляднені.

Снѣжний замѣты навѣтали Долѣшну Ав-стрію, Мораву, Побережє, богато ошлѣди У-горщины и цѣле угорске Побережє. Ошатя, Рѣка в Загребѣ немѣв вѣдѣтит вѣдѣ свѣта, бо комунікація вь тым мѣстами цѣлкомь перер-вана, такь що дав ся вь нихь відчувати не-достатка пошав и сильна дорожнѣ.

Краєва рада шкѣльна ухвалила на засѣ-даню зь дна 4 н. ст. марта: Именувати Мих. Вѣшкевича суплантомь при гімназіі вь Бере-жаных; зорганізувати народну школу вь О-стровѣ станиславского повѣта вѣдѣ 1 ве-ресня 1895 р.; поремѣнѣти одокласовѣ шко-лы вь Подпечерах и Іостовѣ на двокласовѣ вѣдѣ 1 вересня 1895 р.; вылучати громаду Лѣвѣвску зь шкѣльною зѣван вь Хорѣвѣц и зорганізувати оебну одокласову школу вь Лѣвѣвѣц вѣдѣ 1 вересня 1895 р.; приймати до відомості справозданє краєвого шкѣльно-го инспектора зь лустрації гімназіі вь Ся-ноцѣ.

Змѣна прозвища. Греко-кат. священник зь Оравы вь Скольчѣнѣ о. Лука Полохайло одержавь вѣдѣ намістництва дозволѣ змѣнѣти свои родовє прозвища на „Побоярскій“.

Посмертний — ґ — оповѣсти.

Володимирь Назарович, ц. к. авскуль-тантѣ судовый вь Скольчѣмь, упоковѣ ся дна 5 н. ст. марта с. р. вь домѣ родичѣв своих вь Рожнѣтовѣ. Побойний був сьномь Якова, многозаслуженого довгѣлѣного управителя школы вь Рожнѣтовѣ, котрий мусѣв пере-дчасно поїти вь пенсію, щобь зрѣбати мѣсе-новымь людямь, поддаючым ся безусловно новѣмь, польонізаційной системѣ. Пок. Володи-мир, выхований вь рускомь душѣ, вѣмь яко академикъ бравь ся до прѣцѣ народнои и був одним зь оснудателѣв читальнѣ вь Рожнѣ-товѣ котра нинѣ стала осередкомь жита на-родного вь тѣм мѣстечку. Побѣйше, яко урядникъ судовый вь Скольчѣмь, засѣды бувѣ щирымь прахильникомь и порадникомь нашо-го мѣщанства и селянства. Читальники вь Рожнѣтовѣ постановили взяти громадну участь вь его похоронахь, выѣсѣли жалѣбну хору-гов на домѣ читальнѣ, а ще передь рокомь заявляли свѣдѣмость наги читальнѣ, именува-ши пок. Володимира Назаровича своимь по-четнымь членомь.

Аполінарій Кульчицкій, адъютантѣ помѣ-ничихь урядѣв найвысшого трибуналу у Вѣд-

Бляха москѣжна и дрѣт по 110 зр. англійска москѣжна цѣна по 120 зр. за 1 кл.

4755 поручає

ПЕТРО ХШОВСОВСКИЙ

торговля застѣла у Львовѣ плет. Катіула-п. ч. 1 (напротѣв катедри)

Пѣвжиги жемчужинный рѣшумь предметѣв до розпращѣнєв

Рѣвѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ I.

Сторѣнь 1—78. Цѣна 20 кр (зь пересылкою почт. 25 кр.)

Дѣстѣти можна вь друкар-нѣ вь кнѣтарнѣ Станислав-скійской.

Зь поважанємь

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Катіулина 3.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТА

вь найлѣпшихь фабрикѣхь заграничныхь и краєвыхь вѣдѣ 25 до 65 зр.

поручає 4798 161—?

ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНСКИЙ

Львовѣ, площа Галицна 14.

Цѣнники на жадавє дарѣмь и франко.

Знаю вѣдѣ многихь дѣтѣ п. к. управ. рѣшѣнія спіра-туса, зѣосмотрѣна найлѣпшими приладами рѣшѣкаційнымь найновѣйшомь системѣ, фабрика рѣшѣ, лікерѣв и оцту

Юлія Миколая Насѣдѣнникѣв у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскій салый горѣвѣк, дуже добрѣ розсѣдѣн, лікеры, рѣшѣ правдѣн зь Ямажѣ, якь тажкожь найлѣпшомь якостѣ бравѣ спеціалѣжѣ: Народоука, Лѣвѣнѣк, Szczuiek, Карпатѣвѣ, „Дабѣль“, Помаранчева не солодѣвѣ, Рѣвѣвѣ, Дерѣвѣвѣ и т. г. горѣвѣк управлѣвѣнѣи и однокѣ правдѣн асѣл зь нашомь фабрикѣхь сьроздаженѣ.

Однокѣ жерѣво зь крѣмь для пп. антикарѣвѣ, до побѣ-ранѣ алѣгологѣ абсолѣт. и найчѣстѣйшомь спіратусѣ, до цѣ-лѣй лѣчѣнѣжѣ вѣльшого вѣдѣ подѣмѣтѣ и зѣже оподаткованѣ.

Правдѣнѣ спіратусѣ оцтовѣ найсѣдѣнѣйшѣмь, здрѣвѣлю не шкѣдливѣ, бо не вироблюванѣн зь осѣнѣи оцтовѣ.

Складѣ для мѣста Львовѣ, ул. Коперника ч. 9 и вь головномь складѣ вѣдѣ мінеральныхь І. Коллеса, уліцѣ Карѣла Людвика ч. 29.

4912 45—104

ни, упоковѣ ся дна 27 н. ст. лютого вь 62-омѣ роцѣ жита. Моцѣ перевезено до Ванѣва коло-роцѣ вь Галичинѣ, де відбули ся похоронѣ дна 5 н. ст. марта.

Мѣланія зь Венгріновичѣв Полѣвѣсна, жена пароха вь Яблѣнѣцѣхь нижній коло Турѣв, упоковѣ ся дна 28 н. ст. лютого вь 68-омѣ роцѣ жита.

Телеграмы „Діла“

Вѣдѣн 8 марта. Дотепершній амба-саторѣ російскій, а тепершній міністерѣ справѣ заграничныхь кѣ. Лѣванѣвѣ выѣхавь вѣдѣ до Петербурга. На авѣрѣи явѣв ся гр. Кальноскій и представѣлѣв всѣхь державѣ.

Берлінѣ 8 марта. Торжество відкритѣ каналу поѣвѣчно-нѣмѣцкѣмь має бути відло-женѣ о кількохь днѣвѣ а то зь огляду на Фран-цію, щобь торжество не припадало разомѣ зь рѣчницѣю битѣв підъ Вартѣло.

Лондонѣ 8 марта. Буджѣтѣ маринарки на слѣдуючій роцѣ значно побѣльшено, а то за-дѣя будѣвы 30 новыхь кобравѣвѣ воен-ныхь.

Надѣслане.

ЛИШЬ

вь реставрації НАТУЛЫ ТЕПФЕРА уліцѣ Трибу-нальска ч. 12 домѣ власній, можна достати шѣдѣно ажь о годинѣ 8-й рано горѣчѣ свѣдѣнѣ.

Цѣнникѣ.

Печѣна вѣпрова зь каустѣю	15 зр.
Сѣвѣнѣй лѣгки	12 „
Фляжѣк	12 „
Пѣвѣка телѣва зь хрѣномь	10 „
Кѣвѣвѣка зь хрѣномь	5 „
Кѣвѣрѣ	15 „
Обѣдѣ вь абѣмѣмѣтѣ	40 „

Всѣмь напитѣмь вь найлѣпшихь родѣхь по най-умѣренѣйшѣмь цѣнахь; для певности що походятъ зь моємь реставрації, даю відѣвѣряючѣмь маркѣ.

Зь высѣмь поважанємь

НАТУЛА ТЕПФЕРЪ.

71 3—104

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикѣ и мехѣникѣ підъ Коперникѣмь, Львѣвѣ, площа св. Духѣ (ул. Театральна ч. 6) прѣ-вѣжѣ головѣного одѣвѣ

поручає у великомь вы-борѣ и по найдѣшевѣ.

пѣвжѣ цѣнахь: окулярѣ, цѣвѣрѣмь, зѣлѣнѣтѣмь, біноклѣ, да-зѣсѣгѣмь, барѣметрѣ, аерѣметрѣ, мікроскопѣ, лѣнѣмь, коп-пѣсѣмь, райсѣнѣмь, лѣнѣмь мірѣльнѣмь, плѣномь, сібѣлѣмь, манѣметрѣ и т. п. Устроєнѣя авѣнѣвѣ електрѣчѣныхь. Всѣмь напрѣвѣмь зѣготовѣванѣмь ся найкорше и найдѣшевѣ. — Зѣмовѣнѣя зь провинѣмь зѣготовѣванѣмь тожѣ.

4105

Русинка сирота

шукає занятѣ при домашнѣмь господарствѣ у самотѣно особы.

Адреса: Ивана Самѣртѣ рѣ-ste restante.

84 1—3

Христѣянське перше краєве субвенціо-нованѣ

БѣЛОШКОРНИЧѣ ЗАВЕДѣНЬѣ

КОНСТ. ЛЕВАНДОВСКОГО

у Львовѣ

ул. Мѣханѣвѣска ч. 34.

Вѣрѣбѣвѣ всѣмь шѣбѣрѣ зь лѣсѣвѣ, тѣбѣрѣвѣ, томакѣвѣ, барѣнѣвѣ, сѣ-рѣнѣ, дікѣвѣ, оленѣвѣ и т. д. лише зь волосѣмь т. е. на футѣрѣ и за-мѣсть кѣлѣмѣвѣ на подѣлѣи, спосо-бомь англѣйскимь, котрѣмь ихъ за-бѣспѣчує вѣдѣ молѣвѣ. — Выпѣває зѣвѣрѣта и підѣвѣває шѣбѣрѣ на дѣвѣ-нѣ. Купѣте всѣмь сѣрѣ шѣбѣрѣ.

63 6—45

Волѣсѣннѣй матеріацѣ

по зр. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;

шитѣ колѣдры

власного вырѣбу по 3-50, 4,

6, 8, 10 зр. и высѣе

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львѣвѣ, ул. Коперника ч. 7.

17 21—30

ПА-

расѣлѣ у великомь выборѣ. Каль-шѣ америкѣнскѣ и російскѣ. Бѣльѣ мужѣскѣ, вырѣбы трикоѣвѣ бѣльѣ Гѣрѣ, и т. п. поручає най-дѣшевѣе магазинѣмь товарѣвѣ мод-ныхь, приборѣвѣ подѣрожѣныхь тоаѣлѣтѣныхь и т. п.

Павла Лянѣгѣнера

передь тѣмь 2537

Братѣвѣ Лянѣгѣровѣ

у Львовѣ уліцѣ Галицна чѣсло 16.

Цѣнникѣ на жадавє дарѣмь.

30 липня.

Нїчого надто нового. Цецилія все ббльше й ббльше угнилась пбдъ ярмомъ и чарами пана Еблїса. Се рѣчь очевидна, всѣ зачинають се постерѣгати. Що-до него, то я не знаю, що думати. Се загадка. Правда, що въ его вбдношеню до Цециліи видно розбуджену цѣкавбсть, уподобанье, живой потягъ а навѣтъ привязанье, — але, якъ здаєсь менѣ, нїчого пристрастного, нїчого, що врбвноважило бы — коли смѣю се сказати — одному азъ тыхъ поглядбвъ, якї вбнѣ давитьище звертавъ на мене и якї я теперъ часомъ замѣчую. Навѣтъ его голосъ, коли вбнѣ говорить до мене, має якийсь особливый звукъ, чо-го я не замѣчаю, коли говорить до Цециліи... И що тамъ може дѣяти ся въ тбмъ серци?

Нинѣ рано проходжувалась я по парку та завдавала й завдавала собѣ рбзней пытая... признаюсь, навѣтъ трохи плакала, хочья не такъ скоро до слѣзъ. Но се постбйне й тихе зворушенье, яке мене опанувало, се нѣме суперництво азъ мою найдорожшою приятелькою, ся внутрѣшна боротьба мѣжъ мою совѣстію и моимъ обовязкомъ, мѣжъ мою несчастною пристрастію и мою приязнію, цѣла ся мука — бо-жѣ се мука — страшно збурила мои нервы.

На закрутѣ пустой алеѣ, де я проходжувалась, уявдѣла я несподѣвано паню Люверсову, и коли я митью отерла слбзвы, выдалось менѣ, що панѣ Люверсова азъ хустиною въ руцѣ, зробила той самый рухъ, що и я. Она такожъ плакала, та она не могла такъ скоро запанувати надъ собою, якъ я.

— Вы налякали мене въ хвили великого пригнобленя, — сказала она до мене.

— Чя ванъ Рожеръ терпѣть бѣльше, якъ звичайно? — запытала я.

— Фізічно вѣ... але его станъ моральный доводить мене до розпукы... Черезъ вѣлька даѣвъ, коли вѣнъ згодивъ ся пошукати трохи розрывки середъ насъ, я вѣрила, що зъ той стороны наступить деяке подѣишене — та се бувъ обманъ... Думаю навѣтъ, що сей поновный вступъ въ товариство давъ ему нагоду ще тяжше вѣдчувати тягаръ нещастя, що оно ще бѣльше заострало его бѣль и почутье упокореня... Вы того не можете знати, но я що-дня свѣдкомъ того — вѣнъ, мовъ упавшій ангелъ, мае напады упору и шалености, котрѣ мене переражують, не то вже якъ матѣрь, але якъ христіянку... Ахъ! дорога дитино, — говорила она, беручи мене за руки, — въ такѣмъ нещастію може насъ лишъ Богъ покрѣпити! А вѣнъ въ Него не вѣритъ, або, що ще гѣрше, вѣнъ хулить Его! Вѣнъ утѣкає вѣдъ церкви, мовъ пронаженный... Коли бъ хочъ разъ помоливъ ся, то думаю, вѣнъ бы дѣзнавъ успокоєня, коли вже не потѣхи... Та вѣнъ не хоче... Правда, вѣнъ мене любить... а нѣколи вѣдъ часу его нещастя, не могла я склонити его до того, щобъ вѣнъ моливъ ся... Я падала ему до нѣгъ... вѣнъ не хоче!...

И бѣдна жѣнка дала слезамъ волю. Мы обѣ болѣсно на себе поглядали и чули якусь вѣдраду въ тѣмъ, що нашъ засмучені сердца зблизили ся до себе.

1 серпня.

Сей день лишитъ ся менѣ вѣчно въ памяти. Водѣ кѣлькохъ днѣвъ якомъ нема житя въ замку, длатого й нинѣ не заряджено нѣяком прогулки; кождый сидитъ въ своѣй кѣмнатѣ або въ сальонѣ.

Написавши повышій стрѣчки, я постановила собѣ удати ся зновѣ до тѣхъ самѣхъ алей, де я здыбалася паню Люжерсову, и наново вѣддатись мрѣямъ, котрѣ она перервала. Якъ разѣ мала я до неѣ вступити, коли наразѣ почувала-мъ за собою скорѣ кроки; я оглянулася и увидѣла пана Еблѣса.

— Даруйте, панно Шарльото! — промовивъ вѣнъ въ найповажнѣйшѣмъ тонѣ. — зробіть менѣ честь и позовольте кѣлька хвилъ поговорити зъ собою..

На тѣ слова мое сердце цѣлѣкомъ затихло, а коли оно стало бити ся, то вѣго удары були такъ сильнѣ, що менѣ здавалось, мовъ-бы мое житѣе кѣнчило ся въ тѣй хвилѣ. Я пѣзнала, що надбѣйшла хвиля, въ котрѣй выголосить ся слово рѣшаюче мою долю.

— Пана майоре, — вѣдповѣда я, стараючись, мабутъ дуже неудачно, укрити мое зворушенѣе, — я на вашѣй услугѣ.

Вѣнъ самъ бувъ дуже зворушений. Ишовъ якѣйсь часъ бѣля мене мовчки, вѣдтакъ промовивъ:

— Панѣ, моя нечемнѣсть выдасть ся вамъ дуже великою... но она буде бодай доказомъ глубокого и найповажнѣйшого довѣрѣя, яке вы въ менѣ будите, бо я хочу зробити вѣдъ васъ залежнымъ щастѣе або нещастѣе моего житѣя... Вы, панѣ, можете лѣпше, якъ хто-небудь на свѣтѣ, знати панну Цецилію Стелѣвну, вы обѣ приятельки зъ

дитинныхъ лѣтъ... вы були товаришками въ монастыри, не правда-жь?

— Такъ, пане майоре.

— Вы могли основно зглубити и цбзнати еи характеръ и еи умъ... Чи можу я, заки вѣддамъ вѣ свою руку, заки вѣддамъ цѣле свое житя въ еи руку, спытати васъ: що вы про неи думаете?

— Лише всео добре.

— Вы се чуєте, не правда-жь, панно Шарльото, що въ моихъ пытаняхъ нема нѣчого повседневного... длятого заклинаю васъ, чтобы и въ вашихъ вѣдповѣдяхъ не було нѣчого подѣбного... Панна Стелъвна — молода, дуже миленька дѣвчина, се рѣчь вѣдома... гарна зъ лица и знаменито вихована... жива, быстроумна... Се все я знаю... Но еи характеръ трохи сорокатый: вѣнъ мене дивуе и трохи лякає, се я признаю... длятого то я пытаю васъ, бо вы мусѣли проникнути всео глубины того характеру, чого можна по вѣмъ сподѣватись а чого обавлятись?

— Цецилія, пане майоре, нѣколи не знала матери... еи виховавъ отецъ, якъ одыноку дитину, и трохи, ба навѣтъ дуже збисувавъ еи... И въ тѣмъ власне лежить выяснене еи змѣняввой вдачѣ, дивныхъ забаванокъ и выбрыкѣвъ, котрѣ мусѣли вамъ впасти въ очи. Но еи натура е знаменита, она е найнѣжнѣйшою, найневиннѣйшою и найщирѣйшою приятельскою, она буде такожь найнѣжнѣйшою, найцевнѣйшою и найвѣрнѣйшою жѣнкою... розумѣесь, нѣдъ однимъ услѣвамъ, а именно, коли мужъ буде еи добре провадити и коли она любити-ме своего провѣдника.

— Перепрашаю васъ по тысячу разѣвъ, — говоривъ вѣнъ дальше, — але чи вы вѣрите. що она буде любити чоловіка зъ такъ вѣдмѣвнымъ характеромъ, якъ на примѣръ мѣй, чоловіка, котрого поважна, майже остра вда-

ча стоить въ такъ великомъ противоположенію до ея — бодай позбornoй легкодушности?... Вы не вѣдповѣдаєте?

— Лишь тому, що шукаю слѣвъ, а не мысли, бо мысль у мене готова... Я власне думаю, пане майоре, що коли есть такіи чоловікъ, котрый бы мѣгъ привязати до себе Цецялію, выкоренити ея маліи блуды, ще бѣльше розвинути ея великіи добріи прикметы, однимъ словомъ: зрѣбати зъ нею честну, добру и щасливу жѣнку, то се вы.

Вѣнъ глубоко поклонивъ ся, а вѣдтакъ по короткомъ перестанку додавъ:

— Отже... вы ея дуже любите? не правда?

— Дуже!

— Се велика похвала... Дякую вамъ, панѣ!... приймаю ея зъ вашихъ рукъ зъ безграничнымъ довѣремъ.

Мы наблизились до замку. Вѣнъ пѣйшовъ до середины, при чѣмъ ще разъ подякувавъ менѣ поклономъ и выразомъ лица.

Скоро вѣнъ звикъ менѣ зъ очей, я сѣла на лавцѣ въ ален. Пѣдчасъ тои розмовы пѣдтримувало мене напруженіе всѣхъ моихъ силъ и гордѣсть, а теперь я почувала, що земля усувався менѣ зъ-пѣдъ нѣгъ.

Всѣо скѣнчило ся! Вѣдъ тои хвилѣ бѣдне мое житя звихнулось, моя двадцать-лѣтне сердце дѣстало рану, що не загоить ся нѣколи.

Но якъ зрозумѣти такіи крокъ чоловіка зъ честію, чоловіка зъ добрымъ уложеніемъ? яке тайне натхнѣнне, яка варварека жорстокѣсть могла его до того склонити? Сего я не можу зрозумѣти.

Чи було ему вѣдомо, яку страшну завдає вѣнъ менѣ муку? Не знаю. Въ такіи способѣ скѣнчилась цѣла рѣчь и бѣльше нѣчого.

Вѣдъ коли я лишь зрозумѣла вступніи его слова та

почула першій ихъ ударъ, було въ мене головнымъ стараньемъ ратувати свою жѣночу честь, якъ такожъ придушити порывъ низьконъ зависти, котра могла мене склонити до очернення Цециліи. Може бути, що та мысль завадто мене опанувала и унесла въ похвалахъ навѣть поза границѣ правды и мого переконання. Але надмѣръ по тій сторонѣ видававъ ся менѣ завжди лучшимъ, нѣжъ по другій.

Та на тѣмъ ще не конецъ моимъ сьогоднішнімъ досвідамъ.

Скоро лишъ могла я утриматись на ногахъ, пустила ся я въ дальшу дорогу, щоби ходомъ утихомирити своє зворушенє. Я йшла опередъ себе безъ всяконъ цѣли... Я переходила одною зъ головныхъ дорѣгъ парку, коли наразъ давъ ся чути по-за мною туркѣтъ колѣсъ, и я оглянулася. Бувъ се Рожеръ Люверсі въ своїмъ вѣзку. Бувъ самъ оденъ, бо мимо горячихъ просьбъ матери вѣнъ найчастѣйше не хотѣвъ брати зъ собою слуги; вѣнъ мавъ именно той налѣгъ, що вѣдкидавъ всяку чужу помѣчь, вѣнъ хибъ въ найконечнѣйшихъ потребахъ.

Якъ звичайно, вѣхавъ вѣнъ дуже скоро, але коли мене постерѣгъ, звѣльнивъ зъ великимъ трудомъ бѣгъ свого огнистого коня, вѣдтакъ въ два кроки пристанувъ и запытавъ мене збъ звичайною своєю трехи гѣркою и вронічною усмѣшкою:

— Чи не мали-бъ вы, панѣ, охоты на прогульку?

— Нѣ... красенько дякую!

— Чи то мѣй кѣнь завдае вамъ страху, чи я?

— Нѣ оденъ, нѣ другій.

— Коли такъ, то зробѣть менѣ приятнѣсть своимъ товариствомъ.

— Менѣ здаєсь — вѣдповѣла я, — що се не конче буде на мѣсци.

— О! на мѣсцѣ! — вѣдповѣвъ вѣнъ, киваючи головою. — Гей, гей! зѣ мною все на мѣсцѣ!... Впрочѣмъ мы не поѣдемо нѣгде по-за нашъ лѣсокъ... Ходѣть! Вы не хотите... моя особа, бачу, вывеликуе у васъ вѣдрау!

Я видѣла, якъ подвоила ся звичайна блѣдность и сумовитѣсть его лица, и мене огорнуло чувство милосердя, а впрочѣмъ въ тѣй хвилѣ була менѣ на руку яка-будь розрывка... словомъ: у мене голова ходила ходомъ, менѣ було все одно.

— Коли розходитъ ся лишъ о прогулку по парку, — сказала я, — то я готова.

Потѣмъ я выѣзала на вѣзокъ. Се менѣ удалось доперва за другимъ разомъ, бо кѣнь, расовець, чорной якъ уголь масти, дуже непоковѣвъ ся, а панъ Люверсі лише зъ великимъ трудомъ мѣгъ его втримати въ своѣй одиѣй руцѣ. Сей же часъ мы пустили ся скорымъ крокомъ на передъ.

Въ кѣлька хвилъ панъ Люверсі промовивъ до мене, усмѣхаючись:

— Вы, панѣ, змылили свое покликанье!

— Якъ вы се розумѣете?

— Вы мовѣ сотвореніи на сестру милосердя... Янѣ довго я лежавъ въ шпитали въ Орлеанѣ, була тамъ одна трохи до васъ подѣбна... Се власне впало менѣ въ очи за першимъ разомъ, скоро я васъ побачивъ... Тѣлько тамта не була такъ красна... Чи вы походите зъ Креольцѣвъ?

— Нѣ, я Парижанка.. И добре васъ обходила та сестра?

— Занадто добре! — вѣдповѣвъ вѣнъ, тяжело зѣ-
тхаючи.

— Чому занадто добре?

— Бо на що було втримувати мене при житю, ко-

тре и для мене и для другихъ не може бути нічимъ якъ лишъ тягаромъ?

— Чи позволите зробити собі замітку, пане, що ви трохи несправедливий супроти Провидіння. Оно васъ дб-ткнуло страшно, се правда, але чи ви не занадто нечуткій на потѣхи, якій оно вамъ лишило, а якихъ не достає такъ багато другимъ нещасливимъ?

— Про якій потѣхи говорите ви панѣ? прошу васъ!

— Насампередъ ваша мати, єи незрѣвана і необхідність... потімъ заходи такъ рѣдкої приязни... вкінці наука, вільний часъ, якій маєте, щоби їй посвятити ся, приємність, яку она вамъ чинить, поважанье, яке она вамъ обіцяє...

— Такъ єсть, — відповівъ вінъ гѣрко, — всео то може заледни спинити, щоби чоловікъ не збожеволѣвъ... але на тѣмъ и koniec! Но прецѣнь бувають хвилѣ, въ котрыхъ менѣ приходитъ ся божеволѣти... въ котрыхъ я божеволѣю!

Вінъ мовчавъ кілька хвилъ, сѣпавъ поводами, наче въ розсѣяню, и завадавъ вудилами болю коневи, котрий цѣлкомъ не потребувавъ понуки. Вінъ, здавалось, зъ-разу не замѣчавъ, що конь нетерпеливий ся и бравъ на бѣкѣ... Вінъ говоривъ дальше:

— Вы видѣли нинѣ рано Ебліса?

— Такъ єсть. Вінъ власне відбійшовъ відъ мене, коли вы мене збѣгнали.

— Такъ... Що за бравый чоловікъ! не правда?

И лишъ кивнула головою, що такъ. Вінъ поглянувъ на мене.

— Вы дуже блѣдї, панѣ... я се заразъ завважавъ... чи вамъ може що хвиує?

— Нѣ.

На устахъ у него показалась злобна усмѣшка и вѣнь, мовь навмысне, наново ударивъ поводами по бокахъ коня, котрый зовсѣмъ опалѣвъ и мчавъ насъ въ несамовитѣмъ бѣгу... Въ тѣй шаленой и безладной вѣдѣ кѣнь мало-що не разбивъ насъ о перекладину дороги, звернувъ нагло на право и гнавъ въ наибѣльшой скорости вдовжь публичной дороги, котра, якъ се менѣ добре вѣдомо, провадила до мѣсця назначеного на пранье бѣля надъ берегомъ рѣки, а берѣгъ въ тѣмъ мѣсци дуже стрѣмкій.

Панѣ Люверсі пробовавъ успокоити коня рукою и голосомъ, та се ему не вдавало ся. Мы гнали все напередъ, мовь вѣтеръ, дерева перебѣгали по обохъ сторонахъ, мовь тѣни; менѣ почало въ головѣ крутити ся. Мы вже зближались до кѣнца дороги, видѣли вже вѣдблискъ сонця на водѣ.

Панѣ Люверсі звернувъ ся до мене:

— Панио Шарльото! — промовивъ вѣнь зъ тымъ дикимъ выразомъ въ очахъ, якій буває у него замѣтный въ злыхъ годинахъ, — чи вы привязуєте велику вагу до життя?

Въ дѣйствости нѣ, я не привязувала до него великон ваги. Ему се сказало просте порушенье моихъ брѣвъ.

— Всео одно, — вѣдповѣвъ вѣнь, — а все-таки була-бъ шкода!

Не знаю, чи вѣнь має яку тайну, коли хоче усмирити свого коня, та не хотѣвъ до сего часу зъ нею скористати, але майже неждано на кѣлька слѣвъ злученыхъ зъ легкими рухами руки, звѣря успокоило ся... кѣнь почавъ нти спокѣйною ходою и мы змогли, заки доѣхали до рѣки, звернути на иншу дорогу.

Панѣ Люверсі, котрого зимну кровь мимо того

всього я муѣла подвляти = бо мы справдѣ находились въ небезпечности житя — сказавъ до мене спокѣйно:

— Що я не привязую нѣякон ваги до житя, се рѣчь ажъ надто зрозумѣла... але вы! Се тайна!

— Се тайна, — вѣдказала я зб смѣхомъ.

— Любовна грыжа? — спытавъ вѣнъ зновъ зъ выразомъ мрачнои ироніи, а по хвили додавъ: — Такъ красна... и погорджена — се дивно!

— Пане! — сказала я въ великомъ зворушенію — ваше нещастье надае намъ багато вѣльностей, але не думайте собѣ, що вамъ свободно оскорбляти женщину...

— Або я вамъ не казавъ, що я шаленый?

— Я се виджу, пане! но було мене упредити...

Вѣнъ мовчавъ довшій часъ и такъ сильно закусивъ уста, що я видѣла, якъ на нихъ выступила капля крови. Вкѣнци вѣнъ промовивъ вельми зворушенымъ голосомъ:

— Панѣ! я не гѣдний тои чести, яку вы менѣ оказали... Пѣзнаю се и прошу васъ найпокрѣпѣйше о прощенье.

— Добре пане... Чи не вертати-бъ намъ домбѣ?

Въ тѣй хвили мы находились далеко въ поли, бо я видѣла, якъ зъ межи деревъ выривала мала церковця зъ Люверсі.

— Вертаймо! — сказавъ вѣнъ смутно. — Но, Боже мѣй, чи-жъ вертати намъ загнѣваными, ворогами?.. Скажѣть, панѣ, чи є на свѣтѣ яка рѣчь, котру мѣгъ бы зробити такий нужденникъ, якъ я, абы доказати вамъ свою глибоку почесть та щобы затерти память незавѣстного слова?

Втѣмъ прийшла менѣ несподѣвано мысль до головы: я григадала собѣ, що панѣ Люверсова говорила менѣ рано про той бѣль, якого фѣй завдає уперта безбожнѣсть

сына... а ось я видѣла малу церковцю цѣлкомъ близко передъ нами.

— Такъ есть, — вѣдповѣла я, — вы можете зроби́ти одну рѣчь, котра приверне для васъ мое поважанье, а навѣтъ зъєднае мою приязнь... Видите онтамъ въ долинь церкву... Ходѣть и помолѣть ся тамъ зѣ мною!

Его бровы нагло стягнулись, но досыть спокойнымъ голосомъ спытавъ вѣтъ :

— Моя мати зѣ вами о томъ говорила?

— Такъ.

— И вы сего бажаєте?

— Такъ.

— Ходѣмъ!

Въ колька хвиль опбѣся мы зупнявились передъ парохіяльнымъ огородомъ, що прицпиралъ до церкви. Слуга пароха якъ-разъ тогдѣ бувъ при роботѣ въ огородѣ и на туркѣтъ колѣсъ пѣднѣсь голову. Панъ Люверсі покликавъ его и попросивъ потримати коня. Я злѣзла и помогла ему злѣзти. Вѣдтакъ мы перейшли черезъ цвнятарь и вступили луковатымъ притворомъ до церкви — на немале здивованье слуги, котрый не мавъ звычайу видати пана Люверсі въ свѣхъ сторонахъ

Внутро церкви дуже простеньке; маленька нава бѣла, гола.

Я йшла попередъ пана Люверсі, а его куля лунала по камѣнныхъ плитахъ и пѣдъ склепѣньемъ. Ступаючи помежи двома рядами лавокъ, мы прийшли до мѣсця призначеного для панѣ Люверсової. Я показала ему малевкѣй подушечкою покритый стѣльчикъ и сказала въ пѣвъ голосу :

— Клячникъ вашої матери...

Вѣдтакъ, коли вѣтъ клякавъ, я пѣдтримала его пѣдъ рамя; вѣтъ поводи́въ ся мовѣ дитина. Оперъ голову

на руку, а я прилякнула поббчь него. Въ часѣ, коли я молилась зъ цѣлон душѣ за насъ обонхъ, смягчилось его сердце и я чула, якъ вѣнъ плакавъ и хлипавъ.

Коли мы повставали, вѣнъ показавъ менѣ свои слезами зрошене лице.

— Дивѣть, — сказавъ вѣнъ, — що вы робите зъ старымъ воякою!

— Но такожъ вы достутили прощенья! — вѣдповѣла я, подаючи ему руку.

Мы пустили ся въ дальшу дорогу, завсѣгды смирымъ, но не такъ шаленымъ бѣгомъ, якъ передше. Коли его зворушенье успокоило ся, ставъ вѣнъ майже веселымъ и взявъ ся накликувати селянъ, котрыхъ мы стрѣчали, и зъ спѣвчутемъ оповѣдати менѣ ихъ исторію. Вирочѣмъ я довѣдала ся вже передъ тымъ, що его ненависть до свѣта не перешкаджала ему робити багато добра въ околиці, де его всѣ любяди.

Коли мы вѣхали до парку, замѣтили мы на скрутѣ одной дороги троє людей, що йшли повблынымъ крокомъ напротивъ насъ: були се панѣ Люверсова, панѣ Еблѣсъ и Цецилія. Они выдались менѣ дуже здивоваными, коли увидѣли мене въ товариствѣ Рожера.

— Мамо! — закликавъ вѣнъ, смѣючись, — я хотѣвъ увести панну Еррбину, а тымчасомъ она мене увела... и знаєте, де она мене завела?... Нѣ! вамъ бы се й на думку не прийшло... Ну, але я полишу їй приятисть вамъ оповѣсти...

Я скочила на землю, взяла на бѣкъ паню Люверсову, котра здавалось чимъ разъ бѣльше задоволювалась, и сказала їй до уха:

— Я завела его до церкви... вѣнъ моливъ ся!

Она скрикнула и сильно притулила мене до груди.

— Ахъ! моя любя... любя дитинко! — Помовчала

хвильку, а вѣдтакъ тяжко зѣткнула: — И такъ я маю наразъ всео щастье... бо чи вы знаете?... Цецилія... — и она показала менѣ на неи и на пана Ебліса.

— Такъ, знаю, — вѣдповѣла я.

— И хто бы мѡгъ думати, що она зробить такій розумный выбѡръ та що вѡнъ зѣ свои стороны... Но Богъ має свои днѣ...

Мѣжь тымъ Цецилія взяла мене за руку и сказала до свои тѣтки благодающимъ голосомъ:

— Полишѣть мене саму зъ нею!

Панѣ Люверсова и панѣ Еблісѣ вѣддалялись поволи, розмовляючи зъ Рожеромъ, котрый пустивъ свого коня вѣльнымъ крокомъ.

Цецилія потягнула мене за собою и повела по короткій, дуже крутѡй стежцѣ въ одну, вельми затѣшну часть парку, що называея Смота. Пѣсля мѣсцевого переказу мавъ тутъ бути колись осѣдокъ якогось схимника и єго слѣды мали находити ся въ звалищахъ мурѡвъ, котрѣ теперъ на-цѣвъ покрывае муравою оброслый горбокъ. Одинока, майже цѣлкомъ удержана руина — се дуже мала и дуже стара будова въ видѣ луковатого звода, пѡдъ котрого охороною выплывае въ вузкомъ жолѡбѣ жерело потока та плыве въ поперекъ лѣса. Досыть просторый шмать землѣ мѡгъ служити за огорождъ для звищенои оселѣ, а чинѣ творить вѡнъ рѡвну галяву, догѡдне мѣсце для прогулокъ, на котрымъ декуды стоять ірупы високоверхихъ деревъ. Се мѣсце мае особливо мильй и заразомъ дикѣй виглядъ, щось въ родѣ святои долины, прѣятнои самотности, и пригадуе тѣ картинны, де помѣщенѣ побѡчь якои стариннои кирициѣ сцены нѣмѡвъ и пастухѡвъ.

Цецилія завела мене сюды мовчки, вѣдтакъ погля-

нула на мене зъ особливою вѣжностію и кинулась менѣ на шню, цѣла розплываючися въ слезахъ:

— Ахъ! — закликала она, — я тобѣ его вкрала!... я тобѣ его вкрала!

Я змѣшала свои слезы зъ ея слезами и прошептала до неѣ:

— Що за вѣсенѣтница!... про що ты думаешь?... не псуѣ dobroхѣтъ своего щастя!

— Ты була така добра для мене, — говорила она дальше середѣ плачу, — така великодушна... вѣнѣ менѣ розказавъ... Ахъ! ты лишь одна була его гѣдна... лишь ты одна! Ты не любила его за дуже? скажи!

— Але-жъ вѣ, моя любя!.. будь спокойна... Я почувала для него лишь привязь!

— Я, я его обожаю!... Слухай... се тутѣ, въ отѣмѣ чудовѣмѣ мѣсци сказавъ вѣнѣ менѣ, що мене любить... пытавъ мене, чи хочу бути его жѣнкою... И ось тутѣ власне хотѣла-бъ я, щобы мене поховали, коли умру... Чи ты вѣришь, що се можливе?

— Не знаю, мое сердце... але чи знаешь ты, що говоришь не до рѣчи?

— Се тому, що я справдѣ трохи шалена... Но чи буде вѣнѣ зѣ мною щасливый... чи ты сему вѣришь? Я бы такъ бажала, щобы вѣнѣ бувъ щасливый!

— Вѣнѣ буде щасливый, сердце.

.... Отже не лишилось менѣ вѣчого!

Кѣвичу се оповѣданье, бо не маю сердца продовжати его. Що менѣ теперь робити? Увиджу завтра... Пораджу ся бабунѣ. Я готова всеѣ вѣи сказати.

2 серпня.

Моя бабуна довѣдала ся вчера въ вечѣръ, якъ и цѣлый замокъ, про велику пригуду, се-бѣ то про заручины Цецялін. Хоть тая новина певно засмутила єи и навѣтъ въ найвышѣмъ степенѣ обурила, мимо того приняла она єи збѣ спокоамъ, зъ веселостію, зъ усмѣшкою, а се мевѣ послужило за добрый прикладъ. Тблько розстаючись зб мною на сходахъ, сказала она тѣ слова :

— Смѣшний у него смакъ, у того пана!

Нинѣ рано она мене выспредила и прийшла до мене, коли я власне пробудила ся пбсля дуже короткого сну. Привѣтавши ся зб мною самымъ стисненіємъ руки, она промовила :

— Моя любевька! власне що-нино повѣдомили мене панѣ Совева зъ Шагровою, що нинѣ выѣзжають разомъ зб своимъ братами... А я зновъ заявляю тобѣ, що се ихъ поведенье уважаю смѣшнымъ... Се значить признаватись до свого заводу... до свого огбрченя... се пбдло!.. Мы до того занадто гордѣ, не правда-жъ, дитинко?

— Такъ єсть, бабуню!

— Мы виѣємо гбдно терпѣти и хочъ се дуже прикро, такъ полишимось тутъ ще пятнацать днѣвъ або й три недѣль, щобы ратувати честь... Бодай такій мбй поглядъ... А ты мати-мєшь на се вбдвагу?

— Буду старати ся.

— Впробѣмъ, моя дитинко, утеча въ такбмъ випадку є въ рбвнбмъ степенѣ нерозумна, якъ непочестна... Лучше єсть привыкнути до справдѣшности, заглянути вѣ смѣло въ очѣ и въ той способъ ослабити єи вражѣнье... Ты думаєшь такъ само?

— Я ще не знаю.

— Ну, будемо видѣти... Коли се переходить твоѣ силы, то вѣдомо... Даруй менѣ, що я трохи остро обходжу ся зъ твоимъ жалемъ, замѣсть плакати разомъ зъ тобою... се, бачишь, розумнѣйше... Нѣколи не треба ласкати свого болю... Поцѣлуй мене!... я тебе дуже люблю! — и она подалась до своєї кѣмнаты, щобы, якъ здаєсь менѣ, на самотѣ поплакати.

Выслѣдокъ моихъ вѣчныхъ раздумвань в ось-якій: Я чула такъ часто въ житю, якъ то неразъ обертають вѣчну любовь на смѣхъ, а постѣйность сердца, особливо у нашего пола, уважають за байку, такъ що менѣ почасти приходится до головы: чи я не выимокъ въ тѣмъ взглядѣ? Но прѣцѣнь менѣ невозможно подумати, що мое сердце колись, навѣтъ въ найдалѣйшій будущности зможе отворитись передъ иншимъ вражѣньемъ та що то вражѣнье прожение зъ него се почуванье, яке оно до себе припустило справедливо чи несправедливо... Я переконана, що я завсѣгда люблю-му того чоловіка, котрого я разъ полюбила цѣлою пристрастію, цѣлою душею, цѣлою силою моего вѣства и моего житя. Менѣ навѣтъ невозможно подумати, що зъ такимъ почуваньемъ въ сердцѣ я зможу коли-небудь звязати ся зъ другимъ. И коли въ моѣмъ внутрѣ не наступить яка величезна змѣна, — чого я не сподѣваюсь, и не бажаю, — то я нѣколи не выйду замужъ. Якъ довго для мене позбѣстане въ живыхъ бабуня, такъ довго я жити-му коло неѣ и для неѣ. Коли я ѣѣ пережню, тогдѣ вступлю въ монастырь, де я провела свою молодѣсть, и нѣколи зъ него не выйду. Знаю, що тамъ не буду занадто шаслива: я внесу до него гѣркій терпѣня, але я знайду тамъ для себе такожъ потѣху. Не згадуючи вже про поезію монастырского житя та про такъ солодку дружнѣсть зъ божественными рѣчями, знайду въ покрѣпныхъ обовязкахъ учительки бодай тѣнь

Поединично число контуз 8 кр. и м.
Огославление принималось са по пять 6 кр. воды одной
струей изразотной и в рубриках „Надбояная“ по 20 кр. и в
Медичини смелить и в 30 кр. савь савь

Прив свій нагодів не можу ще мовчки по-
минути, що мов попередній короткий розвідки
о товариствах задаткових та пробки еконо-
мічних організацій удостоїлися уваги Przegląd-
у. Замість Przegląd-у, що мов статті були
недокладні і побіжні, єсть справедливий, але
злашнний, бо я виразно на вступі статей за-
значив, що мені не ходило о докладність [в
часовні політичної годі трактувати такі те-
ми так, як в спеціальних журналах].
Для мене досить вдоволення, що Przegląd не
мів не признати мені рація і крім недо-
кладности не мав нічо мовим статтям за-
кинути.

Т. Н. П.

T. M. U.

До внутрішньої ситуації.

Оногды відбула ся під проводом цесаря рада міністрів, на котрій обговорювано квестію, що стоїть на порядку денному. Хід наради задержаний в тайні, але з вистеж в газетах, а відтак з деяких фактів можна майже на певно знати, що було предметом наради. Тож виходить з того, що рада міністрів займалася квестією реформи виборчої.

Справа реформи виборчої застрягла в підкомітеті комісії для реформи виборчої. Помимо тайности наради підкомітету, опінія публічна набрала пересвідчення, що в успіх наради підкомітету нема що покладати надій. А при тій показало ся і се, що правитель-ство стоїть майже безрадіє. За час існування коаліційного правительства можна було по-чуту кілька разів з уст президента міні-стрів заявляти: що правитель-ство як перед тим так і тепер уважає справу реформи виборчої своєю першою і найважливішою за-дачею та що буде старатися довести її до у-спішного результату. Таке заявлення дав кн. Відштірєць ще недавно, бо 20 лютого в ко-місії бюджетовій на дотичне питання д-ра Ге-рольда, — але крім слів не було видно ні-яких дій.

І справдилися слова одного дипломата, котрий сказав про внутрішній відносини ав-стріської політики так: Нбодив володар не має тільки міністрів, що цесарь австрійско-угорської монархії, а прець мусить завжди взятися до діла, щоб небуло мав бути зро-блене — бо оногды сам цесарь уважав по-трібним обняти проводу ради. В прасі за-нотовано люті слова цесаря, сказані до бар-Людвігсторфа: „Мои народы мусят двигати много тягаров, тож хочу, чтобы они дбали также и свои права“ — тож певно ті слова цесаря були проводною гадкою наради міні-стрів. А між тими правами для наро-дов на першій місці стоїть — право ви-борче.

В першій хвилі хотіла коаліційна пра-са одобрити теперішнє поведіння коаліції в справі реформи виборчої. „Правитель-ство бажає — читаємо в N. fr. Presse — чтобы субкомітет провадив дальше свою роботу. Правитель-ство завжди ще надіє ся, що най-де ся цілий ряд точок, що-до котрих бу-де можна дійти до порозуміння між прави-тельством і сторонниками коаліційними. Если до того прийде, тогді правитель-ство бу-де могло на придбаній в той спосіб основі праготовити позитивний проект і выступити з ним перед парламентом. Скорого пола-годження тої справи не треба надіяти ся, бо в кругах парламентарних зазначають, що квестія реформи надто важна і скомілікована, чтобы было можна означити рішучо речіньє еи полагожденя. Крім того говорять, що полі-тичний начальник краєв, недавно пробува-ючий у Відня, одногласно высказал опінію, що в краях коронних нема сильного напо-ру на переведення реформи виборчої.“

Але в слід за тою першою встєтєю по-явилася дальш, з котрих виходить, що пра-витель-ство ршислось поуріувати роботу підко-мітету. На останній засіданні підкомітету явилися всі міністри і повідомили о резуль-татах наради, яка відбула ся під проводом цесаря. Если підкомітет не зможе виповнити своєї задачі, тогді коаліція втратила основу своєї правної екзистенції і правительству не лишає ся нічого иншого, як розв'язати пар-ламент і розписати нові вибори, чтобы з новыми людьми пробувати щастя, або податися до комісії. Отсе рішуче заявлення поділяло на підкомітет, бо, як говорять в кругах парламентарних, підкомітет вже згодив ся на головний принцип реформи виборчої. Чле-ны клубу Гогенварта мали зречися своїх до-магань, поставлених свого часу в комісії виборчій що-до напрямку реформи виборчої, і наблизилася до становища зайнятого польськими послами. Основною дальших нарад підко-мітету мають бути т. зв. leitende Grundsätze, котрі свого часу пропонував правитель-ство, а котрі умістив відтак Ругавскій в своїх про-ектах реформи виборчої. — Мабуть опира-ючись на ті факти між міністерів Пленерів заявляти в промові при генеральній дискусії над реформою податковою, що, як надієсь, коаліція зможе поладати реформу виборчу. Чи ті надії не заведуть, покаже недалека бу-дучість.

Крім справи реформи виборчої єсть ще друга справа, котра поставила правитель-ство в прикру ситуацію. Іменно справа гім-назії слов'янської в Целью не хоче зійти на дальший план. Правитель-ство хотіло б до-вести споряді сторони: німкеню лівцю і клуб Гогенварта до порозуміння, предлага-ючи полагождення тої справи в дорозі адмі-ністраційній. Если бы обі сторони згодили ся на се, тогді правитель-ство цофне з бюджету

позицію на отворення слов'янської гімназії, — если ж не погодять ся, що дуже ймовірно, тогді правитель-ство умиє втратити все. В борбі, котра бы мусіла з тої причини повстати як в комісії бюджетовій так і в повній палаті, вийшли б побідно Слов'яни, а лівці німкені прийшли б ршисатися, чи уважати се нарушенням коаліційних то-чок угоди чи згодити ся на се malum neces-sarium. Правительству буде розходитися ви-рочим о се, чтобы та справа не захитала коалі-цію ще перед полагодженням реформи по-даткової. Війни і трета справа — як за-певняють жидівсько-ліберальні газети — інте-ресує коаліцію, именно рух христ'янсько-со-ціальных і антисемітскій. „В кругах при-хильних коаліції — пише N. fr. Presse — впе-вняють, що правитель-ство не займає пасив-ного становища супротив акції в Римі та треба мати надію, що ему удасть ся довести в Римі до децизії, зверненої против тої агітації. Правитель-ство уважає своїм обо-в'язком выступити против тих радикаль-них сторонників, однак бажало бы, чтобы и в парламенті також з-поміж більшості піднесли ся голоси, осуджуючі і енергічно відпиряючі діяльність тих сторонників.“ Мабуть та інформація лишити ся лиш рінг desiderium N. fr. Presse, бо — як Sonn- und Montags-Ztg. доносить — цесарь мав нічого не знати о місії кардинала Шенборна до Ри-му і на останній раді міністрів робив докоры міністерству, тым прикрійши, що мі-сія цілком не поведла ся.

Рада державна.

На суботнійшій засіданні палати по-слів по інтерпелляції пос. Айма в справі конфіскації газети Naše Hlasu, котра помісти-ла отвертий лист пос. Тільшера до вибор-ців з мотивами аложення мандату посоль-ського до ради державної — приступлено до дальшої генеральної дебати над рефор-мою податковою.

По промові послів: Авспіца (за) а Форшта (против) забрав голос міні-стер скербу д-р Плєнер і в довшій промові поясняв буди принцип пооди-ночних постанов реформи, буди становиско правитель-ства до квестії реформи виборчої, сполученої з реформою податковою. Міні-стер зазначив, що опозиція не атакує ці-ли реформи податкової, лиш поодинокі еи постанови. По полеміці з деякими опо-нентами, а передо всім з передбесідником пос. Форштом, перейшов міністер до по-яснення поодиноких квестій. І так що-до права виборчого, то міністер тій гадки, що ті всі, котрі тепер мають право виборче, повинні задержати его і по заведеню рефор-ми податкової. В наслідок опусту в по-датку заробковим більш з тих осіб, котрі тепер платять найвищий податок, управ-ляючий пх до права виборчого, найдуть ся по-винше цензура виборчого і тым самим страляти б своє право виборче. Се було бы несправедливим, але що годі установляти яку небуд норму законодавчу в тій справі за-для неможливости еи переведеня, то досить буде зазначити, що ті всі особи не тратять права виборчого. А саму квестію унормує ся і узглядяють ся аж при реформі виборчій. — Що-до опусту в податку ґрунтовім, то годі після гадки міністра, робити категорію в тій вигляді і давати більшій опусту для властителя меншої послости, бо раз щоб було много заколоту і майже не можна бы було перевести в практиці, а в-друге за-для того, що много властитель дрібних парцель не суть господарями у властві слова за-значно. На 4/5 міліона податників ґрунтових єсть лиш 2,138,000 властивих господарів-хлбробивів. — До выгодовленя реформи по-даткової причинилися заступники всіх сто-ронників з однаковою пильністю і охотою. Однак вельми небезпечним для діла рефор-ми єсть надто велика скобіксть поправок до поодиноких параграфів і відсылань их в спеціальній дебаті до комісії. Того треба выстергати ся, чтобы проект реформи по-даткової був ухвалений палатою ще тої се-ції. — Міністер закінчив похвалами для теперішньої більшості парламентарно, котра самовбодренєм і пожертвованєм для за-гального добра заперечеж як найкраще за-кладам, немов бы палата при тепершній складі не була способна до великих реформ. І сильно пересвідчений — говорив міністер — що тій палаті удасть ся довершити рефор-му податкову. І сильно пересвідчений, — го-ворив міністер, — що тій палаті удасть ся довершити реформу податкову. І силь-но пересвідчений, а підношу се нароком на-пх, що тій палаті рвножж удасть ся, ви-повнити свою другу важну роботу — пере-

сти реформу виборчу. Тым виповнимо своїй обов'язок і найкраще відпопремо закли-тих, котрі підносять нашу безплідність і безчинність.

На тій перервано дебат, а слдуюче засіданні палати в понеділок.

Дебата генеральна над реформою подат-ковою вела ся вже на чотирох засіданнях і закінчити ся ймовірно на понеділковій за-сіданні. Голосовань над приступленєм до спеціальних дебатів відбув ся в второк і бу-де ухвалено значною більшістю. Чи зачне-ся зараз спеціальна дебата, не знати, бо підно-сать ся голоси, чтобы між тым велись на-ради над законом карним, а се вимагало бы знов кілька засідань. Если палата не у-хвалить надто важних поправок до пооди-ночних постанов закона податкового, так щоб аж треба було відсылати их до комі-сії, то єсть надія, що буде можна упоратися з реформою податковою в палаті послів ще перед ерїями великодними.

З судовой салі.

[Процєс т. зв. польскої „омладини“.]

В суботу докінчено поступованє дока-зове в напрям злочинів зрад державної і обиди мавстату, а розпочато поступованє доказове в напрям належання до тайного товариства.

[Процєс кс. Стояловського в Тшшині.]

(Дальше.)

По переведеню поступованя доказового трибунал поставив судьям присяжним 39 пита-нь, з тих 14 дотично кс. Стояловського. Ціле передполудне в суботу промавляв про-куратор Колішер з поплудня оборонець д-р Крайсель, відтак кс. Стояловскій, вкінці Шпін-тко (Рувєнь), котрий бував заступником ре-дактора кс. Стояловського. Кс. Стояловскій — як всі часописа стверджують — выголосив за-являв свою оборону в тригодинній про-мові [короткі змісти промові подамо за-тра.]

В неділю рано по двогодинній ревізіі предсідателя трибуналу присяжні удалі ся на нараду. [Кс. Стояловскій в кількох місяцях ревізіі предсідателя закладав запрополюван-ня его слів на свої докази, що ревізія не бу-ла об'єктивною.] Перед 1-ю годиною оголоше-но вырок. Всі питання що-до злочинів при-сяжні заперечали чи то одгласно чи знач-ною більшістю голосів, а тільки питання що-до етатів „Ostatni zamach Badeniegо“ і питання що-до обиди Ельзави зарадця архи-єпископів гуґ в Тшвині, потвердили. На о-снові того вердикту трибунал засудив кс. Стояловського на чотири місяці арешту в по-стоми що 14 днів, писателю Ґлену Ґемпле-ву на місяці арешту в триразовім постомі, а Іосифа Шпінтка на місяці арешту з чоти-риразовім постом — всіх за провини з § 300. До внесеня оборонця, чтобы кс. Сто-яловського выпущено на волю етопу, трибунал не прихилив ся.

Через весь час розправы жандарми стерегли суду. В неділю перед судом до-жидала кінця розправы товня народу, голов-но селяне.

Рух в руских товариствах.

На 29 звичайній засіданні голо-вного выдѣлу „Просвѣты“ дня 9 в ст. марта с. р. під проводом о. сов. А. Торон-ського полагоджено отей справи: 1) Одобрєно зміст конкурсу на запомогу стипендіану з фонду имени Тараса Шевченка річно 100 зр. в двох ратах, призначену „передовсьм для артистів і літератів, як також для уквіт-чених руском народности студентів выс-ших шкіль, що посвячують ся студіям спе-ціальним.“ Дальшй складка на фонд доби-вав ся до капіталу, а в міру того запомога стипендіану буде збільшати ся з літами. — Академічному товариству „Ватра“ рішено вы-слати подяку за дорученій „Просвѣт“ частий дохід в квоті 154 зр. 11 кр. з вечерка, у-строеного дня 12 н. ст. лютого с. р. на збіль-шенє фонду стипендіану имени Т. Шев-ченка.

2) Принято до відомости, що книжочка за марта і дѣвять „Сад при хаті“ вже розсе-лає ся членам. В книжочці за май рішено напечатати повістку з народного життя д-ра Андрія Чайковського: п. заг. „Образ гинору“.

3) З огляду на часто высказані бажан-ня членів, чтобы им книжочку „Пасѣка“, выдану „Просвѣтою“ 1877 р., ще раз выдати з відновдними змінами, порішено упрости знатка членства о. Івана Маркевича з Юнашкова о выготовленє такон книжки популярно.

4) В порозуміню з артистом п. Ива-ськом з Монахінєм, порішено зміняти не-практичну виїету тепершню на окладничих книжочок „Просвѣты“, заступаючи еи міняту-рою влюстрація на грамотах членських.

5) Принято до відомости кілька резолю-цій з матеріялів на книжочку і роздлено до эреферанції свѣжо надбланих.

6) Порішено спростати на день 25 н. ст. марта с. р. на 2-гу годину з полудна до ко-нати засіданій „Просвѣты“ видіятих дѣте-лєв по чаталиях повіта львівського в ці-

ли обговореня спосібів розбудженя живий-шого просвітнього руху по громадах в львів-ському повіті. Выдѣл сподѣє ся численною участі священників, учителей, мѣщан и селян-патріотів.

7) Принято знов 74 нових членів до товариства. Зазначити належить, що від Нового року 1895-ого эрбєт нових членів „Прос-вѣты“ вписало ся 570 нових членів, то се-сѣвты вписало ся 570 нових членів, то прибуло го року за два місяці сѣчен в лютий, прибуло их блзко 250. Щастє Боже так дальше!

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

В справі місії кардинала Шен-борна привносять ліберальні вїденскі днєв-ники нові вѣсти, котрих правдивість поки-вати не стверджено. Ціля сих вѣстей мав быти лист до кн. Ліхтенштайна высланий з Риму вже в четвер вечером. Текст листу реґагував підсекретаря стану монс. Риналь-діні а підписав его кардинал Рампола. Сей лист мав мати такий зміст: „Св. отець пе-рештавши предложену ему програму христі-янсько-соціальной партії, не міг бы осудити цілей сєй партії, противно мусить их затвер-дити і похвалити. Однак з глибоким жа-лем чуж, що ті цілі заведуть ся, що пар-тія вырѣкає ся своєю релігійно-гуманною хри-стіянською діяльнєстю, що розбуджує пристра-сти, котрих церковь під ніяким умовєм не може стерпѣти. Отже св. отець жадає за-поруки, що партія поверне до своих перѣст-ных цілей, що свою діяльність обмежать до діл христіянської любові, отже лише вы-ключно до опѣки над убогими і утиснєними та до охорони над ними, що буде давати тым людям приклад панования над собою в умѣренности, которого им передусѣм по-треба. Если св. вѣтцю дасть ся така запорука, тогді не буде вагувати ся удѣлити своего благо-словєнства работі, милій перед лицем Господа.“ Крім того листу мав папа обгово-рити справу христіянсько-соціальной агітації в відповіді на лист кардинала архієпископа з Малєв в Бельгії. Оногды мала відбути ся в тій справі під проводом папи друга конференція, на котру запрошено також кар-динала Шенборна. З причини нерозположеня св. вѣтця конференцію відєлєвано. Вїденскій нунцій монс. Аліарді мав одержати від св. вѣтця вѣзванє, чтобы предложав св. столиці справозданє о тепершній руху в таборі христіянсько-соціальной партії. Справозданє мав бути сими днєм выслано до Риму.

Про ею саму справу пишуть з Риму до Neue fr. Presse: Папа поручив двоім уче-ным монахам выготовити після своих вка-зівок письмо, яке вонь намѣряє оголосити. Праця не буде готова скорше як з почат-ком мая і певно аж в півнім лѣті ого-лосить еи папа, тым більше, що — як звѣстно — мав папа навичку дуже советно розбирати навѣть кожде поодинокє слово в своих публичных енуціяціях. Указки па-пы відносять ся як до змісту енцикліки Novum regim, так і до руху якії она ви-кликала. Соціалістичній теорії будуть ще раз рішучо осуджені і буде подієсно, що хри-стіянство і церковь мають впливати на су-спільність не насильством але при помочи духа, котрий вибілюють в людскі серця, при помочи духа жертволюбности, панования над собою і самовбодченя. Сей дух выплыває з наук євангелія, під впливом котрих соціальной спору мусять приймати бодай ла-годнїйшій вигляд. Примусь, насильства і уибрь осуджені церквою. Лише правдива, братня любов і свѣдомість, що одинь спіль-ний отець сотворив людей, доведуть до цілі. Много з тих, що покликують ся на енци-кліку Novum regim сніняли ся при еи сло-вах, осуджуючих безсовѣстне выкористову-ванє убогих і гадали, що против неспра-ведливости треба выступити з ненавистєю, завистєю і переслѣдованєм. Права і обо-в'язки мусять бути советно розважені і як в роботодавцах так і в робітниках треба воскресити чувство послуху для при-пѣв євангелія. Задача і мета христіянських товариств мав бути передовсьм релігійна, бо внакше не розбила бы они від товариств, котрі выключают релігію з своих ста-тутів.

НОВИНКИ.

— По мысли оголошеної з новим роком нашон постанови, що „Дѣло“ выслаєто лишє передплатникам в правдивім значній сло-ва, подіємо нині до відомости Вп. Читате-лєв, що тым, котрі мають як небуд за-леглости, высылку „Дѣла“ в найближшє час здержимо. Отже просьмо як найкоршт виробити залеглости і надсылати передплату!

— Ворги Т. Шевченка. З Kuryera Stanisla-wowskiego довідались мы, що на засіданні

рады громадської миста Станіслава поставив радий Теодор Стахевич, який, щоб одати нову улітку між Липовою а Годухо-ського назвати іменем Тараса Шевченка, але тому „silnie oropował ks. Eiselt [катехизит реальної школи], twierdząc, że Szewczenko w pis-mach swych a przedewszystkiem w utworze „Haj-damacy“ był zaciętym wrogiem Polaków i kato-lików.“ В обороні нашого поета виступили совітники Луцкій і д-р Консольський, однак ухвалено над ввнесенням Стахевича тепер не голосувати. Замість рече, що против Т. Шевченка виступив катехизит школи серед-ньої, а вбач чей-же повинен знати, що на-мать Шевченкову обходити молодіжні школи на що року по школах в краю, а краєва рада школи тому зовсім не противити ся. Впро-чим кс. Айзельт, видно, не читав ані самих „Гайдамаків“ ані голосів польських писателів о поемі „Гайдамаки“ в пр. Гор-жалевського, перекладника Шевченкового „Кобзаря“. Вже то ми Русини не раз може-мо почути від наших неперошених опіку-нів всякі брехні на Шевченка, коли йде о відд. їм емо належних чести. Тоді зараз підносати ся кричи: Шевченко був ворог Польської, католицької і т. д. А відомо, що не хто виний, як католик Адам Міцкевич в старшій віці став сепаратом [товари-щиком], а мимом того його іменем називають Поляки уліці і против него не виступають — навіть ксодзды Айзельти.

— Загальні збори „Руского товариства пе-дагогічного“ відбулись ся 25 н. ст. марта у Львові. О год 8½ рано відбути ся члени до Успенської церкви на богослуження за поме-рших членів. Збори розпочали ся о год. 10 рано в сале III. 6) класи рускої гімназії (Народний Дім III. поверх) за слідуванням порядком дивизій: 1. Вступне слово: 2. Справозданне секретаря. 3. Справозданне касо-ве. 4. Справозданне магазинера. 5. Вибір ви-дѣлу і голоси. 6. Відчит. 7. Внесена чле-нів. — Видѣл урешта о як найчислен-нійшу участь. — Відг. відгук.

— Видѣл „Львівського Бюна“ пригадав сво-їм членам, що завтра, 26 вѣторок, о годинах 7½ вѣчером надзвичайна проба хорі мѣшано-го. З огляду на концерт в ХХХІV ро-ковий смерти Т. Шевченка, який припадає 23 н. ст. марта, ввизав видѣл всіх членів, щоб в компеті і точно о годинах 7½ вѣ-чером в концертних „Руском Бесѣді“ явили ся. — В. III.

— Видѣл флім товариства „Просвіты“ в Стрию запрошує отим В. членів в родин-на на торжественній вѣтерині в честь па-м'яті Тараса Шевченка, котрі відбудуть ся дня 17 н. ст. марта (в 3-ту недѣлю погу) в сале під „Чорним Орлом“ в ринку о го-динах 5 бй вѣчером. В програму входять: 1) Потуляний вигляд о значенні Шевченка, 2) декламация его творів, 3) продукція „Стрийського Бюна“. — В імени видѣлу: 10. Федорівська голова. Н. Визначник секретаря.

— Помінальне богослуження за душу бл. п. архієпископа Альбрехта відбуде ся в церкві оо. Василіан у Львові в понедѣлок 18 н. ст. марта о год. 10 рано, на котре всіх вірних запрошує настоятельство монастиря.

— Нова читальня „Просвіты“ засновує ся в містечку Львів. Буде се перша читальня „Просвіты“ в томі глухому куці.

— З руского гімнастичного товариства „Сокіл“. Другі! Старшина Собольна висту-павши на засѣданні своїм з 21 н. ст. люто-го 1895 р. справозданн провінційних, пере-гладивши касу товариства, рѣшила: З уваги на дикій стань каси, споводуваній видатками на заснованн товариства та урядженн салі гімнастичної, з чого випливає на тепер цѣлковитий брак грошей на бѣжучій роз-ходи [заплата за мѣшканн], віднесених до членів товариства в зазвоні і просьбі: щоб позичками, котрі в протягу трох лѣт будуть им звернені, або добровіль-ними датками засилили касу товариства і тим способом допомогли розвоєн его. При том додаємо, що сепаратизм рівноча-сно, що справу грошей товариства в по-слѣдніх часах значно поліпшили ся [з кон-цем адмін. року 1894 було надобору 480 ар. 93 кр а при тепершній шконтрі було вже з того 31 ар. 97 кр. покритих, отже збѣтає надобор 448 ар. 96 кр.], єсть дѣляго надѣя на левий зворот позички. Опіраючись на солідарність Другів-Соколів, маємо повну надѣю, що завяз наші не мене без устѣху, но що кождий з нас по салі чим зможе, поможе. Хотіахь помогти товариству в той тяжкій хвилі, просимо, щоб зозвала з грѣшми звернувшись до скарбниці, друга Хой-нацког в кавгаріи Ставроградського інсти-тута. Відкриваючи отже добровільну субскри-пцію позичкову засилаємо Вам Сокільний по-вѣсть: Здорові! — За старшину „Сокла“ Андрій Андрейчик за голову, Ст. Кубиш справник.

— Три стипендії з фонда бл. п. Андѣя і Тересіи Шушквичів по 135 ар. рѣчно надає Старигородський інститут на одим з своїх послѣдніх засѣданн: 1) Філем. Мелни-ков, слухачев І. року філософія у Львові, сироті по селянцѣ; 2) Теодіс Будзівському, ученикови VII-он класи руском гімназії у Льво-ві, сироті по священнику і 3) Николає Ман-ков, ученикови IV-он класи гімназії в Самборі, сироті по селянцѣ. Надѣлений бу-бути побирати ті стипендії до окінченн науки.

— Зб Снатины пішуть нам: Дня 4 н. ст. марта с р. відірвавши мѣсцевий о. парох в тутешній мѣсній церкві з великим тор-жественм заупокійне богослуження за душу бл. п. архієпископа Альбрехта. Крім громад-вѣрних взяли участь в томі помінальній богослуженню всѣ ц. к. власті, воєско стаціо-нований тут гарнізон уладів, власті авто-мобілій і молодіжні школи: мужеско, жен-еско і філіальна на передмісті Балки з цѣ-лимъ гдомъ учительскимъ. Теградъ був

прехорошо убраний снереками, портретомъ Покойника і війсковими емблемами. Хоръ мѣ-шановий під змѣлою батугою п. Евгенія Ше-паровича д. к. адюнкта податковий, плівавъ серця всіх своїмъ трогачимъ і дуже гарно виконавимъ співомъ, чимъ дуже підняв ве-личавість нашого обряда, за що ему нехай буде тут вѣдка, готовно-ж его неструдже-ному дірентову, который (мусимо вже тепер ардайти тайну) приготував намъ тую дуже милу несподѣванку, підготовляючи хоръ до виконанн нашихъ нестриванихъ, трогачихъ несподѣвкь естрастныхъ в велику патицію, якъ продукція Снатины доси не чувъ.

— За для снатины замѣтей зазначено в суботу рухъ поѣздів на шляхах: Львів-Велець, на буковинській локальній залізнич-ці Галицька-Радівцѣ і на просторѣ Рава-руска-Сокаль. Також зазначено рухъ го-варовихъ поѣздів на шляху Львів-Стрий-Лавочне. — Крім того зазначено рухъ поѣздів в суботу пополудни на шляху: Стрий-Станіславів, Станіславів-Гусятин, Чернівцѣ-Сучава, Чернівцѣ-Новоселиця, на ко-ломыській локальній залізничцѣ і на шляху Золочів-Подволочиска.

— Еміграційний рухъ проявляє ся між-вишній також і в рогатинській повіт. Причиною сего нужда, але не безъ вини тут і агітація. Такъ на пр. розширено тут, вѣчовъ староство приказало вислати до Бра-зиліи по одній душі з кождої хати, инакше вишле оно всіх жителів кождої деватов хати за океан. Та вѣсти розширюють навіть деякі вѣсти, напуджені мнанимъ приказомъ староства.

— Новий пророкъ таеізиста на Буковині. „Буковинський Відомости“ пишуть: Звѣстний Стефан Савичукъ, аностолъ тверезости най-шовъ вже товариша — Василя Яковчака з Ошехлѣвъ кдичаецкого повіта. Бѣсь се 38-лѣтній, нежонатий селянин, середного росту, з довгимъ волосємъ і довгою бородою, такъ що своїмъ виглядомъ робить вражѣннє ся шевченка. Носить старий кожухъ, якъ селяне коло Залѣчя, лаше звачно довгий, сягаю-чий до колѣн. На шавъ має бронзовий хре-стикъ, украшений цвѣтами, а коли говорить, то глядить на сей хрестикъ. Свои науки розпо-чинає признавємъ св. Духа, св. Трѣицѣ і всіхъ Святихъ, а кінчає ихъ відкриваючи голову, хрестити ся три рази, алявє ся при томъ на три сторони и выголошує три рази „Аллилуя“. Говорить о блудодѣвницяхъ, пред-любдѣяхъ, тютюні, пиянствѣ, крадежѣ и т. д., поучає народъ, щобъ державъ ся сильно пра-вославномъ вірѣ, щобъ постивъ, поважавъ ду-ховенство а бувъ вірний дѣсареви. Свои на-уки переплітає цитатами з св. писма, а го-ворить з великимъ жаромъ и — якъ кажуть — поринає за собою широкій маси. Простий народъ дуже его почитає, яко Богомъ просвѣ-ченого „пророка“ и многі беруть собі его на-уку до серця. Тепер перебуває сей прорѣкъ в Червоноцѣхъ в службі у бурмістра п. Ко-хановского. Проповѣдує на ринку під флу-рою Пр. Дѣви и на дубиничнихъ площахъ в часъ торгів. Ярмарковъ в т. в. н. а слова его розходять ся далеко міжъ сѣльськимъ лю-домъ.

— Народні збори відбули ся вѣра в Ви-някахъ під Львовомъ. Збѣрали ся около 50) селянъ и робѣтників и вислухали реферату про загальне право голосуванн і про также положенн селян. По сѣмъ ухвалили резолю-цію за загальнимъ правомъ голосуванн.

— Дальшій репертуаръ руского народно-го театру в Самборі: Вѣторокъ дня 12 н. ст. марта „Честь“ драма Судермана в 4 актахъ, вѣ четверть 14-ого „Вѣсталина“ народна драма зб снѣвками и танцями в 5 актахъ; в суб-оту 16-ого „Міадо“ комічна оперетка Сулі-вана в 2 актахъ; в недѣлю 17-ого „Учитель“ комедія народна д-ра Франца в 4 актахъ; вѣторокъ 19-ого „Дзвони з Корнєвѣ“, опе-рта Пяликега в 4 актахъ; в четверть 21-ого „Нещасне коханн“ народна драма зб снѣвками в 5 актахъ; в суботу 23-ого по разѣ дру-гій на бажанн Вл. Публіки „Пташникъ з Ти-роля“ оперетка Целера в 3 актахъ; в не-дѣлю 24-ого „Запорожець за Дунаємъ“ а „Ве-черницѣ“ вѣторокъ 26-ого „Рабина“ комедія д-ра Франца в 5 актахъ; в четверть 28-ого „Чуже не грѣх“ комедія в 4 актахъ зб снѣвками; в суботу 30-ого по разѣ першій „Снѣгопадъ“, оперетка комічна Овезбаха в 4 актахъ; в недѣлю 31-ого „Выхавецъ“ на-родна комедія зб снѣвками в 3 актахъ.

— Снатины вѣча зб Байді, окрімъ львів-ськимъ польськимъ товариствомъ демократи-чнимъ відбули ся вѣра безъ перешкоди при величезній участі селянъ з поѣздівъ бѣль-ского, живецкого, надоліського, хшавьского и з прилежнихъ повітівъ шляхецкихъ. Вѣчъ у-часникобъ вѣчавало до 150). Вѣчѣ відкривъ вѣторъ д-р Стяний, а провідникомъ вѣчаво по-ста д-р Леваковський. Першій рефератъ Стяниновскій. „Жаданн селянського сторо-ниства на тепер“ оббѣмає: реформу подат-кову, зміну цивільного права, свободу зарѣ-кованн. В дискусіи забирало голосъ бѣгач селянъ и робѣтників. Відтакъ прийнято резо-люцію в справѣ зміни дорожнього закону, по-праву матеріального положенн народнихъ уч-телівъ, засвоєнн польськомъ піснѣзвѣ в уч-тельськомъ семінаріи в Валѣй і піднесено о-вѣлку в честь бл. Станіславского. Вѣчѣ тривало відг до півночі 12 оа до 5-он з полудня.

— Прочисивъ кс. Стояловскій в Тѣшині заінтересувались були широкій кругъ львівськом публици, якъ польськомъ такъ а рускомъ и до-жидали нетерпѣливо вѣстей о результатѣ. Вѣ-ра и нанѣ виславо ему многі телеграми. Ру-сини вислали відг себе такіхъ правѣть: „Не-устранимому борцѣ за права гнібленого лю-ду пересылаємо щире поздоровленнє. Дай Бо-же найбільше такихъ аистодѣлъ Христовыхъ. Борѣте, поборете, Вамъ Богъ допоможе. Ми щиро з Вами“. — Значно надѣла ся, що кс. Стояловскій буде увѣдненимъ. Нинѣшня

вѣсть о строгімъ засудѣ вызвала для него се-редѣ цѣлон львівськом публики загальне спів-чуттє.

— Смерть отруйницѣ. Свого часу розшу-вали ся газети широко о ославленій переступ-ниці Овипкевичевѣй, що подорожувачи по Га-лицькій заходала до селянськихъ хатъ, часту-вала господарѣвъ своїмъ чаємъ, відг котрого они запоморочували ся а навіть умарали, а відтакъ забирала все, що їй в руки попада-ло. Овипкевичеву засуджено на доволѣтнє вѣзни-цѣ і она відбувала кару в львівськомъ жен-ськомъ карнімъ заведеніи им. Маріи Магдалины, зъ котрого удало ся їй разѣ утечи, однак не на довго. Вже не много лишилось їй сидѣти у вѣзницѣ, але дождалася увѣднєнн, бо по-мерла передъ кількома днями.

— Нещастній пригоди. В Каровѣ равского повіта упавъ до горячи бѣраги в дѣбрескій горальни паробокъ Авдрукъ Кольбухъ. Нещас-тній такъ попаривъ ся, що за два дѣя померъ. — На головному дѣрці у Львові переуважъ возѣвъ Овипъ Голя поховзнувъ ся и упавъ підг відг. Чотирі вози переїшли черезъ не-щастного и відтѣли ему обѣ ноги по колѣна та зранили тяжко в правий бѣкъ. Нещастній робѣтникъ має лише 25 лѣтъ. Здаєть ся, що годѣ буде его удержати поя жатю. — Слуга зѣлѣзничій в Хриланѣ Іванъ Гринчанинъ, вертаючи дня 28 н. ст. лютого шляхомъ зѣ лѣзничѣ з Станіслава, поєвгнувъ ся и у-павъ в хвилі, коли надѣбѣла машина. Не-щастній дѣставъ ся підг колеса а машина урвала ему ногу повнѣше колѣна, а крѣмъ то-го покалѣчала голову и груди. Тяжко ране-ного відставлено до шпиталѣ в Станісла-вові.

— Дрбний вѣсти. Дня 20 н. ст. лютого від-були ся в Турці загальні збори флімъ обще-ства им. Качковского при участі лише 22 чле-нів. Предсѣдателемъ флімъ вѣбрано на ново о. Саданова з Комаривъ. — В Петербурѣ померъ сама дѣвча на вѣлюєнцѣ в 64-бѣтъ роцѣ жита Николай Семеновичъ Лѣсковъ, оди-нъ зъ першихъ сучаснихъ російськихъ писателівъ. — Зъ Берлина доносять намъ, що звѣст-ний писатель Сахеръ-Масохъ, про котрого за-недужаннє мы оногда доносили, померъ в своїхъ добрахъ в Ліндгаймѣ. — Лат. каво-нікъ кс. Мазуракъ іменованій деканомъ львів-ськом канітулы. — В Валѣй закупили тамошній Поляки площу підг будову 7-класової школи женескої зъ польськимъ выкладовымъ языкомъ. Кошты будовы мають выноєти около 50.000 ар.

Вѣсти зъ еп. перемьского.

На конкурсѣ зъ речинцѣмъ до 3 н. ст. мая 1895 р. выставленій парохіи: Кропивнякъ новий, дек. дрогобичского; Вышатицѣ, дек. перемьского; Вѣбрка, дек. лѣского; зъ речинцѣмъ до 13 н. ст. мая 1895 р.: Горанка, Гочѣвъ, Криве, Рѣбе, дек. балогородского; Доляны, дек. бѣцкого; Шумляч, дек. высочаньского; Липе, дек. жукотаньского; Дибетрикъ дубовий, дек. жукотаньского; Береги гѣрній, Хмѣль, дек. затварняцкого; Дубровка, дек. канчуцкого; Воля цеклиньска, дек. дукляньского; Чорнофѣк, дек. коросняньского; Велець, дек. потелицкого; Токарня, дек. сяндіцкого; Липовецъ, дек. любачѣвского; Самборъ, дек. самборского; Свидничъ, дек. старосамборского; Сибольникъ, дек. затварняцкого. — Презенты одержала оо.: Ом Венгрянвичъ на Мацѣву, дек. мушниського; Конст Хотинецкій на Быковѣ, дек. мокрянського; Ник. Була на Дверникъ, дек. затварняцкого. — Канонічну інституцію одержали оо.: Мих. Зали-танъ на Жовтанцѣ, дек. куликѣвского, Андр. Дроздовскій на Мохначку нижню, дек. мушниського. — Завѣдательства одержали оо.: Григ. Сарячъ в Полянахъ суровичныхъ, дек. ляскаго, Алекс. Гумецкій в Честяниці, дек. куликѣв-ского. — До канонічну інституцію на Цибѣвъ, дек. пжжикѣвского завѣзаний о. Мих. Шумило. — Намѣстництво годить ся на канонічну інсти-туцію оо.: Григ. Концевича на Кукизѣвъ, дек. куликѣвского, Алекс. Яремкевича на Крехѣвъ, дек. жовківського, Ів. Демянчука на Крамарѣву, дек. порохиньского.

ПОДЯКА.

Почуваємо ся до многого обовязку сердечно подяку-вати за ласкавий слова потѣхъ, молитвъ и вѣдѣть удѣ-лу вѣ похоровахъ дня 2 н. ст. марта с. р. вѣ Бѣзѣ упо-ковшомъ ся жєны, матері и добродѣйки нашої Юліи зъ Рожейовскихъ Парожаньской, а имено Впр. о. Іоану Яблоновскому, крѣлошанину в пароху зъ Любачева, Впр. о. Ал. Сембатовичевіи декану любачѣвскому в пароху зъ Нового села, о. Софр. Кузьматичеву пароху зъ Дакнова, о. Іос Рейнарвичевіи пароху зъ Башнѣ, о. Мах. Венгрянвичевіи пароху зъ Улазова, о. Льву По-лошиновичевіи сотрудинкови зъ Любачева за трогачій слова потѣхъ выголошеній вѣ церкві, Впр. о. Теоф. Ско-бельскому за прегарній слова выголошеній надг гробомъ покойнов, о. Іларію Паньковскому сотрудинкови тутеш-ному, немєнше же Вл. п. бар Здиславовіи Врунцкому, коляторовіи в цѣлѣй его родни, Ви. паньству Туркамъ и пр. ласкавими Панамъ и Павламъ, другамъ и знако-мымъ, громадамъ зъ обохъ Люблинцѣвъ и братствамъ церковнымъ щиро рускимъ словомъ „Богъ заплатѣ“.

Любавѣць новий дня 5 н. ст. марта 1895. Гр. Пирожинскій парохъ Люблинцѣ, мужъ. Тадей сынъ. Николай Вербовий зять. Олга Вербова дѣвка и Іоанн Цвѣтєка зять.

ДЕСЯТЬ ЗАПОВѢДЕЙ БОЖИХЪ

поєнявъ в XIX проповѣдяхъ ПЕТРО ВЪЛИНЬСКИЙ парохъ вѣ Должанцѣ.

Можна дѣстати у автора, почта Тернопіль по цѣнѣ 1 зр. 30 кр. зъ пересылкою почтовою. Книгарска цѣна 1 зр. 50 кр. 51 1-1

Посмертний — — оповѣстки.

О. Юліанъ Паславскій, священникъ-юві-латъ, парохъ вѣ Никловичахъ, судововишнє-ского деканата, відзаченого крѣлошанськимъ одежамъ, титулярній совѣтникъ епископско-консенсоріи, упоковъ ся дня 28 н. ст. люто-го с. р. вѣ 77-бѣтъ роцѣ жита а 52-бѣтъ свя-ченства. Похоронъ відбувъ ся для 4 н. ст. марта при численній участі доохрестного свя-ченства.

Іменованн, перенесенн, конкурсы и пр.

— Іменованн. Міністерство торговлѣ іменовало канцѣлієтѣмъ почтовыхъ Ів. Поповича и Вилк. Турнелого комисаріи почтовыхъ, а то Поповича при дирекції почтъ у Львовѣ, а Турнелого вѣ Чернівцяхъ. — Міністеръ скарбу іменовувъ урядникѣвъ евіденціи катастру ґрунтового стар-шими инспекторами в VII-бѣ ранѣ. Мѣжъ ян-шими іменовані: Ів. Шумскій, Житмъ Старави-вичъ в VII-бѣ ранѣ, Володим. Волошинскій в VII-бѣ ранѣ; старшими геометрами в VIII-бѣ ранѣ: Кар. Воєтровскій, Фр. Тарновскій, Іос. Янській, Ад. Чайковскій, Володим. Вискупскій, Стан. Бавманъ, Ант. Бучовскій, Володим. Бєзр-скій, Юл. Латкевичъ, Мар. Глачинскій.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На будову руского театру надѣлали на руки нашом адміністрація Вл. пп.: о. Ів. Ле-бедовичъ з Жапалова 10 ар., збѣранныхъ при розныхъ нагодахъ а у п. Ріволіого, посєсєра при тарѣ; — д-р Мух. Дорундѣвъ з Бор-цева 14 ар. 50 кр зб складокъ, а то: 10 ар. зъ домѣ Вл. пп. Медведєвскихъ з Борцевѣ и 4 зр. 50 кр. збѣранныхъ зъ добровѣльныхъ дат-ковъ селянъ до цушка, уцѣщеноя в канце-ларіи д-ра Дорундака.

Телеграмы „Дѣла“

Вѣдень 11 марта. Вѣра відбула ся ве-лика демонстрація робѣтниківъ вѣ честь по-гибшихъ в 1848 р. До 15.000 робѣтниківъ вѣбрало ся на кладовище, а вертаючи спів-али пѣснѣ революційніи и підносили олілки за загальнимъ голосуванємъ.

Будапештѣ 11 марта. Заявлявъ ся ко-мітєтъ для торжественного святкованн роко-винъ смерти Кошута, котріи припадають на 24 с. м.

Софія 11 марта. Цанковъ вертає на-задъ до Петербурга.

Переписка Редакції и Адміністрації.

— Вл. Е. Ме. вѣ Хл. На 2 кварт. вписано вже 2 зр. — Вл. М. Па вѣ Ка. стр. Заплатено все. — Вл. С. Ку. вѣ Рѣ. Присланими грѣшми вѣрѣбно за 1894 все. — Вл. М. Км. вѣ Гл. Одержали п просимо о скорѣ вѣрѣбаннє за рѣкъ 1894 залє-глыхъ ще 10-40 зр. — Вл. І. Рѣ. вѣ Рм. Теперъ заплачено до кінца цѣвня. — Вл. І. Рѣ. вѣ Ст. Повѣсти 6. аркуша вже нема. — Вл. М. Ле. вѣ Шу. Такъ.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ, підг Коперникѣмъ, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ годового одку) поручє у великій ви-борѣ а по надѣшен-няхъ цѣвняхъ: окуляры, цѣвєры, аэрометры, біокалѣ, да-лекозиды, барометры, аэрометры, микроскопы, кино, ком-пасы, райсѣйи, лєнты зѣрнѣны, пѣномъ, сѣбѣл, калѣмєртъ и т. д. Устроєннъ лѣвокалѣ електроничѣ. Воля направи выгонованіи ся найкорше и надѣшеннє. — Замовленнє вѣ провиніи выгонованнє точно. 41-5

Музыкальна бібліотека!

VII-ий: I-ше „Quodlibet“ — мужес-кий хоръ М. Лисенка — 30 кр. X-ий: „У Петровку“ и „Янѣмъ-знала“ муж. хоры Исид Вороб-кевича — 25 кр. XI-ий: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр. XII-ий: „До бою“ муж. хоръ Порѣ. Бажаньского, — 20 кр. XIII-ий: „Вѣчѣр“ и „Мілованка“, солю зъ аком. форт. М. Ли-сенка — 20 кр. XIV-ий: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр. XV-ий: „Три пѣснѣ“, солю зъ а-ком. форт. — А. Кущинь-ского — 25 кр. XVI-ий: „Вѣтрогонн“ коломыскіи и думка уложній на фортепьян Ост. Нижаньского — 30 кр. XVII-ий: „Три квартеттѣ“ муж. хоръ Цетвяньского-Недѣльського — 30 кр. XVIII-ий: „На шедрий вѣчѣр“ Ф. Колессы, хоръ муж. — 35 кр. XIX-ий: „Закували та сѣва зозула“ хоръ муж. зъ аком. фортепьяну Петр. Нѣщаньского — 40 кр. XX-ий: „Колѣды“ гарм. Ост. Нижаньского — 45 кр. XXI-ий: „Весѣловка“, пѣснь зъ аком. форт. о. В. Матюка — 25 кр.

Адреса: Тов. „Львівскій Во-нян“ у Львові ул. Вѣрнєн-ска ч. 2.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продаетъ товариство „Просвѣта“ по 1 зр. замѣсть 3 ар.

Выходить у Львовъ по дня (кроме недель и русскихъ святыхъ) о 5-й годны по полудни. Литературный додатокъ „Вѣднѣка найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницѣ на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Передплата и писераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9, у Вѣднѣ: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ: M. Haasensteine & Vogler, 4. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „Дѣло“ и принадлежность на писераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додаткомъ въ Австріи: за границею:
на почтой року . . . 18 ар. на почтой року . . . 24 ар.
на почтой року . . . 9 ар. на почтой року . . . 12 ар.
на почтой року . . . 4 ар. 50 пр. на почтой року . . . 6 ар.
на почтой року . . . 1 ар. 50 пр.
у Львовѣ:
на почтой року . . . 18 ар. на почтой року . . . 8 ар.
на почтой року . . . 4 ар. на почтой року . . . 1 ар. 35 пр.
Редакція, Администратія и Експедиція покла ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитаютъ ся лише на доверенное зачитаніе. — Екземпляръ неоплаченнаго вѣднѣка не возвращается. — Подписаніе членовъ коштуе 8 пр. в. в. Оголошенія принимаютъ ся по дня 8 ар. вѣднѣ охоту стрѣлихъ писератовъ въ рубрику „Надобавки“ по 20 пр. в. в. Подписаніе членовъ въ 18 пр. вѣднѣ платитъ.

Письмо зъ Вѣднѣ.

[Новый законъ карный. — Реформа выборов. — Погослови о димисіяхъ министровъ. — За комісію бюджетовой.]

Дня 4 марта перервано наряды въ парламентѣ надъ новымъ закономъ карнымъ. Положено 146 параграфовъ, а цѣлый проектъ закона має параграфовъ 530. И въ парламентѣ, вменено зб стороны оппозиціи, и въ журналистичѣ вытѣкано малу участь а велику байдужность послѣдъ для сихъ нарядѣ. Докоры тѣ справедливы, а что-до малого числа присутствующихъ послѣдъ звернуть ихъ треба и противъ оппозиціи, зб котора такожь больша половина послѣдъ не бувала въ сали анъ въ часу промовъ ихъ товариствъ анъ въ часѣ голосованья. Однакожь головною причиною байдужности есть невѣра, чтобы той проектъ доведе но до конца. На се не стане радъ державной по-просту часу, тымъ больше, что палата паловѣ, де засѣдае богато вызначныхъ юристовъ, ледви чи залишила бы поробити амѣны. Сели-жь бы законъ таки бувъ ухваленый, то оппозиція парламентарной належитъ ся велика заслуга, что за ея енергичными заходами вже доса усунуено зъ него значны хабы а введено многи поправки въ дусѣ поступу и гуманности. Сю заслугу признають й навѣтъ честивый противники, хоть якъ имъ се тяжко приходится ся сказать, что молодое Чехи булв тутъ головными борцами за свободу противъ Нѣмцевъ-либераловъ.

Субкомитетъ комісіи выборовъ буде и дальше въ тайнѣ вести свои наряды, мимо чи власне зъ причины дотепершней ихъ безплодности. За припадкомъ всѣхъ членовъ комісіи до тѣхъ нарядѣ голосовали послѣ не належачи до коалиціи [межи ними Романчукъ]. Послы коалиціи, котры перше заявляли ся за явность, теперь або голосовали солидарно противъ вен або не явили ся на засѣданіи. Впрочемъ все вѣсти, якъ доходить о нарядѣхъ субкомитету, збднѣ въ томъ, что не може прийти до нѣякого результату зъ правчины неагоды межи консерватистами а Нѣмцами-либералами. Только-жь либералы приписують вину упертости консерватистовъ, а консерватисты егонизмовъ либераловъ.

Вѣсти о уступленіи декотрыхъ министровъ, якъ ходили вже передъ колыма тыжднями, не перестаютъ, мимо всякихъ заперечень. Говорятъ именно о Мадейскѣмъ, Бакемѣ и Вурмбрандѣ. Однакожь погослови о ихъ наслѣдникахъ, Русѣ [на мѣсте Мадейского] и Вѣднѣйскѣмъ [на мѣсте Вурмбранда], адаютъ ся за-мало имовѣрными. Цѣкаве въ нахъ се, что уважае ся за можливе, абы министромъ просвѣты ставъ Нѣмецъ-либералъ, чого черезъ довгѣ лѣта не бувало. Се однакожь не означае большого вилыву Нѣмцевъ-либераловъ, якъ радше обличенье ихъ поглядѣвъ до консервативныхъ. Еwentуальны амѣны въ министерствѣ мали бы наступити въ часѣ перервы засѣданъ передъ Великодними святами. Русаны не мали бы причины бути довольными зъ того, бо и Вурмбрандъ и Мадейскій для нихъ ще больше прихильны, взглядо менше неприхильны вѣдъ другыхъ.

Въ комісіи бюджетовой раджено дня 6 с. м. дальше надъ бюджетомъ министерства справъ внутрѣшнихъ. Министръ Бакемъ водповѣдавъ широко на замѣты посла Романчука. Головы моменты сен водповѣди подаютъ вѣднѣйскій дневники, особливо Die Presse, отже я подамъ только реплику Романчука, о котрой дневники згадуютъ очевидно лишь коротко. Романчукъ сказавъ, что вѣднѣ всѣ свои твердження удерживаютъ вповни супротивъ высказѣвъ министра. И такъ что-до холеры — то признано недавно навѣтъ на зѣвѣдѣ галицкихъ лѣкарѣвъ повѣтовъ, что уживано часто и много средствъ для людности докучливыхъ и въ матеріальномъ взглядѣ шкѣдливыхъ а не-потребныхъ; и пр. въ Зальцбургѣ ва самыхъ овозахъ було шкоды 30,000 ар. Що-до эмиграція — то она лише-що зачинае ся, але вже теперь стае въ чотирохъ або пятиохъ повѣтахъ прибирати болѣй розмѣры, а способы, уживаный противъ нея властями, котры здержуютъ людей, что епродали цѣле свое майно, суть и

неправны и неводповѣдны. О вилываніи властей на выборы громадскій зб шкодо громадъ подавае Романчукъ приклады зъ Калущины, Коломыйщины, Жовковщины и Косовщины, котры-то послѣдны повѣтъ має може найбѣршу администрацію въ цѣлой Галичинѣ, але еи толеруе ся въ горѣ и староста дѣлае протекцію зб взглядовъ политичныхъ. Романчукъ выказавъ, якъ власти подтримували навѣтъ такыхъ вѣднѣвъ, котры обсебля за злочинства, сповненіи въ своимъ урядованіи, засудженіи булв карными судами на довшу взынцію. Що-до занядто великихъ повѣтовъ политичныхъ — то тутъ не выстане побѣдѣнье числа урядниковъ, але треба взгляды мати такожь на людность и еи выгоду. Утвореніе окремой делегаціи замѣстництва въ Краковѣ для захѣднѣи Галичины есть уже зб огляду на величину краю конечно, а устрой того рода, якій булв передше, не показавъ ся непрактичнымъ а знесеный булв зъ политичныхъ, не зб администрациныхъ причинъ. Наконецъ что-до хлопского депутатѣи зъ захѣднѣи повѣтовъ — то йи не ходило, якъ здаеся, припускае министръ, выключно або переважно о справу ес. Стеяловского, але о кривды и жалобы хлопского населенія. — И сен бесѣды Романчука о порядкахъ въ Галичинѣ послы якъ и репрезентанты правительства служили зъ великою увагою и вѣднѣио цѣкавостію. Польскій послы, котры теперь явили ся вже въ значнѣйшомъ числѣ, мовчали.

У. С. Поступининъ.

Польскій и жидовскій товариства задатковъ.

II.

Зъ датъ представленныхъ въ першѣмъ уступѣ сен статьи бачимо, что по концѣ 1892 року. Поляки въ Галичинѣ на 3 миліоны польского населенія мали 134 товариствъ задатковыхъ, а жиды на звыжъ $\frac{1}{2}$ миліона жидовского населенія Галичины мали ихъ ажъ 131. Вѣднѣио ее вже въ роцѣ 1893 значно погубило ся, бо Поляки въ томъ роцѣ мали 144 а жиды ажъ 151 товариствъ задатковыхъ; теперь же мають жиды тыхъ товариствъ ще больше. Натомѣсть мы Русины, что творимо половину населенія Галичины, до року 1894 мали лишь одно товариство задатковѣ [Общое рольничко-кредитовое Заведеніе] и то въ ліквидаци! Правда, жиды зъ основаніемъ такыхъ товариствъ троха спѣшили ся, однакъ въ остальныхъ лѣтахъ они такъ надолжили своєю пылностью, что хочъ они становятъ ледви десяту часть населенія, мають нинѣ товариствъ кредитовыхъ болѣе нѣжъ Поляки [о Русинахъ вже й не згадувати] и черезъ тѣ товариства тягнутъ теперь вѣдъ васъ зыски, котры мы имъ добровѣльно пхаемо въ руки. Знаемо на-рѣдъ жидовскій, его способности и тенденціи, тожь сильно зматаніе до основанія товариствъ кредитовыхъ мусимо уважати змаганіемъ для насъ шкѣдливымъ. Выдерши намъ зъ рукъ торговлю, загарабавши капиталы въ свои руки, они намагають ся такожь зыти въ свои руки цѣлый оборотъ грошевыи, заводѣдѣти кредитомъ и тымъ способомъ зрѣбити ес экономично цѣлкомъ зависимыми вѣдъ себе — збихнути насъ на становяско робучон масы убогихъ хлѣборобѣвъ экономично въ цѣлости зависимыхъ вѣдъ жидѣвъ — ну, и Поляковѣ. Тожь поен се часѣ, берѣмъ ся за дѣло и закладати свои товариства кредитовыи, чтобы се безпечне оружье вытутити зъ рукъ противниковъ. Справа то не дуже трудна, лишь добрая воля! Початокъ уже зрѣбленый. Хоть бы мы и стрѣчали перешкоды, — не повинно се насъ зражувати. До того дѣла не треба анъ великого посвященія, патриотизма, анъ нѣякихъ жертвъ, лише познанія власного интересу.

Приглаваемо ся теперь: хто властиво починае ся до того, что польскій, а головно жидовскій товариства кредитовыи такъ розвельможивили ся и процѣтають особливо у насъ на Русины — у вѣднѣи Галичинѣ. Перегляньмо результаты товариствъ кредитовыхъ оперувачи у вѣднѣи Галичинѣ, а переконаемо ся, что мы самыи власными грѣшми, подпомагаемо и утримуемо тѣ товариства. Зъ помѣжъ 51,399 членѣвъ въ товариствахъ жидовскихъ певно $\frac{3}{10}$ частей есть християн-Русины, а въ загалѣ-

ной сумѣ 1,711,976 ар., зложенѣи на удѣлы въ товариствахъ жидовскихъ, певно $\frac{3}{4}$ частей припадае на християн-Русины. Въ слѣдѣ за тымъ певно и на вкюту 526,478 ар., — котра становитъ фондъ резервовый (т. е. маютокъ) товариствъ жидовскихъ, зложили ся въ $\frac{3}{10}$ частей християн-Русины.

Переходячи до уступу о вкладкахъ щадничныхъ, можу заперенити, что поважну часть загалной сумы 16 миліоновъ, нагромажденон въ польскихъ и жидовскихъ товариствахъ кредитовыхъ, становлятъ капиталы рускѣ. Поважна сумма 16 миліоновъ вказуе, что товариства задатковѣи, маючи тревалѣ основы истнованія и розвѣтку, тѣшатъ ся симпатією и довѣріемъ середъ суспѣльности. А и мы Русины радо повѣрюемо нашѣ капиталы тымъ товариствамъ, хочъ самы не маемо вилыву на ихъ управу, — замѣсть чтобы мы мали самыи заложити свои товариства, самыи ними управити, самыи тягнути зъ нихъ зыски та дати можность удержанія певному числу нашихъ людей щарыхъ и охотныхъ до працѣ. Такъ що-жь? мы радѣ, что не потребуемо нѣякого робити, что другіи за насъ роблятъ, та тѣшмо ся, что вѣдъ часу до часу спадае намъ яка окуршина зъ чужой трапезы въ родѣ запомогн на рускѣи добродѣиной цѣли, коли тымчасомъ польскѣи и жидовскѣи товариства зъ чистыхъ зыскѣвъ, прибранныхъ зъ нашихъ грошей, рѣк-рѣчно выдають по двацять и вѣднѣи тысячъ ар. на чужѣи намъ або и противнѣи намъ цѣли.

Видко зъ того, что анъ Поляки, анъ жиды, анъ Русины не боятъ ся повѣрвати свои грошѣи польскимъ и жидовскимъ товариствамъ кредитовымъ, — чого-жь бы мы мали бояти ся повѣрвати нашѣи ошадности ново-основочнымъ ся рускимъ товариствамъ того рода? Не вже-жь мы маемо менше вѣры и довѣри до себе самихъ, нѣжъ до чужихъ институцій? Отже не сумѣваюсь, что за примѣромъ перемыслихъ патриотѣвъ позакладають Русины скрѣбъ по краю рускѣи товариства задатковѣи, а засобивыйи повѣрвати тымъ товариствамъ [подобно якъ то вчинили перемыслихъ Русины] свои ошадности и здвигнуть тымъ спесобомъ одно сильне заборолѣ протѣвъ стремленъ до вына-родовленія Русинѣвъ.

Що-до проценту, якій тѣ товариства вкладникамъ выплачуютъ вѣдъ щадницъ, то цѣкава рѣчь, что наибольше вкладѣвъ щадничныхъ мають тѣ товариства, котры платятъ лѣше 4—5%. И не дивнѣи. Больша часть вкладничѣвъ глѣдитъ болѣе на гарантію, яку дае товариство, анѣжъ на той $\frac{1}{2}$ % або 1%, котрый одно товариство дае болѣе якъ друге. Нвашого проценту якъ 4% [кромѣ почтовой щадницѣ] не дае нѣяке товариство. Натомѣсть початкующей товариства, хочъ бы и якъ певнѣи, сля хотѣть называтися солидными не можутъ зъ одной стороны платити менше якъ $\frac{1}{2}$ %, зъ другой-жь стороны не повинны давати высшего проценту надъ 5%, бо инакше не могли бы удержатися або мусѣли бы у себе стопу процентную позичокъ поднести по-надъ 8%, черезъ что зрѣвнались бы зъ многими у вѣднѣи Галичинѣ истнующими жидовскими лхварскими товариствами задатковыми, обчлененыи на выкупуванье своихъ темныхъ членѣвъ [т. е. убогихъ селянъ, затакающихъ позички].

Зъ порѣвнанія задатковыхъ товариствъ християнскихъ зъ жидовскими показуе ся, что въ християнскихъ [польскихъ] товариствахъ стопа процентова вѣдъ позичокъ есть пересѣчно высша нѣжъ 7%, а въ товариствахъ жидовскихъ далеко высша нѣжъ 8%. Зъ того выходитъ, что замѣтъ зрѣбленый часописію „Правда“ перемыслихъ „Вѣрь“, мовѣ-то она за высокую установила стопу процентову [7%] вѣдъ позичокъ, есть цѣлкомъ неоправданый и полягае на нерозумѣиной рѣчи, а може має ще и побѣчку цѣль — похвалятися, что буюць-то „Правда“ вступаяе ся за селянствомъ. Тымчасомъ на дѣлѣ рѣчь стоить инакше: органъ сей не вступаяе ся за селянствомъ тогда, коли ему решту автономіи водбарають, не вступаяе ся за тымъ, чтобы правительство [чи то дорогою розпорядженія, чи постановою законовою] выступило противъ многихъ жидовскихъ того рода товариствъ обчлененыхъ дѣйствию на зыскѣвъ, бо побарачуныхъ 8—12 а навѣтъ 15%, а напосѣвъ ся на перше руске товариство за-

датковѣе за-для того, что въ его назвѣи прихотитъ слово „общество“. Беручи рѣчь безсторонно мусѣтъ ся прийти до пересѣдченія, что стопа процентова $\frac{7}{10}$ %, яку переважна часть солиднѣишихъ християнскихъ товариствъ задатковыхъ побираетъ, зовѣмъ не есть за высокую, а водповѣдае тепершнимъ водносинамъ кредитовымъ, — бо треба уважливити, что товариства задатковѣи, особливо початкующей, не можутъ вѣдъ вкладѣвъ щадничныхъ поставити низшого проценту якъ $\frac{1}{2}$ %, бо инакше нѣхто грошей своихъ не вложитъ, а властителямъ удѣловъ мусѣтъ платити що-наименше 5% дивиденды. Чимъ отже покрыве кошту администратіи, кошту заснованія, належистости правнѣи и податка та и дрѣбной выдатки, якъ не тою рѣзницѣю побиранныхъ а плаченыхъ водсѣтковѣвъ? Припустивши, что товариство задатковѣе платитъ вѣдъ щадницъ $\frac{1}{2}$ % а дивиденды 5%, самѣ-жь побираетъ вѣдъ позичокъ 7%, то оставеся ему на покрытие всякихъ коштувъ пересѣчно $\frac{2}{3}$ %. Отже примѣмъ, что товариство ново-заснованѣе оберне въ першѣмъ роцѣ капиталомъ 50,000 ар., то рѣзницѣи водсѣтковѣвъ выплачуваныхъ а побиранныхъ становила бы доходъ въ сумѣ 1,125 ар. Така квота мусѣтъ послужити на покрытие вѣднѣикихъ коштувъ администратіи, якъ: кошту заснованія [котрыи выносятся колы-касѣи зъ], друку, надежистости естемилей, портретѣи, податки, льокаль, свѣтло, опалѣ, услуга, удержаніе або хочъ-бы ремунеруванье бодѣи одного урядника, инвентарѣ [хоть-бы процентъ на зужитіе] и т. п. При томъ станѣи рѣчи — въ початкующей товариствахъ задатковыхъ при 50,000 ар. обороту треба поводитися дуже ошадно и функционеръ товариства мусѣтъ працювати майже за дармо а прочіи члены дирекціи конечно цѣлкомъ за дармо, зъ чистого патриотизма, чтобы при рѣзницѣи $\frac{2}{3}$ % проценту побираного вѣдъ оплачуваного выити на свое.

Лише случайнѣи щасливѣишій обставины вытворили н. пр. въ перемыслихъ „Вѣрь“ водносныи користѣишый, нѣжъ тѣ, якій и навѣтъ. Тамъ нашлись патриоты, котры знанѣишій свои капиталы не боялись повѣрвати молодѣи институціи; знайшовъ ся чоловікъ, котрый за дуже низкою вынатородою посвѣтивъ для товариства свои труды; наконецъ знайшлись и прочіи функционеры [члены Дирекціи], котры цѣлкомъ безкорыстно трудятъ ся для добра товариства. Се я тутъ говорю не на те, чтобы людей вѣдъ засновуванія товариствъ кредитовыхъ водсѣграшувати, а на те, чтобы доказати, что пуста балаканина „Правда“ на тему нѣбѣи то гуманитаризму есть безосновна. Надто велике зниженье водсѣтковѣвъ вѣдъ позичокъ могло бы товариство, особливо початковѣе, нарачити на страны. Впрочемъ товариства кредитовѣи не а товариствами добродѣиными въ томъ змыслѣ, якъ то вѣхъ „Правда“ розумѣи. Товариства задатковѣи е передѣвѣишѣи товариствами финансовыми [а не добродѣиными], маючими на оцѣи интересъ своихъ членѣвъ. Добродѣиными стають ся они доверва тогда, коли зъ чистыхъ зыскѣвъ зачинають они удѣлювати датковѣи на добродѣиной цѣли, а лише въ той формѣи може ихъ добродѣиновѣи прѣявляти ся. Натомѣсть мають они и сю додатну сторону, что приу-няють ся до управленія кредиту, выдѣрають нардѣи зъ рукъ лхварѣвъ и стають ся важными экономичными чинниками въ житіи на-роднѣи.

Кѣнчу короткѣи мон замѣтки лише заохотою до якъ найчисленѣишого и найскоршого засновуванія рускихъ товариствъ задатковыхъ, чтобы мы, оставши далеко позаду за Поляками и жидами, могли якъ найскорше ихъ догнати!

При сѣи нагодѣи не можу ще мовчѣи по-мѣнати, что мон попередній короткѣи розвѣдкѣи о товариствахъ задатковыхъ та проби экономичной організації удостоились уваги Przegląd-y. Замѣтъ Przegląd-y, что мон статьи булв недокладныи и побѣжнѣи, есть справедливыи, але злишныи, бо я выразно на вступѣи статейъ зазначивъ, что мѣнѣи не ходило о докладность [въ часописѣи послѣднѣишѣи годѣи трактувати такии теми такъ, якъ въ спеціальныхъ журналахъ]. Для мене досѣи удовлетѣи, что Przegląd не мѣгъ не признати мѣнѣи рѣци и крѣмъ недокладности не мѣвъ нѣяко монѣи статьи за-кнати.

Т. И. И.

До внутрішньої ситуації.

Оногды відбула ся підъ проводомъ цѣсаря рада міністрівъ, на котрій обговорювано kwestію, що стоять на порядку денномъ. Хдѣ нарядъ задержаный въ тайнѣ, але зъ вѣстей въ газетахъ, а відтаѣ зъ деякихъ фактівъ можна майже на певно знати, що було предметомъ наряды. Тожъ виходить зъ того, що рада міністрівъ займала ся kwestією реформы wyborчой.

Справа реформи виборчої застрягла в підкомітетській комісії для реформи виборчов. Покинь тайнощі нарад підкомітету, опінія публична набрала перевірдення, що в успіху нарад підкомітету нема що показати надій. А при тій показало ся н се, що правитель-ство стоїть майже безрадіє. За час встанов-лення коаліційного правительтва можна було по-чати боротьбу разів в уст президентів міні-стрів заявленя: що правительтво як перед-тим так н тепер уважає справу реформи виборчов своєю першою н найважливішою за-дачею та що буде старатись довести ви до у-спішного результату. Таке заявленє дав кн. Відділтрєдєх не недавно, бо 20 лютого в ко-місії бюджетовій на дотичне питання д-ра Ге-рольда, — але крім слів не було видно вні-сях дїлє.

И оправдались слова одного дипломата, который сказавъ про внутрішній водносны австрійской політики такъ: Нѣднѣя володарь не має только міністрівъ, що цѣсаръ австрійскій-угорскій монархін, а предцѣ мусять заведѣды взятись до дѣла вселя, щонебудь має бути зроблене — бо онюгда самъ цѣсарь уважавъ потрібнымъ обняти проводѣ рады. Въ прасѣ занотозано лутчій слова цѣсаря, сказаній до бар. Людвігсторфа: „Мои народы мусять двигати много тягарівъ, тожъ хочу, щобы они дѣстали такожъ и свои права“ — тожъ певно тѣ слова цѣсарскій були проводною гадею наряды міністрівъ. А мѣжъ тымъ правами для народівъ на першомъ мѣсци стоить — право wyborче.

Въ першій хвилі хотіла коаліційна пра-са одобрити дотеперішнє поведєньє коаліції въ справѣ реформи виборчон. „Правительство бажає — читаємо въ N. fr. Presse — щобь субкомітетъ провадивъ далше свою роботу. Правительство завжди є на дѣвѣ ся, що най-де ся цѣлий рядъ точокъ, що-до котрыхъ бу-де можна дійти до порозуміння міжъ прави-тельствомъ а сторонництвомъ коаліційнимъ. Если до того прайде, тогдѣ правительство бу-де могло на придбаній въ той способъ основъ приготувити позитивный проектъ и выступити зъ нимъ передъ парламентомъ. Скорого пола-годжена тон справы не греба надѣяти ся, бо въ кругахъ парламентарныхъ значають, що kwestія реформи надто важна и економікована, щобы було можна означити рѣшучо рѣзинець и полагодження. Крѣмъ того говорять, що політичній начальники крѣвѣ, недавно пробува-ючій у Відня, одиоголосно высказали ошіню, що въ краяхъ коронныхъ нема сильнѣго напо-ру на перевєденє реформи виборчон.“

Але въ сѣдѣ за тою першою вѣстію по-
явились дальші, въ котрыхъ выходять, що пра-
вительство рѣшилось поургувати роботу підко-
мітету. На послѣдньому засѣданню підкомітету
явились всѣ міністри и повѣдомили о резуль-
татахъ нарады, яка відбула ся підъ проводомъ
цѣсаря. Бѣла підкомітетъ не зможе выповнити
своєї задачі, тогдѣ коаліція втратила основу
своєї правниої екзистенціи и правительству не
липає ся нічого ясного, якъ розвизати парла-
ментъ и розписати нові выборы, щобы въ
новыми людьми пробувати щастя, або податись
до димісії. Отже рѣшуче заявленне підбало
на підкомітетъ, бо, якъ говорить въ кругахъ
парламентарныхъ, підкомітетъ вже згодивъ ся
за головніи принципъ реформи выборчон. Чле-
ны клябу Гогенварта мали зречись своихъ до-
магань, поставленихъ свого часу въ комісії
выборчій що-до напрямъ реформи выборчон, и
наблизались до становека заявляго польскими
послами. Основую дальшихъ нарадъ підко-
мітету мають бути т. зв. leitende Grundsätze,
котрі свого часу предложило правительство,
а котрі умѣстивъ відтакъ Рутовскій въ своїхъ
проектъ реформи выборчон. — Мабуть опира-
ючись на тѣхъ фактѣхъ мѣжъ міністеръ Плянєръ
заявити въ промовѣ при генеральной дискусіи
надъ реформою податковою, що, якъ надѣсь,
коаліція зможе полагодити реформу выборчу.
Чи ті надѣї не заведуть, понаже недалеко бу-
дучиность.

Кроме sprawy реформы выборов есть еще другая справа, котра поставила правительство въ примеру ситуюцию. Именно справа гимназия словянская въ Целю не хоче зойти на дальний планъ. Правительство хотело бы довести спорачей стороны: немцеку ливанию и клячу Гогенварта до порозумѣня, предлагая оныя положоженье той sprawy въ дорожъ администрации. Если бы обѣ стороны згодили ся на се, тогда правительство цофне въ бюджету

позицію на отворення слов'янської гімназії, —
если-ж не погодять ся, що дуже ймовірно,
тогда правительство уминає відъ всего руки.
Въ борбѣ, котра бы мусѣла зъ тои причиною
повстати якъ въ комісії бюджетовій такъ и въ
появній палатѣ, выйшла бы побѣдно Слов'янцѣ,
а лѣвѣнци нѣмецкой пришлось бы рѣшиться,
чи уважати се нарушеніємъ коаліційныхъ то-
чокъ угоды чи згодати ся на се malum neces-
sarium. Правительство буде розходитися виро-
чѣмъ о се, чтобы та справа не захитала коалі-
цію ще передъ полагажденіємъ реформы по-
датковои. Вѣднѣи и третя справа — якъ за-
певняють жѣдовско-ліберальні газети — вте-
ресує коаліцію, именно рухъ христ'янсько-со-
ціальный и автисемітскій. „Въ кругахъ при-
хильныхъ коаліціи — пише N. fr. Presse —
впеваютъ, що правительство не займає пасив-
нои становища супротивъ акціи въ Римѣ та
треба мати надѣю, що ему удасть ся довести
въ Римѣ до децизіи, зсерженои противъ тои
агітаціи. Правительство уважає своимъ обо-
в'язкомъ выступити противъ тихъ радикаль-
ныхъ сторонництвъ, однакъ бажало бы, чтобы
и въ парламентѣ такожъ зъ-помѣжъ більшости
пѣднесли ся голоса, осуждающіи и енергично
вѣдпиряющіи дѣяльність тихъ сторонництвъ.“
Мабутъ та информация лишитъ ся лишъ plium
desiderium N. fr. Presse, бо — якъ Sonn- und
Montags-Ztg. доносить — цѣсарь мавъ вѣчого
не знати о місци кардинала Шенборна до Ри-
му и на послѣдній радѣ міністрѣвъ робивъ
докоры міністерству, тымъ прекрѣпшій, що мі-
сія цѣлкомъ не повела ся.

Рада державна.

На суботняшнімъ засѣданіи палаты пословъ по интересаціи пос. Айма въ справѣ конфискаціи газеты *Naše Hlas*, котора помѣщена открытый листъ пос. Тильшера до выборовъ въ мотивами зложена мандату посольского до рады державной — приступлено до дальшой генеральной дебаты надъ реформою податеевою.

По промовах послѣвъ: Авспіца (за) а Форшта (противъ) забравъ голосъ міністеръ скарбу д-ръ Пленеръ и въ довѣшій промовѣ пояснявъ будить принципі поодинокихъ постановъ реформи, будить становнико правительства до вѣстіа реформи выборцов. сполученонъ зъ реформою податковою. Міністеръ зазначивъ, що оппозиція не атакує цілю реформи податковон, лишъ поодинокій аи постановы. По полеміцѣ зъ деякими опонентами, а передо всѣмъ зъ передбѣсѣдникомъ пос. Форштомъ, перейшовъ міністеръ до поясненя поодинокихъ вѣстій. И такъ що-до права выборчого, то міністеръ тон гадки, що ти всѣ, котрі теперъ мають право wyborче, повинні задержати его и по заведеню реформи податковон. Въ наслѣдокъ опусту въ податку заробковимъ многіи зъ тыхъ особъ, котрі теперъ платать найнижшій податокъ, управляючіи ихъ до права выборчого, найдуть ся повинне цензуса выборчого и тымъ самымъ стратили бы свое право wyborче. Се було бы несправедливимъ, але що годъ установляти яку небудь норму законодату въ тій справѣ за-для неможливости аи перевѣдѣня, то дати бы зазначати, що ти всѣ особы не тратять права выборчого. А саму вѣстію унормувъ ся и увзглядити ся ажъ при реформѣ выборчій. — Що-до опустѣвъ въ податку gruntовимъ, то годъ бѣла гадки міністра, робити категоріи въ тѣмъ виглядѣ и давати болшій опустъ для влаетителя мѣшновъ посѣлости, бо разъ щобы було много заколоту и майже не можна бы було перевести въ практицѣ, а въ-друге за-для того, що многіи влаетелѣ дробныхъ парцелъ не суть господарями у влаетивмъ слова значѣню. На 4½ мільона податниківъ gruntовыхъ есть лишъ 2,138.000 влаетавыхъ господарѣвъ-хлѣборобѣвъ. — До выгтовленя реформи податковонъ причинились заступники всѣхъ сторушницѣвъ зъ однаковою пильностію и охотою. Однакъ вельми небезпечнымъ для дѣла реформи есть надто велика скѣлькѣсть поправокъ до поодинокихъ параграфѣвъ и відсыланье ихъ въ спеціальной дѣбатѣ до комісії. Того треба выстерѣгати ся, щобы провѣкъ реформи податковонъ бувъ ухваленый палатою ще тон сѣсін. — Міністеръ закінчивъ похвалами для тепершнѣон болшости парламентарнон, котра самовѣдреченємъ и пожертвованємъ для загального добра заперечує якъ найкрастѣ закидамъ, немовъ бы палата при тепершнімъ складѣ не буда способна до великихъ реформъ. Я сильно пересвѣдченый — говоривъ міністеръ — що тѣй палатѣ удасть ся довершити реформу податкову. Я сильно пересвѣдченый, — говоривъ міністеръ, — що тѣй палатѣ удасть ся довершити реформу податкову. Я сильно пересвѣдченый, а відношу се нарочѣмъ нинѣ, що тѣй палатѣ рѣвножь удасть ся, выповняти свою другу важну роботу — перевѣ-

ети реформу выборов. Тѣмъ выповняю свои
обязанозъ и найкраше водопремо закиды
тѣхъ, котрѣ подносятъ нашу безплодность и
бездѣльность.

На томъ перерываю дебатъ, а слѣдующе
засѣданье палаты въ понедѣлокъ.

Дебата генеральна надъ реформою податковою вела ся вже на чотворахъ засіданьхъ и закнчить ся имовірно на понедѣлковѣмъ засіданні. Голосованне надъ приступленіємъ до спеціально дебати вѣдбуде ся вѣ второкъ и буде ухвалене значною більшістю. Чи зачнеться спеціална дебата, не знаги, бо підняти ся голосы, щоби мѣжъ тѣмъ велись наряди надъ закономъ карнымъ, а се вимагало бы вновь кѣлька засідань. Если нагата не ухвалити надто важныхъ поправокъ до поодѣлковихъ постановъ закона податкового, такъ щоби ажъ треба було вѣдсылати вхъ до комісії, то вѣсть надѣя, що буде можна упоратись зъ реформою податковою вѣ палатѣ послѣдъ ще передъ серіями великодними.

Зъ судовои салѣ.

[Процессъ т. зв. польскон „омладины“.]

Въ субботу докинчено поступованье доказове въ напирямъ злочиньвъ зрады державной и обиды маестату, а розписано поступованье доказове въ напирямъ належания до тайного товаринства.

[Процессъ кс. Стояловскаго въ Тѣшинѣ.]

(Дальше.)

По переведеню поступованя доказового трибуналь поставив судьям присяжным 39 пытань, въ тыхъ 14 dotycать кс. Стояловского. Цѣле передполудне въ субботу промавлявъ прокураторъ Колішеръ а пополудня оборонецъ д-ръ Крайсель, вѣдѣахъ кс. Стояловскій, вѣдѣца Шпакто (Русинъ), котрый бузавъ заступникомъ редактора кс. Стояловского. Кс. Стояловскій — якъ всѣ часописа стверджаютъ — выголосивъ знамениту свою оборону въ тригодинній промовѣ [короткій змістъ промовъ подамо за-тра.]

Въ ведѣлю рано по двогодинамъ рѣзіе
предсѣдателя трибуналу присяжнй удалеся на
нараду. [Кс. Стояловскій въ вѣлькихъ мѣсяцѣхъ
рѣзіе предсѣдателя жадаеъ запротоколова-
на его словъ на свѣй доказъ, що рѣзіе не бу-
до обективна.] Передъ 1-ою годиною оголоше-
но вырокъ. Веѣ пытанія що-до злочинѣвъ присяж-
нй зачерчали чи то одноголосно чи значно-
ю бѣльшостою голосѣвъ, а толькы пытанье
що до статей „Ostatni zamach Badeniego“ и
пытанія що-до обиды Ельвайна зарядця архие-
пископѣхъ гутъ въ Тиниче, подтверждали. На
основѣ того вердикту трибуналъ засудивъ кс.
Стояловского на чотири мѣсяцѣ арешту зъ по-
стомѣъ що 14 дѣвъ, писательцю Елену Гемеле-
ву на мѣсяцѣ арешту зъ триразовымъ постомѣъ,
а Іосифа Шинка на мѣсяцѣ арешту зъ чоти-
роразовымъ постомѣъ — вѣсѣхъ за провинку зъ
§. 300. До внесеня оборонця, щобы кс. Стоя-
ловского вышучено на вѣльну стопу, трибуналъ
не прихиливъ ся.

Черезъ весь часъ розправы жандармы стерегли суду. Въ недѣлю передъ судомъ дожидали конца розправы толпы народу, головно селяне.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

На 29 звичайномъ засѣданію головнаго выдѣлу „Просвѣты“ дня 9 н. ст. марта с. р. побѣдъ проводимъ о. сов. А. Тороньского подлагожджено отси справы: 1) Одобрено амѣть конкурсу на запомогу стіпендіану зъ фонду имени Тараса Шевченка рѣчно 100 ар. въ двухъ ратахъ, призванчу, передовымъ для артистовъ и літеративъ, якъ такъжъ для укнѣченыхъ рускомъ народности студентѣвъ высшихъ шкѣлъ, що посвячуютъ ся студіямъ спеціалынымъ.“ Дальшй складки на фондъ добывае ся до капіталу, а въ міру того запомога стіпендіану буде збѣльшатъ ся зъ лѣтами. — Академічному товариству „Ватра“ рѣшено выслати подяку за дорученый „Просвѣтѣ“ чистый дохѣдъ въ квѣтъ 154 ар. 11 пр. зъ вечера, устроеного дня 12 н. ст. лютого с. р. на збѣльшеніе фонду стіпендіаного имени Т. Шевченка.

2) Принято до вѣдомости, що книжочка за мартъ и цвѣтень „Садъ при хатѣ“ вже розсылає ся членамъ. Въ книжочцѣ за май рѣшено напечатати до вѣстки за варадогого жиятя д-ра Авдрия Чайковскаго: п. заг. „Образъ гонору“

3) За огладу на често высказаний бажа-
ния членовъ, чтобы имъ книжочку „Пастка“,
выдану „Простыю“ 1877 г., ще разъ выдана
зъ відповідными заглавиемъ, порѣшено упро-
сити знатока пѣвельства о. Ивана Мареевича
зъ Юнашкова о изготовленіе такой книжки
полупривоя.

4) Въ порозумінью зъ артистомъ п. Івасюкомъ зъ Монахіємъ, порішено змѣнити непрактичну вѣнзету теперѣшну на окладничкахъ книжочокъ „Просвѣты“, заступающа ей мінашу

5) Принято до відомості кілька резолюцій з матеріалів на вивички в розділено до зреферованя свяжко надбесланій.

6) Поръшено спрести на день 25 н. ст. марта с. р. на 2-гу годину въ полудна до комнаты засѣданъ „Просвѣтъ“ видѣвшихъ двѣте двѣхъ по чатальняхъ повѣта львовского въ пѣ.

ли обговорення способів розбудження живійшого просвітненого руху по громадах в львівському повіті. Вийдуть сподіваясь ся численної участі священиків, учителів, міщанъ и деякихъ патриотівъ.

7) Принято звать 74 новых членов до товариства. Значачи належить, що від Нового року 1895-го зробіть нових членів значний. Наколи ви роць 1894 до „Проглясу“ вписало ся 570 новых членів, то сего року за два місяці стичи в лютий, прибуло буде 250. Шесть Боже такь далше!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ справѣ місії кардинала Шенборна приносять ліберальній вѣдєньскій двенник нові вѣсти, котрыхъ правдивість поки що не стверджена. Пбєля сихъ вѣстей мавъ бути листъ до кн. Ліхтенштайна высланий зъ Риму вже въ четверъ вечеромъ. Текоть листу рєзатувавъ підсекретарь стану монс. Рінальдіні а підписавъ его кардиналъ Рамполя. Сей листъ має мати такіи змістє: „Св. отець прєчятавши предложєну єму програму христїаньско-соціальнои партїи, не мѣгъ бы осудити цѣлей сєи партїи, противно мусять ихъ затвердити и похвалити. Однакѣ зъ глибокимъ жалємъ чувъ, що тї цѣли заведубють ся, що партїя вьрѣкає ся своєи релїгїю-гуманною христїаньскою дѣяльностю, що розбуджує пристрасти, котрыхъ церковь подѣ вѣняємъ услѣдемъ не може стерпѣти. Отже св. отець жадає за поруку, що партїя поверне до своихъ первѣстныхъ цѣлей, що свою дѣяльнѣсть обмежить до дѣлъ христїаньскои любови, отже лише выключно до опѣки надѣ убогими и угнетєнными та до охорони надѣ ними, що буде давати тымъ людямъ прикладъ панованя надѣ собою и умѣренности, которого имъ передусѣмъ потреба. Если св. вѣтцю дасть ся така за порука, тогдѣ не буде вагувати ся удѣлити своего благословєнства работѣ, милїи передѣ лицємъ Господа.“ Крѣмъ того листу має папа обговорити справу христїаньско-соціальнои агїтаціи зъ вѣдповѣди на листъ кардинала архїєпископа зъ Малєнъ зъ Бельгїи. Овогды мала вѣдбути ся въ тѣй справѣ подѣ проводомъ папы друга конференціи, на котру запрошено такожѣ кардинала Шенборна. Зъ причини нерозположена св. вѣтця конференцію вѣдкликано. Вѣдєньскїи нунціи монс. Аліарді мавъ одержати вѣдѣ св. вѣтця вѣзванє, чтобы предложавъ св. столиці справозданьє о тепєрѣшнѣмъ руху въ таборѣ христїаньско-соціальнои партїи. Справозданьє має бути сими днями выслано до Риму.

Про сію саму справу пишуть зь Риму до Neue fr. Presse: Папа поручивъ двомъ ученымъ монахамъ виготовити пбсла своихъ вказовокъ писемоу, яке вбнъ намбряе оголосити. Праця не буде готова скорше якъ зь початкомъ мая и певно ажъ вь пбзнбмъ лбтб оголосить би папа, тымъ ббльше, що — якъ звбстно — має папа навичеу дуже свббно розбирати навбтъ кожде поодинокє слово вь своихъ публичныхъ енуціяціяхъ. Указки папы вбдносять ся якъ до змбсту енцикліки Novum genus, такъ и до руху якій она викликала. Соціалістичній теоріи будуть ще разь рбщучо осуджені и буде пбднесене, що христіянство и церковъ мають впливати на суспббність не насильствомъ але при помочи духа, который вбфлююють вь людскй серця, при помочи духа жертволюбности, панованя надь собою и самовбдроченя. Сей духъ виплыває зь наукъ евангелія, пбдъ впливомъ котрыхъ соціалійнй спори мусять приймати бодай лагодбійшій виглядъ. Примусъ, насильства и упбръ осудженій церковю. Лише правдива, братія любовь и свбдомбсть, що одинъ спббный отецъ сотворивъ людей, доведуть до цблй. Многій зь тыхъ, що покликують ся на енцикліку Novum genus спивали ся при ви словахъ, осуджуючихъ безсовбстєне використання убогихъ и гадали, що противъ несправедливости треба выступити зь ненавистею, завистею и переслбдованьємъ. Права и обовязки мусять бути свббно розважені и якъ вь роботодавцяхъ такъ и вь роббтникахъ треба воскресити чувство послуху для припасовъ евангелія. Задача и мета христіянськихъ товариствъ має бути передовсбмъ релігійна, бо ньякше не рбзникъся бы они вбдъ товариствъ, котрі виключають релігію зь своихъ статутбвъ.

НОВИНКИ.

— По мысли оголошеной въ новѣйшѣ рокомѣ нашей постановѣ, що „Дѣло“ высылаемо лише передплатникамъ въ правдивѣмъ значѣно словъ, подаемо нинѣ до вѣдомости Вп. Читателѣвъ, що тымъ, котры мають якы небудь задегости, высылку „Дѣла“ въ найблизѣмше часѣ здержимо. Отже просимо якъ найскорѣй выпрѣвнати задегости и высылку „Дѣла“.

— Вороги Т. Шевченка. Зъ Kuryera Stanislawowsk-ого довідались мы, що на засѣданю

Зв'язки закуплення великою партію знаменитого

київського буліону зв'язки

сухого, не уступаючого зв'язки доброті, смаку в поживності до-
рогим буліонам, може продавати по небувалій до сього часу
низькій ціні, — бо за 1 м. лише 350 зр. Купцям, що звичайно
замовляють б-кильову посылку оплачують пошту.

Замовлення прошу присилати на адресу руского купця
И. ВАСЮКА в Бє: ежанахъ.

64 6-10

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валоуа ч. 11.

перше и одинокое руское товариство аскураціе, припорушено Веч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ
черезъ Виреосъ. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріаты
всѣхъ трехъ Епархій, обезпечаетъ будынки, скотъ,
господарскіе знаряды, збоже въ зернѣ, и солодѣ
сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкѣдъ
огневыхъ за возможною надвишною платою.

Зв'язки 1 сѣчня 1895 вступивъ „Дністеръ“
въ третій рѣкъ свого дѣловодства зв'язки слѣдующими
фондами и резервами (послѣ стану зв'язки 31 гру-
дня 1894 р.):

Фондъ основный въ сумѣ . . . 50.000 зр. — кр.
Фондъ резервный, паростаточный
по мысли статута въ сумѣ . . . 21.218 „ 81 „
Резерва премій на рѣкъ 1895 . . . 20.813 „ 30 „

разомъ . . . 92.032 зр. 11 кр.

Въ першихъ двухъ лѣтахъ выдавъ „Дністеръ“
полісъ 39340, а выплачивъ водшкодованія въ 299
случаяхъ въ сумѣ 82.101 зр. 42 кр.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ
по пожарѣ, а договоры заключеніи зв'язки першими То-
вариствами контраскураціями подають „Дні-
стерови“ можность обезпечувати и выплачувати и
найвысшій сумы. 4414

Полісъ „Дністра“ пріймає Банкъ краевый при
позичкахъ ипотечныхъ.

За посередничствомъ „Дністра“ можна заведе-
ти такожъ обезпеченія жителѣвъ на капиталы по-
смертній, посаги [вѣна] для дѣтей и взагалѣ обезпе-
чати ся на житѣе послѣ всѣхъ можливыхъ комби-
націй въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченъ въ Кра-
новѣ, котре дає якъ найкористнѣйшій услѣва, и вы-
дає полісъ и квити въ рускомъ языкѣ.

Друки, проспекты и всякіе поясненія подають
Агенты, установленіи у всѣхъ мѣстахъ и болѣешихъ
селлахъ, якъ такожъ Дирекція „Дністра“ у Львовѣ.

Зголошенія о удѣленіи агенціи въ мѣстечкахъ,
де „Дністеръ“ не є заслуженный, пріймають ся.

РУ.

кавички всякого рода;
Бандажъ руптуровый

и всякій вырѣбъ рукавичный

поручає найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тѣмъ

Браты Лянгнеры

Львовѣ, улица Галицка ч. 16.

Марія-цельскій

каплѣ

жолудковій

выготовленъ въ антицѣ подѣ

Ангеломъ Хоронителемъ

Ц. Бради

въ Кромержи (Моравы)

старе и звѣстне средство
лѣчннѣе, знаменито дѣла-
юще противъ всѣхъ лѣч-
ннѣе жолудковъ.

Лише правдивый тѣ, що заосмо-
трянъ въ горѣ умѣненнымъ око-
роннымъ знакомъ и подписомъ.

Цѣна флашки 40 кр.

подвойной 70 кр.

Складники поданъ.

Правдивый Маріицельскій ка-
плѣ жолудковій можна купити

у Львовѣ: головный складъ въ ан-
тицѣ Петра Миколаша, Львовъ Бай-
серъ, Станиславъ Ляховичъ, д-ръ Т.

Зарицкій, Крижановскій, Яковъ Пи-
цесъ, Жимъ Рукеръ, К. Склепни-
скій, Вевурскій, Титъ Лозовскій,

Ант. Ербаръ; въ Бѣлѣ ант. Гросъ;
въ Бѣлѣ ант. Бальбина Мендлицъ;
въ Бѣлѣ ант. М. Покровскій; въ

Бродѣ ант. Гринявъ, ант. Брони-
славъ Витославскій, М. Кулявъ, В.

В. Косинскій; въ Бережнѣ ант.
ад. Дуретъ, Лобосъ; въ Бучачѣ

ант. Корн. Левинскій; въ Чортковѣ

ант. Людвикъ Носъ; въ Домбровѣ ант.

В. Гайнцъ; въ Долнѣ ант. Ф. М.

Травельнеръ; въ Дрогобычѣ ант.

Кшижановскій, Тобишесъ; въ Гали-
цѣ ант. А. Гельмъ; въ Городкѣ

ант. І. Гемесъ; въ Острѣ ант.

Чеммеринскій, Заградинскій; въ Ов-

ружѣ ант. А. Крайскій; въ Гуся-
тинѣ ант. Черскій, Пекарскій; въ

Калишицѣ ант. Кароль Писесъ,

Кароль Писескій; въ Комичинѣ ант.

ант. Редеръ; въ Краковѣ ант. Фе-

ликъ Валчакъ; въ Ломжинѣ ант.

Ст. Гриньельдъ; въ Милнѣ ант.

Кроковскій; въ Мостѣ ант. Пре-

дрымъ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

лѣ ант. А. Леховскій; въ Соко-

УНИВЕРСАЛЬНІЙ СЪВАЧКИ

для рѣзання и околѣзъ горнѣхъ, котріи зв'язки горы и подѣ
гору такожъ здѣлає спадъ горы розсѣвають зерно
цѣлкомъ равномерно якъ зв'язки рѣзання, сильно збуду-
ваніи а при томъ легкіи, при наиболѣе ошадности,
розсѣвають насѣвъ равно въ равномерной глубинѣ,
доставляють найлѣше

УМРАТЪ и СПѢЛКА

фабрика господарскихъ машинъ

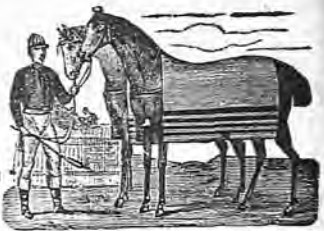
ПРАГА-БУБНА.

Філія у Львовѣ: улица Городецка ч. 61.

Иллюстрированный каталогъ даромъ и франко. 2-3

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсѣ оставшій ся зимовій товары продають ся за-для спо-
зненого сезону по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавковъ и шапочокъ футряныхъ водѣ 500 оставшихъ ся блюзекъ водѣ 70 кр. до
60 кр. до 2 зр. 3 зр.
250 великихъ хустокъ Гималія водѣ 1 зр. 75 500 дитячихъ суконокъ водѣ 70 кр. до
2 зр. до 2 зр. 2 зр. 50 кр.

Богато дитячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, нагліжѣвъ и шляфокъ выпродеє ся по
половинѣ цѣны.

Колькасѣ волочковъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, галюкѣ, бѣлыя бѣра, бархатного, якъ та-
кожъ великій выборъ оставшихъ рѣшѣтокъ коронокъ, стѣлокъ, загибѣвъ, борѣвъ, елемѣнкѣвъ, шовко-
выхъ и акаміныхъ матерій по дѣшево цѣнахъ.

Такожъ будутъ выпродеватись оставшій зв'язки сезону капы на лѣжка, на столѣ, дѣлкіи трохи ушкодженіи
диваны саломѣвъ, коцы на конѣ, ватованій колѣры и коцки на лѣжка по такій цѣнахъ:

500 капъ на столѣ водѣ 85 кр. до 3 зр. 200 коцѣвъ лампалянеѣ по 3-40 зр.
200 поодинокихъ капъ на лѣжка водѣ 2-50 зр. 50 штукъ 3-метровыхъ коцѣвъ до 4-даленъ
до 4 зр. водѣ 3 до 5 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ водѣ 75 кр. до 1-50 зр. 30 стрижѣныхъ 3-метровыхъ килимѣвъ салѣ-
80 паръ коронковъ занавѣсъ водѣ 1-40 зр. новыхъ и церковныхъ зв'язки малыи сказа-
до 2-50 зр. ми по 22 зр.
1000 фантазийныхъ таблѣтокъ на столѣ по 25 кр. 50 стрижѣныхъ килимѣвъ на стѣну водѣ 4-50
30 занавѣсъ джуговыхъ водѣ 1-20 до 1-50 зр. до 8 зр.
150 поодинокихъ килимѣвъ передъ лѣжка водѣ 50 саломѣныхъ килимѣвъ по 6-50 зр.
1-30 до 1-80 зр. 100 рогожѣвъ водѣ 40 до 80 кр.
30 шт. колдеръ вѣвняно-атласовыхъ по 5-75 кр. Богато сотѣвъ останѣвъ килимѣвъ 8-10 ме-
100 коцѣвъ фланелевыхъ (Герѣвскіи) по 3-50 зр. трѣвъ по 2-50 зр. и выше.

Ся сезонова выпродажъ потребає лише такъ довго, якъ довго бѣвѣтъ на
складѣ згаданіи товары.

Зв'язки поважнѣе

Зарядъ вѣденск. магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Напѣтульна ч. 3.

Всякій зв'язки надѣланий поручѣе полагождѣє ся найсѣзистѣйше и найкорше

Рухъ поѣздѣвъ зѣлѣзничныхъ

важный зв'язки днѣмъ 1 мая 1894 послѣ годиника середно-европейского.

Приходить до Львова зв'	ПОЇЗДИ					Відходять зв' Львова до	ПОЇЗДИ				
	поспівний		особий				поспівний		особий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Відня)	282	525	900	610	900	Кракова (Відня, Вроцлава, Берлина)	284	1010	450	1035	655
Варшави	—	525	900	—	900	Варшави	—	1010	450	—	655
Хабівки (Закопаного) на Перемисьль, Рашівсь, або Тарнівсь	322	—	—	—	—	Хабівки (Закопан.) на Тарнівсь або Рашівсь	—	1010	—	—	—
Хабівки (Закопаного) на Рашівсь або Тарнівсь	—	525	—	—	—	Хабівки (Закопан.) на Рашівсь або Перемисьль	—	—	1035	—	—
Хабівки (Закоп.) на Стрий	—	—	834	—	—	Хабівки (Закоп.) на Стрий	—	—	950	710	—
Мушкани, Крижниць, Жегестова на Тарнівсь	—	—	—	900	—	Мушкани, Крижниць, Жегестова на Тарнівсь або Рашівсь	—	1010	—	—	—
Мушкани, Крижниць, Жегестова на Рашівсь або Тарнівсь	—	525	—	—	—	Мушкани, Крижниць, Жегестова на Тарнівсь (водь 1/2, вклучно до 20/2)	—	—	—	655	—
Мушкани, Крижниць, Жегестова на Тарнівсь (в. 1/2 до 20/2)	—	—	900	—	—	Мушкани, Крижниць, Жегестова на Тарнівсь	—	—	450	—	—
Мезе-Ляборць Шавного-Куляшкого на Перемисьль	—	—	900	—	—	Мезе-Ляборць, Шавного-Куляшкого на Перемисьль	—	—	—	710	—
Надберезя и Таркобжежа	—	—	600	—	—	Надберезя и Таркобжежа	—	1010	450	—	655
Подволочиськ и Вродовь (на дворць год.)	212	922	910	845	—	Подволочиськ и Вродовь (на дворца год.)	—	—	—	—	—
Подволочиськ и Вродовь (на дворць Подзамче)	158	913	845	519	—	Подволочиськ и Вродовь (на дворца Подзамче)	208	244	940	1020	—
Сучави	940	—	737	1227	625	Сучави	622	256	1004	1047	—
Кимполонга	940	—	737	—	—	Чорткова на Галич	615	—	1015	255	1020
Радцівсь	940	—	737	—	625	Гусатина на Галич	615	—	—	255	—
Вергомета и Чудина	940	—	737	—	—	Слободы рунгур. Копальсь	615	—	1015	—	1030
Новоселісь	940	—	737	—	—	Новоселісь	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальсь	940	—	737	—	625	Вергомета и. С. и Чудина	615	—	—	—	1030
Гусатина на Галич	940	—	737	—	—	Радцівсь	615	—	1015	—	1030
Чорткова на Галич	—	—	1237	—	—	Кимполонга	615	—	—	255	—
Ворислава	—	—	202	1210	—	Сокля	—	—	980	645	—
Веліца	—	—	—	445	—	Веліца	—	—	930	—	—
Сокля	—	—	748	445	—	Ворислава на Стрий	—	—	940	950	—
Лявочкого (Пешту, Мішкольда, Серелца, Мункача, Хирова и Станислава на Стрий)	—	—	834	1210	—	Лявочкого (Мункача, Серелца, Мішкольда, Пешту) и Хирова на Стрий	—	—	540	—	710
Стрия и Сколього	—	—	847	—	—	Станислава, Должны, Болехова на Стрий	—	—	—	950	710
Сколього, Хирова, Станислава на Стрий	—	—	—	202	—	Сколього и Хирова на Стрий	—	—	—	950	—
Гребенова (водь 1/2, вклучно до 20/2)	—	—	—	202	—	Стрия и Сколього	—	—	—	308	—
Вруховичь (водь 12 мая почавши ажь до вклучена)	—	—	—	810	—	Гребенова (только водь 1/2, вклуч. до 20/2)	—	—	—	950	—
						Вруховичь (почавши водь 12 мая ажь до вклучена)	—	—	380	—	—
						Зимно-воды (почавши водь 12 мая ажь до вклучена)	—	—	—	—	—

Розкладъ їзды въ видѣ книженевомъ можна до-
стати въ бюрохъ информационных, касахъ стайныхъ
и у кондукторѣвъ.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток «Вісник» виходить щонеділі. Новітні новітні виходять по второму, а по второму в п'ятницю на першому разі в Діло.

Передплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація «Діла» ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, а Бюро газет ул. Кароля Едварда 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 6; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasensteine & Vogler, G. L. Daube & Comp. В Пемті: E. Mistrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Церквля на Діло і нисерати в нисерати платять в Діло.

Передплата на «Діло» в літер. додаток в Австрії: на північній році... 18 гр. на північній році... 34 гр. на північній році... 9 гр. на північній році... 12 гр. на північній році... 50 гр. на північній році... 5 гр. на північній році... 50 гр.

у Львові: на північній році... 18 гр. на північній році... 8 гр. на північній році... 4 гр. на північній році... 1 гр. 35 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи заставляють на якому на попереднє застереження. — Редакція не приймає ніяких відповідей. — Подорожні квитки коштують 8 гр. 3 м. — Оголошення приймаються на 10 днів 6 гр. від кожного строку опублікування в рубриці «Надзвичайно» по 20 гр. в е. — Додаток «Вісник» на 12 гр. від кожного строку.

У Львові, дня 13 н. ст. марта 1895.

Справа еміграції селян зб'єждно Галичини до Бразилії приймає характер зовсім поважний. В деяких округах вже запанувала справді горячка еміграційна, а в других она починає ся. О том свідчать в'їзти з різних повітів реєстровані по дняхниках.

До сєй еміграції дала і дає безпосередню причину пропаганда агентів заграничних а водтак і плачених краєвих. Се річ зовсім певна, а взорець такого пропагандного підходу агентів до наших селян подали ми недавно в письмі з Перемишлянщини.

Правительство вже давно предирняло м'ри против агітацій серед людю за еміграцію як і против самого руху еміграційного. Однакж нічо не чувати, щоби властям у дало ся выкрити несовістних агентів в краю, котрі — судачи побіля поговорок м'ж людюм о Бразилії — мусять бути в на м'сци; натомире реєстровані в дняхниках факти свідчать, що власті адміністрацій ужинають всяких можливих і навіть неможливих способів, щоби емігрантів здержувати в цілий рух еміграційний прудувати.

Розуміє ся, годі правительству тут припусувати якусь злу волю, — можна навіть припустити, що видыв властей в деяких виглядах зменшити лихо, охолоджуюча горячку еміграційну та заводячи еміграцію на найкращий м'р, — однакж здержати еміграцію насильєм оно не в силі, — ані не було бы се ділом практичним.

Тут иде головно о то, щоби не було «горячки» еміграційної — т. е. щоби не вибиралось до Бразилії, як до об'їтованої землі і не випродували своїх господарств та к селяне-господарі, котрі мають змогу удержатись в краю, а коли захотілось нм емігрувати, то лише — так сказати-б — за-для спекуляції. А о таких випадках ми чували. Отже тут не лиш власті, але також всі чинники, які тільки можуть мати вплив, повинні задоб'їгати сполученими силами. Хто має на стільки майна, щоби вижити на своїй землі і в своїй громаді — тому не потрібн о в'їзти не повинен выселитись в чужину за море!

Інше діло з таким, хто не має з чо-го тут вижити ані не має можливости заробити на прожиток свій і своїх родини, так що хаба загинати з голоду і холоду. Коли такому ані правительство ані суспільність не може нічого дати та й нічого порадити, — то

годі й придержувати его силою в краю, обороняти ему емігрувати, глядати денде майна чи заробку. Отже замість замикати такого чоловіка до арешту, радше належало бы заохувати нм, охоронити его від вымогу в подорожні в воді кривд в новім світі.

Безперечно нам Русинам дуже мусить бути прикро тратити в емігрантах убогості свого робучого продуктивного елементу — однакж годі! Впрочім не ми господарями в своїм краю — не ми провинили, не ми довели економічний водносини людю до нинішнього сумного стану. Уже масову еміграцію до Росії перед кількома л'тами ставили ми за тементом керманіацям справ краю і держави, — та не наша вина, що в чиним там інтерес тую еміграцію затушовано. Все скінчалось на засудь кількох селян за агітацію еміграційну, але властивих причин еміграції навіть не розсліджено.

Супротив нинішнього, нового значного руху еміграційного наших селян до Бразилії — ми Русинами можемо і повинні використати свій вплив — очевидно приватний, бо офіційного не маємо — в отсех напрямках:

По перше — старати ся всіма силами, щоби не допускати до еміграції таких людю і родин, котрі можуть тут вижити.

По друге — старати ся всіма способами, щоби землі і хати, випродувані тут емігруючими, переходили в руки своїх людю, а не чужих.

По третє — домогатись від правительства опіки над нашими емігрантами.

Вкінці по четверте — постарати ся [можє бы бодай через кого з наших земляків з північної Америки] о выстудіюваннє водносин в Бразилії та о забезпеченнє наших емігрантам поселення не лише в корисній стороні, але і в компактних масах, а не розсіяно поодинокими родинами по широких просторах, щоби з часом могли наші емігранти в Бразилії так зорганізувати ся, як зорганізувались Русина в Америці північній.

Рада державна.

Понеділковє засіданнє палати послів зачало ся відповідею міністра Бакегема на деякі інтерпеляції, м'ж ними на інтерпеляцію пос. Шаманка щодо поведєня маістрату в Райхенберзі (Ліберца). Пос. Шама-

нек навіть многі пакости, які приходять ся Чехам в Ліберці терпіти зб'єждно нм місцевого населєня і маістрату — а міністер Бакегем в одповіді зазначив, що в нтерпеляції не наведено доказів на покравдженнє Чехів.

Водтак приступлено до дальшого генерального дебату над реформою податковою.

Пос. Быхъ выступив в обороні проекту реформи податковон, а при том жалував ся на мале уваженнє интересів громады. Водтак заперечив высказані, немов бы Галичина доставала які дарунки.

Пос. Дець бажав бы, щоби ухвалено высій податок біржевий та прийнято резолюцію того змісту: «Континент податку ґрунтового знизав ся з квоти 37 1/2 млі. на 25 мліонів зр.; податок ґрунтовой не смє перевищати 15 проц. доходу».

Пос. Гросъ высказував деякі неточности в цифрах комісії податковон і сразоваданю референта.

Внесенє пос. Сталіца о замкненнє дискусії прийнято 103 голосами против 4. — Пос. Гесманъ запротестував против того голосованя, кажучи, що в сали було лиш 80 послів. — Віцепрезидент д-р Катрйъ заявив, що обчисленнє голосів було справедливе.

Вибрано генеральних бесідників: Менгера (про) а Крамаржа (contra).

Пос. Крамаржъ обставив за проектом Штайнбаха щодо податку заробкового, а водтак порушив реформу виборчу, котра стоить в звязі з реформою податковою. Остерігайтесь перед покравдженнєм найнижчих податківців.

На том перервано засіданнє.

Пос. Ферянчикъ інтерпелював міністра судівництва в справі оголошуваня оречєн найвысшого трибуналу судового також в мові словінській.

На вчерашнім (вд второк) засіданю палати послів поставив пос. Шаманекъ внесенє, щоби отворити дискусію над відповідею міністра Бакегема в справі відносин в Ліберці. — Внесенє відхилено.

Міністер Бакегемъ відповідав на інтерпеляцію Екснера в справі становнєса техніків. Правительство уважає теперішню пору відповідною до переведєня ревізії приписів дотично праватних техніків, причім будуть також уважені анжачіри ґорництва і гуті, електро-технік і хемік.

Правительство поручило вже виготовити на черкь одноцільноу організацію дильномовних техніків. Від результату дальших нарад буде зависіти, чи відбуде ся в дорож законодавній зміна испитів та чи кнєстїя првзнаня титулу докторского для техніків має влізти під розвагу.

Приступлено до реформы податковон. По промові генерального бесідника про пос Менгера і референта д-ра Бера ухвалено значною більшістю присутнїи до спеціальноу дебату.

При перших (1—11) параграфах проекту (континент податку заробкового) промавляли послы Шлазінгерт, Чіаї, Пуркгарть і Шайхеръ — всі contra. Бесідники доказували м'ж ними, що ті приписи дуже несправедливі і накладають великі тагари на стан середній. Пос. Шайхеръ домогав ся для промисловців якогось мінімуму доходу, вольного від податків.

На том перервано засіданнє, а слѣдуюче в четвер, бо на середу многі комісії скликали засіданя, а також і підкомітет комісії для реформы виборчон має зійти ся.

Спеціальна дебата над реформою податковоу буде продовжати ся без перерви, доки аж не треба буде взяти під дискусію предложєнє правительства о дальшій провізорії бюджетовій. Як звѣство, ухвалено провізорію бюджетову до кінца марта, а що дискусія над бюджетомъ значє ся нмвѣрно аж в маю, то мусить правительство зажадати новоу провізорію за дальшій чвертьрѣк, до кінца червня. Буди може, що при нагоді перерви в спеціальной дебаті бюджетовій відбуде ся дискусія ще і над нинішніми поменшими предложениями.

Про теперішню ситуацію читаємо в N. fr. Presse: «36 всіх сторін вже потверждає ся, що на послѣднім засіданю підкомітету комісії виборчон наступив рішучий зворот, котрий датує ся від послѣдньої ради міністерекон під проводомъ цєсаря. Як звѣство, всі члєни кабінєти явили ся на засіданнє підкомітету і зазначили рішучо потребу — згодити ся на основі реформы виборчон. Наслѣдкомъ того рішучого выступленя було се, що острій опѣр злагодав ся, а вменю той опѣр, який ставляла феодальная більша посѣбність прилучєню до теперішнього заступництва интересів ще й тих, що доси не мають права виборчого. Водтак предложило правительство субкомітетови

Сучасна літопись.

«Postaramy się» — гороскоп для руских послів-опозиціоністів. — Хто винен і в чом? — Веддичі слові, велика сила і більшість нічого. — Надзвичайний пам'ятникъ выставлений комісією адміністраційною і професором статистики. — Morbus-socialiens, єи обави, наслідки і способи лічєня. — Gazeta Lwowska jako фактовий підручникъ для учітелів.

Не хочете ви самі допомогти намъ рівнати дорогу для мужівъ грядущихъ з оливними галузками і виіркаєте ся своїх пророків, то знайте о том, що они під нашою охороною, противъ вашоу волі, убийдуть в храм сей і сповняти будуть свою місію посланничю... о що вже ми postaramy się...

Тих кілька слівъ «с» выше» повинні поучити кожного, хто має ще сумніви що до будучого складу палати соймовон. О васъ всіх, рускі послы-опозиціоністы, вже порішено: Lasciate ogni speranza! — покиньте всяку надію вернути до палати соймовон... Сего укаву вже не відміните, хаба бы порвали ся всі коаліційні шкурки, — однак на се не завоист ся, бо — якъ мені розказував одєн з менєрбв коаліційнихъ — коаліція по прилучєню до неї рускоу групу репрезентуючої наробд в державі нашої найбільше упослѣдженій, стала черезъ се така тривка, якою передь тимъ не була, бо вміла прєднати в вдоволити цѣлий рускій... кльобъ ради державноу. Чимъ? — сего мені той менєр не сказав, лиш на мое пытаннє зробив дуже секретно політичну міну, по чомъ я такі за-

разъ догадав ся, що від мусить бути знаменитий політикъ. Таффе, небіжачи Байєт і Андраші такий самі робили міну...

Та й добре вамъ такъ, рускі опозиціоністы! В нинішніхъ часахъ, в часахъ повороту до родовоу традиції, повинні ви були, якъ звычайно своїх очей, шанувати краєву родову шляхту! Се-жъ цѣлий нашъ скарбъ ясний, який ще в обдранімъ нуждою краю ливив ся, — а вамъ захочє ся якоєсь там парцеляцій більшихъ посѣлостей для хлопа, захочє ся вамъ хлопскихъ шкілъ рільничихъ, кредиту в банку краєвомъ для хлопа, репрезєнтація хлопскоу в комісіяхъ катастрофичнихъ... ну, хибє ще лиш, аби ви виїхали зъ лѣсами і пасовищами... Фе! астыдайте ся! руску опозицію все ще чути хлопомъ... Де-жъ вамъ бути коли «regierungsfähig»? Чому ви не взяли собі за взорець заступника хлопівъ зъ брѣдского повіта? На вѣмъ уже слѣдно, що се Salonguthene — вінъ ніколи ніякого «неоправданого» домогання не ставить і не попликує ся на якісь тамъ права; вінъ смєренно радить і мирно просить, якъ се й слѣдъ добре вихованому хлопскому послову передь лицємъ високоуродженыхъ, щоби тогдъ, якъ маючимъ уже нічого не забраке на всіхъ поляхъ, зволила ласкаво зъ того, чого нмъ не буде треба, відступити частицю для того народу. Се якъ разъ політична бесѣда, на яку доси жаждєт рускій посолъ не адобує ся. Не чули-жъ ви, якє одушевленє по той бесѣдѣ оволодѣло більшістю палати соймовон? Таки думайте собі, що хочете, а вже ви, рускі послы-опозиціоністы, для нинішнихъ обставинъ пережили ся, не йдете ви зъ посту-

помъ часу — який вже погляды настали і нинішні до нихъ треба людю.

Водняту ще разъ бесѣду зъ останноу сєсїю сойму і бачу в нихъ мій край цвітучимъ раймъ — в кождімъ его закутку розвивав ся промисль; більшу половину продуктівъ галицкихъ експортує ся за границю; кредитъ дешевий, бо капіталы самі просять ся, щоби їхъ брати; по ливхъ не то грошевд, а ле навіть і збжжевіл навіть слѣду не стало; просвіта народу високо поступала; цѣлий край економічно сильний, нужды нігде не видно; в краю м'жє обома народами преміала згода, родова шляхта навіть в торжественныхъ выступлахъ по руски говорить — всюды, куда глянеш, всі лица розрадувані... Що се за привидъ? — думаю собі і перетираю очі, — чи я бы свого краю мав не знати і того всего не бачити? чи се бы мавъ бути совѣ, що передь кількома днями жалували ся передь мною сѣльскі робітники, що заробляють за цѣлий дєнь 14 кр. безъ харчу? Читаю дальше... Ахъ! тажє се жалобній бесѣди на соймовыхъ похоронахъ... Страхъ, який они хорощі! Хотѣв бы я де що сказати, та при свѣждій могили не годить ся, памятаючи на латинську пословицю De mortuis nihil nisi bene... Щось тамъ котрийсь нмъ послѣдъ згадав за будучий вольні вибори, однак дано ему одвѣт, що вольні вибори — се дитинна забавка та що при кінці XIX-ого столѣтя вибори переводать ся «спиритомъ»...

По свѣтлыхъ похоронахъ справила панове приличну тривзну і поставили небіжачи соймови нагробникъ маючий бути живимъ образомъ провіднихъ ідей покійника і памя-

нникомъ для будучихъ поколѣнь. Не думайте, щоби я щось нового відкривъ, — се стара пѣсня, лиш на іншу ноту. Се та навѣсна реформа виборча, що товче ся то по радѣ державній то по соймахъ, якъ Марко по неклѣ. Горьжилась консервативы і демократы зъ кождою відвѣсною, що зміна реформы виборчон в першій лінії належить до соймів... Ну, а втія в ктѣж-бмъ соймъ таку штуку, що вярта, щоби она лишала ся наукою для будучихъ поколѣнь!

Кому не відомо в соймѣ тота одна зъ комісій, котроу послы-внесодавці боать ся може ще більше, якъ чортъ свяченоу води? — бо коли до сєй комісії дѣстанє якє важнѣше внесенє, то вже можна ему напередъ заспівати «со святыми уакоу». Се комісія «админістративна», котра вѣд важнѣшій внесенє полагодижує путемъ «админістративнымъ»... Має она свого сталого референта, котрого прапра-щуръ влѣзъ в «Credo» — якъ кажуть теологи — цѣлкомъ безъ потреби; нмй вже в найновѣйшихъ часахъ повлазили в університеты і в соймъ також... безъ потреби. Отже по похоронахъ сойму отаміла ся комісія — якъ звѣство — порозсыдала ех-посламъ свою укаву в справі реформы виборчон, яко аполѣгійо задумевнихъ бажань незабутного покійника. Референтъ, якъ яло ся чоловікѣви науки, до того ще статистикѣви! — навіть противъ безпосереднихъ виборѣв зъ куріи сѣльскон такий аргументы, якъ «неможливѣсть, щоби виборѣв порозумѣли ся в обзани ся зъ кандидатомъ», — «уменшенє посторонноу, шкідливон агітації» — «менша свѣдомѣсть горожанскихъ правъ у виборѣв»

Християнське перше краєве субвенцій-
нове

БЕЛОШКОРНИЧЕ ЗАВЕДЕННЯ КОНСТ. ЛЕВАНОВСЬКОГО

у Львові
ул. Кохановського ч. 34.

Виробляє всякі шкіри з лисової, тхорів, томасової, баранової, се-
рені, дикової, оленової та д. д. лише
з волоссям, т. е. на футри і за-
мість килимів на підлоги, спосо-
бом англійським, котрий їх за-
безпечує від мотушки. — Выхає
зв'язані і підшивані шкіри на дива-
ни. Купує всякі сирі шкіри
63 7-45

МУЖЕСКУ

Безсилність

видає книгу іменно страстними па-
скадами тайних гріхів молоді-
сти і розпусти, усю напівно і на
довго одинок, розширена з
многих виданих ілюстрацій. Книга
Самоохорона д-ра Ретана
Російське видання: 1 зр.
Польське видання: 1 зр.
Німецьке видання: 2 зр.
Тисячі людей нашіли в свій
пошених своїх недуг і направи-
ли свої мужескі сили при помо-
ці вказаного в книжці способу
лечения. По одержанню франко на-
писки, виславте на франко кни-
гу в куверті маючись видати
Р. Ф. Бірер у Липсу. (R. F. Beyer's Verlagshandlung in
18-86 Leipzig) 333

СКЛАДЪ КАВЫ И ЧАЮ АРТУРА КОСЦІСЬКОГО

під знаменем

„СИРІОСТЬ“

ул. Оссолинських ч. 11
Філія уліці 3 мая число 2

порукає:
КАВА найліпша подешевля
о 10 кр. півз кп. 95 кр.

НАЙЛІПШИЙ ЧАЙ російськ
хивскій и славн Літтона ан-
глійскій півз кп. від 90 кр.
до 3 зр. 2327 48-7

Ковчак чистий, кураційний,
фляшка від 1-80 зр. до 5 зр.
ВИНА дівничі, Малага, Маде-
ра, Шеррі и Лакріма Хрісті
фляшка від 1-80 до 2-50 зр.

ХРИСТІАНСЬКА РОБІТНЯ РІЗЬБАРСЬКА

артистично декоративна Бронислава Солтиса

у Львові
уліці Жовківська ч. 42 Б

виготовлює
в дереві, камені и гіпсі,
а іменно: Іконостаси, фігу-
ри, рами, консоли и т. п. в
обсяг прикрає и уст. оєн
церковних и домашніх
входячі роботи на час и по
найдешевій цінах.

3-12 З поважаньєм 80
БРОНИСЛАВ СОЛТИС.

За 2 зр.

перероблює старі матеріали
цвком як нові. Дреліх до
покрывал матеріалів

16 порукає найдешевше 23-30

Іосиф Шустер

Львів, ул. Коперника ч. 7.
Старі кофры приймає ся до покрыв.

ТОРГОВЛЯ БЛАТНА

Антон Шанцера

в Станіславові
уліці Санжівинська ч. 5

порукає

на тепершній сезон

Матеріал на вечірній

одяг, полотна, штіртин

сукна и вє в обсяг

моєи торговлі входячі

товари в найбільшій

выбрі и по найдешев-

48 ших цінах. 15-39

АНТОН ШАНЦЕР.

ПОДЯКА.

Почуваюся до милого обов'язку сердечно подяку-
вати за ласкаві слова потіхи, молитви и взятє уді-
лу в похоронах дня 2 н. ст. марта с. р. в Бозі упо-
коєний ся жени, матери и добродійка нашого Юлія з
Рожевоєвських Церковнської, а іменно Впр. о. Іоану
Яблоновському, кралошанину и пароху з Любачева, Впр.
о. Ал. Сембратовичеві декану любачевському и пароху
з Нового села о. Софр. Кульматичеві пароху з
Дахнова, о. Іос Рейнгартовичеві пароху з Ваши, о.
Мих. Венгровичеві пароху з Улазова, о. Льву По-
лошниковичеві співробітнику з Любачева за трогоючі
слова потіхи выголошені в церкві, Впр. о. Теоф. Ско-
бельському за прегарні слова выголошені над гробом
покійної, о. Іларію Паньковському співробітнику тутеш-
ному, не менше же Ва. п. бар. Здаславови Брунцкому,
коліторови и цілої его родині, Ви. панству Туркам
и пр. ласкавими Панаєм и Панаєм, другам и знако-
мим, громадам з обох Любличев и братствам
церковним широким словом „Бог зацїлє“.

Любличев новий дня 5 н. ст. марта 1895.
Гр. Пирожинський парох Любличев, муж. Тадей
сын. Николай Вербовий зять. Ольга Вербова донька и
Іоанн Писарь зять.

84

Знає відоміх дїтє ц. к. упр. раєнерія спір-
туса, заосмотрена найліпшими приладами ректифікаційними
найновішою системою, фабрика рому, лікерів и оцту

Юлія Миколая Наслєдників у Львові

Яков Шпрехер и С-ка

порукає старі польскі сїдїлї горілки, дуже добрі розовіси,
лікери, рому правдиві з Ямайки, як також найліпшою
якості браїєї спеціалї: Народівка, Dziennik, Szczutek,
Karpaty, „Дабель“, Помаранчева не солоджені, Ратавія,
Дерев'яна, и т. п. горілки упр. раєнерія и одинокі правдиві
вєдї з кашої фабрики спроваджені.

Одинокі жерело в краю для п. антикарів, до поб-
раїи злогого абсолюта, и найчастішого спіртуса, до ці-
лої дїячїи вільного вєдї податку и вже оподаткованого.
Правдивий спіртус оцтовий найсильніший, здоровий
не шкодний, бо не вироблюваний з осенї одтоком.

Склад для мїста Львова, ул. Коперника ч. 9 и в
головнїм складі вєдї мінеральних І. Йолеса, уліці
Карла Людвіка ч. 29. 4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

4912 47-104

Без конкуренції

вєдї мїй склєдї жєтнучий вєдї р.
1848 и тєшучий ся вєдї сєго часу
вєдїжко сїмнатїю. Дїятого пору-
чаю мїй обильний склєдї одїюв
мужеских и хлопчєх, пальта
мужеских и хлопчєх, як також
одїю дїтячї и унїформы. Газєж
позволяю сєбї поручитє вєдї Ду-
ховєству якє спеціалїст з ро-
бєнє сурдубєв, рєсє и т. д.

Замовленє пєсєлє шїры вигот-
влюєтє ся вєдї найкоротшїм часє
якє найгарнїше.

Дїяуючї за дотєпершїм вєдї-
дї пишєтє 4095

З поважаньєм

Давид Шварцвальд

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

у Львові, площа Капітульна ч. 3

КУ-

фры, торбы и всїлякі при-
боры до подорожї

найдешевше вєдї торговлі
товарів модних и бїлї муже-
ского, приборів туалетних и т. п.

Павла Лянґера
перед тым 2537

Браты Лянґеры
Львів, уліці Галицїа ч. 16.

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

Цїнники на жаданє даром

ДВЛО

Выходит у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник літературних новин“ виходить по второму, а по второму в пятницу на переміну редакції з Ділою.

Передплату і вносати приймають: у Львові Агенція „ДВЛО“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Ламарка 9, у Відні: М. Dukes, 1. Schulerstrasse 3; Rudolf Kasse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schielek, 1. Wollzeile 3; Orpelt, 1. Stubenbastei 2. J. Danneberg, 1. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteijn & Vogler, 4. L. Danbe & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Переклад на ДВЛО і наклади за вносати платять в Києві.

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком:

в Австрії:	за границею:
на північ року . . . 18 шр.	на північ року . . . 24 шр.
на північ року . . . 9 шр.	на північ року . . . 12 шр.
на чверть року . . . 4 шр. 50 пр.	на чверть року . . . 6 шр.
на місяць . . . 1 шр. 50 пр.	

у Львові:

на північ року . . . 18 шр.	на північ року . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр.	на місяць . . . 1 шр. 35 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рувонік вклядає в себе лише на попереднє застереження. — Газети мають вклядати в собі лише вклядаючи.

Неодиноко членує в 8 шр. в м. м.

Оголошення приймають за кошти 6 шр. вклядаючи одну сторінку вклядаючи в рубриці „Надоборна“ по 20 шр. в м. м. вклядаючи за м. м. 18 шр. вклядаючи.

Справи парламентарній.

Вчера не було засідання палати послів, тож кілька комісій, а також і субкомітет комісії для реформи виборчої, зійшлися на наради.

В комісії бюджетової ухвалено між іншим кілька резолюцій. І так прийнято резолюцію, що кілька старших інспекторів в уряді для цілого міра і ваг треба авансувати до шестого рангу. Відтак ухвалено, що держава повинна вчинити громади за стягання податків, та прийнято внесення Мейера, що податок чиншовий має бути відписуваний від мешканців порожніх, а при нещастях елементарних мають признаватися опусті також в податку домово-чиншовий. Ухвалено закупити сіль телефонів у Відні, на що треба зятигати позичку в поштової касі щадничої вклядаючи 5 мільонів шр. на 4 пр.

Субкомітет комісії для реформи виборчої радив вчера через три години в присутності всіх міністрів. На тому засіданні мали бути представлені „цінні матеріали статистичні“ і як говорять, признали їх недостаточними. Коаліційна праса голосить, що найдалше до 14 днів підкомітет буде мого оголошені комунікатив.

Коло польське відбуло засідання, на котрому між іншим повідомив Баджевич, що сторонництво коаліційні злочили комісію з 9 членів, котра має обговорити поправки до реформи виборчої. Зв коло польського вийшли до тей комісії: Д. Абрагамович, Чеч і Баджевич.

Віденський кореспондент [Е.] Nagod-ых List-ов поіас такій вкляти про справу реформи виборчої:

Правительство коаліційне і проводив коаліційні умовилися що до плану, як має поступати справа реформи виборчої. По песимізм настав великий оптимізм. Правительство надієся на податливості гр. Гогенварта також і що до утворення нової п'ятої курії, та що опір консервативів буде переможе, так що справа реформи виборчої може мати вигляд на успіх, хоч би прийшлося стратити коаліцію за-для справи цілісної тей сьмох послів слов'янських, котрі доіс в нею держати. На що обставину треба звернути увагу, бо до ухвали реформи виборчої потреба двох третин голосів палати

послів, а в такій ситуації прийдеся числити кожний поодинокій голос.

Видано гасло, що реформа виборчої має бути покинута у всіх парламентарних інстанціях з як найбільш, по можливості, перешкоди, щоб загальні виборчі не могли висказати своєї гадки о проєкті котрий на кожний випадок буде некорисний для тих верств, що не мають тепер права виборчого. Детальний план проносив коаліційних такій: Скоро підкомітет буде головувати своїми роботами і виготовити якийсь позитивний субстрат, то сейчас прийдеся з ним до комісії, а як комісія на него згадить, тоді буде безпосередньо представлений палаті послів, хоч би мало перервати її бюджетну дебат. Але той проєкт буде лише в палаті послів. А що з моральних причин не могла би на даліше остати палата послів в тій самій складі, бо по ухваленню реформи виборчої мусіла би она мати інший вигляд, то треба би було розв'язати раду державну зараз по ухваленню реформи. Однак щоб до того не прийшло, то дебата над реформою відбудеся в палаті панів аж нарешті, се єсть в останній році теперішньої законодавчої періоди, і то в порі, коли в палаті послів будуть радити над бюджетом на 1896 р. Більш того плану удалося переперти реформу виборчу в обох палатах, то одержала би она санкцію аж при самій кінці теперішньої законодавчої періоди, котру би скорочено о одну сесію, так щоб нові вибори до ради державної могли відбутися чи то під зиму чи підліт зими 1896 р.

Круги опозиційні знають о тій плані правительства, а именно, що задумано ще сего літа переперти реформу виборчу в палаті послів — і з того тей круги вельми незадоволені. А незадоволені они не з причини поспіху в самій парламенті, лише за-для того, що буде відобраза можливість виборцям добре обговорити правительственный проєкт реформи виборчої. Дятого задумують круги опозиційні вкляти консеквентно обструкцію, як при реформі податкової так і при бюджетній на 1895 р., бо они тей гадки, що годі пересправляти в повній палаті над реформою виборчою, доки не вислухаєся оінін виборців.

На скільки той план, поданий Nag. List-ами правдивий, не знає, як рівно годі передвизати, чи правительству удалося би ся евентуально перевести той план з огляду на другі справи, як і пр. квестія цілісній

ска і заповідана зміна в кабінеті. Однак треба згадати два голоси прасы польської в справі реформи виборчої.

Сказавши, що коло польське не покинуло ся своїх засад автономічних та що оно було досі найбільш уміреним з всіх скоалізованих сторонниць що до реформи виборчої, висказує надію, що — „коло польське при порішено квестію реформи виборчої не забуде на заявленні буюшого свого презенса Яворського з 23 жовтня 1893 підчас дискусії над проєктом Тафого, та що буде виступати з уміреністю, хоч заравом з вклякою рішучістю і гідністю буде тримати ся тих засад і традицій, які ему від мнотих літ в житті публіцистичній присв'ячують. [П. Яворський заявив тоді в имени кола, що оно годить ся на розширення права виборчого при захованні автономічних засад і увзглядненню економічних і культурних потреб кожного краю.]

Przeglad в дописі з Відні розвиває ті погляди кола польського ширше, а именно каже: „Не маємо (коло польське) причини виступати в тій квестії на першій плані. Бо властиво се відповідало би найбільш нашим ідеалам і реальним відносинам, если би сторонництво старих провінцій австрійських згодило ся на новий закон виборчий для Австрії, а виборчі послів галицьких і полишили соймови галицькому. Відносини Галичини і інших провінцій, за-для цілю водмивного розвитку историчного, а також з мнотих інших причин, сьуть так різні, що підтатати їх під именник одного закона виборчого буде завсєгда аномалією“.

Отже *pium desiderium* менерів кола польського: вилучити Галичину з-під реформи виборчої і полишити соймови галицькому виборчі делегації до Відні. Мы се знаємо і дякуємо за отвертості, лише не можемо згодити ся на мотиви бо чи замість говорити о якійсь водмивній розв'язці историчній, не лишилося би сказати: Мы не можемо і не хочемо втратити в одного мандату посольського в користь Русинів, а друге за-для того, що кошты виборчі значно зменшилися би, бо замість видавати два рази на вибори до сойму і ради державної, були би лише кошты виборів до сойму. За таке уступство мабути не наставляли би польські послы вже в на зниженні контингенту податку ґрунтового.

Коли квестія ціліснійська має вже ршнитися на публічному форумі (в комісії бюджетовій і повній палаті) а не поза кулісовими переговорами, захотіти потреба, щоб одно сторонництво коаліційне, котре досі стояло на боці, висказалося, яке становище займе супротив тей квестії. Тимь сторонництвом єсть коло польське. Вправді коло саме ще не дискутувало над тою справою, але праса польська вже промовила. Праса роздїлилася на два табори; Сказ і Reforma заявляли, що Поляки безусловно підопруть змагання Слов'янців, а знов Przeglad і Dziennik Pol. остерігають Слов'янців, щоб не обставали беззв'язно при своїх жаганах, бо можуть перечислитися, позаяк Поляки готові голосувати з німцями лівницею. — Przeglad каже, що таке поведіння Поляків могло би виставитися лише на один заклад, а именно на зломаніє солідарности славянської супротив Німців. Але такий заклад нічого не значить, бо „Поляки — каже той орган — славною исторією і самостійною культурою надто далеко відбїгли від дійсності, а може лише мнимим сльбонь колабелі славянської, щоб тепер поклясти ся в не на ново.“ Так отже Поляки готові вирішити ся сльбоні славянської за-для своєї політики, — але що тоді буде, если в Слав'яне вирішуть ся Поляків в перейти над ними до порядку денного? Що тоді стане ся в центрі Європи з тими двома братанками Поляком і Мадяром? — А Dziennik Pol. не знає як зааргументувати, хіба тимь, що Поляки не можуть спустити з уваги також і національних інтересів Німців.

Читаючи такі голоси прасы польської, аж мерзять.

Закон о конкуренції церковній.

Ухвалений радою державною і санкціонований в сьчии с. р. закон о конкуренції церковній, доповняючи постанову §. 36 закона з 7 мая 1874 р. В. з. д. ч. 50 о покрыванні потреб католічних громад парохіальних, містить оцей постанови:

§. 1. До датків — по мысли закона з 7 мая 1874 В. з. д. ч. 50 — на покриття потреб громад парохіальних треба потягати: а) незамешкалых в громад парохіальній католічній того-ж обряду; — б) особи правні, товариства, стоваришенія, не маючи цілї виключно або переважно пшого вклядаючи; — а то як під а) так і під б) наве-

Рускі колоніи в Америці.

Написав М. Д.

Закриступлю до властивого р'яч — до опису наших руских колоній в Америці, думая подати Вп. читателям короткий погляд на Америку взагалі і на її мешканців.

Америка північна або так звані Сполучені держави північної Америки складаються з 44 самостійних держав і об'єднують своїми займають більшу частину, ніж ціла Європа. Клімат тут є всьлякий: в полудневих державах гарячий південний, в середніх м'який, трохи тепліший як в старій краї, а в північних державах рівняєся сибірському. Дятого і плоди земні тут різні, відповідно до тепла чи зими. Край сей надзвичайно багатий у всякій мінерали. Добувають тут з землі золото, срібло, олово і всякі можливі метали, а крім того є тут незвичайно багато кам'яного вугля, а при добуванню его працюють головні Словаки, Поляки, Русини — і другі. Фабрик тут нечисленне множество, а в них працює також дуже багато нашого народу.

Сполучені держави славлять ся не лише багатством, але і свободою дїла, насма і мысли.

На чолі кожної з Сполучених держав стоїть намістник, так званій „губернатор“, а над усіма державами і губернаторами єсть один президент, вибраний народом на чотири роки. Сполучені держави є республікою і мають сльбонну конституцію, а про-

чий права кожда держава має особливий, свон. Рада державна з всіх країв збирає ся в Вашингтоні, де мешкає президент, а сойми країв кожний в столиці краю. Майже всьх урядових державних як і пов'язаних народів самі вибирає. А голосовань тут єсть безпосереднє і тайне. Кожний повнолітній чоловік, тут уроджений, має право голосованя, а в декотрих державах жєнщини мають рїне право з мужчинами. Зв імїгрантів право голосованя мають тільки ті, що прийняли тутешнє підданство.

Податки тут дуже малі — в віді коли Америка Америкою, ніхто ще не був ліцтований за податки. Хочеш заплатити, то плати, а не платиш, то уряд тебе не буде ліцтувати. Уряду податкового, такого як в старій краї, тут нема. Кожда мїсцевість вибирає собі одного горожанина, и пр. шєнця або кого там, і той напередіт ходити від до дому, сьписує, хто в домі мешкає та чим займає ся, в визначає відповідну таксу на чоловіка, кілька має заплатити. Н. пр. простий робітник платити 2-3 долари на рік податку. Коли хто в означеній часі заплатить, тому дають ще опуст, а сльбоняє ся, доплачує проценти. Доходи з податку идуть головні — в трьх четвертинах на шєлы, котрі тут не тільки безплатні, але за убогих школярів і школярів ще доплачують родичам. Решта йде на домі для бідних, на шпиталі, дороги і т. д. Войска регулярного тут нема більше як 25 тисяч, але і ті всякі не побирають примусово, а самі добровільно затагають ся. Єсть тут так звана мїліція (сьє в роді старо кравого о-

полченя) і є в тут до 300 тисяч. То обивателі, що добровільно пристали; они остають ся цивільними людьми, а лише в потребі покликують их до реґіментів. Нема тут також жандармів, а хіба по більших мїстах (сьє таких як в в старій краї Станиславів, Коломия або Бережани) є „полісмен“, а по менших нема навіть правильних полісменів, тільки один або два горожане заступають их мїсце, але в день ходять до роботи, як кожний інший робітник. Однак мимомого тут крадеж і всяких розбійів багат, менше як в старій краї.

Також всяких урядників державних тут надзвичайно мало. Нема тут ані старостів, ані ад'юнктів, ані жадних радників і т. д. Та і урядників державних по числу не платять ніяких пенсій, бо урядники тут, вибраний народом на пароліт не в статті. Н. пр. кожний повіт — „каунті“ — має одного або два судів виборчих на чотири роки. Звичайно судьями вибирають адвокатів, то по числу того часу, сль єго на-ново судью не виберуть, він стає знов адвокатом а его мїсце займає другий. Так само на повіт єсть один прокуратор вибраний в один „шериф“ — урядник, якого в старій краї нема. До шерифа належить — на випадок якого забурення в его окрузі удержувати спокій і коли бь сповнено в его окрузі який злочин, він має право перевести сльдство, виний злочинця і доставити до суду, а на випадок засуду злочинця на смерть — повісити его. Та звичайно шериф сам не вїшає, а именують сльбонним захового ката або

кого там. Шериф має в повіті незвичайне значіння — сьє в роді старости в старій краї — уряд є дуже почетний. Крім тих наведених урядників в повіті більше их нема.

За те кожде мїсто і мїстечко (бо сль в роді наших в старій краї тут зовсім нема) має одного або й більше урядників так званих „скаєрів“ — судів мирових. Всяка справа переступленя права переходить через его руки — з виниклоу тых переступств, що належать до шерифа. Поменші справи скаєр залагоджує сам, сль стороны на то згодять ся; если ж не згодять ся, він відступає их прокуратору. Наші люди, проживаючи тут, уважають скаєра звичайно за судью, коли тымчасом він не має права судити, а тільки має право старати ся погодити стороны. Зв тей несправності наших людей дуже користають скаєри і немов старо-кравий жади-лихвар висасують их незвичайно, кошты справи часто підносять до нечуваної висоти, накладаючи на правуюч сль стороны кару грошей в свою користь, хоч и в сего не відно. Але правду повісти, процес в суді повітовім, так званим „корті“, коштує страшний суми.

Справа в суді тутешнім ведеть ся так, як в старій краї. Тут переслухав сторони (нидаци) не переводить судья, але адвокаты сторін; адвокат позываючи стороны переслухує і випитує сторону підвану і на відворт судья вислухує тільки справи і видає засуд. Коли справа відбувається перед судьями присяжними то они

денежних податків, що приписаний єсть вмір податків ґрунтовий або домовий, а реальні, положені в громаді парохіальній, або що в тій же громаді парохіальній знаходиться сідниця руху або заряду підприємства, вартості якого в тій вимірній податок заробітний або дохідний в громаді податковій котрою обшар в цілості або лише в частині єсть положений в тій же громаді парохіальній.

§ 2. Мірою потягнення наведених в § 1. датків на покриття потреби громади парохіальних єсть при податках ґрунтових і домових податок державний вартості реальностей, положених в окрузі громади парохіальної, а при будинках часово вільних вартості податку, оплачуваній податок чиншовий і домовий класовий.

Щодо податку заробіткового і дохідного, єсть правило ціла в наведених в § 1. громаді податковій вимірною сумою разом з наведенними додатками мірою для тих складок.

Але при особах правних, товариствах і стоваришеннях має бути вважати на увагу лише та часта з наведених в підвищенні двох уступках податків, котра відповідає відношенню католицької людності того впровадження, на потреби котрого мають бути ті датки ужиті, до загальної людності громади податкової.

§ 3. Коли особа фізична або правна, товариство або стоваришення, зобов'язане цілою мірою виміреного податку заробіткового або дохідного до датків, має в кількох громадах парохіальних, що лежать в окрузі тотожної громади податкової, сідниця руху або заряду підприємства — то треба тоді виміряти для кожної громади парохіальної даток лише вартість частини податку заробіткового або дохідного, яка покаже сідниця відношення скількисності католицьких мешканців того впровадження, на потреби котрого мають бути ті датки ужиті в громаді парохіальній або в припадаючій частині громади податкової до скількисності всіх мешканців того самого впровадження в цілій громаді податковій.

§ 4. Число мешканців до установлення підстави для виміру складок, треба обчислити після дат, узятих при послідній сесії людності.

§ 5. При обчисленні датків зобов'язаного не треба брати на увагу тих сум податкових, котрі по мысли сего закону були вже взяті за підставу виміру складок в інших громадах парохіальних.

§ 6. Коли наведена в § 1. фізична або правна особа єсть вже зобов'язана до уплати за титулу права патронату датків на цілі конкуренції парохіальної, тоді відповідає їй зобов'язок до датків після сего закону, коли-б ті датки мали бути рівні або менші вартості датку за титулу патронату. Коли ж би ті датки перевищували даток за титулу патронату, то тоді згадана особа єсть зобов'язана до уплати надвишки, о котру датки перевищають даток за титулу патронату.

§ 7. Законодавством краєвими посилаєся унормованіє близьких постанов виконавчих в границях сего закону.

§ 8. Законодавством краєвими посилаєся ухвалити постанову, о скільки членів громади парохіальної, котрі належать до дочерньої церкви, особливо же тоді, коли при тій церкві єсть установлений окремий душпастирський

мають бути увільнені вартості складок на рідній матерній церкві в парохії.

§ 9. В спорках, які вийдуть з призначення сего закону, рішають влади адміністративні в звичайній дорозі інстанцій.

§ 10. Виконання сего закону поручаєся міністрові впровадження і просвіти та міністрові справ внутрішніх.

Дописи „Дѣла“

Зъ Дрогобича.

[Вечерниця читальний. — Справозданье посольские п. Рошковского. — Русий театр.]

Минули місяць і розвіяли ся утѣхи і забави, як сонній марі, а кожній пополюкши зуби на Сыропустницю, хіба згадує тепер в пості, як бавив ся. Дрогобич бавив ся так добре як ніколи. а до найудачніших належить зачислити товаришій забави Руского Касна, балъ коаліційний і вечерниця читальня „Просвіти“, котрі удали ся вповні і нагнали чимало дѣла противникам нашим, бо ще й не чувано ніколи, щоб передміщане устроювали балъ, як ті пани, в міській салі.

Першій вечерниця устроила читальня двірницька дня 13 н. ст. сѣчня зъ відчитомъ, співомъ, декламаціямъ, зъ колядою і зъ танцями. П. Мих. Гаудняк читав про потребу товаришеского життя Русинів згадалъ і дрогобичанъ зъ окрема. Хоръ передміщанъ, під проводомъ свого дяка Теодора Киндѣя, відсѣвавъ зовсімъ удачно кілька колядъ і пѣсень народнихъ. Молодець Никола Крайчикъ декламував чудесно „Пісня і прадя“ Ів. Франка, а дѣвчинки Лесюкова і Яхонтова зобрали оплески за вголосеніє „Веснянки“ Ів. Франка і стиха „До Руса“. Потімъ пустило ся кількадесятъ паръ до охочих коломийки. Любо було глядѣти на збраний цѣлѣт уродливихъ передміщанокъ та буйного юнацтва руского; можна було тутъ бачити гарний рускій стрій жіночий і мужескій. Коли молодѣжъ забавляла ся, старшій засѣли въ прибувай салі до колядъ. Дѣлясь проскорою зъ медомъ і желали собі посполу всего блага. По перекусѣ почали ся тоасти. Першій підѣлѣ чарку посылъ і голова читальні п. Ксен. Охримовичъ на розвѣй читальні дрогобичанъ в руки о. Кмѣта, головы читальні лѣшаньскої. О. Кмѣтъ підѣлѣ тоасть за здоров'є п. Охримовича, дѣляго о розвѣй своєї читальні. П. Мих. Гауднякъ підѣлѣ чарку за здоров'є заступниківъ головъ пп. Лесюкова і Кушнѣра. Кушнѣръ винявъ за здоров'є членівъ і гостей. Такъ бенкетували читальники мов на перекору послови п. Рошковскому, котрий якъ-разъ день передъ вечерницями здававъ в тій салі самій справу въ своєї діяльності посольсков передъ виборцями і чинами ся, кілька то вѣнъ зробивъ добра для Поляківъ і жидавъ, а о Русинахъ навѣть і словескомъ не згадавъ, наче-бъ Русинівъ в Дрогобичі не було! Шкода, що п. посолъ не затримає ся до другого дня і не прийшовъ на рускій вечерниця, а бувъ би переконавъ ся, що і зъ Русинами часлатеся треба. Они й не забудуть п. послови того, що о нихъ вѣнъ забувъ хочъ би словомъ згадати бодай про людске око.

Другу вечерницю таку саму устроила читальня лѣшаньська дня 22 сѣчня въ своїмъ власномъ домѣ — а такожъ бавили ся всѣ

дуже добре. Тамъ ухвалено устроити великій — коаліційнимъ названий — балъ Русинівъ. Участь в тѣмъ балі взяли обѣ читальні і всѣ Русини Дрогобича і вѣнъ зовсімъ удавъ ся. Салі заповнила ся мѣщанами, передміщанами, а і интелігенція явила ся численно. Дирекція руского театру дала в честь і для гостей вечерка представлѣня. Граю народну оперету „Запорожець за Дунаємъ“. Гра артистівъ і артистокъ порывала людей такъ, що оплескамъ не було кнѣца. Найбільшу симпатію передміщанокъ здобула собі Одерка — панѣ Лопатиньска, а передміщанамъ подобавъ ся Урханъ такъ, що читальники ходили потімъ на всѣ представлѣня і тепер дуже жалують, що театръ довше в Дрогобичі не лишивъ ся. Наші передміщане набрали в театрѣ много духа і поучали ся. Живки гуторати межі собою про Одарку, дѣвчата про Галку і Марусю, господарѣ про Івана Караса, а парубки про Козаківъ та про Гриця зъ вечерниця. Нерѣдко почувъш на улиці арію пісень театральнихъ, а всѣ вихваляють панѣ Лопатиньску і Подвысоцку за скінчену добру гру в штукахъ народнихъ. По представленю в день т. зв. коаліційного балу були танцѣ перелѣтній співомъ. На вечерокъ зазрошено цілий артистический персоналъ театру. Вѣбчѣй салі підношено тоасти за здоров'є гостей, на розвѣй театру, в честь комітету балового і на згоду всѣхъ Русинівъ і Русинокъ.

Той. Сям.

Зъ судової салі.

[Процѣс т. зв. польскомъ „омладини“.]

Передъ закінченіємъ постановлѣня доказового відчитавъ трибуналъ просьбу судѣ слѣдчого Мидловского о переслуханьє его трѣхъ протоколянтівъ, Місінского, Авербаха і Файлеса. Зъ причинъ — сказано в просьбі — що дуже много свѣдѣвъ, складаючи при розправѣ водмѣний звѣнанъ анѣжъ в слѣдствѣ, оправдувало се тимъ, немовъ бы судѣ слѣдчий нацравъ на нихъ, спонукаючи протоколи, про те просить ся переслухати агадавшихъ протоколянтівъ що-до тѣхъ обставинъ. Трибуналъ прихиливъ ся до тѣхъ просьбъ судѣ Мидловского. Протоколянты звѣнали під присягою, що підчасъ слѣдства судѣ слѣдчий не дѣлявъ на обвиненихъ ніякої пресії та не ставлявъ їмъ ніякихъ дразливихъ питань, котрі бы причиноювали ихъ збавляти на свою або своїхъ товаришівъ шкоду.

Прокураторъ відступивъ відъ обжалованія Кароля Скегльского, бо що-до провинъ йому закидуванихъ заходить передзвеніє.

Промови оборонцівъ дали бы ся такъ скарактеризувати: Д-ръ Соронъ і д-ръ Дулемба говорили зъ загального становища. Д-ръ Дулемба скарактеризувавъ порывъ нерозважної молодѣжи, котра все така руководить ся благородними мотивами, і зазначивъ відявистѣ та неохотну вѣрність народу польского для цѣсаря. Д-ръ Ліліанъ полемизувавъ в острѣмъ тонѣ зъ актомъ обжалованія і властями, такъ що предѣлатель трибуналу кілька разівъ ему перебивавъ. Д-ръ Лян давъ зазначивъ, що вердиктъ повиненъ подіти зъ салі судової бѣлою голубкою до стѣнъ престолу, щобъ посвѣдчити о вѣрності народу польского. Д-ръ Тшчєнецкій острѣгавъ передъ засудомъ, бо засудъ мѣгъ бы молодѣжъ польску в патріотичну кнѣту в рамена анархізму. По ясно юридичнихъ выводахъ д-ра Розенфельда промовивъ генеральний оборонецъ д-ръ Лєвєнштайнъ. Скряткувавши матеріалъ доказовий, відѣлѣ д-ръ Лєвєнштайнъ любові і приязни Полѣківъ до цѣсаря і до монархії, заперечивъ, мовъ бы була гадка організувати оружье повстаньє противъ

Австрії, бо-жъ Поляки змагають до незалежності при Австрії і при допомогі Австрії.

По репліцѣ прокуратора промовлявъ вже лише д-ръ Дулемба. Висказавши призначєня прокураторови, що получає годно трудний обов'язокъ уряду зъ обов'язкомъ горожанина, об'язують свою дошчу промову покликкомъ до закончєня своєї діяльності: „Sadzicie jako Polacy!“ — судѣвъ присяжнихъ: „Sadzicie jako Polacy!“ — судѣвъ наступило рѣзюмє предѣлателя.

Вѣдтакъ наступило рѣзюмє предѣлателя. Народа судѣвъ присяжнихъ тривала чотиря година і коло 11-тої годины вночі отгоржєствѣ отворенія пѣвничного каналу в Нѣмеччинѣ. В торжєствѣ вѣзозьмє участь ніякій воєний корабель, лише дивизія крайзерівъ, а то дѣляго, що в серединѣ червня буде цѣла флота відбувати свои звичайній лѣтній вправы. Дивизія буде складати ся зъ крайзерівъ „Цѣсарєва і королева Марія Тереса“ і „Цѣсаръ Францъ Іосифъ І.“ та зъ торпедовця „Трабантъ“. При виборѣ кораблівъ уважано на се, щобъ они були краєвого виробу скоро ходили.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Fremdenblatt подає близьшія подробности про участь австрійської маринарки в торжєствѣ отворенія пѣвничного каналу в Нѣмеччинѣ. В торжєствѣ вѣзозьмє участь ніякій воєний корабель, лише дивизія крайзерівъ, а то дѣляго, що в серединѣ червня буде цѣла флота відбувати свои звичайній лѣтній вправы. Дивизія буде складати ся зъ крайзерівъ „Цѣсарєва і королева Марія Тереса“ і „Цѣсаръ Францъ Іосифъ І.“ та зъ торпедовця „Трабантъ“. При виборѣ кораблівъ уважано на се, щобъ они були краєвого виробу скоро ходили.

Въ міністерствѣ внутрішніхъ справъ розпочала вчера нарады анкета, зложена для розгляду справы реформи приватного обезпечєня. В анкетѣ беруть участь представителі міністерства справъ внутрішніхъ і судовицтва, дальше знатоки і відпоручники аскураційнихъ товариствъ. Наряды потребають кілька днівъ. Програма нарады обіймає такі справы: допущєня заграничнихъ товариствъ аскураційнихъ до діяльности в границяхъ Австрії; наглядъ надъ заграничними і австрійськими товариствами обезпечєня; об'язокъ складати рахунки і висказувати ся фодоми; вкнѣца справа організації товариствъ і означєня пормъ, підъ якими мають приймати ся обезпечєня.

Зъ Пресбурга доносять, що зъ нагоды виборівъ посла до сойму в Натрѣ закатерували власта натрянському єпископови 15 воєківъ до дому, а у кожного криштановина по 12, помімо того, що якъ звичайно такъ і тепер хотѣли они для воєківъ ваймати на свои кошты особній кватиръ. Воєско стоить такожъ і по католицькихъ селахъ. Оно стоить підъ командою цивільнихъ урядниківъ, котрі умисно викликають забурєня, щобъ довести населєньє до бунту, а відтакъ его стероризувати в користь правительственной партії. Дня 13 н. ст. марта прийшло до кровавої бѣлки в мѣсцевості Жере. Вибірѣ відбуде ся дня 20 н. ст. марта.

НОВИНКИ.

— Зъ Тернопільщини пишуть намъ: Марья акція виборча вже починає ся. Що доносить дописувателъ зъ Золочѣвщини, то само дѣя вже у насъ: пускає ся в курсъ нествореній рѣчи на священниківъ, котрі не пишуть ся на найновѣйшій курсъ, дѣляго при акції виборчій они в комусъ підозрѣвѣ якъ „неблагонадеждній“. Силетѣй се такій самій, о який доносить дописувателъ зъ Золочѣвщини: „спроствѣренє американськихъ грошей“, „фальшованє документівъ“ і т. п. На священниківъ зъ характеромъ і впливомъ пускає ся в обѣгъ силетѣй тяжшого калібру. И такъ розголошено, що священникъ Х. в зѣлѣвахъ відставленю до суду уязвлено. Розумѣє ся, силетѣй пускають в сторонѣ подальшій відъ того Х. Видко, що єсть якась „Organizacja“. Я, приѣхавши до Тернопольа, дѣлявъ ся о такѣхъ вѣстяхъ про себе відъ знамого Мошка. — Не кандидатъ.

— В справѣ ставлєнихъ правительствомъ перепонъ вь выдаваню паспортівъ ємігрантамъ бувъ вчера посолъ д-ръ Леваковскій у намѣстника гр. Бадєного. Намѣстникъ заявивъ, що відъ теперъ не будуть староства робити ніякихъ трудностей, єсли очевидно не заходять яий правий перерони т. є. єсли ємігрантъ відбувъ воєскову службу. — Зъ д-ромъ Леваковскимъ прийшли на авдієнцію до намѣстника такожъ сєляне зъ Бѣлки шляхотескої, котримъ львівське староство не хотѣло видати паспортівъ до Бразилії. Намѣстникъ обѣцявъ дати староству приказъ, щобъ безприволочно выставило паспорты.

— Програма музикально-вокального вѣчерка вь пмѣтѣ XXXIV роковинъ смерти Тараса Шевченка. устроеного заходомъ товариствъ „Руска Бєсѣда“, „Перемиській Боянъ“ і філія „Просвѣта“ вь Перемислѣ дня 16 н. ст. марта 1895. 1) Вступне слово: вьголосить Г. Цєглянскій. — 2) Вахьяннѣ: „Чи я вь лузѣ“, „Боянъ“. — 3) Брань: Угорскій мєлодія, фортепья на 4 руки п. п. О. Цѣпановска і Е. Шеховичѣва. — 4) Россій: „Любовь“, живнотій хоръ „Перемиського Боянъ“ зъ соломъ со

выдають вирокъ „виненъ“ або „не виненъ“ а судѣ въ першѣмъ вынадиу вымѣряє кару. Судѣ присягій голосують тутъ инакше, якъ вь старѣмъ краю. Тутъ, щобъ сторона була узана винною, мусѣть всѣ 12 судѣвъ потвердити вину, бо єли бы тѣлько одєнь сказавъ „нѣ“, то розправа мусѣть відбуватєся на-ново, і то ажъ поки не знайдуть ся судѣвъ, котрі або потвердять або заперечать вину всѣми голосами. Дѣляго тутъ звичайно выгравъ тѣта сторона, котра має по своїй сторонѣ лучшихъ адвокатівъ. А тутъ сторона рѣдко коли бере собі на оборону лишь одного адвоката, звичайно бере трѣхъ і чотирѣхъ, а адвокаты кажуть собі платити великій сумы. Згадалъ сказавши, тутешній судовій права є дѣляко гѣршій нѣжъ вь старѣмъ краю, бо адвокаты звичайно такъ натягають ихъ, що зъ чорного зроблять сѣнжано-бѣле, а судѣ даєть вѣнъ вѣру. Вже зъ того можна мати понятьє о тутешнихъ судахъ, коли скажу, що тутъ заприсягають на рѣвнѣ обѣ стороны, якъ позываючу сторону такъ і позвану, а присяга тутъ складає ся такъ, що секретарѣ судѣвъ дає присягаючому вь руки Біблію, а самъ, выложивши ногу на стѣлѣ, виборючєня підъ носомъ формулу присяги по англійскѣ зъ вѣтрѣн присягаючій авчачино вырозумѣє лише высказаній голосно слова: „Kie di bu!“ [поцѣлуй книжку]. Друга дѣляна рѣчь є та, що тутъ не переслухують свѣдѣвъ тайно, але якъ одного переслухують то другій є при тѣмъ, кождей чує, що хто го-

ворить, то після того й відповѣдає. Отже кон- фронтація свѣдѣвъ тутъ не знають, а обжалована особа може такожъ черезъ весь часъ побуту вь вѣзняцї зносити ся, зъ кимъ захоче. Не даво, що богачъ тутъ выгравъ, а бѣдний програвъ. Відѣлякъ же до суду апеляційного тутъ можливий тѣлько тому, хто може пару тисячѣвъ на те выложить, дѣляго від- клічки до суду апеляційного тутъ бѣли круки.

Не богато больше партійно розсуджує звичайно скаєрѣ. Скаєрѣ є выбраний, то не має платити а удержуєсь або зъ коштівъ, які єму стороны позываючій а радше програвючій платять, а нѣ, то живє зъ свого фаху, якимъ займає ся передъ скаєрѣтвомъ. Кожда дѣляница має свого скаєра, то ясно рѣчь, що кож- дий скаєрѣ старєєсь особливо о ласку впливовыхъ людей — купцівъ, шинкарівъ і дру- гихъ больше або менше впливовыхъ, — дѣляго не разъ лучає ся, що робѣтниківъ, покрен- джений такимъ впливовымъ чоловікомъ, не звайдє права на него, бо скаєрѣ або не прий- ме жалоби на того чоловіка, або розсудить на користь свого приятеля. Часто лучає ся та- кожъ, що найгѣршій забіяка справы выгравъ власне дѣляго, що своїми батками і сканда- ламі приперкорює скаєрѣви важны. За мого часу мѣшкала вь Шенандорѣ одна розвѣдка, звана „гугерієн кептєйнь“, угорска капітанова, і жила зъ усякихъ процесівъ. Ходила по шинкахъ, вєсѣлахъ, хрєстиннахъ — і всюды залицялась до підлихихъ хлопцівъ, а єли ко-

(Дальше буде.)

правовымъ въ супроводъ фортепьяно. — 5) Становище Шевченка въ литературѣ и народѣ, вѣдѣтъ проф. К. Горбала. — 6) Воробейничъ: „Огнь горитъ“, хоръ мужескій „Переможный Боевъ“. — 7) Шевченко: „Лебедина“, декламация п-ы Е. Шеховицкой. — 8) Верди: Арія зъ Ріголетта, сольно сопрано въ супроводъ фортепьяно павъ Л. Яетембоска. — 9) Свѣтъ свѣтъ: „Дѣвчо реве“, мѣшаный хоръ зъ баритономъ сольно въ супроводъ фортепьяно. — Початокъ о годвѣ 8-ой вечеромъ.

— Проф. Мих. Грушевскій на вѣдѣрковомъ публичномъ выкладѣ въ „Народномъ Домѣ“ говоривъ про становище Руси подъ властью татарскою и перейшовъ до огляду внутрішнього устрою и побуту Руси въ періодъ давнишній. Остатній выкладъ вѣдѣтъ ся въ второкъ 19 н. ст. марта о годвѣ 6 вечеромъ.

— Случайно доведѣмо, що п. Дмитра Дмитерка, недавно вменоваго учителя для рускои школы вправъ при учительской семинаріи въ Станиславовѣ, перенесла красна рада школьна — и то нагле, середъ курсу — зъ Станиславова до Тернополя и п. Дмитерко описавъ ся вже въ Тернополѣ. Не розуміємо докладно, якъ могло наступити перенесення п. Дмитерка въ такий спосбъ, коли учителя для школы вправъ вменює міністеръ — але нинѣ надъ тою справою компетенція не будемо головъ собѣ ломити. Конституємо лише самъ фактъ того перенесення, котре — якъ намъ оповѣдаю — навѣтъ найярчій станиславовскій сторонникъ найновѣйшого курсу рускои політики назвала — если не мылимо ся — 24-ю концесією...

— **Pisne otroka**, збѣрка поезій Святослава Чеха, одного зъ найближшыхъ живущихъ поетовъ чехскихъ, яка, якъ звѣстно, появилась въ началѣ сего року и зробила величезне враженіе середъ цѣлого чехского народу, дождала ся за два мѣсяці десятиго виданя а разомъ зъ нимъ и — конфіскаты. Урядникъ, котрый цензурувавъ ей стихи въ першихъ виданяхъ и не догадавъ ся ихъ політичною тенденцію, суспендований, а самъ Чехъ, щоби оминуть конфліктъ зъ властями, виѣхавъ на постійный побутъ до Італіи.

— **Нещастный случай при молотѣльняхъ и сѣчкарняхъ.** Пѣсля гарвы зъ 1889 р. буля сѣчкарнѣ зачисленъ до IX. а молотѣльнѣ до VII. класъ безбѣзпечности и рѣшениа пѣсля закона зъ 1887 р. по обезпеченю робѣтничковъ вѣдѣ нещастныхъ случаевъ мали обовязокъ платити титуломъ обезпеченя робѣтничковъ 2 ар. 72 кр. вѣдѣ кождыхъ 100 ар. выплаченого зарбѣку при сѣчкарняхъ а 1 ар. 76 кр. вѣдѣ 100 ар. зарбѣку при молотѣльняхъ. Пѣсля статистики нещастныхъ случаевъ припадало въ Австріи въ 1892 р. на кождыхъ 10.000 обезпеченныхъ робѣтничковъ рѣшениа 7 случаевъ смерти, 72 случаевъ, що потягали за собою довшу неспособність до работы, якъ 4 тиждѣй и 65 случаевъ, потягающихъ за собою цѣлковиту неспособність до работы. Позаякъ показало ся, що за три роки 1890—1892 побрано за сѣчкарнѣ и молотѣльнѣ титуломъ ассураціонныхъ оплатъ 115.112 ар., а нещастный случай при тѣхъ машинныхъ вымагала покриты 297.366 ар., то вѣдѣ 1 сѣчня 1895 подвѣшено оплату вѣдѣ обезпеченя робѣтничковъ такъ, що она и при сѣчкарняхъ и при молотѣльняхъ выносивъ по 5 ар. 16 кр. вѣдѣ кождыхъ 100 ар. выплаченого робѣтничкамъ зарбѣку.

— **Чортъ палѣй.** Передъ судомъ присяжныхъ въ Самборѣ вѣдѣла ся сама дѣвица розправа противъ Федя Кисля recte Ланка обжалованого о подпалѣ. Кисель служивъ у Николая Тимбора въ Лясатыхъ и подложивъ огонь подъ оборотъ зъ обѣдомъ, въ наслѣдокъ чого згорѣли такожъ будынка и Тимборъ потерявъ тѣлесну ушкоду. Виновинникъ розповѣдавъ передъ судомъ, що падѣмъ бувъ — чортъ, „хочу ванецъ“ Тимбора. Въ критичной хвилѣ велѣвъ вѣдѣ ему подати сѣрникъ и подпалить оборѣтъ. Дѣкаръ призналъ Кисля здоровымъ на умѣ и судъ засудивъ его на кару 5-лѣтней вѣзницѣ.

— **Зъ Гусятинщины пишутъ намъ:** Минувшого року навѣстивъ нашу околицю градъ и дуже повывокавъ, а въ наслѣдокъ того вже теперь бракъ живности межъ селянами, особливо въ Чабарѣвцѣ, Нижбѣркахъ, Самоушкѣвцѣ, Городищѣ, Тривбузѣвцѣхъ. Давна то пословица „якъ бѣда то до жидѣ“ — отже буючиныскій Kreditanstalt робить тутъ дуже добрый интересъ — дае позички на 8% а рѣшты выдатковъ выповняе до 20%. Отже свѣтлѣй хлопцѣй банк-дѣршиора! Але мужики горнугъ ся и мусять, бо нѣ вѣдѣи взяти. Заложала тутъ рада повѣтова задаткову касу, та що-жъ? — тамъ только протегованій можуть доступити, а находити ся треба що не мѣра, усе чогось зъ позачкою звольняють. Дастъ Богъ за рѣкъ, два и у насъ зацвѣте Бразилія, якъ цвѣла свого часу Россія... Ну, до Бразиліи — то мабуть уже духовенство руске не высладе... Чи може и тогдѣ скажуть панове, що духовенство винне? — Х.

— **Композиторъ о. М. Колко** — якъ намъ пишутъ — працює теперь надъ одноактовою оперою подъ заголовкомъ „Дарина“, до котрой лібрето написавъ артистъ руско-народного театру п. Левъ Лопатинскій, взявши тематъ зъ житя нашего подѣржского люду. Першй чотири сцены композиторъ вже выкочивъ, проче наскочивъ. Композиторъ намѣряє по-при гармонизацію на цѣлу оркестру зладити обробку гармонизацію въ рамкахъ скромного септету, якъ то нинѣ представляє ся наша театральна оркестра. Важне се тѣмъ, що творы ширшой гармонизації, якъ н. пр. Дісенковъ оперы, перепадать на нашѣй сценѣ за-для недостаточной гармонизації — а ся хибу має ся въ сѣмъ випадку оминуть.

— **Комитетъ для обходу роковинъ уніи Берестейской** оголосивъ уже въ „Душпастири“ обширну вѣдѣзду до Русенявъ въ справѣ того обходу, а въ прилозѣ подаетъ и програму обходу въ рокахъ 1895 и 1896. Зѣ вмѣстомъ вѣ-

дѣзвы и програмы познакомимо нашихъ читателей въ найкоротшій часъ.

— **Грошъ у народѣвъ африканскихъ.** Звѣстный слѣдатель Африки и профессоръ географіи въ пражскомъ университетѣ, д-ръ Оскаръ Ленцъ, выголосивъ въ литературномъ товариствѣ у Вѣдн вѣдѣтъ, котрого тематомъ было: „Грошъ у народѣвъ африканскихъ“. Змагана колонизаційная европейскыхъ державъ въ Африцѣ прѣбравать зъ кождымъ днемъ цѣлѣмъ большій розмѣръ; европейска культура и зъ нею и европейскій грошъ выправать тамъшній крайній грошъ, такъ що небавомъ и слѣду въ нихъ не стане. Щоби можна було виробити собѣ понятіє о розмѣрахъ колонизації, по давъ д-ръ Ленцъ такий дакъ: Простѣръ крайній, якій Нѣмеччина набула въ послѣднихъ десятихъ лѣтахъ яко колоніи або зависимый край, обчисляютъ на близько 5¹/₂ міліона кв. км. километровъ, отже майже десять разѣвъ большій якъ цѣла нѣмечка держава; простѣръ державы Конго большій звыжъ 70 разѣвъ вѣдѣ королевства Бельгіи; т. зв. еритрейска колонія Італіи майже такъ велика якъ саме королевство и т. д. Вѣдѣтъ подаетъ проф. Ленцъ образъ всѣхъ тѣхъ рѣчей, що служили въ старинѣ и ще теперь служатъ у африканскихъ народѣвъ за грошеву мѣру. Першою и найважнѣйшою мѣрою вѣдѣтъ бывъ и ще теперь есть въ многыхъ околнцахъ невольникъ, вѣдѣтъ худоба, шкура звѣрять, якъ: тхора, пнжмѣвица, бобра; дальше мушль, шаралупа слимаковъ, соль, а такожъ одѣжъ и бавовняный матерія надъ озеромъ Чадъ въ Борну. Металей грошѣ вымагють вже горнѣцтва и вказують тѣмъ самымъ на высшу культуру. Въ частъ своихъ подорожей въ Тимбукту, надъ середнымъ Нігромъ и надъ Чадскимъ озеромъ уживавъ проф. Ленцъ звычайногъ тамъ гроша „каври“ т. е. шаралупы зъ малыхъ слимаковъ. Неразъ купувавъ предметы, за котры мусѣвъ платити 20 и 30.000 тѣхъ слимаковъ, тогдѣ звичайно велѣвъ ей грошѣ перечислювати своимъ арабскимъ слугамъ. Мѣжъ тѣмъ металей грошѣ вѣдѣтъ что разъ дальше въ глубину Африки и зъ Вѣдн мусѣвъ що року выслати до тѣхъ крайѣвъ великій скѣлѣкостъ ст рыхъ тарларѣвъ Марія Терезы. Однакъ сей грошъ мѣа тогдѣ велику конкуренцію въ нашихъ грошахъ: французскихъ, испанскихъ, нѣмецкихъ и англійскихъ и зъ кождымъ рокомъ тратитъ на пошты.

— **Зъ Городенщины пишутъ намъ:** Дня 9 н. ст. лютого 1895 р. около 5-ой годины зъ рана повставъ въ Ташкѣвцѣхъ зъ неавѣстномъ причынѣ огонь въ хатѣ скарбовѣй, де мѣшка вдовца Вп. павъ Розалія Маркѣвичъ. Хата була обезпечена въ товариствѣ „краковскомъ“ а хатна обстава въ „Дѣвѣтрѣ“. На вѣстѣ про огонь у вдовцѣ збѣгли ся сусѣды дальшій и близпѣй, та вынесли въ большій части обезпеченій рухомостъ зъ хаты, а верхъ розкинули въ одній хвилѣ, не допускаючи огня у нутро хаты. Тавымъ спосбомъ не згорѣло ничо изъ обезпеченныхъ въ „Дѣвѣтрѣ“ рухомостей. Агента „Дѣвѣтра“, тутешный громадянинъ Андрий Скипко довѣвъ про сей случай огню и о всѣхъ обставинахъ до дирекціи у Львовѣ, котра мимо того, що обезпеченій рухомостъ цѣлкомъ не були ушкодженъ, почула ся до о бовязку якосъ вымагати бѣдѣ людямъ при ратованю рухомостей занятыхъ акымъ даткомъ, и вѣдѣсла ся до подпѣсаною акѣ делегата товариства о порадѣ, кому належало бы подати яку запомогу грошеву. Зъ причынъ, що при ратованю рухомостей заняті люди только свѣй обовязокъ христіянскій и громадянскій сповнили, и до вымагаты за сей учинокъ жатіон не мали претенсіи, зъ другой стороны велика часть занятыхъ ся ратованьемъ были членами тутешной рускои „Читальнѣ“, котрой о будову власного дому старають ся и датки мѣжъ собою при всѣхъ выгодѣ збирають, предложають и Хв. дирекціи, щоби на цѣль будовы дому для рускои „Читальнѣ“ акымъ даткомъ, причинили ся, что тѣмъ-жъ переказомъ почт. зъ дня 22 лютого 1895 Ч. 1521 учинила, надѣславши на мои руки акѣ головы „Читальнѣ“ 6 ар. на цѣль будовы дому для рускои читальнѣ въ Ташкѣвцѣхъ. Подаявши 6 ар. зъ уряду почтового, повѣдомивъ я нѣмѣ товариствѣ нашой рускои „Читальнѣ“ о цѣлѣй справѣ, а она ухвалила одноголосно: „Сѣмъ складаемо прѣдлогу подяку свѣтлой дирекціи товариства „Дѣвѣтрѣ“ у Львовѣ за удѣленіи намъ даръ 6 ар. на цѣль будовы дому для нашего товариства и горячо поручаемо всѣмъ родимцамъ, щоби все свое майно у власной рускои товариствѣ обезпечували, оставляючи кляму жидѣвскыхъ товариствъ, бо наше руске патіоме товариство обсажене по цѣлѣмъ краю своимъ людьми и у дирекціи и по агентіяхъ, подае намъ спосбъ до утриманя, дае при тѣмъ и про вѣдѣкованя для потерпѣвшихъ вѣдѣ огня та про розвѣй другыхъ товариствъ народныхъ словомъ и дѣломъ. — *Земель Шугевичъ.*

— **Дрѣбній вѣсти.** Намѣстниство дозволяло Володѣмъ Кузымъ, судовому дѣтарианъ въ Жидачевѣ, змѣнити назвище на „Куманьскій“ — Рухъ повзбавъ зѣзвѣщенъ на шляху Львовѣ Красне привернутий. — Въ Вѣдѣградѣ померъ дня 12 н. ст. марта звѣстный зъ сербско-турецкой войны генералъ Горватовичъ. — Зъ Тернополя доносять, що вѣдѣтъ крайній обявляши зарадъ добръ пок. гр. Виктора Базаровского, признавшихъ — якъ звѣстѣю — на рѣзній науковій цѣли, выповѣсть посады всѣхъ офіціалѣстамъ. — Въ Дрогобычѣ померъ сѣмъ днями адеокатъ д-ръ Г. Геллертеръ.

Посмертній — ☞ — оновѣстѣи.

Василь Лавицкій, учитель въ Чеснѣвкахъ, рогатинского повѣта, упоковъ ся дня 4 н. ст. марта въ 48-омъ роцѣ житя. Покойный бувъ ревнымъ и трудолюбивымъ робѣтникомъ на нѣмѣй народнои просвѣтѣ.

Надѣслане.

Foulard-Seide 60 Kr.

his fl. 3.35 p. Met. — japanische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weiße und farbige Henneberg-Seide von 35 Kr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.). Porto- und steuerfrei ins Haus. — Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. 2 (2)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hof), Zürich.

Вѣсти зъ еп. станиславовскои.

Выставленій (другій разъ) на конкурсъ зъ речинцемъ до 31 н. ст. марта Вѣдѣ Ославы, надѣрнянского деканата, зъ тѣмъ, що одержавшій презенту буде мусѣвъ подписати реверсъ, що годѣтъ ся на евентуальне вѣдѣленне Чорныхъ Ославы або Чорного Потока вѣдѣ парохіи Вѣдѣ Ославы. Давнѣйшій просьбы о тую-жъ парохію присланы. — Въ пропозицію принятій оо.: на Глушковѣ, дек. городеньского, Конст. Цѣвскій зъ Винограда, Авдій Вилияновичъ зъ Глушкова и Волод. Каргуть зъ Березова; на Жукѣвъ, жуковського дек., Конст. Цѣвскій, Вас. Глѣбовицкій и Мих. Литвининовичъ (на обѣ тѣхъ парохіяхъ вже дана презента и запрѣзентованій вѣзванъ до канон. институту); — ред.); на Погорилѣвцѣ, черновецкого дек., Конст. Цѣвскій, Ал. Решетиловъ, Селверинъ Подлашевскій, Теоф. Соневицкій и Ал. Руденскій; на Стопчатѣвъ, пѣтрянського дек., совѣтникъ референтъ консисторіи Теодоръ Трачъ, парохъ карного заведеня въ Станиславовѣ, крп. Теод. Лѣсевичъ зъ Кутѣ, дек. Ив. Партицкій зъ Торговицѣ, Ант. Струтинскій зъ Ямницѣ, Волод. Пасиновичъ зъ Жабѣ Ільцѣ, Дим. Луговий зъ Пудилова, Вас. Коржикъ зъ Медведовцѣ, Ілья Мардаровичъ зъ Каманокъ вел., Мих. Левицкій зъ Верѣжѣ, Лоп. Вилияновичъ зъ Ферѣскуль, Дим. Микицей зъ Дѣлѣва, Ник. Темницкій зъ Шидловцѣ, Ив. Олесницкій зъ Переволочи, Викт. Ростковичъ зъ Жемави, Теофилъ Шухевичъ зъ Садагоры, Мих. Садовскій зъ Молоткова, Апол. Калужницкій зъ Нишкѣвцѣ, Мих. Вальницкій зъ Марковцѣ; на Братковѣ І. Вальницкій, Конст. Ткачевъ зъ Шешорѣ и Георгій Жолкевичъ зъ Коропцѣ. — Каноничну институту одержали оо.: Ал. Осадца на Вѣкно (городеньского дек.), Евг. Левицкій на Хомчинѣ (кобѣвского дек.), Ив. Проскуринскій зъ Лопатина (львовского архіепархіи) на Коропцѣ (дек. устѣцкого) и Ом. Андрюховъ на Пасѣчнѣ, надѣрнянского деканата. — Вѣзванъ до институту оо.: Несторъ Рудницкій на Яблѣвцѣ, Ом. Боярскій на Вахѣвцѣ и Ярославъ Вачинскій на Бѣбулинцѣ. — Консисторія вѣдѣсла ся до намѣстниства о згоду на каноничну институту для запрѣзентованыхъ оо.: Авдій Вилияновичъ яко парохъ въ Глушковѣ и Вас. Глѣбовицкій яко парохъ въ Жукѣвъ. — Завѣдѣтельства одержали оо.: Ом. Ковальскій въ Акршорѣхъ и Волод. Король въ Вѣтѣвцѣ. — Сотрудниства одержали оо.: Ом. Весоловскій (перше) въ Городенцѣ и Георг. Жолкевичъ (екс поповане) въ Похѣвцѣ. — Въ прѣсвитерскій домъ для рукополаганя принятій: Волод. Микицей, Ал. Руденскій и Северинъ Ступицкій. — Власть правити двѣ литургии одержавъ о. Ник. Темницкій зъ Шидловцѣ. — Крпшаньскыма вѣдѣзакѣми надѣленъ оо.: Волод. Козоровскій зъ Гордѣлицѣ, Ник. Соляковскій зъ Пужникѣ и Порф. Ступицкій зъ Товмачѣ. — Совѣтниками епископ. консисторіи именованъ оо.: Теоф. Добрянскій зъ Соколовцѣ, Теодоръ Коржикъ зъ Жабѣ Ільцѣ и Волод. Пасиновичъ зъ Жабѣ Ільцѣ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На будову рускои народнои театру вѣлинули на руки комитету перемѣского вѣдѣ 26 н. ст. грудня до теперь слѣдующій жертвы: Зъ пушки на „Вѣдѣдѣ“ 2 ар. 50 кр., зъ пушки у п. Левницкого 1 ар. 87 кр., зъ пушки у п. Ольшевского 26 кр., зъ пушки у п. Людковича 36 кр., зъ пушки въ Народной Торговлѣ 2 ар. 29 кр., о. Вальсиль Кондракѣй за опрѣдѣленныя купоны 1 ар. 80 кр., водсѣтки въ „Вѣрѣ“ 13 кр.; на руки панѣ Кормишовой зложила п. Александрѣ Лисѣя зъ Судовои Вишнѣй 1 ар., дрѣбній жертвы 20 кр., о. Сѣвковичъ Анатолий 1 ар.; на руки п. Романа Дмочевского зложила ц. к. урядники судовъ: д-ръ Гилѣль 1 ар., п. Бѣжѣйскій 1 ар., д-ръ Кругъ 50 кр., д-ръ Гаасъ 50 кр., д-ръ Шнеберъ 50 кр., д-ръ Пайнеръ 50 кр., д-ръ Мангѣль 1 ар., д-ръ Брилъ 50 кр., Генеръ 50 кр., Френкель 50 кр., водсѣтки въ Народной Торговлѣ 24 ар. 87 кр., — всего разомъ до теперь збѣрано 1088 ар. 19 кр. Зъ тѣхъ грошей выказъ комитетъ Вѣдѣвлю тов. „Просвѣтъ“ 1047 ар. 12 кр. въ книжочкѣ Народной Торговлѣ. Прочій грошѣ зложенъ на книжочку щадящю черемискою „Вѣрѣ“. Сю книжочку комитетъ задержавъ ще у себе тому, бо ще вѣдѣ часу до часу выливають дрѣбній жертвы на театръ. Кромѣ того комитетъ ще выказѣе звороту взятыхъ купонѣвъ въ розпродажъ або грошей за купоны. Тому комитетъ вызыває ще разъ всѣхъ тѣхъ Добродѣтѣвъ, що мають купоны або грошѣ у себе, щоби ихъ комитетови ласкаво доручили. Добре бы було, щоби головной комитетъ театральній львовскій подаетъ въ часосписѣхъ до прилюднои вѣдомости остаточный результатъ сво-

ихъ заходѣвъ коло збираня складокъ на театръ за часъ концесіи и доручивъ збѣрану суму тов. „Просвѣта“, щоби цѣлый фондъ театральній бувъ въ однихъ рукахъ.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 14 марта. Кн. Ліхтенштайнъ оголосивъ въ газетахъ, що не доставъ зъ Риму пѣякого письма въ справѣ мисіи кард. Шенборна. — Pol. Cor. доносить, що Хивы просили всѣ державы о интервенцію въ заключеніи мира.

Берлинъ 14 марта Köln. Ztg. доносить, що царъ задумѣвъ въ маю вѣдѣдати Берлинъ, Парижъ и Вѣдѣнь.

Петербургъ 14 марта Доносять, що Японцѣ жадають вѣдѣступленя великой части Манджуріи и зложѣна зъ престолу теверышной династіи цесарской. Россія мусѣла бы спровитивити що до Манджуріи.

Былградъ 14 марта. Миланъ и король Александръ вертають сими днями до Сербіи а Наталия ажъ познѣйше.

Оголошеніе (2—3)

стипендіи имени Тараса Шевченка.

Хотѣи звеличити память гѣня Украинъ-Русъ Тараса Шевченка, збраво за починкомъ патріотичной рускои молодежи а заходомъ Головного Вѣдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ вѣдѣ потрѣбный фондъ на утвореніе стипендіи имени Тараса Шевченка, до чого головной причиняла ся уряджуваній що року на ту цѣль вечерницѣ. Коли-жъ зъ початкомъ року 1895-ого збѣраный фондъ дойшовъ до квоты 2.500 зр. а. в. постановивъ Головный Вѣдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ на своѣмъ засѣданіи зъ дня 20 н. ст. лютого 1895 р. впродвѣдѣти въ жатѣ на вѣдѣй чѣсъ вѣдѣдѣлану стипендію подѣ назвою „Стипендія имени Тараса Шевченка“, приймаючи на себе по мысли заавлѣсенои вѣдѣ жертводавцѣвъ выключный зарядъ тѣмъ-жъ стипендіи, котру надавати буде щорѣчно подѣ слѣдующими условіями:

I. Зъ доходѣвъ майна сен стипендіи, почавши вѣдѣ 1 сѣчня 1895 року, надавати ся буде теперь одна запомога стипендіи въ рѣчѣныхъ 100 зр. а. в., котры будутъ выплачѣваны въ двухъ побѣрчныхъ частяхъ по 50 зр. а. в. Наколи прѣзбирають ся дальшій доходъ до высоты потрѣбного капитала, до чого зроблено вже початокъ даткомъ Товариства академичного „Ватра“ у Львовѣ, тогдѣ квота рѣчнои запомоги стипендіион буде вѣдѣвѣдѣно подѣ вышесена.

II. О сю запомогу стипендіион можуть убѣгати ся передовѣсѣмъ убогій талановитій литераты и артисты рускои народности, якъ такожь убога талановита молодѣжъ рускои народности, що по укнѣченю школы высшихъ вѣдѣвъ ся спеціалнымъ студіумъ науковымъ.

III. Сю запомогу буде надавати Головный Вѣдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ каждого року.

IV. Молодѣжъ позбѣтаючи въ закладахъ публичныхъ має вносити поданя о наданіи тѣмъ запомоги стипендіион черезъ дѣтѣщій закладъ, а всѣ намѣй убѣгачи ся безпосредно до Головного Вѣдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ.

V. Поданя о наданіи сен запомоги стипендіион въ роцѣ бѣжучѣмъ, якъ такожь въ рокахъ слѣдующихъ, мають увѣйти до Головного Вѣдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ найдальше до дня 31 мал дѣтѣщого року.

За Головный Вѣдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 9 н. ст. марта 1895 року.

А. Торонскій, Д-ръ Кошъ Леницкій.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

ОПТИКА И МОДЕЛИ
„Вѣдѣ Коперникъ“
Львовѣ. Площа с. Духа
(ул. Тѣвтральнѣ ч. 6 при
тѣвтрѣ головной одаку)
поручає у пѣдѣлѣхъ вы
бѣръ и по найдѣшев
шихъ цѣнахъ: окуляры, пѣдѣры, лѣнорѣты, бинокль, да
декодады, барометры, анемометры, мѣтроскопы, аномы, компасъ, райфайты, дѣтѣы астрѣальны, олоны, сѣбѣвъ, замометры
и т. п. Устроены айнѣхъ астрѣальныхъ. Злиѣй пѣдѣлѣхъ
вымагють ся пѣдѣкорѣе и вѣдѣе пѣдѣе — Замованя
въ прохѣдѣхъ вымагють ся тѣмъ-жъ 418

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Синотуска 31, побѣкъ почты и Вѣдѣлу краевого
поручає
Снѣданя, обѣды и вечерѣ, наву и гербату
Абонаментъ обѣду 8 и 9 ар.
431 Для привѣзжающихъ rendez-vous. 33—0

Цѣлковитѣ выправы

вѣдѣ найскромнѣйшихъ до найбо-
гатишѣхъ
въ обсягу бѣла и постѣи
власного výroбу
колдеръ, матеріалѣвъ, поду-
шокъ, сѣвниковъ, вкладавъ
пружинныхъ, простиралъ,
постѣи и т. д.

КОМІСОВЫЙ СКЛАДЪ
полотенъ и столового бѣла, ші-
фоны, шіртини

поручає найдѣшевѣе магазинъ

І. Дренслера и Сынѣвъ
Львовѣ пл. Капѣтульна ч. 2

Цѣнники и пробки до жадаѣна.
62 6—8

НА СВЯТА ВОСКРЕСЕНЯ ХРИСТОВОГО

ТОРГОВЛЯ

МИХАЙЛА ДЫМЕТА у Львовѣ

поручає:

Евангелія въ розличныхъ прѣсборныхъ оконахъ вѣдѣ 70 зр. до 23 ар. Плащаницѣ на полотѣ вѣдѣ 15 до 42 ар., на пош-
ковой матеріи вѣдѣ 45 до 128 ар. Федоны, Дѣлѣматисы, Сти-
хѣвъ, Хоругви, Фаны, Артомы, Хлѣбѣцѣ, Хрѣсты всякого
рода, Патерны, Чашѣ, Дарохранительницѣ, Кадильницѣ, Пауки,
Лѣхтарѣ, Олтарѣи до процесіи, словѣмъ: всѣ до украшеня
церквей потрѣбный рѣчи и примѣжѣ, що вѣдѣ 15 н. ст. марта
до 30 н. ст. цѣвѣня 1896 р. буде давати при всѣхъ закупкахъ за
готовый грошѣ 5% рабату вѣдѣ цѣна въ цѣнникѣ поставленыхъ.
Цѣнники высылають ся на жадаѣна франко. 88 1—6

Виходить у Львові ще два (крім нещода і руських світ) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісника націоналістичних повістей“ виходить із второго, а із второго і п'ятницю на переміну рахує із Ділою.

Передплата і ксерати приймають: у Львові А. Кіслярський „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Боперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9, у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, 4. L. Daube & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akadem. schegasse 6.

Передплата на „Діло“ і ксерати за ксерати платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ із літер. додатком в Австрії: на північній році . . . 16 гр. на північній році . . . 14 гр. на північній році . . . 9 гр. на північній році . . . 11 гр. на північній році . . . 4 гр. 50 гр. на північній році . . . 6 гр. на північній році . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові: на північній році . . . 16 гр. на північній році . . . 8 гр. на північній році . . . 4 гр. на північній році . . . 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляти ся лише на попередній запису. — Експедиція неоплатити вільно від пошти. — Поштові платежі поштові 5 гр. в. в.

Оголошення приймають ся по ціні 6 гр. від одного строку вперше і в рубриці Надсудової по 20 гр. в. в. — Подати платежі за 10 гр. від одного строку.

Чи не приготують ся нові Тучапи?

В хвили, коли комітет для обходу унів Берестейської видає відозву і програму дворічного обходу роковин унів, а рівночасно другий комітет — т. зв. головний виборчий маючий в своїй складі відпоручників руського єпископату, заходить ся над переведенням загальних виборів до союму пбелі нтенцій гр. Станіслава Баденського, виразно проголошених в союмі, — в той хвили являє серед ся польської праси, мові грміть з ясного неба, стаття в нивішньому [74-ом] н-рї Gazety Narodowej під заголовком: „Wyniki naszej apaty i tolegowania bezprawia“, — стаття надрукована великими буквами, мов-би який манифест — а вypoвiдаюча вбину і наклікуюча суспільність польську до війни против руського духовенства в руській церкві. А за причину до тої вypoвiди війни послужило не що инше, як звiстний „ucisk Polaków przez Rusinów“ в Галичині.

Gazeta починає свою статтю фарисейськими словами, мов-би Поляки в Галичині здавна, ще перед 1848 роком „завсiдги заляляли о братній народності руської szczerze rojednawcze usposobienie“, а хоч по 1848-ом році єдиний інтелігентний елемент руський — духовенство, первістко найприхильнішє Полякам, почало поступливо звертати свои симпатії до могутнього сусiда вiдi півночі і виходу, — то Поляки все заховали свои чувства братній для Руси а духовенство польське згодило ся на заключення славетної угоди з духовенством руським, затвердженої декретом св. Конгрегації de propaganda fide з 6 жовтня 1863 р.

„Заключення тої конкордії — читаємо далі в статті — мало утвердити мир релігійний в Галичині, хоч зi становища нагородного польського було се для нас євiтка оїага. Бо поминючи впливи шляхти нашої на селі мали ми і маємо в Галичині вiсхiднiй мiста польськi, котрі беззастанно зростають зi причини наплыву людности околичної, а пiсля званого права асиміляційного, повинні бы були nierolski żywioł parlywowo stopniowo chłopać i asymilować na rzecz żywiołu polskiego... Тимчасом приписи конкордії стоять тому на перешкоді, бо рiзниця обряду становить у нашого люду в Галичині вiсхiднiй критерій народности. В наслідок того — як учить статистика — асиміляція нашого языка

по мiстах, що правда, поступає, але зi тою асиміляцією не думать ся вже в Галичині вiсхiднiй скрiплення нашої народности.“

„Як же — питає Narodowa — вiддiа чинять ся нам за тую велику уступку кларь руський? На жаль, трудно до досадишi вiдповiдi, як пригадає стару приповiдку о ghaesa fides. Коли наше [польське] духовенство торжественно заключено і оголошено у году прийняло зi цiлю повагою і зi пiддiа нємь себе найвишiй воли столиці апостольської, ба навiть завадi боязливо, а часто зi очевидною шкодою для народности польської інтерпретує її, то протiвно: зi сторони руського духовенства розпочала ся пристрасна і беззгладна набоїка за т. зв. kradzież dusz, котра вi наших вiдносинах єсть jawniusz gabunkiem na naszej narodowości i gwałtem stokratъ бiльше болючим в наслідках, нiж подобні злочини зверненi протiвъ власности. На той gabunek, за котрий грiє стiєрус [т. є. руський духовнiй] доса, на жаль, не були потягненi до одвiчальности, звернено вже кiлька разi увагу публичности і нашого духовенства. Але мало кому вiдомо, що безправність тая закорiняла ся безкарно не лиш там, де елементи польськi єсть в меншости, але навiть там, де вiдi давна був вi бiльшости. Дакуючи нашiй апатії, а согаз zuchwalszej akcyi przeciwników, в наших польських околицях не лиш цiлi громад, але цiлi повiтi судовi починають переходити в moc Rusinów.“

На доказ того наводять Narodowa статистичні дані з „polskiej okolicy“ — зi двох судових повiтiв Сiявви і Радимна — як раз зi вiдтам, де вiдогдала ся історія Тучап, котра — як каже Narodowa — не була „gabunkiem“ і „gwałtem“, бо то було zupełnie co innego... Тучапи перейшли на обряд римськi не дорогою „gabunku i gwałtu“ але „w sposób legalny“ і за zezwoleniem Stolicy apostolskiej... —

О даних статистичних, на основі котрих Narodowa вypoвiдає війну руському духовенству і руській церкві, ми вже говорили зi нагоди статистичної студії якогось Jit'a під заг. „Stosunki narodowościowe w Galicji wschodniej“. Той Jit, на підставі порівняння статистичних даних з конкордії з року 1880 а 1890-ого, вypoвiдає мiсцевости, де цiфры латиникiв і Полякiв зменшались [а поминувши тi, де збiльшались ся] і ударивши на гвалт для збiльшення Полякiв протiвъ Русинiв, хоч рiч мусiла бути для самого Jit'a і для всiх дiєвникiв поль-

ських ясна, що ненатуральні рiзницi вi сiй або тiй мiсцевости можуть походити не зi чого иншого, як лиш зi вини тих, котрі фальшиво переводили конкордiю зi pp. 1880 і 1890, або вi части і зi вини центральної комісії статистичної у Відні, котра зi поспiхом веде обчислення електричними машинами [на що звернувши увагу і львівськiй журнал Економiста polski]. Коли вi якiй мiсцевости конкордiя з 1890 р. виказала ненатуральний убуток латиникiв і Полякiв, то вiдi, що вi 1880 р. конкордiю сфальшовано, записавши греко-католикiв в рубрику римокатоликiв а Русинiв якi Полякiв. Вi такий спiсiб мiпульовано також і вi роцi 1890, а на доказ сего може служити н. пр. Переволочна вi повiтi вiсхiднiй, де на 1345 греко-католикiв записано всего 761 Русинiв! Але статистика і дiєвникар польськi такий випадок очевидно промовчуют, бо то знов... о iпего! Имi же не ходиць о що инше, як лиш о юджене, о бунтоване і пiдбурюване суспiльности польської протiвъ Русинiв, а спеціально по селiх протiвъ руського духовенства, котрi нiби-то допускає ся „kradzież“, „gabunku“, „gwałtu“... на народности польськiй.

Що-до судових повiтiв Сiявви і Радимна Narodowa так пише: „Вi повiтi сiяввськiм говорало в 1880 роцi по польськi 21.848 а по руськi лише 7.489 мешканцiв, а в 1890 р. по польськi вже лиш 15.259 [о 5.589 менше] а по руськi 16.520 [о 9.031 бiльше], отже Русини здобули абсолютну бiльшiсть. Вi повiтi радимнськiм говорало в 1880 р. по польськi 17.675 а по руськi 8.254 мешканцiв, а в 1890 р. по польськi 12.976 [о 4.699 менше] а по руськi 15.881 [о 7.627 бiльше], отже і тут Русини здобули абсолютну бiльшiсть. А що-до обряду — то вi повiтi радимнськiм рим-кат. обряд виказує навiть абсолютний убуток о 182 душ, пiдчас коли греко-кат. арсь о 2.743, а вi повiтi сiяввськiм прирiбсь обряду римського вынiсєт лишє 282, а грецького аж 2.073 душ! Навiть вiдтам цiфры зi деяких свiт [Веліа, Мияшiа нового, Осенвiць, Руднi, Дубровиць і т. д.] — Narodowa питає: „Чи-ж рiч можлива, щобi Поляки не лишє не можливи ся, але ще і вi скорiм темпi вымирала, а Русини множили ся вi прогресi просто неможливи?“ На се вiдповiдь: Певно, що то рiч неможлива, але не лишє можлива, а такi зовсiм певна друга рiч, а имено, що сi конкордiя в 1880 р. виказала була вi згадавiх двох повiтiх судових ogromnа wiє-

kszość говорячих по польськi, а конкордiя з 1890 р. сконстатувала stanowczą mniejszość — то конкордiя з 1880 р. була вi тих повiтiх грубо сфальшована.

Gazeta Narodowa се дуже добре розумiє, але що їй иде лишє о „zganie“ протiвъ Русинiв і руського духовенства та руської церкві, то дiятого статтю свою кiнчать покликi до війни протiвъ них: „Даліше нам вiждати зi заложеними руками не вiльно! На таке вi зываюче поступоване повинна лiгално але зi цiлю гiднiости і рiшучiстiю вiдповiсти цiла суспiльнiсть польськi, духовенство і цiла интелігенція. Докази тої безправности явнi, отже безправність повинно ся строго укарати і стави правний привертну. Не дозволямо на то, щобi кiсь зi кiсти нашої рiдної, вi наслідок podstępnych machinacyj przeciwników [т. є. руського духовенства] знайшла ся колiсь в wrogim nam obozie [т. є. руськiм], не допустим, щобi вi найушiбiй вiрi і довірiю заключена угода [конкордiя] душила поступливо нашi нарiд і пiдкопувала нашi становище вi краю і монархi! А зi тої сумної справи берiмь також на будище науку, якимi оружiєм послугують ся нашi протiвники і якi чуйними ми на даліше бути повинні. За Тучапи пiдвєсли Русини вi краю і за границею такий страшний крик, мов-би цiлий быць их народний був чєрєз се загрозений. А рiвночасно они вi спiсiбi безправний, навколо того села, kregiцiа robota цiлi ряди громад і людности польськi горнуть до своєи вiри і народности, выискуючи добру вiру Полякiв. Справдi, єсть се ghaesa fides, на котру за мало сiлбi обурена, але — лiгалними чинами вiдповiдати нам належить. Того домагає ся nasza godność i obowiązki narodowe.“

Отже війна вypoвiджена — манифест оголошений. А причина війни цiлком тiа сама, як вi байцi Гiббiа „Вiвкi ягня“, де то вiвкi роздєрє ягня за те, що оно каламутєво ему воду — хоч ягня пило собi зi потоку повнiше вiвкi і зовсiм справедливо пытало: якi оно може каламутити вiвкi воду, коли вода плывє ягнi разi вiд вiвкi до него? Але Gazet-и Narodow-и — перепрашєво! — вiвкi вiшло не о правду, хто кому каламутити воду, а просто о те, щобi знайти собi приличку до чину „choć niehogowego ale zdrowego“...

Як стоять нинi дiла зi справою конкордії — чи руське дух вєвiство допускає ся

Руський кольтоніи в Америці.

Написав М. А.

(Даліше.)

Побiць деяких некористних має Америка багато дуже добрих прав. Найголовнішє єсть свобода слова, печати і дiла. Тут нiхто не конфіскує газет, а протiвно, єсть наложена кара 1.000 долларiв на тих, хто бы забороняв по дiбрiях і зєлiзничних по-вiздах ширити газети або книжки.

Зєлiзницi вi Америцi є так розповсюдєнi, немов вiзова вiзда в старiм краю. Майже кожде найменше мiстечко має на мiсцi зєлiзницю. Н. пр. вi Шамоніи, Шенандорф і т. д. маємо по три дiбрi зєлiзничнi а дiєнно приходять і вiходять по 20 поїздiв самiх особових а татарових годi і счiслити, бо йдуть, можна повiсти, що кiлька мiнут. Будувiть вiзові шляхiв зєлiзничних нема нiгде вi одного, хоч бы і як далеко була стайцiа вiд стайцi. Вагони тутешнi зовсiм рiзнять ся вiд краєвих. Тут звичайно вi вiдять одною клясою, котра вiдповiдала бы II-гiй клясi зi старого краю. Вi одиєм тутешнiм вагонi єсть мiсце на 64 людєй. Передiлок вi вагонах нема, а самi вагони довгi і можна зi одного вагона перейти до другого. По боках вагона стоять софiи м'якi, вибиванi адамашком. Кожен софi єсть вiдно, отже вi одиєм вагонi єсть 32 вiокiв, по 16 на кожdiй сторiв. Вi вагонах не можна курити. За те єсть одєнь особний вагон, призначений тiлько для курцiв, і зовсє часом II-ю клясою. Вi тiм

вагонi вiдять не тiлько курцi, але також вi, що одягненi, не по джентлєментськи, отже робiтники вертають зi роботи і емігранти. Крiм тих двох кляс, названих тут I-ю клясою, де не курять, і II-ю клясою, де курять — є ще такi званi „парлорь вагони“, котрi прицiпляють лишє тогдi, сiлi поїздi курсує на далеку просторiв і мусить вiхати день і нiч. За сiю клясу доплачує ся до бiлету 1 доллар і 50 сєнтiв без огляду на те, як далеко подорожний вiде. Хто купив бiлет до того вагона, може доплатити 2 або 3 долларі і дбєтає такi званi „спiтiнг карт“ т. є. лiжко вi вагонi, де може вiгiдно переспати цiлу нiч. Як поїздi прийдє на означєне мiсце передi раном, т. є. перед 8-ю годиною, то спальний вагон вiдцiпляють, уставляють єго на боцi, а подорожних не будять аж о 8-и годiвi рано. Хто має бiлет до „парлорь“-вагона або до спального, той може вi вагонi також достати пiдчас вiдi перекуку, сiлi дiньє, обiд і вечерю та і напiти ся, чого хоче, — розумiєсь, за всє треба заплатити окремо. Вi кожdiм вагонi є мiсце на потребу для подорожних, є у вагонах вода лєдова, а призначєний хлопцi продають пiдчас вiдi тiвiточка, цукоркi, помаранчi і т. н., крiм того всiякi газети і книжки до читаня, а вi вагонах до курєня також сiфари. Кожди вагон має 8 колiв а машина 10. Поїздi йдуть дуже скоро, без рiзницi чи проста дорога чи скрут. Дiятого неразi вагони так холiтають ся, що не привиклий до вiдi дбєтає морєку хоробу. До вагона вiсидати і вiсидати можна кождого часу, чи поїздi вi руху чи стоить. На стайцiях кондуктори не кри-

чать „першiй... другiй... третiй дiвiнок“, бо тут такого дзвонєня нема. На машинi єсть дiвiнок вi родi церковної сiгнатурки і машинiст дзвонить, як приїжджає і вiдїзджає. При приїздi до якого мiста кондуктор і єго асєстєнти ходять по вагонах і выкикують стайцi, але такi скорочують имена, що хто не знає мiсцевости або не має передi собою розкладу, то не розумiє их, хоч гiнь! Поїзди тут задержують ся по стайцiх на стiльки, щоб людє на стрiмголовi выслєдлi вi вагона і влєтди до него — та і йдуть даліше. Вi часi обiдови пори і вi часi вечерi поїздi затримують ся на 20 мiнут — і се оголошують по вагонах. При тiм кондуктори тут незвичайно чємнi. Н. пр. хтось має вiхати зєлiзницю, а бачить, що спiзнанє ся о мiнуту чи двi, отже выслєає когось до кондуктора, щобi пiдождав єго, і кондуктор часто пiдожде. Кожду вiсiдаючи і вiсiдаючи жєнщину кондуктор або єго помiчникi вса джує або зєаджує зi ступiньєв. [Сказавши мимоходом — така публична чємнiсть для жєнщин бiгато впливає і на нашi нарiд, тож наш Лємко скоро тут єманцiпує ся.] Пiауки тут вi вiддiють ся за дармо до вагона експресового, надавєць дбєтає нумєрувану блянку. Хто не має бiлету на зєлiзницю, може собi купити вi вагонi у кондуктора, не доплачуючи за сє нiчого; рiзниця лишє та, що у кiсєра мiгь купити бiлет вi оба боки, а у кондуктора лишє вi одєнь бiк.

Як усьо, так і почта тут дуже упрощєнi а при тiм точнi. Почтарь вi именує мiнiстер почт, і то зє звичайних людєй, котрi не вчали ся почтовiм мiпуляцiй. Часто,

як почта далеко вiд дiбрiцi, почтарь поставиє при зєлiзничнiм шляху стовп і на гаку причєпить мiшок зi листами [пакунки тут почта не приймає] а поїзд зєлiзничнi якi переходить, одєнь зi урядникiв сiпнє за мiшок і вiзьмє почту а другiй на той час на другiй гачок зачєпить мiшок для почтари.

Тєлєграфы тут выдосконалєнi Едiсоном до того ступiня, що чотирі депешi по одиємi дрогi можна рiвночасно слати і дбєтавати. До апаратiв не уживають тут папєру, але тєлєграфують і приймають дешє до слуху. Тєлєграфы належать до приватних компанiй.

Одною зє незвичайно важних рiзницi мiжє Америкiю а старим краєм є тая, що Америкє не обходять свiєт. У Америкi найбiльшим свiєтом по приказу церкви єсть Рiздво Христове, але свiєтують єго тiлько одєнь дєнь. Великдєнь єсть уже меншим свiєтом і свiєтують лишє Великодну недiлю. То єдинi два свiєтi рєлiгiйнi, якi Америкє узнють і обходять. За те кожда недiля свiєтує ся тут наравнєчiйно. Вi недiлю всє йдє до церкви рано і вечером вi вєчiрню, а чєрєз дєнь Америкєнцi чытає Бiблiю. Всi швiєнi — пiд карю 1.000 долларiв і утраты дозволу на швiнок — мусить бути замкнєнi. Замыкають також всi склєпi, а рєставрацiя остаеть отворєнi тiлько для стайцiх гостєй, але нiякого напiтку не можна прода-ти навiть стайцим гостям. Декуды посувають свiєтiсть недiлi аж до того ступiня, що сусiд забороняє сусiдов, щоб у него гранi вi недiлю на фортеци. А де бы забавлялi ся танцями вi недiлю, там сама полицiа заборонить. Церквi і костєлiв тут вi кож-

Дотація въ грунтъ есть пно въ двохъ парохіяхъ. На 16 парохій есть ажъ 10 завѣдательствъ, котріи по 40 або 50 ар. мѣсячно побирають. Бувъ випадокъ, що парохъ на Буковинѣ зрѣвъ ся парохію и пшовъ на завѣдателя до Галичини. Розвиненне людности, бѣднота и зависимость суть въ деякихъ парохіяхъ буковинскихъ такъ великіи, що старостамъ трудно приходити ся побирати тыхъ парохіянъ, абы могли выбрати комитетъ церковный и бодай въ части якусь будбѣлю парохіальну перепроводити.

Душпастирѣвъ жоватыхъ має епархія 417, вдовѣвъ 101, безженныхъ 7, монаховъ 2, — церковни матерныхъ 430, дочерныхъ 296, на плещъ 31. Число душъ 82,938 — зросло вдовъ заложени епископства за 10 лѣтъ о 84,771 душъ.

Заведенне Сестеръ служебницъ въ Самолуксѣвахъ, деканата гусатиньского, не умѣщене въ Шематизмѣ.

Сеніенико.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Тонъ, въ якомъ нѣмецко-либеральна, а взглядо жидѣвска праса говорила про місію кардинала Шенборна въ Римѣ, низивъ ся бодай о одну скалю. Кн. Ліхтенштайнъ оголосивъ публично, що не доставъ нѣякого писма вдовъ куріи римской; — епископъ штуттгау-сенбургскій д-ръ Штайнеръ, котрый пробувавъ въ Римѣ рѣвночасно съ кардиналомъ Шенборномъ, вернувъсь до дому, а тымъ самымъ давъ побавити, що становиско католицкой партіи людской въ Угорщинѣ не буде выставлене на нѣякій весподѣванкы въ Римъ; — все те мусѣло невесело настроити нѣмецкихъ либераловъ. А до того ще газета Назапк, органъ угорской партіи людской, помѣстила по поворотѣ еп. Штайнера комунікатъ, котрый має подавати поглядъ кард. Рамполъ на вѣднosity въ Австро-Угорщинѣ. «Римъ — мавъ сказати кард. Рамполъ — не дастъ ся подѣлти тымъ, котры бы хотѣли, чтобы курія осудила дѣяльнѣсть и змаганя христіанскихъ соціаловъ въ Австріи и партіи людской въ Угорщинѣ. Римъ дуже добре знае, якъ стоять справы. Апостольскому престолу вѣстно, что якъ христіанскій соціалъ такъ и угорска партія людская были приневолены зачати борбу, та что они суть вельми цѣнныо резервою церкви воинственою, котрой задача ставляти енергичный опѣръ противъ нехристіанскихъ и сектовскихъ атакѣвъ, а такожъ выступати противъ безсильности правительствъ. Римъ знае добре, что власть державна, якъ въ Угорщинѣ такъ и Австріи есть слаба супротивъ атакѣвъ безрелігійности, а навѣтъ и загрожена за для своєї уступчивости. Для того Римъ приневоленъ не лишъ не нищати и зрѣбати нѣкою партію христіанско-соціальну въ Австріи, але радше заохотити ея до вытравлености, чтобы она продовжала охорону христіанскихъ принципѣвъ успешнѣйшю и шла въ згодѣ у всѣмъ и завсѣгды съ епископами.»

Въ соймѣ угорскѣмъ веда ся довѣйшъ часть дискусіи бюджетова, въ котрой проводиръ сторонництва высказували свои погляды на внутрѣшніи справы Угорщини. Мѣжъ иншими заявивъ г-р. Ановій, проводиръ сторонництва національного, що всѣми силами треба старати ся о аціоналізацію арміи угорской. Оногда помѣтивъ Budapesti Hirlap розмову, яку мавъ вести якійсь старый говедѣ, членъ сойму угорского, съ спѣльнимъ министромъ войнъ г-ромъ Крігсмеромъ на темѣ вѣстѣи, порушеной г-ромъ Ановіемъ. Вправдѣ не еконотативно что автентичности той розмовы, але синалізовано еи и до вѣдѣнскихъ газетъ, а Fremdenblatt приписуе ѣй велику вагу. «Если г-р. Ановій — мавъ говорити министръ Крігсмеръ — тои гадка, что треба внести до арміи духъ національный, то змагавъ до того же таково, что съ становиско войсковоего есть прямо невозможно. Въ Европѣ истінують лишъ арміи династичныи або національныи. Въ Россіи и у насъ утворено арміи династичныи, бо съ причины великого числа рѣзныхъ народностей одноцѣльна армія може опирати ся лишъ на засадахъ династичныхъ. Я мѣгъ бы ще зрозумѣти, хочъ годѣ було бы мѣстъ на се згодити ся, если бы г-р. Ановій хотѣвъ змагати до утворенія окремо австрійской и окремо угорской арміи національной. Въ томъ була бы бодай льогіка. Однакъ безусловно невозможно, вводити въ армію династичну національного духа. Се причинилось бы до сальшованія существа арміи династичной, бо въ наслѣдокъ того армія стала бы mixture compositum и еи хорообрѣсть була бы сумнѣвна. Армія подѣлила бы ся на три части, с. е. утворили бы ся три корпусы: славянскій, нѣмецкій и угорскій. Розвитокъ угорской части арміи спѣльной въ дуѣхъ національныхъ выликавъ бы такий самыи розвитокъ славянскихъ полковъ въ дуѣхъ славянскѣмъ. Крѣмъ того мѣжъ угорскими полками находятъ ся полки, зложеныи выключно зъ вояковъ румынской або славянской народности, та полки, въ котрыхъ элементъ мадарскій находятъ ся въ меншости. Въ тыхъ

полкахъ можуть несовѣстныи агитаторы выликувати безнастанне роззваренне и если бы тѣ полки на случай войны зойшли ся съ славянскими корпусомъ, тогды на певно збратали бы ся зъ славянскими а не угорскими полками. Армія утворена на основахъ династичныхъ, въ котру вводио духа національного, переставъ бути чисто династичною, помимо того, що не ставъ національною. Найвѣдѣвательшою назвою для такои арміи була бы: армія конфузій (Confusionsarmee). Въ спѣльныхъ делегаціяхъ высказуе все отверго. Я не люблю укрывати ся и дипломатизувати. Доки я буду министромъ войны, не буде угорской академіи войсковой и угорскихъ середнихъ шкѣлъ войсковыхъ. Слово мѣ, я удержу дотеперѣшне status quo.»

НОВИНКИ.

— Засѣданне филологичной секціи наукового товариства им. Шевченка вѣдбуде ся въ четвергъ дня 21 н. ст. марта о 7-ой годивѣ вечеромъ въ канцеляріи товариства [ул. Академична ч. 8 поверхъ 1]. Тыхъ членѣвъ секціи, що обѣщали выготувати поодинокіи части программы етнографичной, проситъ зарѣдъ секціи о выготуленне ихъ, бо уложенне згаданой программы поставлено на дневный порядокъ за сѣданья.

— Продовженне загальныхъ зборѣвъ членѣвъ «Зорѣ», котры то зборы почали ся минушю недѣлю, вѣдбуде ся дня 17 н. ст. марта т. е. въ недѣлю о годивѣ 4-ой зъ полудня. О томъ маю честь Вп. членѣвъ сего товариства повѣдомити и до участіи запросити. — В. Набѣрний голова товариства.

— Поминанье богослуженне за Т. Шевченка вѣдбуло ся въ Петербургѣ, въ Казанскомъ соборѣ, въ понедѣлокъ яко въ роковинны смерти Тараса Шевченка панхидною заходомъ проживающихъ въ Петербургѣ Украинцѣвъ. Панхиду правивъ протоирей Лебедевъ. Мѣжъ публикою була: пріятель покойного Лебеденцевъ, дальше Цышинъ, Мордовцевъ, Воропаевъ, проф. Пелехневъ, д-ръ Фойницкій, богато дамъ и молодежь. Спѣвала два хоры.

— Конеція для шлѣзскихъ Поляковъ. Зъ Тѣшина доносятъ, что тамашна рада мѣска ухвалила одноголосно завѣста обовязкою въ народныхъ и выдѣловыхъ школахъ мѣскихъ науку польского языка, яко другого краєвого языка. Крѣмъ того ухвалено старати ся, чтобы правительство завело науку сего предмету такоже въ середнихъ школахъ. — Якъ вѣстно — рада мѣста Тѣшина складала ся переважно зъ Нѣмцѣвъ, отже згаданіи ухвалы набирають ще тымъ большю вагу. У насъ въ львовскихъ жевьскихъ школахъ не учать рускою мовы, помимо того, что шкѣльный законъ выразно приписуе науку сего языка у всѣхъ народныхъ школахъ. Шаславскій Тѣшинъ, що має нѣмецку раду мѣску!

— Офіціальна добродѣйность въ Австріи. Австрійскій центральный статистичный комитетъ оголосивъ мѣжъ иншими справозданья о офіціальной добродѣйности въ поодинокихъ провинціяхъ долатавскихъ. Въ тыхъ справозданьяхъ суть даны не лишъ что-до загального числа надѣленныхъ бѣдныхъ и загальнои роздѣленовъ мѣжъ ними сумы, але такожъ указаніи вышѣи и низѣи розмѣры рѣчной помощи, яка припадае въ участіи каждому потребующему въ томъ або другѣмъ окрузѣ. Завдяки тымъ данымъ можна зложити собѣ досѣтъ ясну картину о положеніи въ Австріи справы офіціальной добродѣйности въ вѣднosity до обовязковъ краєвыхъ и публичныхъ институцій. Возмѣмъ справозданье за 1890 рокѣ. Въ цѣлой Австріи въ томъ роцѣ було надѣленныхъ бѣд-могами 297,915 бѣдныхъ. Роздѣлена мѣжъ ними сумы рѣвняла ся 4,750,349 ар. Такими спо-собомъ на каждого бѣдного припадало по 15 ар. 94 кр. Колько бѣдныхъ лишило ся ненадѣ-ланныи въ наслѣдокъ недостатѣ призначенныхъ на сю цѣль сумъ або въ наслѣдокъ внишихъ причинъ, того въ справозданью не сказано. Помимо того можна приуказати, что число тыхъ послѣднихъ перевысшавъ о много число надѣ-ленныхъ. Але навѣтъ беручи на увагу лишъ се последние число, увидимъ, что на каждыхъ 80 мешканцѣвъ въ Австріи припадае одинъ бѣд-ный, что удае ся о публичну помощь. Однакъ се число дуже нерѣвно въ поодинокихъ провинціяхъ. И такъ въ Долѣшній Австріи одинъ надѣленный бѣдмогомъ припадае на 25 мешкан-цѣвъ, въ Тироли на 36-9, въ Петріи на 1238, въ Горицѣ на 1271, въ Буковинѣ на 1333, а въ Галичинѣ ажъ на 1734. Въ 1890 роцѣ надѣлено у Вѣднъ бѣдмогами 81,614 бѣд-ныхъ, т. е. 10% всего населенія. Наибольше высокій бѣдмога припадали на поодинокихъ бѣдныхъ въ альпѣйскихъ краяхъ, найнужден-нѣйшій въ Буковинѣ и Галичинѣ. Въ Тироли выдае чересытно каждый мешканецъ кроу 67 кр. рѣчно на бѣдныхъ, въ Галичинѣ 1 кр. а въ Буковинѣ 0-6 кр.

— Рухъ повздовъ зѣльничихъ на шляхахъ Станиславѣвъ-Стрый, Чернівцѣвъ-Суцава, Красне-Бродѣвъ-Радзивиловѣ, Чернівцѣвъ-Новоселицѣ и на львовскихъ коломыйскихъ шляхахъ привернено. Такъ само отворено на ново рухъ повздовъ на шляхахъ Львовѣвъ-Белзѣвъ, Рава-руска-Сокаль, Львовѣвъ-Красне-Бродѣвъ та До-лана-Выгода. Застановлено-жь рухъ зновъ на буковинскій зѣльничій Глибока-Бергометъ.

— Буджеть мѣста Львова на 1895 рокѣ выносивъ въ додаткахъ звычайныхъ 1,591,619 ар., надзвычайныхъ 1,079,673 ар. Доходы звычайныи вышавъ 1,508,101 ар., надзвычайныи 304,803 ар. Въ такий спосѣбъ показуе ся недобрѣ 857,389 ар., котрый має бути покрытый сподѣваными зыжками доходѣвъ а есентуально зъ 10-миліо-новомъ позачки. Важнѣйшій позиція выдатковъ такъ представляють ся: Репрезентація и за-

рядъ мѣста 337,000 ар., пенсия емеритѣвъ, вдовѣвъ и сирѣтъ 34,000 ар., мѣсцевая полиція 45,371 ар., саватарна 41,708 ар., поборъ и по-мѣщенне войска 52,496 ар., выдатки на просвѣ-ту 345,642 ар., дороги и бруки 140,000 ар., до-бродѣйныи заведенія 77,375 ар., освѣтленне 76,835 ар., удержанье чистоты 91,944, водостокъ до-рогъ 144,288, а раты на сплату довгѣвъ 18,938 ар.

— Добрий вѣсти. Віцеарезидентъ краєвой ди-рекціи скарбу д-ръ Коритовскій повернувъ зъ вѣдпустья до Львова и обѣщавъ урядованье; такъ само повернувъ до Львова директоръ почтъ п. Сеферовичъ. — Посолъ до сойму зъ сѣльскихъ групъ Казимъ Биланскій адасть сирыву зъ своєю посольскою дѣяльнosity дня 19 н. ст. марта о 11-ой годивѣ передъ полу-днемъ въ Старѣмъ мѣстѣ. — На зѣльничій стациі въ Мисулчинѣ найдено дня 9 н. ст. марта о 4-ой годивѣ рано въ особовѣмъ ваго-нѣ неживого зѣльничого урядника Іліасевича. Зѣльничій лікаръ сконстатувавъ, что при-чиною смерти бувъ сердцевый ударъ.

— Наша администрація подае до вѣдомости Вп. Читателѣвъ, що аркушѣ 1—5 включно повѣсти Л. Толстого «Дитячій, хлопчій и молодецкій вѣкъ» цѣлковито вычерпаны и зъ той причины все дотычній рекламациі не можуть бути уваглад-неній.

Надѣслане.

Foulard-Seide 60 Kr.

bis fl. 3.35 p. Met. — japanische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weiße und farbige Henneberg-Seide von 35 Kr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert. Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 20/0 versch. Farben, Dessins etc.). Porto- und steuerfrei ins Haus. — Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. 2 (2)

Seiden-Fabriken G. Henneberg (k.u.k. Hofl.) Zürich.

Господарство промыслъ и торговля.

— Дирекція зѣльничъ державныхъ оповѣщуе: Повѣнчно-галицко-полуднево-заходный російскій рухъ граничный. Австро-угорско-россійскій рухъ граничный. Рухъ граничный между Россією и Фрарльбергомъ и Ландавъ. Важность цѣны перевозу для посилка, котры вправдажуе ся фѣрою зѣ стациі граничныхъ до Россіи. — Помѣщеніи въ та-рифахъ для вышесъ наведенныхъ рухѣвъ цѣны пе-ревозу до Бродѣвъ (дворецъ зѣльничій) транзито, Новоселицѣ (дворецъ зѣльничій) транзито и Под-волочискѣ (дворецъ зѣльничій) транзито будутъ мати вѣдъ теперь примѣненне въ дорожъ звороту рѣзницѣ оплаты перевозовою такожъ при такихъ посилкахъ до Россіи, котры суть адресованы до Бродѣвъ транзито, Новоселицѣ транз. або Под-волочискѣ транз., або до одной зъ тыхъ стациі граничныхъ зъ додаткомъ «до вывозу до Россіи» и зъ-вѣдтамъ въ протягу 6 тыждѣвъ (42 дѣвъ) числени вѣдъ дня прибути посилки, перевезеніи будутъ фѣрою до Россіи. — Посылки тѣ мусѣтъ бути зложенъ въ магазинѣхъ зѣльничихъ и оста-вати тамъ пѣдъ наглядомъ зѣльничимъ. — Въ цѣли звороту рѣзницѣ оплаты перевозовою на-лежитъ надѣлати до ц. к. генеральной дирекціи австр. зѣльничъ державныхъ у Вѣднъ при по-сылкахъ, за котры уплачено належитость въ ста-циі высылки, листъ перевозовый, выставленный на дотычну стацию граничную, при посилкахъ-же зъ належитостью переказанною крѣмъ того и ду-плицатъ листу перевозового якъ такожъ и ориги-нальну грамоту цлову утверждающую дѣйственный вы-вѣзъ до Россіи найбѣльшѣе до 6 мѣсѣцѣвъ по высыланю посилка зъ австр. російской стациі граничной.

Жадентъ зъ тыхъ документѣвъ не може бу-ти осмотреный стемплемъ указующимъ на зворотъ рѣзницѣ цѣны перевозовою. — Въ случаю, если бы предложѣне оригинальной грамоты цловой, поовѣдичуючи вывѣзъ товарѣвъ до Россіи, було невозможно, то вывѣзъ мусѣтъ бути подтвержде-ный черезъ ц. к. граничный урядъ цловый на маючихъ ся предложити листахъ перевозовыхъ.

Посвѣдченне такъ заосмотрѣно датою, стем-племъ и подписомъ ц. к. власти цловой мусѣтъ бути подтверждено такожъ зѣ стороны зѣльничѣвъ черезъ начальника стациі и урядника магазину и має звучати:

«Посылка надѣшла зѣ стациі подѣ ч. карты товаро-вой, ч. листу перевозового и була зложена безперерывно ажъ до хвилѣ вывозу до Россіи дня въ магазинѣхъ зѣльничихъ подѣ надзоромъ цловымъ.»

До посилка зъ адресованныхъ только до Бро-дѣвъ, Новоселицѣ або Подволочискѣ безъ припи-саного додатку «транзито» або «до вывозу до Рос-сіи» цѣны перевозовый тарифъ для наведенныхъ въ наголовку рухѣвъ не мають примѣненія анѣ въ дорожъ непосредственнои зачисленія анѣ въ дорожъ рефакціи навѣтъ при доказаній высылкѣ тыхъ-же до Россіи.

Телеграммы „Дѣла“

Будапешть 15 марта. Правительство рѣшило выступити противъ намѣренного тор-жественного свѣтковаго роковинѣ смерти Ко-шута. — Палата магнатовъ буде сѣдующого тыждня радити надъ прочими проектами цер-ковно-політичными.

Берлинъ 15 марта. При отвореніи пов-нѣчного каналу не будутъ брати участіи мо-нархи заграничній.

Софія 15 марта. Князь Фердинандъ не принявъ на аудіенціи Цапкова, котрый ста-равъ ся о се передъ вѣдѣздомъ до Петер-бурга.

Надѣслане.

ЛИШЬ

въ реставраціи НАФТУЛЫ ТЕНФЕРА, улица Трибу-нальска ч. 12 домъ власный, можна дѣлати щоденно вѣе о годивѣ 8-ой рано горячъ сѣданья.

ЦѢНИКИ.	
Печеня вѣпрова зъ каустою	15 кр.
Сѣяныи легки	12 "
Флячки	12 "
Нѣжска теляча зъ хрѣномъ	10 "
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 "
Кавяръ	15 "
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 "

Всякій напитокъ въ найлѣпшихъ родѣхъ по най-умѣреннѣйшихъ цѣнахъ; для повѣности что походятъ зъ мѣстъ рестораниціи, даю вѣдѣбрающимъ марку.

Зъ высокими поважаньемъ

71 5—104

НАФТУЛА ТЕНФЕРЪ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

ОПТИКЪ и МЕХАНИКЪ и бѣдъ Коперницкомъ, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Тестарьска ч. 6 про-тивъ головнои одаку) поручае у всѣмъ ви-борѣ и по найдешев-шихъ цѣнахъ: окуляры, цѣпкеры, микроскопы, бинокль, де-лестогляды, барометры, аерометры, микроскопы, люпы, ком-пасы, райсфайлы, ленты мѣрныи, пѣномъ, сѣбѣмъ, манометры и т. п. Устроены вывѣзъ австрійскій. Всякіи направины и зготуванія ся найкраще и найдешевше. — Замовленія въ провинціи зготуованія точно. 418

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При кнѣзѣшній нечестной кон-куренціи дуже тяжко для необо-язанного дѣйстви добрыи товары дешево купити. Для того звертаю ува-гу П. Т. Публики на мой складъ, зѣвѣстный вѣдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшю услужѣи и найде-шевѣйшѣ цѣнахъ та поручаю мой бо-гато заосмотрѣный складъ одачѣвъ мужескихъ, хлопчачихъ, дѣтскихъ, униформѣвъ и одачѣвъ для Вѣдъ. Духовенства.

Замовленія після мѣры выгото-влюють ся въ найкращотѣмъ часѣ якъ найлѣпшѣе. 4,95

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капитульна 3.

Бѣляха мосязкиа и дротѣ по 1-10 ар. выгладѣна мосязкаа цѣна по 1-20 ар. за 1 клп.

4595

поручае

ПЕТРО ХИОНСТОВСКІЙ

гортѣвъ вѣдѣнныи у Львовѣ, площа Капитульна ч. 1 (напротивъ катедрѣ)

Цѣпкеры илюстрованыхъ рѣзницъ предметѣвъ до рѣпорядимости

ЛИШАТЪ

сухѣ, рѣпачій и получену зъ сею педуюго такъ невнѣсному свербля-чѣ, лѣчить подѣ гарантію навѣтъ невѣдѣтнѣю недужихъ «Dr. Hebra's Flechtentod». Цѣна 6 ар., за при-сланьемъ прочей зъ горы, по чѣмъ высылка полагаетъ ся безпорово-дочно франко безъ оплати цѣл. St. Marien-Droguerie, Danzig (Deutsch-land). 25 3—5

Русинка сирота

шукае завѣтя при домашнѣмъ господарствѣ у самотной особы.

Адреса: Ивана-Самбѣръ ро-сте restante. 84 3—8

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продаетъ товариство «Прогрѣтъ» по 1 ар. заштѣтъ 3 ар.

ПОДЯКА.

Дня 4 н. ст. марта с. р. упокоюсь ся по догбѣ и тяжкой недугу грудной людской учитель Василій Левичій въ Чеснихъ, пов. рогатинского въ 48-мъ роцѣ житя. Покойникъ зоставивъ жену и двоє малолѣтнихъ дѣточекъ цѣломъ не заботившись. Покойный Василій Левичій бувъ однимъ изъ збѣдливѣйшихъ учителей, котрый розсуднымъ поступованьемъ и ревною працею позыскавъ собі любовь и поважанье у своихъ товариштвъ а признанье у своихъ зверхнихъ власти. Похоронъ водбувъ ся д. 6 н. ст. марта при спѣвучасти численно згромажденон людности тамошней и молодежи школьной, кѣльканицѣхъ учителей сусѣднихъ и чотирохъ Всч. Отцѣвъ духовныхъ, якъ: о. Николая Любинецкого мѣщевцаго сотрудника, о. Рудницького декана зъ Черча; о. Дмитрія Розлукского пароха зъ Жовчева и о. Корнелія Лотоцкого сотрудника зъ Добровеля, котрый мимо злон дороги и невѣдповѣднои поры, не щадили труда, щоби покойному безинтересовно воддати послѣдну прислугу. Надъ могилу промовивъ до численно згромажденон людности и молодежи школьной Всч. о. Николай Любинецкий сотрудникъ въ Чеснихъ. Въ красной и зворушающей промовѣ подѣлилъ бесѣдникъ тиху и ревну працю покойника, для котрой такъ передчасно житѣ положивъ. Въ имени товариштвъ промовивъ надъ могилу п. Иванъ Лисовскій учитель зъ Стратина подѣляючи невинную працю покойного до послѣднихъ хвѣлѣ житя. На особливѣе признанье и наибольшу подяку заслужують Всч. мѣщевцѣ о. о. духовны, старенькѣ о. Петро Недзведзкий и сотрудникъ о. Николай Любинецкий та тамошний повномочникъ добръ Вп. п. Витвицкій, предсѣдатель мѣщевон рады школьной, котрый покойного не только що водъ початку до послѣднихъ хвѣлѣ житя въ горю и болѣсти потѣшала, але що болѣше по смерти всякими выдатками похорону безинтересовно заныла ся. Проте всѣмъ тымъ Вп. Добродѣямъ, котры зволюла безинтересовно покойному въ дню 6 н. ст. марта с. р. воддати послѣдну прислугу, складаю именемъ учителя въ найсердечѣйшу подяку. Най Вамъ всѣмъ Вп. Добродѣѣ Богъ Всевышній вынагородитъ за Вашъ християнскій учинокъ. — Одинъ зъ учителей.

Зъ причины закупленя великой партіи знаменитого кѣвского буліону зъ дичины

сухого, не уступающего въ добрѣтѣ, смаку и поживности дорогимъ буліонамъ, можно продати по небувалой до сего часу низькой цѣнѣ, -- бо за 1 кл. лише 3-50 зр. Купцямъ, що звычайно замовляють 5-кѣлову посылку оплачую почту.

64 7-10

И. ВЛАСЮКА въ Бежежанскъ.

Перша австрійско-шлеска Торговля насѣня Альфреда Рассля

въ ОПАВѢ
заснована 1857 року

Насѣня травъ на мукѣ и на пашу, насѣные пашныхъ буряковъ, оригинальную французскую люцерну, всѣ насѣны конюшины, насѣны господарей и лѣсныя подѣ гарантією правдивости, чистоты и силы кѣльчѣня. 437 24-40

На жаданье цѣнники даромъ и франко

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше и одинокое русское товариство асекраційне, припоручене Всч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріята всѣхъ трехъ Епархій, обезпечаетъ будучи, скотъ, господарскія знаряды, збѣже въ зернѣ, и соломахъ сѣно въ стогохъ и будинкахъ противъ шкѣдъ огневыхъ за возможно найнижшою оплатою.

Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 вступивъ „Днѣстеръ“ въ третій роцъ своего дѣловодства зъ слѣдующими фондами и резервами [посля стану зъ дня 31 грудня 1894 р.]:

Фондъ основный въ сумѣ	50.000 зр. — кр.
Фондъ резервовый, нарастающій по мыслу статута въ квотѣ	21.218 „ 81 „
Резерва премій на роцъ 1895	20.813 „ 30 „
разомъ	92.032 зр. 11 кр.

Въ першихъ двухъ лѣтахъ выдалъ „Днѣстеръ“ полѣсъ 39340, а выплачивалъ водшкодованя въ 299 случаяхъ въ сумѣ 82.101 зр. 42 кр.

Шкоды лѣквудють ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ, а договоры заключеніи зъ першими Товариствами контрасекраційными подаютъ „Днѣстеръ“ можность обезпечувати и выплачувати и найвысшій сумы.

Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при познкахъ ипотечныхъ.

За посередничствомъ „Днѣстра“ можна заключати такожъ обезпеченя житѣзй на капиталы по смертнѣ, посаги [вѣна] для дѣтей и взагалѣ обезпечати ся на житѣе побѣла всѣхъ возможныхъ комбинацій въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краюхъ, котре дае якъ найкорыстѣйшій услѣва, и выдае полісы и квіты въ рускомъ языкѣ.

Друки, проспекты и всякія поясненія подаютъ Агенты, установленіи у всѣхъ мѣстахъ и большихъ селахъ, якъ такожъ Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ. Зголошенія о удѣленіи агенціи въ мѣстечкахъ, де „Днѣстеръ“ не е заступленъ, приймають ся.

Цѣны зниженъ о 15% ТОВАРИСТВО ПОВОРОВНИЧЕ ВЪ РАДИМНѢ

стоваришенье зареестровано зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краевымъ у Львовѣ поручая свои

выробы поворовничій и тенетній

поясы до машинъ, ливны до нафарбѣвъ и поромѣвъ, гурты до выбиваня водъ, ходники на коридоры, сѣти до ловѣвъ и рыболовства на всякій выробы мотузковой и прикрасы.

Товариство побудувало галъ на зѣбрь заграничныхъ, спровадило удѣшней машины, взагалѣ зробило все, чого wymagaє поступъ и выробы выробы. Роботы выкончуютъ ся подѣ надзоромъ инструктора поворовничя, именованого выс. выдѣломъ краевымъ.

Посля зарядженя п. к. генеральной дирекціи зѣльницъ державныхъ у Вѣднѣ зъ дня 28 жовтня 1894 Ч. 150.100 водповѣдающего на наше поданье, достала подписана Дирекція на користъ нашихъ П. Т. водбрательныхъ зниженье перевозного фрахту водъ товаровъ поворовничихъ выславныхъ товариствомъ, а то въ высотѣ 30%.

Товариство мае свои комисіонскіе склады:
у Львовѣ: Центральный базаръ краевый;
въ Перемышлѣ: Базаръ имени Зяблукевича;
„ Станиславѣ: Базаръ повѣтского товариства торговельного;
„ Тарновѣ: Торговля пана Антонія Свицкаго;
„ Радеховѣ: Базаръ мѣскій.

Завѣрющіи о соответствіи услужу поручаемо выробы Товариства ласкаемы възглядѣмъ.

Цѣнники даромъ и оплатно. 49 3-12

ДИРЕКЦІЯ: Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЬ СВѢХОВСКІЙ.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШН, почта и станція зѣльницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ Лярнию дзвонѣвъ въ Калушн, означену сѣбѣнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломиѣ (якъ о томъ своего часу Газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовый дзвонѣ, выконую скоро замовленя и приймаю старѣй або ушкодженіи дзвонѣ до перебиваня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотепершій замовленя въ давнѣйшій спѣлнѣй и теперь мой власной лярни дзвонѣвъ прошу о ласкавой замовленя такъ на поодинокій новѣй дзвонѣ якъ и на цѣлы группы. За тревалѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши водѣ для 12 лютого 1889 выд а е

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находящій ся въ обѣгу 5%, асигнаты касовіи зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будутъ опроцентованіи по 4 1/2% водѣ 15 мая 1889.

Передружъ не буде плаченъ. Дирекція.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЪ.

Отсей оставшій ся зимовіи товары продають ся за-для спѣзнего сезона по слѣдующихъ цѣнахъ:

200 зарукавѣвъ и шапочокъ футряныхъ водѣ 60 кр. до 2 зр.	500 оставшихъ ся блюзѣвъ водѣ 70 кр. до 3 зр.
250 великихъ хустѣвъ Гималая водѣ 1 зр. 75 кр. до 2 зр.	500 дитячихъ сукенѣвъ водѣ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитячихъ плащѣвъ, одягѣвъ дамскихъ, неглижѣвъ и шляфѣрокѣвъ выпроуде ся по половинѣ цѣны.

Кѣлькасѣвъ воловчѣхъ хустѣвъ, зимовыхъ рукавичѣвъ, галѣвъ, бѣлыя бѣра, бархатного, якъ та-коже великій выборъ оставшихъ рѣшѣтокъ коронѣвъ, стѣлокѣвъ, гафѣвъ, бѣртѣвъ, вельѣнокѣвъ, шѣвѣ-ныхъ и акавитныхъ матеріи по дуже дешевымъ цѣнамъ.

Также будутъ выпроудуватись оставшій зъ сезону капы на лѣжка, на столѣ, дялѣи трохи ушкодженіи диваны салѣоновы, коцы на конѣ, ватѣваніи колѣры и коцѣи на лѣжка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на столѣ водѣ 85 кр. до 3 зр.	200 коцѣвъ лѣмафланелѣ по 3-40 зр.
200 поодинокихъ капъ на лѣжка водѣ 2-50 зр. до 4 зр.	50 штукъ 3-метровыхъ коцѣвъ до вдаленѣ водѣ 3 до 5 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ водѣ 75 кр. до 1-50 зр.	30 стрижѣныхъ 3-метровыхъ вилѣмѣвъ салѣ-новыхъ и церковныхъ зъ малыми сказа-ми по 22 зр.
80 парѣ коронѣхъ занавѣсъ водѣ 1-40 зр. до 2-50 зр.	50 стрижѣныхъ килѣмѣвъ на стѣну водѣ 4-50 до 8 зр.
1000 фантазийныхъ табѣлокъ на столѣ по 25 зр.	50 салѣоновыхъ килѣмѣвъ по 6-50 зр.
50 занавѣсъ джутовыхъ водѣ 1-20 до 1-50 зр.	100 рогожѣвъ водѣ 40 до 80 кр.
150 поодинокихъ килѣмѣвъ передѣ лѣжка водѣ 1-30 до 1-80 зр.	Богато сѣлокѣвъ оставшихъ вилѣмѣвъ 8-10 ме-трѣвъ по 2-50 зр. и выше.
30 шт. колѣрь вѣвьяно-атласовыхъ по 5-75 кр.	
100 коцѣвъ фланѣлевыхъ (бѣгѣвскѣ) по 3-50 зр.	

Ся сезонѣва выпродажъ потребае лише такъ довго, якъ довго бѣвѣтъ на складѣ згаданіи товары.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ вѣденск. магазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Всякія зъ провинціи надѣсланіи порученія полагѣжѣ ся найкорыстѣйшѣ и найскорѣе.

Лишь тогда правдивый,
если гриппанна фляшка есть зам-
кнута вѣнѣмъ поданю опасѣно
(червонный и черныи друкъ на
жѣвѣтѣ папери).

W. MAAGER, WIEN
III./3., Neumarkt 3.
Противъ насѣдѣванъ зарядѣе ся судѣве слѣдство.

Доси
не перевысѣненъ!!!
В. Маагѣра
правдивый очищенный

ТРАВЪ ЗЪ ПЕЧѢНИ

(въ законно обезпечѣнѣмъ опакѣваню)
зъ фабрики
ВІЛЬГЕЛЬМА МААГѢРА
у Вѣднѣ.

Рослѣдженій першорядными повагами медицинскими и за-для своей легкой стравности порученій такожъ дѣтямъ, и заносуваній у всѣхъ тѣхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣ-каръ хоче досагнѣти скрѣпленя цѣлого ор-ганізму, именѣю грудѣи и легкѣхъ, абѣль-шеня вѣтѣ тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожъ взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр. можна купити въ складѣ фабричномъ Wien III./3., Neumarkt Nr. 3., а такожъ майже по всѣхъ антикахъ ав-стро-угор. державы.

у Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Миколая, Якимѣнта Рукера, Якова Байѣра, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Марѣвѣча, К. Валабана и Альфонсія Гибѣра.

Головний складъ и росылка для цѣлой австро-угор. державы:

Знаю водѣ многихъ лѣтъ ц. к. управ. раѣнерія спир-тосу, зассмотрѣна найлѣпшими приладами ректѣфикаційными найновѣйшѣи системы, фабрика рѣму, ликѣровъ и одѣту

Юлія Миколая Наслѣдникѣвъ у Львовѣ Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣй полѣсей силный горѣвъ, дуже добрый розѣліс, ликѣры, рѣмы правдивы зъ Ямайкѣ, якъ такожъ найлѣпшѣи якѣсти зъ австрій спеціалѣ якъ: Нарѣдѣва, Dziennik, Szczutek, Карпатѣва, „Дѣбелъ“, Помаранѣча не солодѣжна, Ратѣзія, Дерѣвѣва и т. п. горѣвъ управлѣваніи и одинокѣ правдивы еслѣ зъ нашою фабрикою спровадженіи.

Одинокѣ жерѣло зъ краю для пп. антикарѣвъ, до побѣ-раля алкогольѣ абсолют. и найзѣстѣйшого спирѣтосу, до цѣ-лѣй дѣтячихъ водѣного водѣ податѣ и вѣже опѣдѣтованѣго. Правдивый спирѣтусъ одѣтѣный найсилнѣйшѣи, азорѣвалѣ не шѣдѣимъ, бо не выробѣванъ зъ ессенціи одѣтѣвою.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водѣ минѣральныхъ І. Йолѣеса, улицѣ Карѣла Людѣвика ч. 29.

4912 48-104

Християнскѣ перше краевѣ субвенціо-нованѣ

БѣЛОШКОРНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
КОНСТ. ЛЕВАНОВСКОГО
у Львовѣ
ул. Мохановского ч. 34.

Вырабае всякій шѣкѣры зъ лѣсовъ, шѣкѣровъ, томѣковъ, барѣанѣвъ, се-ренъ, дѣковъ, оленѣвъ и т. д. лише зъ волосѣвъ, т. е. на футра и за-мѣсть килѣмѣвъ на подѣлоги, спосо-бомъ английскимъ, котрый ихъ за-безпечѣе водѣ молѣвъ. — Выпѣкае зѣвѣрѣта и подѣшивае шѣкѣры на дѣ-ны. Купѣе всякій омыр шѣкѣры 63 8-45

За 2 зр.

перерѣбѣвъ старѣй матѣрацы цѣломъ якъ новѣй. Дрѣлѣи до покрѣваня матѣрацѣвъ

16 поручае найдѣшевѣе 24-30

Іосифъ Шустеръ

Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.

Старѣй колѣдры приймае ся до покрѣты.

роцѣи мужескѣй, по цѣнѣ фаб-ричной зр. 1-75, 2-50, манѣшѣи, ковѣтрѣи, калѣсоны, скарпѣитѣи, хустѣчки, кравѣтки, шлѣйки, и т. п.

поручае найдѣшевѣе

Павло Лянгнеръ

передѣ тѣмъ
БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ
у Львовѣ улицѣ Галицѣна ч. 16.

Головний складъ куфѣровъ до по-дорожѣи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

ХРИСТИАНСКА РОБѢТНЯ рѣзѣбарска артистичѣно-декѣраційна Бронислава Солтиса

у ЛЬВОВѢ
улицѣ Жовѣвѣска ч. 42 Б.

выготѣвѣлюе
въ дѣрѣвѣ, камѣни и гѣпсѣ, а именѣю: Иконѣстѣы, фігу-ры, рамы, консѣолѣи и т. п. въ обѣагѣ прикрасѣи и устроѣнь церковныхъ и домашнихъ входачѣи работѣи на частѣи по найдѣшевѣишѣи цѣнахъ.

3-12 Зъ поважаньемъ 80

Потрѣбна особа

интѣлігентѣна до зарядѣу дому у священѣика.
Адресѣу подѣстѣ адмѣнистра-ціѣ „Дѣла“.

86 2-3

При закуплѣ товаровъ просимо покликѣуватись на нашу часѣписъ.

Переписка на ДЭЛО и известность на писателях писателя
Дэвиса.

ДЪЛО

у Львові:
 за ціпків робіт . . . 18 гр. на нові року . . . 5 гр.
 на чергові року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.
 Редакція, Адміністрація та Експедиція плат. з 34
 уг. Вестрия. — Різноманітні матеріали на конспірації
 ностеріані. — Експедиція неоплатних зобов'язань зобов'язана.
 Неоплатне ціле конспірації 8 гр. в а.
 Оплатення приймають ся по ціні 6 гр. зобов'язана
 зобов'язана матеріалів в уг. рубриці. Наблюдати по 20 гр. в а.
 Зобов'язана ціле зобов'язана по 10 гр. зобов'язана.

[Статья надѣслана зъ Подѣля.]

Одѣся завязавъ ся — мимо голосу Jovis

Планъ на зведеніє справи рускои на та ку Hausfrage представляє ся намъ такъ: Нав- перше потреба визоловати самого Романчука и въ цѣли той вытворити сторонництво въ по- середѣ того самого сторонництва на програмѣ нбывъ той самѣй, але схляюче ся до уступ- ства, щобы поладженъє квестіи рускои здати на волю верховодячои партіи польскои въ краю. Вагладно — ходитъ о розбитъє народов- цѣвъ. Щобы-жъ то осягнути, треба злома- ти одну силу, котра єсть великою підпорою въ народъ рускомъ — имено силу духо- венства. На се має послужати сфорсованъє духовенства до підпирания політики послѣвъ Барвѣньского-Вахьянана, до котрои нема до- вѣрїя въ народъ якъ то показало ся при якій- небудь манифестаційноій нагодѣ. Щобы духо- венство сфорсувати — рѣчь очевидна: треба

Рада державна.

Спеціальна дебата, яка веде ся теперь вт палатѣ послѣвъ, дотычить І шти главы закона податкового о податку заробковѣмъ, именно §§. 1—11. Новый податокъ заробковъ опирає

Друга квестія була така: В постановках сказано, що если яке підприємство промислове переміняє ся на товариство акційне, тоді оно буде платити податок заробковий пбсла мѣры и постановов, підъ які підпадають товариства обовязані складати публичні рахунки. Комісія податкова ухвалвши се, призабула на контингентъ податку заробкового. Если якесь підприємство перейде до иншого класу податковому, то сума контингенту податку заробкового не зменшить ся и розумѣє ся, мусять заплатити ви прочі податники, а скарбъ державный дбастъ бы подвійну квоту, разі вдіє товариства акційного, котре буде платити въ класъ товариствъ, обовязанихъ до

(Дальше.)

Угорскі Русскі говорять майже лиш по словацки, а дуже рідко лучає ся, щоби ко-
торий знавъ по руски читати, — хіба такій,
що знає дяківку. Хто з них інтелігентні-
ший, то говорить уже по мадарски, встидаю-
чись говорити навіть по словацки, котру то
бесіду простий людъ уважає за красну вѣдъ
нашої рускої, бо-жъ не чувъ въ старомъ

Згоды мѣжь простымъ народомъ зъ Галичины а зъ Угорцины нема, а то зъ рбзныхъ причинъ. Найголовѣйша причина того, що угорскій напѣвъ въ церквѣ о много рбзнятъ ся вѣдь галицкаѣхъ, отже священники тамъ, де есть мѣшана парохія, немало мають клопоту, бо дяки п людѣ якъ зъ одною такъ зъ другою стороны свирають ся: хто має свѣвати въ церквѣ, Угорскимъ Русынамъ не подобають ся нашій напѣвъ, а нашимъ угорскій. Коли служба Божя править ся зъ галицкими дяками, то угорскій Русыны говорятъ, что то „пѣльска“ служба Божя, — зновъ же галиций Русыны недоволені, коли свѣвають дяки зъ угорского боку. Дальша причина, что розрбзную, есть бѣсѣда. Нашу галицеу бѣсѣду угорскій Русыны — якъ уже сказано — зовуть „пѣльскою“, а нашій зновъ ихъ бѣсѣду называють „унгарскою“. Священники зъ Галичины стараютъ ся, о скѣлько лишь можна, рбзвѣцѣ тѣ лагодати, але то имъ иде тяжко. Угорскій Русыны читають переважно словаций газеты, бо — якъ повѣдають — они по „пѣльскя“ [се-бѣ то по руска] не розумѣють. Судивши по Русинахъ зъ угорскою стороны пробувающихъ тутъ, выпадало бы

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших повістей“ виходить двічі на тиждень, і в цілому на п'ять років на періоду раціоналізму.

Передплата і інсерати приймаються: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і в інших містах у. Карла Людвіга 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, H. L. Danneberg & Comp. В Пешті: E. Misrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ і на інсерати платиться в Львові.

Реформа виборча.

N. fr. Presse оголосила в своїх суботніх вівторках членів звістку про реформу виборчу, котра, якщо покажеся правдивою, поясняє теперішній стан справ реформи виборчої, а вимовно хід внаслідок в підкомітеті комісії виборчої. Вести ті не суть урядовими комунікатами і пів-урядові газети радять приймати їх з якої найбільшою резервою.

Водь наради міністрів, яка відбулася під проводом імператора, зачали появлятися вистави, що наради підкомітету комісії для реформи виборчої вступили в живітний темп та що сторонництво коаліційної заяви готові згодитися на пропозиції правительств, котрі не єсть вже тими первісними „основними вказівками“ (Grundzüge), оголошеними на початку ери коаліційної, лиш значно змодифікованими. Головні засади нового пропозиції правительственого дали б ся так:

1. Існуюча система виборча, оперта на заступництві інтересів, задержує ся в дальш, а до існуючих чотирьох курій виборчих: більшої посілости, палати торговельних, громадських і сільських, долучає ся п'ята курія виборча, зложена з нових виборців.

2. Та п'ята курія виборча складає ся з двох тілько виборчих, з котрих кожда для себе вибирає.

3. До першого з тих тілько виборчих належать ті всі виборці, котрі платять якийсь безпосередній податок і не входять після існуючих законів до перших чотирьох класів виборчих, отже взагалі ті всі, котрі платять безпосередній податок, понижше 5 зр.

4. До другого тілько виборчого належать кваліфіковані робітники промислові, передовсім члени каси хорих, а відтак і інші особи, котрі не платять ніяких безпосередніх податків, а котрих наділяють ся правом виборчим.

5. На обох тілько виборчих сен нових курій припадає разом около 70 нових мандатів, і о стільки буде побільшене загальне число послів.

6. Правительство виготовить для нових курій розділ округів виборчих в сей спосіб, що в кождім окрузі виборчим бу-

дуть вибрати завжди оба згадані тілько виборчі, а в цілому лиш одно тілько виборче.

Скоро голосять, що наради підкомітету поступают наперед і мають вигляд на успіх — подає дальше N. fr. Presse — то треба припускати, що всі коаліційні сторонники, заступлені в підкомітеті, згодили ся бодай в засаді на новий проект, а тим самим всякий вийшов проект, як в. пр. що до утворення палати робітничих, упадають. Розуміє ся само собою, що і по засадничому прийняттю того проекту буде ще багато таких квестій, котрі чи то підкомітет чи комісія для реформи виборчої буде мусіла порішити, в. пр. котрі то особи будуть мати право виборче побачити робітників промислових в другій тілько виборчій нових п'яти курій; чи вибори мають відбуватися посередньо чи безпосередньо; як будуть поділені нові округи виборчі, чи після громадських місцевих сільських; чи в другій тілько виборчій п'яти курій не треба буде установити цензури щодо інтелігенції або щодо висоти оплачуваного чину за мешканство. Рівнож треба буде установити бодай в головному, який місцевості будуть місцями виборчими нових курій і який буде склад комісії виборчих. Підкомітет не має досі ніяких даних статистичних в тих квестіях. Взагалі, як зазначено, в підкомітеті не будуть знаходити ніякої ухвали щодо тих квестій, лиш будуть старати ся, щоб по можливості всі члени комітету заявили свою згоду на поодинокі точки. Скоро така згода буде досягнута, тоді правительство буде вказане, виготовити на основі того елябрату цілком зарекомендований проект, в той проект буде пропущений комісія для реформи виборчої, а в дальшому ряді повної палати. А що палата послів буде занята мабуть в цілій сесії лівонської реформної податковою і бюджетною, то правительство пропонує бодай в згаданий проект аж в осінній сесії, однак зобов'язує ся наперед, щоб на кождий випадок сей проект був пропущений палатою послів на сесії і там ухвалений.

Стільки донесла N. fr. Presse. Помимо пов'язаного заперечення, настав в кругах парламентарних (коаліційних) переполох, бо показало ся, що тайна нарада підкомітету аржана. Помимо того, що кождий з членів підкомітету відповідає честі за додержання тайни, в помимо того, що два возні стережуть входу до комнати наради підкомі-

тету, — найшов ся хтось, що уважав потрібним зрадяти тайну. Журналісти кинулись пытати поодиноких членів підкомітету, чи висті, подавши в N. fr. Presse, правдиві — довідалась, що вправді ті висті не суть вимовні точні, але всі таки суть предметом наради підкомітету. Хто зрадив тайну, се мабуть не викривсь, але з того, кому залежало на тому, можна заключати, де глядять винуватця.

Погляньмо на дотеперішній хід реформи виборчої. Коли провадить коаліційного міністерства не найшов одобрення у сторонництві коаліційних, погляди тих сторонництв принципіально розбіжні ся. Лівонці в Поліки годили ся, щоб утворено п'ять курій виборчих, де ввійшли б ті всі, котрим має надати ся право виборче. Консерватисти рішучо спротивили ся п'яти куріям, а бар. Діпаулі назвав ту нову курію „горшком Паіна“, в котрому все разом буде варити ся. Після погляду консерватистів дуже небезпечно лучити разом два елементи: консерватистів і радикалів (консервативним елементом мали бути ті, що платять безпосередній податок, а радикальними всі інші, котрі з іншого титулу входили б до нових курій), бо тоді радикалізм мав би свободу до агітації і до переваги над консервативними елементами. Після проекту консерватистів треба придумати виборців з титулу оплати податків до існуючих курій, швидко і сільсько, а робітникам надати право виборче посередством палати робітничих. При тому принцип стояв клубу Гогенварта непохитно.

Так стояла справа довгий час і ніяким чином не могла вперед поступити. Нарешті правительство вибрало посередню дорогу. Буде утворено п'ять курій виборчих, але заразом поділити ся в на два тілько виборчі, так що не буде обави, щоб елементи консервативні в радикальній разом злідили ся. В одній тілько виборчій п'яти курій будуть вибрати ті, що платять податок після найнижчого цензури, а в другій тілько елементи радикальні, робітники. Становиско обох тілько виборчих нових курій буде рівноправне: рівне число мандатів в одній і тій самій окрузі виборчій.

В тій проекті правительственому бачити прасу ліберальну, а властиво органи ліберальні, значне уступство в користь консерватистів, зглядно клубу Гогенварта. Нове побільшення числа мандатів (о 70 або як вийде говорити о 40) не вийде в користь ліберальних

Передплата на „ДѢЛО“ в літер. додатком в Америкі: на північній році . . . 16 зр. на північній році . . . 24 зр. на північній році . . . 9 зр. на північній році . . . 12 зр. на північній році . . . 50 зр. на північній році . . . 8 зр. на північній році . . . 1 зр. 50 зр.

у Львові: на північній році . . . 16 зр. на північній році . . . 8 зр. на північній році . . . 4 зр. на північній році . . . 1 зр. 35 зр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Руським чертвотом ся акція на попередню виставку. — Голландія поштовий відок відкрити. Неодержимо членів комісії 8 зр. в. в. Сталося, що прийняли ся до цієї 6 зр. відок однок зр. виставки в рубриці „Накази“ до 20 зр. в. в. Неодержимо членів ся до 10 зр. відок зр. в. в.

Лівонці. Der kleinste Steuermann, котрий вийде до першого тілько виборчого нових курій, віддасть свої голоси кандидату клерикальному і християнсько-соціальному (і тим самим антисемітському), а знов в другій тілько виборчій будуть вигляди для соціально-демократичного кандидата. Тож дуже легко консерватисти можуть завестися на тілько „консервативності“, як они кажуть, елементів, і найбільшій хосені готова віднести опозиція, котра тараном бє в коаліцію. N. fr. Presse робить докори клубови Гогенварта, котрий опираючи ся сльбо п'яти куріям виборчих, вимовить на правительстві таке уступство (розділ консервативних в радикальних елементах), котрі певно не причинять ся до скріплення уміркованих елементів. З тій причини постарала ся N. fr. Presse або хтось з сторонництва лівонців, зрадяти тайну наради підкомітету, щоб підняти того проекту під публічну дискусію додати відваги своєму сторонництву до опозиції.

Ближніх подробиць нового проекту не знаємо, бо се що вно буде обговорювати ся в підкомітеті, тож в не звістно, кільки нових мандатів припаде в участі Галичани. Не знати рівнож, чи вибори в новій курії будуть безпосередні, чи лишат ся все по старому в нова п'ята курія та теперішня курія сільська будуть вибрати посередньо? А хто знає, чи для Галичани не зробить вишми, щоб спеціально стань посідаючи галицьких мандатів не був порушений? Все те покаже ся аж побачивши, — а тепер можемо лиш се сказати, що реформа виборча після згаданого проекту не відповість жаданім покращенням верств населення та що як довго сторонництво коаліційної будуть руководити ся обороною своїх інтересів а не зглядом на інтереси і потреби загалу, так довго не сотворять они ніяким справедливою реформи.

Рада державна.

На початку суботнього засідання палати послів вийшов міністер скарбу д-р Пленер з пропозицією на додатковий кредит до бюджету на 1895 р. на додатки до платі урядничих. (Мотиви того проекту подали в окремій статті.)

Міністер Пленер, згадавши свої заяв-

Руські колонії в Америці.

Написав М. Д.

(Даліше.)

Перші наші емігранти мали незвичайно тяжкий час по своїх приходах до Америки. В тій часі, як они почали напливати до Америки, Айріші завязали були товариство робітниче під назвою „Molly Maguires“. [Товариство се встановило в році 1862 до 1875.] Сила того товариства була головно в Шенандорфі. Оно було тайне, а за ціл поставило собі: не допустити емігрантів, щоб ті працювали в копальнях угля, і за помочі морду водити нові-прибуваючих робітників, щоб назад вертали ся, з-бдих прийшли. Товариство се в самім Шенандорфі замордовало було дванадцять людей; чи мбж замордованими був якій Русин, се годі тепер дізнати ся. За прикладом Айрішів вшли й інші робітники, а хоті ті не мордували, то переслідували їх в страшний спосіб. Скоро лиш побачили якого з наших робітників ввечері на мбстї, обкидували его камінням, а сль могли, то побивали булами. Страшно тоді було одному чоловікові показатися навіть в бійлий день на мбстї.

Діляло ся се по великим страйку угля, котрий тут в Пенсильвенії тільки-що скінчив ся був некористно для робітників, головно Айрішів. Се дало причину до поголки мбж робітниками, що Словаки в Русинів спроваджують горничі компанії в цілі обиважня плати. І з того то пішло, що ціла Пенсильвенія повставала сильно против на-

ших людей. Н. пр. в Оліфанті в перших почали еміграція, коли ще страйк не був зовсім поладжений, наші люди, незнаючи з тутешними відносинами, почали працювати в копальнях. А позаяк тоді майже не було тут жонатих Русинів, то они мешкали в домах компаній громадян, по 20—40 людей. Одні з них ходили до роботи, а другі, вибрані товаришами варити їсти і прали — одним словом: провадили газдовство. Одного разу на прилеглій місцевості коло Оліфанту при углярні в великій домі мешкало до 30 наших людей. Англичани а радше Айріші довгий час засідали на них в корчах, як ті вертали з роботи, і як могли так їх страшили: били колами, як котрого запали на самоті, а нб, то кадали камінням, а раз наважились навіть живцем їх погубити. Вночі збирали ся Айріші купкою, взяли нафти в обилі цілий дом довкола, двері і вікна пообдирали, а самі на всякий випадок — уставили ся з револьверами в корчах напротив дверей і вікон. Як все було готове, они підвалили о півночі дом з всіх сторін, думаючи, що наші люди при твердому сні поспать ся. На щастє — сухе дерево почало дуже тріщати і люди побудились. Скочили до дверей — двері підперті в надрозі! Силою они повломлювали вікна і почали выснакувати. Тоді зачали Айріші давати стріляти на них! Правда, нікого не застрєлено, але будинок і всі речі та зароблений грош — все спалило ся. Осє таке добро ждало перших наших емігрантів в Америці!

Ще як о. Іван Волянський перший раз прибув до Шенандорфу, Айріші не перестали були переслідувати наших людей, — це тог-

ді кидаво за ними камінням і, як тільки можна було, переслідувано їх. Та вже по році побуту о. Волянського в Шенандорфі все зміняло ся на лучше, і то не тільки в Шенандорфі та в околиці, але і в цілій Пенсильвенії. Через виступлене тутешних епископів против о. Волянського — имя і особа его стала в нигь знаною майже в цілій Америці, а що вбав був священником того зненавидженого народу „Гунтерів“, то всі почали дуже ним цікавитися. О. Волянський скоренько научив ся по англійськи — і се дуже багато вилучило в его користь і в користь нашого народу. До о. Волянського почали з'являтися репортери газет, навіть з подальших сторін і випитували ся про его власну справу, так і про руський народ. О. Волянський вислав цілу справу нашого еміграції — і газети рознесли по цілій Америці висті, що наш народ не єсть контрактно импортованим товаром для компаній, але що вбав так само як і другі народи, з власної охоти емігрує і хоче стати позиточкою силою для тутешного краю — і т. д. А коли о. Волянський заложив руску газету „Америка“ і почав закладати церкви по Пенсильвенії — опінія публіки зовсім змінилася в користь нашого народу.

В році 1884 горстка шенандорфських Русинів звернула ся до львівського митрополита з просьбою, щоб ним приєлав руского священника. Митрополит ще перед просьбою шенандорфських Русинів знав, що о. Волянський мав охоту виїхати до Америки. Отже, як тільки зажадано руского священника, митрополит просто удав ся до о. Волянського і ему прапоручив виїхати до Шенандорфа. Не стану описувати першого прийняття тут о.

Волянського тутешними епископами і властиво польськими клером, бо се рвч відомі, — скажу тільки, що в цілій тій комедії грала головну роль монета, се-б-то по тутешному „бізнес“. Польські священники до пори приваду о. Волянського мали тут Русинів в своїй опіці і тагнули з того великі користи для себе. В тих часах за похорон брав польський священник 50, а за сль 25 доллорів. Нарешті з'являє ся о. Волянський — і руський народ відпадає від Польків! Такого удару польській клер не міг знести, то й почалися витри на велику скалю. Як робітники-Айріші переслідували наших робітників, так польські ксьондзи в сльці з айрішескими завязли виганяти руского священника — в тій надії, що наколи нмь удасть ся вигнати его, они зможуть і дальше безмисльно дерти народ. Айрішеский священник, коли о. Волянський пішов представити в мму, сказав о. Волянському, щоб йшов в роботу до „майнів“ [копальня], бо як для священника мбста тут для него нема. Але о. Волянський упер ся в з початку заложив церковні провізирочу в одній сльці, а обіля в пів року збудувати собі власну дерев'яну церкву — і тим чином поклав першу підвалину до церковної організації Русинів в Америці. Нині церквей єсть тут выше 30 а 28 руських священників, як католицьких так і православних.

При кождій нашої церкві в товариство так зване братство, але оно не має зв'язи з церквою; се організація в цілі самопомочи. В церкві у великій свята братство виступає з своїми відзнаками для паради. При кождій церкві єсть особна рада церковна, котра старає ся о церковні справи. А крім ради

ДѢЛО

Выходятъ у Львовъ шо дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 6-ой годѣ по полудню. Литературный додатокъ „Дѣло“ выходящій по пятницѣмъ. Литературный додатокъ „Дѣло“ выходящій по пятницѣмъ. Литературный додатокъ „Дѣло“ выходящій по пятницѣмъ.

Передплату и изсертаты принимаютъ: у Львовѣ Адм. истрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошеній ул. Комерича ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9, у Вѣдн: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Orpelli, I. Stubenbastei 2, J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Mistrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „Дѣло“ и напечатаніе за изсертаты платитъ: в Лѣтѣ.

Передплата на „Дѣло“ за літер. додаткомъ въ Австріи: за границею:

на полнѣмъ рѣшѣ . . . 18 гр.	на полнѣмъ рѣшѣ . . . 24 гр.
на полнѣмъ рѣшѣ . . . 9 гр.	на полнѣмъ рѣшѣ . . . 12 гр.
на полнѣмъ рѣшѣ . . . 4 гр. 50 пр.	на полнѣмъ рѣшѣ . . . 6 гр.
на полнѣмъ рѣшѣ . . . 1 гр. 50 пр.	

у Львовѣ:

на полнѣмъ рѣшѣ . . . 18 гр.	на полнѣмъ рѣшѣ . . . 8 гр.
на полнѣмъ рѣшѣ . . . 4 гр.	на полнѣмъ рѣшѣ . . . 1 гр. 35 пр.
на полнѣмъ рѣшѣ . . . 1 гр. 35 пр.	

Редакция, Администратія и Экспедиція подл. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи истратуютъ ся лише на попереднєе застереженіе. — Факсимілія неопечатаній истратуютъ ся лише на попереднєе застереженіе. — Неопечатаніе истратуютъ ся лише на попереднєе застереженіе. — Неопечатаніе истратуютъ ся лише на попереднєе застереженіе.

Письмо зъ Вѣдн.

[Парламентарна работа. — Реформа податкова. — Реформа выбора.]

Парламентарна работа въ палатѣ послѣднѣмъ иде теперь живо. Засѣданія відбуваються ся пять разѣвъ на тыждень, а трезають пересѣчь по шестѣмъ годѣмъ. Шестого дня, а неразъ и въ такий день, де радѣть повна палата, збирають ся комісія. Коаліція правительствена напружує всѣ силы, чтобы показати, что она способна до правленія державою. Тотѣ безперерывна а горячкова работа мае однакову и лѣтъ стороны. Не одно робѣть ся за-надто скоро и безъ достаточной разваги, отже уважиднають ся часомъ и такий замѣты та ставленій поправкѣ, котрѣ при глубинѣмъ застановленіи показались бы глупыми уваги. Водѣмъ многѣмъ познеохотуютъ ся и цѣлкомъ не приходять на засѣданія або не берутъ живѣйшой участи въ нарадахъ. Зъ початку нарады надѣ реформою податковою заповняла ся була палата, и бокай декотрі знатнѣйшіе бесѣдники мали досѣть велику аудиторію; але теперь участіе вже зновъ ослабла и послы говорятъ наичастѣйше передъ порожними лавками, котрѣ не дуже заповняють ся и при голосованіи.

На девятьохъ засѣданіяхъ переведено генеральну дискусію надѣ реформою податковою и залогожено 11 параграфѣвъ. Цѣлый законъ мае 285 параграфѣвъ, и въ наилучшомъ випадку може залогожити ся до конца мая. Потѣмъ наступать розправы надѣ бюджетомъ, рѣвночасно зъ нарадами спѣльных делегацій, отже рада державна може закончить свои нарады не скорше якъ въ половинѣ лѣтня. Впрочемъ ухваленіе реформы податковой не есть цѣлкомъ забезпечено. Досѣ вправдѣ сѣ параграфы приняты дуже значною большостію голосѣвъ, бо засадничу оппозицію робѣтъ только молодѣ-Чехи та антисеміты, и то не такъ зъ рѣчевыхъ якъ зъ политичныхъ причинъ. Але вже теперь заповѣдають нѣмѣцкій націоналы, Словацкѣ и нѣмѣцкій хлопцы та аграристы, что они при третѣмъ читаніи голосувать будутъ противъ цѣлого закона, сѣ въ проектѣ комісія не поробѣтъ сѣ значній поправки. Досѣ деякі поправки приняты, але богато болѣе водѣнено. А таки шкода бы было, якъ бы дѣялось сей законъ мавъ перепасты. Вправдѣ мае вѣтъ, что многіи хѣбы и недостаткѣ въ подробностяхъ, вправдѣ опусты въ податкахъ грунтовѣмъ, домовѣмъ и заробковѣмъ, якѣ вѣтъ вводѣтъ для наибѣднѣйшихъ людей, може не покажутъ ся такъ дуже значными, особливо въ першихъ рокахъ, але вже само установленіе нового податку особисто-доходого зъ прогрессивною скалкою [водѣ которого загалъ нашихъ хлѣборѣбѣвъ и бѣднѣйшихъ ремѣсменъ будутъ вѣтъ] есть важнымъ поступкомъ и повинно мати великій а корыстный впливъ въ будущности. Въ цѣлости можна сказать, что шансы реформы податковой досѣ стоятъ добре.

Не такъ стоитъ справа зъ реформою выборкою. Вправдѣ водѣ остатной рады министровъ подѣ проводомъ цѣсаря акція веде ся енергичнѣйше, особливо тайный подкомитетъ збирає ся частѣйше, и все при участіи не только министра-президента та министра справъ внутрѣшнихъ, але еще и декотрыхъ вѣшихъ министровъ та и вѣшихъ урядниковъ министерскихъ. Комісія бюджетова, звычайно найважнѣйша, зѣшла теперь на другѣ мѣсце: она збирає ся рѣдко [правда, причиною тому суть такожъ непорѣшеніе въ коаліціи або въ министерствѣ справъ цѣліиска, декотрі сельчанцы и инші], а перше мѣсце займають нарады подкомитету для реформы выборовъ. Правительство натискає дуже и не ограничавсь на выжиданіе постановѣ коаліціи, але ставятъ само свои проекты. Видко отже, что таки до Великоднѣхъ святъ буде мусѣла въ подкомитетѣ записать постанову — очевидно въ наслѣдокъ водѣ короны — бокай что-до основъ реформы, хоть повна палата лѣтъ чтобы навѣтъ заразъ въ осени могла взять ся до той справы. Однакъ не о то ходѣтъ: чи а навѣтъ коли реформа выбора буде ухвалена, але: яка се буде реформа? Отже, послѣ всѣхъ вѣстей, якѣ доходить, и впрочемъ послѣ складу правитель-

ства и правительственной коаліціи, можна ожидать на-печню, что уложена нѣмѣ реформа не буде водѣводѣтѣ анѣмъ засадамъ справедливости анѣ потребамъ народу взагалъ а Русинѣвъ особливо. Здає ся певнымъ, что стоитъ проектъ: утворити пѣту курію зъ двома водѣдѣлами; однимъ для наичнѣе оподаткованныхъ а другимъ для робѣтниковъ и вѣшихъ людей не оплачуемыхъ податку. Чи въ той пѣтѣ куріи буде выбирати ся 43 послѣвъ (якъ было въ первѣтнѣмъ проектѣ правительства) чи 70 послѣвъ (якъ донесла Neue fr. Presse), корѣтъ буде зъ того лишъ декуды для робѣтниковъ, але болѣе, особливо въ нашѣмъ Галичанѣ, для каждого часного правительства. Округи выборовъ той куріи мусѣтъ бути дуже великіи, выборы — бокай у насъ — будутъ посереднѣи, отже де нема доброй організації робѣтниковъ [якъ есть н. пр. у вѣдѣвскихъ социалистовъ], тамъ тѣмъ новѣй великій а убогѣй и прагнобленѣй а мало интелігентнѣй массы наискорше улажутъ впливамъ енергичного правительства и сѣрѣ, водѣ котрыхъ они зъ многѣхъ взглядовъ завѣсятъ. Хѣба рѣшучій, загалный и неустойчивъ голосъ народу мѣтъ бы еще вплинути на правительство и коаліцію, чтобы подѣ тѣмъ напоромъ згодили ся на иншу реформу, а именню, по-протѣшенню права выборного, на заведеніе безпосередныхъ выборовъ въ сѣльскихъ громадахъ та на побѣльшеніе числа послѣвъ зъ сѣльскихъ громадъ безъ пѣтѣ куріи.

У. С. Поступининъ.

Дописи „Дѣла“

Зъ Лютовискѣ.

[Про товариство задатковѣ. — Справа будовы церкви.]

До вѣстѣи, поданой въ „Дѣлѣ“ про „Польскій и жидѣвскій товариства задатковѣ“ сказано, что они сягаютъ на карпатскѣмъ Подгоріи водѣ Косова по Старѣ мѣсто та что вже есть 151 такихъ жидѣвскихъ товариствъ. Авторъ не знаєтъ, что и въ Лютовискѣ истнує жидѣвское товариство задатковѣ и дѣлѣтъ о вѣтъ не задує. Се товариство заснованѣ въ Лютовискѣ еще въ 1885 р. За-дѣмъ якахъ принявъ ово въ житѣ не войшло, не знаю. Оно дѣлѣтъ чѣрезъ повныхъ 10 лѣтъ и ажъ сего року пробудили его жады зъ просоны, охрестили на ново именемъ „Towarzystwo zaliezkowe w Lutowskach, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczona rotka“, выбрала дирекцію и раду надзирающую та пустили машину въ рухъ въ надѣ, что тутѣшныхъ Бойковѣмъ правѣтъ до себе. Тутъ въ Лютовискѣмъ народѣ дуже темны, не просвѣщенный, занедбанный и выискуванный, шукає ратунку де може, познѣає, де дастъ ся а водѣтъ нема зъ чѣго. Одно ту добре, что грунты сѣкомасованѣ. Лютовиска належать до староства въ Лѣску. Се староство есть дуже просоре, можна бы его роздѣлати и въ Лютовискѣмъ зрѣбѣти староство. Урядъ податковѣмъ тутъ давно назначенный, а что громада убога и нѣякого майна не мае та лѣкало выбудувати не може а радѣ не хоче, то мужики носить податокъ до Устрѣжѣ. А яка тутъ коммуникація, то ажъ страхъ бере, коли прийдѣ де выхѣати. Выдѣлъ повѣтовѣмъ тутъ дуже рѣдко загладає а мужики по дорогахъ возы ломѣтъ и худобу мучѣтъ.

Въ цѣли будовы новой церкви въ Лютовискѣмъ, для котрой выговѣтъ планъ, нашъ архітектъ п. Нагорный, завѣзавъ ся комитетъ. Комитетъ мае заняты ся збираниемъ складокъ въ краю и въ той цѣли высылѣае просьбу до наместничства. Дня 17 лютого с. р. водѣбѣтъ ся вечеръ зъ танцами, котрый принявъ чѣстого дохода 15 гр. на будову церкви. Вечерокъ выпавъ дуже добре, и весела забава протягнула ся до бѣлого дня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Справа другого року службы войсковой однорѣчныхъ охотниковъ въ нашѣмъ арміи стала теперь предметомъ дискусіи. Якъ вѣдомо, законъ войсковой зъ 11 цѣтня 1889 р. въ §. 25-томъ мѣстѣтъ постанову, что тѣ однорѣчныи охотники, котрѣ

не зложили испыту офицерского або перепали при вѣтъ, мають служить другій рокъ у войску. При ухваленіи того закона, мотивувано правительство повысѣ постанову потребамъ арміи. Въ арміи показавъ ся бракъ резервныхъ офицѣровъ, отже треба было приневолити якимъ способомъ однорѣчныхъ охотниковъ до складанія испытовъ офицѣрскихъ, и до того мѣтъ послужити сѣмъ другій рокъ службы войсковой (Strafjahr). Водѣ того часу змѣнили ся обставины. Торѣтъ въ спѣльных делегаціяхъ заявлявъ министѣръ войны, что число офицѣровъ резервныхъ вже перевѣсѣло потреби арміи на случай войны. И дѣйствіи, застановлено дальше именовать квалификованныхъ однорѣчныхъ охотниковъ офицѣрами. Въ виду того было бы повнѣмъ лѣогичнымъ и справедливымъ, водѣлѣкѣтъ постанову §. 25. закона войскового и знести другій рокъ службы войсковой. Въ кругахъ парламентарныхъ порушено теперь ту справу и многіи послы задумуютъ спонукати правительство до змѣны закона войскового. Справа буде порушена мабѣтъ вже сѣмѣ днями въ комісії бюджетовой при нарадахъ надѣ етатомъ министерства обороны кравон, и думаютъ, что министѣръ обороны кравон не буде противѣмъ тому жаданю. Рѣвнобѣжно зъ акцію парламенту равнѣдуєтъ въ повысѣмъ напѣрѣмъ такожъ атиація мѣтъ молодежіи высшихъ заведѣнь науковыхъ. Молодѣтъ вѣдѣвского университета зрѣбѣла початокъ и на зборахъ, котрѣ водѣбули ся въ субѣту мѣнушого тыждня подѣ проводомъ ректора университета Мильнера, ухвалено одноголосно безъ дискусіи слѣдуючу резолюцію: „Загалный зборъ студѣнтовъ вѣдѣвского университета зъ дня 16 марта 1895 заявляють одностуно, что другій рокъ службы войсковой однорѣчныхъ охотниковъ есть дуже часто непорѣбною перешкодою для поступу въ наукахъ, и рѣшѣють ужити всѣхъ легальныхъ средствъ, чтобы довести до знесенія §. 25. зак. войскового зъ 11 цѣтня 1889 и увѣдѣтъ ся чѣрезъ змѣну дѣтѣныхъ параграфѣвъ водѣ той перешкоды“. Легальнымъ средствомъ мае бути пѣтиція, подписана всѣми студѣнтами, котру предложѣтъ ректоръ Мильнеръ парламенту и порушѣтъ ся при водѣводѣной нагодѣ. Таки самѣ зборы студѣнтовъ водѣбули ся вже въ университетахъ въ Будапѣштѣ и Градцѣ, а якъ зачувѣати, мають водѣбувати ся еще и по прочихъ университетахъ та высшихъ заведѣняхъ науковыхъ Австро-Угорщины.

Завтра сходитъ ся на нараду угорска палата магнѣтовъ. По полагѣженіи бюджету на 1895 р. наступѣтъ дебата надѣ двома предложениями церковно-политичными: о свободѣмъ выконуваніи религіи и о реценціи жидѣвъ. Палата магнѣтовъ не буде довѣ радѣти надѣ бюджетомъ, вѣтомѣтъ борба надѣ предложениями заповѣдаєтъ завѣята. Оба згададнѣ предложения вже булѣ въ палатѣ магнѣтовъ. Предложение о свободѣмъ выконуваніи религіи перейшло тогда лѣтъ невеличкою большостію до спеціальной дебаты, але въ той дебатѣ ухвалено много змѣнѣ, н. пр. что-до безконфессіонныхъ, такъ что при третѣмъ читаніи навѣтъ многіи либералы вже голосували противъ закона. Законъ о реценціи жидѣвъ перепавъ въ наслѣдокъ постановѣ что-до переходу зъ христіанства на юдаизмъ. Палата послѣвъ, до котрой завершено оба предложения, ухвалила ихъ въ-другѣ значною большостію послѣ перѣтѣного текста, и теперь палата магнѣтовъ мае надѣ ними радѣти. Можна догадувати ся, что постановѣ о безконфессіонности стрѣтъ въ палатѣ магнѣтовъ зновѣ велику оппозицію, и дѣлѣтъ довѣй чѣсъ вели ся переговоры мѣтъ кругами правительственными а либеральными и протѣстантскими епископами (котрѣ голосували противъ постановѣ о безконфессіонности), въ якій способъ можна бы усунути тѣмъ спорѣмъ точнѣ. Розходило ся о се, чтобы зъ закона усунути всѣякій наѣтъ про безконфессіонныхъ, а вѣтомѣтъ вѣзавѣта правительство, чтобы оно въ дорожѣ административной управлѣніи водѣносини безконфессіонныхъ, н. пр. что-до религіи дѣтей, что-до зобовѣзанъ материальныхъ супротѣвъ церкви, зъ котрой выступѣають и т. п. Якъ голосѣтъ, мало прийти вже до порозумѣнія что-до тѣхъ кѣстѣи, а крѣмъ того мають застерѣчи собѣ либералы, что пра-

вительственне розпорѣженіе что до безконфессіонныхъ не може бути змѣненѣ безъ згоды обохъ палатъ. Если бы въ палатѣ магнѣтовъ нашѣла ся большѣсть за такѣмъ змѣдѣкованнымъ закономъ, тогда и палата послѣвъ згодила ся на такий змѣны. Предложение о реценціи жидѣвъ мае прийти подѣ дискусію безъ змѣны. До борбы мають оба сторонничства, либеральне и католичѣе, майже зъ равнѣи силѣ, по 130 голосѣвъ, а всѣмъ достойники двѣрскѣи войсковѣи, котрѣ своего часу являлись до голосованія, мабѣтъ теперь не будутъ голосувати. Правительство чѣстѣтъ, что буде мати 18 голосѣвъ большѣсть для змѣненого предложения, если бы однакъ оно перенало, тогда правительство готовѣ предложѣти палатѣ магнѣтовъ въ-другѣ и въ-третьѣ тѣ проекты, але вже безъ змѣны. Становиско епископовъ и католичѣекого сторонничства буде порѣшено на конференціи, котра водѣбуєтъ ся нѣтъ подѣ проводомъ кардинала Ватариго.

Головна управа въ справахъ печатѣи въ Россіи розбѣсла редакціямъ часописей, подѣорѣчныхъ о либерализмѣ, писемѣ, въ котрыхъ каже ся, что часть часописей старає ся постоянно разбудѣти въ публицѣ думку, немѣтъ-то намѣряють зѣратѣи зъ внутрѣшнюю политикѣю покойного цѣря. Правительство абсолютно не думѣає вѣхѣдѣти на иншу дорогу и дѣлѣтъ буде поступѣти зъ тѣми часописѣми, котрѣ не перестанутъ приписувати правительству такихъ намѣровъ, зъ всею строгостію закона.

Послѣ вѣстѣи, яку одержала Pol. Corr. зъ Петербурга, не покидають тамѣ, помимо всѣхъ трудностей, плану, завѣсти въ Россіи загалну обовѣзкову науку народну. Вступѣи працѣ для перевѣденія сего проекта мають бути поручѣи вже въ наибѣльшомъ чѣстѣ спеціальной комісії.

Россійскіи финансы — якъ пишутъ „Московскіи Вѣдомости“ — не булѣ еще нѣколи въ такомъ свѣтѣлѣмъ станѣ якъ теперь. Предлѣмѣмъ державного бюджета въ 1887 роцѣ, коли Вишнеградскій переймѣвъ водѣ Бунго справы міні-терства скарбу, выказувѣвъ въ округлѣи сумѣ 793 миліонѣвъ приходу а 829 миліонѣвъ выдатковѣ, такъ что недѣорѣтъ выносѣтъ тогда 36 миліонѣвъ рублѣвъ. Супротѣвъ того поставѣвъ собѣ Вишнеградскій за вѣйпершу задачу довести бюджетъ до рѣвнобѣи, чтобы увѣдѣти державу водѣмъ что-разъ большого нарастанія державного довѣгу. Зъ причинъ, что выдатковѣ не можна было нѣякъ зменшѣти не выставѣючи на шкоду правильнѣйшій розвитѣкъ державы, почавъ Вишнеградскій глядѣти за новыми жерѣлами дохода и позавѣдѣвъ новѣ податки а истнѣуючѣи подѣвысѣнѣмъ. Рѣвночасно старѣвъ ся управѣлѣнѣи довѣгъ Россіи рѣбными конверсіями и увѣдѣнѣи еи водѣмъ зависѣмости водѣмъ берлинскихъ банкировъ та подѣнести еи кредитъ на мѣждународнѣмъ грошѣмъ рынку. Завѣдяки той работѣ наступѣло скорѣи значнѣе подѣвысѣнѣе россіейскихъ финансовъ. Послѣмъ справѣмъ державного уряду контрольного выказѣвъ вже 1888 роцѣмъ надѣвыжѣку въ сумѣ 58,112,431 рублѣвъ. Сѣ надѣвыжѣка зѣбѣльшѣла ся въ 1889 роцѣ до 69,154,313 рублѣвъ, а въ роцѣ 1890 выносѣла 65,906,220 рублѣвъ. Въ 1891 роцѣ въ наслѣдокъ неурожаю дѣло замѣненѣе бюджетовыхъ рахункѣвъ лѣтъ 18,914,561 рублѣвъ надѣвыжѣки, але за те 1892 роцѣмъ принѣтъ 59,480,243 рублѣвъ. Въ роцѣ 1893-омъ дѣйшла надѣвыжѣка до поважнои сумы 98,730,455 рублѣвъ. Ще тѣмъшій результаты выказує 1894 роцѣ. Послѣ „Вѣстѣника Финансовъ“ выносѣли доходы въ першихъ одинацѣтьохъ мѣсяцѣхъ згадааного року 883,783,000 рублѣвъ т. е. о 102,917,000 рублѣвъ болѣе якъ за той самыи чѣстѣ 1893 р. Если припустѣти, что мѣсяцъ груденъ 1894 р. давѣ таки самыи доходы якъ груденъ 1893 р., то всѣ доходы 1894 року принѣсли бы 1,148,602,472 рублѣвъ. Если-жѣ допустѣти, что и выдатки 1894 року булѣ таки самыи якъ въ 1893 роцѣ, то надѣвыжѣка выносѣла бы 1,67,379,522 рублѣвъ.

— Філія товариства „Просвіта“ в Стрию запрошує отримати членство в родині на товаришеский сходинах, котрі відбудуться в суботу неділю дня 21 н. ст. марта о годині 6-й ввечері в льокалі Руского Касина під „Чорним Орлом“. В програмі входять два виступи, декламація в продеклам „Вояка Стрийського“. — В ім'яні виділу *П. Федосів* голова, *П. Вакляк* секретар.

— Зміни в судівництві. В міністерстві судівництва ведуться вступні наради надзасадничими змінами в низині судівництва, котрі є в зв'язі з наміреною реформою цивільної процедури. Вже в огляду на заведення нової процедури цивільної розширення поступовань устатком, має бути побільшено число судів, а головне судів повітових. При випах судів, вимени при трибуналах I-он інстанції, має бути значно побільшений урядничий персонал. Далше мають бути пороблені заарядження, щоби в судах, в цивільному поступованні, заявлені складані сторонами устно, були також в вважних справах спорних в водповідному скоростію и можливо найдокладніше з уряд протоколованих, що при дотепершніх урядженнях в дотепершніх персональних персональних було просто неможливе. Дятого исту намір поробити потрібні до того адміністраційні заарядження, а вимени утворити в першій лінії при найбільших судах місце делегованих, а вкінці також при провінційальних судах повітових, окремі канцелярії судові, котрі би сповнювали функцію пошуку з протоколованих; коли однак після того, що сказано в горі, буде не тільки йти о се, щоби залоговати прості заняті канцелярій, то мають бути на чолі цих канцелярій судових поставлені, оскільки ко буде можливо, урядники, що мають правне образование. — Ти наради в міністерстві поступили вже о стільки, що намірену організацію можна буде перевести безповолочно, як тільки нова процедура уводиться в життя. Бути може, що копты, яких вимагають ти зміни в поможі, покажуть ся вже в бюджетовій прелімінарі на рік 1896.

— Урядова овація для намістника. В неділю явили ся у намістника г.р. Вадевого дві депутати салінарних заарядів на горняків в Калуса и Стебника під проводом віцепрезидента краєвої дирекції екару и з кількома радниками екарових деревців. В имени депутатів, котрі жертвували намістнику два гарні альбоми, промовив віцепрезидент д-р Коритовський, заявляючи, що водповідно до давного горничого звичаю, після котрого надає ся новим законам имена заслужених мужів, ршили горничі власта охрестити два нові сольні зааряди в Калуса и Стебнику именем „Казимир г.р. Вадеві“. Намістник прийняв дару депутатів в водповіді на промову віцепрезидента, дякуючи за зроблену ему овацію.

— П. Лев Чаплинський, син о. Віктора Чаплинського парха Косова, чортківського повіта, одержав два 16 н. ст. марта на університет в Іасбруці степен доктору медицини.

— Воді ч. н. дирекції руху залізничних державних у Львові одержуємо отсе писмо: На підставі закона правого проху о поміщені слідуючого еспротозана: В ч. 28, з 6/18 лютого с. р. часописа „Діло“ поміщено в „Новинках“ під напвсем: „Отверте писмо до и. директора руху залізничних державних“ зажалені п. д-ра Теофіла Кормоша на несудне побране кару в сумі 4 зр. 80 кр. за записане владоване воза дров, котрий надійшов 9 лютого ввечері и не міг бути 10 го задля неділі, як також 11-го задля руского свята владованих. В тім случаю поступив уряд залізничний цілком правильно, понеже години експедиційні єуть однакові для всіх залізничних державних, а в браку якогоє спеціального розпорядження, яке и. пр. видано для шкіл у всхідній Галичині, уряди залізничні мусять придержуватися засад, перестеріжаної в інших урядах, що тільки римо-кат. свята обходять ся. Відміне управління не той справи не лежать в компетенції ч. н. Дирекції руху і не асть так легко, якби ся на перший вид представити могло, понеже в окрузі тутешній ч. н. Дирекції руху а навіть в одній і тій самій місцевості асть людність обох обрядів, зтім відміне зааряджене не оперте на розпорядженію покліканых до того вищих властей, могло би дати повід до оправданых зажален. Случай через и. Кормоша наведений належить до вишкочих и в уважленню прикрого положення, в якім ся и. Кормош знайшов, поручивши уплатеву кару звернути. — Директор руху *Дейма*.

— З Турчанського пишуть нам: В селі Ботля и Ботелці нижній, тутешного повіта, мусять селяне вваслідок кількатиных неурожаїв випродувати свои грунти. Просимо наших еусвідів Лежків, щоби прихилили до нас а можуть тут легко и дешево накупити грунту. Моргь грунту в загороті платять ся тут 50 до 100 зр., а в верху 10 до 25 зр. Вєй крайній часописані проху о повтореніе того оголошеня. — *Звернувшись громада в Ботли и Ботелці нижній*.

— До відомості Хв. ч. н. дирекції почт. З Золочева пишуть нам, що по тамонних трафіках нема руских карток, а вса их хто зажадає, то кажут, що вышли. Мажь тымь вв тут ще ніколи не було.

— До школы для деревних виробів в Коломиї записало ся було з початком сего року школьного 51 ученик. З них высту-

пало доси 11, такь що тепер ходять до сеш школы 40 ученик. Однак зголошуют ся нові ученики и на другій рік буде их школа мати до 80. Тепер маж школа крмь управителя Калая ще трєх учитель. Однак з розвнкомь школы буде побільшений такж и учительський етат. Правительство маж приступити вв сьмь роц до будови нового власного будинку на поміщеніе школы. Будова буде коштувати 30 до 40 тисяч зр.

— Опіка надь емігрантами. В польській часописі *Pogled wszechpolski*, посвяченій справамь еміграції, читаємо таку замітку: „Справа зорганізованя еміграції в опіку надь емігруючими до Бразиліи находит ся на добрій дорозі, дякую енергійній акції польского торговельно-географічного товариства и товариства св. Рафаела. За их стараньем вывезти сими днями, яко спеціальний делегат, проф. д-р Іос. Семирадскій до Уліне и Гауа, щоби розсудити на місці, якь обходять ся з емігрантами. Мы пересвідчені, що мілія проф. Семирадского понають багато сумнівів и причинити ся до управленя еміграції. Далше приготував ся популярне виданіе в польській и рускій мязіц з радями для емігруючих и брошурка о колонізації в Бразиліи. Вкінці намірає тов. св. Рафаела именувати вв різних місцях мужів довіря, котрі информували би емігрантів о дійствіях положеніях рчей.“ — Тота сама газета одержала інформації, дотикаючі безплатного перевозу емігрантів до Бразиліи, а то до пристаей в Пернамбуко, Багіа, Ріо-Жанейро, Вігорія и Санто. На безплатний перевіз можуть числяти: бездїтній подружжя, не старші надь 45 лїт; супружжя, що мають дїти; вдовы з дїтьми; дїд аба баба з внуками, мжжь котрими повинень бути бодай одиєн спосібний до роботи мужчина. До родин можуть бути причислені брати, сестры и свояки головы родин, також нежонаті, ели не числять выше 45 лїт. Поодинокі особи не можуть користувати ся безплатным перевозом, лише в выимковомь случаю, ели не мають же 45 лїт и вдуть до своих родичів, поселених ся вже в Бразиліи. За мужий жєнщины можуть бути прийняті на безплатний перевіз, ели вдуть до своих мужів, аба в судоводі емибв, з котрых хочь одиєн спосібний до роботи. Незамужий жєнщины допускають ся лише під условієм, що вдуть під опікою родичів аба братів. Спосібными до роботи уважають ся мужчины, покінчивші 18 лїт а не переступивші 45 лїт жєтї. Дотичне свідцтво маж видати начальникь громады и маж в вїмь выказати: назвице и вїк емігруючої родин; степен посвояченя кожного з них до головы родин; свідцтво здоровля; свідцтво, що емігрант єсть рбляникомь; декларацію, до котрой бразилійской провинції наміряють емігранты вїхати; свідцтво моральности и свідцтво, що емігруючий вде до Бразиліи першій разь.

— Самоубійство. В острівських лїсах — якь пише *Kurier Pzemyski* — застрїлєв ся в середу воєк 9 полку пїхоты, що стоить залогою в форг Палковці. Причиною самоубійства мало бути строге поведєнь старших и страх передь карою за якує провину.

— З Косова доносять, що дня 17 н. ст. марта водкрыто на тамонномь жадобскім окопску крадьжь трущів. Захотїть підозрївє, що трущів уживано до кормленя безрогь, бо злочинцї водгнали ноги трущамь и лишали их а прочі макшї части забарали.

— Три нові апткы у Львові. Магістрат мїста Львова намірає оголосити конкурс на отворєньє трєх новых апткь. Збільшеніє числа апткь у Львові було бы дуже пожадане, бо деякі части мїста, якь на пр Лычаков, Стрийске передмісьє, Новий Свїт, Каселівка и т. п. не мають апткь. Передь 50 лїтами було у Львові 10 апткь, тепер асть их 13, хочь число населєня збільшало ся водь того часу майже в трє.

— Заборона курити тютюн. Цсарь Вільгельм выдає розпорядженіє, забороняюче воєкамь курити на улиці „Unter den Linden“, в „Thiergarten“ и на обох еусьднхь улицахь дятого, що тамтудь ходить много офіцерів. Сю заборону выкавала обставина, що дуже часто ті воєки, котрі курили, не салітували такь, якь сего вимагає припис. Загальна заборона курити для цілоу прускою арміи, трєвала до 1866 р. а по укнченію тодішньої воєны скасовано сю заборону. — По добными заборонами може похвалити ся и Львов. Відомо, що екарові власти заборонили сен зими органами екаровон сторожи курити на улиці.

— Підвышеніє цїнь вїзды на державныхь залїзницях. В мотивахь внесеного в суботу дня 16 марта до палаты послбв додатковому кредиту на заимогий додатка для державныхь урядників и учительів, сказано, що часть потрібна на се квоты, а то: 1,450,000 зр. маж бути пократы доходами з підвышеня оплати за білєты на державныхь залїзницях. Якь завітано, вже в грудні м. р. зобовязавь міністерь торговл генеральну дирекцію державныхь залїзниць, щоби выготвила внесеня, що-до підвышеня доходів з білєтов вїзды; отже зь мотивахь жаданыхь тепер кредитів видко, що агадана дирекція вже выготвила внесеня и що они одержали затвердженіє правительства. В 1893 роц выносилась дохд з особового руху 19-29 мільонів зр., отже беручи за основу обчисленя округлу квоту 20 мільонів, мусьло бы вынести підвышеніє 7%, щоби досягло прелїмінаваной квоты 1,450,000 зр. Зь огляду на се, що згадане підвышеніє цїнь вїзды маж вїйти вв жїтє вже воді 1 лївня с. р., то рада залїзнична мусать сю сара-

ву розглянути вже на найближшій своїмь засїданю. Намірь підвышеня залїзничныхь тарифів не нинь повстає. Фінансовый результать подосовон тарифів не покрыває ся збільшенымь рухомь, котрий оправдувавь бы вв заведеніє. Передь заведенієм сен тарифів в 1889 роц выносилась рухь подорожнихь на залїзницях 20-18 мільонів, в 1893 р. 35-33 мільонів осіб; число перїхзаныхь кїлометрів піднесло ся зь 776-36 мільонів на 1458-15 мільонів, мжжь тымь якь дохд зь особового руху підбїв ся зь 15-47 мільонів в 1889 р. лїше на 19-29 мільонів в 1893 роц. Такожь рівномїрна давнїше участь трєхь вагоновыхь клась, представлєна водь того часу значній рбнїцѣ. На пр вв послїднихь поїздахь правосила перша клася 6-13 (в 1889 р. 7-99), друга клася 13-84 (15-3), а третя клася 5-56 (4-49) проценту загального доходу зь руху подорожнихь, мжжь тымь якь вв поїздахь особовыхь выпало на першу класю лїше 1-13 (в 1889 р. 1-86) на другу класю 8-17 (12-84) а на третю класю 61-63 (54-98) процент. Отже вже тепер треба рбнучо орєчї, чи підвышеніє тарифів всіхь трєхь особовыхь клась буде рівномїрне и диференціальне.

— Богатї жєрєла нафты водкрыто вв послїднихь часахь вв Сибїрі, недалеко рїки Амуре и вв забайкальскім окрузі. Для експлоатації тыхь жєрєл завязало ся вже кілька сплєкь.

— Зь „Народном Торговлѣ“. Снмь маємо тєст повїдомити вєч. Духовенство и ч. Братства церковні, що свїтло подорожїло о чотырь зр. на 100 кїлограмів. Мы однакь заперєняли для нашихь водбярєтєлєв, котрі замовлять у нась свїтло до высылкї просто зь фабрики найважїше до 23 н. ст. марта 1895, даву цїну т. в. 78 зр. за Іа, а 72 зр. за Іа водь 100 кїлограмів лєсо фабрика. Хто замовить свїтло по 28 марта будемо зачислєти цїну о 4 зр. вышу. *Дирекція*.

— Добрий вїсти. Кн. Людовик Вїдлїштрєць нововинований генеральний инспекторь воєскь водїхавь ввєра вєчїрнимь послїднимь поїздомь зь Львова до Вїднї. На дворі пращїлє в. Вїдлїштрєца намістникь зь начальниками властей, генералїція и офіцарскїй корпусь. — Угорскїй кардинал єпископ Шляхь жертвував на заснованіє католицкоу гімназію 180,000 зр. а 80,000 зр. на выше жєнське выхуючє заведеніє вв Дебрецїнѣ.

Именованя, перенесєня, конкурсы и пр.

— Именованя. Львовскїй высшїй судь краєвий именувавь судовымь аскултантомь д-ра г.р. Мих. Баворовского. — Адьюнтъ головной касы у Львові Іпол. Пейловскїй именованїй провізоричнымь касїромь сен касы.

Выказь складаныхь жертв.

— На будову руского народного театру приславь о. Балько зь Турнїча на руки о. Вас. Ільницького, по водтрєченю почтеноу оплаты, 5 зр. 64 кр. зобранїй за купоны.

— На „Шкільну Поміч“ у Львові надбєдали на руки нашой адміністрації в.п.: о. Лука Яремкевич зь Подлєб 2 зр. и о. Сєг. Чубатый зь Деревлян 1 зр. Вв томь 1 зр. єсть 83 кр., котрі о. Чубатому звернула ч. н. дирекція залїзниць за сїзєнаніє доставу вина, яко водшкодованьє. Хочь о Чубатый потерїв за-для сего

Волосїний матрацы

по зр. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;

шитї колдры

власного выробу по 3-50, 4, 6, 8, 10 зр. и выше

Юс. ШУСТЕРЬ

Львов, ул. Копєрника ч. 7.
17 25 - 30

Христїянське перше краєве субвенціонованє

ВЬЛОШКОРНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЄ

КОНСТ. ЛЕВАНОВСКОГО

у Львові

ул. Кохановского ч. 34.

Вырабає всякї шкїры зь лїсовь, хїровь, томасовь, барановь, серень, дїковь, оленовь и т. д. лїше зь волосємь, т. в. на футра и зажїмь кнїжкамь на подлїги, способомь англїйскимь, котрий ихь за безпечє водь молвь. — Вышыхь зверята и підшиває шкїры на дївнї. Купує всякї сирї шкїры.

Зь прачины закупленя великон партїи знаменатого кївского булїону зь дичины

сухого, не уступаючого вв добротѣ, смаку и поживности дорогымь булїонамь, можу продати по небувалой до сего часу низькой цїнѣ, — бо за 1 кл. лїше 3-50 зр. Купцямь, що звичайно замовляють 5-кїлову посылку оплатую почту.

Замовленя проху прїсылати на адресу руского купця

64 8-10

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного дво-тижєднївнїкь педагогично-науковий, выходить воді 1 червня 1889 р. у Львові ул. Вірменська ч. 2. Прїдїлати на цїлий рік 3 зр., на півь року 160 зр. на чєртєй року 1 зр.

спїсєненя досыть значну втрату и хочь скоро до-става вина була обезпечєна на 50 зр., то мимо-того по цїлїрїчній перепїсцѣ зь дирекцією до-став о. Чубатый мовь на глумь 83 кр. водшко-дованя.

Телеграмы „Дѣла“

Вѣдєнь 19 марта. Вв підкомїтетѣ для реформы выборчон предложєно статистичай реформы. — Архїєпїгїя Стефанїя выбїрає ся 25 данї. — Архїєпїгїя Стефанїя выбїрає ся 25 данї. — Архїєпїгїя Стефанїя выбїрає ся 25 данї.

Берлінъ 19 марта. Цсарь Вїлгельмь маж намірь выбїти памятковїй медалѣ золотїй вв честь уроднїхь Бїсмарка. Гр. Гербертъ Бїсмаркь маж бути именованїй амбасадоромь вв Петербургѣ на мїсце ген. Вердера.

Бѣлградъ 19 марта. Выборы до скупштинь розписано на день 19 чївтя.

Лондонъ 19 марта. Россїйская флота Сєвєрєдного моря выслана на моря японскїй, щоби евантуально задемонструвати протївъ жаданя Іпану що-до водступленя ханьской територїи.

Надѣсланє. ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

ОБЪЕМЪ и МЕХАНИЗМЪ „Вѣдѣль Копєрнїкѣ“, Львов, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 протївъ головной одаку) поручає у вышнїхь вы-бѣр а по найдемєн-шихь цїнахь: окуляры, цїкєры, альбомы, бїнокль, де-лєкїя, баромєтры, аеромєтры, мїкроскопы, лупы, ком-пасы, райопїлїи, лєнты мїральны, ілїоны, сїбєлї, маномєтры и т. п. Устроєнїя вышнїхь електрїчныхь. Всякї напраны выготавлюють ся найкорше и найдемєнше. — Замовленя зь протївнїхь выготавлюють точно. 41-6

Молочарня Марїи Ганкевич

ул. Сикотуска 31, побѣч почты и Видѣлу краєвого

поручає

Свѣдєнїя, обѣды и вєчєрѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

431 Для прїїзжаючихь gendres-vous. 34-9

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

выдало новый накладь друковъ

І. Друки прачїи:

1. Позовъ вв справахь дробнїхь лїбра по 25 кр.
2. Контрактъ купнї и продажї в. І. лїб. по 40 „
3. „ „ „ „ ІІ. „ „ 40 „
4. „ „ „ „ ІІІ. „ „ 40 „
5. Повномочїє „ „ „ „ ІІІІ. „ „ 40 „
6. Подана о екс- и жнтабуляцію, водрь „ „ „ 40 „
7. Написы до подань о жнтабуляцію л. по 20 „

ІІ. Друки для насъ позичковыхь:

9. Дневникъ касовый лїбра по 40 „
10. Кнїжка довнїкѣв лїбра „ 40 „
11. Кнїжочка для позичаючого 100 прим. 2- „
12. Скрїпкѣ довнїкѣв „ „ 1-20 „
13. Кнїжочка вкладкова (щадї) „ „ 3- „

ІІІ. Друки для крамнїцъ:

13. Кнїжка товаров лїбра по 40 „
14. Кнїжка касова „ „ 40 „

ІV. Друки для Читалєн и насъ позичковыхь:

15. Спїсь членѣв лїбра по 40 „

Кнїжнїкь кльєтєтѣ по зр. 3-50, 16, 17, 28 и 30. — Ваннї довнї по зр. 15 и 16; — насѣдовї по зр. 6 и 7.50

4585 поручає

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля вѣлїзна у Львові площа

Капітулѣ ч. 1 (напротївъ катєдры)

Цїнахь кнїжнїкѣв рбнїхь предметѣв до розпорядимостє

Складъ кавы и чаю

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ

„СІРІОСЪ“

у Львові

ул. Оссолинського ч. 11

Філія улїця 3 мая число 2

поручає:

КАВА найлїпша подешєвлєна

о 10 кр. пѣвь клѣ. 95 кр.

НАЙЛѢПШІЙ ЧАѢ РОССІЙСКІЙ

ханьскїй и славы Лїптона ан-глїйскїй пѣвь клѣ. водь 90 кр.

до 3 зр. 2227 49-2

Ковань чїстїй, кураційний, фляшка водь 1-80 зр. до 5 зр.

ВИНА лїчнїй, Малаїа, Мадєра, Шєррї и Лякрїма Хрїстї

фляшка водь 1-80 до 250 зр.

При закупїтї товарѣв просимо покликуватїсь на нашу часопис.

Передплата на ДВАО и наложителство на изданието на вестника

I.

Відповідно до різnorodних причин — можливий і потрібний різnorodний средства для запобігнення дальшому упадку в селянства. Одним з причинами запобігти можуть тільки реформи існуючих і видача нових законів, другим реформи адміністративної, якими знов тільки приватна ініціатива в змаганні самих інтересованих хліборобів, при помочі правдивих приятелів народу з по-

Написавъ М. Д.

(Дальше.)

Дябло ся все те въ часѣ роздору въ шенандорской парохіи. А причину до роздору дали чисто-приватны, домашній sprawy нового пароха въ Шенандорѣ Вадѣйшѣ члены парохіи, а мѣжь ними интелігентай Русяны, узнали за рѣчь конечно выѣхати ся въ тѣ, такъ сказати-бъ хатній sprawy своего пароха — черезъ те зробиля собѣ азъ него ворога. Вонъ выступивъ противъ тыхъ людей не лаше въ свой газетѣ „Руске Слово“ але и въ церквѣ, просто выганаючи ихъ зъ церкви. А щотѣ люде належали до „сторонѣ [торговельной] компаній“, то вонъ выступивъ и протавъ Народныхъ Торговель.

Що-до Торговель о. Андруховичь головно

Роздробленість т. зв. меншох посѣлостей дойшло у насъ вже до крайности. Уже самъ способъ надѣлу селянъ грунтами по знесеню панщины не бувъ звъ становиска економічного цѣлкомъ водповідный — уже тогды потворено самостійні малі господарства, котрі своїмъ власителямъ не могли дати ані еканстенціи ані способу до господаря. Коли опбля въ 1868 р. знесено вѣсь ограниченія що-до подѣлу земель при наслѣдахъ посѣлостей селянскихъ, а звъ другой стороны знесено вѣсь обмеженія стоны процентовой при позичкахъ, станъ селянина-хлѣбороба ще больше погдризавъ ся. Въ роцѣ 1868 обіймала селяньска посѣлбсть въ Галичинѣ 7,857.119 моргівъ, роздѣленахъ на 793.970 посѣлостей, отже пересѣчно близько 9 моргівъ на одну посѣлбсть, — звъ чого було 439.202 посѣлостей надъ 5—50 моргівъ, а 349.032 посѣлостей низше 5 моргівыхъ, а вѣ томъ ажъ 215.997 посѣлостей низше якъ по 2 моргіа. Въ несповна-жъ 25 лѣтъ пбзнійше, бо въ 1892 р. посѣлбсть рускиальна мала 8,269.376 моргівъ, а посѣлостей було 1,618.422, отже на одну посѣлбсть пересѣчно припадало 5 1/4 моргіа, рахуючи звъ всими неужитками, а 47 моргівъ безъ неужитківъ. [Гл. В. Будяньского

старавъ ся повищати морально и матеріяльно людей зъ интелігенціи, котрі підъ той часъ вели дѣла въ Торговляхъ. Отже щобы знищати людей морально, почавъ вѣнъ ихъ — підъ назвою „павовъ“ — представляти въ свойй газетѣ якъ „злородѣвъ“ и т. п. Щобы підвищати шенандореску Торговлю, вѣнъ на свою руку заложивъ нову, а хто въ парохіянъ ходивъ до старов, протавъ того вѣнъ уживавъ всякого тероризму въ церквѣ. Потѣмъ, щобы успішнѣйше повести своє дѣло, вѣнъ звязавъ ся зъ однимъ изъ своихъ сторонниківъ въ Газельтонѣ, де такожъ була Торговля, и постаравъ ся о підписи акціонервѣ, що они годять ся, абы Торговлю сю замкнути. Торговль, будучи въ одной силѣ, після права мала покрити довгъ, якй тажила на газельтонской Торговли. Щобы се обійти, компанія мусѣла розвязати ся, а кожда Торговля приняла нову фірму и новый зарядъ. Тимъ чиномъ уникнено выплаты довгѣвъ компаніямъ за Торговлю газельтонскую. Та на тѣмъ не конецъ. О. Андруховичъ повѣвъ далшу боротьбу противъ Торговель въ тѣмъ напрямѣ, щобы акціонеры шенандорески и иншихъ Торговель вѣдбывали свои грошѣ. И справдѣ, многі послухали и почали у всѣхъ Торговляхъ допominатисъ звороту грошей. Силати акціонерамъ грошѣ наразѣ — було трудно, бо склепы тутъ ведуть цѣлый интересъ зъ сторонами на кредитъ. Партія бере черезъ цѣлый місяць въ склепы вѣсьо потрібне до жати и одату на кинжухъ. а коли приде місячня выплата, тогдъ має платити. Розумѣе ся, що майже кожда сторона не сплатує всего, кѣлько набрала, а звычайно лишає ся недоплата, особливо въ порѣ, коли робота не йде добре. По роцѣ зъ тыхъ місячныхъ недоплатъ лишає ся на кинжухахъ знач-

Знають и чують то вже всь вь краю, що такъ дальше йти не може, що потреба заповнити дальшому дробною грунтоувъ и задовоженю селячю, бо внаше за недовгий часъ мусувъ наступити цѣлковатый упадокъ господарчі селянства, тои головномъ подвалени вь державѣ, — але, правду сказати, не найдено не успѣшного средства на заруду тому лиху.

Вчорашнє засідання палати послів тривало сьмь годинъ, а предметомъ дискусіа були катастрофы въ копальняхъ. Пбдъ вражньемъ послдньох катастрофы, котра лучшая мавушови суботи въ копальняхъ арх. Альбрехта въ рєвирь остравско-карвиньськомъ и позбавила житя 50 робитникь, прочунали ся комісія горничя, установленя въ осєня мнвушови року по великій катастрофь въ закопахъ тр. Лорша, и выступила зъ нагляднымъ внесе-

на сума. Отже коли в Шенандорському склепі люди почали громадно вибирати гроші, то на скільки було готівки під рукою і в банк, виплачено, але вповні заспокоєні вистежувати було годі, бо компаніям за товари треба було платити готівкою. Щоб забезпечити акціонерів, заряд Шенандорської Торговлі поповідав їм векселі, так звані „ноти“, думаючи, що тим способом они перестануть нахирати на виплату. Тимчасом они — з поради о. Андруховича — на підставі тих „нот“ підзвали управу Торговлі — а такій позові рівнявся замкнено склепу. Щоб сему запобігти, зійшла ся та часть акціонерів, котрі не належали до сторонників о. Андруховича, и урядили — водипродати склеп одному з них, а зробити се дорогою публичной ліцитації. Такъ и зроблено. Розумили ся ті, що Торговлю позивали и довели акціонерів до того кроку, стратили свои гроші, а инші добыли скляту. Таке стало ся з Торговлею в Шенандорі. Другі Торговлі, що були подальше від Шенандору, остались незмінені до сего часу. И такъ: в Оліфанті єсть управителем склепу Юрко Хіляк, — Джерменці продали добровольно цілий склад управителю свого склепу, доставши звороті цілий своих уділів, — в Пілмоузі склеп стоить під управою Шканяка, — в Шамоках мають склеп Мурдза и Федько, — на Ексцельсіорі Іванъ Глова. В Шенандорі водкупив склеп Юрко Вретьак, а з того склепу, що заложив був против давного о. Андруховича, не лишило ся навіть сліду.

Щобы розлучити ся зъ о. Андруховичемъ, люде не лише зъ Шевандору але и зъ другихъ мѣсцевостей выслали до Львова до митрополита просьбу, щобы припоручивъ о. Волян-

у Дивьей:
на правый рука . . . 18 пр. на левый рука . . . 8 пр.
на черную рука . . . 4 пр. на белый . . . 1 пр. 35 пр.
Резавки, Администрация и Экспедиция пош. с. 24.
ул. Вазорис. — Рукописи извещения о ливне на поперечке
востершения. — Рескрипция неопубликованый воевод морта.
Неоднородно число конюше 8 пр. в. в.
Огоселенно принимали ся по данте 6 пр. вода оконо
сорских извещательная а вь рублин. Наблюдение по 20 пр. в. а
Белый чистый ся по 10 пр. вода отпущена.

ишемъ передъ повну палату. Комісія горнична
мала вже вѣдъ давна готовъ внесеня, але
предложила нѣ що-ино зъ обавы, абы посоль
Пенерсторферъ не выпередивъ вн.

Презесь комісії пос. Деймъ заповѣвъ въ имени комісії наглядѣй внесена що-до катастрофъ въ копальняхъ. — По короткій дискусіи ухвалено наглядѣйсть тыхъ внесенъ.

Референтъ пос. Бернрайтеръ въ яме
яи комісія поставивъ внесенія: 1) Установляе
ся посады инспекторъвъ горнячыхъ; 2) міні-
стеръ рѣшница мая выслати спеціальную ко-
місію на мѣце катастрофъ для розслѣдженія
вѣдностей въ моравско-шлескомъ ревірѣ угле-
копномъ; 3) взымае ся правительство, чтобы
супротивъ великихъ небезпечностей, які сполу-
ченіъ зъ роботами въ ковальняхъ, предложило
новелою о спеціальныхъ постановвахъ карныхъ
п средствахъ охоронныхъ.

Пос. Беря райтеръ мотивувавъ повышши
внесены, домагуюча ся мѣжъ иншимъ установ
леня посадъ горничныхъ инспекторвъ, котрі
бы допомогли до змѣны невбродныхъ водоно
сницъ горничныхъ а зарадили новымъ нещаст
нымъ пригодамъ.

Пос. Пернерсторферъ выголосивъ довшу промову, въ котрой остро накинувъ ся на капиталистичный версты. Назвавъ Австрію нещастнымъ краємъ, въ котромъ ажъ тогдѣ можна о чомсь гуманнѣмъ говорити, если дучать ся страшна катастрофа. Головною перешкоюю за-для котрой нічого не робить ся у насъ для робѣтниківъ, именно горнячихъ, есть міністерство рѣльництва. Нашъ міністеръ рѣльництва, одягнень въ плащъ побожничества, есть фаховитѣль въ справахъ релігій, але коли розходитъ ся о добро люду, тогдѣ засады христіанскій идуть въ лѣсъ, а верхъ бере духъ бестіялізму. Парламентъ стоить байдужно супротивъ смертисотокъ пролѣтарієвъ. Що-до внесенє комисією то бѣднѣмъ годить ся на нихъ але до спеціальной комисіи, высланон для розслѣду водноснѣвъ, повиннй войти такожъ послы, вызначенъ комисією горнячико. Справозданьє тои спеціальной комисіи повинно бути предложено падаѣтъ найдалѣше до двоухъ мѣсяцѣвъ. Катастрофа въ Карвинѣ дучила ся въ наслѣдокъ злого розмѣщеня лямпъ, а вина того паде на урядниківъ копальнѣ, тожъ въ постановлахъ карныхъ треба бы не поминуть тои обставины.

Дальше указавъ бесѣдникъ на вышесказан-
робѣтниковъ горничныхъ зѣ стороны властате-
лѣвъ копаень. Если бы тѣ властители сами

статья из газетового а в рубрике „Надобелане“ по 20 кр. в
Неделям читать а по 19 кр. поже отпущена

Тутешний епископъ — то не тая повага
старого краю, передь котрою хлять ся цѣль
духовенство, не кажучи вже о простолуднѣ.
Тутъ пивае: тутъ епископъ не має у духо-

ВОЛОДИСЛА ГОНЕТЬ
въ Корчинѣ

поручає медальонъ засаду въ дан-
ченъ на ерзавой выставѣ у Львовѣ
свои вырѣбы чисто лѣняны въ най-
дѣшій якости, а то:
Полотна дуже тревалѣ въ ве-
ликомъ выборѣ водѣ грубыхъ до
найтоншихъ вебъ на сорочки, про-
стирада не шати всякою ширины,
подштань и т. д.
Рубашки, вебови и грубий
аусточки, дилы, обрусъ и се-
рветы полотняны, побѣдены и т.
и.и. вырѣбы по дуже низькихъ
цѣнахъ.
Адреса лѣня: ВОЛОДИСЛАВЪ
ГОНЕТЬ въ Корчинѣ, пошта въ
мѣстѣ.
Цѣнники и пробки 86 4-31
Цѣнники и пробки жадно и франко.
За доброту вырѣбы ручать ся,
а що не сподобася въ дѣлѣныя ся
або звертає ся належитѣсть.

ПЕРШЕ
артистично-слюсарске
ЗАВЕДЕНЬЕ
Кароля Брунарского
у Львовѣ
улиця Слонечна ч. 30.

поручає
всякѣ вырѣбы входящѣ въ обсягъ
слюсарства, якъ: будованѣ о-
куты, конструкціи вырѣбы и
лѣны, особливо дотыкаючи сло-
сарства артистичного, имен-
но: балюкы, брамы, штахеты, ган-
ки, рѣшткы и т. и.
по можливо найнижшихъ цѣ-
нахъ. 81 4-26

МАСА
Воскова
до запусканя помостѣвъ
ФР. ШУБУТА

загально признана яко найлѣп-
ша и вѣтривалѣйша
поручає
ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ
Риннокъ ч. 45.
у Львовѣ
такожъ можна купити у всѣхъ
торговляхъ. 77 3-16

Волосный матрацы
по зр. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;
шитѣ колдры
власного вырѣбу по 3-50, 4,
6, 8, 10 зр. и выше
поручає
ЮС. ШУСТЕРЪ
Львовѣ, ул. Коперника ч. 7.
17 26-30

Капелюхи и цилиндры
въ великомъ выборѣ власного вы-
рѣбу и зъ фабрики Гавина и Писево
у Вѣдны, якъ такожъ, правдивѣ ан-
галейскѣ
поручає:
Антонъ Кафка
(перше А. КОМЕЛЮКЕВЪ)
фабрика капелюховъ и цилиндрѣвъ
Львовѣ, Риннокъ ч. 29, ул. Театральна 12
(Переходна каменница Андриѣлого).
(Импреса, Львовѣ.) 94 2-3

ТОВАРЪ НАЙЛѢПШІЙ.
цѣны найнижшій.
Цукоръ пайлѣтшій 1 клг. 30 кр.
Кавы дуже добры водѣ 1 1/2 до 2 1/2
за 1 клг.
Чай власной зѣбры, ароматичный,
добре вѣтвляющій за повъ клг.
2 зр. 2 30, 3, 3 30, 4, 4 30.
Окружи чайны, вырѣбы зъ найлѣп-
шихъ чаевъ по 1 30 и 1 50 за
1/2 клг.
Повила и сѣвѣны боснійскѣ.
Мука пѣштейскѣ, смадець, солоинна
Гуль Имайкѣ, Куба, Индийскѣ.
Аракъ бѣлый де Гюа, Мандаринъ.
Горѣвки, лѣкеры, росолы
Калифорны, компоты и конфѣтуры
поручає
НОВОУТВОРЕНА ТОРГОВЛЯ КОРЕННА
подо фирмою
Володиславъ Бажантъ
93 Львовѣ, Галицна 3. 1-4

Бѣла мосяжна и дротъ по 1 10
зр. англійскѣ мосяжна цѣна по
1 30 зр. за 1 клг.
4595 поручає
ПЕТРО АШОНСТОВСКИЙ
торговля сѣвѣны у Львовѣ площа
Капитульнѣ ч. 1 (напротивъ катедрѣ)
Цѣнники илустраций робѣхъ
предметѣвъ до розпорядимости

ПОДЯКА.

Пѣдписанный комитетъ парохіальный въ Ходачковѣ
великомъ почуває ся до милого обовязку зложити при-
людну подяку п. Томасевичеву Стефанови, артистови-
малареву, котрый малювавъ нашу церковь и всѣ образы
до иконостаса и бѣчныхъ престоловъ ко повному нашому
удоволѣню якъ найсовѣтѣйше и найстаранѣйше и то
за дуже умѣрену цѣну. Тожъ зъ чистою совѣстію мо-
жемо поручити п. Томасевича яко чесного и таланови-
того артиста маларя кождому комитетови и Всѣ. Отцамъ
духовнымъ тымъ бѣльше, що п. Томасевичъ якъ при
згодѣ, такъ и по згодѣ, не ставляє цѣняхъ неоправда-
ныхъ вимогъ та умовъ якъ найсовѣтѣйше придер-
жує ся.

Водѣ греко-кат. комитету парохіального въ Ходач-
ковѣ великомъ. Дня 24 вересня 1894.

О. Іоанъ Колянковскій, греко-кат. парохъ. 98
Іосифъ Петрикевичъ, Стефанъ Круль водѣ комитету.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. и. управ. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купув и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ денномъ найточѣйшомъ не вчисляючи
цѣняхъ провизіи.

Яко добру и певну лѣкацію поручає

- 4 1/2% листы ипотечный
- 5% листы ипотечный преміованый
- 5% листы безъ премій
- 4 1/2% листы товариства кредитного земного
- 4 1/2% Банку краєвого
- 4 1/2% позичку краєву галицку
- 4 1/2% позичку провінаційну галицку
- 5% " " " " " " " "
- 5% " " " " " " " "
- 4 1/2% " " " " " " " "
- 4 1/2% " " " " " " " "
- 4% угорскій облигаціи индѣмнізаційны

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все
купув и продає
по найкористѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає водѣ
П. Т. купуючѣхъ всѣхъ вырѣбовъ и въ платити
мѣсечны паперы цѣны, такожъ запашкѣ купоны за
готовку, безъ инакого водчисленія, а замѣсечей лѣтъ за
водчисленіемъ справедливымъ монѣтъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшла купоны, доставляє новы
аркушѣ купоновъ, за зворотомъ монѣтъ, котры самы поносятъ

Водѣ давна зѣвѣстный зъ своей доброты и за-
паху правдивый
РОССІЙСКИЙ ЧАЙ
въ торговлѣ
В. АДАМОВИЧА
въ БРОДАХЪ
фунтъ дуже доброго . . . зр. 1 40
фунтъ лѣкѣйшого орап. омакован. зр. 2 50
фунтъ "Имперіалъ" цѣсарскѣ . . зр. 3 50
фунтъ вырѣбокъ зъ найлѣпш. чаевъ зр. 1 20
кава "Сиріусъ" франко 5 кильо . . зр. 9 50

Перша австрійско-шлеска
ТОРГОВЛЯ НАСѢННА
Альфреда Рассля

въ ОПАВѢ

заснована 1857 року

поручає

Насѣны травъ на мукѣ и на пашу, насѣвны паш-
ныхъ буряковъ, оригинальны Французскѣ люцерны,
всѣ насѣны конюшинны, насѣвны господарскѣ и лѣ-
сны подо гарантію правдивости, чистоты и силы
кольчѣны. 437 25-40
На жаданье цѣнники даромъ и франко

НА СВАТА ВОСКРЕСЕНЯ ХРИСТОВОГО
ТОРГОВЛЯ

МИХАЙЛА ДЫМЕТА у Львовѣ

поручає

Евангелія въ розличныхъ прехорошихъ оковахъ водѣ 70 зр.
до 120 зр. Плащаницы на полотнѣ водѣ 15 до 42 зр., на шов-
ковой матеріи водѣ 45 до 120 зр. Фелоны, дѣлматыки, Сти-
хари, Хоругвы, Фаны, Артосы, Хлѣбцы, Хресты всякого
рода, Патеріцы, Чашы, Дарохранительницы, Кадильницы, Шаука,
Лѣхтары, Олтаріки до процесій, словомъ: всѣ до украшенія
церквей погрюны рѣчи, и примѣчає, що водѣ 15 н. ст. марта
до 30 н. ст. цѣвѣня 1500 р. буде давати при всѣхъ закушакъ за
готовы грошъ 5% рабату водѣ цѣны въ цѣнники поставленыхъ.
Цѣнники высылають ся на жаданье франко. 85 2-6

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного дво-
тыжневникъ педагогично-научный, выходять
водѣ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вормеиска
ч. 2, Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ
року 160 кр. на четверть року 1 зр.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовского университета

поручає 366 22-2

свое переплетниче и галантийне заведение

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Подоймає ся всякихъ робѣхъ, особливо переплету: Служебни-
ковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Библіотечныхъ книгъ, Альбу-
мовъ, Матъ, Дилѣмондъ и т. и. по умѣренныхъ цѣнахъ.

„Купуй въ порядной торговлѣ, але не въ тандитѣ!“

говорить стара пословица.

Сю пословицу можна дуже добре примѣнити до мого
сказу, бо лишь такъ великій интересъ, якъ мой, за-дѣла закупна
готовкою великихъ скѣлокъ товаровъ и за-дѣла нищихъ кор-
тей, може дати великій опустъ, котры мусѣть выйти въ хосѣнь
купуючого.

Привадишь водѣ для частныхъ особъ даромъ и оплатно.
Обмѣстѣ книжки зъ водрями, аякъ ще нѣхто не видавъ,
для кравѣвъ безъ оплаты.

МАТЕРІИ НА ОДЯГИ

перувѣнъ и доскипѣ для Всѣ. духовенства, матеріи послѣ при-
пису на униформы ц. к. урядниковъ, а такожъ ветеранѣвъ, сто-
рожи огневой, гимнастикѣвъ и службѣ. Сукна на бѣлярды и сто-
лики до картъ, покрыты новозѣвъ.

Наибольшій складъ старійскыхъ, карантійскыхъ, тироль-
скихъ и и.и. орачичъ на одяги мужескѣй и дамскѣй по оригиналь-
ныхъ фабричныхъ цѣнахъ въ такомъ великомъ выборѣ, якого
не зможе доставити и 20-кратно кон-уренція.

Наибольшій выборъ лише добрыхъ тревалыхъ хустокъ жѣ-
ночичъ въ наймодѣйшихъ краскахъ, матеріи до правя, пледы
до подорожи водѣ 4 14 зр.,

водѣ такъ кравѣцкѣ додатки (якъ подшѣвка до рукавѣвъ,
такожъ узанки, голки, нитки и т. д.)

Вартый солідный, сильный, чисто вонный матеріи а не
дешевы шматы, котры вартѣ хибѣ валаты за роботу, поручає

Joh. Stikarofsky

въ Бернѣ (сей австрійскій Менчестеръ)

Наибольша фабрика и складъ сукна вѣрности 1/2 міліона зр.

Розсылаєсь лишь за послѣплатою!

Пересторога! Агенты и полатники продають звываино подѣ
маркою „Stikarofsky'sche Ware“ свои лѣны товары. Щобы не
допустити до ввозженія въ блудъ Ва. Консументѣвъ, оповѣщую,
що такимъ людямъ не продаю подѣ нѣякимъ услѣвѣмъ своихъ
товарѣвъ. 62 5-10

Старѣ

Одинъ удѣль 5 зр. и 50 кр. вписове.

ФЕЛОНЫ

40% чистого зыску для
ВДОВЪ И СИРОТЪ
по свѣщенікахъ
всѣхъ трехъ Епархій.

Поручає ся
ТОВАРИСТВО
для вырѣбу и торговлѣ
РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
въ
САМБОРѢ.

282 29-52

Сплата ратами дѣлускає ся.

Вырѣбомъ ризъ занимають ся
ВДОВЫ И СИРОТЫ
по свѣщенікахъ

до направи

Найдешевше жерело закупна

КИЛИМОВЪ, ПОРТІЕРЪ И ЗАНАВѢСЪ

Для пп. офицѣровъ и урядниковъ ц. к. арміи и
ц. к. жандармеріи, такожъ для пп. властителей бѣль-
шихъ посѣлостей, священниковъ, учителей, пп. уряд-
никовъ державныхъ, частныхъ, лѣсовыхъ и доменъ
подаємо можнѣсть закупна

на часткову сплату.

Надѣшли свѣжѣ транспорты килимовъ салюновыхъ, церковныхъ и передѣ
престолы, на стѣны, для бѣльныхъ комнатъ, передныхъ комнатъ и дитинныхъ,
килимѣвъ передѣ и надѣ лѣжка, негліжѣвъ, ходниковъ, лінодеумъ, занавѣсъ,
портіеръ и занавѣсъ зъ кружева, покрывалъ на лѣжка и столы, якъ такожъ плю-
шевыхъ покрывалъ, намѣтокъ на отоманки, коцѣвъ, кодеръ и коцѣвъ до по-
дорожѣ.

Особый водѣвъ для дамской и дитячей конфѣкціи, костюмовъ, негліжѣвъ,
парасольковъ и парасольвъ, дамскихъ капелюховъ, бѣла мужеского, дамского и
дитячого, кружева, стяжокъ, аксамитѣвъ и шовковыхъ товарѣвъ.

Зарядъ вѣденского магазину

AU LOUVRE

4895 2-2 у Львовѣ, площа Капитульнѣ ч. 3.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисѣ на нашу часописѣ.

Рада державна.

Вчерашнє засіданнє палати послівъ зачало ся відповіддю міністра судбництва Шенборна на інтерпеляцію Шаманка въ справѣ розсѣдженя стану здоровля увязнено въ Цильнѣ молодежи омаданинства. Міністеръ сконстатувавъ, що ані одинъ зъ наведенихъ закидівъ не відповідає фактичнимъ фактамъ. Лікаръ повѣтовий въ Цильнѣ видавъ опінію, після котрої станъ здоровля увязненихъ вдовольнює. Міністеръ мусить висказати жалю, що подобні неумотивовані закиди витягають ся передъ публичне форумъ, але заразомъ надѣ ся, що інтерпелянти успокоять ті круги населеня, зъ котрими безпосередно стикають ся.

Пос. Шаманекъ запитавъ, що зб слівъ міністра выходило бы, немовъ бы увязнені въ Цильнѣ була справдішнми санаторіємъ, однакъ фактично перенести фактамъ, якій міністеръ навівъ. Недавно померъ увязнений Кула на туберкулы, а инші омаданинств, вийшовши зъ увязницъ, збожевѣли. [Президентъ Хлюмецький перебивавъ бесѣдниковъ, звертаючи его увагу, що обговорюване самою справою може наступити ажъ тогдѣ, коли палата згодить ся на отвореннє дискусіи. — Гамбръ міжъ молодю чеськими послами. Пос. Соколь кличе: „Намъ вѣколи не вольно говорити правди!“ Пос. Бжезавский: „Се урядові брехвѣ!“ — Президентъ удѣляє обомъ тымъ посламъ нагану.] Пос. Шаманекъ поставивъ внесенє, щобъ надъ відповіддю міністра отворити дискусію. — Палата більшістю відкинула се внесенє.

Пос. Брзорадъ запитавъ, чи не зволить скликати засіданнє комісії, аби порішено, на скільки потрѣбно єсть дальша тайністьъ нарядъ підкомітету комісії, скоро оголошено въ газетахъ проєктъ реформи виборчон. — Презесъ комісії пос. Відманъ відповівъ, що готовъ скликати засіданнє и подати ту квестію підъ рѣшеннє.

Присутчено до дальшої дискусіи надъ реформою податковою.

Пос. Шайхеръ порушавъ квестію виборчон до комісії для податку заробкового и домагавъ ся охорони дробнихъ промысловцѣвъ. — Міністеръ Плевнеръ відповівъ піднесеній підчасъ дискусіи завады противъ палатъ торговельныхъ, заявляючи, що въ палатахъ торговельныхъ совѣстно наглядає ся интересѣ дробныхъ купцѣвъ и промысловцѣвъ. Що до права виборчонгъ вѣднѣвъ клявъ заробковихъ, то після гадки міністра, потрібні єсть посередній вибори черезъ делегатівъ виборчонхъ, але треба уважати, щобъ при тѣмъ уживаво лишъ урядовыхъ картъ голосована.

На внесенє пос. Ключкогго замѣнено дискусію 100 голосами противъ 6. Пос. Гессманъ: Тажъ въ сали єсть взагалѣ лишъ 93 послівъ прасутныхъ! Президентъ Хлюмецький обстававъ при своїмъ обчисленю. Пос. Гессманъ: Нема комплету до уквалы! Президентъ вызвавъ Гессмана до порядку. — Пос. Гессманъ: Сегарна президія! (Голосъ:

мѣстахъ, вѣднѣ була и высша школа — Кітѣска Академія. Щобъ зрозумѣти, на скільки самъ народъ [якъ уже сказано: безъ высшон своєй верствы, котра приняла польску культуру] стрѣмѣвъ до просвѣты, — досить згадати, що всѣ ті школы повстали виключно зъ иніціативы самою сусѣбности. Ремесничъ цехи и купецкія корпораціи заводили товариства, що називали ся братствами и групували ся коло церковъ и монастерѣвъ. Ті то братства и удержували на свои невеликія средства не лишъ всѣ середній школы, але и Кітѣску Академію. Завдяки грошамъ мѣщанъ и монаховъ, українскій люде доставали въ тѣхъ школахъ образованє, котре ставило ихъ на рѣвнѣ зъ просвѣченными людьми Західнои Европы, и вихованцѣ Академіи такъ само легко умѣли высказуватися по латиньскы, якъ бы и на своїй рідній мовѣ.

Въ цѣлѣмъ краю бувъ живий рухъ просвѣтний, а друкарнѣ въ Заблудовѣ, Вильнѣ, Острожѣ, Львовѣ, Луцку, Черниговѣ, Кієвѣ и т. д., печатали, кромѣ богослужебныхъ книгъ и законѣвъ, множество полемично-богословскихъ трактатѣвъ, перекладѣвъ деякихъ західнои европейскихъ творѣвъ и т. п. Литература була тутъ фактично сусѣбною потребою и сусѣбною салю. Въ вѣднѣ лѣтъ по смерті Богдана Хмельницкогго — при пробѣ нового зближеня зъ Польщею — въ одній тогдѣ договорю Гадяцкого було застережено заложеннє на Украинѣ двохъ университетѣвъ, кѣлькохъ середнихъ школъ, безусловна свобода печатати и школьной науки...

(Дальше буде).

Прочъ зъ намъ!) Гессманъ: Кто кличе, прочъ зъ намъ? Пос. Полякъ: То я кликаю! — Въ сали гамбръ.

Въ справѣ емігранціи нашихъ селянъ до Бразиліи.

Паше Любомиръ Гутовичъ.

I.

(Докладъ).

Обязанность нашъ людскій и народный на кааує намъ заопѣкувати ся емігруючими — и коли не удасть ся намъ ихъ въбратити въдъ еміграціи, то подати имъ ширю рады и указки, якъ мають поступати въ дорожѣ особливо щобъ ихъ въ Удинѣ и Генуѣ не ошукували агенти, що мають казати въ Рио-Жанейро, коли будуть ихъ пытати въ головѣмъ урядѣ еміграціи „Inspectoria Geral das Terras e Colonisacao“: куда хотѣть ати: чи до плантаціи на роботы, чи на колоніи [грунты] и въ котру провинцію — бо провинцій єсть 20, а зъ тыхъ 17 повнѣчныхъ зъ горячимъ тропікальнымъ кліматомъ. Належить дати имъ раду, щобъ тутъ продавали свої кавалокъ землі лишъ своимъ людямъ и не за безцѣвъ, бо тамъ грошѣ дуже здадутъ ся, а селянинъ часто гадуючи, що йде до „раю земского“, має тую певнѣсть, що тамъ грошей не треба. Потѣмъ повинні мы всѣхъ нашихъ селянъ справляти въ одно мѣсце, найлѣпше надъ горѣшній Y-guasso въ провинціи Парана, де єсть Поляки. Мѣсця тамъ буде доволѣ для однихъ и другихъ. Зъ часомъ могли бы Поляки в Русины трамваючи ся разомъ и живучи въ згодѣ, мати рѣшачій голосъ въ цѣлой провинціи черезъ соймъ краєвий [гл. Семирадского „За моргѣ“ стор. 50] и Гемпеля [Polacy w Brazylji“]; се не вѣ тяжко, сли бы лишъ Поляки не захотѣли и тамъ вынародовляти Русинѣвъ. По моѣй думцѣ польскій хлопъ погодить ся зъ русинами, а тамъ [якъ каже проф. Семирадскій] не буде квестіи „лѣсовъ и пасовищъ“ міжъ двѣдичемъ Полякомъ а хлопомъ-Русиномъ. Одинъ Мауэръ зъ надъ Y guasso казавъ: „Для панѣвъ ту мѣсця нема; ту для хлопѣвъ земля“. И мавъ рацію, — каже А. Гемпель, — бо господарство больше, оперте на наймѣ, тамъ, въ вынѣшнихъ услѣбяхъ, де кождый може робити, маючи доволѣ землі [1 чоловікъ на 1 км.] в абсолютно неможливе. Якійсь пан Кіcki зъ Варшавы прибувъ до Параны зъ капиталомъ и пробувавъ забавити ся въ „obywatela“, наймаючи „хамѣвъ“ до роботы, — однакъ мусѣвъ дати спокѣй, бо тамъ треба хлопа страшенно дорого оплачувати.

Въ той цѣли повинні мы постарати ся о якійсь конкретній вѣдомости о услѣбяхъ колонізаціи Бразиліи, о природѣ того краю и т. д., щобъ могли водѣтѣкъ поучити народъ о потребѣхъ, въ якихъ знайдуть ся емігранты, а такожъ успѣшно противѣдлати агентамъ, маючи реальній даніи о тамошнихъ услѣбяхъ.

Щобъ дати початокъ до дискусіи надъ тою важкою справою, подаю на-бѣрѣ коротко де що про Бразилію, а при концѣ подамъ „12 заповѣдей для селянъ емігруючихъ до Бразиліи“, котрѣ для ратованя вдухнѣ [сказавши словами Дагасиньского] „на zlamanie karku“, выдало польске Towarzystwo handlowo geograficzne у Львовѣ.*)

Говорачи про Бразилію, належить уважити особливо полудневу єя часть, а то зъ двохъ причинъ. По перше тому, що — якъ каже кс. З. Хелмацкій [а потверджує се и проф. Семирадскій и инші]: „О рациональній и зб стороны уряду бразиліанского честной колонізаціи може бути мова лишъ въ полудневыхъ провинціяхъ Бразиліи“. По друге тому, що тамъ єсть значне число Поляковъ, а такожъ в трохи Русинѣвъ.

Рускій колоніи въ повнѣчній Америкѣ для насъ уже досить знави. Тамъ Русины-роботники, по мѣстахъ, досить добре организовані: мають товариства, церкви, священникѣвъ, газеты и т. д. Тимчасомъ мало хто у насъ знає,

*) Поляки, научені жертвами, якій потерѣли массы емігрантовъ зъ Конгрессовки въ pp. 1890—91, що выбрались були до Бразиліи безъ всякой порады, поученя и опѣки вѣдѣлѣнціи, котра сама тогдѣ не мала понятя о Бразиліи, — заняли ся водѣтѣкъ тою справою досить поважно. Кромѣ полявы згаданныхъ уже дѣлъ о Бразиліи и о емігрантахъ, завязує ся теперь [головно за иніціативою посла д-ра Г. Вальовенского, дѣдича и універ. доцента] філія тов. св. Рафаила, котрого президентомъ у Віднѣ є кн. Шварценбергъ, а котро має задачу: опѣкуватѣ ся емігрантами Polskie Towarzystwo handlowo-geograficzne, котрого органомъ є часисны Przeglad Wszepolski, рѣвно-жъ опѣкує ся емігрантами и удержує звязъ міжъ колоніями а краємъ. Сими днями выслано проф. Семирадского до Генуѣ въ цѣли опѣки надъ емігруючими, а якъ доносить Przeglad Wszepolski, єсть намѣръ выдати популярну брошуру [въ языкахъ польскѣмъ и русѣмъ], трактуочу предметово справу еміграціи бразиліанской.

що и въ полудневѣй Америкѣ в Русины, толь-ко не роботники мѣккі, але хлопы рѣшлivi, оспѣлѣ „на грунтѣ“ [гл. Przeglad emigracyjny зъ 1893 р. стор. 239; даты подавъ проф. Семирадскій]

Значна партія „штундистѣвъ“ — пару тысячъ душъ — уже передъ десяти лѣтами оспѣла въ Аргентинѣ [що граничить зъ Параною] въ провинціи Санта Фе и Корриентесъ. Мѣжъ тѣми штундистами було трохи Украинцѣвъ, прочіи Нѣмцѣ.

Въ полудневѣй Бразиліи в такожъ пару тысячъ Русинѣвъ галицкихъ и Словаковъ, але они поодинокы розсѣнені середъ Поляковъ и Нѣмцѣвъ въ провинціяхъ Парана и Санта Катарина. Взагалѣ Русинѣвъ можна знати всюды, де є мазуры галицкія, але въ дуже незначномъ числѣ. Найболѣе ще — кѣлькавацѣ русскихъ родинѣвъ вкупѣ — мешкає на колѣсѣи Санта Барбара надъ рѣкою I-guasso, на правѣмъ боцѣ горѣшного бѣгу рѣки, и въ околицѣ мѣста Куритибы, столицѣ краю. Больша часть ихъ прайшла сюды зъ-пѣдъ Золочевы. Осъ що паше про нихъ проф. Семирадскій [„За моргѣ“ стор. 69]:

„Зъ Галичинѣмъ стрѣтивъ я въ колоніи св. Варвары кѣлька родинѣвъ русскихъ зъ-пѣдъ Золочевы. Мѣжъ ними затинѣвъ я прѣзвище плечистого хлѣба Наливайка, зъ любоєстію погладаючи на такъ пожаданій въ краю „лѣсовъ и пасовищъ“. [А въ Паранѣ „лѣсовѣ и пасовищѣ“ досить, коли зважити, що Парана, одна зъ меншихъ провинцій Бразиліи, такъ велика, якъ три четвертины Австро-угорской монархіи, зъ чего припадає 200,000 км. на высокорѣвню покриту „лѣсами и пасовищами“, а людей числитъ Парана лишъ 315,000 душъ.] Коли я ихъ привѣтавъ русскимъ „Слава Иисусу Христу“, они привѣтвали до себе зъ першого зачудованя [що чуютъ въ водѣчныхъ пралѣсахъ американьскихъ вѣдѣ „пана“ свое родне слово!] засыпали мене пытаньями о своихъ знакомыхъ и своякахъ, що въ Галичинѣ лишили ся“

Годялось бы, чтобы имъ „Просвѣта“ послала книжочку а може и деякія газетки, най бы руска книжка йшла и надъ „I-квасъ“, щобъ єя нашѣ Наливайки читала зъ тѣмъ пальмѣмъ и цинамонѣвъ въ недѣлю, коли водпочивають по тяжкомъ корчунку лѣсовѣ, згадуючи все таки зъ туюю про свой рідный край, хочъ вѣтъ неразъ не щадивъ для нихъ и голоду и холоду, поминючи може яку дѣтину, що по дорожѣ [черезъ змѣну клімату] померла. А корчунку лѣсовѣ — праця дуже тяжка, wymagaє великой вытравѣлости. Спосѣбъ корчованя зовсѣмъ иншіи якъ у насъ, такъ само и початкова [чотари першй рока] управа грунту на зрубъ, де вѣтъ заводить господарство на „лѣотѣ“ величынѣ 25 гектарѣвъ.

Тѣ розсѣненіи родины рускѣ — то оставѣ тѣхъ емігрантовъ [зъ 1890—92], выправѣ, ще не дуже численныхъ, що вышлѣвъ зъ краю потайки, безъ нашоуторѣвъ [бо не хотѣли имъ дати], безъ порады и опѣки, а лишъ случайно не згинули на фазендахъ кавы въ повнѣчныхъ провинціяхъ Бразиліи яко роботники бразиліанскихъ панѣвъ fazendeir-ѣвъ, бо записали ся инстинктивно на „колоніи до Параны“. Уважаемо-жъ, щобъ теперь, коли и въ насъ — якъ тогдѣ въ Конгрессѣвъ — панує „горячка бразиліанска“, тысячѣ нашего народу не гануло безъ порады и опѣки!

Берѣмъ примѣръ зъ Поляковъ! Зъ ними можемо мы навѣтъ злучи и свою роботу на тѣмъ полѣ — на полѣ опѣки надъ емігрантами. Евентуальный рускій комитѣтъ може убойти въ заосновѣ зъ польскимъ товариствомъ им. св. Рафаила и зъ Товариствомъ торговельно-географичнымъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫИ.

Сего понедѣлка, 18 н. ст. марта, выголоєнѣвъ папа Левъ XIII въ конепетори аль окупію, котронъ провѣренный змѣстѣ оголоєнѣвъ въ Osservatore Romano. Въ альокупію порушавъ папа три справы: угореній законѣвъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ, корольскѣ ехекуатигъ що-до италіанскихъ епископѣвъ и затверженнє выбору патриарха халдейского.

Въ справѣ угорского закона що-до цивільныхъ вѣнчанъ сказавъ папа, якъ подає бюро корреспондентіи, осъ такъ: „Въ листахъ, якѣ мы вже не разъ писали до честныхъ братѣвъ и епископѣвъ Угорщины, коли то душа водгадувала нещастѣ, що грозить католицкому имену, высказували мы наше занепокоєннє передъ грозичными лѣхми наслѣдками. Чого мы побоювали ся, зачало ся скорше адѣистикювати, аніжъ мы се могли подумати. Легко поймете, що маю на думцѣ: именно ті приписы, якѣ якъ разъ теперь що до вѣнчаня выдано въ Угорчинѣ. Такъ званій цивільный вѣнчаня стали ся тамъ закономъ. Розвѣдъ дозволенный, вѣнчанє після католицкого обряду, що правда, не заборонєно, але зависимѣ вѣдъ дозволу державного уряду. Епископы робили

справдѣ все, що було въ ихъ силѣ, чтобы такое велике лихо вѣдѣ церкви и державы водвернути. По ихъ боцѣ стоявъ однодушно кларъ, що и всѣ разомъ добували всѣхъ своихъ силъ, чтобы сплукати соймъ до задержаня вѣдѣ предѣвъ унаслѣдженѣвъ вѣрѣ. Та борьба о наисправѣвъ унаслѣдженѣвъ вѣрѣ и наисвѣтѣйшу справу була однакъ ведлѣвѣнѣшу и наисвѣтѣйшу справу була однакъ безхосенна; побѣдили тѣ, що вѣдѣ давна вже ведлѣвѣнѣшу и наисвѣтѣйшу справу була однакъ старали ся горожаньскій честности одверти зъ всякой святости и замаантѣ угорску державу въ погубну течію новыхъ идей. Мамо того, въ погубну часть народу, добавачи въ нѣй найвысше добро.

„Не нашимъ намѣромъ дальше о тѣмъ говорити, якого рода суть ті законы. Нашѣ попередники осуждали ихъ въ рѣзныхъ часахъ такъ, якъ се правда выматала, а мы самѣ пояснили на нашѣмъ мѣсці суть христіаньского супружества по мысли вѣчныхъ и неизмѣнныхъ наукъ церкви. Мамо того обовязокъ нашъ не позволяє намъ збутьи ту справу мовчанѣмъ. Тѣ котрѣ до того поклоняли, мусѣвъ признати, що небезпечно приписувати католикамъ такую форму вѣнчаня, котру церковь вже сотніи разы выклѣла. Природно, полишити цивільнымъ властямъ рѣшеннє цивільно-правныхъ квестій, якій повстають въ житіи супружескомъ. Натомѣстъ лишъ церковь прислугує право розсуджати о азанъ супружеской, бо власть, заключати супружество, надавъ Христосъ своей церкви тогдѣ, коли водбобравъ супружеству характеръ природной функціи и природнои званя а подѣлѣтъ его до Тайны. Не потребуємо майже згадувати о христіаньской догмѣ що-до единости и нерозрывности супружества. Если упадутъ тѣ два услѣва, то упадає зъ ними и обдѣвалина, на котрой Иисусъ Христосъ хотѣвъ оснудати христіаньскую державу и христіаньскую родану. Нѣкому зъ людей не вѣдѣно нарушувати безкарно сенъ божественной вѣдѣ.“

Въ справѣ италіанского ехекуатигъ сконстатувавъ папа, що припѣзнєннє, якого звавало державнѣ признаннє италіанскихъ епископѣвъ, теперь вже не встаетъ и по всякой имѣвѣрности большѣ не дучать ся. Навязуючи до того, запримѣтивъ папа: „Хочъ апостольскій престолъ зъ тѣй справѣ одержавъ сатисфакцію, то все-жъ таки ще не можемо уважати нашего положеня змѣненнымъ, положеня, котре показѣе римского епископа и котрого италіанскій народъ не повиненъ стерпѣти. Въ виду того, що иѣ святѣсть права, иѣ позучѣе обовязку не позволяють намъ помирити ся зъ тѣмъ положеннѣмъ, будемо дальше непохитно в вытравѣло домагати ся привѣрєнѣя легальности свободы апостольского уряду священичого и правъ святого престола.“

Вѣсти про важкій змѣны въ дипломатіи російской не притихають. Після „Моск. Вѣд.“ удержує ся улєріо поголоска, що міністеръ просвѣты гр. Деліановъ має стати канцлѣромъ державы. Пашкѣвъ амбасадоромъ въ Царгородѣ, Вязновъ товаришемъ міністра справъ заграничныхъ, а Нелидовъ амбасадоромъ у Віднѣ.

На памятку своего вѣнчаня загадавъ царъ обдарувати сѣрѣбными медалями всѣ ті особы, котрѣ дня 14 падолиста 1894 р. були въ зимовѣмъ дворцѣ, и всѣхъ членѣвъ депутатій, котрѣ складали ему въ рѣзныхъ часахъ благожеланя. Рисунокъ медальѣны одержавъ вже апробату царя. На одѣмъ его боцѣ буде профѣль царя и царѣвъ, а на другѣй обрѣдѣ вѣнчаня. За-дѣла сконпѣликованѣ композиціи, буде той медаль готовый ажъ за пару мѣсѣцѣвъ.

На справозданяхъ, якѣ зложили губернаторы астраханьскій и херсоньскій, мавъ помѣстити царъ досить замѣтний дописки. Въ наслѣдокъ поясненѣ губернаторъ астраханьского, що межъ селянскимъ населєннѣмъ давъ ся запримѣтити абѣльшаче ся змаганнє учити своихъ дѣтей — дописавъ царъ: „Треба прийти населєню зъ помощію въ тѣй такъ важной для него справѣ“. Въ наслѣдокъ опініи херсоньского губернатора, що потреба початкового образованя є такъ велика, що всѣ элементарні школы переповнені дѣтьми и що школъ еще за мало — дописавъ царъ: „Звертаю наипильнѣшу увагу министерства народнои просвѣты“.

Нѣмецкій амбасадоръ въ Петербургѣ ген. Вердеръ уступивъ зъ своего уряду и се дало нагоду до оживленыхъ комментарѣвъ въ прасѣ російской и нѣмецкой. Показує ся, що ген. Вердеръ не бувъ вѣдлѣканый на власнѣ жаданнє, лишъ змѣны, якѣ по смерті царя зайшла въ персоналъ російского мі-

Християнське перше краєве субвенціо-
нове
БЪЛОШКОРНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
КОНСТ. ЛЕВАНОВСКОГО
у Львові
ул. Кохановського ч. 34.
Вирабляє всякі шкѣри зъ лисовъ,
хѣровъ, томковъ, барановъ, се-
ренъ, дикѣвъ, оленѣвъ и т. д. динше
зъ водосѣмъ, т. е. на футра и за-
мѣсть килимѣвъ на подлоги, спосо-
бомъ англійскимъ, котрий ихъ за-
безпечує въ водѣ мѣтвѣ. — Выпускає
звѣрята и подшиває шкѣри на дива-
ны. Купує всякі сыръ шкѣри.
63 10—45

МУЖЕСКУ
Безсилнѣсть
вызвану именнѣо страшными на-
слѣдками тайныхъ грѣхѣвъ молод-
ости и розпутія, усуне паче и на
дологъ одинокъ, розширена въ
многѣхъ выдающихся издѣлѣхъ, книга
Самохороны д-ра Ретавы
Россійско издаваніе: 1 зр.
Польско издаваніе: 1 зр.
Нѣмецко издаваніе: 2 зр.
Тысячи людей найшли въ ней
послѣдствія своихъ недуговъ и на-
правили свои мужескія силы при по-
мощи вѣдѣній въ книжцѣ способу
лѣченія. По одержаніи франко на-
дежности, высылає ся франко кни-
га въ кувертѣ магазинѣ изда-
тельствъ Р. Ф. Бирей въ Липсу. (R. F.
Bierey's Verlagsbuchhandlung in
19—36 Leipzig.) 333

До моихъ Вн. П. Т. Гостей!
Прѣ жинѣшній нечестной кон-
куренціи дужѣ тяжело для необо-
нанного дѣлѣтѣя добрыя товары де-
шево купити. Дѣлѣтѣя звертаю ува-
гу П. Т. Публики на мой склепъ,
звѣстный въ многѣхъ дѣлѣхъ зъ
найсовѣстѣнѣшномъ услужѣ и найде-
шевѣшнѣхъ цѣнахъ та поручаю мой бо-
гато заосмотрѣнный складъ одѣжѣвъ
мужескихъ, хлопчатыхъ, дѣтскихъ,
унѣформѣвъ и одѣжѣвъ для Вѣч.
Духовенства.
Замовленія посѣла мѣры выгѣто
злѣють ся въ найкорѣтѣшнѣхъ цѣнахъ
зъ найдѣшнѣе. 4695
Зъ поважаніємъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

ХРИСТИАНСКА РОБОТНЯ
рѣзбарска
артистично-декораційна
Бронислава Солтиса
у Львовѣ
улиця Жовковска ч. 42 Б.
выготовлює
въ деревѣ, камени и гѣпсѣ,
а именнѣо: Иконостасы, фігу-
ры, рамы, консоли и т. п. въ
обсягъ прикрашѣ и устроєннѣ
церковныхъ и домашнихъ
входящѣй работы на часѣ и по
найдешевѣшнѣхъ цѣнахъ.
4—13 Зъ поважаніємъ 80
БРОНИСЛАВЪ СОЛТИСЪ.

РУ.
навички всякого рода;
Бандажъ руптуровъ
и всякія вырѣбы рукавички
поручає найдешевѣе 2537
Павло Лянгеръ
передѣ тѣмъ
Браты Лянгеры
Львовѣ, улица Галицка ч. 16.

ТОРГОВЛЯ БЛАВНА
Антонъ Шанцера
въ Станиславѣ
улиця Сапѣжинска ч. 5
поручає
на теперѣшній сезонъ
Матерію на вечерковѣ
одѣжѣ, полотна, шпѣртинѣ,
сукна и въ вѣсѣхъ обсягѣхъ
мѣни торговлѣ входящѣй
товарѣ въ наибѣльшѣмъ
выборѣ и по найдешевѣ-
45 шнѣхъ цѣнахъ. 20-39
АНТОНЪ ШАНЦЕРЪ.

Спеціалістѣ
недуги ухъ, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
ординує въ 11—12 рано и въ 3—5
зъ полудня. 4—5
улиця Сикетуска, ч. 21.

ГАЛИЦКЕ АКЦІОНЕ
ТОВАРИСТВО ТОРГОВЕЛЬНЕ
у Львовѣ, ул. Ягайлонска ч. 3.
поручає
свѣжій выпробованій досѣдѣшнѣи стѣціями строго розсѣдѣний насѣня:
Люцерну орѣганальну французску въ найдѣшнѣмъ родѣ, вѣльну
въ дѣлѣ каняки.
Конюшину червону, грубозернисту, старанно очищену на спе-
ціальныхъ мѣлѣнкахъ, цѣлкомъ вѣльну въ дѣлѣ каняки.
Конюшину бѣлу, цѣлкомъ чисту, безъ каняки.
шведску
Тимошну сѣбно-бѣлу безъ каняки.
Райграсъ англійскій, французскій, италійскій и всякій иншій
пашій травы.
Шпорець великанскій и звичайный.
Бурани рашій въ выпробованныхъ найдѣшнѣхъ родахъ, якъ:
Мамути, Обердѣрскій, Екстердѣрскій, Пильоты и т. ин.
Пшеницу, жито яре, ячмень и овесъ въ благородныхъ, вѣс-
ныхъ и побѣдѣшнѣхъ вѣдѣнѣхъ.
Кукурузу „Кѣнскій зубъ“, орѣганальнѣи амерѣканскій „Vir-
ginia“ и угорскій.
Кукурузу Чикантіно, Пильолетто, Буковинскій и т. ин.
Фасолу великанску бѣлу, черну и иншій.
Горохъ „Victoria“, зеленый дробный, золотой.
Лупинъ жовтый, сѣный и бѣлый.
Вину, бѣлий, сошевице — такожъ всякій иншій насѣня по тор-
говѣхъ цѣнахъ.
Навозу штучній зъ гарантією зъ скѣлькѣсть и якѣсть склад-
никобъ.
Всякія рѣлѣнныя машины мѣжъ иншими Генеральнѣи заступства:
Фабрики машинъ коротѣльскихъ угорскихъ зѣлѣнѣхъ дер-
жавныхъ въ Будапѣстѣ.
Львовѣ, мѣлѣтѣльнѣи, елеваторы, паровѣи теребильнѣи до
зерѣвъ кукурузы.
Фабрики плугѣвъ, Братѣвъ Ебергардѣвъ въ Ульмѣ надѣ Д. 1, 2,
3 и 4-скѣбовѣи плуги кованѣи зъ чистѣи стали.
Фабрики вагъ К. Шембергъ и Сына у Вѣднѣи, вагъ децимѣлѣнѣи,
децимѣлѣнѣи для зѣбжѣи, худѣи и т. д. — и богато ин-
шихъ першорѣднѣхъ фабрикъ. 90 4—10

„ДНѢСТЕРЪ“
ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
у Львовѣ ул. Валова ч. 11.
перше и одинокѣ руске товариство асекураційне,
припоручене Вѣч. Духовенству и вѣсѣмъ вѣрнѣмъ
черезъ Виреосъ Митр. и Преевъ. Еп. Ординаріаты
вѣсѣхъ трехъ Епархій, обезпечаетъ будынки, скотъ,
господарскій зварядъ, зѣбжѣ въ зернѣ, и солодѣ
сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкѣдъ
огневыхъ за можливо найнижшою оплатою.
Зъ днѣмъ 1 сѣчня 1895 вступивъ „Днѣстеръ“
въ третій рѣкъ своего дѣловѣдства зъ слѣдующими
фондами и резервами [пѣсла стану зъ дня 31 гру-
дѣня 1894 г.]:
Фондъ основный въ сумѣ . . . 50.000 зр. — кр.
Фондъ резервовый, нарастающій
по мысли статута въ квѣтѣ . . . 21.218 „ 81 „
Резерва премій на рѣкъ 1895 . . . 20.813 „ 30 „
разомъ . . . 92.032 зр. 11 кр.
Въ першѣхъ двѣхъ лѣтахъ выдавъ „Днѣстеръ“
полісѣ 39340, а выплативъ водшкодованія въ 299
случаяхъ въ сумѣ 82.101 зр. 42 кр.
Шкоды лѣкѣдуютъ ся и выплачує ся сейчасъ
по пожарѣ, а договоры заключѣннѣи зъ першими То-
вариствами контрасекураційными подають „Днѣ-
стерѣи“ можнѣсть обезпечувати и выплачувати и
найвысшій сумѣ. 4414
Полісѣи „Днѣстра“ приймає Банкъ краєвий при
позначкахъ ипотечныхъ.
За посередничѣствомъ „Днѣстра“ можна заклѣ-
чати такожъ обезпечѣнія житѣвѣи на капиталы по-
смертѣи, посѣги [вѣтна] для дѣтѣи и взагалѣи обезпе-
чати ся на житѣе посѣла вѣсѣхъ возможныхъ комби-
націй въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечѣнѣи въ Кра-
ковѣ, котре дає якъ найкорѣтѣшнѣи условія, и вы-
дає полісѣи и квѣты въ рускомъ языкѣ.
Друки, проспекты и всякія поясненія подають
Агенты, установленнѣи у вѣсѣхъ мѣстахъ и болѣешихъ
селѣхъ, якъ такожъ Дирекціи „Днѣстра“ у Львовѣ.
Зголошенія о удѣленѣи агенціи въ мѣстовахъ,
де „Днѣстеръ“ не є заступленнѣи, приймають ся.

ЛВОВСКОЕ ТОВАРИСТВО БАНКОВЕ
ТОВАРИСТВО
зарѣєстрованѣе зъ обмеженою порукою
розпочало свою дѣяльність.
ТОВАРИСТВО
1. удѣляє членамъ позички на вексѣли або свѣрнѣты;
2. приймає вкладѣи ошадности опрѣентованнѣи
по 5% рѣчно.
Бюра товариства находятъ ся при улицѣ Третього
мая ч. 2 (въ давнѣмъ будынку касы ошадности), де
приймають ся такожъ зголошенія прѣступленія до то-
варѣства. 60 2—3

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найдѣшнѣхъ фабрикъ заграничныхъ и
краєвыхъ въ 25 до 65 зр.
поручає 4798 165—?
ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНСКІЙ
Львовѣ, площа Галицка 14.
Цѣны на жѣданѣе дарѣмъ и франко.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши въ днѣ 12 лютого 1889 выдѣе
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выпѣдѣженіємъ
4 1/2% зъ 90-дневнымъ выпѣдѣженіємъ
а вѣсѣи находящѣи ся въ обѣгу 5% асигнаты касовѣи зъ
90-дневнымъ выпѣдѣженіємъ будутъ опрѣентованнѣи
по 4 1/2% въ днѣ 15 мая 1889. 2218
Передружѣе не буде плачѣмъ. Дирекціи.

Зъ причинѣи закупленія великой партіи знаменитого
кѣвского буліону зъ дичины
сухого, не уступающего въ добрѣтѣ, смаку и поживности до-
рогимъ буліонамъ, можно продати по небувалѣи до сего часу
низькѣи цѣнѣ, — бо за 1 кл. лише 350 зр. Купцѣмъ, що звы-
чайно замовляють 5-кѣлову посылку оплачуя почту.
Замовленія прошу прѣсылати на адресу руского купца
64 9—10 **И. ВЛАСЮКА** въ Бѣрежанахъ.

Найдешевше жерело закупна
КИЛИМОВЪ,
ПОРТИЕРЪ И ЗНАВѢСЪ
Для пп. офіцѣровъ и урядникѣвъ
ц. к. арміи и ц. к. жандармеріи, такожъ
для пп. властитѣлѣвъ болѣешихъ посѣлѣстей, священ-
кѣвъ, учитѣлѣвъ, пп. урядникѣвъ державныхъ, приват-
ныхъ, лѣсовыхъ и доменъ подаємо можнѣсть закупна
на часткову сплату.
Надѣишли свѣжій транспорты диванѣвъ салѣоновыхъ, церковныхъ и передѣ
престолы, на стѣны, для вѣдѣльныхъ комнатъ, передныхъ комнатъ и дѣтѣиныхъ,
килимѣвъ передѣи и надѣи лѣжка, негѣлѣжѣвъ, ходѣнѣжѣвъ, лінолеумъ, занавѣсъ,
портѣеръ и занавѣсъ зъ кружева, покрывалъ на лѣжка и столы, якъ такожъ плю-
шевыхъ покрывалъ, намѣтокъ на отоманки, кофѣвъ, кодерѣи и кофѣвъ до по-
дорожѣи.
Особѣи водѣлы для дамской и дѣтѣиной конфѣкціи, костюмѣвъ, негѣлѣжѣвъ,
парасолькѣвъ и парасолькѣвъ, дамскихъ капѣлюхѣвъ, бѣлы мужеского, дамского и
дѣтѣиного, кружева, стяжокъ, аксамѣтѣвъ и шовковыхъ товарѣвъ.
Зарядъ вѣдѣньского магазину
AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 3—2

Рухъ поѣздѣвъ зѣлѣзничихъ
важный зъ днѣмъ 1 мая 1894 посля годинника середно-европейского.

Приходить до Львова зъ		ПОѢЗДЫ				Вѣдѣхѣтъ зѣ					
		посѣлѣшій		осѣбѣи							
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣднѣи)	232	525	900	610	900	Кракова (Вѣднѣи, Вроцлава, Вѣднѣи)	234	1010	450	1035	655
Варшавы	—	525	900	—	900	Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Рашѣвъ, або Тарновѣи	233	—	—	—	—	Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Рашѣвъ, або Тарновѣи	—	1010	—	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Рашѣвъ або Тарновѣи	—	525	—	—	—	Хабѣвки (Закопаного) на Рашѣвъ або Тарновѣи	—	—	1035	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—	Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушныи, Криницѣи, Жегестова на Тарновѣи	—	—	—	—	900	Мушныи, Криницѣи, Жегестова на Тарновѣи	—	1010	—	—	—
Мушныи Криницѣи Жегестова на Рашѣвъ або Тарновѣи	—	525	—	—	—	Мушныи Криницѣи Жегестова на Тарновѣи	—	—	—	655	—
Мушныи Криницѣи Жегестова на Тарновѣи (в. 1/2 до 20%)	—	—	900	—	—	Мушныи Криницѣи Жегестова на Тарновѣи	—	—	450	—	—
Мезе-Ляборѣцъ Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—	Мезе-Ляборѣцъ Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	710	—
Надбереза и Тарковжета	—	—	600	—	—	Надбереза и Тарковжета	—	1010	450	—	—
Подволочискѣи и Бродѣвъ (на дворецъ год.)	213	990	910	545	—	Подволочискѣи и Бродѣвъ (на дворецъ год.)	608	244	940	1020	—
Подволочискѣи и Бродѣвъ (на дворецъ Подзамче)	158	913	845	519	—	Подволочискѣи и Бродѣвъ (зѣ дворецъ Подзамче)	622	256	1604	1047	—
Сучавы	940	—	737	1227	635	Сучавы	615	—	1015	255	1020
Кимполонга	940	—	737	—	635	Кимполонга	615	—	—	255	—
Радѣвицѣи	940	—	737	—	635	Радѣвицѣи	615	—	—	—	1030
Вергомета и Чудина	940	—	737	—	635	Вергомета и Чудина	615	—	1015	—	1030
Новосѣлѣцѣи	940	—	737	—	635	Новосѣлѣцѣи	615	—	—	—	1030
Слободыи рунгур. Копальнѣи	940	—	737	—	635	Слободыи рунгур. Копальнѣи	615	—	—	—	—
Гусятина на Галичѣи	940	—	737	—	635	Гусятина на Галичѣи	615	—	—	—	—
Чорткова на Галичѣи	—	—	1297	—	—	Чорткова на Галичѣи	—	—	1015	—	—
Борислава	—	—	202	1210	—	Борислава	—	—	—	—	—
Бѣлѣца	—	—	—	445	—	Бѣлѣца	—	—	—	—	—
Сокаля	—	—	745	445	—	Сокаля	—	—	—	—	—
Лавочного (Пешту, Мишкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—	Лавочного (Пешту, Мишкольца, Серенча, Мункача, Хирова на Стрий)	—	—	540	—	710
Стрия и Скольного	—	—	847	—	—	Стрия и Скольного	—	—	—	—	—
Скольного, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—	Скольного и Хирова на Стрий	—	—	—	950	710
Гребенова (въ днѣ 10/12, включно до 20%)	—	—	202	—	—	Гребенова (въ днѣ 10/12, включно до 20%)	—	—	—	950	—
Бруховицѣи (въ днѣ 12 мая почавши ажѣ до вѣдѣлѣкѣи)	—	—	810	—	—	Бруховицѣи (въ днѣ 12 мая ажѣ до вѣдѣлѣкѣи)	—	—	—	950	—

Розкладъ вѣзды въ вѣдѣи кишневѣвѣи можна до-
стати въ бюрѣхъ информацийныхъ, касѣхъ стайцѣиныхъ
и у кондукторѣи.

*) Годѣи печатанѣи грубыми черевками означуѣи пору нѣчѣну въ
59 мин. разо. Въ бюрѣ информацийномѣи ц. к. австр. зѣлѣзницѣи державныхъ
кошѣи въ бюрѣ информацийномѣи ц. к. австр. зѣлѣзницѣи державныхъ у Льво-
Имперѣи, удѣлае ся устѣиыхъ або письменныхъ обѣианѣи въ справѣи
зѣлѣзницѣи державныхъ. О сколько подручѣи дозволяѣи, засѣиуи
сѣиыхъ ся до решѣи австрѣи-угорскѣи и заграничныхъ зѣлѣзницѣи. Въ
выдаванѣи черевѣи ц. к. австр. зѣлѣзницѣи державнѣи бѣлѣты до вѣдѣи и
вѣдѣи яѣи такожѣи тарѣи.

для РУСКИХЪ ГОСПОДИНЪ
вийшли зъ друку
П р и н и
ПЕЧЕНЯ ТѢСТЪ СВѢТОЧНЫХЪ
мѣстѣи
Науку печѣня БѢБ, шѣби красно
выросла и не западала ся:
Баби парѣнѣи, подѣлѣскѣи, лѣтѣнѣи,
українскѣи і т. п. Знаменѣи Колачѣи
и Булки.
Найрѣжнѣроднѣишѣи Пляцки, Ма-
гурки якъ: мѣдѣловѣи зъ консервою
цитриновою, бакѣлѣвѣи, макарѣи-
зовѣи, зѣколадѣи і т. п.
Знаменѣи ТОРТИ, якъ: помадо-
вѣи, сметанковѣи, орѣховѣи, вѣсѣи
и иншѣи способѣи робленнѣи якъ по
цукорѣи и перевѣсѣишѣи вѣсѣи до-
терѣишнѣи добрѣтою.
Всякія Люкѣи до убѣранія тѣстѣи.
Тѣточка дѣсѣровѣи — Знаменѣи
прѣиценъ на найрѣжнѣроднѣишѣи Пер-
ниціи і т. п.
Цѣна 70 кр.
По прѣсланю переказѣи почтѣи
76 кр. высылає франко. Друкарѣи
нар. **В. МАНЕЦКОГО**, Львовѣ, ул.
96 Копернѣка ч. 7. 2—4

Передната на ДЪЛО" и наемността са изсрещни платни
ДЪЛО.

ДЪЛО

у Львовъ:

на чисти рого . . . 10 гр., на нове рого . . . 5 гр.
на черств рого . . . 4 гр., на масци . . . 1 гр. 35 гр.
Реклици, — Ауктистрация и Екселеция по 4, 24
ул. Ватори. — Рукоси швартоа си дине на поврзана
вастерина. — Екселеция неопечатаи збои по 2 гр.
Проидене часе женте 8 гр. в а.
Огелеция припикуаи си по 2 гр. 4 гр., по 2 гр. одио
сроби швартоа а е рубрици „Набелани“ по 20 ст. в а.
Екселеция чиста а си по 12 гр. по 2 гр. одио

*) Напечатано въ „Собраніи распоряже-
ній и постановленій по цензурѣ“ выд. Мініст.
Народн. Просвѣщенія 1862 р.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Діло“ виходить щодня, крім неділі і руських свят. Виходить по второму, а по второму і п'ятницю на перекладі редакції „Діло“.

Передплата і Inseraty приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Імператора 9, у Відні: М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2; J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, G. L. Danne & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bel. Akademischegasse 6.

Передплата на „Діло“ і належність за Inseraty платити у Львові:

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком у Львові:

на чл. рік	на чл. рік	на чл. рік	на чл. рік
на чл. рік . . . 18 р.	на чл. рік . . . 12 р.	на чл. рік . . . 12 р.	на чл. рік . . . 12 р.
на чл. рік . . . 9 р.	на чл. рік . . . 12 р.	на чл. рік . . . 12 р.	на чл. рік . . . 12 р.
на чл. рік . . . 4 р. 50 к.	на чл. рік . . . 6 р.	на чл. рік . . . 6 р.	на чл. рік . . . 6 р.

у Львові:

на чл. рік	на чл. рік	на чл. рік	на чл. рік
на чл. рік . . . 18 р.	на чл. рік . . . 8 р.	на чл. рік . . . 1 р. 35 к.	на чл. рік . . . 1 р. 35 к.
на чл. рік . . . 9 р.	на чл. рік . . . 1 р. 35 к.	на чл. рік . . . 1 р. 35 к.	на чл. рік . . . 1 р. 35 к.
на чл. рік . . . 4 р. 50 к.	на чл. рік . . . 6 р.	на чл. рік . . . 6 р.	на чл. рік . . . 6 р.

Редікція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на попередній востерішці. — Гасілкація копійчатий збірок відкорта. Кодекшено члену коштує 5 кр. в. в. Оголошення приймають ся по ціні 6 кр. відкорта одного востерішці копійчатого в рубриці „Надоборна“ по 20 кр. в. в. Жорніки членує ся по 10 кр. відкорта.

Письмо з Відня.

[Реформа податкова. — Реформа виборча и ситуація парламентарна. — Провізорія бюджетова. — Руські послы.]

Дискусія в парламенті над реформою податковою иде скорше анжъ аз разу можна було припускати. Сего тижня на трохъ засіданняхъ залагоджено дальшихъ 55 параграфівъ, а на найближшій засіданню, во вторе, має докінчити ся перша глава, т. е. о загальній податку заробковимъ, обіймаюча 82 параграфівъ. Зъ-початку опозиція ставила багато поправокъ майже до кожного параграфу однакж коли побачила, що всь би внесена засадничо відкидано а уважляювано лише те, що походило відъ коаліції і на що напередъ згодили ся комітетъ девятиохъ, обмежала дальшу свою участь в довершено сего закона і лишила правительственой партії вольне поле. Але що меж поставленими нею поправками були такожъ справедливі і практичні а відкинення ихъ робило лише вражіння, то нині прийнято вже такожъ одну дробайшу поправку, що не походила відъ коаліційнихъ стороніцтвъ.

Підкомітетъ для реформи виборчої сходять ся неуставно, але результатъ нарадъ его не знати. Особливо тепер, по сповненой недискреції в Neue fr. Presse, котра для інтересованихъ була дуже немила, тайна заховує ся ще стараннійше якъ перше. Глухі вѣсти ходять, що справа реформи виборчої а тымъ і справа коаліції стоять ве добре, що вже в часѣ Великоднихъ ферій, котрі мають тривати відъ 6 до 22 цвѣтня, показжуть ся вѣдми ознаки зміненної ситуації. Однакж вмовірно єсть, що тепер злѣпнеть ся в підкомітетѣ бодай сякій-такій начеркъ реформи виборчої, хочъ би вінъ не мавъ виглядѣ на прийняте в палатѣ, — аби лише згасати на часѣ та переплести справу на-разѣ до осені. Тымчасомъ міністри — чого за Таффеого не бувало — устроюють вечери. Першій вечорѣкъ давъ президентъ міністрівъ кн. Відішгрець дня 19 марта для меншого кружка особѣ [меж послами бувъ з Руснівъ запрошений Романчукъ] другій давъ нинѣ марк. Бакегеми для всѣхъ послівъ, третій устроює Мадейскій, немовъ щоби заперечити поголоскамъ о его захитаній позиції.

Вчера [22-ого] ухвалено провізорію бюджетову на дальшій три місяці в буд-

жетовій комісії, а в середу і четверѣ [26 і 27 ого] має надъ нею вести ся дискусія в повній палатѣ. В комісії дискусія була коротка. Опонувавъ лише молодод-Чехъ Герольдъ та висказавъ такожъ зачудування, що бодай комісія бюджетова доси не упорала ся зъ бюджетомъ — „мусять сему бути, додавъ, політичні причини“. Міністри Відішгрець і Пленеръ, якъ і предсѣдатель комісії д-р Рустъ заперечили, що заходять причини політичної натури, а вказували на причини чисто технічні. Однакж се фактъ неоспоримий, що н. пр. гофратъ Беръ для того не приходить зъ своімъ рефератомъ о школахъ, бо справа цілійська ще не уложена. — Що до дискусії надъ провізорію бюджетовою в палатѣ то сподѣвають ся, що она буде важна і цѣкава. Іменемъ правительства мають промовляти кн. Відішгрець і д-р Пленеръ. Зъ руськихъ послівъ буде говорити, адає ся, тільки Романчукъ.

О руськихъ послівъ впрочѣмъ мало чути. Стало пробувають у Відні тільки послы Романчукъ, Подляшечкій і Вахнянинъ [выбравий, якъ звѣсто, секретаремъ палати на мѣсце Охримовича]. Посолъ Барвѣнскій, хорый на нерви, выхвѣвъ відъ двохъ тижнівъ до лѣтнійцѣ підъ Дрездномъ. Руській клубъ не сходять ся, бо хочъ комплетъ єсть [третій прибувъ відъ вѣльбохъ дѣвъ Охримовича], але нема анѣ голови анѣ его заступника. О. Мандичевскій доси зовсѣмъ не появляє ся; кажутъ, що має бути дѣйстно хорый. Щоби лучше понаформувати ся в справу реформи податкової, Вахнянинъ два [чи три] рази а Барвѣнскій разъ заходили на засідання польского „клуба“. Романчукъ доси не дѣставъ завбавляя відъ „руского клубу“, щоби в его руки зложивъ мандатъ до комісії бюджетової, яке завбавляне выславъ ему бувъ торбікъ відъ „секретаріату руского клубу“ ц. Вахнянинъ а на котре вінъ тогды відповѣвъ жадаємъ выслати ему урядовою по формѣ завбавляя відъ президія клубу. — Осъ тільки вѣстей, які я мѣгъ призвирати.

У. С. Поступинский.

Торжество Бісмарка.

За тижень, дня 1 цвѣтня, припадають 80-ті роковини екскапцлера кн. Бісмарка. Відъ вѣльбохъ мѣсяцѣвъ культъ Бісмарка прибирає

що-разъ бѣльшій розміръ в Нѣмеччині і доходить до свого зеніту, чамъ ближе се торжество. Зъ кругѣвъ приватнихъ, в котрыхъ той культъ бувъ плеканий відъ часу упадку Бісмарка, перейшовъ вінъ теперъ вѣ вѣ круги правительственой, тымъ бѣльше що самъ цѣсаръ Вільгельмъ вѣвъ посередно ініціативу в звеліченню сего торжества, заповѣдаючи свой прѣдѣль до Фрідріхеруге в гостину до старого князя. Однакж планы до всенародного звеліченія екскапцлера, укладані его почата-телями, заваля по бѣльшой часті. Не удавъ ся планъ наданія Бісмаркови державного горожанства. Кождѣ мѣсто мало замѣнувати кн. Бісмарка своимъ почетнымъ горожанствомъ в вѣ сей способѣ Бісмаркъ ставъ бы горожанствомъ всѣхъ мѣст нѣмеччинъ і тымъ самымъ горожанствомъ цѣлоу державы. І відповѣдно до того поддавано в радахъ мѣськихъ підъ голосованье таке внесенє, але вже першій пробѣ показавъ, що нема зъ тымъ що зачинати, бо якъ-разъ знатнійшій мѣста відкидали внесенє. Коли сей планъ не удавъ ся, задумано віддати Бісмаркови честь відъ заступництва народу; парламентъ нѣмечкій і соймъ прусскій мали висказати Бісмаркови урядово желанія вѣ день его уроднѣ. І сей планъ лишь вѣ часті удавъ ся, а тымъ самымъ культъ Бісмарка потерпѣвъ велике пораженье.

В соймѣ прусскімъ перейшло внесенє на зложенє урядовыхъ желань голосами консервативистѣвъ і національ лібѣралѣвъ. Центрумъ, вольнодумна партія людова і Поляки заявляв, що не можуть прихилити ся до того внесенія; центрумъ зъ причины культуркамізму, веденого Бісмаркомъ противъ католицкоу церквы, вольнодумна партія (речникъ проф. Вірховъ) за-для свого опозиційного становнѣа противъ екскапцлера, а Поляки за-для ворожого становнѣа, яке займавъ кн. Бісмаркъ противъ Поляковъ.

Натомѣсть в парламентѣ нѣмечкімъ початателъ Бісмарка віднесли пораженье. Засѣданье суботнійше було присвячене той справѣ. Президентъ Левецовъ відкрывъ засѣданье промовою, в котрій просивъ о уповаженьє палаты, щоби мѣгъ зложити вѣ я имени Бісмаркови вѣ день его уроднѣ желанія. „Бісмаркъ — говоривъ президентъ — се послѣдній зъ найзнатнійшихъ основателѣвъ нѣмечкоу державы; а для того годить ся ему віддати таку честь.

Зачала ся дискусія. Першій забравъ го-

лосъ г-р. Гомпешъ і зложивъ вѣ имени центра таке заявленье: Зложенье желань Бісмаркови треба уважати політичнымъ актомъ, бо тымъ способомъ має віддати ся Бісмаркови честь яко політикови. Центрумъ не може похвалити засадѣ, котрыми кн. Бісмаркъ руководивъ ся вѣ вергѣ нѣмечкоу і прусскоу політиці і ще теперъ старає ся на ню впливати, тожъ не возьме участі вѣ тѣмъ торжествахъ. А нѣякій заглядъ чести не промавляють за тымъ, бо кн. Бісмаркъ не обіймає теперъ нѣякого публичного уряду. — Дальше противъ звеліченія Бісмарка промавлявъ: Ріхтеръ і Рікертъ вѣ имени двохъ партій вольнодумныхъ, заявляючи, що Бісмаркъ вѣвъ деморалізаційну політику; — Зінгеръ вѣ имени соціалістѣвъ, бо Бісмаркъ бувъ ворогомъ робітничѣвъ; — кн. Раданвиль вѣ имени Поляковъ, зазначуючи, що Поляки не можуть брати участі вѣ нѣякій політичній маніфестації; — г-р. Гуденбургъ (Вельфъ) противний для того, бо Бісмаркъ противъ волю народу зробивъ зъ Гановѣру пруску провинцію. — За внесенємъ Левецова промавлявъ Бенігсенъ, Кардореъ вѣ имени лібѣралѣвъ і юнкѣрѣвъ пруськихъ, а Ліберманъ вѣ имени антисемітѣвъ.

При голосованню противъ внесенія Левецова віддано 163 голосѣвъ, а за лань 146. [Смѣхъ розлягъ ся по палатѣ, коли г-р. Гербертъ Бісмаркъ віддавъ голосъ за внесенємъ]. По оголошенню результату заявивъ президентъ Левецовъ, що складає урядъ президента парламенту. Вѣ имени несприятного віцепрезидента Біркліна, заявивъ Бенігсенъ, що і Біркліна пойдѣ за примѣромъ Левецова. В парламентѣ наставъ гаморъ, дались почути голосы: „О се гарній заступникъ народу!“ а пос. Ріхтеръ заявивъ, що парламентъ дасть собі раду і безъ тыхъ двохъ панѣвъ, бо найдуть ся послы, котрі поведуть добре справу парламентарній. — Такъ отже парламентъ нѣмечкій єсть безъ президія до середи, бо ажъ того дня відбудѣ ся новий виборѣ.

Ухвала парламенту заваля тяжкій ударъ не лишь самому культѣ Бісмарка, але такожъ і цѣсаря Вільгельмови. Се знати зъ телеграмъ, яку цѣсаръ выславъ сейчасъ до Бісмарка: „Высказую В. Свѣтлости — телеграфувавъ цѣсаръ — моя глибоке обуренье зъ причины ухвалы парламенту; та ухвала стоить вѣ повній противности до чувствъ всѣхъ нѣмечкыхъ князѣвъ і народѣвъ.“ Кн. Бісмаркъ відповѣвъ на се рівножъ телеграфомъ, заявляючи, що прикрѣсть, яку навесили ему его по-

Неволений народъ.

Перекладъ брошуры „Порабощаеми народъ“.

(Дальше.)

Зъ початкомъ панованія Александра II. повѣяло вѣ Россію ліберальнымъ духомъ, підготувало ся освободженье закрѣпощенихъ мужикѣвъ. Людямъ, що потерѣли зъ причины Карило-Методіевского кружка, вернено свободу — найбѣльшѣ зъ всѣхъ Шевченковъ по десятиохъ лѣтахъ салдцатини, котра вбила его здоровѣ і вѣвъ незабаромъ померъ. Настали дѣяві полетѣвъ і для українскоу літературы: появили ся журналы [разомъ по українськи і по великоруськи] для національного відроджѣня і просвѣты народныхъ масъ; позаводили ся недѣльні школы зъ українськоу мовоу выкладовоу; выступивъ цѣлый рядъ молодыхъ українськихъ писателѣвъ; дозволено українскій театръ і навѣтъ асѣмъ театральній позволено друкувати по українськи — чого познійше не допущено вже нѣколи.

Однакж все те тривало дуже недовго, всього около три роки... і вже вѣ 1863 роцѣ появляє ся „по Высочайшему повелѣнію“ секретна допись міністра справъ внутрѣшнихъ до міністра народноу просвѣты зъ дня 8 червня 394, вѣ котрій мѣжъ иньшимъ було сказано:

„Прежнія прозведенія на малороссійскомъ [т. е. українськомъ] языкѣ имѣли вѣ виду лишь образованье классы Южної Россіи, нинѣ-же приверженцы малороссійскоу народности обратили свои выды на массу непросвѣщеную і тѣ изъ нихъ, которые стремятсѣ къ осуществленію своихъ политическихъ за-

мысловъ, правились подъ предлогомъ распространія грамотности і просвѣщенія за издавіе книгъ для первоначального чтенія, букварей, грамматикъ, географій і т. п.“

Грамматикъ і Букварѣ самі собою не здавали ся російскому правительству, бодай вѣ ту пору, особливо страшными, але ихъ розбѣрано якъ щось небезпечного тому, що то була українскій Букварѣ, Грамматика: Ходило о языкъ — і авторъ чи авторы наведеного документу троха низше говорятъ зъ очевиднымъ роздразненємъ:

„Никакого малороссійскаго языка не было, нѣтъ і бытъ не можетъ і варѣіе ихъ [т. е. Украинцѣвъ], употребляемое простонародьемъ, єсть тотъ-же русскій языкъ, только испорченный вліяніемъ на него Польши“.

Мы не можемо входить тутъ вѣ розсѣды пытанья: що именно було причиноу того зовсѣмъ неавтомѣрного высказу: чи цѣлковита глупота російского правительства, чи его безграничный цинизмъ, що не вагавъ ся передъ найбѣзцеремоннійшоу ложію?

Пытанье исторія українского языка і самостоятельности его посередъ прочихъ славянскихъ языковъ давно передъ 1863-нимъ рокомъ бувъ уже предметомъ научныхъ дослідѣвъ вѣ ученоу критикѣ. Нимъ займали ся вѣ Россіи такі учены, якъ Максимовичъ [„О независимомъ существованіи украинскаго языка“ 1857 р. гл. Полное собраніе сочиненій. Киевъ 1876—80]. — П. Лавровскій [„Обзоръ замѣчательныхъ особенностей нарѣчія малорусскаго сравнительно съ великорусскимъ і другими славянскими нарѣчіями“ вѣ Журналѣ

Минист. Народ. Просвѣщ. 1859, N. 6 стор. 263]. — Бодянский [Чтенія вѣ Имп. Общ. Ист. і Древн. 1858. IV. III. 72]. — а послѣдними часами Потебня [Замѣтки о малорусскомъ нарѣчіи]. — Житецкій [Очеркъ звуковій исторіи малорусскаго нарѣчія, Киевъ 1876]. — а вѣ літературѣмъ взгляды Пыпинъ і Спасовичъ [Исторія славянскихъ литературъ, 2 изд. I. 310—311] і другій, а вѣ заходній Европѣ: Miklosich [Vergleichende Grammatik I. IX.], — Schleicher [Beiträge zur vergleichenden Sprachforschung, 1857. I. 22]. — Leskien [Handbuch der albulgarischen Sprache, Weimar 1871]. — Jagić [Archiv für slavische Philologie I. 508]. — A. Hovelque [La linguistique 366. 387]. — Talvi [Historical view of the Languages and Literature of the Slavic Nations, 8—9]. — Hins [La Russie dévoilée au moyen de sa littérature populaire, P. 1883, XX—XXI]. Friedrich Müller [Allgemeine Ethnographie, 477] і другій. Гаданъ всѣхъ тыхъ ученыхъ реасумують ся вѣ отсихъ словахъ великого слависта Микльшича: „Дослѣды доказуютъ, що украинскій языкъ треба розглядати яко языкъ самостоятельный, а не яко нарѣчіе великорусского“, а побѣла высказу Лавровского: „Признаки того нарѣчія дають ему незаперечне право на таке самостоянье мѣсце, яке займають і другій славянскій нарѣчія“. Такъ на него і глядѣть вѣ загаданій учений, — і нинѣ анѣ одному письменному чоловікови вѣ цѣлѣмъ свѣтѣ не прийдѣ вѣ голову удержувати щось иньшого.

Що до „вліянія Польши“ — можна припускати, що російскій міністеръ припускавъ ему дуже велике значѣнье, бодай щоби настрашити, кого треба, бо-жъ вінъ не повѣдавъ ся пустатись вѣ офіціаліномъ писемѣ на таку-

осъ явану брехню для доказу своихъ высказѣвъ:

„Явленіе это [т. е. украинскій рухъ] тымъ бѣльшѣ прискорбѣно і заслуживаетъ вниманія, что оно совпадаетъ зъ политическими замыслами Поляковъ, і едва ли не имѣе обяванно своимъ происхожденіемъ (!), судя по рукописнымъ поступившимъ вѣ цензуру і по тому, что большая часть малороссійскихъ сочиненій дѣйствительно поступаетъ отъ поляковъ“.

Тендеційну ложъ всего того злишно навѣвъ высказувати, бо кождоу бодай трохи оббзаному зѣ справоу добро вѣдомо, що навѣтъ межъ мало-вызначными украинскими писателями зовсѣмъ нема Поляковъ, а слѣ вѣ украинскій літературѣ і знайшовъ ся підѣ той часті одно або два имена Поляковъ зѣ похощѣня, то чѣй-же було ихъ далеко бѣльше вѣ літературѣ „русской“, а о нѣй російскій міністеръ певно не сказавъ бы, що она повстала „подъ вліяніемъ поляковъ“. Але все те вѣ суті рѣчи було зовсѣмъ байдуже, а ходило только о те, що тогдѣшнѣ російскѣ правѣльнѣ „епохи реформъ“ просто не хотѣло духового і літературного руху вѣ Кієвѣ на шкоду Москвѣ і Петербургові. Для того міністеръ згадавши мѣжъ доказами противъ украинскоу літературы такожъ то, що і кієвскій генералъ-губернаторъ уважавъ за рѣчь небезпечну і шкодну выданье розгляданого тогдѣ вѣ духовній цензурѣ перекладу „Нового Заветѣ“ на „малороссійскій“ языкъ, вѣачитъ свое писмо такъ:

„Министръ внутрѣшнихъ дѣлъ призналъ необходимымъ впрѣдѣ до соглашения съ министромъ народноу просвѣщенія, оберъ-прокуроромъ Св. Синода і шефомъ жандармовъ относительно печатанія книгъ на малороссійскомъ языкѣ сдѣлать по цензурному вѣдомству рас-

того буде в новій скупщині інтелігенція дуже слабо заступлена, если того браку не заступлять коронні депутати. Всі они будуть очевидно належати до партії правительственной. Мѣскі мандати припадуть після всякой правдоподобности лібераламъ и напереднякамъ. Що-до 161 сельскихъ округівъ, то поки-що не можна еще знати, якихъ они дадутъ послѣвъ. Въ правительственныхъ кругахъ думаютъ однакъ, що при помощи коронныхъ депутатовъ буде більшість скупщини правительственною. Скупщина має зійти ся — якъ приписує конституція — въ мѣсяць по выборахъ, се єсть 19 мая.

НОВИНКИ

— Загальні збори Руского товариства педагогічного відбуваються ся при досить численній участі членівъ (до 100). Довша дискусія виважала ся надъ газетамъ „Учитель“ и „Дзвінокъ“ при чомъ підносились голоси невдоволення въ опортуністичного трактованя видѣломъ товариства справъ учительства и школярства. Збори зачали ся о год. 10½ а тривають далше, коли се пишемо (год. 2-га).

— Видѣль „Народной Рады“ на остатнімъ своїмъ засѣданю ухваливъ спросити анкету въ людей свѣдущихъ для обговореня справъ еміграції нашихъ селянъ до Бразиліи. Засѣданє анкету відбуде ся вже сего тиждня.

— Про вѣдому часописъ політичну въ Чернівцяхъ пише „Буковина“ въ остатнімъ своїмъ числѣ: „Про розширення вышого видавництва подаємо поки-що те, що „Буковина“ відъ нового вкварталу сего року, т. є. відъ 1 (13) цѣвтя на певно стане виходити чотири рази на тиждень зъ тижневимъ иллюстрованимъ додаткомъ „Неділя“. Всякій толк о зміні назви и програми нашої часописи та всѣ інші зовсімъ безосновні.“

— Вѣче львівської молодіжи академічної въ справѣ внесеня другого року військової служби для однорічнихъ охотниківъ відбуло ся вчера о 6-й годѣ вечеромъ въ головної авлі університетской. Дуже численні збори слухателівъ всѣхъ видѣлівъ отворивъ короткою промовою ректоръ д-р Цивилинскій, котрий піднявъ, що професори львівського університету все готові підперти легальні жагання молодіжи. До такихъ належать и справа другого року військової служби для охотниківъ, котрого внесеня допомагають ся справедливо відъ правительства академіки всѣхъ університетівъ. Для того прихиливъ ся ректоръ безповоротно до просьби академиківъ що-до скаржана вѣча для народъ надъ сею важною справою. Відтакъ покликавъ ректоръ до президіи вѣча академиківъ Войцѣховского и Галинчака. Акад. Перацкій, голова академічної читальни відчитавъ по польскій таку резолюцію: „Загальні збори слухателівъ львівського університету заавляе ся одностайно за внесенємъ другого року військової служби и признає конечність підняти відповѣднихъ кроківъ, для досягненя законной полєхѣ, обмежуючи частъ військової охотничої служби до одного року безъ огляду на результатъ офіцерского испытаня. Въ той справѣ треба на основѣ порошкѣ всѣхъ слухателівъ університетівъ въ Долитавчанѣ выслати спільну петицію до рады державной, а незалежно відъ того внести другу петицію відъ всѣхъ краєвихъ шкѣль до кола польского и рускихъ послѣвъ. Далшу акцію въ тѣмъ напрямѣ поручають збори комітету, вибраному вишніми зборами и просять ректора д-ра Цивилинського проводити сему комітету“. Тоту саму резолюцію, котру збори одностайно ухвалили, відчитавъ відтакъ акад. Галинчакъ по рускій. Коли вѣхто не зголосивъ ся до голосу, предложивъ ректоръ Цивилинскій, щобъ до комітету покликати председателівъ (евентуально заступниківъ) всѣхъ истинуючихъ у Львовѣ товариствъ академічнихъ польскихъ и рускихъ. По ухвалѣ сего внесеня закривъ ректоръ збори.

— Запомага для священнихъ відъзъ и сирѣтъ львівской архієпархіи высигнована по 50 зр. для кожого вдовы и сирѣты и сими днями буде розбѣлана до деканатівъ.

— Габілітаційний відчитъ д-ра Ивана Франка відбувъ ся въ пятницу дня 22 н. ст. марта въ III-й сали львівського університету въ присутності збору професорівъ и численнихъ слухателівъ, переважно молодіжи. Збір професорскій признавъ відчитъ д-ра Франка за цѣлкомъ відповѣдний.

— На посаду греко-лат. катихита при 5-класовій мужескій школѣ въ Чортковѣ розписує тамошня окружна рада шкѣльна конкурсъ зъ речництвомъ до кѣнца цѣвтя с. р. Рѣчна платя въносить 450 зр. и 10% додатку на мешканє.

— Буковинська краєва рада шкѣльна ухвалила на засѣданю зъ дня 20 н. ст. марта цѣлний рядъ розпорядженъ що-до наукового плану для науки языка руского въ середнихъ и фаховыхъ школахъ, підлягаючихъ краєвій радѣ шкѣльній, а то передовѣствъ въ цѣли заведев рускихъ підручниківъ зъ фонетичною правописомъ.

— Львівско Янівська зельзниця льокальна. Галицкій банк гіпотечный предложивъ проектъ сполучення ліній „Львівъ св. Анна“ зъ дѣрбичемъ въ Клепарѣвъ за помічю електричного трамвая. Особна комісія в урядѣ будівничій признали, що проектъ сей лежить въ интересѣ міста Львова, наклѣдъ предпринимство єго годить ся завеста відповѣдній потреби мѣсцевой рухъ особовий. Въ тѣмъ дусѣ постановивъ магістратъ а відтакъ зъ 23 жовтня м. р. в секція III-тя внесеня для мѣської рады, однакъ въ радѣ мѣской справы ще не полагено.

— Румуны зъ Черновець и охрестности выслали до рады державной просьбу, чтобы при маючій повстаті низшой гімназіи въ Черновецяхъ заведено по-при рускій ще и румунскій паралельны.

— Відъ Вп. о. В. Черначного зъ Сѣвля бѣлєского одержуємо отсе писмо: Въ Новинахъ 54-ого ч. „Галичанка“ помѣщено звѣстку о відбудуванні ся дня 5 н. ст. марта с. р. першихъ загальнихъ зборахъ заснованого політичного товариства „Руска Рада“ въ Сокалі, а позаякъ мѣстятъ ся деякі недокладности въ той звѣстцѣ, то уважаю за потрібне тѣ недокладности доповнити и спростувати. Сказано тамъ що сокальське товариство „Руска Рада“ числило передъ загальними зборами 93 членівъ, а поминено єсть, що въ часѣ зборівъ приступило до товариства новихъ 51 членівъ, а такъ зросло загальне число членівъ товариства на 144. Слѣ-бмъ Редакція „Галичанка“ хотѣла дѣзнати ся правды, щобъ не писати на здогадъ, то она бѣ дѣзналась, що въ Сокалі засновано окреме, товариство незалежне відъ Жовкви не дѣлтого, що жовківська „Руска Рада“ не піддѣржувала при послѣднихъ выборахъ кандидатуры п. Вахлянина, але зъ того легко зрозумѣло, заасадненою головною причиною, що Сокальчанѣ було не на руку зноєсти ся въ народныхъ справахъ зъ подальшою Жовквою. Видить ся, що по той причинѣ заходитъ ся в сусѣдка Рава-руска заснувати у себе незалежне відъ Жовкви політичне товариство, якъ о тѣмъ була вѣдка въ „Дѣлѣ“. Що окреме засновані товариства въ Сокалі и въ Равѣ рускій, відлучивши ся відъ Жовкви, зможуть користуватись розвивати свою дѣяльність въ дѣтчныхъ повѣтахъ, аніжъ полєхені въ потрібній федеративній звязъ зъ Жовквою, се рѣчь ясна и нема потреби надъ тѣмъ розводити ся. До заснованя сокальско „Руска Руско“ дали иніціативу видѣлші патриоты-селяне зъ Сокальщины, а коли передали тоту справу въ мои руки, я нею щиро займавъ ся и впровадивъ въ житє, маючи въ Богѣ надѣю, що заснованє товариства красно розвиве ся. Може бѣ було не але, наколи-бъ хтось зъ Редакції „Галичанка“ виславъ ся въ наше сокальське товариство; Редакція, маючи свого чоловіка межи нами, мала бѣ вѣрній звѣстан о всѣхъ нашихъ народныхъ повѣтовихъ справахъ, а зъ сего була бѣ зновъ така корєсть, що въ стоящихъ „Галичанка“ не мѣстили бѣ ся здогади, котрі обєсла треба доповняти та спростувати. — Вас. Чернецькій.

— Доповнячий виборѣ одного члена рады повѣтвой въ Збаражѣ зъ групи громадъ сѣльскихъ розписаний на день 22 н. ст. цѣвтя.

— Крєзь вѣ видѣль подає до загальнон вѣдомости, що дня 16 н. ст. марта посвящено и відкрито для загального ужитку краєве заведенє положничо-гнєскольичє. Будинковъ сего заведеня стоять коло загального краєвого шпитала.

— Военный псы въ Боснѣ. Въ Зворнаку збрани сими днями зъ розказу команданта 39 ой бригады пѣхоты, генерала Зомера, въ присутності многихъ офицѣровъ штабовыхъ — военный псы, чтобы ихъ выпробувати. Побѣзъ было 150. Они приносили рапорты зъ віддалєня колькохъ миль и розносили розказы въ шибриныхъ торбахъ, завѣшєныхъ на шѣ. Розумный австрія вывезли ся зъ своего заведеня знаменато.

— Комунікаційна особливѣсть. Льокальна зельзниця коломийська на шляху до Печєнѣжана має уложені шны на публіцидѣ гостиницъ, такъ якъ трамвай у Львовѣ Сєля по-вѣдъ не вѣдѣ, вѣдѣ и выминають ся тѣмъ шляхомъ звичайній возы и сани, и иначе не може бути, бо гостинєць досєть вузкій. Варавѣдъ неважко така вѣда, але цѣла охрестностъ привыкла вже до сего и мусить зноєсти прикрьости, бо зарядъ коломийскихъ зельзницъ має концєсію на ужиткованє гостиницъ. Однакъ въ послѣднихъ часахъ тѣ вѣдєсєны дуже погѣршили ся, бо зарядъ зельзницъ, чтобы спянати вѣду звичайныхъ возѣвъ шинами, поперекоцувать дорогу мѣжъ шинами пѣверєчєными рѣвцами. Власти повани вѣдати ся въ сию справу и поучати зарядъ зельзницъ, що допущєтъ ся дуже приєрого надужитя, а особливо теперъ, коли гостинєць лѣхій.

— Пригода зъ дикомъ. Зъ Копачивцєвъ до-вѣсєтъ про такий фактъ: Передъ колькома днями шновѣ по-пѣдъ оринковецкій тѣсє одинъ сєлянинъ и упавъ до порожиной ямы, выкопанной на барабѣлѣ, а прєкрытой сѣвѣмъ, въ котрой свѣдѣль дикѣ. Звѣрѣ кинувъ ся на перепужєного сєлянина, але на щастє удало ся сєлянинови выскочити на дика, котрый стягнувъ ему клевакомъ чобѣтъ зъ ноги а відтакъ выскочивъ зъ ямы и ставъ угавати зъ своимъ вѣдєцємъ по поля. Кто знає, що було бѣ стало ся зъ сєляниномъ, если бѣ не надѣхали були два сєляне до лѣса. Тѣ, побачивши що дѣє ся, побѣгли до дика и убили єго. Убитого дика відвєзли сєляне до ульничого, а що вѣвъ жадѣвъ відшкодована, удала ся до суду и розпо-вѣла о своей пригодѣ. Судья заавєств сєлянамъ, що не потребують боєтъ ся нары за убить дика.

— Дрѣбный вѣсти. Въ Порємбѣ Жєгєта по-мєрѣ кс. Авдрѣй Голда крилошанинъ и бувшій посєлъ до рады державной. — Въ ночи зъ 15 на 16 н. ст. марта переѣхавъ зельзничій по-вѣдъ подѣ Ланьцутомъ незнакомаго молодого мужичину. — Сими днями кинувъ ся подѣ зельзничій по-вѣдъ недалека Заболотова якійсь молодой чоловікъ. По-вѣдъ роздѣрѣ єго на кусєй. Роздѣрѣ тѣло позбєрано и відвєзєно до Черновєцѣ. — Въ Бєлинѣ, самбѣрєского повѣта, повѣсєвъ ся въ насѣдѣлокъ довѣгъ 30-лѣтній господарь Стефанъ Ясеницкій. — Трѣє дѣтей, а то двѣхъ хлопцѣвъ и дѣвчану, породила дня 20 н. ст. марта въ Бєлинѣ коло Самбора Магдалєна Вєльничє-Милашовичъ; на другій день померли оба хлопцѣ, дѣвчанка живє.

Вѣсти зъ еп. перемыской.

Въ пропозицію приняты оо.: на Коньскє, дек. бирчаньского, Володим. Созаньскій, Евєт. Пєлєхъ, Стеф. Киричинскій, Володим. Вахлянинъ, Вас. Мисикъ, Гр. Пержило, Теод. Грабєць, Теодос. Дуркотъ, Іос. Виняцкій. — Завѣдательство въ Старавѣ, дек. устрѣцкого, одержавъ о. Іос. Шандровскій. — Каноничну институтію на Бѣковѣ, дек. мокрянського одержавъ о. Конєт. Хотинєцкій. — Прєзєктомъ въ духовній семинаріи у Львовѣ именованій о. Дим. Лєхъ. — До каноничной институтіи на Яворникѣ, дек. яслиского, вѣзваній о. Іос. Зарємба.

Наука штука и література.

— О. Остапъ Нижанковскій, композиторъ нашъ и дѣривѣтъ Львовского Бояна, выдаєтъ въ артистично-літературіи заведеню А. Андрєичина сольо тенорове зъ супроводомъ скрипки и фортепьяно до слѣвъ Шевченка „Минули лѣта молоді“. Утворѣ сей присвятивъ композиторъ оперовому спѣвакови и Микєлѣ Левичкову, котрый и відѣсѣвав єго на вишѣшнихъ концертѣхъ въ честь памяти Т. Шевченка. [П. М. Левичкій перєнявъ всѣ тѣ точєй программы вишѣшного концерту, якъ мавъ спѣвати п. М. Шуга, перешкоджєний взѣта сємъ разомъ у-частъ въ торжєствѣ Шевченковѣхъ роковинъ.] Цѣна композиція „Минули лѣта молоді“ — 75 кр.

— „Зорі“ число 5-тє, якъ що року такъ и сєго, вышло цѣлє присвяченє Т. Шевченкови и мѣстятъ: початокъ перєкладу Шевченковой повѣсти „Музыка“ [перєклавъ зъ російского Микєла Міх-скій]; два листы Шевченка до Кухарєня; записку Г. Н. Чєстєхѣвского. 3 споминѣ Т. Шевченка; поезію Василя Лєманьского „В роковини смєрти Тараса Шевченка“ [перєдрукований зъ „Дѣла“]; згадуємо о тѣмъ, бо редакція „Зорі“ сєго не заавєствля; критично-біографічний нарисъ О. Я. Коньского „Т. Шевченко підчасъ висшого розцвѣту його кєбєтъ, до арєшту його [1845—47]“; О. М. — єя „Свѣтла и тѣнь“; Д. Пѣсєчанца студію „Шевченко и народ“; Вас. Щурата „Шевченко в свѣтлѣ критики Скабєчєвского“; Нові матеріали до житєписъ Т. Шевченка Павла Граба, О. Я. Коньского и споминѣ Г. Н. Чєстєхѣвского; оповѣсти и критичай замѣтки про два выданя „Кобзаря“ и про студію В. Щурата о Шевченковій поезіи „Чернець“ друкованій въ „Дѣлѣ“. Иллюстрації представлюють Шевченка въ довѣгѣмъ кожусѣ, відтакъ разомъ зъ Г. Чєстєхѣвскимъ [пріятелемъ Ш-ка зъ остатнихъ роковѣвъ житєя поэта]; вѣтъ перєвозивъ тѣло поэта зъ Петербурга до Канєва; бюєтъ Шевченка [власнѣсть А. П. Бєкуршина зъ Москвы] и двѣ гарєнєкѣй иллюстрації: одна Сєластєны вѣдома зъ „Гайдамаковѣ“, а друга Ковалєнка на тематѣ „Всє йдє, всє минає“. — Редакція „Зорі“ на-лєжить ся щєра подѣлка за тє, що кожєго року выдає число зъ присвятою памяти Шевченка и старєє ся память Кобзарєву гѣдно звѣчєвати.

Тєлєграмы „Дѣла“

Вѣдєнь 25 марта. Проводѣрь социаль-демократѣвъ відготовляють на дєнь 1 мая величєзну демонстрацію зъ реформою выборчою.

Будапєштѣ 25 марта. Въ походѣ до грѣбу Копута вѣало участъ зъ 80.000 людєй, але спокѣй не бувъ заколочєный.

Бєрлинѣ 25 марта. Говорять, що цѣсаръ задумєвъ рєзєзвати парламентъ, бо прєзидентъ мѣгѣ бѣ бути выбраній членѣмъ цєнтра, а вице-прєзидентомъ социалистѣ. Опозиція хочє интерпєлювати въ парламентѣ въ справѣ тєлєграмы, высланѣмъ цѣсарємъ до Бємарка.

Перєписка Редакції и Администратіи.

— Вп. Р. М. въ За. Не можемо. — Вп. Е. Ст. въ Сє. На сєй рѣкъ зложено доперна 8 зр. — Хв. Рус. Бєс. въ Тє. На 1895 лишь 5 зр. — Вп. А. Го. въ Уг. До кѣнца сєго квар. прійдє намъ цє 20-50 зр. — Вп. І. Бє. въ Хо. Годѣтъ ся. — Хв. Тов.

КАВУ

въ 5-кільєвыхъ мѣшочкахъ франко
по 9 зр. 20 кр.; 10 зр. 20 кр.; 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.

ВИНО

въ 5-кільєвыхъ барилоккахъ франко
по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожній вина оляшками)
высєлає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

и філіи.

92 1-0

Капєлюхи и циліндры

въ вѣлєжкохъ выборѣхъ власного вы-робу и зъ фабрикъ Габіа и Пєлєва у Вѣдн, якъ таковы, правдіиый а-лєксійскій

поруєвъ:

Пєтро хшонстовскій

торговля сѣльєна у Львовѣ площѣ Копуцѣвъ 1 (напрѣтивъ катєдръ)

Цѣны на иллюстрованій рѣзємъ предметѣвъ до розпорѣдѣности

Антѣнъ Кєска

(перше А. КОЖЄЛЮЖЕКЪ)
фабрика капєлюхѣвъ и циліндрѣвъ
Львѣвъ, Ринѣвъ ч. 29, уя. Театральна 12 (Перехѣдна каменїца Андрієльєвогѣ)
(Импрєса, Львѣвъ.)

94 3-3

Род. въ Ко. Бажаного аркуша вже не маємо. — Вп. Г. Дя. въ Лу. ма. Рєє въ порядку, бо заплєчено до кѣнца марта. — Вп. К. Па. въ Су. во. Заплєчено до кѣнца цѣвтя. Сє дѣтєвало сусѣдною рубрикой и лише черезъ похибну до Васѣ адресовано.

Надѣсланє.

Пановє Громадо!

Усѣмъ въ нашому свѣтѣ грѣшному розпрѣсє-сєвъ-пєсє єл: и людє и дѣла рухъ та розумъ людєского. Що-жѣ, бачѣ, почати? Направляти треба! Сѣбѣтъ направляймо отъ якъ-бѣ яку... бочку: трєба накладѣть обручѣ, понобити гараздѣ — а то вѣтъ розсѣяло ся — той рай нашъ свѣченій, и дє мы дѣнемось тодѣ?... А що-жѣ на рускомъ свѣтѣ?... Що? Здорѣвъ — на лѣкѣ розхѣрують ся, людє зъ глєздами — истєрєють ихъ, живій — трупами стануть, — тає тутъ хороше дѣбѣть сѣл... Лєзунѣвичѣ, Пєкарієтъ, шкарлатуничи, мары лѣхого крою родѣтъ сѣ зъ днѣ на дєнь въ пєрєстрашєлючѣмъ числѣ. „Прутъ ся на чужину шукати доброго добра“. Гангрєна вѣносє єл въ кровь молодыхъ, незарєжєныхъ душъ...

У таку пору побѣхъ політичныхъ часописєй, — котрі лишь „політично“ та за парламентарно выбивають хибѣ тѣхъ нашихъ любыхъ гостєнєкѣвъ и пріятелѣвъ въ овєчѣй шкурѣ зъ вѣвичѣмъ сєрєцємъ — у ту пору бєзголѣва трєба бѣ ко-нєчєе часописѣ, котра бѣ стала ridendo castigare mores.

Така-жѣ часописѣ має выйти — „Стрѣла“ єѣ охрєщєно. Бєзъ огляду на жидий партіи, партійка та котєрѣ, будє „Стрѣла“ выводити на публичнє позорѣще образѣвъ нашихъ пороковѣвъ, пороковѣвъ народу. Станувши на почѣвъ народѣвъ — не будє „Стрѣла“ вѣжѣмо лѣного мѣта на мѣтѣ, якъ свѣту народню идєю, движєнєє народного прѣору. Будє вона голосѣмъ щєро тѣмучихъ людєй, членѣвъ нашої сусѣльности позарєжєной гнєило.

„Стрѣла“ выводити-мє зъ днєсѣ 1 н. ст. цѣвтя по два нѣчѣтъ, кожєго 1 и 15 днѣ мѣ-сѣця. Прєнумєрата за тотѣй трѣ квартєлы, що остєлѣтъ до кѣнца року, выносѣтъ мє 3 зр. — „Стрѣла“ мѣстєтъ-мє въ собѣ сатирѣ, гуморєскѣ, гумористичай вѣршѣ, анекдѣты и т. д. зъ житєя сусѣльно-політичного та иллюстрації того жѣитєя. Редакція запросєла и запрѣсєтъ найбѣшєихъ рус-скихъ сатирѣковѣвъ, а тутъ жѣ запросѣе усєлєхѣхъ добрыхъ людѣвъ о надєсланєє статей и дописєй зъ краю про всѣй бѣжучѣй справѣ.

Такъ отжє стрѣляти-мємо, пановє Гро-мадо! А є вѣрѣйна богата — кудѣ поєстунѣши, кудѣ поглѣнаєтъ — громадами вона чорѣє. Най стрѣлѣтъ найбѣтѣ невєрѣйна рука, а всєе когѣєвъ [радиє — щѣє] въ тому гуртѣ поплѣтитъ!.

Прєнумєрату та всѣхъ пєсємѣ прѣмєслати на адресу: Редакція „Стрѣла“ — уляця єв. Стєпанєлава ч. 6. на руки Сєльєвєстра Кричєвского, редактора сатир-гуморист. часописѣ „Стрѣла“.

Надѣсланє.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИКІЙ

Оптикѣ и оптикѣмъ „Вѣдѣ Копєрникѣмъ“, Львѣвъ, площѣ св. Дуга (уя. Театральна ч. 6) прѣтѣтъ головєного одѣзку) поручѣе у вѣлєжкохъ вы-робѣвъ и по надѣсланє-нію

Оптикѣ и оптикѣмъ: окуларѣ, цѣлєрѣкъ, зѣрєцєтъ, бѣлѣнка, дє-зєкогєнды, баромєтры, аєромєтры, мѣтєрѣскѣ, аплѣ, ком-пасѣ, райсѣмѣй, лѣнты маршєлѣвъ, иголы, сѣбѣвъ, мѣшємєры а т. п. Устроєния выбѣжѣє слєктрѣчныхъ. Сєкѣєй папєравѣ выготѣвляють сѣ найкѣрѣе и надѣлєтємо. — Заовєлєчєна въ прѣвѣнїи выготѣвляєтъ тѣло

41 5

Молочарня Маріи Ганнєвичѣ

уя. Синєтєука 31, побѣхъ почты и Выдѣлу краєвого поручѣа
Свѣдѣанѣ, обѣды и вѣчєрѣ, казу и гєрѣагу
Абѣнаментъ обѣду 8 и 9 зр.
431 Для прѣвѣзжаючихъ гєндѣвъ-чѣвъ. 33-1

Глядѣє мѣсєцъ пѣдѣячѣго ТИМОФѣЙ ВОЛИНЄЦЪ зъ Мѣв-вичѣ, пѣчѣа Куликѣвъ. Обѣзѣ-комлєный добрѣ въ дѣлѣвѣтѣхъ и свѣдѣвъ зъ добрыхъ голосѣмъ; 18-лѣтний. На жаданє обѣймє заразѣ посаду.

КУ-

Фрѣы, торбѣы и всѣлѣйкѣй прѣ-борѣы до подорожѣи

найдєшєвѣє въ торговлѣи

товарѣвъ модныхъ и бѣдѣ мужє-ского, приборѣвъ тоєлѣтнихъ и т. п.

Навєла Лѣнгѣєрз

пєрєдѣ тѣмъ 2537

Братѣ Лѣнгѣєрз

Львѣвъ, уляця Галицка ч. 13.
Цѣнѣники на жаданє дарѣмъ.

О половину знижєній цѣны

на данѣтний тѣмъ „Библіотєкѣи найзнамєнитѣйшихъ повѣстєй“ т. I—XX, вклѣчно, чѣ то купує разомъ чѣи побѣжѣє, якъ довго вы-стєпанє нєвѣлѣйкѣй запєсѣ. Зєлоу-ватѣєвъ трєба прѣсто до „Адм-нистрѣции Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижєна цѣна всѣхъ 20 томиѣвъ 13 зр. 80 кр. (на прѣвєсылку почто-ву трєба доплатѣти 30 кр.)

ГАЛИЦЬКЕ АКЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО ТОРГОВЕЛЬНЕ

у Львові, ул. Галицька ч. 3.

поручає

своїм випробованим досвідченими стаціями строго розсвідженим насінням:

Люцерну оригінальну французьку зв'язану найкращим родом, вільну від каняки.

Конюшину червону, грубозернисту, старанно очищену на спеціальних млиниках, цілком вільну від каняки.

Конюшину білу, цілком чисту, без каняки.

Шведську Тимотку срібно-білу без каняки.

Райграс англійський, французький, італійський та всякий інший пашний трави.

Шпорець великанський та звичайний.

Буряк рашійський зв'язаний найкращих родів, як: Мамути, Обердорфський, Еккдорфський, Пілоти та ін.

Пшеницю, жито яре, ячмінь та овес в білгородських, вчеських та полярних водах.

Кукурузу „Кенський зуб“, оригінальний американський „Virginia“ та угорський.

Кукурузу Чинкантино, Пінолетто, Буковинську та ін.

Фасолу великанську білу, чорну та ін.

Горох „Victoria“, зелений дробний, золотий.

Лупин жовтий, сирійський та білий.

Вину, бобик, соевину — також всякий інший насіння по торговельних цінах.

Новий штучний з гарантією за скількисть та якість складання.

Всякі робітничі машини між іншими Генеральний заступник:

Фабрики машини королівських угорських заводів державних в Будапешті.

Автомобілі, молотівні, елеватори, парові терези до зерен кукурузи.

Фабрики плугів, Братів Ебергартів в Ульмі над Д. 1, 2, 3 та 4-скібові плуги конячі з чистого сталю.

Фабрики ваг Н. Шемберг та Сина в Відні, ваги десятилітні, центиметральні для зважування, худоби та ін. — в багатосторонніх першорядних фабриках.

90 5 10

Випробовані як найкращі Зелізна діagonalні борони з рухомими звенами

доставляє найдешевше

Умратъ и Сполка Фабрика машин господарских ПРАГА-БУДНА.

Уживаючи тих рухомих борон при повздовжнім та поперечним скороченню приладжує ся знаменитою землю під зв'яз там, де в осені глибоко орано. Ті борони випадають також буряні та м'ясають дуже добре землю.

Каталоги даром та оплатно.

27 Філія: Львів, вулиця Городецька ч. 61. 3-3

Стефанъ Томасевичъ

артист-малює церковний.

мешкає постійно у Львові

ул. Краківська ч. 1 пов. III.

Поручає ся ласкавий пам'яті

Всх. руского Духовенства.

97 2-6

За 2 зр.

перероблює старі матеріали
цільком як нові. Дреліх до
покривання матеріалів

16 поручає найдешевше 30-30

Іосифъ Шустеръ

Львів, ул. Коперника ч. 7

Старі кофари приймає ся до покриття.

ВОЛОДИСЛА ГОНЕТЪ въ Корчине

поручає медальєт засади водона-
чепи на краєвій виставі у Львові
своїм виробом чисто льняним зв'яз-
анішим якості, а то:

Полотна дуже тривалі в вели-
ком виборі воді грубих до
найтонших веб на сорочки, про-
стирала не ший всякою ширини,
подштанні та ін.

Рушники, савоки та грубий
аусточки, оми, обрус та сер-
ветки полотняні, пошвейні та ін.
вироби по дуже низьким
цінам.

Адреса лише: ВОЛОДИСЛА
ГОНЕТЪ въ Корчині, пошта в
м. 5-31

Цінники та проби жаданих
родів высылає ся даром та франко.
За доброту виробів ругати ся,
а що не сподобає ся водичку ся
або звертає ся належитість.

Знаючи воді багатьох ц. к. упр. раєнерія спіри-
тусу, заосмотрена найкращими приладами ректифікаційними
найновішою схемою, фабрика рому, лікерів та оцту

Юлія Миколая Наслѣдниковъ у Львові

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старі польські горілки: дуже добрі розсолі,
лікери, рому правдиві з Ямаєм, як також найкращі
якості брави спеціальні як: Народовка, Dziennik, Szczutek,
Карпатівка, „Дабель“, Помаранчева не солоджена, Ратаєв,
Дерев'янка та ін. горілки упривилежувати в однієї правдиві
якості з наших фабрик справджені.

Однією жорло в краю для пп. антикарів, до поб-
рання алкоголю абсолют. та найчастішого спіритусу, до цв-
лей лідичних водного воді податку та вже оподаткованого.
Правдивий спіритус одитовий найкращіший, адролію
не шибкий, бо не вироблюваний з осені оцтовим.

Склад для міста Львова, ул. Коперника ч. 9 та в
годині склад воді мінеральних І. Йолеса, вулиця
Кароля Людвіка ч. 29. 4912 52-104

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогического дво-
тижневника педагогично-научного, виходить
воді 1 червня 1894 р. у Львові ул. Вороньська
ч. 2. Предплата на цілий рік 3 зр., на пів
року 1 зр. на чверть року 1 зр.

Найдешевше жерело закупна КИЛИМОВЪ, ПОРТИЕРЪ и ЗАНАВѢСЪ

Для пп. офіцерів та урядників
ц. к. армії та ц. к. жандармерії, також

для пп. властителей бѣльшихъ постѣлостей, священ-
ковъ, учителей, пп. урядниковъ державныхъ, приват-
ныхъ, лѣсовыхъ и доменъ подаємо можність закупна
на часткову сплату.

Надійшли свѣжі транспорты дивановъ салоновыхъ, церковныхъ и передъ
престолы, на стѣны, для вѣдальныхъ комнатъ, передныхъ комнатъ и дитинныхъ,
килимковъ передъ и надъ лѣжка, негѣжовъ, хѣдниковъ, лінолеумъ, занавѣсъ,
портиеръ и занавѣсъ зъ кружева, покрывалъ на лѣжка и столы, якъ такожъ плю-
шевыхъ покрывалъ, намѣтокъ на отоманки, кофѣвъ, колдеръ и кофѣвъ до по-
дорожѣ.

Особий водѣлы для дамской и дитячої конфекціи, костюмовъ, негѣжовъ,
парасольокъ и парасольовъ, дамскихъ капелюховъ, бѣль мужского, дамского и
дитячого, кружева, стяжокъ, аксамитовъ и шовковыхъ товаровъ.

Зарядъ вѣдѣньского магазину

AU LOUVRE

у Львові, площа Капітульна ч. 3.

Рухъ поѣздівъ залізничнихъ

важний въ днѣмъ 1 мая 1894 года годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ					Вѣдѣють зъ Львова до	ПОѢЗДЫ				
	посѣдній	особы	посѣдній	особы	посѣдній		посѣдній	особы	посѣдній	особы	посѣдній
Кракова (Вѣдѣна, Вроцлава, Вѣдѣна)	232	535	900	610	900	Кракова (Вѣдѣна, Вроцлава, Вѣдѣна)	234	1010	450	1035	655
Варшава	—	535	900	—	900	Варшава	—	1010	450	—	655
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Рашівъ, або Тарновъ	332	—	—	—	—	Хабовки (Закопаного) на Тарновъ або Рашівъ	—	1010	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Рашівъ або Тарновъ	—	535	—	—	—	Хабовки (Закопаного) на Рашівъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабовки (Закопаного) на Стрый Мушники, Кричицъ, Жегестова на Тарновъ	—	—	324	—	—	Хабовки (Закопаного) на Стрый Мушники, Кричицъ, Жегестова на Тарновъ	—	—	950	710	—
Мушники, Кричицъ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	900	Мушники, Кричицъ, Жегестова на Тарновъ (воді 1/2 включно до 20%)	—	—	—	—	—
Мушники, Кричицъ, Жегестова на Тарновъ (в. 1/2 до 20%)	—	535	—	—	—	Мушники, Кричицъ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	655	—
Мезе-Лаборцъ, Шавного-Куляшного на Перемышль, Надберези и Тарновъ	—	—	900	—	—	Мушники, Кричицъ на Стрый Мезе-Лаборцъ, Шавного-Куляшного на Перемышль	—	—	450	—	—
Подолочкоцъ и Бродовъ (на дворѣ год.)	212	922	910	545	—	Надберези и Тарновъ	—	—	—	655	—
Подолочкоцъ и Бродовъ (на дворѣ Подзамче)	158	515	845	519	—	Подолочкоцъ и Бродовъ (зъ дворѣ год.)	608	244	940	1030	—
Сучавы	940	—	787	1227	635	Подолочкоцъ и Бродовъ (зъ дворѣ Подзамче)	632	256	1004	1047	—
Кампюльня	940	—	787	—	—	Сучавы	615	—	1045	255	—
Радивѣвъ	941	—	787	—	635	Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Беромея и Чудина	940	—	787	—	—	Густина на Галичъ	—	—	—	—	1030
Новоселци	940	—	787	—	—	Слободы рунгур. Копальнѣ Новоселци	—	—	—	1015	—
Слободы рунгур. Копальнѣ Густина на Галичъ	940	—	787	—	635	Беромея и Чудина	—	—	—	—	1030
Чорткова на Галичъ	—	—	1237	—	—	Радивѣвъ	—	—	—	—	1030
Ворислава	—	—	202	1210	—	Кампюльня	—	—	—	—	1030
Вельца	—	—	445	—	—	Сокала	—	—	—	—	—
Сокала	—	—	748	445	—	Вельца	—	—	—	920	645
Лавочного (Пешту, Мискольда, Серечка, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—	Ворислава на Стрый Лавочного (Мункача, Серечка, Мискольда, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	—	540	710
Стрый и Скольного	—	—	847	—	—	Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	—	710
Скольного, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—	Скольного и Хирова на Стрый Стрый и Скольного	—	—	—	950	710
Гребенова (воді 1/2, включно до 20%)	—	—	202	—	—	Гребенова (только воді 1/2, включно до 20%)	—	—	—	—	305
Бруховицъ (воді 12 мая по зашнѣ ажъ до окликаня)	—	—	810	—	—	Бруховицъ (почавши воді 12 мая ажъ до водѣлки)	—	—	—	—	550
Зимно-воді (почавши воді 12 мая ажъ до водѣлки)	—	—	—	—	—	Зимно-воді (почавши воді 12 мая ажъ до водѣлки)	—	—	—	—	342

Розкладъ вѣдѣвъ въ видѣ кішеневомъ можна до-
стати въ бюрохъ інформаційныхъ, касахъ стаційныхъ
и у кондукторівъ.
*) Годинны печатаніи грубыми черенками означують пору ночну воді год. 6-омъ вечеромъ до год. 5-омъ
рано. Въ бюро інформаційномъ ц. к. австр. залізниць державныхъ у Відні (вулиця Іоанна 29) якъ та-
лімпериаль, у ділає ся устипихъ або письменныхъ объясненъ въ справѣхъ дощичи служби на ц. к. австр.
залізницѣ державныхъ. О сколько подручники дозволяють, заосмотрѣть та-же можна кішеневий водно-
здаваний черезъ ц. к. австр. залізницѣ державній білети до вѣдѣвъ и шитихъ зауставляваныхъ поспѣдѣхъ до
вѣдѣвъ якъ такожъ тарифѣхъ.

104 1-3

Лишь тогда правдивый,
если тригранная флюидная есть за-
мечена низше поданою опаскою
(червоний та чорний дружокъ на
жовтій папері).

Доси
не перевышеный!!!
В. Маагера
правдивый очищенный

ТРАВЪ ЗЪ ПЕЧѢНИКИ
(въ законно обезпеченій опакowaniu)
зъ фабрики
ВИЛЬГЕЛЬМА МААГЕРА
у Вѣдні.

Розсвідженихъ першорядними повагами
медичними и за-для своєї легкости стра-
ности поручений такожъ дѣтямъ, и запису-
ваній у всѣхъ тѣхъ случаяхъ, въ которыхъ ле-
каръ хоче досягнути скрѣпленія цѣлого ор-
ганізму, имено грудехъ и легкихъ, аболь-
шенія ваги тѣла, полѣпшенія соковъ, а
также звязалъ прочищення крови. —
Флашку по 1 зр. можна купити въ складѣ
фабричномъ Wien III./3., Neumarkt Nr. 3.,
а такожъ майже по всѣхъ антикахъ ав-
стро-угор. державы.

У Львові у пп. антикарівъ: Петра
Миколая, Янгомонта Рукера, Якова Байзера,
К. Крижановского, та у пп. купцівъ: Стан.
Маркевича, К. Балабана и Альфонсія Гибнера.
Головний складъ и розсылка для цѣлой
австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN
III./3., Neumarkt 3. 353 17-18
Противъ насѣдѣванъ заряджує ся судовое слѣдство.

Ч. 11.542.

ОГОЛОШЕНЬЕ КОНКУРСУ.

Видѣль краєвий королѣвства Галичины и Володимиръ зъ Вел. кн. Краківскимъ
розписує отсімъ конкурсъ зъ речницѣмъ преклюзіоннымъ по концѣ мѣсяца вересня 1895 р.
на оригінальній частинѣ рускимъ языкомъ написаній творы сценічній зъ обсягу драмы, по-
важнои комедіи и штукъ людowychъ зъ спѣвами або безъ спѣвѣвъ такого обсягу, щоби за
повнили цѣлый театральный вечеръ.

Конкурсной працѣ треба надсылати въ наведенѣмъ речницѣ подѣ адресою Видѣлу
краєвого у Львові, заосмотрѣній знакомъ або девиною автора, котрий треба вывесати такожъ
на замѣненій кувертѣ, обймаючій въ внутрѣ імя, названіє и адресу автора.

Працѣ оголошеній вже друкомъ а такожъ выставленій вже на якій небудь сценѣ,
навѣть аматорской, выключеній воді конкурсѣ. — Такожъ не будуть допущеній до преміюваня
працѣ авторѣвъ вже не живучихъ, хочъ бы не були доси оголошеній.

До трехъ мѣсяцѣвъ по конкурсѣмъ речницѣ наступати порѣшеніє конкурсѣ
и признаніє нагородъ особно комисією конкурсѣвою, котра збере ся въ краєвомъ Видѣлѣ
подѣ проводомъ краєвого маршалка або его заступника. — До сен комисіи запросивъ кра-
євий Видѣль:

1. С. Е. гр. д-ра Станислава Баденього, дѣйствого тайного совѣтника и посла на
Соймъ краєвий;
2. Вп. Александра Барзѣвского, ц. к. профессора семинаріи учительской у Львові;
3. Вп. д-ра Стефана Смалъ-Стоцкого, ц. к. профессора руского языка и литературы
на черновецкомъ университетѣ;
4. Вп. д-ра Мих. Грушевского, профессора ц. к. университету у Львові;
5. Вп. Платія Огоновского, профессора ц. к. гимназіи академічной у Львові;
6. Вп. Ивана Матѣва, профессора ц. к. гимназіи академічной у Львові;
7. Вп. д-ра Евгения Оленичского, адвоката краєвого въ Стрию;
8. Вп. д-ра Ярославъ Кулачовского, директора товариства обезпеченъ „Дитеръ“;
9. Вп. д-ра Володимира Коцюковского, учителя семинаріи учительскихъ у Львові;
10. Вп. Ивана Копача, кандидата филозофіи.

Конкурсная комисія порѣшитъ болѣебольше голосѣвъ и признасть чотыри нагороды,
а имено одну въ квотѣ двѣста пятьдесятъ (250) зр. а. в., другу въ квотѣ двѣста (200) зр.
а. в., а двѣ по сто пятьдесятъ (150) зр. а. в. чотыремъ творамъ признаваемъ за наилучшій
зъ помѣжъ надѣсланныхъ на конкурсъ, безъ огляду на родъ твору, лише щоби вѣдѣвъ нале-
жалъ до родѣвъ наведенныхъ въ нашімъ оголошеніи. — Отже комисія може признасть всѣ
чотыри преміи творамъ одного рода.

Оголошеніє выслѣду конкурсѣ въ публичныхъ часописѣхъ и выплата нагородъ
наступати въ мѣсяца грудни 1895 р.

Нагородженій творы стають власностію товариства „Руска Бѣсѣда“ у Львові зъ
выключнымъ правомъ выставлѣти ихъ на сценѣ.

Манускрипты надсыланій на конкурсъ будутъ зверненій властителямъ на ихъ коштъ
разомъ зъ кувертами замѣненными, если вкажутъ Видѣловъ краєвому въ нашій способъ
свои адресы.

**Зъ Радъ Видѣлу краєвого королѣвства Галичины и Воло-
димиръ зъ Вел. кн. Краківскимъ.**

У Львові дня 27 лютого 1895 р.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ.

Видѣль и редакційный редакторъ: Ивѣнъ Бѣлей.

Печатѣвъ въ фабр. Черкашниковъ.

3 друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, підъ зарядомъ К. Беднарского

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературні додатки „Бібліотека найвишшарніших повістей“ виходить з второк, і з второк і п'ятницю на перешню разок з „Діло“.

Передплату і писемні приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро тавель ул. Кароля Любківського 9. У Відні: М. Дукес, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Orpelt, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті в Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, G. L. Danbe & Comp. В Пешті: E. Mistrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „Діло“ і належність за писемні платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за границею: на півний рік . . . 18 гр. на півний рік . . . 24 гр. на півний рік . . . 9 гр. на півний рік . . . 12 гр. на чотирьох років . . . 4 гр. 50 кр. на чотирьох років . . . 6 гр. на чотирьох років . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на півний рік . . . 16 гр. на півний рік . . . 8 гр. на чотирьох років . . . 4 гр. на чотирьох років . . . 1 гр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи приймають ся лише на попереднє встановлення. — Галіцкія неопечатані вірші віддаються. — Неодержане число коштує 8 гр. в. а. Оголошення приймають ся по ціні 6 кр. від одного стрічка в номері в рубриці „Наблюдань“ по 20 кр. в. а. Експедиція випускає ет по 10 кр. від одного стрічка.

Загальні збори

Руского товариства педагогічного.

Приблизно сегоднішня зима, лихий стан комунікації в краю і неконче відповідна пора зложились на се, що участь позамісцевих членів Руского товариства педагогічного у вчорашніх зборах не була так численна, як се повинно бути. А если помімо того можна було бачити на зборах все таки поважніше число народних учителів, то головна заслуга того припадає на участь патріотичному учительству округу львівського. Учителі рускон гімназій львівських доставили менше число учасників, а причиною того має бути інволюція. Чи тим самим можна оправдати несприятелів учителів Русівців з прочих львівських середніх заведень шкільних, сего не могли ми розвідати. Рівнож явилось ся кілька львівських учителів. На кожний спосіб повинен тепершній виділі товариства розважити ті всі обставини і — як се піднесено в дискусії — устроити будучі збори по прикладу польського товариства педагогічного, котрого збори визначають ся великою участію членів і розбуджують більше зацікавлення між краєвими учителями.

По поминальній богослуженню в церкві Володської зачала виконувати ся проста сая III-тій класу рускон гімназій учасниками, так що перед 11-тою годиною можна було приступити до відкриття зборів. В заступстві несприятелів президія виділу (голову пос. Барвінського і заступника голову директора Харкевича) відкрив збори член виділу професор рускон гімназії В. Б'єлєцький. В промові згадав пам'ять покійних членів товариства: Ом. Огоновського, М. Подольського, О. Ник. Св'яченського і Ом. Партицького, а присутній відділ амь честь поставив з м'ясоц. Відтак зазначив успіх діяльності виділу в справі управління і піднесення науки руского языка в львівських гімназіях польських. Виділі товариства, уложивши план тей науки, пропонує краєвій раді шкільній внесення на утворення посади т. зв. вандрючного учителя для тей науки, а краєва рада шкільна полагодила успішно се внесення і пропонує його міністерству просафти.

Председателем зборів вибрано серед гробікних оплесків катихта о. Ал. Стефановича, котрий поклав на секретарів пп. Витовинського і Чижя.

З порядку денного приступлено до справоздання секретаря з діяльності виділу товариства. З того справоздання вишмаємо ось ті головніші точки: Товариство брало участь в краєвій виставі, призначаючи ся до будови спільного павільйону руского квоту 100 гр. і устроивши в тій павільйоні виставу видавничтв товариства, руских учебників і графічного образу розвитку товариства та інститути. На зазв'яз виділу до членів виділу приступлено в члени товариства зголосило ся, на жаль, лише 58 нових членів. Натомість розвинуло ся товариство в інших напрямі: заснували ся три нові філії в Калуші, Николаєві і Грибовичах, так що тепер з філією в Шарці має товариство вже чотири філії. Виділі товариства вввз і сего року дальше видавничтво часописів: „Учитель“ і „Дзвінок“. Ті видавничтва не можуть повеличатися успіхом, не лише під виглядом матеріальним, але і моральним. Участь учительства в редакції „Учителя“ була велика слава і ширший круги не підпомагали его своїми дописами і зам'ятками. Передплатників „Дзвінка“ невелике число, а старая виділу о дозволі дебіту до Росії не привнесли успіху. Заходом і коштом товариства появились дві книжки: переклад пов'істи Ю. Верне: „Подорож довкола землі“ і фанетичною правописію друкований молитвослов для дітей, укладу сов. о. А. Торонського. Крім того вже майже готовий передрук з „Учителя“ „Короткі історії педагогів“. Виділі рішнв розпочати цілу серію видавничтв для рускон молодіжн шкіль серед-

них, а краєва рада шкільна заявила готовність прийти в поміч грошевою підмогою. Виділі займався ся справою школи ім. М. Шашкевича у Львові, щоби перенести я в догодніше місце і збільшити ереквенцію. Справа управління науки руского языка в львівських гімназіях польських була, як вже вгадувано, предметом наради виділу. Виконці постарав ся виділі о се, щоби проф. Грушевський розпочав цілий ряд викладів популярних з рускон історії для львівської інтелігенції. Ті всі справи були полагожені на 12 засідань виділу.

В дискусії над тими справозданнями порушено передо всім справу редакції часописів „Учителя“ і „Дзвінка“. Піднесено зам'ятки, що в „Учителю“ за мало порушені життєві справи учительства: не обговорює ся амьні плянів наукових, законів шкільних і подруччя, а натомість м'ється ся довгий розвідки, котрі можуть інтересувати спеціалістів. Рівнож за мало увагляється дискусія, яка виває ся в сойм над справами шкільними. Правда, що участь учительства в дописях слаба, але годі за се винити учителів, бо если редагування органу буде славе, то годі, щоби ним зацікавилися ширший круги учительства. В тій треба глядати причини, що в матеріяльній підмоги учительства (невелике число передплатників) виходить невелика. — Що-до „Дзвінка“ то піднесено, що творці українських писателів треба бы піддати стараннійшій редакції, приносивши їх під виглядом языковим і що-до форми до наших галицьких відносин. Впрочім з огляду на невелике число передплатників варта бы виділу розважити, чи взагалі не застановити се видавничтвом.

Редактор обох часописів проф. В. Шухевич відповів на піднесені зам'ятки Іншою м'рою — говорив він — треба критикувати часопис, видавану поодиноким особою, на власне різко і одвічальньо, а іншою часопис, котра єсть органом товариства. Если товариство розвиває живу діяльність, порушає життєві справи, то і его орган буде виразом того діяння. Пригадаймо собі живу, горячкову діяльність руского товариства педагогічного в початках заснування, а порозум'їмо, длакого тодішня „Часопис шкільний“ була л'пша від „Учителя“. Впрочім обнимаючи редакцію, я не почув від учительства директив, в якій наирім редагувати, натомість виділі товариства припоручив дбати о се, щоби „Учитель“ міг доставати субвенцію краєву і був поручений до бібліотек шкільних. Учителство не піддержує матеріяльну видавничтв, тож годі ериватися субвенції. Особистість справ годі порушувати в „Учителю“. З огляду на невеликий обсяг видавничтв, годі широко розписуватися про майні справи, а треба обмежитися на поданні зм'єсту. Дописей від учителів нема, а треба нераз подавати матеріяль, може і не так відповідний до такого органу як „Учитель“. Впрочім м'ється в „Учителю“ розвідки, котрі обходять учителів, як н. пр. про огороді шкільний і т. п. — Що-до „Дзвінка“, котрого видавничтво боролось від самого початку з дефіцитами, воля зборів застановити видавничтво або ні.

По дискусії над справозданням касовим, в котрій піднесено, що виділі повинен дбати о зменшенні дефіциту видавничтв, а справоздання касове могло бы бути більше спеціалізоване — прийнято до відомості справоздання секретаря і касієра. Внесення п. Дмитерка, щоби застановити видавничтво „Дзвінка“, упало. — Ухвалено резолюцію, поставлену о. Стефановичем і поручаючи виділу товариства: пригадати властям шкільним, що суть книжки рускі на премії.

До виділу вибрані: головою пос. Ол. Барвінський (лише двома голосами більшістю по-над абсолютну більшість), членами: В. Б'єлєцький, Е. Харкевич, Іл. Чижь, Іл. Банах, Іл. Мат'їєв, Кость Паньковський, Вол. Витовинський, Гр. Врецьона, О. Барвінська і М. Вояковська, а заступниками: О. Макарушка, І. Петриниш і В. Тасовський.

Ухвалено внесення: Іл. Малицького в имени філії шарецької, щоби в руских шко-

лах народних діяльність було ведене в руском языкі, та щоби платня учителів народних була поліпшена, а в тій цілі має виділі товариства внести петицію до сойму; — п. Л'тинський, щоби виділі подумав о заснувані товариства учительскон помочи; — Іл. Строньського в справі амьні статутів товариства; — о. Стефановича, щоби краєва рада шкільна поручила окремим радям шкільним: вносити в заслугу учителів їх діяльність по читальнях. — Всі ті внесення має виділі розсвідати.

Наступив відчитати п. Вол. Витовинського на темат: „Чого домагає ся суспільність від народного учителя?“ Відчитав сей ухвалено випечатати в „Учителю“.

Збори закінчили ся по 3-тій годні.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Чеській намістник гр. Тунз видав під днем 8 марта с. р. чотири розпорядження до директорів шкіль середніх і семінарій учительських в справі: лояльності, національної і вірноповідної терпимости, ношеня відзнак, а виконці збирала складок грошевих між учениками тій заведень наукових. В першій розпорядженні говориться ся, що у шкільній молодіжн треба вже від найраннійшого віку розбуджати як найповнішу преданність для ц'саря і оживляти в як найраннійшій через цілий част науки. Треба учити молодіж, щоби піддавала ся порядку, тим більше, що державна свобода, якої она споче пбнйше уживати, вимагає безумовного самообмеження кожного поодинокого членів. Око молодіжн, треба завжди звертати на цілість держави і ученика треба приводити до свідомості факту, що він має в Австрії красну і славу вітчизну та що найпершим і найвишшим его обовязком єсть бути до неї привязаним та посвящати їй всі свои сили. Австрійській нимі народний, в котрого одушевлених стр'їчках і торжественних звуках пробивають ся чувства Австрійця, повинна школа уважати дорожчівністю та з цілою ревністю вивати его в пам'ять і серця молодіжн. При нагодах патріотичних повинні завжди всі ученики відсвідати чотири перші строфи австрійского гімну, а при торжествах, котрі відносять ся до в. в. ц'саревон, також і п'яту строфу. Австрійсько-патріотичній декламції, п'єні і темат мають служити рівнож до висказаності цілі. Протів вилывів посторонних, котрі могли бы ослабити чувства патріотичній, треба виступати з цілою рішучістю. Ученики, котрі діяють протів австрійско-патріотичного обовязку і учитель, котрі бы заведили свого обовязку виховування молодіжн у вірности для ц'саря і в лояльній австрійським дусь, можуть сподівати ся безпощадного поступованя з ними. В кваліфікації учителя, треба завжди зазначити его поведєне що-до лояльності. — Друге розпорядження звертає увагу на се, що цілі школи: убагородувати умь молодіжн. Засада любови ближнього повинна проявляти ся також в національній і вірноповідній терпимости. Учителі повинні впливати в молоді серця того духа миролюбности, котра дає людям можливість жити і ділати разом, повинні скріпляти чувства приналежности всьм народів держави а також в обох народів (чеського і німецького) в краю. В школах середніх і семінаріях учительських, особливо там, де є м'шана людність треба з підвійною силою виступати протів всяких заходів і зматань викликаючих ненависть. — Третім розпорядженням забороняє намістник ученикам носити національній відзнаки і прикрашувати школи при торжественних нагодах трибарвними хоругвами славянськими або німецькими. Всі національній і янші демонстраційній відзнаки суть строго заборонені. До п'явентаря кождої школи належать боді одна хоругва о барвах державних. Управитель школи одвічає за те, щоби в хоругви була завжди в добрім стані. Посльдне, четверте розпорядження строго забороняє ученикам

збирати без дозволу властей як небудь складки а учителям ставити за обовязок доглядати учеників під тым взглядом.

НОВИНКИ.

— Вчорашній концерт в честь роковин смерті Т. Шевченка був так прекрасною маніфестацією, як рідко коли. Сала була битком заповнена (виконці вже хило білетів); множество гостей приїхало з різних сторін краю. Продукції концертові — хор Львівського Бояна під діригентуру о. Нижанковського і соля п-и С. Крушельницької та п. М. Левіцької і продукції оркестру випали знаменито. П-у Крушельницьку формально закидали цвітами, а Боян вручив їй і п. Левіцькому лаврові в'їви. Вручання публіки не дасть ся описати, все зливалось в оден голос: такого прекрасного концерту ще не було! — По концерті відбув ся в салі бувшій Frohsinn-у комерс в томболою. Ширше справоздання з цілого вчорашнього вечера подамо завтра.

— Концерт в честь XXXIV-х роковин смерті Тараса Шевченка відбув ся в Стрию, в понеділок 1 н. ст. цвітня при участі п-и Саломеї Крушельницької і п. Николая Левіцького, перворядних сил львівської опери. Програма концерту ось-так: 1. Ветухне слово вголосить д-р Бяг. Олександрій. — 2. Лисенка хор м'шаний з опери „Утоплена“ виконав Стрийський Боян в супроводі фортеп'яна. — 3. а) Лисенка „Дощик“, б) думка, відсвідав солю п-на Крушельницька. — 4. Матюка „Руска пісня“ відсвідав хор мужескій. — 5. Нижанковського „Минули літа молоді“, солю тенорове в супроводі скрипки і фортеп'яна, відсвідав п. Н. Левіцький. — 6. Шевченка Титарь, уступ з поеми „Гайдамаки“, декламція п-и Г. О. — 7. Лисенка „Зацвіла у лузі червона калина“, дует з супроводом фортеп'яна, відсвідав п-на Крушельницька і п. Левіцький. — 8. Лисенка Іван Гусь відсвідав хор мужескій. — 9. Солю фортеп'яно відграв п. Левіцький. — 10. Топольницького „Хустина“, кантата до слів Т. Шевченка на м'шаний хор і соля в супроводі фортеп'яна, відсвідав п-на Крушельницька, п. Левіцький і Стрийський Боян. Акомпанімент обрав п. Левіцький. — Початок концерту точно з ударом 7-ої години вечером. В часі продукції будув двері салі замкнені. Вступ на салу 1 ар.; кресла резервовані для жінок і старших осіб.

— З Перемышля пишуть нам: Для 23 с. м. устроила молодіж рускон гімназії в Перемышлі торжественний вечор в пам'ять XXXIV роковин смерті Тараса Шевченка з слідуючою програмою: 1. Вступне слово. 2. Бортовий: Блажен муж, хор мужескій. 3. Шевченко: Думи моє, декламція. 4. Вязанка п'єні, цитра. 5. Князь: Словань, хор мужескій. 6. Конко: Ой дяволю ся, дует в супроводі фортеп'яна. 7. Реве та стогне Дніпр шарокі, м'шаний хор в супроводі оркестру. 8. Арія з опери Трубадур, оркестра. — П. 1. Відчитати. 2. Вербицький: Хто за нами, хор мужескій. 3. Шевченко: До живих і мертвих, декламція. 4. Желевський: Гумореска, фортеп'яна. 5. Крейцер: Велавий Татри, хор мужескій. 6. Лисенко: Свято в Чагирині, солю баритонове в супроводі фортеп'яна. 7. Матюка: Заповіть, хор мужескій і м'шаний в супроводі фортеп'яна. 8. Кайль: Що хто любить, оркестра. — Богату програму виконала молодіж дуже старанно і з великою вправою; оба хори, мужескій і м'шаний, виведені під управу ученика VII-ої класу Д. Ключника, дальше оркестра під управу ученика VII-ої класу М. Дуркота, як і солюй спів учеників VII-ої класу Куцька і Ключника, прегралих баритонів, викладали загальну похвалу і одушевлення. Вечер закінчив управитель гімназії одвітною промовою і поклком відячності в честь Найяснійшого Пана. Тамтого року відбув ся вечор в салі ратушевої, а сего року в просторій салі гімнастичній нового гімназійного будинку.

— „Рускій всенародній“ комітет виборчий вибрав на збір мужів довіря в 11 н. ст. марта т'єснійшій комітет, а той — як доносить „Галичанин“ — уконституував ся, вибравши Богдана А. Дядицького председателем, Аполлона А. Ничая заступником председателя, а д-ра Юліана И. Ілєвича і Романа Ф. Вачинського секретарями. [Хто належить ще до т'єснійшого комітету, „Галичанин“ не подає.]

— З м'єстечка Войнилова (в пов'ї Калушк) пишуть нам, що вчора, 24-ого марта жандармерія уввзнила там начальника громад Вільгельма Лібербаха [Німця колоніста], секретаря громадского Гарфунка [жид] і двох радних. Причини того уввзнення не подає наш дописуватель, але можна догадуватися, що причиною буде господарка громадска.

З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, від редакції Н. Багдасарян

Виходять у Львові що дні (крім неділі і руських свят) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник літературних і наукових новин“ виходить по вторгові, а по вторгові і п'ятниці на переміну району в Дніпро.

Передплата і нисерати приймають: у Львові А. М. Гісторія „ДВЛ“ у. Баторія 24. Центральне бюро охорони у. Коперника ч. 11, в Баторі пасти у. Карла Людвіга 9. у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. H. Schalek I. Wolzelle 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolzelle 19. В. Франкоурт і Гамбург: M. Haasensteint Vogler, H. L. Dabbe & Comp. В. Пешт: E. Mistrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплата на „ДВЛ“ в п'ятидесятіх літературних і наукових новин.

ДВЛ

Передплата на „ДВЛ“ в літер. додаток: в Австрії: 15 кр. на рік, 24 кр. на півроку, 9 кр. на чверть року. В інших краях: 15 кр. на рік, 24 кр. на півроку, 9 кр. на чверть року. В інших краях: 15 кр. на рік, 24 кр. на півроку, 9 кр. на чверть року.

у Львові: 15 кр. на рік, 24 кр. на півроку, 9 кр. на чверть року. В інших краях: 15 кр. на рік, 24 кр. на півроку, 9 кр. на чверть року. В інших краях: 15 кр. на рік, 24 кр. на півроку, 9 кр. на чверть року.

Горячка еміграційна

обхоплює з кожним днем що-раз ширший круг нашого селянства, а влади політичні мають багато дбати, умиряючи ту горячку. Та й годі властям політичним брати се за зле, коли зважити, що як би не противдівано тайної агітації, то емігрували би з краю сотні тисяч. В деяких околицях села готові опустіти на половину! До того відомі нашим читателям виступи з останніх днів, які надійшли з Удіне від проф. Семіра-дського, висланника галицького виділу краєвого, наказують не то властям, але в всім приятелям люду, гасити горячку еміграційну всіми силами. В тім дні подав голос п. Любомира Гнатівича, автора статей в „ДВЛ“ про еміграцію до Бразилії. Він пише:

„Як відомо, після найнещасливішої виступи з Удіне і Генуї, здержано тепер безплатний перевіз, а навіть з причини стану облоги зборено вступ до полудневих провінцій Бразилії (Парані, Santa Catharina і Rio Grande do Sul), де для наших людей єдине відповідний клімат, а наших емігрантів транспортують лише в горячій провінції до робіт коло ками.

Супротив того інтелігенція на провінції повинна старатися всіми силами здержати в своїх селян від еміграції без огляду на се, чи можуть вони вижити в краю, чи ні. Навіть тим, що вже абсолютно ризикує їхати і не думають або й не мають вже чого в краю лишати ся, належить радити, щоб бодай лиш якійсь час здержали ся, доки не змінять ся відносини політичні в полудневій Бразилії, де єдине для них можливе себстві. [Тим же, що в їх не дадуть ся навіть часово здержати, належить справляти до провінції S. Paulo, де ще найліпше для наших людей на плантаціях ками та коло тартків і в водки можна буде їх відтак стягнути на землі до суєвдів Парані. В S. Paulo є дві польські осадні числячі кілька тисяч душ.]

Наші люде, коли побудуть на плантаціях, мавуть ся з своєю цілю. Маю тяжких жертв они грунтів не достають, а будуть лиш робітниками на ланах (плантаціях) панських — і то навіть не всі будуть мати

часті працювати на спецї на чужих панських ланах, бо по-над 30% їх виyre через горячий клімат, а прочі 66—70% обмани в своїх надіях на грунти, упавши на дусь, проклинаючи Бразилію, розсіплють ся між Мурвані, Португалією, Італією — і в другім вже покоління вивародувать ся. Освіти на полудневій височині в роки, могли би тяжкими жертвами і працею окупити бодай в будучности свої кусяць землі, в погони за котрою не вагають ся край рідний кидати; а так даремні всі жертви! Могли бідувати тільки в краю, можуть ще здержати ся.

Гадаю таки, що навіть, що тепер грунтов в Бразилії не одержать, емігранти наш часово здержати ся. Однак хто знає почасти історію еміграції бразилійської, не може мати надії, щоб сей рух виyає на все, хоті-би вам повело ся на-тепер бодай его здержати. Супротив страшної нужди нашого люду з одного боку і потреби роблящої людности ролішчон в величезних майже незаселених обшарах Бразилії з другого боку — появлять ся знов, ели не сего року, то з слідувочю весною агенти, що будуть вабати селян бідаків грунтами за дармо і перевозити їх безплатно до всіх провінцій Бразилії. Намам-фазендерам ходити о робітників на плантаціях, а правителі, по-при підданстві інтересу плянаторів, радо би також заселити і полудневу височину відповідну для управи нашого збжа, щоб не потребувати спроваджувати его з повнічної Америки а навіть і з Європи!

Користуючи з хвилевого умиріння горячкова фаль еміграційної, яке [на мою гадку] повинно тепер наступити, не повинні ми, радї з „благополучного“ заквочення бурї, знов нічого в тій справі не робити, щоб найбільша нова фаль еміграційна знов застала нас зовсім несприготованих, несподуцях і безрадних. Тим більше повинні ми тепер взяти ся до основного вислїдження еміграції нашого люду взагалі, як також спеціально еміграції бразилійської, котра в нас близько часу — „utimam falsum vates sim“ — мусить знов повторити ся, хоті-би тепер на якійсь час перестала. Оскільки „Народною Радою“ анкета повинна зайняти ся в постійний, організований комітет на збір секції еміграційної в польському „То

вариств Торговельно-географічному“ — есенуально поступати спільно з тим позитивним товариством.

Навінши писмо п. Л. Гнатівича, мусимо ще додати найновішу вість, яка телеграфічно наспіла з Удіне від проф. Семіра-дського до львівського виділу товариства св. Рафана і до виділу краєвого. Проф. Семіра-дський звїщає, що в Удіне двіста наших емігрантів оцїло без крейцаря і не може рушити ся навіть до Генуї. [Агенти кудає утік.] Отже ели в найкоротшій час не пришле хто з краю грош, то всіх емігрантів перешле правителіство італійське шунасом до Австрії. Розуміє ся, що ніяка каса не виyає грош — і наші емігранти готові остаточно знов опинити ся в дома!

Рада державна.

На вчорашньому засіданні палати послов Лівбахер зазначив, що внесення постанови в 1891 р. союзом аграрним в справі оподаткування процентів з рент, не дійшло ще до комісії податкової. Тож питає президента, длячого не стало ся і що він готов зробити, щоб на будуче таке не лучало ся. Вкінці мусить додати, що около 100 поставлених внесень не дійшло ще до комісії.

Президент Хлюмеків відповів, що внесення Лівбахера було поставлено дня 5 листопада 1891 р., а перманентна комісія для реформи податкової уконституована ся дня 22 марта 1893 р.; впрочім треба пам'ятати, що предложена правителіством мають першештвом перед внесенням з ініціативи позолосков, в виключють довгі дискусії з найменших причин, а в наслідок того право ініціативи палати стає ся влючоричне. Що-до виниклих внесень, то они не стоять в звязі з роботою комісії; впрочім палата повинна при нарадах вад регуляційнорн норшнті в якій спосіб внесення мають скорше поладжувати ся.

Пос. Лівбахер просить о голос, але президент не доустив до дискусії над своєю відповіддю.

Відтак в дальшій дискусії над ре-

формою податковою поладжовано всі постанови о податку заробковім після проекту комісії и поправок нею одобрених. По правку пос. Шайхера, щоб громадам було вільно побирати деякі подати від похитивків відкрито, по промовах пос. Кронаветтера і референта Діаляго, котрі паликували палату, щоб не нищили екзистенції численних родів.

Наступила ще дискусія над проектом закона о удержанню телефонів у Відні.

Посл. Гессманн в Гавкз інтерпеллювали міністра Вурмбранда в справі заповідженої великої акції що до удержання деяких шляхів залізничних.

Слїдуюче засідання назначено на п'ят, а на порядок денний поставлено предложенье о провізії бюджетовій.

Дискусія над провізіїю бюджетовою потреба вимірно два дні, а буде брати в ній участь майже виключно опозиція. З сторони молоді-Чехів записали ся до голосу послы Айм і Герольд; рівнож мають промавлити послы Люєр і кн. Ліхтенштайн.

В мотивах правителіствених до провізії бюджетової так каже ся: „Предложенье правителіствение що-до дальшого продовження провізії бюджетової на три місяці від двїтї до червня, не приходить несподівано, бо уложений вже в початком есені плян роботи палати послов не заповїдає, що наради над бюджетом зачнуть ся скорше як в період по фєріах великодних. Гли зважити ся, що реформа податків мусить бути безуспільно ухвалена перед бюджетом, бо в прогнвном случаю і ціле в довертенье могло бы бути заквєстїоноване, то показує ся потреба дальшої кількмісячної проволонки для нарад бюджетових. Відносини сего року суть так винимкові, а пильність реформи податков и першештвом, яке треба признати для нарад над нею, суть так загально признані, що припознене поладженье бюджету сего року не може бути уважане прецедентом для слїдувачь лть“.

Неволеный народъ.

Перекладъ брошури „Порабощаемый народъ“.

(Дальше.)

Вод 1873 року цензура, забувши мабуть на указ з 1863 р. и уступаючи постійному хоч в глухому напорови української овіві, почала водносити ся чим раз більше до української літератури трохи ласкавіше. Ся релятивна полекша тягула ся більше-менше три роки и за той час Українці, не залишаючи своєї роботи в Галичині, могли видати в Росії ряд популярно научних брошур для народу и надрукувати або приготувати до друку около двадцять томів етнографічних матеріалів — зібраних різними особами народних пісень, казок, легенд, оповідань и т. п., котрі мають поважне наукове значенье и поставили праць українських учених на видне місце в західно-європейській науці. Цензура дозволила була навіть надрукувати по українськи невелику част „Судебних уставов“, але Святий вестник остало ся для українського народу закляним оводом, а о українській журналі або о українській часописи не було що й думати.

Але й та народія можливість дихати тривала не довго. В Кївѣ був заведений „Юго-Западный Отдѣлъ Р. Географического Общества“ — товариство зложене з українських учених, що займали ся головним місцем етнографією, и оно багато обіцувало для науки. Та занятя українською етнографією и поставлена питання о „рідній мові“ в часі однодесного статистичного спису [конскрипції] Кївѣ було вже досить, щоб

кліка переверталь, що зробили собі вигідне ремісло з „благонамѣренности“ и „обрусєвія“ під проводом тайного сьвітника реверата В. Юсєфовича, котрий колись зробив донос на Костомарова — обдїяла крик в офіційній прасі и почала посылати до Петербурга формальні доноси на те, що під покривом географічного товариства виступ в Кївѣ громада людей злонамѣрених, маючих на цілі державний сепаратизм и длятого крайню небезпечну з огляду політичного.

Наслїдком тих доносів було визначенье окремої комісії з міністрів справ внутрішних и народної просвіти, шефа жандармів та й згаданого Юсєфовича и наступивше по тїм розбітє українського „сепаратизму“ взагалі а спеціально української літератури. На приказ царя-освободителя Полуднево-західний відділ географічного товариства закрити, его рукописи и музей деь щезли, багато членів и українських діятелів взагалі вислано з України в сторону московскій, погнбло мнєжество початих ба вже й повнєчених праць наукових. А що до української літератури — російське правліньє вєспало „секретно“ ось такий историчний документ:

„М. В. Д.“
Главное Управление по
дѣламъ печати 5 іюня Секретно.
1876 г. N. 3158.

Государь Императоръ 30 го манушного мая Высочайше повелѣть соизволилъ: 1) Не допускать ввоза въ предѣлы Имперіи, безъ особаго на то разрѣшенія Главнаго Управленія по дѣламъ печати, какихъ бы то ни было книгъ и брошюръ,

*) По кількох місяцях той документ був оповіщений в „Правителіственомъ Вѣстникѣ“.

издаваемыхъ заграницею на малороссійскомъ нарѣчїи.

2) Печатаніе и изданіе въ Имперіи оригинальныхъ произведеній и переводовъ на томъ-же нарѣчїи воспретить, за исключеніемъ лишь:

а) историческихъ документовъ и памятниковъ и

б) произведеній изящной словесности; но съ тѣмъ, чтобы при печатаніи историческихъ памятниковъ безусловно удерживалось правописаніе подлинниковъ, въ произведеніяхъ же изящной словесности — не было допускаемо никакихъ отступленій отъ общепринятаго русскаго правописанія и чтобы разрѣшеніе на печатаніе произведеній изящной словесности давалось не иначе, какъ по разсмотрѣніи рукописи въ Главномъ Управленіи по дѣламъ печати.

3) Воспретить также различныя сценическія представленія и чтенія на малорусскомъ нарѣчїи, а равно и печатаніе на таковомъ-же текстовъ къ музыкальнымъ нотамъ. Начальникъ Главнаго Управленія по дѣламъ печати

Григорьевъ.

Тим „Высочайшимъ повелѣніемъ“ водружовано языкъ сьмацятюм мїліонам української нації, що живе в границях російської держави. Ця майже літературна діяльність на мові українській мусїла застановити ся. Книжки майже зовсім не виходили в наслідок страшног гнєту цензури, котрий доходив аж до того, що переробка звѣстной пєси Мольєра „Le mēdecin malgré lui“, вьготовлена панєю Литвиною, була заказана тому, що она нѣбы оскорбляла тайну супружества. Звѣстний українскій композиторъ Лисєнко хотѣвъ надрукувати свою оперу „Черноморцѣ“, а хочь лібрето було

вже перед тим надруковано, ему дозволили видати лише ноты безъ слів и безъ заголовку. То само дучило ся опієсти, трохи побітїше, з оперою композитора Сокальського „Тарасъ Бульба“. Зь разу цензура дозволила була надрукувати лібрето, але коли звернено ся до неї з просьбою о дозвол видати ноты оперы зб словами — она се заказала. Деспотичне переслїдуванье дійшло до того, що цензоръ, стрїчаючи в великорускихъ журналахъ повѣсть зь українського життя, розумѣє ся написану по великоруски, зачеркував попадаючі в тї повѣсти українскі слова и написувавъ замість нихъ московскі. Українська пієса була заказана для публїки, а мова українська давно вже була вигнана зь якого хочь трохи товариського або публїчного ужитку.

В 1880-ихъ рокахъ, завдяки більше ліберальному поглядови на українську літературу, сенатора Половцова, котрий ревідувавъ тогд кївську и чернігівську губернію, двій той режім трохи зм'якчав ся. В чомъ вменю мѣтила ся та полєкша, можна бачити зь отсего такожъ секретнаго циркуляра, розданого губернаторамъ вь рѣдѣ 1881, тогдшнімъ міністромъ справъ внутрішнихъ, графомъ Н. Ігнатьєвымъ:

„Циркуляръ по Минюстерству Внутреннихъ Дѣлъ 1881 г.

В 1876 г. съ Высочайшаго соизволенія были установлены ограничительныя правила относительно употребленія малороссійскаго нарѣчія. Присла эти сообщенія Государь Начальникамъ Губерній циркулярѣмъ отъ 26 іюня 1876 г. за N. 357 заключаютъ въ себѣ три слѣдующія постановленія:

[Тутъ подано текстъ наведенного выше „Высочайшаго повелѣнія“.]

Передна част на ДЪЛО* и принадлежност на изобретения изобретение
у ЛЬКОВЕ.

Навѣтъ мова, навѣтъ праволось рукописе
служать за предметъ зачѣнокъ вѣдѣ цензуры
Цензуры, не знаючи мовы, позволяютъ соб-
поправляти украинскій рукописи або заказу-
вати ихъ пѣдъ покрывною, що мова въ нихъ
неправильна. Такъ бывшій въ Кіевѣ цензоръ
заборонявъ збирати поезіи талановитого поет-
п. В. Самойленка на тѣй основѣ, що мѣ-
стныхъ поезій лиха... А треба знати, що въ цен-
зурѣмъ уставѣ есть артыкулъ, котрый прямъ
заказуе цензорамъ мѣшати ся до літературно-
сторони розгляданыхъ творѣвъ! Своєю питомою
праволосію, украинскій языкъ поважається
уже давно. Цензура жадає для него уважан-
той самою праволосію, яка уважає ся въ дер-
жавинѣмъ російскѣмъ языкѣ, привневолює ужи-
вати буквѣ "ы", "ѣ", "ѣ", котрыхъ нема въ
украинскѣмъ азбуцѣ, и не позваляє и. пр. [на-
вѣтъ при помѣщи московскою азбукою] йотувати
звукъ въ потрібныхъ випадкахъ!

97 3-

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ ще два (прома, пафля и руски-
вѣ) о 5-й годѣ по полугодію. Литературный додатокъ
„Видонокъ найважнѣйшихъ повѣстей“ выходитъ
въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перемену ра-
бота въ „Дѣло“.

Передплату и мисраты принимаютъ: у Львовъ Ад-
мистратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Лип-
ска 9, у Вѣдн: М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf
Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I.
Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 1. J. Danneberg, I.
Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein
& Vogler, S. L. Danneberg & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy
V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „Дѣло“ и мисраты за мисраты платитъ
у Львовъ.

Передплата на „Дѣло“ въ літер. додаткомъ
въ Австрію: за границею:
на північній рік . . . 16 кр. на північній рік . . . 14 кр.
на південь року . . . 9 кр. на південь року . . . 12 кр.
на чверть року . . . 6 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр.
на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові:
на північній рік . . . 16 кр. на південь року . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.

Рекламі, Адмистратія і Експедиція під ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє
застереження. — Галицька неопечатана вбійна вода морта.
Неодержиме членство коштує 8 кр. в. в.
Оголошення приймають ся по північ 6 кр. вбій однок-
торочні вноситься в рубрику „Надобавки“ по 20 кр. в. в.
Водний членство за не 16 кр. вбій членства

Рада державна.

На вчерашньому засіданні вела ся дальше
дискусія надъ провізорією бюджетовою.

Перший промовлявъ пос Бянкяні. Об-
говорюючи відносини въ Далматині, під-
нявъ острій закидъ противъ далматинсько-
го намісника.

Міністеръ скаргу Пленеръ полемізу-
вавъ зъ закидами опозиції. Відносини въ Дал-
матині подражують ся. Гра біржева єсть на-
губна, але средства, які подає міністеръ за-
конодавство, недостаточні, бо міжъ ними
не має вбій надъ біржою контролѣ. Вынмо-
вий станъ въ Чехії коневний, доки не змі-
нять ся відносини на ліпше, а закиди про-
тивъ намісника гр. Туна безпідставні. Спра-
ва реформи виборчої веде ся поволі, але бо
и труднощі въ Австрії більші анжъ въ
іншихъ краяхъ. Коаліція не єсть ще послѣд-
німъ словомъ парламентарного розвитку въ
Австрії, але найліпше відповідає єму зъ о-
гляду на різноманітність народності.

Міністеръ справъ внутрішніхъ Баке-
гемъ хотівъ бути дотепнимъ и дятого єго
полеміка зъ промови послѣдъ Айма и Бя-
нкяніє не була рѣчею. Станъ вынмковий въ
Празѣ не порушає економічного розвитку Че-
хії, а про станъ вынмковий знають хіба зъ
дискусій въ парламенті. Відносини въ Дал-
матині не такі страшні; вышій урядникъ спра-
вляють свои уряди добре, а соймъ далматин-
скій зробивъ много доброго для краю.

Пос. Менігеръ пояснювавъ, дятого
німцяка лівця приступила до коаліції зъ
клубомъ Гогенварта. Відтакъ порушивъ спра-
ву цѣлийску, кажучи, що Нямцъ єсть гнобле-
ний зъ стороны Словянцѣвъ. Що до реформи
виборчої, то заходить обави, щобъ єи не від-
ложено ad calendae graecas.

Дискусію замкнуло, а генеральними бе-
сѣдками вибрано: Люетера contra а Зіса рго.

Промова пос. Люетера була світла, се
признають навіть органи коаліційні. Бесѣд-
никъ зачавъ відъ реформи виборчої. Коаліція
перенесла роботу парламентару до тайнихъ
нарадъ въ комісіяхъ и підкомітетахъ. Коалі-
ція видає ся, що въ справѣ реформи виборчої
веде Бога и цѣлий свѣтъ за вѣсь, а тимча-
сомъ всѣ знають, що коаліція бажавъ не допу-
стити до реформи виборчої. Відтакъ перей-
шовъ на реформу податкову, регуляцію платъ
урядничихъ, законъ о приваженості, упра-
вильненнє гри біржевої, висказуючи у всѣмъ
несовѣстне поведѣннє коаліції. Не ліпшій та-
кожъ и внутрішній відносини політичні. Въ
Галичинѣ замкнуло до вязницъ кс. Стояловско-
го, щобъ не мѣгъ писати противъ намісника.
„Виджу — говоривъ д-ръ Люетеръ — що мі-
ністеръ для Галичини усміхавъ ся, але я впев-
няю, що для плати насѣдѣ день, въ котрімъ
ѣй все відплатять!“ Відтакъ выступавъ про-
тивъ дуалізму державного, вказуючи на не-
відрадий відносини въ Угорщинѣ. „А теперъ
мон панове — сказавъ бесѣдникъ — приходи-
мо до исторіи о „сестриниці коаліції“. За-
пытавъ президента міністерѣвъ, чи система про-
текційна, котрою править міністеръ Мадейскій,
єсть честна. Сей міністеръ протестує три роди-
ны. Впрочомъ можна потіпати ся хіба тымъ,
що зъ міністерствъ торговлѣ ще гірше, бо
тамъ править може якихъ дванадцять родинає.

Наразъ несподівано піднявъ ся міністеръ
Мадейскій и промовивъ. Заявивъ, що єсть
деякія взгляды особисті и людскі, котрі яко
власність особиста не повинні бути порушені.
Відъ 15 літъ, відъ коли засѣдає въ парла-
менті, не було ще ніколи такихъ особистихъ
напасть, якъ теперъ. (Пос. Люетеръ: Бо тогдѣ
не істнувала ще Nichter der Coalition!) Не ду-
маю — говоривъ дальше міністеръ — запу-
скати ся ближше и відпирати заквуданий менѣ
факты що-до системи протекційної. (Пос. Лю-
етеръ: Дякого?) Во уважаю се нинѣшнє мови
гбдності. Взагалѣ не розумію, дякого п. Лю-
етеръ любить мови зъ тою або сею спра-
вою. Що для мене більше варту родина Естрай-
херцѣвъ або Рознерцѣвъ відъ родини нинѣш-
ного підчиненого менѣ урядника? Та родина ма-
ють право, щобъ ихъ уважали на рівні
зъ нинѣшніми родинами. Не дозволю себѣ геро-

ризувати, бо анѣ п. Люетерови, анѣ єго орга-
намъ я не обовязаний складати справу зъ
мого дѣлання. Выповняю мои обовязки після
совѣсти.

Въ наслѣдокъ тои промови отворено на
ново дискусію.

Пос. Люетеръ зазначивъ, що дуже єму
приємно, що міністеръ Мадейскій уважавъ по-
трѣбнимъ промовити въ тій справѣ. Але въ
тій промовѣ міністра бачать, що вбій признає
ся до вини. Можна було надѣяти ся, що Ма-
дейскій промовить рѣчею, а тимчасомъ вбій
зрѣвъ ся оборони. А прецѣ кождий міністеръ
обовязаний до одѣтальності и відповѣди въ
палатѣ послѣдѣ. Що стало ся зъ правами у-
рядничихъ, котрихъ поминено при авансѣ?
Тутъ иде рѣчь о ненарушній правѣ. Відъ ко-
ли то вбійно по надъ заприсяженій обовязки
урядові переносити протекцію и неспытова-
нимъ мужамъ своячокъ давати посады? Таки
случаѣ протекцій буде підносити бесѣдникъ и
на будуче въ палатѣ, не журячи ся, чи се бу-
де приймає міністеръ просвѣты чи нѣ.

Пос. Кайцль запримѣтивъ, що на ла-
вахъ міністерѣвъ можна бачити глибоку рези-
гнацію. Відъ Мадейского можна було надѣяти
ся основній відповѣди а не выкруту, що ува-
жає понизше свои гбдності відповѣдати на
закиди.

Пос. Д. Абрагамовичъ забравъ голосъ,
щобъ зъ поручення и въ имени кола польского
запротестувати противъ закидѣвъ, піднесенихъ
пос. Люетеромъ на міністра Мадейского. А спо-
внують коло польске до того протесту отей
причини: Мадейскій належить до коаліції и
єсть членомъ того правительства, котре Поля-
ки підпирають; відтакъ Мадейскій не пере-
стає бути добрымъ сыномъ свого краю и ш-
рымъ товаришемъ, а вбійца Мадейскій въ сво-
імъ урядованю дає докази, що єсть безсто-
ровний. Закиди противъ Мадейского єсть крив-
дою не лишъ для самого міністра, але и для
кола польского и краю.

Генеральний бесѣдникъ рго, пов. Зісѣ
полемізувавъ зъ Люетеромъ и боронивъ Ма-
дейского.

По промовѣ референта пос. Щепанов-
ского прийнято въ другімъ и третімъ читаню
провізорію бюджетову.

Пос. Залескій поставивъ внесеннє, що-
бы комісія економічна розслѣдила відносини
на торговцѣ для худобы у Вѣдн и якъ най-
скорше предлагала справозданнє. [Въ тій спра-
вѣ ухвалило було коло польске поставити на-
гаче внесеннє на скликаннє анкеты, котра бы
усунула неладъ на торговцѣ вѣденської. За-
ходить обави, що торговцѣ вѣденську зам-
кнути на якієсь часъ узавчати єи зараженою,
бо пригнобѣ дѣста волѣвъ єи околицѣ на У-
горщинѣ, де єсть зараза худобы. Въ наслѣдокъ
того потратили бы властивѣ волѣвъ, бо рба-
ники вѣденскі могли бы давати яку-будь цѣ-
ну за пригнаніи на торговцѣ воли галицькі.
А теперъ вбійти ся зарка въ горальняхъ и
воли галицькі идуть до Вѣдн.]

Слѣдуюче засѣданнє въ суботу.

Посоль Аймъ о Русинахъ.

Посоль Аймъ въ знаменитѣй три-годинній
своѣй промовѣ, яку выголосивъ онгды въ ра-
дѣ державній въ дебать надъ провізоричнымъ
бюджетомъ, посвятивъ одинъ уступъ такожъ
положеню Русинѣвъ и такъ сказавъ:

Ненарушеннє політичного посѣданя! —
проголосила коаліція. Нецаславѣйшій програ-
ми въ державѣ, такъ неготовѣй зъ оглядѣвъ
національного, політичного и свободового, якъ
є Австрія, годѣ навіть подумати. Підѣвъ відъ
краю до краю, відъ народу до народу — всю-
ди знайдете одно невдоволеннє, всюди учите-
наріканнє на тоту програму гинулу стагна-
цію, котра для великои більшости населеня
єсть лишъ гнетомъ, пониженьємъ и заневолѣ-
ньємъ. Навѣтъ въ тыхъ кругахъ, зъ котрихъ
рекрутує ся коаліція, панує потайнє невдово-
леннє; сторонницѣвъ більшости самі відчува-
ють прикрѣсть своєи ситуації, нѣхто зъ нихъ
не вѣрять въ тривалѣсть нинѣшнього стану и нѣ-
хто єму того не бажавъ. Навѣтъ тѣ не єща-
сливѣйші, котрі політичне посѣданнє дѣйстви-

мають, — а що-жъ уже говорити о сторон-
ницѣвахъ, котрихъ народи не мають нічого
або за мало, щобъ дихати! [Гучній оплески.]

„Пытаю ся, нехай хто скаже: що Русы
вроблять въ коаліції? якъ попавъ Лазаръ
межи гулящихъ бенкетникѣвъ? [Веселѣсть. Пос.
Левановскій: То вже ми самі межі собою ула-
димо!] Чи може болять ся, що могли бы вмі-
зъ Василіанськихъ монастирѣвъ выкрати бѣз-
пѣтовъ? [Гучна веселѣсть.] Яке посѣданнє хо-
тять они зберѣгати? Може ємъ своихъ
мандатѣвъ на три міліони своихъ душъ и всѣ
своєи великій и малій институції культурній и
правній, якихъ они не мають? [Веселѣсть.]
На ихъ ложі вылежує ся нинѣшній — они-жъ
лежать побѣчь на голѣй, твердой землі, а при-
сягають ся, що вмізъ тымъ знаменито! [Знова
веселѣсть.] Супротивъ такои овечои покоры
мы, люде зъ твердшого ядра, не можемо змяк-
нути. Мимо прихильности Русинѣвъ до коалі-
ції — для нихъ, такъ само, якъ для всѣхъ
опозиційныхъ народѣвъ берегти політичне по-
сѣданнє — значить: лишъ животити безъ
свѣтла и воздуха! [Оплески.] Оно значить для
Славянъ: скрѣпити більшости въ ихъ земляхъ,
вытиснути ихъ языкъ зъ публичного жита,
позавзяти ихъ на всѣхъ поляхъ державнои
уравы. Для славянскихъ меньшостей береже-
ннє політичного посѣданя значить: просто без-
правность и відданнє ихъ вороговѣ на ласку
и на ласку! [Гучній оплески.]

Реформа виборча.

Першій бесѣдникъ опозиційний при онго-
дашій дискусіи надъ провізорією бюджетовою,
пос. Аймъ, обговорюючи дотепершню дѣяль-
ность коаліції, присвятивъ довгий уступъ сво-
єи бесѣды справѣ реформи виборчої.

Пос. Аймъ говоривъ мѣжъ иншимъ такъ:
Коаліція найвыразнѣйше зазначила свое
маловаженнє парламентарныхъ институцій въ
справѣ реформи виборчої. Зъ лавы міністер-
ской чули мы категоричне, безусловно обяза-
вуче заявленнє, що реформа виборча єсть
першою політичною и найважнѣйшою задачею
правительства. Но и якими дѣлами вызвало
ся міністерство зъ того свого заявленя? Най-
перше вступило оно на круту дорогу по-за
парламентарныхъ тайныхъ конспирацій. Відпо-
ручникъ коаліційныхъ партій ходили довгими
місяцями на Judenplatz до славного давнѣйше
чорного кабинету, де у давнѣйшого міністра
торговлѣ бувъ устроєний урядъ торговельныхъ
для реформи виборчої. Коли помимо того не
можна було тамъ добити торгу, пригадано со-
бѣ, що істнує якась комісія для реформи ви-
борчої, але не предложено їй ніякого гото-
вого проекту и перемѣнено єи сямъ способомъ
въ клубъ для теоретичной дебати. Відтакъ,
щобъ позбутись клопоту, ужито звичайного
средства и вибрано підкомітетъ, бо правитель-
ство не вмігло сказати ні бе нѣ ме. Нѣяке
слово не єсть за острѣ, щобъ назвати сей не-
кваліфікований соръ де main, котрымъ выклю-
чено цѣлу опозицію зъ сего комітету. Се одна
зъ тыхъ рѣчей, котрою не вбійно уживати на-
вѣтъ въ політичній борбѣ и котрою відмовляє
собѣ кожда розумна більшѣсть рады прилач-
ности. Тымъ пошкодила собѣ морально сама
більшѣсть. Дятого відмавляемо сему підко-
мітету легітимаци, радити въ имени парла-
менту. Єго складъ се замѣхъ державный, се
актъ чистои самоволѣ, беззвляднє фрунціо-
кованнє штучнои більшости: се пощочина для
цѣлого парламентаризму. Въ нѣякомъ новѣт-
номъ парламентѣ не затыкає ся губы меншо-
сти, такъ якъ тутъ. Се помилить ся на за-
вѣсѣгды найтемнѣйшою плямою на безславнѣмъ
имени єры коаліційной.

А де-жъ було и що робило правитель-
ство? Адаме, де ты? Оно скрало ся въ корні
підкомітету. Оно відволяло ся ролю статисти
авольнаючого ліверанта статистичныхъ датъ.
Для правительства такий выкрутъ выгбдний,
але не єсть вбій честный. Три разы и зъ ве-
ликимъ натискомъ заявлявъ шефъ кабинету
выборчу реформу яко безпроволочну головну
програму коаліційного правительства. А 9 мар-
та с. р., шіснацять мѣсяцѣвъ по першій за-
явленю, усунуло реформу виборчу, а першенъ-

ство одержала реформа податкова. Правитель-
ство не выповнило отже першого и найважнѣй-
шого завданя, котре собѣ само поставило.

Коли коаліційній партій зъ поражуючою
однодушностію відкинули основній начерпи пра-
вительства, мусѣвъ міністеръ-президентъ при-
знати ся въ комісії до своєи немочи. Після
конституційныхъ понятъ, було безусловнымъ
обовязкомъ парламентарного кабинету, сейчасъ
станути передъ короною и парламентомъ и при-
знатись: Мы не доросли до ситуації. Коли на-
дійшовъ речинѣць заплаты, не могло прави-
тельство вызвати ся зъ своихъ зобовязанъ,
мимо того однакъ не зголосьло конкуреу, оно
находить ся теперъ въ statu eridae, а мимо
того дає нові приреченя и выставляє нові ли-
сты довжій. Монархія вагбтна реформою ви-
борчою. Отецъ єи пропавъ, єго убито. А якъ
се въ такихъ важныхъ случаяхъ дѣє ся, за-
мовлено сигатог а ventris. (Оплески.) Урядъ сей,
повный одѣтальности, повѣрено любому під-
комітету. Родальницю сховавъ сей підкомі-
тетъ въ темну комнату, дверѣ зачинивъ и
щѣльно заслонивъ вѣкна. Лѣкарѣ и асуперки
крутять ся тамъ, але більшє нѣкому не вѣль-
но увбійти тамъ, навѣтъ найближшимъ своякамъ.
Злоги тривають однакъ троха за довго. Загаль
побоює ся якого пороненя, а такожъ підозрѣ-
вавъ, що подеунуть тамъ якого чужого байстрю-
ка. Здає ся, що тота метода, нарочно прово-
лѣкати, не подобала ся вже въ горѣ, и прави-
тельство одержало зъ-відтамъ прикру увагу.
Комісія для поправокъ до закона податкового
працює знаменито, бо їй иде о оборону ве-
ликихъ карманѣвъ, але підкомітетъ для ре-
форми виборчої має роздѣлити помѣжъ партій
парцелѣ на невѣстнихъ еще областяхъ вибор-
чихъ. Хочъ тѣ области лежать еще in partibus
infidelium, то вже зголосьлоуть ся теперъ воро-
ги єдності: політичне самолюбство и зависть.
До насъ відвадѣвъ не доходить нѣчо рѣшучого
зъ chambre séparée підкомітету. Пересувають
ся лише за занавѣсами вѣконъ чорній сѣль-
ветки, якъ тѣни. Шепчуть щось о платѣ куріи
и двоухъ підкуріяхъ. Чи хто-небудь вѣрить,
щобъ сей китайско-япанскій проєктъ можна
було брати на серію підъ розвагу? Таки баро-
ковій предложена побільшають тільки зако-
лотъ.

Досыть тон жостокон комедіи, досыть та-
емничон футерки виборчої! Выступайте вже
разъ на дневне свѣтло, на яву! Вы-жъ хочете
зробити реформу виборчу для всѣхъ народѣвъ
Австріи, и хочъ якъ дуже они єи потребують
и выжидаютъ, то однакъ однодушно погордять
затроєнимъ нащиткомъ. Пролетаріатъ свѣдо-
мый своихъ классовыхъ интересовъ, клоче зъ
аббѣльшачимъ єи невдоволеннємъ: „На верхъ
зъ загальнымъ голосованнємъ!“ И якъ довго
вы тымъ видѣдченымъ накладаете тагары
войсковои службы и податковій, такъ дов-
го не смѣте відмовити нмъ справедливо-
го права виборчого. Щирѣ, честнѣ и спра-
ведливѣ єсть тільки рівне право голосо-
ваня; фікційнє же и позорнє право ослабити
лише середній класъ и скрѣпити партіи пере-
вороту. Пѣвъ-концесієи не суть нѣякими концесі-
ями, а нові штучки не направляютъ нічого,
они покусують все и роздражняютъ масы ще
більше. Нагадайте собѣ пророчій окликъ Мі-
рабо. „Я бажавъ, щобъ станъ мой бувъ въ
стѣлько розумный, и давъ нинѣ єи, що єму зав-
тра выдруть, щобъ єму припала въ удѣлѣ
слава заслуги, що причинявъ ся до санкціоно-
ваня сего, чого цѣлий край голосно домагавъ
ся“. Чи не чуєте крику масы люду, котра гри-
має въ брамы сен палаты! Увзглядайте настрої
новон генерациі, що розпадена думкою полі-
тичнои справедливости и рівности, выстунавъ
противъ власныхъ батьківъ. Се будучасть,
близька будучасть и погляньте добре поза се-
бе, чи вже нинѣ не стане нашъ власный на-
родъ противъ васъ. Рівножъ остерѣгає васъ
наука и література, що не зможеете повстрѣ-
мати на самій межі сильныхъ течій духа и
що тѣ побѣдній думки зъ вами або и протнѣть
васъ віднесуть тріумфомъ. Нашъ цензуєть єсть
найнесправедливѣйшій, бо вбій страшно крив-
дить мѣшанина въ порівнянню зъ властивелемъ
великои посѣлости, а хлоца въ порівнянню зъ
тамыми обома.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На зборахъ старо-чеського товариства політичного „Ческій клубъ“ въ Празѣ, котрі вѣдбули ся дня 25 с. м., выголошено немов бы програму діяльности старо-чеського партіи на найближшій будучность, а именно супротивъ надходящихъ выборовъ соймовыхъ. Посолъ соймовый и членъ выдѣлу краєвого д-ръ Шольцъ сказавъ въ своій вступній промовѣ мѣжъ иншимъ се, що при надходящихъ выборахъ соймовыхъ выступати старо-Чехи зъ своєю пасивности. Въ соймѣ посѣдає старо-чеська партія 32 мандатѣвъ, а при послѣднихъ выборахъ до рады державнои, впадо на ню 40 процентъ всѣхъ вѣдданныхъ голосѣвъ. Партія, котра репрезентує 40% выборовѣвъ, має передъ собою будучность и не може сама уступити. Старо-Чехи не тільки повинні старати ся удержати теперѣшній станъ посѣдана, але они повинні змагати до того, щобъ число мандатѣвъ побольшити. Що-до програмы старо-чеського партіи, то она и на дальше буде стояти за чеськимъ правомъ державнымъ и буде домагати ся реформы выборовъ такихъ, щобъ всѣ версты населєня и на родности мали своихъ заступникѣвъ, пропорціонально до своєї силы. Загальному ровному праву голосованя старо-Чехи противи.

НОВИНКИ.

— Якъ живєсь нашому народови?
Зъ Бѣбрки пише намъ мѣшанинъ И. К.:
И наше мѣстечко обиває духъ еміграцій-
ный. Ще въ сѣвн с. р. вѣдали зъ-вѣдсе люде
записувати ся до агента въ Печені въ пере-
мышляньскѣмъ повітѣ. [Чувъ я, що за агітацію
того агента судъ засудивъ.] Охочі до емігра-
ції ходили до ц. к. староства въ Бѣбрцѣ про-
свѣти о пашпорты, але п. староста сказавъ имъ,
щобъ свои просьбы внесли на письмѣ въ стем-
плємъ на 50 кр. Они такъ и зробили, а въ не-
довгѣмъ часѣ достали резолюцію, що не доста-
нуть пашпортовъ, бо не выказали ся потріб-
ными фондами на дорогу и на удержанье.
Тодѣ охочі до еміграції попросили, щбъ мали,
и попросили зъ грошми до староства, але
тамъ вѣддривлявано ихъ зъ дня на день. Дня
21. н. ст. марта прийшли они зновъ до старо-
ства та староста не застали [бувъ при комі-
сін асентерунковѣ], а комисаръ вѣддривлявъ ихъ
словами: „Ludzie, idziecie sobie do pana starosty!
dajcie mi spokoju!“ Тодѣ звыжъ сто людей
— не лише зъ Бѣбрки, але и зъ сусѣднихъ
сѣлъ, якъ Ланки малі, Стрѣльки, Стоки, Ланы,
Ернедорфъ — удали ся до мешканя староствы
по пашпорты. Староста вышовъ до нихъ и
попросивъ, щобъ розбѣлиши ся и прийшли на
другій день. Другого дня [22 ого марта] опи-
сано зъ ними въ староствѣ протоколи и ска-
зано имъ, що за кілька днѣвъ достануть паш-
порты. Бже чимало такихъ, що попросили
грунты и знарядье господарске та лише ждуть
на ті пашпорты, якъ каня на дочку.

Я маю нагоду говорити зъ деякими. Они
кажуть: „Що-жъ мы теперь зробимо? Мы по-
продавали все, ходимо за пашпортами, не да-
ють, а грошѣ намъ минають ся... Весна иде,
мы вже не маємо на чѣмъ работати, а пустити
насъ не хотять. Найдъ бы не были казали стара-
ти ся о грошѣ — най бы были вѣдъ разу ска-
зали, что не пустятъ, то мы бы не были грунты
и все збували...“ Вирѣшѣмъ тутешній люде
видѣти, что зъ повѣста перемышляньского пуска-
ють емігрантовъ. Владеи 26 с. м. вышло зъ
Глѣбовичъ свѣрскихъ щось сѣмъ родичъ зъ
пашпортами...
Въ нашѣмъ мѣстечку — правду сказати
— таки дуже велика нужда. Газды, що тро-
ха мають поля, але ихъ мало, а решта — са-
ма бѣднота. До того ще и просвѣты нема ме-
ми мѣшчанствомъ, книжокъ та газетъ нѣхто
не читавъ. Книжки, правда, була и читальня, та
не довго, заснѣтила ся. У насъ вѣ богатѣ шев-
цѣвъ. Козлики они стояли добре, та теперь жа-
ды взяли ся торгувати чобѣтьми, а нашъ шев-
цѣ майже всѣ побанкротували. Перше они са-
мѣ вели торговлю, а теперь идуть до жидѣвъ
и просять о роботу. Жидѣвъ и не дуже квапять
ся дати, а якъ и дасть, то за пару чобѣтъ
платить 25—30 кр. а треба пѣвтора дня ро-
боти. Ика тяжка тотя неволя жидѣвска, наве-
ду такой випадокъ, що якъ одинъ швецъ при-
шовъ до жидѣ просятъ о роботу и жидъ ему
прилагоджувавъ, то швецъ тымчасомъ нару-
бавъ жидови дровъ!.. Десъ по нѣшихъ мѣстахъ
— отъ и. пр. въ Угнѣвѣ, въ Роздѣлѣ — заве-
ли ся сабѣли, школы шевскі, а у насъ того
и слѣду нема. Нашоу нѣтелісєвици у насъ ду-
же мало та и руху народного нема. Отъ те-
перь, якъ чабѣляють ся выборы до сойму,
можна вже щось чути про выборы, люде щось
о нихъ гуторять, а по выборахъ, здає ся, зновъ
стане тихо, якъ звичайно...
Сими днями бувъ въ Бѣбрцѣ будинокъ зѣ-
лѣзничай зъ Угорщины та заохочувавъ людей,
щобъ йшли туда на роботу до зѣлѣзницѣвъ, бо
тамъ треба багато робѣтникѣвъ, але — казавъ
— треба мати зъ собою книжку робѣтничу.
Богато людей хоче туда йхати, але не хотять
книжокъ выдавати. Кажуть, що п. староста
заборонивъ вѣддати пѣдъ какою 50 зр. выда-
вати книжки робѣтничі. Ба добре, але тутъ
нѣякой работы нема!

Зъ Радеховицъ пишуть намъ:

Якъ всолю по блаженній Галлєи, такъ
и у насъ, въ Радеховицѣ, благоденствуетъ лх-
ва, а вже дуже розпалошала ся въ послѣд-
нихъ двохъ лѣтахъ, въ котрыхъ бѣднѣ сѣля-
нинъ не мавъ нѣякого доходу зъ грунту, дѣ-
лятого мусѣвъ пристати на все, щбѣ лишь не
згинути зъ голоду та оплатити всякій тагарѣ
и данины. Отже лхварѣ, видѣчи дуже вели-
кій попытъ на грошѣ, поднесли лхваръ зъ 10%
зъ горы на 12 и 15 ажъ до 25% — и буди бы
въ тыхъ добрыхъ для себе часахъ, при непе-
рестачюмѣ попытѣ зѣйти певно ажъ до 50%
наколи бѣ не бувъ збавъ ихъ зъ пантелику
новый судья п. Авліхъ Вѣвъ, видѣчи зъ одно-
стороню крайню нужду сѣлянъ, а зъ другою
безсовѣстєе выискуванье ихъ, забравъ ся рѣ-
шучо и енергично до дѣла — и геть поперѣ-
полохувавъ пейсатыхъ пташкѣвъ, а одного на
вѣтъ уже зловивъ до клѣтки. Коли п. судья
при розсѣдѣ справъ вѣдтруєвъ оплачувану че-
резъ довгѣ лѣта лхвару, то тымъ доможе не-
одноу сѣляннинову удержати на своій бѣ-
кѣвщинѣ.

У насъ не зъ бѣдужности або легкомуд-
ности продає теперъ сѣлянниъ батьковщину, та
и не черезъ пѣанство або неоглядѣстєе заво-
жує ся — але зъ причинъ злыхъ часѣвъ, въ
котрыхъ не можуть сплачувати банковыхъ
ратъ довгу затыгненого на купно грунту або
на сплату родичѣвъ. Зъ сего vyplыває, що дѣ-
ляти грунту але, а не дѣляти ше горше, бо
нѣхто не выдержитъ ся нѣвъ, хотѣ бы плативъ
7 або 6 зр. провізій. Наколи-бъ сѣлянниъ мѣгъ
мати позичку на 4—5% и не було тыхъ ве-
ликихъ выдѣтокѣвъ при затыганю, то мѣгъ бы
выдержати. Такъ що-жъ? жиды въ Радеховѣ
не хотять теперъ хлопцовъ позичати на нѣякій
процентъ, кася задаткова хотѣ зъ 7% не може
выстатити, отже сѣлянниновъ маючому довгъ
не оставъ теперъ нѣчо иншого, якъ продати
кавалокъ поля. Але зновъ: хто купувъ? Гото-
вого гроша нѣхто не має а позичати не може.
Дѣлятого и цѣна поля упала въ-двоє, а власти-
во нема купца на поле — хѣба жидѣ. Отже
бѣдному, куды не поверне ся вѣтеръ въ очі.
Наколи бы бѣдай въ тѣмъ наирѣмъ, якъ
отсе почавъ п. Авліхъ, помогано сѣлянмъ, то
и се хочъ въ части прогнало бы многими зъ
головы гадку про Бразилію, бо тутъ ще вѣм-
ля не зѣла, и господарѣвъ несогѣрше, та и урѣ-
вень просвѣты не найнижшій.

— П. Микола Левиницкій, знавый у насъ сѣл-
вакъ-теоретъ зъ выступѣвъ гостинныхъ въ
лѣвѣвскѣмъ оперѣ и зъ концерту въ честь Ше-
ченка, устроєе на другій тыждень концертъ
при спѣвѣучасті артистовъ оперовыхъ п-ны
Штрассеръ и шп. Броміана и проф. Сладка,
щбѣ придѣлѣти собѣ фондъ на дальше образо-
ванье въ свѣтъ за границею. Думаємо, що якъ
само имя нашего симпатичного земляка, такъ
и цѣль сама та и спѣвѣучасті знаменитыхъ
силъ артистичныхъ, повинні заповняти биткомъ
сѣлю, — здаєтѣ ся „Народного Дому“ — О. Н.
— Конкурсъ на двѣ одноразѣвъ запомиги,
по 25 зр. розписавъ совѣтъ Народного Дому.
Запомиги ті зъ „фонду 3-го мая“ въ памяты
анесєня панцины, а назначєны для двохъ се-
лянскихъ сынѣвъ зѣ школѣ середнихъ, одного
зъ епархіи лѣвѣвской або ставиславѣвской а
другого зъ епархіи перемысской. Подана треба
внести найдалше до 30 н. ст. цѣвтя с. р. че-
резъ достѣпный дирекціи школѣвъ, а заучити
и метрику, свѣдѣство убожества, выставлене мѣ-
сечнымъ приходникомъ и свѣдѣство школѣвъ зъ
последняго пѣврку.

— Комитѣтъ для обходу новілею уніи подѣ-
ляєтѣ ся 10-ого с. м. на секціи: админістрацій-
ну, редакційну, финансову, подорожи до Риму
и обходово-репрезентацийну и кожда сходить
ся що тыждня. Вѣдзова до обходу вже выдру-
сована и розсылає ся до урядѣвъ парохіаль-
ныхъ, до радѣ повѣтовыхъ, урядѣвъ громад-
скихъ, до товариствъ и редакцій. Дня 23 с. м.
ухвалила секція редакційна выдѣти и розбѣла-
ти другу вѣдзову о складкѣ...

— Выдѣлѣ товариства св. Ап. Павла — якъ
довѣстѣ „Душпаствѣ“ — приспособивъ ста-
тутъ товариства церквей св. Ап. Петра и си-
ми днями має внести до намѣстництва, а та-
кожъ выговляє проектъ статута товариства
самопомочи священникѣвъ на подставѣ стату-
товъ товариствъ: wladyslawski, romowski
obcz. ias., приватныхъ офіціалѣвъ, и т. п.

— Самоубійство. Вчера выскочала зъ вѣкна
III поверху каменницѣ ч. 17 при ул. Ягѣловъ-
скій у Львѣвъ Розалія Табелесъ, приватна
учителька, и завила ся на мѣсцѣ. Самоубійни-
ца чѣловѣла 33 лѣтъ и проживала теперъ у се-
стры у Львѣвъ, бо не мала мѣсца.

— На памятникъ Н. Гоголя, який має стану-
ти въ Москвѣ, зѣбрано 67.434 рублѣвъ, а не-
давно помершій богачъ Демидѣвъ обѣщавъ да-
ти всю скѣлькѣсть бронзы потрібну на сей па-
мятникъ.

— На сибірской зѣлѣзници — якъ доносить
россійскій урядѣвъ справоздаєа — уложено вже
вѣдъ границы европейской Россіи въ глубину
Азіи шны на просторѣ 1400 верстъ а въ 1895
р. будутъ уложены шны на просторѣ 2500
верстъ. Будова зѣлѣзничого шляху до Иркут-
ска буде скончєна въ 1898 роцѣ. Выготовленій
планъ середной части сибірской зѣлѣзницѣ,
вѣдъ Иркутска до Хабаровки надъ Амуромъ,
не може бути переведєна и дѣлятого преступле-
но до оброблєна нового плану.

— Дѣбний вѣсти. Рада мѣста Львова ухва-
лила дати 1000 зр. на польскую гимназію въ
Тѣшинѣ.

Господарство промыслѣ и торговля.

— Дирекція почтъ оголошує: Подаетѣ ся до за-
гальнои вѣдомости, що заведено курсы коній (за-
мѣстѣ ислѣщѣвъ пѣшихъ) мѣжъ Гѣльчємъ а Бел-
зомъ, Ясєнєками а Воробіиномъ шляхоцимъ та

кожѣ мѣжъ Лукою малою а Тарнорудою, въ на-
слѣдокъ чого устакѣ дотеперѣшній обмежеи що-
до ваги пересылкѣвъ почтовыхъ вѣдѣвѣдно до
урѣдѣвъ почтовыхъ въ Ясєнєкахъ, Гѣльчи и Луцѣ
малѣвъ.

— Дирекція зѣлѣзницѣ державныхъ оповѣщує:
Дня 23 н. ст. марта зѣткнули ся на стаци въ
Дублявахъ поѣзды товаровѣ, Оденѣ гамѣвникѣ
легко контузіонованый, а крѣмъ того ушкодѣена
машина разомъ зъ 6 возами товаровыми. Въ на-
слѣдокъ той пригоды опѣвнѣвъ ся поѣздъ особѣ-
вый ч. 1212 о 3 години и 50 минутъ.

Австрійско-россійскій рухъ граничный, Зне-
сєне тарифы для зѣбѣжа и т. п. Зъ днѣмъ 1 мая
1895 тратитѣ силу обовязуюча тарифа выимкова
для перевозу зѣбѣжа и т. п. въ австр.-россійскѣмъ
руху граничнымъ зъ дня 1 падолиста 1892 ра-
зомъ зъ появившимся ся додатками I—III. Заवे-
дєньє новои тарифы въ мѣсцѣ выше згаданѣвъ
буде въ своімъ часѣ оповѣщєне.

Телеграмы „Дѣла“

Вѣдєнь 29 марта. При вчерашнихъ допов-
няющихъ выборахъ до рады мѣсєон всѣ пять
мандатѣвъ зъ III круга припали антисемитамъ;
навѣтъ въ жидѣвскѣмъ дѣльниці Лєопольдшта-
дѣ побѣдили антисемиты.

Берлинъ 29 марта. Президентъ парламен-
ту не принявъ резолюцію социалистовъ, котроу
они хотѣли демонструвати противъ цѣсарской
телеграмы до Бисмарка.

Берно 29 марта. Рада союзна парламенту
швейцарского ухвалила завести монополію вѣдѣ
сѣрвакѣвъ.

Бѣлградъ 29 марта. Наталія прибуде 10
мая а день еи уроднѣвъ (14 мая) буде святку-
ватѣсь публично.

Бѣлѣхъ мосижна и дротъ по 1-10
зр. англійска мосижна цѣна по
1-20 зр. за 1 кп.

4585 поручає
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
торговля зѣлѣва у Львѣвъ плѣцѣ
Капітульна ч. 1 (напротивъ катедрѣ)
Цѣвники пѣлєстромай рѣвнѣхъ
предметѣвъ до розпоряджєности

МУКА
святѣчна угорска, прекрасна, суха, выдатна,
(признана загальною гослѣдними найлѣпшою) №. 000 1 кг. 15 кр.
продаетъ спеціально лишь торговля
ИВАНА БАЧИНСКОГО
Львѣвъ, ул. Анадємична ч. 3. 110 1—0

Знаєа вѣдѣ многихъ дѣтъ ц. к. уприв. расѣнорія спир-
тосу, заосмотрєна найлѣпшими приладами ректификаційными
найновѣйшою систємою, фабрика руку, лѣсєрѣвъ и оцту

Юлія Миколая Наслѣдникѣвъ у Львѣвъ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвѣкъ, дуже добрий розѣлієи,
лѣсєрѣ, румы правдѣвъ зъ Ямѣвѣ, якъ такожъ найлѣпшѣмъ
якѣстѣ бравѣй спеціалы якъ: Народѣвѣ, Дзєппік, Szasztek,
Карпатѣвѣ, „Дабѣлѣ“, Помаранчѣва не солодѣжена, Ратѣвѣ,
Дерѣвѣвѣ и т. п. горѣвѣвъ управлєванѣвъ и одиноу правдѣвъ
если зъ нашѣмъ фабрикомъ спровѣдѣжѣвъ.

Одиноко жєрєло въ краю пл. аптєкарѣвъ, до побѣ-
раня алыкоголю абсолют. и найчѣстѣйшого спиртосу, до цѣ-
лѣй дѣлѣвѣвъ вѣдѣного вѣдѣ податку и вже оподаткованого.
Правдѣвъ спиртосу одозѣвъ найкѣльпѣйшій, одозѣвъ
не шкодѣвъ, бо не виробляванѣвъ зъ есенцій одозѣвъ.

Складъ для мѣста Львова, ул. Копєрника ч. 9 и въ
головнѣмъ складѣ вѣдѣ мінєралныхъ 1. Йолєса, ул.ца
Карѣла Людѣвѣка ч. 29. 4912 54—104

ГАЛИЦКЕ АКЦІОНЕ
ТОВАРИСТВО ТЕРГОВЕЛЬНЕ
у Львѣвъ, ул. Ягѣловъска ч. 3.
поручає

сѣвѣмъ выпробованѣвъ досѣдѣвѣми стѣціями строго розсѣдѣженѣвъ настѣя:
Людєрну оригінальну французску въ найлѣпшѣмъ рѣдѣ, вѣдѣну
вѣдѣ канѣвѣвъ.
Конюшину червєну, грубѣзернисту, старанно очищену на спе-
ціальныхъ мѣльницахъ, цѣлѣкомъ вѣдѣну вѣдѣ канѣвѣвъ.
Конюшину бѣлу, цѣлѣкомъ чисту, безъ канѣвѣвъ.
шєдєну „
Тимѣтѣну сѣрѣбно-бѣлу безъ канѣвѣвъ.
Райгрѣсъ англійскій, французскій, италійскій и всякій иншій
на шій травѣвъ.
Шлѣрєкъ великанскій и звѣчѣвѣвъ.
Буранѣвъ лѣвѣвъ въ выпробованѣвъ найлѣпшихъ родахъ, якъ:
Макуты, Обєрѣдорскі, Екендорскі, Пѣльоты и т. ин.
Пшєнѣцію, жито яє. ячмѣнь и овєсъ въ благородныхъ, вѣч-
ныхъ и побѣнѣвшихъ вѣдѣвѣвахъ.
Кукурѣзу „Кѣнѣвѣвъ зубѣ“, оригінальнѣвъ америкѣвѣвскій „Vir-
ginia“ и угорскій.
Кукурѣзу Чинкѣнтѣно, Пѣнѣлєтѣно, Буковѣвѣвскій и т. ин.
Фасѣло великанскѣвъ бѣлу, черну и иншѣвъ.
Горѣхѣвъ „Victoria“, зєлєнѣвъ дѣбнѣвъ, золотѣвъ.
Лупинѣвъ жѣвѣтѣвъ, сѣвѣвъ и бѣлѣвъ.
Вѣну, бѣвѣвъ, сошєвѣцію — такожъ всякій иншій настѣя по тор-
говѣвъхъ цѣвѣвахъ.
Навозы штучній зъ гарантією за скѣлькѣсть и якѣсть склад-
никѣвъ.
Всякій рѣвѣнний машинѣвъ мѣжъ иншими Генєралній заступствѣ:
Фабрики машинѣвъ корѣлѣвѣвскихъ угорскихъ зѣлѣзницѣвъ дер-
жавныхъ въ Будапѣштѣ.
Лѣномѣбѣвъ, молѣтѣвъльнѣвъ, єлєваторы, парѣвъ тєрєвѣльцѣвъ до
зерєвъ кукурѣзу.
Фабрики лугѣвъ, Братѣвъ Ебєргѣратѣвъ зъ Улѣмъ надѣ Д. 1, 2,
3 и 4-скѣвѣвъ плугѣвъ кованѣвъ зъ чѣстѣю сѣла.
Фабрики вагѣвъ К. Шємѣвърѣвъ и Сѣна у Вѣдѣвъ, вагѣвъ дѣцимѣльнѣвъ,
цєнтѣмѣльнѣвъ, для зѣбѣжѣвъ, худѣвъ и т. д. — и богато ин-
шихъ першѣрѣдѣныхъ фабрикѣвъ. 90 7—10

Надѣсланє.

ЛИШЬ
въ реставраціи **НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА**, улѣца Трибу-
нальска ч. 12 дѣмѣ власнѣвъ, можна достѣти по дѣнєню
вѣжє о годѣвъ 8-ѣй рано торѣвъ сѣдѣна.

Цѣвникѣвъ.
Печєна вєпрѣвъ зъ кашѣустѣю . . . 15 кр.
Оѣвѣвъ лєгѣки . . . 12 „
Фѣлѣвѣвъ . . . 12 „
Нѣжєна тєлѣвна зъ хрѣномъ . . . 10 „
Кѣвѣвѣска зъ хрѣномъ . . . 5 „
Кѣвѣвѣска зъ хрѣномъ . . . 15 „
Кѣвѣвѣска зъ хрѣномъ . . . 40 „
Обѣдѣвъ въ абѣнаментѣ . . . 40 „

Всякій напитокъ въ найлѣпшихъ родахъ по най-
умѣрєнѣйшихъ цѣвѣвахъ; для певности що походятъ
зъ моєи реставраціи, даю вѣдѣбѣрѣвѣмъ марєи.
Зъ высѣмѣмъ поважаньємъ
НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.
71 9—104

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ
оптѣкъ и мєхѣвѣвъ
пѣдѣ Копєрникѣвъ,
Львѣвъ, плѣща св. Дуѣа
(ул. Театральна ч. 6 про-
тивъ головнѣго одѣва)
поручає у величѣмъ вы-
борѣвъ и по найлѣпшѣмъ
пѣдѣмъ въ мѣсцѣхъ:
окуляры, цѣвѣрѣжѣвъ, мѣрєтѣвъ, бѣнѣвъ, ко-
лєгокѣвъ, барѣомєтѣвъ, аєрѣомєтѣвъ, мѣкросѣпы, люпы, ком-
пєсъ, райсѣвѣмъ, лєвѣтъ мѣрилѣвъ, пѣвѣвъ, сѣбѣвъ, мѣномєртѣвъ
и т. п. Устроєня зѣвѣвѣвъ єлєктричѣвскихъ. Всякѣвъ напрѣвъ
выговляють ся найкѣльпѣмъ и найдѣшевѣмъ. — Замоєвѣна
въ провинціи выговляють ся точно. 41-5

Молочарня Маріи Ганнєвѣчѣ
ул. Сикѣстѣвска 31, побѣвъ почты и Вѣдѣлу краєвого
поручає
Сѣдѣна, обѣдѣвъ и вєчєрѣвъ, кашѣу и гєрѣбѣту
Абѣнаментѣвъ обѣду 8 и 9 зр.
431 Для прѣѣдѣжающихъ *rendez-vous*. 38—0

За 2 зр.
перєрѣбѣлѣвъ старій матєрацѣвъ
цѣлѣкомъ якъ новѣвъ. Дрєлѣвъ до
покрѣвѣвѣна матєрацѣвъ
16 поручає найдѣшевѣмъ 32—30

Іосѣфъ Шустєрѣ
Львѣвъ, ул. Копєрника ч. 7.
Старій колѣдры прѣймає ся до покрѣвъ.

Бєзъ конкуренціи
єсть мѣй склѣпъ истѣкующій вѣдѣвъ р.
1848 и тѣвѣчѣвъ ся вѣдѣвъ сєго часу
великою сѣмпѣтѣю. Дѣлятого поручає
мѣй обѣвѣвѣмъ складѣ одѣвъвъ
мужєскѣвъ и жѣнѣвѣвскѣвъ, пѣльѣвъ
мужєскѣвъ и жѣнѣвѣвскѣвъ, якъ такожъ
одѣвъ дѣлѣвѣвъ и унѣформѣвъ. Гѣвѣжѣвъ
позволяє собѣ поручѣтѣсь Вєсѣ. Ду-
ховѣнѣству яєо спеціалѣвъ зъ ро-
бѣєню сурдѣтѣвъ, рѣвъ и т. д.
Замоєвѣна пѣсѣвъ мѣрѣвъ выго-
вѣють ся въ найкѣльпѣмъ часѣвъ
якъ найтѣрѣвѣйшємъ.
Дѣяуючѣвъ зъ дѣтєпѣрѣшній вѣдѣвъ-
дѣвъ пишуть 4096

Зъ поважаньємъ
Давидъ Шварцѣвальдѣ
у Львѣвъ, плѣща Капітульна ч. 3.

Ц. к. упривѣлєйѣвана
ФАБРИКА СКЛА
таѣлєвого и зєркѣльного
Купѣрѣвъ и Глѣзєрѣ
Львѣвъ, ул. Казимѣрѣвска ч. 28,
поручає свои найлѣпшій
КРАЄВІЙ ВЫРѢВЫ
Сѣла въ таѣлѣвахъ
у всѣхъ якѣстѣвъ и розмѣрѣхъ
особѣвно
шнѣбы сѣдѣвѣвъ (бѣлѣйскі)
Сѣло даховѣе
закрѣшенє, матѣвъ и въ дєсєвѣвахъ,
СКЛО ЗЕРКАЛЬНЕ
якъ и зєркѣла въ рамѣвахъ и т. д.
заосмотрєнє въ сѣло новѣвъ будѣ-
вѣвъ поагодѣжує ся найсѣвѣтѣльшємъ
101 пѣдѣвъ гарантією. 3—6

Для рускихъ гослѣдинѣвъ
вѣйшлѣвъ зъ друку
П р и п и с ѣ
ПЕЧЄНА ТѢСТ СѢВѣТОЧНИХъ
мѣстѣвъ
Науку печєна БѢвъ, щѣбѣвъ красѣно
вѣрѣсла и не запѣдѣла ся:
Бѣвѣи парєні, подѣльскі, лѣкѣвѣвъ,
українскі и т. п. Знаменѣтѣвъ Коѣвѣвъ
и Буѣвѣвъ.
Наѣрѣжѣнороднѣйші Пѣлѣвъ, Ма-
зурѣвъ, мѣдѣловѣвъ зъ консервоу
цѣвѣрѣвѣноу, бакѣлѣвѣвъ, маѣсарѣ-
ковѣвъ, чѣкѣладѣвѣвъ и т. п.
Знаменѣтѣвъ ТОРТИ, якъ: помѣдѣ-
ковѣвъ, сѣмѣтанковѣвъ, рѣхѣвѣвъ, зѣвѣвъ
и иншій сѣсѣбѣвъ робѣвѣвъ якъ по
цѣвѣрѣвѣмъ и пѣрєвѣстѣвѣмъ всѣвъ дѣ-
тєпѣрѣшній добрѣтѣвъ.
Всякѣвъ Люєрѣвъ до убѣранѣвъ тѣст.
Тѣстѣчка дєсєрѣвъ — Знаменѣтѣвъ
прѣписѣвъ на найрѣжѣнороднѣйші Пѣр-
нѣвѣвъ и т. п.

Цѣна 70 кр.
По прѣписѣвъ перекѣзѣмъ почтѣвѣмъ
76 кр. вѣсѣлѣвъ франѣко, Друѣвѣвѣвъ
нар. В. МѢНѣЦКОГО, Львѣвъ, ул.
Копєрника ч. 7. 4—4

При закупѣвъ товаровѣвъ просѣмо покѣлѣкуватѣсь на нашу часѣписъ.

Досліджено ціна конту 8 кр. в. а.
Оголешені приймають ся по ціні 6 кр. вода одно
сторони кінсертвово а в рубриці "Надбавка" по 20 кр. в. а.
Досліджено ціна конту 10 кр. в. а.

Сего мѣсяца, который, мимоходомъ сказавши крошѣ нашихъ шлобъ элементарныхъ приписъ также незначайно велика число газетныхъ конфискацій — може яко пригравку до сегоднѣшнихъ выборовъ соймовыхъ — мало водбуги ся въ больше заходныхъ частяхъ краю кѣлька свободныхъ народныхъ вѣвъ. Всѣхъ вѣвъ заборонено, або перешкоджено (*Слухайте! Слухайте!*), по наибольшей части въ причины мнимыхъ помешей. (*Всеслѣбствіе*). Д-ръ Віжковскій, который скликавъ бувъ послѣднѣ вѣвъ въ Тарноувѣ, вѣсѣ до намѣстництва рекурсеъ, а въ нѣмъ такъ писавъ: „Знаючи, що польске демократичне товариство у Львові має такіхъ пѣхъ“, що коли тільки хоче въ Галичинѣ скликати яке вѣвъ, выбравъ до тогочаснагосѣбствѣ таку околицю, въ котрій панують рѣзні помеша (*Всеслѣбствіе*), або вибухають въ страшный способъ сейчасъ по ародошенію вѣвъ, (*Пова всеслѣбствіе*), — то на просьбу того товариства я рѣшивъ ся ажъ тогдѣ скликати вѣвъ, коли переглянувши цѣлый рядъ чиселъ *Gazet* въ Львовѣ скон я пресадѣлявъ ся, що въ урядовій рубрицѣ нема найменшого згадки о якій небудь помеша въ тарновскомѣ и пражемныхъ повѣстѣхъ. Коли-жъ менѣ мимо того ц. в. старостѣо за причину забороны вѣвъ тогда нестановявъ въ той околицѣ прерѣзныхъ помешей, то мущу дати вѣру урядовому писмѣю, але агарзѣмъ и думаю, що ц. в. старостѣю владе за велику вагу на деякъ може спора-

воставлю, котре — сказавши мимолетом — передь кльма лѣтами, коли то селяне утѣкали зъ Подѣла до Россіи, пріймали попереда утѣху селяне латвійского обряду, котрыхъ Народоу все называе „koše z kości paszej“...

— Загальний збір членівъ львівского спільни задаткового товариства урядниківъ відбуде ся нині о годинахъ 6. вечеромъ въ сали касина мѣского.

— Зъ Коломьѣ: Въ недѣлю 31-ого марта відбуде ся въ комнатахъ „Родины“ въ Коломьѣ водчатъ д-ра Кобрянского, на котрый выдѣль „Школьна Помоча“ запрошує якъ найбільше гостей. Початокъ точно о годинахъ 6-бѣ.

— Краєва рада школьна, опираючись на вислѣдахъ тернопільского процесу, видала об'явникъ до учительства, въ котрому вказує на замѣнені хибъ въ вихованні и образованні молодіжи и звертає увагу на водносини, якъ повинні вступувати мѣжъ учителями и учениками. Сей об'явникъ поручує такожъ справу т. зв. „тайныхъ“ стоваришень мѣжъ молодіжю. Dziennik Polski жалує, що об'явникъ сей не бувъ оповѣщений прилюдно.

— Впр. митроп. Сильвестеръ скликує останніми часами до Львова на конференцію декановъ и віце-декановъ серіями на спільний нарядъ. Досі вже були два такі збори, а має бути ще третій. Предметъ нарядъ декановъ мають держати в тайні, але якійсь зъ партіи „Галичанина“ відкрывъ тай „тайну“, а теперъ знає о ній и пите вже и Газета Narodowa. Отже на тихъ конференціяхъ декановъ мали одержати водъ архієрея ось-такі інструкції: 1) старати ся, щобъ духовенство держало ся лише такої політики и партіи, якою держать ся архієрей, та щобъ се мѣжъ народомъ пропагувало; 2) повѣдомляти архієрея о свідѣнняхъ противныхъ той політиці; 3) не йти противъ старостѣвъ, шляхти и римо-кат. духовенства, бо архієрей пересвѣдчений, що они мають найлучшій вѣнецъ що-до церкви и народу руского. Була такожъ бесѣда о близькомъ затвердженні ухвалъ синоду, але не сказано якихъ. Въ часѣ конференцій декановъ мовчали, обѣдали у архієрея а по обѣдѣ водъ фотографували вх на пам'ятку. Narodowa мѣстить се нині у вступній статіі водъ заг. „Akcia ruska w sprawie wyborów do sejmów“, въ котрій мѣжъ иншимъ говорить о „porozumieniu między duchowieństwem ruskim z powodu wyborów“ и т. д. Якъ же-жъ то тымъ рускимъ духовенствомъ Narodowa дуже интересує ся!

— Публично насильство, помста, введення влади въ брудъ. Львівска поліція видала свого агента Базюка до Боривѣ Явѣвскихъ для переведення ревізій и слѣдства въ мешканію Д. Тука, котрого кельнеръ Туке обжалувавъ о крадіжѣ перелъ и діамантовъ. Агентъ поійшовъ попереда всего до вѣста и показавъ ему урядовий наказъ. Вѣстѣ, прочитавши п'ясьмо, заявивъ зъ цѣлою повагою, що арештує якъ агента такъ и его товариша М. Тука и завтра воддасть жандармерію. Замкнувъ дверь, сховавъ паперы агента до скринь, поспукавъ псы и оголосивъ слѣдуючій приказъ: „Теперъ дбаете соломы, воддайте палицю и лягайте спати! Якъ не пойдете спати, то бити буду“. Агентъ висадивъ дверь и утѣкъ на дверь. За нимъ выбѣгъ вѣстѣ зъ крикомъ: „Мойсею! Василью! давайте колы!“ Люде побѣжали ся и побѣли агента. Псы помагали при тій операції. Вѣдичи удало ся агентови утечи. Заступникъ вѣста давъ ему погребну асистенцію и вѣстѣ перевѣвъ ревізію, однакъ не найшовъ нѣ перелъ нѣ брилянтовъ. Слѣдство выказало що Д. Тука не мѣгъ ихъ укрести, бо мнимі пошкодовані нѣколи не мали нѣякихъ брилянтовъ, а обжалували свого шурна лише зъ помсти за те, що вѣстѣ перейшовъ на католицу вѣру. Цѣло роду Туковъ узавнемо за введення влади въ брудъ, а противъ вѣста заряджено слѣдство о надужити урядовою владою и публично насильство.

— Въ справѣ тернопільскихъ подѣй доносять до львівскихъ часописей, що зъ середу дня 27 н. ст. марта прійувъ до Тернополя зб Львова школьний совѣтникъ п. Левичій, щобъ перевести слѣдство противъ учителя тамшяна семінарія Шафрана за ослотену въ Kurjer z Lwowa-бмъ статью, про котру мы оногодъ згадували. Передчера видала дирекція семінарія ученівъ Келлера и Адамского, у котрыхъ відбули ся минушого мѣсяца домові ревізії, заряджені старостомъ, яко поліційною владою.

— Митрополитъ лѣсы въ Перегінську бере въ аренду на двадцять лѣтъ вѣлствитѣльське село ключа Нѣмѣць Шмидъ. Правительство годить ся на сю аренду, бо господарка въ лѣсахъ буде правильна, а митрополитъ має доходу около 10 000 зр. рѣчно. Для улегшеня перевозу дерева Шмидъ має провести шляхъ зѣлзничий зъ Подлѣного до стачіи въ Креховичахъ.

— Противъ долѣтної служби войсковыхъ охотниківъ заарестували такожъ студента львівского політехніки на зборахъ устроєныхъ дня 22 н. ст. марта въ присутствіи ректора п. Тулія. Рѣвночасно рѣшили збори выслати водъ поручникѣвъ на зѣздѣ студентѣвъ австрійскихъ політехнікѣвъ въ справѣ титулу и становяща технѣвъ.

— Запомогі зъ фонда бл. п. Григорія Якимовича. Якъ кожного року такъ и сего роздасть управлюючій совѣтъ Народного Дому у Львовѣ 10 запомогъ по 5 зр зъ „Фонда бл. п. митрополита Григорія Якимовича“, десяткомъ водзначимъ ученикамъ середнихъ львівскихъ школъ на пам'ятку 32-хъ роковинъ смрти сего митрополита. Роздача тихъ премій наступить 4 н. ст. мая въ канцелярію Народного Дому о 6-бѣ годинахъ вечеромъ.

— Повени. Зъ Калущини доносять що рѣка Дина и Сѣвка виступили зъ береговъ. Мѣжъ Середнимъ а Сѣвою воды переливали ся черевъ гостиницѣ. — Въ Тисменицѣ виступила зъ береговъ млыновка и залила кльма хатъ и огородавъ. Заряджено средства осторожности. — Велика повѣвъ навѣстила столицю Хор-

ватія Загребъ. Рѣка Сава залила въ четверть рано загребскій передмѣсть, де въ мешканяхъ стоить вода на метеръ высоко. Цѣла околица выглядає якъ море. Въ мѣсцевостяхъ положеныхъ за Савою, видко лише дахи домѣвъ зъ-подъ воды. Водъ 29 лѣтъ не було въ Загребѣ такою великою повеню.

— Дрѣбній вѣсти. Маршалокъ краєвий кн. Евст. Сангушко прійхавъ въ четверть вечеромъ зъ женою до Львова. — Въ Царгородѣ померъ Северинъ Баливскій (Магаль паша) въ 80-бмъ роцѣ жатя. Въ 1848 роцѣ бувъ членомъ вѣдѣвского парламенту, водтакъ вступивъ на службу до турецкой арміи, въ 1878 роцѣ въ часѣ російско-турецкой вѣны бувъ шефомъ генерального штабу арміи Абдуль-Керима а водтакъ турецкимъ комисаремъ въ Сопіи. Зъ д-ромъ Смолюкомъ, Земляковскимъ и пок княземъ Батенбергомъ живъ Магаль-паша въ тѣсной прязни. Найстаршій синъ его вѣтъ легационный совѣтникъ турецкой посольства у Вѣднѣ. Поконный бувъ стрякомъ директора зѣлзничъ д-ра Леона Баливского. — Д-ра Смолюку обобравъ его лѣвою на суму кльма-сѣтъ зр. — Правительство, якъ доносить „Галичанинъ“, рѣшило водписати Вар. митрополита С. Сембратовича 13 000 зр залогомъ податку зъ причины повеней и неурожаѣвъ въ остальныхъ рокахъ.

— Зъ найнѣшнимъ числомъ „Дѣла“ розсылаемо водзову комитету для обходу 300-лѣтнього ювілею бере стейской уніи и програму сего обходу.

Посмертний — оновѣстки.

Иванъ Балтаровичъ, выслуженый управитель школы въ Глинянахъ, упоковъ ся дня 1 марта с. р. въ 72-бмъ роцѣ жатя. Вѣтъ перебувавъ зъваню учительскимъ по-надъ 40 лѣтъ и доверва передъ кльма лѣтами перейшовъ въ добре заслуженый станъ спочинку. Надъ просвѣтою молодого поколѣня трудивъ ся по-кѣбный майже черезъ цѣлыхъ 40 лѣтъ въ своѣмъ рѣдѣмъ мѣстѣ Глинянахъ, тожъ не диво, що въ похоронѣ взяло участь цѣле мѣсто, десять священникѣвъ и много учителей, котрі и зложили на домовну величавый вѣнецъ зъ написію на синѣ-жовтѣй лѣвѣ „Борцевъ на нивѣ просвѣты — Товариші“.

Омельянъ Степанъ, учитель въ Уневі, померъ на грудну недугу дня 21 марта с. р. въ 32-бмъ роцѣ жатя а 14-бмъ учительства.

Емилія зъ Шогринѣвъ Денега, жена учителя народного въ Яструбачахъ въ повѣтъ сокальскимъ упоковла ся 24 марта с. р. въ 33-бмъ роцѣ жатя.

Господарство промыслъ и торговля.

— Дирекція зѣлзничъ державныхъ оповѣщає: Дотепершій назва стачіи „Прага Б. В. Б.“ лежачою на шляху остачою теперъ въ зарядѣ державномъ чешской зѣлзничъ заходномъ, — буде зъ днемъ 1 мая с. р. змѣнена и стачія та буде называти ся водъ того часу „Смѣховъ“.

Повѣдично-нѣмѣцкій рухъ збѣжовый зъ Галичини и Буковиню. — Зъ днемъ 1 цѣвтія 1895 уебѣде въ житѣ додатокъ I. Полууднево-нѣмѣцко-австро-угорскій звязокъ зѣлзничий. Зъ днемъ 1 цѣвтія 1895 уебѣдѣ въ житѣ: а) часть II. загальний зшитокъ Д.; б) часть III. зшитокъ тарифовый ч. 4 и в) додатокъ II. до тарифы выимковой для перевозу лѣдъ и т. п.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣны 30 марта. Вчера водбули ся за-сѣданя кльмакомъ комисій парламентарныхъ. — Цѣсаръ зарядивъ побѣльшеня тренѣвъ войсковыхъ о сто войскѣвъ.

Будапештъ 30 марта. Соймъ угорскій ухваливъ зложити kwestію т. зв. коштувеку и д. аста.

Берлинъ 30 марта. Въ дискусіи надъ внесеніемъ Каніца о монополію збѣжовѣвъ заявивъ канцлеръ Гогенлоге, що се противилось бы договорамъ торговельнымъ, заключеннымъ зъ сусѣдними державами. — Цѣсаръ буде принятія нову президію парламенту подчасѣ шуру, выданого въ честь Бисмарка.

Петербургъ 31 марта. Комисія для провѣреня рахункѣвъ ген. Анеякова при будовѣ за-каспійской зѣлзничъ мала выкрити великій дефравдаціи.

Лондонъ 30 марта. Мікадо навѣзгодити ся на розѣвъ зъ огляду на атеататъ противъ ханьского посла.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— Вл. М. Ст. въ См. Заплачено теперъ до кѣнца цѣвтія. — Вл. Г. Ва. въ Лу. гор. Прійде за сей роцъ ще 4 зр.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникѣвъ“. Львівъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головной ораку) поручає у величій выборъ и по надѣшевъ шихъ цѣнахъ: окуляры, цѣпкеры, зѣрветы, бинокль, декляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лѣны, компасы, райсаямъ, лѣны карманны, пѣномъ, обѣлы, манометры и т. п. Устроєныя выимковъ электротехнѣ. Всѣхъ паравы змѣстованъ ся найкорше и надѣшевѣ. — Замовленя въ провинціи змѣстованъ точно. 41-б

ЛИШЬ

въ рестаураціи НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА улица Трибунальска ч. 12 домъ власный. можна достати щоденно вже о годинахъ 8-бѣ рано горячій снѣданя.

Цѣнникъ.

Печеня вѣпрова зъ капустою	15 кр.
Свякій легки	12 „
Флячки	12 „
Нѣжка теляча зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Каваръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Всякій напитокъ въ найлѣпшихъ родахъ по най-умѣренѣйшимъ цѣнахъ; для невѣности що походить зъ моихъ рестаураціи, даю водбираючимъ марку.

Зъ высокоимъ поважаніемъ

71 10—104

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

Пушки герметичны до перевозеня молока и всякой приборы до молочныхъ господарствъ. Пакомбы оловный по 40 зр. за 1 кл.

47-б

корпусъ

ПЕТРО ХИОНІСТОВСКИЙ

устроєныя зѣлзничъ у Львовѣ и по-надъ 40 лѣтъ (напротивъ катедры)

Цѣнникъ хіоністовскій роздаєтъ въ роздрѣдѣмъ

НА РАТЫ

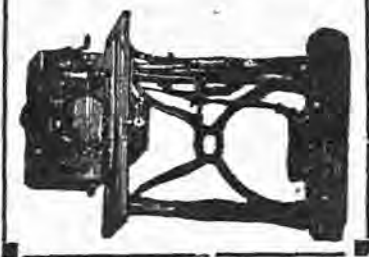
МАШИНЫ ДО ШИТЬ

въ найлѣпшихъ образѣхъ, заграничныхъ, въ кльма лѣтъ 25 до 60 зр. 4708 187-2

ЛЮДВИКЪ ГАРДОМИНСКИЙ

Львівъ, площа Галицка 14.

Цѣнникъ на жадые выимковъ и франко.

ПЕРШЕ

артистично-слюсарскє

ЗАВЕДЕНЬЕ

Кароля Брунаrescoго

у Львовѣ

улиця Слонечна ч. 30.

поручає

всякій выробы входящій въ обѣсѣ слюсарства, якъ: будованій о-кути, конструційныя выробы и инші, особливо дотикающій слюсарства артистичного, именю: балконы, брамы, шахтѣы, ганки, рѣштѣы и т. п.

по можливѣ найнижшыхъ цѣнахъ. 81 7—26

КАРТЫ-ВЗДЫ

до Пѣвѣчной Америки

въ Голландско-Американскомъ товари-ствѣ пароходной плавбы.

W.I.E.N.

I Kolowratring 9

IV Weingergasse 7 в. Вѣднѣ.

Щоденна экспедиція зъ Вѣднѣ.

Послѣдняя безплатно.

12—13

Глядає мѣсяца дѣка Теодоръ К. знохъ зъ добрымъ голосомъ. На жадые може выказати ся свѣдѣствами. Мешкає въ Гольчи, почта въ мѣсяці.

Оголошенье.

Мая честь заявити Вл. Публици въ Вѣд. Духовенству, що отов-реко нововыбудованый и елегантно устроєный першорядный

„ГОТЕЛЬ ПАНЬСКИЙ“

у Львовѣ

улиця Городечна ч. 5

(кѣло площъ напротивъ костела св. Анны)

Арнолда БАРАНЕЦКОГО

Цѣна комната водъ 70 кр. зъ постелею. Тамъ суть такожъ комнаты фронталь до выимленя зъ обстановою, услугою и постелею водъ 13 зр. мѣсячно, а безъ постели 15 зр. 100 2 12

Найчистѣйша

алькалична

ШАВОВА

ВОДА

жерельна

найлѣпшій напитокъ столовый

и покрѣпляючій

31 (V.)

выпробованный при кашлю, недугахъ горла, нежитѣ желудка и мѣхура.

Генрикъ Маттоні, Карльсбадъ и Вѣдѣны.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше и одинокє руске товариство асекураціи, припорученє Вѣд. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Вѣпроев. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріаты всѣхъ трехъ Епархій, обезпечая будынкы, скотъ, господарскій инвентаръ, збѣжѣ въ зернѣ, и соломахъ сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкѣдъ огневыхъ за возможно найнижшою оплатою.

Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 вступивъ „Днѣстеръ“ въ третій роцъ своего дѣловодства зъ слѣдующими фондами и резервами (посля стану зъ дня 31 грудня 1894 р.):

Фондъ основный въ сумѣ	50.000 зр.	— кр.
Фондъ резервовый, нарастающій по мысли статута въ квѣтъ	21.218 „ 81 „	
Резерва премій на роцъ 1895	20.813 „ 30 „	
разомъ	92.032 зр. 11 кр.	

Въ першыхъ двухъ лѣтахъ выдѣвъ „Днѣстеръ“ полѣтъ 39340, а выплативъ водшкодованя въ 299 случаяхъ въ сумѣ 82.101 зр. 42 кр.

Шкѣды ликвидуютъ ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ, а договоры заключенъ зъ першими Товариствами контраасураційными податую „Днѣстроу“ можность обезпечувати и выплачувати и найвысшій сумы 4414

Полісы „Днѣстра“ пріймає Банкъ краєвий при позичкахъ ипотечныхъ.

За посередничствомъ „Днѣстра“ можна заключати такожъ обезпеченя житѣль и на капиталы посмертій, посаги [вѣны] для дѣтей и взагалѣ обезпечати ся на житѣе посля всѣхъ возможныхъ комбинацій въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ, котре дає якъ найкористѣйшій услѣва, и выдѣе полісы и квѣты въ рускомъ языкѣ.

Друки, проспекты и всякій поясненія податую Агенты, установленъ у всѣхъ мѣстахъ и большыхъ селахъ, якъ такожъ Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленіи агенціи въ мѣсцевостяхъ, де „Днѣстеръ“ не є заступлений, пріймають ся.

НА ВЕЛИКОДНІЙ СВЯТА

славный дробждѣ прасованій Мастнера и Сына у Вѣднѣ св. Марка

одинокє незаводящій въ розничъ безъ нѣякихъ примѣшекъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ НА ЦѢЛУ ГАЛИЧИНУ

ВЪ ТОРГОВЛІИ

Кароля Баллабана у Львовѣ.

Зъ причины, що въ сѣмъ роцѣ припадають всѣ свѣта разомъ, прошу ласкавыхъ Вл. водбиратѣльв о вѣсній замовленя. 99 3—5

Вѣдѣ року 1898

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на повѣстровѣ Балканскомъ, въ Швейцаріи и т. д. на недуги шкурный, особливо противъ

Выкидовъ шнѣрныхъ розного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланы Бергерова мыла смоляные яко гігієничного средства до усуненя порѣдѣвъ, до чищеня и дезинфекціи шкуръ есть равнѣжъ загально признане. Бергера мыло смоляное має 40% смолы деревной и рознѣтъ ся значно водъ всѣхъ иншихъ родѣвъ мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣя охороня передъ фальшоманѣемъ треба жадаати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побѣвъ помѣщенный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкурныхъ уживає ся замѣтъ мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчинного мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лѣдѣвѣнне мыло смоляное до усуненя всякой нечистоты шкуръ

на выглыды шкуръ и на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрѣване мыло до мыти и купѣльв для щоденного ужитку служить, обѣяюще 35% глицерину и пахуче

Бергера глицериновоє мыло смоляное.

Цѣна штуки каждого рода 35 кр. вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родѣвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючій заслугуючій на увагу: Мыло бензоевое для лѣжности шкуръ, мыло бораксовое противъ прыщѣвъ; мыло карболовое до выгладѣнн шкуръ и знякѣвъ по вѣспѣ и яко мыло дезинфекціи; Бергера мыло до купѣльв зъ снѣрежовыхъ мыльнѣвъ и тако-жъ мыло тоалетное. Бергера мыло для дѣтей, для маленкихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтиоловое на червѣнѣтъ лица; мыло вѣснѣнковое дуже успѣшно; мыло таниново противъ прытъ нѣгъ и выпадѣвъ волосъ; мыло до зубѣвъ, найлѣпше средство чистѣнн зубѣвъ. Що до иншихъ родѣвъ мыла Бергера звертаемо увагу на броштуру. Треба жадаати мыла Бергера, бо аспутуютъ насѣдѣваня безъ успѣху. 95 2—24

Мѣсяца продажи для Львова въ аптекахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколаяца, З. Рукера, К. Складенського, Веворского, д-ра Заридкого и фирмъ А. Ербара и А. Раппа-порта. Дальше въ аптекахъ въ Бродѣхъ Гринцана, Кризю, Ляндберга; въ Борщевѣ Ал. Пйотровского; въ Бережанѣхъ А. Дурси, Д. Нагайка; въ Березовѣ Галицкаса Ербена; въ Хирѣвѣ Лѣвницкого; въ Дрогобичи А. Кшижановского, І. Тобіашека; въ Ярославѣ І. Агтермана, І. Рона; въ Коломиѣ Павловского, Штен-цля, Вжтославского; въ Камѣнцѣ Подольского; въ Перемишлѣ у всѣхъ 4 аптекахъ; въ Рашевѣ Карпиньского, Прона; въ Самборѣ І. Алексевича и Гердачяна насѣдѣнниковъ; въ Станиславѣ у всѣхъ трехъ аптекахъ; дальше въ аптекахъ въ Стрыи, Тернополѣ и у всѣхъ аптекахъ большыхъ мѣстъ Галичины.

НА ВЕСНЯНИЙ СЕЗОНЪ

СИМЪ ПОЗВОЛЯЕ
СОБЪ
СКЛАДЪ ТОВАРОВЪ

Д. ЛЕССНЕРА

ВЪДЕНЬ,
VI., Mariahilferstrasse 83,
сутерены, партеръ,
мезанинъ и I. поверхъ

подати до вѣдомости, що почавши вѣдъ 1 марта продають ся найновѣйшій, рѣшучо найкрасшій моднй матерій въ сензаційно великомъ выборѣ, якъ загально признано по найдешевшихъ, найсоліднѣйшихъ цѣнахъ и ослѣдствіи ся Впов. Публику запросити до огляненія численнихъ новостей.

Чисто вовняні матеріи:

Mousseline de laine, дуже гарний десенъ . . . за метръ зр.	—58
Nouveauté Kammgarn, подвійно широкій . . .	—88
Nouveauté Kammgarn rayé . . .	—88
Crêpe Nouveauté rayé . . .	—70
Nouveauté rayé . . .	1.—
Nouveauté lignette . . .	1.20
Pépita модна, 120 см. широка . . .	—88
Kammgarn rayé exclusive 120 . . .	1.45
Choviotine 120 . . .	1.65
Kammgarn carré specialité 120 . . .	1.85
Kammgarn rayé anglais 120 . . .	1.75
Haute Nouveauté rayé 120 . . .	1.90

Чисто вовняні матеріи:

Haute Nouveauté carré 120 см. широк. за метръ зр.	2.15
Rayé pointu en soie 120	2.15
Haute Nouveauté français en soie 120	2.25
Haute Nouveauté Parisienne 120	2.55
Haute Nouveauté en soie 120	2.80

Матеріи до праня:

Piqué uni у всіхъ краскахъ, добре пере ся, за метръ	52 кр.
Индійскій Mousseline въ прегарнихъ десеняхъ, добре пере ся за метръ	52, 55, 58, 60, 65
Piqué Nouveauté dessiné найновѣйша матерія на сукині и блюзы добре пере ся, за метръ	35
Piqué Haute Nouveauté прегарній десенъ, добре до праня, за метръ	58, 85, 90
Atlas-Satin въ найновѣйшихъ десеняхъ, добре пере ся, за метръ	36, 40, 58
Levantine, наймоднѣйшій десенъ, добре пере ся, метръ . . .	26, 30, 32, 40, 45
Zephir Nouveauté, добре до праня, метръ . . .	35, 40, 45, 50, 55, 75

Величезний выборъ найновѣйшихъ подвійно широкихъ вовняныхъ матерій по 30, 34, 40, 52 кр. и т. д.

Шовковій матеріи:

Прегарній, скочено красній шовковій брукаты за мет зр.	3.60, 4.—
Taffetas chiné въ прекрасныхъ десеняхъ . . .	2.50, 2.85
Taffetas rayé broché (Haute Nouveauté) . . .	3.—
Pépita чисто шовковій матерія . . .	1.20
Чисто шовковій мат. зъ найнов. пружками . . .	1.20
Сицилиenne uni у всіхъ краскахъ . . .	1.20
Сицилиenne façonné у всіхъ краскахъ . . .	1.35
Pongis chinois зъ чудовими десенями . . .	1.10
Шовкъ foulard зъ красными десенями . . .	—45
Bengaline rayé въ найнов. модныхъ краскахъ . . .	—98
Шовкъ Armurette у всіхъ модныхъ краскахъ . . .	—
Сирій шовкъ зъ десенями . . .	1.25, 1.40

Для провинції взорѣ и великій иллюстрованій журналы дуже охотно даромъ и франко.

Волосінний матрацы
по зр. 13, 15, 16, 18, 20 до 30;
ШИТІ КОЛДРЫ
власного виробу по 3-50, 4,
6, 8, 10 зр. и выше
поручає
ЮС. ШУСТЕРЪ
Львів, ул. Коперника ч. 7.
17 30-30

Водъ давня звѣстний зъ своєю добротою и за-
паху правдивий
РОССІЙСКИЙ ЧАЙ
въ торговлѣ
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
сунтъ дуже доброго зр. 1.40
сунтъ найлѣпшого ориг. опакowan. зр. 2.50
сунтъ „Имперіаль“ цѣсарского . . . зр. 3.50
сунтъ высшого зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1.20
кава „Сиріусъ“ франко 5 кильо . . . зр. 9.50

! Новѣсть свѣточна!

ВИНО ДУЖЕ ДОБРЕ СТОЛОВЕ

бѣле и червоное угорское або австрійске въ бочѣлкахъ 5 кильо-
выхъ почтовыхъ

высылає поштою числячи 2 зр. 50 кр.

зъ елегантною бочѣлкою выключно лише Торговлѣ

Ивана Бачиньского

при улицѣ Академичной ч. 3 у Львовѣ.

Ласкаві замовленія зъ провинції вѣдворотно. 108 1-3

ДИВО

выкликнуть нашъ найновѣйшій на вы-
ставѣ въ Чикаго преміюваній

Правдивый швейцарскій годинни-
ки кишневей зъ наслѣдуваного
ЗОЛОТА

Remontoir-Savonette (зверхна накрывка)
и зъ правдивою имітаціею золота на-
крывки зъ найлѣпшимъ веркомъ, якъ
найточнѣйше зрегульованымъ.

Сей годинники завдяки своему прегар-
ному выключеню, богатому артистичному
вырѣзваню (можна достати и гладкі)
не можуть навѣтъ факховъ знатоки вѣд-
рознити водъ правдивыхъ золотыхъ го-
динниковъ а за добрый хѣдъ дає ся три-
лѣтню гарантію на письмѣ.

Цѣна одної штуки 8 зр.

Подобный годинники збраний въ выключеню и верку лише 6 зр. — Дамскій
годинники, три накрутки зъ правдивою имітаціею золота, веркъ фиб. зр. 9. —
До сего подобный ланкушки зъ правдивою имітаціею золота, для навѣтъ фасонъ
панцирныхъ, для дажъ найкраснѣйшій ланкушки фасонной зъ брѣзгокомъ —
штука 1 зр. 50 кр. до 3 зр.

Нашихъ годинниковъ за-для ихъ знаменитой певности въ хѣдѣ
уживаютъ по наибольшій части урядники и т. д. и можна переплатити
у насъ соти писемъ зъ признаньемъ. Можна достати за присланьемъ
грошей або за послѣдатою одного лише за посередничствомъ
Commissions-Waarenhaus der Ersten Schweizer Taschen-Uhren-
Fabrik. Wien, II., Taborstrasse 44. 74 2-3
Грошъ звертає ся, если товаръ не сподобавъ ся.

ТОВАРЪ НАЙЛѢПШІЙ. ЦѢНЫ НАЙНИЗШІЙ.

Цукоръ найлѣпшій 1 кил. 80 кр.
Кавы дуже добры водъ 1 72 до 2 24
за 1 кил.
Чай масової збѣрки, ароматичный,
добре натягающій за повъ кил.
2 зр. 2-30, 3, 3-50, 4, 4-80.
Окружи чайный, высшій зъ найлѣп-
шихъ чаѣвъ по 140 и 180 за
1/2 кил.
Повила и сливки боснійскі.
Мука пшеницкая, смалець, солонина
Румъ Ямайка, Куба, Индіскій.
Арахъ бѣлый де Гоа, Мандаринъ.
Горѣлки, лікеры, розсоліны.
Каляфорты, комפותы и конѣтуры
поручає
НОВООТВОРЕНА ТОРГОВЛЯ КОРѢННА
пѣдъ фирмою

Володиславъ Бажантъ
93 Львовъ, Галицка 3. 4-4

ХРИСТИАНСКА РОБОТНЯ рѣзьбарска

артистично-декораційна
Бронислава Солтиса

у ЛЬВОВѢ
улицѣ Жовковска ч. 42 Б.

выготовлює

въ деревѣ, камени и гіпсѣ,
а зменно: Иконостасы, фігу-
ры, рамы, консоли и т. п. въ
обсягъ принасъ и устроєнь
церковныхъ и домашнихъ
входяцій работы на часъ и по
найдешевшихъ цѣнахъ.
6-13 Зъ поважаньемъ 80
БРОНИСЛАВЪ СОЛТИСЪ.

Наибольшій въ краю складъ фабрич-
ный музычныхъ инструментовъ

І. КАПРАЛИКА
Львовъ, рѣгъ Театральномъ

поручає
свои цитры вже водъ 6 зр., школы
1 зр. такожъ всѣ инші инструмен-
ты дешевше якъ всюды.
(„Импреса“, Львовъ.) 80 5-8

ТОРГОВЛЯ БЛАВАТНА

Антонъ Шанцера
въ Станиславѣ

улицѣ Сапѣжиньска ч. 5

поручає
на теперѣшный сезонъ

Матерія на вечерковій
одяги, полотна, шіртінги,
сукна и всѣ въ обсягъ
мои торговлѣ входячі
товары въ наибольшій
выборѣ и по найдешев-
шихъ цѣнахъ. 22-39
АНТОНЪ ШАНЦЕРЪ.

Найдешевше жерело закупна КИЛИМОВЪ, ПОРТИЕРЪ И ЗАНАВѢСЪ

Для пп. офіцирѣвъ и урядникѣвъ
ц. к. арміи и ц. к. жандармеріи, такожъ
для пп. властителѣвъ бѣлыхъ посѣлостей, священни-
кѣвъ, учителѣвъ, пп. урядникѣвъ державныхъ, приват-
ныхъ, лѣсовыхъ и доменъ подаємо можнѣсть закупна

на часткову сплату.

Найдѣшли свѣжі транспорты диванѣвъ салѣоновыхъ, церковныхъ и передъ
престолы, на стѣны, для вѣдальныхъ комнатъ, переднихъ комнатъ и дитинныхъ,
килимковъ передъ и надъ лѣжка, негліжѣвъ, ходниковъ, лінодеумъ, занавѣсъ,
портієръ и занавѣсъ зъ кружева, покрывалъ на лѣжка и столы, якъ такожъ плю-
шевыхъ покрывалъ, намѣтокъ на отоманки, кофѣвъ, колдеръ и кофѣвъ до по-
дорожѣ.

Особый водѣлы для дамской и дитачої конфекціи, костюмѣвъ, негліжѣвъ,
парасольокъ и парасольѣвъ, дамскихъ капелюхѣвъ, бѣля мужского, дамского и
дитачого, кружева, стаяжокъ, аксамітовъ и шовковыхъ товаровъ.

Зарядъ вѣдѣньского магазину

AU LOUVRE

4895 8-9

у Львовѣ, площа Напѣтульна ч. 3.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Передние углы на ДРЗО и полукруглость на хвостовой части
7. Лыжи.

Но и посередь той звёрской бахханатін розудныхъ катѣвъ людскон думѣ и тѣла, найкрасѣй люде Украины не тратьте нѣ смертін нѣ непохитон вѣры въ тригоуѣ своен сывры. Оан переконанъ въ томъ, що двацять мліонѣвъ украинского народу дбѣе ся скорше са позбѣдѣе свободы, а Россія абѣ перемѣнить ся въ федеративну державу, або мусѣть розвалѣ-

тепер, щоб сплата зачала ся аж вбд 1907 р. и евентуально на довгий, як 10-літній речинець сплати. В тій справі промавляв між иншим міністер Пленер, а палата приняла проект.

Опелла приступлено до дискусій над проектом правительственого що-до запомог в квоті 160 000 ар. з державних фондів для потерпілих від елементарних нещаст и зменшеня нужди економично. Референт д-р Катрайн поручив прийняти додатково до тей справи ще й петицію громади з повіта кольбушвського о беззворотній допомозі. В дискусію забрав голос також пос. Чеч. Поручив правительству, щоб завало е енергично регуляцію рйк галицьких, бо в сей спосіб зарадити ся щорічним повеням, котрі суть властивими причинами по-втаряючої ся нужди. Відтак обговорював нужду селянського населеня в Галичині, и звернувши увагу на вбсти в газетах, немов то селяне галицькі задумують громадно емігрувати на Кавказ. Тота еміграція грозить не лиш повним выселенням деяких околиць, але и зміною релігії, бо селяне мали заявити російському правительству, що готові прийняти православіє. Хоч причиною тей еміграції єсть по части можлива агітація, то все така поббь того и економичній злидні. А зарадити їм можна, помнявши доконечній регуляції рйк, лиш великою, добре обдуманною програмою аграрною. — Проект правительственой принято.

Приступлено до дальшого дискусій над реформою податковою, именно над спосібом, в якій мають вибрати ся комісії для виміру податку зарбковового. Принято проект комісії податкової, після которого: крайвій комісія для податку зарбковового складають ся з представителів и членів комісії, зглядуючи нх заступників. Председатель не вчисляє ся в складі комісії. Число членів не однакове для всіх країв. (Для Галичини призначено комісію з 23 членів, а то 10 именує міністер скарбу, 10 вибирає сойм, а 3 палати торговельні.) Члени и заступники, котрих вибирає сойм, мають вибрати ся з-поміж оплачуваних податків зарбковий, з уваглюючи всіх чотирох класів податку зарбковового в спосіб, якій ухвалити сойм. Председателя и заступника комісії именує міністер скарбу. — Що-до складу комісії контингентової для податку зарбковового, котра має збирати ся у Відні під проводом міністра скарбу або его заступника, то ухвалено, що має она складатися з 26 членів (замість перше пропонованих 16 членів), з котрих половину именує міністер а половину вибирають крайвій комісії. В сей спосіб не всі край коронні будуть мати свого окремого члена в комісії контингентовій; Галичина и Буковина будуть высылати по одному члені.

ти ся під напором центробжних сил національних національностей, з котрих она складає ся. Крім українського народу стоять против асиміляторської системи правительства також Фини, в Латвії, в Північ, в Польки, в Вормене, в Грузини, и Румуны. Українці — найбільшій з „негосударственных“ народів в Росії [17 мільонів по-при 3 1/2 мільон. в Австрії] и вже за-для того самого правачено їм водграти визначну роль в доли Росії. Крім того они найярчі в Росії сторонники демократично-федеративного принципу — и українській историк Костомаров свої многотомові твори посвятив на у-казанье в розясненье федеративного принципу в древній Руси. Той демократично-федеративний напрям української національності и єї літератури не може остати ся без добродійного впливу на перестрой державного ладу в Росії. Для будущаго російських народів оно не все одно, чи Українці остаточно будуть стерті з лиця землі, чи справа їх за-трюмфує. Их побда буде побдою демократично-федеративного принципу и на водвороті — пораженье их буде тріумфом централізму відтак а бюрократизму, и длатого, єсть квестія перетвореня Росії в державу правну єсть питанням європейським, — то и боротьба Українців за свою національність єсть також квестією європейської ваги. Коли б Українці в своїй тяжкій боротьбі знайшли підмогу від Європи, то се тільки прискорило бы справу реформи в Росії.

З тей самої причини и Великорусы повинні бы постаратися прийняти єсть дуже серіозною помічю Українцям. Але они повинні се зробити ще и з другої причини. Сколь-ко-б и говорили щиро ліберальні Великорусы о своїй несправедливості в тій гнеті, якого зазнає українська нація, все таки они не можуть заперечати, що звістна часть їх печати єсть за тими гнетом та що правительство гнетє Українців в пня великорускою народности и що українській азык и література переслідує ся в імя великоруского азыка и

По тых ухвалях повідомив президент, що перша часть закона о реформі податкової (податок зарбковий) вже в цілости ухвалена.

Тут наступило нагяче внесенє нмєцких національностей, поставленє пос. Гофманя Велінгофма, в справі маніфестації в честь Бісмарка. Внесенє се того змісту: Рада міська в Градці ухвалює значною більшістю на засіданні з 26 с. м., щоб бурмістр в імени громади привітав торжественною промовою учасників комерсу, утворюного 31 с. м. в честь 80-літніх уродинь Бісмарка; відтак щоб призначено публичну площу, де бы можна засадити дуб в честь Бісмарка (Bismarck-Eiche). Намістництво єврейське заступало ту ухвалу гадя міської, а она внесла телеграфічно рекурсу до міністерства справ внутрішніх. Тож внескодавці жадають, щоб правительство успішно полагало рекурсу ради міської в Градці, а підчиненій правительству органи щоб вдержали ся від необхідної інтервенції и вилузу.

По промові внескодавця, котрий мотивував нагячость внесеня, забрав голос міністер справ внутрішніх Бакегем, щоб боронити становеня, яке правительство завало в справі маніфестації Бісмарковських, и поведєня властей. Маркіз Бакегем дуже обережно высказував ся о тенденції політиків нмєцких національностей, але и признав, що вже нераз патріотичній демонстрації національній перебирали міру и ставали в суперечности з австрійською идєєю державною. Бісмарк заявляв ся за свбоду крйкам чувством для власної держави, для самостійности и та пануючої династії, а на ті вєй прикмети повинні пам'ятати ті, котрі хотять тепер єго почитати. Впрочім органам правительствам треба полишати свободу в оцінці поодиноких фактів, а они певно не розминуть ся з австрійським поглядом на того рода справи.

По міністр Бакегем промовив міністер Мадейскій, щоб при тій нагоді водповідсти на давнїшу інтерпеляцію нмєцких національностей. [Професори університету в Інсбруці підписали були водзову до святкованя торжества Бісмарковського, але відтак вбсьм з них водкликано свои підписи, в наслідок конференції з ректором університету. Ректор же мав міністер Мадейскій поручити, щоб постарав ся о се вод-кладанье підписів, бо инакше многі потерплять]. Міністер Мадейскій зазначив, що в плеканю идєй и чувств національних нема нічого несприятельного, єсли те все розвиває ся в напрямі австрійської идєї державної. Але єсли австрійській горожанам виконує обовязки ц. к. урядника державного, то повинні обмежати себе в маніфестаціях національних и політичних. А урядове становеня університетських професорів не надає ся до

літератури, а вкбця, що Українцєв не по-завляють бути Українцєм для того, бо хотять свомбю зробиати єго „Великоросом“... И особливо тепер, коли правительство міжє своими принципами выставило на головнм мбєци принцип державної народности, особливо тепер вєй єсно-мыслич Великорусы повинні не лиш виркати ся всякою в тій справі солідарности з правительством, але також и взяти участь в боротьбі против національного гнету. Они повинні се зробиати, щоб на них не упала ганьба співучасті в гадкій справі, щоб исторія не сказала о них: отсе люди, що спокбю гляділи на те, як в імя их нації заневолювано другу націю.

На тмь мы пока-що кбвичмо — и тільки просимо вєй выдвинувца, симпатизуючій з протестом неволених против гнобителів, передрукувати єю статью або хоч головний в точки, щоб цілий світ мбг познакомити ся з тмь, як в передодєні ХХ-ого столбті в Европ повертають мрачній часи викривлєн и людей кдають в тюрми за те, що они бажають читати в рбдній мові Євангеліє, а також щоб Західна Европа могла знати, що в безпосереднм сусбстві з нею єсть негнє народ, котрий через кілька вбєбв боронь ся против азійських орд на самбй их до-роз и зупиняє напор их на Европу, охо-роняючи таким чином євою поранєною гру-дью європейську цивілізацію; що той народ щедро проливав євою кровю за народну сво-боду и рівнбсть, а коли в наслідок нещаст-них историчних обставин находить ся тепер в політичнм заневоленю — то ті прин-ципы народной свободи и рівности все-таки остаеть ся основними принципами єго мораль-ного єстнованя. В імя тых принципів, в імя цивілізації и братерства народів — Укра-ина звертає ся до цілої Европы и жде від неї підмоги и заохоти.

З великоруского перекладє П. К.

того, щоб они давали почин до політичних маніфестацій. Відтак водчитав міністер лєст ректора університету в Інсбруці, в котрбм сказано, що не міністер Мадейскій лиш сам ректор вплинув на водкладанье підписів, представивши професорам их обо-вязки патріотичній.

За нагячостю внесеня промавляв по-слы Штайнвендер и Кайзер. В і-мени нмєцкой лївїці забрав голос пос. гр. Кинбург, щоб зазначити єї становеня до тей справи. Лївїця не буде голосувати за нагячостю внесеня, бо оно мбстат в собі выразу інтервенції в езекутивну власть правительства. Але мусьє застеречи ся против высказу міністра просвіт, немов то професори університетскі, подобно як пропій урядники державні, повинні руководити єв-ного рода резервою під виглядом політич-ным и національным. Мабуть міністер не мав наміру высказати таку гадку, котрій мусьє бы була спротивити лївїця, бо она вповнї признає свободу и независимість про-фесорів університетських.

При голосуваню лиш 15 послбв заявлює ся за нагячостю внесеня.

Слѣдующє засѣданье палаты нинѣ.

Засѣданье палаты панбв вбдбуло ся в суботу и предложено на нмь, крбмь дрб-нбйших полагоджень правительствєнных, та-кожє выббръ 21 членбв до комісії податко-вой. До сєв комісії вхадят гр. Ст. Бадєні и гр. Ів. Стадницкій.

Роковины Шевченкові у Львові.

(Конєць.)

Мужєскій хор водпбв вповнї уда-но перше „Quodlibet“ М. Лєсенка з народних українських пбсонь — табр дуже майстер-но зложєній, так що слухачи єго забуває єя, що се єсть „Quodlibet“, а опєля нову композицію талановитого нашого музикана п. Філарета Колєсєса „На музич“. Єя пєса вы-конана буларбвно удачно, як и попередня, а закінув бы я їй хбба се, що якєс давно виглядає, єли там, де двичина просвїт дуд-ника заграє їй на дуду, щоб она могла за-бути лишєньє своє, рбвночасно басы [голосами цілком не дьвочами] співають все в поз-ицїє низького F. — або инакше сказавши: рйч була бы зєскала значно на вартости, єли бы була написана на самь жївочій, а єли нѣ, то бодай на мшаній хорѣ.

Лишає ся мєнѣ поговорити о продукціях сольовых и оркєстральных. Артистка сєны Скарбковскєй, звбєсна у нас з єстрады кон-цертовой, панна С. Крушєльницка водпбвала Лєсенковє „Тумань тумань долиною“, а коли по скбченю сєй гарної пбсоньки олєсєкам не було кбнця, додала ще надпротромоу дѣв народній пбсоньки дуже гарно оброблєй п. К. Штолємєт. О сїмєв сєй артистки сказати можна лиш то, що она свбвала, як заєвгдє, звачєнито, а то само водносить єя и до дуги Лєсенковє „Зацїла у лузѣ червона калїна“ з тмь, що партнер панны Крушєльницєй п. Микола Левницкій дуже щасливо держав єя в партії тенора.

Крбмь того водпбв п. М. Левницкій нову композицію О. Нижанковскєго „Минули дѣта молодї“ з супроводом сарєнки [п. Онджичєк] и фортепїана [п. Найгаєвєр]. Сєй творб О. Нижанковскєго дав доказ, що ав-торь мамь тяжкою працѣ свого звачєя не устєє в праці композиторскій, а що-до самого твор- [котрий рбвночасно указав єя в кнїгар-нях] позволю собі кілька слбв в єму на сѣмь мбєцїє посвятити. Бєть се рйч написана на теноровый голос [одєсь єсть обирнбмь ре-гєстр], дуже а дуже мєльодїйна, а оба супро-води, як фортепїановый так и сарєнковый, звачєнито перепроладжєн и викбнєн, че-рез що ббльшє драматичнїй, а хоч-бє лишє ббльшє заакцентований мбєцїє вхадят дуже єсєктєвно. — Сїмєв п. Левницкій, котрому авторь сєй творб присвѣтив, водпбв єго вбдї так, що и самь автор мусьє бути вдоволенїй, — впрочім п. Микола Левницкій од своих выступлбв на концертѣ, а в по-слбднмь сєзонѣ и в тєтєшнбй оперѣ звбст-ний уже з тмь, що єспєціальностю для єго мьгновєно и милозвучного голосу є рйч ли-ричнїй — тут умѣ вбнє розвинути цілий за-сббє чувств, гармон декламация и вєсьмь вод-твєнєй свого голосу, — то ї не дивота, що пу-блика по водпбваню сєй точки высказувала выкбнєнцїє з ємь в автора такѣ довго, по-ки п. Левницкій се раз не водпбв сєн пбсѣ.

На закінчєнє вбдограє оркєстра два фрагменты з оперы „Богдѣв Хмєльницкій“, котрой автором єсть українскій композиторь Шуровскій. Мы почули „Сєренад“, табр пи-саний на самїє смичковий инструмєнты, и „Ко-зак“ на повну оркєстру. Обѣ рйч до тепер цілком у нас єзвѣстї, а так гарнї, що чо-гоє подобного не чувано вєже давно у нас. Як кажуть, в бббліотєдѣ Боян єсть єе трєтїй и четвєртїй уривок з тей оперы, а и єменно „Полєсєс“ и „Уєвєртура“, отже було-бь добре, щоб Боян дав публичѣ почути та-кожє єй рйч на однмѣ з слѣдующих кон-цертбв, а при тій нагодѣ поновити „Сєрєна-ду“ и „Козак“. — Д. Спєциєскій.

До сєго сєрєвзданя з музикальнх продукцій додамо від себе, що публіка фор-мально обєснєла и-ну Крушєльницкій цѣтам в Львбвскій Боянє вручѣй їй и п. М. Левни-

кому лавровий вѣнцѣ з написами на синьо-жовтых лєнтах.

Яко декламаторка выступила вєже другій раз в Шевченковмь святѣ панны Тимшєн-скєй. Декламувала Шевченкову поезію „До О-сєновїєннє“. Дєлѣй уступы поезїи вбдала дє-кляматорка щасливо, з єсєктєм — там, де бубє в мбєцїє патос, котрий вкбд з про-тяжною вымовою бубє безперєчно слаббю сто-роною декламация. Нашим декламаторкам не трєба бы позбувати єя натуральности в выголосуваню и непотрбно впадати в патос без мбры.

Бєзконєчєє одушевєнєє публики на сѣмь вєчєру проявило єя по скбченю концертѣ та-кожє в грбмбмь водпбваню громадою пбсѣ-нѣ „Щє не вмерла Украина“.

По концертѣ вбдбув єя в сѣлѣ 6. Froh-сїпп у комерс, а відтак тоббля. На комер-сѣ Боянє вручѣє євою неоцѣнєному дїрїєн-тову о. О. Нижанковскєму срббнїй пугарь на памѣтку сєго славного Шевченковєго свѣта. Тоббля кблю Руськовѣ на фонд памѣтника для Шевченка принесла 203 ар. 33 кр. З шѣстьох тобблєй выграл: п. Крушєльниц-ка 2, а д-р Марк. Рожанковскій, пѣнѣ Бєсє-нїє Герасимовичєва, п. Федусєвич и ще хтєсь по однб.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Російскій міністер просвіт гр. Дєлѣ-я новѣ розбєдєв до кураторбв (попєчитєлѣв) округбв шкбльных обѣжнєв, де повбдомлєє єя о постановѣ царя Николѣя ІІ., котра будє мати вмовбрно вплив на поправу водносїєв прасовых в Росії. Та постанова царєва то-го рода, що замѣтѣя в допєсєи, якї царь по-мѣтає при сєрєвзданнѣ министерства просвѣ-ты о рбзних квєстїях народногє образованя и шкблїнцѣв, мають бути безпрєволочно по-данї до прїлюдногє вѣдомостї. Передѣ кбль-кома тиждєвнїм оголосїли подобнїх обѣж-нєк министерства: справ внутрїшнх и суд-бвнцѣв, — а з тмь можна заклєчати, що царь Николѣй ІІ. не думає покрывати своих постанов и поглядбв на важнїй політичнїй, а соціалнїй квєстїє такою таємнїчностю, яко-люббю окружати єя давнїшєє правительство. З тмь вхадят також, що царь Николѣй ІІ. узнає явїєсь важнїм чиннїком в дер-жавнбмь жатю. З примѣток, котрі царь по-робѣв послбднїмї днѣм на деяких спра-взданнѣх и котрі оголосїє послбднє чєсло „Правит. Вѣстник“, замѣтѣя допєсєа царя на сєрєвзданю губернатора Тулы. Підѣ увагою губернатора, що правительство повинно стара-ти ся в губерніи тульскій установлювати дѣ-вочї школы, „бо образованье народу основує єя на образованьє жнбкѣ“, написав царь: „Я з тмь вповнї годжу єя, та справа єсть не-завчѣчно важна“. Так само замѣтнїй по-гляд царя щ-до задач институтцїє началь-нїкбв земств. Царь написав иєменно на сєрєвзданю московскєго губернатора так: „Земскїй начальнїк повиннї бути сєрдєчнїм в выконуваню своих обовязкбв“. Тмь заявѣм водпбвдєє установлєнє публичнх бббліотєк в Сїбїрѣ за стараньєм самого царя. Вбнє подарувѣв 636 томбв з власно-го зббрка на бббліотєку в Хабаровскє, и тепєр має та бббліотєка вєже ббльшє як 12.000 томбв, котрі, вбуча за примѣром ца-ря, подарували рбзнї учєнї и властєлѣ бб-бліотєк.

Krztg. довбдує єя з Петербурга, що цѣ-сарєска пара не вєбєє єя через цѣлий рбк жалобы з Петербурга, а зглядю з мѣ-сѣя свого лѣтного побуту. Також не мають найвєшнїх подєставы ті вѣсти, котрі заповѣ-дають, що сєго лѣта вбдбудє єя в Москѣ коронація, бо се стоїть в суперечности з традиціональным приписам в справѣ жало-бы. Подорож царѣв-вдовы до Копєнгагє не стоїть в наймєншій звѣзї з політичнїм водносїям. Ідє тут ббльшє о родннн стрѣ-чу, бо заповѣдженї єсть також привѣдє кнѣзя Кумєрляндскєго и єго жєны.

НОВИНКИ.

— Звєртаємо увагу на познїшє оголосєнє першого аматорскгєго представлєня, якє устро-ює Кблю Русинскїй завтра вєчєром в сѣлѣ 6. Frohsipp-у. И штука гарна, и цѣлє красна, и цѣлє мбєцїє дешєвїє и — як чуємо — ам-аторы и аматорки добрє подготєвїєлєсь до вбдо-граня штуки — чого-жє ббльшє трєба?! Длѣ-того маємо євну надѣю, що завтра сѣлѣ будє битком пбвнѣ.

— Рускїй народнїй театр вбдограє в Самбббрѣ: Вб второкѣ днѣ 2 н. єт. цѣтнѣя „Гаспаронє“ оперєткѣ Мїлєзєєра в 3 актѣх; в чєтвєрѣ 4-ого „Рабїну“, народну комєдію д-ра Ів. Франка в 5 актѣх, в суботу 6-ого по раз другій оперєту Оєєнбаха „Сїнобб-роднїй“ в 4 вбдблєнах в єдєлѣ 3-ого по раз першїй оперу М. Лєсенка „Утоплєна“ в 4 актѣх; в второкѣ 9-ого послбднєє представлє-нє в Самбббрѣ в чєстѣ памѣтї Тарєса Грїгор. Шевчєнє на дохбд Рускєй Бурєє в Самбббрѣ. Вступнєє слово выголосїть С. Яновїч відтак вбдограє будє „Наталєка Пол-тавка“, оперєткѣ Котларєвскєго в 3 актѣх,

Буковинській сойміт, якъ доносять Черновець, має бути скликаний по Великдні на коротку сесію, котрої задачею буде виключно варада надъ будовою льокальних залізниць. Правительство — якъ кажуть — не буде симъ разомъ протівити ся будовѣ шляху Выжниця-Неполтокѡвць, однакѡ сильна фракція румунськихъ боярьвъ вимѣряє всѣми силами переперти будувъ протекціонѣльного шляху Выжниця-Лукавѣць.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник літературних новин“ виходить по второк, а по второк і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Передплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Боперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Ангелі 9, у Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2; J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteine & Vogler, (L. Danneberg & Comp. в Лейпці: E. Mistrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Переклад на „Діло“ і наслідок з інсератів платять у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

з Австрії: за границею:
на північ року . . . 18 гр. на північ року . . . 34 гр.
на південь року . . . 9 гр. на південь року . . . 11 гр.
на чотири роки . . . 4 гр. 50 кр. на чотири роки . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові:
на північ року . . . 16 гр. на південь року . . . 8 гр.
на чотири роки . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підк. ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на попередній виставлений. — Голоси неопечатані вийдуть по варті. — Подорожні членів коштують 8 гр. л. в. — Оголошення приймають ся по ціні 6 кр. в рік, окрім коротких виставок, які в рубриці „Наблюдатель“ по 20 кр. в рік. — Платити треба за 10 днів, підлягає стягненню.

В справі горячки еміграційної

Якщо обхопила нині досить значні простори галицької Русі, відбула ся в понеділок ввечері нарада кружка спрощених виділом „Народної Ради“ львівських Русинів під проводом о. Ал. Стефановича. Народа тривала три години і була дуже зайнятою і дуже поважною, як поважним єсть той нинішній рух еміграційний серед нашого селянства і міщанства.

В дискусію надъ справою еміграції нашого народу прийшло ся розрізняти два моменти: першій — kwestію еміграції нашого народу взагалі, а другій — справу нинішньої хвилевої горячки еміграції до Бразилії.

Отже що-до першої kwestії — то зв'язавши, що рух еміграційний серед нашого народу не дасть ся сперт, взято на увагу і під розвагу три сторони, кулі наш народ міг бы емігрувати, а то: Бразилію, Сибір і Канаду. Очевидно кожда з тих сторін має свої про і свої contra, а входять тут в рахунок не лише клімат та умови господарські, але і відносини соціальні та державно-адміністративні. Порівнявши сев kwestію вимагає докладних студій, для того постановлено спершу вистудіювати єв а відтак аж на основі докладного матеріалу порішати. Мимходом скажемо, що побільш правдиво горячкова нині еміграція до Бразилії, декуди (в пр. в Коломийщині) вибирають ся наші люди до Канади.

Що-до другої kwestії — т. є. нинішньої так сказати-б хвилевої горячки еміграції до Бразилії — то взято на увагу всі зв'язні факти і постановлено припоручити часописам як в усіх приятелям народу: що-салы здержувати навіть найбільшійших людей в еміграції до Бразилії в теперішню пору, до доступу до провінцій, клімату і в обставинах господарських для наших людей відповідних, нині запертий, а плятація в провінціях горячих для нашого народу дуже прискри, майже убійчій. Коли-ж мимого деякі люди наші такі пускають ся тепер в дорогу до Бразилії [як бачимо на дворці львівському], то нехай стараються найматися на роботу плятаційну недалеко від провінції Парана куди по кількох літах могли бы перебраться ся. Такою зглядом най відповіднішою стороною було бы San Paolo.

Як показує ся — товчок до нинішньої горячкової еміграції до Бразилії дала агітація, до котрої правительством відносилось ся зовсім вездарно. Н. пр. в Черемшлянщині, де нині кипить [в місті Черемшлянці] староство і рада повітова з дня на день немов в облозі селян головному агентом був довгий час парубок в Печеві Гринько Петричак vel Гураль, поставлений від агенції з Удіне агентом на пов. черемшлянській і бобринській, а народ довший час громадами спливав до Печеві „записувати“ у Гринька, поки вкінці не сховано єго до „Іванових хат“ за селіть о цесаревичу Рудольфа в Бразилії...

„Дієстер“ — а духовенство.

Проба до економічної організації з оловцем в руках.

I.

Про організацію говорять ся у нас багато. Та якщо не дійдемо до неї, єли не збудуємо ся на рйшуче, прилюдне стереження всіх заходів організаційних, а здамо їх, без евіденції з їх наслідку на добру волю одиниць загалу. В сьмт бо загаль є всьлякий люде. Однй горячй серцем, що сєчасє, на подану собі нагоду, жаво приваляють рух до доброї справи, на нїкого не оглядаючи ся. Іншй, що потребують більшої або меншої міри привуки і припильнованя, щоб зробили се, що зробити єсть їх обовязком. Але не хибє в таких та й хто знає чи не дуже а дуже численних одиниць, котрим за мало привуки і припильнованя, а треба вищих, драстичніших аргументів — а то публичного осуду, як, мим привуки, даючи з дуже поважних і компетентних сторін, сміють они так свого обовязку не зрозуміти і нара-

жати честь загалу на ганьбу, а заходи щирьх і правьх людей на неповідженє або бодай на зменшенє їх успіху. Бо хоч як і зрозуміло єсть і хоч як личить куртоазія для поодиноких, важних становиском станів — куртоазія є не може сягати аж так далеко, щоб під покрывкою вєтыкальності станової честі дозволити одиницям котрого небудь стану выломлювати ся з обовязків для свого народу, і для інституцій того народу, котрі мають єму зацєпати так пожаданий розвєток, хоч бы примїром і в економічності напрямі.

II.

Передъ тремя лїтами, по утяжливих заходах, зложено у нас асекураційне товариство „Дієстер“. Мимо знанов повільності нашого загалу і ще більше знаного недовіря вь всь, що своє, мы, мимогорично обдано, стьгли ся на выматаний услєвами концєсія капіталъ 50.000 злр. і вь Божє ня розпочавъ „Дієстер“ свою акцію, числячи головно на патріотизм єв. духовенства, котре примусову асекурацію вьсїх церков вь будинкахъ парохіальнихъ найкращє, ба єдино єму народному товариству повинно бы прїдїлати, а через асекурацію снхъ вьбблїше лювративнихъ предметів, бо найменше підпадаючихъ пожеж, „Дієстер“ вьдї разу вьмогло бы вь силу і уможливило бы євентуальну знижку премій при асекураціяхъ будовель бїдного руского люду. Позаяк вь краю, у вьсїх трьхъ дієцєзах, находить ся 3.311 церков о вартості асекураційної переєчно 3.000 злр. а вь загальній околє десяти мільонів злр., зь чого рїчною премією платить ся найменше околє 40.000 злр. — а приходєснхъ будинківъ находить ся 1869 о переєчної вартості 2000 злр. а загальній околє чотвєри мільонів, зь чого премія асекураційна выноєть найменше околє 24.000 злр., — то зьвально бы, що зь асекурацій самьхъ лише церков вь приходєствъ прїшло бы для „Дієстра“ рїчно околє 64.000 злр. премії. Тымчасом, хоч и якъ заслужили ся многі однак зь духовенства справі розвїтку „Дієстра“, припукаючи своєхъ парохіан до асекурації і самі асекуруючи предметь вьдданй їх зарядов, — то однак на 3.311 церков вь 1869 приходєствъ асекуровано вь „Дієстер“ лише 950 церков вь 648 приходєствъ. Рахуєть ся зь кьнца 1894 року. Зати предметь асекураційній — ібєля справозданя Ради надзираючої — вилїнуло премію кругло 18.000 злр., значить ся: прочй околє 46.000 злр., тигуломъ асекурації зббранй зь рукъ руского народу, вьдало руске духовенство вь однїмъ лише роцї, вь чужй руки. Сею дорогою, Братя, годї йти дальше! — тому нехай будє зрозуміло, єли для береженя становнї і національної нашон честі на дальше, я зь оловцем вь рукахъ задержу ся надъ снмъ предметомъ.

III.

Вь першїмъ роцї основаня „Дієстра“ не спїшили ся многі духовнї зь асекурацією зь „Дієстра“, не довїряючи економічному змысли Русинів і бонючи ся [якъ говорєно] повїряти інституції тільки-що повставшїй зобовязав поважнємъ натурї, котрымъ на випадокъ катастрофи „Дієстер“ не мїг бы вдоволити. Тогдї мавъ я честь забрати публично вь сїй справі єслово, зазначуючи, що вьдєдування євого власного народу а прїогі вьдє економічної ретельності єсть ганьблєнємъ народу, чого бодай голосно нїхто не смїє голосити, єли не схоче стрїтити ся зь замїтомъ зловонїя підлоты. Тогдї адавало ся мєнї, що неохоту до „Дієстра“ зь розмыслу ширити праса т. з. вь старон партіи, але небажамъ погаданї мїмї розправі мавъ я приваєбєсть вьдє головного п. редактора тогдїшнїо „Галицької Русї“ почути замїтку, що несправедливо о сїю неохоту посуджено єго часопис, бо вь справахъ економічнихъ т. з. вь старон-руска партія не знає роздору. Сєй погляд, впрочїмъ цїлкомъ справедливий, обовязаний я тутъ вьразно констатувати тымъ в даючи сатисфакцію давнїйшому замїтові.

Тож коли партійний роздор, пєсля сказаного, на котре вє згодимо ся, вь справахъ економічнихъ єсть недопускаємий і єли

„Дієстер“ вьдї початку євого истнованя на тїй самїй станує оснїв, бо бувъ оснований грїмми цїлого народу безъ партійнон рїзницї, — то недовїрюванє „Дієстрови“ вє вь першїмъ роцї єго истнованя зь сторони численнихъ одиниць духовенства було справою зовсїмъ непатріотичною. Бо єли властитєлї вьдїловъ „Дієстра“ мали вьдєагу зложити 50.000 злр., щобь сє товариство взагалї вєсти вь житє, то згадана непатріотична острожнїбєть могла вє вь першїмъ роцї убавити „Дієстер“, — сказано бо, що церкви і парохіальнї будинки є для кождого асекураційного товариства найзисковїйшими предметами. А єли, мимо сєв неоправданов, непатріотичнон острожності, котру можна бы назвати підставлєнємъ погн, „Дієстер“ таки розвїнуєть ся надъ сподїванє сильно, то завдячує сє теплому підпираню Всєєв. Ординарієтвѣ, та в численнихъ одиницяхъ зь духовенства, котрі ужили найрєвнїйше євого вилїву, щобь „Дієстер“ сильнй мєжє сьлєскамъ людомъ запустивъ корєнї, але — говорю сє вь вїду асекурованихъ по вищихъ товариствахъ 2361 церков вь 1221 приходєствѣ, — не загало вь духовенствѣ. Терка є правда, а годї єв загущовати. И коли мы повиннї дорожити тымъ, щобь у вьсїхъ патріотичнихъ змагаєхъ якъ стьати бутї першымъ, то до уїрупованя „Дієстра“, завдяки нашїмъ острожностямъ, першємєсто вьдєвляє намъ людє. Мазурь навїть [вь Рїшбєскомъ асекурує ся вь „Дієстрі“ околє 40 родовитыхъ Мазурів зь рїзнихъ сєл] поспїшивъ до „Дієстра“ зь довїрєніємъ скорше, нїжъ мы сєвн.

Справи парламентарній.

Комісія бюджетова відбула вчєра засїданє, на котрому вєла ся дискусія надъ єтатомъ міністерства торговлї. Реферєнтъ пос. Гальвіхъ поставивъ міністеру торговлї гр. Вурмбранд-ви отєй питання: 1) Чи правительствє вєжє порішило, що вє вєдїзницї приватнї мають бутї удержавнїєнї і вь акій сьосібѣ та акція має бутї перевєдєна? 2) Чи правительствє подумало о тьмъ, щобь вь наслідокъ акції удержавнєня не потерїла анї рєвнованя бюджетова анї справа рєгуляції валюты? 3) Чи правительствє подбєє о сє, щобь при удержавнєню були запоручєнї вьдповідно права уряднїкѣв зєлїзнїцѣ приватныхъ? — Выєвєнє на тї питання давали міністеръ Вурмбрандъ і прєзидєнтъ зєлїзнїцѣ державныхъ Балнїєскїє, а круги торговельнїє выжидали їхъ нєтєрпєлєво, бо на біржѣ, вьдї часу, коли довїдано ся о намірї правительства удержавнїти зєлїзнїцѣ приватнї, настала шалєна спєкуляція зь вальорамн зєлїзнїчнїмн.

Міністеръ Вурмбрандъ вьдповідаючи, застерїгъ ся противъ того, мовъ бы зь нинї правительствѣ таїна була зраждєна. Правительствє хоронило таїну, а помимо того дїшло до публїкацїон вїдомості, що нєтєрговоры вєдуть ся. Вєжє мнєвшого року порішєно, що зєлїзнїцѣ пѣвочно-західна і чєско-західна мають бутї выкуплєнї державою, а тепєрь приходить чєрга на зєлїзнїцѣ полуднєвѣ. Головнїє шлєхы мусять бутї вь рукахъ правительствѣ, а побічнїє можуть подїлити ся вь приватныхъ прїдпрїємствѣхъ. Що-до детайлѣв, на якихъ услѣвахъ выкупити правительствѣ зєлїзнїцѣ, то міністеръ не сказавъ нїчєго, лиш заявивъ, що треба прєспїшати акцію, бо рухъ на зєлїзнїцяхъ збїльшєє ся і вальоры зєлїзнїчї пдуть вь гору, та що права уряднїкѣв на приватныхъ зєлїзнїцяхъ будуть запоручєнї а авансы їхъ потїмшати ся.

Прєзидєнтъ зєлїзнїцѣ Балнїєскїє обговорювавъ становиско уряднїкѣв, котрі пєрєходять зь приватныхъ зєлїзнїцѣ до службѣ державнон, доказуючи, що нїкому не робить ся кривдѣв. Вьдїтакъ вказувавъ на потребу підвысєнє тарифѣв особовон і товаровон на зєлїзнїцяхъ.

Комісія рѣлїнїцѣ радїла рєвондї надъ вєвєєнїямъ послѣвъ Розєра і Дворжака вь справі сьлїканя анкєты рѣлїнїцѣ, котра бы высказала євою гадку о прїчинахъ упадку рѣлїнїцѣв. Вь дискусїю надъ тымъ вєвєєнємъ

вє прїзнали потребу сьлїканя такої анкєты, котра бы разомъ зь парламентарною комісією рѣлїнїчно розважала ухвалы рѣлїнїчїхъ товариствѣ, краєвѣхъ рѣдѣ культурѣ, вїтѣ і т. п. — Міністеръ рѣлїнїцѣв Фальєнгєйєнъ старавъ ся выказати, що правительствѣ дбєє о піднєсєнє рѣлїнїцѣв, даючи значнїє вкладѣ вь економічнїє вїєстїцїє і прїєдлагаючи прѣєктъ правительствєннїє о організації сїблѣкѣ рѣлїнїчїхъ, але о нїмъ комісія щє не радїла. Найпершою прїчиною лїхого положєня рѣлїнїцѣв єсть, пѣсля гадєнї міністра, непрїродно высокая цїна землї вь порівнєннѣ до доходѣ зь нєє, а вьдїтакъ задовжєнє сєлянствѣв. Вькїнци ухвалєно вьбрати підкомїтєтѣ зь 11 члєновъ, котрїє до чєрвнѣ є. р. має вьдїтєговити вєє потрібнє до сьлїканя анкєты рѣлїнїчїхъ.

В справі еміграції

нашихъ сєлянъ до Бразилїє.

Пашє Любомїрѣ Гнатовичѣ.

II.

Дє що про Бразилїю.

(Дальше.)

Підїлївши такъ кандїдатѣв на ґрунты вь Бразилїю на двѣ категорїє, ходїмъ вєслѣдъ за тою пайкою ємігрантѣв, що „записала ся на кольонїю до Паранѣ“, а по двохъ добахъ дѣставєно ся пароходомъ зь Рїо-Жанєйро до Паранѣ, порту Паранѣ, окруженого островами вкрїтими лїсомъ палмѣ кокосовыхъ.

Бачимъ, якъ нашихъ прєсєлєнцѣв транспортѣ уряднїкѣ зь агєнтѣмъ-товмачємъ до „готєлю ємігрантєскогѣ“ вь Паранѣ, на-пѣвъ розвєленого будинку кодо двѣрцѣ зєлїзнїцѣ. На лїжкахъ бамбусовыхъ, застєлєныхъ соломяннїмн матамн, вь страшеннїй тїєнѣтѣ мїєстїтѣ ся кількєдєсятѣ роднїчѣ, переважно Мазурѣв, а зь нїмн вѣлїканадїєть Русинѣв галицькихъ. Подальше бавнєть ся громадка дѣтѣв підѣ доглядомъ грубого мулата. Наближаючи ся до нїхъ „панѣ“-краєвнѣ вїтають традиційнїмъ: „Niech będzie pochwała“ та „Слава Ієсусу Христусу“ і звїщають, що мїжє нїмн заведѣвала дїтина на фєбру, котра вь Паранѣ, якъ на вєсїй нїзїнї надморєскїй панує на нашу вєсєну. Допытують ся: коли вєжє будуть „на своєхъ ґрунтахъ“, жалують ся, що ихъ такъ довго выдержали вь Рїнїєро, а вь Паранѣ хотїли кьнцє намовити, щобь осєдлї на кольонїю на нїзїнї приморєскїй, але они, знаючи, що „сєвн“ є ажє за горою і треба до нїхъ вїхати зєлїзнїцєю, уперлєсь [„хоть панѣ комїсарѣ гнївѣєть ся та щє по бразилїєскї до агєнтѣ-товмачѣ выговорювавъ“] і поставили на своємъ. Завтра рано вьдїїзджають особнїмъ поїздѣмъ ємігрантєскимъ до Курїтїбѣ, вьдїє ихъ прєвєзуть вєжє на ихъ „лїтѣтѣ“.

Зєлїзнїцѣ зь Паранѣ, йдє на західъ сонцѣ, прєходить чєрєзъ нїзанну надморєску, що таєє ся довгнїмъ а вузькимъ [лише 7—10 мїлѣ широкимъ] поясомъ і має горячїє та нездоровнїє підзвѣртачнїкѣв кліматѣ. Рослїннїє тутъ тропїкальнѣ. Зь вькїнцѣ вагона бачимъ вьдї часу до часу багна зарослї докруги бамбусѣмъ, мїзюмою і пальмамн. Дєєвєдєє мнєчємъ нуждєна лїяннїка Бразилїї зь пїєвѣ палмїтѣ прїямѣмъ уложєныхъ; тамъ зновъ свїтїть зь-посєрєдѣ буйнон зєлєнї червѣна крїшнїта італїєнєскогѣ кольонїста, а докруги лавы тростїннѣ цукровон, бананѣв, кавѣ, манїоку, рїжѣ, тїюїону, кукурузѣ, арїєнн [гл. Сємїрадєскогѣ „За морємъ“ ст. 46]. „Кольонїя на сїй нїзїнї — пїмє кс. Хєлїєнїкїє — правда, дуже богатї, але за-для багнїстого положєня і тропїкальнѣмъ якъ на вєсїхъ побережїяхъ Бразилїєн кліматѣ, — недоступнї для кольонїстѣв нашїхъ [пѣвнѣчнїхъ] краєвѣв, а навїть убїйчїй [Нїмцѣ поутїєкали зь сєн горячѣи нїзїнн]. Єдино Італїєнє тутъ прїєвнїкають і по вѣлїканадїєтѣхъ лїтахъ зьвичайно доходять до замѣжностї.

Мнєвшнї по кількохъ годнїнахъ нїзанну, поїздѣ пєє ся на вузькїй а довгїй ланцухъ гѣрѣ приморєскїхъ [рївнобїжнїхъ до берегѣв морєскїхъ], що дїлїть вузьку приморєску нїзанну Паранѣ [займаючи 40.000 кв. км.] вьдї широкою і далєкою високѣрѣвѣ. Зєлїзнїцѣ

НА СВАТА!

Головний складъ вудженни ЮСИФА ЯНКОВСКОГО у Львовѣ

улиця Галацка ч. 10 у власномъ домі,
філія: ул. Трибунальська ч. 18.

Маю честь повідомити Ви. Публіку, що на наближаючійся свята заосматриваю мій головний складъ вудженни въ найліпшій виробы, якъ: знаній зъ доброты молоді шинки вуджені и варені, полядницъ вуджені, варені, печені и вест-фальскі на сыро, озоры вуджені, вудженни, телятина вуджена и печена, ковбасы печені, сѣсані и краковскі крайні, знаменита польска ковбаса до варени, сѣкана и крайна, паштеты зъ дичины и инші, руляда зъ поросати и въ різныхъ родахъ, кишки паштетові, саламі, салцесоны и поросата сыра та печені.

Довга дѣла зазначаю мій складъ вудженни, колине vis-a-vis оо. Баутиствъ у Львовѣ особливихъ ласкавихъ вглядѣвъ Ви. Публіки, котрымъ и даліше поручаючись, маю честь писати ся Ви слугою зъ высокими поважаньемъ

Юсифъ Янковскій.

Замовленя зъ провинціи полагоджую точно и вѣдворотно поштою. 1914

НА СВАТА!

ДРОЖДЖѢ

найлучшій по 1 зр. 20 кр. за кілгр.

Замовленя просимо теперъ вже пересылати на нашу адресу до Львова и назначити день, коли маємо вѣдати ихъ на пошту. — Склады філіальні нашій удержують такожъ дрожжѢ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

120 4-6

Вѣдзначена державнимъ сѣбнымъ медалемъ на виставѣ львовской 1894 р.

БРОНЗОВНИЧА РОБОТНЯ

Ивана Выпаска

у Львовѣ, при улиціи Краковской ч. 5.

поручае свои

выробы церковні

зъ сѣбла, бронзу, хиньского сѣбла, мѣди и иншихъ металѣвъ, якъ: чашѣ, хресты, монстраниці, пушки цимборійні, пушки на св. олії, патины до недужихъ, кадильницѣ, лодки, скитры для пани, скитры братскі, лѣхтарі рѣдні величии, скляніи павуки и бронзові, окуты на евангеліи и т. ин. поручаюча за многолѣтню тревалѣсть и найпреступнишійу цѣну.

Всѣ наведеніи предмети старіи направляє, поспѣблюе и позолочуе въ огни тревало за порукою довголѣтної тревалости. 115 1-6

НА СВАТА ВОСКРЕСЕНЯ ХРИСТОВОГО ТОРГОВЛЯ

МИХАЙЛА ДЫМЕТА у Львовѣ

поручае:

Евангелія въ розличныхъ прехорошихъ оковахъ вѣдъ 70 зр. до 225 зр. Плащаницѣ на полотніи вѣдъ 14 до 42 зр., на шовковій матеріи вѣдъ 43 до 128 зр. Фелони, Дальматики, Стихартѣ, Хоругви Фаны, Артомы, Хлѣбницѣ, Хресты всякого рода, Патерицѣ, Чашѣ, Дарохранительницѣ, Кадильницѣ, Пауки, Лѣхтарі, Олтаріи до процесіи, словомъ: всѣ до украшенія церковей потрібніи рѣчи, и примѣчаю, що вѣдъ 15 н. ст. марта до 30 н. ст. цвѣтня 1895 р. буде давати при всѣхъ закупкахъ за готовій грошъ 5% рѣбату вѣдъ цѣвъ въ цѣнникіи поглавленыхъ.

Цѣнникіи высылають ся на жаданье франко. 83 4-6

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купув и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннохъ найточнѣйшомъ не вчисляючи пѣякои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4 1/2 %	звѣсты ипотечніи	
5 0/0	листы ипотечніи преміованіи	
5 0/0	безъ преміи	
4 1/2 %	листы товариства кредитового земского	
4 1/2 %	Банку краевого	
4 1/2 %	позицку красну галицку	3483
4 0/0	позицку проинаційну галицку	
5 0/0	буковинську	
4 1/2 %	угорскихъ земельницъ державныхъ	
4 1/2 %	проинаційну угорску	
4 0/0	угорскій облигаціи индѣмнізаційніи	

и всѣ та паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купув и продае

по найкращѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного прѣймае вѣдъ П. Т. купуючихъ всякай выдѣлованіи и вже платній мѣсцевіи паперы цѣнны, такожъ знавшій купоны за готовку, безъ пѣякого вѣдѣселенія, а за вѣдѣселеніи лѣшь за вѣдѣселеніемъ справдоныхъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выхиди купоны, доставляе кождій аркушъ купонной за вѣдѣселеніемъ коштѣвъ, котріи самѣ помѣсти

МАСА

воскова

до запуская помостѣвъ

ФР. ШУБУТА

загалено признана яко найліпша и пайтривалѣйша

поручае

ГОЛОВНИЙ СКАДЪ

Ринѣвъ ч. 45.

у Львовѣ

такожъ можна купити у всѣхъ торговляхъ. 77 5-6

ТОРГОВЛЯ БЛАГОТНА

Антонъ Шанцера

въ Станиславѣвъ

улиця Сапѣжинська ч. 5

поручае

на теперѣшній сезонъ

Матеріи на вечерковій одяги, полотна, ширтинги, сукна и всѣ въ обѣсгъ моен торговлѣвъ входящій товары въ наибольшомъ выборѣ и по найдешевѣйшійу цѣнахъ. 23-39

АНТОНЪ ШАНЦЕРЪ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ дѣлаи звѣстни зъ своей доброты и за-
пѣку правды

РОССИЙСКИЙ ЧАЙ

въ торговлѣ

В. АДАМОВИЧА

въ БРОДАХЪ

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 1-40

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 2-60

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 3-80

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 4-100

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 5-120

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 6-140

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 7-160

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 8-180

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 9-200

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 10-220

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 11-240

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 12-260

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 13-280

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 14-300

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 15-320

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 16-340

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 17-360

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 18-380

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 19-400

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 20-420

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 21-440

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 22-460

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 23-480

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 24-500

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 25-520

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 26-540

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 27-560

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 28-580

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 29-600

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 30-620

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 31-640

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 32-660

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 33-680

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 34-700

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 35-720

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 36-740

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 37-760

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 38-780

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 39-800

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 40-820

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 41-840

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 42-860

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 43-880

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 44-900

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 45-920

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 46-940

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 47-960

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 48-980

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 49-1000

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 50-1020

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 51-1040

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 52-1060

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 53-1080

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 54-1100

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 55-1120

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 56-1140

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 57-1160

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 58-1180

фунтъ дѣлаи доброго . . . зр. 59-1200

НА СВАТА!

Великій припасъ вудженыхъ шинѣвъ кѣльѣвъ. 70 кр., шинка варена въ цѣлости 1 зр., вудженіи озоры вѣдъ 1 зр. до 1 зр. 30 кр., «авеніи» до убирания полушисѣвъ вѣдъ кѣльѣвъ. 80 кр., такожъ иншіи свѣжій въ найліпшомъ родѣ вудженни по найутирѣнѣйшихъ цѣнахъ поручае Ви. Публіцѣ

НАЙСТАРША ФІРМА у Львовѣ

ФРАНЦА УНДЕРКИ [Вѣтця]

улиця Краковская ч. 15.

124 1-2

Высылка на провинцію полагоджую ся якъ найкраще.

Знаю вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. разінерія спиритусу, заосматриваю найліпшими приладами ректификаційными найновѣйшихъ системъ, фабрика рому, лікерѣвъ и оцгу

Юлія Миколаяша Наслѣдникѣвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старіи польскіи сильніи горѣлки, дуже добріи розолісы, лікеры, румы правдивіи зъ Імѣямъ, якъ такожъ найліпшійи якостіи краевіи спеціаліи якъ: Нарѣдѣвка, Dziennik, Szczutek, Karpatówka, «Дабель», Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренѣвка и т. ин. горѣлки упривилежаніи и однокіи правдивіи есля зъ нашѣи фабрики спровѣдженіи.

Однокіи жерело въ краю для ин. антикарѣвъ, до побѣража алыколюю абсолют. и найкращѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѣдѣлюю вѣдѣлату и вже оподаткованіи. Правдивіи спиритусу оцтовіи найкращѣйшіи, здоровіи не шкѣдливіи, бо не выроблюваніи зъ есенціи бѣтѣвъ.

Складъ для мѣста Львова, ул. Конерника ч. 9 и въ головномъ складѣ въ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 56-104

АНТОНЪ КАФКА

перше А. КОЖЕЛЮЖЕНЪ у Львовѣ, ринѣвъ ч. 29 переходна ка-
мѣниця Андріюмова, вѣдъ стороны Бзутиствъ Театральна 12.

поручае на теперѣшній сезонъ капелюхи и цилиндръ власного вы-
робу пѣсля наймодѣйшихъ фасѣновъ и красѣвъ и по найнижнихъ
цѣнахъ, такожъ

капелюхи и цилиндръ
зъ фабрики Габіа и
Паса у Вѣдніи въ ве-
ликомъ выборѣ, капе-
люхи въ різныхъ
красѣвахъ по 5 зр., ци-
линдръ цѣлкомъ легкій
по 9 зр.

Такожъ капелюхи ма-
гій не промакаючій т.

зъ «Людентъ» зъ фа-
брики Ант. Піхлера
въ Градціи.
Великій выборъ капе-
люховъ английскихъ.

Прѣймае капелюхи
и цилиндръ для
вѣдновленія и пере-
рѣбки.

Цѣнникіи даромъ и франко. 130 1-4

Климентій Федунь

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовского університету

поручае

366 24-2

свое переплетниче и галантирійне заведенье
у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пѣдѣймае ся всякихъ работъ, особливо переплету: Служебни-
ковѣвъ, Евангеліи, Молитовникѣвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбу-
мовѣвъ, Мѣвъ, Дипломѣвъ и т. ин. по утирѣнѣйшихъ цѣнахъ.

Найдешевше жерело закупна КИЛИМОВЪ, ПОРТИЕРЪ И ЗАНАВѢСЪ

Для пп. офіцѣровъ и урядникѣвъ
ц. к. арміи и ц. к. жандармеріи, такожъ
для пп. властитѣлѣвъ бѣльшихъ посѣлѣстей, священни-
кѣвъ, учитѣлѣвъ, пп. урядникѣвъ державныхъ, приват-
ныхъ, лѣсовыхъ и доментъ подаемо можнѣсть закупна

на часткову сплату.

Надѣйшли свѣжій транспорты диванѣвъ салѣоновыхъ, церковныхъ и передѣ
престолы, на стѣны, для вѣдальныхъ комнѣтъ, переднихъ комнѣтъ и дитинныхъ,
килимѣвъ передѣ и надѣ лѣжка, негліжѣвъ, ходникѣвъ, лінолеумъ, занавѣсъ,
портиеръ и занавѣсъ зъ кружева, покрывалъ на лѣжка и столы, якъ такожъ плю-
шевыхъ покрывалъ, намѣтокъ на отоманки, коцѣвъ, колдеръ и коцѣвъ до по-
дорожѣ.

Особній вѣдѣлы для дамскѣи и дитачѣи конфекціи, костюмѣвъ, негліжѣвъ,
парасольѣвъ и парасольѣвъ, дамскихъ капелюховъ, бѣля мужеского, дамского и
дитачѣи, кружева, стяжокъ, аксамітѣвъ и шовковыхъ товарѣвъ.

Зарядъ вѣдѣньского магазину

AU LOUVRE

4895 11-2

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Глядае мѣсця дѣка Теодоръ
Кознохъ зъ добрымъ голосомъ.
На жаданье може выказати ся
свѣдоцтвами. Мешкае въ Гѣль-
чи, пошта въ мѣсця.

Новѣсть свѣточна!

Вино дѣже ДѢВРЕ СТОЛОВЕ

бѣле и червѣе угорскѣе або австрійскѣе въ бочѣлахъ 5-кѣльѣ-
вахъ поцѣновѣхъ

высылае поштою чѣслѣчи 2 зр. 50 кр.

зъ есенчатого бочѣлого выключно лише Торговля

Ивана Бачиньского

при улиціи Академичной ч. 3 у Львовѣ.
Ласкави замовленія зъ провинціи вѣдворотно. 108 2-3

Найбѣльшій въ краю складъ фабрич-
ныхъ музычныхъ инструментѣвъ

І. КАПРАЛИКА

Львовѣ, рѣвъ Театральномъ

поручае

свои цѣтры вже вѣдъ 6 зр., школы
1 зр., такожъ всѣ иншіи инструмен-
ты дешевше якъ всюдѣ.
(Импресса, Львовѣ.) 80 7-8

Першого угорск. Товариства Обезпечень

Головна агентія

способныхъ и совѣстныхъ агѣнтѣвъ
для вѣдѣлы житѣлого

Передна та на ДБАС^а и належитостъ на инсертати наметнѣ
и дѣлова.

у Львіві:

за цілий рік . . . 18 кр., за нову року . . . 8 кр.
на «Зоря» року . . . 6 кр., на хвилю . . . 1 кр. 35 кр.
Редукція, Актиографія — Експедиція паку ч. 24
у. Ватори. — Рухачівка перахуток як шине на поперемне
застереження. — Гаспачиківка неоплатної зовнішньої збави порта.
Недиректор часом комуніст 5 кр. в а.
Оголошення примислів, що копія 6 кр., збода окомон
сербців нигорозовані та від рубриків «Нагославення» по 20 кр. з а.
Моделизм змешувати ся по 10 кр. паку, етимологія

Министеръ гр. Шенборнъ замѣтивъ, щ

годів подати точну дефініцію „політичних злочинів“. Що-до промови пос. Перересторфера, то міністер не буде з нею полемізувати, бо на скрбів перепоновена погордою для правительств та тепершньої більшости.

По промовах Менієра і референта Півніського ухвалено параграфи.

Обісля з тим самим поспіхом ухвалено проєкт закону, котрим розширено постанови о святкованню неділі також на похатну торгівлю.

Пос. Люстер поставив наглядче внесення що-до справ промислових. Ждає, щоб правительство ще сесію пропонує палаті повелю до закона промислового, та щоб перманентна комісія промислова була скликана як найскорше і есентуально предложила свої внесення вже на першій засіданню продовженої сесії парламентаріон.

Палата ухвалила наглядче і само внесення пос. Люстера.

Міністер Вурмбранд, відповідаючи на інтерпеляцію пос. Штайнвендера що-до гри біржової, не сказав нічого позитивного, лиш остерігав перед спекуляцією.

Палаті предложено проєкт двох законів, именно міністерства оборони кравови що-до постанови квартирних і міністерства торговлі що-до зеленців локальних.

На тій сесії відбулося засідання палати, останнє перед феріями великодними. Сті дуюче засідання відбуде ся по святах дня 23 н. ст. цвітня.

Фіяско реформи виборчої.

Недавно чули посли ради державної з уст міністра Пленера, що опозиція парламентарна мислила ся, коли твердила, що переговори в справі реформи виборчої не доведуть до нічого, бо єсть надія, що „совіть десятих“ доведе до позитивного результату, — а п. міністер-президент висказав потім навіть своє пересвідчення, що ще перед феріями Великодними підкомітет буде мати вже готовий проєкт реформи виборчої. В ті вискази очевидно ніхто не вірив, а що по тій зайшло, показує, що надія не пересвідченість п. міністра цілком завела.

Показує ся, що висті, мовля-то в підкомітеті настала „згода“ що-до „основ“ реформи, не справдилася, бо нема „згоди“ ані в справі поділу п'яти курій на дві половини, ані в справі числа нових мандатів [чи 70 чи 45], а на додаток всего того консервативні бар. Діпавлі виступав з субкомітету по тій причині, що в субкомітеті не знайшов підпорядку свого жадання, щоб нинішніх п'яти-гудеючих виборців полішити в їх дотепершніх куріях.

На звітний проєкт правительства, що-бы п'ять курій розділити на дві половини, з-першу пристали були в підкомітеті консерватисти, потім Поляки, кінці і ліберали. Відомо, що після того проєкту: в одній частині п'яти курій мали б'є всі малі податники [вище 5 зр. безпосереднього податку] вибирати 35 послів, а в другій мали б'є всі робітники промислові вибирати до кас для хорих вибирати також 35 послів. Отже на будуще палата послів виглядала б'є так: Дотепершніх 1,725,072 виборців з чотирьох нинішніх курій вибирали б'є досі, 353 послів, а 3,817,724 нових виборців п'яти курій вибирали б'є 70 послів.

Однак згадана згода в субкомітеті на сей проєкт тривала дуже коротенько. — Партия ліберальна перша відповідала ся того проєкту мовою сотою, зміркувавши, що з нею не вийде для лібералів ніякого хідна, бо в п'яти куріях малі податники вибирали б'є аристократи, клерикали і Славяни, а робітники також давали б'є мандати певно не лібералам. Через те ліберали потерпіли б'є навіть шкоду, бо така реформа виборчої скривала б'є противні їм табори.

За лібералами пішли і Поляки, також в с'є суті р'єчч недоволені з проєкту, бо властиво они — як відомо до м'єся всіх партій коаліційних найменше бажать взагалі ані-небудь реформи виборчої.

Потім представителі підкомітету бар. Відмань виступив з новим проєктом, а то таким, щоб п'ять курій розділити на дві частини, именно на часті м'єску з 840,408 виборцями [малыми податниками і робітниками вкупі] і на часті сільську з 2,977,316 виборцями [малыми податниками і сільскими робітниками]. Однак з'є в с'єм проєкті ліберали не бачили для себе користи — в підкомітеті опозицією лібералів і Поляків уваж в той останній проєкт — в субкомітеті знайшов ся без „основ“, без субстрату, і справа реформи виборчої станула на тій, на чом стояла ще тоді, поки почато о ній дебатувати.

Вибачи ціла привіртність ситуація стала ще

привіртною через виступлення бар. Діпавлі з підкомітету, котрий має за собою 35 членів клубу Гогенвартового. Через те справа реформи виборчої увійшла в стадію зовсім уже критичну. Хоч-бы на м'єсе Діпавлі вступив який другий консерватист з клубу Гогенварта до підкомітету і відступив від жадання Діпавлі, — то в р'єдм палати через опозицію фракції Діпавліго правительство не буде мати двох третин голосів, потрібних до ухвалення реформи виборчої, а вслід за тим настане і кінець кабінетови кн. Віндішпреця, котрий за голову цілю свою — по упадку ір. Тафого — проголосив був перевести реформи виборчої. О такій есентуальності нині і говорять у Відні, допускаючи, що по ухвалі бюджету на рік 1895 кн. Віндішпрець уступить своє м'єсе ір. Тунови, нинішньому намістникови Чехії.

Про святкованні латинських, взглядно польських свят в школі в чисторускій громадї.

[Письмо з повіта Староміського.]

В „Діла“ з 1892 р. ч. 269 і з 1893 р. ч. 5 було подано, що ц. к. шкільна рада округна в Старомі-м'єст р'єшила, щоб в народній школі в Мшаниці святкувати побіж руских свят також польських. На се настава найб'єльш тодішній тимчасовий інспектор Журавковський і старо-м'єстський пробощ Держинський, а робили се для догодження учителя Маріа Гільовської. Шкільна рада м'єсцова поважала ся була мати вину гадку і відкинула ся до ц. к. шкільного ради кравови, сподіючись, що та стане на становищі беззглядного справедливості і не схоче неволити Русинів обходити польські свята. Однак не так стало ся, як ждало ся. У Львові р'єшили ще твердіше для нас. Коли в Старомі-м'єст постановили, що так доводило б'є обходити ся латинські свята, доки Гільовська буде учителькою, то у Львові приказали раз на все обходити польські свята. Коли прийшло таке рішення з Львова, зійшло ся велике число громадян і підписало відіклик до ц. к. міністерства просвіти. Більше як по роцї одержали ми таке рішення:

Odpis. L. 4455/894. Do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Staremiejscu Jęgo Ekscelencya Pan Minister Wyższej i oświecenia reskryptem z dnia 12 lutego 1894 l. 22653 nie uwzględnił rekursu gminy Mszaniec przeciw reskryptowi c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 19 grudnia 1892 l. 26895, którym nie uwzględniono rekursu Rady szkolnej miejscowej w Mszaniec przeciw rozporządzeniu c. k. Rady szkolnej okręgowej w Staremiejscu z dnia 24 listopada 1892 l. 1449 zarządzającemu w szkole ludowej w Mszaniec obchodzenie świąt tak rzymsko jak i grecko-katolickich i uznano to rozporządzenie za uzasadnione w §. 10 regulaminu dla publicznych szkół ludowych, a to dla braku legitymacji do wniesienia rekursu, albowiem kwestya, jakie święta w szkole pewnej mają być obchodzone, jest sprawą wewnętrzną administracji szkół co do której rekurentom nie może być przyznane prawo ingerencyi. O tem zawiadamia się c. k. Radę szkolną okręgową, zwracając zażalenie z dnia 20 maja 1893 l. 357 celem dalszego zarządzenia. We Lwowie dnia 5 marca 1894. Za c. k. Namiestnika Bobrzyński mpr.

Се рішення вислано через ц. к. шкільну раду округну в Перемишлі до перемишської Конвенту, а з-вдм'єс вислано через доточний деканат до парохіального уряду в Мшаниці, через Старомі-м'єсто до шкільного ради м'єсцової і до громадської зверхности в Мшаниці, а також до шкільного заряду. Повідомлено також турецьку раду шкільну, а може в с'єм округній раді шкільній в Галичині. Бо се ж в не аби-якій здобуток народний! Була гадка відкинути ся ще до найвишого трибуналу державного у Відні, однак факхові чоловіки, питанні о раду, не ручили за добрий успіх з формальною б'є. Таким чином треба конче обходити польські свята в чисторускій школі! Якій з с'єго буде хосен для доточного школи, се знають лиш ті, що таке постановили. Дивне діло, що в XIX. віці поступу може хтось неволити якісь народи святкувати чужі їм свята! Що се ухвалило в бл. п. Польщі, сему не дивуємо ся, бо там не було справедливості, правди і ладу, але нині в австрійській державі щоб таке діяло ся, то вже дуже дивно. Видно, як ми Русини немочні, що нас так лоточать. Можемо мати жал до наших попередників, що они прихильність віденського уряду в передних часах не змігали вижискати до сарвілених руского народу в Галичині — та може і трудно їм приходило, а може бракувало їм знання, або більше пальнували личини, як народних інтересів. Се покаже нам в'єрша історія минулих часів і чей довго на неї ждати не будемо!

Вістка ся подає ся трохи працбанено, але годі було скорше. Все-ж она буде цікава для загалу, бо тепер в так д'єють ся дива в шкільництві. Треба всьо збирати для показання, як нам живе ся. Думаємо конче о тій, як б'є зарадити нашому невообразному положенню. Руска школа все буде б'єдн, як довго буде під зарядом наших політичних антагоністів. Доти не спочинемо, доки шкільна рада кравови не буде поділена на дві секції: руску і польську. Інакше дождемо ся хвилі, що в нас так будуть обходити ся, як з Славянами, Рудунами і другими народами на Угорщині. Та в віденській уряді для власного інтересу, для уникнення всяких

політичних колізій в Галичині, повинен більше зацікавляти ся Русинами і допомогти їм до розвою самостійного і незалежного.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

В справі заснованя гімназій в Целюльці заговорили польські академики з Градця. Нерішуче, а радше дволично поведене кола польського в тій справі стріглося з протестом польських академиків, котрі в петиції, висланій до кола польського упоминають польських послів, щоб схаменули ся і станули з цілю енергією в обороні слов'янської гімназії. В згаданій петиції оправдує найперше академики, що для того м'єшають ся до справ політичних, бо надто прикро відчули б'є на собі наслідки неприхильного становища кола польського супротив слов'янської гімназії: слов'янська молодіж збрала б'є з польськими академиками всякий товарний зносини а знов в'ємцею молодіж мала б'є одну більше причину глумити і насміятися з Польків. За заснованнем слов'янської гімназії в Целюльці промалюють також взгляди педагогічні і політичні. „Долішва Старія — каже дальше петиція — заселена 400,000 Слов'янців а 40,000 Н'ємців. До гімназії в Целюльці ходило після послідних виказів урядових 124 Н'ємців і 185 Слов'янців. Однак в дійстности не було там ніколи більше як 50 Н'ємців, прочі ж „Н'ємці“ в гімназії цильнішій се як раз тою гімназією зєрманізованої Слов'янці. [Тут наведено в петиції кільканація прозвіщ слов'янських, перекручених на лад н'ємців, як в. пр. Серсєні-Зертен, Неслихаль-Нессельшаль, Полекар-Фореітер і т. п.] Заперечуване слов'янської гімназії в Целюльці єсть заразом водою на м'єшч москвофілів. Бо вычеркнене з бюджету міністерства просвіти першораты 1500 зр. на р'єзонарний клас слов'янськй в Целюльці сар'єнати і збільшити змаганя москвофілів м'єж Слов'янами о много сальніше, аніж вли в Москві для своєї пропаганди розбелали сотню агентав і 100,000 рублів. В цілій Слав'янщині австрійській настане велике озлобленіє і обуреніє на Польків та загально добачать в тій потвердженіє говореня москвофілів: „Польки запродують нас Н'ємцям; Польки не єсть Слав'янами, лиш Росія высвободить нас з н'ємцего ярма“. По тій зам'єтці наступав в петиції ще один мотив, але вже цілком невідповідний, бо одертый на порівнянню Н'ємців і Слов'янців а Польків в Русинів. Б'єли сойм галицій — каже петиція — значною більшостою згодив ся на руский клас паралельний в Перемишлі, а односторонно за такими самими класами в Коломи — то чейже можна б'є від Н'ємців стільки домогати ся, щоб Слав'янам пристали ті права, які Польки односторонно відступили Русинам в Галичині. [Забуді петиції, що права Польків в Галичині в шкільництві повстали в наслідок ласи, а властиво несправедливості центрального правительства, а змаганя Русинів єсть ревизіацією неслухно ам'є загарбаних прав.] Взагалі повисла петиція польських академиків єсть ударом в лице для кола польського і правкою критикою его поведєня.

Зм'єна престоло, яка наступила в Росії дня 1 надоліста мин. року, не потягнула за собою ніякої перерви в приготуваннях військових Росії. Ще не минуло пов року, як Николай II вступив на престол, а вже докано много значних зм'єн і організацій в армії і маринарці. Попередь всего устроєно бригаду гвардійської пограничної сторожи і в той спосіб побільшено число тих в часті мобілізації важних бригад на трицять. Крім того перем'єнено також і під в'єтнішнім виглядом на військо пограничну сторожу, котра перше була підчинена міністерству фінансів і котрої всь роди уоруженя єсть заступлений в гвардії Дюперва в наслідок того зарядження ар'євано пограничну сторожу з прочим військом. Друга важна зм'єна наступила в формації п'їшон артилерії, котра складала ся дотепер з бригад по шість батерій, приділених до дивізій п'їхоты. Після указу царского, котрий не давно оголошено, будуть тепер бригади п'їшон артилерії сформовані на західно-європейській взір по дві дивізії, кожда з трьох батерій. В той спосіб введено в російській армії устрій, якій від давна вже вступав в Австрію і Н'ємеччину. Довосить також, що знов позволено видати суму 3,400,000 рублів на будову двох нових поспішних пароходів для охотничої флотії, так що она в р. 1896 буде вже складати ся з шістьох кораблів. Охотничья флотія важна єсть особливо для с'єходної Азії, бо нею відбуває ся транспорт військ з тій

сторони так довго, доки не збудують сибірську залізницю. В Петербурзі звертають увагу на галь бачне око на под'ї з с'єходної Азії і що раз більше домогають ся, щоб там придбати вільну від льоду пристань. В „Нов. Времени“ вказують залізи на південній береж Кореї коло Фуману яко найдогіднійше м'єсе для такої пристані. Зд'єйснєне тої гадки значило б'є стілько, що анексія цілої Кореї або щонайменше с'єходного берега тої держави.

Вже зачали ся приготування до коронації царя Николая II. Як доносить „Гражданин“, зложено комісію під проводом ір. Воронцова-Дашкова і поручено їй виробленіє коронаційного церемоніалу. Комісія мала вже зачаті свою чинність.

НОВИНКИ.

— З Самбора пишуть нам: В Самборі молодіж гімназійальна торжественно почала XXXIV-ті роковини смерті руско-народного поета Тараса Шевченка, устроївши під проводом своїх настоятелів величавий вокально-музичний вечор. Програма складала ся з 14 точок. Торжество патріотичне розпочало ся прегарною промовою, котру виголосив проф. Грабович. Бесіда підійшла в ній найкрасшій прикметі поета, як вказують в його життю і поезіях, і захопив молодіж до наслідування їх. Обісля наступили руский і польскй спів хоральний і соля в супровод фортеп'яна і скрипок. Всь точа була дуже удачно виконані. Декламація „Розрита могила“ Шевченка і „Воскресні Боляне“ Федьковича та й польська „Gra Jankiela“ з „Pana Tadeusza“ викликали дуже добре вражєніє — особливо „Розрита могила“, выголосана з великим чувством патріотичним, і польська в супровод фортеп'яна звернула на себе більшу увагу. Сольовий спів відзначили ся чистим і звучним голосом баритонами. Трогаючий і займаючий був спів хору м'єшаного. Около сто учеників від найнижшого до найвищого класу з найбільшою гармонією відігравало польську пісню „Modlitwa przed bitwą“, а обісля руску „Солов'ї“ Лавровського в супровод скрипок і фортеп'яна. З продукції співу в музику видко було невтоману і усмішну працю проф. Будановського, котрий як учитель співу рівно заявляв ся приспособленем молодіжи на той вечор. Торжество закінчав директор д-р Г. Петельчик, красною промовою до молодіжи в родітєль.

— Від нашого кореспондента п. У. С. Поступишина д'єстаємо отсе письмо: В 64-ом числі „Діла“ п. Барвінський заперечує дуже р'єшучо мому доношенню, що в'є заходив на засіданя „кола“ польського, щоб лучше поинформувати ся в справі реформи податков. Як-небудь се р'єч не конче велика вага і не багато на тій залежить, чи п. Барвінський заходив до „кола“ польського чи н'є, однак мені ходить о те, щоб ч. Чателі „Діла“ не думали, що я яку-небудь в'єт подано безпідставно або легкодушно. Отже повисшу в'єт о п. Барвінськй д'єстав з від членів польського „кола“, котрим не знаю, що б'є могло на тій залежати, щоб мені сказали неправду. Она говорили іменно, що п. Вахнянин прийшов два чи три рази а п. Барвінський оден раз до „кола“, але трафив вже на конец засіданя. Вирочим я подав ту в'єт часто з репортерского об'єзку, а не dlatego, щоб ч. Чателі п. Барвінському ч. Чателі похвалити его. — При с'єм нагоді доношу з огляду на тую саму допис мою о руских послів, що зараз по висланню тої дописи о Мандицькій праві до Відні і вже від п'єтора тиждів тут пробував. — Наконеч що-до петиції галицьких учителів, поданих на руки д-ра Люгера, маю донести, що р'євночасно з відославсьм гих петицій до Відні д'єстав о них увідомленіє з кругів учительських п. Романчук.

— В Косові появилася в справі виборів посли до сойму кравового з курій с'єльских ось-так гектографована відозва в язиці польськй: „Косовь д'є 2 цвітня 1895. Відозва. Кружок горожан захв'єруєх о добро повіта по нинішній д'єнь по мачошньому трактованню, намірав з'є причини наближаючих ся виборів до сойму приступати до зорганізованя повітового комітету передвыборчого, котрий уможливив б'є зєднати всь сторонничий і стави в цілі довереня вибору мужа, з котрого руки можна б'є зложити з повним довір'єм посольскй мандат. Від кільканацятьох л'єт не мали ми нагоди почути посольского справозданя дотепершнього посла. Се легковажєніє виборців приневолює нас, щоб ми, їдучи густою лавою, скористали з праслугуючих нам конституційних справ і в той спосіб стали ся гідними сынами вітчизни та щоб народ не жалувал ся на нашу непорадєсть. Ані на хвильку не занедбуймо справи загалу. Зголошена в цілі прагуючих робіт повітового комітету передвыборчого приймає з вєрности п. Фелікс Дерлоєр, директор Банку христ'янського в Косові, по чом, на попереднє повідомленіє властей выс. ц. к. правительства, наступити уконституованє комітету. Кружок горожан.“ — З Косовичи посли презєс кола польського екз-міністер п. Филип Залєскій а тепер знов гадає там кандидувати, покладаючи всю надію на косовського старосту п. Сабата, бо більше нікого не має за собою в цілій повіт. З повисою відозви видко, що вже не лиш Русини, але й Поляки в повіт раді б'є перевести таку

організацію виборчу, щоби п. Ф. Залеский не міг довше „тїшитись“ довільно колекційних хлопців“, а глядацько довіряти у „właściwiej większych rozmiarach“...

— Чууже бачить підъ лїсєм... Підъ заголомомъ Gdzie są Rusini? помістивъ вчерашній Dziennik Polski вѣстку зъ оногодшного руского аматорского представлення на дохідъ будови театру в роздлаканнїх ся надъ тїмъ, що въ салї було мало публіки в тої же — якъ каже — въ половинѣ польскої, пытає для кого має будувати ся у Львовѣ рускій театр, за котрого будовно русе „boryteli“ такъ гвалтownie w sejmie [?] przemaszają. Ся злочица в брехлива вѣстка Dziennika насъ не дивує, але годилося бы пам'ятати Dziennik-owi о тїмъ, що й у Поляківъ не такъ то дуже публіка горне ся до театрівъ. Тажъ загально вѣстна річъ, що польскій театр у Львовѣ борє ся зъ вѣчними дефіцитами [мимо великого субвенції], а не такъ давно — бо въ часѣ красової выставки — Dziennik самъ клававъ на байдужість публіки до театру, котрий ледь видихавъ черезъ выставовий часъ. Що-жъ до того, що на оногодшнімъ рускомъ представленні мала бути половина польскої публіки, то се чиста видумка, бо публіка була майже виключно руска, а зъ Поляківъ були хіба лишъ одиниці. Цїла-жъ статейка Dziennika вымѣрена лишъ противъ збарава фондъ на будову руского театру.

— Вечеромъ въ часѣ Тараса Шазченка въ бродскій гімназїи давъ Gazet-ъ Narodowy нагоду накинута на бродську руску молодіжъ за те, що на вечеру польска молодіжъ мусѣла выслушати декламаціи уступу „Титаръ“ зъ Гайдамаківъ, де польскі конфедераты представили якъ розбійники, а козакъ, що выбрає ся рѣзати Ляхівъ, проставляє ся яко герой. На се надбала дирекція бродской гімназїи таке поясненє: Въ торжествѣ Тараса Шевченка взяла участь якъ руска такъ и польска молодіжъ. Однакъ ученикъ переступивъ заборону професора, котрий упрямлявъ сїмъ торжествомъ, и продовживъ декламацію зъ „Титаря“, де барскі конфедераты представили въ некористивѣ свѣтлѣ. Сего ученика потїснено до одѣвчальности и строго покарано за провину, але сїмъ молодіжъ пронахъ перейшовъ безъ вражїня на загаль молодежю, котра була на вечерницяхъ, а згода якъ виступала мѣжъ Поляками и Русинами, триває далше ненарушена. — Мы запитаємо Narodowy: чому она въ подобній способѣ не выторїстала пригоди на одній вечеру львівскої молодіжї, де провинила сторона польска? Мы бы розовѣли, але чєсть деунаціаторства полишаємо Gazet-ъ Narodowy-й.

— Въ справѣ антидѣтеричизмъ сэрвицѣ. Въ Монахїи зачавъ ся 2-й м конгресъ для внутрїшньої медицини. Цїлий лікарскій свѣтъ занятый теперъ найбільше справою лїченя дїтерич Беріановымъ серумъ, тожъ и поставлено дискусію надъ тою справою на першій мѣсць порядку дневного. Участь въ дискусіи брали професоры майже всѣхъ нмѣцкихъ и австрійскихъ факультетівъ медичныхъ, котрі робили пробы зъ новымъ средствомъ антидѣтеричизмъ. Всѣ они признали, що при ужатої серумъ зменшала ся незначайно смертність хорихъ. Проф. Бабієскій зъ Берліна окреслятувавъ, що въ случахъ, де вїзъ ужавъ ся серумъ, зменшала ся смертність зъ 41% на 15%; коли-жъ ему серумъ вийшла, піднесла ся смертність на болѣе якъ 50%. Другі бєсѣдники могли показати ся щъ болѣшими успѣхами. Проф. бар. Відергофъ зъ Відня говоривъ, що за помічю серумъ удалося в-му выдѣлїти такіи формѣ дїтерич, котрі передъ тїмъ все кончили ся смертію. Серумъ має ще ту добру сторону, що запобігає мнгогмъ наслідкамъ дїтерич, и пр. дуже небезпечнымъ хоробамъ нирокъ и парализови, котрі дуже часто липають ся по выдѣленю дїтерич. Серумъ унеможливає рѣзній комплікаціи хоробы, зменшає горячку и не допускає хоробового процесу на провідъ водяховий. Щобы само средство выликувало якъ лихї наслідки въ организмъ хорого, сего не могли бєсѣдники заперити. Чи серумъ надає ся до имунізаціи здоровыхъ дѣтей передъ недугою, не можна було ще сконстатувати. Забачучи дебати надъ тою справою, проф. Гайберъ зъ Берліна додавъ ще, що не було факту, щобы лїченє за помічю серумъ шкодало организмъ, а закончивъ словами: „Ergo — працюємо далше!“

— Повени. Зъ Жидачева доносять, що Двѣстеръ въ Залѣцяхъ починає озадати; дня 3-й ст. цвѣтня выносавъ его станъ 443 цтм. понадъ зеро. — Въ наслідокъ наглої таяня снѣговъ перервали воды комуникацію въ Бродщинѣ дня 29-й ст. цвѣтня на дорожъ зъ Бродівъ до Радехова въ Станиславчанку черезъ часткове ушкодження мосту и греблѣ на Старѣ, — далше мѣжъ Станиславчанкомъ а Топо-ровомъ перервала греблю въ Манастирѣ, вод-такъ на гостани Заболотівъ Топорівъ перервали мостъ на каналѣ осушующій олескї бо-лота а вѣбни зрвати мостъ въ Топорівѣ.

— Въ справѣ выайму митрополитичьхъ лѣс-бавъ владителєви Скольщыви Шмїдови надб-славъ управителѣ тыхъ лѣсовъ п. Голубовскій таке поясненє до редакціи „Галичанна“: „Шмїдові Редакці! Донесачи в новинахъ шмї-новного Галичанна ч. 63 з 18 (30) 1895 о за-твержеваню аренди лѣсів митрополитичьхъ в Пе-регінєску п. Шмїдові на 20 лѣт, мѣло запода-лєте, же аренда тая лишє 10.000 зр. доходу річно принесє и же п. Шмїд для улегчєня ві-возу дерева того мавъ побудувати желїзницю з лѣса до станці коїєвой; — бо коли до тепер попередні арендатори платили около 50.000 зр. річно, то значилобы, же на далій п. Шмїдові правї дурно лѣви Пергінєска вирубувати буде, коли ажъ коїю 5 мил-ву для вївозу будувати хоче, — бо до вївозу дерева за 10.000 зр. ко-лій те треба. Дятого яко Заржовдїа лѣсів ме-троп. в Пергінєску мущу тую помилку спра-вити и прошу тоє справленє в найближшїм ч.

Галичанна умістити, причімъ заповню же де-рево з лѣсів метроп. в Пергінєску не роздари-вує ся. — Голубовскі, обересертер. — Пергін-єско 24, 1895. — Зъ того цєсма выхолоди бы, що аренда лѣсовъ принесє Виресов. митропо-литова ще болѣе нѣжъ 50.000 зр. річного доходу.

— П. Микола Левицкій, артистъ оперы львів-ской, устроєє — якъ було вже агадано въ на-шій часописѣ — въ недѣлю дня 7-й ст. цвѣт-ня с. р. въ великій салѣ Народного Дому свой концертъ при всїмъучастїи пп. З. Чаплинскіи, Г. Штрассеръ, оперови співачки, Ю. Гро-мїна оперового співа, проф. Сладка вїолон-чєліста и проф. Найгаверъ, яко аккомпаньатора, — зъ слѣдуючою програмою: 1) Мюншюк: „Галька“ — „Szumią jodły“ — концертантъ. 2) Mascagni: „Cavalleria rusticana“ — аріа Сан-туція — п-на Штрассеръ. 3) Невядомскій: а) „Nie swatała mi cię matka“, б) „Jakże cię mam brać“ — концертантъ. 4) Декламація — п-на Чаплинска. 5) а) Мюншюк: „Stary ka-ral“, б) Tosti: „Giulia“ — п. Громинъ. 6) На-жанковскій: „Manuły lęta melodii“ — сольо тенорове въ супроводъ вїолончєлѣ и форте-пьяно — выконаютъ: концертантъ, проф. Сла-декъ и проф. Найгаверъ. 7) Donizetti: „Favo-rita“, дуєтъ — выконаютъ: п-на Штрассеръ в концертантѣ. Початокъ о годнѣ 7½ вече-ромъ. Цѣны мѣсць: фотель 1 зр. 50 зр., крѣ-сло 1 зр., вступъ на салю 50 зр., галєрія 30 зр. Бїлетівъ можна дѣстати въ комнатахъ „Бе-сѣды“ [ул. Вороньска ч. 2. I. поверхъ] а въ день концерту водъ годнѣ 6. при касѣ. — Подаємо въ цѣлості програму сего концерту, щобы прихильники таланту п. М. Левицкого бачили, якъ знаменитъ заповѣдає ся той кон-цертъ, и заманїсугували свою прихильність для нашого артиста громадую участію въ кон-цертѣ на цѣль далшого образования за грани-цею. — О. Н.

— Зъ мѣсточка Войнилоза доносять намъ, що уязвєнє тамошного начальника громады Вильгельма Либераха и секретаря громад-ского Герша Гарфунка виступило зъ приказу властей, и то якъ разъ въ недѣлю, коли бур-мїстръ вийшовъ зъ костєла. Секретарь мабутъ прочувавъ уже щось, що его жде „Иванова хата“, бо досєть укравъ ся, а коли толькы зьявивъ ся, схопила его жандармерія. Причи-номъ уязвєнє бурмїстра и секретаря була ихъ господарка промѣст громадскимъ и надужити властвї. Арештованє се выкликало въ мѣсѣ велику сензацію, бо п. бурмїстръ тїшивъ ся довірїємъ въ мѣрѣдѣйныхъ кругахъ въ Калу-ши, — его и пр. хотѣли бачити въ радѣ по-вѣстовѣй а пр. сєсєрбчаныхъ выборахъ надѣля-ли ся водъ него значаю помоча для „справы на-родовой“. Що далше стане ся, не знати; се за-тежати водъ того, на скількы енергично возъ-мутъ ся властвї до розслѣдженя справы и до выкаты всєхъ правды...

— Жарты еміграціи. Сєліє зъ повѣта ка-мєнєцкого, котрыхъ — якъ мы вчера доносли — завершено зъ дороги до Бразилїа за-для не-достачѣ фондівъ, водѣхали дня 3-й ст. цвѣтня вечеромъ зъ Кракова до своихъ мѣсць прина-лєжностє. Дирекція зєлѣницѣ державныхъ у-дѣляла кождому зъ нихъ вольну и рту вѣзды зъ Кракова до послѣдньої станці. На краків-скимъ двѣрцѣ — куды ихъ водєставивъ офіці-альнїи полицїи Горакъ — роздано мѣжъ емігран-товъ 40 бохонцѣвъ хлѣба и водповѣдну скѣл-вѣсть теплої справы.

— Цѣлу шайку злодѣївъ выкрыла сна-мїа жандармерія въ Кутахъ. Въ часѣ рєзї-зїи у одного зъ зловєныхъ переступивъ найде-но правдивый магавинъ муки, вуджєныхъ рыбъ, збѣжа, подушокъ, столового сѣрбля и рѣзного рода предметівъ. Пошкодованїи майже выключно жидѣвскї крамарѣ. Однакы въ тѣхъ справѣ лучшє ся дуже характеристичный фактъ. Имено на приказъ рабїва вѣдрєкли ся всѣ пошкодованїи украденої власностє, хочъ злодѣї прїзнають ся до вини. Се стало ся дятого, щобы злодѣївъ, выключно жидѣвъ, у-вѣлїтити водъ кары.

— Цєсарску санкцію одержали сѣймовїи у-хвалы, котрымъ надано кѣлькєнацѣть концесїи на побѣртъ мѣтєвчѣхъ олатъ, а то радѣмъ по-вѣстовымъ: въ Борщєвѣ на дорожѣ повѣстовѣй Иванківъ-Брѣмьнякъ, въ Сокалі на дорожѣ по-вѣстовѣй Сокаль Кристиньоль, въ Горлицѣхъ на дорожѣ Рода-Высєва, въ Стрыку на дорожѣ повѣстовѣй Стрыкъ Журавно; далше выдѣламъ повѣстовымъ въ Збаражѣ на удержаньє гро-мадєвскыхъ дорожъ зъ Збаража до Подволочискъ и зъ Збаража до Берєзєвиць малон, въ Пере-мїшлянцѣхъ на удержаньє громадскон дорожъ Перемїшлянцѣхъ Яхторѣвъ въ Городку на удер-жаньє громадскон дорожъ Горидокъ-Залужє; вѣбни двѣрскимъ обшарамъ въ Колодѣбухъ рудєнєского повѣта водъ моста на Двѣстрѣ, въ Хмѣлєвой залѣццѣского повѣта водъ перевозу на Двѣстрѣ та обшарови двѣрєкомъ разомъ зъ громадою въ Чулєвицѣхъ повѣта рудєнєского водъ моста на Верєшицѣ.

— Пасїійнїи представлєня въ Краковѣ. Ди-рекція мѣского театру въ Краковѣ одержата водъ тамошної театральної комисїи дѣзвѣтъ на пасїійнїи представлєня черезъ лѣвѣвскїхъ артистѣвъ, однако зъ огляду релїгїйного пору-чєла комисїи, щобы дирекція театру постарала ся о дѣзвѣтъ консєкторїи.

— Реколекціи для мужинѣхъ у Львовѣ вод-будуть ся — якъ пишуть намъ — на дєяхъ 5, 6, 7 и 8-й ст. цвѣтня кождого дня о годнѣ 7-й ст. вечеромъ а дня 9-й ст. цвѣтня рано о 8-й ст. Причасїє въ домовѣй каплицѣ гр-кат. сємїнарїи духовнои.

— Агенція „Дѣбстра“ въ Городку перенєсе-на водъ 1-й ст. марта до Рынку ч. 22., куды стороны за нєформациамъ зволятъ удавати ся. Грин. Муришєв.

— Жиды въ Австрїи. Въ 1869 роцѣ выказа-ла конскрипціи въ Долятавщинѣ на 20 385.000 дупѣ 812 220 жидѣвъ. Въ 1894 роцѣ на 23.895.000 жєтєканцѣвъ було въ Австрїи вѣжє 1.143.000 жидѣвъ. Зъ сєго выхолодѣтъ, що жидѣвскє насе-лєнє збѣлѣло еі за послѣднихъ 25 лѣтъ о

39% въ Долятавщинѣ а въ поодинокихъ кра-яхъ и болѣе, на пр. въ Австрїи Долятшой о 46%. Мѣжъ тѣмъ загальнє число населєня въ Австрїи збѣлѣло ся въ послѣднихъ 25 лѣ-тахъ лишє о 16%.

— Для молодыхъ людей, шукающихъ за-нѣтїи, подаємо до вѣдомости, що дирекція то-варїства взаимныхъ обезпечєнъ „Дѣбстеръ“ глєдє для своихъ канцєларїи зарѣзъ платного практиканта. Кандидаты мають зголосити ся бєзпосєредно въ дирекцію „Дѣбстра“, — пред-кладаючи свои свѣдоцтва шкѣльных, пробу пись-ма, свѣдоцтва моральности, и есєнтуально до-тєпѣршїи свѣдоцтва службовїи. Пожаданє єсть, щобы кандидатъ мавъ уже яку практику кан-цєларїйну, зъ уряду або виститучїи публичной.

— Зъ „Народномъ Торговлѣ“. Вор. оо. ду-ховныхъ предлагємо винѣтнимъ промѣнє, щобы зводили зєвєртнѣти увагу своихъ паро-хїянъ, щобы въ надходячимъ свѣтїамъ за свои-ми домашними потребамї, а Хв. Братства цер-ковнїи за свѣтломъ для церковъ заходили до складѣвъ нашихъ. — Влѣт. Госєдїєви просимъ при закупкѣ своихъ потребъ свѣточныхъ та-кожъ не помїнати нашихъ складѣвъ, а мы до-ложимо всякого стараня, щобы по можности людскѣй задоволити товарамъ в цѣною. — При сѣй нагодѣ позволимъ собѣ пригадати на на-сѣбє, якимъ заосмотрїли мы склады нашї, якъ такожъ на дрѣжджѣ найлучшюя якостї, якї продаємо по 1 зр. 20 зр. за вїлѣграмъ. — Дирекція.

— Дрѣбнїи вѣсти. У Львовѣ померла сими-дїями Юлія Мавдичєска дочка пок. совѣтника намѣстничства.

— Зєртаємо увагу Вп. Публіки въ окрєстностї Угнова на замѣщенє въ нїнѣшнїи числѣ „Дѣла“ оголошєнє хрїстїанской торговлѣ въ Угновѣ Волод. Захарїєвичє.

Наука штука и література

— Товариство „Просвѣта“ выдала яко кни-жочку 5-ту за сєй роцъ а 180-ту за чергъ — „Образъ гонору“. На науку и пересторогу свѣл-ского люду вынесавъ д-ръ Андрѣй Чайковскій. Знаменити и досѣть обємнєтє сїю працю д-ра А. Чайковского [шѣсть арушѣвъ дрѣбного друку] нагородивъ выдѣлъ „Просвѣты“ першїи разъ премїю зъ фундаціи Степана Дубрав-ского [90 зр.], узнавши, що тая праця „въ формѣ популярно-повѣстєвой мѣститъ въ собѣ важну науку для люду, а при тѣмъ єсть гар-ною студїєю зъ жєтїа-бутїа нашого народу“. И справдѣ „Образъ гонору“ д-ра А. Чайков-ского належѣтъ до справдѣвнѣхъ окрасъ вы-даннїцъ „Просвѣты“. Книжочка мѣститъ на вєстѣхъ удачнїи портрєтѣ и коротку жїтїєнєсь-фундаторъ Степана Дубравского. Прїпоруча-ємо сїю книжочку найшаршїиъ верєтамъ на-роду. Цѣна примѣрника 20 кр.

— Накладомъ Руского товариства педаго-гичного выйшла книжка: „Д-ра Л. Кєльнера Коротка исторїя педагогїи“. Переложивъ Тео-філъ Грушкевичъ, профєсоръ ц. к. П. гімназїи Цѣна 60 кр. У Львовѣ 1895. Зъ друкарнѣ Нау-кового тов. им. Шевченка. [Сторѣвъ 170 ве-лїкон вѣлїкми] Бєтъ се окрема зъ часописѣ „Учитель“ водѣбѣта перекладу нмѣцкон книж-ки „Kurze Geschichte der Erziehung und des Unterrichtes mit vorwärtender Rücksicht auf das Volksschulwesen. Von Dr. L. Kellner, geb. Regie-rungs-und Schulrath. Neunte Auflage. Freiburg im Breisgau. Herdersche Verlagsbuchhandlung. 1889“. Исторїю перекладу сєя книжки повєсноє проф. Т. Грушкевичъ въ „Передѣлѣ словъ“. Выдѣтъ Руского товариства педагогичного щє въ 1890 р. поручивъ ему зладити той перекладъ и вѣнъ забравъ ся до работы зъ початкомъ 1891 р. и почавъ помѣщувати єя частями въ „Учитель“. Предєладаючи теперъ Публіцѣ руской свою роботу, проф. Грушкевичъ зѣдєсь на ласкавнїи єи оудѣ. „Що сєй перекладъ — нїше вѣнъ — має богато хабъ и недостатѣ, сєго я самъ свѣдомый перєсмотрѣвши роботу зъ цѣлості по вычєтаню. Бєтъ тутъ некон-сєквенціи такъ що до складнѣхъ якъ и право-вѣсн. Сїи хабы вийшли по болѣшїи части зъ того, що перекладъ роблєно якъ то кажуть прихачємъ перерываючи роботу зады недо-стачѣ часу неразъ и на кѣлька мѣсѣцѣвъ“. — Шкода! лучшє бы було, якъ бы перекладъ та-кої книжки бувъ роблєный не „прихачємъ“ и якъ бы було обѣйшло ся бєзъ „неконсєквен-ціи“ — але мємо того мѣ „Коротку исторїю педагогїи“, одинокую того рода книжку, припо-ручаємо нашѣй Публіцѣ, тѣмъ болѣе, що ѣ цѣна сєй дєсѣть обємнєтєв книжки дѣже нїль-ка — всего 60 кр. Набувати єя можна въ На-уковѣмъ товариствѣ им. Шевченка.

— Дрѣбно бібліотєка, выдєвана накладомъ Кєстѣ Панибѣсского, принесла намъ сими дня ми въ 11-й книжцѣ гарну новєлю Осєна Ма-ковєя п. заг. „Офєрма“ — тема взята зъ жїтїа вѣйскового. Новєля сє уже по части знана [она була насампередъ друкована по польскѣ въ фєйлетонѣ Слас-у яко праця водзначєна по-хвалою на конкурєвъ Слас-у, а водтакъ по рускѣ въ фєйлетонѣ „Народной Часописѣ“], а все-таки за выданє єи окремою книжкою треба п. К. Панибѣсскому лишє подякувати. Книжочка обѣймає 34 сторѣвъ друку и коштує лишє 10 кр. Набути єи можна въ Наук. това-риствѣ им. Шевченка.

— „Ластїєки“, ілюстрованѣй бібліотєки для молодїжї, мїщанъ и сєлянъ — выдєванѣ Рус-кою Бєсѣдою въ Червоныхъ а редагованѣи О-мєлянѣмъ Поповичємъ, выйшла мнєвшого тѣждня книжочка 11-а и 12-а [т. є. два вы-пускѣ вєштъ за мѣсѣцѣ падолїстѣ и груднѣвъ 1894 року] и мѣститъ въ собѣ: повєію Т. Шев-ченка „Доля“, статєйку О. П. „Що мєнї опо-вѣдала старѣ шїстѣа“, повєію Т. Шевченка „Вєчїр“ зъ рисункомъ Гр. Ковалєнка; докѣн-чєнє статѣй Гр. Никѣровича „Про купєлѣ та їхъ сєукѣ“, „Фалшєва прїятелька“, перєказавъ О. П.; „Правила здоровлѣ“ [зъ Нар. Часописѣ];

„Чорнє озеро“, казка зъ карпатскихъ гѣрѣ Р. О. Вальдбурга въ перекладѣ О. Поповича; „Стрїпка“, за Рунєвїномъ подає О. П.; „Чи треба учѣти ся господарствѣ рїльного?“ [зъ Нар. Часописѣ]; „Якѣ птїцї жїють“, поєієа Брє-ма подає О. П.; поєієіка О. П., „Ластїєки лїєня прощальна“. Въ сѣй книжочцѣ подаєо такожъ рисункѣ похорону архїєи. Альбрєхта а въ заголовнїи картцѣ цѣлого рѣчанка стїхѣ О. П. „На могилѣ Бєо ц. і. к. Висєкоєта Архі-євєзѣ Альбрєхта“.

— „Галицко-руссон бібліогрѣфїи XIX-го сто-лѣтїа“, выдєванѣи Иванѣмъ Ем. Левицкимъ, появѣє ся выпускѣ XXXVI в обѣймає поаз-бучный показчикъ авторѣвъ водъ Мѣльницкого до Рачиньского [стор. 673—696].

Господарство промыслъ и торговля.

— Дирекція зєлѣницѣ державныхъ оповѣщує: Пѣнѣчно-лѣмонїей рухъ товаровъ зъ Галич-ной и Вуковинѣи. — Зъ днємъ 1 цвѣтня 1895 увѣйдє въ жїтє нѣва тарѣва обѣймаюча бєзпосєреднїи цѣны єдиничнїи тарѣфы вымѣнѣи ч. 2. для перевозу дерева необроблєного и примїтїєно толькы оброблєного, якъ такожъ порогѣвъ зєлѣ-ничныхъ и дерева для рудкопѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнъ 5 цвѣтня. Сторѣвнїцтво лїбераль-нє ухвалїло не заключати компромїєсу зъ ав-тїсємітами и не выбрати д-ра Люєгєра вїдє-бурмїстромъ. Ухвалєно, що въ крайнѣмъ слу-чаю, бурмїстръ Грїблѣ зрєзвїгує, а лїбералы прєйдуть въ оппозицію.

Бєрлїнѣ 5 цвѣтня. Правитєльство годѣтъ ся на змѣнѣ, якї ухвалїла комисїя въ проєктѣ закона противъ сторѣвнїцѣ перевороту.

Бѣлградѣ 5 цвѣтня. Выборы правыбор-цѣвъ зъ громадъ сѣльскихъ до скупштинѣ вы-пали по болѣшїи части въ хосєнѣ правитєль-ства.

Бунарєштѣ 5 цвѣтня. Парламєнтъ прї-няєъ договоръ мѣжъ Румунїєю, Австрѣ-Угор-щїиною и Россїєю що-до плавбы на Прутѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для товариства „Русланъ“ у Львовѣ зложивъ на нашї руки школяръ Тарасъ Коцюба у Львовѣ 2 зр. 50 кр.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

ОПТИКЪ и МЕХАНИКЪ „Вѣдъ Копєрнїкомъ“, Львівъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 про-тѣвъ головної оудѣи) поручєе у вышєнїиъ вы-борѣ и по найдомѣн-шихъ цѣнахъ: окуляры, цїкєры, вїорнєты, бїюлѣ, да-лєкоглядѣ, баромєтры, аєромєтры, мїкроскопы, люны, коп-пєсы, райсѣады, лєнты мѣрѣяльнїи, плѣны, сѣбѣи, манѣмєртѣ и т. п. Устроєнїя вѣлїкѣхъ електрїчнїхъ. Всѣяи направы выготѣвлюють ся пѣйкорѣе и наїдєшєнє. — Законыи въ промїснїи выготѣвляють точно. 4185

ЛИШЬ

въ рєставраціи НАТУЛЫ ТЕПФЕРѣ, улїца Трїбу-нальска ч. 12 домъ вѣлєннїи, можнї дѣстати щѣдєнно вѣжє о годнѣ 8-й рано горячї снѣданя.

Цѣнникъ.

Печєня вєпрѣва зъ кашєуєтою	15 кр.
Сѣкѣны легкїи	12 „
Флѣчки	12 „
Нѣжєка тєлѣца зъ хрїномъ	10 „
Ковбєсєка зъ хрїномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абѣнаментѣ	40 „

Всѣяи напїтєкѣ въ наїдѣшнїхъ родѣхъ по наї-ушѣрѣнїишнїхъ цѣнахъ; для пєвнѣсти що похѣдѣтъ зъ мѣжъ рєставраціи, даю вѣдѣрїючємъ маркѣ.

Зъ высѣнїиъ поважѣнїємъ

71 12—104

НАТУЛА ТЕПФЕРЪ.

Нѣве рѣцїонѣальнє поступѣванє лѣчїиє. Сїлѣдѣство рєномѣванѣй лѣкарѣвъ. Нєшѣдїє, бєзъ лѣвѣи. 45

ВСѢМЪ НЕДУЖИМЪ НА ПЕРВЫ

дѣже горячѣ поручєа ся брошюра Романа Вайсємана, що повѣила єи въ 21 выданю: Ueber Nervenkrankheiten und Schlag-fluss, Verbeugung und Heilung

Можнї дѣстати бєзплатно за посєрєднїцтвомъ кнїптарїи

Карѣла Валєнтїна Сынѣ въ Пятнїєрєвахъ (Fünfkirchen, Ungarn.)

Перепоны въ травлєно

катаръ жѣлудка, дїсепсїи, брѣкѣ апє-тїтѣ, згага и т. д. якъ такожъ

Катары вѣдѣдыховыхъ органѣвъ. харкѣтаньє, кашєлѣ, хрїпѣка єуть недугамї, въ котрыхъ

наїчїстѣйша алькаїчна ВОДА щавѣва

ужїває ся пѣдѣла выскѣзѣвъ мєдїцинскихъ повѣтъ зъ оєоблїчємъ успѣхомъ. (III.)

у Львіві:
на цвині рібе . . . 18 гр. на вода року . . . 8 гр.
на черстві року . . . 4 гр. на місяці . . . 1 гр. 35 кр.
Резиденція, Адміністрація та Експедиція пош. ч. 24
у. Ваторії. — Руконис зварювати ся жини на пошредств
настроєння. — Руконисати пошлятих зобави вода моря.
Пошдинок числе консте 8 гр. в. в.
Огдешенки приплатити ся по цині 6 гр. вода одною
кортини зварювати ся у рубриці „Надобавки“ по 20 гр. в. в.
Медики чекати ся по 18 гр. вода етилену.

За принципом презумпції безвинності йшли даліші вимоги процесові, а зокрема при

Дописи „Дѣла“

Зъ Черлянь.

[Розливы рѣки.]

Рѣка наша Верещица не есть вправдѣ такъ великою и поважною якъ Дибетеръ або Стрый, але за тоє слава и замѣтна зъ того погляду, що на невеликомъ розмѣрѣ просторѣ свого бѣгу творить стѣльки поважныхъ ставовъ и озеръ, якъ рѣдко котра наша рѣка. И такъ, выплывши зъ села Верещицѣ, де має свое жерело, заразъ въ Лелюхѣвцѣ, творить невелике озеро, но вже въ Яновѣ розливаєсь великимъ ставомъ, такъ само въ Страдчѣ, въ Мальчицѣхъ, въ Дроздъ вѣчахъ, Городку, въ Черлянахъ и Любѣню. Нашъ ставъ Черлянскій займає величезный просторъ, бо тягне ся вѣдъ самого Городка, завожы Черлянъ ажъ до Мавковичъ, де мѣжъ свои двѣма селами невелика гребля его стримує.

Любити сей нашъ красивый ставъ мы не маємо причинъ, поминувши бо тоє, що зъ него нема для насъ нѣякого хѣсна, але еще рѣкъ-на-рѣкъ дѣлаемо вѣдъ него великихъ пакостей. Даврь, будучи властителемъ ставу и фабрики паперу, не квапится удержувати ставъ въ нормальномъ станѣ, потребуячи богато воды для папѣри, а вѣдъ того терпѣть найбільше подгородье Городка, де часті розливы ставу суть на порядку дневномъ. Подмѣшники радять собѣ въ той способъ, що коли вода занадто имъ надѣсть, збирає ся ихъ поважна ватага, идуть до Черлянъ та насильно вытягнувши заставы и тамъ, не уступають зъ мѣсця, ажъ доки вся злѣшна вода не збѣгне. Но тогды — *vae vicinis!*... Выпущеніи бо массы воды розливають ся тогды безъ стриму по всѣмъ низинамъ межъ Черлянами, Мавковичами и Любѣнемъ положеной. Для поетичного идеалиста бувъ бы сей хорошій видъ може и чарующимъ, бо оно має и свою особлившу прелесть, коли поглянути на се импровизоване море солодокъ воды; но худакѣвъ тутешныхъ, живючихъ по болышій часті зъ пращъ рухъ своихъ, заганає такий понурый сумоглядъ въ холодий обды роспуки. Тѣмъ бо залиті просторы — то ихъ павосиска единіи, знищеніи такамъ однимъ залывомъ на полозину лѣта!

Саме така подѣя стала ся у насъ и сими днями. Кажуть що въ Яновѣ, чи десь, вырвала вода ставъ. Рѣчь природна, що въ насльдохъ того и нашъ поважный ставъ зачавъ еще болыше повага набирати та распарати свои бокы, пригладючи слова нѣмецкого поета: „Das Wasser rauscht, das Wasser schwoll“... Та хотъ повытягано всѣ запоры и тамъ въ обохъ шлюзахъ, мало се помагало и вода стала собѣ сама робити еще третью розсуванку. Уже въ ночи зъ 29 на 30 марта перервало въ одномъ мѣсцѣ греблю, що однакжъ завчасу направило. Але видко направи не була радикальна, бо въ томъ мѣсцѣ все такъ сподомъ вода слезала. Сеча „подползла“ робота тревала цѣлу добу, ажъ въ недѣлю передъ полуднемъ, саме якъ вѣдичилась въ черлѣ служба Божья, запалась наразъ земля въ томъ мѣсцѣ греблѣ та зробила ся широка и глубока яруга. Теперь то зъ шумомъ побѣдоноснымъ кинулась розгукана

вода у ту прѣву, а не надбучи вже на нѣякій гати нѣ перепоны, розлилась широкимъ моремъ по всѣмъ низинамъ межъ згаданными тремя громадами.

Найблизшій предметъ, що дразнявъ не-насытныи апетатъ сего танцюристого элементу, була невеличка коршма, посестра Черлянскон, стоявша заразъ за греблю, въ томъ самѣмъ мѣсцѣ, де зробилась прѣва. Зъ лютостію скаженою собаки кинулась теперь на ню спѣненіи филъ, крокъ за крокомъ подымали берѣгъ, на котромъ стояла, ажъ доки зъ тріюмфомъ не вхопили въ свои студеніи обдымы поваленого будынку та повесли его гень у безвѣста, може ажъ у Чорне море, чтобы невѣрнымъ бы сурманамъ показати сей цѣкавыи зрѣзокъ на шоніи питоменной, галилейской культуры.

Треба бо знати, що и селя непочестна коршма має свою оригінальну исторію. Коли именно передъ 50 роками розбѣрано нашу стареньку, валившу ся церковку, а матеріялъ зъ неі, представляющій незначну вартѣсть матеріяльну, зложено у колятора, властителя Черлянъ (мабуть Котковського) — прийшло сему помисловому „коляторови“ на гадку задумувати якъимъ практичнымъ дѣломъ свое колаторство, та побудовавъ зъ сего матеріялу — коршму, о котрой тутъ бесѣда. Можна припускати, що нашъ парѣдъ дуже горшавъ ся своего часу такамъ пониженіемъ своихъ свѣточѣвъ, але-жъ въ тыхъ часахъ, въ часахъ павщины, хто тамъ оглядавъ ся на сей — *vox populi*? Але дарма — народъ має добру память, та въ описаній тутъ подѣи видѣть выразный — палець Божій, — а мы хѣба закон-клюдимъ звѣстною фразою: „Habenť sua fata — ecclesiae“...

Хотъ тутешный народъ взагалѣ привыкшій до подобныхъ повеней, то таки признати треба, що теперьшня повнѣя е мабуть короною всѣхъ попередныхъ, бо и вѣстаршій люде не тямлять такъ высокого стану воды. Досыть буде сказати, що всѣ домы, стоячі надъ берегомъ рѣки Верещицѣ, такъ въ Черлянахъ якъ и Мавковичахъ, були залиты водою, а вода подступивши подъ фабрику паперу, залила магашны, такъ що зложений тамъ паперы треба було перевозити на нѣше мѣсце. Но найбільше утерпѣли павосиска черлянскій и мавковскій они знищеніи на прахъ на кѣлька лѣтъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

Друге звичайне засѣданье выдѣлу наукового товариства имени Шевченка вѣдбуло ся дня 3 н. ст. цѣвтія подѣ проводомъ заступника головы проф. Исидора Громницкого, що поклонивши до выдѣлу обохъ заступникѣвъ выдѣловыхъ: пп. Макарушку и Вѣлєцкого та поручивши секретарство на мѣсце п. Маковского, що выхавъ до Черновѣцъ, п. Макарушцѣ, предложивъ богато справъ девиного порядку, котрі всѣ полагоджено. 1) На мѣсце п. Маковского, одѣчального редактора „Зорѣ“ упрощено п. Паньковського, чтобы вѣдъ вѣдъ 13 н. ст. цѣвтія „Зорю“ обидесявати. — 2) Паньковскій предложивъ 12 польстей, присланныхъ на конкурсъ „Зорѣ“ (10 зъ Галичины, 2 зъ Украины) и просивъ о выбра

дѣя того, что защититъ обжалованого подавъ ему руку зъ вѣдѣлости, якъ вылазѣвъ зъ човна на берѣгъ

Розправа починала ся переслуханіемъ обжалованого. Признанье обжалованого не мало силы доказу, поки не було доказане свѣдками. Жиды бояли ся, абы часомъ чоловікъ, що навчалъ ся ему жати, не признавъ ся до злочину змысленого, чтобы, не маючи самъ вѣдѣваги вкорогити собѣ житѣ, не задумавъ въ такий способъ умерти. Тогдѣ судѣи стали бы винными пролитя невинной крови. Особлѣе придерживалась ся жиды того погляду при злочинахъ загроженыхъ смертію. Каждый злочыицъ мусѣвъ бути доказаннымъ що найменше двома свѣдками (Мойсей V. 17. 6. и 19. 15). Свѣдками обжалованый могъ бути лише мужичина непорочаи славы, нѣмѣсть выключеный була вѣдъ свѣдоцтва противъ обжалованого женщины, дѣти, невѣдѣлики и люди злого поведѣния.

Противаю до доказу за обжалованнымъ до-пускала кого небудь, хотѣ-бы женщину, дѣтину, або невольника.

Збѣнанія свѣдковъ мусѣли бути докладѣи, что-до мѣсця и поры, и збѣдѣи зъ собою. Найменша суперечность въ збѣнаніяхъ уневажнювала цѣлыи доказъ. Каждого свѣдка по торжественномъ заприсяженіи пытали не лише про идентичность особы обжалованого, але та-кожъ и про те, чѣ вѣдъ обжалованого остерѣ-гавъ передъ злочыиномъ, бо въ такомъ случаю злочыицъ уважавъ ся зъ змысломъ. Свѣдковъ, котрого слухали при обжалованіи, отже подѣ безпосередного его контролю пригладывали, що вѣдъ має лише тоє говорити что знає зъ своего спостереженія личного, а не тоє, что чувъ вѣдъ другихъ, або что ему лише здає ся.

Первѣстие не було у жидѣвъ окремыи оборонцѣвъ и такъ якъ у многихъ народѣвъ старинныхъ мусѣвъ каждый самъ себе боронити. Ажъ пѣзніише заведено установою, що обжалованый може прибрѣти собѣ дорадника, котрый переводивъ его процессъ и авѣвъ ся бааль-рибъ. Институція такихъ защитникѣвъ вырѣб-лась зъ того, что неравъ судѣи въ случаяхъ

нає jury зъ трѣохъ людей. До jury порѣшено упрощити пп.: проф. Василь Вѣлєцкого, д-ра Ив. Франка и д-ра Ол. Колессу. Речивецъ до выдѣна осуду треваетъ до 30 н. ст. цѣвтія. 2) Принято до вѣдомости, что до библіотеки товариства закуплено библіотеку по пок. Ом. Партицкѣмъ за суму 100 зр. 3) Порѣшено пере-нести канцелярію товариства, библіотеку и ма-газинъ (друкарнѣ вѣ) до новозакупленого дому „Провѣтъ“, вѣдѣсно отворити тамъ книгарню. Справу ту поручено п. Паньковскому. 4) Поза-якъ товариство наше порѣшило перше и подало иниціативу другимъ нашимъ товариствамъ, зя-ти участь въ выставѣ краєвой 1894 р., порѣ-шено одоудушно выставити проф. В. Шухевичеву подяку за его ревнѣи, неутомный заходы и тру-ды при адыагеніи, осмотрѣно и украсѣно па-вильону руско-народныхъ товариствъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про работы посольской палаты подѣ Fremdenblatt таку статистику: Палата послѣвъ вѣдбула вѣдъ 19 н. ст. лютого до 4 н. ст. цѣвтія 27 повныхъ засѣданъ, на котрыхъ предложило правительство 18 проэктовъ зако-новъ, послы 17 проэктовъ законѣвъ и 90 ин-терпелляцій до поадвожанъ министровъ. Пола-годжено десять справозданъ рѣзныхъ комисій про предложѣния правительственной и петиція и пять наглядныхъ вѣсенъ. Генеральна дебата надъ закономъ карнымъ займала шѣсть засѣ-данъ, вѣдъ реформію податковою тажѣ шѣсть, а спеціальный дебаты надъ сими предложѣнями одинацѣть засѣданъ. Бюджетова провизорія вѣдъ 1 цѣвтія до 30 червня с. р. вымѣгала двохъ засѣданъ. Министры вѣдповѣли на 40 интѣрпел-ляцій, а то: министръ рѣльництва гр. Фаль-кенгауиъ на одну, министръ справъ внутрѣш-ныхъ марк. Бакегемъ на 20, министръ судѣв-ництва гр. Шенборнъ на 6, министръ торговлѣ гр. Вурмбрандъ на 4, министръ прѣсѣтъ д-ръ Мадейскій на 4 а министръ скарбу д-ръ Пле-веръ на 5. Полагоджено отей справѣ: прави-тельственной предложѣния что-до замѣны тироль-скихъ краєвыхъ догѣвъ на одѣвъ догѣвъ де-сятьохъ миліонѣвъ коронъ, что-до удержавленія телеграфѣвъ и телефоновъ вѣдѣнского правит-ельного товариства телеграфіаного, что-до завору-та задачу на регуляцію Дравы въ Кариніи, что-до удѣлевѣя подмоги зъ державныхъ фондѣвъ для потерѣвшихъ вѣдъ элементарныхъ не-щастѣи и что-до розширенія нѣдѣльного спочинку и на похоту торговлю; вѣдѣно полагоджено тажѣ бюджетову провизорію.

Зъ Риму доносятъ, что по Великодни по-являть ся папска енциклика до всѣхъ дѣно-католическихъ церковъ, а вѣдѣтъкъ буде аарядженый перекадѣ въ на языки: арабскій, вѣрменскій, халдейскій, коптскій, перскій, турецко-грузинскій, чтобы можна въ всюдѣ розповсюдѣти. Въ Царгородѣ має ся засну-вати нова грецка семинарія, а ведѣние въ обѣи-муть оо. Василіане зъ Гротта Феррата подѣ Римомъ, котріи на приказъ папы повернули до грецкѣи літургіи. Монастырь Василіанъ въ Гротта Феррата дуже давный и въ нѣмъ пе-

реховують ся займающіи документы и ласты по византийскимъ кардиналь Висарионъ зъ XV. столѣтія, котрый высѣгавѣтъ послѣдній зъ роду Палеологовъ за Ивана III. вел. кн. москов-ского. Крѣмъ того збирає ся комисія карди-наловъ до реорганізацій колегіи грецкѣи въ Римѣ. Колегія ся була заснована папою Григо-ріємъ XIII. въ 1577 роцѣ, въ будынку притѣ-риіи до костела св. Атанасія на via Ba-буіно. Подѣнѣишій папы вѣнували мѣжъ Выходомъ а Заходомъ. Тутъ вѣдбуло наука кѣлькихъ звѣт-ныхъ въ исторіи церкви личностей, мѣжъ ии-шими митрополитъ Іос. Вѣліимъ-Рудскій. Ся колегія противъ первѣстныхъ статутѣвъ за-для недостатѣвъ питомцѣвъ приймала тажѣ се-минаристѣвъ католикѣвъ. Колегія зависла вѣдъ пропаганды; теперь ректорѣтъ есть адуитъ кс. Люгарі. Вѣжаньскъ Льва XIII есть, чтобы за-веденіе на via Babuina було посвящене вы-ключно выхованію ученикѣвъ греко-католич-скихъ, такъ чтобы кожда вѣходна церковъ мала власну семинарію. Молодіи питомцѣ, что теперь суть въ грецкѣи колегіи, будутъ за-для того перенесеніи до Львова, де есть велика семина-рія. Крѣмъ того настрѣя папа заснувати въ Царгородѣ католическій грецкѣи університетъ, а въ Парижѣ має заснувати кардиналь Лянженіа великій переглядъ (revue) п. зап. L'orient (Вѣходъ), въ котромъ будутъ обговорюваніи релігійи и культурный справы вѣходныхъ на-родѣвъ.

НОВИНКИ.

— Повени. Зъ Жидачева и Станиславова до-носятъ, что воды на Дибетеръ повѣла опадѣть, однакъ повнѣвъ треваетъ дальше. — Зъ Рудокъ пишуть: Дня 28 марта прабула воды въ рѣ-кахъ: Болѣзавка, Стрыжѣ, Быстрица и Диб-етеръ та позаливали сусѣдѣи низко положѣиіи грунты. Наиболыше потерпѣли громады, поло-женъи надъ Тершакѣвъ, а именнѣ: Тершакѣвъ, Мосты, Монастырѣцѣ, Подѣлѣи и Сусулѣвъ, въ котрыхъ вода позаливала будынки мешкальи и господарскѣи. До дня 1 н. ст. цѣвтія воды значаю опали, однакъ комунікація зъ тѣми громадами досѣ перервана и лише човномъ можна тамъ дѣстати ся. Крѣмъ Дибетра и зга-данныхъ дополывѣвъ, руденского поствѣа, при-були тажѣ воды рѣки Верещицѣ и то въ такомъ степѣни, что залили не лише осушеніи грунты въ громадахъ: Порѣче, Бурчѣ, Чуло-вичѣ, Катеринѣвъ, Якимѣчѣи и Комарно, але крѣмъ того розбѣрали въ кѣлькихъ мѣсцѣхъ вѣль, котрымъ иде дорога зъ Бурча до Пор-ѣча и дуже ушкодили мѣсть на той греблѣ. Въ насльдохъ сего комунікація мѣжъ сими громадами перервана. Власть зарѣдѣли вѣдо-вѣдѣи средства, чтобы спинѣти дальшій ушко-дженъ. — Въ громадѣ Ходовичѣ надъ Стры-емъ перекинула ся готовѣа струя воды подѣ село и есть небезпѣчность, что забѣре кѣлька-нацѣть хатъ разомъ зъ церковю. Тажѣ мож-на побоявати ся болышихъ шѣдѣвъ въ гром-дахъ Жулинѣи и Кавѣчѣи Кутѣ — Воды на Бузѣ значаю опали, а то вѣдъ 31 марта до 1 цѣвтія о 2 метры. Небезпѣчность вже минула а мѣсть хочъ ушкодженый, стоить и его вѣд-дѣно дня 1 цѣвтія до публичного ужитку. Шкоды въ насльдохъ сего повѣна дуже знач-ный, особлѣво въ будынкахъ, припасѣхъ пожывъ зъ збѣжѣ, снопахъ и пашѣ для худо-го, тажѣ въ барабѣлахъ перекованныхъ въ вѣдѣцахъ и лѣхахъ. У всѣхъ мешкальиныхъ до-махъ, котріи были залиты водою, конины и пе-чѣ цѣлкомъ знищеніи и повалѣи. Значаю знѣ-шене тажѣ село Ковотони, де вода залила мѣжъ нѣшими муровану школу. О сѣльскѣи вѣ-домѣ, нѣхѣи зъ людей не стрѣтѣвъ житѣи. — Дня 1 н. ст. цѣвтія можна було на човнѣ оглядати залѣте передѣмѣте Забуже въ Со-кала. Безъ найменшѣи перекоды можна було плѣсти човномъ огородами по-надъ плѣты и паркана. Конины и печѣи хатахъ переважно повалѣи. Богато домѣвъ було ще до 31 мар-та подѣ водою до высѣты вѣконѣвъ. Около 60 домѣвъ знѣщеныхъ повѣно.

— Пересторога для емигрантѣвъ. Вѣдъ Впр. о. д-ра Бартошевского, члена товариства св. Рафаѣла, одержуемо отѣе писмо въ просѣбу о умѣщеніи: „Агентъ Нодарі Сильвіо въ Удинѣ догѣвъ комитѣтовѣ товариства св. Рафаѣла, что Бразилія не хоче вже безплатно перевозити морѣмъ емигрантѣвъ зъ Галичины. Комитѣтъ проситъ всѣхъ, а особлѣво своихъ делегѣтовѣвъ, чтобы маючихъ охоту емигриувати о томъ по-учили. Причинны тои заборѣны буде комитѣтъ старѣи ся пояснѣти тѣмъ болыше, что передъ тѣждѣмъ одержавъ комитѣтъ заповучѣние бра-зиліанского консула зъ Генуы, что родины се-лянъ могутъ користати зъ безплатного пере-возу до Бразиліи. Лѣдовѣ дня 7 н. ст. цѣвтія 1895. — Др. Бартошевскій.“

— Помѣчь для наѣвѣщѣныхъ повѣно. Зъ Вѣдѣи пишуть: На вѣсть про велику повнѣю, яка дня 29 н. ст. марта и въ слѣдующихъ дняхъ наѣвѣстала надбужавсей стороны, именнѣ повнѣа сокальского, удали ся послы сокальскіи Вахнянѣвъ и Малевскій до министра внутрѣш-ныхъ справъ Бакегема зъ представлѣнемъ потребы, чтобы держѣва прийшла въ помѣчь тамошнымъ потерпѣвшимъ жителямъ. Мині-стеръ прѣрѣкъ удѣляти вѣдѣвѣдѣи помѣчь по выслуханіи справозданія якъ наѣвѣстницѣвъ тажъ и сокальского старостѣа, до котрого вѣдѣсно ся правительство въ телеграфіанѣи дорожѣ. Ся акція выдала ся обомъ послѣмъ Сокальщины за-для того конечною, бо зъ сумы 160.000 зр., призначеной на запомѣги бѣдныхъ у всѣхъ краяхъ коронныхъ, припаде на Галичину лише незначна квѣта.

ципы явности и безпосередности розправы, та необходимого права обороны, яке обжалова-ному прѣслугувало.

Коли злочыицъ дѣйшовъ до вѣдомости судѣвъ, то передѣвѣтъ справдывувано вартѣсть доносу черезъ рѣбѣи торжественный формальности. Ложнымъ доносникамъ грозила така сама кара, якоу бувъ загроженый злочыицъ про котрый бувъ доносъ. Рѣбѣа talionis була чамъ дуже звичайнымъ у жидѣвъ и они выговували ен зъ цѣлою строгостію: „И тогдѣ зрѣбѣтъ ему такъ, якъ вѣдъ хотѣвъ зрѣбѣти братѣви своему“ (Мойсей V. 19. 19.)

До розслѣдыванія и каранія злочыицѣвъ были поставленіи синедріоны, трибуналы мѣсцевыи, а крѣмъ того были тажѣ трибуналы центральныи, столичныи, въ Брусалинѣ. Обжалованому прѣслугувало право або подѣдати ся трибуналовѣи мѣсцевому або ждати розсудженія своєю справѣ черезъ трибуналы столичныи. Була се дуже важна постановѣа на той случай, коли обжалованый мѣвъ причину бѣяти ся некористныхъ для себе посторонныхъ влывѣвъ на судѣвъ. Трибуналы складавъ ся зъ 23 судѣвъ. Розправы вѣдбували ся лѣно, отже въ бѣдѣи деѣвъ, передъ судѣбными воротами (Мойсей V. 22. 16), де зычѣи было болыше лю-дей, что могли судѣи контроловати. Бувъ се рѣдъ суду прѣсяжныхъ, що складавъ ся зъ старшынъ городскѣи, людей знаныхъ зъ честности и загального довѣрія. Одѣвъ чоловікъ не мѣвъ права судѣти. Обжалованый мѣвъ выключѣи тѣхъ судѣвъ, котрыхъ подозрѣвавъ о егорничности (Мішна). Коли наѣвъ дѣхъ судѣвъ жѣло зъ собою въ вѣдѣгѣ, то были вже судѣями нездобными судѣи одну справу раз-зѣтъ. Судѣи были обовязаніи д-ржѣтѣсь подѣ-лѣки вѣдъ некои сторонничности, а правниае подарѣвъ было строго заборѣнено. „Не вывер-тай прѣсуду, каже Мойсей (V. 16. 10), не зѣ-жай на особы, и не бѣри подарунку, бо подѣ-рунокъ заслѣблюе очѣи разуму, и перекру-чує слова правдоу“. Судѣи уважали наѣвъ познанія сторонничности. Розказуютъ, что одѣвъ равѣи Самуилъ выключѣвъ себе зъ суду лише

Крѣмъ доказу зъ свѣдковъ знали жиды еще доказъ зъ присяги, котрон одѣвъ ува-ля дуже рѣдко, бо бояли ся надѣжѣи зъ свя-тости присяги. Така присяга была допусѣана лѣо присяга ошѣаюча та лише тогдѣ, коли не было выстарѣающѣи доказу зъ свѣдковъ. Прѣ-сѣагу тую складавъ самъ обжалованый. Коли н. пр. бувъ лише одѣвъ свѣдокъ злочыицу, тогдѣ обжалованый мусѣвъ таку присягу ошѣаючу зложити. Язъ бы одѣвъ подѣвѣи показало ся, что вѣдъ закнѣиный ему злочыицъ познѣвъ, то вже не бувъ за той злочыицъ каравый, лѣте за ложну прѣсѣагу, за котору грозила кара смер-ти. (Michaelis — Mosaisches Recht.)

(Далѣе буде.)

БАНКЪ КРАСВЫЙ КОР. ГАЛИЧИНЫ И ВОЛОДИМ. ЗЪ ВЕЛ. КНЯЖ. КРАКОВСКИМЪ.

А. Замкненне рахунковъ стратъ и зысковъ зъ днемъ 31 грудня 1894 року.

І. ВОДДѢЛЪ ИПОТЕЧНЫЙ.

В ы д а т к и	Валют. австр.		Д о х о д ы	Валют. австр.	
	зр.	кр.		зр.	кр.
Купоны вѣдъ листѣвъ заставныхъ	1,386.143	20	Проценты вѣдъ позичокъ въ листѣвъ заставныхъ	1,381.516	54 1/2
Сальдо зыску зъ вѣдѣлу ипотечного	104.034	56	Проценты проволоки вѣдъ тыхъ позичокъ	21.390	49 1/2
			Додатокъ на кошты адміністраціи тыхъ позичокъ	85.834	11
			Зъ заданеня куп. плат. въ 1891 р. вѣдъ 4 1/2 % лист. заст. посли §. 32 стат.	1.436	61
	1,490.177	76		1,490.177	76

ІІ. ВОДДѢЛЪ КОМУНАЛЬНЫЙ.

Купоны вѣдъ 5% облигаціи коммунальных ІІ. Емісія	140.387	50	Проценты вѣдъ позичокъ въ 5% облигаціяхъ коммунальных ІІ. Емісія	162.281	62
Сальдо зыску зъ вѣдѣлу коммунального	31.088	56	Проценты проволоки вѣдъ тыхъ позичокъ	876	79
			Додатокъ на кошты адміністраціи тыхъ позичокъ	8.217	65
			Зъ заданеня купонѣвъ платныхъ въ р. 1891 вѣдъ 5% облигаціи ко- мунальных ІІ. Емісія по мысли § 9. зак. 2 пост. ком.	100	—
	171.476	06		171.476	06

ІІІ. ВОДДѢЛЪ БАНКОВЫЙ.

Проценты:			Проценты:		
а) зъ рахункѣвъ переказовыхъ	49.585 зр.	69 кр.	а) вѣдъ векселѣвъ зесконтѣванныхъ	216.894 зр.	92 кр.
б) зъ вкладѣвъ ошадности	58.747 " 42 "		б) вѣдъ позичокъ на заставъ ефектѣвъ	31.522 " 28 "	
в) зъ власныхъ асигнать касовыхъ	17.920 " 89 "		в) вѣдъ задатѣвъ на товаръ въ магазинныхъ зельзанихъ	1.245 " 78 "	
г) зъ векселѣвъ реесконтѣванныхъ	33.579 " 13 "		г) вѣдъ вѣдѣланъ	170 " 79 "	
д) зъ рахункѣвъ бѣжучихъ	43.099 " 36 1/2 "	202.932 49 1/2	Провізіи и комісове		
Страты вѣдѣлу банкового:			Доходъ зъ ефектѣвъ власныхъ:		
на векслѣхъ и довжникахъ	7.763	42	а) зъ купонѣвъ	105.386 зр.	42 1/2 кр.
Сальдо зыску зъ вѣдѣлу банкового	223.349	69	б) зъ рѣзницѣ курсу	10.348 " 90 1/2 "	
	434.045	60 1/2		434.045	60 1/2

ІV. ЗАГАЛЬНЕ ЗАМКНЕННЕ РАХУНКѢВЪ СТРАТЪ И ЗЫСКѢВЪ.

Кошты торговельны:			Доходъ зъ вѣдѣлу ипотечного	104.034	56
а) Платѣи и ремунераціи	86.468 зр.	49 кр.	Доходъ зъ вѣдѣлу коммунального	31.088	56
б) Діеты и кошты подорожѣ Презеса и членѣвъ Радъ надзираючи	8.379 " 50 "		Доходъ зъ вѣдѣлу банкового	223.349	69
в) Фондъ емеритальный и емеритуръ	4.564 " 43 "				
г) Звороты Выдѣлови краевому и кошты удержаня касы	4.210 " 53 "				
д) Кошты правий, порта, депешѣ, книжки, друки, приборы до писаня, передплата газетъ, оголошеня и кошты загалный	38.336 " 74 1/2 "	141.959 69 1/2			
Податки, оплати стемплевъ и державнъ належитости		72.515 08			
Вѣдѣланье:					
на амортизацію рухомостей		733 70			
Зыскъ до роздѣлу:					
Посли §. 101 статута:					
40% на коренный фондъ	57.305 " 74 "				
30% на резервовый фондъ	42.979 " 29 "				
20% на резерву вѣдѣлу ипотечного	28.652 " 87 "				
10% на резерву спеціалну для позичокъ въ облигаціяхъ коммунальных ІІ. Емісія	14.326 " 43 1/2 "	143.264 33 1/2			
		358.472 81		358.472	81

Б. Білянсь зъ днемъ 31. грудня 1894 року.

Станъ активный	Валют. австр.		Станъ пассивный	Валют. австр.	
	зр.	кр.		зр.	кр.
Каса:			Коренный фондъ разомъ зъ припадающимъ зыскомъ за рѣкъ 1894	1,391.229	68
въ банку	134.242.44 1/2 зр.		Резервы:		
въ заступствахъ	97.125.70 1/2 "	231.368 15	фондъ резервовый (§. 101 стат. зак. ц.)	353.139.33 зр.	
Эфекта фондѣвъ резервовыхъ		310.160 04	резерва вѣдѣлу ипотечного	273.976.88 1/2 "	
" фонду емеритального		35.280 86	резерва вѣдѣлу коммунального:		
" власнй, есконтѣванъ и въ комісѣ		550.635 62	власнѣтъ довжник. коммунальныхъ 24.339— зр.		
Позички въ 4 1/2 % и 4 1/2 % листѣхъ заставныхъ:			власнѣтъ Банку Емісія ІІ.	169.890.20 1/2 "	194.229.20 1/2 "
капіталъ бѣжучій	30.958.997.71 1/2 зр.		Фондъ емеритальный		821.345.42
капіталъ залагаючий	53.202.28 1/2 "		Емісія Банку:		35.280.86
	31.012.200— зр.		4 1/2 % листы заставнй	8.979.100 зр.	
зъ дочисленемъ недобору фонду амортизаціи	673.789.34 1/2 "	31,685.989 34 1/2	4 1/2 % листы заставнй	22.033.100 "	31,012.200— зр.
Позички въ облигаціяхъ коммунальных ІІ. Емісія:			5% облигаціи коммунальнй ІІ. Емісія		3,004.800— "
капіталъ бѣжучій	3,482.567.50 зр.		Выльсованй эффекты власныхъ Емісій:		
капіталъ залагаючий	7.032— "		4 1/2 % листы заставнй	1,079.800— зр.	
	3,489.599.50 зр.		5% облигаціи коммунальнй ІІ. Емісія	32.400— "	1,112.200—
менше фонду амортизаціи ІІ. Емісія	93.746.19 "	3,395.853 31	Купоны въ обѣзѣ:		
Векслѣ и вѣдѣланье:			вѣдъ листѣвъ заставныхъ	521.778.59 зр.	
въ портфели	3,237.794.87 зр.		вѣдъ облигаціи коммунальных ІІ. Емісія	9.615— "	531.393.59
въ ресконтѣ	988.354.19 "	4,226.149 36	Чужй капиталы:		
Задатки на заставъ ефектѣвъ		74.593 —	асигнаты, чеки и вклады ошадности	2,907.665.04 зр.	
Рахунокъ бѣжучій покрытый эффектами		762.068 62	вѣдѣланье въ рахунокъ бѣжучѣмъ	2,444.892.10 "	5,352.557.14
Задатки на товаръ въ зельзанихъ магазинныхъ		113.070 —	Льбацинъ заступничствѣ		75.024.73 1/2
Довжники въ бѣжучѣмъ рѣкъ		2,675.791 11 1/2	Жиро облиго		988.354.49
Удѣлы въ товариствахъ торговельныхъ, промысловыхъ и иншихъ		135.500 —	Рѣзній рахунокъ:		
Довжносты въ рѣкъ 1893	7.287.79 зр.		зъ вѣдѣлу ипотечного	25.610.54 зр.	
докупъ въ рѣкъ 1894	49.20 "		зъ вѣдѣлу коммунального	1.633.76 "	
	7.336.99 зр.		зъ вѣдѣлу банкового	12.300.01 "	39.544.31
амортизація въ рѣкъ 1894	733.70 "	6.603 29	Проценты переносимы:		
Рѣзній рахунокъ:			зъ вѣдѣлу ипотечного	85.350.28 1/2 зр.	
зъ вѣдѣлу ипотечного	107.315.32 зр.		зъ вѣдѣлу коммунального	75.550.27 "	
зъ вѣдѣлу коммунального	5.916.89 "		зъ вѣдѣлу банкового	30.793.97 "	191.694.52 1/2
зъ вѣдѣлу зельзаничного	750— "		Чистый зыскъ	143.264.33 1/2 зр.	
зъ вѣдѣлу банкового	238.579.83 "	352.563 04	роздѣленный по мысли §. 101 ст.		
	44.555.624 75		40% на фондъ коренный	57.305.74 зр.	
			30% на фондъ резервовый	42.979.29 "	
			20% на резерву вѣдѣлу ипотечного	28.652.87 "	
			10% на резерву спеціалну для позичокъ въ облигаціяхъ ко- мунальных ІІ. Емісія	14.326.43 1/2 "	143.264.33 1/2 зр.
			Депозиты:		
			зататки на ефекты	94.696.75 зр.	
			ефек. яко покрывте рах. бѣж.	3,181.092.51 "	3,275.789.26 зр.
			ефекты въ депозитѣ	6,016.674.30 "	
			Разомъ	9,292.463.56 зр.	
				44,555.624 75	

У Львовѣ дня 31 грудня 1894 року.

Начальный бухгалтеръ:
Льонішампъ.

Ц. к. совѣтникъ двора и правительственный комісаръ:
Францъ Карасинскій.

РАДА НАДЗИРАЮЧА:
Г. Богданъ. Д-ръ Ромеръ. К. гр. Сціпіо.

ДИРЕКЦІЯ:
Д-ръ Зігурскій.

Д-ръ Домашевскій.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (кроме праздн. и русск. свят.) о 5-ой година по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстника“ выходящій по второму и четвертому числу на перемену редакціи въ Львовѣ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „ДѢЛА“ ул. Баторія 24. Центральное бюро ogłoszeń ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9, у Вѣдн: М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wolkele 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolkele 19. В. Франкоуль и Гамбургъ М. Haasenstejn & Vogler, 4. L. Daube & Comp. В. Пешт: E. Misrachy V. Bez. Akademischgasse 6.

Передплату на „ДѢЛО“ с напечатаніемъ въ инсераты платятъ въ Львовѣ.

Передплату на „ДѢЛО“ въ литер. додатокъ въ Австріи: на границахъ:

на цѣлый рокъ . . . 18 пр.	на цѣлый рокъ . . . 24 пр.
на полъ року . . . 9 пр.	на полъ року . . . 12 пр.
на чверть року . . . 5 пр. 50 пр.	на чверть року . . . 8 пр.
на мѣсяцъ . . . 1 пр. 50 пр.	

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 пр. на полъ року . . . 8 пр.

на чверть року . . . 4 пр. на мѣсяцъ . . . 1 пр. 35 пр.

Редакція, Администратія и Експедиція нѣм. ч. 24 ул. Баторія. — Русскія инсераты и инсераты на почеркѣ инсератныхъ. — Галицкія инсераты нѣм. ч. 24 ул. Баторія.

Ежедневное число копій 5 пр. в. в. Огласенія принимаютъ на цѣль 6 пр. въ одну строчку инсератомъ или рубрикой „Надбавка“ по 20 пр. в. в. Ежедневное число копій 10 пр. въ одну строчку.

Просимо нашихъ Влов. Читателѣвъ о водновѣненіи передплатъ за II. чверть рокъ, та о вырѣзаніи закладокъ [котрі выносять тысячѣ], абы выдавництво могло заспокоити свои обовязки друкарнѣ и фабрики паперу. Передплату просимо брати въ правдіи значіно того слова, а не въ значіно „послѣднѣ“, якои въ цѣлѣмъ свѣтѣ не знаютъ выдавництва часописей, навѣтъ такі, що мають публичнй чи приватнй субвенція, якихъ наше выдавництво, на всѣ боки вловѣ независимѣ, зовсѣмъ не має. Вкінці просимо ширити нашу часопись, приєднуючи ѣй якъ наибольше передплатниківъ, а все те не лише въ интересѣ самихъ Читателѣвъ, але и въ интересѣ справы рускои, отже можемо смѣло водкликати ся до патріотизму и жертвовности загалу руского!

Підъ теперѣшню пору.

I.

Рада державна перервала свои засѣданія. Послы розвѣхали ся на свята підъ тымъ враженіемъ, що ситуація політична стала дуже непевною. Коаліція правительствена хитѣ ся, межі складовими ея частями выступають поважнѣ непорозумѣня, а при тѣмъ въ кождѣй зъ тѣхъ частій показують ся ознаки слабости або розкладу. Наибольше сторонництво, нѣмцевъ лѣвця, потерпѣло вже торбѣ колька болючихъ поражень при выборахъ громадскихъ въ краяхъ альпейскихъ а теперь тяжкій ударъ въ Вѣдн; клябѣ консервативный загроженый послѣднимъ выступленіемъ бар. Діаваляго и его товаришѣвъ клерикальнѣ, а „коло“ польске, дѣткене приєро депутатію Мазурѣвъ до мінистерства въ справѣ кс. Стояловского и кривдѣ селянскихъ, громадными петиціями галицкихъ учителей народныхъ, возрастачнѣмъ рухомъ селянскимъ въ західній Галичинѣ и нѣшими дробнѣйшими подѣями, чувствує зъ острахомъ, що ему зачинає ся усувати грунтъ підъ ногами. Протівно-жъ т. зв. скрайнѣ элементъ розвивають що-разъ большу енергію и возрастають видимо въ силу: агітаторы озаовують столицю державы и часть нѣмецкихъ краѣвъ, а молодѣ-Чехи и чешскі радикалы ладять ся при сегоднѣшнихъ выборахъ вычерти старо-Чехѣвъ и зъ сойму, якъ вже выдерли ихъ зъ парламентау. Що-жъ буде еще, якъ ко-

алиція правительствена не зможе уладити справы реформы выборной и двинути ся масы робитничѣ, або, сля еи сякъ-такъ уладити, якъ прийдуть до рады державной зовсѣмъ новыі элементы? Зарисовує ся виправдѣ чьсто реакційне мінистерство намістника чешского, Ір Туна, але чи зможе реакція въ такыхъ обставинахъ остоятись довше, тай чи не мусѣло-бъ навѣтъ реакційне правительство числится зъ потребамъ и жадаваніямъ масъ?

При тѣмъ загальномъ хаосѣ и переломѣ навує такожъ у Русинѣвъ австрійскихъ хаосѣ. Уже въ р. 1890 зборіанізувала ся въ Галичинѣ ако окрема партія радикалы, а теперь організує ся партія „нового курсу“, по-при давнѣйшихъ партіяхъ, народной и староруской, зложенѣй такожъ зъ двоякихъ элементѣвъ, Русинѣвъ и москвофілѣвъ. Хаосѣ сей ще збѣльшеный тымъ, що тотѣй самѣй партіи зовсѣмъ нишю політичнй держать ся въ Галичинѣ а въ Буковинѣ. II пр. въ Галичинѣ староруска партія выступає протівъ верховодячоу партіи польской, а въ Буковинѣ лучить ся зъ верховодячоу тамъ партією румынскою о такнѣмъ самѣмъ характерѣ! Зновъ же-жъ народовцѣвъ буковинскій воюють завзято зъ верховодячоу партією румынскою, а лають галицкихъ народовцѣвъ за ихъ водпорну політику протівъ такоу самоу верховодячоу партіи польской!

Що-жъ тутъ робити? явнѣ звайти виходъ зъ того хаосу? Де-то думає такъ: злучити ся всѣмъ рускимъ элементамъ, маючимъ хотѣ трохи спѣлнй цѣль, и горячою пропагандоу середъ народу та крѣпкою організацією здобувати сильне становище, добивати ся вразъ зъ другими упослѣдженными народами та сторонництвими своихъ правъ. Иной радѣтъ нѣаише: не лучити ся зъ жадными нѣшими элементами рускими а тримати зъ верховодячимъ теперь гегемонами и за ихъ помочію поборювати другѣ элементы рускій.

Сеса друга рада подає ся Русинамъ и зъ внѣ и зъ внутрі: изъ внѣ саме тыми гегемонами, изъ внутрі позысканнми нѣшими элементами въ горѣ а въ долині кружкамъ людей, большѣе або менше визнающихъ а навѣтъ и заслуженныхъ середъ рускои успѣльности. Зъ-посередъ сего кружка появила ся недавно брошура: „Руска справа въ рокахъ 1891—1894. [Наталъ] В[ахняннѣ]“, котра має именно о правдуванію політику „нового курсу“ и робити для неї пропаганду.

Брошура старѣе ся пыльно, именно въ

першихъ воддѣлахъ, заховувати позоры объективности и спокойный тонъ, чтобы тымъ очевидно приєднати собѣ читателя. Однакожъ чимъ дальше, тымъ большѣе показують ся и лихѣ еи стороны: неправдивости або невѣрности та неокладности въ фактахъ и тѣхъ „фактахъ“, поверховности суду, видима тенденційность та односторонность а наковецъ колько-сална блага. Мы не можемо выказувати поодиново всѣ тіа хибы — на те треба бы написати статью рѣвно довгу якъ брошура, обѣймаюча 6 аркушѣвъ друку, — але перейдемо и пояснимо головнѣй еи частини. А мусимо вже зъ горы означити, що будемо трактувати справу водвѣдно якъ водъ прасовыхъ органовъ верховодячоу партіи польской и рускои фракціи правительственой такъ а водъ прасы оппозиціонной.

Передъ-всѣмъ ходитъ о причину и цѣль умовы зъ 1890-ого року та еи характеръ. Панъ Н. В. каже, что „наглядный зворотъ правительствена не бувъ выльвомъ якомъ химеры або хитрого рахунку політичного, а мавъ вѣтъ подставу въ добромъ зрозумѣннѣ ваги справы рускои для Австрій та въ благороднѣмъ змаганнѣ: усунути ако бодай злагодити суперечности, які черезъ занедбанѣ справы рускои вдоманились буля въ краю“. Рѣчь має ся трохи инакше. Причината того звороту буля зъ одной стороны воля короны, котра информована буля о рускихъ водвѣсахъ а навѣтъ о рускихъ сторонництвѣхъ и політикахъ, та опінія сферѣ войсковыхъ и верманичѣвъ політики заграничноу, зъ другой стороны амбіція уладити нелегкую справу руску и приєднати Русинѣвъ не только для політики австрійско-державной, але и австрійско-польской, а на-разѣ такожъ именовъ улєкшити собѣ акцію при выборахъ до рады державной, які мали заразъ наступити по розвязаннѣ рады державной, о чѣмъ правительствено кравѣе вже въ падолістѣ р. 1890 мусѣло знати, хотя не знали и не могли о тѣмъ еще знати Русины.

Тажоже характеръ заключеноу умовы представлений въ брошурѣ невѣрно. Н. В. каже, что „правительство не зобовязалось до нѣякихъ точокъ, а то по тѣй простѣй причинѣ, что въ державѣ конституційной „правительство не може давати повноу поруку за поведѣнѣ тѣль законодательныхъ, котрі въ першѣй ліній рѣшають о всѣмъ“. Задля скрѣпленя сего твердження своего полкикує ся Н. В. на конференцію у намістника зъ 24 надолѣста и на слова на-

містника въ соймѣ: My sobie nie nie przysięgli. Однакожъ Н. В. забуває, что въ умовѣ ходило именно о мѣрѣ административной, котрі правительствено може само въ своихъ кружѣхъ дѣлать перевести, вже й поминувши еи впливъ на тѣла законодательнѣ; забуває дальше, що навѣтъ намістникъ тымъ, що вели зъ внѣтъ умову, а именно якъ пояснявъ свои слова поодиновимъ посланѣмъ рускимъ тай депутатіи трохъ послѣвъ по законченнѣ сойму. Н. Вахняннѣвъ, заперечуючій въ брошурѣ твержденнѣ, что „правительство не держало умовы та что въ слѣдѣ за тымъ послы рускій мають вже розвязаннѣ руки“, передъ тымъ высказувавъ самъ цѣлькомъ иншій поглядъ а особливо высказывъ ся рѣшучо на зборѣхъ Народной Рады зъ 26 грудня 1892 р., коли поставивъ внесеннѣ, чтобы уложити меморіалъ о покрывденнѣ Русинѣвъ и выслати депутатію до цѣсаря. Тай депутатіи до намістника зъ 4 вересня 1892 р., въ котрѣй же-жъ взявъ участь и Н. Бараннѣвъ, стояла на тѣмъ становищи, что зміна въ постановѣ правительствена не наступила и дѣлѣ того Русины заявляютъ, что не вважають себе на-дальше звязанными умовою а мають розвязаннѣ руки.

Зъ того-жъ и виходить ясно, якъ неоправданѣ слова брошуры, что „результаты [умовы] были добры“. Неоправданѣ а бодай пересядне такожъ твержденнѣ, что „всѣ Русы галицкія“ приняла акцію умовы „не лишь охотно, але навѣтъ зъ неложнымъ одушевленіемъ“. П. Романчукъ сказавъ и. пр. въ соймѣ въ 1892 р., что лише „большѣе Русинѣвъ“ приняла ту акцію охотно. Тай звѣстно, что навѣтъ середъ самыхъ дуже ширыхъ народовцѣвъ обявили ся, правда нечисленно, недѣлѣре и оппозиціи протівъ той акції, на котру, бодай въ першѣй хвилѣ, нарѣкавъ и самъ Н. Вахняннѣвъ! Невѣрно представляє Н. В. такожъ характеръ акції рускихъ послѣвъ зъ р. 1890, мовѣ-бы они тоу акцію звязали себе вже остаточно. Н. В. самъ же-жъ приводить слова посла Сѣчнѣвского въ соймѣ, что „Русины зроблять ще послѣдну пробу“. Але не только о. Сѣчнѣвскій такъ говоривъ, такъ само говорили о пробѣ въ соймѣ (р. 1892) П. Романчукъ, и нѣхто зъ політиковъ „нового курсу“ не протестувавъ тогды протівъ тѣхъ словъ. Се й дуже характернѣчно, что власне всѣ три послы, котрі вели акцію 1890-ого року, Телишевскій, Романчукъ и Сѣчнѣвскій, обявля згодоу узнати, что результаты той акції черезъ поступо-

2)

Процессъ Иисуса Христа.

Юридична великолѣпства розвѣдка

д-ра Андрия Чайковского.

(Дальше.)

По переведеннѣ поступованя доказового забирали передовсѣмъ слово тѣи судѣй, котрі буля за обжалованнѣмъ, а водтакъ тѣ, що буля протівъ, однакожъ они мусѣли говорити въ великою повѣрженности. Тогдѣ доперва забирали слово защитники, але лише въ оборонѣ обжалованого, нѣколи протівъ. Наколи бы повъ авъ спѣръ що-до интерпретаціи закона, обжалованый мавъ право жадати, чтобы его справу рѣшала велика рада въ Брусалинѣ.

По переведеннѣ розправѣ забирали пасарѣ голоса, одеаъ тѣ, що за увѣльненіемъ, другіи тѣ, що за засудѣмъ. Коли показала ся большѣе за увѣльненіемъ, тогдѣ обжалованого пускали заразъ на волю. Въ протівномъ случаю не волюно було заразъ выдавати вырѣку засуджающаго але ажъ третого дня. За той часъ мали судѣй обовязокъ передискутовати дану справу докладно, мусѣли вдоволяти себе авызачною поживною и повѣрженнѣмъ ся водъ всѣхъхъ увеселѣнѣ. Третей днѣны скоро рано забравъ ся судѣи опять и начиналось голосованнѣ. Голосуючій за засудѣмъ промавлявъ словами: „Я позбѣстаю при мѣмъ попередѣмъ словѣ, и засуджаю“. Хто тѣхъ словъ не сказавъ, то хочъ бы при розправѣ бувъ за засудѣмъ, уважавъ ся теперь якъ бы голосувавъ за увѣльненіемъ. Такъ само тѣ, що попередъ за увѣльненіемъ за увѣльненіемъ, не смѣли теперь голосувати въ некористъ обжалованого.

До увѣльненя вымагало ся 12 голосѣвъ на 23. До засуду 12 голосѣвъ не вытѣвало. Въ такнѣмъ случаю, коли бы за засудѣмъ голосовало лише 12 судѣйвъ, прибравъ бы собѣ трабуналъ по двоухъ судѣйвъ новыхъ и голосованнѣ водбувало ся дальше. Тѣмъ повтаряло ся такъ дово, пока не дѣтало ся еще одного

голосу за увѣльненіемъ або два голоса за засудѣмъ. Прибараннѣ судѣйвъ по двоухъ йшло ажъ до числа 71, а сля бы и при тѣмъ числѣ не можна було осягнути пожданого результату, тогдѣ дискусія велася такъ дово, доки не выдѣлалось одного голоса за увѣльненіемъ и обжалованый выходивъ вѣльнѣй.

На смерть не можна було засудити такоу, хто не дорѣвъ подвѣйною позволѣности т. е. 21 рокѣвъ житя. Кары смерти буля рѣзноу рода: каменозаннѣ, водрубаннѣе голозы, удущеннѣе и повѣшеннѣе на деревѣ. Коли засуджѣного вели на мѣсто лѣвне, супроводжали его два судѣи урядники зъ хоругвовками: одѣвъ йшовъ при дѣлѣментѣхъ, другій позаду. Кромѣ того йхавъ передѣмъ герольдъ на конѣ, котрѣй голосавъ народовѣ, что „сей чоловікъ (тутъ назвавъ его по имени) засудженый на смерть, за такнѣй а такнѣй злочинѣ, протівъ него свѣдѣчили тѣа и тѣи свѣдѣи, хто бы хотѣвъ его оправдати, нехай аголосѣтъ ся!“

Коли бы дѣйствѣе хто такнѣй аголосѣвъ ся, тогдѣ той урядникъ, що бувъ при обжалованнѣмъ, дававъ знакъ хоругвовкою своему товаришеви и всѣ вертали опять до суду, де розправа починала ся на ново. Розумѣе ся, и въ той часъ трабуналъ не розходивъ ся и ставлявъ коло себе вѣльнѣе зъ хоругвовкою, котрѣй мавъ давати знакъ урядникамъ, що супроводжали дѣлѣмента на случай, якъ бы хто въ судѣи аголосѣвъ ся, что хоче посвѣдчити невинанѣтъ засудженого. Примѣръ такоу: взоволеня поступованя карного подавъ намъ біблія о Зуванѣ и пророцѣ Даниилѣ.

Передъ выконаннѣмъ екезекуціи подавати засудженому одуряющій ванитокъ, чтобы тымъ способомъ зменшити у него чувство болю и смертельноу тревоги. При выконаннѣ екезекуціи мусѣли свѣдѣи, что протівъ обжалованого свѣдѣчили, насампередъ наложити руки на засудженого.

Познавши такъ засады проводнѣй жиждѣвского старинного процесу кримінального, выпадає теперь розглянути ся, о сколько той процесъ змінянѣ ся подѣ волюдѣннѣмъ римскимъ, о сколько змінянѣ ся тогдѣ обставинами політичнѣй и успѣлнѣй мѣжъ жи-

дами, а при тѣмъ познати, яке становиско успѣлнѣе занималя головнѣи особы, что въ за-судѣ Иисуса Христа брали удѣлъ, а то священики, князья, фарисѣи, Иродѣ, Анна, Каяфа и Платѣй понтійскій.

Кола Помпей завоевывавъ въ р. 68 передъ Хр. Палестину, жиждѣе самостѣйное до теперь королевство стало вазальноу державною Риму, хочъ не втратило своихъ королевѣвъ, котрыхъ Римляне на урядѣ королевскѣмъ за-тверджували. Въ тѣмъ часѣ высуваа ся наверхъ родина Иродѣвъ. Иродѣ Антипатеръ по-холовъ зъ роду Идумѣвъ и не бувъ жиждѣмъ. Воавъ бувъ дорадиномъ жиждѣвского тогдѣшнѣго короля зъ роду Макавѣвъ Ивана Гіркано-са. До теперь король жиждѣвскій бувъ варазомъ и архіерѣемъ. Сызъ Ирода Антипатра Иродѣ великій выдѣлавъ собѣ въ Римѣ заименованнѣе себе королѣмъ жиждѣвскимъ за заслуги, які по-ложивъ для Римлянъ. Бувъ се дуже зручнѣй махѣрь, котрого Римляне уживали до рѣзныхъ крутыхъ мѣій політичнѣхъ. Збѣтавши жиждѣвскимъ королѣмъ вѣтъ не мѣгъ бути и архіерѣемъ, бо не бувъ жиждѣмъ. Архіерѣемъ оставъ давнѣйшій король жиждѣвскій Иванъ Гірканосъ и тымъ способомъ власть короля буля водлучѣна водъ власти архіерѣа.

Було се въ роцѣ 38. передъ Хр. Иродѣ великій здобувъ Брусалинъ, выгубивъ зъ часѣмъ безъ нащадъ родину Макавѣвъ и получивъ дѣлу Палестину въ одну цѣльсть. По его смерти, котра наступила въ короткѣмъ часѣ по рождѣствѣ Иисуса Христа. Подѣлила ся его царствѣмъ сыны: Архілія взявъ Самарію, Идумею и Юдею, а Иродѣ Антипѣсъ дѣставъ Галилею.

Въ короткѣмъ часѣ Римляне нагонили Архілія за-дѣя его зѣврескоу жестокости, але его лайка не прилучали до прочои Палестины, лише до провинціи серіеискоу. Мимо того для той части Палестины, на котрѣй сидѣвъ Архілія, поставили Римляне окремого намістника, что мешкавъ въ Цезарѣ надъ морѣмъ. Въ тѣмъ часѣ бувъ римскимъ намістникомъ Платѣй понтійскій, что волюдѣвъ надѣ Самарію, Идумею и Юдею. Оба тѣ намістники приѣздили на свята жиждѣвскоу пасхи до Бру-

салима, куды сходили ся жиждѣи зѣ всѣхъхъ еторѣвъ. Платѣй Понтійскій и Иродѣ Антипѣсъ жила зѣ собою у великой негодѣ ажъ до процесу Иисуса Христа. Оденъ другого хотѣвъ за велику цѣну высидѣти зѣ заиманого становиска, хоча яко люди свѣтвой и цѣсарей урядники позорно буля для себе выѣдѣли.

Первѣтнѣю полатила Римляне жиждѣи повну самоуправу. Ажъ по колькахъ неудѣлахъ повстаннѣхъ стали Римляне вкороувати самоуправу жиждѣску. Мѣжъ нѣшими водобра-но жидѣмъ право карати смертію. Однакожъ ся постановѣа зміняла лише о столько до теперѣшнѣе судѣицѣи, что жиждѣи мали право поѣлѣа своихъ законѣвъ засуджувати на смерть, а намістникъ цѣсарейскій мавъ засудѣи потвердити. Такъ само мѣшала ся Римляне, а вѣздало ихъ намістники до выбору архіерѣа, и лише той мѣгъ стати архіерѣемъ, кто собѣ тоу достѣйностью за добрѣи грошѣи кунавъ. Въ тѣхъ часахъ було двоухъ людей можныхъ. Оба платили добре и не можна вѣтъ було водказати, что мѣняли ся на престолѣ архіерѣейскѣмъ що року. Се буля Анна и Калфа. Они буля собѣ свояками. Въ часѣ процесу Иисуса Христа бувъ архіерѣемъ Калфа.

Жиждѣи буля народѣмъ неспокойнымъ, пал-кнѣмъ, не могли погодити ся зъ тымъ фактомъ, что свою самостѣйность втратили. Они не могли забути Римлянамъ того, что ихъ позбавили тоу самостѣйности, котру они собѣ такъ дорого вы-бороли. Они ненавидѣли Римлянъ за-дѣя того, что то буля поганѣе, а они уважали себе народѣмъ выбраннымъ. Тѣмъ при кождѣй нагодѣ аривали ся жиждѣи до повстанія. Найнакѣнѣйшій буля Галилеецѣ. Розумѣе ся, что кожде таке повстаннѣе не удавало ся, бо жиждѣи мѣли свои завязности и хоробрѣи улагали силѣи вправ-леннѣхъ римскихъ легионѣвъ. Жиждѣи повстали буля такожъ за намістниковадѣи понтійского Платѣа, а то зѣ той причинѣ, что вѣтъ казавъ на верху жиждѣвскоу церквѣи въ Брусалинѣ повѣсти цѣсарейского орла. Жиждѣи уважали се за обиду свои вѣтры. Цѣсарѣ римскій давъ Платѣи указъ, чтобы до справѣ жиждѣвскоу вѣ-ры зовѣсѣи не мѣшавъ ся.

Тогдѣ розпадали ся жиждѣи на множество

Винеградський змлівъ в водъ того часу не прийшовъ вже до здоров'я. Оповідать, що найвѣстнѣйшій міністеръ фінансѣвъ Вітте, бувъ такъ певний того, що упадокъ Винеградського може кождою хвилѣ наступити, що бувъ приготуванъ сейчасъ докінчити царевъ рефератъ, котрий Винеградскій мусѣвъ бувъ перервати. До вересня с. р. оставъ ся Винеградскій номінальнимъ міністромъ. Винеградського підпирала російська партія воєнна, шовіністична і панросійскій его тенденція надавали маркантний напрямъ цѣлої тодішньої політиці російскій. Не хто иншій якъ Винеградскій бувъ творцемъ російско-французкихъ симпатій і демонстрацій, котрі нинѣ вже належать до минулості. Російско-німецькій договір торгівельний бувъ доказомъ рѣшучою перемѣни системи, котрою репрезентантомъ бувъ покійний міністеръ. Імя Винеградського було свого часу голосне і въ Галичинѣ. Вінъ підпиравъ москвофільську партію „пособіями“. Міліоновий доказъ для збавкотоуваного „Заведенія“ бувъ доказомъ тихъ симпатій, тожъ покійний Іванъ Алексієвичъ бувъ божищемъ згаданой партії.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

На засіданніхъ видѣлу тов. Рускихъ Жеваній въ Станиславовѣ 14 н. ст. марта і 14 н. ст. цѣдня полагожено мѣжъ нимими сесіями: 1) Принято до вѣдомості, що а) на вечерницяхъ Шевченковихъ, устроєнихъ товариствомъ, зложили ласкаво прикрасъ наддарту В. п. н. о. кр. С. Тороньскій 150 зр., о. Н. Бачинскій зъ Мелована 1 зр., о. Н. Анастасієвскій зъ Сапогова 50 кр., і п. І. Должанскій 50 кр.; — б) прислала датки В. п. н. Е. Сабатова зъ Тисменичанъ 1 зр., Е. Яценковича зъ Пасичновъ 150 зр., О. Сичинська зъ Жабокружъ 1 зр., о. Я. Гоцкій зъ Зеленого 2 зр., пос. А. Барабашъ 1 зр., і п. Д. 220 зр.; — в) вклада членскій зложили дальше В. п. н. М. Диминська, Е. Порайкова, І. Ткачківська, А. Януковича, всѣхъ зъ Станиславова, Л. Левичка зъ Кам'янової, О. Озарківська зъ Сильця і Е. Яценковича зъ Пасичновъ — всѣ за р. 1894, а В. Домбчевська зъ Викторова за 1893—95, Е. Галиковська зъ Порогівъ за р. 1893—95, Е. Сабатова зъ Тисменичанъ за р. 1894—95, М. Бодярова зъ Свистелинцъ за р. 1894—95, Нат. Сичинська зъ Урину за р. 1894—95, М. Олесницка зъ Стрию за 1894—95, Ю. Азаровича зъ Косова за р. 1894—95, Н. Давидовича зъ Бурштина за р. 1894—95, і О. Недѣльська зъ Яблонівъ за р. 1894. — 2) Ухвалено складати водъ теперъ грошъ товариства въ рускихъ „Банку звязковомъ“ въ Станиславовѣ — 3) Ухвалено складати звичайний загальний зборъ въ мѣсяць маю с. р., на котрому має перевести ся такожъ змѣна статуту товариства і рѣшити провѣсти институтъ дѣвочого въ Станиславовѣ — 4) Позаякъ відбуває ся великій недостатокъ займаючихъ а добре виховують і поучають повѣстонокъ для рускихъ дѣтей, а именито дѣвчатокъ, написавши зъ погляду на родний, суспільний і змѣшаний воднозвѣзъ нашої інтелігенції, тому ухвалено розписати два конкурси: одинъ на написанье повѣстей од вѣтної для дѣтей, особливо дѣвчатокъ до 10 лѣтъ вѣку, а другій на більшу повѣсть для дѣтей, особливо для дѣвчатъ надъ 10—15 лѣтъ вѣку, і тимъ способомъ побудити нашъ писателів і писателів, щобъ звернули озню дѣлять повѣстемъ такожъ въ сѣй бѣкъ нашъ такъ важна літератури педагогічної.

НОВИНКИ.

— Комітетъ товариства св. Рафаїла въ доповненіе свого послѣднього комуникаціи доносить слѣдуюче: Аг. вѣтъ Надарі Сильвіо въ Удинѣ, котрого дѣяльність розгортає ся на цѣлу Австро-Угорщину довѣвъ комітетови, що бразиліське правительство не хоче корабельнимъ компаніямъ, котрі довозять емігрантѣвъ на ратунокъ правительства, платити за привѣтъ емігрантѣвъ зъ Галичини бо тѣ „ставлять въ Бразилію за великій вымоги“. Листвъ сей заслуговує на вѣтру, бо черезъ таке зарядженье бразиліського правительства, повнось агентъ сей велику шкоду въ своихъ интресахъ, що впроцѣмъ і самъ признає. Сукупно того зарядженя замѣсть 50 зр. треба бы мати 140 зр. щобъ достати ся до Бразиліи. Певно децятьдесять процентъ тихъ, що хотѣли емігрувати, не посѣдає тон суми, але і тѣ котрі єи мають, по винній понукати намѣръ подорожжю до Бразиліи, бо треба припускати, що бразиліське правительство дѣлято не хоче спроваджувати ихъ на власній коштъ, бо плантатори не хочуть брати ихъ до плантацій. Наѣвъ шарили ся еміграція зъ многихъ краївъ европейскихъ, отже Бразилійцѣ мають въ чѣмъ вибрати і певно не хочуть брати нашихъ людей, котрі домагають ся, щобъ поселено ихъ на ролі, а не смакує имъ тажка робота на плантаціяхъ. Теперъ заставлена ролля колонізація въ Бразилію, бо въ Паранѣ і иншихъ ролінькихъ провинціяхъ, т. а. полудневныхъ (о лагодивимъ кліматѣ) панує революція і станъ облоги. Тому то, хто не хоче наражувати свого життя, а бодай свого майтеку, повиненъ рѣшучо здержати ся зъ еміграцією. Якъ довго потреба тамъ станъ облоги, не знаємо, бути може що еквічати ся въ змѣтѣ, побѣмъ привернути здасть ся такожъ роліньку колонізацію на ново, а тогдѣ і „Галичанъ“ не буде причини не приймати. Противъ нинѣшньої еміграції говорить впроцѣмъ і се, що въ повѣсткахъ провинціяхъ (близькихъ

рѣвниа), до котрыхъ теперъ довозять емігрантѣвъ, найважнѣйшою галузю господарства суть плантації кави, бавовны, цукрової трости і т. п. Въ бѣдѣшности плантацій панує великій вымокъ, невольничий майже занепокоєть водъ властителя і его урядниківъ праця дуже тяжка, а кліматъ горячий і рѣжкий зъ нимъ звязаний хоробѣ — суть жереломъ нещастя для емігрантѣвъ, особливо малѣ дѣти мруть численно. Деякій зъ тихъ провинцій (якъ Ріо Жанейро, Минасъ Герасъ і Еспіріту Санто) суть просто не до знесеня. Комітетъ упрощає вѣдѣшность обѣмъ мешкаючихъ въ краю, щобъ скотѣли приняти обовязки делегатѣвъ, котрі бы зносили ся безпосередно зъ людністю котра хоче емігрувати. Теперъ просимо, щобъ скотѣли приняти до вѣдомості згадавъ факты і дѣла въ ихъ дусѣ закла уложимо і розвѣдимо обширнѣйшій сказѣмъ. Комітетъ освѣдѣ чавъ готовѣсть удѣлити потрібныхъ выспенѣвъ такожъ і вишнихъ личностямъ, що хотѣли бы заохочувати ся людністю вибираючою ся до Бразиліи. Нимѣрною емігрувати нехай не траплять грошей на подорожжю до Львова, а най удають ся до нашихъ делегатѣвъ замѣшканихъ въ ихъ околиці або най просять инші свѣтлі особи, щобъ въ ихъ имени написали до комітету. Комітетъ тов. св. Рафаїла выставляє зацѣпанье до бразиліського консула въ Генуі, чи бразиліське правительство фактично выдадо заборону безплатного привозу „Галичанъ“ і який суть причини того. Передъ тижнемъ одержавъ комітетъ водъ того консула записъ, що родины рѣвниахъ, можуть користи стати зъ безплатного перевозу. Поста послѣднихъ вѣдомостей, змѣнило ся положенье цѣлковитѣ, нинѣ стоять рѣчи такъ, що хто не має грошей на оплаченье подорожжя кораблемъ, до Бразиліи, то просто не достане ся тамъ. Кого однакъ стати на то, щобъ цукасти ся на не певно, повиненъ бути приготуваный, що буде якъ найгорше прийнятъ і не може сподѣвати ся водъ бразиліського правительства ані жадного улегшеня, ані жадной помощи.

— Въ львівській церквѣ духовного семинаріи будуть водѣснѣвані у Велику Пятницю о 4-ій годинѣ пополудни отей страстній пасальми: 1. Бортнянскій: Благообразный Іосифъ, А. mol. 2. Рудковскій: Настъ радѣ, С. mol. 3. Бортнянскій: Глазомъ моимъ къ Господу воззаяхъ, концертъ N-го XXVII C. mol. 4. Бортнянскій: Коль возлюбленна селенія Твоя Господи, концертъ N-го XVII F. dur. 5. Рудковскій: Искупилъ ны вси, B. dur. 6. Бортнянскій: Блаженіи людие, концертъ N-го XXIII F. dur.

— Въ Перемышлѣ, у Велику пятницю водѣснѣвавъ въ церквѣ катедральной о год. 4-ій по полудни хоръ пятницѣвъ въ полученю зъ хоромъ Перемышльскаго Воина слѣдуючій страстній пасальми: 1. Бортнянскій. Благообразный Іосифъ (хоръ мѣл.) 2. Бортнянскій. Концертъ N-го XIX „Рече Господи“ (хоръ муж.) 3. Гайднъ. Днесъ со мною. (хоръ мѣл.) 4. Лавровскій. Искупилъ ны вси. (хоръ муж.) 5. Бортнянскій. Концертъ N-го XXX „Господи кто обитаетъ“ (хоръ муж.) 6. Бортнянскій. Концертъ N-го XXIII Блаженіи людие (хоръ мѣл.)

— Зъ Лютовиски пишуть намъ: Въ Лютовискахъ нема соли. На скелѣхъ висить вывѣска: „Краєва продажъ соли цѣна 11 кр. за току.“ Для 7 с. м. народъ хоче купувати соль, а тутъ жиды кажуть, що нема соли і велѣть собѣ за току по 15 кр. платити. Наколи урядъ продажи соли збравъ зъ гуртовникомъ не повиненъ бути соль въ иншій рука воддати, бо ось якъ адрѣство виходить.

— Водъ о. Вас. Черняцкаго зъ Сильця белского одержали мы отесъ пасьмо. Водѣвѣдно до вѣдомѣвъ въ ч. 68-мъ повѣдомляю, що зъ Сильця белского выбѣрає ся шість родинъ до Бразиліи по причинѣ матеріальної нужды, бо посѣдаючи крайню лѣхъ пѣсковатій пѣсчаній грунты не суть въ станѣ выжизнати свои родины. Комітетъ тов. св. Рафаїла навязавъ вже давнѣйше перенеску збъ мною въ сѣй справѣ, поручивши менѣ делегацію, котру я въ порозумѣннѣ зъ старостомъ сокальскимъ принявъ.

— Львівскій зѣлѣзничъ. Правительствоный проектъ закона, внесенный въ радѣ державной і воднозвѣчій ся до будовы деякихъ львівскихъ зѣлѣзничъ въ 1895 роцѣ обѣймає мѣжъ нимими такій львівскій зѣлѣзничъ въ Галичинѣ: Тшебице-Скавцѣ въ полученю зъ державною зѣлѣзницею Суха-Скавина, Пила-Яворжико, Хабѣвка-Новый Торгъ-Закопане, Борки-Гриمالѣвъ і Коломыя черезъ Городечку до Залѣщикъ. Лінія Хабѣвка-Закопане буде вузкоторова а прочій нормальный. Правительство приймає на себе одну часть акцій тихъ зѣлѣзничъ, а то: при шляху Тшебице-Скавцѣ на 420.000 зр., при шляху Пила-Яворжико на 116.000 зр., Хабѣвка-Закопане 235.000 зр., Борки-Гриمالѣвъ 210.000 зр., Коломыя-Залѣщики 425.000 зр.

— Новый урядъ почтовый. Дирекція почтъ оповѣщує, що зъ днемъ 16 н. ст. цѣдня с. р. урѣдѣ въ житѣ новый урядъ почтовый въ Верхня калукаского повѣта зъ звичайнымъ обсягомъ дѣланя. Окружъ дорученъ уряду почтового въ Верхня будуть становити громады і обшары двѣрскій Станькова въ Верхня, якъ такожъ обшаръ двѣрскій Збора.

— Школа деревенного промыслу въ Коломыи числять 41 учениковъ, въ томъ числѣ 10 токарѣвъ 10 столярѣвъ, 10 рѣзбарѣвъ і 1 госцігантъ столяръ. Богато учениковъ окбачило першу гимназіальну класу, а деякі навѣтъ низшу гимназію. Школа виробляє такожъ мебѣль і деякі навѣтъ домашній знаряды на замовленье. При школѣ есть интернатъ на 11 учениковъ, прочі жъ ученики одержали подмогу, а мѣжъ ними одинъ водъ повѣстового видѣлу въ Снятинѣ 50 зр., а другій водъ повѣстового видѣлу въ Подгайцахъ 20 зр. Міністерство просвѣты призначило на подмогу на бѣжучій роцѣ 200 зр.

— Такожъ адреса. Львівскій краєвий видѣлъ одержавъ сими днями зъ Ліберца въ Чехіи писмо, на котрому була така адреса: Hochwohlgeborene Frau Wydział krajowy Gros-

grundbesitzersgattin, Dublany, Post Lemberg, Galizien.

— Полиційный агентъ Бодень, арештованный за шпіунство, робивъ, якъ видно, добрый интересъ на експозитурѣ въ Майданѣ, коли при арештованю мавъ при собѣ 4000 рублѣвъ. Живъ дуже выгодно і широко, удержувавъ шансонетку і займавъ ся такожъ контрабандою.

— Громада мѣста Черновце рѣшила завести електричне освѣтленье мѣста, та иншій електричній устроєня, загальнымъ коштомъ 300.000 зр. Въ той цѣли мали бути выдані акцій електричныхъ підприємствъ, а громада зобовязала ся на случай, если бы субскрибавало 200.000 зр., приймати зъ своихъ стороны акцій на 100.000 зр. Однакъ субскрипція не водѣвѣла ожданямъ, бо публика субскрибувала лише 91.000 зр. Зъ товъ причини ухвалила рада мѣста минушого тиждня, щобъ президентъ мѣста зацѣпавъ дирекцію галицького банку ипотечного у Львовѣ, чи скоче субскрибувати рѣшту 109.000 зр. Банкъ ипотечный обѣщавъ приймати рѣшту неподписанныхъ акцій і Черновцѣ одержать въ настѣдокъ того електричній урядженя.

— Дирекція почтъ і телеграфѣвъ оповѣщує, що зъ днемъ 10 н. ст. цѣдня с. р. урѣдѣ въ житѣ другій ц. к. почтовый урядъ въ Равѣ руской на зѣлѣзничомъ дворцѣ зъ звичайнымъ обсягомъ дѣланя. Для водѣрзненя водъ иштуковочого тамъ вже почтового уряду буде новый урядъ називати ся „Рава руска дворецъ“. Окружъ дорученъ того уряду обмежує ся лише на зѣлѣзничій дворецъ.

— Нещастна пригода. Gazeta Stanislawowska доносить, що дня 1 н. ст. цѣдня начальнякъ стації зѣлѣзничой въ Бодяровѣ Володѣлазъ Коцовскій, збѣскакуючи въ ночи зъ поезда, до ставъ ся водъ колеса другого поезда, що вже бувъ въ руху. Зомѣлѣлого добуто зъ водъ колѣсъ зъ потороженною ногою. Збъ Станиславова выслано сразу дѣкареку помѣжъ і перевезено везучего до Станиславова, де водтато ему ногу повысѣте колѣна. Недужій має ся заглядно добре.

— Блискавичный поѣзды будуть заведені водъ 1 н. ст. мая мѣжъ Вѣднемъ і Львовомъ. Зѣдатыми поѣздами буде тревати всего 10 годнѣвъ, т. е. поѣздъ буде перебѣгати за годину 85 кілометрѣвъ. (Збъ Львова до Вѣдня есть 756 кілометрѣвъ.) Зъ Вѣдня буде выѣздити поѣздъ о годнѣвъ 8-ій рано і за 6 годнѣвъ т. е. о 2-ій годнѣвъ стане въ Краковѣ а о годнѣвъ 6-ій вечеромъ у Львовѣ. На сю цѣль справлено особу львовокомуту і вагоны, коштомъ поѣвъ мѣліонъ зр. Поѣздъ буде задержувати ся лише на найважнѣйшихъ стаціяхъ.

— Дробній вѣсти. Цѣсаръ постановою зъ дня 27 н. ст. марта затвердивъ выбѣръ о. Льва Шанковского, греко-кат. пароха зъ Дулибъ на

Ч. 2214.

ЕДИКТЪ.

Ц. к. Судъ окружный въ Перемышлѣ въ Галичинѣ вызыває всѣхъ, посѣдаючихъ вѣдомѣсть о Вероніѣ Денисовичѣ, уродженѣй 25 цѣдня 1834 р. въ Крешовичахъ въ повѣтъ лацутѣкомъ въ Галичинѣ, доцѣ гр. кат. священника о. Івана Денисовича і Розалии зъ Крипкевичѣвъ, котра до року 1861 перебувала у о. Юліана Кордашевца, пароха въ Вязовницѣ, а въ 1861 роцѣ мала перенести ся у невѣстній стороны цѣсарства російскаго — чтобы до дня 1-го жовтня 1895, вѣсть ту о тѣй неприступній подали або Судови, або такожъ кураторови, адвокатови Тарнавскому въ Перемышлѣ, тѣмъ болѣше, що по ульмѣ того часу просьба Теодосіи Денисовичъ о признанье Вероніи Денисовичъ за потершу рѣшучо буде залагоджена.

Перемышль, 9 марта 1895.

136 1—1

ЦУКОРНЯ

Чеслава Шнайдеръ

при ул. Баторого ч. 32 у Львовѣ

поручає на великокопий святѣ великій выбѣръ агнѣвъ і нецѣ великокопий; цукровъ десертныхъ, покладѣвъ і кармелітскихъ, такожъ приймає замовленя на торты мажурки, пережиданцѣ, бабы, плянкі зъ сиромъ, мажурки по якъ найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. О скорій замовленя урешає

119 3 3

Зъ поважаньемъ

Чеславъ Шнайдеръ.

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля вѣдѣна у Львовѣ площѣ „пшугульна в. 1 (напротивъ катедрѣ)“

Цѣнахъ иллюстрованій рѣшати предметѣвъ до розпорѣджености

119 3 3

Зъ поважаньемъ

Чеславъ Шнайдеръ.

! На свята при ул. Баторого подѣ ч. 6 !

Головный складъ вудженины

Франца Пхньовского

у Львовѣ

улиця Баторого ч. 6.

Маю честь повѣдомити Ви. Публику, що на наблизяючий ся свята за смотрѣвъ і мой головный складъ вудженины въ пшугульній вырѣбѣ, якъ: знайзъ зъ доброты молодой шинки вуджени і варени, поладивчій вуджени, варени, шчѣній і вѣстѣльскій на сыро, озоры вуджени, вудженины телѣзна вуджени і печени, ковбасы печени, сѣклані і краковскій крайни, знаменита польска ковбаса до варени сѣклані і краян, папѣтѣвъ зъ дичины і иншій, рулада зъ поросати і въ разныхъ родахъ, кашки паштетовъ, салати, салѣтсоны і поросати сыръ та печени

Довѣтъ дѣта зазнававъ мой складъ вудженины особливѣхъ ласкавыхъ заглядѣвъ Ви. Публики, котрымъ і дальше поручаючися. Маю честь писати ся би слугою зъ высокими поважаньемъ

Францъ Пхньовскій.

Замовленя зъ провинціи полагодиую точно і водворотною почтою.

137 2—6

! 9 ч. хѣл олодѣтъ тѣ нѣпъ змѣзъ нѣ !

МУКА

святѣчна угорска, прекрасна, суха, выдатна,

(признана загальною господинами найлѣпшою) Nг. 000 1 кв. 15 кр.

продѣе спеціально лишь торговля

ИВАНЪ БАЧИНСКОГО

Львовѣ, ул. Академична ч. 3.

110 4—0

заступника презеса рады повѣстовоі въ Стрию — Въ Коломыи померъ нотарѣ Ігн. Кравецъ.

Посмертій — — — оповѣстки.

Марія Рихвица, жена урядника асекураціонного товариства „Дѣфетеръ“, упокоила ся сими днями въ 26-мъ роцѣ житя, по довѣшій недужѣ.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 9 цѣдня. Оголошено санкціонованный законъ о кредитѣ 160.000 зр. для потерпѣвшихъ водъ элементарныхъ нещастя. — На зѣлѣдѣ водпоручивчѣвъ товариствъ політехнічныхъ ухвалено резолюцію, чтобы техникамъ бувъ признанный титулъ докторскій.

Будапѣштъ 9 цѣдня. Два 21 цѣдня прибуде нунціѣ папскій Аліарді въ гостию до прамаса угорского Васарио до Остригома. Подорожъ нунціѣ стоить въ звязѣ зъ посланіемъ, яке мають выдати епископы австрійскій і угорскій передъ Зелеными святами.

Петербургъ 9 цѣдня. Російскимъ амбасадоромъ у Вѣдни має стати гр. Каппістѣ.

Римъ 9 цѣдня. Правительство болгарске має зачати кроки для признаня кн. Фердинанда чужосторонними державами.

Надѣслане.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ КОРНИЛО КОШЪ

освѣтъ

139

въ Судовой Вишнѣ.

1—3

Змѣна льокалю.

Найдешовшій складъ товарѣвъ оптичныхъ і механичныхъ

ВЕНЕДИКТА

КОПЕРНИЦКОГО

подѣ „Коперникомъ“

перенесенный до нового льокалю

при пл. Галицкой ч. 1.

По цѣнахъ найдешовшихъ въ

великомъ выборѣ окуляры, цѣ-

керы, лѣнторы, барометры, тер-

мометры. — Направы найскор-

ше і найдешевше. — Устроєня

едектривныхъ двѣжковъ. — За-

мѣвленя зъ провинціи водворотно.

Адреса: Оптика Коперницкій

Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

4185

ВИНА

въ великомъ выборѣ австрійскій і

угорскій почаша водъ 55 кр. за бу-

телку.

ГОРѢВКИ

Розѣлісь въ найлѣпшихъ родахъ

зъ першихъ краєвыхъ фабрикъ.

КОНЯКЪ

правдивый французскій і угорскій

поручає по найдешовшихъ цѣнахъ

Иванъ Бачинскій

торговля корѣнна і деликатесѣвъ

у Львовѣ, ул. Академична ч. 3.

Прому жадати головного цѣ-

ника. 133 1—2

ТОРГОВЛЯ БЛАВНА

Антонъ Шанцера

въ Станиславовѣ

улиця Сабѣжинська ч. 5

поручає

на теперѣшній сезонъ

Матеріи на вечерковій

одяги, полотна, шіртінги,

сухна і всѣ въ обсягъ

мѣстѣ торговлѣ входячій

товары въ наибѣльшѣмъ

выборѣ і по найдешев-

48 тѣхъ цѣнахъ. 26-39

АНТОНЪ ШАНЦЕРЪ.

НОВОУТВОРЕНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

РИТОВНИЧЕ

пріймає всякій работы въ металѣ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ пѣдѣлѣ и рускѣхъ свѣтъ) о 5-й годѣ по полуднѣ. Литературный додатокъ „Вѣстникъ“ и „Литературный додатокъ“ выходятъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на перемену редакціи въ Дѣло.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24. Центральное бюро ogłoszeń ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Любке 9. у Відни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasensteine & Vogler, G. L. Dache & Comp. Вѣ Петербургѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademicheskaya 6.

Перекладъ на Дѣло и на инсераты платитъ у Львовѣ.

Передплату на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ въ Австрію: на цѣлый рікъ . . . 18 гр. на цѣлый рікъ . . . 24 гр. на чверть року . . . 9 гр. на чверть року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на чверть року . . . 1 гр. 50 гр.

у Львовѣ: на цѣлый рікъ . . . 18 гр. на чверть року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 1 гр. 35 гр. Редакція, Администратія и Експедиція по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи инсератовъ слѣдуетъ на посылку востановить. — Експедиція инсератовъ въ Дѣло. — Печенье инсератовъ по 3 гр. в. в. — Оглашение инсератовъ слѣдуетъ по 6 гр. въ одинъ строкъ инсератовъ въ рубрику „Надбавка“ по 20 гр. в. в. — Инсераты платитъ по 19 гр. въ одинъ строкъ.

Просимо нашихъ Впов. Читателѣвъ о водновѣненіи передплати за II. чверть-рѣкъ, та о вырѣшанніи залеглости [котрій выносятся тысячѣ], абы выдѣлѣние могло заспокоити свои обязанности друкѣри и фабрики паперу. Передплату просимо брати въ правдѣмъ значѣніи того слова, а не въ значѣніи „послѣдствіи“, якои въ цѣломъ свѣтъ не знаютъ выдѣлѣніи часописей, навѣтъ такі, що мають публичнѣи чи приватнѣи субвенціи, якихъ наше выдѣлѣніи, на всѣ боки вповѣи независиме, зовсѣмъ не має. Вкѣнци просимо ширити нашу часопись, приєднуючи їй якъ наибѣльше передплатникѣвъ, а все те не лише въ интересѣ самихъ Читателѣвъ, але и въ интересѣ справы руской, отже можемо смѣло водкликати ся до патріотизму и жертволюбности загалу руского!

Пѣдъ теперѣшну пору.

II.

Взагалѣ що-до ухвалы зъ 1890 ого року сконстатувати треба: 1) що починъ зробило правительство, а другая сторона, именно послы Романчукъ и Свѣнскій зазначала выразно, що робить пробу; 2) що при пертрактаціяхъ выспецификованъ и обговоренъ были поодинокіи точки, хѣба що не были списанъ на двѣ руки анъ подписанъ сторонами; 3) что верховодяче стороннѣицѣ польске заангажувало ся въ соймѣ до привильного становища супротивъ умовы бесѣдами д-ра Мадейского и д-ра Билынского; 4) что вже выборы до рады державной не выпали такъ, якъ руска сторона мала право ожидать, водтакъ не видѣло было змѣны системы, на котру владѣно головну вагу, а наконецъ сподѣванъ здобутки або зовсѣмъ не приходили або приходили пѣвно або въ такой формѣ, котра дуже уменьшала ихъ вартѣсть; 5) что зъ той причины не только не приєднали ся для „новой еры“ дальшіи прихильники зъ другихъ партій але знеохотили ся и первѣстѣи прихильники; 6) что недодержанье умовы сконстатоване было загально всѣми Русинами-народовцями въ 1892 р., а именно депутацію до намѣстника, въ котрой бравъ участь и п. Барвѣнскій, и зборами Народной Рады, на котрыхъ особливо выступавъ дуже рѣшучо п. Вахнянинъ; 7) что та депутація и ті зборы не

только сконстатували, что „послы рускѣи мають вже розвязанъ руки“, але збрѣвъ припоручивъ послѣмъ перейти въ оппозицію, сли не наступитъ рѣшуча змѣна въ поступованнѣи правительствѣ; 8) что така змѣна и опѣсля не наступила, и дѣлѣного рускѣи послы были не только у правнѣи але и обовязанъи станути въ оппозицію. Се рѣчи такъ ясны и такъ загально знай, что треба дуже дивувати ся водвазѣ, зъ якою авторъ брошюры „Руска справа“ бере ся бѣлѣти те, что черне.

Брошюра мѣститъ за те острѣи закиды противъ послѣвъ Телишевского, Подлясского а особливо Романчука, а славословитъ послѣвъ Барвѣнського и Вахнянина. Не оденъ фактъ тутъ зновъ подано неправдиво, але мы въ подробности входить не будемо. Скажемо только одно: Пѣсля порозумѣния зъ правительствомъ въ р. 1890 мусѣли рускѣи послы зъ-разу заявити становище прихильно-выжидаче; коли-жъ ихъ управнѣи ожидания не сповнялись, мусѣло те становище змѣнити ся на выжидаче взагалѣ або вѣльной руки, а вкѣнци, коли заводѣвъ бѣвъ очевидный, на становище оппозиціи. Такому поведѣнню закидають зъ одной стороны прихильники „нового курсу“, зъ другой радикалы и „старо-Русины“ неконсеквенцію. Мы не можемо добавити, якъ можна было въ смѣтъ случаю або якъ взагалѣ можна въ такихъ случаяхъ поступати инакше. Двѣ стороны роблятъ межѣ собою умову. Сли одна сторона еи не додержуе, то другая чекае ягѣйше часть, напѣрае, а вкѣнци коли не може дождѣти ся, оголошуе умову за збраву. Такъ се була бы неконсеквенція, коли-бъ она ще и тогда уважала себе за зязвану!

Такъ звава „новая ера“ тревала три рока: водѣ концѣ 1890-ого по концѣ 1893-ого. Брошюра закидуе п. Романчуку, что вѣтъ не вѣтрѣзавъ ще дальше при нѣй. Вже-жъ певне, что для личныхъ интересовъ было бы ему лучше остати ся и дальше въ новой ерѣ: не говорено бы нѣтъ, что вѣтъ генералъ безъ арміи. Та вѣтъ, котрому заразъ пѣсла умовы зъ 1890-ого року закидували низкѣи противники зъ другихъ таборѣвъ жажду авансѣвъ, амбіцію и т. п., выйшовъ чисто и безъ всякихъ корыстей. Що же до интересовъ народныхъ, мы, якъ себѣ рѣчи нѣтъ представляе ся, зробили бы хѣба той замѣтъ, что п. Романчукъ за довогъ вытѣрѣвавъ при новой ерѣ (п. Телишевскій зновъ трохи за скоро выхопивъ ся зъ своєю брошюрою):

треба було вже по двохъ рокахъ рѣшучо збравѣти, тогда ще була наша ситуація середѣ Русинѣвъ, и люде „нового курсу“ ще не мали бы анѣ тон смѣлости анѣ тон силы, чтобы на свою руку вести окрему политику. Та тогда годѣ было всего предвидѣти, а именно то, что середѣ загального недовѣленія межѣ Русинами знайдутъ ся люде вдовѣленъи, котріи дѣлѣного, что имѣ або де-кому добре, — скажутъ народови: чего хочете? чего нарѣкаете? всего складае ся гарно...

По „новой ерѣ“ наступивъ „новый курсъ“. По тѣмъ, якъ показали результаты акціи зъ 1890 ого року, цѣкавымъ мусѣтъ бѣти мотивированье того курсу. Отже брошюра оправдуе его именно въ той способѣ.

Результаты „новой еры“ показали ся добры. „Давная система слабѣла Русинѣвъ видѣи мо уступае“, всѣхъ заточниковъ на Мазурцину, что проявили до того охоту, покликано назавѣдъ на Русѣ, терроризованье устало и т. д. (стр. 47). Що-жъ на те сказати? Се твердеи, бѣючъ правду такъ очевидно въ лицѣ, что не треба и слова тратити на збыванье ихъ. Тай повтаряемо ще разѣ, якъ вже повѣстѣе выказано, что п. Барвѣнскій и Вахнянинъ признавали самѣи, что система не змѣнена и что треба дѣлѣного ажъ депутацію зъ меморіаломъ выслати до короля!

Другій аргументъ брошюры естъ той, что „новая ера“ принесла Русинамъ богато важныхъ здобутковъ, котрыхъ она, вразѣ зъ здобутками „нового курсу“ насчитала 22, коли протавно, при попередной оппозиціи політиці рускѣхъ послѣвъ, Русины дуже мало зыскали. О тѣхъ здобуткахъ поговоримо въ дальшѣи статьѣ.

Третій аргументъ, маючій промовляти за „новымъ курсомъ“, естъ той, что настало новое министерство, котре оголосило лучшу для Русинѣвъ программу, анѣжъ попереднее министерство Тафѣого. Сему аргументовѣ мусѣмо трохи приглянутисѣ.

Авторъ брошюры розписуе ся широко о подѣвахъ въ вѣдѣнскѣмъ парламентѣ, о бесѣдахъ рускѣхъ послѣвъ и о акціи позапарламентарной, на котру кладе головну вагу. Порѣвнуючи программу г-ра Тафѣого зъ програмою г-на Виндштреца, каже, что „г-р. Тафѣе всѣ національнѣи пытанья въ Долгѣицѣи велѣвъ водложити безусловно на будущее, а палатѣ польской казавъ заняти ся лишь справѣи ре-

альными, противно-жъ новое правительство велѣло бѣльшѣи пытанья (не національнѣи) водложити лишь хѣлѣво, именно до часу полагоды реформы выборов“. Дальше хвалитъ брошюра кабинетъ г-на Виндштреца, что вѣтъ „въ програму свою вложивъ дѣбанье о такѣи важнѣи для руского сѣлянства та маломѣщанства справѣ, якъ: реформа непосредныхъ податковъ, реформа процедуры цивильной та движенья госнодарскихъ интересовъ посредствомъ сѣлѣныхъ сѣлянскихъ та рентовыхъ дробныхъ госнодарств“. Отже что-до тѣхъ послѣднихъ реформъ, то зѣвѣсто, что они были подѣнѣи власне министерствомъ Тафѣого, а нѣтъшнѣи кабинетъ хѣба водзначаетъ ся тѣмъ, что справу сѣлѣныхъ сѣлянскихъ та рентовыхъ госнодарствъ зовсѣмъ лишѣвъ на боцѣ. Що же до полагоды справъ национальнѣихъ, то г-р. Тафѣе казавъ выразно въ комисіи адресовѣи на промову п. Романчука, что рѣшѣние реальныхъ справъ зовсѣмъ не стоить на завадѣи мѣрамъ не только административнымъ але навѣтъ легислятивнымъ за-для заспокоеня потребъ национальнѣихъ взагалѣ а спеціально потребъ Русинѣвъ. Проте дѣйствѣи рѣзницѣ межѣ обома министерствами въ тѣмъ згладѣ нема. Се показали и дальшіи факты. Чи за близкѣи пѣнтора року министерства Виндштреца Русины (або котрій иншѣи народѣ покрывденъи) зыскали что бѣльше, якъ передѣ тѣмъ за остатныхъ пѣнтрѣти роковъ Тафѣого? Вага не лежить и въ самѣихъ министерствѣхъ, але также въ правительствѣхъ вѣсѣицѣи, водѣ котрого головно зѣвѣиетъ система управы въ якомѣи краю. Чи-жъ можна было хотѣ хѣлѣву приуспѣкати, что намѣстники Галичины або Чехѣ будутъ инакше поступати за Виндштреца якъ за Тафѣого? Вирѣшѣи, что п. Романчукъ и Телишевскій станули въ оппозицію якъ разѣ за нового министерства, се только случайность. Для Русинѣвъ пришла крайна пора, по даремнѣи выжиданью змѣны системы, станути взагалѣ въ оппозицію, что п. Романчукъ зачавъ вже за Тафѣого, и якъ бы бѣвъ лишѣвъ ся дальше г-р. Тафѣе, сеи оппозиція была бы звернена противъ него. Змѣна министерства въ смѣтъ случаю зовсѣмъ не оправдувала змѣнѣи становище Русинѣвъ, якъ певне и п. Вахнянинъ не бѣвъ бы меньше прихильнымъ для г-ра Тафѣого, анѣжъ естъ для г-на Виндштреца.

Політика „нового курсу“ дуже замѣтно водрѣзняе ся водѣ политики „новой еры“, и

3)

Процѣсъ Иисуса Христа.

Юридична великопѣстна розвѣдка

д-ра Андрия Чайковского.

(Дальше.)

Зайшла однакъ така подѣла, котра вѣлинула на змѣну первѣстѣи плану. Юда Искариотъ предложивъ архіерѣви и великой радѣ за грошъ выдати Иисуса Христа. Жиды правѣи Юду дуже радо, якъ приймае ся каждого зрадника передѣ зрадою; заплатили, что хотѣтъ, безъ торгу. Они знали, что Юда Искариотъ яко апостолъ Иисуса Христа мѣе право въ Намѣ завѣдѣи пробовать, знае его добре и вѣаже имѣ хѣлило, коли можна Христа безъ шуму и опорѣ та можливыхъ розрухѣвъ поймати, а тѣмъ самымъ зробить имѣ не абы яку прислугу. Тожъ, коли Юда обѣщавъ выдати Иисуса Христа еще въ четвѣрѣи вѣчѣрѣ, старшина жидѣвска змѣнила планъ: не водѣладаючи на посвѣта, убити Иисуса Христа еще передѣ свѣтѣи. Архіерѣи пославъ своихъ поснѣиакъ зъ Юдою за Иисусомъ, и они зловѣи его въ огорѣдѣ, де моливъ ся въ ночи, коли при Намѣ не было нѣкого кромѣ троихъ апостолѣвъ. Уложѣи Юдою планъ удѣи ся знаменито.

Тон самѣи ночи зъ четвѣрѣи на пятницу почавъ ся судѣ. Жиды тому такъ спѣшили ся, бо пѣсля статуту цѣсаря Августа не вѣльно было водбавѣи судѣвъ анѣ въ субботу анѣ въ навѣчѣрѣи субботы почавши водѣ 9-той години. Иисуса Христа вѣли зязваного до архіерѣи Каяфы, де збѣрѣли ся священники, книжники и фарисѣи на судѣ, а по дѣрѣвъ вступили до Анны, что сего року не бѣвъ архіерѣемъ и не мѣавъ нѣякой власти. Анна мабутъ постаравъ ся заадагѣи о те, щобъ Иисуса Христа до него привѣли, чтобы мѣгъ насытити свою злобу водѣи зненавѣденного чѣловѣка, котрый не будѣ въ силѣ ставити ему якого небудѣ опорѣ. Иисусъ Христосъ не водѣвѣдавъ на нѣяке пытанье Анны, и тѣмъ давъ ему пѣзнати, что Анна не мѣе нѣякой компетенціи. Тѣмъчасомъ у Каяфы збѣравъ ся трибуналъ судовый — си-

недрѣи. Чи было достаточное чѣсло закономъ приписане, сего не знати. Нема и о тѣмъ вѣикого слѣду, чи Иисусъ Христосъ мѣавъ якѣи удѣлъ въ выборѣи суду. Мѣжъ судьями не было вѣкого зъ прихильниковъ Иисуса Христа, хто бы забравъ голосъ за намѣ. Вкѣнци треба подѣнѣи, что Иисусѣи не додали правого защѣтника, котрый бы его боронивъ.

Розправа почаласѣ переслухѣннѣи Иисуса Христа. Архіерѣи числявъ на то, что Иисусъ Христосъ не выѣре ся своихъ попереднихъ наукъ, та что и теперь говорити будѣ якъ перше, а тѣмъ раздражити на себе судѣи. Христосъ не водѣвѣвъ прямо на пытанье архіерѣи та лише покликѣвъ ся на те, что говорилъ давѣише „Я-жъ только развѣвъ говоривъ публично, Мене всѣ чули, и знаютъ, что Я говорѣвъ, по що-жъ Мене теперь пытаете?“

На такую водѣвѣдѣи одѣвъ зъ посѣпѣи архіерѣйскихъ ударѣвъ Иисусъ въ лицѣ, уважая еи за обиду архіерѣи. Була се болѣица противозаконнѣи, бо пѣсля права обжалованью вѣльно было водѣвѣдати на судѣ якъ хочѣ, або зовсѣмъ не водѣвѣдати. Сю аенау одобрили всѣ судѣи мѣчѣи, бо нѣхто не скѣрѣтавъ за се зухвалого слугѣи, що не мѣавъ нѣякого права мѣшати ся до разпрѣи.

Наступило теперь переслухѣние свѣдѣвъ. Та хочъ правдивыхъ свѣдѣвъ не было, то жѣи дѣи постарѣи ся о свѣдѣвъ ложныхъ, о котрыхъ мѣжъ свѣдѣицѣи ерусалимского не трудъно было найти. Тѣхъ свѣдѣвъ нѣхто не за-присягѣвъ пѣсля строгѣи формы мойсѣевого права. Але жидѣи розходѣлось лишь о те, чтобы засудѣи смерть, котрый они давно порѣшѣли, прибравъ яку бодай позѣрну легальности. Свѣдѣи не годѣлись въ своихъ зѣнаньяхъ, а факты, про котры они свѣдѣчили, были перекрученъи. Свѣдѣвъ нѣхто не конферѣиувавъ зъ собою, не пыталъ, чи они знаютъ се, что говорятъ, зъ власного спѣстерѣеня, чи лише чули водѣи другихъ. Водтакъ выступили два свѣдѣи, котры казали, что будѣиъ то Иисусъ Христосъ говоритъ зъ погордою о церкви ерусалимской, что вѣтъ еи зруйнуе а за три дѣи поставитъ и то не людскими руками. Фактъ сей бѣвъ перекрученъи, бо Иисусъ не казавъ „Я зруйнуе“, лише „зруйнуе ся церква, а Я

еи поставлю за три дѣи“. На тѣи свѣдѣицѣи не водѣвѣвъ Иисусъ Христосъ нѣчого, навѣтъ якъ его архіерѣи пытавъ ся, что мѣе на то сказати. Та-жъ се все было очевидна комедія, се была розправа по вырѣку, котрый давно бѣвъ выданъи.

На подѣставѣи такихъ зѣнанъ годѣ было что порѣшѣи и треба было приступити еще до одной средѣи доказового до прѣсѣи. Архіерѣи сѣиывѣи Иисуса Христа торжѣеиственно: „Заклинаю Тебе Богомъ живѣиымъ, чи Ты Христосъ сынъ Божій?“ „Такъ, якъ ты сказавъ — водѣвѣдавъ Иисусъ Христосъ — и водѣи теперь побачѣи те сына чѣловѣчѣи на правниці Божій сѣиичѣи, и сходячѣи зъ небѣсъ.“

Такого признанья было судовѣи досѣи, а архіерѣи, чтобы замѣнифестувати свое обурѣние розвѣдѣи на собѣи одѣжу. „На что намъ какѣи свѣдѣицѣи? вы чули — каже до судѣи — хулу, но и я чуѣи?“ — „Повиненъ умерѣи!“ — закликали судѣи гуртомъ. Такимъ способомъ бѣвъ злочинъ доказанъи и треба было выдати формальнѣи вырѣкъ. Прѣчу часть ночи оставѣи Иисусъ Христосъ въ домѣ Каяфы.

Другѣи дѣиамъ скоро дѣи збѣрѣла ся опять высѣи рада у Каяфы и розпочаласѣ розправа на ново. Теперь вже теза обжалованья была у жидѣвъ готова: „Иисусъ хулитъ Бога, называючи себе сыномъ Божиимъ. Вѣтъ естъ ложнымъ пророкомъ, бо каже, что сѣдѣи-ме по правниці Божій и знеиходѣи по облакахъ.“ На подѣставѣи такого тенору обжалованья посѣпѣиывѣи архіерѣи Иисуса: „Чи Ты Христосъ, сынъ Божій?“ „По что се говорити, коли менѣ не повѣрѣи?“ Запавъ вырѣкъ смерти и треба было дѣстѣи водѣи Понтифѣиского Пилата подтверждеиье того вырѣку та передѣи ему Иисуса Христа въ цѣли выконанья вырѣку смерти. Спасѣителя вѣли зязваного черѣзъ цѣле мѣсто ажъ до палаты цѣсарского намѣстника, что зваласѣ преторіумъ. Пилатъ не хотѣвъ бѣти лишь орудіемъ выконанья жидѣвскихъ судѣвъ, бо коли мѣавъ власть вырѣкъ подтвердити або водѣвѣнѣи, то мѣавъ также власть оправдати его стѣиѣи. Жиды не хотѣли себе осквернѣи передѣ пасхою, дѣлѣного не войшли до поганьской палаты Пилатовѣи, лише

остали на подѣиорѣи, де стояла прибоица сторожа римска.

Пилатъ выйшовъ противъ жидѣвъ и спѣиывѣи, якѣи злочинъ закидають Иисусѣи. Жиды были тѣмъ очевидно розгнѣи. Имѣ было дуже больно убити Иисуса Христа еще передѣ пасхою, а тутъ заносило ся на то, что поганѣи Пилатъ ехѣи инакоу розпрѣиу переиодѣи, коли тутъ розходѣио ся лишь о подтверждеиье засудѣи и о выконанье вырѣку смерти. Жиды водѣвѣи на такѣи есенциальнѣи пытанье Пилата згорѣи: „Якъ бы се не бѣвъ злочинѣи, не были бы мы его сюды правѣи!“ Не была се водѣвѣдѣи прѣи на пытанье, якѣи злочинъ Иисусъ Христосъ поповнѣвъ, лише, что Иисусъ естъ злочинѣи.

Пилатъ зѣикувавъ заразѣи, что се якась справа религиѣи, до котрой пѣсля указѣи императора не мѣавъ мѣшати ся. „Возьмѣи и засудѣи его пѣсля вѣиныхъ законѣвъ“ — казавъ.

Що было робити? Жиды знали, что засудѣи Иисуса за хулу противъ Бога и за лежѣи-прѣрѣцѣи, та знали, что за такѣи злочинъ Пилатъ не ехѣи выконати вырѣку смерти. Въ одѣи хѣли прѣиорѣи жиды зѣиѣи цѣле обжалованье на политѣи. „Вѣтъ — кажутъ — головию себе жидѣвскимъ корѣи, и не казавъ платѣи подѣиѣи цѣсарѣи, а мы не мѣаемо права карати смертію, хотѣи за тѣи злочинъ угрожена кара смерти.“

Певно, что тѣи закиды становѣи суть дѣла головной зрады, за котру Римляне карали смертію, але треба было тои все Иисусѣи Христѣи ажъ доказати и перевѣии цѣлу розпрѣиу, бо въ дѣиѣишнѣихъ розпрѣивахъ не было о тѣмъ найменшѣи зѣиѣи. Жиды вѣиѣи на такѣи злочинъ не были бы навѣтъ уважи зверѣи, бо коли бы шло о голову зраду противъ Римлянъ, то можна было ихъ всѣхъ за рядѣи повѣшати. Але тутъ розходѣио ся о загладу зненавѣденного чѣловѣка, котрый имѣи цѣувавъ всѣи планы политѣи, отже треба было зъ дѣиѣиской прѣиорѣи хѣпати ся всего, что лише вело до цѣли. Пилатъ прикѣиывѣи Христа до себе до палаты и сѣиывѣи за чѣири очѣи: „Чи Ты корѣи жидѣвскій?“ „Я корѣи, але моя корѣиство не того свѣи.“

длительного зовсім хибній суть твердження, що она єсть тільки консеквентним продовженням еп. Пп. Телішевської, Романчук і Свічанської не розпочали примирителювати політики супротив правительств, але тільки повиягнени до них рука ршались зближити ся і зробити пробу. Пп. Вахнянин і Барвінський не тільки не залишилися при правительстві, помімо ршшеня всего загалу Русинів і их самих, що проба не удала ся і що треба становити зміняти, але — зробили ще другий крок: они, і то з власної ініціативи, не взывавши ніким, зближались до верховодячого сторонництва польского. Жаль мусити збирати кожного народовця, вярного традиційні народовців. Перше закидано, і то справедливо, політикам староруським, що они занадто вислугували ся правительству, — але они се робили бодей за-для позыкання правительства против верховодачою, Русинами неприхильною партію польскою, против котрої она боронили свій народ; тепер послы народовців тримають не тільки з правительством але і з тою-же партією польскою. Чи може бути вже більша податливості? І як она шкодливо, пригноблюючи і деморалізуючи мусити впливати на народ! На щастє, се не партія робить, але одиниць, а загал народовців держить, як державу, незалежно і гордо хоругву народу.

Въ справѣ еміграції

нашихъ селянъ до Бразиліи.

Писме Любомира Гнатювич.

II.

Де що про Бразилію.

(Дальше.)

Минувши зворъ, дорога підносить ся выше (до 1240 м. н. пов. моря). Вазъздамо въ регионъ кампу, степу бразилійского, котрого грунтъ яловий надає ся лише до годівля худоби (абже продукув ся тутъ лише на власній потреби), але і то не дуже много бачимо. Культура въ полудневої Бразиліи дуже низько стоить: на степахъ уганяють майже дикі табуну коней і мулівъ та стада худоби; ролництвомъ трудяться ся лише нечисленні колоністи европейскі; Бразилійці, въ котрыхъ жилахъ немало индійской крові, за лѣтній до тяжкой праці хлѣборобскої. Той низькій станъ культуры въ сѣхъ майже не залюдненыхъ краяхъ не єсть однакъ для нашого хлопа і безъ про: — вінъ тутъ єсть все такъ чинивкомъ цивілізаційнимъ, выше культурно стоячимъ бодѣ Бразилійцівъ-сабос-бвѣ, управляючи рблю по своему на урожайній землі лѣсной (розумѣє ся, коли вже перебуває тяжкій початки корчунку) і продає свои плоды за високу цѣну (тому, що тамъ нечисленні колоніи мало продукують абже), вели осѣвъ близько артерій комунікаційной.

Трава на степѣ вѣдѣ сонця жовкне, тожъ пастиръ-сабосъ запалюють пожовклий степъ, щоби водтѣкъ, по першій дощі, мати свѣжій

зеленій трави. Де-не-де видѣють на кампѣ темній точки, — се гаѣ соснові въ балкахъ (степовыхъ долинахъ). Вѣдѣ ч.су до часу минаємо самотну ченд-у на нагірнѣ степѣ. На годинѣ стрѣчаємо караванъ конныхъ мулівъ і брики фрахтові въ 8—12 коней запряжені, наладовані herba mate. З-рѣдка мене насѣ з-пѣдѣ лоба поглядаючи побѣ-дакій сабосъ, бразилійскій скватеръ на добрімъ мулѣ або коні зъ арканомъ коло сѣдла, богато сѣбломъ украшеного, і босими ногами въ сѣбловыхъ стременихъ. Помімо такого вигляду вѣишого, величезныхъ ножѣвъ і пистолѣвъ за поясомъ, тѣ «сабосы» взагалѣ люди лагідні і вѣчливі; майже оденъ лише кардинальній блудъ: мепобориму водразу до всякого праці побѣчы налогу до гри і пѣти мате. Люди тѣ на сапрѣ ще у себе, але въ лѣснѣмъ регионѣ, що граничить зъ колоніями ролничими, привнесений сабосъ уступати Европѣйцѣмъ; на колоніяхъ нимъ за тѣсно: меншою посѣлості, якъ колька миль квадратныхъ не розумѣють, а ролництво єсть для нихъ чимъсь зовсімъ непонятнымъ. Чистыхъ табѣвъ европейскыхъ мало мѣжъ ними; сѣуть они переважно змѣшані зъ Индіанами і Мурианами. Выпасаютъ на степахъ больше якъ побѣ-дакій табуну коней, мулівъ і стада худоби рогатой та овець. Плекають трохи бѣвъ і безрого. Не коло кожного нужденно хаты сабос-а на степѣ можна бачити куснячокъ поля засаженного буйною кукурудзою і деревами мандіоки [котрої корѣнь высушеный на сонці і розтертый на жорнахъ дає поживну мукѣ (фаринію)]. Головною поживною сабос-а мясо і молоко. Навѣтъ нечисленні на степахъ колоністи европейскі займають ся переважно годівлею худоби і садѣвництвомъ (вино, помаранчѣ, мѣдалы і т. д.); абже і ярину продукують лише для власныхъ потребъ. Деякі осадники провадять такожъ пчѣльництво; сѣуть тутъ краєвъ і европейскі пчолы.

Почуємо въ порядній коршмі якогось Нѣмця російского, окруженій спорымъ таємъ зъ алыгарронѣвъ, араваркѣвъ і папоротей-деревъ. Дальше на захѣдѣ дорога зникає ся чимъ разъ больше; що разъ частѣйше переѣздаємо черезъ лѣсомъ араваркѣвъ — знаєтъ, що зближає ся конецъ степу і небавомъ вѣдѣмо въ безмежній лѣснѣмъ регионѣ зъ урожайною тегг-ою гох-ою. Минувши валь камѣнный стаємо на полудне въ гостиницѣ Италіянцѣ, що на лѣхѣмъ степѣ за 5 лѣтъ розвѣвъ малый садѣвъ зъ спорыми деревами помаранчевыми. Италіянцѣ каже, що зъ колькохъ деревецъ помаранчевыхъ збѣрає рѣчно около 2000 помаранчѣвъ. Пѣдѣ вечѣръ стаємо въ мѣстечку Palmeiras (500 мешканцѣвъ), за котрымъ вже недалеко зачинає ся лѣснѣмъ регионъ И-гуассу, въ котромъ розвѣла ся мазурскій і рускій колоністи. Въ мѣстечку снуютъ ся вже нашѣ сукманы — се осадники зъ сусѣднихъ колоній приходять «до мѣста» за дѣлами. Въ мѣстѣ самѣмъ є лише Бразилійцѣ, мурины, мулаты і трошки Нѣмцѣвъ тай Италіянцѣ лѣкарѣ і заразомъ шефъ колоній въ окрузѣ Пальмеры.

На краю лѣса, о мялю вѣдѣ мѣстечка,

видѣе першій домикъ деревляный зъ терницъ і середѣ пару морѣвъ грунту очещеного і вкратого зеленою рувью сходячого жита. Въ городцѣ росте капуста, фасоль, горохъ. При домѣ колька деревецъ оочевыхъ свѣжо засаженныхъ. Властитель осадѣ — мазуръ зъ За-крочана — а тутъ вѣдѣ колькохъ мѣсяцѣвъ; зъ нимъ разомъ працюють дѣтѣ мазурскі. Бѣдѣмо дальше, зустрічаючи громади емігрантѣвъ працюющихъ при дорогахъ. За ¼ милѣ лѣсъ вѣчати ся і ще вѣдемо трохи степомъ. Переѣздаємо осадѣ Нѣмцѣвъ зъ надѣ Водги, котрѣ прийшли зъ урожайныхъ надволевскихъ степѣвъ і уникючи тяжкого корчунку лѣсовъ, осѣли на яловѣмъ степѣ, котрый вѣхъ надѣвъ завѣвъ. Останні нѣмцѣвъ колоністѣвъ жияють зъ фѣрманка, управляючи абже лише для домовыхъ потребъ. Италіянцѣ і Иснанцѣвъ такожъ не дуже водѣвѣдѣй до корчунку лѣсовъ; лише мазуръ на пытанье, чи ему праця при корчунку не выдає ся тяжкою, каже: «а де-жъ бы ся лѣпшу землю якъ не на зрубѣ найшло!» — і по мовольныхъ трудахъ добуває собѣ урожайну землю пралѣбѣвъ.

На краю степу находить ся италійскія колоніи соціалістична S.ta Cecilia. Однакъ єе основатель, знанній свѣдѣльскій соціалістъ Rossi, не лише забувъ мабуть на науковій соціалізмъ Маркса і Енгельса, вертаючи до утопійного соціалізму Моруса, Фурієра, Оуєна, але такожъ выбравъ нещасливо самр, де земля зовсімъ не така урожайна якъ на зрубѣ. Колонія тай управляє головою вино і садѣвництво.

Переѣхавши ще куснякъ дороги, бѣємо вже въ безмежній регионѣ лѣснѣмъ, надѣ рѣкою Игуассу. На краю пралѣсъ зустрічаємо першихъ намѣхъ колоністѣвъ зъ колоніи св. Варвары, помѣщеныхъ въ тимчасовыхъ шалакахъ зъ бамбуку і лѣста пальмового, заки урядъ посля прѣнѣу выбудує имъ домикъ зъ терницъ. Небавомъ входимо въ гущавины, котрыхъ ще передѣ пару мѣсяцѣвъ нога людская не дѣкнула ся, а котрѣ тепѣрѣ вицѣтъ «фѣиса» [коса просто стояча до вытѣнанія бамбуковъ і лѣствъ] і сокара мазурского і руского хлопа. Пралѣсъ америкавскій переѣмає своєю таємничістю а заразомъ зачудовує величезнымъ богатствомъ диконъ природы. Тысячѣ лѣствъ повязавшихъ разомъ посѣлѣтали і найменшій деревця і столѣтнихъ великанѣвъ: араваркѣвъ, амбуѣвъ, пальмы, канелѣ (циамоновій дерева) і т. д. Помѣжъ деревами непроходимій гущавинѣ бамбуковъ і вышнихъ корчѣвъ. Вѣсопне ся въ гору до сонця. Новѣй дерева растутъ на трупахъ поваленыхъ вѣдѣ старости великанѣвъ, що лежать въ обѣймахъ лѣствъ. Борба ожатѣє въ цѣлѣмъ розгонѣ. Середѣ тыхъ пралѣсовъ чути водѣгомѣвъ сокарѣ, дымлять ся свѣжо выпаленій зрубѣ, видѣють що колька кровѣвъ домикъ зъ дощѣвъ. На недавно вырубленыхъ мазольно (дуже мазольно!) куснякахъ рѣдѣ посередѣ величезныхъ пѣтѣвъ звугленыхъ зеленѣхъ молоде жито і бульба; де-не-де видно городцѣ зъ яраню, а помѣншій середѣ зрубѣ бѣдѣ деревця herba mate выгладяють якъ садѣвъ. Грувѣтъ з-пѣдѣ лѣса урожайный, но зрошений сильно потомъ осадника, заки той єго выкорчѣуєвъ.

Колонія св. Варвары числять около 150 родинъ мазурскихъ, 40 италіянскихъ, 6 испанскихъ і кольканацѣвъ родинъ рускихъ з-пѣдѣ Золочѣна зъ Навівайкомъ. Єсть тутъ такожъ трохи емігрантѣвъ зъ Холмицѣвъ (Пѣдлѣся) і мабуть зъ Бѣловъ Русѣ. Инвентарѣ жывого на тѣхъ свѣждѣ колоніи ше (въ 1892 р.) нѣхѣто не має, вынаши хѣба трохи дробу, берогѣ, а дѣхѣ, що привѣзъ зъ собою трохи гроша, має і корову дѣвну — впрѣчѣмъ і не дѣвница, на мѣсцѣ сѣа колонія бѣвъ ще передѣ семи мѣсяцами водѣвѣный пралѣсъ.

(Дальше буде.)

Дописи „Дѣла“

Зъ Борщѣва.

[Вечерокъ въ честь Т. Шевченка.]

Дня 25 марта с. р. водѣуєвъ ся въ Борщѣвъ вокально-декламаторскій вечерокъ въ память 34-тыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка, заходѣмъ товариства читальнѣ „Просвѣты“ въ Борщѣвъ при спѣвѣ хору зъ Скалы. Бѣесть Кобзаря на подѣвѣшеню бѣвъ гарно убранній вынами зъ барвѣнку і обставленній ваонами. Подѣвѣшеню, зладѣне на ладѣ сценѣ, до котрой ужито приборѣвъ тутѣшного товариства любительнѣвъ штука драматичной, було украшене килимами і мужицкими веретамѣ тай вѣйками сосновыми. По обѣхъ сторонахъ бюсту Кобзаря были установлені два образы, одинъ представляючи Кобзаря въ домовнѣ, а другій єго могила. Образы сѣ зладѣвъ академикъ п. Б. Ленскій і она полишилась вже яко окраса въ хатѣ товариства читальнѣ на памятку. Вечерокъ водѣуєвъ ся въ сали борщѣвской школы народнои за дозволѣмъ допытныхъ органѣвъ. Окрасою салѣ заняли ся самѣ членѣ читальнѣ, переважно мѣщанѣ зъ

своими дѣтьми, котрѣ пильно трудили ся плетѣнемъ вѣйкавъ больше якъ тыждѣнь напередѣ.

Такъ прикрашена сала заповнилась о годинѣ 8-ой вечеромъ по-надѣ берега, бо члѣнѣ участниковъ выносило звыжъ 400 людей. Вечерокъ бѣвъ данній за иніціативою і майже выключно силами селянъ і мѣщанъ. Признати выключно силами селянъ і мѣщанъ. Признати треба, що зъ мѣсцевыхъ Поляковъ нѣхѣто не выслугувѣвъ ся. Усѣ Русины згѣдно зъ цѣлого повѣта, прибувши зъ селѣнами і мѣщанами, обходили се наше свято народне памята больше признаня, якъ се для великого гѣніа пристало.

Вступне слово выголосивъ селянинъ Грицько Бойчукъ зъ Пустого Івана зъ памяти зъ водѣвѣдѣмою вервою і рухами вповни удачно. Вѣдѣчѣтъ, повный гадѣвъ новыхъ, водѣчѣтавъ Иванъ Крочакъ, членъ читальнѣ, мѣщанинъ борщѣвскій, зъ цѣлою повагою. Слѣдували пробоуціи зъ спѣву і декламаций на перемѣну. Зъ женщѣнъ декламувала п-ѣ Ш. въ строю народнѣмъ, зъ повнымъ зрозумѣнемъ поезію Франка: „Баба Матриха“. Маленька дѣвчинка сѣльска Настя Бандурка зъ Пѣляпча коло Мѣльнянѣвъ вѣдала добре: „Обѣмѣте-жѣ братѣ мои“; се 13 лѣтѣе дѣвчатко выкликало своимъ выстуномъ дуже мѣде вражѣнѣе. Зъ мужчѣнъ: господарѣ зъ Горошѣвы Ів. Городскій водѣклямувавъ зъ повнымъ знаньемъ і вервою поему „Козакъ Байда“; господарѣ зъ Пустого Івана Прокѣпъ Бойчукъ водѣдавъ знаменито декламацию „Въ своей хатѣ своя правда“; Осипъ Шарковскій зъ Борщѣва выголосивъ зъ зрозумѣнемъ стихи „Моя любовь“, а мѣщанинъ борщѣвскій Свиданскій декламувавъ зъ силою і водѣвѣдѣмъ рухами „А що то за плачъ такий?“. Закѣнченемъ декламаций була поезія „Каменарѣ“, вѣдѣдана п. Б. Ленскимъ, котрый не щадѣвъ нѣ кошту нѣ труда, щоби въ слотѣ зѣ Львова прибути до Борщѣва для звеличеня вечерѣ мѣщанско-селянско. Декламаторѣ въ гарнѣмъ козацѣмъ строю выголосивъ сѣю трудну поезію надѣ сподѣванье гарно, а на домаганье публики додавъ ще поему „Кавказъ“, котра вытала ще краше.

Декламация были перерваны въ спѣвахъ, котрѣ славно выконавъ зѣвѣстный зъ нашихъ околицѣхъ хоръ зѣ Скалы пѣдѣ управѣю тамошного пароха о. Ал. Левичѣго. Сѣй хоръ єсть мѣшанній і числѣтъ 40 особѣвъ, мѣщанѣ і мѣщанѣвъ. Кромѣ о. Ал. Левичѣго взяли участь въ томъ хорѣ: о. Авт. Левичѣй зъ Бурдаковѣ і славный солистъ п. Модѣстъ Левичѣй. Треба було чути, якъ сѣй хоръ звучѣнѣмъ і добрыми голосами водѣдававъ пѣсѣнѣ: Цѣтѣ веснянѣ, Хѣто за нами, Ой не гараздѣ, По морю, Закувала та сѣва зозуля і Завѣщає. Особливо три послѣдній пѣсѣнѣ выкликали бурю оплескѣвъ, такъ що хоръ мусѣвъ або надпрограмово водѣспѣвати новѣ куснѣ або тѣ самѣ повторѣти. Такъ само выпала послѣдѣна точка програмы „Имны славянскі“, а коли пришло до нашего имну народного „Щѣ не умерла Украина“, всѣ публика стоячи прѣлу-чала ся до спѣву і еще имѣтъ повторѣла. Велика слава для цѣлого хору і єго Вѣч. дарѣнѣта, а такими мѣщанами якъ скальскій можемо смѣло гордиться ся.

Въ части музикальнѣй гри на фортепѣнѣй подѣняли ся Вп. панѣ і панѣна Глѣбовицѣй зѣ Цагаѣвъ. Помімо студѣна і лихѣа дороги прибули сѣ панѣ, щоби селянамъ і мѣщанамъ водѣдати свои услуги і помощи имъ въ продукцияхъ. По при акомпаниѣментѣ водѣграда панѣна Глѣбовицѣа увертуру зѣ „Рѣдѣянонъ ночи“, а на неумовляющій оплески додаѣла ще „Соломѣйникъ“, зѣбранній зѣ усѣхъ народу.

По части офіціалнѣй вечера наступило угощенье спѣвакѣвъ зѣ стороны борщѣвскихъ мѣщанъ. До стола засѣло звыжъ 80 людей і при звукахъ спѣву забавѣ вѣла ся до пѣзѣнонѣи. Вечерокъ выликавъ взагалѣ дуже добре вражѣнѣе, а і дохѣдѣ зъ вечера мусѣвъ принѣсти на добродѣйный цѣли значѣйшѣу кѣшту. Здало бы ся, щоби наша глуха Борщѣва частѣйше давала того рода вечерѣи зъ закрѣскою мѣщанско-селянскою, а показало бы ся, що нашѣ сѣляне вже не такі, якъ колись были.

Гѣстѣ.

Вѣдозва.

До дорогихъ Земляковъ!

Христѣосъ Воскресе!

Витаємо Васѣ шѣрѣ, любѣі, дорогѣі Земляки сѣми словами, котрыми цѣлый мѣръ рускій въ день Воскрѣсенія Господа витѣта ся буде. Слова то радости і веселія, слова, що вѣстѣтъ намъ воскресѣніє зъ мертвыхъ до жѣтѣі! Воскресеа земля, воскресѣтъ рѣстѣны, жывѣтѣны вылазѣтъ зъ своихъ норѣ і прямуѣтъ до сонця, освѣчуѣющего і огрѣвуѣющего; — тожъ і нашѣ душѣ і сѣрѣца прѣуть ся счастливѣі і веселѣі тою радостію душевною до сонця Правды, до Законодѣателя любѣан, що каже намъ обѣтѣти другѣ друга — і найбѣдѣйшого брата, що учѣтъ насѣ любить і ворогѣвъ нашихъ.

Пилатъ вышповѣ до товѣны і сказавъ, що не находѣтъ нѣякомъ выны въ тѣхъ чѣловѣкѣхъ. Але жѣнды пѣшли тепѣрѣ дальше въ своихъ доносахъ: „Якъ не находѣшь выны?! тажѣ Бѣвъ бунтує народѣ вѣдѣ Галилѣѣй почѣаши.“ Пѣшла Таѣпта, обѣжѣловѣла жѣнды Исуса Христа єще о чарѣдѣвѣтѣ, що пѣшла припѣсѣвъ цѣсарѣ Таѣбѣра було строго заборѣненѣе. (Апѣл. II. 32.) Тѣмъ спѣсѣомъ хотѣли она звернути увагу Пилѣта на тоѣ, що Галилѣйцѣвъ, найоскорѣбѣи до бунтѣвъ народѣвъ, пѣйдѣтъ за нами кого небуѣтъ, і длѣтого Исусѣ Христѣосъ прѣдѣставляє ся чѣловѣкомъ дуже безѣпечнымъ.

Якъ Пилѣтъ ночувѣ, що Исусѣ Галилѣйчѣкъ, нагадавъ собѣ заразъ тамошного намѣстѣника Ирода, зѣ котрымъ ненавидѣлясь. Тепѣрѣ задумѣвъ Пилѣтъ зѣробѣти Иродѣмъ имѣтъ вѣчливѣости і обѣлати Исуса до него яко до намѣстѣника компѣтентного, абы тѣмъ спѣсѣомъ показѣти ему свое уважанье. Тѣмъ спѣсѣомъ хотѣвъ Пилѣтъ позбути ся немѣлои справѣ, бо вѣнѣ пѣзнавъ заразѣ, що тутъ гравъ головну рѣлю зѣлобѣ старшѣны жѣдѣвскѣи, котрой ненавидѣвъ і погорѣжѣвъ нею. При тѣмъ і жѣнка Пилѣта напѣрала на него, щоби Исусѣи Христѣи не робѣвъ крѣвды, бо єе чѣловѣкъ правѣднѣй. Не тажѣ было въ тѣмъ всѣмъ до-мѣркувати ся зѣлобѣ жѣдѣвскѣи такому про-ворному чѣловѣкови якъ Пилѣтъ. Вѣнѣ поговѣрѣиша зѣ Исусѣмъ Христѣмъ колька слѣвъ на самотѣ, переконавъ ся заразѣ, що цѣле обѣжѣлованье сама ложѣ. Зѣ другѣи же стороны мѣу-сла власти въ око тѣя нечуѣана і невидѣана жѣдѣвска лѣоблѣнѣбѣ. Жѣнды ненавидѣли Римѣнѣвъ якъ собакѣ, были скорѣі до бунтѣвъ і жѣдали лише нагоды, коли бы цѣсарскій орѣлы потѣтѣти въ болѣтъ, они уникѣли всякомъ стрѣчи зѣ органами римского правительства, а тутъ заразѣ, нѣ сѣло нѣ пало, показѣють себе ажѣ до тои стѣпени лѣоблѣнѣми, що самѣі зѣ власной воли выловѣтѣю бунтѣвѣника жѣнда і домагѣють ся єго смерти, за те, що назывѣвъ себе корѣлемъ жѣдѣвскымъ і не каже платѣти подѣтѣкѣвъ. Тѣжѣ тепѣрѣ Пилѣтъ скорѣистѣвъ покаяно зѣ тои нагоды, що вѣнѣ не компѣтентнѣй намѣстѣникъ і водѣславъ Исуса Христа до Ирода.

Иродѣ страхѣ утѣшѣвъ ся, коли побачѣвъ у себе Исуса Христа. Вѣнѣ чувѣвъ вже багато про него, а однакъ не хотѣвъ до того понѣзнѣти ся, щоби вразѣ зѣ жѣдѣвскими сѣлянами та рѣмѣнѣниками послушѣти єго науку та по-дѣвѣти ся на тѣ чѣуда, якѣ Исусѣ творѣвъ. Иродѣ не вѣрѣвъ въ нѣщо. Бузѣ се чѣловѣкъ, такъ бы сказѣти по тепѣрѣшѣму, безѣконфѣсѣйскій. Въ Исуса і єго послѣдѣнѣцѣи Иродѣ не вѣрѣвъ. Може бути що Иродѣ побачѣвъ у себе Исуса постанѣнѣвъ єго не выдаѣти жѣдѣмъ, бо уважавъ, що такого чѣловѣка, котрого слава розѣходила ся по цѣлѣй Пѣлѣстанѣ, шкода губѣти. Длѣтого Иродѣ зустріѣвъ Исуса Христа зѣ цѣлою елѣгантѣю тогѣдѣшного євѣта, та ставѣ заразѣ выпѣтувати о все, що хотѣвъ знѣти.

Однакъ Исусѣ Христѣосъ зѣнѣгнѣрувавъ єго цѣловѣкѣи і на ставѣннѣ пытанѣи водѣповѣвъ нѣ однимъ словомъ. Таке игнѣорованье мѣсѣдо Ирода, чѣловѣка на такѣмъ видѣмѣ становѣску, до крайности розѣярѣти. Тѣмчасѣмъ жѣнды бояли ся, що коли Исусѣ Христѣосъ покаже якѣ чудо передѣ Иродѣмъ, то певно єго увѣлѣнѣтъ. Она знаѣла, що зѣ Иродѣмъ буде трудѣйша справѣ янѣжѣ зѣ Пилѣтомъ, що Иродѣ коли схѣче, то радѣе ихъ всѣхъ каже повѣшѣти, а Исуса Христа такѣ не даѣтъ. Она длѣтого пѣдѣсѣли страшѣнный гѣлаѣвъ і сталѣ Исуса Христа опѣтъ обѣжѣловувѣти передѣ Иродѣмъ. „Вѣнѣ, кажуѣтъ, прозваѣвъ тебѣ лѣсомъ.“

Иродѣ мимо лѣтѣости, яка нимъ заволо-дѣла, не выпѣвъ нѣ разу зѣ рѣлѣ свѣтѣлого дѣнѣтѣлѣмена. Бузѣ вѣчливѣмъ до єнѣца і не уважавъ на ульчѣй жѣдѣвскій скарѣги, але по-становѣвъ на Исусѣ пѣмѣстѣти ся. Казаѣвъ Исуса Христа одѣагѣти въ бѣлу одѣжу, яку носѣли архѣрѣвъ і корѣлѣ, даѣти ему въ руки трѣщѣ. неначе єкѣнѣтрѣ, і водѣславъ єго опѣтъ до Пилѣта. Иродѣ адоволаѣши себе видѣмъ Исуса Христа і тою вѣчливѣістю, яку ему оказѣавъ Пилѣтъ, узѣнавши єго компѣтенѣцію, не даѣвъ себе выперѣдѣти въ чѣмѣности і длѣтого водѣславъ Исуса Христа Пилѣтовѣ. Вѣдѣ того часу, якъ говорѣтъ єванѣлѣстѣ Лука (XXIII 12), сталѣ она собѣ прѣятѣлями.

(Конецъ буде.)

Любовою, мов вівцемъ азъ цвѣтъ, аязаный мръ людскій въ одну велику семью; — лю-бимъ ея отже и помагати собі дѣломъ, сло-вомъ, радю, — и не жалуемо лепты, хочъ бы дробнов, на дѣла народнѣ, бо що дамо для народа, собі дамо.

Маємо тутъ на думцѣ передъ ншими дѣло будови народного театру. Поручаемо се дороге и важне дѣло Вашой любови и Вашой ошдѣй дорожѣ Земляки и пращамъ Васъ сло-вами: Христосъ воскрес!

Водъ комитету будови руского театру.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ емигрантовъ до Бразиліи до-носятся Klagenfurter Zeitung, що италієске пра-вительство замкнуло границу для всѣхъ тѣхъ емигрантовъ, котрі не зможуть выказати ся, що мають досить грошей на переводъ до Бра-зиліи. Оаоды зазернено зъ Понтебы (границ-ной стациі) 47 душъ нашихъ емигрантовъ. Не-щастий люде, обманивъ въ своихъ надѣяхъ, були близкій роздунъ и не хотѣли мѣять по-вѣрити, що не можуть дальше вѣдати, бо га-дали, що ихъ мусѣть пустити и перевезти до Бразиліи. Лаше на сильній представлени вла-стей удало ся емигрантовъ правеволити до по-вороту. Дирекціи залѣзницъ державныхъ удѣ-лили кождому на приказъ правительства воль-ный билетъ вѣздъ.

— Въ справѣ звѣстныхъ петицій учитель-скихъ, внесенныхъ на руку пос. Люефера, пише-намъ одинъ учитель: Русины-учители были бы рады вносить звѣстий до рады держав-ной на руку Вл. пос. Романчука, але боляса, що изъ-за севъ причины будутъ ихъ окремо и спеціально переслѣдувати. Дяляго я уважаю водповѣднымъ лишь повѣдомити въ имени учи-тельствъ Русинѣвъ пос. Романчука о выслано петицій.

— Зъ Равского доносятъ намъ, що въ день Благовѣщеня водбуло ся въ часто рускомъ мѣ-стѣ Угновѣ walne zgromadzenie учителѣвъ на-родныхъ повѣта равского подѣ проводомъ ц. в. инспектора п. Орнатовского. Уже скоро день мусѣли, особливо въ дальшихъ сторѣнъ, учитель, переважно Русины, за-дѣла лихон доро-го выбирать ся до Угнова и опустити рѣчне богослуженье. Руска дѣтвора угновска завѣзана такожъ на се засѣданье ждала водѣ по-лудня на водкрытѣ севъ сесин и опустила ве-чѣрню та катихизаціи. Зъ пріятностію додаю, що навѣтъ латинскій священникъ, хочъ мѣсцевъ, въ взгляду на торжество церковне не брали участя въ тѣхъ збѣрахъ.

— Про новы переносныи учителѣвъ народ-ныхъ ze względów służbowych доносятъ намъ зъ вѣхдонъ Галичины. Вывадѣ сѣмъ разномъ тѣ переносныи не суть зъ вѣхдонъ до захѣд-ной Галичины, але все така обнимають великій просторы, бо учитель мусѣтъ выбирати ся зъ-надѣ лугѣвъ горѣшого Дибетра надѣ водоспа-ды Прута, чтобы зработи мѣсце для другого учителя, котрый оженивъ ся зъ своячкою по-номочника графскихъ добръ, що лежать надѣ Дибетромъ.

— Холера. Якъ доносятъ зъ Петербурга до Polit. Corresp., не выгасла же холера на Во-лыни и на Подоліи. Въ часѣ водѣ 1 до 15 марта було на Волыни 56 занедужанъ и 4 слу-чай смерти водѣ холеры. На Подоліи було водѣ 10 до 23 марта 11 занедужанъ и 6 слу-чайвъ смерти.

— Емиграція до Босны. Зъ Kurjer-a Lwow-ского доводимо ся, що много мазурскихъ ро-динъ, котрі передъ вѣлькомъ лѣтнимъ выеми-грували до Россіи, розчарувало ся въ своихъ надѣяхъ и выпродуютъ теперь свою худобу та покаяють Россію, але до Галичины не верта-ють. Они емигрируютъ до Босны, де министеръ австро угорского скарбу выначивъ для 300 „польскихъ“ родинъ колоніи за рѣкою Савою въ оклицяхъ Добою и Туалѣ роздатуи имъ грунты на сплату. Одинъ польскій купецъ, пе-реѣзжаючи недавно зъ Босны черезъ Бродъ надѣ Савою, зустрѣвъ тамъ таборище значній-шомъ парціи тѣхъ колонистѣвъ. Въ Боснѣ не-пунють вже чеській и нѣмцекій колоніи, а тру-долюбивый рѣльникъ може тамъ найти при-личну экзистенцію. — Подючи сю вѣсть зъ Kurjer-омъ, мы радѣ бы знати водѣ правитель-ственныхъ кругѣвъ, сколько на томъ правды, та чи лишь для Мазурѣвъ а не и для Русинѣвъ выначенъ тамъ колоніи?

— Пятидесятъ тифъ пануе въ бурѣ Народ-ного Дому. Въ насѣдствѣ сего убѣвлено всѣхъ учениковъ належачихъ до севъ бурсъ.

— Въ Станиславѣвъ въ катедральной церк-ви водпѣсвае въ Велику Пятницю о 5-ой го-динѣ мѣшаний хоръ страстныхъ псалмы подѣ управо п. Игн. Полотнюка.

— П-ѣ Сальомея Крушельницна намѣряе вы-ступити у Львовѣ по свѣтахъ передъ выѣдомъ за границу зъ власнымъ концертомъ. Слѣбу-часть въ томъ концертѣ возмѣ „Львовскій Бо-якъ“. Блишій данѣ подамо неавомѣмъ.

— Въ Печениминѣ въ церквѣ приходскѣй водпѣсвае хоръ читальнѣ „Пресвѣты“, въ Ве-лику Пятницю, слѣдуючі псалмы страстей: 1. Бортиянскій: „Благообразный Иосифъ“ A. moll. 2. Гайднъ: „Виджу Тя на крестѣ“ F-moll. 3. Рудковскій: „Насъ ради распятаго“, C-moll. Початокъ о 5 годинѣ вечеромъ. О. В.

— Зъ Станиславова пишутъ намъ: Дня 27 н. ст. марта померъ въ Бѣлобожницѣ Иванъ Коцю-бинскій въ 74-омъ роцѣ житя, родомъ зъ Пе-ремышлянъ, котрый служивъ яко кухаръ дав-нишю по дворахъ а теперь черезъ 7 лѣтъ у о. І. Михалевича, пароха Бѣлобожницѣ. По-койный записавъ заходами п. Ясевича, дака, на бѣлобожницку церковь 50 ар. и для това-риства дяковъ въ Станиславѣвъ 10 ар.

— Въ православной церкви у Львовѣ вод-пѣсвае въ Велику Пятницю дня 12 н. ст. цѣв-тѣя о годинѣ 5½, зъ полудня мужскій хоръ подѣ проводомъ п. Липецкого отѣ псалмы:

1. Воробкевичъ. „Бѣже часъ яко шестый“ (C-dur). 2. Рудковскій. „Яко очя за заколеніе“ (Es-dur). 3. Рудковскій. „Где на крестѣ пригвоздима“ (Es-dur). 4. Рудковскій. „Искупили вы сѣи отъ вѣзды“ (B-dur). 5. Рудковскій. „Ужасъ бѣ“ (Es-dur). 6. Бортиянскій. „Благообразный Ио-сифъ“ (C-mol).

— Селянська павна. У арендаря Кальмена Бреслявера въ Патликовцяхъ коло Монасти-ряскъ позичивъ 1877 р. Михайло Серганъ 5 ар, позичивше 6 ар а вѣднѣ взявъ ще корову вартости 18 ар. на салату ратами. На тую су-мму выставивъ вѣнъ вѣрителѣви дожжній скриптъ За рѣкъ водбравъ ему Бресляверъ корову, взявъ 9 червонъ кукурузы вартости 16 ар. и вѣлѣвъ собі ще заплатити 5 ар. Однако дож-ного скрипту не воддѣвъ и по вѣднѣхъ лѣ-тахъ обжалувавъ Сергана и выставивъ его ре-альность на літацію. Серганъ выкупивъ ся заплативше Бресляверови 50 ар. Тымчасомъ теперь жадѣ зновъ выступивъ зъ жалобою, выставивъ другій разъ реальность Сергана вартости 800 ар. на літацію и купивъ ен за 8) ар. Ся справа опинала ся въ судѣ, однако здасть ся за позно и Серганъ буде имовѣрно примушений передати свою посѣлѣсть Бресля-верови.

— Для раненыхъ подѣ Кустоцію постанови-ло австрійске товариство „Червоного хреста“ нести помѣчь, а именно роздавати кождо-роу дѣя 27 червня, яко въ день побѣды подѣ Кустоцію подѣмномъ тѣмъ инвалідамъ, котрі въ заданѣй бѣгѣ были раненъ и не мають нѣ-жковъ подѣмномъ крѣмъ пенсіи за патентъ або за медаль хоробрости. Такихъ инвалідовъ найде-ся ще имовѣрно досить мѣжь рускими селя-нами, бо подѣ Кустоцію поплыло багато рус-скихъ крови. Просьбы о тѣ подѣмномъ треба на-вести до товариства „Червоного хреста“ на ру-ки военныхъ евиденційныхъ властей (Ergän-zungszugbezirke in Landwehr-Bezirk) до дня 15 н. ст. мая с. р.

— Дробній вѣсти. Царь дарувавъ сестрамъ милосердія въ Угновѣ 500 ар. на будову шко-лы. — Доповняючіи выборѣ пѣтьохъ членѣвъ рады повѣтовъ въ Товмачѣ зъ группы болѣшой посѣлости водбуде ся дня 15 н. ст. мая. — Директоромъ краковской школы красныхъ штуржъ именувавъ царь артиста маляра Юл-Фалата. — Властитель болѣшихъ посѣлѣстей Ад. Скинвискій одержавъ титулъ графа. — 30-тый батальонъ стрѣльцѣвъ, що водѣ двоухъ лѣтъ стоить залогомъ у Львовѣ, вертае въ ве-ресни с. р. по осѣннихъ виравахъ на постѣй-ный побутъ до Бродѣвъ.

Посмертій — — — оповѣстки.

О. Титъ Чеховичъ, сотрудникъ въ Бѣлаѣ а потѣмъ въ Потеличѣ, упокоивъ ся дня 8 н. ст. цѣвтѣя въ 27-омъ роцѣ житя а третѣмъ священствѣ. Покойный, правдивый и сердеч-ный сынъ Руси, чоловікъ, що нестомно тру-дивъ ся надѣ просвѣтою народу, полишивъ по собі загальный и ширый жалъ. На жалъ за-вчасно мусѣвъ попрамати ся зъ найгорѣчѣй-шимъ бажаньемъ, яке ще передъ смертію вы-сказавъ: „Вѣдѣна наша Русь, боронѣтъ ен, бо се обовязокъ священника.“ Вѣдѣна ему память! Емилія зъ Колянковскихъ Блоньска, вдова по греко-кат. священнику Ник. Блоньскаго, па-роху въ Садакахъ, упокоила ся дня 1 н. ст. цѣвтѣя с. р. въ 74-омъ роцѣ житя.

Наука штука и література.

— Концертъ п. Нин. Левицкаго. Въ недѣлю 7 н. ст. цѣвтѣя водбувъ ся въ сали „Народно-го Дому“ концертъ звѣтного зъ выступу на сегоднѣшнѣмъ Шевченковскѣмъ вечерѣ спѣвака артиста п. Ник. Левицкаго. Гарна програма, спобудилъ найзнаменитѣшихъ львовскихъ силъ артистичныхъ, а вѣднѣ цѣль, що спѣвае го-тѣвъ концертомъ тѣмъ праспорити собі фон-дѣвъ на выѣздъ за границу, вѣлѣли надѣвати ся, що концертъ сей долѣше якъ подѣ взгля-домъ артистичнымъ, такъ и фінансовымъ. Од-накъ надѣвъ на успѣхъ фінансовый завѣла. Левицъ полудня мѣсѣ була занята, а мѣжь-тѣмъ на пальцахъ можна було посчитати при-сутныхъ Русинѣвъ. Не знаю, чимъ оправдати се явище, чи передѣлочною порою, чи за-гально звѣтною нашою алатією тамъ, де па-тристизмъ не лишь словомъ, але и кипенюю задокументувати потреба. Натомѣсть музична-часть була справдѣ артистичнымъ паромъ для присутныхъ; побѣвъ спѣву самого концертан-та, знаменито до концерту розположеного, по-чули мы спѣвъ звѣстномъ зъ торбныхъ высту-повъ на Скарбковскѣй сценѣ примадонны п-ы Евг. Штрассернѣ, спѣвъ артиста-баса п. Бро-мина и гру на вѣднѣхъ проф. Сладка.

Концертантъ п. Лев. давъ намъ почувти арію зъ Гальки „Szumia jodły“, потѣмъ давъ пѣснѣ проф. Невядомского, и пѣснѣ О. Ниж-ковского: „Минаула лѣта молодѣи“. Опера Мо-ношкѣ „Галька“ звана мабутъ всѣмъ; звана такожъ и арія зъ той оперы „Szumia jodły“ — тожъ не буду вдаватись въ подробну розбѣрку севъ точки, а скажу лишь, що вышпла она въ интерпретации концертанта надѣспѣвано уда-чно, а мѣсцями же впросто порочаючо. — Пѣ-снѣ Невядомского 1) „Nie swatała mi się mat-ka“ и 2) „Jakże się mam brnąć?“, се композиціи основанъ на мотивахъ народныхъ и дуже май-стерно зложенъ, та хочъ прагнудотъ декуды Шопена, мають велику артистичну вартѣсть и вѣдѣй довго удержатъ ся въ репертуарѣ кон-цертномъ. П. Левицкій водпѣсвае ихъ кон-цертовѣ въ цѣлѣмъ того слова значѣню, а на-жаданье публики мусѣвъ другу повторити. — О творѣ О. Нижковского заабравъ я вже разъ голосъ при нагодѣ справозданя зъ Ше-вченковского вечера, де его першій разъ вод-пѣсвае п. Левицкій. Декотрі зъ львовскихъ критикѣвъ выразились тогдѣ о творѣ томъ не-такъ, якъ на се заслугу, чтобы отѣспро-судити деякі поглядѣ, позволяю собі о компози-ціи тѣхъ же пару словъ сказати. У мене подѣ-ставою при оцѣнюваню творѣвъ вокальныхъ

есть завѣсѣдъ въ першѣй ліній текстъ; о скѣль-ко композиторъ вѣрнѣше текстъ той переком-понуе, о скѣлько выше ставлю композицію. Кто застановитъ ся надѣ думкою Шевченка: „Минаула лѣта молодѣи“, того удариť водѣ ра-зу се, що водѣ початку до кѣнѣа сѣуеъ тамъ одна гадка: якѣсь пригнобленье душевне та жалъ и туга за молодыми лѣтами, по котрыхъ холодна зима прийшла, за тѣми думамъ мѣ-ями молодечими, що ихъ вѣтеръ розвѣивае, якъ ту свѣжину по степу. Годѣ жадати, чтобы ком-позиторъ писавъ до такого тексту музичну жи-ву, о рѣзородной ритміцѣ, о аскравыхъ моду-ляціяхъ, и взагалѣ музичну обчелену тѣлько на ефеетъ за помощью контрастѣвъ. Уважаю власне за заслугу композиторовъ се, що водѣ арозумѣвши текстъ, склавъ музичну цѣлѣкомъ ему водповѣдающую, вѣрно представляющую по-нѣхъ настроѣй поста — и хотѣй — якъ ка-жущъ — музика вышпла черезъ то де-що за-монотонна для пересѣчного слухача, то я по-зволю собі сказати, що власне въ тѣй моно-тонности лежать цѣла эстетична краса компо-зиціи та що О. Нижковскій черезъ повторю-ваня одного мотива по кѣлькѣ разѣвъ лише-тѣмъ вѣрнѣше представивъ водѣ гадки поста. — Злѣшнымъ було бы додавати, що кон-цертантъ водпѣсвае сю пѣсню знаменито, до-казомъ чого були грѣмкѣ оплески. Автора и концертанта выкликувано кѣлькѣ разѣвъ а вѣднѣ мусѣвъ п. Лев. пѣсно повторити.

Якъ зачуваю, думае п. Левицкій дати по свѣтахъ ще одинъ концертъ, и надѣюсь, що на томъ другѣмъ наша публика члѣсненѣше буде репрезентована. — Д. Спичинскій.

Господарство промыслъ и торговля.

— Дирекція залѣзницъ державныхъ оповѣщуе: Галицко-угорскій рухъ спѣльный. (Рухъ зъ двор-цаи залѣзничными Вудапешту) — Зъ днемъ 1 мая 1895 водѣ въ житѣе додатокъ I. до обова-зуючої водѣ 1 лѣпня 1894 тарифы, часть II, вѣштокъ I.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— Перенесеня. Намѣстникъ перенѣтъ концѣписта санітарного д-ра Кал. Кражановского зѣ Львова до Подгаецъ, лѣкарѣвъ повѣтовыхъ: д-ра Жигм. Данковского зѣ Подгаецъ до Перемышля, д-ра Апол. Тарнавского зѣ Косова до Борщѣва, д-ра

Ант. Когепа зѣ Коросна до Косова, д-ра Ант. Слюнчу зѣ Перемышля до Коросна, ассистента санітарного д-ра Вит. Борнесевича зѣ Борщѣва до Львова та призначѣвъ поѣтѣного лѣкаря д-ра Стан. Гавликовского до службы при старостѣ въ Камѣнцѣ.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 10 цѣвтѣя. Министеръ Пленеръ именованъ кавалеромъ ордѣру вѣлѣвон ко-роны.

Будапештъ 10 цѣвтѣя. Нинѣ водбувають ся выборы поста въ окружѣ топольчанскѣмъ. Правительство докладѣе всякого старани, что-бы не допустити до выбору Франца Коштуа.

Берлинъ 10 цѣвтѣя. Правительство нѣмце-ке оминае въ справѣ болгарскѣй всего, что могло бы обидѣти Россію, такъ что пробуваю-чій теперь въ Берлинѣ Столѣвъ не бузъ при-нятый нѣгде у знатнѣйшихъ особѣ.

Петербургъ 10 цѣвтѣя. До будовы залѣз-ничѣ свѣрхкомъ будутъ ужитѣ поселенцѣ. Ко-мисія для ревизіи закона карного оголосила водвоу, чтобы въ юрѣсты подѣлаи свои безосто-ровни и практичній рады въ томъ направѣ.

Надѣслане.

Змѣна лѣокалю.

Найдешевшій складъ товарѣвъ оптичныхъ и механичныхъ

ВЕНЕДИКТА

КОПЕРНИЦКОГО

подѣ „Коперникѣмъ“

перенесеній до нового лѣокалю при пл. Галицкѣй ч. 1.

По цѣнахъ найдешевшихъ въ великомъ выборѣ окуляры, цѣ-керы, лѣорѣты, барометры, тер-мометры. — Направы найкоче-ше и найдешевше. — Устроения электрѣчныхъ дѣлѣкъ. — За-мѣвлена зѣ провинціи водворотно.

Адреса: Оптикѣ Коперницкій Львовѣ площа Галицка ч. 1. 4185

Зъ власномъ фабрики

СВѢЧКИ ЦЕРКОВНІИ

восковѣ и стеариновѣ

Пасхалы

бѣлы и мальованѣ по 2, 2½, 3, 4, 5 вѣло, якъ такожъ цѣвты до свѣ-чокъ пара водѣ 75 кр. до 180 ар.

Китицѣ вазоновъ на престолѣ пара водѣ 3 до 7 ар.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Фридриха Шубута

у Львовѣ

Рынокъ, ч. 45. 5-6

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ I.

Сторѣвъ 1—78. Цѣна 25 кр. (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дѣстати можна въ друкар-нѣ тов. им. Шевченка у Льво-ва и въ книгарни Ставроп-іискѣй.

„Ритуалы“ выданье 1887 р.

оправѣвъ 2 ар. 50 кр.

„Mayer's Hand-Atlas in 100 Karten“ гарно оправѣвъ 10 ар.

„Kazania ks. Kar. Antoniewi-ска Т. J. бромъ. 2 томы 2 ар.

„Библиотека повѣстей 50 то-мовъ за 25 ар.

Адресу подасть редакція „Дѣла“.

121 3-3

ХРИСТИАНСКА РОБѢТНЯ

рѣзьбарска

артистично-декораційна

Бронислава Солтиса

у Львовѣ

улиця Жовановска ч. 42 Б.

выготовлюе

въ деревѣ, камени и гѣпсѣ,

а именомъ: Иконѣсѣ, фігу-ры, рамы, консоли и т. п. въ

обѣагъ принасъ и устроень

церковныхъ и домашнихъ

входячей работы на частъ и по

найдешевшихъ цѣнахъ.

8-13 Зѣ поважаньемъ 80

БРОНИСЛАВЪ СОЛТИСЪ.

Оголошенье.

Въ Девятинахъ, повѣта бобрѣцкого, мае ся ставити церковь мурована, за рачалову квоту 7.000 ар. Комитѣтъ па-рохіяльнѣй зываетъ ип. Подпримѣцѣвъ, котрі хотѣли бы под-няти ся той будовы, чтобы до дня 15 мая с. р. оголосяли ся до комитету парохіяльного переглянути планъ и повѣзти близ-шій обясненя.

Девятина, почта Выбранѣвка. Комитѣтъ парохіяльнѣй.

141 1-3

! На свѣта при уз. Баторого подѣ ч. 6.!

Главный складъ вудженины

Франца Пхньовского

у Львовѣ

улиця Баторого ч. 6.

Маю честь повѣдомити Вл. Публику, що на приближающъ ся свѣта зѣсмотрѣвъ я мой головный складъ вудженинъ въ найлѣшій выробѣ, якѣ: знанѣи зѣ добротѣи молодѣи шинки вуд-жѣи и варѣи, поляднѣи вуджѣи, варѣи, печѣи и вѣст-фальскѣи на сыро, озоры вуджѣи, вудженины телѣтина вудже-на и печѣна, жѣвѣсныи пѣсѣи, сѣканѣи и краковскѣи крапѣи, зна-менита польска ковбаса до варѣи, сѣканѣи и крапѣи, пѣсѣи зѣ дичины и иншѣи, руляда зѣ поросотѣи и въ розныхъ родахъ, кышки наштетѣи, саламѣи, салѣссѣи и поросѣи сыръ та печѣи

Довѣи лѣта зазнававъ мой складъ вудженинъ особливѣи ласкавыхъ взглядовъ Вл. Публика, котрымъ и дальше поручаючися, маю честь писати ся Ви слугою зѣ высокимъ поважаньемъ

Францъ Пхньовскій.

Замовленя зѣ провинціи полагоджую точно и водворотно почтою.

137 3-6

! 9 ь чѣи оголошенъ тѣ ипъ мѣна ип!

НА СВѢТА!

ДРОЖДЖИ

зѣ першомъ вѣдѣнскѣи свѣтѣи фабрики воджанецкѣи кѣлькѣ разѣвъ на выставѣхъ поручае по найдешевшихъ цѣнахъ

ИВАНЪ БАЧИНСКІЙ

Львовѣ, улица Академична ч. 3.

Ласкавъ оголошеня зѣ провинціи полагоджую водворотно або въ означѣнѣи мѣнѣи часѣ.

109 3-3

Антиголь

одиноко пѣвно дѣ-лающе средство навѣтъ при най-сильнѣйшѣмъ пѣнѣнѣи, може бы-ти легко заживѣи, безъ смаку, цѣлѣкомъ нешкѣдѣи и лишь въ най-лѣшнѣишѣи уѣйкомѣ. Подѣка выш-вѣишѣи предѣлае ся на жаданье.

Дозв. разомъ зѣ приписомъ уживаня

3 ар. або 6 марѣвъ, одна подѣиная

дозв. на доволѣтній терпѣи 6 ар.

або 10 марѣвъ. Пра попереднѣишѣи

надѣслано належностіи пересылка

ся зѣльсѣи франкомъ. Правдѣише аше у:

Salvator-Apotheke, Gross-Besckerek,

N-г 32. Австро-Угорщина. 133 1-10

До моихъ Вл. П. Т. Гостей!

Пра пѣнѣишѣи нечѣстѣишѣи кон-курѣнціи дуже тяжко для необо-зѣаного дѣйствио доброй

НА СВЯТА ВОСКРЕСЕНЯ ХРИСТОВОГО

ТОРГОВЛЯ

МИХАЙЛА ДЫМЕТА у Львовѣ

порукає:

Бвangelія въ розличныхъ прехорошихъ оковахъ водѣ 70 зр. до 225 зр. Плащаницѣ на полотнѣ водѣ 18 до 42 зр. на шовковій матеріи водѣ 48 до 128 зр. Фелоны, Далматинки, Стихари, Хоругви, Фаны, Артомы, Хлѣбницѣ, Хресты всякого рода, Патерицѣ, Чашѣ, Дарохранительницѣ, Кадильницѣ, Пауки, Лѣхтарѣ, Олтаряки до процесій, словословъ: всѣ до украшенія церквей потрібнѣ рѣчи, и примѣчає, що водѣ 15 н. ст. марта до 30 н. ст. цвѣтня 1895 р. буде давати при всѣхъ закупкахъ за готовѣ грошѣ 6% рѣбату водѣ цѣнѣ въ цѣнникѣ поставленыхъ.

Цѣнники выслають ся на жадање франко. 89 5—6

Повѣдомленье.

Фабрика машинъ Франца Венжовича

Львовъ, почта Дворецъ, ул. Городецька ч. 85.

Перероблює молотѣльнѣ кожної системи тяжко молотѣть на половину силы коней.

Львомобилѣ теперь зливши, бо 6 коннымъ кератомъ можна молотѣти таку саму скѣлѣбѣ збѣжа. За реконструкцію числѣть ся водѣ 50 зр. а. в. и выше.

Зъ належнымъ поважаньемъ

ФРАНЦЪ ВЕНЖОВИЧЪ.

126 2—8

НОВОЗАСНОВАННЫЙ МАГАЗИНЪ РУКАВИЧОКЪ

ИВАНА СПОЖАРСКОГО

въ готели Французскѣмъ

порукає ласкавымъ взглядомъ Вп. Публикѣ вырѣбы власнѣ якъ такожъ въ цѣ. в. кор. надворной фабрикѣ І. Е. Захаріяса у Вѣднѣ; великій выборъ наймоднѣйшихъ рукавичокъ въ найлѣпшѣмъ родѣ по звичайныхъ сталыхъ цѣнахъ.

Дякуючи Впов. Вѣдбидателямъ, котрі мене надѣляли 25 лѣтъ своимъ ласкавымъ довірѣмъ, прошу и на дальше о ласкавѣй взглядѣ, а моимъ стараньемъ буде водводити Вдост. Пляху и Вп. Публику, водповідати новочаснымъ вимогамъ.

Зъ поважаньемъ

ИВАНЪ СПОЖАРСКІЙ,

площа Марійська ч. 5, въ Готели Французскѣмъ.

113 3—6

Вѣдзначена державнымъ сѣрбнымъ медалемъ на выставѣ львовскій 1894 р.

БРОНЗОВНИЧА РОБОТНЯ

Ивана Выпаска

у Львовѣ, при улицѣ Краковскій ч. 5.

порукає свои

вырѣбы церковнѣ

зъ сѣрбѣла, бронзу, хиньского сѣрбѣла, мѣди и иншихъ металѣвъ, якъ: чашѣ, хресты, монстраницѣ, пушки цимѣоріей, пушки на св. олѣй, латины до недужихъ, кадильницѣ, лодка, скитры для пѣнь, скитры братскѣ, лѣхтарѣ рѣзонъ величавѣ, скляны павуки и (бронзовѣ), окута на евангелія и т. я. порукаючи за ягнотлѣтню тревалѣсть и найпростоу цѣну.

Всѣ наведенѣй предметѣ старѣ направляє, носѣрбѣлює и позолочує въ огнѣ тревало за порукою довголѣтнѣю тревалѣости.

115 2—6

Климентій Федунь

переплетникъ бібліотекѣ ц. к. львовского університету

порукає

366 25—7

своє переплетниче и галантирѣе заведѣньє

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Подоймає ся всякихъ работѣ, особливо переплету: Служебникѣвъ, Евангелій, Молитовникѣвъ, Бібліотечныхъ книгѣ, Альбомѣвъ, Матѣвъ, Дипломѣвъ и т. я. по умѣренныхъ цѣнахъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провизіи.

Яко добру и певну льонацію порукає

4 1/2% листы ипотечный
5% листы ипотечный преміованый
5% " " безъ премій
4 1/2% листы товариства кредитового земского
4 1/2% " " Банку краєвого
4 1/2% позичку красну галицкую
5% позичку провінаційну галицкую
5% " " буковиньскую
4 1/2% " " угорскихъ землѣзницѣ державныхъ
4 1/2% " " провінаційну угорскую
4% угорскій облигацій индѣмнізаційный

3483

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає водѣ П. Т. купующихъ всѣхъ вышесказанъ а вже платитъ мѣсечей паперы цѣны, такожъ записавъ купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленія, а замѣсечей лишъ за водчисленьемъ справдѣсныхъ коштовъ.

До сесѣтокъ у котрыхъ вышѣхъ купоны, доставляє новѣ аркушѣ купоновъ, за зворотомъ коштовъ, котрі самѣ поносятъ

Марія-цельскій

наплѣ

жолудковѣ

выготовленѣ въ антицѣ подѣ

Ангеломъ Хронителемъ

Ц. Бради

въ Кромѣрижи (Моравѣ)

старѣ и зѣвѣтне средство личнає, знаменито дѣлающе противъ всѣхъ лѣхъ недугѣ жолудка.

Лише правдивѣ тѣ, що заосмотрѣнѣ въ горѣ умѣненнымъ охоронымъ знакомъ и подлинномъ.

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣй; въ Бродѣ ант. Г. Гриняцѣ, ант. Брониславѣ Витославскѣй, М. Кулякѣ, В. Ландесбергѣ, К. Маріановскѣй и С-ка, В. Кошинскѣй; въ Березѣ ант. Дурицѣ; въ Бучачѣ ант. Корнило Левинскѣй; въ Чортковѣ ант. Людвигѣ Носѣ; въ Домбровѣ ант. В. Гайнцѣ; въ Долинѣ ант. Ф. М. Трафеллерѣ; въ Дрогобичѣ ант. Крижановскѣй, Тобишкѣ; въ Глинянѣ ант. А. Гельмѣ; въ Городку ант. І. Гешелѣ; въ Олѣрий ант. Чемеринскѣй, Заграднѣ; въ Олѣрий ант. А. Крайскѣй; въ Гусятинѣ ант. Черскѣй, Пекарскѣй; въ Камницѣ ант. ант. Каролѣ Піпецѣ, Каролѣ Павлевскѣй; въ Кошичинѣ ант. Редерѣ; въ Краковѣ ант. Феликсѣ Вальчакѣ; въ Лопатинѣ ант. Ст. Гринцель; въ Милочинѣ ант. Кроковскѣй; въ Мостѣ ант. ант. І. Зелинскѣй; въ Немировѣ ант. Предмирсскѣй; въ Поникѣ ант. А. Алексевичѣ; въ Перемислѣ ант. Бр. Витковичѣ; въ Перемишлѣ ант. Наталѣ, Александрѣ Маньковскѣй, І. Мишевскѣй, З. Каліцкѣй Деянковичѣ; въ Перемислѣ ант. Биллендерѣ; въ Олѣску ант. А. Кофлерѣ; въ Рава-Рускѣ ант. Яськовичѣ; въ Радѣ ант. Людѣ Мержванскѣй; въ Равѣ ант. Ант. Кропивицкѣй; В. Кайновскѣй, М. Пронѣ; въ Самборѣ ант. Алексевичѣ, Марешѣ; въ Скаль ант. Войтѣхѣ Роговскѣй; въ Скаль ант. А. Леховскѣй; въ Соколі ант. Е. Высочанскѣй; въ Стрию ант. Хальбазанѣ, Комаровскѣй, Каролѣ Ярѣ; въ Стрию ант. Іосѣ Лобосѣ; въ Тернополѣ ант. Флайшманѣ, Фр. Ямрутевичѣ и Каганѣ; въ Товмачѣ ант. Витѣ Шаяковскѣй; въ Турѣ ант. спадковѣ М. Пшонте; въ Тисменницѣ ант. Г. Рубля; въ Збаражѣ ант. І. Крутъ; въ Зборовѣ ант. Рапапортѣ; въ Золочевѣ ант. Петешѣ Рапапортѣ; въ Журѣ ант. І. Д. Томашевскѣй. 39 6—13

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣй; въ Бродѣ ант. Г. Гриняцѣ, ант. Брониславѣ Витославскѣй, М. Кулякѣ, В. Ландесбергѣ, К. Маріановскѣй и С-ка, В. Кошинскѣй; въ Березѣ ант. Дурицѣ; въ Бучачѣ ант. Корнило Левинскѣй; въ Чортковѣ ант. Людвигѣ Носѣ; въ Домбровѣ ант. В. Гайнцѣ; въ Долинѣ ант. Ф. М. Трафеллерѣ; въ Дрогобичѣ ант. Крижановскѣй, Тобишкѣ; въ Глинянѣ ант. А. Гельмѣ; въ Городку ант. І. Гешелѣ; въ Олѣрий ант. Чемеринскѣй, Заграднѣ; въ Олѣрий ант. А. Крайскѣй; въ Гусятинѣ ант. Черскѣй, Пекарскѣй; въ Камницѣ ант. ант. Каролѣ Піпецѣ, Каролѣ Павлевскѣй; въ Кошичинѣ ант. Редерѣ; въ Краковѣ ант. Феликсѣ Вальчакѣ; въ Лопатинѣ ант. Ст. Гринцель; въ Милочинѣ ант. Кроковскѣй; въ Мостѣ ант. ант. І. Зелинскѣй; въ Немировѣ ант. Предмирсскѣй; въ Поникѣ ант. А. Алексевичѣ; въ Перемислѣ ант. Бр. Витковичѣ; въ Перемишлѣ ант. Наталѣ, Александрѣ Маньковскѣй, І. Мишевскѣй, З. Каліцкѣй Деянковичѣ; въ Перемислѣ ант. Биллендерѣ; въ Олѣску ант. А. Кофлерѣ; въ Рава-Рускѣ ант. Яськовичѣ; въ Радѣ ант. Людѣ Мержванскѣй; въ Равѣ ант. Ант. Кропивицкѣй; В. Кайновскѣй, М. Пронѣ; въ Самборѣ ант. Алексевичѣ, Марешѣ; въ Скаль ант. Войтѣхѣ Роговскѣй; въ Скаль ант. А. Леховскѣй; въ Соколі ант. Е. Высочанскѣй; въ Стрию ант. Хальбазанѣ, Комаровскѣй, Каролѣ Ярѣ; въ Стрию ант. Іосѣ Лобосѣ; въ Тернополѣ ант. Флайшманѣ, Фр. Ямрутевичѣ и Каганѣ; въ Товмачѣ ант. Витѣ Шаяковскѣй; въ Турѣ ант. спадковѣ М. Пшонте; въ Тисменницѣ ант. Г. Рубля; въ Збаражѣ ант. І. Крутъ; въ Зборовѣ ант. Рапапортѣ; въ Золочевѣ ант. Петешѣ Рапапортѣ; въ Журѣ ант. І. Д. Томашевскѣй. 39 6—13

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣй; въ Бродѣ ант. Г. Гриняцѣ, ант. Брониславѣ Витославскѣй, М. Кулякѣ, В. Ландесбергѣ, К. Маріановскѣй и С-ка, В. Кошинскѣй; въ Березѣ ант. Дурицѣ; въ Бучачѣ ант. Корнило Левинскѣй; въ Чортковѣ ант. Людвигѣ Носѣ; въ Домбровѣ ант. В. Гайнцѣ; въ Долинѣ ант. Ф. М. Трафеллерѣ; въ Дрогобичѣ ант. Крижановскѣй, Тобишкѣ; въ Глинянѣ ант. А. Гельмѣ; въ Городку ант. І. Гешелѣ; въ Олѣрий ант. Чемеринскѣй, Заграднѣ; въ Олѣрий ант. А. Крайскѣй; въ Гусятинѣ ант. Черскѣй, Пекарскѣй; въ Камницѣ ант. ант. Каролѣ Піпецѣ, Каролѣ Павлевскѣй; въ Кошичинѣ ант. Редерѣ; въ Краковѣ ант. Феликсѣ Вальчакѣ; въ Лопатинѣ ант. Ст. Гринцель; въ Милочинѣ ант. Кроковскѣй; въ Мостѣ ант. ант. І. Зелинскѣй; въ Немировѣ ант. Предмирсскѣй; въ Поникѣ ант. А. Алексевичѣ; въ Перемислѣ ант. Бр. Витковичѣ; въ Перемишлѣ ант. Наталѣ, Александрѣ Маньковскѣй, І. Мишевскѣй, З. Каліцкѣй Деянковичѣ; въ Перемислѣ ант. Биллендерѣ; въ Олѣску ант. А. Кофлерѣ; въ Рава-Рускѣ ант. Яськовичѣ; въ Радѣ ант. Людѣ Мержванскѣй; въ Равѣ ант. Ант. Кропивицкѣй; В. Кайновскѣй, М. Пронѣ; въ Самборѣ ант. Алексевичѣ, Марешѣ; въ Скаль ант. Войтѣхѣ Роговскѣй; въ Скаль ант. А. Леховскѣй; въ Соколі ант. Е. Высочанскѣй; въ Стрию ант. Хальбазанѣ, Комаровскѣй, Каролѣ Ярѣ; въ Стрию ант. Іосѣ Лобосѣ; въ Тернополѣ ант. Флайшманѣ, Фр. Ямрутевичѣ и Каганѣ; въ Товмачѣ ант. Витѣ Шаяковскѣй; въ Турѣ ант. спадковѣ М. Пшонте; въ Тисменницѣ ант. Г. Рубля; въ Збаражѣ ант. І. Крутъ; въ Зборовѣ ант. Рапапортѣ; въ Золочевѣ ант. Петешѣ Рапапортѣ; въ Журѣ ант. І. Д. Томашевскѣй. 39 6—13

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣй; въ Бродѣ ант. Г. Гриняцѣ, ант. Брониславѣ Витославскѣй, М. Кулякѣ, В. Ландесбергѣ, К. Маріановскѣй и С-ка, В. Кошинскѣй; въ Березѣ ант. Дурицѣ; въ Бучачѣ ант. Корнило Левинскѣй; въ Чортковѣ ант. Людвигѣ Носѣ; въ Домбровѣ ант. В. Гайнцѣ; въ Долинѣ ант. Ф. М. Трафеллерѣ; въ Дрогобичѣ ант. Крижановскѣй, Тобишкѣ; въ Глинянѣ ант. А. Гельмѣ; въ Городку ант. І. Гешелѣ; въ Олѣрий ант. Чемеринскѣй, Заграднѣ; въ Олѣрий ант. А. Крайскѣй; въ Гусятинѣ ант. Черскѣй, Пекарскѣй; въ Камницѣ ант. ант. Каролѣ Піпецѣ, Каролѣ Павлевскѣй; въ Кошичинѣ ант. Редерѣ; въ Краковѣ ант. Феликсѣ Вальчакѣ; въ Лопатинѣ ант. Ст. Гринцель; въ Милочинѣ ант. Кроковскѣй; въ Мостѣ ант. ант. І. Зелинскѣй; въ Немировѣ ант. Предмирсскѣй; въ Поникѣ ант. А. Алексевичѣ; въ Перемислѣ ант. Бр. Витковичѣ; въ Перемишлѣ ант. Наталѣ, Александрѣ Маньковскѣй, І. Мишевскѣй, З. Каліцкѣй Деянковичѣ; въ Перемислѣ ант. Биллендерѣ; въ Олѣску ант. А. Кофлерѣ; въ Рава-Рускѣ ант. Яськовичѣ; въ Радѣ ант. Людѣ Мержванскѣй; въ Равѣ ант. Ант. Кропивицкѣй; В. Кайновскѣй, М. Пронѣ; въ Самборѣ ант. Алексевичѣ, Марешѣ; въ Скаль ант. Войтѣхѣ Роговскѣй; въ Скаль ант. А. Леховскѣй; въ Соколі ант. Е. Высочанскѣй; въ Стрию ант. Хальбазанѣ, Комаровскѣй, Каролѣ Ярѣ; въ Стрию ант. Іосѣ Лобосѣ; въ Тернополѣ ант. Флайшманѣ, Фр. Ямрутевичѣ и Каганѣ; въ Товмачѣ ант. Витѣ Шаяковскѣй; въ Турѣ ант. спадковѣ М. Пшонте; въ Тисменницѣ ант. Г. Рубля; въ Збаражѣ ант. І. Крутъ; въ Зборовѣ ант. Рапапортѣ; въ Золочевѣ ант. Петешѣ Рапапортѣ; въ Журѣ ант. І. Д. Томашевскѣй. 39 6—13

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣй; въ Бродѣ ант. Г. Гриняцѣ, ант. Брониславѣ Витославскѣй, М. Кулякѣ, В. Ландесбергѣ, К. Маріановскѣй и С-ка, В. Кошинскѣй; въ Березѣ ант. Дурицѣ; въ Бучачѣ ант. Корнило Левинскѣй; въ Чортковѣ ант. Людвигѣ Носѣ; въ Домбровѣ ант. В. Гайнцѣ; въ Долинѣ ант. Ф. М. Трафеллерѣ; въ Дрогобичѣ ант. Крижановскѣй, Тобишкѣ; въ Глинянѣ ант. А. Гельмѣ; въ Городку ант. І. Гешелѣ; въ Олѣрий ант. Чемеринскѣй, Заграднѣ; въ Олѣрий ант. А. Крайскѣй; въ Гусятинѣ ант. Черскѣй, Пекарскѣй; въ Камницѣ ант. ант. Каролѣ Піпецѣ, Каролѣ Павлевскѣй; въ Кошичинѣ ант. Редерѣ; въ Краковѣ ант. Феликсѣ Вальчакѣ; въ Лопатинѣ ант. Ст. Гринцель; въ Милочинѣ ант. Кроковскѣй; въ Мостѣ ант. ант. І. Зелинскѣй; въ Немировѣ ант. Предмирсскѣй; въ Поникѣ ант. А. Алексевичѣ; въ Перемислѣ ант. Бр. Витковичѣ; въ Перемишлѣ ант. Наталѣ, Александрѣ Маньковскѣй, І. Мишевскѣй, З. Каліцкѣй Деянковичѣ; въ Перемислѣ ант. Биллендерѣ; въ Олѣску ант. А. Кофлерѣ; въ Рава-Рускѣ ант. Яськовичѣ; въ Радѣ ант. Людѣ Мержванскѣй; въ Равѣ ант. Ант. Кропивицкѣй; В. Кайновскѣй, М. Пронѣ; въ Самборѣ ант. Алексевичѣ, Марешѣ; въ Скаль ант. Войтѣхѣ Роговскѣй; въ Скаль ант. А. Леховскѣй; въ Соколі ант. Е. Высочанскѣй; въ Стрию ант. Хальбазанѣ, Комаровскѣй, Каролѣ Ярѣ; въ Стрию ант. Іосѣ Лобосѣ; въ Тернополѣ ант. Флайшманѣ, Фр. Ямрутевичѣ и Каганѣ; въ Товмачѣ ант. Витѣ Шаяковскѣй; въ Турѣ ант. спадковѣ М. Пшонте; въ Тисменницѣ ант. Г. Рубля; въ Збаражѣ ант. І. Крутъ; въ Зборовѣ ант. Рапапортѣ; въ Золочевѣ ант. Петешѣ Рапапортѣ; въ Журѣ ант. І. Д. Томашевскѣй. 39 6—13

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣй; въ Бродѣ ант. Г. Гриняцѣ, ант. Брониславѣ Витославскѣй, М. Кулякѣ, В. Ландесбергѣ, К. Маріановскѣй и С-ка, В. Кошинскѣй; въ Березѣ ант. Дурицѣ; въ Бучачѣ ант. Корнило Левинскѣй; въ Чортковѣ ант. Людвигѣ Носѣ; въ Домбровѣ ант. В. Гайнцѣ; въ Долинѣ ант. Ф. М. Трафеллерѣ; въ Дрогобичѣ ант. Крижановскѣй, Тобишкѣ; въ Глинянѣ ант. А. Гельмѣ; въ Городку ант. І. Гешелѣ; въ Олѣрий ант. Чемеринскѣй, Заграднѣ; въ Олѣрий ант. А. Крайскѣй; въ Гусятинѣ ант. Черскѣй, Пекарскѣй; въ Камницѣ ант. ант. Каролѣ Піпецѣ, Каролѣ Павлевскѣй; въ Кошичинѣ ант. Редерѣ; въ Краковѣ ант. Феликсѣ Вальчакѣ; въ Лопатинѣ ант. Ст. Гринцель; въ Милочинѣ ант. Кроковскѣй; въ Мостѣ ант. ант. І. Зелинскѣй; въ Немировѣ ант. Предмирсскѣй; въ Поникѣ ант. А. Алексевичѣ; въ Перемислѣ ант. Бр. Витковичѣ; въ Перемишлѣ ант. Наталѣ, Александрѣ Маньковскѣй, І. Мишевскѣй, З. Каліцкѣй Деянковичѣ; въ Перемислѣ ант. Биллендерѣ; въ Олѣску ант. А. Кофлерѣ; въ Рава-Рускѣ ант. Яськовичѣ; въ Радѣ ант. Людѣ Мержванскѣй; въ Равѣ ант. Ант. Кропивицкѣй; В. Кайновскѣй, М. Пронѣ; въ Самборѣ ант. Алексевичѣ, Марешѣ; въ Скаль ант. Войтѣхѣ Роговскѣй; въ Скаль ант. А. Леховскѣй; въ Соколі ант. Е. Высочанскѣй; въ Стрию ант. Хальбазанѣ, Комаровскѣй, Каролѣ Ярѣ; въ Стрию ант. Іосѣ Лобосѣ; въ Тернополѣ ант. Флайшманѣ, Фр. Ямрутевичѣ и Каганѣ; въ Товмачѣ ант. Витѣ Шаяковскѣй; въ Турѣ ант. спадковѣ М. Пшонте; въ Тисменницѣ ант. Г. Рубля; въ Збаражѣ ант. І. Крутъ; въ Зборовѣ ант. Рапапортѣ; въ Золочевѣ ант. Петешѣ Рапапортѣ; въ Журѣ ант. І. Д. Томашевскѣй. 39 6—13

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣй; въ Бродѣ ант. Г. Гриняцѣ, ант. Брониславѣ Витославскѣй, М. Кулякѣ, В. Ландесбергѣ, К. Маріановскѣй и С-ка, В. Кошинскѣй; въ Березѣ ант. Дурицѣ; въ Бучачѣ ант. Корнило Левинскѣй; въ Чортковѣ ант. Людвигѣ Носѣ; въ Домбровѣ ант. В. Гайнцѣ; въ Долинѣ ант. Ф. М. Трафеллерѣ; въ Дрогобичѣ ант. Крижановскѣй, Тобишкѣ; въ Глинянѣ ант. А. Гельмѣ; въ Городку ант. І. Гешелѣ; въ Олѣрий ант. Чемеринскѣй, Заграднѣ; въ Олѣрий ант. А. Крайскѣй; въ Гусятинѣ ант. Черскѣй, Пекарскѣй; въ Камницѣ ант. ант. Каролѣ Піпецѣ, Каролѣ Павлевскѣй; въ Кошичинѣ ант. Редерѣ; въ Краковѣ ант. Феликсѣ Вальчакѣ; въ Лопатинѣ ант. Ст. Гринцель; въ Милочинѣ ант. Кроковскѣй; въ Мостѣ ант. ант. І. Зелинскѣй; въ Немировѣ ант. Предмирсскѣй; въ Поникѣ ант. А. Алексевичѣ; въ Перемислѣ ант. Бр. Витковичѣ; въ Перемишлѣ ант. Наталѣ, Александрѣ Маньковскѣй, І. Мишевскѣй, З. Каліцкѣй Деянковичѣ; въ Перемислѣ ант. Биллендерѣ; въ Олѣску ант. А. Кофлерѣ; въ Рава-Рускѣ ант. Яськовичѣ; въ Радѣ ант. Людѣ Мержванскѣй; въ Равѣ ант. Ант. Кропивицкѣй; В. Кайновскѣй, М. Пронѣ; въ Самборѣ ант. Алексевичѣ, Марешѣ; въ Скаль ант. Войтѣхѣ Роговскѣй; въ Скаль ант. А. Леховскѣй; въ Соколі ант. Е. Высочанскѣй; въ Стрию ант. Хальбазанѣ, Комаровскѣй, Каролѣ Ярѣ; въ Стрию ант. Іосѣ Лобосѣ; въ Тернополѣ ант. Флайшманѣ, Фр. Ямрутевичѣ и Каганѣ; въ Товмачѣ ант. Витѣ Шаяковскѣй; въ Турѣ ант. спадковѣ М. Пшонте; въ Тисменницѣ ант. Г. Рубля; въ Збаражѣ ант. І. Крутъ; въ Зборовѣ ант. Рапапортѣ; въ Золочевѣ ант. Петешѣ Рапапортѣ; въ Журѣ ант. І. Д. Томашевскѣй. 39 6—13

Цѣна флашки 40 кр. подвойной 70 кр. Складничи поданѣ.

Правдивѣ Маріецельскій наплѣ жолудковѣ можна купати у Львовѣ: головный складъ въ антицѣ Петра Миколаша, Яковѣ Вайсерѣ, Станиславѣ Ляховичѣ, д-рѣ Т. Зарацкѣй, Крижановскѣй, Яковѣ Піпецѣ, Жигѣмъ Руверѣ, К. Склепчинскѣй, Венюровскѣй, Титѣ Лозовскѣй, Ант. Ербарѣ; въ Белѣ ант. Гросѣ; въ Бѣрицѣ ант. Бальбина Мендлицка; въ Бѣрицѣ ант. М. Паотровскѣ

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новин“ виходить по второму, а по второму і п'ятницю на першому разі з Ділою.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Євро газети у. Карола Ладислава 9. у Відні: М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schiele, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. В Франкфурті і Гамбурзі: М. Haasenstein & Vogler, G. L. Danneberg & Comp. В Пешті: E. Misrahy V. Bek. Akademischgasse 6.

Передплата на „Діло“ і ксерати за ксерати виставляються у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком у Львові: на рік . . . 18 гр. на півріччя . . . 9 гр. на чотирьох роках . . . 60 гр. на чотирьох роках . . . 40 гр.

у Львові: на рік . . . 18 гр. на півріччя . . . 9 гр. на чотирьох роках . . . 60 гр. на чотирьох роках . . . 40 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція по ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляються тільки на попередній виставці. — Галіційські виставки вільно від мита. — Кожен номер коштує 8 кр. н. м. — Оголошення приймаються за кошти 6 кр. в день, а в день виходу в рубриці „Надсудок“ по 20 кр. н. м. — Кожен номер коштує по 10 кр. в день виходу.

Просимо наших Впов. Читателів о відновленні передплати за II. четверть, та о вирівнюванні заборгованості [котрі вносять тисячі], аби видавництво могло заспокоїти свої обов'язки друкарні і фабрики паперу. Передплату просимо брати в правдивому значенні того слова, а не в значенні „посильності“, яким в ділох свідать не знають видавництва часописей, навіть такі, що мають публічний чи приватний субвенції, яких наше видавництво, на всі боки вповні незалежне, зовсім не має. Вкінці просимо ширити нашу часопис, приєднуючи їй як найбільше передплатників, а все те не лише в інтерес самих Читателів, але і в інтерес справи рускої, отже можемо сміло відкидати її до патріотизму і жертвобудності загальної рускої!

Під теперішню пору.

III.

Коли політика „нових ер“, помімо прихильного ставлення до правительств і Поліції, захоплює свою незалежність і державу супротив них як чинників рівноправних, а ставляючи конкретні вимоги висказували також кривди руского народу та виступали з самостійними висловленнями і інтерпретаціями: „новий курс“ представляв сумний вид підданства і здобував ся, по-при скромності зазначено бажань, та на заявленні свого задоволення. Що таке поступовань мусить більш припасти до сподоби мужам правительств і польським газетам, се очевидно; але чи оно відповідає народному достоїнству а навіть чи приносить більш користі практичній? Тай куди могли б Русини зайти з політикою ліцатація in minus?..

Ми поміємо багато-багато таких уступів брошури, як в. пр. оправдування правительств, що оно є причиною деяких подій серед Русинів „мусило (!) над справою рускою перейти до порядку денного“ або що оно розв'язало семінарію в'єднську; славення правительств і польським делегації (!), котрі „розуміли дуже добре, що розвід обох народів в краю єсть докометний для добра обох народів і держав“; хвалення п. Барвінського, котрий (!) мав все перед очима.

ма, що кривди Русинів не випливають з основних законів державних але з невиконання тих законів; оправдування вступлення п. Вахнянина в оборону намістника а против Айма; твердження, що п. Телишевський приїхав покладати всі мавдаты до комісії; закидання п. Романчука, що він д'єлав „на власну руку“, „секретно“, „закулісово“, „підпольно“, що „бажав сполучити ся з елементами антидержавними“, що антикоаліція славянська мала би помагати Чехам до одержання їх права державного на шкоду всім Славянам, що більшість на останніх зборах Народної Ради була лише результатом великої агітації п. Романчука, і многи інші твердження дивні, неправдиві або вимагають пояснень. Поміємо також вгадки против „Діла“, на котрих завіз ся автор брошури, припускаючи, що оно з колегальності та куртуазії для свого колишнього товарища Вахнянина буде одобрити або хочтолерувати всі промахи посла Вахнянина. Одн мусимо у автора брошури ще раз піднести: незвичайну відвагу, з якою виступав против того, що єсть загальною опінією Русинів а що було недавно і опінією его самого, як в ту відвагу, що докоряє другим такими гріхами, яких сам в далеку більшій мірі допустив ся.

Перейдемо до квітесенції брошури, т. а. до вичислення користей, які народова руська „нова ера“ і „новий курс“ принесли. Сей уступ піднесла іменно майже ціла галицька преса, польсько-шовіністичні і повурядові органи очевидно з особливим задоволенням. Брошура порівнює те, що Русини здобули на опозиційному становищі в рр. 1883 до 1890, з тим, що зискали від 1891-ого р., і так каже:

До 25 листопада 1890 року посідали Русини галицькі та буковинські: 1) Паралельні класи при гімназії перемиській; 2) одного члена вряду краєвого; 3) руські слова пов'язані при відкриванні сесії сеймових з уст маршалка краєвого.

А через „нову еру“ і „новий курс“ дотались Русинам поступово: 1) Утраквізм язиковий в учительських семінаріях мужських у Львові, Тернополі, Станіславові і Самборі. — 2) Утраквізм в семінаріях женських в Перемислі і у Львові. — 3) Засновань руських чотирьохкласових шкіл

правильних при мужських семінаріях учительських в Тернополі та Станіславові і при семінарії женській у Львові. — 4) Руські паралельні при гімназії коломийській. — 5) Віддане тих паралельок під управу окремого провізориного директора. — 6) Засновань катедри історії Русин на університеті львівському. — 7) Засновань класу підготовляючих при гімназіях в Перемислі і Коломиї. — 8) Засновань утраквістичних семінарій учительських в Самборі. — 9) Наділені стипендіями кандидатів на катедри університетські д-ра Зобкова, д-ра Колесы і д-ра Студинського. — 10) Написи руські на всіх старостах вхідних Галичин. — 11) Постепенне введення написів руських на доріжках залізничних у вхідній Галичині. — 12) Знесення розпорядження ір. Голуховського з 1872 р., забороняюче властям політичним писати до сторін руських руськими буквами. — 13) Концесія на тов. аскураційне руське „Дієстер“. — 14) Заведення руського язика викладового при науці практичній в школах різьбарській в Коломиї, що перейшла на етап державний. — 15) Субвенція стала для Наукового товариства імені Шевченка з фондів державних в річний квоті 1500 зр. і з фондів краєвих в річний квоті 1000 зр. на видавництва наукові. — 16) Іменовань проф. Пігуляка членом ради школи червоноцкої, проф. Барвінського членом ради галицької. — 17) Іменовань проф. Поповича инспектором науки язика руського у всіх школах буковинських. — 18) Ухвала бюджетової комісії ради державної на засновань руських паралельок при евентуальній другій гімназії в Чернівцях. — 19) Відокремлення гімназії руської в Перемислі від гімназії польської. — 20) Перенесення урядників Русинів, охотних до повороту, з Мазурщини на Русь. — 21) Уважання руських кандидатів при именованні нотарів на Буковині. — 22) Розпорядження міністерства справедливості, дозволяюче руські вписи в кавках ґрунтових. — Крім того „підготував“ клуб руської ради державної податкової вільних справ.

Пригляньмо ся самі здобуткам зовсім об'єктивно, не так, як зробили з одного боку польські і правительственні органи, а з другого боку „Галичанин“ і „Народ“. Перші вказують очевидно на се як доказ великої справедливості та прихильності Поліції і

правительств. „Галичанин“ забув їх майже стереотипною фразою: се все належить ся Русинам, отже нема чим велячати ся, а радикальний орган каже: се все дрібне і непевне, бо що нам дати, те може і назад взяти. В тих твердженнях нема рації. Правда, що все те нам належить ся, але в той момент б'єда, що нам того, хоча нам належало, перше не хотіли дати а дали аж в останніх часах. Нам не тільки те, нам багато нашого належить ся, і оно признане нам законами основними ба де-що і спеціальними законами; та що нам з того, коли его не маємо! Як-би ми мали все те, що нам належить ся, ми тоді не нарікали б. Ми навіть не добували б і не домагали ся того, що нам не належить ся, і в той власне лежить ціла штука, щоб те, що належить ся, дотати. Тай се неправда, що все то дрібне або що оно непевне і може нам в кожній хвилині знов відняти ся. Тільки де-що єсть нестале, і пр. признану субвенцію можна на другій рік не дати, членом ради школи можуть на другій раз Русини не замінювати, — але школи або катедри руські або написи руські так легко не скасуєть, концесії „Дієстер“ не відберуть і т. д. Ціна, що зовсім сталим і се не єсть, але зовсім стало нема властивості нічого: так і закон може бути зміненний і конституція знесена! Отже з такими замітками нема що виходити. Ми признаємо вартість як давніших так новіших здобутків взагалі, але — мусимо їх розібрати поодинокі а потім розв'язати, за яку ціну она були досягнені і чи та о скільки она варгі той ціни?

Отже автор брошури протиставить велике число здобутків за чотири роки „нових ер“ і „нового курсу“ малому числу здобутків за сьмь лть опозиційного становища посідів-народовців в союзу. Сіх послідніх приводить лише три, покликуючи ся на слова п. Романчука. Ба, але п. Романчук говорив о тих трох здобутках не яко о всьмь, але тільки для пригледу тай яко о головних. Привіт же п. Романчук вистерігав ся старанно всего, що могло бы виглядати як бляганьство. По правді-ж, ся переглянемо хотьби лише поверховно здобутки Русинів в рр. 1883—1890 а схочемо представляти р'єч на спосіб брошури, то крім згаданих трох покажуть ся дальше отей:

Процес Ісуса Христа.

Юридична великопостна розвідка

д-ра Андрія Чайковського.

(Кінець.)

Ісуса привели оп'ять до Пилата. Пилат був м'якш молотом і ковалем. З одного боку почує справедливість і погорда жида не позваляла йому убивати Ісуса Христа, з другого бока єсть м'єста жидівської, котрі не залишили б доносити на него до Риму.

Пилат хотів спасти Ісуса Христа, та щоб якось себе заспокоїти, задумав оперти ся на народ. У жида був давний звичай давати єсть в'єдності для Глови за високодержавне їх з неволі перед пасхою амністію одному засудженому на смерть злочинцеві. Римляне не скасували того звичаю, бо се був звичай релігійний. Пилат хотів з того звичаю скористати, скликав народ до удр'єня амністії, і щоб бути певним свого плану, казав вивести і поставити поб'єж Ісуса Христа якого Вараву, котрого за убійство засуджено на смерть і котрого всь знали.

Але старшина жидівська задалогобді за безпечності против сего маневру Пилата і кинулась м'якш народ агітувати за Вараву. Коли Пилат спитав народ, кого хочуть, щоб в'єднати: Ісуса Назарянина чи Вараву розбійника, заверещала товза, що хоче Вараву. — „А що-ж маю зробити з вашим королем?“

„Распи, распи его!“ Не помогли н'єй представлення і уговорюваня зб сторони Пилата, бо підбуржений народ верещав як і перше: распи, распи.

Пилат ужив ще другої штуки. Казав Ісуса вибити батогами, гадаючи, що така кара відволить жида, та тим способом виліче у них співчуття. Тимчасом жоварні скористали з приказу свого пана і потішали ся зв'єржанням гнобленем Ісуса Христа. Одягли его в багрянцю, втиснули на голову

терновий в'єнец, били і висм'євали. Тепер Пилат показав Ісуса Христа зовтого до крови і зтогнуженого народу.

Але народ підбуржений старшиною єще більш розв'єз ся і верещав заодно: распи его! Далі стали відкривати ся Пилати, котрі все говорив, що не находять н'єяков вини в Ісусі Христі: „Ты, казали, не єси приятелем ц'єсаря, коли такого злочинця, що бунтує народ і називає себе королем, не хочеш карати.“ Пилат сен погрози налякав ся. Він тамав на свои гр'єхи суспротив ц'єсаря і знав дуже добре, що жида мають своих людей аж в Римі, та потрафлять ему вязи скрутати. На него і без того йшли всьлякі доноси до Риму, отже суспротив такої завітності жида побачив себе безрадним і вчинив жидам волю. Інакше собі поведення Пилата вытолкувати годі. Та-ж він переконав ся лично о безвинности Ісуса Христа, побачив наглядно злобу жида, і знав, що тут розходило ся о справу релігійну, до котрої не повинен м'єшати ся. Супротив того повинен був Пилат увільнити Ісуса Христа, а бодай відложити вырок смерти на позайше, опираючись на декрет ц'єсаря Тиб'єрія, про котрий атгдує Тацит (Annal. III. 51.), а побла котрого вырок смерти не м'єг бути скорше виконаний, як десятиго дня по его оголошеню.

Лаше розбійників і бунтовників можна було зараз згладити (Digest. XXVIII. tit. 3). Та-ж Пилат був римським намістником і мав на свои прикази цілий сотні добре узброєного войска.

Мамо того Пилат уступив і лише відважив ся на протест против такої безправности, умиваючи собі руки, та застеріг ся, що не хоче брати на себе тої беззаконности.

Цілий процес скінчив ся страшною екскуцією на горі Голгоф'є.

Мача перед очима головні засади жидівського процесу кримінального та цілий процес Ісуса Христа, так як він був переведений, не трудно зм'єркувати, в'є ч'єм поповнено по теперішньому высказу неважності.

Возьм'єм насамперед під розвагу праву матеріальну: сам злочин, за котрий Ісуса Христа розп'єли.

Жида судили его перед своим трибуналом за зневагу релігії, за хулу против Бога. Част с'єа, так як его жида хотіла мати, був признаний самим Ісусом Христом. Але чи се була хула? зневажань Бога? Та-ж Ісус Христос називав все і вводи Бога своим В'єтцем, казав его любити і поважати. Також не було зневаги Бога в той, що Ісус називав себе сином Божим, Месією. До с'єи д'єла зневаги Бога вимагало ся після жидівського закону, щоб злочинець выговарив злочин з чотирьох букв імя Боже, котрі лише архієреви в „Святой Святой“ вольно було вымовити — серед насм'єшок. Недовго по смерти Ісуса Христа апостоли Петр і Іван поклали ся перед жидівським трибуналом за те, що голосали народни науку Христову. Суд їх оправдав, а в мотивах вырочу було сказано „що за в'єроиспов'єд погляди не можна н'єкого судити, лише треба полишити засуд самому Богу.“ Чи-ж в'є так короткочас часом могло консервативне право жидівське так дуже зміняти ся?

Жида знали, що за таке обжаловань перед намістником ц'єсарським їх висм'єють, д'єляго треба було взяти ся за політику. Се була для Римлян дуже дразлива квестія, бо они знали добре акам духом динуть на них жида, та що они свідать з своим легіонами на вулькані, сподіваючись що хвалі збройного повстання. Жида отже чепились такого средства, котре як видно до н'єяшнього часу, показує ся вводи і все дуже успішним, коли хоче ся позбути невинного чоловіка. Обжалували отже Ісуса Христа перед ц'єсарським намістником о головну зраду, о узурпацію королівства жидівського, о бунт против давня податков і то ще в Галиції, м'єж народом горячим, неспокойним.

Жида ум'єли найти найчутливішу струну римських нервов. Коли-б се удало ся доказати, тоді справді була-б причина смертного засуду. Але в'єрм голон денунція-

ція не могли жида предложити н'єчого. Пилат мусів над такою денунцією призадуматися, і почати слідство. Яко чоловік доведаний зачав від того, що розмовив ся з Ісусом Христом в чотирі очі. І що-ж доважав ся? „Царство мое н'єсть от міра сего.“ Пилат повторив тимь словам, бо бачив перед собою чоловіка правдолюбного, котрий не мав в собі н'єякого лицарського, вольничого, а лише таких людей могли Римляне боити ся. На Пилата збрала мавстатична постанова Спасителя повне враж'єння. Крім того Пилат мусів зм'єркувати, що єли бы се було правда, що жида говорить, то римська поліція давно бы о том знала і зробила порядок, тимь більше, що Ісус Христос пропов'єдував явно перед тисячами народа.

Отже злочин політичний, о котрий жида Ісуса Христа оклеветали, не був н'єяким доказаний, значить, его зовсім не було.

Привіт'єм ся тепер формальній стороні процесу. Перше. Не придержуваню ся строго компетенції суду, бо не лише водили Ісуса Христа на суд до Анни, що не мав права і яко один чоловік не м'єг судити, але не дали Ісусу Христа користати з права співучасті при складаню суду, де бы мог судити собі несприхильних виключати. Після закона жидівського злочин хули Божой належав перед трибунал злочинний з 71 суд'єв. — При голосованю знов похотено відв'єчати право, що голосувати має кожний суд'є окремо, позваши від наймолодшого, при вымавланю законної формулки. В'є процес Ісуса Христа голосували всь гуртом „повинен умерти.“

Друге. Занежано принцип презумпції безвинности, після котрої слідвало обжалованого так довго уважати безвинним, поки ему вини не докажуть. Тут було зовсім инакше. Ісуса осудили єще далеко перед розправою, а розправа мала бути лише чиста комедія, щоб правд'є засуду удали.

Третє. Занежано того уважання, яке на підставі выше згаданон презумпції обжалованому належало ся. Вже при першій переслуханю Ісуса Христа у Каної позволено

4) написи рускі на зел'язницях, котрі зачаті вводити ще в 1888 р., а котрі автор брошури зауважує для „нових ерв“ чи може навіть „нового курсу“; 5) утратились язики вчителів семінаріях мужеских, котрий був установлений ще перед 1890-ми роками; 6) утратились язики в семінаріях женеских, котрий був постановлений в р. 1890 а тільки формальности доповнені вже за „нових ерв“ (сї два здобуття брошура зауважує також для „нових ерв“); 7) інтерпретація регуляцію соймового, після котрої референти вільно в певних разях промовляти з трибуни и по руски; 8) субвенція рюна для „Просвіты“ — не згадуючи вже о значимій побільшенню субвенції на рускі театр в т. н. Отже відношення давніших здобутків представляє ся зовсім інакше, аніж подає брошура!

Ювілей унії берестейскої и в'че католицке.

В газетах польских появили ся до словный переклад комунікату комітету ювілейного (в'дозови и начерку програми торжества ювілейного), а в сл'дз за тими оголошеніями комітету, вибраний на в'чн католицком в Кракові 1893 р., свои ухвали що-до скликання другого в'ча католицкого.

Комітет в'ча католицкого складає ся з предс'дателя кн. Павла Сап'ги, комісарів: Генр. Йордана, Вол. Козловского и д-ра Тад. Пілата та відпоручників всіх галицьких ординаріатів єпископских. Сей комітет мав заняті ся скликанням другого в'ча католицкого в 1895 р. Коли однак рускі комітет ювілейний святкованя унії порішив відбутти торжества ювілейні в 1896 р., тоді повстала гадка, щоби и в'че католицке відбуло ся о рік пізніш, с. є. в 1896 р. Та гадка була предметом наради комітету на засіданню 22 марта с. р. під проводом кн. Павла Сап'ги. Ухвали тої наради були такі:

„В'с без р'зницї — каже комунікату комітету в'ча католицкого — заявля гадку, що если в'че відбуде ся в 1896 р., то на т'м и торжество ювілейне унії и в'че католицке скористають, бо и в' одній и другій католики обох обрядів возмуть живішу и численішу участь; в'че причинить ся до глибокого зрозуміння ваги и святости унії, а торжества ювілейні приспорять в'сечним сердечного тепла и запалу не лиш для унії, але для всего, що велике, г'дне и святе, бо єсть католицке, бо єсть Боже. Крім того в'с були згодні пересвідчені, що если де, то в нашій Галичині, в' котрій одиниці з' всіх земель давної Польщі по нинішній день триває святе д'ло унії и з'воден, подасть Господь, на ново розросте ся и розширить ся аж на окрайні в'ходу — що в тій нашій Галичині хіба кождей католицк з'горы єсть пересвідчений, що се 300 літне святкованя унії єсть торжеством не лиш руским, або

польским ст'лько що руским, але єсть и повинно бути католицким торжеством та щодлятого треба и годить ся в'че католицке приїзнені о один рік, щоби торжество ювілейне об'льше звелічати, зазначити и ще пожиточнішим зробити.

„Крім того підношено и ту гадку, що в'че може и повинно не мало допомогти до того, що єсть головною задачею и наміром торжества ювілейного, с. є. до скріплення святої унії, — отже не до затирання р'зницї обрядових, язикових, звичаєвих и інших, яки заходять між католиками обрядів заселяючих наш край, и котрі ц'лком не перешкоджають, ані навіть не утрудняють належної між католиками любови и гармонії, але, що в'че допоможе до побороєня тих змагань сепаратистичних під виглядом релігійним, котрі духа унії, отже и саму унію ослабляють, а виходять з' струї некатолічких, або навіть прямо антикатолицких.“

По висказанню тих мотивів заповідь комунікату, що в'че католицке відбуде ся мабуть в' першій половині липня 1896 р., та висказує и д'во, що в'с в'ручій католики, без р'зницї обряду, народности и пересвідченя політичних, підпоруть змаганя комітету в'чєвого.

В справі еміграції нешких селян до Бразилії.

Наше Любомир Гнатівич.

II.

Де що про Бразилію.

(Далше.)

Маніпуляція колонізаційна, спільна для всіх колоній надъ Y-guassu, ось яка:

Колоніст одержує 20—25 гектарів ґрунту (л'са), положеного при стежцї, котру самі осадники мають переробити на дорогу, зароблюючи в'сїй спосіб побічно на жит'є через перших 9 місяців до перших жнив; беруть за с'ю роботу денно 1½—2 мілрейсов. Сей заробок однак не так світло представляє ся в' дійстности. По перше жит'є там дуже дороге. Далше платити тую виплачують урядники не готівкою, але квітками („vale“) або книжочками, на котрі беруть робітники у vend-в'с'б'в, що в'м' треба. При т'м vend-в'с'б'в рахують в' двоє або в' троє дорожше, як за готові гроші. Коли же скажемо, що ті заробки взагалі невеликі, як неспівний и несталий ц'блій уряд Бразилійскій, то ясно, що найліше виходять ті, котрі привезли з' собою бодай тільки грошей, що, не оглядаючи ся на урядові запомогі (на папері!) в заробки побічні, мають за що жити до свого хл'ба, а тимчасом весь час обертають лиш на корчованя и обробленя свого кусника. Їда коштів їх менше, бо за готівку достають все таніше. На р'дну треба з' 200 зр. на проживаня до жнив. Ті же б'дники, що прїїхали майже без в'єйц'ра, тратять половину дорогого часу в праці

на зарбках и через то два рази менше оброблять ґрунт як тамтї. — Стежки (picadas), будучі дороги будучих сел и міст творять лінії можливі прості або перетинаючі ся під прямими кутами. Поодинокій пай „л'оту“ має звичайно від дороги, ведучої через коловію, 200 метрів фронту, а в' глиб' 1.000 метрів. Дорога переходить через середину „л'оту“. Вартість такого л'оту обчислена на 100—150 мілрейсов; колоніст обов'язаний сплатити л'от в'раз з' домком и в'зяти р'бничими до кількох л'т (3-х, 6-ти або 10-ти л'т; § 24 декрету з' 28 червня 1890 р.), з' потрученєм ¼ части, с'я в' р'чницю довг сплатити. В' протівн'м случ'ю записують довг на гіпотечку л'оту на 6½ річно.

Як вже згадано выше, уряд не дуже екзекує ті рати. За то з' другої сторони и замогою урядов: як удержаня через перших 9 місяців, з'бже на зас'в и т. д. розкрадають урядники по дорож. Колоніст одержує лиш дві ґрунт з' голым домком з' терцею (досить обширним) и трохи найкращіших знарядів господарских. Зерно на зас'в дають на пів половину. [Тому та емігранти повинні привозити з' собою кончеційні знарядя господарскі, як: мотыгу, р'скаль, косу, сокару, палу, горнец ас'бний, навіть ножак и гвоздї, словом, що лиш дасть ся забрати в' м'х, бо тамт' мусять все те страшенно переплачувати. Та кож не завадять взяти по трошки доброго зерна на зас'в: жита, пшеницї, гороху и т. д. Уряд перевозить безплатно в'с пакунків емігранта з' порту європейского аж на саму коловію и емігранти не оплачують ц'а.]

Праця на вид'лені л'отів дуже тяжка: колоніст мусить наперед викорчувати прал'с; а се не легка р'ча. Перед'в'м широкую стежку викорчовану — будучі гостинець — а станемо перед зеленим муром прал'са. Скр'з гушавини, бамбусів и всяких буйних корчів, з'-пом'ж котрых виств'люють височезні, ґрубні на 1½ метра аракари прості як струна, забачені в' горі коронами галузей з' пожнивими и смачними (як каштанами) овочами („pinhas“ — шишами), котрі тубилцї їдять в' стані сыр'м, печені и розтерті на муку; далше зел'не дерево оплетене ліанами и волохатою „бородою Абсалона“, фікус величезній, папороті, дерева, пальми, окружують нас доверуги. Для ботаника, поета, маларя се рай; але на піоніра культури практично, на мужика, що прїїшов ту з' сокирою в' погоні за хл'бом, видирати прал'сав їх в'ками грошею урожайну землю „рошу“, прал'с робить трохи инше враж'є. Сей бачить перед собою коловісалу працю. Корчують ту відбуває ся инакше, як в' Європ'ї. Наперед витинає колоніст ґрубї, сочатї рослини, ліани и бамбуси „фоїсо“ т. є. короткою коскою прямо до друка прикр'пленою. Відтак бере за сокару и стинає менші дерева. Великі дерева ростуть по р'дко (не густо) між гушавиною, тож л'ша ся на самі кінці, на десер. Відтак обтинають з' дерев галузі и в'раз з' дробним хворостом укладають в' стоси. Зруб' такі з' стосами галузя з'є ся „gossa“. Коли ті стоси піддохнуть, запалюють ту г'с-у. Величезній пай повалений и корч'в (корч'в) стятають дерев' л'шають ся на м'сцї, порох'ють поволі, доки по кількох л'тах самі не розсыплють ся. Корчують на наш спосіб тут не платив бы ся и лиш декотрі недосвідчені ще колоністи задають собі сего не потрібного труду.

Пом'ж лежачими зугленими пнями зрушає ся земля мотыкою а відтак зас'ває ся кукурудз, жито и т. д. в' той спосіб, що оден чоловік, идучій попереду, друком зел'зним робить в' зрушеної землі ямку, другій же, идучій за ним, в'кладає до неї кілька зерен и затоптує ногою. Ос в' ц'ла управа в' перших 4—5 роках; л'с бо не має малых шкідливих бур'нів, що вимагають поля и лиш з' нечистого зерна достає ся часом соди бодай, нещастя американських зас'бів. В' кілька л'т по оселеню, коли п'в дерев' спорохняють, а колоніст аложит собі тільки гроша, що може справити собі пару волів робучих и плуг, зачинає ся поволі прим'нювати до з'ужитю вже трохи землі орка и взагалі наш спосіб управы. Селянин, як вже трохи загосподарує ся, чує велику потребу священка и готує до всяких жертв, щоби лиш спровадити до „нових земель свого ксьондза“ — хоче почути в' р'бній мові проповідь а найбільше смутити его, що нема кому паски посвятити. Польскі ксьондзи тамт' добре мають ся.

Лихом, на котре богато колоністів жалув'є, є бразилійскі муравлі, що нищать зас'ви. Борба з' ними не легка, бо треба систематично палити и заливати окропом мурав'ска. Зв'р' дикі однак не нападуть колоністів. Не лиш під Курітібою але и в' л'сних колоніях надъ Y-guassu як с.

Варвары, Ріо дос' Патос, Сав' Матеу не зустрічають осадників хищних зв'р'в, бо ті ут'кають перед людьми далше в' безкраї. Уже в' колонії Ріо Кляр (доля Ity-lbes). Можна подбати часом в' л'сах ассом) можна подбати часом в' л'сах ассом), котрий єсть в'правд' „srogі bydlak“, ягуара, котрий єсть в'правд' „srogі bydlak“, але ще не було случая пожертв' осадника ягуарові або пумою (львом американским). За то бувають случ'ї смерті від укушеня величезних гадюк, як тараканця, вужа коралового и т. п.

На широкій долині Ігуасу, порослої вербою американською и ароерою з' купами міртів и мокрих луками трав сортадер-и, посередь узгор'я прал'сами вкритого бачимо лиш поважно сидячі отажені св'ні водні (капібары); часом проб'жить л'с, куна, скунс або оцелот (з' котачої породи), що думить кури. З' пожиточних зв'р'в диких стр'чаємо тут: тапіра, пеккарі (дикі св'р) роко do mato, другій р'д дика, що в'рє ся в' норах, де на него полюють єписами. Найчастішими малыми тутешніми с'уть: калупинка и выец, котрий щодня о заході сонця дає концерты подбав до скрипоту соток немачених колес чумацких. Жив тут також пожиточний мурав'їд, в'жатка, выдра и т. д. З' п'тичного царства найбільше тут в'с'ляких різноц'в'тних верескльвих попугав, що стадами л'тають. Жив тут яндик л'сний, дака гонко-курка, голуби, туканы, куропатки, корморани, б'бі чал'ї, дикі качки и гуси, бузок американскій и т. д. В' прал'сах над р'кою тишина, зр'дка лиш переплыває човно саб'ї, л'совик-бразилійц, вытесане з' одного п'я, наповнене товарами, або парох'д, удержуючий комунікацію на р'ц' Ігуасу и его доплив Ріо-Негро з' „портом Амазонка“, котрий полученій зел'занцею з' Курітібою и морем.

Говорачи о краю не можна поминути властивих автохтонів: Індіан червонокожих, котрых (нечислені вже) племена живуть досі ще в' стані диком в' величезних прал'сах Параны. Ліше дв' осаднівд'скі — сл'ди давних місій Б'в'т'в, що заложили були в'д'їсько-христ'янську теократичну реубл'ку на прав'м березі Параны є близшій до культури. И прочі зовсім дикі племена в'д'їскі спокійні и спосібні до культури, котрі дуже л'нві и недовірчиві вынашли неспокійних Б'тукудів (Б'т'р'в), що живуть в' прал'сах за р'кою Ріо-Негро на пограничю с' Катерини. В' их сус'дстві положений коловіс (Lucena), именно самотній, в' глибину л'сови высунені осадї, с'уть в'ставлені на их насади. В' л'с' б'г'р' паном; в'ведені однак на полянку, стає безборонний: десятки Індіан на поля дають ся в'вати кільком європейцям майже без опору. Декотрі велюдскі Бразилійц уряджують поліваня на б'т'р'в. Індіане Б'тукуды ходять звичайно ц'лком наго; лиш стрій святочний складає ся з' корони пер' попугавих (різноц'в'тних), або шапки з' яскравим п'р'єм, нашпильника и записи з' рослиного волокна плетеного. Оруж'я их: простий лук; стр'л не затроумють. В' глибні прал'сав, далеко від оселі „б'л'х“, серед гушавини, мають Б'тукуды свои осадї, аложєні з' великого салашу, де м'стять ся ц'лє покол'нє и де садять трохи маніоку (на муку). Стежє до осад' закриті старачо и повно на них ям тайних в' котрі паде неосторожний а в'зливий т'бєт собі на смерть. Індіане живлять ся продуктами ловецтва и овочами аракарі. Своім сус'дам „б'лым“ уводять худобу а часом навіть и д'вчата.

Переїхавшись ся трохи по Бразилії, побачили газдованя-б'дванє наших людей, а тепер гайда дом'в, бо як кажуть: „всюди добре а дома найліше!“ — б'да лиш що не в'с'м.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Про кінцевий результат місій кардинала Шенборна до Риму в справі антисемітскон агітації в Австрії подають нам р'зні „достоірні“ жерела прямо протівні собі в'с'ти. И так доносять з' Відня, що Шенборн мав привести австрійскому єпископатові дуже неприємну в'стку з' Риму. Папа мав именно дуже категорично высказати недоволенє, що австрійскі єпископи не ум'ли удержати свои поваги перед кларом и свого впливу у людности та що допустили до стану р'чєй ц'лком суперечного з' существом католицкої церкви. — В' будапештєських же газетах говорять ся, що папа послаб' Англіїрдіому, нунцієві у Відні, інструкцію що-до поступованя з' христ'янсько-соціалістичними товариствами. Ті інструкції вимагають, щоби проводили тих товариств зобов'язали ся: 1) ц'лком підчинити ся єпископскій власті, 2) заламати напасті на тих католиків, котрі не под'ляють их со-

простому пос'пац' зневажати его чинно. Так само дивились з' ут'хою жиди на те, що Ірод Ісуса Христа осмішляв.

Четверте. Занедбано принцип явности розправы, бо суд відбуває ся в'ночі и веда з' Ісусом сл'дство по ночі, хоча процедура жидівска такого сл'дства окремого не знала. Сл'дство велось у жидів при самій розправі головній. Явність розправы зупиняло и тоє, що розправа веда ся в' м'сцї не кождому доступній: в' домі архієрея, де доступ не кождому був дозволений. Євангеліст Іоанн опов'дає (18.15) що в'бі з' апостолом Петром, лиш завдяки своєй знакомости з' службою архієрея зум'в в'тиснути ся на підворі архієрейского дому. Ц'лою отже публічною, що могла судь контролювати, була лиш сволочь столічна, що по ночі волочить ся и шукає поживи.

П'яте. Переслудувано св'дів без присяги. Н'хто н'м не ставив присягав за коном пытань єнеральних:

„Не о твоїх домислах, або о те, що ты почув' пытаємо тебе; т'м, що велика одв'чальність тяжить на тоб'ї, бо сирва, котру маємо розсуджувати не єсть грошева, котру бы відтак можна вымоторити. Коли б' ты причинив ся до несправедливого засуду, то кровь его упаде на твою голову. Бог зажадає бы від тебе за се рахунку, т'м як зажадає рахунку від К'їна за кров' Ав'ї — говори!“

Крім того св'дів не пытали що-до ідентичности особи Ісуса Христа, н'хто не ставив пытаня, чи св'д'ок остер'гав Ісуса Христа, н'хто не закинує того, що до п'вного доказу потреба двоох св'дів, котрі бы згодні говорили, та що само признанє до засуду на смерть ц'лком не выстає.

Шесте. Ісусови Христови не дали зацятка правного.

Семе. П'беля жидівского права не в'ольно було оголошувати засуду с'час, але аж третого дня по розправі, а тут не минула одна доба а вирок не лиш був готовий, але и виконаний.

Література, що займає ся в'с'тєю того в'комного процесу, досить обширна. Она д'лить ся на два напрями. Одна часть обгово-

рює той процес з' христ'янського погляду на підставі євангелія. Друга часть заступлена через жид Салвадора, Француза Ренана и Н'мц'в Шенкеля и Стравса боронить т. зв. теорію оправдуваня (Rechtfertigungstheorie) жидів.

О першій групі писателів не буду говорити, бо ц'ла та розвідка зладжена в' т'м самім духі. Згадати бы лиш о теорії оправдуваня. Писателі тої групи доказують, що хоч засуд Ісуса Христа п'беля Мойсеєвого права був ц'лком оправданий, то однак не можна звальювати в'в' тих мук, як Ісус Христос витерп'в, на жидів, лиш на Рам'ян и их в'в'р'них жовір'в. Оправуючи ся на євангелію, сей погляд зовсім неправдивий, раз д'лятого, що Ісуса Христа н'хто н'м не выдає римському намістникові, лиш самі жиди, оклеветуючи его о головному зраду, а по друге, що Ісуса Христа зневажано и б'то ще перед тим, як попав ся в' руки римскон soldatesk-и. На Рам'ян в'в'и звалити не дасть ся. Не тут в'с'т' полеміку з' тими писателями; досить буде для их характеристика навести, що такий Ренант оправдував поведєнє Юды Іскаріотского, а пр'ц'нє у всіх найменше осв'ченых народів зрадинєк остане все погордженим и всяка мораль мусить его осудити.

Сут и такі писателі, між ними Самуель Мазр (Geschichte des Strafrechtes), Людвік Філіпсон (Haben wirklich die Juden Jesum gekreuzigt?) а також д-р Варіа (Vertheidigung in Strafsachen), котрі твердять, що Ісус Христос не був суджений п'беля жи довісного права.

Правда! — бо годі було его п'беля якого-небудь права засудити; однак з' уваги на то, що его судили жиди и то за такі м'нї провини, котрі лиш в' жидівскім праві м'стили ся, що судили его власники, хот'я некомпетентним и з' нарушенєм головних принципів жидівского процесу судом, то не можемо инакше сказати, як лиш, що Ісуса Христа судили п'беля жидівского права. Що той засуд єсть найчистіший Justizmord, то знову н'м р'чє.

* Година початку і рубрики червоними означають пору почну вода год. 6-юж вчеромь до год. 5-юж 60 мин. раню. Вт білія форми ініміт а н. австр. зєдєніє державних у Вєдні (уцєня Іоанна 20) нєт вт кожє сє борє інєрєнацієнє ц. к. австр. зєдєніє державних у Льєвє (уцєня Трєтєго зєм а 3) год. 1871. Імєрєрємь, уцєня сє устєнє аєк пєсьєнєнємь обєснєє вє справєх дєлєнє служєбє на ц. к. австр. зєдєніє державних. О сєбєлєкє пєдурчєнємь дєсєлєватє, зєснєтєчє тємь-жє мєжєнє інформєціє водно сєчєнє сє до рєштє австрє-угорєснєх і зєгрєнєчєнєх зєдєнєцєх. Вє борєхтє інєрєнацієнєх прєдєсє сє вєдєнємь чєрєз ц. к. австр. зєдєнєцєх державнєх бєлєтє до вєдємь і вєштєжє устєновєнєх пєслєдєнєх дє вєдємь зємь тєкєжє тарєфємь.

